

Lot 42

---

no 201

VETERA ROMANORUM
ITINERARIA,

S I V E

ANTONINI AUGUSTI
ITINERARIUM,

ITINERARIUM HIEROSOLYMITANUM,

E T

HIEROCLIS GRAMMATICI SYNECDEMUS.

VETERA ROMANORUM
ITINERARIA.

2172

AUGUSTI
ITINERARIUM.

ITINERARIUM HIEROSOLYMITANUM.

2

HIEROSOLYMITANUM SYNEDESUS.

VETERA ROMANORUM
ITINERARIA,

S I V E

ANTONINI AUGUSTI
ITINERARIUM,

C U M

INTEGRIS JOS. SIMLERI, HIERON. SURITAE,
ET AND. SCHOTTI NOTIS.

ITINERARIUM HIEROSOLYMITANUM;

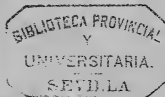
E T

HIEROCLIS GRAMMATICI SYNECDEMUS.

Curante

PETRO WESSELINGIO,

Qui & suas addidit adnotationes.

A M S T E L A E D A M I,

Apud J. WETSTENIUM & G. SMITH.

MDCCXXXV.

VETERA ROMANORUM
ITINERARIA
MUSEUM

ENTRATA DEL MUSEO, IN ROMA, L'1. MARZO 1878.
E' UNO DEI PIU' NOTI
E PIU' INTERESSANTI
MUSEI DELLA CITA'.
E' UNO DEI PIU' NOTI
E PIU' INTERESSANTI
MUSEI DELLA CITA'.

PER INFORMAZIONI
E PER IL BIGLIETTO
D'ENTRATA, SI
RIVOLGERE AL
CAPO D'OFFICINA
DEL MUSEO.

SERENISSIMO CELSISSIMOQUE
PRINCIPI
GUILIELMO CAROLO
HENRICO FRISONI,
DEI GRATIA ARAUSIONENSIVM ET
NASSOVIVORVM PRINCIPI, GELRIAE,
FRISIAE, GRONINGAE AGRORVMQUE
ADJACENTIVM AC DRENTIAE GU-
BERNATORI ET MILITIAE SUPREMO
PRAEFECTO, ILLUSTRIS FRISIVORVM
ACADEMIAE CURATORI HONORARIO
MAGNIFICENTISSIMOQUE, &c. &c. &c.

AMPLIS.

AMPLISSIMIS OPTIMISQUE EJUSDEM
ACADEMIAE CURATORIBUS,

D. HESSELO DOMINICO
ERNESTO AB AYLVA,
TERRITORII WESTDONGERANI
PRAEFECTO, PLURIMISQUE HONORIBUS
ILLUSTRI, &c. &c.

D. DUCONI MARTENAE
A BURMANIA,
AGRI WIMBRITZERANI PRAETORI,
SUMMIS DIGNITATIS GRADIBUS
EXCELLENTI, &c. &c.

D. MARTINO BLOQQ
A SCHELTINGA,
PRAEFECTURA SCHOTERLANDICA
AMPLISSIMISQUE MAGISTRATIBUS
EGREGIE PERFUNCTO, &c. &c.

D. ULBONI SIXMAE AB ANDLA,
SUPREMAE FRISIORUM CURIAE
PRAESIDI GRAVISSIMO INTEGERRI-
MOQUE, &c. &c.

ALMA

P. WESSELINGIUS.

D E D I C A T I O.

Quae vobis offero consecroque, Princeps Serenissime Amplissimique Curatores, vetusta Romanorum Itineraria, multis fortasse non satis digna vestris videbuntur personis, etsi vestra plurimum ab eorum judicio discrepet sententia: minimae lucis radios in tenebris gratissimos esse, cumque densissimis vetus Geographia sit incincta, nihil opis, quo caligo illa dispelli disjicique possit, negligendum scitis. Saepenumero egregiam rerum etiam dispositionem & accuratissimum ordinem, qui inter Romanos domi militiaeque obtinebat, & stupenda magnitudinis victoris ejus populi opera demerati estis; quae singula, sicubi alias, in his praecipue eminent. Viae admirabili ausu & successu per vastissimi imperii provincias lapide & glarea munitae signantur, inque illis mansiones & mutationes, ubi aut interquiescere aut ad cursum vehicularem jumenta mutare, quibus festinato opus erat, poterant. Laudamus principum regumque curam, qui ditionis suae regiones in civium commodum viis, multo labore stratis, distinxere; qua re licet egregie de suis fuerint meriti, longissime tamen a Romanorum magnificentia absunt: quid enim illi par aut secundum hac in parte ostendi poterit? Persae quidem illis

★ ★

in

D E D I C A T I O.

in hoc genere exempla dedere; at quantula ad Romanam amplitudinem eorum industria? Hic ab urbe Roma per saxa, saltus, montes, gentes ac nationes barbaras in ultimam Germaniam, Galliam, Hispaniam & toto divisos orbe Britannos viae continuantur, illarumque compendia per easdem provincias describuntur: hic ab eadem urbe in remotissimas Orientis regiones atque intimam Africam qui sine periculo & recto itinere properari possit, monstratur: quae cum meritissimo praedicaveritis, haud facile quisquam peritior invenietur, qui vestram opinionem improbaverit: praesertim cum in Academia, quae vobis multo carissima est, & sub vestro patrocinio fuerint procurata, atque ab eo quidem, quem prolixo favore prosequimini ac nuper admodum publice orantem frequentes ad majora excitastis, quique hanc grati animi tabellam suspendere gestit. Accipite ergo, Princeps Celsissime Nobilissimique Curatores, hanc meae erga vos observantiae tesseram & patimini vobis persuaderi, votorum meorum eam esse summam, ut diutissime nobis salvi perennetis, quo vestris auspiciis res publica & literaria in optimum statum vertat. Franequerae Frisiorum Kal. Augusti c1010ccxxxiv.

BENE:

BENEVOLO LECTORI

S. D.

P. WESSELINGIUS.

ANTONINI ITINERARIUM, quod doctissimorum virorum curis & meo qualicunque labore nitidius prodit, necessitatem mihi, ne a tralaticio praefandi more dissentiam, imponit: prorsus enim in ipso limine atque operis introitu, priusquam ejus ductu provincias obire incipias, quid de auctore sentiam, quamque in eo vulgando viam fuerim ingressus, monendus es. De scriptore Itinerarii, ut ab eo ordiamur, si quaesiveris, variae & sibi discrepantes virorum praestantium opiniones sese offerent: videbis Julio Caesari, M. Antonio, Antonino Pio, Caracallae, Ammiano Marcellino, Marciano Heracleotae, Aethico atque aliis acceptum referri, sed conjecturis multo incertissimis. Et Caesari quidem Julio Felix Malleolus in *Dialog. de Nobilit.*, sine dubio ob Aethici praefixam Cosmographiae praefationem, quam postmodum examinabimus, adscripsit: Joan. Cuspinianum, ut idem faceret, vetus movit codex, *Itinerarium Julii Caesaris* in fronte gerens; cujus aetate cum sine controversia sit posterius, ex eadem praefatione eum repetitum esse titulum arbitrer: neque aliud opinor de Antonio, cui MSS. Blandinianus, Pithoeanus, Parisinus, Vossianus atque alii plures vindicant; par enim ratio

tio est. Antoninum Pium libello multi inscribere, in eam opinionem *Antonini Augusti* nomine, quo codex Vaticanus & Regius Suritae superbiunt, impulsus; tum etiam, quod Jo. Annii Viterbiensis fragmentum dederit Itinerarii, *Antonini Pii* titulis ornatum, & Luitprandus *Adversar. C. 172.* Fuldae se vetustissimas membranas, *Antonino Pio* tributas, vidisse auctor sit: quae *Adversaria*, cum ex nugivendi impostoris Hieron. de Higuera incude prodierint, juxta atque Annium, satis utique a nobis confixum, aestimamus; MSS. audiendi forent, si in Antonini Imp. aetatem omnia convenirent, quod secus esse, parebit evidentissime. Pro Caracalla Hieron. Surita pugnavit, sollicitus propterea crebra *Diocletianopoleos*, *Maximianopoleos* & *Constantinopoleos* mentione: pugnat autem telo obtuso & quod facile eludas atque ex eas; nam quod plura Britanniae itinera a vallo initium sumant, id nunquam effecerit, tametsi vallum Severi Imp. intelligas, ut Antonini Caracallae opera jussu confectum credamus Itinerarium: tantum inde coegeris, non exsuperare id Severi Imp. aetatem. De Ammiano Marcellino Ph. Cluverio *L. II. Germ. Ant. C. 5.* suspicio nata est; quoniam is, plane uti Itinerarium, plerasque Galliarum urbes, quae capita nationum fuerunt, ipsarum nationum & gentium vocabulis appellare consuevit; quare, etsi ad Ammiani aetatem demitti videatur, necdum tamen Itinerarii auctor erit: potuit enim alius sui temporis morem aeque observare ac Ammianus. Had. Junius *Bataviae* suae p. 263. Marcianum Itinerario auctorem dedit, qui, Stephano in *Ἀμισσα* teste, τὰ πρὸ Ρώμης ἐπὶ τὰς Ἀγούρας πόλεις sive Itinerarium ab urbe Roma in nobilia oppida scripsit; quam conjecturam vir egregius sine dubio damnasset, si Marciani reliquias cum hoc Itinerario contendisset: diversum enim genus & discrepans utriusque institutum est. Restant Jul. Honorius atque Aethicus, quorum Honorio Julio Jo. Ger. Vossius *De Philolog. C. 11.* dare voluisse videtur ob veteres libros, in quibus exaratum fuisse profitetur, *Julio Honorio utriusque artis*; quae, cum incertum sit, utrum *Cosmographiae*, quae citra dubium hujus Julii est, an Itinerario fuerint praescripta; neque enim vir eruditissimus hunc scrupulum exemit, de sola dein *Cosmographia* & ejus codice Thuanaeo locutus; non satis valida videbuntur ad alia opinatos commovendos. Aethico praeter Jos. Simlerum Barthius & alii plures

plures contribuant: & Barthius quidem *L. XLV. Adversar. C. 13.* Itinerarium partem Cosmographiae facit: generalem enim quandam orbis descriptionem primo Aethicum odornasse, dein finem operi Itinerario fecisse: cujus opinionis causam si rogaveris, Cosmographiam illam accipies, similis argumenti libellum, & scriptores vetustos, qui cum Itinerarii auctorem appellavere: quæ, quantumvis, prima fronte plausibilia videantur, talia tamen non sunt, quibus statim concedas: nam & Cosmographia Aethici in plerisque ab Itinerario discrepat; habet sane præcipuas provinciarum urbes, sed nec omnes, neque ulla fere *M. P.*; distinguunt præterea utrumque libellum, licet iisdem in schedis inveniatur, studiosissime MSS., uti Pithocanus & Parisiensis, cujus excerptis suimus usi; neque huc usque ullus mihi innotuit codex, in quo Itinerarium Aethico fuerit transcriptum: laudat quidem vir ab eruditione & humanitate instructissimus Jo. Alb. Fabricius, sed fide Barthii, codicem, in quo *Antonini Aethici* fuerit nomen *L. I. Bibl. Latin. C. 10.*; ubi vero Barthius id fuerit professus, quamvis non ignorem eum *L. XLV. Advers. C. 13.* Itinerarii scriptorem *Aethicum Antoninum* appellandum esse pæne decrevisse, sæpe frustra quæsi. Jam quod Flodoardus & Hugo Flaviniacensis Aethico Itinerarium adjudicarint, factum ex ea causa cum N. Bergerio *L. III. Viar. Milit. C. 6.* autumo, quoniam in manu exaratis libris Aethici Cosmographiam excipere solebat, quæ non infrequens errandi fuit occasio: memini sane beneficio viri clarissimi J. P. D'Orville manu scriptum versare codicem, qui *Itinerarium Antonini* fronte præferebat, Aethici Cosmographiam & Notitias veteres aliaque complexum; fortasse ex alio transumptum, qui Itinerarium olim habuerat. Atque hæ præcipuæ intra hos ducentos annos virorum præstantium de Itinerarii scriptore conjecturæ fuerunt: a quibus priusquam discessero, inferenda est J. Gothofredi sententia, quam ad *L. 10. C. Theod. de Metat.* dixit, ceteris, si certa foret, palmam præreptura: *Cujusmodi, inquit, togati seu mensores limitum ab Imperatoribus subinde missi fuerunt: & quidem sub hoc ipso Theodosio Juniore, ut ostendit Itinerarium Antonini vel Antonii Augusti, qui & ipse togatorum horum numero fuit; cujus manuscripto Regio hæc quoque continetur: In quinto decimo anno regni Imperatoris Theodosii præcepit*

ille *MISSIS* suis provincias orbis terræ in longitudinem & latitudinem mensurari. Mox, *Duodecim* versus prædictorum *MIS-*
SORUM de Imperatore Theodosio:

*Hoc opus egregium, quo mundi summa tenetur;
Aequora quo montes, fluvii, freta, portus & urbes
Signantur: cunctis ut sit cognoscere promptum,
Quidquid ubique latet: Clemens genus, inclyta proles,
Ac per secla pius, totus quem vix capit orbis
Theodosius princeps venerando jussit ab ore
Confici, ter quinis aperit dum fascibus annum:
Supplices hoc famuli, dum scribit, pingit & alter,
Mensibus exiguis, veterum monumenta secuti,
In melius reparamus opus, culpamque priorem
Tollimus, ac totum breviter comprehendimus orbem,
Sed tamen hæc tua nos docuit sapientia Princeps.*

Si enim Antoninus è mensuris fuerit, a Theodosio Imp. in provincias missis: si versus illi Itinerario fuerint præfixi, auctor & tempus libri, in hunc ordinem digesti, in obscuro non erunt: quo minus tamen in his secure acquiescam, pauca faciunt; nam Antoninum sive Antonium inter mensores fuisse Theodosii incertissima doctissimi viri conjectura est, & cui nullum in Regii MS. verbis præsidium: versus præterea aliud opus requirunt; neque enim in Itinerarium quadrabit,

*Aequora quo montes, fluvii, freta, portus & urbes
Signantur; cunctis ut sit cognoscere promptum
Quidquid ubique latet.* ——— ———

ca quippe frustra hic quæveris. Respiciunt, nisi me omnia fallant, *Codicem Missorum Theodosii*, non Itinerarium: id verba ipsa suadent & Cl. Salmasius, qui sæpius in *Plinianis Exercitationibus* eo Codice ad partes vocato, palam p. 58. asseverat, Theodosii Missos x v. ejus Imperatoris anno orbis Romani provincias metiri instituisse, quod ipsum evidendissime liqueret, si plura ex illis schedis Jac. Gothofredus excerpisset; editas enim habemus, ut contendi

dendi sit facultas, ab Emm. Schelstrateno *tom. II. Antiq. Ecclesiast.* p. 525. Quare cum nihil admodum nos juverit vir consultissimus, & multo, quam fuimus ante, incertiores nos dimiserit, videamus ecquid spei in illis sit scriptoribus, qui ante instauratas seculis superioribus literas vixere: horum paucissimi, quantum rescire licuit, Itinerarium suis in libris memoravere, nec minus tamen quam ceteri discordes. Primum sibi locum ætatis & meritorum prærogativa Flodoardus vindicabit, L. I. Hist. Rhemenf. C. 1. *Aethicus*, inquit, *etiam in Cosmographia sic memorat: A Mediolano per Alpes Cottias Viennam M.P.M. CCCIX. Inde Durocortorum M.P.M. CCCXXXIII., quæ sunt Lengae CXXI. Item a Durocortoro Divodorum usque M.P.M. LXII. Item alio itinere a Durocortoro Divodorum usque M.P.M. LXXVIII. Item a Durocortoro Treveros usque Lengae XCIX. Item a Bagaco Nerviorum Durocortorum Rhemorum usque M.P.M. LIII. Quæ singula cum Itinerarium suis quæque locis servet, non dubium est, quin Flodoardus auctorem ejus Aethicum fuerit arbitratus; nec alia Hugoni Flaviniacensi in Chron. Viridunensi, quod Labbeus *tom. I. Bibl. Nov.* inseruit, sententia, siquidem p. 79. *Has autem omnes, ait, conjectiones Aethicus in Cosmographia excludens in Itinerario mundi vocat eam Virodunum, ob virorum fortium industriam, longe lateque celebratam. Diversam ab utroque amplexus est opinionem in Cameracensi Chronico L. I. C. 3. Baldericus, Liber, inquit, qui jubente Julio Caesare ex Senatus consulto a prudentissimis viris de Cosmographia inscribitur, ubi quidem totius orbis Romani universa famosa distinguit loca, Cameracum etiam intromittit, & quanto a Bagaco castro distet, id est, XVIII. milibus, evidenter ostendit. Quem si audiveris, Itinerarii auctorem habebis longe nobilissimum.* In alia omnia abit Chronographus Ferrariensis, nuper admodum a L. A. Muratorio *tom. VIII. Scrip. Ital.* provulgatus: *Ante Christi, ait p. 474., nativitatem per annos XXX. & amplius decreto Senatus Romani in Europa, Asia, & Africa M. Antonii consulis Romani studio facta est divisio itinerum de distantis, quæ erant inter præcipuas civitates, imperio Romano subjectas, ut de ipsis distantis omnibus per scripturas constaret: & ex iis scriptis confectus est codex, qui Itinerarium ap-**

pellat.

pellatur, quem perlegi non semel, & reliqua, quæ ad Anton. Itin. p. 281. exscripta dedi. Atque hæc medii ævi, quos vocant, scriptores de Itinerario; quæ utique ad conturbanda omnia quam veritatem eruendam aptiora sunt. Ut videas tamen, quid eos in hos fluctus & præcipitia conjecerit, suus hic locus Præfationi, quam Cosmographiæ præscripsit Aethicus, necessario esse debet: Itaque Julius Caesar, inquit, bissextilis rationis inventor, divinis humanisque rebus singulariter instructus cum Consulatus sui fasces erigeret, ex senatus consulto censuit omnem orbem jam Romani nominis admetiri per prudentissimos & omni Philosophiæ munere donatos. Ergo a Julio Caesare & M. Antonio Consulibus orbis terrarum metiri cæpit, id est a Consulatu superscripto usque ad Consulatum Augusti III. & Crassi, annis XXI. mensibus V. diebus IX. Zenodoxo omnis Oriens dimensus est, sicut inferius demonstratur. A Consulatu item Julii Caesaris & M. Antonii usque in Consulatum Augusti X. annis XXIX. mensibus VIII. diebus X. a Theodoto septemtrionalis pars dimensa est, ut evidenter ostenditur. A Consulatu similiter Caesaris usque in Consulatum Saturni & Cinnae a Polyclito meridiana pars dimensa est annis XXXII. mense I. diebus X., sicut definita monstratur. Ac sic omnis orbis terræ intra annos XXXII. a dimensoribus peragratus est, & de omni ejus continentia perlatus est ad Senatum. Hactenus Aethicus; in cujus verborum sententiam si penetrare volueris, scitu fuerit opus, uno eodemque tempore mentores eos esse emissos, quod pulcre admonuit C. Barthius L. XLV. Adversar. C. 13., omnesque adeo annorum summas a Consulatu Caesaris & Antonii esse inchoandas: id res ipsa & finiti utrimque termini requirunt. Præterea scripsisse Aethicum videri, usque ad Consulatum Augusti IV. & Crassi, annis XIII. mensibus V. diebus IX.; nam Barthius, qui Augusto in III. Consulatu Crassum collegam dedit, & Panvinio erroris dicam ob Messalam Corvinum Augusto in eo magistratu additum impegit, ipse coarguendus est: Onuphrium absolvunt Fasti veteres & tabula marmorea in Theaur. p. ccxcix. Deinde, usque in Consulatum Augusti X., annis XX.; numeri enim vitio librariorum uno pæne denario auctiores sunt. Tum, usque in Consulatum Saturnini & Cinnae, annis XXV.; qui Consules Anno

V. C. 1000XXXV. nomen dedere. Novi Barthium de Anno v. c. 1000XLI. cogitasse ob Fastos Græcos, qui eo Coss. *Saturninum* & *Rubellium*, cui *Cinnae* fuisse cognomen suspicatur, edunt: at illi Coss. fuere suffecti, & *Rubellii* nomen manifesto vitiosum est, ex *REBILO* natum, sicuti compositis inter se Capitolini & Colotiani marmoris fragmentis egregie Panvinus ostendit: Caninio vero Rebilo *Cinnae* additum fuisse cognomentum, nemo præter Barthium dixit: Sentium autem Saturninum & Lucretium Cinnam eo, quem finivi, anno Consules processisse præter Fastos Hieronymus in Chron. attestabitur, cum Virgilium Sentio Saturnino & Lucretio Cinna Coss. Brundisii obiisse adfirmat. Denique, *ac sic omnis orbis terræ intra annos XXV. a dimensoribus peragratus est.* In quibus ita refingendis ipsam me affecutum esse veritatem, nemo, si Julio & M. Antonio Coss. Annum v. c. fuisse 1000X. meminerit, inficias iverit. Jam cum Itinerarium Aethici plerumque jungeretur Cosmographiæ, sicuti nunc quoque connexum est in Pithœano codice, de quo N. Bergerius *L. III. Viar. Milit. C. 6.* & in Parisiensi, modo a priore is discrepet, quo usi fuimus, utique suspicio Flodoardo & Hugoni Flaviniacensi, Cosmographiam & Itinerarium ejusdem esse scriptoris factus, nasci potuit: & tanto quidem facilius, quod Hugo Flaviniacensis, cum Cosmographiæ partem *Itinerarium mundi* facit, in suo libro junctos eos libellos se habuisse significet. Ad hoc, cum Aethici Præfatio Julio Cæsare & M. Antonio Coss. orbis Romani dimensionem inchoatam fuisse referat, quid demirabimur, Baldericum Tornacensem Julio Cæsari Cosmographiam & junctum illi in MSS. Itinerarium tribuisse, aut Chronici Ferrariensis scriptorem M. id Antonio adscripsisse? præsertim cum Chronici ejus verba evidentissime Aethici Præfationem redoleant. Indidem porro *Antonii Augusti* titulum, quem Pithœanus, Parisiensis noster, & Blandinianus MSS. ostentant, reperere soleo, in *Antonii Augustalis*, ut in Aegid. Schudii membranis, & *Antonini Augusti* nomina deinceps ab aliis commutatum, qui M. Antonium *Augusti* cognomine haud unquam insignem fuisse noverant: neque enim ulla veri specie se commendare potest N. Bergerii conjectura, qua Itinerarium ejusque prima initia in Julium Cæsarem & Augustum, qui vias publicas, oppida, colonias, mansiones mutationesque signari jusserint, rejicit; ita tamen,

* * *

men, ut Antoninus Pius, aut alius ejus nominis, atque insēcuti Imp. de suo ævo plura addiderint: Aethicus enim, quem fundum hujus opinionationis vir doctus & Jo. Ger. Vossius *L. I. Hist. Lat. G. 13.* habuerunt, vereor, ut persuadere hoc possit. Equis enim crediderit, Plinium, scriptorem diligentissimum, præterire Zenodoti, Polycliti & Theodoti mensuram operam voluisse, si quæ hæc in re extitisset? Et qui potuit Theodotus, homo Græcus, in infimam Germaniam, quam *septemtrionalem partem* Aethicus appellat, Romanorum armis nondum domitam, penetrare eamque mensurare? Non negavero, fuisse in Romanorum manibus Itineraria & tabulas, è quibus, ut apud Propertium est, *pictos ediscere mundos* potuere: at nostrum ad antiquissimam eam ætatem posse admoveri, non putem. Quid ergo, dices? Equidem Magno Constantino Itinerarium, quem admodum manibus id nunc terminus, recentius esse autumavero: id ut agnoscerem, *Constantinopolis, Diocletianopolis, Maximianopolis* ipsaque *Heraclea*, quæ olim Perinthus erat, suis quæque locis intextæ, a me impetraverunt: ea quidem urbium nomina H. Surita a recentiore manu adjecta esse, sibi atque aliis persuasit; qui cum nullam Legionibus *Joviae & Herculeae*, a Diocletiano & Maximiano sine controversia dictis, & ejusdem nominis mansionibus litem moverit, nedum *Heracleae*, quod Perinthis cognomen ante Aurelianium notum haud fuisse patefeci, aut *Candidianae*, a Candidiano, Galerii Maximiani filio, appellatæ, consultis ab ea sibi opinione cavisset: præcipue quod plura sæculi *IV.* indicia passim exstent atque emineant. Quem enim fugit, more tum receptissimum fuisse, ut per Gallias nationum nomina urbibus, quæ gentium erant capita, inderent, utque pro Augusta Rauracorum, *Rauracos*, pro Augusta Sueffionum, *Sueffiones*, pro Dürocortoro Rhemorum, *Rhemos*, pro Augusta Taurinorum, *Taurinos*, sicuti sæpissime in Itinerario, dicerent? Recte propterea Ph. Cluverius *L. II. Germ. A. C. 3.* hoc urfit. Ad hæc omnia accedit, pleraque urbium & mansionum nomina hic esse, ut Grammatici loquuntur, *monoptota*; quæ consuetudo etsi Constantino sit prior, post ejus tamen ætatem maxime invaluit, ut ex Consentio in *Arte p. 2031.* & ejus ævi scriptoribus colligas. Tamen si vero hodierna Itinerarii dispositio & structura non videatur ultra sæculum quartum posse descendere, ejus initia atque

origi-

originem antiquiora arbitrer: quod ut apparet, nihil necesse fuit, ut Romanos in provinciis, quas occupaverant, vias lapidibus & glareâ munivissent, ostendam; neque etiam, ut de cursu vehiculari multas agam: pervulgata ea omnia sunt. Id negligere non debeo Augusti generum Agrippam orbem terrarum, per sua spatia mensuratum, in tabula spectandum proposuisse apud Plinium *L. III. N. H. C. 2.*; id enim argumento nobis est, Augusto principe terrarum quandam dimensionem fuisse institutam; quam rudem fuisse credibile est, siquidem plures ejus partes nondum satis essent exploratæ. Italia omnis in suas erat descripta vias: via Egnatia, qua per Macedoniam in Orientem pergebant, jam olim, sicuti Strabo *L. VII. p. 322.* ait, *βεβηματισμένη χη μίλιον ἔκατε κλωμένη* per *M. P.* erat distincta & columellis milliariis ornata: Aureliam, ne de aliis dicam, in Hispaniam versus continuabant. Multa tamen ad omnes Imperii plagas restabant, nondum in ordinem redacta. Sequentibus annis diligentior opera huic rei a Dionysio, Strabone, Mela, Plinioque est impensa; ut mirum non sit, Metium Pomposianum depictum orbem terræ in membrana, quod de eo Suetonius *Domitian. C. 10.* refert, circumtulisse. Post dein Marinus Tyrius & Ptolemæus ingenti ausu, licet successu non ubique felici, quod in tanta operis vastitate facile utrique condonabitur, ulterius sunt progressi. Qua in re haud parvo illis adjumento continuæ victoriarum accessiones domitæque a Romanis gentes & nationes fuerunt: totam pæne sub Domitiano penetraverant Britanniam: Trajanus fines Imperii in Daciam usque promoverat, & per Armeniam, Mesopotamiam Arabiamque victricia signa circumtulit. Jamque adeo Aristides de Romanis jure asseverare potuit tom. I. p. 394. *ἔ τὸ Ὀμήρω λεχθὲν,*

Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, ———

ὑμῖς ἔργῳ ἐποίησατε, καταμετρήσαντες τὴν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ζεύξαντες δὲ παντοδαπαῖς γεφύραις ποταμούς, ἔ ὄρη κόψαντες, ἐπὶ σήλατον γῆν εἶναι, σαρμῶις τε τὰ ἔρημα ἀναπλήσαντες, ἔ ἀγρίην ἔ τάξι πάντα ἡμερῶντες. *Et quod Homerus cecinit,*

Terra etiam communis erat, ———

id vos opere complevistis, terramque omnem dimens pontibus variis fluvios junxistis, montesque excidistis, ut equitabilis fieret terra,
* * * 2 *& so.*

& solitudines diversoriis replevistis, cunctaque diætæ atque ordinis beneficio mansuetiora fecistis. Revera enim ejus tempore, finibus Imperii longe latèque prolatis, mensurata omnia & in usum cursus vehicularis viæ mansionibus stabulisque distinctæ erant: quæ ut cognitoria essent, probabile fit, in tabulas quasdam fuisse relata: in commodum enim Legionum & cohortium, ex usu temporis nunc in hæc nunc illa loca commeantium, necessaria prorsus ea res fuit: & qui quæso ab Imp. Alexandro edici, quod de eo prodidit Lampridius C. 45., potuit: *Itinerum autem dies publice proponebantur, ita ut edictum penderet ante menses duos, in quo scriptum esset; illa die, illa hora ab urbe sum exiturus, & si Dii voluerint, in prima mansione mansurus: deinde per ordinem mansiones, deinde stativæ, deinde ubi annonæ esset excipienda, & id quidem eo usque, quamdiu ad fines barbaricos veniretur.* Quo inquam modo hæc milites præmoneri potuerunt, nisi mansiones stativæque in membranis fuissent ante signatæ? Quo in genere Acholii opera Alexander Imp. uti potuit, qui & itinera hujus principis scripsit, Lampridio C. 64. teste, nimirum ut magnus Alexander suos *βηματιστὰς* sive itinerum mensores habuit, cujusmodi Bæton fuit, qui *σαδμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας* sive mansiones Alexandri itinerum apud Athenæum L. X. *Deipnosoph.* C. 12. in literas retulit; ita Imp. Alexandro Acholius dedisse videtur, ut ejus itinera, quæ tamen partem vitæ Alexandri, nam & eam scripto consignasse Salmasius monuit, facerent, enarraret. Forte etiam Acholius ex metatorum fuit numero, qui agmen præcedentes locum castris legere solebant, sicuti Vegetius L. II. R. M. C. 7. docet, & fuse Jac. Gothofredus ad L. 4. C. *Theod. de Metator* Præterea ducibus itinera locorumque situs cognita esse debuerunt, ut sine periculo agmen ducere, atque ubi interquiescendum esset, scirent: studiose propterea Vegetius L. III. R. M. C. 6. exercitus præfecto præcipit, ne proficiscens patiaturs incursum, *Primum itineraria omnia regionum, in quibus bellum geritur, plenissime debere habere perscripta: ita ut locorum intervalla non solum passuum numero, sed etiam viarum qualitates perdiscat: compendia, diverticula, montes, flumina, ad fidem descripta, consideret; usque eo, ut solertiores duces itinera provinciarum, in quibus necessitas geritur, non tantum adnotata, sed etiam picta habuisse*

buisse firmentur, ut non solum consilio mentis, verum adspectu oculorum viam profecturis eligerent. Quibus quæ hanc in rem dixi, egregie firmat, pariterque duplicis generis Itineraria, *adnotata & picta*, de quibus postmodum quæram, fuisse ostendit: hic negligi Ambrosius, ejusdem rei causâ a Jos. Simlero excitatus, non potest, Itinerariorum usum egregie adstruens *Comment. in Psalm. CXVIII.*; Miles, inquit, qui ingreditur iter, viandi ordinem non ipse disponit sibi, nec pro arbitrio viam carpit, nec voluntaria captat compendia, ne recedat a signis; sed Itinerarium ab Imperatore accipit, & custodit illud, & reliqua, quæ Simleri tibi Præfatio repræsentabit; quibus gemina in eundem Psalmum Hilarius commentatus est: apparet enim, in bellum ituris Itineraria, in quibus mansiones mutationesque erant notatæ, fuisse data. Quare cum ad cursum vehicularem atque expeditiones militares Itineraria fuerint necessaria, habuerintque Romani & itinerum mensores & Itineraria jam olim, fieri potuit, ut ex eorum numero nostrum fuerit; quod paullatim, sicuti in simili genere asolet, novis urbium titulis locupletatum est. Severi Imp. tempora & Caracallæ ob plura Britannæ itinera a vallo, ut bene H. Surita animadvertit, exsuperare non potest: nec multum infra Constantini M. ætatem demitti; quod rariora sint oppidorum cognomina, quæ tum invaluerunt: nusquam hic *Constantina*, quo cognomine Circa, Numidiæ urbs, a Constantino apud Victorem Schotti C. 40. condecorata est; nusquam *Nice* in Thracia, quod nomen Ostudizum Constantio principe, teste Hilario, induerat; nusquam *Constantia*, quo titulo Antaradus a Constantio fuit appellata, ut plura alia missa faciam. Quis vero ejus auctor ejusve jussu primum fuerit digestum, prorsus ignoro; ut nec alii, qui conjecturis indulgere, valido tibicine defectus, noluerunt: in quorum numerum & M. Vellserum *L. III. Rer. Aug. p. 214.*, & Guillel. Burtonum *Comment. ad Itin. Britan. p. 6.* referrem, nisi uterque nimium Aethici Præfationi fidisset. Rectius instituit Th. Galeus, & ei pæne assensus Jo. Horsleus *L. III. Britan. Rom. C. 2.* Habes de Itinerarii auctore; quæ omnia ad *Itinerarium Maritimum* translata nolim: sunt sane ejus fragmenta, neque enim integrum ad nos devenit, egregia: cujusmodi est; quo *portus & positiones navium* ab urbe Roma in Galliam describuntur, & reliqua: at his serior

ætas laud pauca aliunde adstruxit, ex Hispalensi Isidoro & poetarum scholiis deprompta; novi Isidoro familiare admodum esse, ut aliorum verba transcribat & pro suis utatur, tamen ex illius & similibus fontibus ea hausta esse, quoniam poetarum fabulas illustrare aptiora sunt, nec insularum situm proprie spectant, quam hinc mutua sumpta arbitrari malim. Cum vero Vegetius inter *adnotata* & *picta* Itineraria distinguat, non alienum ab instituto sermone fuerit, si cujusmodi nostrum sit habendum, inquiramus. Et *pictum* quidem sine controversia illud est, quod è Peutingerorum schedis M. Velferus vulgavit: in eo compendia, diverticula, montes, flumina, rudiore licet opera, descripta cernimus, præstantissimo ævi veteris monumento & in plerisque Itinerarii nostri simillimo, unde & multam illi lucem adspersit & vicissim inde recipit. Geminum olim & germanum versavit Guido Ravennas, ei enim Geographiam esse attribuendam, quam a Placido Porcherono & Jac. Gronovio editam lectitamus, doctissimo *Dissert. Chorograph. Ital. medii ævi* scriptori p. X. accredo. Id si Peutingerorum Tabulam cum urbium enumerationibus, quas Ravennas ille passim orditur, contenderis & inter se comparaveris, perspicue cognosces: videbis enim pleraque omnia, quæ in Asia atque Africa ex Castorio Romanorum Cosmographo & Lolliano, in Europa ex Libanio & Aristarcho Græcorum philosophis, & Maximo sive Maximino & Marcomiro Gothorum philosopho, & nescio quibus aliis, excerptisse sese adjurat, ex ejusmodi Tabula esse descripta, hominemque adeo ad fraudem obtegendam Geographos & scriptores, nunquam fortasse natos, esse commentum: quorum certe è numero est *Pentefileus*, quem L. IV. C. 4. Colchidem, Amazonum patriam, enarrasse adfirmat, deformatus, etsi impudenter, ex nobilissima femina, quæ apud Virgilium

*Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis
Penthesilea furens. —*

Nam quod ibidem Ptolemaeum regem & philosophum Roxolanorum patriam, per quam præter alia flumina transierit *fluvius maximus Vistula*, Oceano mergendus, exposuisse auctor est, id omnes ineptias superat. Quæ res etsi auctoritatem illi minuit, non efficiet tamen

tamen, uti Geographiæ studiosis utilis esse desinat: habet enim plurima ex integriori Tabula, quam quidem Peutingerorum est, derivata, præcipue in Africa, Hispania & Britannia, *Pistum* vero nostrum cum non sit, apertum est ex eorum genere esse, quæ *adnotata* Vegetius nuncupat: haud dubie quod viæ militares, urbes & mansiones, milliaque passuum, quibus distinguuntur, prorsus uti in nostro, fuerint tantum *adnotata* & descripta: in quorum censum referri etiam Hierosolymitanum oportet, hac in parte Antoniniano, ut vocant, simile; neque enim ullum inter id & nostrum discrimen, si mansionum & mutationum nomina, ubique cum cura adposita, & majorem locorum catalogum, in nostro neglectum, exceperis: quæ posterior differentia sitne a primo auctore an deinceps orta, non habeo adfirmare, licet nullus dubitem, quin plures mansiones & mutationes, quam Antoninianum nunc præfert, publicis in viis fuerint; Tabula atque Hierosolymitanum illud Itinerarium id manifestant; nec aliud Romanorum consuetudo, qua iter diurnum xx. m. p. habebatur legitimum, ut præter lictorum fragmenta Vegetius *L. I. R. M. C. 9.* indicat, feret: & tamen sæpe urbes mansionesque xxx. xl. l. m. p. aut eo amplius disjungi observabis, præteritis, ubi strigandum aut interquiescendum fuerat, stationibus: sed hæc cum sparsim variis locis tetigerimus, missa faciemus, ubi addiderimus, nostro Itinerario egregie ad fraudem instruendam esse usum Anastasium, seu quis alius auctor est *Epitomes Chron. Casinensium*, quam L. A. Muratorius *tom. II. Script. Ital. p. 351.* vulgavit: opes enim Casinensium suorum quo jure quave injuria ut adaugeret, Justinum I. prodidit, plurimas urbes S. Benedicto dono dedisse, quas dein nunc ex hac nunc illa Itinerarii parte, in primis ex Africa, Sicilia, Sardinia, Epiro atque Asia excerpt, sed tanta stultitia atque impudentia, ut fines provinciarum passim migret, *portumque Veneris* mari Adriatico adstruat, atque ex urbibus pro arbitrio villas & prædia ædificet: quæ si attenderint per Gallias Benedictini, homini ex aliis etiam rebus, a clarissimo Muratorio productis, suspectæ fidei haud multum in notissima lite de reliquiis S. Benedicti & Scholasticæ tribuent. At hoc illi viderint; nos ad ea potius accingimur, quæ hanc Itinerarii editionem spectant: ubi ne vetustas & quæ nostram antecesserunt, opere

rose commemorem, otium mihi Schottus fecit, rectissime admonens, Aldinam, Juntinam & Lugdunensem, utpote ex eodem rivulo emanantes, corruptissimas esse: castigatio & omnium ante eam diem optima Christophori est Longolii, Parisiis anno **MDLXXII.** provulgata; hanc excepit Josiae Simleri Basileae anno **MDLXXV.**, ex Pithoeano & Aegidii Schudii MSS. procurata, & scholiis, haud sane spernendis, instructa; qua tamen multis de causis potior ea est, quam And. Schottus initio superioris seculi Coloniae Agrippinae prodire jussit, complexa & ipsius animadversiones & praestantissimum H. Suritae commentarium. Omnia illa & Simleri & Suritae & Schotti bona fide retinuimus, id solum dolentes, doctissimi H. Suritae notas adfectas tantum in Schotti manus incidisse, quod commentarius ipse, haud raro interpolatus ac conturbatus, tibi clarissime ostendet. Fuisset ceteroqui si quis alius H. Surita ad instaurandum hoc Itinerarium multo aptissimus, quippe ab eruditione incredibili & egregio judicio paratus; praesertim si Tabulae Peutingerorum, cujus ductus in his tenebris magni utique faciendus est, illi copia fuisset. Post Schottum rara est virorum doctorum in integrum Itinerarium opera: illud quidem P. Bertius suo Ptolemaeo anno **MDLXXVIII.** adjunxit, sed ex Schotti editione, cum ipsis librorum peccatis, expressum, quod cum primo intuitu Ph. Cluverius non animadvertisset, acri atque acerba oratione Bertium *L. I. Sicil. Ant. C. 7.* ob unam alteramve vocem additam mutataeque, ac si ille ei rei praecipuus auctor esset, perstrinxit. Insertum dein est sub seculi superioris finem ab Emm. Schelstrateno *tom. II. Antiq. Eccles. p. 569.*; qui quamvis Simleri Schottique editionem versasse non videatur, solo usus Lugdunensi edito, bene tamen de eo, praebita omnibus MS. Vaticanis, cujus vestigiis presse inhæret, tractandi usurpandique copia, meritus est. Etsi vero post Schottum nullius praecipua in totum Itinerarium opera fuerit collocata, non defuit tamen magnus eorum numerus, qui ferente occasione medicam illi manum admovere. Atque hic, ut egregios viros Abr. Ortelium, Car. a S. Paulo & Christ. Cellarium, qui singuli saepius sua ope id dignati sunt, praeteream, maximopere praedicandum est Ph. Cluverii studium, quo in Germania, Italia vicinisque insulis haud paulo castigatus est factum; nec minus L. Holsteinii solers industria, qua

P R A E F A T I O.

qua diligentissime, quæ Cluverius in Italiae itineribus admiserat, & perperam ab Ortellio fuerant posita, emendata sunt. Sperni quoque sedula Paulli Merulae cura non debet, quam in *Cosmographiæ* libris in Hispaniæ, Galliæ atque Italiae itinera insumpsit, neque ea, quam Aegid. Schudius & Jos. Simlerus, etsi Schotto priores, ad itinera Alpina, Guillimanus ad Helvetica, P. Bertius & Menso Altingius ad Germanica adhibuerunt. Galliam Had. Valesius in *Notitia*, provinciæ Narbonensis partem atque ejus maritima Honorat. Bouche in *Chorographia & Histor. Provinc.*, opere egregio, alia ejusdem provinciæ Guil. Carellus in *Histor. Languedociae*, quam vocant, Aquitaniam Arn. Oinehartus in *Vascon. Notitia* & Pet. Marca in *Beneharnensi Histor.* in clariore luce posuerunt. Hispaniæ itinera præter Ambros. Moralem idem Marca in *Marca Hispan.* & Rodericus Carus in *Hispalens. Antiq.*, Lusitanica A. Refendius & qui scholia ejus *Antiquitatibus* addidit, Vasconcellus, pluresque alii examinarunt. Britanniae operam addixerunt Guil. Burtonus, Th. Galeus & nuper admodum in *Britan. Roman.* Jo. Horsleus. Quorum omnium & plurimum aliorum scripta me consuluisse atque inde obscurioribus lucem accendere fuisse ingressum libens profiteor: neque enim sine hujusmodi ducibus in densioribus tenebris, quibus Itinerarium obseptum est, tuta via foret, vel sic tamen satis salebrosa & præcipitiis atque incilibus intercisa. Quo vero instituti nostri ratio exploratior sit, addere libet, secutum me esse studiosissime manu exaratorum librorum vestigia: restituisse ubique urbibus suos casus & inflexiones, quibus vim H. Surita fecerat, & quo Grammaticorum decretis melius responderent, accusandi casum impegerat: sustulisse asteriscos, qui in Schotti editione Regium Suritæ MS. ea parte mutilum esse innuebant; ut suspicio defectus, quæ multis inde nata est, tolleretur. Notas, prout res atque animus sese dabant, nunc productiores nunc breviores adjunxi: si quid mutandum videretur, in illis, ne quis in orationem insertis conjecturis in fraudem induceretur, tentavi: in illis itidem de virorum, multo me eruditiorum, opinionibus sententiam dixi libere, nulli, si petulantis ingenii unum atque alterum, qui acriorem censuram promeruerant, seposueris, gravem futuram: multa præterea veterum scriptorum verba aut explicare aut constituere sum adnissus, qua in re sicuti etiam in finium regundorum judicio si præter opinionem aberaverim, æquiorum & ab humanitate non prorsus alienorum veniam

* * * *

mihî

mihi promitto: nihil nisi veritatem sectatus sum; & sicubi teneri ea non potuit, verosimilia probavi, facile & lato animo passurus, si in alia omnia, ubi ita videbitur, concesseris. Ne quid autem in vitiosissimo libro sine manu exaratorum codicum auxilio molirer, præcipua cura fuit, ut MSS. mihi copia fieret; neque ea de spe decidi. Prædicare enim satis egregiam non possum operam, quam viri eruditione & humanitate spectabiles mihi præstiterunt: Celeb. P. Burmannus Vossiani codicis, quem dives Lugdunensis Bibliotheca Gaza servat, apographum, atque excerpta ex N. Cusani schedis, a G. Mercatore ad Cambdenum missa atque ex hujus libro Londinii Anno CIOIOCXV. descripta, ex eadem Bibliotheca mecum communicavit; ex qua itidem in meos usus vir Cl. Fr. Oudendorpius quæ If. Vossius editioni Schotti ex binis membranis, quas Parisienses certis indiciis suspicatus sum, alleverat, exscripta ad me transmisit: quibus cum plane similia sint, quæ D. Richardsonus in margines ejusdem editionis conjecerat, nunc in Collegio S. Petri apud Cantabrigienses asservatæ, è Vossiano exemplari transumpta fuisse, credibile sit: habui ea beneficio humanissimi Marklandi. Neque defuit mihi, omnibus promptissima, qui rei literariæ prodesse student, Jo. Albert. Fabricii opera; quippe rogatus ut ejus mihi libri potestatem faceret, cujus in Bibliotheca Latina meminerat, extemplo Lugdunensem editum, variantibus, quas vocant, lectionibus oppletum, ad me ablegavit. Præterea sæpe mihi succurrit variis ultro manu descriptis libris subministratis, vir Cl. J. Ph. D'Orville, & qui in meliores nunc transcriptus est sedes, Herman. van de Wall, oraculorum divinorum, cum inter vivos ageret, apud Amstelodamenses interpretis egregius: cui ceterisque omnibus plurima me debere, grata mente profiteri nunquam desinam; uti neque collegæ & amico meo Tib. Hemsterhuis, qui sub injusto onere fatiscentem sublevavit, & plurima, quæ in meis tanquam emblemata splendebunt, suppeditavit, ingratumque laborem perlegendorum, quæ formis descripta erant, ut ab operarum peccatis magis immunia essent, haud recusavit. Atque hæc de instituti ratione, in quibus tabulas fortasse scriptas desiderabis; quas etiam, si mei res fuisset arbitrii, addidissem, ex observationibus, passim in operis decursu factis, corrigendas: sed hæc aliud tempus aliamque occasionem expectant. Tui reliqua sunt judicii; quod, ut honestum hominem decet, si reddideris, nihil reformidabo. fin. nihil morabor. Vale.

ITINE-

ITINERARIUM PROVINCiarum OMNIUM IMPER. ANTONINI AVGVSTI.

ANTONINI AVG. ITINERARIUM.] *Vetusissimus Codex bibliotheca Philippi II. Regis Catholici maritimas stationes Itinerario prætulit terrestri: & in ea parte ita legitur: IMPERATORIS ANTONINI AG. ITINERARIUM MARITIMUM. In Itinerarii vero hoc meo exemplari nullum Antonini nomen exstat: neque titulus libelli: sed freti Gaditani, Mauretaniæ, Africæ, & Hispaniæ nomina descripta apparent. Postea vero qua sequuntur COLUMNÆ HERCVLIS, & reliqua, ex vetustissimo codice bibli. Regiæ transcriptus. In Codice bibli. B. per vetusta manu ita legitur: Incipit itinerarium provinciarum omnium Antonii Augusti: atque item in C.H. Long. ut ea sequi libuerit, Antonini nomine ex vetustissimo exemplari recepto: nam qua in utroque verba leguntur; IN PRIMIS PROVINCIAE AFRICÆ, ea rejicienda censuimus, uti temere adposita: utpote qua neque in Cod. bibli. Reg. legantur, & Auctori repugnent; cum à Mauritania Tingitana, longe ab Africa Provincia regione semota Provincia, exordium sumitur. In Cod. Bibli. Neap. initium Itinerarii desideratur. Reliqua vero sic interpungenda arbitror. Columnæ Herculis ad Tingim Mauritanicæ: id est, ubi Bacuetes, Macenites barbari morantur. Per maritima loca Carthaginem usque M. P. XVIII. XLIX. nam lib. Bibli. R. AD TINGI MAVRITANIA habet, Bibli. Bland. à Tingi Mauretaniæ, quemadmodum in Hadriani Augusti nummis legi videmus: sed nos vetustissimi exemplaris lectionem libenter amplectamur. Suspiciari enim libet depravatam eam lectionem esse: nam, ut apparet, mensura itinerum, non à Tingi, sed ab exploratione ductur: cum ab ea Tingim usque mox CLxxiv. M. P. numerentur. Isidorus tamen & Artemi-*

dorus, quos Plinius L. 5. C. 6. vetustos laudat auctores, à Tingi Canopum usque mensuras itinerum perducere: Compendiaria forte via: cum hoc Antonini, ex mansionum diverticulis, atque flexionibus, necessario multo longior fuerit. Numeri vero xviii, xxxix. in C. Bibli. Reg. leguntur: & in reliquis manu scriptis & excusis desiderantur: quibus decies & octies centena & triginta novem millia designari manifestum apparet: sed legendum videretur pro xxxix, XLIX, ut ratio miliariorum summa universorum, qua adponuntur, itinerum, constet: tot enim millia passuum continet. Plinius tamen vetustis exemplaribus L. 5. C. 6., Tolitano præsertim melioris notæ adscriptante, legimus Polybium, & Eratosthenem, diligentissimos existimatos, ab Oceano ad Carthaginem magnam, XI. M. P. fecisse: cum qua summa Marcianus Capella itidem congruit. Jam, quod ad Herculis Columnas attinet, Plinius de ea re L. 3. C. 1. Proxima autem, inquit, impositi montes coercent claustra, Abila Africæ, Europæ Calpe, laborum Herculis metæ: quam ob causam indigenæ Columnas ejus Dei vocant, creduntque perossas, exclusa antea, admisisse maria, & rerum naturæ mutasse faciem. Pomponius Mela quam ob causam descriptionem totius orbis ab Tingitana Provincia sit exorsus referi. Nunc, inquit, L. 1. C. 4. exactius oras, strisque dicturo, inde est commodissimum incipere, unde terras nostrum pelagus ingreditur: & ab his potissimum quæ influenti dextra sunt: Et paulo post. C. 5. Hinc in nostrum mare pergentibus læva Hispania, Mauritania dextra est. Eam rationem Itinerarii auctor secutus, à Mauritanici Orbis terrarum Provincias incipit. Strabo verò & eum Plinius imitatus, ab Europa, justiore de causa. Primum, inquit Plinius L. 3. C. 1. de

A TINGI MAVRETANIAE, ID EST, VBI BACVETES, ET MACENITES BARBARI MORANTVR,

Europa, altrice victoris omnium gentium populi, longeqe terrarum pulcherrima: quam plerique merito, non tertiam portionem fecere, verum æquam, in duas partes ab amne Tanai ab Gaditanum fretum, univervo orbe diviso.

SVRITA.

ANT. AVG. ITIN.] Libelli titulum, quem ex Blandiniano codice Snrita produxit, unus ex Christianissimi Regis MSS. quoque præfert. Eundem invenit in Pithoeano libro N. Bergerius, neque aliter Vossianus. Simlerus in Schudi schedis *Antonio Augustali* inscriptum animadvertit. Veteres, quos libello usus observavi, varie citant. Chronici Casinatis scriptori L. 11. C. 52.

Itinerarium totius orbis dicitur. Si Flodoardum consulas L. 1. Hist. Rhemenf. C. 1. *Cosmographia* titulum auctoremque Æthico habebit. Eodem nomine notus fuit Balderico L. 1. Chron. Cameracensis C. 3. qui tamen Julio Cæsari tribuit. Abit hinc Hugo Flaviniacensis in Virdunensi Chronico, *Itinerarium hoc mundi*: Æthico adscribens. Cum omnibus his diffidet Chronographus Ferrariensis, nuper à Cl. Muratorio tom. VIII. scriptorum Italiæ insertus. In eo est *Codex*, qui *Itinerarium* appelletur, quique M. Antonii Consulis iussu fuerit confectus. Quid aliud hinc colligas, quam de auctore inscriptioneque libelli hos omnes in incerto fuisse? Dicam alias hanc discordiam ad præfatione Æthici Cosmographiæ videri natam. Lubens vero reprehendi, quod Surita repulerat, Mauritanie, probantibus MSS. lapidibusque. PROC. PROVINC. MAVRETANIAE TINGITANAE dabunt Marmora Oxoniensis p. 132. WESSELING.

BACVETES] Ita legitur in *Cod. Bibl. Reg. Ptolomæi libri Baccætarum* legunt: & *Bibl. Bl. Baccavates*: CH. Long. Baccanates: nos vetustissimi exemplaris lectionem præferendam duximus: præsertim cum ad Græcam Ptolomæi proxime accedat.

SVR.

BACVETES] In duobus Parisiensibus libris *Baccavetes*, in tertio pariter ac Vaticano *Baccavates* invenitur. Verum barbaræ gentis nomen *Baccavates* fuisse existimaverim. Hac ducunt Ptolomæus Iuliusque Honorius Jac. Gronovii p. 20. *Flavius Maïda* — inter *Barbares* & *Va-*

cuates vergit in mare. Voluit enim *Maïda* & *Baccavates*. In anonymo scriptore Generationum Adami, quem Cangius Paschali Chronico addidit, *Baccanates* appellantur, quare perperam in ipso Chronico *Mauværgi*, & in eiusdem generis libello Scaligeri *Macnaci*. Manifesta res est ex Labbei Bibliotheca tom. 1. pag. 302. ubi ordine recentetur, *Mauri, Baccavates, Massenses, Gatuli, Afri, qui & Barbares*. Præfuisse his videtur memoratus in lapide Gruteriano p. MXXV. 7., quem correctiorem dedit Montfauconius Diar. Ital. C. 26. PRINCEPS GENTIVM BAQVATIVM. Scio Illust. Scaligerum ad Eusebium Baquates hos cum Bagaudis, pessimis post Diocletiani ætatem in Gallia latronibus, composuisse. Ego vero Ptolomæum, ceterosque audire malim, qui Baccavates in Mauritania incoluisse tradiderunt.

WESS.

ET MACENITES] *Desideratur ea vox in lib. Bi. Re. cum in Bl. & CH. Long. ita legatur. In Ptolomæi libris Mauvætarum legimus. Xiphilinus ex Dione in Severo, Macenitas ad inferiorem Mauritaniam collocat: & Ailanterum mentem in Macenitide esse, non longe ab Oceano docet. SVR.*
ET MACENITES] Credo depravate *Massenes* appellari in Labbeano Scriptore, cuius verba exscripsi. Synesius Epist. 129. *Maicetas* in Africa agnoscit, qui *Mauvætarum* videri possent, nisi Mauritania longissime disjuncti ad Pentapolitanos pertinuisent. Jac. Gothofredus ad L. Unic. C. Th. de Satur. & Subasrens. Synesii *Macetas* in Mazaces commutavit, quos Græci in Africa non noverunt. *Mauvæss* ex Palladio in Chrysothomi vita p. 195. & aliunde noti sunt. Vide an Macetæ *Mauvætarum* aliunde fuerint ac *Baccavætarum*, quos in Marmarica Ptolomæus habet. Firmat hanc opinionem Epiphanius *titulo Mauvætarum* Pentapoli ac Marmaricæ adjuuens Hæresi LXVI. C. 83.

WESS.

M. P. XVIII. XLVIII.] *Vetustissimi lib. Reg. ea nota ita describuntur. MILIA PASSOS XVIIII xxxviii. reliquis omnibus desiderantur. SVR.*

M. P. XVIII. XLVIII.] Exulant quoque & nostris libris hi numeri, consummatos esse apparet ex itineribus, quæ subiiciuntur. Neque recte tamen illis inclusa putem CLXXIII. M. P., quæ

TVR, PER MARITIMA LOCA CARTHAGINEM
VSQVE. M. P. XVIII XLVIII.
AB EXPLORATIONE, QVAE AD MERCURIOS
DI-

quæ inter explorationem & Tingin interfunt. Nulla eorum in itinere à Tingi ad urbem Carthaginem ratio esse potest. Hoc miror, N. Bergerium L. III. Viar. Milit. C. 46. negare sustinuisse XVII. XLVIII. M. P. æquare CIO DCCCXLIX. M. P. Eo homines fumus ingenio, ut ad res multo levissimas subinde adhaerescamus. Rectius animadvertit, hos numeros nullo modo nasci ex M. P., quæ singulis urbibus mansionibusque adponuntur. Illa dextaxat CIO DCCCXLV. dant, suntque argumento, ut numeros septem itinerum esse vitiosos, aut millia passuum, urbibus addita, non satis esse sana. Crediderim his illique labem aliquam esse importatam. Hoc mihi persuaferunt veteres editiones scripticæ libri passim in diversa abeuntes. Atque hinc decernere cum Bergerio nolim, inter primam mansionem Carthaginemque tantum CIO DCCCXLV. M. P. interfuisse. WESS.

AB EXPLORATIONE] In exemplaribus duobus MSS. legitur *Baccavates & Macanites*: in Parisiensi *Baccanates & Macenites*: à Ptolemæo *Bacuatæ & Macanitæ* nominantur. Sed hoc levius est. Verum Exploratio Mercurii totum hunc locum obscurum & ambiguum facit. Promontorium Mercurii prope Carthaginem collocatur à Strabone, Ptolemæo, Mela, Plinio: finum enim Carthaginensem efficiunt duo promontoria, à Apollinis unum versus occasum, in quo Utica, alterum Mercurii ad Orientem, in quo Clupea civitas. Atque huius promontorii mentionem facere Antoninum quidam iudicant, ut iter à Tingi usque ad hoc promontorium describat. Atque in Parisiensi exemplari & MSS. Pitheci legitur, *Ad Explorationem, quod Mercurius dicitur*. Sed huic lectioni repugnat particularis mansionum enumeratio: nam ea Carthaginem tantum perducitur: deinde alia itinera versus occasum ponuntur: post plura itinera ponitur iter à Carthagine Clupeam, quam diximus in promontorio sitam, sed Mercurii non fit mentio, & distantia ponitur LXXXV. M. P. hic autem CLXXIV. M. P. Deinde si hanc sententiam sequamur, nullum itineris finem ponitur ab Antonio, nam ponit Tingi usque CLXXIII. M. P. Sed

tunc initium sumat hoc iter non exprimit. In exemplari MSS. Ægidii Schudi & in Veneta editione legitur, *Ab Exploratione*: & postea, *A Mercurio Tingi M. P. CLXXIII mansionibus his*. Itaque Mercurii exploratio initium itineris ponitur in extrema Mauritania Tingitana ad Oceanum, ubi Baccavates & Macanites barbari habitant. Hanc lectionem si sequamur, nihil erit obscuritatis in hac enumeratione itineris, nisi quod dubitatur, quænam sit Mercurii exploratio, cuius nulla à Geographis mentio fit. Forte tamen specula hæc fuit in Atlante minore, nam Salam urbem, quæ primo loco hic enumeratur, Ptolemæus non longe ab Atlante minore ponit. SIMLERVS.

AB EXPLORATIONE] In Re. lib. AB EXPLORATIONE, QVOD MERCURIOS DICTVR legitur, & in reliquis manuscriptis & vulgatis libris Quod Mercurios dicitur. Mihi videtur legendum, Quæ ad Mercurios dicitur, ut sit, ab explorationis mansionem, quæ ad Mercuri dicebatur: id est, quæ ad Mercurii Templum, aut promontorium sita erat. quemadmodum ad Martis hoc itinerario prodeur: nam infra in vetustissimo Regio exemplari ad Mercuri legitur. Constat enim duplicem unius itineris hæc lectione fuisse mansionem, ad Mercuri, primam explorationis, quæ ad Mercuri dicebatur, ex qua initium itineris ducitur, per CLXXIII. millia passuum Tingin usque: & alterius, quæ tantum ad Mercuri vocatur, ex qua Tingin usque XVII. millia passuum numerantur, e qua explorationis mansioni nomen inditum fuisse, minime sit verisimile, cum ab exploratione ad Mercuri mansionem Tingi proximam CLVI. M. P. intersint. Eius vero explorationis, quæ in Bacueicibus, aut Macenitis hoc consensu videtur itinerario, mentionem nullam apud vetustos auctores reperi: ut mihi primo attus in ipso limine hastitandum sit, nec quo me veritas, videam, & implicatus hæream, utpote cum turpe sit primam itinerarii mansionem, quam celeberrimam & illustrem esse oportebat, ignorari. Conjecturis igitur tantummodo ducemur ad suspicandum, in re, quæ pro clarissima & maxime testata ab itinerarii auctore proditur, ut forte eo loci præfectura legionis militum exploratorum consilius fuerit: quemadmodum in Notitia Provinciarum Roma-

DICITVR, TINGI VSQVE.
RVSADDER.

M. P. CLXXIII.
M. P. CCCXVIII.
CAE-

ni Imperii videmus ejusmodi Legionum praefecturas recenseri. Nisi velimus suspicari explorationis illius fama praecleara celebrata Hannonis Paenorum ducis monumentum aliquod in ea regione exstitisse, de qua Pomponius Mela, L. 3. C. 9. Dubium, inquit, aliquandiu fuit, essetne ultra pelagus: caperetne terra circuitum: an exhausta anfractu, sine fine se Africa extenderet. Verum etsi Hanno Carthaginiensis exploratum missus à suis, cum per Oceani ostium exisset, magnam partem ejus circumvectus, non se mari, sed comaeatu defecisse retulerat. Plinius itidem eadem de re proditum reliquit, Fuere, inquit L. 5. C. 1., & Hannonis Carthaginiensium ducis commentarii, Punicis rebus florentissimis, explorare ambitum Africae jussi, quem secuti plerique de Graecis, nostrisque, ad alia quaedam fabulosa, & urbes multas ab eo conditas ibi prodidere, quarum memoria ulla, nec vestigium exstat. Festus Avienus de Ora Maritima, cum urbes Europa ad Gaditanum fratrum recenset, mansonis Mercurii de regione in Africa meminit, ut forte ea mansio sit, quae à Tingi xviii. M. P. abest.

— Porro in isto litore
Steter crebra civitates antea
Phoenixque multos habuit hos pridem locos.
Inhospitales nunc harenas porrigit
Deserta tellus, orba cultorum sola
Squalent, jacentque Veneris abdito jugo
Spectatur Herma cuspitis Lybici procul.

Praeterea cum minime tenuis scrupulus resideat, quod Mercurii mansio hoc eodem itinere geminetur, valde suspitor legendum esse AB EXPLORATIONE, quae AD MERCURI DICITVR, TINGIN VSQVE M. P. CLXXIII, ut iter designetur in extrema ora ad Oceanum, ab ea exploratione, quae ad Mercuri mansionem, Tingi proximam, ducebatur, & Tingin usque perducitur, & plures fuisse explorationes intelligamus: ut sit Explorationem ducere, quemadmodum ab eodem Itinerarii auctore limitem ducere, ut infra ad iter, quod limitem Tripolitanum per Turrem Tamalleni à Tacapis Leptim magnam ducit.

SVK.

AB EXPLORATIONE] Exploratio-

nem ducere, quomodo limitem vallumve ducere usurpant, Latium hominem unquam adhibuisse vix opiner. If. Vossius ad Scylacem pag. 123. locum hunc explorationem appellatum fuisse censuit, quod latentia sub aquis saxa bolide sua nautica praeternavigantes explorare cogentur, ne naufragii periculum subirent. Eam ob rem Mercurio, hujus rei indicii, saxum id sive promontorium fuisse dedicatum. Videri quoque Romanos promontorium Hermæam ad Mercuri cognominasse. Ego vero vellem vir doctissimus attendisset, hanc mansionem longissime à promontorio Hermæa fuisse disparatam. Illud Hispaniae oris erat obversum: haec Atlantici monti apposita. Quare, quae de bolide scripta sunt, sibi habeat. Mihi aridet Simleri priorque Suritæ opinatio, fuisse ibi exploratores collocatos, eosque loco nomen fecisse. Plane uti urbs Ancal, quae haud longe Sala fuit disjuncta, Dar almorabetum, quod vertunt mansionem speculatorum, nuncupata est, docente Nubienfi Geographo p. 77. Qui vero hujus explorationis praeter Ravennatem meminere, non vi neminem.

WESS.

TINGI VSQVE] Hæc duæ voces absunt ab utroque Caesaraugustano & Valentino.
SCHOTTVS.

TINGI VSQVE] Habent nostri omnes. Scripsi vero Tingi ob concordem librorum consensum. Hier. Surita, ut omnia Grammaticorum decretis accomodarentur, passim urbium mansionumque nomina, quae sexto casu erant inflexa, in quartum mutavit. sed enim immerito. Constat urbium nomina Latinitate labente sexto casu, ac si essent indeclinabilia, fuisse prolata. Consentium in Arte p. 2030. Interdum, inquit, effiruntur novo modo, & quasi monoptoto, ut Curibus, Trallibus, Tarribus, Sulcis, Servitiis, Tigavis. Dabo in sequentibus exemplorum abunde. Vide interea loci Salmasii commentarios ad Trebellii Pollionis Claudium C. 12. & Fl. Vopisci Probum C. 18.

WESS.

TINGIN VSQVE M. P. CLXXIII] In li. Re. & El. & Long. idem miliariorum numerus congruit. cum in Neap. Cxxviii. perperam legatur.

SVK.

CAESAREA MAVRETANIAE.
SALDIS.
RVSSICCADE.

M. P. CCCCXIII.
M. P. CCXVIII.
M. P. CCCCXIII.
HIP-

tur. Illud tamen mirum videri debet, in omnibus exemplaribus, unico vetustissimo excepto, in-eruditum, ne dicam ineptum aliquem virum, notas illas M. P. millia plus minus fuisse interpretatas: cum confirmare hoc liquido possumus, vias eas certis, & constantibus lapidum dimensionibus fuisse demetatas: ut inepti ac stupidi ingenii sit, plus minus pro M. P. transferre.

SVR.
TINGI VSQVE M. P. CLXXIII.] No-
strorum librorum excerpta millia plus minus.
Idem codex Pithecanus offendit N. Bergerio.
Immo in eo & Parisiensi nostro satis antiqua
manu appictum erat: Nota quod M. P. M. si-
gnificat millia plus minus. Liber Vaticanus cum
Regio Surice hic congruit. Deinceps vero
quando omnium milliarium summa itineribus
præponitur, semper fere millia plus minus edit.
Equidem recte tade putem, certam definitam-
que fuisse viarum mensuram, neque existi-
mum tamen ignoratam fuisse veteribus illam
formulam. Aliud edoctus sum à Gregorio M.
L. 7. Ep. 6. In territorio Lunensi milliaro ab
urbe eadem plus minus secundo. Aliud quoque
monet tabula marmorea, quam Fr. Blanchi-
nus in Anastasi præfatione explicuit. In ea
ineff. FND. PVELICA. IN. INT. VIA. LATINA.
M. PL. M. XI. pluraque alia ad hanc formam.
Vix quoque putaverim, Romanos itinera ita
dimetiri potuisse, ut inter urbes milliarium ra-
tio semper conveniret, neque centeni passus
aut deciderent, aut excederent. Urbes ipsi
in Provinciis invenerunt. Fieri potuit, ut in
dimensione inter hanc illamve urbem xxx. m.
p. invenirentur, nec quicquam summæ super-
esset deesset. Sed factum haud dubie sæpe
est aliter. Centeni passus in itinerario neglecti
sunt. Quid si ergo, cum summatim passuum
millia proponuntur, plus minus addiderint, ut
centenos passus, qui spreti sunt, indicarent?
Atque ea fortasse causa est, quamobrem in
melioris notæ codicibus, summæ, quæ itineri
præponitur, plus minusve addatur, non item
singulis mansionibus. N. Bergerius L. III. Viar.
Milit. C. 10. alibi arbitratur. Animadvertet-
rat collecta passuum millia itineribusque præ-
fixa sæpe plura minorave esse, quam itinera

per urbes mansionesque divisa edant. Inde Iti-
nerarii auctorem generali summæ plus minusve
adfixisse. Mihi commentum non placet. Il-
la discrepantia librariis debetur, non aucto-
ri.

WESS.
RVSADDER M. P. CCCCXIII.] Ita in Re.
legimus. At in Bl. Rufader M. P. M. ccccxxviii.
Ne. Ruslodon millia plus minus CCxxviii.
atque itidem CH. Long. Tamen quod numerorum
summa inter se conveniant, & recte subducantur,
atque universali summæ consentiant, vetustissimi
codicis lectionem præferimus. Illud præterea ad-
monendum duximus, in Toletana Bibliotheca co-
dice Plinii, L. 5. C. 2. Rusladdir oppidum, &
portus legi. Alterum Plinii exemplar, rursus
addit oppidum & portus.

SVR.
CAESAREAM MAVRETANIAE M. P.
CCCCXIII.] Reg. habet. Bland. vero Cesare
Mauretaniæ M. P. M. CCCCXIII. Neap. Cesa-
ree Maëteneæ millia plus minus CCCCXIII.
CH. Long. Cæsare Mauritaniam mpm 423. sed
vetustissimi Cod. lectionem præferendam duxi:
cum ejus ratio cum reliquis summis constet. SVR.
CAESAREA MAVRETANIAE M. P.
CCCCXIII.] Vaticanus codex nihil hic cum
Regio diffidet. Si vero ad calculos sedes,
passuumque millia colligas omnia, videbis
xxi. M. deesse, quæ suo quæque loco ex MSS.
addenda putem.

WESS.
SALDIS M. P. CCXVIII.] Lib. Blan.
Saldis M. P. CCxviii. Bibli. Reg. & N. Seldis
M. P. XVIII. Longolianum Blandiniani Codicis
lectionem habet. Plinio L. 5. C. 2. Salde Colonia
Augusti in Cæsariensi Mauritania: ut legendum
videtur, plurimum numero Saldæ: quemadmo-
dum apud Ptolomeum Σάλδαι πόλις: Marciano
enim & Saldæ produuntur.

SVR.
SALDIS M. P. CCXVIII.] Uterque co-
dex amplius CCXVIII. & sic novenarium
Romanos expressisse, VIII. in amphitheatri
ambitu Romæ observabis.

SCHOTT.
SALDIS M. P. CCXVIII.] Unis
passuum millibus iter ipsum minus est. SALDIS
invenies apud Gruterum p. xiv. 9. Vide, si
tanti putes, Probabilium meorum C. 24. WESS.

RVSICCADEM M. P. CCCCXIII.]

HIPPONE REGIO.
CARTHAGINE.

M. P. CCXV.
M. P. CXIII.

LITORA MANSIONIBVS HIS.
AD MERCVRIO.

M. P. CLXXIII.
SA-

Re. Rufficade M. P. CCCXVIII. Bl. Ruffica-
de M. P. XVII. Neap. Rufficade M. P. M. CCXVII.
Lectio tamen vetustissimi lib. summe univer[sa]
congruit. Ptolomae Africa Provincia P[er]singula.
Plinius L. 5. C. 3. Numidia attribuit: & Ru-
fficade in vetustis codicibus legitur. SVR.

RVSICCADE M. P. CCCXVIII.]
Vaticanus habet CXVII. M. P. ceteri veteresque
editiones cum Neapolitano Suritae conspirant.
Iter ipsum dat tantummodo CXIII. M. P. scri-
pta Peutingeri Tabula CCXXVI. M. P. quae cum
in scriptis quoque reperiantur, ea hic subti-
tuenda arbitrer. WESS.

HIPPONEM REGIVM M. P. CCXV.] Codex
Reg. Neap. & Longolianus hunc numerum praes-
runt: Blandinianum vero exemplar, CXV. SVR.

HIPPONE REGIO M. P. CCXV.] Cum
Blandiniano nostri libri prioresque editiones
consentunt. Peutingerana Tabula CXIV. M. P.
habet. Iter ipsum, quod suo loco leges, ali-
quot millibus auctus est. WESS.

CARTHAGINEM M. P. CXIII.] Reg. CXIII.
habet, numerum nempe summa universali con-
gruentem: at reliqua exemplaria CXIII. SVR.

CARTHAGINE M. P. CXIII.] Sic quoque
in nostris. In schedis Vossii Carthagini, quae
tamen infra vulgatum servant. Vaticanus li-
brarii fœcordia XCIII. M. P. Plura millia scri-
pta tabula mansionesque, infra memorata,
edunt. WESS.

LITORA MANSIONIBVS HIS] In Reg.
Litorania mansionibus sic: In Blandiniano &
Longoliano desiderantur. in Nea. tamen Mansio-
nibus his tantum legitur: cum tamen in Mari-
timis stationibus ejusdem Antonini ad Hydrun-
ta litoraria legatur, litoraria scribendum duxi-
mus. SVR.

LITORA MANSIONIBVS HIS] Mihi ead-
em non est confidentia. Et cur litora impro-
bari hic debent? Ducit iter secundum litora
Oceanii Tingin, monetque vocem esse retinen-
dam. Vossii liber vocem non agnoscit. WESS.

MANSIONIBVS HIS] Absunt hæ voces
ab utroque scripto codice. SCHOTT.

MANSIONIBVS HIS] Nostri recte
servant. Erant mansiones loca, amplis ædi-
ficiis instructa, in quibus omnes, qui cur-
su publico utebantur, manere sive pernoctare
possent. Græci, *μνίσ* aut *εσπύδς* appellant,
ut Chrysostomus Epist. 9. & 126. Addita hor-
rea & stabula erant, ut iter facientes annonæ
& jumentorum copiam haberent. Præpone-
bantur illis ex corpore curialium aliqui, qui ad
omnia attenderent. *Propositi mansionum* ap-
pellat L. 21. C. Th. de Decurionibus. Ut ve-
ro omnibus rite instruerentur, curare Rectores
Provinciarum solebant, indicante Symmacho
L. 11. Ep. 27. Distabant fere mansiones diei
itinere, una *mansio* pro intervallo, quod uno
die absolvi potest, poni solet. Inde in lapide,
quem L. Pignorius Epist. 27. dedit, Martina
venisse dicitur de Gallia per MANSIONES
L. Hinc quoque *geminatas mansiones* Lactantii
de Mort. Persec. C. 45. Amp. Cuperus recte
explicuit. Plura lege in Commentario Jac.
Gothofredi ad L. 4. C. Th. de offi. Rect. Prov.
& L. 9. de Annona & Tribut. WESS.

AD MERCVRIO M. P. CLXXIII.] Reg.
ad Mercurios. Bl. & Neap. A Mercurius, &
Longolianum Bibl. Re. *lesionem præfert*: nos ve-
ro uti supra monuimus, Ad Mercuri legendum
credimus: nam paulo post in vetustissimo codice
Ad Mercuri legitur. Explicat enim per singulas
mansiones, iter illud, quod supra ab exploratio-
ne, à qua iter ad Mercuri proposuit, Tingin
usque ducebatur, quod quidem eisdem CLXXIII
M. P. confici videmus Tingin usque. SVR.

AD MERCVRIO M. P. CLXXIII.]
Scripti libri ad Mercurios. Vide hic Scholia Ba-
siliensis editionis. SCHOTT.

AD MERC. M. P. CLXXIII.] Mirus est libro-
rum hic consensus. ad Mercurios, ad Mercurius
præferunt. Rectene Hier. Surita prius muta-
verit non affirmaverim. Quid si plures Her-
mæ inibi fuerint, indeque loco nomen vene-
rit ad Mercurios? PAGANI PAGI MERCVRIO-
LIS in lapide Africano apud Fabretum ad Co-
lum. Trajani p. 38. memorantur, sed hinc
fuisse

SALACONIA.
THAMVSIDA.
BANASA.
FRIGIDIS.
LIX COL.

M. P. XVI.
M. P. XXXII.
M. P. XXXII.
M. P. XXXIII.
M. P. XVI.
TA-

fuisse non dixerim.

WESS.

SALACONIA] Mela, Plinius & Ptolemaeus oppidum Salam nominant, situm juxta ejusdem nominis fluvium, & solitudinibus vicinum. Equidem dubito, an pro Salaconia legendum sit Sala colonia. Sed Plinius hanc non numerat inter colonias. *Sellam* vel *Salam* hodie nominari ajunt.

SIML.

SALACONIA] In Reg. legitur Salaconia M. P. XVI. atque itidem in Ne. Blandinatum & Longolianum Salacona habent: cujus mansionis nullam apud auctores mentionem reperiri.

Svr.

SALACONIA] Putem rem pervidisse Simleum. Neque cohibere nos ab assensu Plinius debet, cum Itinerarium post ejus aetatem scriptum & Salam missa colonia videatur. Mirum vero est librariorum omnes in hanc lectionem conjurasse. Villam Salaconiam inveni in Anastasio, cui Epitome Chron. Casinenfis tribuitur, edita tom. II. scriptor. Italiae. Sed ea hinc sumpta est. Ineptus enim ille scriptor Justinum I. fingit, maximam Africæ partem Casinenfium monasterio donasse. Studiose vero hinc urbium nomina excerptit. Non dissimile peccatum admissum infra est, pluribus MSS. *Rufadder Conalia* pro Colonia edentibus. Sala appositæ erat cognomini fluvio, quem *Edad* Philostratus L. V. Apollonii Vit. C. 1. appellat. Scio Gotfrid. Olearium locum aliter accepisse. Sed verba relegenti apparebit, virum doctissimum aberrasse. Prope mare erat telte Mela L. III. C. 10. non proxime, ut multi volunt. neque enim eodem extructum est loco oppidum *Sale*. Nubiensis Geographus situm monstrabit p. 77. *Urbs Sala* nova appositæ est ad mare, at prisca temporibus vocabatur *Saleb*, disabæque à mari duobus milliariis, eratque sita ad flumen *Asmir*, quod *Salam* novam assin-

git.

WESS.

THAMVSIDAM M. P. XXXII.] Reg. Thamufida, & XXXII. numerum: Bland. & Longolianum Thamufida MPMXXXII. Ne. Thamufida MPMXXXII. Ptolemaeus inter mediterraneas urbes *Tamufida*.

Svr.

BANASA] Plinius hanc Valentiam cognominatam scribit, LXXV. M. P. à Lixo distantem. sed ab Antonio hic tantum L. M. P. numerantur: apud Ptolemaeum differentia longitudinis est xv. scrupulorum, latitudinis decem scrupulorum. Moletius *Fanzaram* hodie nominari scribit. Leo Africanus *Argzaram* x. M. P. à *Sela* distare scribit. hic autem LXXV. M. P. distantia ponitur, quare Moletio assenti-ri non possum.

SIML.

BANASA] R. Bonafa habet. At Bl. & Lon. Banase. Nea. *Ranafa*: In vetustis Plinii exemplaribus L. 5. C. 1. ab Lixo tertium Augusti Coloniam LXXV. M. P. Banafam, Valentiam cognominatam, legimus: & statim, prater Banafam coloniam à Lixo L. M. annem Subur defluere magis-secum & navigabilem. Ptolemaeus *Banase*.

Svr.

FRIGIDIS.] Liber Notitiarum nominat *Friglas*.

SIML.

FRIGIDIS] R. Frigidis M. P. XXXIII. & Bl. Frigidis M. P. XXXIII. atque item in reliquis exemplaribus: sed vetustissimi exemplares lectionem libenter agnoscimus, quod certa ratione cum universa summa, quæ CLXXIII. constituitur, consentiat. Illud tamen advertendum occurrit, in Notitia Provinciarum sub dispositione Comitum Tingitanæ inter limitaneos recenseri Tribunum cohortis Friglenfis *Friglis*, ut forte in alterutro horum auctorum sit mendum.

Svr.

FRIGIDIS] Ego secundum Itinerarium pronuntiaverim. *Frigidis* magnò consensu libri præferunt. habet quoque Ravennas, quamquam Pseudo-Anastasio *Frigulion*.

WESS.

LIX COLONIA] Ptolemaeus *Lixa*, Mela *Lixo*, Plinio *Lixos*. Strabo videtur *Lixum* cum Tingi confundere. Multa de hac scribit Plinius, qui coloniam à Claudio Cæsare factam tradit. Hanc Gerhardus Mercator hodie *Larach* nominari ait. Jacob. Castaldus *Larissam*. Moletius *Bafram*.

SIML.

LIX COLONIA] In Reg. vx. Colonia MPMVI. Bl. LIX. Col. MPM. XVI. atque itidem in Neapolitano & Longoliano. Plinio.

L. 5.

TABERNIS.

ZILI.

AD MERCVRI.

TINGI COLONIA.

M. P. XVI.

M. P. XIII.

M. P. VI.

M. P. XVIII.

A

L. 5. C. 1. *consentientibus manuscriptis exemplaribus*, Colonia à Claudio Cæsare facta Lixos. Strabo L. 17. p. 825. auctor est Eratosthenem Διζὴν appellavisse contra Gades, ostingentorum stadiorum trajetū diremptum. Ptolemao, & Stephano Διζα.

SVR.

LIX COLONIA] Lixos quoque apud Siliū est L. v. 400.

Audit Tartessos latis discrimina terris:

Audit non parvo divisus gurgis Lixos.

Ego revocavi veterem scripturam Lix Col. ex MSS. & Ravennate. Ptolemæus, ut ex codice Coisliniano apparet, L. IV. C. 13. & L. VIII. scripsit Διζ. Stephanus varie appellat. Διζε, Διζε, Διζα eadem apud eum urbs est. Posita fuit ad amnem cognominem, quem Lucos nunc vocant; Nubiensi Ulcos dicitur. WESS.

TABERNIS] Tabernarum in Mauritania Tingitana meminit Notitiarum liber. SIML.

TABERNIS] Manuscripta exemplaria & Longolianum Tabernis M. P. XVI. habent. Sub dispositione ejusdem Comitiss Tingitania Tribunus cohortis iij. basilariorum Tabernis recensetur. SVR.

ZILI] Ptolemæo Zilia, Straboni Zelis, Plinio Ziliis, xxxii. M. P. à Lixō distans, noster tantum xxx. numerat. Moletius Arzillam nominari ait. Jac. Castaldus Alzer. Sed Zilia ad Oceanum ponitur veteribus, cum Alger ad Mediterraneum mare posita sit. SIML.

ZILI] Cum vetustissimo exemplari Blandinianum & Longolianum conveniunt Zili legendo. At in Neapolitano Sili. Straboni L. 17. p. 827. exterius mare navigantibus à Lingē Zelis, & Tige urbes, & postea septem fratrum monumenta. Plinio L. 5. C. 1. Zilis Regum ditioni exempta: & jura in Bæticam petere iussa. Illud tamen admonere placet in optimo Plinii manuscripto exemplari Tolerano Zuli legi: atque item in duobus aliis vetustis manuscriptis: SVR.

ZILI] Memorat Hub. Goltzius in Thesaurō inscriptionem, in qua fuerit, COL. CONSTANTIA ZILI AVGVSTA. Servat nominis reliquias Arzila, Arabum articulo tantum auda. WESS.

AD MERCVRI] In itinere à Tocolosida Tingi ponitur etiam ad Mercurios XVIII. M. P.

à Tingi, sed illic in Parisiensi editione adduntur, quædam exemplaria habere Ad Marios quam lectionem hic quoque retinere malim differentie causa: est enim hic locus alius à Mercurii exploratione, cujus ab initio mentio facta est. SIML.

AD MERC.] Ita in vetustissimo codice legitur: quod nobis lucem addidit, ut reliquis in locis eodem modo legendum arbitrati sumus. Reliqua manuscripta, & Longolianum ad Mercurios habent. SVR.

AD MERC.] Sic quoque Vaticanus, Vossianus & Parisiensis libri. Fortasse vera est Surita suspicio. nam Simleri opinionem scripti libri improbant. Arbitratus supra est Surita, hanc mansionem eandem esse ac Herma Avieni, quod demiror. nihil enim commune Herma cum Mercurio habet. Festus vocem explicat.

post in occiduum diem
Sacrum superbas erigit cautes jugum.
Locum hunc vocavit Herma quondam Gracia:
Est Herma porro cespitem munitio,
Interflumque altrimsecus munit locum.

plura dabit S. Bochartus L. 1. Chan. C. 37.

WESS.

TINGI] Urbs notissima apud Geographos, à Claudio Cæsare Colonia facta est, & Julia Traducta appellata, ut Plinius tradit: à Lusitanis hodie Tangiara nominatur. SIML.

TINGI] Bl. Tingi Colonia M. P. x. at reliqui manuscripti & Long. XVIII. præferunt: eamque secuti sumus, quod univ[er]sa summa apposite congruat. SVR.

TINGI] De Tingi dicere supervacuum est post diligentem operam, quam illi impendit Seldenus ad Marmora Oxoniensia pag. 141. Hodierna Tangia unis passuum millibus veteri Tingi abest, Abulbeda teste. WESS.

A TINGI LITORIBVS NAVIGATVR VSQVE AD PORTVS DIVINOS.] Re. A Tingi coribus, pro à Tingi litoribus. In Bl. ea voces à Tingi litoribus desiderantur: quod plerumque in eo exemplari lacuna sine in iis versibus, qui

A TINGI LITORIBVS NAVIGATVR VSQVE
AD PORTVS DIVINOS.

AD SEPTEM FRATRES.
AD ABILEM.
AD AQVILAM MINOREM.

M. P. LX.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
AD

qui milto describendi erant. in Longoliano à Tingi litoribus navigatur usque ad Portus divinos legitur: nisi quod ea nomina sunt interversa. eandemque lectionem Ne. praefert, excepto quod diminos pro divinos transcriptum est.

SVRITA.
AD SEPTEM FRATRES M. P. LX.] Consistentibus in hanc lectionem exemplaribus manuscriptis, & Longoliano Henrici Stephani: id advertere licet, Septem fratrum (qua Strabo, L. 17. p. 827. vocat) monumenta, & quos Septem Fratres à simili altitudine appellari Pomponius, & Plinius L. 5. C. 2. tradunt, qui freto immincant, Abila monti juncti, certam ab Antonino mansionem, & Ptolomae montem designari. Pomponius: montes sunt alti, qui continenter & quasi de industria in ordinem expositi, ob numerum, septem, ob similitudinem, fratres vocantur. Arcem eo loco constitutam Procopius libro 1. C. 1. de bello Vandalorum perhibet: prodit enim ad Gades, & alteram Herculis columnam Septensem arcem posuisse, ob septem adparentes in eo loco montes, & Libro 2. C. 5. arcem eam Septum vocatam tradit.

SVR.
AD SEPTEM FRATRES M. P. LX.] Forte olim Septium. Tu adi Procopium. SCHOTT.

AD SEPTEM FRATRES M. P. LX.] Procopio L. VI. de Aedif. Justin. C. 7. Φεβερ Σητες dicitur. Septa Isidoro Chron. Gothico aera DLXIX. atque ita posterioris aevi scriptores frequenter. Ptolemaeus Lucensis L. XIV. Hist. Eccl. C. 4. Hujus etiam Pontificis tempore gens Saracenorum innumera in loco, qui dicitur Saragata, & inde transfretantes de Africa, universam occupant Hispanias regionem. Sic edunt. versus MSS. ad septa. In Notitia Leonis Imp. inter Mauretaniae secundae urbes recensetur Βενετο ής η μέγλη ή Ιουαννίης. vertitur, Benepota in parte Hispaniae. urrumque male. scriptum fuerat Σιντρα Benepota urbs Mauretaniae Caesariensis fuit, ut ex Notitia Episcoporum Africae novimus. vide quoque Isidorum L. xv. Origin. C. I.

WESS.

AD ABILEM M. P. XIII.] Rekte in R. legitur. in Blandiniano verò, Ad Abillem MP. XXIII. & item in Neap. At in Longoliano Adabilem MP. XXXIII. Ptolomae ἐν τῇ ἀβίλλῃ ἐστὶν: & statim subdit in interno mari, quod Hibericum appellat, Ἀβίλλης εἶδη. Pli. in vicijsis exemplaribus L. 3. C. 1. utrinque impositi montes coercent claustra, Abila Africae; Europa Calpe, laborum Herculis meta: quam ob causam indigenae columnas ejus Dei vocant.

SVR.
AD ABILEM] Apposite proflus Festus Avienus in Ora Maritima.

Sunt pervia porro saxa prominentia Abila atque Calpe. Calpe in Hispano solo, Maurusiorum est Abila; namque Abila vocant Gens Punicorum, mons quod altus barbaro est, Id est Latino, dici ut auctor Plautus est.

Scripti pervia saxa secutus Jan. Vlitii conjecturam, quem vide ad Nemefiani Cyneget. vers. 251.

WESS.
AD AQVILAM MINOREM] In Parisiensi exemplari & MSS. Schudi duae Aquilae commemorantur, quarum Major distat à Minore xv. m. p. sed in exemplari Pithœi Major omittitur, atque ita melius numeri respondent summae itineris Rufader usque.

SIML.
AD AQVILAM MINOREM M. P. XIII.] Ita in R. legitur, at in Blandiniano & Longoliano XXIII. habetur: & in Ne. ea dua mansiones ad aquilam minorem, & majorem praetermissae sunt: totidemque MP. XIII. in R. ad majorem aquilam adhibentur: & in Blandiniano XXIII. Longolianum XIII. habet. sed tanquam incuria erratum fuerit inter excusandum, emendatur XXIII.

SVR.
AD AQVILAM MINOREM] Vaticanum in m. p. cum Blandiniano consentit. In N. Cusani schedis utraque Aquila non invenitur. Parisiensium codicum duo accedunt Regio Sunitae. Non aufcultandum ergo est Simlero aquilum alto-

B

AD AQVILAM MAJOREM.
AD PROMVNTORIVM BARBARI.
TAENIA LONGA.
COBVCLA.
PARIETINA.
PROMVNTORIVM.

M. P. XIII.
M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXV.
AD

alteram hinc exterminanti. Fortasse ab aquilæ signo mansionibus his nomina nata sunt. Non dissimili insignis illa fuit, de qua in Zachariæ Pontificis vita Anastasius Bibliothecarius, *Exarchus*, inquit, usque ad Basilicam leati Christophori, positam in loco, qui vocatur ad Aquilam, quinquagesimo fere milliario à Ravennatium urbe, & reliqua. WESS.

PROMVNTORIVM BARBARI] Hoc forte illud est, quod Ptolemæus *Oleastrum* vocat. Quod autem mox simpliciter Promontorium Antonius nominat, Ptolemæo est *Sestiarium*.

SIMI.

AD PROMONTORIVM M. P. XII.] Ita habetur in R. & Longoliano: nisi quod Longoliano xv. legis. Bl. & Neap. ad Promontorium Barbari; m. p. xv. legitur. Sed ita in vetustissimo Regio distinctum apparet, ut initialibus majoribus literis post eam Promontorii mansionem, ita adscriptum sit Barbiti, quod non negligendum fuit: tametsi suspicer Barbari legendum seorsum esse: ut eo loci Barbaror. eorum regionem initium sumere doceat, quos supra Bacuetes & Macenites nominat: aut forte uti in Blandiniano, & Re. ad Promontorium Barbari, nam Promontorium quod Cotes appellatur, extreme Mauritanie occidentem versus imminet: quod Plinius L. 5. C. 1. Oceani extremum, à Græcis Ampelusiæ cognominatum perhibet. Nunc nostri Cabo de Espartal vocant. SVR.

PROMVNTORIVM BARBARI] Scripti libri & veteres per quintam vocalem in secundâ syllaba Promontorium à prominendo. V. Had. Turnebum L. XIII. Advers. C. 18. SCHOTT.

BARBARI] Quod Surita in Regio suo invenit BARBITI id mihi nusquam occurrit. Libri omnes Barbari vocabulum Promuntorio annexunt. Vide an appellatum ita sit à barbaris inibi incolentibus. Jul. Honorius in Mauretania *Barbares* locat, qui forte iidem ac *Berberes*, quod nomine Mauretaniæ Tingitanæ incolæ insignes fuisse ex Anonymo Andalusiano

ostendit Ant. Pagi in Critica sua An. 707. WESS.
TAENIAM LONGAM M. P. XXIII.] *Manuscripti omnes cum Longoliano Tenia longa m. p. XXIII. habent: sed Ptolemæo Ταυιόληα: ut Tæniam Longam legendum videatur.* SVR.

TENIA LONGA] Re&e Surita. Appellare Græci solent *τανίας* *τανίας* littorum tradus in mare procurentes. Eustathius suo tempore *φασίας* *φασίας* vocari docet ad Dionysii Periegesin §. 64. In Themistii Orat. X. pag. 137. invenio *ταπτιω ταυίας* *εσ τ' τανιω* *αυσιωσ* *και ταυσιωσ* *εις εχρον υψιλον*. *Taniam exiguam ad paludes pertinentem & in editorem collem desinentem.* Dio Chrysostomus Orat. V. p. 83. ejusmodi tæniis brevibus, quæ periculis plenum navigantibus mare reddunt, conjungit: *Βεωρα* *3*, inquit, *και διδωλκται και λιμναι μακραι μηδε: πωδω δολωσται παντιπαισι απεροι και δισωλοισ παλιν* *εσ τ' πτανιω*. Plura ex Strabone, Athenæo & Stephano observaveram, quæ quoniam Melch. Guilandinus occupavit, adi ejus commentarium in Plinii aliquot capita p. cxi. nec Polybium negligi L. IV. 41. cuius indicium debeo Hemsterhuisio nostro. WESS.

COBVDAM M. P. XXIII.] In Re. Cubula legitur. At in Blandiniano & Longoliano Cobucula scribitur: cui lectioni cum proximè accedat Ne. qui Cobuda habet, eam præferendam duxi. SVR.

COBVCLA] Cobucula in nostris quoque obvium est. Solus Cusani Coduba. Nugator Anastasius in Epitome sua Cobucula habet. WESS.

PARIETINA] Neque hanc præterit Anastasius. Ravennas eam memorat loco minus opportuno. In qua Mauritanica Gaditana, inquit L. III. C. 11., plurimas civitates fuisse legimus, ex quibus aliquantas designare volumus, id est Parietina, quæ ad litus maris magni ponitur prope prædictum flumen Malba, longe à portu Sigenæ. Eum Ptolemæus & Itinerarium erroris coargunt, Malvam flumen longius removens. WESS.

AD SEX INSVLAS M. P. XII.] *Unum*

EXISTENT-

AD SEX INSVLAS.
PROMVNTORIO CANNARVM.
PROMVNTORIO RVSSADI.
RVSSADDER COL.
AD TRES INSVLAS.
FLVMEN MALVA.

M. P. XII.
M. P. XXX.
M. P. L.
M. P. XV.
M. P. LXV.
M. P. XII.
FLV.

exemplar N. xxii. habet : cum vetustissimum & Blandinianum & Longolianum xii. legant. SVR.

AD SEX INSVLAS] Libri veteres *Ad insulas*. Forte è prima syllaba in factum est VI.

SCHOTT.

AD SEX INSVLAS] Non ausim hoc sequi. Quamquam obscuriores sunt sex hae insulae, probantibus eas libris eximere non sustineo. Plurima hinc eradenda forent, si aliorum silentium iusta causa esset. Mendax Anastasius semel iterumque has *sex insulas* commemoravit. Vossii liber xxii. M. P. apponit. WESS.

PROMVNTORIO CANNARVM] Credo postremam vocem esse ex Suritæ conjectura. Editiones pleræque *Cannar* aut *Canar*. scripti libri variant. Vaticanus prius approbat. Parisiensium duo *Camiar*., tertius *Cann*. Cusani liber *Carnas*. Quid verius sit, in tam pertinaci veterum silentio profiteri non possum. WESS.

PROMVNTORIVM RVSSADI M. P. L.] In vetustissimo Rusaddi tantum legitur, & in Bl. Promuntorio Rusaddi M. P. L. atque in Na. & Longoliano. SVR.

PROMVNTORIO RVSSADI] Fortasse huic promuntorio à sequenti urbe nomen est. Ptolemæus L. IV. C. 6. *Ῥυσσάδιος ἄγος* *Russadium Promuntorium* ponit in interiore Libya ad Oceanum. Solo ergo nomine huic respondet. WESS.

RVSSADDER] Parisiense exemplar habet *Conalia*, cum quo Manuscriptum exemplar consentit. Et Schudus legit *Conalia*. Ptolemæus *Russaderum* vocat. Plinius *Rusaddir* appellat & portus. Moletio *Melilla* vel *Melila*. Jac. Castaldo *Arcadia*. SIML.

RVSSADDER COL. M. P. xv.] Ita in R. omnium vetustissimo, ut sit *Rusadder Coloniam*. In Bl. intervallis literis *Rusadder Conalia*, pro *Conalia*, atque item in Longoliano: nisi quod *Rusadder* legitur: Verum cum in Ptolemæi exemplaribus *Ῥυσσάδης* legatur, suspicor legi oportere *Ῥο*

σάδης col.

RVSSADDER COL.] Ptolemæi scripturam mutare non ausim. Videtur productionem Græcam vocabulo appegisse. Codex Coislinianus *Ῥοσάδης* præfert. Anastasius *Russader* cum *fluvio Malva* pro *Malva* hinc hausit. *Rusadder* verum & ego putaverim. In Plinii MSS. L. V. C. 1. *Rusaddir* L. Holstenius invenit. *Conalia*, quod omnes fere libros invasit, quin recte *Æg. Schudus* mutaverit non est dubitandum. WESS.

FLVMEN MALVA] Plinio *Malvana fluvius* navigabilis. SIML.

FLVMEN MALVA M. P. xii.] *Conferunt exemplaria omnia, mirumque in Plinii L. 5. C. 2. vetustis etiam manuscriptis, Maluanæ fluvium navigabilem haberi: cum Ptolemæo iidem Μαλῶνα sit. Jam flumen Malva accusandi casu accipi certum est: quemadmodum Grammatici docent, à Sallustio in Historiis prodi, inter leva moenium, & dextrum flumen Turia: tamen si non me præterit Priscianum aliter prodidisse. Præterea, quod in Antonino habetur, id flumen Mauritanias duas dirimere, id proprie verbum est Geographia auctoribus usurpatum, uti Pomponio, *Aegæum ab Æonio mari dirimi proditur: & eidem, in Vetusto exemplari, L. 2. C. 3. in litore flexus Mecerbænae inter promuntoria dirimit Canastræum, & portum, qui copos dicitur: Non dividit, ut Aldini præferunt libri. Idem Ptolemæus tradit: ad ejus enim, & Antonini tempora, ea Provincia, quæ diu Regum nomina obtinere, ut Bogudiana extima appellaretur, itemque Bocchi, quæ postea Cæsariensis, servitia C. Cæsaris Germanici filii, in duas divise fuerant, ut Plinius L. 5. C. 1. memorat: Dion item à Claudio Imperatore in Tingitanam, & Cæsariensem divisas tradit. A Sexto Rufo Breviaris Cap. 4. tradiunt postea tres Mauritanias ex duabus effectas, Sitifensis nomine addito, & Tingitanam Hispania contributam: Cæsariensem verò, & Sitifensem sub dispositione, ut à Notitia Romani**

FLVMEN MALVA DIRIMIT MAVRETANIAS
DVAS. INCIPIT CAESARIENSIS.

LEMNIS.
POPLETO FLVMEN.
AD FRATRES.
ARTISIGA.
PORTV CAECILI.
SIGA MVNICIP.

M. P. XXII.
M. P. XXX.
M. P. VI.
M. P. XXV.
M. P. XII.
M. P. XV.
POR-

Imperii traditur, viri spectabilis vicarii Africa, Consulares Provincias contributas: Presidiales vero Tingitaniam sub dispositione spectabilis vicarii Hispaniarum.

SVR.

INCIPIT CAESARIENSIS] Aberat ab utroque MSS. vetere.

SCHOTT.

LEMNIS M. P. XXII.] In vetustissimo Codice Lemnis legitur, cum reliqui, & item Longolianus Lemennis scriptum praferant.

SVR.

LEMNIS] Lemnis Vaticanus liber & Epitome Anastasii comprobant. Lemennis est in Vossiano.

WESS.

POPLETVM FLVMEN M. P. XXX.] Ita in vetustissimo legitur exemplari Popleto Flumen: cum reliqua Poletto flumen scriptum praferant: diversis utrumque nomen, a nemine, quod sciam, traditum: sicuti & innumera ejusdem modi in hoc Antonini Commentario reperiri est necesse. Jam illud admonendum iudico, cum in omnibus exemplaribus flumen legatur, consequens esse, nomina quae in hoc Itinerario recensentur, accusandi, cum milliariarum numeri illis subdantur, apponi oportere, non auferendi casu: quemadmodum in omnibus codicibus saepe adponuntur: quod inscitia librariorum, qui in summa earum rerum ignorance, temporum vitio, versabantur, accidisse arbitror: alioqui Popleto flumine scribendum erat: quod ad reliquos huius Itinerarii nominum casus praemonuisse hoc loco visum est: exceptis tamen his, quae declinationi casuum non subduntur.

SVR.

POPLETO FLVMEN] Schottus in Valentino invenit flumine. Nostri Popleto flumen. Quae vero Surita hic in medium attulit, ut aliis approbare causam mutatarum in urbium nominibus terminationum, ea non magni valoris sunt, & jam dudum reprehensa à Claud. Salmasio & Guil. Burrono. Supra diximus locorum nomina, ac si unius tantummodo casus

essent, saepe fuisse prolata. Fronto apud Consentium in Arte p. 2031. Et ille vestra Aithene Dorocorthoro. Addit Grammaticus. Apparet nominativo casu posuisse Dorocorthoro, sive igitur dicas hac urbs, sive hic vicus, sive hoc oppidum, nominativo casus erit Dorocorthoro. Simili modo Sacerdos Ecclesiae Vercellis in vita Ambrosii C. 47. quae Paulino tribuitur, & Susis Metropolis regionis Flaminiarum apud Hieron. ad Daniel. C. 8. & civitas Vercellis in ejusdem Epist. 17. quod temere mutatum esse infra ostendam. Haud raro viris doctis, ut hic Hieron. Suritæ, neglecta Consentii observatio fraudi fuit. Exemplis nunc parco, daturus longe plurimum suo quaque loco. Est in Peutingeri tabula mansio Popleto VIII. M. P. à Thamugadi, prorsus alia atque haec.

WESS.

ARTISIGAM M. P. XXV.] Re. Artisiga habet: cum reliqua omnium exemplaria Artisica scriptum praferant.

SVR.

ARTISIGA] Artisica Vaticanus Parisiensisque libri ostentant: neque aliter invenit Anastasius.

WESS.

SIGA MVNICIPIVM] Plinius scribit, Sigam exadverso Malacæ in Hispania Syphacis regiam fuisse. Idem Strabo asserit, Mela parvam urbem vocat. Moletio est Seren, Castaldo Humain.

SIML.

SIGAM MVNICIP. M. P. x.] In omnibus libris municipii nomen Sigæ adicitur: cum Plinius L. 5. C. 2. oppidum ex adverso Malacæ in Hispania sita Syphacis regiam in Caesariensi memoret, atque item Marcianus: Erolomani vero Coloniæ. Dirutas à Romanis fuisse Zamam, & Sigam Strabo auctor est L. 17. p. 830. & hanc iidem Syphacis regiam fuisse.

SVR.

SIGA MVNICIPIVM] In Periplo Scylacis Εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς Μεσσηνίας. Nunc Aresgol esse Mariana censet L. 11. Hist. Hist. C. 23. WESS.

POR-

PORTV SIGENSI.
CAMARATA.
AD SALSVM FLVMEN.
AD CRISPAS.
GILVA COLONIA.
CASTRA PVERORVM.
PORTVS DIVINOS.
PORTVM MAGNVM.
QVIZA MVNICIP.

M. P. III.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XXV.
M. P. V.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXXVI.
M. P. XL.
AR-

PORTV SIGENSI] *Portu Sigaeo* Valentianus. Schott.

PORTV SIGENSI] *Portu Sigenfi* habent nostri. Solus Vossianus *Sigenfis*. Ravennas L. V. C. 4. *Portum Sigenfe*. Wess.

AD SALSVM FLVMEN M. P. XII.] *Legitur in vetustissimo exemplari: cum reliqua ad Salum flumen M. P. xv. habeant: quare asserendum viris doctis relinquo: praesertim cum in ea regione Accapa fluminis ostii Ptolemaeus meminerit.* SVR.

AD SALSVM FLVMEN] Omnes, quos videre licuit, *Ad Salum flumen xv. M. P.* nescio an postponi his debeat unus ille Regius Suritæ codex. Est quidem in Plinii MSS. L. V. N. H. C. 1. *Salum flumen*, verum hinc longissime remotum, Æthiopiam alluens. *Camarata*, quæ præcedit, nulquam mihi occurrit, nisi in Anastasio, *Camaruta*, *Camarataque* appellante. Wess.

AD CRISPAS M. P. XXV.] R. & N. hoc pacto scriptiorem præferunt, cum Bl. xxii. præferat & Longolianum: sed milto xxv. numerum adjectur. SVR.

AD CRISPAS] Cæsar Augustanus, Schott. AD CRISPAS] Anastasius *Chripas*, ceteri vulgatum servant. Wess.

GILVAM COLONIA M. P. v.] R. Silva Colonia M. P. v. Bl. Gilua Colonia M. P. VI. Ne. Cilua Colonia M. P. XI. & Longolianum. SVR.

GILVA COLONIA] Plinius *Gilvam* præterit, ejus, ut videtur, ætate nondum coloniam. Non diffitebor venisse mihi in mentem, *Gilvam* reddi debere Diofcoridi L. II. C. 71. scribendumque adeo esse: *Έρεος ὃ ἐν τῇ Γιλῶν & Μαυρίῳ ἐν Ἰουλιανῶν, ἀλεγὰτο, quod Sambucus amplexabatur, Αἰσὼν & Μαυρίῳ*. Nec ausim tamen hoc esse verum præstare,

quantumvis vulgato melius.

Wess.

CASTRA PVERORVM M. P. XXIII.] Reg. mvi. Bl. xxiii. Ne. xxvi. Longolianum Gilua Colonia mpm. v. & supra Giluæ nomen milto Silva appositum. SVR.

CASTRA PVERORVM] Scripti libri editique *Castra Puerum xxvj. M. P.* Solus Anastasius *Castra suorum*. Wess.

PORTVS DIVINOS] Ptolemæo & Straboni *Deorum portus*. Distat autem à Siga dc stadiis, ut Strabo L. XVII. p. 829. tradit. Antoninus numerat xcviij. m. p., quæ faciunt stadia dclxxxiii. Molerio est portus *Mazaga*. SIML.

PORTVS DIVINOS M. P. XVIII.] *Omnia exemplaria in illo milliarium numero consentiunt. Strabo post Siga dc. stadiis Deorum portum distare auctor est: Ptolemæo item δὲ αὐτῶν λέγειν appellatur: ut forte in Antonini Itinerario utrobique Portum Divinum, non Portus divinos sit legendum.* SVR.

PORTVS DIVINOS] Suritæ suspicionem adfirmat Ravennas L. III. C. 8. *Portum Divinum & portum Magnum* memorans. Accedunt quoque Vaticanus & Lûgdunensis editio. Wess.

PORTVS MAGNVS] Hic cognomen à spatio accepit, ut Mela L. 1. C. 5. Scribit & Plinius L. V. C. 2. oppidum civium Romanorum. Ptolemæo forte *Fretum magnum*. Mafaquibir. SIML.

PORTVM MAGNVM] Vero proflus simile est, Ptolemæi *Πόρτος μάγνυς* eundem atque hunc esse. Vix tamen ipsius portus *Deorum Θεῶν πόρτος*, nisi aberrasse eum à vero velis, componi cum *portu Divino* poterit. Ponitur enim inter Quizam & Arsenariam. Wess.

QVIZA] Ptolemæo *Buiza*, Plinio *Quiza Xenitana peregrinorum oppidum*. Molerio est *O-ranum*.

ARSENARIA.
CARTENNA COL.
LAR CASTELLVM.
CARTILI.

M. P. XL.
M. P. XVIII.
M. P. XIII.
M. P. XV.
GV.

ranum.

SIML.

QVIZA MVNICIP. XL.] *Ejusdem modi lectionem præferunt Blandinianum, Neapolitanum, & Longolianum exemplar: cum in Regio legatur Quiza: quod nomen rejiciendum duximus: Plinii vetustis omnibus exemplaribus suffragantibus, in quibus ita legitur L. 5. C. Quiza Xenitana peregrinorum Oppidum. Ferdinandus Pintianus noster recte emendat in Ptolemæi Thesi Cæsariensis Mauritanie oppidum illud, quod Bviza legitimus, unius tantum conversione litera Kviza esse: Eundem enim situm inibi obtinere videmus juxta Portum magnum & Arsenariam, quo à Plinio & Antonino collocantur. Nam & in Ptolemæi vetusta versione Latina, qua Paulo II. Pont. Max. dedicata est, & Ulma, anno Mcccclxxxvi. excusa, Cuiza Colonia legitur: quod proximè ad Quizam accessit.*

SVR.

QVIZA MVNICIP.] Verum vidit Pintianus. Ptolemæi codex Palatinus Kviza καζία. Scriptoris Christianis fere Quidia solet appellari, unde Notitia inter Mauretaniæ Cæsariensis patres recenset Tiberianum Quidiensem. Victori tamen Vitenfi L. V. Persec. Vand. C. 15. Quiza, nam quem editi libri Cresconium Presbyterum Myxentine civitatis nuncupant, is in pluribus neque infimæ notæ MSS. Quizitane civitatis dicitur, Théod. Ruinarto indice. Ego quare sperni id debeat, nihil causæ exputare possum.

WESS.

ARSENNARIA] Plinio *Arsennaria, Latinorum oppidum. Ptolemæo Arsenaria colonia. Ponitur autem à Ptolemæo Deorum portus inter Arsenariam & Quizam, hodie Arzen.* SIML.

ARSENNARIAM M. P. XL.] Ptolemæo item *Ἀρσενναρία καζία. Plinius qui eam iidem Quizæ adnectit, Latinorum oppidum appellat: & III. M. P. à mari sejungit.*

SVR.

ARSENNARIA] In Mela L. II. C. 6. Manuscripti *Arinna* præferunt, teste I. Vossio. Notitia inter Mauretaniæ Cæsariensis Episcopos Philonem *Arinnarianum* habet.

WESS.

CARTENNA] In Parisiensi editione legitur *Gorsenna*. Sed Ptolemæus, Mela, Plinius *Cartennam* vocant. Moletio est *Musligam*. Ca-

aldo Mazzagran. aliis Carcello.

SIML.

CARTENNAS COL. M. P. XVIII.] *Legit R. cum reliqua exemplaria Cartenna Colonia præferant. Quin etiam Plinio, L. 5. C. 2. in vetustis manuscriptis Cartenna Colonia. Augusto legio secunda. Tamen cum à Ptolemæo Kaprivæ plurium numero prodantur, minimè neglegendam vetustissimam exemplaris censuimus lectionem: quanquam in eo Cartenas simplici n transscriptum apparet. Marcianus Post Sigam in litore, inquit, quoque Cartenna.*

SVR.

CARTENNA COL.] Singularem numerum nostri omnes in hac colonia probant. Facit cum Ptolemæo Augustinus Epit. 93. Ed. Nov. Nisi quisquis hoc audierit, *Cartennas* venerit, vel in viciniam *Cartennensium*, mundari omnino à delictis suis non poterit. Ex hac colonia fuerunt Martyres *Cartennenses*, qui perperam in vetustissimo indice, quem Mabillonius vulgavit, IV. Non. Februarii *Carterienses* dicuntur. Victor *Cartenne Mauritanie civitatis* Episcopus scriptis in Arianis libris ex Gennadio notus est. Martiani MSS., quorum excerptis utor, *Carnenna, Carnennea*. unde *Cartenna* refingendum arbitror.

WESS.

LAR] Forte *Carepula* Ptolemæo, & Cartili eidem *Carcoma*.

SIML.

LAR CASTELLVM M. P. XIII.] *In Re. Castelliar, cum Bl. Lar Castellum MPXXIII. præferat. & Ne. Lar Castellum MPXXIII. Longolianum, Lar Castellum MPXX.*

SVR.

LAR CASTELLVM] Codex Christianissimæ regis *Far M. P. xxiii.* ceteri in eundem passuum numerum conspirant, præter N. Cusani librum, qui *Lar M. P. xxiii.* Anastasius *Far*. Ravennas recte *Lar Castellum*. Sallustius *oppidum Laris* memorat Jugurth. C. 90., quod aliud esse infra ostendamus.

WESS.

CARTILI M. P. xv.] *Ita habet R. At Bl. & Neap. Cartili M. P. xii. In Longoliano Cartili MPXII.*

SVR.

CARTILI] Vulgati scriptique codices magno consensu, *Cartili. M. P. xij.* WESS. GVNVCVS] Ptolemæo *Laguntum*. Plinio *Gunnugi colonia*. Errat Moletius, qui Apollinis pro-

pro-

GVNVGV.

CAESAREA COLONIA.

TIPASA COLONIA.

CASAE CALVENTI.

ICOSIVM COLON.

M. P. XII.

M. P. XII.

M. P. XVI.

M. P. XV.

M. P. XXXII.

RVSGV.

promontorium Gunugi dictum scribit Plinio, cum tamen Plinius post Gunugi ponat promontorium Apollinis, & in eodem Caesarem oppidum. Est autem aliud hoc promontorium ab eo, quod Carthaginiensem suum facit, & quoque Apollinis nomen habet. SIML.

GVNVGV M. P. XII.] Ita in vetustissimo legimus codice. Blandinianum exemplar, & Longolianum Guncucus habent: & Neapolitanum Camicus. Codex Plinii Toletanus L. 5. C. 2., Guni-gu; & is quem Regium vocamus, Gumugu, Caesar Augustanus Gynugu: & in alio item manuscripto, Gumugii. Parma excusus ante centum annos, nempe anno Mcccclxxx. ita habet. Item Colonia ejusdem, deducta cohorte pratoria, Gunugii, promontorium Apollinis. Ex vetustissimi tamen lectione nihil mutamus, praesertim Blandiniano, & reliquis exemplaribus ferme eandem obinentibus, G in C versa. Ptolemaeo, cum juxta Apollinis promontorium & Caesarem constituitur, *Καυκκίς* videtur esse: ut forte legendum sit *Καυκκίς*. SVR.

GVNVGV.] Variant libri, *Ganucus*, *Guncucus* & *Canucus* ostendentes. Ravennas recte L. V. C. 4. *Gunugus*. Notitia in Mauretania Caesariensi *Auxilium Gunugitanum* agnoscit. Est quidem à Sirmundo *Gunagitanus*, sed Laudunensi codice refragante, uti Ruinarus monuit. WESS.

CAESAREAM COLONIAM M. P. XII.] In vetustissimo codice Regio legitur Caesarea Colonia M. P. XII. Reliqua M. P. XII. habent. SVR.

CAESAREA COLONIA.] Aberat Caesarea Carthagine intervallo, quod vir expeditus xxx. dierum spatium absolvere poterat, teste Procopio L. II. Belli Vand. C. 5. Qua Tipasam iter erat, portam habebat *Tipasitanam*, cujus in Actis S. Marci, à Bollando IX. Jan. magni operis editis, mentio est. Nunc Afris Alger. vide Leonclavii Pandect. Hist. Turc. C. 227. WESS.

TIPASAM COLONIAM M. P. XVI.] Tipasa Colonia M. P. XVI. legitur in Regio, & Blandiniano, ac Longoliano. In Na. Tipassa, Plinii exemplaribus L. 5. C. 2., Oppidum novum

& Latio dato, Tipasa. Ptolemaeo item *Τίπασα* & eodem modo apud Ammianum libro xxx. SVR.

TIPASA COLONIA.] Hujus Coloniae nomen varie scribitur. In Ammian. Marcellino ex scripto codice *Tiposa* publicatum est. Victori Vitenfi L. V. Persl. Vand. C. 6. *Typasensis* majoris Mauritanie civitas dicitur. Optatus Milevitanus L. 11. Schism. Donat. C. 18. *Thipasam* Caesariensis Mauritanie civitatem appellat, quamquam recentior Lud. El. du Pin editio *Tipasa*, quod solum rectum esse Plinius & Ptolemaeus ostendunt. WESS.

CASAE CALVENTI.] A Ptolemaeo inter Tipasam & Icosium ponitur *Via*, Moletio *Brijsh*. SIML.

CASAS CALVENTI M. P. xv.] In vetustissimo Casae Calventi M. P. xv. legitur, cum reliqua exemplaria & manuscripta, & excusa typis Calbenti habeant. SVR.

CASAE CALVENTI.] Nostri quoque Calbenti. Anastasius *Casae Calbeati*. Non improbem Regii codicis scripturam: visum saepe libris est has literas invicem confundere. Fortasse *Casa Calventi* à possessore conditore nomen impetravit. *Casis Sabine*, quarum Episcopus in Collatione Carthaginiensi C. 198. occurrit, ex simili causa nomen fuisse inditum arbitrer. Vide vero quam studiose P. Bertius, Simleri notas evoluerit, illi ad Ptolemaei L. IV. C. 2. adscribens, ac si opinatus fuerit, inibi locandam esse mansionem Antonini *Ad Gallum gallinaceum* ubi Ptolemaei *Via* est. WESS.

ICOSIVM COL. M. P. XXXII.] *Vetusta exemplaria Icosium habent: atque item à Vespasiano Imperatore Latio donatum Icosium perhibet Plinius L. 5. C. 2., ex vetustis Toletano, & Caesar Augustano exemplaribus: ut in excusis haud recte Icosion legatur. Marcianus item Icosium atque Coloniā. Solinus Cap. 25. quā ratione Icosio nomen impisium sit commemorat.* SVR.

ICOSIVM COLON.] Mira quadam metamorphosi ex Icosio urbem *Leqstiam* formavit Car. à S. Paulo, deceptus corrupta Sirmondi Africae

RVSGVNIAE COLON.
RVSVBBICARI.
CISI MVNICIP.
RVSVCCVRO COL.

M. P. XV.
M. P. XXIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
IOMNIO

Africæ Notitia, in qua inerat *Victor Leosthanus*. Urbi nomen & urbem Episcopo restituit Th. Ruinartus ex Laudunensi codice, *Leosthanum* *Wess.* *Victorem* memorante.

RVSGVNIAE] Ptolemæo *Rufstonium*, Plinio *Rufonia Colonia Augusti*. In Conciliis *Rufgonienfis* vel *Rugonienfis* Episcopus memoratur. Castaldo nunc *Bresca*. *SMIL.*

RVSGVNIAE COL. M. P. xv.] *Codex vetustissimus Regius Rufgonie col. m. p. xv. habet Blandinianum & Longolianum Rungonia m. p. xv. Neapolitanum Ringonia m. p. xv. Plinii codex Toletanus, & tres alii manuscripti L. 5. C. 2. facili conversione G littera in C, Colonia Augusti Rufgonia. At in Parmensi typis excuso Rufgonia: qua nos res admonuit, ut vetustissimi exemplaris lectio preferenda aliis esset. Ptolemæo *Pertinon* videtur esse: ut forte *Pertinon* legi oporteat, Marciano *Rufconia*. Illud advertendum in his regionibus Thapsum, Zamam, & Achollam *Jugurthino*, & *Civili Casariano* bello deletas à Sirabone perhiberi.*

RVSGVNIAE COLON.] Excerpta codicum veterum *Rungonia*, neque aliter *Anastasi*. In Martiani scriptis libris *Rufgonia*. *Ravennas* recte *Rufgonia* L. v. C. 4. *Numerianus Rufgunienfis* Provincie *Mauretaniæ Cæsariensis* legatus adfuit Concilio *Carthaginiensi* sub Bonifacio. Varie vocem fuisse scriptam ostendit *Steph. Baluzius* ad *Collat. Carth. C. 180.* quem adi. *Wess.*

RVSVBBICARI M. P. XXIII.] In vetustissimo codice *Regio Rufub vicario* M. P. XXIII. legitur. In *Blandiniano & Longoliano* *Rufubbi* *cari* M. P. XXIII. *Neap. Rufubicari*. In omnibus, quæ quidem viderim, *Plinii exemplaribus* vetustis L. 5. C. 2. *Ruficorum* civitate honoratum à *Claudio* legitur. *Ptolemæo* videtur esse *Pertinon*: nam statim post *Rufstonium* id oppidum adnotatur. *Ammianus* libro XXIX. C. 5. *Subicarenfis Castellum* meminisse: ut forte eo loco *Rufubbiarense castellum* legendum esse videatur.

RVSVBBICARI] Abiit in easdem cogitationes ad *Ammianum Valefius*, monentque in

Africæ Notitia esse inter *Mauretaniæ Cæsariensis* Episcopos *Paullinum Rubicariensem*, corrupte pro *Rufubicariensi*, quod ut verum sit, fieri potest. Sed quid si melior sit *Notitia Scriptura*, reddique *Ammiano* debeat *Rubicarense Castellum*, aut contra ex *Ammiano* in *Notitia Subicariensis*? Suspensus huiusmodi quid Th. Ruinartus est: neque ego video, quid hæc urgenti jure reponi possit. nam multa oppida & castella, aliis indicta, in Notitia atque *Ammiano* *Marcellino* inveniri nemo negabit. *Rufubbi* hoc loco rectum est. Id nostri libri agnoscunt. *Ravennas Rufubicarum*, *Anastasi* *Rufubistarum*, male uterque. Notus ex *Collationis C. 197.* *Constantianus Episcopus Rufubicariensis* est.

CISI MVNICIP. M. P. XII.] *Habet R. & Neap. Blandinianum vero & Longolianum m. p. xv. Ptolemæo videtur esse Rion.* *Svr.*

CISI MVNICIP.] Tabula scripta *Cissi Municipio XII. M. P.* *Ravennas Cissi Municipium*. In *Anastasio* invenies *Cissi*. *Ptolemæi & Tabulæ* scripturam constabunt *Notitiæ Ecclesiasticæ*. Ex *Collatione Carthaginiensi C. 208.* notus est *Flavus Cissitanus & ex Notitia Africæ Reparatus Cissitanus* inter *Mauretaniæ Cæsariensis* patres. *Wess.*

RVSVCCVRO] *Rufocora* *Ptolemæo*, *Plinio* *Rufucurium* civitate honoratum à *Claudio*. In Conciliis nominatur Episcopus *Rufucunen* *sis* & *Rufocuriensis* & *Rufucuriensis*. *Moletio* nunc *Garbellus*. *SMIL.*

RVSVCCVRVM COL. M. P. XII.] *Vetustissimum exemplar*, *Rufecur* *Col. M. P. XII. Blandinianum* *Rufecuro* *Colonia M. P. XII. Neap. Rufecuro* *Colonia M. P. XII. Longolianum* *Rufecuro* *Colonia M. P. XII. Plinii* *Toletanum exemplar*. *Ruficorum* civitate honoratum à *Claudio*; atque item tria alia vetusta exemplaria. *Ptolemæo* videtur esse *Pertinon*: nam statim, quemadmodum in *Antonini Commentario*, subsequitur *Iguis*: quorum omnium conlata scriptio *Rufecurum* legendum visum est. *Marciano* *Rufecurius* est. *Svr.*

RVSVCCVRO COL. M. P. XII.] *Quæ Colo-*

IONNIO MVNIC.
RVSZIS MVNIC.
SALDIS COLON.

M. P. XVIII.
M. P. XXXVIII.
M. P. XXXV.
MV.

Colonia hic dicitur, in Aëtis S. Marcianæ Municipium est: *Erat beata Mariæ Marciana civis Rufucurritani Municipii*: sic enim recte Bollandus legit pro *Rufueguritani*, quod codices offerebant. Neque insolens est, ut eadem urbs modo colonia modo municipium dicatur. Vide exempla ab Ill. Spanhemio congesta in Orbe Romano p. 91. In Plinio Harduinus *Rufucurrium* dedit ex Parmensi editione. Ego vero perperam id factum arbitror. Monuit Lucas Holsteinius scriptos Plinii libros *Rufucurrium* & *Rufucurrium* edere. Cur ergo dubitemus, probasse Plinium ac reliquos *Rufucurrium*, quod Itinerarium cum Tabula Peutingeri ac Notitiis Ecclesiasticis confirmant? Parimodo in Ptolemæo scribendum existimem: codex enim Coislinianus *Ρουσκουρον* offendet, manu nos ad *Ρουσκουρον* duces, neque aliter à Martiano profectum esse MSS. offendunt, *Rufucurrium* offerentes. Quid? Si credere licet conjecturæ Jac. Gronovii, viri Doctissimi, in Epist. ad Magliabechium, *Rufucuron* Livio L. xxx. C. 10. non ignorata fuit. Placuit illi, ubi nunc legitur: *Die segni navigatione absumpto, sub occasum solis in portum, Ruscinona Afri vocant, classem appulere*. Visum, inquam, illi est, *Rufucurrona* venisse a Livio, additque, locum, qui Livio *Rufucuron* fuerit vocatus, posteriores variis modis extulisse videri. Sed enim, pace manium viri egregii dictum sit, *Rufucurrium* Plinii cum Livii verbis componi non potest. Porcus, sive cum *Ruscinona* seu *Rufucurrona* Afri appellarint, Uticam inter & Carthaginem fuit. Hoc rerum series apud Livium requirit. Classis hostium Uticam Carthagine petebat. Die segni navigatione consumpto ad portum *Ruscinona* appulit: postero die Romanos ad Uticam invadit. Taceo longius *Rufucurrium* Carthagine fuisse disparatum, nec segni navigatione unius diei eo potuisse perveniri.

WESS.

IONNIO.] In alio exemplari *Ionnium*. Sed a Ptolemæo quoque *Ionnium* vocatur. Moletio *Casson*.

SIML.

IONNIUM MVNIC. M. P. XVIII.] *Regium atque idem vetustissimum exemplar Ionnio munit.* M. P. XVIII. *Blandiniana Bibli.* *Ionnium*

municipium M. P. XVII. *Neap.* *Ionnium* municipium M. P. XVI. *Longolianum Ionnium* municipium M. P. XVII. & *miniatulus literis emendatur Ionnium: ut haud dubie Ionnium legi oporteat, Ptolemæo adspiciente, uti supra discussimus.*

SVR.

IONNIO MVNIC.] Prorsus uti *Suritæ* libri, ita nostri variant: alii *Ionnium*, alii *Lomnio*, quod *Ravennas* agnoscit, cum Tabula *Lominio* præferat. Haud dubie rectum est *Ionnium*. Hinc fuisse videtur *Honoratus Episcopus Ionnitenfis* in Collatione C. 208. El. du Pin *Ionnitenfis* resingens, quod *Ionnium* sit in Ptolemæo & Antonino, in errore versatur. Verum erit *Ionnitenfis*.

WESS.

RVSZIS] Ptolemæo *Rusazus*, Plinio *Rusazus Colonia Augusti*. Moletio hodie *Carbona*.

SIML.

RVSZIS MVNIC. M. P. XXXVIII.] *Legitur in Regio: in Blandiniano & reliquis Rusazis municipium M. P. XXXVIII. In Plinii manuscriptis omnibus L. 5. C. 2. Rusazus Colonia Augusti: & apud Marcianum perperam Rusarus pro Rusazus. Ptolemæo item Ρουζες.*

SVR.

RVSZIS MVNIC.] Ex Vaticano codice Schellstrate *Rusaxis*, quod in nostris quoque conspicitur, edidit. In Tabula est *Rusaba*, literis H & Z, ut solet in Tabula, confusi; *Rusassim* habet Anastasius. *Ravennas* vero in Gronovii editione *Rusu visimine* pro *Rusazis Munic*. Huc refert Th. Ruinaturs *Idonium Rusadianum* ex Notitia. Moris enim Afri est & D invicem permiscere.

WESS.

SALDIS] Hanc Plinius coloniam ab Augusto factam scribit. Moletio est *Bugia*. Castaldo *Algier*. Gerardo Mercatori *Tadelis*.

SIML.

SALDAS COLONIAM M. P. XXXV.] *In Reg. Saldis Colonia M. P. xxv. Reliqua exemplaria XXXV. quam lectionem, quod proxime ad summam CCXVIII. M. P. quæ à Cæsarea Saldas usque tributa supra fuere, accedat, amplectimur.*

SVR.

SALDIS COLON.] Sita hæc colonia fuit in Mauretania, quam Siisensem appellant. *Eugiam* nunc esse volunt, quam incertus Chronici Cassinensis scriptor, editus à Muratorio tom.

C

V.

MVSLVBIO.
COBA MVNICIP.
IGILGILI COLON.
PACCIANIS MATIDIAE.

M. P. XXVII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXXVIII.
M. P. XXXV.
CHVLLI

V. Script. Italiae, anno MCLII. *Buceam nobilissimam urbem*, cujus rex in urbe Constantina fuerit suspensus, vocat. WESS.

MVSLVBIVM M. P. XXVII.] In Re. legitur Musulubio M. P. XXVII. At in Blandiniano Muslubio M. P. XXVII. In Nea. Muslubio M. P. XXVIII. & item in Longoliano: sed in emendationibus xxvii. correctum apparet. SVR.

MVSLVBIO] In nostris est Muslubio, Cusani codex Muslubio. Vaticanus in passum quoque numero cum Regio Suritae consentit. Tabula xxvi. m. p. Saldis disjungit, Muslubioque Horrea appellat. Ravennas, qui Tabulam exscribere adiecit, Muslubio Orea L. v. C. 4. Unde apertum est fuisse in Tabula Peutingeri Muslubio horrea, indicarique eo loci horrea fiscalia, de quibus infra, constituta fuisse. Inter Sitifensis Mauretaniae Episcopos Notitia numerat *Victorem Horrensem*, qui fortasse huc referendus. In MSS., quo usus est vir doctus, cujus olim Fabricii exemplum fuit, adscriptum erat: *hic XI. M. supersunt.* WESS.

COBA] Hæc in quibusdam exemplaribus ante Muslubium ponitur, in aliis id sequitur: à Ptolemæo *Cobai* appellatur. SIML.

COBA MVNICIP. M. P. XXVIII.] Legitur in Regio, Blandiniano, & Longoliano: cum in Neapolitana Bibl. exemplari Cobo legatur: videndum, an Ptolemæo id oppidum sit, quod X^oæ scribitur. SVR.

COBA MVNICIP.] Coba quoque nugator Anastasius cum Vaticano libro. Parisiensium unus Neapolitano exemplari consentit. Cobo Cusani schedæ. Ravennas & Tabula *Coba*. Si hinc fuerit *Maximus Coviensis*, uti volunt, locum & dignitatem obtinens inter præfules Mauretanæ Sitifensis in Notitia, verior erit itinerarii scriptura. WESS.

IGILGILI COLONIA] Nomen hujus colonie alibi *Igilili* scribitur: a Plinio & Ptolemæo *Igilili*. Ab hac Marcellinus denominat litus *Igilitanum* in Sitifensi provincia. Moletio hodie *Gigeli*, vel *Gigeli*. SIML.

IGILGILI COLON. M. P. XXXVIII.] Reg. Igirgili Colon. M. P. XXVIII. Blandinian. Igi-

legili Colonia M. P. XXXVIII. & item Longoliano: excepto quod milto xxxviii. corrigitur. Neapolitanum Igilgili mpm xxxviii. habet. Plinii Toletanum exemplar L. 5. C. 2. Igilgi: Casaraugustanum Gilgili: & duo alia manuscripta exemplaria Gigili & apud Marcianum Igilgili: atque item Ptolemæo in sinu Numidico *Igilgili*. Ammianus libro 29. C. 6. Desertur, inquit, ad Sitifensis Mauritanie litus, quod Igilgitanum accolæ appellat. SVR.

IGILGILI COLON.] *Igilitanum* in Ammiano ex Gelenii conjectura est, probata à Valefio ob Domitianum *Igilitanum* ex Notitia. Ego Holsteiniio Suritæque accesserim, *Igilgitanum* amplexis. Huc ducunt scripti Antonini libri, quorum Vaticanus & Vossianus *Igilgili*, Parisiensium unus *Igilgili* præferunt. Tabula vero & Ravennas prorsus ut Ptolemæus *Igilgili*: neque aliud offert *Urbicofus Episcopus plebis Eguilgitanae* in Collatione Carth. C. 121. WESS.

PACCIANAS MATIDIAE M. P. XXXV.] Re. Paccianis Matidiæ M. P. XXXV. Blandinianum Pacianus Matidux M. P. XXIII. In Neapolitano Paccianis mandre mpm. XXIII. Longoliano verò Paccianis Matidiæ mpm. XXIII. Matidiæ cujusdam magni nominis mentio fit ab *Ælio Spartiano* in *Hadriani Caesaris vita* C. 5. Post hæc, inquit, Antiochia digressus est ad inspicandas reliquias Trajani: quas Tarianus, Plotina, & Matidia deferebant. In Notitia Provinciarum sub dispositione Comitiss Tingitanie inter Limitaneos recensetur Tribunos cohortis Pacatianensis Pacatiana: adficiente itidem *vetsusto exemplari*. SVR.

PACCIANIS MATIDIAE] Mansionem hanc à Matidia nomen accepisse apparet, licet incerta sit causa. Fieri potest, ut ob beneficium, ejus ope impetratum, hanc illi gratiam retulerint incolæ. Merita ejus in Afros existisse non inepte inde colligas, quod aliis locis nomen fecerit. *Rufbriarii Matidie* in Casariensi Mauretaniam Tabula habet, hic vero mendose Paccianis Matidia. Fuerint hæc Marcianæ fororis Trajani filia an neptis constituere non

CHVLLI MVNIC.
RVSICCADE.
PARATIANIS.
CVLVCITANIS.

M. P. LX.
M. P. L.
M. P. XXV.
M. P. XVIII.
TA-

non aſum. Utrâque nota eſt ex lapide Reineſiano Clafſis tertiæ xviii. & xix. Anaſtaſius hinc duas manſiones fecit *Paſſianim*, *Mari-dian*, ſtolidè donationem Juſtini Imp. augens. Recte tamen *Mariſidiam*, non *Matridiam*, quod ſcripti & lapides improbant, ſcripſit. Id negligendum non eſt noſtros omnes, præter Voſſianum, qui xxxiii. m., cum Tabula conſentire in xxxiii. m. p. WESS.

CHVLLI MVNICIPIVM] Plinio *Cellu*: Ptolemæo *Cellu* & Collops Magnus. Moletio *Alcolo*. SIML.

CVLLI MVNIC. M. P. xxxiii.] *Habet R. Bl. Chulli municipium m. p. lx. & item Ne. Longolianum Chuli municipium mpm lx. Plinius cod. Toletanus in Numidia regione L. 5. C. 3. oppida Chullurii ficcade: ut plane legendum indicet*, Oppida Chulli Ruſiccade: ex *Cæſarau-guſtani* Chulluru ſichade, Culuru ficcade, & Chulluru ficcade. *ut haud dubiè Chulli aut Chul-lu legendum in Antonino videatur. Ptolemæo in Africa ſitu Κολλόβης μίγας. ἡ Κόλλα. Solinus, Dein Chulli, purpurario fucò, Tyriis velleribus comparata. Cap. 29.* SVR.

CHVLLI MVNICIP.] Omnium librorum, quos vidimus, conſenſu *Celli*, *Chuli* aut *Chul-li Municipium* M. P. LX. Tabula *Chullu* cum eodem paſſuum numero. Neque viſum eſt his reluctari. Retulit ad hoc municipium Joan. Vaillantius tom. 1. Col. p. 169. nummum, qui præfert una parte AEL. MVNICIP. COEL., quod eo indice erit, *Ælium Municipium Coëlli*, ſeu *Coëllitanum*: arbitratu præterea MVNICIPIVM T. AEL. HADRIAN. AVG. CIVILITANVM ex Gruteri lapide Theſ. p. cccxlx. i. hoc ipſum eſſe. Ego de utroque dubitaverim. *Civilitanos* ſive *Civilitanos* in Bætica habet Plinius L. iv. C. 22. A municipio, *Cellu* Plinii ævo dicto, quo modo Hadriani tempeſtate *Coëllitanus* formari poterit, non video. Rectius hinc fuiſſe dixeris *Victorem Cullitanum* in Collatione C. 126. neque audiendus eſt El. du Pin, illum *Cullulianus* tranſcribens. Κολλῆ in Punicis Ap-piani occurrit p. 95., verum ea Acholla eſt, ut Jac. Gronovius ad Melam L. 1. C. 7. ani-

madvertit. Nunc *Colo* eſt, ſive *Alcois*, Ara-bum articulo addito. Vide quoque Salmāſium ad Solinum p. 220. WESS.

RVSICCADE] Duæ ſunt urbes hujus no-minis in Africa: una in Mauritania, cujus Me-la L. 1. C. 5. meminit, *Ruſicada & Siga parve urbes*, altera, cujus hic fit mentio, quam Me-la & Ptolemæus in Africa minore, Plinius in Numidia recenſet. SIML.

RVSICCADEM M. P. LX.] R. Ruſiccadem m. p. lx. Bl. & Lon. Ruſiccade m. p. l. Ne. Ruſiccade m. p. l. SVR.

RVSICCADE] Noſtris omnibus ineſt *Ruſiccade* M. P. L., neque aliter ſcripta Tabula, quæ coloniam fuiſſe addit. Liber Fabricii monet, MSS. addere, *hic III. M. ſuperſunt*. Plinii tempore hanc dignitatem nondum tenuiſſe ex L. v. Hiſt. Nat. C. 3. apertum eſt. *Victorem Ruſiccadensem* memorat Oporus L. 1. C. 13. Reddam hanc urbem Auguſtini Epift. lxxxvii. *Neque de Rucatenſi Epifcopo*, inquit, *veſtro*, qui cum Firmo paſtus perhibetur inſoluitatem ſuo-rum, ſic Lovanienſes ediderunt. Notarunt Benediſtini in optimæ notæ manuſcriptis aut *Ruſicæaenſi* aut *Ruſicatenſi* obvium eſſe. An dubitabimus *Ruſiccadenſi* unice verum videri, ſcri-ptis libris huc ducentibus? alluebat urbem ſlu-vius Tapſus, ut Vibius docet. In Mela nunc una tantum eſt *Ruſiccade*. Nam quæ L. 1. C. 5. Simleri ætate leſcitabatur, recte inde ablegata eſt. Lege If. Voſſii commentarium. WESS.

PARATIANAS M. P. L.] Re. Paratianis m. p. l. Bl. Paratienis m. p. xxv. Ne. Paramanus m. p. m. xxv. *Longolianum*, Blandiniani le-Elionem præfert: & *miniaturis literis* Paratianis emendat. SVR.

PARATIANIS] Verum eſſe putaverim manſionis nomen *Paratianis*, quantumvis Pa-riſienſium librorum unus edat *Paratianis* Ceteri cum ipſa Tabula conſpirant, & xxv. m. p. Ruſiccadem hinc removent, ut nimium Regio ſuo codici Hieron. Surita tribuiſſe videatur. WESS.

CVLLICITANIS] Vel *Cullitanis*. SIML.

CVLVCITANAS M. P. xxv.] *Habetur in* Reg.

TACATVA.
SVLLVCO.
HIPPONE REGIO COL.

M. P. XXII.
M. P. XXII.
M. P. XXXII.
AD

Reg. Culucitanis MPXV. In Blandiniano Culucitanis MPXVIII. & item in Lon. sed milto emendatum apparet Cullicitanis: quemadmodum in Neapolitan. legitur.

SVR.

CVLVCITANIS] Peritissimus harum rerum Ortelius hanc mansionem eandem censuit ac Ptolemæi Collopetum parvum. Sed obstant Tabula & ordo hujus itineris. Præponitur constanter Tacatvæ, cui Κολοπέτης à Ptolemæo subiungitur. Confundi hanc a multis cum Culustana merito ægre fert H. Norisius Animadversionibus in Garnerii notas. Certissimum est ex Notitiis Ecclesiasticis Culustanam fuisse in Pronconsulari provincia, cum hæc in media sit Numidia. Ravennati L. v. C. 4. Culucia dicitur. Peutingeri Tabula propius ad verum Culucitanis; nostri omnes aut Cullicitanis aut Cullicitanis, sejunguntque à superiore XVIII. M. P. Tabula XVI. M. P.

WESS.

TACATVA] Vel Tacata. Ptolemæo Tacatia, Plinio Tacatua. Moletio Suchaica.

SIML.

TACATVAM M. P. XVIII.] Re. Tacatua MPXVIII. Bl. Tacata M. P. XXII. & item Ne. Longolianum zero Tacata mpm XXII. Plinii vetusta exemplaria L. 5. C. 3. in Numidia descriptione, At in ora Tacatua, Hipporegius. Ptolemæo Ταγατίν.

SVR.

TACATVA] Variant scripti libri. Ex Vaticano Schellstrate Taccata dedit: in nostris aut Tacatia est aut Tacata. Tacatra Cusani codex. Rectius Tabula Tacatua, quæ pariter ac scripti editique XXII. M. P. à Cullicitanis separat. Nihil contra hunc consensum Regius Suritæ poterit, cujus XVIII. M. P. ex superiore mansione huc migrarunt. Imposuerunt huic urbi Episcopum Crescentium viri doctissimi L. Holsteinus & Harduinus ad Plinii L. v. C. 3., quem Africæ Notitia Tacaratensem appellat, reprehensi propterea à Th. Ruinaro, urbem Tacaratam ex Collationis C. 121. in Numidia inveniēte.

SVR.

SVLLVCO] Vel Sulluco.

SIML.

SVLLVCVM M. P. XXII.] Habet Re. at Blandinianus Sullucco M. P. XXII: & item Lon. & milto Sulluco corrigitur. Neap. Sullucio mpm

XXII.

SVLLVCV] Præcipui nostrorum librorum Sulluco, unus Parisiensium Sulluco. Schedæ Cusani Sullucio. Oppidum Africæ maritimum Σούλλων Sulluctum, ad quod Belisarius appulerit, describit Procopius L. 1. Bel. Vand. C. 17. sed ejus nulla hic haberi ratio potest, sit infra Lepdim & Adrumetum. Tabula scripta Sullucu: an sub lucum voluit? ut à vicino luco nomen habeat. Verum id esse potest. Retinui tamen, quod codices dabant.

WESS.

HIPPONE REGIO] Moletio Bona. SIML.

HIPPONEM REGIVM COL. M. P. XVIII.]

Re. Hippone Regio col. M. P. XVIII. & reliqui M. P. XXXII. differant.

SVR.

HIPPONE REGIO COL.] Summa concordia libri nostri Hippone Regio M. P. XXXII. Tabula unis passuum millibus summam adauget. Veteribus Græcis atque Latinis Ἰππων Βουλώνος, Hippo Regius, Silius Italicus L. 111. 259.

Et antiquis dilectus regibus Hippo.

Seniore ætate Procopius L. 11. Bel. Vand. C. 4. Ἰππωνεργέτιον. Victor vero Vitenfis L. 1. Perf. Vand. C. 3. Civitas Hipporegium. Aberat Carthagine itinere dierum decem, Procopio teste, Æternum nomen urbi conciliavit Augustinus, qui in Leporii Libello Emendationum Episcopus Hipponeiensis regionis, postrema puto voce abundante, appellatur. Arabes ex Hippone Bonam fecerunt, quo nomine nunc est; Incertus Cassinensis Chronici auctor An. MCLIII. Rex Rogerius cepit civitatem, quæ quondam Hippone regium dicebatur. Romualdus Salernitius præsul, eadem narrans, Bonam à Rogerio occupatam tradit. Imminet urbi mons excelsus, ferri metallis celebris, de quo Nubienfis p. 88

WESS.

AD DIANAM M. P. XXXII.] Habet Re. Blandinianum ad Dianum MPXXXXII: & item Longolianum, sed milto ad Dianam emendat.

SVR.

AD DIANAM] Ad Dianam verissimum est, atque ita Vaticanus & Parisiensis libri, quorum unus XXII. M. P. tantummodo edit. Fuit

AD DIANAM.
NALPOTES.
THABRACA.
HIPPONE ZARITO.

M. P. XXXII.
M. P. XL.
M. P. XXIII.
M. P. LX.
TV.

Fuit inibi Dianæ sanum, quod Tabula pictum ostendit, separatim Hippone xxx. m. p. Habet Collationis C. 198. *Fidentium Episcopum Dianensem*, qui utrum hinc fuerit, non satis est certum. Appositum hoc sanum viz est publicæ, quod Diana vlarum esset prætes teste Augustino L. VII. Civ. D. C. 16. Wess.

NALPOTES M. P. XL.] Statim ab diverforio ad Dianam *vetusta exemplaria*, & Longolianum hanc lectionem præferunt: uno excepto *vetustissimo* Regio: in quo Tuniza mpxv. ejus loco legitur: cum reliqua exemplaria post Hippone Diarrhytum Tuneizam conlocent: *vetustissimum* verò ea parte Tunizæ loco Tuna habet: atque ea ratione exemplariorum reliquorum consensum laudare placet. SVR.

NALPOTES] Assentior codici Regio Suritæ, licet omnes libri, quorum nobis usus fuit, Nalpores aut *Nalpotes*, ut Vossianus, præferant. Moveor Ravennatis auctoritate, Dianam inter & Tabracam *Tunizam* locantis L. v. C. 5. Ad hoc, Tabula hoc loco *Tuniba* xv. M. P. offert, H & Z. solito more confusis. Quæ sequitur Hippone Diarrhytum in Itinerario Tuniza, ea *Thinissa* sive *Tinissa* est, uti dicitur. Credo hujus esse mentionem in Ufuardi Martyrologio VIII. Idus Novemb. *Toniza Africa natalis S. Felicis*. Paria leges in Martyrum indice Hieronymiano, quem Luc. d'Achery vulgavit. *Nalpotes*, quod hinc exturbare non ausus fui, unde in libros migraverit, quidve velit, juxta cum illis novi, qui ignorant. Wess.

THABRACAM] Plinio *Tabraca* oppidum civium Romanorum. Aliis *Tabraca*. Stephano & Polybio *Tabatbra*. Molecio *Eugio*. SIML.

THABRACAM M. P. XXXIII.] *Thabraca* M. P. XXX. & item Longolianus. Neap. *Tabraca* mpm xxx. In Plinii exemplaribus omnibus L. 5. C. 3., corruptum id nomen habetur: Cum recte Ptolemæi *Græca* exemplaria cum Antonini *vetustis* codicibus consentiant, *Θάβρα* enim habent. SVR.

THABRACA] Urbis vocabulum codicum plures adspiranteliter ornant: unus *Patiscenium* cum detrahit, non male. *Cabraca*

fatis mendose Peutingeri tabula, nec accuratior Martiani *Tabrachia*, quæ tamen ex scriptis est mutanda; *Tabraca* enim edunt. Urbi adiacebant silvæ, similes fertiles, monente Juvenalis Scholiastæ Sat. x. 194.

Et tales adspice rugas
Quales umbriferos ubi pandit Tabraca saltus.

In ea Gildonem, tyrannidem inter Afros occupantem, fuisse captum Claudianus L. i. Laud. Stilic. 357. docet.

Pradonem lembo profugum, ventisque repulsum
Suscepit merito fatalis Tabraca portu.

Vide quoque in Eutropium L. 1. 410. Wess. HIPPONE ZARYTO] Græcis Hippone *Ζάρυτο* propter aquarum irrigua. Hodie Biferta. SIML.

HIPPONEM ZARRHVTVM M. P. LX.] Reg. Ippone Zarito m. p. lx. & Bl. Hippone Zarito m. p. lx. atque iidem *Neapolitanus*, & Longolianus. Plinius L. 5. C. 4. in Provincia, quæ propriè Africa vocatur, Diarrhytum dictum, propter aquarum irrigua tradit. Jam verò observatum à doctis viris video Zarrhytum, pro Diarrhyto in Anton. Itinerario reperiri, uti Zeta fit, quæ dicta: & apud Cyprianum & Pontium Paulinum pro Diabolo Zabolus, & in Hymno festi dedicationis Michaelis Archangeli, quem canit Ecclesia: & nos etiam addimus apud Isidorum, cum de Ebuso Insula fit mentio, Zanum pro Dianio Hispania oppido scriptum. Admonendum præterea cum hujus oppidi fiat ab Antonino mentio, videri apud Plinium in ea parte, quæ hunc Hipponem dirutum vocatum docet, Dilutum legi debere: uti ab aliis emendatum apparet, tametsi in vetustis omnibus, quæ viderim, exemplaribus, dirutum legitur: neque rejiciendam eam dictionem puto, contra Pintianum. SVR.

HIPPONE ZARITO] In aliis Hippone Zarrhyto editum video. Valentinus codex Zarito, Zarrhytum vero pro Diarrhytum *Ζάρυτο* propter aquarum irrigua. *Æolica* enim dialecto Ζ pro Δ. sic Zeta pro Dieta apud Jurisconsulto-

TVNIZA.
MEMBRONE.
VTICA.
AD GALLVM GALLINACIVM.
CARTHAGINE.

M. P. XX.
M. P. X.
M. P. VI.
M. P. XII.
M. P. XV.
ITER

rum filios & Plinium minorem L. v. Epist. 6. Et Zabulus, pro Diabulus apud Cyprianum. Ζάβουλος pro Ζάβουλος, & id genus alia. V. Turnebum L. xxiii. Adverf. C. 4.

SCHOTT.

HIPPONE ZARITO] Suritæ judicium, amplexi *Hippone Dilutum* in Plinio, merito improbat Harduinus. *Diarrhyto* e Plinii calamo exiisse multis ante eum annis S. Bochartus L. i. Can. C. 24. indicavit. Atris receptissima fuit literarum Z & D. permutatio. Augustino L. vii. de Bapt. C. Donatistas C. 35. in omnibus MSS., Benedictinis commoventibus, *Petrus ab Hippone Zarito* dicitur, quem Concilium sub Cypriano Carthaginiense *Petrus ab Hippone Diarrhyto* appellat. Arabes occupatam a se urbem *Enizert*, quam Nubiensis p. 88. à Tabarca, Tabarca est Latiorum, M. P. LXX. removel, nuncuparunt.

WESS.

TVNIZA] Ptolemæo *Thinissa*. Item in Concilio Carthaginiensi *Tinisa*. Moletio nunc Tamacra.

SIML.

TVNIZAM M. P. xx.] Hoc loco Re. Tuna habet, cum supra, uti monuimus, Nalpotis diversorii loco Tuniza adposuerit: manifesto, ut arbitror, librarii errato. Bl. Tunciza M. P. xx. & item Nea. Longolianus, & Aldinus, manifesto errato, lunciza habent. Ptolemæo Ἰππὸν Διάρρυτον: & statim subditur Οὐλιόρα, ut haud levis suspicio injecta sit, hanc Tunizam eam esse urbem, qua Straboni Τέως nomine, in Carthaginiensi finem constituitur: quam Livius Libro 30. C. 9. ab Carthagine abesse ferme xv. M. P. docuit, que nunc Tuncz appellatur: neque is numerus, quem longe Antonini numeri exsuperant, me ab ea deteruerit opinione: cum directum iter à Livio expositum appareat: & in hoc itineralio id sit adveniendum, vias desecti pro situ urbium, aut oppidorum, quibus Proconsules Provincias obire consueverant.

SVR.

TVNIZA] Tuncet situm, quem ex Livio H. Surita designavit, confirmat Polybius L. xiv. C. 10. ὅ ὃ Τύνες ἀπὸ τῆς γῆς Κερκενῶν ὅς

ἐκ τῶν οἰκιστῶν τῶν δῆλων. nam cxx. stadia aquant xv. M. P. Fuit ergo urbs proxima Carthagine, idque haud obscure Polybius & Livius condocerunt. Id vero falso dixeris de hac Tuniza, longeque pejus eam composueris cum Tunete. Tunes situs erat ultra Carthaginem, inter eam & Maxulam, ut ex scripta Tabula apertum est. Tuniza cis eam urbem. Peutingerana Tabula *Tumfa* M. P. xx. ab Hippone Diarrhyto separat, plane ut Itinerarium. Errarunt librarii in voce pingenda: pro *Tumfa* invenit Ravennas *Tunissa*. In libris nostris *Tuneiza* conspiciuntur. Ego verum mansionis nomen *Tinisa* fuisse arbitror. Hoc dat Concilium Carthaginiense sub Cypriano, in quo *Venantius à Tinisa* sententiam de hæreticis denuo baptisimi lavacro tingendis dixit. Scio in nuperima St. Baluzii editione *Tinisa* fuisse vulgatum, nec tamen certum utrum ex scriptis libris. Idem Lovanienfes in Augustino L. vii. de Baptif. habent, sed libris veteribus renitentibus, uti Benedictini monuerunt. Notitia inter Proconsularis provinciæ Episcopos *Dalmatium Tinnisensem* recenset. Th. Ruinarus eum huic urbi non male imposuit.

WESS.

MEMLONEM M. P. x.] El. Memlone M. P. x. habet: cum reliqua Membro M. P. x. præferant exemplaria, & typis excusa. Jam vero quod Ptolemæus Ἀπόλλωνος ἱερὸν circa hæc loca conlocet, æstimandum an forte Ad Apollinis legendum sit, ut diversorium, juxta Apollinis fanum, indicet.

SVR.

MEMBRONE] Non accedo Suritæ. Membrone aut Membro, quod libri summo consensu præferunt, verissimum est, comprobaturque à Ravennate & Tabula, in qua errantis librarii vitio *Membione* X. M. P. Habet hujus urbis præfulem in Proconsulari Provincia Notitia *Bonifacium Membrostranum*: neque causa erat, quamobrem Th. Ruinarus hæretet, *Membrosianus* ne an *Membrestianus* in Notitia fuisset, cum optimi coloris sit vulgatum. Nam quod ipse cum St. Baluzio in Proconsulari Provincia oppidum *Membrosam* collocavit, id ex corrupta

pta

ITER AB TOCOLOSIDA TINGI.
VOLVBILIS COL.
AQVIS DACICIS.
GILDA.
VOPISCIANIS.

M. P. CXLVIII. Sic
M. P. III.
M. P. XVI.
M. P. XII.
M. P. XXIII.
TRE-

pta natum est Carth. Collatione, quæ cap. 133. *Theasium Episcopum plebis Membrositane* vocat, qui revera Membrositanæ multitudinis præpositus fuit. Forte & huc pertinet locus *Membrositanus*, sive *Membrositanus*, cujus L. 1. Mirac. S. Stephani cap. 4. & L. 11. cap. 4. mentio est. De Membresia dicam alias. Wess.

VTICA M. P. VI.] Urbem hanc Catonis morte nobilitatam Appianus in Punicis p. 68. Carthagine LX. stadiorum intervallo disjungit: *ἑκατὸν μίλιος ἀπὸ Καρχηδόνος ἀπέστω*: minus ex vero, neque enim LX. stadia respondere possunt xxvii. M. P., quæ Tabula librique scripti inter utramque urbem interponunt. Augustus ejus incolæ civitatis R. jure donavit, ut in Dione L. XLIX. p. 458. leges. Hinc *MYNICIPIVM IVLIVM VTICENSE* in nummis Joan. Vaillantii dicitur. Transiit deinde in jus coloniarum, quod miratum fuisse Hadrianum Imp. Gellius significat L. XVI. Noct. At. cap. 13. Tabula *Utica* Coloniam appellat. Juris Italici facta est a Severo & Antonino, ut ex L. ult. ff. de Censibus cognosces. Wess.

AD GALLVM GALLINACIVM] Hoc loco inter Uticam & Carthaginem à Plinio & Ptolemæo ponuntur *Castra Cornelia*, quorum etiam Mela & Cæsar meminere. SIML.

AD GALLVM GALLINACIVM] Non eadem sunt *Castra Cornelia* atque hæc mansio, *Castra* ex propius Uticam fuerit. Cæsar L. 11. B. C. cap. 24. *Abest directio itineris ab Utica paulo amplius passuum mille. Sed hoc itinere est fons, quo mare succedit: longe lateque is locus resagnat: quem si quis vitare voluerit, VI. millium circuitu in oppidum perveniet.* Videtur huic loco nomen esse inditum à signo galli gallinacii. Non dissimili ex causa villa Cæsarium fluvio Tiberi imposita, juxta nomen lapidem Flaminiae viæ, *Ad Gallinas* dicebatur. v. Plinium L. xiv. cap. ult. & Suetonium in Galba cap. 1. Wess.

ITEM AB PTOCOLOSIDA TINGI. M. P. CLXVIII.] Sic Reg. Item ab Ptoleocofida Tingi M. P. CLXVIII. In Blan. desiderantur tria prima verba, quod miniaturis litteris describenda

relinquebantur: & pro reliquis hæc remanserunt *Tingi* mpm viiii. Sic in Nea. B. Item abdo Colofida Tingi mille plus minus CLXVIII. Sic in Longoliano interversis verbis: Item abdo Colofida Tingi mpm viiii. Ptolemæo in *Mediterraneis Tingianis* Provincia *Tonolici* (sic): nam hoc itinere, cum iter maximum Carthaginem usque confectum esset, redit ad mediterranea Tingiana. SVR.

ITER AB TOCOLOSIDA TINGI] Eundem passuum numerum, quem in Neapolitano Surita invenit, Parisienses edunt, verum omnes *Tocolosida*, ut Ptolemæus, excepto Cusani, in quo inest *Docolosida*. Mendose Ravennas L. 111. cap. 11. *Tocolosion*. ITEM, quod passum libri habent, ex ITER natum est. correxi id auctoritate codicis Fabricii. Wess.

VOLVBILIS COL.] Plinius *Volubile* oppidum à Banafa xxxv. M. P. & à Lixo quinquaginta M. distare scribit. Moletio *Fessa*. SIML. VOLVBILIM. COL. M. P. 111.] Reg. Bolubilis col. m. p. 111. Reliqua exemplaria *Volubilis* & m. p. 111. habent. Ptolemæo *Odoosilis* inter mediterraneas Tingianas Provincia urbes, Plinius L. 5. C. 1. à Banafa *Volubile oppidum* xxxv. M. P. numerat: & tantundem ab utroque mari distare confirmat. SVR.

VOLVBILIS COL.] *Volubilis* est & apud Melam L. 111. cap. 10. Qui *Fezam* esse opinantur, à vero aberrant. Plinius *Volubile* oppidum ab utroque mari, Atlantico & Mediterraneo, xxxv. M. P. distare ait. Id vero falso dixeris de Feza. V. Nubiensem p. 78. God. Henschenius *Feza* nomen Prudentio poëta non ignotum fuisse censuit, qua de re alibi commodius. Wess.

GILDA] Ptolemæo *Silda*. SIML. GILDAM M. P. 111.] Exemplaria omnia *Gildæ* nomen præferunt: ut apud Ptolemæum in mediterraneis Tingianis Provincia *Gildæ* sit legendum pro *Silda*. Stephano *Gildæ πόλις Λιβύης*. SVR.

VOPISCIANIS] *Vipotianis* vel *Viposianis*. Ptolemæi *Pisfiana* forte, quamvis hæc inter Vo-

TREMLIS.
 OPPIDO NOVO.
 AD NOVAS.
 AD MERCURI.
 TINGI COLONIA.
 A CARTHAGINE CIRTA.
 SITIFI.

M. P. XVIII.
 M. P. XII.
 M. P. XXXII.
 M. P. XII.
 M. P. XVIII.
 M. P. CCCXXI.
 M. P. C.
 CAE-

Vulubilem & Sildam ab eo ponatur. Moletio
Rubea peira. SIML.

VOPISCIANAS M. P. XXIII.] Reg. Vopiscianis M. P. XXIII. Blandinianum exemplar & Longolianum Viporianis habent: & in Neapolitan. Vipiscianis mpm XXIII. Placet vetustissimi exemplaris lectio. quod à Vopisco, Vopiscianae aquae, sive ejusmodi quippiam, diversorio nomen dederit. Ab eo loco, ad diversorium, cui Perdices nomen fuit inditum, ab optimo exemplari destituti sumus: quod omnia in eo desiderantur: quare miniatis asteriscis loca ea includere placuit. SVR.

VOPISCIANIS] Ex Vaticano codice Schellstrate Vipiscianis vulgavit. Vipiscianum in nugatore Anastasio invenio. Ceteri fere accedunt optimo Suritae libro. Priscianam Ptolemæi situs hinc removel; recte eam If. Vossius cum Mele Prisciana L. III. cap. 10. componendam existimavit. Asteriscos, indices defectus codicis Regii, quos H. Surita appiagi iusserat, induxi ubique, ut erroris occasionem præcederem omnibus, hiatum mansionemque interitum indicari arbitratis. WESS.

TREMLIS M. P. XVIII.] Blandinianum & Longolianum exemplar Tremulis M. P. XVIII. præferunt: Neapolitan. verò Tremulis mpm. XXVIII. SVR.

OPPIDO NOVO] Ptolemæo arbitror esse Oppidum. Recenset quidem Oppidum novum in Cæsariensi provincia, sed id, cujus hic est mentio, in Tingitana est. SIML.

OPPIDVM NOVVM M. P. XII.] Omnia exemplaria Oppido Novo M. P. XII. habent. Plinio in descriptione Tingitana provincia L. 5. C. 2. Oppidum Novum, & Ptolemæo in mediterraneis ejusdem provinciae, in Cæsariensi, nomine Ὀππίδων, ut Ὀππίδων veteri legendum sit, & libro 8. Oppidi maximum diem designat, tanquam celeberrimæ urbis provincia Cæsariensis. Ptolemæus noster haud scio quam recte, Tipasam, &

Oppidum Novum, tanquam unam urbem accipi docet: ut Tipasa, Novum vocetur Oppidum & Latio donatur. SVR.

OPPIDO NOVO] Conjecturam H. Suritæ, in Ptolemæo legentis Ὀππίδων νέον, Coislinianus codex, id manifesto præferens, adfirmat. Quod vero ex Plinio & Ptolemæo oppidum novum in Mauretania Tingitana locat, id invitis illis accidit. Uterque in Cæsariensi habet. Credo ipsum Suritam id dein animadvertisse, neque obscurum esse potest verba ejus relegenti. Absesse ergo ab hoc loco debet Oppidum novum Plinii & Ptolemæi, in alio itinere rectius infra advocandum. Ravennas in Tingitana L. III. cap. 11. Oppido novo. WESS.

AD MERCURI] Jos. Simlerus. Ad Merios edi jussit, idque in Parisensium librorum uno scriptum exstat: sed vitiose, & contra reliquorum concordiam, Ad Mercurios offerentium, vide quæ ad hanc mansionem dicta antea sunt. WESS.

A CARTHAGINE CIRTA.] Passuum millia. quæ ex suis Surita dedit, nostri probant. Lugdunensis Simlerique editio cccxxxii. m. p., quæ cum ipso itineris intervallo consentiunt: nec tuto tamen in his acquiescere poteris, Itinerarii codicibus secum invicem discordantibus. CIRCA per CIRTA in plerisque libris est, neque aliter plures Sallustii & Martiani codices scribunt. WESS.

CAESAREA. M. P. ccc.] Iter ipsum, si ad calculos sedere velis, plura tibi passuum millia dabit. Nec quicquam tamen libri mutant. Vossianus ccc. tantum habet. WESS.

VNVA.] Quædam exemplaria Vnca habent: alia Utica. Postea in aliis itineribus rursum Unucæ fit mentio, quæ XXI. m. p. Carthagine distat. Cum autem major sit Uticæ distantia juxta Ptolemæi numeros, malo hic Unucæ nomen servare. SIML.

VNYCAM M. P. xxii.] Blandinianum Vnaca

CAESAREA.

M. P. CCCI. Sic.

A CARTHAGINE.

VNVCA.
SICILIBRA.
VALLIS.

M. P. XXII.
M. P. VII.
M. P. XV.
COR-

Vnaca. M. P. XXII. & item Longolianum: sed milto supra id nomen corrigitur Vtica xxii. N. Vinca vel Vtica mpm. xxiii. Cum infra Vnucae nomen non semel omnia retineant exemplaria, & ipsum vetustissimum tribus itineribus nihil mutandum: praesertim supra ab Vtica Carthagine. xxvii. M. P. numerantur: ut videndum sit an pro Vnicam, Vticam sit legendum.

SVR.

VNVCA.] Doctissimus Surita secum ipse diffidet. Non est in Vticam commutanda, sed Inuacum, quo modo Tabula legit, xx. m. p. Carthagine separans. Cardinalis Norisius Animadvers. in Garnerium hanc in Ecclesiasticis scriptoribus Uculam appellari adfirmat: Estque Procerii Uculensis in Collatione C. 128. mentio. Praefert deinde Inuacum ex Tabula scripta, eamque aliam esse atque Uculam vere monet. Vide vero ut vir perspicacissimus in Garnerii peccatis ruspandis hic hominem sese ostenderit. Inuacum & Uculam distinguit. Uculam & Unucum eandem esse decernit. Et tamen Tabula Inuacum ab Unuca nihil omnino discrepare manifestat. Ponitur inter Perusa & Sicilibbam, plane ut alibi Itinerarium: Quare potius fuisset notasse, Inuacum Unucum videri praferendam ob Tabulam & Valentinianum Inuacensem Episcopum ex Collatione C. 187. Putem hanc quoque urbem Anastasio Bibliothecario in Vita Silvestri esse restituendam. Constantinum M. ait huic pontifici dedisse, Et transmarina infra partem Africae, Massam Vincis in territorio Micaria praestantem solidos LXXX. MSS. vincis, inuis, territorio Inuacano. An fuit Massam Inuacis in territorio Inuacano? Wess.

SICILIBRA.] Hae in Conciliorum libro Sicilibba nominatur.

SIML.

SICILIBRAM M. P. VII.] Bl. Sicilibra M. P. VII. N. mpm. xxiii. Longolianum VII. & milto emendatur xxiii. Alio itinere ab Hippone Regio Carthagine Sicilibrae nomen vetustissimum etiam exemplar apponit: & ab ea Unucum in

Blandiniano & reliquis exemplaribus M. P. XIII. adnumerantur. In Carthaginensi Concilio Praetextatus Sicilibrensis Episcopus subscribit: & in Carthaginensi D. Cypriano, praefide Cornelio Pontif. Max. Satius à Sicilibra, non Sicilippa sententiam ferre merito videtur.

SVR.

SICILIBRA.] Conspirant in Sicilibra libri nostri. Unus Parisiensium VII. M. P. ab Inuaca separat, quae in XII. M. P. convertenda existimaverim. Tor enim alio itinere occurrit, nec pauciora Tabula ostendit. Verum urbis nomen Sicilibba fuit, ut ex Ravenate, Tabula & Ecclesiasticis Scriptoribus in aperto est. Quadratianus Episcopus plebis Sicilibrensis notus est ex Collationis C. 198. neque aliter aut Augustinus, aut Carthaginense Concilium sub Cypriano, quod perperam Surita praefide Cornelio Pontifice M., qui iamdudum satis concesserat, scribit celebratum, legunt. Wess.

VALLOS M. P. xv.] Omnia, quae viderim exemplaria hoc loco, & infra Vallis habent: & in eis vetustissimum exemplar: & Vallos significari apparet ex eo itinere quod ab Antonino infra à Tuburbo per Vallos Tacapas ducitur. Vallos autem fossam significare, de qua Plinius. L. 5. C. 4. Ea, inquit, pars, quam Africam appellavimus, dividitur in duas provincias, veterem & novam, discretas fossa, inter Africanum sequentem & Reges, Thenas usque perducta: ejusmodi enim fossa in Britannia ab Antonino, & aliis auctoribus Vallum appellatur: Vallum & Vallos dici satis ex Caesaris Commentariis apparet.

SVR.

VALLIS.] Vallis, quod editi scriptique cum Tabula & Ravenate probant, justum est. Tabula in passuum numero dissonat, xi. m. tantummodo inter Sicilibbam & hanc mansionem interponens. Qui Vallum eam cum viro Docto ad Africam Notitiam appellant, aberrant à vero. Vallorum nomen accessisse videtur, siue quod ad Vallum accubaret, seu aliunde. Est ejus mentio in Codice Theodosiano. Lex enim

D

sep-

COREVA.
MVSTI.
LARIBVS COLONIA.
ALTIEVROS.
ADMEDERA COLONIA.

M. P. XX.
M. P. XXVIII.
M. P. XXX.
M. P. XVI.
M. P. XXXII.
THE-

septima de jure Fisci proposita dicitur VI. Kal. Jul. Vallis Constantio & Juliano Coss. Quod vero Luc. Holsteinus Ullitanum sive Villitanum Numidia ex Notitia Episcopum in Vallitanum commutet, id injuria fieri existimem. Valli in Proconulari erant, non Numidia. Rectius cum Th. Ruinarto huc referes Restitutum Episcopum plebis Vallitanae, qui Concilio Carthaginensi sub Bonifacio subscripsit. Wess.

COREVA M. P. xx.] Blandinianum, Coreva legatur: quo loco Ra. & item reliqui codices Corruva habent: & à Vallis totidem, xx. M. P. numerantur. SVR.

COREVA] Tabula adspirationem addidit, eademque passum millia agnoscit. Anastasius in Epitome Corbam, Ravennas L. 111. C. 5. Corebam appellat, neque aliter in scriptis nostris & editis libris. Wess.

MVSTI M. P. xxviii.] Ita legitur in manuscriptis exemplaribus: cum infra in R & reliquis Coreva Musti M. P. xxvi. numerentur. Ejus oppidi nullam reperi mentionem à Geographis fieri. At Vibius Sequester, Bagrada, inquit, Africa, juxta oppidum Musti: ubi Regulus serpente longum p. cxx. exercitu adhibito interfecit. SVR.

MVSTI] Fuit hæc urbs in Proconulari provincia. Victorianus Episcopus plebis Mustitanae est in Collationis C. 121. cujus inibi quoque adversarius memoratur Felicianus Mustitanus. Utrumque ad hanc urbem pertinere Cardinalis Norisius Animadversionibus in Garnetium ostendit. Est ceteroqui urbs cognominis in Numidia, cujus præful Antonianus Mustitanus in Notitia recensetur. In Tabula mendose Musti cum xxvii. M. P. vicini erant Mustitani Assuritanis, qua de re commodius alibi. Wess.

LARIBVS COLONIA] Supra posuit Lar Castellum prope Cartennam. Sed colonia, cujus hic meminit, alia est à castello. Nam hoc in Mauritania Cæsariensi jacet, colonia autem in Numidia, & circiter dc. M. P. à Cæ-

sarea distat. Castellum autem tantum lvi. M. P. Meminit hujus oppidi Sallustius in Jugurthino, ac scribit Marium ibi stipendium & comteum locasse. In Concilio Carthaginensi, quod sub Cypriano convenit, nominatur Hortensius à Laribus Episcopus. SIML.

LARIBVM COLONIAM M. P. xxx.] Exemplaria omnia Laribus habent, & numerum xxx. M. P. describunt. Ptolemao in mediterraneis Africa provincia Cirtensium urbibus Aegæ constituitur: & in Carthaginensi Concilio D. Cypriano assidente sententiam proferi Hortensianus à Laribus. At Procopius de Vandalorum bello L. 2. C. 23. Laribi oppidi mentionem facit. SVR.

LARIBVS COLONIA] Imprudenter in Surtæ editione Laribus contra omnium librorum judicium correctum fuit. Procopium & rñ πδλς Aegæy scribentem vocis productio feclit. Eadem fraudi fuit multis in Victore Vitenis L. 11. perf. Vand. C. 6. namque ubi nunc legis: Reor ego illas duas ollas, Siccensem & Larensem duas esse civitates, in quibus multitudo prima fuerat congregata: ibi plures, illique optimæ notæ, MSS. Sicca Veneria & Laribus duas esse, præferunt, quod ego verum putaverim. Simlerus oppidum Laris ex Sallustii Jugurth. C. 90. huc advocavit. Aberat id à Capsa paucorum itinere dierum. Tabula, quæ librarii peccato Laribus habet, supra Capsam locat, sed alio itinere. Nec tamen ea Capsa Sallustii est, sed provinciæ Byzacenæ, ut infra dicam. Wess.

ALTIEVROS M. P. xvi.] Omnia in eo consentiunt, quæ vidi, exemplaria: neque alibi ejus sive diversorii, sive oppidi mentionem reperi. SVR.

ALTIEVROS] Vaticanus codex cum Lugdunensi & Simleri editionibus Altienros. Tabula Peutingeri Altuburos. Unde aut Altuburos aut Altiburos cum H. Norisio hic recipiendum est. Notitiæ non conveniunt. Carthaginensis Collatio C. 128. inter Catholicos transcribit Basilium Episcopum plebis Altiburos.

THEVESTE COLONIA.

ALTABA.

IVSTI.

MERCIMERI.

MACOMADIBVS.

M. P. XXV.

M. P. XVIII.

M. P. XVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

SI.

siburitana. Africæ Notitia inter Proconfularis Provinciæ patres numerat *Vindemium Alcaburitanum*. WESS.

ADMEDERA COLONIA] Ptolemæus *Ammedera*. In Concilio Africano *Ammedera*. SIML.

AMMEDERAM COLONIAM M. P. XXXVII.] Ad Mederam in Blandiniano legitur: & Neap. Longolianoque: sed milto in hoc additum *Almedera*. Ptolemæus *Aquæmedera*: In Carthaginiensi Concilio, cui D. Cyprianus præfedit, Felix ab Ammedera sententiam tulisse perhibetur: uti ego arbitror, pro Ammedera. Orosius de rebus ab Arcadio, & Honorio gestis. L. 7. C. 36. *Aradlio fluminis nomen esse perhibet, quod inter Thebestem & Ammederam civitates fuit, ubi Maszazel Gildonem fratrem, divina victoriâ paria, profligavit.* SVR.

ADMEDERA COLONIA] Restitui in integrum, quod scripti editique dant, *Admedera*. Idem habet Tabula. Coloniam fuisse Hyginus de Limit. Constituend. p. 163. addit: *Quibusdam colonis postea constitutis, sicut in Africa Ammederæ, decumanus maximus & cardo maximus à civitate oriur.* Vulgo *Ammederam* fuisse appellatam colligas ex Ptolemæo, & Ecclesiasticis scriptoribus. *Speratus Episcopus plebis Ammederensis* est in Collationis C. 126. WESS.

THEBESTE COLONIA] In aliis exemplaribus *Theveste*, vel *Thebeste*: similiter in Conciliorum subscriptionibus varie hoc nomen scribitur. SIML.

THEVESTE COLONIAM M. P. XXV.] In omnibus exemplaribus *Thebeste* legitur: atque item infra in verusissimo: sed cum idem, & Blandinianum, magne iidem verusitatis exemplar, *Thebeste etiam habeat, & Ptolemæo Oveira sit, videtur Theveste legendum.* SVR.

THEVESTE COLONIA] *Thebeste* in nostris quoque conspiciunt. *Colonia Thebestina* in Actis S. Crispinæ apud Th. Ruinarum p. 449. *Tesira* Procopio. In Gruteri lapide p. DC. 10. QRVNDI EX AFRICA. COL. THEVESTE.

A Libero patre conditam volebant. Hieronymus Præfat. L. 11. Comment. ad Galatas. *Præterea Thebas Liberi, quas in Africa condidit, quæ civitas nunc Thebestis dicitur.* Aberat Carthaginæ sex dierum itinere, ut apud Procopium L. 11. Bel. Vand. C. 21. leges. WESS.

ALTABA M. P. XVII.] Africæ Notitia *Avum Altabansem* habet. Sed is huic urbi Episcopus non fuit, quippe inter Mauretaniæ Cæsariensis præfules locum obtinens. Hæc in Numidia fuit. Quare cognomines has urbes fuisse dicendum erit. Sequentem mansionem nusquam inveni. WESS.

MERCIMERI] *Marcemeni* vel *Mercimeri*. SIML.

MERCIMERI M. P. XXIV.] Ita habet Bl. & Long. & in hoc milto additum *Marci mercimeri*. Neapolitanum exemplar *Mancimem*. SVR.

MERCIMERI] In Parisiense uno & Vaticano *Marcimeri*: Anastasius in Epitome *Marcymanim*. Tabula mansionem hanc non habet. Ponit quidem in itinere à Theveste XXXVII. M. P. *Flavia Marci*, sed ea alia atque hæc est. o. de l'Isle in Africæ Tabula, Optato Milevitano præfixa, *Marcimeni* mutat in *Maximiani*, quo nomine sedes Episcopalis in Africa fuit: jure vero hoc fieri, non sine caussa dubites. Quo enim teste cognoscemus, hic locum obtinuisse *Maximianum*? Taceo non absurde ex vita S. Fulgentii C. 29. collegisse Th. Ruinarum, Maximianensem Episcopatum haud longe disparatum fuisse à Ruspenfi. Ego certi aliquid finire non ausim. WESS.

MACOMADIBVS] Et *Macomadibus* vel *Macromadibus*. *Cassius à Macomadibus Episcopus* nominatur in Concilio Carthaginiensi. *Macomades* vero plures fuerunt in Africa. Prima, quæ hic commemoratur, in Numidia LIII. M. P. Circa. Altera in Byzacena Provincia XVII. M. P. à Tenis: hujus meminit Elinius. Ptolemæus *Macodamani* appellat. Tertia in Tripolitana, ultra Leptim magnam, quam noster *Macomadibus* Syris nominat. Atque forte est *Machomaca villa* Ptolemæo. Hujus

SIGVS.
CIRTA COLONIA.
MILEVM.
IDICRA.

M. P. XXVIII.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
CVI-

jus meminit liber Notitiæ in Tripolitana Provincia.

SIML.

MACOMADES M. P. XXVIII.] Macomadi-
bus exemplaria manuscripta preferunt: & Lon-
golianum Mocomadibus: & milto emendat Ma-
comadibus. Plinio L. V. C. 4. in excusis exem-
plaribus in Bizacena Africa regione, Macoma-
des: in manuscriptis autem, interpunctis litteris,
ejus nominis vestigia apparent manifeste. Ptole-
mao in Situ Syris parua videtur esse Maxogage. In
Carthaginiensi Concilio tempore Cornelii Papa
Cassii à Macomadibus sententia exstat. SVR.

MACOMADIBVS] Recte Simlerus de tri-
bus Macomadibus. Accurate de illis quoque
disputavit H. Norisius in Animadversionibus
in Garnerium. Hinc fuit Paddalis Macoma-
diensis, quem Notitia inter Numidas ponit.

WESS.

SIGVS] Hæc etiam *Ifigus* & *Efigus* nomina-
tur ab Antonino.

SIML.

SVGVVS M. P. XXVIII.] *Sigus* manuscripti co-
dices: & *Sugus* legenda infra docebimus. SVR.

SIGVS] Hoc loco omnes nostri libri *Sigus*
approbant; Inferius vero uno itinere Vatica-
nus *Figus*, Parisiensium unus *Efigus* præfert,
eum in alio sit *Efigis*. In altero itinere de-
nuo vulgatum comprobant. *Sigus* scripta Ta-
bula adfirmat itidem. Si tamen liqueret, huic
urbis Episcopum fuisse *Victorem Suggitanum*,
quem Notitia commemorat, *Sugus* cum Suri-
ta & Ruinaro amplexaretur. Sed enim quis
hoc verum præstabit? *Cresconium Episcopum Si-
guitanum* ex Collatione Carthaginiensi C. 209.
non ignoramus. Nec ea tamen nobis confi-
dentia est, ut eum huic urbi præfedis pro
comperito habeamus. Id tuto adfirmaveris,
alterum utrumque hic videri referendum. WESS.

CIRTAM COLONIAM M. P. XXV.] In
eam lectionem manuscripta consentiunt exempla-
ria, & Græci item sine aspiratione Cirtam edunt,
sed eam ob causam in hunc locum deducimus, ut
Plinii testimonio appareat, eam urbem Sittiano-
rum cognomine, ab Ruscicæ 48. m. p. distare:
quam Pomponius L. I. C. 6. procul à mari, ea
sempetrate Sittianorum coloniam, quondam Re-

gum Jubæ & Syphacis domum, cum foret opu-
lentissima. In Commentario Africani belli C. 25.
P. Sittius interim, & Rex Bogud conjunctis
suis copiis, cognito Regis Jubæ egressu, pro-
pius ejus regnum copias suas admove. Cirta-
tamque oppidum ejus regni opulentissimum
adorti, paucis diebus pugnando capiunt. Egre-
giam in eo bello operam P. Sittium Cæsari narra-
sse Dion lib. 43. p. 242. pluribus commemorat: ut
forte cum Sittianorum gens ejus urbis civitatem
in fidem cepisset, Sittii ejus patroni fuerint, more
majorum. SVR.

CIRTA COLONIA] Cirta Sittianorum dic-
ta à militibus Sittianis, qui, postquam multa
egregie pro partibus Cæsareanis sub P. Sittio
in Africa gesserant, eo deducti sunt. Appia-
nus L. IV. Bel. Civil. p. 996. Alio ornata
nomine est Constantini M. tempore. Victor
Schottii C. 40. *Cirtæ oppido, quod obditione
Alexandri ceciderat, deposito exornatoque, no-
men Constantina indium.* In Christianis scrip-
toribus post eam tempestatem frequentari hoc
titulo adfuevit. Arabes *Cosantinam* appellant,
vocabulo leviter deturpato. Nubiensis *Cosan-
tinam* à *Mila* removel XVIII. m. p., ejusque si-
tum describit p. 83. Hodiernæ urbis figuram
in Amp. Cuperi notis ad Lactantii Mort. Per-
sec. C. 44. expictam, atque alia eam illus-
trantia, videbis. WESS.

MILEVM] Ptolemæo forte *Miraum*. Hæc
est, ut arbitror, civitas Milevitana, ubi Con-
cilium contra Pelagianos est habitum: Et si
sunt, qui Melitæ habitum tradunt, quod mi-
hi non probatur. *Polliculus à Mileo* interfuit
Concilio Carthaginiensi.

SIML.

MILEVM M. P. XXV.] In Blandimiano, &
Neapolitano legitur. Longolianum vero Mileum
habet. Ptolemæus item in mediterranea regione
inter Ampaga flumen, & Thabraca oppidum,
statim à Cirta Julia Mōgagor collocat: ut for-
te Antonini Mileum sit. In Carthaginiensi Con-
cilio, tempore Cornelii Pontificis, & Divi Cypria-
ni, Pollianus à Mileo Episcopus sententiam pro-
tulit. SVR.

MILEVM] Verum urbis nomen Mileum est,
unde

CVICVLI.
SITIFI
PERDICES.

M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
CEL-

unde Milevitanus formatur. Nam Carolum à S. Paulo Mileum à Milevo discernentem diu est quod viri doctissimi deferendum putaverint. Optarus, qui ab hac Milevitanus dici solet, L. 1. Schiff. Donat. C. 13. Et homicida Purpurius Limasensis, qui interrogatus de filiis fororis sue, quod eos in carcere Milei necasse diceretur. Scripta Tabula Mileu Colonia, quomodo apud Augustinum L. VII. de Baptis. Polilianus, quem male Simlerus Polliculum appellat, à Mileu in plerisque MSS. nuncupatur. Collationi I. & VIII. Concilii Constantinopolitani II. adducit Rescriptus Episcopus Ecclesie Mileon Provincia Numidia. WESS.

IDICRA] Vel Idicria aut Idicra aut Idicia. Exemplaria namque in hoc nomine variant.

SIML.

IDICRAM M. P. xxv.] Habet Blandinianum & Longolianum: sed hoc Idicriam emendat. Neapolitanum vero exemplar, immane quantum ab ea lectione diffinit: Liberia enim in eo legitur. SVR.

IDICRA] Idem in nostris libris dissidium est plerisque Idicra porrigentibus. Idicra tamen Vossii schedæ. Codex Vaticanus hoc loco *Perdices* habet, Idicra inferius hujus sedem occupante. Mihi Idicra verior est visa ob Notitias Ecclesiasticas. Famofus & scelerum notis insignitus *Felix* est *Idicrensis* Donatianæ factionis popularis in Optati L. II. Schiffm. C. 19.

WESS.

CVICVLI.] *Civiculi* vel *Cuiculi*: atque sic etiam in Conciliorum libro notatur.

SIML.

CVICVLIM. P. xxv.] Habet Blandinianum exemplar. Longolianum *Civiculi*: & miniatissimè emendatum *Cuiculi*.

SVR.

CVICVLI.] Rectum est *Cuiculi*. In Carthaginiensi Concilio sub Cypriano pro hæreticis denuo tingendis sententiam dixit *Prudentianus* à *Cuiculi*. Adfuit quoque Collat. I. Concilii Constantinopolitani II. *Cresconius Reverendissimus Episcopus Cuiculi*.

WESS.

SITIFI.] Procopius, *Sitis* metropolis *Zabes* regionis *Mauritania*. Ab hac civitate nomen accepit *Sitifensis* Mauritania, quæ proprium præsidem habuit sub dispositione Viri Spectabi-

lis Vicarii Africæ. Hæc quibusdam videtur à Ptolemæo nominari *Sittici colonia*. Ego tamen malim id de Cirta Sittianorum colonia intelligere. Neque obstat, quod in secunda tabula Cirtram Juliam nominat: nam duarum Cirtrarum Plinius meminit, quarum alteram, Siccam coloniam cognominatam, magis mediterraneam facit. Mela vero Cirtram Sittianorum coloniam procul à mari sitam fuisse tradit. Nomen accepit à P. Sittio, ejus meminere Sallustius in Conjuratore Cæcilinæ C. 21. Hirtius de bello Africo C. 36. Dio L. XLIII. p. 242. Appianus L. IV. de bellis Civilibus p. 996.

SIML.

SITIFI M. P. xxv.] A Ptolemæo Σιττα κολόνη Casariensis Maurinania est attributa: quæ postea *Sitifensis* provincia nomen dedit: uti ex Rufo Festo, Ammiano, Notitia Romani Imperii, & Isidoro apparet. Procopius de bello Vandalico libro I. C. 20. Zabem regionem supra montem Aurasmum, ad Mauritaniam pertinentem, Sitiphin metropolim obtinere memorat, Romanorum Imperio, nempe Constantinopolitano, tributariam.

SVR.

SITIFI] Recte Sorita. Simlerus varie peccat. *Sitici* coloniam sumpsit ex corrupta Ptolemæi Tabula, quam Ptolemæum ignorasse Græca loquuntur. Duas Cirtas Plinius memorasse, secus est. Verba è L. V. C. 3. sunt: Cirta, Sittianorum cognomine: & alia intus Sicca, Colonia scilicet: designat enim Siccam Veneriam. Nimis secure P. Bertius ad Ptolemæi sui marginem similia adscripsit.

WESS.

PERDICES M. P. xxv.] Ex hoc loco vetustissimum exemplar Regium sua integritati est restitutum: reliquæ in hac voce & numero consentiunt.

SVR.

PERDICES] Libri magna concordia *Perdices*, at inferius alio itinere pari consensu *Perdicibus*. Quare eos peccare dubium non est, qui cum viris doctis ad Africæ Notitiam & Collationem Carthaginiensem *Perdicem* appellant. Hinc *plebs Perdicensis*, cujus Episcopum Silvanum in Collationis C. 121. habes, dicta est.

WESS.

CELLAS.
MACRI.
ZABI.
ARAS.
TATILTI.
AVZA.
RAPIDI.

M. P. XXVIII.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXX.
M. P. XVIII.
M. P. XLIII.
M. P. XVI.
TIRI-

CELLAS M. P. XXVIII.] *Legitur in R.*
Reliqui vero XVIII. habent. SVR.

CELLAS] In passuum numero dissentient libri, aliis xxv. m., aliis xviii. m. hanc à superiore mansione disjunctentibus. Omnes tamen Cellas probant, damnatis, quæ priores editiones infederant, *Callin.* Est in Procopio L. II. Bel. Vand. C. 17. locus quem Romani *Κελαιος Βαλαγος* nominabant: sed is in Numidia erat, *Cellarum Veterum* nomine insignis. Plures per Africam Cella dispersæ erant, rusticis inhabitatæ. Ab his *Circumcelliones* titulum reportarunt. Augustinus L. I. cont. Cresconium C. 28. *Quis enim nescit hoc genus hominum in horrendis facinoribus inquietum, ab utilibus operibus otiosum, crudelissimum in mortibus alienis, vilissimum in suis, maxime in agris terris et victus sui causa Cellas circumiens rusticanas, unde et Circumcellionum nomen accepit.* Ex his Cellis Episcopus fuit Cresciturus Cellensis, quem Notitia inter Mauretaniæ Sitisensis præfules numerat. WESS.

MACRI M. P. xxv.] *In unico N. Matri pro Macri legitur.* SVR.

MACRI] Rectum est *Macri*. Anastasius hinc *Macrim* formavit. Haud longe à desertis Mauretaniæ locis abfuit. Victor Tununenſis sub Consulatu Zenonis Augusti: *Hunericus Vandalorum Rex persecutioni per totam Africam insistentis, Tubunnis, Macri, Nippio, aliisque eremitibus Catholicos relegat.* Huc refero *Ferozem Episcopum Macriensem*, qui Concilio Carthaginiensi III. subscripsit. vide & Collat. C. 206. WESS.

SABI M. P. xxv.] *Ita legitur in R. cum reliqua Zabi habeant et M. P. xxx.* SVR.

ZABI] Libri omnes, quos inspicere datum est, *Zabi* m. p. xxx. Neque est cur hoc spernamus. *Zaben* regionem in Sitisensi Procopius L. II. B. V. C. 20. memorat, hinc forte dictam. Huic mansioni Episcopus præfuit *Felix*

Zabenſis, notus ex Optato L. II. Schiff. D. C. 18. nam quin recte ex codice S. Germani Th. Ruinartus & El. du Pin in locuta *Diabenſis* id substituerint, dubium esse non potest. WESS.

ARAS M. P. xxx.] *R. legit, reliqua vero m. p. xviii.* SVR.

ARAS] Nullus nostrorum codicum est, qui xxx. m. p. receperit: XVIII. m. omnes. *Donatus Episcopus Arenſis*, qui traditores in sua plebe haberi negat, est in Collationis C. 201., & C. 208. *Secundus Arenſis*. El. du Pin, utrumque Numidiæ adscribens, à vero longius recessit: alteruter ad Sitisensem referendus est. WESS.

TATILTI] *Tasilli vel Tatildi.* SIML.
TATILTI M. P. XVIII.] *Cum optimo exemplari Regio consentit in hac lectione per vetustum Blandinianum. Quin et Longolianum eandem præfert, nisi quod Tasilli emendat, quemadmodum legitur in manuscripto Neapolitano.* SVR.

TATILTI] Parisenses, Vaticanus editique libri *Tatilli*. Idem in suis Anastasius invenit. Alibi hujus sequentiumque nomina mihi sese vix objecerunt. WESS.

AVZAM M. P. XLIII.] *Auza m. p. XLIII. habetur in R. cum reliqua præferant XLVII.* SVR.

AVZA] Unus Parisiensium *Auza* M. P. XLVIII. ceteri una passuum millia detrahunt. Videtur esse *Taciti* An. IV. C. 25. *Auza*, ut Clar. Cellarius jam monuit. WESS.

RAPIDI M. P. XVI.] *Regium, et Blandinianum ac Longolianum: sed in hoc xv. emendatum: quemadmodum in Neap. legitur.* SVR.

RAPIDI] In eodem Parisiensis codice xv. m. tantummodo. Negator Anastasius *Raridem* legit. WESS.

TIRINADI M. P. xv.] *Habetur in R. cum reliqua Tiranadi præferant.* SVR.

TIRINADI] Nostri fere *Tiranadi*, *Vossianus Tirada*, sed dein in *Tiranada* mutat. WESS.

CAPVT CILLANI] In libro Noticiarum men.

TIRINADI.
CAPVT CILANI.
SVFASAR.

AQVIS
CAESAREA.

ITER A SITIFI SALDAS.
HORREA.

M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XVI.
M. P. XVI.
M. P. XXV.

M. P. LXXIX. Sic.
M. P. XVIII.
LES-

mentio fit limitis Caputcellensis in Mauritania
Cæsariensi & in Africa. SIML.

CAPVT CILAM. M. P. xxv.] *Habet R. eum Blandinianum exemplar & Neapolitanum caputcellam habeant. Longolianum Caput Cilani: ut forte legendum sit Caput Cilani: aut ipsum Antoninum Caput Thyrsi: & in Hispania descriptione, caput Anæ. In notitia præterea Romani Imperii sub dispositione viri spectabilis Comitis Africa constituitur Præpositus Limitis Caput Cellensis: & item sub dispositione viri spectabilis, & Præsidis provincie Mauritanæ Cæsariensis.* SVR.

CAPVT CILANI] In Anastasii Epitome Caput Cilani invenio, eoque modo nostri codices. Si in Cæsariensi Mauritanæ fluvius Cilanus esset, non dubitarem Suritæ accedere. Ego eum nusquam reperi. *Limes Caputcellensis & Fortis Caputcellensis in Notitia inter Mauritanæ Cæsariensis Præfules Caputcellam videntur constabillire: neque enim a Capite Cilani recte id formaveris. Tutius arbitratum sum vulgatum retinere, quoad melior lux affulgeat.* WESS.

SVFASAR] Forte *Succasar*: Plin'o & Ptolemæo *Zuchabar*. Marcellino *Sugabarritanum municipium Transcellensis monti adiacet.* SIML.

SVFASAR M. P. XVI.] *Habetur tantum in exemplari regio Sufus, cum omnia exemplaria Sufasar habeant: & eam præferendam lectionem esse minimè dubio. Cum in hoc ipso exemplari Regio infra Sufasar habeatur.* SVR.

SVFASAR] Ex Vaticano Schellstrate dedit *Sufar*, infra vero *Sufasar*. *Sufusar* liber N. Cufani. Ravennas L. III. C. 8. *Sufasa*, una littera demta. *Reparatus Episcopus plebis Sufasariensis, qui in Collationis C. 135. Catholicis accensetur, Sufasar verissimum esse ostendit. Simleri suspensiones damnantur à Notitiis Ecclesiasticis. Sufasariitanum & Sugabarritanum*

Episcopos discernentibus. V. Collationis C. 135. & Th. Ruinartum ad Notit. Mauretaniæ Cæsariensis. WESS.

AQVAS M. P. XVI.] *Re. Aquis M. P. XVI. atque item Blandinianum & Longolianum: In Ne. mpm. xv. Forte balnea designat, quæ à Ptolemæo in mediterraneis Cæsariensis provincie Balneis designantur. Nam solo aquarum nomine à Latinis Calidæ, aut Balnea designabantur. Hinc apud Ciceronem pro Plancio C. 27. unus ex iis quæ ad aquas venissent. Ex aquis Biblitanorum apud eundem Antoninum satis apparet Balnea designari: & pluribus aliis locis.* SVR.

AQVIS] *Prorsus ad Suritæ mentem Ravenas L. III. C. 8. Aquis Calidis. Aquissem Episcopum Januarium ex Notitia huic mansioni imponunt. Aquitaniam civitatem, cujus metropolitanus Crescens cxx. Episcopis præfuisse dicitur in Victoris L. I. Perf. Vand. C. 7., eandem atque hanc St. Baluzius ad Collat. Carth. C. 135. opinabatur. Mihi ea non est confidentia.* WESS.

HORREA] *Veteres editiones & Parisienses libri Orria. Vaticanus Horrea M. P. XXVIII. Videntur hæc & simili nomine mansiones ab horreis fiscalibus appellatæ. Passim per Africam sparsa erant horrea, in quæ annona inferebatur, Romam deportanda. Eorum non Ammianus tantum meminit L. XXVIII. C. 1. Cum Africam Proconsule regeret, Carthaginiensibus victus inopia jam lassatis, ex horreis Romano populo distribuit frumentum dedit: sed in legibus suis Imperatores. L. 16. C. Theod. de Suffectoribus ad Chilonem Africæ Proconsulem: Frumenta, quæ horreis inferantur, pro inlationis modo illico apothecarum cautionibus annosentur. Non autem oportet in horreis fiscalibus nisi fiscalia frumenta constare, & L. ult. Erant quoque, quibus horreorum & frumenti cura erat commissæ. Præpositus horreorum appellat Lex 49. C. Th. de Decurionibus, sicuti mu-*

LESBI.

TVBVSVPVTS.

SALDAS.

ITER A LAMBESE SITIFI.

TADVTTI.

NOVA SPARSA.

GEMELLAS.

M. P. XVIII.

M. P. XXV.

M. P. XVIII.

M. P. CII. Sic.

M. P. XVIII.

M. P. XXXII.

M. P. XXVII.

SITI-

nus ipsum *Præposituram* horreorum L. 8. de Suscept. Præter hæc horrea, alia in provinciis erant, in quibus annonæ aservabatur, militibus dividenda, de quibus Freherus ad Aufonii Mosellam p. 300.

WESS.

LESBI M. P. XVIII.] Fuit in Mauretania Sitifensis, ut Notitia Africa docet. Hic Episcopi partes egit *Romanus Lesvitanus* in Collationis C. 198. memoratus. Imprudenter ergo Car. à S. Paulo urbem *Lesvitanam* nobis obtrudit.

WESS.

TVBVSVPVTS] *Tubusfutus* & *Tubusfuptus* Ptolemæo Plinio & Ammiano oppidum Ferrato monti proximum. Præpositus limitis *Tubusfuditani* sub dispositione V. S. Comitiss Africae limitaneis recensetur in libro Notitiarum. SIML.

TVBVSVPVTVM M. P. XXV.] In optimo exemplari *Tubusfuptus* legitur: Cum reliqua facili errato *Tubusfutus* retineant. Plinius in *Mauretania Caesariensis* descriptione in manuscriptis exemplaribus L. 5. C. 2. Intus, inquit, colonia Augusta, quæ item Succubari, item *Tubusfuptus*. Ptolemæo *Τυβούρτυ*. Ammianus libro 29. C. 5. ad *Tubusfuptum* progressus oppidum Ferrato contiguum monti. In Notitia Provinciarum, sub dispositione Comitiss Africae, inter limitaneos recensetur *Præpositus* limitis *Tubusfuditani*: in vetusto idem exemplari.

SVR.

TVBVSVPVTS] Libri varie vocabulum scribunt. Vaticanus modo *Tubus juttus*, modo *Tubus verus*. Parisiensis *Tubusfutus*. Anastasius *Tubusfutam*. male omnes. Verum pervidit Surita. Collationi Carthaginiensi adfuit *Florentinus Episcopus à Tubusfutu* C. 187. Ravennas L. III. C. 8. Item super aliam partem, supra jam dictam civitatem Saldas, est civitas, quæ dicitur *Tubusfubros*. Nostram intelligit. Ferrato monti appositam fuisse Tabula quoque indicat. Perinet is à colonia Rufuccuro Saldas usque. Desit hæc civitas Martiano L. vi. p. 216., sed contra MSS. fidem: sic enim illi: ceteraque ci-

vitates, atque *Igilgitubusfutu*, &c. Dederat Capella *Igilgeli*, *Tubusfutu*.

WESS.

ITEM A LAMBESE SITIFI M. P. CII.] Sic omnibus consentientibus exemplaribus. Ptolemæo inter Numidia nova, Africa provincia, urbes *Λαμβήσι* & *Σιτί* τῆς αἰτίας. In Carthaginiensi Cornelii Papa tempore Januarii à Lambese Episcopi extat sententia.

SVR.

ITER A LAMBESE SITIFI] Vide hic stuporem Anastasii, qui *Alambeſem* urbem nobis commentus est. Fuit *Lambeſe* in Numidia & colonie dignitate illustis. Privatum veterem hæreticum in *Lambeſiana* colonia damnatum Cyprianus Episc. 55. notat. v. Probabilium meorum C. 24.

WESS.

TADVTTI] *Taducii* vel *Taduidum*. Ptolemæo forte *Thumudromum*.

SIML.

TADVTTI M. P. XVIII.] Regium exemplar habet: cum in reliquis *Taducii* legatur. At in eo itinere, quod à Tamugadi *Lamasbam* ducitur, idem exemplar *Tadutti* item retinet: cum reliqua *Taduditi* habeant: ut meritis Regii exemplaris lectio præferenda videatur. Illud præterea monendi ratio appetit, ut videant docti viri, an id oppidum, quod *Θάδυτις* Ptolemæo post *Lampæſam* in ea Theſi conſtituitur, cum hoc Antonini convenire possit.

SVR.

TADVTTI] Ex Vaticano dedit Schellstrate *Tadusti*, nec longe hinc abest Parisiensium unus, *Tadutii* edens. *Taducus* liber Cusani. Tabula *Thaduse* habet. *Thumudromum*, hoc verum colonie nomen, sive *Thynidrumense oppidum*, ut Plinio dicitur L. v. C. 4., ut cum hac mansione conveniat, non patiuntur numeri Ptolemæi. De *Thubuti* quoque dubitaverim. Propius ad eam accedit Tabula *Thabudeos*.

WESS.

NOVAM SPARSAM M. P. XXXII.] In Concilio Carthaginiensi cui D. Cyprianus præſedit Rogatiani Episcopi à Nova exſtat ſententia.

SVR.

NOVA SPARSA] Incertum est, præſentit

ritine

SITIFI.

ITER A THEVESTE PER LAMBESEM SITIFI. M. P.

M. P. XXV.

CCXII. Sic.

M. P. XXII.

M. P. XX.

M. P. XVIII.

M. P. XXII.

TA-

TIMPHADI.

VEGESELA.

MASCVLA.

GLAVDI.

ritne huic *Rogatianus à Nova*. Varia per Africam & ipsam hanc Numidiam loca fuere, quibus *Nova* *Novarumque* inditum fuit cognomen. Haud longe à Teveste *Nova* in Tabula conspicitur, cui *Rogatianus* Episcopus esse potuit. Ego in medio relinquo, certus huc sine alterius injuria transferri posse *Felicem Nobasarsensem*, quem *Notitia* inter Numidas transcribit. Wess.

GEMELLAS] Limitis *Gemellensis* mentio fit in libro *Notitiarum*. SIML.

GEMELLAS M. P. XXVII.] *Reg xxxviii. habet: reliqua omnia xxvii. quo numero summa ratio constat. In eodem Concilio Carthaginiensi Licti à Gemellis Episcopi sententia exstat: & in Notitia provinciarum sub dispositione Comitum Africa recensetur inter limitaneos Praepositus Limitis Gemellensis.* SVR.

GEMELLAS] Refert & Car. à S. Paulo Litteium Episcopum ad has *Gemellas*. Luc. Holsteinus coloniam fuisse ex nummo Ligorii, in quo inerat *ELIA HADRIANA GEMELLINA*, arbitratus est. Mihi exploratum non est, ad has an alteras *Gemellas*, de quibus in itinere à Telepte Tacapas, pertineat: nam alteras *Gemellas* ab his discrepasse, quod subdubitare visus est ad *Notitiam Africae* Th. Ruinartus, extra dubium esse debet. Illae erant in Byzacio: hae in finibus Numidiae & Mauretaniae Sitifensis. In Indice Martyrum Hieronymiano, quem L. d'Achéry publicavit, a. d. xi. Kal. Feb. mentio est loci in Africa *Ad Gemellas*, de quo nihil certi finio, cum praeter *Gemellas*, quas dixi, plures in Tabula occurrant. Wess.

LAMBESEM SITIFI. M. P. CCXII.] In *Parisiensi* uno M. P. CCXII., librarii peccato. Una passuum millia summae deficient, si singula numerare instituas, sed ea explebimus. Wess.

TIMPHADI M. P. XXII.] *Habent vetusta exemplaria: cum in Regio legatur Tinsadi.* SVR.

TIMPHADI] *Tinsadi* dat quoque *Vaticanus*, *Lugdunensisque* editio. Alii aut *Timpbadi* aut *Timpbadi*. Wess.

MEGESELA M. P. XXII.] *In regio habetur exemplari: cum reliqua Vagesela habeant.* SVR.

VEGESELA] *Vagesela*, ut in omnibus est, quos consulere licuit, verum urbis nomen est. Carthaginiensi Concilio sub Bonifacio pro Januario Musculitano subscripsit *Januarius Episcopus Vageselitanus Provinciae Numidia*. Ad hanc Numidiae urbem referenda ex *Passione* S. Marculi possessio, cui *Vagesela* nomen est. Sic edidit Joan. Mabillonius in *Analectis* p. 182. Nov. Edit. Sed obloquitur codex *Corbeienfis*, *Vagesele*, teste *Ruinarto*, porrigens. Quare laudem meritis est El. du Pin, qui in repetita *Passionis* ejus editione hoc expressit. Wess.

MASCVLA M. P. XVIII.] *Regium Muscula M. P. XVIII. habet. Blandinianum, & Longolianum Muscula XVIII. Neapolitanum Mastula XVIII. Attamen cum in eodem Carthaginiensi Concilio Confessor Clarus à Mascula sententiam ferat, placet eam praefere dictionem: atque item numerum XVIII. quod eo summa universa ratio constet.* SVR.

MASCVLA] Quin rectum sit *Mascula*, dubitari non debet. XVIII. M. P. in Vaticano quoque invenit *Schellstrate*, & nos in *Vossii* Cusaniq. schedis. Celebris provinciae Numidiae urbs fuit. Ex ea originem habuit *Archimimus*, de quo *Victor L. i. P. Vand. C. 15. Sed nec quandam Archimimum nomine Masculanum debet praeterire. Id mireris Masculanum appellari, cum Afri à Mascula Masculitanus formarint. Equidem, cum in MSS. plurimis Masculam aut Masculan legatur, Victorem putaverim urbis nomen sexto casu posuisse, quomodo in *Plauti Mercatore hospes Zacynthio* pro *Zacynthio*, similiaque alibi. Wess.*

GLAVDI] *Claudi* vel *Cludi*. SIML.

GLAVDI M. P. XXII.] *Habet Regium exemplar:*

TAMVGADI.

LAMBESE.

DIANA.

NOVA PETRA.

GEMELLAS.

SITIFI.

ITER A TVRRI CAESARIS CIRTA.

SIGVS.

M. P. XXII.

M. P. XIII.

M. P. XXXIII.

M. P. XIII.

M. P. XXII.

M. P. XXV.

M. P. XL. Sic.

M. P. XV.

CIR-

plar: Blandinianum & Neapolitanum Claudi:
Longolanium Cludi: sed Claudi nomine miniaceo
corrigitur. SVR.

GLAVDI] Amplectuntur codices nostri cum
prioribus editionibus Claudi. Fors fuit, ut à
Claudio cognomentum mansioni advenit.
WESS.

TAMVGADI M. P. XXII.] In Regio exem-
plari Gamugadi habetur: sed cum in reliquis Tam-
ugadi legatur, & ipsum Regium exemplar in
linere à Lambese Cirtam Tamugadi edat, haud
dubie id adponendum nomen. In Carthaginiensi
Concilio tempore Cornelii Pape sententiam tulisse
Novatum à Tamugade legimus. Procopius de
Bello Vandalo libro 2. C. 13. urbem Tamuga-
dim Maurusios ad solum verisus memorat, ne
hostibus statio esset ad expugnandum Aurasi-
um montem, qui iterum ier decem à Carthagine
distaret. SVR.

TAMVGADI] Urbs hæc Augustino Ep.
204. N. E. Thamugadis. Quod tales homines
apud Thamugadem prius edicto admonendos puta-
veris. Thamugadi est L. 2. C. Th. de Hono-
rariis codicillis. Passio S. Mammarii in Ana-
lectis Joan. Mabillonii p. 178. Tamugadi. vide
quæ notavit St. Baluzius ad Gesta de traditore
Silvano L. 11. Miscellaneorum p. 480. WESS.

DIANA] Eadem forte, quæ post Diana
Veteranorum nominatur. Supra etiam post
Hipponem Regium ponitur Ad Dianam, vel,
ut alii legunt, Addianum. SIML.

DIANA M. P. XXXII.] Regium exemplar
XXXII. cum reliqua XXXIII. habeant: sed cum
numero XXXII. totius univ[er]se summa ratio ap-
pareat, eam amplectimur. Illud præterea adver-
tendum in Neapolitan. pro Diana Dama legi.
SVR.

DIANA] Editi pariter ac manuscripti M. P.
XXXIII. solus Vaticanus unum aufert. Tem-

plum Dianæ huic mansioni nomen fecit, ut
alias dicam. WESS.

NOVA PETRA] Castellum fuit, cuius si-
tum ascribam ex Passione S. Marculi inter
Analesta Mabillonii, p. 183. At vero postquam
exquisitum atque triculenum genus moris inve-
nit, statim cum secum ad Castellum Novæ Petre,
quod ardui montis præcipitio & nomine & vicini-
tate conjunctum est, sub artificia militum pro-
secutione perduxit. Est quidem a Mabillonio
Novæ Petre, sed, ut rescripti, inveni deinceps
in Passionis editione, quam Oprato El. du Pin
adjunxit. Huc quoque refero Petrenses marty-
res, quorum in vetusto Carthaginiensi Calen-
dario, p. 167. Analestorum eorundem, memoria
consecrata est. Petra Palæstina & Petra in-
sulæ Italiæ, quas vir doctissimus Martyrum eor-
um causâ memorabat, nihil omnino ad
Afros. WESS.

GEMELLAS M. P. XXII.] Vox Gemellas in
Regio deest exemplari, numero tamen XXII. adpo-
sito. Supra jam conlocata est. SVR.

ITER A TVRRI CAESARIS] R. It Tur-
res Cæsaris habet: Blandinianum vero & Nea-
politanum Item à Turrus Cæsaris: Longolanium
Iter à Turri Cæsaris. Turrum nomine, subur-
bana præcis illis temporibus, aut prædia in Africa
nuncupari, quemadmodum apud nostros Cæsar-
Augustæ moris est, Livii testimonio didicimus.
Libro enim XXXIII. C. 48. de Annibale, Obver-
satus, inquit, eo die in foro averte[n]dæ suspici-
onis causa, primis tenebris vestitu forensi,
ad portam cum duobus comitibus ignaris con-
siliis est egressus. Cum equi, quo in loco iussi
erant, præsto fuissent, nocte via cita regio-
nem quandam agri Vocani transgressus, postero
die mane inter Achollam, & Thapsum ad
suam turrim pervenit. SVR.

ITER A TVRRI CAESARIS] Malim
credere Turrim hanc ad hostes arcendos fuis-
se

CIRTA.

ITER A TAMVGADI LAMASBAM.

TADVTTI.

DIANA VETERANORVM.

LAMASBA.

ITER A LAMASBA SITIFI.

ZARAI.

M. P. XXV.

M. P. LXII. Sic.

M. P. XXVIII.

M. P. XVI.

M. P. XVIII.

M. P. LXII. Sic.

M. P. XXV.

PER-

se exstructam, Sparæ enim hac fini per provincias locis opportunis tures erant. Ammianus L. xxviii. C. 2. *At Valentinianus magna animo concipiens & utilia, Rhenum omnem à Rhetiarum exordio adusque fretalem Oceanum magnis molibus communiebat, castra extollens & castella, turreſque aſiduas per habiles locos & opportunos, qua Galliarum extenditur longitudo.* De Africæ turribus nullus dubitabis, si apud animum tuum flurim regiam Jugurthæ, apud Sallustium C. 103. *turrinque Euphrante*, Strabonis L. xvii. p. 836. *turrim Tamalleni* infra in itinere à Tacapis Lepitim, pluresque alias, passim in Tabula conspicuas, consideraveris. Vide tamen Gothofredum ad L. xiii. C. Th. de Operibus publicis: pæne præterieram *A turris* in nostris esse.

WESS.

SVGVVS M. P. xv.] *Habet R. reliqua vero Eligus & supra Sigus: neque vetustissimi exemplaris lectionem negligendam visum est: præsertim cum infra in Itinere à Musti Cirtam Sugus idem exemplar habeat: & reliqua Sigus: totidemque* M. P. xxv. adnumeretur.

SVR.

SIGVS] Vaticanus *Figus* sine passuum numero: in ceteris magna discrepantia. Rem supra declaravi.

WESS.

A TAMVGADI LAMASBAM M. P. LXII.] *Habent exemplaria omnia. Lamasbæ sit mentio in Concilio Carthaginiensi, cui D. Cyprianus præfatus: in eo enim Pusillus à Lamasbâ sententiam protulit.*

SVR.

TAMVGADI] Simlerus cum Lugdunensi editione LXXII. M. P. adnumerat, scriptis adversantibus, Lamasba, Numidiæ urbs, Tabulæ est *Lamasbua*. Stupor Anastasi ex sequenti itinere *Alamasmam* exculpit. Urbis Episcopus in Collatione modo *Lamasvenſis* modo *Lamasbenſis* dicitur, solito exscriptorum peccato. V. C. 128, & 187.

WESS.

DVANA VETERANORVM. M. P. XVI.]

In R. quam lectionem retinendam duximus, cum reliqua omnia Diana veteranorum præferant.

SVR.

DIANA VETERANORVM] Non assentior doctissimo Suricæ, *Duana* ex Regio suo probanti. Omnes alii *Diana*. Fuit inibi sanum Dianæ, in Tabula expictum Lambesem inter & Lamasbam, ex quo *Ad Dianam* mansio ibidem dicitur. Supra *Diana* tantummodo appellabatur, hic *Veteranorum* additum nomen indicio est, veteranos eo loci aut incoluisse, aut in stationibus fuisse. Neque mirandum est, figuram templi Dianæ in Tabula, sub Christianis Imp. composita, conspici. Certum enim est, superstitiosum fictorum numinum cultum satis diu in Africa floruisse. Lege, si videbitur, quæ de Coeleſti Afriorum demone, Salvianus scripsit L. v. iiii. Gubern. p. 163.

WESS.

ZARAT M. P. xxv.] *Vetusta exemplaria omnia, & Longoliani libri Zarai præferunt: pro qua dictione ego Zarat substituendam sum arbitratus, Apulei loco admonitus. Is enim priore Apologia p. 289. adversus Aemilianum accusatorem hac subdit. Attamen parce, Aemiliane, paupertatem cuipiam obiectare, qui nuper usque agellum Zarathensem, quem tibi unicum pater tuus reliquerat, solus uno asello ad tempestivum himbrem triduo exarabas, Et paulo post. Neque hoc eo dixi, quo me patris meæ pœniteret, etsi adhuc Syphacis oppidani effimus: quo tamen victo ad Masinissam regem concessimus munere populi, ac deinceps veteranorum militum dono conditi, splendidissima colonia fuimus: in qua colonia patrem habui loco Principis duumvirelem, cunctis honoribus perfundum. Cujus ego locum in ea repub. exinde, ut participare curiam cœpi, nequaquam tenefer, pari spero honore & exultatione tuefer. Cur ergo illa protuli? ut mihi tu, Aemiliane, minus post hac successas, potiusque*

E 2

que

PERDICIBVS.

SITIFI.

ITER A CALAMA RVSVCCVRO. M. P. CCCXCIII. Sic

AD RVBRAS.

AD ALBVLAS.

AD DRACONES

AD REGIAS.

M. P. XII.

M. P. XXV.

M. P. XX.

M. P. XXX.

M. P. XIII.

M. P. XXIII.

TA.

que ut veniam impertias, si per negligentiam forte non elegi illud tuum Atticum Zarashe, ut in eo nasceret.

SVR.

ZARAI] Non ausim spreta librorum omnium auctoritate Zaras recipere. Zaras sese mihi approbavit. Adfuit Collationi Carthaginiensi Cresconius Episcopus plebis Zaraitensis, in C. 128. relatus. Ne quid dissimulem tamen, Zaras Tabula præfert, sed ortum, ut ego quidem putem, ex Zarai, vitio scripturæ, quo modo Taray N. Cusani codex. Zaras Apuleji eadem recte visa viris est doctis, quæ Ptolomæi in Mauretania Zaratha. Vaticanus liber passuum millia unis augeat.

WESS.

PERDICIBVS] Sic dant MSS., idque adeo contemnendum non erat: unus Parisiensium appinxit xv. m. p.

WESS.

ITEM A CALAMA] Gala, Ptolemæo Galapha.

SIML.

ITEM A CALA RVSVCCVRVM P. M. CCCXIV.] R. Item a Calamaru Succurru m. p. CCCXIV. Reliquorum tamen exemplarium lectionem retinemus, quod numeri singulares CCCXIII. summam conficiant.

SVR.

ITER A CALAMA RVSVCCVRO] Calamam mihi consensu omnes nostri. Similiter edidit Calab, haud scio unde; receptum id quoque est in Tabula Africæ G. de l'Isle. Mihi verior visa est codicis Regii scriptura. Calama Episcopo Possidio nobilis est: verum ea alia atque hæc est, Hipponi Regio proxima, ut ex Augustino L. XXI. Civ. D. C. 8. apertum est. Hæc in mediterraneis Mauretaniæ Cæsariensis posita fuit, putemque eam esse, quam in eadem Mauretania Celamam Kizaygi Ptolemæus appellat. Passuum millia plura dedit Surita, quam generalis summa postulabat. In notis scribere voluisse videtur CCCXIII.

WESS.

AD RVBRAS] Hinc fuisse existimaverim sanctos Rubenses, quorum memoria configura-

ta est a. d. xv. Kal. Feb. in vetustissimo Calendario Carthaginiensi. Multa Joan. Mabillonius, vir longe doctissimus, Analektorum suorum p. 167. concessit, ut, unde domo fuerint, constitueret, quæ, si huius loci fuisset recedat, haud dubie una litura induxisset.

WESS.

AD ALBVLAS.] Mansionis quoque meminit Ravennas L. III. C. 8. Hinc didum volunt Tacanum Albulensem, quem Notitia Mauretaniæ Cæsariensis patribus annumerat.

WESS.

AD DRACONES] Ad Drachones vel Dracones.

SIML.

AD DRACONOS M. P. XIV.] Omnia exemplaria ad Draconos habent: cum Reg. ad Dracones præferat: tamen cum alias Græco casu nomina aliqua edantur in hoc Itinerario, retinemus eam lectionem.

SVR.

AD DRACONES] Variant nostri quoque. Drachones Vaticanus. Parisiensium unus Dracones, quo modo Ravennas L. III. C. 9. Alii Dracones. Mihi Ad Dracones verius est visum. Forte è statua tabulæ picta nomen ortum. Simile est in lapide 177. C. 2. Fabretti. LAETVS PUBLICVS POP. ROMANI AQVARIVS VETERIS CASTELLI VIAE LATINAE CONTRA DRACONES.

WESS.

AD REGIAS.] Huic imposuit Th. Ruthartus Episcopum Victorem, quem Notitia inter Mauretaniæ Cæsariensis patres Regensem appellat.

WESS.

TASACCORA] Restitui hoc in integrum, expulso Suritæ Tasagora, obsecutus veteribus libris. Ravennas Tasacora & Tasagora, quorum posterius illi flumen est, per Cæsariensem Mauretaniam in mare excurrens. Paquarius Tasaccurensis ex Notitia, quod dedimus, firmat.

WESS.

CASTRA NOVA] Habet hæc Castra Ravennas L. III. C. 9. sed in Tingitana, quam

inibi

TASACCORA.
 CASTRA NOVA.
 BALLENE PRAESIDIO.
 MINA.
 GADAVM CASTRA.
 VAGAL.
 CASTELLVM TINGITH.

M. P. XXV.
 M. P. XVIII.
 M. P. XX.
 M. P. XVI.
 M. P. XXV.
 M. P. XVIII.
 M. P. XVIII.
 TI.

inibi cum Cæsariensi fere confundit: nam quæ ipsi Mauretania Gaditana dicitur, ea revera Tingitana est. His præfuit *Castris Vitalis Castranobensis*, ut in Notitia appellatur. WESS.

BALLENE PRAESIDIO] *Ballene præsidium vel Pellene.* SIML.

BALLENE PRAESIDIO M. P. xx] Reg. Ballene præsidio M. P. xx. & item Neap. Bland. vero Ballene præsidio M. P. xxv. Longolianum, Ballene præsidio n. p. xv. & milto emendat xx. SVR.

BALLENE PRAESIDIO] Ex Vaticano Schelstrate vulgavit *Ballene*. In Parisiensibus exemplaribus *Pellene*. *Ballene Præsidio* Vossii & Cusani liber. Idem invenit exemplaris Fabriciani possessor primus in MSS. Mihi quid verius sit, in aperto non est. Cogitandum est, utrum à *Bellene* à principibus *Mazium*, de quo Ammianus L. xxi. C. 5, præsidio huic nomen sit datum. WESS.

MINA] *Ptolemæo Miniaria.* SIML.

MINA] Habet in Cæsariensi Mauretania fluvium cognominem *Ravennas* L. iii. C. 8. *Secundinus Episcopus* plebis *Minenfis* provincie *Mauritania* subscripsit Concilio Carth. sub Bonifacio, ut Th. Ruinartus monuit: in Notitia est *Minnenfis*. WESS.

CADAVM] vel *Cadauni* castra. SIML.

GADAVM CASTRA M. P. xxv] *Legimus quemadmodum in R. habetur. Reliqua Cadavm habent.* SVR.

GADAVM CASTRA] Castrorum meminit *Ravennas* L. iii. C. 9. sed *Cadum* vocans. *Anastasio Caddaum*: ceteri omnes *Cadavm*. Quid verius esse debeat, non facile dixerim. WESS.

VAGAL] Vel *Vagai*. In libro Conciliorum *Bigai*, & apud Augustinum *Bagai*. Aliud est *Vagenfis oppidum* apud Plinium. *Ptolemæo Vaga*. SIML.

VAGAL M. P. XVIII.] Re. *Vaga*: reliqua *Vagal*: atque ita legendum apparet: ut id oppi-

dum sit quod in *Cæsariensi* est *Ptolemæo Oūayag*: & *Oūayag* forte corrigendum: nam aliud videtur *Ptolemæo oppidum in Africa provincia inter Myræum & Lares, Oūaga*. *Silius Italicus lib. 3. 259.*

Tum *Vaga*, & antiquis dilectus regibus *Hip-* po. SVR.

VAGAL] Libens ad *Ptolemæi Oūayag* *Bagaiense* Concilium referrem, cujus multo frequentissima mentio est in lite *Donatistica*, nō ex *Augustino Concione*, ii. in *Psalmum xxxvi. oppidum Bagai* in *Numidia* fuisse apparet: Idem facile colligas ex *Procopio* L. ii. B. Vand. C. 19. urbem ait *Bagai* haud longe ab *Abiga* fluvio, qui ex *Aurasio* monte defluit, fuisse. Uterque vero & mons & flumen in *Numidia*. *L. Holsteinius* id Concilium *Vaga* convenisse censuit, sed errans. Diverſa oppida fuisse *Bagai* & *Vaga* recte monuit *H. Norisius* L. ii. Hist. Pelag. C. 8. *Augustinus* enim. L. vi. de *Baptismo Synodo Cypriani* adfuisse ostendit *Felcem à Bagai* C. 19. & *Libosum à Vaga* C. 37. Hoc obiter. Redeo in viam. *Vagal* verum esse *Mizgin Episcopus Vagalitanus* in *Colatione Carth. C. 208.* significat. WESS.

CASTELLVM TINGITH] Castellum *Tingitu* vel *Tingiani*. Hoc forte id est, quod *Marcellinus Castellum Tingitanum* vocat. SIML. CASTELLVM TINGITANVM.] De *Tingitano Castello Ammianus libro 29. C. 5.* Ad *Tingitanum Castellum* progressus per *Anchorarium montem Mazices* in unum collectos invasit. SVR.

CASTELLVM TINGITH] *Tingitii* probant libri omnes. *Tingitanum*, quod *Surita* edi jussit, nullus agnoscit. Neque ausim ego *Tingitanum* *Ammiani Castellum* huc revocare. Longius nostrum à *Tingitana* remotum est. *Gennadius* C. 78. *Voconium Castellani Mauritanie oppidi Episcopum* memorat, qui utrum huic an alii præfuerit, non finiverim. Ego, quod MSS. dabant, repellere nolui. WESS.

TIGAVDA MVNICIPIO.
 OPPIDO NOVO COL.
 TIGAVA CASTRA.
 MALLIANA.
 SVFASAR.
 VELISCI.
 TANARAMVSA CASTRA.
 TAMARICETO PRAESIDIO.
 RAPIDA CASTRA.

M. P. XXII.
 M. P. XXXII.
 M. P. II.
 M. P. XVI.
 M. P. XVIII.
 M. P. XV.
 M. P. XVI.
 M. P. XVI.
 M. P. XVI.
 RV-

TIGAVAS MVNIC. M. P. XXII.] R. Tigavas municipio M. P. XXII. El. Tigava municipio M. P. XXII. & emendat Tigauda: Na. Tagauda municipio mpm XXI. Librarius Longolianus Tigauda, cum emendatione vocis Tagauda. Ptolemaeo in *Casariensi* Tigava. SVR.

TIGAVDA MVNIC.] Miro consensu exemplaria Tigauda Municipio. Solus N. Cufani Tigandu. Exploratum mihi nequaquam est, quid praestet. Amplexus tamen sum quod tot libri offerebant. WESS.

OPPIDO NOVO] Hoc aliud est, atque id quod supra habuimus. Meminit hujus Ptolemaeus Pliniusque, cujus verba recte constituit Harduinus Emend. v. r. ad L. v. C. 2. In Notitia urbis nostrae Episcopus Benantius Oppidonensis, aut Oppidonobensis, quod in Halleri codice Ortelius vidit, dicitur. WESS.

TIGAVA CASTRA] Ammian. Marcellinus L. XXIX. C. 5. Tigavas nominat. Plinio Tigava. SIML.

TIVAGAS CASTRA M. P. II.] Habet Re. Reliqui, quorum lectionem prosequimur, Tigava. Pl. L. 5. C. 2. tamen in Casariensi Mauritania Civitates Timici, & Tigavae: quare vetustissimi exemplaris lectionem retinemus, plurimum numero: praesertim vetustis codicibus in eam lectionem consentientibus. SVR.

TIGAVA CASTRA] Hinc fuisse videtur Palladius Tigabitanus, cujus apud Augustinum Lib. de gestis cum Emerito C. 1. mentio est. Eξήχοντες & Θιγαβεντίας πύλεις, Primores Civitatis Thigavenus in Codice Canon. Eccles. Africanæ C. 97. In Parisiensi libro L. I. M. P. sunt. WESS.

MALLIANA] Μαλλιανὰ in Palatino Codice Ptolemaei. Mallianensis subdiaconus Victorinus notus est ex Augustini Epist. 236., in

cujus extrema pagina leges: Si & alios, quos illic novit esse, manifestaverit vobis, non solum in Malliana, sed & ipsa tota omnino provincia. WESS.

SVFASAR] Constanter scripti atque editi XVIII. M. P. De urbe dictum ante est. WESS.

VELESCI] Velisci live Velestum. SIML.

VELISCI M. P. xv.] Habet Regium exemplar. Blandinianum Velisci M. P. XVI. & item Longolianum: sed miniativis litteris Velefci corrigit. Neapolitanum Velefci M. P. XVI. SVR.

VELISCI] In nostris eadem discordia. Velefci, Velisci M. P. xvi. WESS.

TANARAMVSA] Post hanc mansionem ponitur in Schudi exemplari & Aldino Tramaricetum praesidium M. P. XVI., quod in aliis omititur. Deinde Rapida castra, quae in aliis ante Velefium ponuntur. SIML.

TANARAMVSA CASTRA M. P. XVI.] Reg. liber. Reliqua Taranamusa castra. M. P. XVI. SVR.

TANARAMVSA CASTRA] Libri nostri probant Taranamusa, neque aliter in suo invenit Anastasius. Car. à S. Paulo hinc fuisse arbitratus est Mauretanæ Casariensis Episcopus, quem Notitia Ternamunensem. In eandem cogitationes abiit St. Baluzius, Cernamunensem Episcopum Sarmentium in Collat. C. 180. commutans in Ternamunensem. Vide quae Vir doctus inibi notavit. WESS.

TAMARICETVM PRAESIDIUM M. P. XVI.] Reg. Tamariceto praesidio M. P. xv. In manuscriptis & Longoliano id desideratur nomen: cum Aldini excusi Tramariceto praesidio M. P. XVI. habeant. SVR.

TAMARICETO PRAESIDIO] Tamariceto praesidio unus Parisiensium: alter praeteriit, cumque eo Simlerus, Vaticanus, & Lugdunense

RVSVCVRO COLONIA.

ITER RVSVCVRO SALDIS.

TIGISI.

BIDIL MVNICIPIVM.

TVBVSPTVS.

SALDIS COLONIA.

ITER SALDIS IGILGILI.

AD OLIVAM.

AD SAVA MVNICIPIO.

M. P. XII.

M. P. CVII. Sic.

M. P. XII.

M. P. XXVII.

M. P. XL.

M. P. XXVIII.

M. P. CLIX. Sic.

M. P. XXX.

M. P. XXV.

SITI.

se exemplar ut Aldi liber. *Prasidium* hic castellum ipsumque locum adsignificat, in quo milites praesidio erant. Recte in Glossis. *Prasidium*, ἐξόχον. Caesar. L. III. B. CIV. 45. In his cum legio Caesaris IX. *praesidium* quoddam occupavisset, & munire coepisset. Ubi Davisium inspicere. *Rapida castra* cum ipso hoc praesidio mihi se nusquam objecerunt.

WESS.

RVSVCVRO COL. M. P. XVI.] Passus hi sunt à Surita. Nostri libri summa concordia XII. M. P.; Ego in integrum restitui. WESS.

ITEM RVSVCVRO SALDAS M. P. CVII.] *Reg. hac in parte corruptè legitur*: Item Rufuccur Saldis M. P. XXVIII. Blandinianum & Neapolitanum Item A Rufuccuro Saldis M. P. CVI. Sic. *At universalis summa CVII. deducitur.* SVR.

ITER RVSVCVRO SALDIS] Habent Codd. à Rufuccuro. Saldis male mutatum est, ut supra observatum. Liber Vaticanus M. P. XCVII.

WESS.

TIGISI] Ptolemaeus *Tigis*.

SIML.

TIGIS M. P. XII.] *Habet Regium exemplar: cum alia Tigifi habeant.* Ptolemaeus in *Mauritania Caesariensi Tigis*.

SVR.

TIGISI] Ego *Tigisi* praefero, probatum veteribus libris & editionibus. *Tigisi*, quod in Vaticano erat, huc ducit. Tabula *Tigisi* XII. M. Rufuccuro separat, vulgatumque stabilit. *Passitanus Tigistanus* est inter Mauretaniae Caesariensis praefules in Notitia. Celebre quoque nomen reportavit ex controversia Donatistica *Secundus Tigistanus*. Sed is Numidia primas ea tempestate obtinebat, ubique *Tigisi* praerat, quam Cananai, Josuae arma fugientes, considerant, teste Procopio L. II. B. Vand. C. 10. Fallitur enim egregie Joan. Seldenus ad Marmora Oxoniensia p. 139. & de Dis Syris Prolegom. C. 2., quique eum magno numero

sequuntur, *Tigisin* Procopii, Numidia urbem, cum *Tingi* confundentes

WESS.

BIDIL MVNICIPIVM M. P. XXVII.] *Re. Bada municipium M. P. XXVII. At Blandinianum & Neapolitanum exemplar, & Longolianum Bidil municipium M. P. XXVII. habent. Ptolemaeus videtur esse Bada: sed placuit Bidil opponere.*

SVR.

BIDIL MVNICIPIVM] *Bidil* libri quoque nostri ostentant: nec multum dissidet *Bidi* in Cusani schedis. Credo tamen vitiosum esse, & in *Bida* transformandum. *Bidda Municip. Ravennas. Syda* mendose Tabula. *Bidensem Episcopum* in Caesariensi Mauretania patribus Notitia annumerat. *Propositum limitis Bidenfis* sub dispositione viri spectabilis Comitiss Africae Limitanei Imper. Occidentis Notitia sistit, ubi G. Pancirollus hujus municipii oblitus non est.

WESS.

AD OLIVAM] Habet quoque Tabula cum xxx. m. p., sed quae poni videntur inter *Ruba*, quod *Tubusaptus* est, ut recte Ampl. Altingius in MSS. notis ad Tabulam, observavit, & Olivam, cum Saldis repeti deberent. Fuit in Sitifensi Mauretania haec mansio. *Lucium Olivensem Episcopum* habes in Collat. Carth. C. 215. Videndum est, an hinc dictus sit *fundus Olivenensis*, sic enim jubent MSS., non *Livetenfis*, apud Augustinum Epist. 105.

WESS.

AD SAVA MVNIC.] A Sava: hoc in Conciliorum libro videtur nominari *Anasava*.

SIML.

AD SAVA MVNIC. M. P. XXV.] *Habet Reg. cum Blandinianum & Neapolitanum à Sava municipio M. P. XXV. retineat. Savos fluminis ostiū meminit Ptolemaeus in Caesariensi: sed oppidū nullam mentionem reperi.*

SVR.

AD SAVA MVNICIPIO] Edunt libri quoque nostri *A Sava*: unde Anastasius in Epitome

ROME

SITIFI COLONIA.

SATAFI.

AD BASILICAM.

AD FICVM.

IGILGILI.

ITER A LAMBESE CIRTA.

TAMVGADI.

AD ROTAM.

M. P. XXIII.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XV.

M. P. XXXIII.

M. P. LXXXIV. Sic.

M. P. XIII.

M. P. XXX.

AD

tome sua *Afanum*, loco *Afanum* formavit. *Ad Sava*, quod Tabula itidem probat, verum est. Th. Ruinartus alique viri docti *Affanensem* ex Notitia Episcopum, & plebem *Affanensem* huic municipio transcribunt. Ego cum illis paria non fecerim. Si *Safenis* aut *Sabenis* utrobique lectitaretur, res foret alia: sic enim Afri ab ejusmodi mansionibus repetita vocabula inflectunt. *Ad Albulas*, *Albulensis*. *Ad rotam*, *Rotensis*. *Ad ficum*, *Ficensis*. non *Adficensis*. Municipium nomen habet à *Savo* flumine, ad quod appositum fuit. Simleri *Ausafa* ex Cypriano & Augustino ab aliis cum hoc municipio quoque compositum est; quam recte non dixerim.

WESS.

SATIFI] In quibusdam exemplaribus se ordine sequuntur, in aliis *Ad Basilicam* interponitur. Ego dubito, an Sitifi colonia tantum ponenda sit, idque priore loco ante *Basilicam*. Nam alio itinere à Sitifi Saldas eadem, quæ hic, distantia ponitur M. P. LXXIX. *Satafi* autem prorsus omittendum: nam & alibi in primo itinere à Saldis Igilgilim distantia numeratur per Cobam & Mustubium XCIII. M. P. Hic autem CLIX. M. ponuntur. Etiam si vero aliud iter sit, tamen nimia videtur distantia.

SIML.

SATAFI M. P. xv.] In Re. M. p. xx. sed Blandiniani, & Neapolitani sequimur lectionem, qui numerum XVI. apponunt. atque eo ratio summe apparet. Post Sitifi Coloniam in R. statim subditur Satafi M. P. XVI. At in Blandiniano & Neapolitano Ad Basilicam M. P. XVI. interjicitur inter Sitifi Coloniam, & Satafi.

SVR.

AD BASILICAM] In Parisiense uno eadem est trajectio. Ceteri nihil dissident. Equidem hoc loco mansionum ordinem non moverim, nedum *Satafi* cum Simlero existimem. inducendum. Fuisse hoc nomine in Sitifensi pro-

vincia urbem, *Festus Satafensis* in Notitia clamat. Aliud hic iter per loca mediterranea Igilgilim versus describitur. Tabula easdem mansiones, *Satafi* excepta, edit. Non ergo morari quemquam debet major locorum intercapedo, quæ Saldas inter & Igilgilim hoc itinere conspicitur.

WESS.

AD BASILICAM] Aut hic aut in Tabula mansionum facta est transpositio. Tabula passum millia servat, sed *Ad Basilicam* propius admover Igilgili. *Ad ficum* longius disparat. Vossianus hanc mansionem præterit. *Basilice* quæ fuerint, non est ut hic doceatur.

WESS.

AD FICVM M. P. xv.] *Habent Regium*, *Blandinianum* & *Longolianum*. At in Nea. XVI. habetur.

SVR.

AD FICVM] Tabula xv. M. P. tantum. *Felix Episcopus Ficensis* in Collationis Carth. C. 215. memoratur. Pertinere cum ad Mauretaniam Sitifensem ex Notitia in aperto est. WESS.

AD ROTAM] Vel *Rota*. Hæc à D. Augustino Cont. Cresconium L. III. *Rotaria* nominatur.

SIML.

AD ROTAM] *Felix à Rotario* est apud Optatum L. I. Schif. Don. C. 14. Si verum vidit Simlerus, referendus ad hanc mansionem erit *Victor Episcopus Rotariensis*, qui Donatistis accensetur in Collat. Carth. C. 187. Ego amplio, & uberius lumen exspecto.

WESS.

AD LACVM REGIVM] Nusquam invenire memini hunc lacum. *Quintianus Episcopus à Lacu dulcis* est in Collationis C. 187. sed ubi fuerit incertum manet. El. du Pin cum ignotam ejus esse posituram professus esset, mutata sententia inter Proconsulares transcripsit, nulla addita causa. In uno Parisiensi est *Ad Lacum regio*.

WESS.

ITEM A MVSTI CIRTA MM. P. XXXII.] *Habent manuscripta exemplaria*, & *Longolianum*.

AD LACVM REGIVM.
CIRTA COLONIA.

ITER A MVSTI CIRTA.

SICCA
NARAGGARA.
THAGVRA.
TIPASA.

M. P. XX.
M. P. XX.
M. P. CXCIX. Sic.
M. P. XXXII.
M. P. XXX.
M. P. XX.
M. P. XXXIV.
GA-

num. Eandem apparet esse hanc Siccam, quæ ab Antonino paulo post Sicca Veneria cognominatur: & Ptolemaeo item inter Numidiæ novæ urbes *Σικκῆς Οὐνιγῆς*, & libro 8 Siccam Veneriam ab Alexandria occasum versus horis 2. distare prodidit. Plinio L. 5. C. 3. etiam in Numidia descriptione, cum ab Ruscade in mediterraneis Cirtam Coloniæ collocat, & alia, inquit, intus Sicca. Procopius Lib. 2. C. 24. de bello Vandalarum Siccam Veneriam trium dierum iter à Carthagine distare prodit.

Svr.

[SICCA] Non repetam, quæ de Sicca dixi in Probabilibus C. 3. Cur Veneria sit dicta, declarabunt Valerii Maximi verba L. 11. C. 6. 15. Sicca enim sanum est Veneris, in quod se Matrone conferebant, atque inde procedentes ad questum, dotes corporis injuria contrahabant, honesta nimirum tam inhonesto vinculo conjugia junctura. Vide Seldenum Synt. 11. de Dis Syris C. 7.

Wess.

[NARAGGARA] Ptolemaeo Narragara. SIML.

NARAGGARA M. P. xxx.] *Habent duo optima exemplaria, Regium, & Blandi. In Ne. legitur Narragara: & in Lon. Narragara. Ptolemaeo item in Nova Numidia descriptione juxta Theveste Ναρῆσα, quam male vertes in Narangara: cum potius Naraggarā traduci debeat: & item apud Liliū lib. 30. C. 29. legendum, Scipio haud procul Naraggarā urbem, non Nargara, quemadmodum Carolus Sigonius in veteribus libris reperiri tradit: & apud Polybium L. 15. C. 5. οὗτοι τὸν μέγαν Μαργαῶν: neque recte ab eo traditur hanc urbem à Ptolemaeo Μαργαῶν nominari: cum in Græcis libris, Coloniae & Parisiensis excussis, Ναρῆσα legi appareat. In vetustissimo præterea Titii Livi exemplari Cænobii Aulæ Dei Carthusianorum ad Gallici ripas in Caesar-augustano agro, his diebus exadificati, legitur Scipio haud procul Naraggarā urbem: ut minime dubium sit, quin ita sit scribendum Græcis & La-*

tinis exemplaribus testantibus.

Svr.

[NARAGGARA] Probat Naraggarā nostri quoque libri, nec aliter Tabula, nisi quod xii. m. p. Sicca separet. Notitia in Procon-sularis provinciæ Episcopis *Maximinum Maraggaritanum* recenset. Eum non satis providè huc retulit Th. Ruinartus, incertus utrum vulgatum retineat, an *Naraggaritanus* ample-xetur. In prius tandem inclinor ab Polybii *Μαργαῶν*, quod vitiosum esse ex Livio rectè Surita patefecit. Est sane non extra difficultatem, quod *Naraggarā* locum in Numidia obtinuerit, *Maraggaritanus* vero Procon-sularis provinciæ urbi præfuerit. Ego tamen *Naraggaritanum* in Notitia admiserim: urbs enim *Maraggarita*, unde Car. à S. Paulo repetebat, ejus auspiciis est condita. Subscripsit Synodicæ Epistolæ in Concilio Lateranensi sub Martino Benenatus gratia Dei Episcopus Ecclesiæ *Naraggaritana* inter Procon-sularis provinciæ patres. Fuerit itaque oportet urbs cognominis in ea provincia, quod in Africa non fuisse infolens exempla confirmant.

Wess.

[THAGVRA] Vel Thigura.

SIML.

[TAGORA M. P. xx.] R. Tagora habet. Blandinianum Taigura: & aspirationis nota adjecta est, ut esset Thaignura, aut Thigura. Neapolitanum Thagura, & Longolianum Thigura: Sed in ea scriptiōnis varietate, vetustissimi Regii exemplaris manus præterre visum est. Svr.

[THAGVRA] Locum hic dedi Thagura, juben-tibus libris obsecutus. Tabula non longe abit, Thacora præferens. In Martyrologiis Rhabani & Romano Non. Decembris signa-tus est natalis Julii & sociorum in Africæ ci-vitate Thagura. Usuardus Thagora. *Crispina Thagaren-sis* hanc patriam habuisse videtur, de qua pluribus Th. Ruinartus ad Acta sua Martyrum sinceriora p. 449. Adde S. Petiti L. III. Var. Observ. C. 1. p. 55.

Wess.

[TIPASA] Hæc Numidiæ urbs. Supra meminit

F

GASAVFVLA.
SIGVS.
CIRTA.

ITER A CIRTA HIPPHONE REGIO.
AQVIS TIBILITANIS.
AD VILLAM SERVILIANAM.
HIPPHONE REGIO.

ITER AB HIPPHONE REGIO CARTHAGINE.

M. P. XXXV.
M. P. XXXIII.
M. P. XXV.
M. P. XCHIII. Sic.
M. P. LIIII.
M. P. XV.
M. P. XXV.
M. P.
CCXVIII. Sic.
ONEL-

minit alterius Tipasæ, quæ tantum XVI. M. P. à Caesarea distat, Mauritanie oppidum Latino datum, cuius Plinius meminit.

SIML.
TIPASAM M. P. XXXIII.] R. Tipasa XXIV. habet, cum reliqua XXXV. reimeant: & XXXIV. legendum apparuit, ut numerorum summa conveniant. Tipasam juxta Juliam Caesarem collocat Ptolemaeus, cuius Ammian. Marcell. lib. 29. C. 5. mentionem facit.

SVR.
TIPASA] R. &c. vidit Simlerus hanc Tipasam in Numidia fuisse. Tipasensem Episcopum in Numidia habet Africe Notitia. Collationi I. Conc. Constant. II. adfuit Firmus Religiosissimus Episcopus Tipasæ Africa provincia. Ammiani Tipasæ ad Mauretaniam pertinet, ut monitum suo loco. Pene neglexeram, dissidere libros in passuum millibus. Scripti nostri XXXV. M. P. Lugdunense exemplar XXV. M., a quibus haud multum abest Tabula, Thaguram inter & Tipasam XXXIII. M. P. interfrensens.

WESS.
GASAVFVLEAM M. P. XXXV.] R. Gasausula M. P. XXXV. cum in manuscriptis, & excusis, qua viderim, exemplaribus ejus diversorum nomina desideretur. At in Concilio Carthaginensi, cui præfuit D. Cyprianus, Sylvanum Martyrem à Gauzafala, ita enim legitur in excusis ejus Concilii libris, sententiam tulisse legimus.

SVR.
GASAVFVLA] Exulat & nostris libris Gasausula XXXV. M. P. Suum tamen hic locum tueri potest. Habet Tabula scripta, cui Gasausula dicitur. Ravennas vitiose Gasafaras L. III. C. 6. Procopius Γαζαφόλα appellat L. II. B. Vand. 15. Οἱ ἐπὶ τὴν χωρὶς Γαζαφόλας, διὸν κελύστα ἡμέραν ἀπὸ Κωνσταντίνου ἀπέρχοντι. Recte de duorum dierum itinere à Constantina sive Cirta: neque enim longius est, quod Itinerarium interjecit. Sed Gazophyla in Gazausula abire debent. Pari modo legitur in me-

lioribus Cypriani & Augustini editionibus.

WESS.
SVGVVS M. P. XXXIII.] Habet R. cum reliqui Sigus M. P. XXXIII. retinuerint: ut merito præulerimus vetustissimi exemplaris lætionem, que tam proxime cum summa convenit numerorum.

SVR.
SIGVS M. P. XXXIII.] Nostris constanter. Eadem in Tabula videbis. Contra hunc ego consensus non ibo.

WESS.
AQVIS TIBILITANIS] Egregie hic Tabula consentit. Distat videntur à Tibili, quamquam ab ea urbe paullo remotiores. Nam El. du Pin Tibilin & Aquas Tibilitanas, duo diversa fuisse oppida negans, non est audiendus. Tabula manifesto distinguit. Marinus ab Aquis Tibilitanis est apud Optatum L. I. cont. Donat. C. 14. ubi vide à viro docto notata. Videntur ibi Therna fuisse, ut ex figura, quam Tabula expressit, colligas.

WESS.
AD VILLAM SERVILIANAM, M. P. XV.] Habet R. at reliqui & manuscripti & excusi ad Villam Servilianam.

SVR.
AD VILLAM SERVILIANAM] Egregius hic est Regius Suritæ codex. Ad villam Servilianam cum XV. M. P. Tabula quoque, sed ab Hippone XXX. M. P. Nobilissima gentis Serviliæ villam fuisse, cognomentum argumento est.

WESS.
ITEM AB HIPPHONE REGIO CARTHAGINEM M. P. CCXVIII.] Habetur in Reg. qua summa numerorum ratio constat: in reliquis CCXXVIII.

SVR.
ITER AB HIPPHONE REGIO CARTHAGINE] Assentiuntur optimo Suritæ libro Parisienses. Vaticanus CCXXVIII. sed perperam. Tabula ad summam, quam retinuit, proxime accedit.

WESS.
ONELLABA] Peutingeri scripta Tabula

Qdia-

ONELLABA.
AD AQVAS.
SIMITTV COLONIA.
BVLLA REGIA.
NOVIS AQVILIANIS.
VICO AVGVSTI.
CLVACARIA.

M. P. L.
M. P. XXV.
M. P. V.
M. P. VII.
M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. XXX.
TV.

Odiana, quod Ampl. Aldingius in *Ad Dianam* mutandum censuit: *Onellabam* componit cum *Onellana* Tabulæ, quod ego vehementer miror. *Onellana* VI. M. P. aberat ab *Urbica* sive *Urbina*, unde hæc amplius CLXXX. M. P. disparata fuit. Mihi dubium nullum est, quin *Odiana* eadem sit mansio, quæ *Onellaba*: numeri situsque plane conveniunt. Utrum vero rectius sit, qui possum constituere? WESS.

AD AQVÁS] Tabula mire hic Itinerario confentit. Aquæ calidæ fuerunt, ut figura Tabulæ indicat. WESS.

SIMITV COL.] Ita etiam nominatur ab Augustino & in Conciliorum libro. Plinius vocat *Simittuense oppidum civium Romanorum*. Ptolemaeus *Simischi*. SIML.

SIMITTV COL. M. P. V.] Habetur in *Regio & Blandiniano*: in *Neapolitano* vero Sumicto Colonia, & *Longoliano* Simitu. Forte id oppidum Plinio L. 5. C. 4., Simittuense nuncupatur: & Ptolemaeo inter nova Numidia oppida scriptus. SVR.

SIMITTV COLONIA] Ad Plinii *Simittuense oppidum* proxime venit *Simittuensis Episcopus Adeodatus*, qui Concilio Carthaginensi An. ccccix sub Aurelio interfuit. Novimus *Adeodatum* plebis *Simidicensis* in Collat. C. 135. memorari, & à Joan. Garnerio cum hoc componi, sed perperam; nam *Simidica* & *Simitu* duo diversa oppida, duo quoque diversi *Adeodati* fuerunt, ut H. Norisius Animadv. in Garnerium ostendit. Recte huc refertur *Benenatus Episcopus plebis Simittensis* ex Collat. Carth. C. 126. In Tabula mendose *Simitu Colonia*. WESS.

BVLLAM REGIAM M. P. VII.] Apud Ptolemaeum haud recte Βυλλάγια pro Βύλλα Regia: nam libro viii. Bullam Regiam ab Alexandria occasum versus horis duabus distare prodidit: atque eidem Ptolemaeo alia videtur esse Βυλλάγια sub Carthagine, inter Bragada flumen, & Tri-

tonem;

BVLLA REGIA] Ptolemaei *Ballaria* in Numidia ponitur. *Bullam* vero *Regiam* in Proconsularem Notitia transfert. Verum Plinius L. V. C. 3. Numidia urbibus accenset. Idem ex Procopio L. I. B. Vand. C. 25. apparet. *Campos Bullenses* memorat Augustinus Epist. 65. Βύλλης πεδίοις Procopius. *Therapium* à *Bulla*, qui Concilii Carth. sub Cypriano pars fuit, huc refert Ch. Cellarius. Mihi dubium est, ac pæne inclino in alteram *Bullam*, quam inter urbes suas Proconsularis provincia habebat. Hinc fuit Epigonius, qui in Concil. Carth. III. p. 501. Edit. Labbei perperam *Episcopus Bullensis regionis* dicitur. WESS.

NOVIS AQVILIANIS] Vel *Novili Aquiliani*. SIML.

NOVAS AQVILIANAS M. P. XXXIII.] Codex R. *Novis Aquitanis* M. P. XXXIII: *alii manuscripti & Longolianus* *Novis Aquilianis* M. P. XXXIII. SVR.

NOVIS AQVILIANIS] Sine controversia rectum est *Novis Aquilianis*, quod in omnibus nostris inest, & Tabula confirmat. *Ravenas* L. III. C. 6. *Novis Aquis*. WESS.

VICO AVGVSTI] In libro Conciliorum *Vicus Caesaris*. SIML.

VICO AVGVSTI] Si vel maxime verum esset, quod Simlerus hic prodit, *Vicum Caesaris* & *Vicum Augusti* eundem fuisse, maneret tamen dubium, sitne hic *Vicus, Caesaris vicus*, cum alius eodem nomine infra sit inter *Aquas regas* & *Adrumetum*. Plura cum eo deveni- ro. Habet hoc quoque loco Tabula cum XVI. M. P. WESS.

CLVACARIA.] *Avacaria* vel *Avicaria*. Ptolemaeus *Avitra*. SIML.

CLVACARIA M. P. xxx.] Habet *Regium exemplar*; & reliqua *Avacaria*: & vetustissimi Regii lectionem retineri placet. SVR.

CLVACARIA] Ego retinendam quoque F a cen-

TVBVRBO MINVS.

CIGISA.

CARTHAGINE.

ITEM ALIO ITINERE AB HIPPONE REGIO CARTHA-

NE.

TAGASTE.

NARAGGARA.

M. P. XV.

M. P. XXVIII.

M. P. XVIII.

M. P. CCXXVIII Sic.

M. P. LIII.

M. P. XXV.

SIC.

centui, quantumvis in nostris omnibus. *Ava-*
earia legatur. Nam rectum esse, decurtata
 Tabula scriptura *Cluacae* indicio est. Raven-
 nas vitiose *Chulcar*.

TVBVRBO MINVS] Ptolemaeo *Tobres*,
 Conciliorum libro *Tuburbo*.

TVBVRBO MINVS M. P. xv.] *Habet Re-*
gium exemplar: alia M. P. xvi. Plinio L. 5. C. 4.
Tuburbi & *Uthinam* colonias Africae esse in
manu scriptis exemplaribus. Ptolemaeo *Θυβζάρω*.
 Duplex fuisse, cognomen ab Antonino additum
 satis indicat. Minus omnium exemplarium consen-
 su, nisi Mun. legendum sit, ut municipium in-
 telligas.

TVBVRBO MINVS] Non est pro Minus
 legendum Mun., ut Municipium intelligas.
 Certa atque explorata res est, duplex hoc no-
 mine oppidum in Proconsulari fuisse, *maius* &
minus. Utrumque in Tabula scripta extat.
 Utriusque memoria in Ecclesiasticis notitiis est
 conservata. In Martyrum Indice Romano Not-
 kerique a. d. III. Kal. Aug. in Africa civitate
Tuburbo Lucernaria passae traduntur S. Virgines
 Maxima ejusque sociae: utrum vero cum *maiore*
minore componi debeat, mihi non apparet.
 Quid? in Mauretania hoc nomine urbem fuisse
 oportet, si S. Perpetua & Felicitas in Mau-
 retania civitate *Tuburbanorum* mortem pro
 religione obierint, sicuti Norkerus in Marty-
 rologio suo Non. Martii scripsit. Sed enim
 hoc negitavit H. Valesius ad earum Acta, pae-
 neque persuasit Th. Ruinartio in Act. Sincer.
 Martyrum p. 90. Vide, si tanti est, Joan.
 Mabillonius ad Calendarium Carthaginien-
 se p. 165. Id negligere non debui, Tabulam non
 xv. m. p. sed xvi. à Cluacaria disparare, eun-
 demque in Vaticano codice prioribusque edi-
 tionibus conspici numerum.

CIGISAM M. P. xxviii.] In Reg. Cigisae lo-
 co lacuna apparet, & numerus xxviii. permansit.
Blandinianum vero, & *Neapolitanum* exemplar

& *Longolianum* Cigisa M. P. xxxviii. habent.
 SVR.

CIGISA] Cum hac vir doctus ad Africæ
 Notitiam comparavit *Ziggensem* Episcopum,
 qui dignitatem obtinet inter Proconsularis pro-
 vinciae patres. In eadem est *Cigisa*, a qua mi-
 nus recte formaveris *Ziggensem*. *Sigisa* scrip-
 tum ostendit Vaticanus: Tabula *Cigisa*, nec
 amplius xviii. m. p. Carthagine disjungit. Vos-
 sianus codex m. p. xxxviii. dat.

ITEM ALIO ITINERE AB HIPPONE
 REGIO CARTHAGINEM M. P. CCXXVIII.]
 In Re. vox Carthagine desit: & summa nu-
 merorum est CCVIII. In Blandiniano & Longolia-
 no omnia eodem modo leguntur. In Neap. CCXXVI.
 SVR.

ITEM ALIO ITINERE AB HIPPONE
 REGIO CARTHAGINE] In nostris nullus
 hic dissensus. Lugdunensis editio hoc modo.
Ab Hippone Regio Carthagine hic usque super M.
P. CCXXVIII. Satis, ut nemo ambiget, vitio-
 se. Notatum in codice, unde deprompta ea
 sunt, fuerat, singulas mansiones, si p. m. nu-
 merentur, summam edere duobus millibus am-
 pliorem, solenni in hoc librorum genere for-
 mula, *hic II. sunt super*. Et vere adscriptum
 id illi codici fuit; dant enim mansiones ejus sin-
 gulæ CCXXX. m. p. Jam, credo, vides, unde
 vitium id inoleverit editioni Lugdunensi.

TAGASTE] Ita etiam in Conciliorum libro.
 Plinio *Tagastense oppidum*.

TAGASTE M. P. LIII.] *Habet Re. Reliqui*
L. IIII. Ut Plinio L. 5. C. 4. inter oppida libera
Africae provinciae, Tagastense oppidum sit: non
 Tagastense, nec Tagastense: neque Tagastense:
 quemadmodum in Toletano exemplari legitur, &
 Caesar augustano: nec Tagastense, uti in ma-
 nuscripto alio. In Concilio 7. Carthaginensi,
 Alypius Episcopus Tagastensem subscriptione
 decreta firmasse legimus.

SVR.

TA-

SICCA VENERIA.

MVSTI.

MEMBRESSA.

SICILIBBA.

VNVCA.

PERTVSA.

M. P. XXXII.

M. P. XXXIII.

M. P. XXXV.

M. P. XVII.

M. P. XIII.

M. P. VII.

CAR.

TAGASTE] Semper fere in nupera operum Augustini editione *Thagaste*. Urbs hæc cive Augustino nobilissima est: Ipse L. II. Confes. C. 3.. patrem suum, *municipem Thagastensem, ad modum tenuem*, laudat. Vide Samuelis Petiti L. III. Var. Lect. C. 1. p. 48. WESS.

MEMBRESSA] Similiter Augustinus & Procopius. Liber Conciliorum *Membrassa*. Scribit autem Procopius oppidum hoc distare à Carthagine xxxvii. m. p. s. hic xiiii. & s. plura numerantur. Arbitror autem numeros hic vitiosos esse, quandoquidem cum aliis locis nostri auctoris non consentiunt: supra enim inter Unucam & Sicilibram posuit vii. m., hic ponit xiiii. p. m. SIML.

MEMBRESSAM M. P. xxxv.] *Regium, Blandinianum, & Neapolitanum exemplar habent Membressa: & Longolianum Membrassam. In Concilio Carthaginiensi, cuius sæpius sit mentio, sententiam protulit Confessor Lucius à Membressa. Et Procopius de Bello Vandalico lib. 2. C. 15. Membrassam urbem cccl. stad. à Carthagine distare prodidit.* SVR.

MEMBRESSA] Non hoc loco, sed supra in numeris vitium est, ut ibi docui. Quid Simleus in Procopio legerit, meum non est arbitrari. Hoc scio ejus cccl. stadia accurate numeris Itinerarii, modo recte constituentur, respondere. Solet Procopius V II. stadia unis passuum millibus æquare. Ita L. I. B. Vand. C. 17. *Decimum*, sive lapidem decimum Carthagine abesse ait stadiis Lxx. & L. I. B. Perfici C. 15. *Ad Oslarum* Satala disjungit stadiorum xlv. intervallo. Cum vero Membressa disparata Carthagine fuerit ad l. m. p., uti ex Tabula & Itinerario liquet, quid ultra ad Procopii stadia cccc. adhærescimus? Urbs haud longe à Bagrada fluvio fuit posita, ut ex eodem Procopio cognoscimus. In Carthaginiensi Concilio sub Cypriano *Lucius à Membressa* pro hæreticis de integro Baptismi lavacro tingendis sententiam dixit. Adverto quidem Joan,

Fellum, virum egregium, *Membrassa* damnata *Memlosam* præposuisse in Cypriano. Ego vero factum nollem. *Membiosianus* in Collatione Episcopus librarii peccato est natus, uti supra ostendi. Credidero hanc urbem Martyrologio Hieronymiano V. Idus Febr. esse reddendam. Et ad *Membras Ammonis, Aemiliani, Lassæ, Didymi*. Sic in MSS. invenit Henfchenius, ut leges ad 1x. Januarii magni operis. Nec aliter vulgavit Luc. d'Achery, qui *Ad Mandras* corrigit. Ecquid verius putaveris, *Ad Membrasam Ammonis, Aemiliani? Membrasam* pro *Membressa* dixisse quoddam, ex Surita & Simlero videre licebit. WESS.

SICILIBBA M. P. xvii.] Sic priores editiones, & scripti quidam quos hic duces habui. WESS.

VNVCAM M. P. xiii.] *In exemplariis manuscriptis Bl. & Neapolitano habetur: atque item in excuso Longoliano: cum hac in Regio desiderentur.* SVR.

VNVCA] Nostrorum nullus hinc ablegavit. Tuetur quoque Tabula, in qua rectius *Inuca*, ut supra dixi. WESS.

PERTVSA] Alias *Percus*. SIML.

PERTVSAM M. P. vii.] *Re. Pertusa* m. p. vi. B. *Percusa* m. p. vii. *Nr. Pertusa* m. p. vii. *Longolianum Percus* mpm. v ii. & *Pertusa* corrigitur. In Hispaniarum provincialium descriptione alterius *Pertusæ* sit ab Antonino mentio, quam ipsum retinere nomen indicavimus. SVR.

PERTVSA] Rectum esse *Pertusa* libri Tabulaeque clamant. Hujus Episcopum *Martianum Pertusensem* ex Concilio Bagajensis Adis memorat Augustinus L. III. in Cresconium. Videur autem huic mansiōis nomen esse natum aut à petra, per quam tendendo via erat patefacta, aut à compitis *pertusis*. Horum meminit *Perfius* Sat. IV. 28.

Qui quandoque jugum pertusa ad compita figit.

Ubi Scholiastes. *Compita sunt loca in quadri-*
F 2 *viis,*

CARTHAGINE.

ITER A THENIS THEVESTE.

OUISEE.

AMVDARSA.

AVTENTI.

SVFETVLA.

VEGESELA.

M. P. XIII.

M. P. CLXXV. Sic.

M. P. XXV.

M. P. XXV.

M. P. XXV.

M. P. XXX.

M. P. XXX.

ME-

viii, quasi turres, ubi sacrificia, finita agricultura, rustici celebrant. Merito pertusa, quia per omnes quatuor partes pateant. Petram pertusam ad viam Flaminiam egregie descripsit Procopius L. II. B. Goth. C. 11. Est præterea Petra pertusa in limitibus Virdunensis comitatus mentio in veteri libello, quem in Supplementis Rei Diplomaticæ p. 100. Joan. Mabillonius divulgavit. Quodcunque tandem elegeris, mihi persuasum est, ex simili causa villam pertusam ad viam Lavicanam esse appellatam apud Anastasium Bibliothecarium in vita Gelasii Papæ.

WESS.

ITEM A THENIS THEVESTE M. P. CLXXV.] Habet Re. constatque summa ratio: cum Blandinianum, & Neapolitanum falso CLXX. habeant: Aldinum CLXXV. Strabo circa parva Syrtis initium Thenam urbem statuit: Antoninus infra Coloniam cognominat. Ptolemæo item iuxta Syrtim parvam Olavey. Plinius L. 5. C. 4. in Africa descriptione Thenæ, inquit, Macomades, Tacapæ.

SVR.

ITER A THENIS THEVESTE] Colonia Thenas fuisse ex tabella athena in Gruteri Thesuro p. CCLXIII. apparet. A. DECURIONIBUS. COL. AELIAE. AVG. MERC. THAENIT. Civitas Thenestina est in Optato L. II. Schifin. Donat. C. 18. modo ne Thebestina sit. Concilium Thenitanum laudat Ferrandus Breviarum sui Canone 79. Hoc addo, in uno Parisiensium librorum, cui Vossianus consentit, M. P. CLXX. esse, ceteros cum editis consentire.

WESS.

OUISEE M. P. xxv.] Habet Regium exemplar: Bland. & Lon. Ovisce: Ne. Anisce.

SVR.

OUISEE] In nostris aut Ovisce aut Ovisca conspicitur, nec quicquam adungere possum.

WESS.

AMVDARSA M. P. xxv.] Habet Re. Bl. Amurdasa & item Neap. & Longolianus.

SVR.

AMVDARSA] Amurdasa in Pseudo-Anastasio & nostris omnibus est. Retinui tamen vulgatum ob Liberatum Amudarsensem, quem

Notitia Byzacenis annumerat. Esse Amudarsam in Ptolemæo L. IV. C. 3. Car. à S. Paulo, eumque secuti plures viri docti tradiderunt. Mihi, nisi oculi parum prospexerint, inibi visa non est.

WESS.

AVTENTI M. P. xxv.] Habet Bl. Neap. & Longol. exemplar: at in optimo illo Regio id nomen, & ejus numeri desunt.

SVR.

AVTENTI] Fuit in Byzacena. Optatus Episcopus Sancta Ecclesia Auentensis cum patribus ejus provinciae subscripsit Synodica Epistolæ in Lateranensi Concilio sub Martino. Huc referendum arbitratur J. Fellus, Oxoniensis Episcopus, Saturninum ab Avitinis, qui Carthaginensi Synodo, cui Cyprianus præfedit, adfuit. Ego vero audacius id, pace viri præstantissimi dictum esto, putaverim, credideroque præfuisse eum urbi Avittinæ, notæ satis ex Ptolemæo & Tabula, vicinæque Tuburbo majori.

WESS.

SVFETVLA] Hæc in Conciliorum libro Sufcula & Sufcula nominatur.

SIML.

SVFETVLA] Non dubium est, quin Simlerus in corruptis inciderit libros. Sufetula Cypriano, Collationi Carthaginensi, Victorii Vitenfi, aliisque omnibus recte dicitur. Vide Th. Ruinartum ad Notitiam.

WESS.

VEGERSALA M. P. xxx.] Habet Regium exemplar, & reliqua Vegesela.

SVR.

VEGESELA] Verum nomen est Vegesela, habentque scripta atque edita exemplaria. Id considerandum, si ne eadem atque illa, quam supra habuimus, Eruditissimus Norisus affirmantium partibus accedit in Animadversionibus in Garnerium, opinatus in finibus Byzacii Numidiæque fuisse positam. Negant Baluzius & El. du Pin V. C., quibus me comitem addere non recuso. Itineris hujus ordo nostram Vegeselam in Byzacena collocat: altera Numidiæ est, ut ad eam est monitum. Urbis situm confirmat egregie Collationis C. 133. Pro-

fite.

MENEGESEM.

THEVESTE

ITER AB AQVIS REGIS SVFIBVS.

MARAZANIS.

SVFIBVS.

ITER AB ASSVRIS THENAS.

TVCCA TEREBINTHINA.

M. P. XX.

M. P. XX.

M. P. XLIII. Sic.

M. P. XV.

M. P. XXVIII.

M. P. CXCH.

M. P. XV.

SV-

fitetur enim Donatus Cillitanus Vegeslam esse in sua diocesi. Episcopum vero Cillitanum in Byzacena fuisse ex Notitia constat, & alio loco ostenditur.

WESS.

MENEGESEM [M. P. x.] Id nomen, nume-
rique in Regio desiderantur: qua in Bland. &
Long. habentur. In Neap. Menegeste mpm. xx.
Infra in omnibus exemplaribus ab Antonino
Meneggerii feri mentionem apparet.

SVR.

MENEGESEM] Menegestem nostri non im-
probant. Fortasse leve vitium voci importa-
tum est: Menegestem in Byzacio Procopius
ponit L. II. B. Vand. C. 23. *Ελπίς is παλαιός*
Μενέστης, ὁ ἴσῃ ἐς Βυζάντιον. Si eandem esse
aliunde liqueret, non dubitarem ita refingere.
Nunc uberius lumen expectabo.

WESS.

ITEM AB AQVIS REGIS SVFIBVS M.
P. xx.] Omnia exemplaria Regis habent pro Re-
gis. In Concilio 7. Carthaginensi Maximianus
Aquæ regienſis Episcopus subscripſisse memoratur.

SVR.

ITER AB AQVIS REGIS SVFIBVS] Re-
gis in nostris itidem inest. Vaticanus errore
librarii Aquis refis. Verum videtur Aquis re-
gius. Aquis regienſis civitas dicitur Victori Vi-
tensi L. V. C. 5. Liberatum Aquarum regiarum
Notitia Byzacenſis patribus accenset.

WESS.

MARAZANIS] Apud Cyprianum nomina-
tur Marazana.

SIML.

MARAZANIA M. P. xv.] Habet Regium
exemplar, alia vero Marazanis.

SVR.

MARAZANIS] Sic quoque nostri, quorum
consensum sequi placuit. Concilium Maraza-
nense Fulgentius Ferrandus Breviarii Canone
44. memorat.

WESS.

SVFIBVS] Vetusæ editiones & MSS. A Su-
ſibus præferunt: male, credo. Referre huc so-
lent Synodum Suphetanam in vita Fulgentii C.
29. & Susetanum Episcopum ex Notitia.

WESS.

ITEM AB ASSVRIS THENAS M. P. CLVII.]
Ita habetur in Regio, consentientibus stationum

numeris: reſecto diverſorio Septimunicæ, cui in
reliquis M. P. xx. attribuantur, vetustissimi illius
libri lectionem retinendam iudico. Reliqua exem-
plaria M. P. CXCH. habent: cum M. P. CLXXXII.
numerum stationes illa conscriant. Ad has An-
tonini Assuros attingere videntur oppidum illud,
quod Ptolemæo in nova Numidia est *Ἀσσυρὸς*,
sed nihil temere statuo.

SVR.

ITER AB ASSVRIS THENAS] Non as-
sentior Suritæ, passuum numeros hic immu-
tanti. Miro consensu omnes præferunt libri
M. P. CXCH. Fateor summam eam iusto esse
majorem; nec ausim tamen mutare, nedum
Septimuniciam ex hoc itinere exterminare: prorsus
enim necessaria est, ut ostendatur. Putem
scriptorem codicis Parisiensis animadvertisse
summam passuum ampliorem esse, quam
oportebat, adſcribentem margini hujus itine-
ris, II. sunt super. Rectius monuisset x. m. p.
redundare. *Ἀσσυρὸς* Ptolemæi eandem atque
nostram esse, quantumvis Harduinus idem
fuerit opinatus, mihi nondum persuasi. Pon-
nitur inter Naraggaram & Siccam, unde hæc
longissime fuit disparata. Confessor Victor ab
Assuris in Carthaginensi Concilio sub Cypria-
no, hinc est proſectus. Id prætermittere non
debiui, scriptos vulgatosque libros osten-
tare Ab Assuras præter Cusani tamen, qui *Assu-
ra*: scripsit Cyprianus epistolam plebi apud *As-
suras* consistenti, quæ in nupera St. Baluzii edi-
tione est LXXV. unde colligas haud obſcure,
formam vocabuli ab *Assuro* *Ἀσσυρὸς* Ptolemæi
discrepare.

WESS.

TVCCA TEREBINTHINA] Hæc forte est,
quæ in Concilio Tuccabori nominatur.

SIML.

TVCCAM TEREBINTHINAM M. P. xv.]

Re. Tucca Terebent in M. P. xv. Blan. Tucca
Terebenthina M. P. xvi. Neap. Tacca Tereben-
tina M. P. xv. Longol. Tucca Terebentina m. p.
m. xv. Plinio L. 5. C. 2. oppidum Tucca im-
positum mari, & flumini Ampſage in Caſariensi.
Ptole.

SVFIBVS.
SVFETVLA.
NARA.
MADASSVMA.
SEPTIMVNICIA.
TABALTA.
MACOMADIBVS.
THENIS.

ITER A TVBVRBO PER VALLOS TACAPAS

M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XX.
M. P. XV.
M. P. XVII.
M. P.
CCCVIII. Sic.
VAL-

Ptolemaeus in eadem Caesariensi Tuccam item conlocat: & duas alias in Africa provincia, unam inter urbes Numidia nova: & alteram inter Thabracam urbem, & Bagrada fluvium. Dion libro 48. p. 421. Tucca oppidi Numidia, uti ego arbitror, meminit.

TVCCA TEREBINTHINA] Urbes quatuor, Tuccae nomine insignes, Africa habuit, ut H. Norisius Animadvers. in Garnerium monuit. MUNICIPIVM LIBERVM THVGGA est in lapide apud Sponium in Miscellaneis, invento in monte, ix. milliaribus à Tunete dis-
sito. Illi praepositus fuit *Pascasius Episcopus Tuggensis*, ex Collationis C. 187. notus. Sed ea nihil ad Tuccam utpote alio nomine & situ. *Tuccabori*, cujus Episcopus Fortunatus Concilio Carthaginensi sub Cypriano subscripsit, ad Tuccam, qua de agitur, retulit quoque *Fellus*, *Simlerum* secutus. Ego incertum arbitror, nihil ceteroqui dubitans, quin à terebinthis, quas in Africa plures fuisse *Dioscorides L. I. C. 91.* commonefecit, huic Tuccae cognomen venerit. Urbs fuit Proconsularis provinciae. *Φυλακίου Τύκκα* Procopio L. VI. Aedif. C. 5.

SVFETVLA] *Sufetula* & *Nara* locorum ordo in exemplaribus variat.

SVFETVLAM M. P. xxv.] *Habent exemplaria omnia: quod oppidum statim Sufibus adjicitur. In Bland. vero Nara interjicitur inter Sufibus, & Sufetulam. Privatum à Sufibus in Concilio Carthaginensi, Cypriano Praeside, sententiam tulisse legimus. In Concilio vero 7. Carthaginensi Jucundus Sufetulensis Episcopus subscripsit.*

SVFETVLA] Excerpta nostra ordinem mansionum non movent. De utraque dictum

suo loco.

NARA] Hujus Episcopum Notitia Africae inter Byzacenos patres *Victorem Narensem* nuncupat.

MADARSVMA M. P. xxv.] *Reg. Madarsuma habet: Blandinianum Madasuma, & paullo post unica diffione Madassama: & Longianum Madasuma: Ne. Madasuma, sed paullo post in itinere à Tuburbo per Vallos Tacapas in optimo exemplari Adarsuma legitur: & Madarsuma retineri placet.*

MADASSVMA] Codex Vaticanus & quibus nos utimur, *Madasuma, Madasuma, Mandasuma & Madassuma*, quod in Vossiano conspicitur. Prius in Anastasii Epitome quoque obvium est. A penultimo proxime abest *Mandasumitanus Episcopus Primitianus* in Collatione C. 187. In Africa Notitia *Madasuma*, quam stabilis Leonis Imp. Notitia, sed leviter corrupta. *Maddasuma* enim pro *Maddasuma* edit. Atque hoc verum arbitratus sum, locoque suo reddidi. Urbs fuit provinciae Byzacena.

SEPTIMVNICIA M. P. xxv.] Restitui hanc, quam ejecerat Surita. Omnes libri retinendam suadent, neque aliud sequens iter. Justo brevius intervallum erit *Madassumam* inter & *Tabaltam*, si *Septimuniciam* exturbaveris. Et quanquam in excerptis nostris Vaticanoque sit libro *Septiminia*, alterum tamen praetuli ob regum Suritae codicem, & concilium *Septimunicianse*, quod Ferrandus Breviarum Canon. 56. & passim memorat.

TABALTA] In libro Conciliorum *Thabalte*. Hinc forte dictus est limes *Tablatensis* in libro Notitiarum, cujus praefectus erat sub dispositione Comitum Africae.

WESS.

WESS.

SVR.

WESS.

WESS.

SIML.

TA-

VALLIS.
COREVA.
MVSTI.
ASSVRAS.
TVCCA TEREBINTHINA.
SVFIBVS.
SVFETVLAM.
NARA.
MADASSVMA.

M. P. XVIII.
M. P. XX.
M. P. XXVI.
M. P. XXX.
M. P. XII.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XV.
M. P. XXXII.
SEP.

TABALTA M. P. xx.] *Habet Reg. post Madassuma: cum reliqua Septimiciam interjiciant, ut admonuimus, non admissam eo itinere in optimo exemplari. Bland. lib. Thabalta. Neap. Tabalta. Longelianum vero Tubalta: & multo Tabalta. In eo Carthaginienſi Concilio, cui D. Cyprianus martyr praesedit, Adelphum à Tasbalte sive à Thabalta sententiam tulisse traditur. In Notitia praeterea Romani Imperii sub dispositione viri spectabilis Comitris Africae, Praepositis limitis Tablantenſis memoratur: ut forte legendum sit Tabaltens.* SVR.

TABALTA] Transiit in Simleri sententiam Episcopus Oxoniensis ad Cyprianum suum. Mihi ea nondum se approbavit. Malum cum aliis huic mansioni Episcopum dare Innocentium Thebaltenſem, qui praeter ceteros sectae Donatistarum Episcopos adfuit Concilio Cabarfuffitano Anni cccxciii. WESS.

THENAS M. P. xvii.] *Habent manuscripta exemplaria: cum infra Thenis Colonia Macomades municipium M. P. xxviii. designentur.* SVR.

THENIS] Vitium his numeris inolevisse non dubitandum est, forte tamen amplioribus. Has Macomades Tabula scripta minores appellat, quod ad Syrtim minorem essent. Positae erant in finibus Byzacii & Tripolitanae provinciae. Id ex hoc itinere & Plinio L. V. C. 4. colligitur. Nam Byzacii urbes recensens, *Ruspina, inquit, Thapsus. Inde Thenae, Macomades, Tacapae, Sabrata.* Ex illis enim Thenae in Byzacio; Tacapae in Tripolitana erant. Vide Animadversiones H. Norſſii in Garnerium. WESS.

ITEM A TVBVRBO PER VALLOS TACAPAS M. P. cccviii.] *Habent Regium, & Blandinianum ac Longelianum, atque eam sum-*

mam minores numeri liquido consuevit. Neap. perperam habet cccxviii. Ptolemaeo in parva Syrtis sita pro Κακὰ legendum videtur Τακάαι & apud Plinium item plurimum numero L. 5. C. 5. inde Thenae, Macomades, Tacapae. SVR.

ITER A TVBVRBO PER VALLOS TACAPAS] Pene verum vidit Surita. Codices Ptolemaei Palatinus & Coislinianus legunt, quod satis rectum est. Tabulae Tacapae Colonia. In Procopio Ταγμα L. VI. Aedific. Justiniani C. 4. Itineris hujus initium est in Tuburbo minori. Quod ad passuum multitudinem attinet, eam libri nostri adprobant, Vir doctissimus Th. Galeus in Commentario ad Iter Britanniarum p. 57. Iter à Tuburbo per Vallos legit, an ex scripto libro non addit: placuit tamen hoc ob Fabriciani libri consensum. WESS.

MVSTI] Praecipuum supra quadam. Mustitanos atque Assuritanos fuisse vicinos, nisi aliunde constaret, ex Augustino, qui frequens in illis est conjungendis, satis appareret. Pauca illius exscribam ex L. I. in Petilianum C. 15. *Eccae in Mustitana & Assuritana civitate super sunt adhuc in vita & in hac provincia, qui se disjunxerunt, & à quibus disjuncti sunt.* Sic ea legenda sunt. WESS.

TVCCA TEREBINTHINA] Passuum millia hic iusto pauciora sunt. Simleri editio xx. m. praefert, qui numerus in uno Parisiensium est. Ceteri omnes xii. m., quae in xv. m. p. ob prius iter commutanda videntur. WESS.

NARA] Narae plerique omnes libri. Addit Lugdunensē & Simleri exemplar m. p. xvi. & scriptum Voſſii; haud bene. WESS.

MADASSVMA] Credo in passuum millibus hic peccatum esse. Praecedens iter xxv. m. à Nara separat. Libri nihil adjuvant. WESS.

SEPTIMVNICIA.

TABALTA.

CELLIS PICENTINIS.

TACAPIS.

ITER A CARTHAGINE IN BYZANTIO SVFETVLA VS.

QVE.

M. P. CLXXII. Sic.

VNVCA.

M. P. XXV.

M. P. XX.

M. P. XXX.

M. P. XXX.

M. P. XXX.

M. P. CLXXII. Sic.

M. P. XXII.

VAL.

SEPTIMVNICIA M. P. xxv.] *Habet Regium exemplar Blandinianum Septiminitia: & Neapol. Septimincia: Longolianum Septiminitia: & milto emendat Septiminitia.* SVR.

SEPTIMVNICIA] Rectum esse diximus, quod Surita vulgavit In uno Parisiensium est Septiminitia, reliquis Septiminitia ostentantibus WESS.

TABALTA M. P. xx.] *In Notitia provinciarum sub dispositione Comitis Africae inter limitanos praepositis limitibus Tablacenensis recensetur.* SVR.

TABALTA] Est inter Mauretaniae Caesariensis Episcopos in Notitia Tablensis. Ad ejus urbem L. Holstinius *limitem Tablensem* revocavit. G. Pancirollus in Itinerario nostro *Tablatam*, mansionem cursus publici, inesse tradit ad Notitiam Imp. Occidentis p. 106. Si invenerit in scripto aliquo libro, vero erit proxima Simleri Suritaeque opinatio. Sed nihil ille de manuscripto. WESS.

CELLIS PICENTINIS] Forte *Cellis Byzacenae*. In itinere à Carthagine *Thenas Cellae vicus* nominatur. Haec forte est *Zella* Strabonis. SIML.

CELLAS PICENTINAS M. P. xxx.] *Regium habet, quod negligendum non erat, Cerdis Picentinis. Blandinianum, Cellis Picentinis M. P. xxx. Neap. Cellis Pitencinis: & Longolianum item, Cellis Picentinis, & milto emendatur Pitencinis: quare non vereamur pro Cerdis, Cellas substituere.* SVR.

CELLIS PICENTINIS] Assentior Suritae, *Cellis Picentinis* libri edunt. Simleri conjecturae nullo sunt fultae isticine. Cur enim *Byzacenae* haec *cellae*? Fuisse quidem videntur in Byzacii & Tripolitanae provinciae finibus, nec ea tamen iusta causa est, quamobrem invitis codicibus obrutadas *Byzacenarum* nomen. Memini alias dicere, vicis & Cellis per Africam à possessoribus conditoribusque nomina esse in-

data. PICENTINI ex Thesaurio Gruteri non sunt ignoti. Neque male his Episcopum dabis *Fortanum Cellensem*, qui inter Byzacenos Synodicae in Concilio Lateranensi sub Martino subscripsit. Nec remorabitur quemquam Vici titulus infra his *Cellis* appositus. Cui enim in rebus Ecclesiasticis callenti ignotum est, pagis, vicis & cellis apud Afros saepe Episcopos fuisse praepositos. *Zella* Strabonis L. xvii. p. 831. utrum tuto componicum *Cellis* his possint, dubium est: Geographus enim propius Thapso admovet. Id secure dixerò, *Donatianum Episcopum plebis Zellenis* in Collationis C. 133. ad Zellam referri debere, neque adeo erroris immunem esse El du Pin, negantem usquam Zell e fieri mentionem, & *Zellensem* in *Tellensem* Episcopum convertentem. Peccat quoque Quesnellus, qui Concilium *Zellenie* in *Tellenie* mutavit. Sed hunc jam refutavit Pagi ann. ccccxviii. Criticae n. 64. WESS.

ITEM CARTHAGINE BYZACIO SVFETVLAM VSQVE M. P. CLXXII.] *Sic Reg. Item à Carthagine in Bizancio. Blandinianum, Item à Carthagine in Bizantio Sufetula usque M. P. CLXII. & eodem modo Neapolitanum, & Longolianum exemplar. Varro rerum rusticarum libro primo C. 45. Bizacii oppidi mentionem fecisse videtur, non regionis, In Syria ad Garanda, & in Africa ad Byzatium item ex modio nasci centum: Nam exemplar Bessarionis Cardinalis Niceni ad Biratium legit, & in alio Caesaraugustano ad Byzatium: & utrumque in bibliotheca caenobii Aulae Dei, Caesaraugustani territorii asseruatur: ut haud dubie ad Byzacium sit legendum: quemadmodum Petrus Victorius observavit. Strabo libro secundo à Getulis deinde Syntas, & Byzacios recenset, usque ad Carthaginiensem regionem. Plinius, Libyphaenices, inquit, L. 5. C. 4., vocantur, qui Byzacium incolunt. Ita appellatur regio ccl. m. p. circuitu, fertilitatis eximiae, cum centesima fruge agricolis*

VALLIS.
COREVA.
MVSTI.
ASSVRAS.
TVCCA TEREBINTHINA.
SVFIBVS.
SVFETVLA.

M. P. XXII.
M. P. XX.
M. P. XXVI.
M. P. XX.
M. P. XII.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
ITER

colis fœnus reddente terra. *Et libro decimo septimo, capite quinto, in vetusto exemplari Caesar-augustano* : contra in Byzacio Africæ illud centena & quinquagena fruge fertilem campum. *Ptolemaeo Libypoënicum à meridie Bozaxins, ζώγας* : etsi male Bozaxins in excusis legiuntur : quin & oppidum ejusdem forme nominis sub Adrumeto ab eodem statuitur Bozaxins. Marcianus Plinii verba transfert. A Ruso præerea Felto inter sex Africæ provincias Byzacium censetur, uti consularis provincia. Notitia præerea Romani Imperii sub dispositione viri spectabilis vicarii Africæ Byzacium & Numidiæ Consulares provincias designat, præsidiales vero Tripolitani limitis regionem, & Mauritanias Stufensem, & Caesariensem. Isidorus L. XIV. Orig. C. 5. Byzacina, inquit, regio ex duobus nobilissimis oppidis nomen sortita est, ex quibus unum Adrumetum : cuius me rei originem minime assequi plane consueo.

Sic.

ITER A CARTHAGINE IN BYZANTIO SVFETVLA VSQVE] Addidi præpositionem ex MSS., quam non omitendam Salmastius dudum monuit. Erat Sufetula in Byzacio, sive, ut libri omnes, Byzantio : Veteres non improbasse hanc scripturam, ex Stephano adparet, qui Bozaxins, & veteri monumento, in quo inerat PER PROVINCIAS PROCONSULAREM ET NUMIDIAM BYZANTIVM AC TRIPOLIM, quamquam nunc Byzacium editum est in Thesaurò p. CCCLXI. & CCCLXIII, ut illust. Scaliger ad Varronis à Surita productum locum commonescit. Idem præferunt vetustæ P. Orosii editiones L. I. C. 2. Neque aliter reperies in L. I. §. 2. Cod. de Præf. Præt. Afr. Habet quoque Martianus Capella L. VI. p. 216., ut taceam de scriptis Plinii libris, de quibus Salmastius ad Solinum p. 226. Non erit ab instituto sermone alienum, si quaeratur, ecquæ urbs tali fuerit nomine?

Negavit vir magnus ad Solinum, haud obscure erroris arguens & Varronem & Stephanum. Ego vero cum his errare non inhonestum putaverim : tanto minus, quod Ptolemaeus numerum augeat, qui in Byzacio Byzaciam posuit. Nec spernenda hic Collatio Carthaginiensis, quæ Saturnum Byzaciensem memorat, utique urbis Episcopum. Addo PATRONVM COL. BYZACENAE ex Inscriptione Reinesii Claf. VI. 122. Quæ tandem illa, cum plures in Byzacena provincia fuerint, nisi hoc nomen dignitatemque urbs gesserit? Ab ea toti provinciae nomen est impositum. Wess.

VNVCA M. P. XXII.] In Lugdunensi Simleri editione passuum millia xx., nec plura in Tabula aut Vossii libro invenies. Unus Parisiensium librorum ob defectum duorum millium toti passuum summæ apposuit II. sunt minus.

Wess.

ASSVRAS] A Ptolemaeo ponitur Assurus. Sed id aliud oppidum est, nam in Numidia contra Carthaginem ad occasum ponitur. At hoc in Byzacena ultra Carthaginem. Plinius meminist L. V. C. 4. Azuritani oppidi. In Concilio Africano nominantur Episcopi Viſtor ab Assuris & Felix ab Accura, quæ forte est Assura.

Siml.

ASSVRAS] Bonum factum Simleri est, Assurum & Assuras discernentis. Sed Felix ab Accura, uti Augustino L. VI. de Baptis. contra Donatistas C. 40. dicitur, aliorum pertinet. In Cypriano ab Amaccura legitur, unde viri egregii Fellus & Baluzius recte, à Barnaccura formarunt. Nota ea urbs est ex Collatione, cujus Cap. 126. inspicie. In numeris aut hic aut superiore itinere error est admissus, nec ullus tamen in libris dissensus.

Wess.

TVCCAM TEREIB.] Simlerus & Lugdunenses xxii, m. p. adposuerunt, contra libros nostros. Vide superiora.

Wess.

ITER A CARTHAGINE PER ADRVMETVM SVFETVLA
VSQVE.

VINA.

PVTPVT.

HORREA CAELIA.

ADRVMETVM.

M. P. CXC. Sic.

M. P. XXXIII.

M. P. X.

M. P. XXXII.

M. P. X.

VICO

PER ADRVMETVM SVFETVLAM
VSQVE M. P. CXC Sic.] *In exemplari Regio
pro cxc. interversis literis cxc. legitur. Blandi-
nianum, Neapolitanum & Longolianum cxc. cu-
jus summa ratio minoribus numeris congruit.* SVR.

PER ADRVMETVM SVFETVLA VS-
QVE] Nihil hic Vaticanus codex cum Regio
Surite discordat. ceteri vulgarum servant.

WESS.

VINA M. P. XXXIII.] Vel *Viva*. SIML.

VINA M. P. XXXIII.] *Habent Regium, &
Neapolitanum exemplar. Blandinianum & Lon-
golianum XXXII. sed in Longoliano milto cor-
rigitur XXXIII. Infra Vina civitate legitur, &
Putput XII. M. P. numerantur. vide an ea sit,
que Ptolemaeo Kōvva colonia.* SVR.

VINA] Pertinuit ad Proconsularem provin-
ciam. Fructuosus Vinenfis Episcopus synodicae il-
lius regionis praesulum subscripsit in Concilio
Lateranensi sub Martino: in Tabula *Vina vicus*,
separaturque à *Puppup* millibus xviii. WESS.

PVTPVT] Vel *Puppup*. Liber Conciliorum
Puppup. SIML.

PVTPVT M. P. x.] *Habet Regium exem-
plar. In reliquis Putput habetur. Infra vici co-
gnomine ab Antonino censetur. At Marciano L.
VI. p. 216. inter oppida recensetur. Hic oppi-
da, inquit, Puppup, Adrumetum, Leptis,
Ruspinae, Thapsus: quae nomina cum reliquis
cum ex Plinii descriptione decerpta sint, ipse
Puppup adiecit.* SVR.

PVTPVT] Excerpta nostrorum librorum
Puppup, quod Notitiae Ecclesiasticae adfirmant.
Frequentissima enim illis *Episcopi Puppitani*,
plebis Puppitanae, *Ecclesiae Puppitenfis* est
mentio. Vide Ruinarto notata ad Notitiam
Africae. In scripto Martiani libro est *Puppud*.
Pulpud, quod Priscianus ex Livii L. CXIII.
servavit, fortasse ad hoc exemplum est mu-
tandum. Nam *Pulpu* Ravennatis ad *Pulpud*
Livii stabilendum nihil est: sua ille excerptis
ex Tabula, cuiusmodi illa Peutingeri est. Ea

vero *Pudput*, si sonum attendas, nihil omni-
no à *Putput* discrepans.

WESS.

HORREA CAELIA M. P. XXXII.] *In
Regio Orrea Celia. Blandinianum, & Longo-
lianum, Horrea caelia M. P. XXXIII. Neap.
Horrea celia mpm. XXXIII. sed numerus M. P.
XXXII. apposite cum reliquis summam cxc. con-
ficit. Infra vicum fuisse ex Antonino appa-
ret. In Concilio Carthaginensi VII. Hila-
rium Episcopum Horreocalenfem subscripsisse
apparet: & item in Carthaginensi, cui praedit
D. Cyprianus, sententiam tulit Tenax Episcopus
ab Horreis caeliae. Caelii vero nomen, cum ac-
ritidem scribi consuevisse, ex vetusto nummo vide-
mus aro: cuius haec est inscriptio.*

IMP. CAES. D. CAEL. BALBINVS AVG.

LIBERALITAS

AVGVSTORVM.

SVR.

HORREA CAELIA] Horrea haec, quae
in Byzacio fuerunt, à Caeliis nomen habent,
quomodo HORREA AOTHENIANA, HOR-
REA IABASIANA, aliaque in lapidibus, quo-
rum epigrammata Gadius ex Ligorio excerptis
p. xvii. Est in Codice canonum Ecclesiae Afri-
cae 'Ιακωβου, δὲν 'Ορρεακάλων C. 27. De Hor-
reis dictum est alias.

WESS.

ADRVMETVM] In veteri codice ubique
scribitur cum aspiratione. Alii Adrumetum
malunt. Urbs norissima ex scriptis veterum,
hodie *Machomedia*.

SIML.

ADRVMETVM M. P. x.] *Habent Regium
& Blandinianum: male Neapolitanum Hadru-
metum, & qui Adrumetum scribunt. Appiani
libri Punic. p. 29. 'Αδρύμητον: Polybii L. 15, C.
5. 'Αδρύμητον. Ptolemaei 'Αδρύμητον. Stepha.
'Αδρύμητον 'Αδρύμητον: omni genere deducit.* SVR.

ADRVMETVM] Parientes libri semper
Hadrumetum. In Vaticano Schellstrate & ad-
dita aspiratione & sine ea invenit. Male
adjungi

VICO AVGUSTI.
AQVIS REGIIS.
MASCLIANIS.
SVFETVLA.

ITER A TVSDRO THEVESTE.

M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XVIII.
M. P. XXXVI.
M. P. CXCV. Sic.
VI.

adjungi non dixerim ob Inscriptionem Theop. p. CCCLXII. COLONI COLONIAE CONCORDIAE VLPIAE TRAJANAE AVGUSTAE FRVGIFERAE HADRVMETINAE. In Cypriano Epist. 45. de Hadrumetina Colonia edidit Baluzius, Procopio L. II. B. Vand. C. 23. 'Αδράμεττον est: quare male L. VI. Aedif. Justiniani C. 6. nunc legitur 'Αδράμεττον. Byzacii erat Metropolis, ut ibidem docet. Plura de variata vocis scriptura dabit Ch. Cellarius L. IV. C. 4. p. 134. Wess.

VICVM AVGUSTI M. P. xxv.] in Concilio Africano D. Cypriano praeside, Januarius à Vico Caesaris sententiam fert. SVR.

VICO AVGUSTI] Si certum foret Vicum Caesaris & Augusti vicum eundem fuisse, nota posthac esset Episcopalis Januarii sedes, quam inter ignoratas Car. à S. Paulo transcripsit. Nunc res secus habet. Vici per Africam frequentes fuere, à conditoribus possessoribusve appellati. Alium Augusti vicum supra habuimus. In Tabula Vicus Aurelii, Vicus Valentiani, Avidi vicus, pro Avidii, memorantur. Vicus Ammoniae est in Victore Vitenfi L. I. Perf. Vand. C. 13., sine iusta causa in Ammonis à Th. Ruinarto mutatus. Quid ergo impedit, quo minus Vicum Caesaris in Africa fuisse agnoscamus? Nunquam certe laudavero suspicionem Felli, qui Januarium Novae Caesaris, quae in Numidia erat, imposuit, nedom Pamelii, Vico Caesaris Julianam Caesarem designari existimantis: aberat ab Aquis regis xxxv. m. p. Vide itinera sequentia. Wess.

MASCLIANIS.] In Concilio Africano I. nominat Numidius Epif. Masclianitanus. In quibusdam exemplaribus Massyllitanus & Maxulitanus. SIML.

MASCLIANAS M. P. xviii.] Reg. Masclianis. & item Blandinianum & Neapolitanum. Longolianum Masclianis: & milto correctum Masclianis. In Concilio Carthaginiensi Praeside D. Cypriano, Julianus à Marcelliana, sive à Masclianis sententiam tulisse fertur. SVR.

MASCLIANIS] Non ex vero Surita arbitratus est, Marcellianam & Masclianam nihil discrepare. Traxit quidem in partes St. Baluzium ad Collationis C. 208. nec tamen is in nupera Cypriani editione quicquam mutavit, ullumve codicis dissentium adscripsit. Diversas esse urbes Marcellianam & Masclianam ex Collationis Cap. 133. & 208. Th. Ruinartus dum ostendit. Wess.

SVFETVLAM M. P. xxxvii.] Reg. Sufetula m. p. xxxvi. habet & Blandinianum, Neapolitanum, & Longolianum m. p. xxxvi. At cum paulo post Masclianis Sufetulam m. p. xxxvii. & xxxvi. numerentur, & eo numero recte summa conficiatur, m. p. xxxvii. hoc loco adposuimus. SVR.

SVFETVLA] Nostri pariter xxxvi. m. p. In itinere vero, quod hinc tertium est, unus Parisiensium xxxv. m. in alio xxx. Wess.

TVSDRO] Vel Tysdrum, aut Thystrum. Nam utroque modo à veteribus scribitur. SIML.

ITEM A TVSDRO THEVESTE M. P. cxcv.] Sic R. Item à Thufdrete m. p. cxli. Blandinianum Item à Tustro Teveste m. p. cxcv. sic. In Neap. aliquot versus desiderantur. Sallustii vetustissimum exemplar Tysdrum habet: Commentarii Africani C. 76. Tysdrum pro Tysdrum. Et in fine ejus Commentarii, Tysdritanos, inquit, propter humilitatem civitatis, certo numero frumenti multat: Ptolemaeo ΘυσΔΡΟΝ, & Regium exemplar Thufdrum etiam aspi- rat. SVR.

ITER A TVSDRO THEVESTE] Editum ex Vaticano codice, nostris approbantibus, Eman. à Schellstrate à Tysdro Teveste m. p. CXCV. Rectum id esse, multa docent. Concilium Teleptense sub Zosimo: Etiam cum essemus Tysdrum, sicut mecum recolit memorialis auditio refira. In scriptis in Britannia reperta, & Actis Philo sophicis inserta à Rog. Galaco V. C., AIMILIVS. CRISPINVS. PRAEF. EQQ. NATVS. IN. PRO. AFRICA. DE. TVSDRO. Tertulliano ad Scapulam Thystrum

G 3: appell-

VICO AVGVSTI.
AQVIS REGIIS.
MASCLIANIS.
SVFETVLA.
CILIO.
MENEGERE.
THEVESTE.

ITEM ALIO ITINERE A THEVESTE TVSDRV. M. P.

MENEGERE.
CILIO.
SVFETVLA.

MP. XXXI.
M. P. XXXV.
M. P. XVIII.
M. P. XXXVI.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
CLXXXV. Sic.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
MAS-

appellatur, male credo: *Ut Cincius*, inquit, *Severus*, qui *Thiftri* ipse dedit remedium, quomodo responderent *Christiani*, ut dimitti possent. Alii *Tydrum* malunt. Litem inter *Tydritanos* & *Adrumetinos* de aede *Minervae* meminit *Agennus* de *Controv. Agror.* p. 74. *Sallustii* locus, quem *Surita* innuit, videtur in *Jugurtha* esse C. 63., ubi nunc *Tisfidium* editur, neque absurde, uti in *Probabilibus* C. 3. ostendi. Addo disputatis, *Tisfidii* videri apud *Optatum* L. II. *Schif. Donat.* C. 19. memoriam conservatam, quamquam *Tysfedim* corrupte edunt. *Thirmidam*, quam *Sallustio* ibidem vindicavi, perperam sollicitari *Priscianus* L. VI. argumento est. Ergo *Caspa*, inquit, & *Thala* *opidum* & *Thirmida* similiter *fœminina* figurate *neutris* sunt *conjuncta*. Sic habet editio anni DXXXVIII., quæ nunc inter manus est, recte satis, modo unam literam detraxeris. Nam ex *Sallustio* ea *oppidorum* nomina esse de prompta, quisque videt. Sed è diverticulo in viam redeo.

WESS.
AQVIS REGIIS M. P. xxxv.] *Auctijus* hoc est intervallum millibus x., ut priora itinera indicant. *Aquis regis*, sicut scribendum supra arbitrabamur, hoc loco unus *Parisiensis* aperte præfert.

WESS.
CILIO M. P. xxv.] Sic libri præstantiores. *Cilicio*, quod *Lugdunensis* Editio & liber *Parisiensis* dat, vitio librarii debetur. *Victor Tununensis* post *Consulatum Basilii V. C.* anno III. *Suzas tyrannus* gentium multitudine ordinata *Solomoni Magistro militie* & *Patricio Africæ Aduciæque Romanæ ducibus militie Cilio occurrat*. Fuit in *Byzacio*. *Notitia* ejus provincie

Episcopis accenset *Fortunatianum Cilitanum*. WESS.

MENEGERE.] Supra *Menegesem* xxx. m. p. à *Theveste* disjunct. Videturque *Surita* suspicatus, prorsus esse eandem. Equidem non arbitror: nam & à *Theveste* longius distita hæc mansio fuit, & à *Sufetula*. WESS.

ALIO ITINERE A THEVESTE TVSDRO] *Torum* hoc iter in quibusdam exemplaribus invertitur, a TVSDRO TEVESTE, murato etiam ordine mansionum. SIML.

ITEM ALIO ITINERE A THEVESTE TVSDRV. M. P. CLXXXV.] *Codex Regius* CLXXV. *Blandinianum* & *Neapolitanum* CLXXXV. & summa ratio CLXXXV. numerum consistit. SVR.

ITEM ALIO ITINERE A THEVESTE TVSDRV.] In nostris quoque CLXXXV. m. p. Unus *Parisiensis* notavit, III. sunt minus. & tamen summam ille auget, *Aquas regias* contra verum *Masclianis* removens xxxviii. m. p. WESS.

AQVIS REGIIS M. P. xviij.] Sic recte *Editiones Lugdunensis* & *Basilienfis*. *Surita* xvii. m. apposuerat. *Pejus Parisiensis*, uti dictum est. WESS.

GERMANICIANAM M. P. xxiiii.] *Re. exemplar Germanicianam* m. p. xxiiii. *Blandinian.* & *Neapolitanum* *Germanicana* mpm. xxi. atque item *Lengolianum*. In eodem *Concilio Africano* *Jambus Episcopus* à *Germanicana sententiam tulit*. SVR.

GERMANICIANA] Iverunt viri docti in diversas opiniones ob *Jambum* à *Germanicana*. *Oxonienfis Episcopus* in *Cypriano* suo ad *Novam Germaniam*, *Numidia* urbem, retulit. Hoc

MASCLIANIS.
AQVIS REGIIS.
GERMANICIANA.
ELIAE.
TVSDRO.

A SVFIBVS ADRVMETVM.
MARAZANIS.
AQVIS REGIIS.
VICO AVGVSTI.
ADRVMETVM.
A SVFETVLA CLYPEA.

M. P. XXXVI.
M. P. XVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. XVIII.
M. P. CVIII. Sic.
M. P. XXVIII.
M. P. XX.
M. P. XXXV.
M. P. XXV.
M. P. CCXVI. Sic.
MAS-

Hoc Th. Ruinato parum placet, decernitque in ea urbe Numidiae Episcopum egisse, unde *Germaniensis* in Notitia est. Ego vero hujus rationem expeto. Vero id simile esse vir doctus ait. Quidni ego veri opiner similis, Jambum hanc *Germanicianam*, ut Surita censuit, incoluisse? certe nominum concordia vix requirit aliud. WESS.

ELICES M. P. XVI.] *Regium exemplar* Elic M. P. XVI. Blandinianum Elices mpm. XIII. atque item Longolianum. Neapolitanum Elices mpm. XIII. Vox Elices mire placet: ac *Regium exemplar* male affectum reor: quod *Columella* crebros sulcos *aquarios* à nonnullis Elices vocari, libro secundo C. 8. doceat, ut ejus rei ergo nomen *diversorio* inditum fuerit. SVR.

ELIAE] Plus saepe esse in uno, quam in turba, boni, Regius Suritae liber ostendit. Omnes conspirant in Elices aut Aelices, cum verum unice sit Eliae aut Aeliae. Illud probat Tabula Peutingeri, hoc Ravennas L. III. C. 5. Cum Tabula consentit Regius codex Notitiae Ecclesiasticae. Fascinulus plebis Eliensis est in Collatione C. 126. Africae Notitia inter Byzacenos Donatianum Eliensem recenset. Eliae rescripti, hos omnes audiendos ratus. WESS.

A SVFIBVS] Sic Edit. Ant. cum scriptis nostris, inducta vocula Item: abest praeterea duobus sequentibus itineribus. Millia passuum adscribunt cix. Lugdunense & Simleri exemplar. Excerpta librorum Parisiensium vulgata retinent. WESS.

MAZARA M. P. XXVII.] *Habet Regium exemplar.* Blandinianum Marazanis mpm. XXVIII. Neapolitanum Marazanis mpm. XXVIII. Longolianum, Ab Arazanis mpm. XXVII. Vi-

sum tamen est vetustissimi exemplaris lectionem sequi.

MARAZANIS] Non sequor hic Suritae judicium. Marazanis, quod omnes, praeter Cusani librum, qui *Marcianis*, probant, verum esse superiora itinera vincunt. Nugator Anastasius hinc formavit *Marazanum*. WESS.

A SVFETVLA CLYPEA M. P. CCXVI.] Numerus hic falsus est, nam alibi à Carthagine Sufetulam ponuntur CLXXXI. M. P. & Clupea tantum LXXXV. M. P. à Carthagine distat: & quidem inter Carthaginem & Sufetulam posita est. Praeterea si mansionum numeri in hoc itinere in unam summam conjungantur, tantum CCXV. M. P. faciunt. Arbitror autem mansionum quoque numeros vitiosos esse, id quod perspicitur, si eos cum superioribus itineribus conferamus. SIML.

ITEM A SVFETVLA CLYPEAM M. P. CCXVI.] *Regium exemplar* Clupea: Blandinianum item Clypeam mpm. XXVI. Neapolitanum & Longolianum A Sufetula Clypea mpm. CCXVI. Exemplaria Plinii L. 5, C. 4. Clupea edunt. Ptolemaeo Κλυπία. Prima bel. i. Punci primi praemium fuit: primaque, ut Florus est auctor L. 2. C. 2. à Punico littore, quasi arx, & specula procurrit. Liberum oppidum Plinio in promuntorio Mercurii. Caesar belli civilis commentario secundo: C. 23. appulit ad eum locum, qui appellatur Aquillaria. Hic locus abest à Clupeis XXXI. M. P. habetque non incommodam stationem: & duobus eminentibus promuntoriis continetur. Vetusta enim exemplaria Clupeis plurimum numero habent, sed paulo post eadem & excusa ad Clupeam habent: ut verisimile non sit tribus versibus ejus nominis genus Caesarem

MASCLIANIS.
AQVIS REGIIS.
VICO AVGVSTI.
ADRVMETVM.
HORREA.
PVTPTV.
CVRVBI.
VEL NEAPOLI.

M. P. XXXVI.
M. P. XVII.
XXXV.
M. P. XXV.
M. P. XVII.
M. P. XXX.
M. P. XXVI.
M. P. XII.
CLY-

variassent: quod admonere libuit, propterea quod vetusti Antonini codices Clypeis legunt. SVR.

A SVFETVLA CLYPEA] Errorrem esse in passum millibus vere vidit Simlerus. Unus Parisiensium summam nimum auget, cccxvii. m. p. apponens. Ceteri cum Suritae editione nihil dissident: visumque fuit eos sequi. Quae plura disputat Simlerus, non magni sunt ponderis. Falsum enim est Clupeam fuisse mediam inter Carthaginem & Suserulam. Posita haec erat in Byzacio, diversisque itineribus inde aut Carthaginem aut Clupeam tendebant. Urbis nomen libri varie edunt. Duo Parisienses *Clypea*. Vaticanus & Tabula *Clypeis*. *Clypeis* Ravennas: ut pæne incertum sit, quid itinerarii auctor dederit. Neque multum hoc refert, cum ipsi veteres in numero vocis varientur. Eandem discordiam, quam in Caesare notavit Surita, invenies in Commentario belli Africani C. 2. & 3. Urbis Episcopum Notitia Ecclesiastica *Clypiensem* appellare amant. In Procopio L. II. B. Vand. C. 11. & *Κλυπία* leges. Quae indicio sunt, consensisse librariorum in eam vocalem contra verum, quod *Clypeam* aut *Clupeam* desiderat. Causam nominis exponit Silius L. III. 243.

Tunc qua Sicania præcinxit litora muro,
In clypei speciem curvatis turribus Aspis.

ubi vide Cl. Drakenburgio notata. WESS.
AQVAS REGIAS M. P. XVII.] *Manuscripta tria exemplaria, atque item Longolianum* Aquis Regis m. p. xvii. cum supra Masclianis Aquis Regias xviii. m. p. numerentur. SVR.
VICVM AVGVSTI M. P. XXXV.] *Exemplaria manuscripta m. p. xxxii. cum eadem paulo antea bis, Aquis Regiis Vicum Augusti m. p. xxxv. connumerent: quam lectionem resimendam arbitror.* SVR.

PVTPTV M. P. xxx.] *Habetur in exemplaribus manuscriptis & Longoliano: cum supra ex Purput vico Horrea Caelia xxxii. m. p. designentur.* SVR.

CVRVBI M. P. xxvi.] *Regium exemplar Curubi m. p. xxvi. Blandinianum Curubi m. p. xxvii. & Neapolitanum item. At Longolianum Curubi m. p. xxvii. vel Neapoli m. p. xii. ut à Purput duo itinera designari videantur: Nam & Blandinianum statim subdit vel Neapolimpm. xii. sed in Regio ea dictio, vel non habetur. Plinius, L. 5. C. 4; & liberum Clupea in promuntorio Mercurii. Item libera Curubis, Neapolis. Ptolemaeo item ordine Κεφάλης & Νεάπολιν colonia.* SVR.

CVRVBI] Mutatos hic esse versus & Curubim male Neapoli, cum fuerit inter eam & Clupeam, præponi, monuit Ch. Cellarius V. C. L. IV. C. 4. p. 147. Suadent hoc Plinius & Ptolemaeus cum Itinerario maritimo. Juber quoque Ravennas, qui L. V. C. 5. hoc ordine urbes enumerat: *Missua, Clypeis, Curubis, Neapolis, Pulpu.* Et, qui hoc prior est, Martianus L. VI. p. 216. Neque ego a viro egregio hic dissiderem, nisi MSS. Suritae suspicionem confirmarent, duplex hic iter describi à Pupput, alterum per Curubim Clupeam, alterum per Neapolim. Nostri enim omnes, plane ut Longolianus & Blandinianus, *Vel Neapoli m. p. xii.* Idem in Lugdunensi exemplari expressum est. Atque haec opinio ex Tabula confirmatur. Ea namque Pupput xii. m. p. Neapoli disjungit. Sola xxx. m. p., quae sequens iter inter Clupeam & Curubim interjicit, morari possunt. Quid si vero hic distantia Neapolim inter & Clupeam, sequenti Clupeam inter & Curubim interjicitur? Tabula xvi. m. p. Neapolim Clupea separat, quae, qui tutum putaverit, mutare poterit. Urbs inter Proconularis provinciae alias celebris est ex illo

CLYPEIS.

A CARTHAGINE CLYPEIS.

MAXVLA PRATES.

CASVLA.

CVRVBI.

CLYPEIS.

ITER A CARTHAGINE THENIS.

INDE LEPTI MAGNA.

INDE ALEXANDRIA.

M. P. XX.

M. P. LXXXV. Sic.

M. P. X.

M. P. XX.

M. P. XXV.

M. P. XXX.

M. P. CCXVII.

M. P. CCCCXXII.

M. P. DCCCCH.

A CAR-

ilio S. Cypriani, de quo Pontius in hujus Vita C. 12. adde Augustinum L. XXI. Civit. Dei C. 8. WESS.

CLYPEIS] Sic rescripti, volentibus MSS. vetustisque editionibus. Anastasius in Epitome hinc *Cliperim* sibi finxit. WESS.

MAXVLA PRATES] Maxulae coloniae in sinu Carthaginiensi meminit Plinius. Item Ptolemaeus, qui Maxulam vocat, ut proximo itinere iterum Maxula ponitur ab Antonio. hic additur nomen *Prates*, qua de causa ignorare me fateor. distantia non est eadem: nam à Carthagine ad Maxula Prates ponit x. m. p. ad Maxula xviii. m. p. Forte igitur iter unum ducit per Maxulam civitatem maritimam, alterum per campos Maxulanorum, quos *Maxula prata* vocavit, ut *Pratis* vel *Prata* legatur. Nisi alia Maxula hoc nomine priori vicina fuerit. SIML.

MAXVLAM PRATES M. P. x.] *Habet Regium exemplar* Maxula m. p. x. Bland. Maxula Prates m. p. x. reliqui Maxula prates mpm. x: quid tamen illud prates sibi velit, assequi haec non potui. Paulo post Maxulam civitatem Antoninus cognominat, omnibus in id cognomen exemplaribus consentientibus. Plinius L. 5. C. 4: Colonia Carthago, magnae in vestigiis Carthaginis; Colonia Maxula. In excusis haud recte, Maxulla: nam Toletanum Maxilla habet: & duo aequae vetusta Maxula. Ptolemaeo *Μαξύλα* pro *Μαξύλα*. SVR.

MAXVLA PRATES] Eadem nostri libri, quae Suritac, praeferrunt. De voce addita non absurde disputat Simlerus. Sed quis vera praestabit? Id videtur mihi vidisse, neque Suritam latuit, duas hoc nomine urbes fuisse, Carthagini vicinas. Diversum, quod inter eas & Carthaginem interponitur, intervallum huc

ducit. Sed maxime Ptolemaeus. Locat Maxulam post Catadae fluvii ostia L. IV. C. 3. brevius vero post Maxulam veterem sub Carthagine ponit, & utrique diversam thesin appingit. Quando vero Maxulae veteris positura huic bene convenit, cogitandum est, sintne in *Prates* vocabuli Veteris reliquiae? WESS.

CASVLA M. P. xx.] Haud scio an rescripti huc debeat inscriptio, quam ex antiquissimo Hilarii codice Vaticano Joann. Mabillonius L. V. Rei Diplom. p. 355. inferuit: *Contuli in nomine Domini Jesu Christi apud Kasulis constitutus anno xv. Trasamundi regis. Africae urbem indicari nulla est dubitandi causa, sed & simili nomine alia in Byzacena fuit, ut ex Notitia apparet.* WESS.

A CARTHAGINE THENIS.] Eandem prorsus distantiam ponit Plinius: ponuntur autem Thanae à Ptolemaeo ad Syrtim minorem. SIML.

A CARTHAGINE THENAS M. P. CCXVII.] *Regium exemplar* m. p. CCVIII. cum reliqua m. p. CCXVII. habeant: quam lectionem praeservendam Plinii auctoritate video. Ea pars, inquit, L. 5. C. 4. quam Africam appellavimus, dividitur in duas provincias, veterem, & novam: discretas fossa inter Africanum sequentem, & Reges, Thenas usque perducta: quod oppidum à Carthagine abest CCXVII. m. p. Toletanum tamen, & tria alia manuscripta exemplaria CCXVI. m. p. habent. SVR.

INDE LEPTIM MAGNAM M. P. CCCCXXII.] *Hae lectio* Bland. & Neapolitani, Longolianique fide sulcitur, quod Regium exemplar magno sit errore vitiatum: nam m. p. CCXXXIII. in eo legimus. SVR.

INDE ALEXANDRIA] Lugdunense exemplar *In Alexandria*, atque ita plures & scrip-

A C A R T H A G I N E.

MAXVLA CIVITATE.
VINA CIVITATE.
PVTPVT VICVS.
HORREA CAELIA VICVS.
ADRVMETVM COLONIA.
LEPTIMINVS CIVITATE.

M. P. XVIII.
M. P. XXVIII.
M. P. X.
M. P. XXX.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
TVS-

scriptis libris. Mihi, quamquam defendi hoc potest, vulgatum placuit. Mansiones summam paullo ampliorem, si singulas obire velis, dabunt.

WESS.

A CARTHAGINE MAXVLAM CIVITATEM M. P. XVIII.] *Vetusta exemplaria* Maxula civitate M. P. XVIII. cum supra X. M. P. à Carthagine Maxulam connumeret: qua in re nihil occurrit animadversione dignum, praterquam à Ptolemaeo duas Maxulas recenseri, unam statim à Carthagine, post Casadae fluminis ostium, quam Plinius coloniae cognomine decorat: alteram inter Bragada flumen, & Tritonem paludem, quae *Maxula* à *Maxula* ab eo cognominatur: visusque est Antoninus civitatis cognomento hanc distinxisse: in utroque enim itinere, summa ratio satis constat.

SVR.

A CARTHAGINE MAXVLA CIVITATE] Ab hac urbe litus, Carthaginem proximum, Maxulitanum, uti Ortelius observavit, dicebatur. Victor Vitenfis L. I. Pers. Vand. C. 5. Qui dum, ut moris est, ad Maxulitanum litus exisset, quod ligula vulgi consuetudine appellatur. Ligulae nomen acceperat, quod promuntorium esset, non excellens, sed molliter in planum devexum: Ea linguas vocabant, festo teste: vide Savaronem ad Sidonii Epist. 2. L. 1. & Valesium ad Ammianum L. XIV. C. 8. Præterea Martyres Massylitani quorum in Africa celebris memoria, huc referendi ex Martyrologio Romano V. Idus April. Scio God. Henschenium in alia omnia abire, & Fezac, urbe Tingitanæ nobilissima, pro religione mortem subisse, existimare. Ego factum nollem. Prudentius, quem corrigit, Peristeph. IV. 45.

Ingeret Tingis sua Cassianum

Fessa, Massylam monumenta regum.

Prudentius, inquam, hac ope non indiget:

Festa Massylam monumenta regum, quod libri omnes approbant, optimum est, dictumque, uti Virgilianum hoc:

Pauperis & iuguri congestum cespitem culmen
Post aliquot mea regna videns mirabor aristas.

Et quis veterum Fessae, seu Fezac potius, meminuit? Urbs ea sub Saracenis demum clarescere coepit, & ab illis est condita, sicuti ostendit Bern. Aldrete L. III. Antiq. Hispaniae & Africae C. 7. & 8. Cui porro Massyli & Massylitani eodem numero sunt? Neque obesse debet, quod à Maxula nascatur Maxulitanus. Constat enim promiscue dixisse: nam ejusdem urbis praesul modo Massylitanus, modo Ecclesiae Maxulitanae nuncupatur. Vide Collationis C. 112. & Mabillonium ad Kalendarium Carthag. p. 164. Analectorum.

WESS.

PVTPVT VICVM M. P. XII.] Putput Vicus M. P. XII. in manuscriptis & Longoliano legitur: cum supra à Vina Putput M. P. X. attribuantur.

SVR.

PVTPVT VICVS] In Lugdunensi editione Puppvt Vicus X. M. P., quod, Parisiensi & Vaticano volentibus, recipiendum censui.

WESS.

HORREA CAELIA VICVM M. P. XXX.] Eundem numerum apponunt vetusta exemplaria & excusum Longoliano: cum supra à Putput Horrea Caelia XXXII. M. P. numerentur.

SVR.

HORREA CAELIA VICVS] Accedunt his veteres libri, quorum excerptis utimur, praeter Parisiensem unum, qui, detractis XX. M., sola XII. M. retinuit.

WESS.

ADRVMETVM COL. M. P. XVIII.] Ita legitur in eisdem exemplaribus: cum supra ab Horreis Caeliis X. M. P. numerentur Adrumetum usque.

SVR.

ADRV-

TVSDRO COLONIA.
VSVLA CIVITAS.
THENIS COLONIA.
MACOMADIBVS MVNICIPIVM.
CELLAS VICVS.
TACAPAS COLONIA.
AGMA SIVE FVLGVrita VILLA.

M. P. XXXIII.
M. P. XXXII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVI.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
GIT-

ADRMETVM COLONIA] Eadem passuum millia editi & manu exarati servant. Coloniae honores Hadrumeto dedit Trajanus, ut vetus lapis, cuius epigramma supra dedimus, indicio est.

Wess.

LEPTIM MINOREM CIVITATEM M. P. XVIII.] Reg. Leptiminus civitas m. p. XVIII. atque item Neapolitanum. Blandinianum exemplar Leptiminus civitate m. p. XVIII. Longolianum Leptiminus civitate mpm. XXIII. & miniatulis litteris corrigitur civitas XVIII. Videtur Leptim minorem pro parva cognominare. Plinio L. 5. C. 4. Leptis altera: & Ptolemaeo *Αλεξς μικρῆς*.

Svr.

LEPTIMINVS CIVITATE] Restitui in integrum, quod omnes offerebant, *Leptiminus civitate*. Tabula habet *Lepte minus*. Videri hoc posset insolentius & Romani sermonis legibus adversum, nisi notum satis esset, optimos quoque sequius saepe genus in urbium vocabulis ad praetermissam *oppidi* vocem retulisse: relege Sanctii Minervam L. IV. C. 4. p. 622. Hinc ortum paulatim, ut nomina urbium pleraque incerti haberentur generis, qua de re Consensus in Arte p. 2027. Cum vero more quodam novo, & quasi monoptoto, urbes earumque vocabula adhiberent, *Lepti minus* dixisse mirandum non est. Et ne arbitreris in Itinerariis tantummodo hos Rosculos lectitari, ecce tibi *Demetrium* à *Leptiminus*, qui in Concilio, cui praeses Cyprianus fuit, pro haereticis de integro baptizandis sententiam dixit, & *Romanum Leptiminensem* ex Collat. C. 121. Leptis haec civitas libera & immunis est Hirtio Belli Africani C. 7. In ea Praeses Byzacena aut Capfae sedem habebat. Justinianus L. 2. Cod. §. 1. de off. Praef. Praetor. Dux vero Byzacena provincia & in Capfa & in altera Lepte civitatibus interim sedeat. Vide Salmasium ad Spartiani Severum C. 1. Wess.

TVSDRO COLONIA] Inter oppida libe-

ra Plinius L. V. C. 4. *Tusdritanum* numerat. Ptolemaeus Coloniae titulum non addit. Unde consequitur, utriusque aetate Tusdrum colonos nondum fuisse deductos. Videndum est, utrum à Gordiano seniore, qui Tyfdri Imperator est consalutatus Herodiano auctore L. VII. C. 6., Coloniae iura impetraverit? Wess.

VSVLAM CIVITATEM M. P. XXXII.] *Manuscripta & Longolianum* Vsula civitas m. p. XXXII. Ut forte id oppidum sit, quod Ptolemaeo *Ὀβ(ι)λα*.

Svr.

VSVLA CIVITAS] Sic vulgati & schedae scriptae. ad Ptolemaei scripturam proxime accedit Tabula, in qua inest *Usila mun.* Notitiis Ecclesiasticis visum est ab *Usula* non recedere, *Cassianus Usulensis* Concilio Carthaginensi sub Grato adfuit. *Victorinus Usulensis* inter Byzacenos memoratur. Est tamen *plebs Usulensis* in Collat. C. 126. VSALLITANI, quos vetus inscriptio Thesauri p. DXXII. Leptitanis jungit, aliofiam pertinere videntur.

Wess.

THENIS COL.] In Parisiensem uno adscriptum erat, *Il sunt super*. Illene in alio libro XXVI. m. p. invenit? Coloniae fuisse supra observavimus ex veteri lapide.

Wess.

MACOMADES MVNICIPIVM M. P. XXVIII.] Supra à Macomadibus Thenas m. p. XVII. omnia edunt exemplaria.

Svr.

MACOMADIBVS MVNICIPIVM] Lugdunenfe exemplar & Vossianus codex uno versu MACOMADIBVS, altero *Municipium XXVIII. M. P.*, quasi municipium Macomadibus aliud foret. haud bene. has *Macomades* minores esse, dictum est antea.

Wess.

TACAPAS COLONIA M. P. XXX.] *Regium exemplar.* Theapas col. m. p. XXX. Reliqua Tacapas Colonia m. p. XXX. supra à Cellis Picentinis Tacapas m. p. XXX. designavit.

Svr.

AGMA SIVE FVLGVritam VILLAM. M. P. XXX.] Reg. Agma sine Fulguria villa.

H 2

M. P.

GITTI MVNICIPIVM.
PONTE ZITA MVNICIPIVM.
VILLA MAGNA, VILLA PRIVATA.

M. P. XXV.
M. P. XXXV.
M. P. XXX.
FISI.

M. P. XXV. Bland. Acma sive Fulgurita villa
M. P. & Neapolitanum exemplar. Acmafine Ful-
gurita villa M. P. XXX. & Longolianum Acina,
sive Fulgarita villa XXX. & miniacis lysteris
Acinafine correctum: forte Græcum nomen est:
"Αγμή pro fragmento, aut Ακμή pro incremento.
Infra in itinere, quod à Tacapis Leptim ma-
gnam ducit Agma conlocat. SVR.

AGMA SIVE FVLGURITA VILLA] In
nostris eadem est discordia. Ex Vaticano edi-
dit Schelfstrate Agma: Vossii Ama, Acma libri
Parisienses habent cum Basiliensi Lugdunensi-
que editionibus. an à confragoso litore, in quo
posita hæc villa, Agmæ, appellari ex Helychio
notum est. Nicander Alexiphar. Ÿ. 388.

Καὶ δὴ λα φονίειται καὶ ἀφρόδισται ἀγμῆς.

An vero à fulmine, quo villa tacta reculaque
ejus infrastræ fuerint, cognomentum sortita
est? "Αγμῆς ἀφροδίστης de amphorarum fragmen-
tis ex veteri scriptore Suidas adfert. Hoc con-
firmari videtur ex Fulguritæ titulo: Fulguri-
tum enim id est, quod fulmine ictum, uti le-
gitur in Festi reliquiis. Tu, quid verius sit,
arbitraberis. Certe equidem nihil decreverim.
Fieri quippe potest, ut Punicum hoc sit voca-
bulum. Habet præterea Arabum sermo, cui
multa cum Poenis communia erant, quædam
huc facile transferenda, quæ in re parum li-
quida attingere nolo. Fulgurita memoratur in
scripta Tabula, XXV. M. P., uti hic, à Gitti.

WESS.

GITTI MVNICIPIVM] Ptolemaeo Gichitis.
Moletio hodie Galfanacar.

SIML.

GITTI MVNICIPIVM M. P. XXV.] Habet
Regium exemplar: cum reliqua Gitta municipi-
um. In itinere maritimo Blandinianum
exemplar Gitti de Tripoli: & in Neapolitano
Gitti: nam in Regio hæc vox defecit: Ptolemaeo
in Syrtis parva thess Γυγῆς: quæ an eadem sit
astimandum. SVR.

GITTI MVNICIPIVM] Non est caussa
dubitandi, quin Ptolemaei illa urbs hæc sit.
Ia Coisiliano codice ΓΙΣῆς est, quod ad Gitti

vel Gitti prope accedit. Tabulae scriptæ dici-
tur Gighi. Casulianus Episcopus plebis Gittenfis
est in Collationis C. 133., ubi El. du Pin non
recte notat, incertum esse, cujus illa sit provin-
cia. Fuit in Tripolitana; Colonia enim Ta-
capitana prima in hoc itinere ejus provincie
urbs est. WESS.

PONTE ZITA MVNICIPIVM] Hoc for-
te id oppidum est, quod Hirtius de bello Afri-
cano Zeitam nominat. Ptolemaeo Zetha ex-
trema. Moletio Scala Ris. SIML.

PONTEZINTA MVNICIPIVM M. P.
XXXV.] Habet Regium exemplar, reliqua vero
Pontezita. Ptolemaeus juxta hæc loca Ζῆθα & Ζε-
πα conlocat. Fuit quando suspicatus sum, Pontem
Uzitæ legendum. Nam de Uzita auctor Com-
mentarii Africani C. 41., Dion libro xliij p. 243.
& Ptolemaeus mentionem fecere. SVR.

PONTE ZITA MVNICIPIVM] Non pro-
bo conjecturam Suritæ. Uzita longe hinc di-
versa remotaque fuit, sita in Byzacena. Ex
Commentario belli Africani perspicue apparet
haud longe Adrumeto, Ruspina Leptique al-
tera disjungtam fuisse: imo vero VI. M. P. à
portu Leptis aberat. Audi ex C. 63. Caesar
interim celeriter per nuncios in castris, quum ope-
ra circuiret, certior factus, quæ aberant à por-
tu millia passuum VI., equo admissio, omisso omni-
bus rebus, celeriter pervenit Leptim. Castra
intelligit, quæ in campo proxime Uzitam erant
locata, ut est C. 56. Huic Uzitæ positioni
assentitur Ptolemaeus L. IV. C. 3. inter urbes,
quæ circa Adrumetum erant, Uzitam recen-
sens. Zeitam, quam ex Comm. de bello Afri-
cano C. 68. hic Simlerus advocavit, hinc quo-
que removerim: Ordo enim Caesaris iterum
in Byzacena & eam fuisse indicio est. Hoc,
quo de aginus, municipium in Tripolitana lo-
cum & dignitatem obtinuit. In scripta Tabu-
la Liba Municipium pro Zita est. Ravennas L.
V. C. 5. habet ex Tabula Zita, neque aliter
libri vetusti. WESS.

VILLAM MAGNAM, VILLAM PRIVA-
TAM M. P. XXV.] Exemplaria manuscripta,
& Longolianum recto casu edunt, & unicum di-
versorium. Mihi verisimile sit, ex duobus in
unum

FISIDA VICVS.
CASAS VILLA ANICIORVM.
SABRATA COLONIA.

M. P. XXXI.
M. P. XXVI.
M. P. XXX.
VAX

num fuisse conflata : quod in hoc commentario non semel accidisse docemus.

VILLA MAGNA, VILLA PRIVATA] Fuisse eo nomine Villam in Proconsulari docet Cyprianus Episcopus Villae Magnensis, qui Synodice praefulum provinciae ejus subscripsit in Lateranensi Concilio sub Martino. In Collatione C. 133. Augendus Episcopus plebis Villae Magnensis Catholicis accensetur. Ex utra fuerit Villa Magna non est, quo certo cognoscas.

FISIDA] Vel *Pisida*. Forte *Pisidon* portus Ptolemaeo, quamvis hunc post *Sabratam* ponat.

FISIDA VICVM M. P. xxxi.] *Regium*, Blandinianum, & Longolianum exemplar recto casu eundem numerum edunt; Neapolitanum *Fisida* intus mpm. xxi.

FISIDA VICVS] Recto quoque casu in nostris libris haec mansio expressa est. Tabula *Pisida municipium*, sed Ravennas *Fisidia*. Meminit Carthaginiensis Collatio *Ambibii Episcopi plebis Pisicensis* C. 133, quem huic fuisse praepositum, adfirmare non sustineo. Vide quae disputarunt viri doctissimi St. Baluzius & El. du Pin ad Collationem. Simleri opinionem probavit Ch. Cellarius V. C. IV. Geog C. 3.

CASAS VILLAM ANICIORVM M. P. xxvi.] *Regium*, & Neapolitanum exemplar edunt. Blandinianum, & Longolianum Casa silla Aniciorum M. P. xxvii. & in Longoliano milto Casas villa Aniciorum mpm. xxvi. corrigitur. Anicia gens ampla, & praepotens multis saeculis fuit. Antonius ad Probum.

Qui vincit aevi injuriam
Stirpis novator Annae:
Paribusque comit infulis

Aniciorum stemmata. Aurelii Cassiodori variarum libro x. Ep. xj. Theodahadus Rex Maximo Domestico V. L. Anicios quidem praene principibus pares aetas prisca progeniuit, quorum nominis dignitas ad te sanguinis fonte perducta, collectis viribus hilarior instaurata ruilavit. Jordanis de Justiniano Imperatore de R. Get. Cap. ult. Mathasuentam vero ju-

galem ejus fratri suo Germano patricio conjunxit Imperator, de quibus postumus patris Germani natus est filius, item Germanus: in quo conjuncta Aniciorum gens cum Amala stirpe spem adducit utriusque generis Domino praestante promittit.

CASAS VILLA ANICIORVM] Gentis Aniciae maximas atque invidendas fuisse opes Ammianus L. XVI. C. 8, & , quem ibi testem produxit H. Valefius, Zosimus L. VI. C. 7. egregie docuerunt. De gente ipsa post accuratam Th. Reineffii Epist. 69. ad Rupertum operam multa dicere supervacuum arbitror.

SABRATA COL.] Syrtim minorem tangit Plinio teste. Ptolemaeo *Sabathra* vocatur. hodie *Saxambes* Moletio.

SABRATAM COL. M. P. xxx.] *Regium* exemplar *Sabrata* col. m. p. xxx. Blandinianum & manuscripta alia *Sabrata* colonia m. p. xxviii. Plinius L. 5. C. 4. *Sabrata* contingens Syrtim minorem: ad quam Numidia & Africae ab Ampsaga longitudo dlxxx. m. p. Laritudo, qua cognitum est c. c. Et alio loco L. 5. C. 5. Item Cydamum è regione *Sabratæ*. Ptolemaeo inter duas Syrtis *Sabratæ*: & alia juxta Zetha promuntorium *Sabratæ*: atque hoc quod ad Syrtis minoris descriptionem pertinet, Antonini coloniam designari arbiutor: & *Sabratæ* legendum non *Sabratæ*. Procopio libro adspiciorum Justiniani VI. C. 4. *Sabratæ*. Silius lib. 3. 256.

Sabrata, tum Tyrium vulgus. *SABRATA COL.]* Priores editiones cum Vaticano & Vossiano libro *Sabrata Colonia* M. P. XXVIII. praerunt. Unus Parisienfium Regio *Suritæ* libro accedit. *Sabratam* Notitiae Ecclesiasticae non improbant, *Sabratenum* & *Sabratensem* hinc formantes. Vide Th. Ruinarum ad Victorem Vitenfem L. I. C. 7. Corruptissimus est in hac urbe Joan. Malala in Justiniano p. 197. *Ἐν οἷς παριέβηται ἡ πόλις αὐτῆς λεγομένη Τελανθίς καὶ Λεπτανθῶ, καὶ Σαβράτι καὶ Βιζάντιον*. Intelligit, quod Edm. Chilmeadum non fugit, Leptum magnam, *Sabratam* & Byzacium, quas Maurulii occuparunt, victis expulsiisque Afris, fide Vandalis potius. Wess.

VAX VILLA REPENTINA.
OEAEA COLONIA.
MEGRADI VILLA ANICIORVM.

M. P. XXVII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXXV.
MIN.

VAX VILLAM REPENT. M. P. XXVII.]
Habet Regium exemplar. Reliqua omnia Vax
villa repentina M. P. XXVII. SVR.

VAX VILLA REPENTINA] Haud aliter
excerpta librorum nostrorum prioresque editiones.
Villa haec à Repentino, ejus, ut putem,
conditore cognomen est nata. Est in monumento
Gruteriano Thes. p. CCCXC. 2. P. CLAVDII PALLANTI HONORAT. REPENTINI LEG. PR. PR. PROVINCIAE AFRICAE memoria consignata. Ab eo aliore ejusdem nominis ita dici potuit. WESS.

OEAEA COL.] In Concilio Carthaginensi sub Cypriano nominatur Natalis à Boia. ubi legendum, ab Oea. SIML.

OEAEA COLONIAM M. P. XXVII.]
Hac in optimo exemplari desunt. Blandinianum & Longolianum Oeaa M. P. XXVIII. Neapolitanum Docca colonia M. P. XXVIII. Ego Oeaeam legendum arbitror: ut ea sit de qua Pomponius L. 1. C. 7. Ultra est Oeaa oppidum & Cynips fluvius: Plinius, litore inter duas Syrtis: Ibi, inquit L. 5. C. 4. Civitas Oeensis, Cynips fluvius, ac regio. Nam ad litus pertinere ex Ammiano libro xxviii. C. 6. conjicimus. Leptitano, inquit, agro, & Oeensi internecina populatione transcursum: ut apud Tacitum Oeensium sit legendum, libro 4. Hist. C. 50. non Ophen-sium. Mox, ait, Oeensium Leptitanorumque discordias componit, quae raptu frugum & pecorum inter agrestes, modicis principii jam per arma atque acies exercebantur. Nam populus Oeensis multitudine inferior, Garamantas exciverat gentem indomitam, & inter accolae latrocinii fecundam. Nam ex Ammiano conjici videtur Leptitanorum & Oeensium agros fuisse confines. Rem eam, de qua à Tacito mentio fit, commemorari à Plinio, plane mihi persuasum. Ad Garamantas, inquit L. 5. C. 5., iter inexplicabile adhuc fuit, latronibus gentis ejus puteos, qui sunt non alte fodiendi si locorum noticia addit, harenis operientibus. Proximo bello quod cum Oeensibus gessere initis Vespasiani Imperatoris, compendium viae quatruidi deprehensum est. Facili certe errore ex Oeensium voce, in Taciti Libro Ofen-

sium librarius transcripsit: & postremo ex OFFENSIVM ductum OPPENSIVM. Apulejus in Apologus Oeae & Oeensium saepe meminit. In Concilio Carthaginensi, D. Cypriano praeside, Natalis à Boea memoratur: ego ab Oeaea legendum arbitror. Silius eodem Africano catalogo L. 3. 257.

—— Sarranaque Leptis:
Oeaeque Trinacrios Afris permista colonos.

Nam quod apud Ptolemaeum lib. 4. C. 3. Eoia legitur, ego legendum arbitror Oeaa: conlocat enim in eadem regione juxta Leptim magnam: quae enim Ptolemaeo Νεάπολις & η νηϊ Τρίπολις est, ea magna Leptis est. Nam Strabo libro quinto, & aliam quandam continens esse Neapolim, quam Leptim vocat, auctor est: ut de magna intelligendum esse satis appareat, cum juxta Syrtim majorem collocetur, & Cynipim fluvium: & Ptolemaeus Cynipis ofio adjungit Neapolim, Tripolim dictam. Solinus Cap. 27. Achaei, inquit, Tripolim lingua sua designant de trium urbium numero, Taphrae, Abrotani, Leptis magnae: & Plinius L. 6. C. 4. Oppida, inquit Neapolis, Taphra, Abrotanum, Leptis altera, quae cognominatur Magna: quae Ptolemaeus adjunxisse videtur nomine Neapolis, & Tripolis. Minime enim verisimile est, cum Ptolemaeus libro 8. insignes urbes ex suis tabulis seligat, quibus noctis & diei longissima spatia definiat, & Leptis magnae meminisset, eam in regionum Africae descriptione praetermissam. Adde quod in vetusta versione, & ea quae Rema anno M. D. VIII. elegantissimis typis excusa est, Neapolis quae & Leptis legitur: ut Tripolis pro Lepti sit substituta. SVR.

OEAEA COLONIA] Recte conjecit verusque adeo vates Surita fuit. Codices Coisilianus & Palatinus perspicue edunt: Νεάπολις & η νηϊ Λεπτις μεγαλη. Quid vero de Eustathio dicemus, ad Dionysii 9. 205. scribente? "Οτι μὲν τῆς Σούρτων ἡ Νέα πόλις, ἡ νηϊ Μικρῆς Λεπτις. Profecto, si ita reliquerit, aliud nihil, nisi egregie falsum esse. De Oeaa post Suritam multa addere vix erit opus. In Vaticano codice Oeaa fuit. Unus Parisiensium & Vossianus Oeaa

MINNA VILLA MARSI.
LEPTIMAGNA COLONIA.
SEGGERA.

M. P. XXVIII.
XXVIII.
M. P. XX.
BER-

Ocea, quomodo vulgatum Lugduni exemplar præfert. Urbis nomen paullo remotioris sæpe fraudi librariis fuit. Reddidit Apuleio id Salmasius ad Solinum p. 227. Ifac. Vossius ad Catullum p. 139. Plinii Panegyrico C. 70. Restituta eadem urbs est Augustini Epist. 138. ab H. Valesio, MSS. undecim approbantibus, in quibus *Oceas* leguntur, teste El. du Pin ad Collat. C. 133. Fuit etiam, qui Augustini Epistolæ, quæ inter Hieronymianæ 70. est Edit. Novæ, *Oceam* vindicaret, verum invito, sed & erroribus sese induente Marianæo. *Oea*, inquit, sive Tripolis non fuit oppidulum Judæis & aliis gentibus refertum. Sed urbs Africæ ampla, una ex illis, quæ teste Solino, sæcebant Romanis. Unde vero hæc? & quis Tripolim eandem atque Ocea sive *Oceam* dixit? In Gervasio Tilberienfi Ot. Imp. p. 918. lego. Dicitur Tripolitana à tribus civitatibus, quæ sunt *Ouafa*, *Berele* & *Leptis* mæcæna. Imo *Oea*, *Sabraia* & *Leptis*. Præterea visum est viris egregiis S. Bocharto, Loydio & J. Gronovio, urbem hanc *Oia* in fragmento Callimachi apud Stephanum in *Ἀρσένου* appellari.

Oia Testatur qd' ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ.

Quod si ita est, non erit poeta ab errore immunis. Tritoni eam admovet, unde remota longius fuit. Malim tamen ego Callimachum erroris absolvere, & priorem versus vocem adjectivam esse, cujus vera sententia ex perditis pendebat, arbitrari. Vide S. Bocharti L. I. Chan. C. 24. p. 479. & de Solini verbis, vitiosus in Suritæ nota editis, Salmasium. In Tabula est *Oia*. Wess.

MEGRADI VILLAM ANICIORVM M. P. xxx.] Eadem recto casu in Regio exemplari habentur. Blandinianum Megdil villa Anitiorum M. P. xxvi. Neapolitanum Megdil villa Anitiorum mpm. xxv. Longolianum Megdil villa Aniciorum milia plus minus xxvi. Svr.

MEGRADI VILLA ANICIORVM] Magna est in libris discordia. Lugduni Megdia Villa Aniciorum, Basilæ vero Megdii villa Aniciorum vulgunt. Ex Vaticano Em. Schelstrate Megdil, quod in Parisiensi quoque codice fuit, editit. Vossii liber Megdi villa Aniciorum M. P. xxv. Anastasius in Epitome Meidil. No-

tus ex Collationis C. 208. est *Liberalis Episcopus Meidilensis*, quem *Meidilensem* esse iuberem, si qui liber addiceret. Fortasse, quæ & Hemsterhuisii nostri suspicio, ex Punico *Migdal*, turrim notante, hæc nata sunt. xxv. M. P. huic mansioni priores editiones scriptique nostri apponunt. Wess.

MINNAM VILLAM MARSI M. P. xxviii.] Regium exemplar recto casu hunc numerum edit. Blandinianum Minna villa Amarsii M. P. xxviii. atque Neapolitanum & Longolianum. Svr.

MINNA VILLA MARSI] Lugdunenses ediderunt *Villa Amarum*. Libri, quorum nobis usura fuit, *Anarsi* aut *Amaris* M. P. xxviii, uti Vossii, aut *Amusi* cum schedis Cusani. *Minnenensis* Episcopus est in Notitia, sed inter Mauretaniæ Caesariensis præfules. Wess.

LEPTIM MAGNÀ COL. M. P. xxxviii.] Regi. Lepti magna col. M. P. xxviii. Blandinianum, Lepti magna colonia xxiii. Neapolitanum Leptimagna colonia mpm. xxix. Longolianum Lepti magna colonia mpm. xxiii. & milto xxix. corrigi. Svr.

LEPTI MAGNÀ COL.] Non aliter nostri, neque Tabula scripta. Sequior ætas duo hæc vocabula in unum conflavit. Procopio L. VI. Aedif. Just. C. 4. *Λεπτιμὰ*. & Belli Vandalici L. II. C. 27. Hinc Victorinus Episcopus *Leptimagnensis* in Concilio Cabarsustitano, Civitas *Leptimagnensis*, in qua Dux militum provincie Tripolitaneæ sedem habebat, dicitur in L. 2. §. 1. Cod. de Praef. Praet. Afr. Hieronymus urbem *semibarbaram*, postquam in solitudine Lib. I. in Jovinianum appellat. *Leptimajus*, quod Salmasius ad Sparianum in Severi vita C. 1. memorat, nusquam inveni. Coloniae dignitate insignitam fuisse, etiam nuni docent. Juris Italici facta est ab Imp. Severo & Antonino ut ex L. 8. §. ult. D. de Censibus cognoscimus. Wess.

SEGGERA] Vel *Soggera*. In Conciliorum libro *Soggermis*.

SEGGERA M. P. xx.] Habent optima exemplaria Regium & Blandinianum: Neapolitanum vero *Soggera* mpm. xx. & Longolianum cum *Soggera* prætulisset, milto *Soggera* emendat. Svr.

SEGGERA] Vulgatum nostri probant. *Soggera*.

BERGE.
BASE.
THEBVNTE.
AVXIQVA.
ANNESEL.
AVZVI.
ASTIAGI.
MACOMADIBVS SYRTIS.

M. P. XXIII.
M. P. XXV.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XVIII.
M. P. XXV.
M. P. XXX.
ISCI-

gera solus Cusani liber. *Segetis*, cujus in Concilio Carthaginensi sub Cypriano memoria exstat, in provincia Byzacena censebatur, ut ex Notitia apertum est. In Tabula xxx. m. p. a Lepti magna conspicitur *Sigolm*, five *Subgoli*, ut Ravennas maluit.

WESS. BASE M. P. xxv.] *Habet Regium exemplar: cum Sere reliqua præferant.* SVR.

BASE] In excerptis librorum veterum prioribus editionibus *Sere* obvium est. Huic, si certum esset mansionis nomen, libens Episcopum imponerem Proculum, quem Collatio Carthaginensis C. 135. præposuit *plebi loci Sertenfis*. Scio viros eruditos hunc præfulem Mauretaniae patribus, quod Notitia inter eos *Sertensem* nominat, annumeravisse. Verum Proculus *Sertenfis* non fuit; duos ejus urbis alios Collatio C. 187. & 201. conservavit. Sin *Base* ex Suritae libro malueris, refer huc ex Notitia Imp. Occident. p. 104. *Præpositum limitis Bazensis*. Mansionem anteriorem invenimusquam. Anastasius in Epitome *Bertem* appellat.

WESS. THEBVNTE M. P. xxx.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum Tabunte m. p. xxx. Neapolitanum Tabinite mpm. xxx. & Longolianum Tabundæ mpm. xxx.* SVR.

THEBVNTE] Antiores editiones & schedae nostræ summa concordia *Tabunte*. WESS. AVXIQVA M. P. xxx.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum Auxiqua m. p. xxx. & Longolianum: sed hoc multo Auxiqua corrigit. Neapolitanum Auxiqua xxx.* SVR.

AVXIQVA] Placet libris, quibus utimur, *Auxiqua*. Simili fere nomine urbem hoc tractu laudat Lycophron §. 85.

*Αυσίγδα, Κυνόφτις ἢ τέρων πέδι
Ναυμῆς ἀπ'αίνας.

*Ausigda, quam Cinnypheus rigans fluvius
Aquis sæcundat.*

Neque longe à Cinyphio flumine hæc disjuncta mansio fuit. Parilientæ exemplar huic & sequenti xxxiii. m. p. adjungit. WESS.

ANNESEL M. P. xxx.] *Habent Regium & Blandinianum, ac Longolianum: Neapolitanum vero Anesep mpm. xxx.* SVR.

ANNESEL] Ex Vaticano dedit Doctissimus Schellstrate *Anpezel*, Vossiano accedente: *Pseudo-Anastasius* in suis invenit libris *Annafel*.

WESS. AVZVI.] *Ptolemaeo Azui.* SIML.

AZIV M. P. xviii.] *In exemplari Regio Auxiu: Blandinianum Azui mpm. xviii: & Neapolitanum Anzin m. p. xviii. Longolianum Azui m. p. xviii. & miniacis litteris corrigit Anzin. Forte Ptolemaeo inter duas Syrtis* SVR.

AVZVI] Libri, quos vidimus, *Auzui*. WESS. STIXGI M. P. xxv.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum Astiagi mpm. xxv. atque item Long. Neap. vero Astiagi m. p. xxv.* SVR.

ASTIAGI] Omnes miro consensu *Astiagi*. An Cyri avum maternum *Astygem* huic mansioni nomen fecisse opinati sunt? WESS.

MACOMADIBVS SYRTIS] *Ptolemaeo Macoma villa ad Syrtim magnam. Libro Notitiarum in Tripolitana provincia, Limes Macomadiensis.* SIML.

MACOMADES SYRTIS M. P. xxx.] *Regium exemplar Macomadibus Syrtis m. p. xxx: cum reliqua Macomadibus Syrtis mpm. xx. præferant. Ptolemaeus in Syrtis parve thessalidis collocat juxta Tritonem.* SVR.

MACOMADIBVS SYRTIS] Scripta Peutingeri Tabula *Macomada*. In Ptolemaeo vocabulum corruptissimum est. Καρυμάδα καμῆ editi prae se ferunt. Quia tamen codex Palati-

ISCINA.
TRAMARICIOLO.
AVBEREO.
DIDICA.
TVGVLVS.
BANADEDARI.
ANABVCIS.
TINIODIRI.

M. P. XXX.
M. P. XXXI.
M. P. XXV.
XXIII.
M. P. XXIIII.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
BO-

latinus *Μακρυς* ostendit, non verebor affirmare, in Ptolemaeo fuisse olim *Μακρυγδα*. Ravennas L. V. C. 6. *Macumades* maiores appellat. Atque hæc tertia est ejusdem nominis urbs, in his itineribus obvia. passuum millia xx. libri tantummodo habent. WESS.

SCINA M. P. xxx.] *Habet Reg. exemplar. Bland. & Long. Iscina* mpm. xxxiiii. *Neapolitanum Isina* mpm. xxxiiii. SVR.

ISCINA] Eorum librorum, quos usurpavi, nullus est, quin *Isina* offerat. In m. p. differentia major est. Parisiensium unus cum Vaticano & Lugdunensi exemplari xxxiiii. m. Simlerus m. p. xxxiiii. dedit, cui comitem liber Fabricii se addit. Putem *Isina* verum mansionis esse nomen. Nam Ravennas L. V. C. 6. *Isina* habet ex Tabula, quæ nunc vitiose *Stina* edit. In primis suspicionem auget Ptolemaeus, in quo *Ισυνα* L. IV. C. 3. invenies. Hoc ergo revocavi. WESS.

TRAMARICIOLO] Vel *Tramaricio*. SIML. TRAMARICIUM M. P. xxxi.] *Reg. exemplar Tramaricio* m. p. xxxi. *Bland. Tramaricio* mpm. xxxi. & *Neap. Tramariciano* mpm. xxxi. *In Long. Tramaritio* mpm. xxxi. & *multo corrigi* Tramaritio. SVR.

TRAMARICIOLO] Et hoc restitui, ob librorum concordiam. *Tramaricio*, quod Fabricii adscriptum est libro & in aliis invenitur, hinc natum est. WESS.

AVBEREUM M. P. xxv.] *Regium exemplar Aubereo* m. p. xxv. *Bland. Aubureo* m. p. xxv. *Neap. Ambureo* mpm. xxv. *Long. Aubureo* mpm. xxv. & *multo Ambureo emendat*. SVR.

AVBEREO] In uno Parisiensium *Ambureo*. Credo hoc verum esse. Memorat Collatio C. 121. *Donatum Episcopum Ecclesie Amburenensis* sive *Amburenensis*, quem cur hinc ablegemus, nihil est causæ. Non ignoro viros egregios

St. Baluzium, Joan. Garnerium, H. Norisium, *Amburensem* hunc mutasse in *Amborensem*, atque ex Tripolitana in Numidiam transulisse: verum omnes invita Collatione. WESS.

DIGDICA] Vel *Didica*, *Diedica*. In Conciliis *Doctissimum Episcopum*. SIML.

DIGDICA M. P. xxiiii.] *Habet exemplar Reg. Bland. Didica* mpm. xxiiii. & *Long. sed hoc Didica multo emendat. Neap. Didica* mpm. xxiiii. SVR.

DICDICA] Conspirant editi scriptique in *Didica*. Idem habet Ravennas L. V. C. 6. *Digida Municipium* Tabula. *Diodica*, quam in Anastasii Epiome invenies, ex *Diedica* orta est. WESS.

TVGVLVS M. P. xxiiii.] *Regium habet exemplar: & reliqua* Tuculus. SVR.

TVGVLVS] *Tuculus* etiam nostri. Rectum videtur *Tagulis* ex Tabula, nam & ita Ptolemaeus, nisi quod adspirationem addiderit. Corrigendus Ravennas, cui *Tragulis* dicitur. WESS.

BANADEDARI M. P. xxv.] *In Regio legimus exemplari, atque item in Elandiniano: nisi quod duobus distinguitur nominibus Bana dedari: in Neapolit. Banadredana* mpm. xxv. & *miniaceis literis Benadcladri emendat*. SVR.

BANADEDARI] Fuerunt hoc loco Arae, quæ nomen ex Philaenis fratribus traxere, de quibus Sallustius Jugurt. C. 79. alique. Habet eas heic Tabula, xxx. m. p. à superiore mansione disjungens. Credidero eadem designari, & si *Banadedari* legeretur, patene affirmatæ vocem esse Punicam, *aras cursum*, ipsorumque adeo Philaenorum fratrum, indicantem. Possem alia in hoc genere proferre, si conjecturas perderem vellem. Nunc manus abstinere potius erit, & aliunde auxilium expectare. WESS.

ANABVCIS] Agnoscit Ravennas & Tabula, eadem passuum millia annexens. WESS.

TINIODIRI] Vel *Timoiridi*, *Tiniodiri*. SIML.

BOREO.
TINCI AVSARI.
ATTICI.
CHAROTVS.
CAMINOS.

M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXII.
BE-

TINIODIRI M. P. xxv.] *Habetur in Regio exemplari. In Blandiniano, & Neapolitano Tiniodiri mpm. xxv. Longolianum Tiniodiri. Svr.*

TINIODIRI] In nostris par discordia. *Timoridi, Tinioridi, quod ex altero natum est, præferunt.* WESS.

BOREO] Promontorium hoc Syrtim maiorem includere scribit Plinius. hodie vocatur *Caput Teiones.* SIML.

BOREVM M. P. xii.] *Regium Boreo. In reliquis Boreo. Borian promuntorium designat. Plinius L. 5. C. 4. Promuntorium, inquit, quod maiorem includit, (de Syrtibus enim agitur) Borian appellatur. Ultra Cyrenaica provincia. Ptolemaeus item Βορείον ἄκρον τῆς τῆς Κυρίας. At Procopius Borii urbis meminit ἐπὶ τῶν κρημάτων libro 6. C. 2. & Pentapoleos ultimam esse versus Occidentem Solem; & eam urbem Maurus barbaris proximam constituit.* Svr.

BOREO] Judaei haud longe ab hac urbe templum habebant, à Salomone, ut rumor erat, conditum, quod Justinianus, ipsis ad Christianorum sacra traductis, in Basilicam cultus melioris convertit, Procopio indice. Judaeos in hoc terrarum angulo incoluisse ex Tabula cognoscimus, quæ circa Iscinam mansionem habet a Judæis appellatam. Sed hac de re forte pluribus alias. Fuit hinc Ario ad dictus *Sentianus Borei* Episcopus, pars Synodi Nicenæ I., de quo J. Gothofredus ad Philostorgium L. I. C. 8. In Vaticano codice Em. Schellstrate *Boreom* invenit. WESS.

TINCI AVSARI] *Ausurianorum* meminit Synesius. SIML.

TINCAVSARI M. P. xxiiii.] *Regium exemplar Tincaufari M. P. xxiiii. cum reliqua Tinciaufari M. P. xxiiii. edant.* Svr.

TINCI AVSARI] Frequens est in scriptoribus Seculi IV. *Ausurianorum*, Tripolitanam provinciam, Pentapolim atque Aegyptum divexantium, mentio. Synesius in Epistolis & Carastasi, mala hinc orta sæpe deplorat. Ammiano L. XXVIII. C. 6. *Ausuriani* dicuntur.

Ausurianos appellat Philostorgius L. XI. H. Ecc. C. 8. ubi Gothofredum vide. Omnes nostri libri *Tinci ausari.* WESS.

ATTICI M. P. xxv.] *In Regio, Blandiniano, & Longoliano legimus. At in Neapolitano Autrici mpm. xxv.* Svr.

CHOROTVM M. P. xxv.] *Habet Regium exemplar Chorotus. Blandinianum & Longolianum Carotus. Neapolitanum Carodius. Svr.*

CHAROTVS] Editi scriptique nostri libri *Carotus* præferunt. Pseudo-Anastasio *Carothum* habet. WESS.

CAMINOS M. P. xxxi.] *Habetur in manuscriptis, Blandiniano, & Neapolitana bibliotheca exemplaribus, & excuso Longoliano, cum in Regio Chaminos M. P. xxxi. legatur.* Svr.

BERONICE] *Berenice* Plinio, quondam Hesperidum vocata. Distat, eodem auctore, à Lepti cccclxxxv. m. p. Sed hic longe major distantia ponitur, quoniam Plinius rectam distantiam annotat. Antonius vero iter terrestre, qua longo ambitu circumunda est Syrtis major. hodie *Bernicho* dicitur. SIML.

BERONICEM M. P. xxx.] *Omnia eadem auferendi casu Beronice M. P. xxx. Straboni, Ptolemaeo, & Stephano, Graecis auctoribus Beronica; & Plinii quoque manuscriptis exemplaribus, Berenice, inquit L. 5. C. 9., in Cyrenaica regionis descriptione, quæ & Pentapolitana regio, in Syrtis extimo cornu est: quondam vocata Hesperidum. abesse à Lepti cccclxxxv. m. p. perhibet, quæ directis itineribus, & non mansionum certarum diverticulis, credibile est connumerari. Ptolemaeus idem illi tribuit cognomen in Pentapolitana regione. Beronica à regibus Bontegadis, & item Stephanus.* Svr.

BERONICE] Nobilissimam hanc urbem, à Ptolemiaci uxore Bernice nuncupatam, *Bepix* appellat Procopius L. VI. de Aedif. Justiniani C. 2. *Bernicide* in Tabula leges, pro *Berenicide*, quod Silius Italicus L. III. J. 249. adfirmabit.

BERONICE.
ADRIANE.
TEVCHIRA.
PTOLEMAIS.
SEMEROS.
LASAMICES.

M. P. XXX.
M. P. XXVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXVI.
M. P. XXXII.
M. P. XXV.
CY-

Adfuit undosa cretus Berenicide miles.

Et Lucanus L. IX. 524.

*Nam quidquid pulvere sicco
Separat ardentem tepida Berenicide Lepiti.*

Vide ibi Oudendorpium.

Wess.

ADRIANE M. P. XXVIII.] *Habent ea
exemplaria, quæ à me conferuntur.*

Svr.

ADRIANE] Haud plura vir doctus in veteri libro invenit, qui excerpta editioni Lugdunensi Alb. Fabricii adscripsit. Eadem ex Vaticano publicavit Schellstrate, Tabula consentiente. *Hadrianopolis* Ravennati & Tabulae dicitur; unde colligas cum Salmastio ex earum civitatum fuisse numero, quas Hadrianus, quantumvis titulos in operibus haud amaret, magno numero *Hadrianopolis* appellavit. Vide Spartianum in ejus vita C. 20. Nec mutandum tamen mansionis hujus nomen, quam *Adrianopolis* Hierocles itidem vocavit. Wess.

TEVCHIRA] Eadem Arfinoë quoque dicta, distat Plinio à Berenice XLIII. M. P. noster Antonius XLVI. numerat. Hodie *Tochara* nominatur.

Siml.

TEVCHIRAM M. P. XVIII.] Reg. *Theucira* M. P. XVIII. *habet*, atque item *Blandinianum*: Neap. *Thecira* mpm. XVIII. *Longolianum* *Theucira* mpm. XVIII. & *supra* *Therira* corrigi. *Straboni* L. 17. p. 837. à Berenice est urbs *Teuchira*, quam *Arfinoen* vocant. *Arfinoen* *Teuchiram cognominatam*, à Berenice XLIII. M. P. distare, manuscriptis exemplaribus consentientibus, Plinius auctor est, L. 5. C. 5. *A Ptolemaeo* itidem appellatur *Ἀρσινόη καὶ Τεύχिरα*, *Stephano* *Δελφίης πόλις Παρσένις Ἀρσίνης, καὶ ἄλλοτε Τεύχिरα*, quamvis perperam in Aldino libro *Τεύχिरα* legitur.

Svr.

TEVCHIRA] Non est in Stephano *Τεύχिरα*, ex improbandum. Invenies idem in *Χερσίνης*; habet quoque Herodotus L. IV. C. 171. & quod rixam præcideret omnem, vetus monu-

mentum Th. Reinesii Claf. VIII. 84. GN. V. ANTINO. L. F. VENANTO. N. TAVCHEIRA. EX AF. VETERANO. Quare non male Tabula *Teuchira* col., sed XXV. M. P. ab Adriane separans. Plerisque scriptoribus numeri est multitudinis, ut Herodoto, Lycophroni X. 877. Synesio inter Epistolae Græcicas, nam reliqua ejus nunc inter manus non sunt, p. 220. 239. Munivit novis operibus urbem Justinianus, teste Procopio L. V. de Aedif. Justin. C. 2, ubi vitiose *Τεύχिरα* appellatur, quam mendosius in Paschali Chronico p. 35. *Ταυχίρα*. *Praepositus limitis Teuchitani* est in Notitia Imp. Occid. p. 119, qui verius *limitis Teuchirani* diceretur.

Wess.

PTOLEMAIS] Antiquo nomine Barce, Plinio XXII. M. P. à Teuchira, hodie *Tolemeta*.

Wess.

PTOLEMAIDEM M. P. XXVI.] *In cum numerum, manuscripta consentiant recto Ptolemaidis casu exemplaria: cum Plinius L. 5. C. 5. ab Teuchira Ptolemaidem Barcem nuncupatam XXII. P. M. abesse tradat. Longolianum XXV. M. P. numerat: & XXVI. mpm. emendat: à Ptolemaeo ἱπποκράτης cognominatur hac Cyrenaica Ptolemais.*

Svr.

PTOLEMAIS] *Conditia* Ptolemais fuit, non ubi Barce sita erat, sed Barces portus. Recte Ch. Cellarius L. IV. Geogr. C. 2. ex Scyllace id animadvertit. Addo Barcen post conditam Ptolemaidem superstitem fuisse. Distinguitur à Ptolemaide in Ptolemaei L. IV. C. 4. Diversos præterea Episcopos habuerunt. In Niceno I. Concilio Arianis sese annumerasse leguntur Zopyrus Barces & Secundus Ptolemaidis.

Wess.

SEMEROS] Ptolemaeo forte *Zemistibus*. SIML. SEMEROS] Lugduni & Basileae mansioni huic XXXIII. M. P. apposuerunt. Vulgata affirmantur codicis Vaticani & Parisiensis auctoritate.

Wess.

LASAMICES M. P. XXV.] *Habet Regium*

1 2

exem-

CYRENE.
LIMNIADE.
DARNIS.
HIPPON.

M. P. XXV.
M. P. XXI.
M. P. XXIII.
M. P. XXVIII.
MI-

exemplar, & infra M. P. XXVI. Blandinianum Lasamices mpm. XXVI. cum infra Lasamicos mpm. XXV. praeferat. Neapolitanum item hoc loco Lasamices mpm. XXVI. & infra Lasanmicos mpm. XXV.

SVR.

LASAMICES] Adjungunt excerpta, quibus utitur, utrobique XXVI. M. P., licet infra Lasamicos edant.

WESS.

CYRENEM M. P. XXV.] In Regio exemplari Cirene M. P. XXV. & in Blandiniano Cyrene M. P. XXV. Graeci numero singulari proferunt, & item Latini auctores, & plentius plurium numero Cicero pro Plancio C. 5. Desiderarunt te inquit, oculi mei cum esses Cyrenis: & doctissimus Poeta Catullus:

Lasercipiciferis jacet Cyrenis.

SVR.

CYRENE] Eodem numero utitur in voce Obsequens C. 28. Locustarum ingentia agmina in Africa, à vento in mare dejecta, fluctibusque ejecta, odore intolerabili Cyrenis morisiferi vaporis gravem pestilentiam fecerant pecori. Sic ea Julii legenda arbitret. Mitto Lucanum, Virtruvium, Virgilium atque alios, quibus Cyrenae placuerunt. Vide vero an hæc urbs redenda sit vexatissimo Gratii versui 507.

Nec saevos miratur equos terrena Cyrene.

Vulgo Syene editur, quam urbem cum Cyrene à libris fuisse permixtam alibi ostendam ex Rufino de Vitis Patrum C. 1. Hoc si probaveris, non erit, ut anxie Syenensium equos, nemini veterum memoratos, inquiras. Cyrene ob equos eorumque studium celeberrima est. Pindaro Ode IV. Pythior. Εὐωνύμῳ Κροβίνα dicitur, & ἰωάννης πόλις ἐν ὀρεγέειν πύλῃ, urbs curribus praeiens in albicante ubere terra posita. Recte inde Gratio terrena Cyrene, quippe campestris & in feracissimo atque uberrimo Libyae agro à Batto condita. Κάρον Ἀποδίων, seu hortum Veneris propterea idem Pindarus appellat. Nec quenquam morabitur syllabae modulus, quam ancipitem esse Graeci poetæ ostendunt, eosque secuti Catullus &

Virgilius. Vide Vossium ad Catul. p. 17. Una earum urbium fuit, è quibus Pentapolis nomen est natum. Isidorus L. XIV. Origin. C. 5. Pentapolis Graeca lingua à quinque urbibus nuncupata est, id est, Berenice, Ceutria, Apollonia, Ptolemais: ex quibus Ptolemais & Berenice à regibus nominatae sunt. Tu lege cum viris doctis Teuchira pro Ceutria, & Cyrenen adde ex Plinio L. V. C. 5. Ceutria MSS. in Martiano Capella L. VI. p. 217. itidem praeterunt, hinc adjuvandi. Plura dabit Illust. Spanhemius ad Callimachi Hymn. in Apollin. §. 94.

WESS.

LIMNIADEM M. P. XXI.] Habet Regium exemplar Limniade M. P. XXI. & item Bland. Neap. Liminde mpm. XXVI. & Long. Limnide mpm. XXI.

SVR.

LIMNIADE] Geographiae Sacrae Auctor Lemandum hic substituit. Non constitui in re incerta illi obloqui, malo tantem eam urbem Lemnadum appellare cum Theophilus Alexandrino Epist. Paschali I. Ut sciatis, inquit, pro sanctis & beatis Episcopis, qui in Domino dormierunt, ordinatos esse in Lemnado pro Herone Nafsam. Propius ideo à Limniade abest, quam recte Car. à S. Paulo censuisse dubium existimo. Limnide nostri omnes praeter Cusani, qui Lamniade, praeterunt. Pseudo-Anastasius Regio Suritae libro assentitur, Limniademque hinc hausit. Credo mansionem à palude aliqua palustrive loco Limnadem fuisse cognominatam, quam vocem varie dein scripturarum librarum.

WESS.

DARNIS] Alias Dardanis. Ptol. Darnis. SIML.

DARNIDEM M. P. XXIII.] Regium & Blandinianum, ac Longolianum exemplar Darnis M. P. XXIII. Neapolitanum Darius mpm. XXIII. Ptolemaeo culpa librariorum Δάρνις pro Δαρτί, & statim ἡν δὲ Δαρδάνιδος μεσημέρας ἐκκαταμένον pro Δαρτίδ. Supra enim in ipsis excusis μεσημέρας Δαρτίδος πόλεως ὀνόματι legitur: & in designatione Marmaricae ἡν δὲ Δαρδάνιδος Δὲ Δάρνις πόλεως γραμμένη. Adde quod in vetusta versione latina, cuius supra men-

men-

MICHERA SIVE HELENE.
BADRIN.
AVSVFAL.
CATABATHMON.

M. P. XXX.
M. P. XXV.
M. P. XX.
M. P. XXV.
ALE-

mentionem fecimus, Darnis legitur: & in excu-
so Romae anno M. D. VIII. Darnis al. Darda-
nis. Ammianus: Et Arsenio eadem, quae Teu-
chira: & Darnis, & Berenice: quam Hesper-
idas appellant lib. 22. C. 16.

DARNIS] Urbem hanc senior ætas videtur
Darnen Δάρνης appellasse. Ioan. Moschus in
Prato Spirituali C. 119. Οὐδὲν δὲ ἐστὶν
ἐν τῇ πόλει τῶν Δάρνης, & ἐν τῇ πόλει. Vertit
Ambr. Camaldulensis Darnae civitatis, atque
hinc non sine ratione dubites, sitne in Hiero-
cle loco Δάρνης legendum Δάρης an Δάρης. Vide
H. Valesium ad Ammianum L. XXII. C. 16.
ubi hanc urbem Synefio restituit. Codex Vati-
canus huic XXXIII. M. P. adjungit, sequenti
vero M. P. XXVIII.

MICHERAM SIVE HELENEM M. P. xxx.]
Reg. Michera sive Elene M. P. xxx: & infra
Mecira. Bland. Mecira sive Helen mpm. xxx.
& Longolianus. Neap. Mechira Helen M. P. xxx.

MICHERA SIVE HELENE] Excerpta li-
brorum, quæ inter manus sunt, Meeira sive
Helem, Beles, aut Helen, quomodo editiones prio-
res. In Tabula Meciris leges.

BADRIN] Vel Batris aut Baradris. In
Concilio Carthaginensi nominatur Batris à
Badis, ubi quædam exemplaria habent Badris.
Forte est Batrachus portus Ptolemaeo, hodie
Trabochia.

BADRIN M. P. xxv.] Habent Regium &
Elandinianum exemplar & Longolianum: sed hoc
multo Baradin corrigi. Neapolitanum vero
Baradin mpm. xxv.

BADRIN] Badensis Episcopus apud Cypria-
num hinc ablegandus est: Vadis aut Badae,
quarum urbium hæc à Ravennate in Tingita-
na ponitur, illa inter Numidia oppida recen-
setur, præfuit. Badrim est in Vaticano & Fa-
bricii exemplari. Ceteri Barim; Barradin Cu-
fani schedae.

CATABATHMON.] Catabathmos oppidum
& vallis repente convexa, finis est Cyrenaicae.
Quod autem hic post Catabathmon ponitur

Alexandria, idque addito IX. M. P. numero,
manifestum est mendum: ex Plinio enim L. V.
C. 6. constat Alexandriam à Cyrenis distare
itineris terrestri XXXV M. P. à Catabathmo
CLXXXVI. M. Videtur autem inscriptio hujus
itineris mendosa, in qua ponitur iter à Lepti-
magna Alexandriam DCCGCCII, cum tamen
mansiones posite Catabathmon usque hanc
summam conficiant. Quia vero à Catabathmo
incipiunt fines Alexandriae, utroque loco pro
Alexandria ponendum putarem Catabathmos
fines Alexandriae.

CATABATHMON M. P. xxv.] In nume-
ro omnia conveniunt exemplaria. Sallust. Fugitiv.
C. 19. Catabathmon Aegyptum ab Africa di-
videre tradit: ut provincia Africa, & tercia
orbis portio intelligatur. Pompon. L. 1. C. 7. A
promuntorio Metagonio ad aras Philaeno-
rum, regionem eam proprie nomen Aficae
usurpare docet, & C. 8. ad Catabathmon Cy-
renaicam provinciam pertinere: & item de
tertia orbis parte accipi vult. Asiae, inquit C. 9.
prima pars Aegyptus inter Catabathmon &
Arabas ab hoc litore penitus immissa. Verum
auctor Commentarii belli Alexandrini perhibet
prædicari, partem Alexandriae dimidiam Africae
esse: & hoc Itinerarium infra à Catabathmo fi-
nes Alexandriae constituit. Pomponius In li-
tore, inquit, Alexandria Africae contermina.
Plinio L. 5. C. 5., finem Cyrenaicum Cata-
bathmon appellari oppidum, & valem repen-
te convexam cursum est.

CATABATHMON] Nihil certius est ob-
servatione Simleri. Alexandria à Catabathmo
longissime fuit disjuncta. Procopius L. VI.
Aedific. Justiniani C. 2. Pentapolim xx. die-
rum itinere Alexandria removet, quod ridicu-
lum foret, si urbs ea IX. tantum millibus
passuum Catabathmo esset disparata. prætereo
quæ Strabo L. XVII. p. 798. de maritimo iti-
nere à Catabathmo Paratonium atque inde
Alexandriam memorat; sola Plinii auctoritas
falsi arguit Itinerarii scripturam, cui auxilium
nullum ex libris scriptis oritur

ALEXANDRIA.

M. P. VIII.

ITEM ALIO ITINERE A PTOLEMAIDA IN ALEXANDRIAM.

SEMEROS.

M. P. XXXIII.

LASAMICES.

M. P. XXV.

CYRENE.

M. P. XXV.

FINES MARMARIAE.

LIMNIADE.

M. P. XXI.

DARNIS.

M. P. XXIII.

HIP.

ALEXANDRIAM M. P. VIIII.] *Alexandria* M. P. IX. *exemplar Blandinianum, & Longolianum Alexandriae* M. P. VIIII. *Neapolitanum. Alexandriae* mpm. VIIII. SVR.

ALEXANDRIA] *Alexandriae* vocabulum ex sede sua parum tempestive huc viciniae migravit. Deest fini sequentis itineris, unde abesse non potest. Nunquam Itinerarii scriptor urbem, quo iter est, negligere solet. Et si negligeret, daret se turpiter. Neque enim praeteriri ea urbs potest, quae iter terminat. Scio H. Suritam existimasse eandem esse *Caportim*, ultimam ejus itineris mansionem, atque Alexandriam. Sed & id novi magnum esse in ea re peccatum. Equidem, si à libris discedere animus esset, ablatam hinc Alexandriam proximo itineri subicerem. Nunc nihil movere potius arbitror. WESS.

ITEM ALIO ITINERE A PTOLEMAIDE ALEXANDRIAM] *Reg.* Item alio itinere Ptolemaida in Alexandria. *Blandin.* Item alio itinere ab Tholomaida in Alexandriam. *Neapolitanum* Item alio itinere à Phtolomaida in Alexandriam. *Longolianum exemplar.* Item alio itinere ab Ptolemaida in Alexandriam: nequa ulla mansionum summa apposta apparet. SVR.

ITEM ALIO ITINERE A PTOLEMAIDA IN ALEXANDRIAM] Restitui loco suo praepositionem, à Surita expulsam ejectamque. Timuisse vir doctissimus videtur, ne particula in Grammaticorum praepcepta incurreret. Sed facile scriptorem aetatis suae consuetudo, quam & antiquissimi probaverunt, excusabit. Notum est Plautinum, ne alia excusabilem, ex Bacchidibus Act. II. 1. Herilis patria salve, quam ego biennio, postquam hinc in Ephesum abii, te conspicio iubens. Id mireris, con-

jurasse libros in ab & a Ptolemaida, an ex Ptolemaide fecerunt Ptolemaida, uti ex Narbone Narbonam, Afsalene Afsalonam? Ptolemaida hac terminatione est in Martiano p. 217. L. VI., ubi H. Grotius videndus. Ptolemaide castro recto quosdam dixisse monuit Salmastius ad Fl. Vopisii Probum C. 17. WESS.

SEMEROS M. P. XXXIII.] *Hac desunt in Reg. Blandinian.* Semeros mpm. XXXIII. & item *Neap. ac Longolianum: cum supra à Ptolemaide Semeros* M. P. XXXI. definitur. SVR.

FINES MARMARIAE.] Post Cyrenem in exemplari manuscripto interponitur *Fines Samariae*. In impresso *Fines Samariae*, aut *Armariæ*, pro quo ponendum *Fines Marmaricae*. Sed si Ptolemaeum sequamur, Darnis finis erit Cyrenaicae & initium Marmaricae: itaque post Linnidem sive Linnidam & Darnim rectius hoc interponi posset. Ac fieri potest, ut haec notatio finium Marmaricae & Alexandriae ex margine irrepperit, cum nusquam alibi provinciarum limites notet, nisi Mauritaniae utriusque. Porro qui hic ponuntur fines, ita accipiendi sunt, quod hoc loco fines Marmaricae & postea Alexandriae incipiant. SIML.

FINES MARMARIAE] *In Regio.* Finis Marmariae. *In Blandiniano & Neapolitano.* Finis Armariæ. *Longolianum* Fines Samariae, & milto Armariæ. *Strabo* gentem mari propinquam, & quae ad Aegyptum pertineat, usque ad Cyrenem, Marmaridas esse auferit est: cui fines à Ptolemaeo designantur, qui satis appositè huic itinerario congruunt. Nam à Darnide urbe in nea protenta, Pentapolis ab Oriente parte Marmaricae finitur: atque hoc loco inter Cyrenem & Linnidam Marmariae fines ab Antonino assignantur: A Paraetonii ferme regione ad Syrtim usque majore.

HIPPON.
PAPI.
PANIVROS.
MICHERA.
IVCVNDIV.
GEREATIS.
CATABATHMON.

M. P. XXVIII.
M. P. XXXIII.
M. P. XXX.
M. P. XX.
M. P. XL.
M. P. XXXII.
M. P. XXXV.

FINES ALEXANDRIAE.
GERAS.

M. P. XVIII.
ZI-

maiores porrigi Matmaidas Plinius L. 4. C. 5. afficit: Gentem Nomadtum Lybiae esse, Pausanias in Atticis C. 7. auctor est.

SVR.

FINES MARMARIAE] Exulant ex Vaticano codice voces FINES MARMARIAE, unde quodammodo Simleri suspicio constabatur. Quia tamen ceteri mordicus retinent, nihil causae video, quamobrem exterminari debeant.

WESS

HIPPON M. P. XXVIII.] Habet uti supra à Darnide Regium, cum reliqua XXVIII. hoc loco præferant, quæ supra XXVII. definitierant.

SVR.

PAPI M. P. XXXIII.] Regium XIII. habet. Reliqua vero XXXIII. quorum consensu ducitur.

SVR.

PAPI] Fuit cum opinaret in Papi latere urbem *Ἀπὶ Ἀπιν*, cuius meminisse Polybius Excerpt. cxxv. verum re pressius examinata, opinionem repudiavi. *Ἀπιν* non longe Parætonio fuit, ut videas ex Scylace p. 106. Edit. Gronovii.

WESS.

PANIVROS M. P. XXX.] Ptol. & Straboni *Πανίυρος*.

SIML.

PANIVROS M. P. XXX.] Habet manuscripta, & Longolianum. Straboni L. 17. p. 838. Paliurus vicus: & Ptolemaeo in Marmaricae situ *Παλιύρος*, ut forte ea sit, quæ hoc loco Panivros.

SVR.

PANIVROS] Habet Tabula hoc loco Paliuris, adeoque recte viri docti censuerunt Paliuros hic videri legendum. Meminit loci Lucanus, sed vocis similitudine deceptus Paliuri nomen imposuit L. IX. 42.

*Et hinc placidis alto delabitur auris
Is lius, Paliure, tuum: neque enim æquæ
capitum*

*Ausonio monumenta tenes: portusque quietos
Te statur Libye Phrygiæ placuisse magistro.*

An à Macedonibus nomen repetemus? Suidas urbis Macedoniæ *Παλιύρας* Paliuræ mentionem fecit in *Ἀστυμυρία*, nisi tamen ibi vitium sit.

WESS.

MICHERAM M. P. xx.] Reg. cum supra Michera sive Elene signasset, hoc loco Micera habet. Blandinianum Mecira. Neapolitanum Metira, atque item Longolianum.

SVR.

IVCVNDIV.] Lucundui. Ptolemaeo forte *Λευαε Καμινί*.

SIML.

IVCVNDIV M. P. XL.] Habet Regium exemplar. Blandinianum Lucundui M. P. XL. Neapolitanum Lucundui M. P. XL. Longolianum Lucundui M. P. XL.

SVR.

IVCVNDIV] Omnes fere nostri Lucundui præferunt. In Anastasio Vicundium invenio, quod ad Regii exemplaris lectionem proxime accedit. Secundinus Episcopus Vicundianensis memoratur in Collatione C. 180. Sed ille Afer fuit. *Ἀφρογὰ Κἀύους* Ptolemaei in Marmarica mediterranea ponuntur: hoc vero iter secundum litus maris ducit. Adeo pronum & in aperto est dicere quæ non sit, quam quæ tandem sit profiteri.

WESS.

GEREATIS] Vel Gertatis.

SIML.

GEREATIS M. P. XXXIII.] Habet Regium exemplar. Blandinianum Gertatis mpm. XXXII. & item Longolianum: & multo Cereatis emendat. Neapolitanum, quod proximè ad Regium accedit, Cereatis mpm. XXXII.

SVR.

GEREATIS] Libro Fabricii vir doctus Gertatis adscripsit. ceteri vulgatum servant, nisi quod plures apposuerint XXXIII. M. P. WESS.

GERAS.] Ptolemaeo Zygris villa.

SIML.

GER.

ZIGILIS.
ARISTEV.
THABRASTA.
PARAETONIO.

M. P. XXXII.
M. P. XX.
M. P. XXXII.
M. P. XXVI.
EV.

GERAS M. P. XVIII.] *Manuscripta exemplaria habent & Longolianum.* Geras oppidum circiter 1. stadia à Pelusio situm Nicephorus Callistus libro 13. C. 17. Ecclesiastica historia assitit. Ptolemaeo juxta Pythis promontorium Regias 76.
SVR.

GERAS] Parvum oppidum Geras, de quo Sozomenus L. VIII. H. Eccl. C. 19., & ex eo Nicephorus, cum hac mansione componi non potest. longissime hinc abest, VII. M. P. Pelusio, ut ex Tabula novimus, disjunctum. De eo ad Hieroclis *Συρίδα* plura. Mihi hujus mansionis nomen alibi nondum occurrit.
WESS.

ZIGILIS] Zatlilis. Ptol. Zagylis villa. SIML.
ZIGILIS M. P. XXXII.] *Habet Regium exemplar. At manuscripta & Longolianum Zatlilis mpm. XXXII. forte Ptolemaeo Zagylis kw.*
SVR.

ZIGILIS] Zatlilis Vir quoquedoctus adscripsit Fabricii libro. Lugdunense exemplar Zatlilis edit. Unde Zagylislevi opera feceris. *Μάγμα & Zagylis* est in Jure Græco-Romano p. 190. Corruptum urbis nomen exstat in Breviario Liberati C. 18. *Igitur Petrus Mogus ab Abate Amone & Joanne Episcopo Magileos & ab Abbasibus monachorum inferioris Aegypti bella passus est.* Lege Zagyleos.
WESS.

ARISTEV M. P. XX.] Regio, Blandiniano, & Longoliano assentientibus. At Neapolitanum habet Aristeia mpm. xx.
SVR.

ARISTEV] Verum est *Aristes*, seu potius *Aristæus*. Credo enim ab Aristaco, Cyrenes filio, huic mansioni nomen esse inditum. Solebant vitiose id nominis una vocali scribere, uti exemplis, cumulate congestis, Thom. Munckerus ad Hyginum fabulatorem C. 161. ostendit. Dicitur autem *Aristes* more Aegyptio pro *Ἀριστὸς κῆρυς*, habetque in hoc genere multa itinerarium, ut *Nicia*, *Isis*, *Ibni*, aliique, de quibus suo loco.
WESS.

THABRASTA M. P. XXXII.] *In Regio legimus exemplari: Reliqua Tanabastra M. P. XXI. sed in Longoliano misto corrigitur Tanabristra.*
SVR.

THABRASTA] Variant libri nostri editique: Tanabastra & Tarabastra Thanebestra offerre solent. Haud scio an hujus mentio servata sit in Vibio Sequestre. *Cinibs Arabiae*, in quo plurima genera gemmarum inveniuntur, & camelis portantur in oppidum Tybrestum. Est in Vibii libris non minor discordia. *Tibrestum* inveni in d'Orvilliano. alii *Thibrestum* aut *Thibrestum* ostentant. Utcumque fuerit, male *Cinibs*, ut in melioribus dicitur libris, *Arabiae* fluvius à Vibio perhibetur.
WESS.

PARAETONIO.] *Paraconio vel Paracomo.* Legendum Paraetonio, quamvis altera lectio habeatur in manuscripto exemplari. Constat enim ex Ptol. Strabone, Mela, Paraetonium hoc loco situm esse.
SIML.

PARAETONIUM M. P. XXVI.] *Regium Paracomo M. P. XXVI. Blandinianum & Longolianum Paracomo mpm. XXVI. Neapolitan.* Paraconio mpm. XXVI. quod ad Paraetonio proximè videtur accedere. Nam Paraetonium urbem esse, & ingentem portum Strabo L. 17. p. 798. auctor est. Mensura, inquit Plinius L. 5. C. 6. à Catabathmo ad Paraetonium LXXXVI. M. P. Sed hoc iter diviticulis mansionum ducitur. In Ptolemaei exemplaribus *Παρατόνιον*. At Stephan. *Παρατόνιον, πόλις πλησίον Αλεξανδρείας, ἢ Ἀμμανίου κωδῆς.*
SVR.

PARAETONIO] Pari discordia libri nostri. Unus Parisiensium *Paracomo*. Vaticanum inerat *Paracomo*. Exemplari Fabricii adscriptum à viro est docto *Paraconio*. Recte hinc Simlerus & Surita *Paraetonium* extuderunt, conjecturam stabiliente Cusani libro, qui *Paraetonio* edit. Tabula *Paraetonio*.
WESS.

EVTHICV.] Vel *Euticu*. forte *Leuce acle* Ptolemaeo.
SIML.

EVTHICV M. P. XL.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum Euticu mpm. XL. Neapolitanum, Eutici M. P. XL. & post Tanabastra adjicitur: Longolianum item post Tanabastra, misto Euticu XL. & statim, à Paraconio Euticu mpm. XL.*
SVR.

EV.

EVTHICV.
PHAEDONE.
CAPORTIS.

M. P. XL.
M. P. XXVI.
M. P. XVI.
M. P. DCV. Sic.

ITER, QVOD LIMITEM TRIPOLITANVM PER TVR-
REM TAMALLeni A TACAPIS LEPTI MAGNA DV-
CIT

A TA-

EVTHICV] Forte in variata vocabuli scrip-
tura latitat portus *Phoenicus*, de quo Strabo
L. XVII. p. 799.

PHAEDONE.] *Dedone* vel *Pedone*. Memi-
nit Strabo *insulæ Pedonæ* inter Paraetonium &
Alexandriam. SIML.

PHAEDONEM M. P. xxvi.] *Regium exem-*
plar Phedone M. P. xxvi. *reliqua vero* Pedo-
ne mpm. xxvi. SVR.

PHAEDONE] Excerpta librorum, quorum
nobis usura fuit, *Pedone*, quod sono ab insu-
la Pedonia non longe recedit. An insulæ, quod
mansioni huic objaceret, hoc cognomen
est impositum? Notus alioqui Phaedon est Eli-
densis, cujus nomen Plato divino illi Dialogo
inscripsit. Si verum servavit Regius codex,
a Phaedone dices locum appellatum. Sed hæc
conjecturæ sunt. WESS.

CAPORTIS.] Post hoc nomen Schudius po-
nit Plinthinem & Chersonesum minorem, inde
Alexandriam. Numerat à *Caporti* Alexandriam
LXII. M. P. à Paraetonio autem Caportim An-
tonius ponit LXXXII. M. P., Sed si Paraeto-
nium ab Alexandria distat C. M. P., ut Plinius
scribit, *Caportis*, quæcumque tandem illa sit,
nam neque Ptolemæus neque Strabo memint-
re, tantum XVIII. M. P. Alexandria aberit. Itaque
nihil interponendum, sed Alexandriae nomen
cum eodem numero appouendum erit. SIML.

CAPORTIM M. P. xvi.] *Summo consensu*
Caportis in omnibus, quæ conferimus, legitur
exemplaribus. Sed cum hac mansione iter, quid
Alexandriam ducebatur, finiri videamus, eum
locum designari arbitror, quo Alexandriam con-
diatam ferunt, in Africæ parte ab ostio Cano-
pico XII. M. P. ut auctor est Plinius L. 5. c. 10.,
qui in omnibus manuscriptis exemplaribus Erapo-
tes nominatur. Strabo L. 17. p. 792., & ab eo
Stephanus, Alexandriam prius Rhacoten cogn-
minatam ferunt: atque hæc scio quàm recte
Pintianus noster Rhacotem in Plinii libris subsi-
tuat, & vistorum exemplarium, quæ ad An-
tonini exemplaria proxime accedunt, sectionem

interruptat.

CAPORTIS] Laudem meritis egregiam
est Pintianus ob Plinii locum restitutum. *Rha-*
cotis est quoque in Taciti Hist. L. IV. C. 34.
Pausania Eliac. Prior. C. 21. & Clementis Ale-
xandrini Protreptico p. 31., ambigendumque
adeo non est de rei veritate. Debit iter hoc
finiri urbe Alexandria, sed ea dudum in alium
locum migravit, uti supra dictum est. Præte-
rea numeri Pliniani L. V. C. 6. ferre hic Ale-
xandriam nequeunt: Paraetonium, ut Simlerus
monuit, C. M. P. Alexandria disjungunt, quod
falsum erit, si *Caportis* ac *Alexandria* eadem sit.
Scio Harduinum CC. M. P. in Plinio suo scribi ju-
sisse, sed Plinio invito. Numeri, quos C. 5. & 6.
finiuit, damnant auctiorem illam summam. Ju-
gulat eandem Tabula, non longe, si itineris an-
fractus consideres, à Plinio C. M. P. recedens. Re-
liquum est, ut, quæ *Caportis* fuerit, quæramus.
Tabula *Tapefiri* xxv. M. P. Alexandria peccat.
Vidit Ampl. Altingius id scribentium peccato
ex *Taphosiri* esse natum, idemque paullo tur-
piore flagitio in *Caporsim* abiisse. Erat hoc loco
oppidum, in quo Osiris ferebatur sepulchrum
habuisse. Dictum inde *Taphosius* Synesio Epis-
tola inter Græcicas quarta. *Taphosius* Diof-
coridi L. III. C. 27. *Taphosius* Straboni L.
XVII. p. 799. Aberat id Alexandria itinere
unius diei, testimonium perhibente Procopio
L. VI. Aedif. Justin. C. 1. Amplius vero in-
tervallum cum non sit, quod Alexandriam in-
ter & *Tapofirim* sive *Taphosirim* interposuit
Tabula, integrum hoc iter additis ALEXAN-
DRIA M. P. xxv. videri poterit. WESS.

ITER QVOD LIMITEM TRIPOLI-
TANVM PER TVRRIM TAMALLeni
&c.] Hic Limes Tripolitanus Thamallensis vi-
detur cognominari à Notitia provinciarum Roma-
ni Imperii: cujus auctor Marianus Scorus fuisse
perhibetur. Nam sub dispositione viri spectabilis
Comitis Africæ inter Limitanos recensetur *Præ-*
positus Limitis Thamallensis; neque Tripolitani
Limitis sit mentio.

SVR.
ITER

A TACAPIS AD AQVAS.
AGARIABAS.
TVRRE TAMALLENI.
AD TEMPLVM.
BEREZEOS.
AVSILINDI.

M. P. XVIII.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XII.
M. P. XXX.
M. P. XXXII.
AGMA

ITER QVOD LIMITEM TRIPOLITANVM PER TVRRIM TAMALLENI &c.] Est hujus limitis in L. 133. C. Theod. de Decurion. mentio; meminit enim *Sylvani Ducis & Correctoris limitis Tripolitani*. Huc referebam Decurionem limitis, quo de Publicola Vir illust. Epist. ad Augustinum 46. novæ Edit. In *Arxugibus*, scribit, ut *audivi, Decurioni, qui limitis præest, vel Tribuno solent jurare barbari, jurantes per daemones suos. Erant Arzuges in Tripolitana. Quoniam tamen Arzuges per longum Africae limitem generaliter vocabantur*, uti apud Orosium lego L. I. C. 3., potuit & alii provinciae limes, de quo in Epistola, prætendi. Dicit hoc iter secundum Tripolitani limitem à Tacapis Leptim magnam: Initium est in Tacapitana urbe. Non sequar ergo judicium viri egregii Th. Galaci, in Comment. ad Iter Britanniae p. 5. legentis ITER QVOD A LIMITE TRIPOLITANO, &c. Erit, hoc recepto, duplex itineris principium, jungeturque limes Tripolitani Tacapis, quod à vero recedit. Si quid hic movendum, impensius probem: ITER QVOD LIMITE TRIPOLITANO-DVCIT. Præterea numeri hic expressi, paullo ampliores sunt, quam ex itinere, per mansiones diviso, colliguntur.

A TACAPIS AD AQVAS M. P. XVIII.] *Habent Regium & Neapolitanum: Blandinianum & Longolianum XVIII. cum infra ab aquis Tacapinis Tacapas omnia exemplaria XVIII. continent. Ea enim aqua eadem, qua Tacapinae vocantur, esse videntur.*

A TACAPIS AD AQVAS] Nostri omnes apponunt huic loco XVIII. m. p. Aquae hae Tacapitanae sunt, quarum Tabulae, quæ XVI. m. p. Tacapis separavit, figura aquas calidas balneaeque inibi fuisse monet.

AGARIABAS.] Vel *Agarlavas*. Hirtius de Bello Africano meminit *Agar oppidi*, & in libro Conciliorum *Agras* mentio.

AGARIABAS M. P. xxx.] *Habet Regium exemplar: Blandinianum Agarlavas mpm. xxx. Neapolitanum à Gorlanis mpm. xxx. Longolianum A Gariavas mpm. xxx.*

AGARIABAS] Quod Simlerus ex Hirtio C. 67. & 76. memorat oppidum *Agar*, Byzacenae provinciae fuit, ut ipse Hirtius & Notitia docent. *Agram* frustra in Africa quaesivi. Exemplaria, quæ inter manus sunt, *Agar lavas* aut *Agariavis*. In Tabula eodem fere situ est *Augarmi*.

TVRRE TAMALLENI.] In libro Notitiarum *Tamallensis* limitis mentio fit. In exemplari Parisiensi male legitur, *Turreta Malleni*.

TVRRE TAMALLENI] Occurrit in Collatione Carthag. C. 126. *Sabratius Episcopus plebis Turris Tamallumensis*. Notitia vero inter Byzacenos ponit *Habet Deum Tamallumensem*. Unde haud male St. Baluzius opinatus est, eandem utrobique urbem indicari. Quod vero addit, non aliam esse *Turrem Tamalleni*, id vero non putem simile. Locatur enim hæc *Turris* in Tripolitana versus Leptim M. Equidem probabile semper habui, Eugenium Carthaginensem Episcopum, quem Notitia Africae *Tamalleni* exulasse tradit, in hanc *Turrim Tamalleni* fuisse relegatum. Victor Vitenfis, ut quodammodo odoratus est Theod. Ruinarum, ut id L. V. Persf. Vand. C. 11. persuader. Auctor enim est, Antonium, faevissimum hominem, fuisse in quadam civitate, proxima eremo, quæ Tripolitanae provincia vicinatur. Addit dein, regem Hunericum, probe gnarum crudelitatis Antonii, jussisse ut eo Eugenius relegaretur, in ipsius eremi partibus, haud obscure ad *Turrem Tamalleni*, seu ut in Notitia est, *Tamallenum* nos ducens. Cum vero *Habet Deus* similiter relegatus sit in civitatem, in qua Antonius ille fuerat, ut Victor refert C. 12., an dubitabimus pro *Civitate Tamallumensi Tamallumensem* inibi refingere? Error ortus fuit, quod

Ha-

AGMA.
AVGEMMI.
TABALATI.
THEBELAMI.
TILLABARI.
ADAVGMAGDVM.

M. P. XXII.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XXV.
M. P. XX.
M. P. XXX.
TA-

Habet Deus Episcopum egerit *Tamallumae* in Byzacio. Ea fraudi fuit librariis, adesse hoc loco oportere arbitrat. WESS.

BEREZEOS.] *Bizerentanus limes* invenitur in libro Notitiarum. SIML.

BEREZEOS M. P. xxx.] *Habetur in manuscriptis Bland. & Neap. exemplaribus: & excusso Long. cum Reg. Adzeeros M. P. xxx.* SVR.

BEREZEOS] Commodius cum Pancirolo ex *Berezeos*, quod in exemplari Lugdunensi & aliis est, *timireum Bizerentanum* formaveris. Vide Notit. Imp. Occid. p. 119. WESS.

AVSILINDI.] Vel *Auxilindi*. SIML.

AVSILINDI M. P. xxxii.] *Desit in Regio hoc diversorium. Blandinianum* Ausilindi mpm. xxxii. *Neapolitanum* Ausilindi mpm. xxxii. *Longolianum* Ausilindi mpm. xxxii. & *multo corrigitur* Ausilindi mpm. xxxii. SVR.

AVSILINDI] Quod de mansionem hac dicam, nihil est aliud, quam mixtice libros discrepare. *Ausilindi* est in Vaticano. Codex Parisiens. *Ausilindi*. Lugduni vulgarent *Ausilendi*. *Ausilindi* Vossianus edit. WESS.

AGMA M. P. xxii.] *Augina* vel *Agina*. Liber Conciliorum *Aggina*. SIML.

AGMA M. P. xxii.] *Regium* exemplar *Agma* m. p. xxx. *Blandinianum* *Augma* mpm. xxx. *Neapolitanum* *Augina* mpm. xxx. *Longolianum* *Agina* mpm. xxx. & *multo* *Augina*. SVR.

AGMA] Non temere dixerim, quid verius sit. *Augma* vir doctus libro Fabricii adscripserat, estque in Vossiano. *Quintus ab Aggya* in Concilio sub Cyprino sententiam dixit. An hinc fuerit, qui cognoscant? WESS.

AVGEMMI M. P. xxx.] *Regium* *Anzemmi* m. p. xxx. *Blandinianum* *Augemmi* mpm. xxx. *Neap. Augemmi* mpm. xxx. *Longolianum* *facili errore ex Augemmi, Augemini* m. p. xxx. SVR.

TABALATI.] In libro Notitiarum mentio fit *limitis Tablatensis*: de quo dubito an à *Tab-*

lat Byzacenae vel *Tablata* Tripolitanae provinciae urbe nomen habeat. SIML.

TABALATI M. P. xxx.] *In Regio, Neapolitano, & Longoliano. At Blandinianum* *Tabalati* mpm. xxx. *In Notitia provinciarum inter* *Limitanos, Praepositus Limitis* *Tablatensis sub* *dispositione viri spectabilis Comitis Africae.* SVR.

TABALATI] In superioribus *Surita* *Simle-* *rusque Tablatensem limitem* ad *Tabaltam*, urbem *Macomadibus & Cellis* *Picentinis* vicinam, *retulerunt*: alterum utrum haud dubie cum vero discordat. *Tambaia* ut hic cum *G. de l'Isle* legatur, nulla causa est. WESS.

THEBELAMI.] In Notitiarum libro *Thamalloma*. SIML.

THEBELAMI M. P. xxv.] *Habet Regium exemplar, cum in reliquis Themelami legatur.* SVR.

THEBELAMI] *Vaticanus & Parisiensis* cum editionibus vetustis *Themelami* praerunt. Hinc *Praepositum limitis* *Thamallomenis* appellatum opinaret, ni aliunde apertum esset *Thamallomam* in *Byzacii* fuisse finibus. WESS.

TILLIBARI.] Notitiarum liber *Tillibaran-* *sia* *Castra*. SIML.

TILLABARI M. P. xx.] *Praerunt manuscripta exemplaria, & libri Longoliani. In* *notitia provinciarum sub dispositione Comitis* *Africae, inter limitanos Praepositus limitis* *secundorum in castris Tillibarensis recensetur.* SVR.

TILLABARI] Eadem Notitia *Praepositum limitis* *Tillibarensis* sub dispositione *V. S. Ducis* provinciae *Tripolitanae* ponit p. 119. Quare imprudenter *G. de l'Isle* hoc loco *Tibari* scribendum censuit. WESS.

ADAVGMAGDVM M. P. xxx.] *Habetur in manuscriptis Blandiniano & Neapolitano, Longolianoque: cum in Regio Adamadam M. P. xxx. legatur.* SVR.

ADAVGMAGDVM] In *Parisensi* est *Ad* *Aumandum, Adsumandum* *Lugdunense* exemplar, alia aliter. WESS.

TABVNAGDI.
TRAMVSDVSIM.
TAMASCALTIN.
THENTEOS.
AVRV.
VINAZA.
THALALATI

M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XXXII.
M. P. XVI.
THE-

TABVNAGDI.] *Trabunacdi* vel *Trabimaga-*
SIML.

di. TABVNAGDI M. P. xxv.] *Habet Blandi-*
nianum exemplar, & Longolianum. At Regium
Tabuinati M. P. xxv. *Neap. Thrabuacdi* mpm.
xxx. SVR.

TABVNAGDI] *Omnes nostri aut Thrabu-*
nacdi aut Thrabunacdi. *Parisiensis præterea*
codex hanc mansionem postponit sequenti,
quod in Lugdunensi quoque est exemplari.
ceteri ordinem servant. WESS.

THRAMVSDVSIM M. P. xxv.] *Blandinia-*
num. At Longolianum *Tramisdusim* mpm. xxv.
Regium Tharama M. P. xxv. *In Neapolitan.*
dest hac mansio. SVR.

THAMASCALTIN M. P. xxx.] *Habet*
Blandinianum: & in Regio desideratur. Neap.
Thamascaltim mpm. xxx: & *Longolianum*
Thamus caltin mpm. xxx. & *multo corrigitur*
Tamascaltim. SVR.

TAMASCALTIN] *Thamascaltin* libri nos-
tri, *Cusani Thamuschaltin.* WESS.

THENTHOS.] *Thenteos* vel *Teutheos. Teu-*
chitanus *limes* *liber* *Notit.* SIML.

THENTEOS M. P. xxx.] *Habetur in Blandi-*
niiano, & Neapolitan. Regium THENTEOS
M. P. xxv. Longolianum Theuteos mpm. xxx.
SVR.

THENTEOS] *De Teuchitano limite, quem*
Similerus huc vocavit, diximus ad Teuchiram.
Thenteos in omnibus legitur nostris. *Theuteos*
Anastafius. WESS.

AVRV M. P. xxx.] *Liber Parisiensis Au-*
ri M. P. XXX. *Auri* inest quoque *Lugdun-*
ensis *exemplari: ceteri vulgatum* *tuentur.*
WESS.

VINAZA M. P. xxxii.] *Habet Blandi-*
nianum, Neapolitanum, & Longolianum exem-
plar. Regium M. P. xxxv. SVR.

VINAZA] *Triginta quinque millia præter edit.*

Lugd. *habet* *codex Parisien. & Vatic. WESS.*
THALALATI.] *Hinc Talalatenfis limes in*
Notitiarum libro. SIML.

THALALATI M. P. xvi.] *Regium THALA-*
TATI M. P. xv. & *religua Talilati* mpm. xvi. SVR.
THALALATI] *Magno consensu excerpta*
nostra cum vetustis editionibus Talalati, quod
verissimum esse, ostendit *Notit. Imp. Occid.*
P. 119. WESS.

THENADASSA M. P. xxvi.] *Habet Re-*
gium exemplar. Blandinianum *Tena dassa* mpm.
xxv. *Neapolitanum* *Tenadassa* mpm. xxv. &
Longolianum *Tenadassa* mpm. xv. & *multo*
xxv. SVR.

MESPHE M. P. xxx.] *Regium habet exem-*
plar: cum reliqua Mesphe mpm. xxx. *preferant.*
SVR.

MESPHE] *Messe* *præferunt* *libri. Stupor*
Anastafii in *Epitome Chronici Casinenfis* *hinc*
fecit *Merpen villam circa Alexandriam.* *pæne*
dicerem esse *Punicum Hebraeumque* *Mitspho*
speculam *notans.* WESS.

TELEPTE.] *Hæc fuit Metropolis Byzace-*
nae provincia: In Concilio Milevitano *Dona-*
nianus Teleptensis primus, seu primæ sedis *Epis-*
copus ex Byzacena provincia subscripsit. Hic
tamen in libro Conciliorum perperam *Telepten-*
sis, Tibulensis vel Tebestensis *nominatur. Sed in*
Concilio Carthaginiensi *Honorio XII. Cos.*
idem *Donatianus Teleptensis prima sedis* *Episco-*
pus *provincia Byzacena* *nominatur.* SIML.

A TELEPTE TACAPA M. P. cxlii.]
Habetur in exemplari Regio. Reliqua præferunt
A clepte mpm. cxlii. *præter Neapolitanum,*
in quo summa mansionum deficit. Sed cum sin-
gularum mansionum numeros summa recte colligat
Regius & Blandinianus, Regi lectio præfere-
nda erat. In Concilio Carthaginiensi, cui D. Cypr.
præfedit, Julianus à Telepte sententiam tulisse
traditur. SVR.

A TELEPTE TACAPAS] *Erat Telepte in*
extre;

THENADASSA.
MESPHE.
LEPTIMAGNA.
A TELEPTE TACAPAS.
GEMELLAS.
GREMELLAS.
CAPSE.

M. P. XXVI.
M. P. XXX.
M. P. XL.
M. P. CXLII. Sic.
M. P. XXII.
M. P. XXV.
M. P. XXIII.
THA-

extrema Byzacii parte, ut Procopius L. VI. Aedif. Justin. C. 6. monuit. Mentio urbis est in Vita Fulgentii Ruspenfis C. 1. Verba, uti legi debent, adscribo. *Sed possit nobis suis ex parte per auctoritatem regum repetitis Byzacium perrexerunt. Ibiq; Telepte civitate unus eorum nomine Claudius ex conjugis nomine Maria, Christiana scilicet & honesta femina, istum, cui tanta gloria debebatur, feliciter genuit. Quod vero Simlerus obiter Teleptensem urbem fuisse Byzacii Metropolim monuit, id argumentis stabilire conatus est Samuel Petitus L. III. Obferv. Var. C. 1. p. 5. verum non bene firmis. Nam quod Donatianus prima sedis Episcopus, seu, ut in Photii Cod. LII. verissime Christ. Justellus legi oportere docuit, *Δακτυλὸς Τελεπτιῶν* ἢ *πρώτος ὁ δὲ Βοζακλῖνος ταυτοῦ*, dicitur, id Metropolitatum eum non facit. Prima enim sedes à metropoli apud Afros diversa erat, dicebaturque prima sedis Episcopus, qui inter ejusdem provinciae alios senior erat. Ad hoc, Adrumetum Byzacii metropolis erat, ut supra ex Procopio observavimus. Plura hoc de negotio notarum angustia non capiunt. Tu vide de Byzacii metropoli primisque per Africam sedibus erudite disputantem H. Norisium L. I. Hist. Pelag. C. 23. & L. II. C. 7. Ceterum CXLII. M. P., quæ Surita ex Regio addidit, ex vetustis editionibus & MSS. augentur x. M. P.*

WESS.
GEMELLAS M. P. XXXII.] *Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum exemplar. Male in Neapolitano mpm. xxv. In Notitia provinciarum Romani Imperii Praepositus limitis Gemellensis recensetur sub dispositione viri spectabilis Comitiss Africae.* SVR.

GEMELLAS] Incertum est, limitem Gemellensem ab hac mansionem appellari. Burcaton Episcopus Gemellensis est in Collatione C. 206. Plerique omnes cum inter Mauretaniae Sittenfis patres transcribunt, non tuto satis, Obl-

ti-videntur harum Gemellarum in Byzacio, quibus cur praesse non potuerit, quid tandem obstat? Vide, quæ ad alteras Gemellas diximus supra. Tabula hanc mansionem xx. m. p. separavit Telepte.

WESS.
GREMELLAS M. P. xxv.] *Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum exemplar. In Neapolitano perperam Gremellas mpm. xxxiiii.*

SVR.
GREMELLAS] Assentiantur Regio Blandinianoque libris qua editi, qua scripti, Tabula Peutingeri haud levem movet suspicionem, supervacuas has esse Gremellas & ex Gemellis natas. Iter Capfam usque ita ordinat. *Telepte XX. M. P. Vico Gemellas. XXXIII. M. P. Capfa colonia.* Interponitur adeo Capfam inter & Gemellas xxxiiii. p. m., exterminatis Gremellis cum xxv. m. p. Equidem, si libri addicerent, easdem eijcerem. Nunc obscurum est, uter peccarit, auctorne Tabulae An Itinerarii?

WESS.
CAPSE M. P. XXXIII.] *Regium exemplar Capfae M. P. XXXIII. Blandinianum Capse mpm. XXXIII. Neapolitanum Capse mpm. xxxv. Longolianum Capse mpm. XXXIII. & milio XXXIII. An Capfa sit, æstimandum: oppidum magnum, atque valens inter ingentes solitudines, ut auctor est Sallustius Jugurth. C. 89. cujus conditor Hercules Libys memoratur. Certe in eodem Carthaginensi Con. Donatulus à Capse recensetur.* SVR.

CAPSE] Capfa hæc longe alia est atque illa, de qua Sallustius. Sita nostra in medio fuit Byzacio, loco fertili & irriguo. Geographus Nubienfis Climate III. p. 86. *Urbs Capfa pulchra est, habet moenia & fluvium excurrentem, cujus aqua praestantior est aqua Castiliae: habet etiam intra se fontem, qui vocatur Altarmed.* Altera supra Numidiam erat posita inter ingentes solitudines, locaque vasta, inculta, egentia aqua & infesta serpentibus. Ad hoc, Cap-

THASARTE.
AQVAS TACAPITANAS.
TACAPAS.

M. P. XXXV.
M. P. XVIII.
M. P. XVII.

S A R D I N I A E.

ITER SARDINIAE A PORTV TIBVLIS CARALIS. M. P.
CCLII. Sic.
TV-

fenfes vicinum amnem non habebant, una modo, arque ea intra oppidum, jugi aqua, cetera pluvia utebantur, ut est apud Sallustium. Mitto alia, quae apud S. Bochartum L. I. Chan. C. 24. legi velim. WESS.

THASARTE.] *Tasarte* vel *Tasarde*. SIML.

THASARTE M. P. XXXV.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum, & Longolianum Tasarte mpm. xxviii.* SVR.

THASARTE] Excerpta nostra ad inspirationem vocabulo detrahunt. Tabula plane ut Regius Suritae *Thasarte*. WESS.

AQVAS TACAPINAS M. P. XVIII.] *Habent Blandinianum & Longolianum: cum Regium exemplar Aquas Tacapinas m. p. xvi. ii. praeferat. Neapolitanum Aquas Tacapinas mpm. xxviii.* SVR.

AQVAS TACAPITANAS] *Aquis* his magno consensu libri apponunt xxviii. m. p., putemque veriora. Tabula inter Thasarte & Aquas interponit *Silefiam*, ab illa xxi. m. p. ab his vero xix. m. disjunctam. Differentia exigua est, forte ex diverticulo *Silefiam* versus nata. Scripsi *Aquas Tacapitanas*, motus Regii codicis auctoritate & Vaticani, ex quo Schellstrate vulgavit *Aquas Capitanas*. Ad hunc modum Episcopus *Tacapitanus* est in Notitia, & *plebs Tacapitana* in Collat. Carth. C. 133. WESS.

TACAPAS M. P. XVIII.] *Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum exemplar. Neapolitanum haud recte mpm. xvi. supra enim à Tacapis ad Aquas xviii. m. p. designantur.* SVR.

SARDINIA.] *Initialibus litteris habetur in Regio exemplari post Tacapas: quae disEso in reliquis desit, mihi videtur Sardiniae legendum: quemadmodum in eodem Regio codice CORSICAE: SICILIAE legitur in Blandiniario, atque in Regio.* SVR.

SARDINIAE] Abest à libris nostris SARDINIA. Si retinendam hoc loco censueris, brevi post abundare videbitur, nec tamen est, qui ibi rejecerit. WESS.

ITER SARDINIAE A PORTV TIBVLIS CARALIM M. P. CCLII. Sic.] *Regium exemplar Iter Sardinie ad portu Tibolas Caralis m. p. cccxlii. Blandinianum, & Neapolitanum Iter Sardiniae à portu Tibulas Caralis m. p. cclv. Sic. Longolianum Iter Sardiniae à portu Tibulas Caradis mpm. cccxxv. Sic. Caralis singulari numero praefertur versu Claudiani, in fine de bello Gildonico:*

Tenditur in longum Caralis.

Strabo libro 5. p. 224. *Ἀξιόλογοι δὲ Κάραλις, καὶ Σαργί.* Et in Ptolemaei excusis exemplaribus *Καροδλὶς πόλις καὶ Ἀρεγᾶ* Autor Comment. belli Africani C. ult. plurimum numero produxisse videtur. Et post diem, inquit, tertium Caraleis in Sardiniam pervenit. Ptolemaeo *Τίβωλα*. Tibularii, sive ut in Ptolemaeo legimus, *Τιβουλῶνας*, oram insula tenent, quae ad Septentriones vergit. SVR.

ITER SARDINIAE A PORTV TIBVLIS CARALIS] Non erat cur Surita singularem numerum in Caralis praeferreret. Numero plurimum Livio adhiberi solet, nec aliter Priscianus extremo L. II. aut Consentius in Arte p. 2031. Ita si sumas, Caralis sine scrupulo retineri hic poterit. Ego vero subvercor, ne urbis nomen, solito in his itineribus more, tanquam casus haberet nullos sit usurpatum. Non aliter expeditur ultimi itineris titulus, *À Caralis Noram*: neque etiam hoc Sulpicii L. II. C. 55. *Lucifer à Carnalis Sardiniae*. ubi male Carnalis pro Caralis editur, quamquam *Κάρου* & apud Procopium L. II. Belli Gothici C. 13. & alibi legitur. Libro Fabricii vir doctus m. p. cclv. adscripsit, alii cclxy. WESS.

TV-

TVRVBLO MINORE.
ELEPHANTARIA.
LONGONES.
VLBIA.
COCLEARIA.
PORTV LVGVIDONIS.

M. P. XVIII.
M. P. XV.
M. P. XII.
M. P. XXXVIII.
M. P. XV.
M. P. XII.
FANO

TVRVBLO MINORE] Plinio *Turris Lybisonis*. Ptol. *Turris Byssinis*. SIML.

TVRVBLO MINOREM M. P. XVIII.] *Regium Turubulo minore* M. P. XVIII. Blandinianum, Neapolitanum, & Longolian. Turubolo minore mpm. xiiii. sed hoc milto corrigitur Turubolemno. SVR.

TVRVBLO MINORE] Non ausim *Turrim Lybisonis*, pro quo male in Ptolemaeo *Byssinis*, ut ex Libro ejus VIII. apparet, cum *Turubulo* confundere: haud longe à Turri hac aluisse ex Ptolemaeo colligitur. Edit. Lug. & Bas. cum Vaticano xiiii. M. P. præferunt, nec plura Vossianus habet. WESS.

LONGONES M. P. xii.] *Regium Longone* P. M. xii. At reliqua Longones mpm. xii. SVR.

LONGONES] Anastasius in Epitome hinc nobis est commentus villam Longon. WESS.

OLBIA M. P. xxxviii.] Ptol. *Olbia civitas maritima*. SIML.

OLBIAM M. P. xxxviii.] *Regium Olbia* M. P. xxxviii. reliqua Olbia mpm. xxxviii. Cicero, cum ejus frater PROCOS. Sardiniae præfideret, ad eum scribens L. 2. Ep. 3. A te, inquit, post illam Olbensem epistolam nullas litteras accepi. Et alia Epistola: Sed quosdam venisse tamen Olbia dicebant, qui te unice laudarent. A Plinio recenseri eo loco L. 3. C. 7. quo Bofenses memorantur, mihi sit verisimile, ac potius Bofenses fuisse prætermisissos, parvam civitatem, quam Olbienes. Exemplar enim Tolemanum Bicienfes habet, & alia Vitenfes aut Vicesfes. Claudiani quoque versus 519. de bello Gildonico corrigendus:

Pars adit antiqua ductos Carthagine Sulcos:
Partem littoreo completitur Olbia muro.

Pro illo Obuia: quod Mariangelus Accursius non animadvertit, cum recte ex manuscriptis exemplaribus Sulcos emendavit ea parte, quæ ex-

cusi muros pratulerant. Pausanias in Phocicis C. 17., à Thepiensibus & Attica Iolae duce manus quasdam transmigrasse, quæ Olbiam munierint, perhibet: & Orgillem etiam dictam. Stephanus inter plures Olbias "Εκτα, inquit, Σαγδης. Ptolemaeo Ὀλβία & Λαβία. SVR.

VLBIA] Singularem concordia libri *Ulbia*, quidam xxviii. M. P. ut Vossianus, tantum addunt. *Ulbienfes* urbis hujus incolae appellat P. Orofius L. I. C. 2. Ex quibus Sardinia habet à meridie contra Numidiam Caralitanos: contra Corsicam insulam, hoc est, septentrionem versus habet *Ulbienfes*. de situ paria tradit Livius L. xxvii. C. 6. WESS.

COCLEARIA] Vel *Godearia*. SIML.

COCLEARIA M. P. xv.] *Habent manuscripta exemplaria: Longolianum vero Goderia* mpm. xv. SVR.

COCLEARIA] Vulgatum Anastasius cum MSS. probat. Fieri potuit, ut à cochleis, quas hic alebant, nomen loco sit inditum. *Coclearia* sive *Cocchlearia* hac significatione habes in Varrone L. III. de R. R. C. 14. Jam vero ex Dioscoride L. II. C. 11. novimus, laudatissimas è Sardinia cochleas fuisse asportatas. WESS.

PORTV LIGVIDONIS.] Vel *Liquidonis*. SIML.

PORTUM LVGVIDONIS M. P. xii.] *Portu Luguidonis* M. P. xii. habent manuscripta: & Longolianum *Portu lignidonis* mpm. xii. si populi videntur esse qui Ptolemaeo Λακωνίδων cognominantur: ut Λακωνίδων forte sit legendum. Hodie nomen retinere videntur: nam regionem & promuntorium vocant *Lugodor*. SVR.

PORTV LVGVIDONIS] De portu ejusque urbe videndus Cluverius in Sardinia Antiqua p. 494. Anastasius *Portum Guidonis*, quomodo & Vossii liber, nobis obtrudit. WESS.

FA-

FANO CARISI.
VINIOLIS.
SVLCIS.
PORTICENSES.
SARCOPOS.
FERRARIA.
CARALIS.

M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XXXV.
M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XX.
M. P. XIII.

ALIO ITINERE AB VLBIA CARALIS. M. P. CLXXIII. Sic.
CA-

FANVM CARISI M. P. xv.] *Regium Fano*
Carisi M. P. xv. *Reliqua Fano Carisi mpm.*
x xv. SVR.

FANO CARISI] *Fanum Carisi* sive *Canusi*
malebat Cluverius, ductus in eam suspicionem
à Ptolemaeo, cui *Canusiani* in Sardinia me-
morantur. Mihi, pacè viri egregii dixerò, non
iusta ea causa videtur. Oppidum *Canisum* in
Sardinia nemo invenit: & si à gente fanum id
dictum fuit, utique *Canusitanum* appellari
oportuit. Carisi, T. & P., in rebus Augusti
sæpe occurrunt; ab his horumve gentilibus *Fan-*
um hoc videtur appellatum, aut, quod im-
pensius probem, à *Carinsis*, quorum Ptole-
maeus meminit. Nunc *Fani* loco nomen esse
volunt. In numeris libri nostri observant, ut
xxv. m. apponant. Nec tamen illis fi-
das, nimis sæpenumero vitiatis. WESS.

VINEOLAS M. P. xv.] *Regium Viniolis*
M. P. xv. Bland. & Neap. Viniolis mpm x 11.
Long. Viniolis mpm. x 11. & nullo corrigitur
Viniolis. SVR.

SVLCIS] Schudius legit *Supicis portus*: me-
minit autem *Supicii portus* Ptolemaeus. Etsi
enim *Solci* porcus & *Sulchense* vel *Solchense* pro-
montorium in Sardinia sunt, tamen non sunt
in itinere à Tibulis Caralis. SIML.

SVLCOS M. P. xxxv.] *Omnia manuscrip-*
ta cum Longoliano Sulsis M. P. x xxv. Stephanus
cum Claudiano Σὺλχοι πόλις ἐν Σαργέδι, Καρχηδο-
νιον κτίρημα. Panfanius in Photicis C. 17. refert
Pænos urbes duas in Sardinia meenisse Carnalin
& Syllus, pro Caralin & Sùlcos. tamen si, ut vi-
deo, sunt, qui vulgare lectioni adstantur:
Auctor Commentarii belli Africani Cap. ult. Ibi
Sulcitanos quod Nasidium ejusque classem re-
ceperant, copiisque juverant, h s cm. multat,
& pro decumis octavas pendere jubet. Sulci-
tani Ptolemaeo maxime ad meridiem vergunt.
SVR.

SVLCIS] Non est spernenda eruditissimi
Schudii conjectura. Oppidum *Sulcis* sive *Sul-*
chense in australi insulæ latere erat, longe hinc
diversum. Probavit eandem Cluverius, in ea
parte dissentiens, qua *Sulpici*, invenerat enim
Σολμίνος in Vaticano Ptolemaeo, *portuensis*
scribendum censuit. Vide eum p. 495. WESS.
PORTICENSES M. P. xx 1111.] *Regium*
Portienses M. P. xx 1111. Reliqua vero Porti-
centes mpm. xx 1111. SVR.

SARCAPOS] Vel *Scarapos*,
SARCOPOS M. P. xx.] *Habet Regium exem-*
plar: & reliqua Scarapos mpm. xx. forte ea
civitas est, quæ Ptolemaeo Σαρκάποισι. SVR.

SARCOPOS] Superfunt nominis reliquæ in
amne *Sarabos*. Excerpta librorum & *Anasta-*
sius SARCAPOS edunt: neque multum ab-
Ravennas L. V. C. 26. cum suo *Sarpach*. WESS.

FERRARIA M. P. xx.] *Omnia in eam lec-*
tionem consentiunt exemplaria, Regio dempto: in
quo Ferralia legitur. SVR.

FERRARIA] A fodinis & officinis dictum
esse dudum monuit Ch. Cellarius. Erat enim
ferri ferax Sardinia, Rutilius, a viro doctissimo
non præteritus, L. I. Itin. 351.

Occurrit chalybium memorabilis Ilva metallis.
Qua nil uberius Norica gleba tulit.
Non Biturix largo potior strictura camino:
Nec qua Sardoo cespitis massa fuit.

Servat nominis vestigia promontorium Sardi-
niæ Ferratum. WESS.

ALIO ITINERE AB OLBIA CARALIM
M. P. CLXXIII. Sic.] *Regio exemplari M. P.*
CLXXII. Blandiniano CLXXIII. numerorum-
que ratio summa congruit. In Neapolitano solum
hoc deficit iter. Longolianum Alio Itinere à
Bublia Carallis mpm. CLXXIII. & CLXXIII.
SVR.

ALIO

CAPVT THYRSI.

SORABILE.

BIORA.

CARALIS.

A TIBVLIS CARALIS

GEMELLAS.

LVGDONEC.

M. P. XL.
M. P. XLVI.
M. P. XLV.
M. P. XLII.
M. P. CCXIII. Sic.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
HA-

ALIO ITINERE AB VLBIA CARALIS.] Abest hoc quoque iter à Vaticano libro. In numeris error manifestus est, nec facile tamen sine meliorum codicum auxilio eximendus. vide Ph. Cluverium Sard. A. p. 499. Wess.

CAPVT THYRSI] Thyrsi fluminis memin- nit Ptolemaeus.

CAPVT THYRSI M. P. XL.] Reg. Caput Tirsi m. p. XLIIII. Bland. & Long. Caput Tyrsi mpm. XL. Pontem fluvii Thyrsi designari arbitror, non Ostium: tamen Ptolemaeus Ostii memin- nit: nam Ostia, capita etiam vocabantur, & Caesar L. 4. B. G. C. 10. Rhenum multis cap- titibus in Oceanum insuere tradidit. Supra men- tio fit Capitis Anae fluminis, quo ab Antonino fontem ipsum intelligi liquet. Apud Pausaniam in Phocis C. 17., Thorsum fluvium insulam mediam praterfluere legimus; ut ego arbitror, pro Thyrso.

CAPVT THYRSI] Iter hoc per loca me- diterranea Carales ducit, sicuti præcedens se- cundum litus. Unde omnino Caput Thyrsi fon- tem hic notare debet, ut apud Statium L. III. Silvar. 5. 21. Caput haud penetrabile Nili, fon- tes Nili. Ceteroqui non adeo insolens est, ut caput fluvii ejus ostium sit. Capita Sari flumi- nis, plane ut apud Caesarem multa Rheni ca- pita, Livio L. XXXIII. 41. ostia sunt Sari. Imo Virgilianum versum Georg. I V. 319.

Tristis ad extremi sacrum caput adstuit amnis. nihil moratus veteres interpretes de ostio ac- cipit Lambinus ad Horat. L. I. Od. 1., quam recte nunc non dixerò.

SORABILE] Hæc forte Ptolemaei est Sa- rapolis, sed tum ante Thyrsium ponenda est.

SORABILE M. P. XLV.] Habent Blandi- nianum ac Longolianum exemplar: quo numero summa ratio constat: in Regio Sorabile m. p. XLV. in Neapolitano hoc iter desinit. Ptolemaeo Sa- r-

apis in mediterraneis: nec mihi constat, an idem sit.

SORABILE] Ravennas L. V. C. 26. Saria- pis habet, pro Sarapolis. Si Sorabile, quod in Anastasio quoque servatur, a Saralapi nil dif- crepet, oportet alterutrum in vitio adhaerescere. Quid si mansio sit, Ptolemaeo ignota? Codex Palatinus Σαργα πόντις habet, suspicionemque augeat.

BIORA.] Ptol. Biora portus. BIORAM M. P. XLV.] Habent Regium & Blandinianum, & Longolianum exemplar. forte ea designatur statio, quæ Ptolemaeo Biora dicitur, ut sit scribendum Bioep.

BIORA] Ptolemaei codices non consen- tiunt in portus illius vocabulo, qua de viden- dus est Cluverius S. A. p. 491. Biora, quam libri probant, non temere mutaverim. Videtur esse Punicum vocabulum, puteum significans. Ne- que absurda videri debent Punica locorum in Sardinia nomina. Quis enim paullo rerum antiquarum peritior ignorat, Carthaginenses hanc suo imperio subjectam habuisse. Vide S. Bochartum L. I. Chan. C. 31.

A TIBVLIS CARALIM M. P. CCXIII.] Habent Blandinianum, Neapolitanum, & Longolianum exemplar: cum in Regio CXIII. male praeferatur.

GEMELLAS M. P. XXV.] Habent Regium & Blandinianum, ac Longolianum exemplar. In Neapolitano perperam mpm. XII.

LVGDONEC.] Vel Liquidonis. Ptole- maeus inter Sardiniae populos nominat Liqui- donesios, qui in editione Moletii Luci Idonesii nominantur. Hodie pars Sardiniae, quæ Afri- cam spectat, Caput Lugudori nominatur, sicu- ti altera à Carali nomen habet.

LVGDONEC M. P. XXV.] Regium Lugui- nec m. p. XXV. Blandinianum Lugdonec mpm. XXV. Neapolitanum Lugdonec mpm. XXVIII. Longolianum Lugdonec mpm. XXV. & milto cor- rigi-

HABA.
MOLARIA.
AD MEDIAS.
FORO TRAIANI.
OTHOCA.
AQVIS NEAPOLITANIS.
CARALIS.

A PORTV TIBVLIS PER COMPENDIVM VLBIA.
ITER

M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XII.
M. P. XV.
M. P. XVI.
M. P. XXXVI.
M. P. XXXVI.
M. P. XVI.

rigis Lugudonec. Forte legendum erat Luguidonec CIV. M. P. XXV. ut, Lugui donem civitatem designet: à qua & portus Luguidonis & Luguidonefii regio *Ptolemaeo*.

SVR.
LUGDONEC] Vero arbitror simillimam Suritae conjecturam. Ex diversa vocis scriptura vix certe aliud extuderis: haud recte tamen promontorium *Lugudor* huc refertur. Urbs erat mediterranea, eo fere loci posita, ubi nunc *Lecomi* non longe à sinu, quem *Liaflo* vocitant, conspicitur.

WESS.
NAFA M. P. XXIII.] Et manuscripta & Longolianum in id nomen consentiunt.

SVR.
HABA] Editum à Schotto est HABA. Suri- ra vero in notis, uti vides, NAFA expressit, quod & Lugdunū ediderunt. prius libri probant.

WESS.
MOLARIA M. P. XXIII.] Habet Bland. In Reg. pro ea mansione lacuna extat, & numerus XXIII. tantum supersit. Neap. Molaria mpm. XXIII. & XXIII. corrigitur.

SVR.
MOLARIA] In Anastasii Epitome *Molazia*, quod vulgato praeponerim nunquam.

WESS.
AD MEDIAS.] Mediae in Aldino exemplari & Schudii commemorantur: in aliis omit- tuntur. Sed ni ponantur numeri mansionum non respondent distantiae à Tibulis Caralim, quae hic ponitur.

SIML.
AD MEDIAS] Absit haec mansio à Suritae editione, ejusque loco asterisci sunt relictī, additis XII. M. P. Nostri codices retinent, quare restituendam arbitramur sum. Credo praeterea aut hic XV. M. P. aut in sequenti mansionē XII. M. esse scribenda: haec enim inter *Molariam* & *Forum Traiani* media fuit.

WESS.
FORO TRAIANI.] Quaedam exemplaria *Troiani forum* appellant.

SIML.
FORVM TRAIANI M. P. XV.] Post *Molaria* altera in Regio lacuna extat: & mansionis

nomen desit, ac tantum numerus M. P. XII. apparet. Blandinianum continentii ductu Foro Traiani mpm. xv. habet: atque item Longolianum. In Neapolitano nulla etiam lacuna Foro Traiani mpm. xv: & miniatē notis xxv. corrigi: *Procopius* L. 6. C. 7. de *Aedificiis Justiniani* mentionem facit urbis, quam Rom. Trajani praesidium vocarint, ut in exemplari Graeco pro *Θρο- νῶν*, *Θρόνον* legatur.

SVR.
FORO TRAIANI] Redum est *Forum Tra- jani*, quod & Anastasius agnoscit. *Procopius* *Θρόνον Τραϊανῶν* dudum viri docti ad hunc modum mutarunt. Est tamen in Notitia Africae inter Sartos Episcopos *Martinianus de Foro Trojani* in Editione *Ruinarti*, quamquam alii de Foro Traiani.

WESS.
OTHOCA M. P. xv.] Omnia in eam man- sionis vocem & numerum exemplaria consentiunt, & infra altera mansione.

SVR.
OTHOCA] *Othoca* in Ravennate invenitur *WESS.*
L. V. C. 26.

AQVIS NEAPOLITANIS] *Aquis* *Ma- pollinis* vel *Niapollinis*. Arbitror nomen hoc mendosum esse, & legendum *Aquis Neapolitanis*, quarum etiam *Ptolemaeus* meminit. Commemorantur autem Neapolitani à *Plinio* inter populos Sardiniae: proximo itinere similiter post *Othocam* Neapolis ponitur, quamvis minore distantia, quam *Neapolitanae Aquae*.

SIML.
AQVAS NEAPOLITANAS M. P. xxxvi.] In Reg. exemplari *aquis Neapolitanis* M. P. xxxvi. cum reliqua ex certa, & minime dubia scriptura adde deorsum, ut nisi ope Regii exemplaris corripi minime posset, *Aquis* enim *Niapollinis* mpm. xxxvi. habent. Neapolis enim urbis, & Neapolitanorum regionis *Ptolemaeus*, & *Plinius* L. 3. 13. meminere: ac à *Ptolemaeo* itidem Neapolitanarum aquarum fit mentio: *ὕδωρ Νεαπολίτῶν*

ITER A TIBVLIS SVLCIS.

VINIOLIS.

ERVICIO.

AD HERCVLEM.

AD TVRREM.

NVRE.

CARBIA.

BOSA.

M. P. CCLX. Sic.

M. P. XII.

M. P. XXIII.

M. P. XXII.

M. P. XVIII.

M. P. XVII.

M. P. XVI.

M. P. XXV.

COR-

ut exemplo ea res sit, quanteis tenebris, in hoc praesertim Itinerario, inscientia librorum offundatur: atque aliis locis indicabimus. SVR.
AQUIS NEAPOLITANIS] Videntur aquae salubres & calidae fuisse. Ravennati Aquae Neapolitanorum dicuntur. WESS.

VLBIA M. P. XVI.] Nisi numeri vitio sint foedati, oportet primum iter miris anfractibus fuerit circumductum. Id LXXXIII. M. P. Tibulas inter & Olbiam ponit, seu, quod aliae editiones dant, intervallum LXVIII. M. P. Credemusne quo gressu non admodum citato facile una perveniri poterat die, eodem, si aliam viam insisteres, vix tribus quitum fuisse tendi? WESS.

VINEOLAS M. P. XXII.] Regium exemplar Aviniolas M. P. XXV. Blandinianum, & Neapolitanum Viniolis mpm. XII. Longolianum Viniolis mpm. XXII: sed numero XII. ratio universa summa congruit. SVR.

ERVICIO] Vel Erurio. Ptolemaeo videtur esse Ericenum. SIML.

ERVCIUM M. P. XXIII.] Regium, & Blandinianum Erucio M. P. XXIII. legunt. Neapolitanum Eputio M. P. XXIII. in Longoliano Erucio mpm. XXIII. & milto Epution corrigi. Aestimandum an id oppidum sit, quod Ptolemaeo inter urbes mediterraneas Ἐρυκίον appellatur. SVR.

AD HERCVLEM] Ptolemaeo Hercules portus. SIML.

AD HERCVLEM M. P. XXI.] Regium Ab Hercule M. P. XXI. Reliqua Ad Herculem mpm. XII. Ptol. Ἐρκυλέως λιμὴν prope Noram urbem. SVR.

AD HERCVLEM.] Fuerit ne templum? an statua Herculis, unde nomen huic mansioni, qua finietur ratione? Cultum olim in Sardinia Herculem fuisse eo credibilis est, quod Sardinum multi genus ab eo repetebant. Sardinum

insulae conditorem Hercule progenatum fuisse, constans erant fama. Silius L. XII. 361.

Mox Libyci, Sardus, generoso sanguine fidens Herculis, ex sese mutavit nomina terre.

Adde Pausaniam in Phocicis C. 17. WESS.

AD TVRREM] In hujus vicinia dictur situm esse oppidum, Sasser hodie dictum. SIML.

AD TVRREM M. P. XVII.] In ejus mansionis numerum omnia consensunt exemplaria. Vide an colonia Sardiniae sit, quam unam appellat Plinius lib. 3. Sect. 13. qua ad Turrim Lybionis vocaretur. Ptolemaeo Πύργος Σαρδηνίας. Hodie Turritani celebres. SVR.

AD TVRREM M. P. XVII.] Haud scio an huc pertineat, quod in Martyrologio Hieronymi Prid. Kal. Jul. legitur. Turribus Sardiniae Crescentiani, Memmi. Male proleto sibi & Sanctis consuluit, qui editioni D'Achery adscripsit: Lege Caralibus. Prius in indice Martirum Usuardi & Romano itidem obvium est. Turribus habet Consentius in Arte p. 2030. WESS.

NORAM M. P. XVII.] Nure mpm. XVII. legitur in manuscriptis, & Longoliano: & paulo post ter Nura. Plinio lib. 3. Sect. 13. Norenses: & Ptolemaeo Νόρες. Pausanias in Phocicis C. 17. auctor est, post Aristaeum Hibernos ex Hispania in Sardiniam transmississe, No-race duce: à quo novam urbem Noram appellarint. SVR.

NVRE] Nisi altera fuerit in Sardinia Nora, cujus tamen nulla usquam mentio, vitiosissimum hoc erit. Nora, de qua deinceps, proprius Sulcos & Carales fuit admoda. Phil. Cluverius in locum Nure, ut in MSS. est, Gurnem substituit, eum vide S. A. p. 497. WESS.

BOSAM M. P. XXV.] Eadem exemplaria recto casu Bosa XXV. Ptolemaeo Βόσα. Hodie urbs Sardiniae id nomen retinet. SVR.

CORNOS.
THARROS.
OTHOCA.
NEAPOLI.
METALLA.
SVLCIS.

ITER A SVLCIS NVRA.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. XVIII.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. LXVIII.
TE.

BOSA] Anastasius *Osam* habet : dicerem eum *Osaam* Ptolemaei cogitasse, nisi in aperto esset, omnia illum ex Itinerario excerptisse.

WESS.

CORNOS] Vel *Carnosa*. Ptolemaeo *Cornos*, mediterraneum oppidum. Moletio hodie *Gallea*.

SIML.

CORNOS M. P. XVIII. Habet Regium exemplar & Blandinianum : Neapolitanum vero Carnos XVIII. Longolianum Carnosa mpm. XVIII. & milto Carnos corrigitur. Ptolemaeo *Régis* & *Regis* (os).

SVR.

CORNOS] Ravennas L. V. C. 26. *Corni*, credo pro *Corni*. Certe Anastasius simili peccato *Comnos*. Urbs olim satis ampla fuit, ut Livius L. XXIII. C. 40. indicat, ad urbem, nomine Cornum, caput ejus regionis, confugit.

THARROS] Vel *Tarbos*. Ptolem. *Tarre*.

SIML.

THARROS M. P. XVIII. Habet Regium exemplar. Blandinianum *Tharbos* mpm. XVIII. Neapolitanum *Tharphos* mpm. XVIII. Longolian. *Tharbos* mpm. XVIII. & milto *Tharphos* emendat. vide an sit, quae Ptolemaeo *Tarphos* mpm.

SVR.

THARROS] Eadem libris nostris discordia inest. *Tharpos* aut *Tharbos* praefurunt. rectius Ravennas *Tarri*.

WESS.

OTHOCA.] Forte *Osa* Ptolem.

SIML.

OTHOCA] Urbis, quam Ptolemaeus *Osa* vocat, vestigia inter Bosam & Neapolim in *Oso* supersunt, estque adeo non omnino spernenda Simleri opinatio.

WESS.

METALLA M. P. XXX.] Mansioni huic nomen esse videtur ab argenti metallis, quibus olim Sardinia abundabat. Sidonius Carm. VII. 49.

Sardinia argentum, naves Hispania desert.

Nubientis Geographus Climat. IV. p. 167. *In hac insula Sardinia inveniuntur fodinae argenti*

optimi, quod in multas Romanorum regiones distribuitur. Ne vero metalla haec frequenti aurilegulum copia paulatim exhaurirentur, ventant Imp. Valentinianus, Valens & Gratianus L. 6. & 9. Cod. Theod. de Metallis aliunde metallarios in Sardiniam transportari. WESS.

SVLCIS M. P. XXX.]

Sic dant MSS. observavit Consentius in Arte p. 230. *Sulcis* ac si unius esset casus esset. Carthaginiensisibus originem urbs debet, condita in parte insulae maxime australi. S. Bochartus ex hoc urbis situ nomen repetit, ut ex L. I. Chan. C. 31. videbis. Nunc diruta urbs est, olim ampla & Episcoporum sedes, ut ex Notitia Africae notum est. Ex situ & quadam vocis similitudine *Palma di Solo* hac tempestate nuncupari ferant. Vide God. Henfchenium ad Kal. April. magni operis Sanctorum.

WESS.

A SVLCIS NVRA M. P. LXXIX.]

Ptolemaeo *Nora*. unde Plinio *Norin* (es).

SIML.

ITEM A SVLCIS NORAM M. P. LXVIII.]

Regium M. P. XC. cum duabus mansionibus in eo descriptis summa numeri LXVIII. ducatur. Blandinianum LXVIII. & ab librario eodem LXXIX. corrigitur. Neapolitano hoc desecit iter. Longolian. LXVIII. & LXVIII. L. emendat.

SVR.

ITER A SVLCIS NVRA] Reddidi fidenter Itinerario, quod scripti omnes approbant. detraxit Suritae editio summae generali sequentique mansioni una passuum millia. *Noram* alii appellant, eratque Caralibus vicina. Ravennas L. V. C. 26. *Juxta supra scriptam civitatem Caralis est civitas, quae dicitur Nora praesidium.* Urbi aeternum decus peperisset, si certum foret, Ignatium Antiochenum Episcopum inibi primam vidisse lucem. Abiit in has cogitationes Wihl. Ern. Tentzelius Exercit. III. Part. I. p. 47. Neque eas rejicere ausus fuit Joan. Ern. Grubius tom. II. Spicil. Patrum. Movit eos Abulpharagius Ignatium *Nuraniensem* Dynast. VII. p. 119. appellans. Equidem nihil

nihil

TEGVLA.
NVRA.

ITER A CARALIS NVRA.

M. P. XXXIII.
M. P. XXXV.
M. P. XXXII.

C O R S I C A E.

A MARIANA PALAS.
ALERIA.
PRAESIDIO.
PORTV FAVONI.

M. P. CXXV.
M. P. XL.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
PA-

nihil dissiderem, si vel unus esset, qui præter Arabem Noram Ignatio patrium solum fuisse doceret. Non dissitebor, venisse sæpe mihi in mentem, *Alnurani* scriptoris Arabis tantumdem esse atque *Ignatium*, seu vocis ejus interpretamentum. Viderint peritiores. Mihi enim in his peregrinari nunc non licet. WESS.

TEGVLAM M. P. xxxiii.] *Habet Regium exemplar. Resto casu Blandinianum & Long. Tegula* mpm. xxxiii. SVR.
NORAM M. P. xxxv.] *Regium, Blandinianum, & Longolianum* Nura mpm. xxxv. SVR.

A CARALI NORAM M. P. xxxii.] *Regium A Caralis* Nura m. p. xxxii. *Blandinianum* Item *A caralis* Num. mpm. xxxii. *In Neapolitano A Sulcis* mpm. xxxii. *Longolianum* Iter à Caralis Num. milia plus minus. xxxii. SVR.

ITER A CARALIS NVRA] Scripti ITER A CARALIS NVRA, quod hoc velle videntur veteres libri. ITER vir doctus exemplari Fabricii adscripsit. ceteri solenni peccato ITEM: habent iidem xxii. m. p. WESS.

MARIANA.] *Mariana* rectius *Mariana*, nam à Ptolemaeo in Corsica ponitur *Marianum promontorium* & civitas. Plinius scribit, in Corsicam Marianam coloniam à Mario deductam esse. SIML.

A MARIANA PLALAS M. P. cxxv.] *Regium exemplar* à Marianas plenas m. p. cxxvi: cum ipsius exemplaris mentionem numeri cxxv. conficiant. Bland. à Mirrana Palmas mpm. cxxv: & ejusdem librarii manu à Mirrana apparet correctio. Neap. à Nurnuana Palmas milia plus minus cxxv. Long. Amiriana Palmas milia plus minus cxxv. Plinius l. 3. 12. Colonias Marianam à C. Mario deductam ait, Aleriam à Dictatore Sylla, Aleriam à Lucio Cornelio Sci-

pione deletam, *Florus auctor est.* SVR.

A MARIANA PALAS] Mirificis hic libri omnes obsti vitiis sunt. In nostris eadem discordia, quæ in Suritæ codicibus. Ravennas L. V. C. 27. *Martinianis*, sed corrupte. Vide Melam L. II. C. 7. urbis parietinæ supersunt, nomenque retinent. WESS.

ALERIA.] Plinius *Aleriam coloniam* à Sulla dictatore deductam scribit. Ptolemaeus *Valeriam* nominat. nunc *Leria* nuncupatur. SIML.

ALERIA] In numeris hic error erit, si Aleriae ruinæ à Mariana xxv. m. p. remotæ sint, ut Ph. Cluverius affirmat. Aleriam primo Punico bello L. Cornelius Scipio cepit & everit. vetustissima inscriptio à Sirmondo & Hier. Aleandro explicita: HEC CEPIT CORSICA ALERIAQVE VRBE. Vide *Florum* L. II. C. 1. & quæ ibi viri docti. WESS.

PRAESIDIO.] Praefidarii milites stationem hic habuerunt, ut Corforum rapinas prohiberent: Nam qui insulae montana incolebant, vitam latrocinii sustentabant, ipsisque adeo feris sæpe crudeliore erant, ut Strabo L. V. P. 224. affirmat. WESS.

PORTV FAVONI] Vel *Navoni*. Hic forte est *Philonii portus* Ptolemaeo. Moletio hodie *Phavona*, locus desolatus. SIML.

PORTVM FAVONI M. P. xxx.] *Regium exemplar* Portu Favoni m. p. xxx. Bland. Portu Navoni mpm. xxx. Neap. Portu navem mpm. xxx. Long. Blandiniani lectionem præferi, & milto correctionem Naveni, pro Navoni. Ptolemaeus *Φιλωνίς λιμὴν*, ut in alterutro erratum sit. SVR.

PORTV FAVONI] Ex Vaticano codice Em. Schellstrate *portu Pavoni* vulgavit. *Navoni* aliis inest. Unde haud male Favoni, cujus nominis vestigia superant, factum videretur. WESS.

PALAS] Vel *Palmas*. A Ptolemaeo *Palla*

PALAS.

M. P. XXV.

S I C I L I A E.

A TRAJECTO LILYBAEO.
MESSANA.M. P. CCLVIII. Sic.
M. P. XII.
TA-

civitas in meridionali latere Corsicae ponitur.

Polo hodie dicitur, Moletio auctore. SIML.

PALAS M. P. xxv.] In Regio legimus exemplari. Blandinianum mpm. xxv: & item Neapolitanum & Longolianum: in qua diversitate Regii exemplaris lectionem retinendam existimavimus. Ptolemaeo in meridionalis lateris descriptione Πάλας μέγας.

SVR.

PALAS] Exulat hæc mansio ex Vaticano. Palas vir doctus adscripsit Fabricii libro, atque ita Voisianus ostentat. Supra omnes fere Palmas. Ex hoc codicum dissensu suspicatus est olim Pallas fuisse Phil. Cluverius, quem vide in Corsica Antiqua p. 506. Palas utrobique retinendum censui, quoad è libris major lux oriatur.

WESS.

A TRAJECTV LILYBAEV M. P. CCLVIII. Sic.] Regium Trajecto Lillibei m. p. CCLV. Blandinianum A Traecto Lillibeo mpm. CCLVII. Sic. & item Neapolitanum & Longolianum: Sed singulares numeri recte m. p. CCLVIII. summam conspiciunt: Infra in hoc itineraio Trajectum Siciliae vocat. Auctor Commentarii belli Alexandrini Fretum Gaditanum vocavit. Legiones, inquit C. 56., quas in Africam ducturus erat, & auxilia mittit ad Trajectum. Strabonis locum lib. 6. p. 266. vitio non carere arbitror, qui ex Posidonio à Messana Lilybaeum per Valeriam quinque & xxx. m. interesse scribit. SVR.

A TRAJECTO LILYBAEO] Iustissima est Suritæ de Strabonis loco suspicio. Longe enim plura m. p. inter Messanam & Lilybaeum intersunt. Palmerius 41 c 15 xxxv. rehnxit, quo pacto numeri iusto ampliores sunt. Est enim iter illud ccxli. circiter millium passuum. Probabilior Ph. Cluverii conjectura est, supplementis in Strabone defectum hoc modo xli, ccxxxv. m. p. qua in re præterem habuit Simlerum, ut inferius videbis. Præterea per Trajectum fretum intelligi non debet: Id tam late non patebat. Locus indicatur, quo fretum trajicientes appellebant. Italiae itinera ad co-

lumnam Rheginam finiuntur. Huic in adverso litore opposita erat Speculatrix turris, de qua Strabo L. III. p. 171., ad quam, qui fretum tramittebant, cursum dirigebant. Vide Cluverium L. 1. Siciliae Antiq. p. 80. Ceterum Trajecto, quod omnes infestis libris, ex senioris ævi Latinitate est. Nobilem Belgii urbem, pari modo appellatam, infra videbimus. WESS.

MESSANAM M. P. xli.] Habent manuscriptorum, & Longolianum casu recto. Strabo L. 6. p. 267. Messanam à Rhegio stadia lx. distare, & à Columella multo minus confirmat. Plinius etiam L. 3. C. 8. xli. m. p. in longitudinem Siciliensi freto tribuit: & in latitudinem mcccc. p. juxta columnam Rhegiam. SVR.

TAMARICIVM SIVE PALMAS M. P. xx.] Hi versus in Regio exemplari ita inversi & depravati sunt, ut veram, & germanam nobis lectionem patefaciant. Ita enim legitur, Tavaricios sive Palpæ Tauromae.

_____	Mas	_____	M. P. xx
_____	_____	Nium Naxo	_____

In Bland. vero, Tamaricio palmax mpm. xx. Per Tauromenium Naxo mpm. xv. & correctum eadem manu Naxum. Neapolitanum habet Tamaritio palmax m. p. xx. Per Tauromenium Naxum milla plus minus xv. In vetustis Ciceronis & Plinii exemplaribus Tauromenium, non Taurominium legimus. Strabonis item, Ptolemaei & Stephani libris Ταυρομένιον & Prisciano libro 2. Ταυρομένιον à Tauromenio. Plinius lib. 3. 14., Colonia Tauromenium, quæ antea Naxos. ut, qui possint disjungi Tauromenium & Naxos, non videam. & vetustissimi exemplaris lectio preferenda videatur, in qua praeposio et nusquam apparet, Naxum & Megaram Strabo L. 6. p. 267. sua aetate delatas perhibet. SVR.

TAMARICIO PALMAS] Imprudens Suritæ factum est, quo sive huic loco inculcavit. Secutus hoc Bertius est in Itinerarii hujus editione, quam Ptolemaeo adjunxit, Ph. Cluverius

TAMARICIO PALMAS.
PER TAVROMENIVM NAXO.
ACIO.
CATINA.

M. P. XX.
M. P. XV.
M. P. XXIII.
M. P. IX.
CA-

rius, ratus hanc immutationem à Bertio ortam esse, eum propterea haud incastigatum dimisit L. I. Sicil. An. C. 7. Sed si quid hic peccatum est, peccatum Suritae aut Schoetti, quos duces Bertius habuit, imprudentia est. MSS. Parisiensis *Tamaricias Palmax*: ceteri *Tamaritio palmax* aut *Spalmax* offerunt, & *Palmas*, ut Vossii & Cusani schedae. Pseudo-Anastasius in Epitome *Tauriticopalma*. Scribam *Tamaricio Palmas*, non *Palmarum*, ut Simlerus, quod nusquam vidi, donec aliunde aliud veniat subsidium: A Tamarice & Palmis locum esse nominatum, non absurdum putem. Ex passuum intervallo ad Nisamnis fluentia fuisse deprehenditur. WESS.

PER TAVROMENIVM NAXO] Urbs Naxos in Sicilia, Graecorum colonia, à Dionysio everfa est. Postea in vicino colle Tauro Tauromenium exstruxit Andromachus Timaei pater, Diodoro auctore. Quare hic libenter legerim, *Tauromenium*, quae antea *Naxos*. Plinius & alii *Taurominium* vocant. nunc *Tauromina* dicitur. SIML.

PER TAVROMENIVM NAXO] Praepositionem, quam Surita induxerat, revocavi- mus ex MSS. Videtur indicari iter hoc per Tauromenium duxisse Naxum. Certum quidem est Naxo everfa Tauromenium in Tauro monte ab exulibus duce Andromacho fuisse exa- dicateam. Sed eodem prorsus loco, quo Naxos fuerat, conditam fuisse, quantumvis Plinius Tauromenium antea Naxon dictam tradat, non liquet. Strabo L. VI. p. 266. Tauromenium inter & Messanam xxx. m. p. interponit; neque plura Th. Fazellus Decad. I. L. 1. C. 1. Quinque millia, quae summam exsuperant, Naxi situm innuunt, proxime fluvium frigidum, *Acsinem* Theoclydi, Plinio *Afinem* dictum. Vide Cluverium L. I. C. 7. WESS.

ACIO] Rectius *Acis*, arx prope Catinam, hodie fere nomen servans, *Facis* dicta. Est etiam *Acis* fluvius, qui hodie *Frigidus* dicitur, auctore Aetio. Alii *Aclium* nominant. SIML.

ACYM M. P. xxiiii.] Omnia Acio M. P.

xxiiii. Hodie videtur esse Jaci, ut à fluvio no- men sumptis. Silius: L. XIV. 221.

Quique per Aetneos Acis petit aequora fines.

SVR.

ACIO] *Acio* nostri quoque probant. Anastasius in suis codicibus idem invenit, hinc *Acym* formans. Videtur *Acin* fluvium in *Acium* commutasse. WESS.

CATANAM M. P. viii.] Omnia habent Catina mpm. viii. cum Catana legendum sit Graecorum auctorum libris constantibus. Inde in vetustis nummis KATANAION: & Ciceroni Catanensis in manuscriptis. Posidonius apud Strabonem L. 6. p. 266. à Catana Tauromenium xxiiii. m. p. definit, totidemque hoc Antonini itinerario designantur. SVR.

CATINA] Non temere damnam Catina. Salmastius ad Solinum p. 78. omnes ira Latinos scriptitalle proficetur, quod quamvis decernere non auisim, plures tamen hoc probasse scio. Aufonius in Clar. Urbib. XI.

Quis Catinam sileat, quis quadruplices Syracusas.

Nec aliter Cicero L. IV. in Verrem C. 25. aut Orosius L. V. C. 13. qui L. II. C. 14. incolae *Catinenses* appellat, ut vetusti libri arguunt. Justino *Catinenses* sunt L. IV. C. 4. Sed MSS. invitis. Optimus codex Bibliothecae Francueranae semper *Cathaneses*: alter notae non optimae *Catheneses*. *Catinenses* sunt & apud Juvenalem Sat. VIII. 16., cuius Scholiastem audiamus. *Catina* oppidum Siciliae usque ad probra dissolutum notatur, unde & *Bibaculus*.

Oscæ senex, Catinaeque puer, Cumana me-
retrix.

Sic ea citra dubium legenda sunt, estque prona satis & in aperto ad hanc immutationem via ex Festo in *Oscum*. WESS.

CA-

CAPITONIANA.
 GELASIVM PHILOSOPHIANIS.
 PETILIANIS.
 AGRIGENTVM.
 CENA.
 ALLAVA.
 AD AQVAS.
 AD FLVIVM LANARIVM.

M. P. XXIII.
 M. P. XXI.
 M. P. XXVII.
 M. P. XXVIII.
 M. P. XVIII.
 M. P. XII.
 M. P. XII.
 M. P. XXIII.
 Ma-

CAPITONIANA] *Capitina* Ciceroni. *Capitium* Ptolemaeo.

CAPITONIANAS M. P. XXIII.] *Regium* Capitonianib. M. P. XXIII. *reliqua* Capitonia mpm. XXIII. *Sed cum eadem infra* Capitonianis Catanam mpm. XXIII. *praesentant*, Capitonianas legendum *visum est*. De Capitinis *Cicero in Verrem*. L. 3. C. 43. SVR.

CAPITONIANA] *Capitonia* nostri libri. *Capitonianis* verum est confirmaturque à *Regio* Suritae codice & itinere, quod deinceps habebimus. Agnoscit praeterea nugator Anastasius. Fortasse à CAPITONIANO, quo nomine aliquem habes apud Gruterum Thef. p. c10cxxx. Mihi tamen alibi visa nunquam est haec mansio. Nam *Capytium* Ptolemaei aliud erat. Vide de eo Ph. Cluverium L. II. S. A. C. 8. WESS.

GELASIVM PHILOSOPHIANIS.] *Lego* Gela sive *Philosophianis*. Nam postea in itinere à Catina Agrigentum, post Capitonia similiter *Philosophianis* pari distantia ponitur. Cur autem Gela ita nominetur, rationem reddere non possum. SVR.

GELAM SIVE PHILOSOPHIANAS M. P. XXI.] *Regium exemplar* Gela sive Fiviso fianis M. P. XXI. *Reliqua verò* Gelasium *Philosophianis* mpm. XXI. *Ptolemaeo in Mediterraneis* *lib. 2. Silius L. XIV. 218.*

Venit ab amne trahens nomen Gela: & item *Claudianus*. L. 2. Rapt. Prof. y. 58.

— Nomenque Gelam qui praebuit urbi,

SVR.

GELASIVM PHILOSOPHIANIS] Similiter conjectura venerat in mentem viro docto, qui Fabricii exemplar cum scripto libro composuit. Sed ea non una premitur difficultate. Gela urbs hinc longe astitit, posita in ora maritima. Forte verior est Cluverii sententia, le-

gentis GELENSIVM PHILOSOPHIANIS. Locum observat ad Gelae fontes fuisse inque Gelensium potestate L. II. S. A. C. 10. Placuit interea à libris non decedere. Quod Schoetus ediderat *Selam sive Sophianas*, credo operarum esse peccatum. WESS.

PETILIANAS M. P. XXVII.] *Regium* exemplar Petilianis M. P. XXVII. cum *reliqua* Petilianis mpm. XXVII. *praesentant*. SVR.

PETILIANIS] Videtur hinc nomen esse mansioni à Petiliis. M. Petilii equitis R. in Sicilia negotiantis memoria superest in Ciceronis L. II. Verr. 29. WESS.

CENA] Nusquam, nisi fraudem facit memoria, id mihi lectum est. Situs indicio est, eo fuisse loci, ubi nunc *Scutellaria* conspicitur. *Gena* invenio in Anastasio & *Allana*, utrumque male. forte *genā* aut *genā* dicta est mansio. WESS.

ALLAVA] Diodorus in excerptis L. XXXVI. *πλεῖστον ἄλμα* flumen *Albam* memorat, qui nisi sit *Alabon* circa Megaridem, accesserim Cluverio *Albam* heic loci fuisse arbitrato. Heracleae mentio, quam brevi post injicit Diodorus, huc magis quam ad *Alabonem* Megarensium ducit. x. m. p. aut huic, aut certe sequenti mansioni adicienda sunt: nam x1. m. p. Agrigentum inter & Aquas erant. WESS.

AD AQVAS] Quas hic simpliciter *Aguas* nominat, has proximo itinere vocat *Aguas Larodas*, hodie *Xacca* dicuntur. SIML.

AD FLVIVM LANARIVM M. P. XXIII.] *Habent Blandinianum, Neapolitanum & Longolianum. Regium vero* Ad Fluvium lanaricum M. P. XXIII. & numeri XXIII. *summa ratio* apparet. SVR.

AD FLVIVM LANARIVM] Conspiciant in *Fluvio Lanario* retinendo libri cum Anastasio. Visum tamen Ph. Cluverio est, eum in *Apiarium* commutare: eundem esse monet ac *Selinuntem* & ab apio esse *apiarium*. Equidem

MAZARIS.

LILYBAEVM.

ALIO ITINERE A LILYBAEO MESSANA.

AQVIS LARODIS.

AGRIGENTO.

CALVISIANA.

HYBLE.

ACRIS.

M. P. X.

M. P. XII.

M. P. CCC. Sic

M. P. XLVI.

M. P. XL.

M. P. XL.

M. P. XXIII.

M. P. XVIII.

SY-

dem *apiatum* & *apiatum* hinc formari novi, non illud. Quid si à *lanariis*, quod ejus aqua in fullonia sua uterentur, sit dictus? posses de *herba lanaria* cogitare, nisi eam in saxosis & asperis locis nasci Plinius L. XIX. C. 3. traderet. Hoc tamen divinare est. Tu si Cluverium sequi constitueris, eum adi L. I. S. A. C. 18. Wess.

MAZARAM M. P. x.] In omnibus legitur Mazaris mpm. x. Ptolemaeo Μαζάρας πρ. ὠρεῶν. Stephano Μαζάρα φρούρον Σελινυτίων. Urbs enim Siciliae Σελινός, à qua, eodem auctore, cives Selinuntii nuncupantur. Svr.

MAZARIS] Mazara nomen in nostra tempora servat. Munivit eam comes Rogerius anno cīōlxxiii. & duobus post annis ab Afris occupatam felicissime recuperavit, teste Gaufr. Malaterra L. III. Hist. Sic. C. 9. cognomen inde Vallis Mazariae accepit, cujus jam mentio est in Epist. Fratris Conradi anno cīōccliv. Wess.

ALIO ITINERE &c. M. P. ccc.] In Regio cccxxvi. & reliqua cccxxvvi: & inde evenit, quod mansionis ejus numerum, qui a Messana Tyndaridem m. p. xxxvi. designat, qui seorsim connumerandus est, cum universa summa interseuerint. Svr.

ALIO ITINERE A LILYBAEO MESSANA] In Vaticano & Vossiano & Parisiensis codice eadem cccxxvvi. m. p. leguntur, quamquam hujus orae appictum est, hic sunt xxx. minus. Wess.

AQVAS LARODES M. P. xlvi.] Regium Aquis Larodes m. p. xlv. Blandinianum, & Neapolitanum Aquis larodis mpm. xlv. Longolianum Aquis lorodis mpm. xlv. & milto larodis corrigiunt. Svr.

AQVIS LARODIS] Aquis Larodis præfe-

runt omnes. Anastasius Aquis Lorodis. Tabula appellat *Aquas Labodes*, neque aliter Ravennas L. V. C. 23. In hoc dissensu libros nostros sequi placuit. *Thermæ colonia* Plinio L. III. C. 8. nunc *Sciaccia*, teste Fazello, dicitur. Wess.

CALVISIANA] Non procul afit à mari hæc mansio, à CALVISIIS, uti probabile est, appellata. Habet eam Tabula, sed xliiii. m. ab Agrigento. Wess.

HYBLAM M. P. xxxiii.] Regium & Blandinianum Hible mpm. xxi. Neapolitanum Nible mpm. xxxiii. Longolianum Hible mpm. xxxiii: & milto xliiii. corrigiunt. Megaram primo Hyblam dictam, Strabo auctor est, & cum Megaræ nomen defecisset, Hyblæ permanisse, propter Hyblæi mellis præstantiam. Stephanus item ἡντι ὅς Σικελία ἡ πρότερον Ἰβλία δὴν Ἰβλίων Βασίλειος. Ptolemaeus Megaram ab Hybla disjungit, tamquam diversa oppida: quod sit altera Megara, quam Augustam esse arbitrantur. Svr.

HYBLE] Tres in Sicilia Hyblæ fuerunt, ut Stephanus docet: Major prope Centuripæ & Symaethum amnem. Parva, quæ Galeotis ac Megara dicta est: minor Hera, sive, ut Cluverius legendum censet, Heræa. Atque hæc nostra est. reliquæ enim à situ hujus longius sunt remotæ. In Tabula atque Anastasio Nible, sed paullo rectius alii Hible aut Hyble, ut Vossianus. Wess.

ACRIS.] Vel Agris. Ptolemaeo Acreæ. Plinio Arenses. hodie Clara mons dicitur. SIML.

ACRAS M. P. xviii.] Manuscripta & Longolianum Agris xviii. Ego Acras reponendum existimo: Livius libro 24. C. 36. Eques levi certamine initio cum Hippocrate Acras per fugit. Ptolemaeo Ἀκρεῖαι: Stephanus, Ἀκρεῖαι Σινεκεῖλαι κτήματα. Ab hac statione Blandianum, M.

SYRACVSIS.

CATINA.

TAVROMENIO.

MESSANA.

A MESSANA TYNDARIDE.

ITER A LILYBAEO PER MARITIMA LOCA TYNDARI-

DE VSQVE.

M. P. XXIII.

M. P. XLIII.

M. P. XXXII.

M. P. XXXII.

M. P. XXXVI.

M. P. CCVIII. Sic.

DRE-

num, & Longolianum exemplar iter à Messana Tyndaridem mpm. xxxvi. male interserunt: & in Regio & in Neapolitano seorsim confecto itinere proponitur. Tyndaridis vestigia, quæ nunc Tendaro nuncupantur, contemplari contigit otiose, & considerare ineunte Februario mense anni MDLII. cum Messana Panhormum secundum litus iter facerem. Ciceroni Tyndaris. Plinius L. 2. C. 92. dimidiam Tyndarida abruptam, & quidquid ab Italia deerat, confirmat, & Strabo exiguum esse oppidulum. Ptolemaeo Tyndaridior. Posidonius apud Strabonem à Mylis Tyndaridem xxv. m. p. enumerat. SVR.

ACRIS] Editiore loco Acræ erant positæ, unde & nomen. Silius Italicus L. XIV. 207.

Non Thapfos, non è tumulis glacialibus Acræ Desuerunt.

Agris in Tabula omnibusque est libris. Fuit ubi nunc Cœnobium S. Maria d'Arcia, quod contra Fazellum ostendit Cluverius L. II. S. A. C. 10. WESS.

MESSANA M. P. xxxii.] Urbem egregie descripsit Nic. Specialis L. I. Hist. Sic. C. 17. Habet etiam huc referenda Gaufr. Malaterra L. II. Hist. S. C. 2., sed qui risum omnibus debet, quando urbem à Messe dictam fuisse persuadere conatur. WESS.

MESSANA TYNDARIDE.] In Tabula Tindareo cum iisdem m. p. Tyndaris & Tyndaridum appellabatur. Tyndarides numero multitudinis dicitur in Agnelli Pontificali libro vita S. Felicis C. 5. paucis ibidem moratus pervenit Tyndarides, nisi si Tyndaride, ut hic est, scripserit. Margini codicis Parisiensis appidum confpicitur, XVII. supersunt. Est sane spaciū inter Messanam & Tyndaridem paullo amplius in his Itinerariis expressum. Sed tot millia abundare falsum est. WESS.

ITEM A LILYBAEO PER MARITIMA LOCA TYNDARIDEM VSQVE M. P. CCXXXVIII.] Omnia exemplaria manuscriptorum & Longolianum uno consensu m. p. CCVIII. legunt: cum singulares numeri summam CCXXXVIII. conficiant. SVR.

ITER A LILYBAEO PER MARITIMA LOCA TYNDARIDE VSQVE] In Vaticano, Parisiensi, Vossiano altisque libris m. p. CCVIII. Ea suo loco restitui, quantumvis singulares numeri summam edant majorem. Non pauci eorum vitii sunt inquinati, ut ex Tabula ad cognoscendum facile est. WESS.

DREPANVM M. P. xviii.] Regium, & reliqua exemplaria, Drepanis, auferendi casu produnt. Virgilius. Æneid. 3. 707.

Hinc Drepani me portus, & illatabilis ora Accipit. —

Plinii exemp. manuscriptoris L. 3. C. 8. Drepana. Silius: L. 14. 269.

Sidonia & Drepane.

Ptolemaeo Δρέπανον. Stephanus Drepanam Siciliensem à Drepano urbe Libyæ distinguit. Livius libro xxviii. C. 41. ab Drepano & Eryce: in libris Caroli Sigonii annotationibus correctis, & in antiquis calamo exaratis. SVR.

DREPANIS] Livii meliores libri Drepanis, nō Δρέπανα Polybius L. I. C. 41. & 55. Stephanus, Δρέπανα ἰδρυμένης, πόλιν Συρακῶν. hodie Trapano, quo fere modo seculo IX. urbis nomen extulit Agnellus l. c. Drapani lustrat portus, Siculas attingis oras. XVIII. m. p. Tabula habet. WESS.

AQVAS SEGESTANAS SIVE PINTIANAS M. P. xiiii.] Regium exemplar Aquis Segestanis sive Picianis m. p. xiiii. Reliqua vero Pintianis. Plin. L. 3. C. 8. Pintienfes censet: & Ptolemaeo Πίντνα: ut foris in Actium 5. C. 83.

DREPANIS.
AQVIS SEGESTANIS, SIVE PINTIANIS.
PARTHENICO.
HYCCARA.
PANORMO.
SOLVNTO.

M. P. XVIII.
M. P. XIII.
M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XVI.
M. P. XII.
THER-

C. 83. in Verrem Pintia sit legendum, pro Plutia. SVR.

AQVIS SEGESTANIS, SIVE PINTIANIS] Pulchre & erudite Hier. Surita Ciceroni urbem reddidit *Phintiam*, sic enim scribi debet. Cluverius idem opinatus est L. I. S. A. C. 17. oblitus credo Suritam prævisse. Vide Graevium ad L. III. in Verrem C. 83. Huc tamen haud recte ea urbs revocatur, utpote in alio insula latere collocata. *Aquae Segestanae*, ab urbe Segesta, quæ & Aegesta, nomen habent. Laudat eas Strabo L. VI. Geogr. p. 275. & quem ibi testem citavit Xylander, Diodorus L. IV. p. 231. Sunt calidæ & sulphureæ, & si refrigerint, potabiles, quod usu se expertum esse Thom. Fazellus Dec. I. L. 7. C. 4. proficitur. Unde *Pintianae* dicantur, a pertum vix est.

WESS.
PARTHENICVM M. P. XII.] *Regium exemplar Parthenico M. P. XII. In reliquis verò Parthenico mpm. XII. cuius mansionis sive oppidi mansionem nullam reperi, cum hodie nomen regionis existat, quæ Parthenico appellatur, ea via, quæ ex castro, quod ad mare à Panhormo appellant, Drepanum iter sit.* SVR.

PARTHENICO] Meminit Parthenici Gaus. Malaterra L. III. Hist. Sic. C. 20. Sicilienses ergo milites suos, quibus jam impartierat possessiones insula, quantum subjugaverat, apud Parthenicum & Corintum dimittens, Jacensibus infestos fieri præcepit. WESS.

HYCCARA M. P. VII.] *Reg. Hicaris M. P. VII. Reliqua verò Hicara mpm. VII. Nunc eadem Parthenico Drepanam via, Vicari nomen retinere videtur. Pausanias in Corinthiacis C. 2., ab Hicaris (ita legendum arbitror, non Hyccaris) Siciliæ id oppidum esse, Corinthum Laideam deducit, à Niciae militibus captam fuisse, memorat.* SVR.

HYCCARA] Peccat doctissimus Surita: Hyccara, ut libri nostri, aut Hyccaron omnes

urbem appellant, numis approbantibus. Vide Cluverium L. II. S. A. C. 2. WESS.

PANHORMVM M. P. XVI.] *Manuscripta et Longolianum exemplar Panormo M. P. XVI. Joviano Pontano recte videtur Panhormus aspirari, quòd videatur dicta à navium applicatione: et in ea urbe ab Hadriani temporibus refert extare lapidis inscriptionem, in quo scriptum apparet REIPUBLICAE PANHORMIT. mihi cerè lapis commonstratus fuit in ea urbe, cujus inscriptione Panhormus aspirabatur: neque memor sum an sit is lapis, cujus Pontanus meminit.* SVR.

PANORMO] Adspirationem voci negant MSS., qui Panormo. Sponius in Miscellan. p. 176. sex dedit lapides, quibus PANHORMITANI insunt. In numo gentis Domitiae apud Urfinum PANHORMITANORVM leges. Paruta vero & Vaillantius, qui eundem in Columnis tom. 1. p. 37. expressit, adspirationem non habent. Ex Latinis multi addunt, de quibus Cluverius L. II. S. C. 3. Urbem egregie descripsit Hugo Falcaudus, scriptor sui ævi prudens, in Præfatione Histor. Sicul. Passuum millibus infra Hyccaris disjungitur XVIII. paulo verius. WESS.

SOLVNTO] Plinio Solus. hodie Castel Solanto. SIML.

SOLVNTVM M. P. XII.] *Regium, et Blandinianum Solunto mpm. XII. Neapolitanum Solunto mpm. XII. et item Longolianum. Sed Solunto corrigitur. Plinio lib. 3. 14., oppida Panhormum, Solus, Himera cum fluviò, Cephaloeidis. Videntur ab eo oppido Ciceroni in Verrem L. 3. C. 43. esse Soluntini, tametsi in vulgari Solentini legimus. Hodie ferme ad hæc miliaria nomen retinet, et Solanto nuncupatur oppidulum, quod mari aluitur. Coephaloeidis, et Alefae mansiones in Regio desunt, et lacuna sine memoris mansit: Reliqua verò Alefo M. P. XXVII. præferunt. Alefae Cicero meminit in Verrem L. 3. C. 83. Et lib. 13. Epist. 32. Acilio, qui procos.* M 2 Sicil.

THERMIS.
CEPHALODO.
HALESO.
CALACTE.
A CALACTE SOLVSAPRE.
AGATINNO.

M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVI.
M. P. VIII.
M. P. XX.
TYN-

Siciliae praeerat, M. & C. Glodios, Archagathum & Philonem commendat, quos in Alefina civitate tam lauta, quam nobili, conjunctissimos habebat, & hospitio, & familiaritate. SVR.

THERMIS M. P. xxii.] Thermas intellige Himerenses, de quibus praeter Cluverium erudite disputavit Cl. Drakenburgius ad Silium L. XIV. 232. Hugo Falcandus Panormo propius Thermas admovit, quam factum ab Itinerario est. *Mattheus autem Bonellus, inquit p. 278. editionis novae, ita re gesta, reversus in Siciliam jam Thermas pervenerat, quod oppidum ab urbe Panormo XX. millibus distat.* Sed ejus milliaria videntur productiora. WESS.

CEPHALOEDIO] Scripti libri omnes *Cephalodo* aut *Cephalodo*. Hinc, quod vides, formavi. Graeci Latineque *Cephaloedim* & *Cephaloedim* pro arbitrio appellant. Urbem desolatam instauravit Rex Siciliae Rogerius, ut Romualdus Salernitanus in Chronico auctor est A CCCCIII. Hinc nova *maenia Cephaludi* dicuntur Hug. Falcando. Ex *Cephaludo* voce decurtata nunc *Cephalu* superest. In passuum millibus Tabula consentit. WESS.

HALESO M. P. xxviii.] Sic est in Vaticano & Parisiensi exemplari. *Halesa* Tabula cum xviii. M. P. Flumen Halesus appositam sibi cognominem fere urbem habet. de flumine Columella L. X. 268.

Et quae Sicani flores legis Halesi.

ΑΑΛΙΕΩΣ saepe dicitur in veteri tabula, quae in ruderibus urbis Halesae inventa fuit, apud Gruterum Thef. p. cccxi. numeri x. M. P. justo auctiores sunt, ut ex scripta Tabula cognoscimus & ruderibus urbis ad Tufam, quae xviii. M. P. Cephalodo distat, docente Ph. Cluverio L. II. A. S. C. 4.

CALACTE M. P. xxvi.] Vel *Galeate*, proli. *Calacta*. Hinc forte dicti sunt Plinio *Calatini*. SIML.

CALATAM M. P. xxvi.] *Regium exem-*

plar *Caleate* M. P. xxvi. *Reliqua Galeate* mpm. xxvi. *Ciceroni Calacta in Verrem* L. 3. C. 43. & *Epistola* 37. ad eundem *Acilium*, *Hippiam Philoxeni F. Calactinum* (ita enim legendum apparet, non *Calatinum*) *hospitem, & necessarium commendat. Ptolemaeo quoque Κατάλας*. SVA.

CALACTE] Nostri libri *Galeate*, male. Rectius Tabula *Calacta* M. P. xii. In numis Parutae ΚΑΛΑΚΤΙΝΩΝ & ΚΑΛΑΚΤΙΝΩΝ. In Cicerone refingendo verus *Surita* vates fuit, vellemque Ph. Cluverium, cum eadem moliretur, *Suritae* aliquam habuisse rationem. Rectius ille monuit, numeros esse & hic vitiosos, atque ex Tabula in xii. M. P. abire oportere. *Galatinos* Plinii L. III. C. 8., plane uti Simlerus, hinc dictos opinatus est *Harduinus*, ac cum *Galeate* sit vitiosissimum, non dubitandum est, quin *Galatini* aliunde sint dicti. *Calatinos*, quos ex *Verrinis* Ciceronis in *Galatinorum* auxilium *Jesuita* adesse jussit, *WESS.*

A CALACTE SOLVSAPRE M. P. viii.] Hoc forte est *Alontium*, quod à *Ptolemaeo* inter *Calactam* & *Agathyrnum* ponitur, à *Plinio* *Alountium* dictum. SIML.

A CALACTA SOLVSAPRE M. P. ix.] *Hac in Regio desunt, nulla relicta lacuna, Blandinianum, & Neapolitanum* A *Caliate* *soluta* supra mpm. ix. *Longolianum* à *Galeate* *soluta* supra mpm. viii. & *milto* *Soluta* *corrigitur*. SVR.

A CALACTE SOLVSAPRE] Desunt quoque libro Vaticano. Habent vero *Parisiensis*, *Vossianus* & quem vir doctus usurpavit, cui *Fabricii* exemplari differentias ejus adscribere visum fuit. *Anastasis* *Acusapre* legit. *Cluverius* fuisse putat ad ostium *Furiani* fluminis. Pene putem *Soluta* in diverticulo fuisse, notarique intervallum ad eam mansionem. mox vero ad *Agathyrnum* numeros interapedinem indicare, quae inter *Calactam* & *Agathyrnum* interposita erat. sic certe mutatione opus

TYNDARIDE.

ITER A THERMIS CATINA.

ENNA.

AGVRIO.

CENTVRIPA.

AETNA.

M. P. XXVIII.

M. P. XCI. Sic.

M. P. LII.

M. P. III.

M. P. XII.

M. P. XII.

CA-

opus esset nulla. Vide tamen Ph. Cluverium L. II. S. A. C. 5.

WESS.
AGATINNO M. P. xx.] *Agatino* vel *Agatinno*, Plinio & Straboni *Agathyrsum*. Ptolemaeo *Agathyrum*. SIML.

AGATHYRNUM M. P. xxvi.] *Regium exemplar Agatiano* M. P. xxvi. Blandinianum & Neapolitanum Agatinno mpm. xx. Longolianum Agatino mpm. xx. Plinius L. 3. C. 8. Agathyrnum, Tyndaris colonia, oppidum Mylae. Silius L. XIV. 280. Agathyrna manus: ut Ptolemaeo sit *Ἀγάθρυνος* non *Ἀγάθρυνος*. Strabo L. 6. p. 266. ex *Ποσειδωνία* Tyndaride Agathyrsum xxx. M. P. confici memorat. SVR.

AGATINNO] Tabula cum libris nostris *Agatino*, solus Cusani *Agatinno*. Rectum haud dubie *Agathyrum* est. Fortasse in vocis pronuntiatione, uti fieri amat, variatum fuit, cum Tabula & Itinerarium vulgarentur. In numeris indicis auctores utriusque, quicunque tandem fuerint, vulgi magis quam doctiorum consuetudinem amplexatos, perspicimus. Quam vero illa varia & mutabilis in vocabulorum sit sono, maxime si sint propria, quis est, qui ignoratum habeat? WESS.

TYNDARIDEM M. P. xxviii.] *Regium exemplar auferendi casu*. M. P. xxviii.] qui numerus proxime ad *Ποσειδωνία* milliaria addit. reliqua Tyndaride mpm. xxviii. SVR.

TYNDARIDE] Excerpta librorum, quorum nobis usura fuit, xxviii. M. P. Tabula Regio exemplari accedit, eisdem numeros servans. Una passuum millia à plerisque per forcardiam videntur neglecta, cum vulgo xxviii. non xxix. scriberetur. WESS.

ENNAM M. P. lxi.] *Auferendi casu Regium, Blandinianum, & Longolianum exemplar praefrunt*. Neapolitanum Cima mpm. lxi. Celeberrimum Siciliæ oppidum, Ciceronis, & T. Livii de descriptione. SVR.

ENNA] Enna etiam nostris, Henna veteribus placuit. Vide N. Heinsum ad Claudianum

L. I. Rapt. Proserp. 122., & qui multa de urbe erudite accumulavit, Spanhemium ad Callimachi H. in Cererem *Υ*. 15. Sita erat in media insula, quamobrem *umbilicus Siciliae* nominabatur. WESS.

AGVRIO M. P. lxi.] Plinio *Agyrium*. Ptol. *Agurium*. hodie *San Philippus Agirionis*. SIML.

AGVRVM M. P. lxi.] *Regium & Blandinianum, & Longolianum Augurio* mpm. lxi. Neapolitanum Augurio mpm. lxi. Ciceroni *Agyrium* & *Agyrinenses* L. 3. in Verrem C. 27. Plinio *Agyrini*, Ptolemaeo *Ἀγύρινοι*. SVR.

AGVRIO] Passuum millia iusto sunt minor: addi debuerant x. m. Namque hodie xlii. M. P. inter eas urbes fere numerant. WESS.

CENTVRIPA M. P. xli.] *In exemplaribus manuscriptis, & Longoliano. Ciceroni lib. 4. Verrem C. 23., plurimum numero*, ut Centuripis civitate totius Siciliae multo maxima & locupletissima, omne argentum conquereret. Straboni item numero plurali *Κεντροίπια*. Ptolemaeo *Κεντροίπια*. SVR.

CENTVRIPA] In numero & genere hujus urbis veteres in diversa abierunt. Graeci cum plerisque Latinis numero multitudinis sequioreque genere efferunt. Centuripae apud Silium ex Heinssii emendatione L. XIII. 203. dicuntur. Atque ita Scribonius Largus C. 43. *Antidotus Apulei Celsi praeceptoris, quam quotannis componebat, & genere quodam pulchre mittebat Centuripas, unde ortus erat, quia in Sicilia plurimi sunt rabiosi canes*. Auctor Itinerarii genus neutrum videtur probasse. WESS.

AETNA M. P. xvi.] Mons Aethna notissimus est; ejusdem nominis oppidum propinquum Centuripis Straboni, Plinio & Ptolemaeo commemoratur. SIML.

ETNAM M. P. xli.] *In Reg. Etha* mpm. xli. *Alia vero Ethna* mpm. xvi: cum minime adspirandum videatur. Ciceroni L. 3. Ver-

CATINA.

ITER A CATINA AGRIGENTVM MANSIONIBVS NVNC
INSTITVTIS.
CAPITONIANIS.
PHILOSOPHIANIS.
CALLONIANIS.
CORCONIANIS.

M. P. XII.

M. P. XCI. Sic.

M. P. XXIII.

M. P. XXI.

M. P. XXI.

M. P. XII.

AGRI-

C. 18. Ennenses, & Etnenses distinguuntur: atque item Plinio: ut diversa sint oppida, quemadmodum & in hoc Itinerario apparet. Præterea Cicero maximam partem agri Etnensis Centuripinos possidere L. 2. C. 45. docet: ut plane hujus Etnæ ager intelligi debeat: quod Agurini inter Centuripinos, & Ennenses interessent: & Centuripini continentem agrum cum Etnensibus haberent, tamen paulo post Centuripinos in omnibus fere finibus possessiones habere tradit. Strabo L. 6. p. 268. cum Ennæ mentionem facisset, exile oppidum Etnam vocatum Centuripis vicinum, Aetnam montem consensuros excipere tradit, atque eo primum montis ascensum inchoare. Ptolemaeo non recte Aetna ut arbitror pro Etnæ. Stephanus Etnam prope Catanam Siciliæ urbem esse memorat ab Hierone conditam, ut satis appareat Ennam multo fuisse vetustiore.

SVR.

AETNA] Quod Surita scribi hic iusserat, Etna, mutavi vetustis libris auctoribus. Aethna Parisiensis codex perspicue scribit. Vaticanus, & quem vir doctus, cujus olim Fabricii liber fuit, vidit, Athena, Atna. Factum a Surita imprudentius est, quod Ciceroni Etnenses & Ptolemaeo Etnæ obtulerit, cum tamen recte uterque scripserit, uti ex Diodoro, Strabone, Ptolemaeo aliisque exploratissimum est. Numi AITNAION in Theophrastico Cap. V. sect. 4. Christ. Sigif. Liebe inveniuntur.

WESS.

ITEM A CATANA AGRIGENTVM &c. M. P. XCI. Sic.] In manuscriptis & Longolianis xci. & tamen numerorum ratio summam xci. conficit.

SVR.

CALLONIANIS M. P. xxi.] Ita libri omnes, non Gallonianas, quas Suritæ editio præfert. Ph. Cluverius L. II. S. A. C. 10. dictum hunc arbitratu locum ab oppido Caulonia: Ego vero cum ejus urbis situs sit incertus & prorsus dubius, prætereaque & Caulonia Caulonianus aut Colonianus, uti campo copæ,

nulla olla dant, formetur, prior in eam partem sum, quæ à CALLONIO, quicumque fuerit, repetit. Non ignoratum id nominis neque inauditum Romanis auribus fuisse, lapides vetusti loquuntur. Vide Thesaurum Gruteri p. DCCLXXIII.

WESS.

CORCONIANIS] Vel Corcovianis. videtur esse Cotyrga apud Ptolemaeum.

SIML.

SOSCONIANAS M. P. xii.] Regium exemplar Sosconianis M. P. xii. Blandinianum Corconianis mpm. xii. Neapolitanum Corconianis mpm. xii. & Longolianum Corcovianis mpm. xii. Regii exemplaris lectionem retinendam judico, si fortè vera ab ea erui poterit.

SVR.

CORCONIANIS] Miro consensu Corconianis libri omnes, vereorque ut his par sit Regius Suritæ. Mihi tutius visum est hoc amplecti. In Anastasii Epitome est Cornoviana. Nusquam has mansiones in aliorum scriptis occurrere, demirandum non est, cum sero videantur institutæ. Atque id, nisi fallor, auctor innuit ipse initio hujus itineris.

WESS.

SYRACVSAS M. P. cxxxvii.] In Regio cxxxvi. At in reliquis cxxxvii: cujus summe singularibus numeris apparet ratio.

SVR.

DAEDALIVM M. P. xviii.] Regium, Neapolitanum, & Longolianum Dedalio mpm. xviii. Blandinianum Beta dalio mpm. xviii. videtur à Daedalo nomen sumpsisse, de quo Solinus C. 5. Inter quos Daedalus, inquit, fabricæ artis magister, principem urbium Syracusas habet.

SVR.

DAEDALIO] Situs indicat fuisse in Ecnomo monte: nec tamen ausim adfirmare idem esse ac Phalaridis Castellum sive Phalarium cum Cluverio, à Daedalo, cujus plura in hoc tractu opera, nomen est.

WESS.

PLINTIS.] Plinio Phryntiensis. Ptolemaeo forte Pintia.

SIML.

PLINTIS M. P. v.] Habet Regium exemplar, atque item Longolianum: Blandinianum, pri-

AGRIGENTVM.

ITER AB AGRIGENTO PER MARITIMA LOCA SYRA-

CVSIS.

M. P. CXXXVII. Sic.

DAEDALIO.

M. P. XVIII.

PLINTIS.

M. P. V.

REFVGIO CHALIS.

M. P. XVIII.

PLAGA CALVISIANIS.

M. P. VIII.

PLA-

primo Plentis mpm. v. ac postea inducta litera, & Plintis. Neapolitanum Plutis mpm. v. SVR.

PLINTIS] Nostris quoque omnibus Plintis inest. Solus Anastasius Plintis habet. Erudita est Ph. Cluverii conjectura Phintis legentis. Verum quidem est, Ptolemaeum Φθυσίαν in Siciliae mediterraneis locasse: Cum tamen Diosdorus, ex Siculis ortus, in Eclogis L. XX. πνευματώδους μαριμινάμ esse profiteatur, forte verum vir doctissimus vidit. Eum adi L. I. S. A. C. 16. WESS.

CHALIS M. P. XVIII.] Habet Regium exemplar. Blandinianum & Longolianum Refugio Calis mpm. xviii. Neapolitanum Refugioculis mpm. xviii. Ego arbitror voce Refugii stationem designari, qua fida navibus mansio designabatur: & jam antiquitus eam dictionem continentis scriptione reliqua adjunctam: ut in hoc ipso itinere Apolline, Refugii vox adicitur, atque eas dictiones in margine adnotandas milto visum est: ut sincera vetustissimi exemplaris lectio remaneat. SVR.

CHALIS] De refugio haud gravate Suritae assentior. Videntur fida stationes ita appellatae, αἱ τὴν τῶν ἀναγκασίων ἐξῆν ἐν αὐταῖς ὑφ' ὧν, quod refugii naufragis venioque agitaris inibi locus esset, quae Theophili L. II. ad Autolycum C. C. 21. verba sunt. Atque ita, quamquam sententia tralata, Cicero L. II. Offic. C. 8. portum & refugium conjungit, Dominusque Christus ἡ ἀναγκασίων ἀποφυγὴν appellatur à S. Thecla apud Basilium Seleuciensem L. I. Vitae ejus p. 102 De voce addita major oritur difficultas: libri nostri eam recipiendam monent. Anastasius Refugiadialis scripsit, quo ad Dianae amnem, de quo Solinus C. 11. duceremur, ni paullo is hinc esset remotior. Gelis Cluverius verum arbitratur maufionis cognomen, eamque stationem in litore fuisse haud longe à Gelia urbe. WESS.

CALVISIANIS M. P. VIII.] Habetur in Regio exemplari: cum Blandinianum continenter, plaga Caluisianis mpm. VIII. habeat: Neapolitanum Plaga Clausianis mpm. VIII. & Longolianum plaga Caluisianis mpm. VIII. & milto corrigitur Clausianis: similique ratione arbitror designari in eis litoribus malefidas stationes in ea, & reliquis dictionibus, quibus nos Plagia milto, plagae loco, adiecit. Isidori loco admoniti Erymologiarum libra XIII. C. 16. Pelagus, inquit, est latitudo maris sine litore, & portu, Graeco nomine δὲ τὸ πλάγιον, hoc est à latitudine dictus: unde & Plagia, eo quod sit importuosa. Pelagus enim altum significat Refugium: ut pelagus tenuere rates: atque inde pisces plagii à litoralibus distinguuntur. SVR.

CALVISIANIS] Summa concordia libri nostri plaga, nihil Anastasio dissidente. Fuit cum suspicaretur, vocem notare tractum maritimum, quomodo Oceani plagas Seneca in Hippolyto §. 931. & Agennus de Limit. Agr. p. 55. plagas sylviarum dixerunt: Accedebant Graeci, πλάγια terrarum planam & aequam, saepe etiam in mare prominentem appellantes. Συγγράμματα πλάγια plana Siciliae litora Lycophron Alexandra §. 870. Ἄνεον πλάγια Σενία Sophocles in Ajace M. §. 1240. verum hoc repudio. Satis ex hoc itinere, & quod in fine habebis, maritimo, esse discrimen inter refugium, plagam, sive plagiam & portum apparet. Si plagam tractum maritimum accipias, ea differentia non erit aperta. Fortasse itaque verius est, quod Surita dedit, amplexique sunt Ph. Cluverius & N. Bergerius. Plagia stationem male fidam notat, Servio Aeneid. II. 23. auctore, nisi si pelagiam, quod novissima editio praefert, scripserit. Certe à pelago plagiam Isidorus repetit, ut alias ostendam. Recentior aetas vocis usum non refugit. Plagia Barcinonensis est in Chronico A. CCIO CCLXIX, quod Marcae Hispanicae

PLAGA MESOPOTAMIO.
 PLAGA HEREO SIVE CYMBAE.
 REFVGIVM APOLLINE.
 PLAGA SYRACVSIS.
 ITER AB AGRIGENTO LILYBAEO.
 PICINIANIS.
 COMICIANIS.
 PETRINE.

M. P. XII.
 M. P. XXIII.
 M. P. XX.
 M. P. XXXII.
 M. P. CLXXV. Sic.
 M. P. IX.
 M. P. XXIII.
 M. P. IIII.
 PIRI-

nicae adjunxit St. Baluzius. *Litora plagiosa*, ad quæ periculum est, ne naves frangantur, semel atque iterum N. Specialis L. IV. Hist. Sicul. C. 5. pariter ac *plagias Casanenſium* usurpavit. Putem, vocabulum hoc fuisse nauticum, & eorum potissimum usu tritum. Id negligere non debui, Varicanum codicem *refugii* & *plagae* voces non agnoscere.

WESS.
 PLAGA MESOPOTAMIO] A duobus fluviis, quos inter media erat, dicta est. Habet hæc ora Hipparin & Oanum amnes, Dianæ etiam fluvium: Inter hos fuisse videtur. Codex Vaticanus, ut hoc addam, *Mesopotamum* tantummodo offert. Anastasius *plaga Mesopotami*.

WESS.
 HEREO, SIVE CYMBA M. P. XXIIII.] *In Reg.* Heroe tantum legitur: in Blandiniano Plagereo sive Cymbae mpm. x x i i i i. Neapol. Plagero sin Cibae mpm. x x i i i i. Longol. Plaga reo sive Cymbae mpm. x x i i i i: & milto corrigitur.

SVR.
 HEREO SIVE CYMBAE] Multum me & alios hæc statio exercuit. Cluverius L. II. S. A. C. 10. ex corruptissimis his vocabulis extudit *Plagia Heraeae sive Hyblae*. Hybla minor in Stephano *Heg* dicitur, id vocabuli motus Itinerarii scriptura in *Hegia*, *Heraea* mutat, stationemque ab Hybla minore, ad cuius vicinum litus erat, cognominatam decernit. Sed cum stationis nomen sit depravatissimum, forte parum prudenter Stephanum, quod & L. Holsteinus adverit, mutatum ivit. Est præterea paulo audacius ex *Cymba* vel *Cyba* Hyblam eruere, quod tamen ferendum esset, si cetera convenirent: ad hoc, opus est, ut numeris x. m. detraherentur, si obtineat Cluverii opinio, ipso fatente. S. Bochartus, ut ververbium *Hyblae* ex Phœnicum fontibus hauriret, in Cluverii sententiam pedibus ivit L. I. Chan. C. 29. p. 548. Hebraeis *Hebel* sive *Chebel*, Phœ-

nibus *Hibla* funis est, hereditasque fune menſorio divisa: adſignificavit deinde regionem tractumque terrae: Hanc vir multo doctissimus veram esse asseverat Hyblae originationem: Hyblam enim in Antonino *plagam* explicari. Vide eum p. 531. Equidem non obloquar illis, quæ de voce Hebraea scriptis: sunt enim certissima: Quod vero inde cogit, infirmissimum mihi videtur & prorsus dubium: tanto magis, quod *plaga* Hyblam, modo ea vera vocabuli sit lectio, ejusque originem vocis non explicet, ut neque *Calvoſiana* aut *Syracusas*, quibus itidem anneſcitur. Mitto nunc, quæ de *plaga* sive *plagia* alias disputata sunt, & huic sententiae contra eunt. Hyblam Graecae originis semper arbitratus sum, & ab *ἤλα* repetendam, quomodo *ἄλῃ* pro *ἄλ* Lacones, *ἄβελῃ* pro *ἄβελ*, *ἄβηδῖνα* pro *ἄβηδῖνα* Cretenses dixerunt. Sed hæc alius sunt loci. redeamus in viam. In Vaticano codice *Ereo* invenit Em. Schellstrate. Anastasius legit *Plaga Reomocymbi*. Fuit hic vicinia urbs *Motyca* sive *Motyca*, indeque cognomentum sortitus fluvius *Motycanus*. An ergo *ῥῖ* *Motycanῶ* aut *Motycan*, *Reos Motycani* pro *amne Motycano* depravatissimis his vocibus originem dedit? superior statio Graeci sermonis fortasse hanc defendet, sed viderint peritiores.

WESS.
 REFVGIVM APOLLINE.] Videtur huic esse natum nomen ab Apolline Libyſtino, quem eximia religione colebant apud Pachynum Siciliae promontorium, teste Macrobio L. I. Satur. C. 17. Anastasius appellat *refugium Apollinis*.

WESS.
 AB AGRIGENTO LILYBAEO M. P. CLXXV.] Numeros milliarium in hoc itinere esse corruptos colligit inde Ph. Cluverius, quod singulares mansiones tantummodo edant summam c. l. xv. Credo festinaſſe virum diligentissimum, cum ea scriberet, nec oculis usum fuisse admo-

PIRINA.

PANORMO.

HYCCARIS.

LOGARICO.

AD OLIVAM.

LILYBAEVM.

ITER AB HYCCARIS PER MARITIMA LOCA DREPANIS

VSQVE.

PARTHENICO.

AD AQVAS PERTICIANENSES.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XLVI. Sic.

M. P. XII.

M. P. XVI.

DRE-

modum perspicacibus.

PHITIANAS M. P. VIIII.] *Regium* Phit-
 nias P. M. VIIII. Blandinianum Pitianis mpm.
 VIIII. Neapolitanum Pitianis mpm. VIIII. Longo-
 lianum Pitianis mpm. VIIII. & milto Pitinias
 nis. Cum Ptol. sit, Θένια, forte Phrinthianas
 legendum esset.

SVR.

PICINIANIS] Lugduni & Basileae ediderunt
Picinianis, quomodo schedae Parisienses, a
 quibus proxime absunt Vossii cum suo *Pitina-*
nis. Anastasii *Pyramana* hinc natum est, dua-
 bus in unum literam conflatis. *Pitianis* vir doc-
 tus adscripsit libro Fabricii: prius ob codicum
 consensum recepi. Mansio in mediterraneis in-
 sulæ fuit, mihi pariter ac sequens ignorata.

WESS.

PETRINE.] Ptol. meminit *Petras* oppidi.
 Plinius *Petrinorum*.

SIML.

PETRINAS M. P. IIIII.] *Regium* Petrine
 M. P. IIIII. & item Neapolitanum, & Longo-
 lianum: Blandinianum Petrinae mpm. IIIII.
 Ego Petrinas legendum suspitor: ut sint aquæ à
 Petra oppido nuncupata: nam Ptolemaeus est Πί-
 ρας.

SVR.

PETRINE] Petrine nostri omnes dant. Ana-
 stasius tamen *Petrina*. Ab urbe *Petra* incolæ
Petrini dicti sunt Ciceroni L. III. in Verrem C.
 39. Ab eadem mansio hæc nomen est nata.
Stagnum Petrensæ, quod tamen ignotum hoc est
 tempore, Solinus C. II. memorat: Aquas
 Petrinæ, quantum recorder, nemo.

WESS.

PYRAMA M. P. XXIIII.] *Regium* Pyrama
 M. P. XXIIII. Blandinianum Pyrama mpm.
 XXIIII. Neapolitanum Pyrama XXIIII. Longo-
 lianum Pyrama: & milto Pyrama.

SVR.

PIRINA] Pirina editi & scripti libri cum
 Anastasio probandum esse suadent: in Parisien-

si & Vossiano *Pirina*, quod ex priore ortum
 est, conspicitur: locus, situs & nomen obseu-
 rissima sunt.

WESS.

HICCARA M. P. XVIIII.] *Habent manu*
scripta & Longolianum: cum supra ab Hiccaris
Panhormum xv i. m. p. eadem desiniant.

SVR.

HYCCARIS] Eisdem numeros codicum nos-
 trorum excerpta confirmant, idque recte, ut su-
 pra est monitum: scribunt eadem *Hyccaris*. WESS.
 LONGARICVM M. P. XIIII.] *Regium*
 Longarico M. P. XIIII. & reliqua Locarico
 mpm. XIIII.

SVR.

LOGARICO] Nullus librorum est, qui-
 bus urimur, quin *Logarico* aut *Locarico* repræ-
 sentet. Anastasius vocem mutilavit, *Logaria*
 scribens. Recte monitum à Ph. Cluverio est,
 hanc fuisse mansionem in mediterraneis, haud
 procul ab *Aquis Segestanis* sejunctam.

WESS.

AD OLIVAM.] *Oliva* corruptissime Ana-
 stasius legit. Fuisse circa Salemem urbem vi-
 detur, cujus ager hac quoque tempestate olea-
 rum longe feracissimus est, observante Cluve-
 rio L. II. S. A. C. 12.

WESS.

AD AQVAS PERTICIANENSES.] Vel
Particianas. Illud quoque obiter annotan-
 dum est, à Strabone quarundam Siciliæ civi-
 tatum distantias annotari, quæ tamen cum di-
 mensione Antonii nostri non conveniunt. Idque
 ob hanc causam, quod Strabo navigationis
 circuitum, noster vero terrestris itineris spacia
 annotat. Attamen in distantia Agathyrsi &
 Alesi dubito an mendum sit. Præterea nume-
 rus stadiorum à Messana Lilybaeum per viam
 Valeriam mendosus est apud Strabonem, po-
 nuntur enim miliaria xxv. cum sint cccxxv.
 ut ex ipso Strabone & nostro auctore colligi-
 tur.

SIML.

N

AD

DREPANIS.

I T A L I A E.

ITER, QVOD A MEDIOLANO PER PICENVM ET CAM-
PANIAM AD COLVMNAM, ID EST, TRAJECTVM
SICILIAE DVCIT. M. P. DCCCCLVI. Sic.

A MEDIOLANO LAVDE CIVITAS.

M. P. XVI.

PLACENTIA CIVITAS.

M. P. XXIII.

FI-

AD AQVAS PERTICIANENSES M. P. XVI.] *Habet Blandinianum exemplar. Regium ad aquas perdicianenses M. P. xv. Neapolitanum ad aquas perticianenses mpm. xlii. Longolian. ad aquas perticianenses. mpm. xvi. & milto xlii. corrigiunt.* SVR.

AD AQVAS PERTICIANENSES] *Aguas Perticianenses nostri libri receperunt, dissidente tamen Anastasio, cui Aqua Porticana placuit. In locis mari proximis fuisse, ex capite itineris cognoscitur. Quae vero in parte sint orae maritimae, quodve nunc gerant nomen, ad finiendum haud facile est. Cluverius quaedam L. II. A. S. C. 2. in medium attulit, quibus, si ita animo allubescat, utere: mihi dubia sunt.* WESS.

AD COLVMNAM] Hanc Plinius L. 3. C. 8. vocat *Columnam Rhegiam*, & juxta eam fretum latitudinem M. P. passuum habere scribit. Meminit etiam illius Strabo, qui *καλὴδα* L. 6. p. 257. appellat. SIML.

AD COLVMNAM ID EST TRAJECTVM SICILIAE DVCIT M. P. DCCCCLVI.] *In Regio verba ad columnam non habentur, quemadmodum in Blandiniano, & Longoliano leguntur. In Neapolitano ad Coloniam. Cicero de Columna Rhegia pro Sestio C. 8. Strabo L. 3. p. 171. Rheginos Columellam turrem exilem super freto pro consilio locavisse tradit: cui è regione turris appposita erat, quam Pelori nuncupabant. Disslare ab urbe Rhegio ferunt xlii. M. P. cum dimidio. Mela lib. 2. 4. in Bruttio promuntorio Columnam Rhegiam, Rhegium, & Scyllam statuit. Plinius lib. 3. C. 5. a Sinu Paestano trajectum ad Columnam Rhegiam C. M. P. designat. Numerorum summa in Reg. perversa est: habet enim DCCCES, qua nota librarius defectum Numeri significasse videtur. reliqua DCCCCLVI. habent.* SVR.

AD COLVMNAM] Ciceronis in Sextiana C. 8. de Gabinio verba sunt: *Olim*

ne Scyllaeo illo aris alieni in freto ad columnam adharseret, in tribunatus portum perfugerat. Intelligit haud dubie columnam Maeniam. An vero per dilogiam jocularum, facta Scyllaei mentione, ad columnam Rheginam respexerit, uti Turnebus L. xx. Advers. C. 3. & Manutius ad Ciceronem arbitrati sunt, non temere dixerim. Columna Rhegina in ipso non fuit freto, sed ad fretum, Strabo L. III p. 171. Καλὴμας οἱ Ῥεγίνοι τὸν καλὴμα ἵκανον τὸν ἐν τῷ πελάγῳ κορυφῶν πρυγίων, quae vertenda fuerant, Siculi Rhegini columellam posuerunt ad fretum, turriculae instar. Idem innuit Plinius L. III. C. 5. Dein columna Rhegia, Fretum Siculum, ac duo diversa promontoria. Appianus L. V. Bel. Civil. p. 1157. καλὴδα appellat, & à freto distinguit. Non eorum ignarus sum, quae de Authari Longobardorum rege Paullus Diaconus L. III. C. 33. scripsit. Et quia ibidem intra maris undas columna quadam esse posita dicitur, usque ad eam equo sedens accessisse, eamque de hasta sua cuspidem reigisse, dicens: Usque hic erunt Longobardorum fines. Sed cum ille ex rumore, ad se perlato, loquatur, narratioque ipsa satis sit suspecta, ut Camillus Peregrinus Dissert. de Ducatu Benevent. animadvertit, ipsius auctoritate parum moveor: Ceteroqui absurdum videri non debet, columnam, quae Plinii aeo in litore erat, Paulli Warnefridi aut regis Authari aetate aquis fuisse cinctam, si quidem maritima loca his frequentissime obnoxia imutationibus sunt. WESS.

M. P. DCCCCLVI.] Ita omnes libri. Si vero summam ad singulas mansiones exigas sedulo, eam V. M. P. ampliorem invenies.

A MEDIOLANO LAVDEM CIVITATEM M. P. XVI.] *Regium xv. Reliqua. xvi.* SVR.

A MEDIOLANO LAVDE] Nostri libri xvi.

FIDENTIOLA VICVS.
PARMA CIVITAS.
REGIO CIVITAS.
MVTINA CIVITAS.
BONONIA CIVITAS.

M. P. XXIII.
M. P. XV.
M. P. XVIII.
M. P. XVII.
M. P. XXV.
FO-

xvi. m. p. addunt, totidem Tabula. Obesse his videtur numeris auctor itineris Romani, quod insertum est Biblioth. Novæ Labbei p. 357. *Fuit*, dicitur inibi, *in civitate Mediolanensi, distatque à civitate Laudensi per XX. M. paria Radevici L. II. C. 27. habet. sed ea Laus nova est, quæ à veteri IV. m. p. fere abest. Condita Laus Pompeja à Bojis est, instaurata dein à Pompejo Sirabone, ut ex Plinio L. III. C. 21. & urbis cognomine colligas.*

WESS.

PLACENTIA] Præcipua urbs erat Aemiliae. Procopius L. III. Bel. Goth. C. 13. *αὐτὴν πόλιν Ἰταλίας ἡμεῖς καλεῖται, ἡ δὲ παλαιὰ ὀνομασία ἐστὶν Ἀεμιλία. ὁ δὲ πρῶτος ἡγεμὼν αὐτῆς ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν αὐτῆς. ὁ δὲ πρῶτος ἡγεμὼν αὐτῆς ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν αὐτῆς.* Urbium Aemiliae princeps, validus cincta operibus, ad Eridanum posita. Coloniam fuisse, jusque Municipii accepisse aliunde notum est. In MSS. Parisiensi *Placennacium*, *Placentiacium* vero in Lugdunensi exemplari appellatur, ubi ultima vocabuli pars, CIVITATEM notans, fraudi librarii fuit. *Placentia civitas* fuit in schedis, quibus usus est vir doctus, cujus antea Fabricii liber fuit, & Vossianis, sed Cusani *Placentiacium*.

WESS.

FIDENTIOLAM VICVM M. P. XXIII.] In hoc itinere ab Arimino Dertonam Fidentiae fit mentio, cui à Parma x v. m. p. tribuuntur. Ptolemaeus *Placentiam*, Fidentiam, *Brixellum*, *Parmae* & *Regium Lepidi* in Gallia Togata recenset. Plinio lib. 3. C. 15. item in ostiaria regione Fidentini collocantur: quare ab Antonino hic vicus *seorsim* à Fidentia recensetur: cujus apud veteres auctores nullam reperi mentionem fieri.

SvX.

FIDENTIOLA VICVS] *Fidentiolam* eandem atque Fidentiam Cluverius & Cellarius arbitrantur, quemadmodum *Florentia* Itinerarii *Florentiola* est Tabulae. Cum tamen *Florentia* respectu alterius *Florentiae* *Florentiola* dicatur, non omnino absonum est Fidentiolam à Fidentia discernere: In primis cum Iti-

nerarii auctor præverit. Fidentiam ipse pariter ac Tabula x v. m. p. *Placentia* sejungit. at Fidentiolam tantummodo x x i i i. m. Fuit præterea Fidentia ampla satis civitas, cum Fidentiola Vicus tantum dicatur.

WESS.

PARMA CIV.] *Parmae civitas* scripti libri. col. IV. AVG. PARM. est in Lapide Gruteri V. pag. ccccxix. Recentior aetas *Chryso-polis* titulum addidit. Donizo in Vita Machtildis L. I. Cap. 10.

Chryso-polis dudum Graecorum dicitur usa, Aurea sub lingua sonat hac urbs esse Latina, Scilicet urbs Parma.

Consentit Donizoni Ravennas L. IV. C. 33. nti Leibnitijs & Muratorius V. C. monuerunt. Atque hæc *Julia Chryso-polis* est in Actis S. Domini, quæ Ph. Cluverium adeo torst L. I. Ital. A. C. 27.

WESS.

REGIO CIVITAS.] Veteres pro arbitrato *Regium Lepidi*, *Regium Lepidum* appellavere. Seriori aetati *Regium* placuit. Monuit Ph. Cluverius *Forum Lepidi* olim fuisse dictum Festi Grammatici auctoritate: quare miror Cellarium nescire se, quo is auctore id fecerit, proficentem. An *Aemiliae* quoque nomen gesserit, Cl. Muratorius disquirat ad Donizonem L. II. C. 7.

WESS.

MVTINAM M. P. XVII.] Tabula m. p. xviii. atque ita auctor semel atque iterum inferius. Cusani liber *Mutinatum*, & mox *Bononiariam*, ubi *tum* ex *Civ.* natum est. Wess.

BONONIA.] Duæ civitates hujus nominis ab Antonio hoc itinere ponuntur, quarum prior, quæ post Mutinam ponitur, notissima est, & adhuc nomen servat: altera, quam post Sernicum (Aferniam) nominat, videretur esse Bovianum Samnitum, *Boianum* Ptolemaeo dictum.

SIML.

BONONIA CIVITAS] Certa hæc viri doctissimi sunt. Romani Bononiam coloniam duxerunt Manlio Vulsone & Fulvio Nobiliore

FORO CORNELI CIVITAS.
FAVENTIA CIVITAS.
CAESENSA CIVITAS.
ARIMINVM CIVITAS.
PISAVRO CIVITAS.
SENOGALLIA CIVITAS.
VLTRA ANCONAM.

M. P. XXIII.
M. P. X.
M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XXIII.
M. P. XXVI.
M. P. IIII.
AN-

Coff. Auxit ornavitque eandem Augustus. Vide Caef. Malvasiae Marmora Felfinea Sect. III. C. 4. WESS.

FORO CORNELI.] Sic libri. *Deinogida* & simili modo Procopio dicitur L. II. Belli Goth. C. 19. Incolae FOROCORNELIENSES in veteri monumento, quod notis in Ital. Ant. Cluverii p. 15. L. Holsteinius inferuit, plane vero ut hic vetustus lapis Sponii Miscel. p. 185. IIIII VIRO FORO CORNELI. WESS.

FAVENTIAM CIV. M. P. x.] *Procopius de Bello Gothorum libro 3. C. 3. Faventiam Aemiliae urbem à Ravenna stad. cxx. distantiam prodit.* SVR.

CAESENSAM CIV. M. P. XXIII.] *Procopius libro primo de bello Gothorum C. 1. Caesenam à Ravenna stad. ccc. abesse prodit.* SVR.

CAESENSA CIVITAS] Procopius Caesenam *φάλακρον* castellum appellare solet, quod mirum accedit Ph. Cluverio, qui *πάλαι* urbs Agathiae & Civitas Itinerarii auctori dicitur. Putem Procopii aetate multum de veteri urbis splendore fuisse detritum, & castellum tantummodo fuisse. Certe Anastasius in Vita Zachariae Papae *Caesena* castrum nuncupat, & *Cesenate* castrum, *Cesinate* ac *Caesenate* castrum, quorum pleraque vitiosa sunt. Dicam alias plura. WESS.

ARIMINVM CIV. M. P. xx.] *Strabo* Placentia Ariminum stad. M. CCC. assignat. *Cicerio* Philip. XII. C. 9. *Flaminiam Mutinam usque perduxit. Et Strabo* L. 5. p. 217. Hic ille, *Inquit*, *Scavrus* est, qui per Pisas & Lunam usque Sabatios viam stravit Aemiliam: & hinc per Dertonam. *Alia* verò est Aemilia, quae *Flaminiam* excipit: eodem enim in *Consulatu* M. Lepidus, & C. *Flaminius* college *suerunt*. *Vitiores* autem *Ligurum* stravere hic quidem *Flaminiam* à Roma per *Tuscam*, & *Umbriam* usque *Ariminum*; aliter reliquam porro usque Bono-

niam: & ex ea in *Aquileiam* prope *Alpium* *radices*, *ducto* per *gyrum* circa *paludes* opere. SVR.

ARIMINVM CIVITAS] De *Strabonis* *civitate* stadiis, quibus *Placentia* *Arimino* disjungitur videndus est *Casaubonus* L. V. p. 217. WESS.

SENOGALLIA CIVITAS] Libri vetusti *Senegallia* edunt. *Ager Senigallienfis* memoratur à *Frontino* de *Colonis* p. 143. quem tamen alibi *Senogalliensem* appellat. *Senegalia* est in *Ravennate* L. IV. C. 31. In *Cusani* codice solito sibi more *Senegallitium*. *Vocabuli* originem enarrat *Guntherus* *Ligur*. L. V.

Magna tamen *Princeps* & *solo* *Caesare* digna *Castra* movens, per eam quae nunc *Senogallia* fertur.

Quod *Senones* illam *Galli* tenuisse putantur, *Cum* premerent *trepidam* peregrino *militi* *Romam*.

Paria leges, ut alios *missos* faciam, in *Pauli* *Diaconi* L. II. *Hist.* *Longobard.* C. 22. WESS.

VLTRA ANCONAM M. P. IIII. ANCONAM M. P. xxvi.] *Hac* in *Regio* *exemplari* *leguntur*. In *Blandiniano* *Vltra* *Alconane* *mil* *lia* *plus* *minus* *quatuor* *m. p. xxvi.* *Neapolitanum* *Vltra* *Alconam* *mil* *lia* *plus* *minus* *quatuor* *mpm. xxvi.* *Longolianum* *Vltra* *Alconam* *m. p. IIII.* *mil* *lia* *m. p. xxvi.* *ut* *merito* *Regi* *exemplaris* *lectio* *preferatur*: *tametsi* *ea* *manjio* *vltra* *Aneonam* *mibi* *incognita* *sit*. *Neque* *tamen* *vltra* *Anconam* *legendum* *video*: *cum* *statim* *ab* *ea* *Anconam* *xxvi.* *m. p.* *recententur*. *Anconam* *inter* *Italicas* *Gallicasque* *gentes* *quasi* *terminum* *interesse* *Pomponius* *perhibet*: & *Plinio* *lib. 3. C. 14. ab* *Ancona*, *Gallica* *ora* *incipit*, *Togatae* *Galliae* *cognomine*. SVR.

VLTRA ANCONAM] *Codices*, quibus *usu* *sumus*, *Vltra* *Anconam* *M. P. M. IIII.* *M. P. M. XXVI.*

ANCONAM.
POTENTIA CIVITAS.
CASTELLO FIRMANO.
TROENTO CIVITAS.
CASTRO CIVITAS.
ATERO CIVITAS.

M. P. XXVI.
M. P. XVI.
M. P. XX.
M. P. XXVI.
M. P. XII.
M. P. XXIII.
IN-

M. XXVI. Ex Vaticano Schelfrate publicavit
Vtra Anconam M. P. IIII. M. P. XXVI. Editi
partim hoc, partim illud sunt amplexi. Lique-
ex hac codicum concordia, exulare *Anconam*,
quam optimus Suritae liber servavit, neglectam
haud dubie, quod ejus paullo ante facta fuerat
mentio. Deinde cognoscimus, *Vtra Anconam*
rectum videri, maleque adeo virum doctissi-
mum *Utra Anconam* recepisse. Dicta ita est,
quod Potentia Senogalliam profecturis ultra
Anconam occurreret. Vide & inferius dicta.

WESS.

POTENTIAM CIV. M. P. XVI.] Potentia
urbis in Piceno meminere Cicero de Har. R.
C. ult. & Livius libro XXI. C. 44. Vellejus,
Pomponius, & Plinius. Altera in Lucanis, de
qua mox hac ipsa in via, & Ptolemaeus. Pol-
lentia vero in Liguribus Ptolemaeo, & carmine
Claudiani celebrata prope Astam Coloniam. SVR.

POTENTIA CIVITAS] Potentiae, nunc
penitus desolata, vestigia supersunt mille &
paullo amplius passibus à Recanatenfi portu
ut L. Holsteinius notis in Cluverii Ital. Antiq.
p. 135. docuit.

WESS.

CASTELLVM FIRMANVM M. P. XX.]
Plinius lib. 3. C. C. 13. Castellum Firmanorum
meminit: est enim diversum oppidum à Firmo:
cujus postea ab Antonino fit mentio. Firmi Cn.
Pomponius meminit in Epistola ad Domitium, ut
in Castris Truentini dictione infra exponitur, &
item Vellejus.

SVR.

CASTELLO FIRMANO] Castellum hoc
Firmanorum navale fuit, ut Strabo L. V. p.
241. testificatur est. Castrum nomine & natura
Firmum habes apud Luitprandum L. I. C. 9.,
verum id oppidum videtur esse Firmum. Cas-
tello Firmano MSS. omnes.

WESS.

TRVENTVM CIVITAS M. P. XXVI.]
Regium exemplar Troento M. P. XVI. Reliqua
Troento M. P. XXVI. Plinii lib. 3. sect. 18.
manu scriptis exemplaribus Truentum cum amne,
unde apud Ptolemaeum Tεγνρῦ fluminis ostium in

regione Picenorum legendum.

TROENTO CIVITAS] Troento etiam nos-
tri libri, quos duces secuti sumus. Videtur
urbis nomen inclinante Imperio ita pronuntia-
tum. Julius Frontinus de Colonia p. 125.
*Troento finitur, sicut supra diximus de agro Te-
stino.* Hinc ager Troentinus apud eundem p.
118. & Vitalis Episcopus Troentinas ex Picena re-
gione in Gestis Acacii p. 436. novae editionis
Sirmondi, uti L. Holsteinius dudum vidit.

SVR.

WESS.

CASTRVM CIV. M. P. XII] Habent Elan-
dinianum, Neapolitanum & Longelianum. In
Regio idem numerus apponitur sine civitatis co-
gnomen. Ptolemaeo juxta sinum Hadriaticum
in Picenis primum Castrum recensetur. Vellejus
initio primi belli Punici Firmum & Castrum Co-
lonis occupata tradit.

SVR.

CASTRO CIV.] Simlerus & Lugdunen-
ses Castrum novo dederunt, sed libris vetustis
invitis: Castrum civitas in suo vir doctus invenit,
cujus Fabricii fuit olim exemplar. Varianus
& Parisiensis Castrum tantum, quomodo & vete-
res appellare solent: Castrum Cusani & Vos-
si schedae. Castrum tamen novo Tabula praefert.
Hinc ager Castranus apud Frontinum de Colo-
niis p. 121.

WESS.

ATERNVM CIV. M. P. XXIV.] Re-
gium exemplar Aterno vicus M. P. XXII. Blan-
dinianum cum Longeliano. Aternos civitas mpm.
XXIIII. Neapolitanum, Aternorum mpm.
XXIIII. Strabo L. 5. p. 241. Aternum oppidum
cum flumine ejusdem nominis Piceno vicinum
memorat. Plinius & Ptolemaeus Aterni amnis
fecere mentionem.

SVR.

ATERO CIVITAS] Aternocum schedae
Parisenses edunt & Vossianae, natum inscitia
librarii ex Aterno civ. Nomen habet à vicino
fluvio. Vibius Sequester, Aternus Hadriae
decurrens per Marsos, ubi & Ostia civitas. Sic
edunt. Ergone Ostia civitas eo loci est? Quo-
aut civitatis vocabulum, quod vetustis Cf.

INTERPROMIV VICVS.
SVLMONE CIVITAS.
AVFIDENA CIVITAS.
SERNI CIVITAS.
BOVIANVM CIVITAS.

M. P. XXV.
M. P. XXIX.
M. P. XXXIII.
M. P. XXXVIII.
M. P. XVIII.
SV.

n'Orvili liber ignorat, induxerim, aut certe ubi ad ostia civitas rescripserim, ut Vibius doceat, ad Aterni fluminis ostium cognominem esse civitatem. *Ostia Eterni* habet Tabula. Fluvius hic Paulli Warnefridi aetate *Piscarius*, unde natum est, quod nunc gerit nomen, appellabatur, ut ex L. II. Gest. Longob. C. 19. liquet. WESS.

ITER PROMIV VICVS M. P. XXV.] In Regio tribus distictionibus Iter Promium vicus, et XXV. adiungit Blandinianum item cum prima litera minacea Iter promium vicus mpm. XXV. Neapolitanum etiam, quasi alterius via initium esset. Item prominu vicus mpm. XXV. Longolianum etiam minaceis verbis, quasi alterius iter designatur: ut forte manifestum significetur, quia iter Promium vicum versus flebatur. SVR.

INTERPROMIV VICVS] Promius ille vicus originem suam debet H. Suritae, aliis ignoratus: verum vici nomen fuit *Interpromium*, ut Cluverius iam animadvertit. In Tabula vitiose *Inter primum* legitur, quod in Actis S. Comitii sese invenisse testatur Lucius Camarra in Teate antiquo L. I. C. 4. *Civitatem Interpromium* appellant Actis S. Valentini & Damiani C. 2., edita XVI. Martii magni operis Sanctorum. Positum fuit in Marrucinorum regione ad Aternum flumen. Vide notas L. Holsteini ad Cluverii Ital. Ant. p. 143. WESS.

SVLMONEM CIV. M. P. XXXIX.] *Regium exemplar* M. P. XXXIII. habet. reliqua vero XXXIX. SVR.

SVLMONE CIVITAS] Eadem XXV III. M. P. constantissime libri vetusti servant. Urbi famam nunquam intermorituram Ovidius peperit. *Salmona Sermonaque* nunc vocitant: *Selmo* et in *Selmon* est in Chronico Vulturneo fl. II. haud longe ab initio: *Vulmonecium* Voffi, & Cusani liber. WESS.

AVFIDENA CIVITAS.] *Aufidentia* fuit in schedis, quas inspexit vir doctus, qui exemplari Fabricii usus est; *Aufidentia* civitate *Vossianae* dant: minus recte. Fuit Aufidena ad

Sagrum flumen. *Aufidena* muro ducta inter urbes Samnii est in Frontino de Colonia p. 125. WESS.

AESERNIAM CIV. M. P. XXXVIII.] In exemplari Regio Serni. CIV. M. P. XVIII. Bland. Serni civitas M. P. XXXIII. Neapolitanum Sernicum mpm. XVIII. Longolianum Servi civitas mpm. XXV III. Haec oppidorum nomina apposite ex Plinii descriptione corriguntur: cum ab eo itidem conjungantur in quarta Italiae regione. Colonia, inquit lib. 3. c. 12. Bovianum vetus, & alterum cognomine undecumanorum, Aufdenates, Aesernini. Ptolemaeus Caracenis qui sub Ferentanis erant, Aufdenam attribuit, ac statim in Samnio ab eo substituit *Brixavor*, et *Aesernia*. Haud recte in Strabonis libris excusis in fine 5. *Brixavor*, *Esergia*: pro *Boulavor*, *Aesernia*. Livius libro 9. C. 31. caput fuisse Bovianum Pentrorum Samnitium refert: et longe diutissimum, atque opulentissimum armis virisque. SVR.

SERNI CIVITAS] Mira hic in libris discordia. Parisiensis codex *Pernicium*, *Sernicum* in Lugdunensi Basiliensique editionibus est, Vossiano comprobante: *Serni civitas* Vaticanus atque is, cuius excerpta sunt in libro Fabricii. Hinc reliqua omnia sunt nata. Quantumvis enim *Aesernia* verum urbis sit nomen, variarunt tamen in vocis scriptione veteres, *Esernini* in Plinio suo Harduinus vulgari iussit. In Tabula *Esernie*. Medii aevi scriptores *Iserniam* appellarunt. Chronicon Vulturneo p. 390. Et hoc quoque tempore tam ingens terra motus per universam Beneventi facies est regionem, ut *Isernia* tota fere à fundamentis corrueret. Paulo aliter Paullus Warnefridi L. II. Gest. Longobar. C. 20. In hac sunt urbes Teate, *Aufidena*, *Eisernia* et antiquitate consumpta *Samnium*, à qua tota provincia nominatur. Retinet simile nomen hac tempestate, docetque non temere esse dammandum, quod truncatum *Iternerarii* auctor exhibet, fortasse communi usu olim tritum. WESS.

SVPER THAMARI FLVVIVM.
AD EQVVM TVTICVM.
AD MATREM MAGNAM.
IN HONORATIANVM.

M. P. XVI.
M. P. XXII.
M. P. XVI.
M. P. XX.
VE-

[BOVIANVM] Bononia civitas vel Bononia-
ium in excerptis codicum, quorum nobis usura
fuit, legitur. Surita, qui prater solitum
hic tacet, an *Bovianum* in Regio suo invenerit,
an conjectura ductus id rescripserit, incertum
est. Rectum id haud dubie est, dudumque
observatum à Simlero. Sappii erat oppidum,
Coloniae dein iuribus amplificatum. *Bobianus
oppidum* Frontino de Colon. p. 125., haud recte.
In veteri monumento Thesauri p. CCCIV. CVR. R. P. BOVIAN. Servavit hoc
nomen sub Longobardis. Erchempertus Histor.
Longobar. C. 48. edit. Ekhardi. *Per idem
tempus Iserniam, Sueffulari uno mense, castrum
Bovianum eodem anno capta Ismaelitae combusserunt.* Wess.

SVPER THAMARI FLVVIVM M. P. XVI.]
Regium exemplar. Super mari fluvium M. P. XVI.
Blandinianum & Neapolitanum super-Thamari
fluvium mpm. XVI. Longolianum. Super Thamarin
fluvium mpm. XVI. SVR.

SVPER THAMARI FLVVIVM] Tamarus
supra Beneventum Calori miscetur, nomenque
in nostra tempora retinet. Fluvius Thamar
dicitur quemadmodum flumen Himellae apud
Virgilium Aeneid. VII. 714. Wess.

AD EQVOTVTICVM M. P. XXI.] *Regium
exemplar.* Ad Equum Tuticum mpm. XXI. Blandinianum
Ad Equum Tuticum mpm. XXI. Neapolitanum
Ad Equum Tutium mpm. XXI. Long. Ad Equum
Tuticum mpm. XXI. & milto Tutium emendat,
& infra eadem exemplaria, Regium Blandinianum
Equotuticum habent, atque ita scribendum:
Oppidulum vocat Horatius L. 1. Eclog. 5. v. 87.,
quod versu dicere non est. At hoc ipso
Itinerario, quasi iusti oppidi ratio habeatur,
diversi itineribus ad eum deducti. Cicerone
libro Epistolarum ad Atticum 6. Epist. 1. de
litteris Equotutico, & Brundisio datis memorat.
Susceptor Ptolemaeo esse quod Tétrou cognominatur,
inter eas urbes, quae in Samnio sub Pelignis cum
Boviano, & Aesernia connumerantur. SVR.

AD EQVVM TVTICVM] Non recte Surita

scriptos libros hic deseruit. oppidulum *Equus
Tuticus* dicebatur. Ad Equum Tuticum nostri
quoque libri. Verus Scholiastes Horatii *Equum
Tutium*, Cruquii vero *Equotutium* appellat.
In Servio Aeneid. VIII. 9. *Aequum Tuticum*
invenio, ad quem modum Tabula *Aequo Tutico*:
Ab equo cum oppido nomen sit, his moveri
non debemus. Liber Parisiensis XXI. M. apponit.
Quod vulgo vero arbitrantur, hoc esse *oppidulum*,
quod dicitur non est verum apud Horatium,
ratio itineris non patitur. Id enim extra
Campaniam fuit, in qua tamen Equus Tuticus:
Villa Trevisi in Campaniae finibus fuit posita:
XXIV. M. P. ab ea oppidulum id aberat, adeoque
in Apulia. Vide Horatium. Wess.

AD MATREM MAGNAM.] Forte à magna
Deum matre, quae hic templum habebat,
mansioni nomen est indictum. Magna mater,
ut hic, in eleganti monumento dicitur Thesaur.
p. CIO LXV. 8.

MAGNAE MATRI.
LVCILLA.
AVG.

Magna Deum mater, materque servarum apud
Lucretium. sed haec alterius loci sunt. Wess.

IN HONORATIANVM M. P. XX.] *In
Regio exemplari hoc loco lacuna apparet cum
numero M. P. XX. Reliqua verò uno consensu
In Honoratianum mpm. XX. habent.* SVR.

IN HONORATIANVM] Haud aliter
libri nostri, Opinabar cum primum Itinerario
huic intenderem, *In Horatianum* verius esse,
mansionemque ad Horatii praedio nomen accepisse.
Sed dubium & prorsus incertum hoc
est. Villa Horatii in Sabinis fuit, eaque unica
poetae. Hinc. L. II. Ode 18.

Nil supra
Deos lateſco, nec poſentem amicum
Largiora ſlagito,
Satis beatus unicus Sabinis.

Wess.
VE-

VENVSIVM CIVITAS.
OPINO.
AD FLVVIVM BRADANVM.
POTENTIA.
ACIDOS.
GRVMENTO.
SEMVNCLA.

M. P. XXVIII.
M. P. XV.
M. P. XXIX.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVII.
NE-

VENVSIVM CIV. M. P. xxviii.] *In Regio item urbis nomen non apponitur: sed numerus M. P. xviii. Bland. Venusium civitas mpm. xxviii. Neapolis. Venusium mpm. xxviii. Longolianum, Venusium civitas mpm. xxviii. & emendat xxviii. In Plinii manuscriptis exemplaribus lib. 3. cap. 11. Venusia legimus, non Venusium: & in excusis Strabonis & Ptolemaei item Odessia.* SVR.

VENVSIVM CIVITAS] Venusium probant nostri libri: alio itinere Venusia & mox denuo Venusie editur. Venusium dicitur Cruquii Scholiastae L. II. Eclog. l. 35. Venusium autem opidum est, ubi natus est Horatius. WESS.

OPINO M. P. xv.] *Desit item huius mansionis nomen in exemplari Regio, & numerus M. P. xv. mansit. In reliquis uno consensu Opino mpm. xv.* SVR.

OPINO] Eandem distantiam magno consensu nostri codices & editi probant. Est tamen vitiosa, nam alio itinere XLIV. M. Venusiam Opino auctor separat. In Iseana Italiae tabula prius intervallum receptum est, mirante viro doctissimo, cui debemus Dissertationem Chorographicam Italiae medii ævi, editam tomo x. Scriptorum Italiae, & nescire se profiteante, unde tantum sit discrimen. Ilicus secure secutus huius est itineris intervallum. Quæ vera sit intercapedo inter eas urbes, cum de Opini situ lis sit, constitutum non habeo. WESS.

AD FLVVIVM BRADANVM M. P. xxviii.] *In Regio legitur & numerus xxviii. Blandinianum, & Neapolitanum ad fluvium Bradan mpm. xxviii. Longolianum Bradan habet, & Bradan milio corrigit.* SVR.

AD FLVVIVM BRADANVM] A plerisque Suritæ schedis nostræ nihil abeunt, Vora est Regii codicis scriptura, quantumvis juxta Bradam flumen Guil. Appulus L. III. de Norman. circa finem dixerit. Quare Ph. Cluverii

conjectura, Bradanum refingentis L. IV. Ital. Ant. C. 14. certissima quidem est, sed senior. mentio huius fluvii non infrequens est in ævi medi scriptoribus. Alexander Abbas Telestinus L. I. de rebus Rogerii C. 13. Comes igitur Rogerius movens se ad fluvium Bradanum, ubi Vadus Petrosus dicitur, castra figi præcepit: illi adde Romualdum Salernitanum ad An. 1106. In testamento Imp. Friderici II., quod inferunt Chronico Siciliae, edito ab Edmundo Martene Thes. Anecd. tom. III. p. 14. flumen Bradanum vitiose appellatur. WESS.

POTENTIA.] Hæc Lucaniae est. Frontinus de Colonia p. 109. Praefecturam fuisse tradit. WESS.

ACIDOS M. P. xxxiii.] Mihi lecta nusquam, quod quidem resciscam, hæc est mansio. In Tabula inter Grumentum & Potentiam est *Anxia*, quæ propius Potentiam fuit admoda, nunc *Anzi* M. P. ix. circiter ab illa urbe Phil. Cluverius L. IV. Ital. Ant. C. 14. *Acidus* in *Acirin*, quo nomine in hoc tractu fluvius fuit, ex Strabone & Plinio notus, commutandum censet. Fortasse *Acetura* est, nunc quoque media inter Potentiam & Grumentum. WESS.

GRVMENTVM M. P. xxviii.] *In Regio Grumento M. P. xviii. Blandinianum & Longolianum Grumento mpm. xv. Neapolitanum Crumento mpm. xxviii. Plinio Lib. 3. cap. 11. in mediterraneis Lucanorum Grumentini: & libro 4. C. 6. de vinis Italiae longinquis, Lucanæque antecedentibus, Thurinis. Omnium verò eorum maximè illustria Messallæ potu, & salute Lagariana, non procul Grumento nascentia. Ptolemaeo quoque in mediterraneis Lucanorum Πρωτὴν & Γεφύρην.* SVR.

GRVMENTO] Situm Grumentum fuit ad Aciris & Soræ confluentes. Ad S. Laberii Martyris. Ductus extra civitatem Grumentinam in loco, ubi connectuntur duo flumina Acer & Soræ,

NERVLO.
 SVMVRANO.
 CAPRASIS.
 CONSENTIA.
 AD FLVVIVM SABBATVM.
 AD TVRRIS.

M. P. XVI.
 M. P. XVI.
 M. P. XXI.
 M. P. XXVIII.
 M. P. XVIII.
 M. P. XVIII.
 AD

Sora. Debeo hoc diligentissimo L. Holsteinio, cujus vide notas in Ital. Ant. Cluverii p. 289.

WESS.

SEMVNCLAM M. P. XXVII.] *Regium exemplar* Semucla m. p. XVII. Blandinianum Semucla mpm. XXVII. Neapolitanum Semunda XXVII. Longolianum Semucla mpm. XXV. & Semunda milto corrigitur.

SVR.

SEMVNCLA] *Semunclo* Parisien. liber. *Semunda* Cusani codex: *Semunclo* fuit in schedis, quas vidit vir doctus, cujus antea Fabricii exemplar fuit. Ph. Cluverius *Semum fluvium* corrigit. Videtur sane *Siris* in Tabula Peutingeri *Semus* appellari. Nec tamen inde tuto hanc vocem huc transuleris, cum utrobique situs diversus sit. Equidem, aliunde subsidium sperans, nihil finiverim.

WESS.

NERVLO M. P. XVI.] Oppidum hoc, ex Livio L. IX. C. 20. notum, *Nerulos* dicitur in Tabula. Numeri indicant, monente quoque Holleiniio, inibi fuisse ubi nunc *la Rotonda*.

WESS.

SVMVRANVM M. P. XVI.] *Regium exemplar* Summurano m. p. XVI. atque item Blandinianum & Longolianum. Neap. vero Summinorano mpm. XVI. cum infra eadem exemplaria in numero à se dissentiant. Non longè à Summurano, Sybbeii oppidi, cujus Livius L. 30. C. 19. nuntiat, vestigia conspicis Gabriel Barrius Franciscanus Calaber confirmat, & ex ejus ruinis Summurano oppidum constructum coniecit, atque id Sybarim fluvium præterfluere.

SVR.

SVMVRANO] Dicitur est Summurano pro sub Murano. Fuit mansio oppido MYRANO vicina. Oppidi mentio est in lapide Theauri Gruteriani p. CL. 7., qui plane ad Itinerarii mentem Cosentina XLIX. m. p. removet.

WESS.

CAPRASAS M. P. XXI.] In manuscriptis & Longoliano Caprasis mpm. XXI. legitur. Antonini Caprasas Tarsiam oppidum esse idem Gabriel Barrius contendit, inter Isaurum, & Crathim amnes.

SVR.

CAPRASIS] Accedunt schedæ nostræ. In Tabula est *Caprasia*. Ph. Cluverius *Caprasis* sive *Caprasis* præfert L. IV. Ital. Ant. C. 15., quoniam eo numero Plinius L. III. C. 16. appellat; memorat sane *ostium Caprasiae*, sed neque illo numero, nec hujus situs. Erat hoc nomine Padi ostium, quo de agit.

WESS.

CONSENTIA M. P. XXVIII.] In veteri lapide milliario, de quo paullo ante, COSENTIA dicitur, atque ita Jomandi Rer. Get. C. 30., unde & id cognoscas Bafentinum annem urbi fuisse vicinum. Caput erat Bruttiorum, teste Strabone L. VI. p. 256.

WESS.

AD FLVVIVM SABBATVM M. P. XVIII.] *Regium exemplar* Ad fluvium Sabutum m. p. XXVIII. Blandinianum Ad fluvium Sabbat. mpm. XVIII. Neapolitanum Ad flumen Sabbatum mpm. XVIII. Longolianum ad fluvium Sabbatum mpm. XVIII. & milto Sabbatium corrigitur.

SVR.

SABBATVM] Nostri quoque. Cluverius tertiam vocabuli literam geminandum negat, quod vulgo nunc *Savato* dicitur, quæ an satis valida sit causa, viderint alii: arbitratur præterea flumen Batum Plinii L. III. C. 5. in Sabatum esse convertendum: neque ego, si codices addicerent, spernerem: nam vocabulum non esse satis sanum, scripti libri & vetustæ editiones videntur monere. Harduinus in illis *Balethum* offendit. Exemplar Parisiense An. CI. DC. XL. Balethum edit: ne dicam, Basi alibi memoriam vix superesse. Fluvii Sabbari meminit Chronicon Casinense L. I. C. 18. verum is Samnii est, ut Angelus de Nuce commonefecit.

WESS.

AD TVRRIS M. P. XVIII.] *Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum exemplar. In Neapolitano ea mansio cum numero, & quod sequitur Ad fluvium Angiulam, desecit. Idem Gabriel Barrius hanc mansionem eo pago esse contendit, qui in agro Nicastrensi Bladium cognominatur.*

SVR.

O

AD

AD FLVVIVM ANGITVLAM.

NICOTERAM.

AD MALLIAS.

AD COLVMNAM.

ITER AB VRBE APPIA VIA RECTO ITINERE AD CO-
LVM-

M. P. XIII.

M. P. XXV.

M. P. XXIII.

M. P. XIII.

LVM.

AD TVRRIS] Ex Vaticano & Cusani libro
duæ hæ mansiones exulant. Reliqui recte ser-
vant. Mansio hæc suum olim habuit Episco-
pum, ut ex Gregorii Magni L. II. Epist. 38.
& XI. Ep. 18. apparet. Vidit hoc quoque L.
Holfteinius in Notis ad Ital. Ant. Cluverii,
quamquam aliud arbitrat de *Turritana Eccle-
sia* ad Car. à S. Paulo, eam ad Thurios non
satis consulto referens. Fuit circa *Amatum*
fluvium, ubi nunc *Maida*, ut ex intervallo
colligitur. Vide eum ad Ital. A. p. 295. WESS.

AD FLVVIVM ANGITVLAM M. P.
XIII.] *Regium & Longolianum* Ad fluvium
Angitula mpm. XIII. Blandinianum Ad flu-
vium Angitulum mpm. XIII. Oppidum hodie
Angitulum vocari satis constat: & ejusdem no-
minis fluvium esse navigiorum capacem. Crissam
urbem olim Phocenſium fuisse Angitulum prope
Hipponſum, è Crotonis regione, ex Lycophrona
in *Cassandra Barrius* contendit. SVR.

AD FLVVIVM ANGITVLAM] Barrii
sententiam & alii amplexi sunt, fortasse non
satis prudenter. Verba poetæ *Ἰ. 1070.* sunt.

* Ἀντὶ τῆς Κροτωνῆς ἔσται
Κροτωνιάδα ἀντὶ τοῦ ποταμοῦ αὐτῆς
Βοῶν δευτέρου (αὐτῆς ἰλκίας) πηγῆς
Pro Crissæ vero finibus
Crotoniam oppositam terram
Sulcatrice boum arabum penna. *

Non indicat Crissam in Italia fuisse, sed in
opposita continente Graecia. Nota est Crissa
Phocidis: ejus loco araturos significat Cro-
tonis agros. Ego in Lycophronis versibus nihil
invenio aliud, sicuti neque Canterus. WESS.

NICOTERA] Distantia inter duo loco pri-
mum ponitur x xv. m. p. posterior loco xiv.
m. p. atque ita habent tam impressi quam ma-
nuscripti libri. Ego posteriore loco etiam
xxiv. m. p. scribenda puto: alioqui summa
totius itineris non constabit. SIML.

NICOTERAM M. P. xxv.] In omnibus
nostris exemplaribus Nicotera mpm. xxv. legi-

tur. Locorum *Medamam* vetustam urbem fuisse
idem *Barrius* confirmat, de qua *Strabo* libro 6. p.
256. SVR.

NICOTERAM] *Massæ Nicoteranæ* memi-
nit *Gregorius* M. L. V. Ep. 50., *Rufino Vibon-*
nensi inscripta. *Nicotrum* dicitur *Gaufr. Ma-*
laterræ L. III. Hist. Sic. C. 8. Numeri, qui
sollicitum habuerunt *Simlerum*, in nostris li-
bris sibi constant. Non est *Medama*, fed cre-
vit ex ejus ruinis. WESS.

AD MALLIAS M. P. xxiii.] In ma-
nuscriptis & *Longoliano* legitur. SVR.

AD MALLIAS] Hanc *Ad Mallias* man-
sionem fuisse L. Holfteinius opinatur supra *Ba-*
gnaram haud procul ab eo loco, qui nunc *li*
Passi dicitur. WESS.

AD COLVMNAM M. P. xxiii.] In
Regio p. M. XIII: reliqua vero mpm. XIII.
SVR.

AD COLVMNAM] Sicuti hic itinera ad
columnnam terminantur, ita quoque in lapidi-
bus apud *Gruterum* p. c. l. 6. 7., in quorum al-
tero AD COLVMELLAM, altero vero AD
FRETVM AD STATVAM. In *Ravennate*
L. V. C. 2. *Civitas Columna Regia*, at L. IV. C.
32. *Columna Rhegia*, unde pæne improbem
Cluverii conjecturam, *Columnam Rhegiam* in
Plinio damnantis, ac *Rhegiam* substituentis.
Fuit ad ripam dexteram fluvii, qui *la Catona*
dicitur, unde nunc in Siciliam usitatus est tra-
jectus, ut L. Holfteinius scribit in notis ad
Ital. Ant. Cluverii p. 301. WESS.

ITEM AB VRBE APPIA VIA RECTO
ITINERE AD COLVMNAM M. P. cccclv.]
Regium exemplar hujusmodi titulum præfert, &
summam mansionem cccclx. Blandinianum
confesso superiori itinere Appiam habet, & subdit:
Item ab urbe recto itinere ad Columnam mpm.
cccclv. Sic. *Neap.* Iter ab urbe recto itine-
re ad columnam mpm. cccclv. Sic. *Longol.*
Iter ab urbe Appia recto itinere ad columnam
mpm. cccclv. Sic. *Conſor Appius*, ut *Fronti-*
nus L. 1. de *Aq. duct.* auctor est, *viam Appiam*
à *Portu*

LVMNAM.
ARICIA.
TRIBVS TABERNIS.
APPI FORO.
TARRACINA.

M. P. CCCCLV. Sic.
M. P. XVI.
M. P. XVII.
M. P. X.
M. P. XVIII.
FVN-

à porta Capena Capuam usque tantum munivit: Strabo vero, qui aetate Augusti, & Tiberii commentabatur, Brundisium usque suo tempore peragrata tradit. Tacitus itidem via Appia, Brundisium usque, Annal. 2. 30. meminit. Proculit, inquit, libellos recordes adeo ut consultaverit Libo, an habiturus foret opes, quis viam Appiam Brundisium usque pecunia operiret.

Svr.

ITER AB VRBE APPIA VIA RECTO ITINERE AD COLVMNAM] Viam Appiam primo Capuam usque fuisse munitam certissimum est. Vide præter alios Diodorum L. xx. p. 773. ubi ad Capuam intervallum vie stadium plusquam millium, ὁ δὲ σῆμα σῶντων πεισθέντων ἢ ἡλίον, fuisse adfirmat, quod & hoc itinere comprobatur. In numeris nostri libri consentiunt, nec tamen aequant spatia mansionum, ut consentiri patebit. Wess.

ARICIAM M. P. x.v.] Regium atricia m. p. xvi. Blandinianum atricia mpm. xvi. Reliqua atricia mpm. xvi. In Ptolemaei, & Stephani Byzantii libris λῆτιον Ἀρίκια, sive Ἀρίκια. Strabo lib. 5. p. 239. εἴ ᾗ Ἀλβανὴ Ἀρίκια ἐστὶν πόλις ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππίας σῶντοι δὲ ἐκ τῆς πόλεως πρ. In Horatii vetustis exemplaribus L. 1. Eclog. 5. N. 1.

Egressum magna me excepit Aricia Roma.

Svr.

ARICIA] Ariciam xvi. m. p. Itinerarium Hierosolymitanum Roma quoque separat. Nec plura agnoscit Scholiastes Lucani, nuper ab Oudendorpio vulgatus, L. VI. 75. Inclusus, inquit, tantum loci occupavit, ut sedecim millia teneret. Tantum enim Aricia distat à Roma. In Strabone fuisse videtur αὐαὶς εἰκοτῆ, ut Cluverius & Holsteinius jam monuerunt: Tot enim stadia Dionysius Halicarn. & Philostratus inter utramque urbem interponunt. Wess.

TRES TABERNAS M. P. xviii.] Manu scripta, & Longol. auferendi casu, Tribus Tabernois. Cicero ad Atticum lib. 2. epistol. 12. Emerferam, inquit, commodè ex Antio in Ap-

piam ad Tres tabernas ipsi Cerealibus. Et D. Lucas in Actis Apost. C. 28. Et inde cum audissent fratres, occurrerunt nobis usque ad Appii forum ac Tres Tabernas. Svr.

TRIBVS TABERNIS] Non est obscura harum Tabernarum memoria. Refert Victor in Epitome Severum Caesarem ab Herculo Maximiano Romae ad tres tabernas fuisse exstinctum. Videri possent prima fronte diversae ob Romae additam vocem. Sed si Zosimum adeas L. II. C. 10. non Romae, verum ad tres tabernas eum occisum animadverteres. Id dubium est, quæ illæ tabernae? Illustis Scaliger ad Eusebium n. mcccxxxiii. eo inclinat, ut in agro Ravennate quærendas arbitretur, quod plures Severum Ravennae occisum memorent. Non esse tamen audiendum virum maximum Anonymum Valesii docebit, in villa publica Appiae via tricesimo miliario custoditum ac dein contrucidatum referens. Fuit ergo villa illa publica III. m. p. à Tabernis. nam quod Valerius opinatur, tres Tabernas xxx. m. p. Roma disjunctas fuisse, id secus est. Tabula, qua nitiur, omnium consensu vitiosa est in intervallo inter Bovillas & Ariciam. Wess.

APPI FORVM M. P. xviii.] Regium m. p. x. Reliqua xviii. Cicero eodem ad Atticum libro Epist. II. Ab Appii foro hora 4. dederam aliam paulo ante à Tribus Tabernis. Horatius Aricia forum Appii venisse scripsit. Svr.

APPI FORO] Libri nostri Appi fore M. P. xviii. Verior tamen videtur x. m. summa, quam Regius habet Suritae codex. Tabula totidem agnoscit, quamquam Appii forum est omisum. Vidit & hoc Cluverius, ex conjectura x. m. p. refingens. Est autem tanto ea melior, quod ex columnis, nunc etiam exstantibus, manifestum fiat, forum hoc inter xlii. & xliii. lapidem fuisse, testificante L. Holsteinio Nor. ad Cluverii Italiam p. 219. Wess.

TARRACINAM M. P. xxviii.] Tarracina m. p. xxviii. habet Regium exemplar: Q 2 Blon-

FVNDIS.
 FORMIS.
 MINTVRNIS.
 SINVESSA.

M. P. XVI.
 M. P. XIII.
 † M. P. IX.
 M. P. IX.
 CA.

Blandinianum; & Neapolitanum Terracina
 xviii. mpm. Longolianum Terracina mpm.
 xvii. Sed Stephano Tappaxiva. Livius libro 4.
 C. 59. Anxur fuit, quæ nunc Tarracinae
 sunt. urbs prona in paludes. Ptolemaeo item
 plurimum numero Tappaxivæ. Panvinus Onufrius
 diligens vestigatis percurator ab Appi foro ex
 Antonini itinerrario, ante Tarracinam Privernum
 adiecit: quod oppidum, neque in vetustis, neque
 excusis legi. Idem in librum Fastorum 2. vetus-
 te inscriptionis monumentum profert, CYR. R. P.
 TERRACINENSIS. SVR.

TARRACINA] Credo Onuphrium de suo
 Privernum, quod Itineraria ignorat, esse ad-
 mensum. Vide Romam ejus p. 106. WESS.
 FVNDOS M. P. xvi.] Habent Blandinia-
 num & Neapolitanum exemplar, & Longolia-
 num auferendi casu: & eodem casu Regium exem-
 plar M. P. xiii. SVR.

FVNDIS] Codicis Regii scriptura à vera
 distantia non longe abest, quæ xiii. m. p.
 fuit, ut ex alio itinere & Tabula ac Hierosoly-
 m. Itiner. liquidum est. WESS.

FORMIAS M. P. xiv.] Regium Formis M.
 p. xiiii. Reliqua Formis mpm. xiii. Citero,
 Ita se gerant, inquit ad Q. Fratrem libro E-
 pistolæ primo Epist. I. 6., in istis Asiaticis
 itineribus, ut si iter Appia via faceres: neve
 interesse quicquam putent, utrum Tralleis, an
 Formias venerint. SVR.

FORMIS] Hoc spernendum non est. vetus
 inscriptio in Montfaucii Diar. Ital. p. 390.
 AELIVS MAXIMVS FORMIS. Quod tamen
 pro Formiis positum. Vide Thesaur. p. cccxc.
 WESS.

MINTVRNAS M. P. ix.] Habent Blandi-
 nianum exemplar, & Neapolitanum auferendi
 casu. Longolianum, Minturnis xiiii. & cor-
 rigitur ix. In Regio descere, nulla lacuna relic-
 ta: cum postea idem exemplar à Tarracina Bene-
 ventum Formiis Minturnas M. P. ix. assignet.
 Ad ostium Liris amnis, circa Vestinum, ac Fa-
 bernæ agrum Minturnæ colonia Livio lib. 10.
 Cap. 21. Inde Horatio, Minturnæ palustris
 lib. 1. Epist. 5. Y. 4. SVR.

MINTVRNIS] Novem M. P., quæ huic &
 sequenti mansioni apponuntur, bene habent.
 Eadem interponit Itiner. Hierosolymitanum,
 & Strabo L. V. p. 233. WESS.

SINVESSAM M. P. ix.] Regium exemplar
 Sinuessæ M. P. xiiii. In Reliquis Sinuessæ M. P.
 ix. Infra de Sinuessæ, ut forte hoc loco Sueffa le-
 gendum esset in Campanorum mediterraneis à
 Ptolemaeo commemorata. SVR.

CAPVA M. P. xxvi.] Aberat hæc urbs a
 Vulturno xii. m. p., si verum tradidit Asco-
 nius, cum nova illi fluvio sit proxima. Ve-
 teris reliquæ supersunt in vico, quem S. Ma-
 ria di Capoa appellant, uti ostendit Camillus
 Peregrinus in eleganti dissertatione dell' antico
 sito di Capua. Exusta ea est anno dcccxlvi,
 conditaque ejus loco ad Vulturnum nova est
 post xii. circiter annos. Vide Joan. Abbatis
 Casinensis Chronicon. C. 2. & eruditissimum
 dissertationis de Ital. Geographia Medii ævi p.
 cclxxii. auctorem. WESS.

NOLA M. P. xxi.] Brevius facit inter-
 vallum Episcopus urbis hujus Paullinus Carm.
 ad Cytherium.

Ab urbe Capua, qua loco sedis meae
 Bis dena distat millia.

Longe vero plus detrahit spatio, quod Ro-
 mam inter & Nolam erat. Verba adscribam ex
 Natal. III. S. Felici Y. 64.

Roma Petro Paulloque potens rarefcere gaudet
 Hujus honore die, portaque ex ore Capenae
 Millia profundens ad amicae moenia Nola
 Dimittit duodena decem per millia denso
 Agmine, confertis longe latet Appia turbis.

Itinerar. Hierosolym. a Capua Romam nume-
 rat cxxxvi. m. p. totidem fere iter hoc. Si
 accesserint millia passuum, quæ Capua Nolam
 disjungunt, major cum Paullino discordia
 nascetur: Nec illa tamen quantumvis quindena
 decem legeris, profus sopietur. Haud equi-
 dem dubitem de mendo, quod illis inoleverit
 versibus. WESS.

NVCKERIAM M. P. xvi.] Regium Nuce-
 ria

CAPVA.

NOLA.

NUCERIA.

IN MEDIO SALERNO AD TANARVM.

M. P. XXVI.

M. P. XXI.

M. P. XVI.

M. P. XXV.

AD

ria M. P. XV. Reliqua XVI. Panvinus Onufrius ex Antonino inter Nola & Nuceria Neapolim adiungit. Cum Antoninus posita iter scorsim à Tarracina Neapolim ducat. Hæc Nuceria, Picentiorum Ptolemaei est: cum alia res ab eo auctore recensatur. Prima in Gallia Togata, & secunda in Umbriorum regione, & tertia Apulorum, quæ & Nuceria in Livii exemplaribus. Plinius lib. 3. 9. alluente vero Sarno amne ager Nucernus, & IX. M. P. à mari ipsa Nuceria.

SVR.

IN MEDIO FALERNO.] Quidam Salernum legunt, sed male. Alii per medium Falernum. Indicat enim viam transire per Falernum agrum Campaniæ.

SIML.

IN MEDIO FALERNO AD TANARVM M. P. XXV.] In Reg. post Nuceriae mansionem ad Tanarum M. P. XXVIII. Bland. vero & Long. In medio Falerno ad Tanatum mpm. XXV. Neap. In medio Falerno ad Tanatum mpm. XXV. Mirum certe est in regione, qua vix ullum reperitur, ut est apud poetam, sine nomine saxum, nullam huius, sive oppidi, sive fluminis à tot auctoribus fieri mentionem: ut jure merito hic à viris doctis locus sit expendendus. Neque tamen verebor indicare, quod in primis celatum decreveram, tamen hac ad aliquam conjecturam faciendam fortasse pertinere possunt. Suspicio enim Aceras oppidum hac ab Antonino designari mansionem, quod à Strabone libro 6. Acerarum imperium, & ejusdem nominis Colonia, Nolæ, & Nuceriae his adiungitur. Livius item lib. 27. C. 23. Nucerninos & Aceranos quærentes ubi habitarent non esse, Aceris ex parte incensis, Nuceria deleta, Romam Fulvius ad Senatum misit: Aceranis permisum, ut ædificarent, quæ incensa erant. Nucerni Atellam, quia id maluerant, Atellanis Calatiam migrare iussus, traducti. Arbitrabar ex eo in errorem librariorum inductos, quod ex dictione Aceras, more suo, auferendi causa Aceris scripsissent: & cum ab alio earum regionum forte non ignaro, in medio Falerno locum designari contigisset in libri margine, ut locum patefaceret, quo via, quæ Rhegium ducit

bat per Bruttios, & Lucanos, & Samnium in Campania, Appiæ adjungebatur, (cujus Strabo libro vi. mentionem facit continenti scriptio) In medio Falerno Acerarum descripsissent: ac posita vigente inscientia librariorum, in medio Falerno ad Tanarum emendatum sit. Aldini libri ad Canaram habent. Præterea illud observandum videtur, plures in hoc itinero recenseri mansiones, quibus In medio nomen sit inditum: ut ad mediam itineris stationem pervenisse, inter duo celebra oppida indicare: quod inibi mansio constituta esset, desiccante oppido, aut vico: sed si id significatur, in sequenti mansionem ad Calorem XXV. M. P. assignanda erant: non XXXIII. ut media pars esset itineris nempe M. P. L.

SVR.

IN MEDIO SALERNO AD TANARVM] Nostrorum librorum excerpta in medio Salerno, quod ego recipiendum arbitratus sum. Falerni agri, circa Capuam Vulturumque flumen, ratio hic haberi potest nulla. Nec Salernum sine difficultate est. Aberat VIII. M. P. Nuceria, ut Tabula docet, hodiernaque distantia. Non ergo proprie in medio Nuceriae & ad Tanarum erat positum. Credo voluisse scriptorem, Salerno iter fuisse ad Tanarum, quæ mansio in medio erat spatio inter Nuceria & Marcellianam. Salernum veteribus Romanis ignoratum non fuit. Quod vero nunc in ora est maritima, id recte Ph. Cluverius sedem migrasse animadvertit. Novum Salernum opus est Arichis Longobardi. Erchempertus Historiæ Longobardicæ C. 3. Francorum territorii metu inter Lucaniam & Nuceria urbem munitissimam & præclaram in modum tuisitum castri idem Arichis opere misitque munivit: nova fabrica reparavit. Quæ civitas propter mare contiguum, quod Salum appellatur & ob rivum, qui dicitur Lirinus, ex duobus corruptis vocabulis Salernum appellabatur. Inepa quidem hæc originatio est, jamque explosa à doctissimo auctore Dissertat. Chorograph. Italiæ mediæ ævi p. CCLXXI., firmat tamen Caroli M. ætate Salernum fuisse instauratum. Quæ Surita de Acerarum imperio ex Strabone notat, non bene capio.

AD CALOREM.
IN MARCELLIANA.
CAESARIANA.
NERVLO.
SVMVVRANÓ.
CAPRASIS.
CONSENTIA.
AD SABBATVM FLVVIVM.

M. P. XXIII.
M. P. XXV.
M. P. XXI.
M. P. XXXVI.
M. P. XIII.
M. P. XXI.
M. P. XXVIII.
M. P. XVIII.
AD

capio. *Acerrarum* meminit Geographus L. V. P. 247., & 249. WESS.

AD TANARVM.] Alii *Thamarum* vel *Canarum*. SIML.

AD TANARVM] Sigonius edendum curavit, *Ad Tanarum ad Sarnum flumen*. SCOTT.

AD TANARVM] *Tanarum* nostræ schedæ. *Falerno ad Tanarum* liber Fabricii. In Frontino de Colonia p. 137. memoratur *Tamirum oppidum*, quod Imp. Hadrianus censuerit. Eruditissimus Willh. Goestus id cum hac mansione composuit, haud puto bene. Mansio enim hæc ad fluvium fuit. In Frontino *Camerium* fortasse verius erit. Fluminis nomen erat *Tanager* Vibio Sequestre auctore. Meminit ejusdem Paulinus Natal. III. Felicis y. 60.

Quique

Usentem Sarnumque bibunt, qui sicca Tanagri, Quique colunt rigui felicia culta Galesti.

WESS.

AD CALOREM M. P. XXIII.] *Et manscripta, & Longolianum habent. Fluvium designari certum est: & hoc sepe in Itinerario hoc usu venit, ut sine cognomento dictionis fluminis, nomina ipsorum fluviorum apponantur. Ut Gallicum fluvium pro ad Gallicum fluvium & Caput Thyrsi. Livius libro 24. 14. Et ad Beneventum velut ex composito, parte altera Anno ex Brutiis cum magna pedium equitumque manu, altera Ti. Grachus ab Luceria accessit: qui primo oppidum intravit. Deinde ut Annonem 111. m. ferme ab urbe ad Calorem fluvium castra posuisset, & inde agrum populari audivit, &c. Et libro 25. C. 17. Sunt qui in agro Beneventano prope Calorem fluvium ostendunt ad castris cum liâoribus, ac tribus fervis lavandi causa progressum. Et paulo post. Si illis, qui ad Calorem fluvium interfectum*

memorant, credere velis, capitis tantum Gracchi hostes potiti sunt. *Vibius Sequester, Beneventi oppido junctum tradit fluvium Calorem.* SVR.

AD CALOREM] Et hic *flumen* addit codex *Caesaraugustanus*. SCOTT.

AD CALOREM] Quæ de *Calore* agri Beneventani fluvio H. Surita attulit, nihil ad hunc Dionysium. Sumus in Lucania, longe à Benevento. Est quidem inibi amnis, quem *il Calore* nunc vocitant, in Silarum influens, nec commode tamen sedem hic tuerur. Monuit egregius L. Holsteinius inter Marcelliana, quæ *Polla* est, & Nuceriam L. I. m. p. à Cluverio esse inventa: totidem antiquissimus lapis apud Gruterum p. c. l. 6. *Pollæ* repertus interponit. Qua ergo ratione *Ad Calorem M. P. XXIII.* hic se defendent: Holsteinius ad Ital. Antiq. Cluverii p. 285. omnia tollenda arbitrat. Videri certe possunt ex superioribus nata: Codex Vaticanus anteriorem mansionem *ad Canarum*, hanc *ad Coderum* appellat, manu pæne nos ad ejusmodi suspensionem ducens. WESS.

IN MARCELLIANA M. P. xxv.] *Reg. exemplar* In Marcelliana m. p. xxv. *Reliqua vero* In Marcelliana mpm. xxv. SVR.

IN MARCELLIANA] A Marcelllo nomen accepit. Nunc *Polla* est, ut ante dictum. Vide Holsteinium in Ital. A. p. 292. WESS.

CAESARIANA M. P. xxi.] Vir doctissimus, quem tantum quod laudabam, ibi locat, ubi nunc *Casali novo*: Convenit in eum locum intervallum. Vide p. 293. WESS.

NERVLVM M. P. xxxvi.] In *Regio Nerulo* m. p. xxi. Blandinianum Nerulo mpm. xxxvi. Neapolitanum Nerulo mpm. xxxvi. Longolianum Nerulo mpm. xxxvi. & xxxiii. corrigitur. SVR.

NE-

AD TYRRES.

VIBONA.

NICOTERA.

AD MALLIAS.

AD COLUMNAM.

A CAPVA BENEVENTO.

ITER A CAPVA EQVO TVTICO, VBI CAMPANIA LIM-

TEM HABET.

CAVDIS.

M. P. XVIII.

M. P. XXI.

M. P. XVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XIII.

M. P. XXXIII.

M. P. LIII. Sic.

M. P. XXI.

BENE-

NERULO] Nostri libri xxxiii. m. p. Nerulo
adjungunt. Vulgarum verius videtur. WESS.

SYMMVRANVM M. P. xiiii.] *Regium
ausendi casu* m. p. xiiii. & Longolian. Blandi-
nianum verò & Neapolitanum eodem casu mpm.
xiv. cum supra Nerulo Summuratum xvi. m.
p. assignentur. SVR.

SYMMVRANO] Sedecimilla millia respon-
dent Lapidum milliario Gruteri p. cl. 6., Mar-
celliana inter & Muranum lxxiiii. m. p.
ponenti, unde & veriora opiner. WESS.

AD SABBATVM FLVIVM M. P.
xviii.] *Regium exemplar* Ad Sabutum flu-
vium m. p. xv. Bland. Ad Subbatum fluvium
mpm. xix. Neapol. Ad fluvium Sabatu mpm.
xviii. & Long. libri Ad Sabbatum fluvium m.
p. m. xix. & miltò. xviii. corrigitur. Supra
Consentia ad fluvium Sabbatum eadem xviii.
mpm. designantur. SVR.

VIBONEM M. P. xxi.] *Regium exemplar*
Vinoba: & numerus milliarius deficit. Blandi-
nianum Vibona xxi. atque item Neapolitanum
& Longolianum exemplar. Superiorem itinere ad
fluvium Angitulum deflexit: & hoc recta via
Vibonem ducit. Strabo post Consentiam, Hip-
ponium esse Lacorum adificium, quod Brutius
obtinensibus Romanis eripuerint, & mutato deinde
nomine Oδύβωνα Oδάλύωνα adpellant. Plinius
lib. 3. 10. item Hippo, quod nunc Vibonem
Valentiam adpellamus: ut corrigendus sit Prole-
mæci locus Oδύβων Oδάλύων & Oδύβων Oδάλύωνale-
gendum. SVR.

VIBONA] Vibona libris vetustis probatur,
neque refragantur Tabula & Ravennas, qui
Vibona Valentia. Mansioem spatia bene habent.
Lapis, de quo antea, Consentiam Valen-
tia disjungit LVII. m. p. alter vero Locros
Valentia removet xxxv. A BIBONA AD LO-
CROS MILLIARIA XXXV. estque argu-

mento codicum scripturam non esse deferen-
dam. WESS.

NICOTERAM M. P. xviii.] *In Regio
recto casu, suo more, & numerò desunt. Reliqua* m.
p. xviii. SVR.

AD MALLIAS M. P. xiiii.] *Hac etiam
mansione in Regio numeri desunt. Reliqua* xiiii.
Cum superiori itinere Nicotera ad Mallias m. p.
xxiv. designantur. SVR.

AD COLUMNAM M. P. xiiii.] *In Re-
gio m. p. xviii. manifestò errato: cum supra
m. p. xiiii. à Malliis ad Columnam omnia
desinerint exemplaria: & reliqua in eum nume-
rum hoc loco consentiant.* SVR.

A CAPVA BENEVENTVM M. P.
xxxiii.] *Regium, xxiii. Blandinianum
xxxiiii.; & reliqua xxxiii.* SVR.

A CAPVA BENEVENTO] In numeris
libri nostri consentiunt, nisi quod uni Parisien-
sium adscriptum est: uno minus. Nihil dissentit
Itin. Hierosolym. Beneventum colonia fuit, con-
cordiae nomine, ut Frontinus docuit. Vetustus
lapis inter Gudianos p. xciii. 4. COLONIA
JVLIA CONCORDIA AVG. FELIX BENE-
VENTVM DEVOTA MAJESTATI AVGG.

WESS.
VBI CAMPANIA LIMITEM HABET]
*Non habetur in Reg. exemplari: & in reliquis ap-
ponuntur.* SVR.

VBI CAMPANIA LIMITEM HABET]
Ubi Campania limitem habuit M. P. LIV. ita
Sigonius. SCHOTT.

VBI CAMPANIA LIMITEM HABET]
Nostre schedae cum Suritae libris consentiunt.
Terminatam fuisse Campaniam ad Equum Tu-
ticum verum est. *Triticum*, quod Equo Tutico
haud longe aberat, in finibus Campaniae positi-
tum erat, Schol. Horatii L. I. Elog. V. 79. do-
cente. Ponit & hic finem Apuliae & Campaniae
Itiner.

BENEVENTO.

EQVO TVTICO.

AB EQVO TVTICO PER ROSCIANVM REGIO.

CCCCXXVIII. Sic.

M. P. XXXIII.

M. P. XXXIII.

VE-

SENTIANVM.

BALEIANVM.

Itiner. quoque Hierosolymitanum. Vide Camil. Peregrinū Dissert. II. de Ducatu Beneventano. Wess.

CAVDIVM M. P. XXI.] *Manuscripta* Caudis mpm. XXI. Longolianum Caudis M. P. M. XXI. & milto Caudis. Livio L. 9. 1. Caudium: unde Caudini populi & Caudini Lentulorum cognomen, ob res bene ad Caudium gestas. Ptolemaeo Καυδίον. SVR.

CAVDIS] Caudis est in omnibus fere. Claudis Itiner. Hierosolym. cui Claudis libri Culsani accedit. Simile peccatum in Frontino de Colon. p. 137. admissum est. Claudium oppidum, muro ductum. Iter populo debetur per pedes L. a Caesare Augusto coloniae Beneventanae cum territorio suo est adjudicata. Caudium esse debere ex alio Frontini loco & lapide Gudiano, quo de ante, apparet. IN TERRITORIO SVO QVOD CINGIT ETIAM CAVDINORVM CIVITATEM MYRO TENVS. Sic ibi Beneventani. Retinui quod libri dabant. Medio enim ævo hoc numero scriptores usi sunt: Leo Ostiensis L. 1. Chr. Casin. C. 18. Casale in Caudis. & L. 2. C. 8. In Valle de Caudis. Fuisse Caudium, ubi nunc Arpadium conspiciunt, egregie demonstravit L. Holsteinius in notis ad Ital. A. Cluverii p. 267. Idem haud obscure colligitur ex his Alexandri Abbatris L. III. de Reb. Gest. Rogerii C. 33. Post hac quoque gradiens Valem Caudinam expetit, ejus cupiens qualiter se haberent oppida videre, Arpadium scilicet montemque Sartium. WESS.

AB EQVOTVITICO PER ROSCIANVM]

Regium per Ruscianum: & in eodem itinere Roscianum: Reliqua per Roscianum. Nunc Roslanum esse arbitratu Gabriel Barrius Calaber, qui sui situs, ut Plinii verbis utar, diligentissimas auctor merito est estimandus. Is ex Procopio libro 3. C. 28. de bello Gothorum juxta Lambulam vallem, angustumque aditum ad litus Russia esse promuntorium Thuriorum, memorat. Aque eadem prodidisse Agathiam libro 4.

Valerianum praeterea Episcopum Rossanensem interfuisse Synodo Constantinopolitana v. l. sub Agathone. SVR.

AB EQVOTVITICO PER ROSCIANVM] Procopio L. III. C. 28. *Pezela* est *ἡ ὄψις ἐμὴος* Thuriorum navale. at C. 30. *castellum Ρουσιανὸν ὀρεῖαν* appellat. Rossana est Guisil, Appulo L. II. de Normannis non longe à fine.

Duemque salutat

Paribus in Calabris, hinc ad loca cetera transit.

Tunc Rossana potens, Cosentia fortis in armis; Tum quoque dives opum Geracia subditur illi.

Munitum fuisse à Rogerio testis est Gaufr. Malaterra L. III. Hist. Sicul. C. 1. Dux vero à Sicilia in Calabriam veniens, apud Russanum ejusdem provinciae urbem dolentibus urbisque castellum firmavit. Servat hoc nomen in nostra usque tempora. Sigonius, quod Schottus monendum duxit, per Ruscia Rhegium habet. WESS.

RHEGIVM M. P. CCCCLXXXVIII.] *Manuscripta* & Longolianum, Regio M. P. M. CCCCLXXXVIII. sed adspirandam esse Rhegii dictionem, etym. ratio docet ex Strabone cum *ῥοι* & *ῥαγῆναι*, id est ab avellendo, nomen inditum urbi sit. Inde Plinius L. 3. C. 8. Ab hoc, inquit, dehiscendi argumento, RHEGIVM Graeci nomen dedere oppido, in margine Italiae sita. SVR.

REGIO] Nimia sollicitudo est Suritae. Rhegium & Regiam Latini dixerunt. Lapis Milliaris Gruteri p. CL. 6. VIAM FEGEI AB REGIO AD CAPVAM. Guisil. etiam Appulus urbem Regiam saepe appellat. De vocis origine Straboni nihil certi constitit, ut ex L. VI. p. 258. patet. Urbem hanc Rhegium Junii ad discrimen Regii Lepidi in Gallia Cisalpina appellari Pandulphus Colleenutius L. I. Hist. Neapol. p. 7. affirmat. Male, si ita scripserit. *ῥήγιον* Ptolemaeo dicitur, urbs vero Regio Julii Ravennati L. V. C. 1. Hinc MUNICIPES RHEGINI

VENVSIA.
AD PINVM.
YPINVM.
CAELIANVM.
HERACLEA.
AD VICENSIMVM.

M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XXXII.
M. P. XL.
M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
TV-

GINI IVLI in Thesauro p. CLXXIV. Titulum habent ab Augusto, qui urbi exhaustæ ex classe supplementum dedit, uti ex Strabone Ch. Cellarius jam monuit. Pæne omiseram, oræ codicis Parisini appictum esse, *hic VI. sunt super.* Quod falsum esse mansionum numeros obeunt, apparet: plura enim M. P. edunt. Wess.

SENTIANVM M. P. XXXIII. Regium Sentianum M. P. XXXIII. Reliqua Sentianum M. P. XXXIII. SVR.

VELLEIANVM M. P. XXXIII. Regium exemplar Baleianum M. P. XXXIII. Reliqua Baleianum mpm. XXXIII. Adhuc Velleianum aptius scribere placet: quod harum mansionum Sentianum, Velleianum, Caelianum, uti prædiorum, aut prætoriorum nemina ab ipsis dominis sumpta esse videantur. SVR.

BALEIANVM] Magnus librorum in hujus nomine mansionis est dissensus. Editi vetustiores cum Vossiano Baleianum. Balcianum ex Vaticano Schellstrate publicavit, natum librarii peccato ex priore. Bascianum Parisienses præferunt schedæ. Velleianum fieri potest, ut genuinum sit. Ego, in re dubia, quod potiores libri dabant, amplectendum censui. Wess.

AD PINVM M. P. XII.] Sic omnes libri. XII. M. P., quæ Surita adjecit, fuerint in libris dicere non habeo. Nomen locus accepit ab ingenti aliqua pinu, quæ viæ adposita erat. Simili modo Ad Pinum XII. M. P. ab Herdonia in Tabula, pluraque alia. Wess.

YPINVM] Vel Opinum. SIML.
YPINVM M. P. XXXII. Regium Ipinum M. P. XII. Eland. Ypinum M. P. XXII. Neap. Ypinum mpm. XXXII. Long. Ypinum mpm. XXXII. & milto Ipinum, ut ex varia dictionis scriptura veram dicere minime possim. SVR.

YPINVM] Opinum in suo indice Sigonius scripsit, Schotto monitore. Ipinum, Ypinum & Ypinum in editis scriptisque libris conspiciuntur. Verum nomen est Opinum, quod cum Ypinum scriberetur, varias mutationes subijt,

In numeris summa codicum est concordia, nec dubium tamen est, quin vitio sint deturpati. Venusiam inter & Opinum hac tempestate XX. M. P. tantummodo enumerari Ph. Cluverius L. IV. Ital. A. C. 12. tradit. Wess.

CAELIANVM M. P. XL.] Ptolemæo in mediterraneis Apulorum Pæctorum, juxta Venusiam Káxa. neque affirmare ausim an ad hanc Caelianam mansionem quicquam pertineat. SVR.

CAELIANVM] Unus Parisiensium Cælium. Cigliano nunc vocitant. Celia Ptolemæi, unde Celinus ager Frontino de Colon. p. 127., haud longe à Botunto fuit. Ravennas L. IV. C. 35. Juxta civitatem, quam prædiximus, Botuntos, est civitas, quæ dicitur Celia. Vide Holsteini p. 276. in Ital. A. Cluverii. Wess.

HERACLEAM M. P. XXVIII.] Uno consensu legitur in manuscriptis, & Longoliano. Livius Heracleæ Tarentinorum colonie meminit libro VIII. C. 24. Plinius lib. 3. C. 11. Sirin antea vocitatum inter Sirin & Acirin amnes: eadem haud dubie est Heraclea, quæ ab Antonino Vicensimo adjungitur, & Straboni libro VI. p. 246. Γεωγραφικὴν post Lagariam paululum supra mare collocatur. Heraclea enim urbs vertendum ab interprete erat, non una dictione Heracleopolis. SVR.

HERACLEA] Vera est Suritæ de Strabonis loco sententia; Ph. Cluverius eandem amplexatus est L. IV. Ital. An. C. 14., ubi de Heraclea disputat. Wess.

AD VICENSIMVM M. P. XXIV.] Regium ad Vicensim M. P. XXIV. Elandinianum ad Vincensim mpm. XXIV. Neapolitanum ad Vincensim mpm. XXIV. Longolianum ad Vincensim mpm. XXIV. Gabriel Barrius Vicennum appellat ex Antonino oppidum, quod nunc Trebisatium vocetur: ut in ea nomenclatura parum satis facias. SVR.

AD VICENSIMVM] Vigessimum lapidem à Thuris intelligere oportet. Phil. Cluverius hoc situ oppidum La Mendolata habet: nec erat

TVRIOS.
ROSCIANVM.
PATERNVN.
METO.
TACINA.
SCYLACIS.
COCINTO.

M. P. XX.
M. P. XII.
M. P. XXVII.
M. P. XXXII.
M. P. XXXIII.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
SVC.

tamen cur *Ad Vicesimum* scriptum vellet. placuit hæc vocis scriptio multis. In veteri tabella Thefaur. p. CCIV. FRUMENTI PARTEM VICENSVMAM invenies. *Leges Vicensimæ*, de quibus A. Otilius scripsit, memorantur Pomponio O. J. §. 44. Neque ignoti sunt Aemilii Macri libri *ad legem Vicensimam hereditatum*, ut vulgo non recte appellatur. WESS.

THVRIOS M. P. XII.] In omnibus Turios legitur. Stephanus oppidum Italiae Thurios, Thurias, & Thurium cognominari tradit, ac Thuriam. SVR.

TVRIOS] Adspirationem nostræ quoque schedæ vocem demunt, quamquam male. plura alio itinere. WESS.

PATERNVN M. P. XXVII.] Habent manuscripta & Longolianum. Idem Barrius urbem Crimisiam, Paternum dictum asserit: & nunc Cirum dici: quæ post vastationem regionis, à Poenis Cretenfis & Mauris inlatam, in Bryanticum translata sit, & Abundantium Paternensem Episcopum Synodo Constantinopolitanae 6. interfuisse sub Agathone Papa. SVR.

PATERNVN] Barrio assensu sunt Cluverius. Hollsteinus atque alii. Visum tamen aliud est Iseo, quem sequitur vir doctus, qui Dissert. Chorograph. Italiae mediæ ævi congestit, ob Strabonem L. VI. p. 254. Ego ex Geographo Crimisiam & Chonen diversas fuisse animadverto. At Paternum eo non fuisse situ, quo Crimisiam, indidem cognoscere haud quivi. WESS.

METO M. P. XXII.] Legitur in Regio, Blandiniano & Longoliano. In Neapolitano vero Metro mpm. XXII. SVR.

METO] Nihil dissident nostri libri. Legendum cum Cluverio est *Neeto*, quo nomine fluvius *Neæthus*, cuius originationem pete ex Schol. Theocriti Idyl. IV. 24. nunc est. WESS.

TACINA] Vel *Ticina*. Forte *Lacinium SIML.*
TACINA. M. P. XXIV.] In manuscriptis ex Longoliano habetur. SVR.

TACINA] Videtur esse fluvius *Targines*, Plinio L. III. C. 10. memoratus. Est hoc tractu nostro quoque tempore amnis, quem *Tacina* appellant. WESS.

SCYLACIS M. P. XXII.] *Scylacio* Siginus. Vulgati *Scilacio*, & mox *Cocinto*, *Cocyntho* Sigon. SCHOTT.

SCYLACIS] Quod editum vides, in libris nostris priscisque editionibus est receptum. *Scyllacium* intellige, de quo Cassiodorus L. XII. Variar. Ep. 15. *Scyllacium* prima urbium Brutiorum, quam Trojae destructor Ulysses creditur condidisse, & dein: Civitas supra Adriaticum sinum constituta in modum boryonis pendet in colibus; non quod difficili adfensione turgescat, sed ut voluptuose campos virentes & caerulea maris terga respiciat. Gausf. Malaterra Castrum *Scyllacium* nuncupare solet. Vide ejus L. I. Hist. Sicul. C. 33. WESS.

COCINTHVM M. P. XXII.] Regium exemplar *Cocinto* M. P. XII. Blandinianum & Neapolitanum *Cocinto* mpm. XXII. Longolian. *Cocinto* mpm. XXII. Plinius lib. 3. 6. de Italia figura inquit, ubi à medio excursu *Cocinthos* vocatur, per sinus lunatos quo cornua emittens: *Leucopetram* dextra, *Lacinium* sinistra. Neque satis mihi liquet, an hac Antonini mansione promuntorium designetur, quod Plinius lib. 3. 15. perhibet longissimum Italiae esse aliquot existimavisse. Sed cum juxta *Scyllacium* *Cocinthos* ab Antonino collocetur, verisimile sit, mansionem juxta id promuntorium designari. Ovid. lib. 15. Transformationum. V. 703.

Scyllaeaque litora fertur.
Linqvit Iapygiam, levibusque Amphissia remis

Saxa fugit dextra prærupta *Cocinthia* parte,
Zephyriumque legit, *Caulonaque* Nariciamque

Evincitque fretum, Siculique angusta Pelori.

SVR.
CO:

ECAS.
ERDONIAS.
CANVSIO.
RVBOS.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
BV.

p. 281. aut, quem brevissimum in Graeciam transivisse Plinius appellat L. III. C. 11. ad Apollinatum oppidum, intelligit. WESS.

EEAS M. P. XVIII.] *Habet Regium exemplar. Reliqua Efeas mpm. XVIII.* SVR.

ECAS] Vitiolissimum in urbis hujus nomine libri sunt. *Efeas* edunt, pro *Ecas*, quod ex *Aecas* degeneravit. *Aecani* incolae dicuntur Plinio L. III. C. 11. *Aecas* habet Hierosolym. Itiner. *Ecas* Ravennas L. IV. C. 35. Nunc Troja dici solet, ut egregie L. Holsteinius ex Cuniferio in vita S. Secundini p. 272. condofecit. Affertur Romualdus Salernitanus Chronici An. CIOXIII. *Hic in Apuliae finibus reedificavit civitatem diu dirutam, nuncupavitque eam Trojam, quae antiquitus Ecana vocabatur. Ecas* vetustis libris inter sese compositis, reformavit. Vide Gronovium ad Livium L. XXIV. C. 20. WESS.

ERDONIAS M. P. XVIII.] *Regium XVIII.* In reliquis vero XVIII. Livio lib. 24. C. 20. Ardonaecae nuncupantur. Plinio lib. 3. C. 11. in vet. exemplaribus Herdonenses pro Erdonienfes: & male in excusis Herdonienfes. Ptolemaeo in mediterraneis Apulorum Dauniorum *Erdonia*. Strabo libro vii. p. 282. Brundisio Romam tendentibus duas vias fuisse, una, inquit, multis vestabilis per Peucetios, qui Poediculi vocantur, & Daunios & Samnites usque Beneventum, in qua via urbs est Egnatia, post eam Caelia, & Neritum & Caufium, & Erdonia. Legendum enim Neritum arbitror, unde Plinio, Neritini, non Neritum. SVR.

ERDONIAS] Credo verius ex Strabone Harduinum Plinio L. III. C. 11. restituisse Netinos. Nam Neretini, quos eodem capite memorat, in Salentinis erant. *Ardoneas*, si modo Livius ita scripserit, vero nomine alias appellare solitus, nihil ad Herdonia discrepare bene monuit Surita, Cluverius, cui aliud est visum, notam Holsteinii commiserit est. *Ardona* Jul. Frontino p. 126. de Colon. dicitur, quo etiam nomine nunc inter amnes Cerbarum & Carapellam censetur. WESS.

CANVSIO M. P. XXVI.] Nota satis urbs

est, quam medio aeo Canusiam vocarunt. Vide veterem libellum Vulturis Chronico insertum de Canusii civitate p. 449. *Canusium* tamen Leo Ostiensis in Casinensi Chronico, L. I. C. 60. Diffitum est xxv. stadiis ad Cannis, quinque vero dierum itinere ad Brundisio, Procopio auctore L. III. Bel. Goth. C. 18. WESS.

RVBOS M. P. XXIII.] Ruborum nomen in Regio desit, & numerus M. P. XXIII. adponitur. In reliquis integra lectio mansit. Plin. L. 3. C. 11. Rubustinos populos recenset, qui in exemplari Toletano Rubisini cognominantur. Horatius Canusio se Rubos venisse ostendit Satyr. 5. v. 94. lib. 1. Sermonum.

Inde Rubos fessi pervenimus, utpote longum Carpentis iter, & factum corruptius imbrici.

Quo loco miror, qui venerit in mentem Dionysio Lambino, egregie ejus auctoris commentatori, affirmare, eam urbem esse Campaniae, praeterim Poeta ipso attestante Canusio, quod Dauniorum Apulorum oppidum erat, Rubos pervenisse, & qui antea praedixerat.

Incipit ex illo montes Appulia notos
Ostentare mihi, quos torret Atabulus. —

RVBOS] Effe notat Bollandus ad vitam Laurentii Sipontini, editam die vii. Jan. qui Rubos cum Rusis Virgilii & Rusio Livii idem esse oppidum existimant: His ut neque accedit, ita nec obloquitur. Rectius L. Holsteinius in Ital. A. Cluverio p. 271. Rusium & Rusas distinguit: haec in Campania erant: illud in Hirpinis. Rubisini in Apulia incolebant, inibi quae eos collocat Frontinus de Colon. p. 127. Civitas Rubi & Rubensis Episcopus memoratur in Chronico Lupi Protospatae An. CIO LXXXI. WESS.

BVDVNTVM M. P. XI.] Et hujus itidem mansionis nomen in Regio desit exemplari numero XI. superfluo. Blandinianum habet Budruntum mpm. XI. Neapolitanum exemplar Bruduntus mpm. XI. Et Longolianum Bruduntus mpm. XI. & milto corrigitur Bruduntus. Plinius lib. 6. 125.

BVTVNTVS.
BARIVM.
TVRRIBVS.
EGNATIAE.

M. P. XI.
M. P. XII.
M. P. XXI.
M. P. XVI.
SPE-

c. 11. Butuntinenses nominat, manuscriptis consanibus exemplaribus. SVR.

BVTVNTVS] Eadem discordia in schedis nostris conspiciuntur. Verum est Butuntos, quod Tabula servavit. Itiner. Hierosolym. Botontones cum eadem distantia. Butuntum Lupus Protospata An. 1150. appellat: corruptum nomen est in Guil. Appulo L. III. de Norman. circa finem.

Legatus ab urbe

Forte Betontina filios deferre iubetur
Rumores.

Butontina vel Botontina, ut apud Frontinum de Colon. p. 127. est, scripserat. Meminit quoque Joan. Cinnamus L. IV. Gest. Comnen. p. 159. Σκηνώμενοι τοῖνυν ἐν Βάτωσ ἐκ Βετῶν ἡδύον, ἡμέτερος ἰδοὺ ἀδελφὸν ἐπέλαβον δίστασαν. Vertit Tollerius. Habita ergo deliberatione, Bari sunt Butontiam profecti, iter unius diei, viro armato distantem, satis negliger. Βετῶν venit à Cinnamo. Wess.

BARIVM M. P. XII.] In Regio deest nomen mansionis: & numerus XII. permansit. In Blandimiano Varia mpm. XII. & in libri margine eadem manu Baria. Neapolitanum Varia M. P. M. XII. & Longolianum Vbaria M. P. M. XII. & milto Varia. Horatius, Rubis profectus, inquit:

Postea tempestas melior, via peior, adusque
Bari moenia pisces

Plinio L. 3. C. 11. Barion oppidum juxta Egnatiam, quod nunc ad maris litus Bari vocatur. Tacitus An. xvj. C. 9. Silanus tanquam Naxum deveheretur, Ostia amotus, post municipio Apuliae, cui nomen est Bariana, clauditur. Strabo à Brundisium Barium 600. stadiorum spatium designat: & commune diversorium vocat, & navigantibus & terrestri iter facientibus. Prolemaeo item Apalorum Peucetiorum Ἐγνατία, Βάτωσ. Miror Jovianum Pontanum doctissimum veterum originum & antiquitatis assertorem Baroli voce, pro Barili usum fuisse in prooemio, in libris de Fortuna à se compositis: cum Consalus

Ferdinandi Magni res in Apulia gestas miris extollit laudibus. SVR.

BARIVM] Ego vero demiror, non advertisse Suritam, Barolum, de quo Pontanus, non esse Barium. Includit sese Barulo Magnus Consalvus, quo Nemorium Ducem ludificaretur, Gallosque viribus auctus invaderet & Regno Neapolitano exigeret. De ea ita Jovius in Consalvi vita L. I. p. 237. Urbs Barolum ab Heraclio Imp. edificata fuisse fertur, idque facile indicat aenea pedestris ejus statua, quae in foro erecta conspiciuntur. Portum habet jacta mole manu factum, sed iuxta classis minime capacem. Barlettam nunc vocitant. In libris nostris Varia, Vania. Idem in suis invenit Simlerus, notans, Varia, forte Barium, quod verissimum est. Barra vir doctus libro Fabricii adscripsit. Nata haec est discrepantia, quod collapsio imperio urbs Bari & Vari, ut ex Erchemperto aliisque ad demonstrandum est facile, diceretur. Barium, verba sunt Scholiastae Cruquiani ad L. I. Eclog. V. Horatii, civitas est Apuliae. Alia autem est, quae Grammatico Theodisio dicta est Baris. Alia omnia invenies in scholiis, quae Acroni tribuuntur. Barium Graecis Latinisque recentioribus Baris sapissime est. Fieri tamen potest, ut Cruquii enarrator verum tradiderit. Est enim Baris in Calabria, quam Veretum suo tempore nuncupari Strabo L. VI. p. 281. docet. Wess.

TVRRIS M. P. XXI.] Hac item mansio in Regio deest exemplari. In reliquis tamen Turribus mpm. XXI. SVR.

TVRRIBVS] Habet hoc situ Tabula Turrin Caesaria. Iter vero Hierosolym. Turres Julianas & Aurelianas. Vide Phil. Cluverii Ital. An. L. IV. C. 11. Wess.

EGNATIAM M. P. XVI.] Desunt in Regio: Blandinianum Egnatiae mpm. XVI: & item Longolianum: sed Egnatia corrigiunt. Neapolitanum Egnatia mpm. XVI. SVR.

EGNATIAE] Egnatiae etiam nostri. Gnatie Tabula, quam Ravennas imitatur. Horatius.

Dehinc Gnatia lymphis
Iris exstructa dedit risusque jocoque.

SPELVNCAS.
BRVNDISIVM.
LIPIAS.
HYDRVNTO.

M. P. XX.
M. P. XVIII.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
A BRVN.

Parietinae supersunt haud longe Monopoli, quae ex ejus ruinis crevit. WESS.

SPELVNCAS M. P. xx.] *Eadem habent exemplaria: sed in Regio desunt.* SVR.

SPELVNCAS] *Speluncas* Tabula & Itiner. Hierosolymitanum additis xxi. m. p. agnoscunt. Credo numeros illos veriores esse, quos inferior Itinerarii auctor quoque addit. WESS.

BRVNDISIVM M. P. xviii.] *Habent Elandinianum & Neapolitanum: In Regio Brundisium M. P. xxiii. Longolanum Brundisium mpm. xviii.* SVR.

BRVNDISIVM] Alio itinere adposita sunt viii. m. p. In Tabula & Itin. Hierosolym. magnus est dissensus. Positione, quae ad semicirculi figuram accederet, fuisse videtur. Lucano inde *Curvum Brundisium* L. V. 406.

*Curvique tenens Minoia testa
Brundisii, clausas ventis brumalibus undas
Invenit.*

Brundisium, quod vetustis libris receptum fuit, bonum atque rectum esse, docuit N. Heinsius ad Silium Italicum L. VIII. 576. WESS.

LVPIAS M. P. xxv.] *Manuscripta cum Longoliano Lipias mpm. xxv. Thurios urbem prius Sybarim dictam Plutarchus, & Stephanus Byzantius prodidere: atque idem Stephanus perhibet Copias dictam in voce Θέσσις, cum legendum eo loco sit Αέμης, & item in Strabonis Geographia libro 6. p. 263. & Pausania in Eliacis C. 19. ac praeterea Latinis auctoribus, Mela Pomponio, Plinio, atque hoc ipso Antonini Itinerario: in quo dus tanquam diversa mansiones Thurii & Lupiae recensentur. Plinius hujus stationis mentionem fecisse videtur lib. 3. C. 11. Portus, inquit, Tarentinus, statio militum Lupiae: ita enim legendum arbitror, non Lupin. Illud etiam huic Itinerario cum Plinio recte congruit, quod Brundisium ab Hydruntis L. m. p. constituitur. Prolemaeo etiam adiunguntur Τέπος Αέμης, ita enim legendum, non Αέμης, & Βενδύτορ in Calabriae regione juxta pelagus Ionium, & Θέσσις in sinu Tarentino seponitur. SVR.*

LIPIAS] Stephanum Strabonis auctoritate bene defendit Berkelius. Neque improbem

ejus & Holsteinii conjecturam in Aristophanis scholiis ad Nebulas. Id mireris, eundem Criticum v. 331. monere, Thurios a Pausania Anthiam appellari. Πανωνίας δ' Ἀνθίαν αὐτῶν καλεῖ. Fefellit Grammaticum urbs *Thuria* in mediterraneis Messeniae, quam Pausanias ab Homero Anthiam vocatam plures existimare tradit in Messenic. C. 31. Quod vero Lupiam Pausanias in Eliac. Poster. C. 19. Sybarim olim fuisse credidit, in eo error est. Positus urbium earum rem manifestat. COPIAE, ut hoc addam, titulum Romani Thuriorum coloniae indidisse videntur, ob opes mercaturamque. Ita COL. COPIAE. CLAVD. AVG. LVGDV-
NENSIS meminit inscriptio Thesauri p. xxx. 2. Retulit & Thurios Augusti numum qui altera parte navim praetoriam & COPIA ostentat, Tristanus, dissentiente Joan. Vaillantio in Colonis p. 4. cui & ego accesserim. Fabrica rudior numi cum Hispanicis convenit. Verum in viam atque adeo ad Lupias, quas *Lipias* vetusti libri appellant. Non longe hinc ab Gregorius M. L. V. Ep. 21. Quia igitur Ecclesias Brundisii Lippias atque Gallipoli, obuentibus earum pontificibus, omnino destitutas agnovimus. Ad veterem morem Paulinus Nolanus Carm. xxx. 82.

*Te per Hydruntem Lupiasque vestrum
Innubae fratrum simul & sororum
Ambient, uno dominum canentes
Ore catervae.*

Schottus, quod negligere non debui, alios *Lypias* M. P. XXI. legere, admonet: Simlerus vero: Mela *Lubias* vocat, Strabo & Ptol. *Lupiam*. WESS.

HYDRVNTVM M. P. xxv.] *Magno censente exemplariorum hi numeri designantur, qui cum Pliniani recte conveniunt lib. 3. Sect. 16. Brundisium, inquit, L. m. p. ab Hydrunte in primis Italiae portu nobile ac velut certiore transitu, sicuti longiore expiciente Illyrica urbe Dyrrhachio cccxx. m. p. trajectu. Idem auctor: & Hydruntum xviii. m. p. ad discrimen Ionii & Adriatici maris, ex adverso Apolloniae oppidi: latitudine intercurrens freti L. m. non amplius. Hoc intervallum pedestri con-*

A BRUNDISIO TARENTVM AD LITVS. M. P. XLIII.
A BARIO PER COMPENDIVM TARENTVM. M. P. LX.
A BENEVENTO HYDRVNTVM. M. P. CLXV. Sic.
ECLA-

continuaré transitu pontibus jactis primum
Pyrrhus rex excogitavit: post eum M. Varro,
cum classibus Pompeii Piratico bello præfess.
Vtrumque alia impedire curæ. SVR.

BRVNDVSIO TARENTVM] Distantiam
harum duarum urbium noster auctor ponit
XLIV. M. P. Plinius XXXII. M. P. Strabo iter
dici. SIML.

A BRVNDISIO TARENTVM AD LI-
TVS M. P. XL.] *Ex corruptis exemplaribus vi-
deor mihi non inepto hujus itineris, & ejus quod
subsequitur, lectonem continuisse. Regium exem-
plar A Brundisio Tarentum aditus M. P. LX. à
Varis per compendium Tarentum M. P. LX. In
Blandiniano A Brundisio Tarentum ad latus
mpm. XLIV. A Vani à per compendium mpm.
CLXV. Sic. Tarentum M. P. M. LX. Ecdano mpm.
XXV: & relique mansiones, usque Hydruntem:
que in Regio, quod in sequenti itinere à Beneven-
to Tarentum reputuntur, tanquam supervacue à
librario sunt prætermisæ. In Neapolitano iidem
legitur, atque in Blandiniano: & in omnibus ti-
tulis itineris deest à Benevento Hydruntem:
qui necessario adpendendus erat: quod ex ultima
Hydruntis mansione manifestum adparet, qui er-
ror inde emanasse videtur, quod hæ mansiones,
& sequentis itineris A Benevento Tarentum ea-
dem sunt: una Bleræ mansione dempta, que in
hoc itinere Benevento Hydruntum non adponitur.
Præterea quod in Regio A Brundisio Tarentum
aditus M. P. LX. legitur, suspicor ad litus legen-
dum esse, ex Strabonis loco. Nam cum Brundisio
Romam iter facientibus duas vias proposuit, pri-
mam, quam in voce Erdonias exposui, altera,
inquit idem auctor, per Tarentum paulisper
ad lavam, & si, quanta est unus diei, cir-
cuitionem feceris, via Appia offertur plaustris
commodior. In ea est urbs Uria, & Venu-
sio: hæc quidem à Tarento, atque Brundisio
media; illa vero in Samnium, & Lucanorum
confinibus: coeuntque ambe ad Beneventum,
atque Campaniam ex Brundisio. Hinc jam Ro-
mam usque via vocatur Appia. Plinius, lib. 3.
Sect. 16. Latitudo, inquit, peninsulæ à Ta-
rento Brundisium terreno itinere xxv. m. pa-
tet: multoque brevius à portu Safina. Ut forte*

hoc innui ab Antonino videatur, Si Brundisio
Tarentum iter facias ad litus XLIII. M. P.
confici: nam terrestri itinere, qua fauces peninsu-
le arctantur, necesse esse breviorē confici viam.
SVR.

A BRVNDISIO TARENTVM AD LI-
TVS] Nostri quoque libri ad litus. Putem
Suritam verum pervidisse, intelligique litus,
quod cum cura descripsit Procopius L. III.
Bel. Goth. C. 28. Aberat Tarentum Hydrunte
duorum dierum itinere, eodem Auctore C. 24.
Quo situ Tarentum nunc sit, discere licebit.
ex Jovio in vita Magni Confalvi L. I. p. 231.
WESS.

A BARIO PER COMPENDIVM.] A Va-
nia. Malim hic pro Vania Barium substituere.
SIML.

A BARIO PER COMPENDIVM TA-
RENTVM] Alii legunt à Vania. Sigonii iter
A NANIA. SCHOTT.

A BARIO PER COMPENDIVM TA-
RENTVM] Nostri quoque libri à Vania pro-
bat. Harduinus ad Plinium L. III. C. 11.
Varia emendat, intelligitque oppidum de quo
Plinius: Oppida per continentem à Tarento, Varia
cui cognomen Apulæ. Sed cum Plinii Varia sit
dubiæ positionis, vifaque Cluverio in Uriam
commutanda, eum non audio, tantoque mi-
nus, quod Varia, si ita scripserit, tam longe
Tarento non videatur fuisse disjuncta. Barium
aut Baris, quod in Regio Suritæ fuit, verum
et ego putem: Solitos fuisse libarios Vari, Baris
scribere, dictum ante est. WESS.

A BENEVENTO HYDRVNTVM.] Vulg.
Iter ab Equotutico Hydruntum M. P. CLVII.
Sic. Arvilano M. P. xv. Sigonii liber & supra
A BENEVENTO habet. SCHOTT.

A BENEVENTO HYDRVNTVM] Exu-
lant e libris vetustis à Benevento Hydruntum.
Ab Equotutico & Simlerus edidit. Verum ea
inscriptio manifesto falsa est. Neque enim
Equis Tuticus xxv. M. P. ab Eclano distans
fuit: Ne nunc dicam, MSS. caput hoc itineris
repudiare. In uno Parisiensium sic lætatur.
A Vania per compendium P. M. CLXV. Sic. Ta-
rentum M. P. M. LX. Eclano &c. reliquis missis
factis.

ECLANO.
SVB ROMVLA.
PONTE AVFIDI.
VENVSIO.
AD SILVIANVM.
SVB LVPATIA.
CANALES.
HYDRVNTO.

ITER A BENEVENTO TARENTVM.
ECLANO.
SVB ROMVLA.

M. P. XV.
M. P. XXI.
M. P. XXII.
M. P. XVIII.
M. P. XX.
M. P. XXI.
M. P. XIII.
M. P. XXV.
M. P. CLIII. Sic.
M. P. XV.
M. P. XXI.
PON-

factis. Neque aliud in schedis inventum, quas libri Fabriciani possessor usurpavit. Ut adeo probabilis sit Suritae suspicio, omissum esse itineris titulum, quod hac itinera sibi similia essent. Iussi caput hoc itineris alio exprimi characterē, ut additum esse appareret. Wess.

AECLANVM M. P. xxv.] *Regium insequenti itinere, quod iisdem una dempta conficitur mansionibus, Benevento Aeclanum mpm. xvi. numerat. Reliqua exemplaria hoc itinere Eclano mpm. xxv. habent. Plinius lib. 3. 16. Beneventum Hirpinis attribuit: & statim etiam Aeclanos. Ptolemaeus Beneventum Samnitibus, qui sunt sub Pelignis, attribuit: & Hirpinis oppidum* *Ἀεκλανον: ut ab Aeclulano oppido Aeclanum sit dictum: ut in ipso hoc Itinerario ex Asculo Aselo.*

Svr.

ECLANO] Hirpinis Aeclanum contribuit Appianus L. I. Bel. Civil. p. 643. Apuliae Frontinus de Colon. p. 126. Eclanum MSS. nostri appellant, unde Eclanensis, apud Frontinum. Quo sita fuerit disputatur. Cluverius eumque secutus Camillus Peregrinus Dissert. II. de Ducatu Beneventano Frequentum esse putant. L. Holsteinius in Ital. Ant. Cluverii p. 273. in Frequenti finibus prope Mirabellam locat, ubi etiamnum parietinae restant. Addit medio aeo Quinto decimum fuisse dictum, eversumque à Constantino Imp. An. DCCLXIX. Verissimum prius est, Quinto decimum appellaverunt, quod xv. m. p. Benevento abesset, unde Frequentum XII. tantum p. m. distat. In posteriore peccatum est. Constat ex Chronico Beneventano An. DCCCLV. Quinto decimum adhuc superstes fuisse. Docuit hoc me H. Norisius L. I. Hist. Pelag. C. 18. Scripsi ergo his metus,

vetustiorumque librorum auctoritate & Tabulae xv. m. p.

Wess.

SVB ROMVLAM M. P. XXI.] *Insequenti itinere Reg. Sub Romula m. p. xxii. Bland. Neap. & Leng. hoc itinere Sub Romula mpm. xxi. Livius lib. 10. C. 17. Romuleae urbis Samnitum mentionem facit. Stephano Romulae, quam Samnio attribuit. Alterius Romulae urbis, siue ea statio erat, meminit auctor hujus Itinerarii itinere ab Aquileia Sisciani per Liburniam: forte mansionis nomen est sub Romulam, ut in hoc Itinerario sub Anagniam, quod iter sub ea oppida fieret.*

Svr.

SVB ROMVLA] Dicta haud dubie mansio est, quod sub Romulea esset urbs. Sub Romula quoque Tabula, verum cum xv. m. p. Ravennas vitiose L. IV. C. 35. Submurula scribit, Vaticanus & Parisiensium unus xxi. m. p. habent: infra vero summam uno augment. Wess.

PONTEM AVFIDI M. P. XXI.] *Reg. exemplar insequenti itinere Fonte Aufidi m. p. xxi. Reliqua Pontaufido mpm. xxi. nisi quod in Long. Ponte milio corrigiatur. Aufidus Plinio lib. 3. Sect. 16. ex Hirpinis montibus, Canusium praefluens.*

Svr.

PONTE AVFIDI] Pontis hujus conditorem mihi ostendit vetus auctor vitae S. Sabini, editus 1x. Feb. magni operis Sanctorum, C. 5. Sed cum ad pontem, qui à Trajano Augusto constructus super fluentia est Aufidi venisset. Vide vero an hinc constabiliri possit Marcellini Ammiani L. XXIV. C. 3. locus. Trajanus fertur aliquoties jurando dicta consuisse firmare: Sic in provinciarum speciem reductam videam Daciām. Sic pontibus Hisprum & Aufidum superem. Sic in vetustis esse schedis Pithoeus & Valcius com-

mon;

PONTE AVFIDI.
VENVSIA.
SILVIVM.
BLERA.
SVB LVPATIA.
CANALES.
TARENTO.

ITER A TARRACINA BENEVENTO. M. P. CXIII. Sic.
FVNDIS. M. P. XIII.
FORMIS. M. P. XIII.
MINTVRNIS. M. P. IX.
TEANO. M. P. XVIII.

ALI-

monecerunt. Scio viros multo doctissimos
Euphratem substituisse: Sed ea quidem vis est.
Fateor quoque Ausidum non esse fluvium ad
Histrum; nec tamen è minimis erat, quem Ho-
ratus passim *violentum, acrem, late sonantem* ap-
pellat. Equidem scriptos Ammiani libros se-
quar, cum pontem in Ausido ab Trajano fac-
tum esse, certum sit. WESS.

VENVSIA M. P. XVII.] *Regium in se-*
quenti itinere à Fonte Aufidi Venusia M. P. XVIII.
Blandinianum Venustum mpm. XVIII. cum in se-
quenti itinere Venusia mpm. XVIII. præferat,
atque eodem modo Longolianum. Neapolitanum
Venustae mpm. XVII. & in sequenti itinere Ve-
nusida mpm. XVIII. SVR.

VENVSIO] In libris inest *Venustio*, pro *Ve-*
nustio. Venusium Venustumque olim enuntiasse,
dictum ante est. WESS.

AD SILVIANVM M. P. XX.] *Habent Blan-*
dinianum, Neapolitanum, & Longolianum, cum
eadem exemplaria & Regium in sequenti itinere
post Venusiam Silvium mpm. XX. conlocent. SVR.

AD SILVIANVM] Eadem sine dubio man-
sio est. In Tabula *Silutum*, quod vitio librarii
ex *Silvio* natum est: mentio *Silvii* apud Strabo-
nem est L. VI. p. 283. frustra Palmerio mu-
tante. Holsteinius inibi fuisse censet, ubi nunc
il Gorgione. WESS.

SVBLVPATIA M. P. XXI.] *Bland. Neap.*
& Long. Sublupantia mpm. XXI: sed in Long.
Sublupantia corrigiunt. In sequenti itinere Reg.
Sublupantia: & reliqua exemplaria Sub lapatia
habent: ut forte Sub Lupatia sit legendum. SVR.

SVB LVPATIA] Non erat hic quicquam
immutandum. *Sub Lupacia* Tabula Ravennas-
que agnoscunt. *Lupacia*, si viro doctissimo,
quem modo testem advocavi, credis, fuit ubi

civitas Episcopalis *Altamura*. Sub *Lupacia* est
Jesica. MSS. Vossianus *sub Lupantia*. WESS.

ITER A BENEVENTO.] *Surita nulla m. p.*
addiderat: restitui è Vaticano, quamquam man-
uscriptionibus non omnino respondentia, propiora
tamen, quam, quæ Lugd. & Basileae dederunt,
CL. M. P. WESS.

BLERAM M. P. XIII.] *Habent Regium, &*
Blandinianum: Neapolitanum Pera mpm. XIII.
Long. Blera mpm. XIII: & milto corrigitur
Plera. Plinius in Tuscia Eleranos recenset. Ptole-
maeus itidem in Tuscia aliterius Blerae meminit:
cujus etiam à Strabone mentio fieri videtur, libro
V. p. 226. tametsi corrupte Blegesi legitur, ut
ex alieno loco in hanc Antonini paginam forte
Blera desilierit. SVR.

BLERA] *Plera* plerique libri. *Blera* adscripsit
libro Fabricii vir doctus, idque habet Raven-
nas L. IV. C. 35. unde corrui *Suritæ* opinat-
io. Est quidem *Blera* in Tuscia notior, sæpe
memorata scriptoribus, qui collapsi Imperio
scripserunt, ut Gregorio M. L. X. Ep. 50. &
Anastasio Bibliothecario in Gregorio II. & Za-
charia: nec propterea hinc tamen exterminan-
da. Nunc Gravina dicitur, utex itinere inter-
vallis collegit L. Holsteinius p. 281. in I. A.
Cluverii. Non ergo abundat ex Holsteini
opinioe, sicuti doctissimus auctor Dissert.
Chorograph. Italiae mediæ avi p. CCXCVIII.
proficitur. WESS.

TARENTV M. P. XX.] *Regium M. P. XIII:*
& reliqua XX. SVR.

TARENTO] *Adauct* passuum millia duo-
bus codex Vaticanus. Putem plura deesse ob
intercapedinem, quæ Tarentum inter & Hy-
druntam intercedit. WESS.

TEANVM M. P. XVIII.] *Omnia Theano.*
mpm.

ALIFAS.

TELESIA.

BENEVENTO.

ITER A TARRACINA NEAPOLI.

SINVESSA.

LITERNO.

CVMIS.

M. P. XVII.

M. P. XXV.

M. P. XVIII.

M. P. LXXXVII. Sic.

M. P. XLIII.

M. P. XXIII.

M. P. VI.

PV.

mpm. xviii. habent exemplaria. Hoc Teanum est Sidicinum, alterum Apulorum Straboni, & Plinio. Utrumque sine aspiratione ex vetustis manuscriptis libris, Græcis & Latinis. Strabo Teanum Sidicinum Capuæ pene aequat, & in via Appia collocat, & à Sidicinis dictum docet, qui ex Ofcorum gente Campana superstites erant. Sidicinum Ptol. Campaniæ attribuit: alterum mediterraneis Apulorum Dauniorum. Infra hoc ipsum Teanum ab Antonino Venafrò adjungitur: quod oppidum Campaniæ à Ptolemaeo attribuitur.

SVR.

TEANO] Theano nostri codices. Eo modo Theanensis civitas Erchemperto. Teanum haud dubie verum est. Teanum Syricinum vitiose Frontino de Colon. p. 140. Aevi mediæ scriptores simpliciter quoque, ut optimi olim, Teanum. Vide Leonem Ostiensem L. III. Casin. Chron. C. 16. Teano Sedicino Tabula.

WESS.

ALIFAS M. P. XVII.] Reg. Alivas M. P. xvii. Reliqua Alifas: neque hoc aspiratur nomen aut Græcis aut Latinis auctoribus. At in ejus loci inscriptionibus Allifae, geminata liquida scribitur, & numero multitudinis.

SVR.

ALIFAS] Alifas ex usu recentiore dixit videntur. CVR. AQVAE DVCENDAE ALLIFIS est apud Gruterum p. CCCXVII. Oppidum satis amoenum fuit. Alexander Abbas L. III. Gest. Rogerii C. 18. Posthac venit Alifam, ut videret eam, qua visa, de ipsius amoenitate loci, lympharumque circumcurrentium magna abundantia fertur valde sibi complacuisse. &c. Cusani liber xliii. m. addit.

WESS.

TELESIAM M. P. XXV.] Regium Telesia M. P. xxv. & Neapolitanum: Blandinianum & Longolianum Thelesia mpm. xxv. Telesia Livio libr. 24. C. 20. inter Samnii oppida: & item Ptolemaeo. Strabo Telesiam Venafrò adjungit.

SVR.

TELESIA] Nomen retinet, nec videtur tamen Telesia eodem esse situ, quo olim. Anonymus scriptor Casinensis à Camillo Peregrino vulgaris sect. xv. Telesis nova secus prima-

riam in planitie sui cognominis construitur. Locum quoque observavit eruditus auctor Dissert. Chorograph. Italiae mediæ xvi. p. cclxxxiii. Idem Anonymus Sect. xxi. Telesiam appellat: In Cusani schedis m. p. xlii. WESS.

BENEVENTVM M. P. XVIII.] Regium M. P. xvii. Infra in eodem exemplari xviii. numerique Alifis & Telesiae assignati congruunt. Reliqua verò mpm. xviii. habent, atque eo numero hujus itineris summa ratio constat. SVR.

SINVESSAM M. P. xlii.] Habetur in manuscriptoris exemplaribus & Long. In agro Vestino, Falernum agrum contingens, Sinuessæ colonia à Romanis delueta, ubi Sinope Græca urbs condita fuisse dicebatur, Liv. lib. 10. C. 21. auctor est: & Plinius ab Minturnis, Lyri amne litus Campanum legens, Oppidum, inquit, L. 3. C. 5. Sinuessæ extremum in adjecto Latio, quam quidam Sinopem dixere vocitatum. Ut in Ptolemaei libris in maritimis Campaniæ, post Lyris fluminis ostium, Sinuessa sit legendum, non Sinope, quod ideo mihi sit verisimile, quod in ejus descriptionibus Sinuessæ nulla fuerit mentio facta. Tacitus libro xii. C. 66. In tanta mole curarum Claudius valetudine adversa corripitur: refovendisque viribus mollicie coeli, & salubritate aquarum Sinuessam pergit.

SVR.

CVMAS M. P. vi.] Procopius libro 1. de bello Gothorum C. 14. Cumas à Neapoli cxxviii. stad. abesse perhibet.

SVR.

CVMIS] Procopii stadia cum Itinerario non bene conveniunt. Aequare VII. Stadia unis passuum millibus solet, ut ad Africæ itinera p. 45. observatum est. vi. m. p. MSS. Cumis apponunt, priores editiones i. i. m. tantum. WESS.

A NEAPOLI NVCKERIAM CONSTANTIAM M. P. xxxvii.] Regium exemplar A Neapoli Nuceria Constantia m. p. xxxvii. Blandinianum A neapoli nuceria constant. mpm. xxxiii. Neapolitanum Incapoli Nuceria Constantia mpm. xxxiii., atque eodem pacto in Longoliano. Hanc Nuceriam arbitror eam esse, cujus

PVTEOLIS.

M. P. III.

NEAPOLI.

M. P. X.

A NEAPOLI NVCCERIA CONSTANTIA. M. P. XXXVII.

A LITERNO MISENO. M. P. XII. Sic.

CVMIS.

M. P. VI.

BAIS.

M. P. III.

MISENO.

M. P. III.

ITER AB VRBE MEDIOLANO.

M. P. DXXXVIII.

INDE

cujus supra mentio facta est, cui forte Constantiae cognomen inditum sit: quod supra hoc Itinerario adjectum non sit, cum Nuceria sit mentio; quod in Heraclea Thraciae, Perinthe cognomine, hoc ipso evenit Itinerario.

Svr.

A NEAPOLI NVCCERIA CONSTANTIA]

Nuceria hoc cognomine insignis est, ut ab aliis ejusdem nominis urbibus per Italiam discernetur, olim *Alifaterna* dicta. Colonia fuit, deducta ab Augusto. Frontinus de Colon. p. 106. Nuceria Constantia, muro ducta colonia, deducta jussu Augusti. Eam haud praeteriit Ravenas L. IV. C. 34. Tabula Neapoli xxxii. M. p. disjungit. MSS. nostri xxxiii. M. p. Wess.

A LITERNO MISENV M. P. XII.] In Regio à litore Nomium M. p. & numeri desunt: & ejus itineris manserunt nomina. In Blandiniano à Lintirno mpm. xxxi. Miseno mpm, xii. Sic: Cumis mpm. vi. Bais mpm. iii. Miseno mpm. iii. atque iidem eodem ordine in Neapolitano & Longoliano exemplaribus. Livius lib. 39. C. 53. meminit loci, exilio Scipionis Africani, & sepultura nobilis. Ptolemaeo item Aitragor. SvR.

A LITERNO.] Pro Lintirno Sigonius Lintirno edidit. Hic Scipio Africanus condi voluit mortuus, addito elogio de patrio solo, quo excefferat: INGRATA PATRIA cineres non habebis meos. Scriptor de Vir. Illust. Schott.

A LITERNO MISENO] Lintirno est in libris vetustis, idque verum est. Vide N. Heinsium ad Silium L. vi. 654. Nunc Patria dicitur, quo nomine quoque censita fuit medio aeo. Leo Ostensis L. II. Chron. Casin. C. 86. Curres et terras in finibus Liburiae loco Porano prope latum Patriae. Liburia pars est Campaniae, qua de egregie disputat auctor Dissert. Chorograph. Ital. medii aevi p. cccii. Wess.

A LITERNO MISENV M.] Sigonii liber.

Iter à Neapoli Misenum M. P. LXXX.

Nuceria Constantia M. P. M. XXIII.

Lintirno M. P. M. XXXI.

Cumis M. P. M. VI.

Bais M. P. M. III.

Misenum M. P. M. III.

Iter ab urbe Mediolanum M. P. M. CDXXXVIII.

Sic.

Schott.

A LITERNO MISENO] Eodem edit modo exemplar Lugdunense, nisi quod Cumis i. i. m. p. adjunxerit, & Miseno XII. M. P. Sic. addiderit post à Lintirno. MSS. nostri cum Sigonii libro consentiunt in passuum millibus, quae Cumis apposita sunt, sed Miseno XII. M. P. Sic. constanter tuentur. Recte Simlerus & Surita itineris hujus caput constituerunt. Wess.

MISENV M. P. i. i.] Straboni proximum Cumis constituitur Misenum promuntorium. Plinius lib. 3. C. 5. Liternum, Cumas Chalcidensium, Misenum portui Baiarum adjungit, quae hoc itinere aequae adnectuntur. Tacitus de Tiberio Caesare Annal. 6. C. 50. Mutatque saepius locis, tandem apud promuntorium Misenum sededit in villa, cui L. Lucullus quondam dominus. Ut stationem Antoninus eam designet, non oppidum. SvR.

MISENO] Villa Luculli Misensis sive Miseno vicina fuit, nunquam Misenum dicta. Vide Phaetrum L. II. fab. 5. Praestat itaque ipsam intelligere urbem. Wess.

AB VRBE MEDIOLANVM &c.] Reg. exemplar M. P. cccccxxiii: cui hac in parte fide minime habendam video in his summis reconcinandis, quod complures in eo desini mansiones. Blandinianum & reliqua Item ab urbe Mediolano mpm. dxxviii.

Svr.

ITER AB VRBE MEDIOLANO] Consentiant in M. P. nostri libri, quantumvis minus bene se habeant. Summae huic xcvi. M. P., quae abesse deberent, inclusa sunt. Neque enim

INDE AOVILEIA.

INDE SIRMIO.

INDE NICOMEDIA.

INDE ANTIOCHIA.

INDE ALEXANDRIA.

INDE IN AEGYPTO HIERASYCAMINOS

M. P. CCLX.

M. P. CCCC

M. P. DCCCXV.

M. P. DCLXXXII.

M. P. DCCCII.

VSQVE. M.

P. DCCLXII.

A   B   V   R   B   E.

ROSTRATA VILLA.

M. P. XXIII.

VTRI-

enim ad intervallum, quod Romam Mediolano disparat, pertinere poterit iter *Arimino Ravennam, inde Concordiam Aquileamque*. Augetur suspicio mihi, has inscriptiones paullatim additas esse; nam scriptor ipse hæc summæ inferuisset nunquam. WESS.

INDE AQVILEIAM M. P. CC LXX.] Reg.
Inde Aquileia M. P. CCLX. Bland. mpm. CCLXX.
Neap. mpm. CLXX. Long. CCLXX. & milto cor-
rigitur DXX. sed Regii exemplaris summa cum nu-
meris mansuetum congruit, miliario uno minus.

INDE SIRMIO.] Cufani MSS. *inde Firmo*.
simili peccato Firmum & Firmitana civitas pro
Sirmio in Novella x i. WESS.

INDE NICOMEDIAM M. P. DCCCXV.]
Regium DCCCLXXXII. Reliqua DCCCCXV.
SVR.

INDE ANTIOCHIAM M. P. DCLXXXII.]
Reg. DCCLV. Bland. & Long. DCLXXXII. In
Neapolitano pratermissa fuit hac mansio. SVR.

INDE AEGYPTO HIERASYCAMINON
VSQVE M. P. DCCCLXII.] *Reg.* Inde egip-
to Ierascaminos usque DCCCLXIII. *Reliqua*
Inde in Aegypto Hierascaminos usque mpm.
DCCCLXII. SVR.

INDE IN AEGYPTO] Ita volentibus libris
scripti. Præpositionem Surita neglexerat. Wess.

ROSTRATAM VILLAM M.P. x x i i i.]
Reg. Rostrata villam p. x x i i i. Reliqua mpm.
x x i i i. Hujus mansionis nullam reperi fieri men-
tionem. Sva.

ROSTRATA VILLA] Nec lecta mihi est:
Dista videtur à prægrandibus animalium rostris,
quibus instructa erat: Solebant beati illi Ro-
mani villas suas excolere rebus vtilitate ac rari-
tate notabilibus, qualia sunt Capreis immavius

belluarum ferarumque membra prae grandia, quae dicuntur Gigantum ossa et arma Heroum, quae de Augusti elegantia Suetonii verba sunt. C. WESS.

OCRICOLOS CIV. M. P. x v.] Reg. Ocri-
coli CIV. M. P. XXI. Reliqua Utriculi civitas mpm.
xxv. Plin. in exemplari Toletano L. 3. C. 14.
Ocricolo, & Ocricolani: in Strabonis libris excusis
'Ο κερκλῶν, Ptolem. 'Ο κερκλῶν. Stephanus item
'Ο κερκλῶν πάλιν Τυρῶνιων. Sva.

UTRICULI CIVITAS] Schedae nostrae
Utriculi. Oericulus Sigonius vulgavit: male ve-
ro Utriculus vulgo legi Schottus monet: E-
rhaud dubie vera, quam Surita & Sigonius am-
plexi sunt scriptura: Sed altera illa medio arvo
fuit probata. Gregorius M. L. XIII. Dialog.
12. Eulentius, qui Utriculensi Ecclesiae praeerat.
Vertit Zacharias Conar^{us} & Otraculus. Ida-
tius An. xix. monachus Imp. Heraclianus mo-
vens exercitum de Africa adversus Honorium,
Utriculo in Italia in confectum superatus effugit.
Itiner. Hierosolym. xliiii. m. Oericulos Ro-
ma separat. Rudera describit Pighius Herc.
Prodic. p. 277. WESS.

NARNIAM CIV. M. P. XII.] Plinius lib.
3. 19. Narniensium oppidum vocat, & Nequin-
num antea vocatum perhibet: Et CCLII. stad.
ab urbe Roma abesse Procopius auctor est, de bello
Gothorum lib. 1. C. 17. Sva.

NARNIA CIVITAS] In passuum numeris
consentit Itinerarium, quod dixi. Situm de-
scribit Procopius l. c. Κάτα τὴν ἰδίαν ἀπό-
στασιν ὃ Νάριον· ἐστὶ δ' ἐξ ὧν καὶ τῆς ἀποστάσεως,
ἐκ καὶ τοῦ ἐκφυγῆσαι τῇ μέλει νεώτερον. Infidet ubi
etiam monti cuius radices Nar amnis alluit, unde
et suum urbs nomen hausit.

WESS.

INTERAMNIAM CIV. M. P. VIII.]

VTRICVLI CIVITAS.
NARNIA CIVITAS.
INTERAMNIA CIVITAS.
SPOLITIO CIVITAS.
FORO FLAMINII VICVS.
HELVILLO VICVS.
CALLE VICVS.

M. P. XXV.
M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXVII.
M. P. XXIII.
FO-

Omnia exemplaria Interamniam habent, non Interamna. In Strabonis libris Ἰντεράμνια. Ptolemaei vero Ἰντεράμνια. Tacitus Hist. 2. C. 64. Vitata Flaminiae via celebratam devertit Interamniam, atque ibi interfici iussit: longum interfectori visum, in itinere, ac taberna projectum iugulavit, Et Hist. 3. C. 65. Pars Narniae, pars Interamnae subsistere iussit: in Hispania Interamnium & Grace, & Latina. SVR.

INTERAMNIA CIVITAS] *Interamnensium civitas in finibus Spoletinis dicitur Anastasio Biblioth. in Zacharia. Fuerunt aliae hoc nomine ob situm in Italia civitates, de quibus vide Ang. de Nuce ad Chron. Casin. L. IV. C. 32. Interamno Sigonius vulgasse cum in aliis libris Interamna sit, Schottus monet, & pro Spoletio alios Spoletiox III. edere.* WESS.

SPOLETIVM CIV. M. P. XVIII.] *Regium exemplar Spoletio CIV. M. P. XVIII. Blandinianum Spolitio civit. mpm. XVIII. Neapolitanum Spolitio. Strabo lib. 5. p. 228. ἐκ τῆς Ὀρενταλῆς ἐς Ἀρβυμνὴν Ἰντεράμνια ἐστὶν, καὶ Σπολίτων: & in Ptolemaei item libris Σπολίτων.* SVR.

SPOLETIO CIVITAS] *Vetus nostri libri & Itin. Hierosol. Spolitio. Straboni & Procopio L. III. Bel. Goth. C. 12. dicitur. In Strabone vitiosum puto, non Procopio, cuius aetate receptum id fuisse videtur.* WESS.

FORVM FLAMINIVM VICVM M. P. XVIII.] *Regium Foro Flaminis vicus mpm. XVIII. Reliqua Foro Flaminis vicus mpm. XIX.* SVR.

FORO FLAMINIS VICVS] *Sic etiam nostrae schedae. Fabricii tamen libro vir doctus adscripsit Foro Flaminii. Pene putem vici titulum aliunde huc mistasse, neque enim vicus sed civitas fuit. Itin. Hierosolym. Civitas Foro Flaminii. Non ignoro Ph. Cluverium L. II. Ital. Ant. C. 7. p. 631. existimasse, Civitatis vocem hinc tollendam & in mansionem aut mutationem convertendam: verum & id scio, me-*

ruisse eum censuram L. Holsteinii virgulam p. 93. Fuit illo animadvertente civitas Episcopalis, estque in Ad. IV. Sextae Synodi Decentii Episc. & ἐπίσ. ἐκκλησίας Φοροφλαμίνης mentio. Addo PATRONVM CIVITATIS FORO FLAM. ex Thesaur. p. CCCXLVII. unde & id cognoscimus Foro Flaminii rectissimum esse. Wess.

HELVILLVM VICVM M. P. XXVII.] *In Reg. exemplari pratermissa est haec mansio. In Blandiniano legitur Helvillo vicus mpm. XXVII. & in Neapolitano Nelvillo vicus mpm. XXVII. & in Longoliano Helvillo vicus mpm. XIX. & Nelvillo corrigitur.* SVR.

HELVILLO VICVS] *Habent hoc situ Tabula Halvillum, Itiner. Hierosol. Herbelloni, Tyro in Notis Helvillum appellat: nunc Sigillo esse Cluverius arbitrat.* WESS.

CALLEM VICVM M. P. XXXIII.] *In Regio Cale vicus M. P. XXXIII. & infra ad Galem, & in Blandiniano, & Longoliano Calle vicus M. P. XXXIII. & Neapolit. Galle vicus mpm. XXVII. Mihi legendum videtur Callem vicum, ut à silvestri calle pastorum vicus nomen acceperit. Varro de re rustica L. 2. C. 10. qui in callibus versentur, & per calles silvestres longinquos solent comitari in astra, & hyberna. Cicero pro Sestio C. 5. Atque aetatem integram nactus, Italiae calles, & pastorum stabula praeberi cepisset. Nostri Canadas vocant. Inde Provincia, vetera ex more Calles dicebantur, Tacito, & Suetonio auctoribus. Infra Ad Callem eisdem ab Helvillo mansioni M. P. XXXIII. tribuuntur.* SVR.

CALLE VICVS] *Vulgari hic numeri meliores sunt, ut Holsteinus p. 86. docuit. Urbs Episcopo subiecta fuit: nam in fragm. VIII. operis historici Hilarii p. 1342. Graecianus Episcopus à Calle, ut vir doctissimus quoque vidit, memoratur. Callium, seu, ut in MSS. est, Callis Anastasio Biblioth. in Stephano III. p. 171. dicitur,*

FORO SEMPRONII.

FANO FORTVNAE.

PISAVRO.

ARIMINO.

AB ARIMINO RECTO ITINERE RAVENNA. M. P. XXXIII.

INDE NAVIGANTVR SEPTEM MARIA ALTINVM VSQVE.

INDE IN CONCORDIAM.

AQVILEIA.

ITEM AB ARIMINO CAESENSA CIVITAS.

FAVENTIA CIVITAS.

M. P. XVIII.

M. P. XVI.

M. P. VIII.

M. P. XXXIII.

M. P. XXXI.

M. P. XXXI.

M. P. XX.

M. P. XXXIII.

FO.

FORO SEMPRONII.] Recte schedæ, planeque ut Thef. p. CCCXXII. 2. SACERDOS DIVAE PLOTINAE HIC ET FORO SEMPRONII. Colonia fuit, si fides lapidi Gudiano p. II. 4. COLONI COLONIAE FORO SEMPRONIENS. TITIANI FLAVIANI. Passum milia confirmantur Martyrologio Hieronymi, ubi IV. Non Febr. *Foro Simpronii, via Flaminia, milliaria ab urbe CLXXIV.*, quibus gemina germanaque index Martyrum Rhabani præfert.

WESS.

FANO FORTVNAE.] Assentiuntur vetustis libris lapides Thef. p. CCCCLXXV. 7. COLONIA JULIA FANO FORTVNAE. et CATINIVS MARCELLVS FANO FORT. in Diar. Ital. Montfauconii C. 26. p. 389. *Colonia Julia Fanestris* Vitruvius L. V. C. 1. Labentis Imperii scriptores *Fanum*, ut Anastasius in Stephano III. appellant. *Φανς* est Procopio L. III. Bel. Goth. C. 11.

WESS.

PISAVRVM M. P. VIII.] *In Regio deest hec mansio post Fanum Fortunae, & statim Aquileiae adjungitur.*

SVR.

AB ARIMINO R. I. RAVENNAM] Tres hic versus in Schudii exemplari non habentur, sed in altero manuscripto & in impressis exemplariis leguntur. Sunt autem interpositi recte enumerationi mansionum ab Arimino Mediolanum, indicantes rectum & proximum iter ab Arimino Aquileam.

SIML.

RECTO ITINERE RAVENNAM] *Jordanus sive Jordanes de reb. Get. C. 29. de Ravenna:* Trino siquidem urbs ipsa vocabulo gloriatur, tregeminaque positione exultat, id est, prima Ravenna, ultima classis, media Caesarea. Nam classem cel. navium ad Ostia

Padi tutissima antea recipi mansione, Dione referente, idem auctor perhibet.

SVR.

AB ARIMINO RECTO ITINERE RAVENNA] *Classis Ravennae suburbium erat, teste Procopio L. II. B. Goth. C. 29: vitiosus in ea voce est Anastasius in Gregorio II. Rex Longobardorum Luitprandus generali morione facta Ravennam progressus est, atque illam obsedit per dies aliquot, & castrum pervadens classem captas abstulit plures. Tu scribe Classe capta, & vide Paul. Diaconum L. VI. Gest. Longobar.*

C. 49. Aberat Ravenna ab urbe Roma c. c. m. p. auctore Luitprando L. II. C. 13. Arimino vero itinere unus dies, si verum Procopius scripsit L. II. Goth. C. 10.

WESS.

INDE NAVIGANTVR SEPTEM MARIA ALTINVM VSQVE.] *Regium* Inde navigatur Septimaria Altinum usque. *Reliqua* Inde navigantur VII. maria Altinum usque. *Plinius de Pado lib. 3. C. 16.* Nec aliud amnium tam brevi spatio majoris incrementi est. Urgetur quippe aquarum mole: & in profundum agitur gravis terræ, quamquam diductus in flumina, & fossas, inter Ravennam, Altinumque per cxx. m. p. tamen quia largius venit, septem maria dictus facere. *Jordanes de Pado, ab Augusto, inquit, Imperatore altissima fossa demissus, qui septima sui parte mediam influit civitatem.*

SVR.

INDE NAVIGANTVR SEPTEM MARIA ALTINVM VSQVE.] *Paludes intellige, quos Padus facit. Herodianus L. VIII. C. 7. Διαβας τὴν τινάδα, ἡν ἀπὸ Ἡερῶν πρὸς τὴν πλεῖστην καὶ τὴν περικειμένην ἰσθμῶν, ἐπὶ τὴν ἑσπερίαν ἐς τὴν ἡλιαν σκεχμένην ἔθεν καὶ τῇ φωνῇ καλεῖται οἱ ἱσθηγεῖαι ΕΠΤΑ ΠΕΛΑΓΗ τὴν ἑλίων ὀνομαζομένην.*

Trans.

FORO CORNELII CIVITAS.
 BONONIA CIVITAS.
 MUTINA CIVITAS.
 REGIO CIVITAS.
 PARMA CIVITAS.
 FIDENTIOLA VICVS.
 PLACENTIA CIVITAS.
 LAVDE CIVITAS.
 MEDIOLANVM CIVITAS.
 BERGOMO CIVITAS.
 BRIXIA CIVITAS.
 SIRMIONE MANSIO.

M. P. X.
 M. P. XXXIII.
 M. P. XXV.
 M. P. XVIII.
 M. P. XVIII.
 M. P. XX.
 M. P. XXIV.
 M. P. XXIV.
 M. P. XVI.
 M. P. XXXIII.
 M. P. XVIII.
 M. P. XXII.
 VE-

Transmissis paludibus, in quas fluvius Eridanus ac vicina exundant stagna, sic ut per ora septem in mare precipitentur. Hinc indigena patria lingua Septem Maria paludem illam appellant. Magnus Casaubonus aliud egit, cum VII. hæc maria ad Timavum referret. Vide eum ad Strabonem L. V. p. 214. WESS.

ALTINVM VSQVE] Altinum olim ampla & amoena urbs fuit. Martialis L. IV. Epig. 25.

Æmula Bajanis Altim litora villis.

nunc campus est, parietinaque ad ostium Sillis ostendit. Vide Laur. Pignorii *Origini di Padova* C. 16.

WESS.
 AQVILEIA.] Scripti libri *Aquilegia*, ex more feriore tempore recepto. Ita *Aquilegiensis Synodus* apud Anastasium. *Venetiae Aquileja* civitas existit caput, pro qua nunc Forum Julii habetur, inquit Paullus Warnefridi L. II. Gest. Longob. C. 14.

ITEM AB ARIMINO CAESENAM] *Hec mansio cum reliquis, usque ad Joviam, desunt in Regio exemplari.* SVR.

MEDIOLANVM CIV.] *Mediolanum* sex syllabis alii nominant & scribunt. Sigonius hic subjicit: ITER A MEDIOLANO *Aquileam* M. P. M. CCLXX. SCHOTT.

MEDIOLANVM CIVITAS] Sigonius hanc itineris inscriptionem sumpsit ex superiobus, MSS. hoc non habent loco, nedum *Mediolanum*, quod Græcis quibusdam haud displicuit. Ad laudem urbis nihil majus dici potuit hoc Aufoniano

Et Mediolani mira omnia. Copia rerum, Innumera cultique domus, facunda virorum Ingenia & mores lati.

Quæ de vocis originatione vulgo etiam veteres tradidere, pleraque inepta sunt. G. Becani *Meiland* non omnino *Bismundus* videtur. WESS.

BERGOMO.] Ex Vaticano *Bergame* Em. Schelfstrate vulgavit, redolens barbaræ ætatis scripturam. *Vergomo* Itin. H., quo de alias. Medio ævo non *Bergamum* tantum sed & *Pergamum* & *Pergama* vocitabant: Anonymus auctor de laudibus Berengarii Augusti circa L. III. princip.

Pingue solum interea regum dum lastrat uterque, Pergami adveniunt urbem.

& belli scriptor, quod Mediolanenses Comensibus fecerunt, p. 205.

Cum quibus & veniunt cum Brixia Pergama.

WESS.
 BRIXIA CIV. M. P. XVIII.] Ita Simlerus & Surita ediderunt, assentiturque Fabriciani libri margo: nostri tamen omnes XXXVIII. M. P. præferunt, summam iusta auctiorem. *Verior est Itin. H. XXXII. M. P. intercapedo.* De urbis origine & antiquitatibus Oâ. Rubens in *Memoriis*, quas vocat, *Brixianis* p. 16. &c. consuli poterit.

WESS.
 SIRMIONEM MANSIONEM M. P. XX.] In Blandiniano & Neapolitano exemplaribus, & Longolianis libris *Sermione mansio* M. P. XXXII. *Videndum an ad Sirmionem insulam ea mansio sit lacus Benaci, quem ager Veronensis attingit;* GUTH.

VERONA CIVITAS.
VICENTIA CIVITAS.
PATAVIS CIVITAS.
ALTINVM CIVITAS.
CONCORDIA CIVITAS.
AQVILEIA CIVITAS.
FLVVIO FRIGIDO.

M. P. XXXIII.
M. P. XXXIII.
M. P. XXVII.
M. P. XXXIII.
M. P. XXXI.
M. P. XXXI.
M. P. XXXVI.
LON.

cum hoc Itinerario Verona eam consequatur mansionem. Celeberrima ex est insula, Catulli doctissimo poeta illustrata carminibus.

SVR.
SIRMIONE.] *Mansio* omnes libri, quorum nobis uisura fuit: ferior ætas *Sermionem*, unde *Sermione* nunc superat, appellavit: Sic vetus Carolomanni charta, de qua auctor Differ. Chorogr. Ital. p. cxlvii.

WESS.
VERONA CIV.] Ditmaro Mersburgensi Berna civitas dicitur extremo L. III. Chron. Luitprandus L. II. C. 16. Brixia L. millibus Veronam separat, sed solent ejus miliaria esse productiora. Quo fuerit statu seculo ix. ex barbara urbis descriptione, quam Mabillonius *Analectis* p. 409. Ed. N. inseruit, cognoscere licet.

WESS.
VICETIA CIV. M. P. xxxiii.] In Blandiniano *Vicentia*: cum *Vicetia* scribendum viri docti doceant. Tacitus *Hist.* 3. C. 8. Possessa ipso transitu *Viceria*, quod per se parum, etenim modicæ municipio vires, magni momenti locum obtinuit.

SVR.
VICETIA.] Male quidam *Vincensiam* vel *Vincetiam* scribunt.

SCHOTT.
VICENTIA.] Sic plerique nostrorum librorum: Cusani MSS. *Vicentiarum*, solito sibi more: placuit veteribus Latinis & Græcis *Vicentia*, labentis vero Imperii scriptoribus *Vincetia* & *Vicentia*: Lotharius Augustus in *Lege*, nuper edita tom. I. part. II. Script. Ital. p. 153. In *Vicentia de Patavi*, de *Tarvisio*, de *Feliris*.

WESS.
PATAVIS.] Hoc *Tabula* & MSS. præferunt. Itin. H. *Patavi*, ut in Lotharii I. *Lege*; putem alterum hinc esse natum. In numeris peccatum inest. *Tabula* xxi. m., uno minus Itin. H. edit. Municipii dignationem atque amplitudinem egregie exsecutus est Laur. Pignorius in *Origibus Patavinis* C. 16. totoque opere.

WESS.
FLVVIO FRIGIDO.] Propehunc fluvium

Theodosius Eugenium Arbogastem vicit, ut Nicephorus & Claudianus scribunt, etsi quidam apud Claudianum *frigidi* nomen pro adjectivo falso acceperunt. Quidam ajunt hodie *Vipao* nominari, quod nomen etiam est proximæ mansioni *Longatico*.

SIML.
FLVVIVM FRIGIDVM M. P. xxxvi.] Hujus fluvii mentio fit à Claudiano poeta, in *Tertium Honorii Consulatum* § 99.

Alpinæ rubuere nives: & Frigidus amnis
Mutatis fumavit aquis

Sed & Socrates Scholasticus *Historia Ecclesiastica* libr. v. C. 25. cum eam rem divinitus gestam commemorat, & ejus etiam fluminis nomen apposuit. *Γίγνεται δὲ συμβολὴ αὐτῆς τῆς πύλης τοῦ ποταμοῦ.* Atque item Nicephorus Callistus ex Socrate *Historiam* decerpens.

SVR.
FLVVIO FRIGIDO.] Nomen fluvio aqua frigida fecit: *ῥοδὸν ἰδὼν αὐτὸς τοῦ ἱπποκρίτου ποταμοῦ* de eo Philostorgius ait L. XI. H. E. C. 2. Fluvium hunc Aquileia xxx. m. p. diversum esse Sigonius L. IX. Imp. Occid. p. 152. auctor est.

WESS.
LONGATICVM MANSIONEM M. P. xxxi.] In Blandiniano & Longoliano, Longatico mansio mpm. xxxi. Neapolitanum Longatico mansio mpm. xvi.

SVR.
LONGATICO.] Erat hæc mansio trans Julias Alpes, ut ex scripta *Tabula* & Itin. Hier. apparet. Quod vero Ph. Cluverius L. I. I. A. C. 2. adfirmat, Itinerarii auctorem Panoniæ initium ad *Longaticum mansionem* fecisse, id hic incassum quæras.

WESS.
HEMONA CIV.] In MSS. *Hemona* aut *Hemnonia*. Rectius *Aemona*: ita enim legitur in veteri inscriptione Lubianæ seu Laubaci, quæ Carniolæ caput hodie est, & putatur fuisse Aemona. M. TITIO M. F. CL. TI. BARBIO TITIANO DECVRIONI AEMONAE LEG. II. &c.

SIML.
AENO.

LONGATICO MANSIO.
HEMONA CIVITAS.
ADRANTE MANSIO.
CELEIA CIVITAS.
RAGONDONE.
PATAVIONE CIVITAS.

M. P. XXII.
M. P. XVIII.
M. P. XXV.
M. P. XXIIL.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
AQUA

AENNONIAM CIV. M. P. XVII.] *In eisdem exemplaribus Hennoniam. Plinius L. 3. C. 21. in Liburnis qui generatim ejus astate Illyricum nuncupabantur, Aennoniam civitatem recenser. Ptolemæus item in Liburniae, & Illyridis maritima ora.* *Antioch.* SVR.

HEMONA.] Verissima est Simleri opinio, quamquam in vocis scriptura dissidium non leve est. PETILIVS C. F. CLA. PAVLVS EMONA invenitur in Theop. p. DLVI. 5. FLAVIVS LYCANVS EMONA in Diar. Ital. Montfauconii C. 26. p. 388. atque id in Tabula & Itin. H. conspicitur. Norkero *Emmonia, qua est civitas Carniae provinciae*, dicitur in Martyrol. a. d. v. Kal. Sept. Alii *Hemonam* nuncupant, ut Capitolinus in Maximinis C. 21., ubi Casauboni nota negligenda non est: huc libri nostri quoque ducunt, *Hennomacium* aut *Hennonia civitas* exporrigentes. Opinor hinc fuisse Antonium monachum, cui Epist. XI. Hieronymi Ed. N. inscripta est: vidit enim Martianeus in MSS. optinae notæ: incipit ad Antonium monachum *Hemonae*: ipse quidem *Hermone*, quamquam nulla addita causa, id esse ait. Sequens epistola *Virginibus Hermonensibus* data est, quibus si monachus iste obrectarit, eas *Hemonenses* fuisse putavero: nam ab Hermone monte dictas esse Erasmo nondum credimus. In M. P., ut hoc addam, error inolevit: Tabula cum Itin. Hier. a Longatico M. P. circiter XXIX. separat. Vide de urbe W. Læzium L. V. Chorogr. Austriae p. 41. *Wess.*

ADRANTE.] Habent mansionem reliqua Itineraria, sed in numeris cum nostro dissidentia. *Wess.*

CELEIAM CIV. M. P. XXIII.] *Urbem Gratia esse referunt in Norici.* SVR.

CELEIA.] Falsum habuerunt Suritam, qui illi ea pertraxerunt: Celeia nomen servat. Comitatu cognomine illustris. Subscripsit Graden. Concilio An. 151. xxix. *Joannes Episcopus S. Ecclesiae Celeianae*: subscripsit etiam *Marcianus S. E. Petenensis*, quem ego *Petavionensem* fuisse

arbitror. Celeia in literatis lapidibus CL. CEL. sive CLAVDIA CELEIA dici assolet: nam Ursatus, qui in Monum. Patavin. cl. in COLONIAM immutabat, falsus est, uti Fabrettus C. 11. Inscript. p. 105. animadvertit. Numeri & hic viciosis videntur ob Tabulae & Itin. H. dissensum. *Wess.*

RAGONDONE.] Inest MSS. nostris *Ragundone*. Tabula in M. P. egregie contentiens *Ragundone*, Itin. H. *Ragundone* scribit. Ph. Cluverius in Norico C. 5. inibi stetit, ubi monasterium est *Seltz*, arbitratur. *Wess.*

PATAVIONE.] Hæc in antiquis inscripionibus *POETOVIO* nominatur: hodie *Petav.* SIML.

POETOVIONEM CIV. M. P. XVIII.] *Blandinianum Patavione civit. mpm. XVIII. atque item in Neapolitano & Longoliano: Lego tamen Poetovionem. Tacitus initio libri 3. Histor. Poetovionem (ita enim in vetusto exemplari legitur) in hiberna XIII. legionis convenerant. Illic agitavere, placeretne obsitui Pannoniae alpes, an ire cominus, & certare pro Italia constantius foret. Ammianus lib. xliii. C. 11. Venit Petobionem oppidum Noricorum: cujus plurima infra in hoc Itinerario sit mentio. Ptolemæi libros depravatos arbitror in dictione hujus oppidi, & *Hennio* legendum pro *Illegio* in superiore Pannonia.* SVR.

PATAVIONE.] Assentior Suritæ Ptolemæum emendanti. Lib. enim VIII., ubi in editis *Bæthian*, codex Palatinus *Norici*, Coislinianus *Illegio* ostendit: hinc si *Illegio* aut *Illegio* formaveris, nomen non male habebit. Hoc loco MSS. nostri *Patavione*, infra vero aliquoties *Petavione* & *Poetovione*: ego cum vetustis dissidere nolui, tanto minus quod utrumque fuerit probatum. *POETOVIO* est in Theop. p. 153. x. 8. Fabrettus C. 111. Inscript. 54. mutilum lapidem, cui inerat C. F. VLPIA PATAVIONE, dedit, idque præter Tabulam & Itin. H. amplexus Ambrosius est Epist. 40. *Ille igitur statim à Francis, a Saxonum gente in Sicilia, Sicilia, Petavione viciis est: idem Benedictini*

R. expres-

AQVA VIVA.
IOVIA.
LENTVLIS.
SEROTA
MARINIANIS.
VEREIS.

M. P. XX.
M. P. XVIII.
M. P. XXXII.
M. P. XXXII.
M. P. XX.
M. P. XXII.
MVR.

expresserunt in Epistola Concilii Aquileiensis, que inter Ambrosianus locum obtinet: hoc Prisco quoque placuit in Excerptis Hoeschelii p. 43. *ἡ ἀρχὴ τοῦ ἁγίου πνεύματος*. Male Athanasius Apol. ad Constantinum p. 296. *τὴν Πρωτοβίαν* appellat: male quoque in versione Catalogi S. E. Hieronymi *Πρωτοβίαν*, pessime vero in ejusdem ad Vigilantium Epist. *Victorinus Pictabonensis*, Martianaes nihil immutante, dicitur.

AQVA VIVA.] Restitui hoc ex MSS. Tabula & Itin. H. *Aquariam* & *Aquaria* Simleus & Surita dederant. Dicta mansio videtur, quod *vivis frueretur aquis*, ut Ausonii verba huc transferam. *Viculus aqua viva* in Diplom. regis Aistulsi, Nonantulano Abbati dato, & *Aqua viva* XXXII. m. p. ab urbe Roma in Itiner. Hieros. ex simili causa nomen habent. Wess.

IOVIA.] Lugduni *Iovia* vulgarunt: sed alterum MSS. & Itin. H. agnoscunt. Dicta videtur a Diocletiano Jovio, qui cum collega Maximiano Herculeo *alarum* & *cohortium castra toto Rheno & Ispri & Eubratris limite restituit*, teste Eumenio Orat. pro instaurandis Scholis C. 12. Forte etiam cohortes legionis *Ioviae* hic in statione fuerunt: quid porro miramur *mansionem* hanc ita dici, cum his Imp. respublica simul *Herculeas diceretur & Iovia*, ut turpiter blandiens Mamertinus ait Paneg. I. in Maximianum C. 13. Ceterum inter hanc & sequentem mansionem Lugdunense exemplar & scripti quidam HIC SINISTRA interponunt, indicantes, uti puto, iter in partem sinistram flecti.

LENTVLOS M. P. XXXII.] In *Regio ex Iovia*, que superior est *mansio*, & hac *mansionem*, unum videtur constatum nomen Sinioralenticulis.

SEROTA M. P. XXXII.] *Habetur in tribus, prater Regium, exemplariis, in quo Sirota* M. P. XXXI. legitur.

SEROTA.] Amplectimur hoc ob librorum concordiam & Itin. H., quod & eadem m. p. edit. Tabula Regio Suritae assentitur. Wess.

MARINIANAS M. P. XX.] *Regium Marinianis* m. p. xx. Reliqua Marinianis. Svr.

MARINIANIS.] *Maurianis* Itin. H., sed Tabula cum Ravennate nostrum probant. *Marinanam* in Valeria provincia Notit. Imp. Occid. ponit, sed ea alia est. Wess.

VEREOS M. P. XXXI.] *Regium Vericis* m. p. XXXI. In reliquis Vereis mpm. XXXI. Svr.

VEREIS.] Librorum nostrorum excerpta & Itin. H. agnoscunt. Ravennas L. IV. C. 19. *Borevis*, sed Tabula, quam exscribere solet, *Berebis*. Puto non male M. Altingium notis MSS. in Tabulam arbitrari, Ptolemaei esse *Βεργίς*. m. p. XVI III. Tabula, XVI II. Itin. H. a proxima mansionem disjungunt. Wess.

MVRSA CIV. M. P. XXVI.] *Regium Marsa* CIV. m. p. XXVI. Blandinianum Mursa civit. mpm. XXVI, & Longolianum. In Neapolitano Marsatum mpm. XXVI. Ptolemaeo, quemadmodum in hoc Itinerario, *Κίσαρις*, *Μαγνήδα* & *Μαγνήσινα* adiunguntur inter urbes Pannoniae, quae sunt sub Danubio. Eutropius L. 10. C. 6. *Magnum imp. apud Mursam profugatum acie ac pane captum auctor est*, sed eam Socrates *Historia Eccl. lib. 2. cap. xxxii. Galliarum presidium esse docet*, & ab ea Lugdunum tridui iter esse auctor est. Marsoniae vero, & Mursae sit *mansio* in Notitia provincialium sub dispositione Ducis Pannoniae II. Ripariensis, *sive Saviae*. Stephanus alterius Mursae meminuit, *Μόρσα πύλος Ἰωνίας πόλεως Ἀδριανῆς*.

MVRSA.] P. AEL. P. P. SERGIA MAGNVS D. MVRSA EX PANNONIA INFERIORE est in lapide Britannico Theop. p. MVII. 3. & L. II. Britanniae Romanae p. 192. n. 48. nec alia est Stephani *Mursa*: nam pro *Ioviae*, legendum *Παννολας* cum III. Scaligero & Salmasio ad Spartianum Adrian. C. 20. Restitutum id quoque Stephano est ex Vossiano codice a Ber-

MVRSa CIVITAS.
CIBALAS CIVITAS.
VLMOS VICVS.
SIRMI CIVITAS.
BASSIANIS CIVITAS.
TAVRVNO CLASSIS.

M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVI.
M. P. XVIII.
M. P. XXX.
SIN-

Berkelio. Socrates, &, qui paria scripsit, Sozomenus L. IV. H. E. C. 13. in errore sunt, sicuti Scaliger ad Euseb. n. MMCCCLXVII. ostendit, & Ezech. Spanhemius ad Juliani Orat. I. p. 230. *Mursella*, quam *Surita* ex Prolemaeo advocavit, a *Mursa* diversa est, ut ex Itin. H. constat; eadem vero *Mugosa Mursia Colonia*: sic enim præter Prolemaeum uterque Victor, & auctor opusculi de Mediolani situ p. 224. tom I. part. 2. Script. Ital., quamquam male ibi *Nursia*. *Parietinas* urbis Comes *Marfilius Danubii* sui tom II. pag. 49. describit. WESS.

CIBALAS CIV. M. P. XXIII.] *Regium* M. P. XXIII. *Reliqua* *Cibulas* M. P. M. XXIII. *Ammianus* libro xxx. C. 7. *Natus* apud *Cibalas* *Pannoniae* oppidum *Gratianus* major, ignobili stirpe. SVR.

CIBALAS.] Libri nostri *Cibulasium* pro *Cibulas civ.*, sed vulgatum rectum est. Græcis *Κιβάλης*; hinc *Libanio* Orat. XIII. p. 413. *Valentinianus* & *Valens* fratres dicuntur, *οἱ υἱοὶ τοῦ Κιβάρη*. Jac. Gothofredus in *Philostorgium* L. VIII. C. 16. *Cibalin* in *Tabula ad Labores* nominari arbitrat, ob dubium & ardui laboris certamen, quod eam ad urbem inter *Constantinum* & *Licinium* pugnatum fuit; mihi commentum non placet: vetat loci intervallum, quod inter *Mursam* & *ad Labores* XII. m. p. est, cum *Mursam* inter & *Cibalin* XII. m. interfuerint. Næc videtur vir doctus adverterisse in *Tabula* *Cibalis* nomen esse præteritum, servatis urbis insignibus, quæ post *Pont. Ulææ* sive *Pontæ Hælcæ* conspiciuntur. Erat enim *Hælcæ* palus urbi vicina, uti ipse ex *Zosimo* & *Victoris* Epitome commonefecit. WESS.

VLMOS VICVM M. P. XXIII.] *Regium* M. P. XXII. *Reliqua* mpm. XXIII. SVR.

VLMOS.] Ita & nostri codices: anteriores tamen numeri videntur *Regii* libri ob Itin. H. & itinera, quæ inferius XXI. m. p. probant. WESS.

SIRMIVM CIV. M. P. XXVI.] *Sirmien-*
sem urbem, & castellum *Sisciam* in ea via sitas
prodit Strabo, quæ ex Pannonia in Italiam duc-
bat: ut jam antiquitus hæc via constituta & con-
strata fuerit. SVR.

SIRMI CIV.] *Sirmicum* *Vossii* & *Cusani*
schedæ: notissima urbs est *prope Savum* & *Ba-*
cuntium posita. *NATIONE PANNONIVS DO-*
MV FLAVIA SIRMIO est in *Gudii lapide* p.
CXLVI. 6t Flavia Augusta Sirmium in *Notit.*
Imp. Occid. dicitur, unde à gente *Flavia* be-
neficiis ornatam fuisse apertum est: forte colo-
niam eo deduxerunt; est sane *DEC. COL. SIR-*
MIENS. in monumento *Danubii Pannonici* tom.
II. p. 105. Tauruno sive *Belgrado* duorum
dierum itinere aberat, *Imp. Constantino* teste
de Administ. Imp. C. 40. Ruinas ejus depinxit
Comes Marfilius p. 45. WESS.

BASSIANAS CIV. M. P. XXIII.] *Regium*
Bassianis civitas M. P. XXIII. *Reliqua* *Bassinia-*
nis civit. mpm. XXIII: Sed quod *Prolemaeo*
Bassiana sint, ega *Bassianus* legendum arbitror.
SVR.

BASSIANIS.] *Cusani* MSS. *Bassinianis*,
ceteri Bassianis. Ego ob *Tabulam*, *Itin. H.* &
Ravennatem *Regii* codicis scripturam recepi:
Bassiana *Prolemaei* *Coislinianus* quoque scrip-
tus, ut dubitandum non sit de rei veritate.
WESS.

TAVRVNM CLASSIS M. P. XXX.] *Regium*
Taurono lassus M. P. XXX. *Blandinianum*
& Longolianum *Taurono* classis, in *Neapolitana*
Taurino classis mpm. XXX. *Plinius de Panno-*
nia L. 3. C. 24. *Alter* amvis *Bacuntius* in *Saum*
Sirmio oppido insluit: ubi civitas *Sirmienium*,
& *Amantinorum*. Inde XLV. m. p. *Taurunum*,
ubi *Danubio* miscetur *Sais*. *Arrianus de rebus*
ab Alexandro *Magno* *gestis* libro viii. (*Hist. Indic.*
C. 4.) *memoria* *prodit*, *Danubio* *Savum* apud
Paeonas *immisceri*, *locumque, ubi hæc duo summa*
confunduntur, Taurunum vocari. At in hoc
Itinerario XLV. m. p. designantur; quo id si-
gnifi-

SINGIDVNO CASTRA.

AVREO MONTE.

AB AVREO MONTE

VINCEIA.

MARGO.

M. P. IIII.

M. P. XXIII.

M. P. VI.

M. P. VIII.

ET

gnificari videmus, eo loci Classi, quæ Danubio navigaret, stationem esse constitutam: & ita legendum esse Taurunum classis, uti in sequenti mansione Singidunum castra. *Ptolemaeo Taurunum pro Taurunum. In notitia Provinciarum appareat, Praefectus Classium in his locis praefuisse: ut Praefectus Classis primæ Flaviae Augustiae Sirmii. Praefectus classis Istericae Mursiae. Vulgo Belgradum, & Albam Græcam esse agnoscent in Moesia superiore vel Bosna.

SVR.

SINGIDVNVN CASTRA M. P. IIII.] Regium Singiduno castra M. P. IIII. Reliqua Singiduno M. P. I. II. Apud Ptolemaeum in superiore Mæsia inter mediterraneas urbes juxta Danubium flumen Σινγιδυνον pro Σινγιδυνον. Moesia enim provincia Pannoniae adjuncta, ad Pontum usque cum Danubio decurrens, a confluyente Danubii & Savi ad Taurunum incipit, ut Plinius auctor est. In notitia Provinciarum sub dispositione viri spectabilis Ducis Moesiae primæ Praefectura legionis IIII. Flaviae Singiduno. Nicephorus Callistus libro VIII C. 12. de Ursatio Singidonis, & Valente Mursiae, Pannoniorum Episcopis, in Sardicensi Concilio, pluribus aliis locis mentionem facit. Si enim fuere, qui adversus magnum illum Ofium Cordubensem Episcopum summis concertationibus dimicare: quos Athanasius super formula fidei in Sirmio composita suis percellit epistolis. Idem auctor lib. XIII. perhibet Longobardos, & Abares oram eam, quæ ad Singidonem & Sirmium est, incoluisse. Et lib. XVIII. Abares bis in id quod vocatur Macrontichos expeditione facta, Singidonem & Anchialum, Graecumque omnem, atque urbes, & castella expugnasse.

SVR.

SINGIDVNO.] Procopius L. III. G. B. C. 33. μέγαν Σινγιδυνον appellat, quamquam regius coxer Σινγιδυνον, credo pro Σινγιδυνον. Theodoretus L. II. H. E. C. 8. vitiose Σινγιδυνον dicitur: de urbis situ Theophylactus Simocatta L. VII. H. M. C. 11. τὴν δὲ Σινγιδυνον δύο ποταμοὶ ἀνταρξίζονται, ὅ τε Σάβος καὶ Δούβος, Singidunum duobus fluminibus Savo & Dravo incingitur: ve-

rum errat: a Savo haud longe astitit, longe vero a Dravo. L. Holsteinus nunc Zenderin esse censet. Vide & Danubii Pannon. Tom. II. p. 9. Comitibus Marfilii.

WESS.

AVREVM MONTEM M. P. XXXIII.] Hec mansio deest in exemplari Regio. In reliquis Aureo monte M. P. XXXIII. Oppidi nomen esse ex Eutropio adparet, ut in mansione Almi infra commonstrabimus, & idem perhibet L. 9. C. 13. Caprinum Imp. inter Viminacium atque Aureum montem victum. Infra in hoc Itinerario Aurei montis fit mentio, & in Notitia Provinciarum, sub dispositione Ducis provincia Pannoniae secundæ Ripariensis sive Saviae, Praefectus legionis VI. Herculeae cohortis v. partis superioris Aureo monte.

SVR.

AVREO MONTE.] Nomen mansioni venit ab Aureo monte, cui appositus erat. Probum Imp. cum montem vineis consensisse ex Victoris Epitome & Eutropio notum est: alius Aurei montis descriptionem pete ex Theophylacto L. VII. H. M. C. 8. Quæ vero xxx xiiii. M. P. Vossii & Cusani schedæ addunt, ea nimia esse aliunde apparet.

WESS.

AB AVREO MONTE VINCEIAM M. P. VI.] Reg. continuo versus Abaureomonte vinceia. P. M. VI. Bland. & Neap. separatim Ab Aureo monte Vincei: & Longol. sed hoc Viceia emendat: ac mones, ut caveant, an Vienna legendum sit.

SVR.

VINCEIA.] Alii Vineæ.

SIML.

VINCEIA.] Vineæ nostris non agnoscunt: si genuinum esset, posses de Vineis, quibus Aureum montem Probus Imp. vestivit, non absurde cogitare. Vingeio Itin. H.

WESS.

MARCO.] Liber Notit. Margum nominat.

SIML.

MARGVM M. P. VIII.] Regium Margo M. P. VIII. Reliqua Marco mpm. VIII. Paulò post hoc ipso itinere Horrea Margi. Eutropius in Dioctetiano L. 9. C. 13. postea, inquit, Caprinum omni odio, & desertatione viventem, apud Margum ingenti praelio vicit, proditum ab

EXER.

ET LEG.
TVRIOS.
INDEVMINACO.
VIMINACIO.

M. P. VIII.
M. P. XX.
M. P. X.
M. P. XXIII.
MV-

exercitu suo, quem fortiorem habebat: certè defertur inter Viminacium atque Aureum montem. In Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis Moesæ prima Auxilium Margense Margo: & Praefectura militum contra Margum in Castris Augusti Flavianensis, & Praefectura Classis Stradensis, & Germanensis Margo. SVR.

MARGO.] Alluebatur urbs a cognomine fluvio, quem Tabula memorat. Situm bene descripserunt Priscus & Jornandes: illius in Excerpt. Hoefsch. p. 49. hæc sunt: Καὶ ὁ ποταμὸς ὃς λέγεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ποταμοῦ, ὅς ἐστιν ὁ ποταμὸς τοῦ ποταμοῦ, ὅς ἐστιν ὁ ποταμὸς τοῦ ποταμοῦ, ὅς ἐστιν ὁ ποταμὸς τοῦ ποταμοῦ. Margum perveniunt, quæ Mylorum in lilyrico urbs est, posita ad Danubium, è regione castelli Constantiæ, quod ad urbem ripam insidet. Margo Priscum reliquisse manifestum est, jamque à Cantoclaro animadversum. Jornandes de Reb. Get. C. 58. Qui tunc, inquit, cum Mundone consilium paraverat ad civitatem Margo plano, quæ inter Danubium Marianumque flumina adiacebat. An plani cognomen accepit, quod in planitie esset? Scribe vero Danubium Margumque ex Ambrosiano codice & Marcellino Comite, cujus verba brevi post exscribam. Wess.

ETLEG M. P. VIII.] Habetur in Regio. Blandinianum & Longolianum Ethlegh m. p. VIII. In Neapolitano Ethdoch mpm. VIII. Ego arbitrabar legionis stationem hoc loco designari: sed cum apud Ptolemaum inter urbes Danubio propinquas Έμπρα recenseri videam, æstimandum judico. SVR.

ETLEG.] In Vaticano Hetleg, Vossianus Ethleg, Cusani Eluterio, alii aliter, sunt enim hæc vitiosissima: Dicam quid mihi videatur, qui vero meliora coniecero, eum vatem perhibebo optimum. In corruptissima voce latere arbitror Leg. VII. Claudiam, quæ in his locis stationem habuit, ut Notitia Imp. Occid. docet; nam Έμπρα sive Έπρά, ut editur, Ptolemaei nihil ad hanc vocem, estque sine dubio Aegela, de qua suo loco. Quod vero sequitur Turvis, quia ab optimo libro abest, hinc exulare

debere judico: reliqua, ut verba compendificiam, ita ordino.

MARGO M. P. VIII. CL. LEG. VII.
INDEVMINACIO M. P. X.
MUNICIPIO M. P. XVIII.

Tabula & Itin. H. fecerunt, ut verum hoc esse opinaret: ponunt Margum inter & Viminacium m. p. x. neque parum adjuvit suspicantem perverfus librariorum mos, sapius ex legionum nominibus urbes & mansiones contentum. Wess.

TVRIOS.] Vel Derium. Ptol. & Notit. Tricornium vocare videntur. SIML.
TVRIOS M. P. xx.] In Regio deest hæc mansio, quæ habetur in reliquis. SVR.

TVRIOS.] Recte deesse puto: nam Tricornium, de quo Simlerus, inter Singidunum & Aureum montem fuit, ut ex Itin. H. liquidum est. Wess.
INDEVMINACVM M. P. x.] Regium exemplar Inde Minacio m. p. x. Blandinianum & Longolianum Inde Euminaco mpm. x. Neapolitanum Inde Emminaco mpm. x. SVR.

INDEVMINACO.] Librorum nostrorum excerpta a Suritæ codicibus non dissentiant, nisi quod Vaticanum Euminaco præferat. Viminacio in his occultari non est dubium. Wess.
VIMINACIVM M. P. xxiiii.] Regium Viminacio m. p. xxiiii. cum infra in eodem Viminacio legatur. Blandinianum & Longolianum Viminatio mpm. xxiiii. Neapolitanum Viminatio mpm. xviii: & Municipii mansionem Viminacio antetulit, quæ ratio & in Longolia. no adnotatur. Ptolemaeo Οὐκίμιναιος λεγεται. Forte legendum hoc Itinerario Viminacium municipium m. p. xxiiii: videntur enim ex una mansione due factæ: neque verisimile est nomen Municipii nudum fuisse adpositum, civitatis nomine prætermisso, atque ideo atro asterisco signavimus: tametsi in manuscriptis, & Longolianis libris Municipium m. p. xviii. scorsim legatur. Aelius Spartianus auctor est in Vita Severi C. 10., cum Severus contra Albinum expeditionem urgeret, in itinere apud Viminacium Bassianum filium

MVNICIPIO.

IDIMO.

HORREO MARGI.

POMPEIS.

NAISSO.

M. P. XVIII.

M. P. XXVII.

M. P. XVI.

M. P. XXXIII.

M. P. XXXIII.

RE.

maiorum, adposito Aurelii Antoni nomine, Cæsarem adpellasse.

VIMINACIO.] Celebris hæc urbs est, Coloniae Jure a Gordiano Imp. donata, unde in ejus numis COL. VIM. P. M. S. AN. I., & in aliis, AN. II. III. IV. quibus notatur, ut vere contra Harduini ineptias viri docti iverunt, COLONIAM VIMINACIUM esse provinciae Moesiae superioris, & numos AN. I. &c. esse procos. Theophylactus L. VIII. H. M. C. 12. *Βουλάνιον* esse *νῦν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ & ἱεροῦ* perhibet. Similia leges in Nicephoro L. XVII. H. E. C. 37 & in Histo. Miscel. L. XVIII. adde Procopium L. IV. Aedif. Justin. C. 5. Wess.

MVNICIPIO.] Non sequor judicium Suritae, hanc mansionem ex sua fede migrantis. Habent hoc loco Municipium cum isdem P. M. Tabula & Itin. H. unde vero mansioni tale nomen, qualeve municipium hoc sit, cum ignarissimis juxta scio Ceterum iter hinc a fluvio recedit in mediterranea. Wess.

IDINO.] Alias Iduno.

IDIMVM M. P. XXVII.] Regium Idimo M. P. XXVII. Blandinianum & Longolianum Idimo mpm. xxv. sed in Longoliano xxvi. corrigitur. In Neapolitano mpm. xvi. SVR.

IDIMO.] Iduno M. P. XXVI. N. Cusani exemplar. Vossianum ceteraque nostra cum Blandiniano conspirant. Forte veriora sunt M. P. xxvi. Cusani libri ob Itiner. Hieros. consensum. Wess.

HORREO.] Procl. simpliciter Horrea nominat. SIML.

HORREA MARGI M. P. XXI.] Regium Orreo Margi M. P. xvi. Reliqua Horreo Margi M. P. xxi. Ptolemaeo inter urbes à Danubio semotas. Olfen. SVR.

HORREO MARGI.] Sic MSS. nostri, & recte. Scutaria Horreo Margensis est in Notit. Imp. Orient. Simonides in Marcellini Comitis Chron. An. 120. Horreo Margi, pro quo Horrea Margi, emendat, publicavit: at Panvinius, Schönhovius & Scaliger, commissio juxta Mar-

gum plano oppido, multis suorum militibus in conflictum perditis & in Margi flumine encatis: atque hoc probavero ob Jordanem, quem paria scripsisse supra vidimus. *Ὁρρεο* est in Hieroclis Synecdemo, hinc emendando: positum horreum ad Margum tuit flumen, remotius tamen ab Istro quam oppidum Margum: nemo ergo obsecundabit Salmasio Horreum Margi in Marci commutanti & a Marco Imp. conditum arbitrato ad Vopisci Carinum C. 18. Ceterum M. P. Suritae Regius codex veriora dedit, ut ex Tabula & Itin. H. perspicuum est. Vulgatis peccatum inesse Chr. Cellarius L. II. C. 8. p. 579. jam suspicatus est: ego meliora recepi. Wess.

POMPEIOS M. P. XXXIII.] Regium Pompeios XXXIII. Blandinianum & Neapolitanum Pompeios mpm. XXXIII: atque iter in Longoliano: sed XXXIII. emendat. SVR.

POMPEIS.] Praesidium fuisse ex Tabula novimus. Videtur nescio qui Pompeius ejus auctor, unde & Tabulae Pompei praestat. Wess.

NAISSVM M. P. XXXIII.] Habet Regium exemplar. Blandinianum Naissio mpm. XXXIII. Neapolitanum Naissa XXXIII. Longolianum Naissio XXXIII: & Naissa corrigitur. Georgius Cedrenus de rebellionem in Pannonia à Bulgaria facta, pagina DCXV. *Ναῖσος* meminit. Et Ptolemaeo inter Dardaniae urbes *Νεῶς* recensetur, forte pro *Ναῖσος*: cui adjunguntur Ulpianum & Scupi: & Cedrenus Naissio Scupas adjungit, quam primariam Bulgariae urbem esse asserit. SVR.

NAISSO.] Certa est Suritae in Ptolemaeo conjectura: plane enim in Coisliniano & duobus Palatinis, teste Scaligero ad Euseb. legitur *Ναῖσος*. Patria M. fuit Constantinii: aberat a Danubio V. dierum itinere Prisco in Excerpt. p. 25. testificante. Scribunt autem *Naissum* & *Naissum* veteres, qua de re viri docti ad Stephan. & Vales. ad Ammianum L. XXI. C. 10. dicam alias plura. Wess.

REMISIANA M. P. XXV.] Praesent ma-

nuscrit-

REMISIANA.
TVRRIBVS.
MELDIA.
SERDICA.
BVRBVRACA.

M. P. XXV.
M. P. XVIII.
M. P. XXX.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
HE-

nascripta exemplaria & libri Longoliani Remissiana.

SVR.

REMISIANA.] Sic excerpta librorum veterum. Hierocli *Peperisiana*, Procopio L. IV. Aedif. Justin. C. 1. *Peperisiana*, qui tamen C. 4. *Peperisiana* appellat: Tabulae in M. P. pene consentienti *Romesiana* dicitur: Chalcedonensi Concilio *Digenianus Episc. Remessianensis Daciae mediterraneae* subscripsit. Ex his non absurde opinaberis, vulgatam vocabuli scripturam vero esse proximam: Certe A. Pagi Criticae An. cccc. cvl. 6. non persuadet *Romatianna* hic praestare: quantumvis enim Martyrum indices Nicetae sedem Episcopalem ita appellent, vereor tamen ut ceteris omnibus praevalcant.

WESS.

TVRRIM M. P. xxviii.] Regium Turribus M. P. xviii. Blandinianum Turris mpm. xxvii. Neapolitanum Turris mpm. xxviii. Longolianum Turris mpm. xxviii: & xxv. corrigitur. Forre id oppidum est, cuius Procopius libro de bello Gothorum iii. C. 14. mentionem facit, perhibet enim Justinianum Imperatorem missis ad Antas & Sclavinus legatis, maxime hortatum fuisse, unum ut omnes incoherent locum, & veterem praecipue urbem Turrim cognominatam, supra Istrum sitam, & à Trajano quandam exedificatam, sed id temporis barbarorum direptione penitus destitutam.

SVR.

TVRRIBVS.] Hoc ex Regio Suritae libens amplexus sum, motus libri dignitate & Itin. H. ac Tabulae consensu; vulgo MSS. xxviii. m. addunt, sed x. Itin. H., pariter ac dictus Suritae codex, detrahit. Turris Procopii huc non pertinet, trans Istrum posita. Hæ in Dacia mediterranea fuit. Passim per provincias turres erant sparsæ ad hostium incursiones compescendas. Thucydides L. III. C. 51. *ἡ δὲ πόλις ἡ αὐτὴ πύργον ἰσχυροτάτην εἰς Μεγαρίδας ἔχειν*, & qui propius ab Itinerarii ætate afuerunt, Imp. Valentinus & Valens L. XIII. Cod Theod. de Oper. Publ. ad Tautomerem Ducem Daciae ripensis, in limite, inquit,

gravitati sua commissio, prater eas TVRRRES, quas refici oportet, si forte indigent refectione, TVRRRES administrationis tempore quotannis locis opportunis exstrue: ubi doctiss. Gothofredus Antonini turrium oblitus non est. Vid. & supra p. 35.

WESS.

MELDIA M. P. xxx.] Habetur in Regio. Reliqua Melipia xxx.

SVR.

MELDIA.] In vetustis editionibus & MSS. excerptis, quibus utimur, Melipia. Verior est Regii codicis scriptura, probata Itin. H. & Tabulae, quæ Meldius tamen.

WESS.

SERDICA.] Vel Serdica vel Sardica. SIML. SERDICAM M. P. xxi. In Regio & Blandiniano legitur Serdica mpm. xxi. In Neapolitano Serdica mpm. xxi. Longolianum xxi. & xxx. corrigitur. Eutropius Maximianum Galerium Imp. in Dacia hand longe à Serdica natum auctor est. Ammianus de Serdica, libro xxxi. C. 16. per nemorosa, & devia trans Philippopolim, exindeque Serdicam aliam Macedoniae urbem. Ptolemaeo *Serdica* inter Mediterraneis Thraciae urbes. Suidas Serdicem Daciae urbem memorat.

SVR.

SERDICA.] Ammiani locum, de quo Surita, vitiosum esse, Valesius docuit. SERDICA a Serdis Thraciae gente, qua de Dio L. LI. p. 529, recte dicitur, plures apud Joan. Vaillantium numi ΣΕΡΔΙΚΑ ΟΥΛΙΑΚΑ vocabulis inscripti sunt: solet aliqui *Serdica* Græcis appellari, Athanasio etiam Apol. contra Arianos p. 154. *Serdica* μέγας. Nunc Triadizam vocitant, Leunclavio Pand. Turc. C. 104. docente. Vide Gisb. Cuperum ad Laçant. Mort. Persl. p. 206. 207.

WESS.

BVRBVRACA.] Alias Bagaraca vel Bagarasta.

SVR.

BVRBVRACA M. P. xviii.] Habet Regium exemplar. Blandinianum Bagaraca mpm. xviii. Neapolitanum Bagaraca xviii. Longolianum Bagaraca mpm. xviii. & Bagaraca corrigitur.

SVR.

BVRBVRACA.] Nullus nostrorum codicum hoc

HELICE.
LISSAS.
BESSAPARA.
PHILIPPOPOLI.
CELLIS.
OPIZO.
ASSO.

M. P. XXI.
M. P. XXI.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
M. P. XXX.
M. P. XX.
M. P. XVIII.
SVB.

hoc agnoscit. Vossianus *Razaraca*, Cusani *Bagarica*: *Bagaracta* margo exemplaris Fabriciani. *Buragara* Itin. H. Quid horum verius sit, alius ostendet. Wess.

HELICEM M. P. XXI.] *Regium Elice* mp. xxi. *Reliqua Helice* mpm. xxi. Svr.

HELICÉ.] *Iliga* in Itin. H. dicitur. Forſan ab *Helice* cognomentum impetravit: nota sunt Senecae hæc de Thracia Herculi. Oct. 1539.

Durior terris Helices nivosa.

ſequens manſio æque mihi obſcura eſt. Wess.
LISSAS M. P. xxi.] *Omnia habent exemplaria.* Svr.

BESSAPARA M. P. xxii.] *Regium Belfufara* mpm. xxii. *Blandinianum*, & *Longolianum* Baſapara M. P. M. xxii. In *Neapolitano* deſt hæc ſtatio. Procopio in fine libri IV. *ἐν τῇ κρημνίστῃ* inter Caſtella Thraciæ *Βεσσάπαρα* & *Βεσσάπαρα* connumerat. Svr.

BESSAPARA.] *Baſapare* Itin. H. Refert huc J. Gothofredus L. xxx. Cod. Th. & L. xxi. C. Juſt. de Decurion., quæ *Bessa* dicuntur datæ: ſane Conſtantem Imp. An. cccxl., quo leges illæ editæ ſunt, in Thracia egiſſe ac Dacia ex L. XX. Cod. J. ejuſdem tit., quæ Naiſum in ſubſcriptione habet, non male colligas: nec certum tamen eſt, *Bessam* eandem atque hanc eſſe: a *Bessa* credo nomen accepſiſſe: *Para* in Thracum ſermone aliquid adſignificaffe, unde urbes caſtellave nominari poſſent, ex variis vocabulis, hoc productione adauctis, apud Procopium videtur patere. Wess.

PHILIPPOPOLIM M. P. xxii.] *Plinius* L. 4. C. 11., oppidum ſub Rhodope Poneropolis antea, mox à conditore Philippopolis: nunc à ſitu Trimonium dictum. *Mirum tamen* Ptolemaeum addere, & Hadrianopolim nuncupatam, cum vel hoc ipſo Itinerario diverſa oppida ſint. *Ammianus* libro xxii. C. 2. Edixit iter in Thracias, motiſque propter ſignis, emenſa

declivitate Succorum Philippopolim petiit, *Eumolpiada* veterem. Idem aſſertur in *Breviario Ruſi Feſti*. *Stephanus* Macedoniae attribuit. Svr.
PHILIPPOPOLI.] *Pulpuſdenam* ante fuiſſe dictam *Jornandes* in Regn. Succell. adſcribat.

Ill. *Scaliger* corruptiſſimam eam vocem ob *Suidam* in *Dulonpolis* commutavit: verum *Suidas* hoc cognomine Philippopolin fuiſſe non dicit, egregie tamen *Πονηροπόλιν* titulum in *Δάλαρ πῆλιν* enarrans. *Jornandes* Sextum *Rufum* ſecutus *Eumolpiada* ſcripſiſſe videtur, ut *Lindembrogius* ad *Ammian.* monuit: præter hæc nomina *Δάλαρ* quoque habuit, ſi fidem meretur *Collectio Geographica MSS.*, cujus verba *Holſteinius* ad *Stephani Φιλαπποπόλιν* exſcripſit: forte meliore jure de *Philippis* hoc pronuntiaſſet, ut ex *Appiano* L. IV. B. C. p. 1040. notum eſt. Nunc *Philibe* dicitur auctore *Leunclavio* Pand. Turc. C. 33., qui tamen cum addit, Philippopolis primum conditorem *Philippum* Imp. fuiſſe, in errorem incidit, quem viſaſſet, ſi pro conditore iſtauratore poſuiſſet. Vide *Ezech. Spanhemium* Diſſert. XI. de V. & P. Numif. p. 254, & *Scaligerum* ad *Euseb. n. mncclxiii.* Wess.

CELLAS M. P. xxx.] *Regium Cellis* M. P. xxi. & *Reliqua* Gillis mpm. xxi. Svr.

CELLIS.] *Librorum* excerpta, quorum nobis uſura fuit, cum vetuſtiſſis editionibus *Cillis*. *Cillio* cum iuſdem M. P. Itin. H. Wess.

OPIZVM M. P. xx.] *Regium Pizo* M. P. xviii. *Reliqua* Opzo mpm. xx. Svr.

OPIZO.] *Scripta* *Tabula Pizo*, ſolito errore pro *Pizo*, uti in *Regio* *Suritæ* eſt. Mihi dubium non eſt, quin huc referri ſubſcriptio L. ult. de *Primicer.*, & L. ult. de *Honor. codicil.* Cod. Theod. debeat: data poſterior eſt X. Kal. Oſto. *Pizo*, prior X. Kal. Oſt. *Topizo*. Si utrobique pro *Pizo* aut *Opizo* legeris, ſalva res erit: nam *Topizo*, quod conſultuſſi. *Gothofredo* placuit, à ſcripturæ veſtigiiſ longius abire. Wess.
AS.

SVBZVPARA.
BVRDIPTA.
HADRIANOPOLI.
OSTVDIZO.
BVRTVDIZO.
BERGVLE.
DRIZIPARA.

M. P. XX.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XIII.
IZI-

ASSVM M. P. XVIIII.] *Ruso habet Regium exemplar. Reliqua Assio mpm. XVIIII. Flacilli Episcopi Assi civitatis sit mentio in Chalcedonensi Concilio, forte ab Assio urbe Phrygiae minoris, seu Troadis.* SVR.

ASSO.] *Arsum sive Arzum Tabulae dicitur. Apud Ptolemaeo & Procopio L. IV. Aedif. Justin. C. II.* WESS.

SVBSPVPARA.] *Saccarana, alias Saranara, vel Sazanara.* SIML.

SVBSPVPARA M. P. xx.] *Reg. Subzupara M. P. XVIIII. Bland. Sazanara mpm. xx. Neap. Sacanara mpm. xx. Longol. Saranara mpm. xx. & Sararana mpm. XVIIII. corrigitur.* SVR.

SVBZVPARA.] *Peuringeri Tabula hoc loco Castris rubris M. P. XVIII. Itin. H. Castra Zebra M. P. XVIII. habent. Procopius Arzo Castra Zarba adjungit, quae Itinerarium nostrum inferius Castra Zarba appellat. Puto ea sub pravissimis vocabulis, quae MSS. dant, latere: Vossianus Sanazara, Cusani Saganara, Vatic. Basannara, XVIII. M. P., quae Regius Suritae praefert, ob Tabulam & Itin. H. meliora videntur.* WESS.

BVRDIPTAM M. P. XXII.] *Reg. Burdipta M. P. XXII. Bland. Burdipta mpm. XXII. Neap. Burtippa mpm. XXII. Longolianum Burdepta mpm. XXII. & Burdipa corrigitur.* SVR.

BVRDIPTA.] *Invenio in Procopio extremo L. IV. Aedif. Justiniani Thraciae castellum Burdepta, quod ad Longoliani exemplaris Burdepta proxime accedit.* WESS.

HADRIANOPOLIM M. P. XXIII.] *Habet manuscripta & Longolianum: nisi quod in hoc mxi. corrigitur. Ammianus libro XIII. C. II. urbem Hemimontanam, Uscudamam antea nuncupatam: quod nomen depravatam apparet in Breviario Rufi Festi.* SVR.

HADRIANOPOLI.] *Cusani schedae XXXII. M. P. apponunt, atque ita fere alio itinere infra, nec recte tamen, Aberat Constantinopoli*

V. dierum itinere Procopio indice L. III. B. G. 40. Plura alias dicam. WESS.

OSTVDIZO.] *Vel Hostodizo.* SIML.

OSTVDIZVM M. P. XVIII.] *Regium Ostrodo M. P. XVIII: Et infra in itinere A Dyrhachio Byzantium in eodem Regio Ostidizo legitur. Blandinianum & Longolianum hoc loco Ostidizo legunt: & Neapolitanum Ostindizo. Infra itinere supradicto ab Hadrianopoli Ostidizum XVIII. M. P. constituuntur, & dein M. P. XXXIII.* SVR.

OSTVDIZO.] *Nisi Hilarius foret, quoniam haec sit mansio, in obscuro esset: is Operis Historici fragmento VIII. p. 1346. recentius nomen indicavit: Cum consedissem, inquit, Episcopi mansiois Nicaeae, quae antehac Ufudizo vocabatur, in provincia Thracia: Sic edunt: mallem mansione Nicaeae, ut in Hier. Itin. est, quamvis x. fragmento ejusdem operis, Nicaea Thraciae vocetur. Est enim Nixen & Oegwens, ubi Ariani novam suae fidei professionem vulgaverunt, apud Basilium M. Epist. c. cxxlv. Nov. Edit. De ea plura ad Itin. H. proferemus. WESS.*

BVRTVDIZVM M. P. XVIII.] *Infra Burdidizum M. P. XVIII.* SVR.

BVRTVDIZO.] *Videtur eadem esse ac Bugrōdyz, Procopio L. IV. Aedif. Justin. C. II. Buradizis est in L. 9. C. de Except. Buridixi vero in L. 28. de Pactis, quae hinc adjuvanda.* WESS.

BERGVLAS M. P. XVIII.] *Regium Burgule p. m. XVIII. Blandinianum & Longolianum Burgulae M. P. XVIII. Neapolitanum Begulae mpm. XVIII. Ptolemaeo Βυργύλα. Georgius Cedrenus Compend. p. 266. Theodosium Magnum de filii nomine Arcadiopolim cognominasse auctor est, quae antea Bergulion adpellaretur.* SVR.

DRIZIPARA.] *Drusipara vel Drusipera.* SIML.

DRIZIPARA M. P. XIII.] *Habet Regium exemplar: & reliqua Drizipala mpm. XIII. nisi*

IZIRALLO.
HERACLEA.
CENOPHRVRIO.
MELANTIADA.
BYZANTIO,

M. P. XVI.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXVIII.

QVAE

nisi quod in Longoliano mpm. xviii. corrigitur. Ptolemaeo Δρυπηάδες. Suidae Δρυπηάδες πόλις τῆς Θερμακίας. Infra eadem mansiones obveniunt Itinere Dyrrhachio Byzantium & Drusiparum legitur.

SVR.

DRIZIPARA.] Nostri MSS. idem quod Suritae edunt. Tā Δρυπηάδες Theophylactus Simocat. L. VI. H. M. C. 5. A. A. S. Alexandri, à Bollando XIII. Maji magni operis publicata, Drusipara. In Notitia Leonis Imp. inter Europae provinciae Episc. ὁ Δρυπηάδων ἑκὶς Μηθῆς, unde Mesenem deinceps dictam fuisse apparet. Hitor. Miscella L. XVII. bis Driperam vitiose vocat. Itin. H. Drizipara xvii. p. m. a Virgolis feu Bergule removet, quare rectius infra xvi. m. Driziparis adduntur.

WESS.

IZIRALLO.] Alias Tirallum.

SIML.

IZIRALLO M. P. xvi.] Habent Regium & Blandinianum exemplar. Neapolitanum Iziralla mpm. xxi. Longolianum Iziralo mpm. xvi.

SVR.

IZIRALLO.] Sic MSS. hoc loco: infra vero Tirallo aut Thirallo. Itin. Hier. Tunorullo, Tabula Syrallo: Ex his nasci debet Turulus aut Zurullum. Suidas Τυρῶνδος πόλις Θερμακίας. Theophylactus L. VI. C. 5. Τυρῶνδος Heracleae vicinam facit: Zurullum castrum Hitor. Miscel. scriptori appellatur, Procopio L. III. B. G. C. 38. Τυρῶνδος ὁ Θερμακίας. Jam quia Nicetas Chon. Annal. p. 248. 309. Mesenem, quae Drizipara, & Zurullum vicina oppida statuit, conjectura satis probabilis videbitur. In p. m. error inolevit: Itin. H. xvi. addit, ego unum adjunxerim. Putem praeterea inter hanc & superiorem campum fuisse serenum, in quo Licinius Maximinum superavit. Audiamus Lactantium Mort. P. C. 45. Cum ille, accepta in dedicationem Perintho, aliquantum moratus, processit ad mansionem milia XVIII. Nec enim poterat ulterius, Licinio jam secundam mansionem tenente, distantem milibus totidem. Prima mansio XVIII. p. m. a Perintho haec est: cum vero totidem m. ab ea disparata fuerit, quam Licinius tenebat,

apparet Drizipara esse & xviii. restituenda, tantoque magis, quod locus praelii Nicomediae c. l. x. p. m. abesset, ut C. 47. Lactantius docet: fac proxime mansionem secundam ab Heraclea fuisse depugnatum, quod haud obscure a Lactantio indicatur, habebis c. l. x. p. m. ad Nicomediam.

WESS.

HERACLEAM M. P. xviii.] Regium m. p. xvii. & reliqua xviii. Haec est altera Heraclea, quae Perinthus cognominabatur in Propontide: cujus Thraciae urbes inter mediterraneas infra ab Antonino fit mentio, cum ejus cognomine inter Izirallum & Coenophrurion. Pomponius L. 2. C. 2. in Bosphoro Byzantium, in Propontide Selymbria, Perinthos, Bithynis. In Regio item infra Heraclea legitur, non Heraclia.

SVR.

HERACLEA.] Nostri Heraclia, de qua alias. Vide interea Lindembrogium & Valesium ad Ammian. L. XX. C. 2.

WESS.

COENOPHRVRION M. P. xviii.] Regium Coenophrurio m. p. xviii. & item reliqua, Flavius Vopiscus in Aureliani vita C. 35. mansionis nomen Coenophrurio attribuit. Sed cum iter faceret apud Coenophrurion mansionem, quae est inter Heraciam & Byzantium, malitia Notarii sui & manu Mucaeporis interemptus est. Eutropius L. 9. C. 9. Interfectus, inquit, est itineris medio, quod inter Constantinopolim & Heraciam est, stratae veteris. Locus Coenophrurion appellatur: In quo illud advertendum, viam hanc veterem stratum ab Eutropio vocari. Georgius Cedrenus: ἀνεβήθη ἡ ἀπὸ εὐρυπύργου μὲν πρὸς Ἡρακλείας, καὶ Βυζαντίου οὐ τῶν καλῶν καὶ Κονσταντινου. ut interpret non recte Novum castrum vertit, cum alioqui, si vertendum esset, rectius commune praesidium nuncupasset. Suidas Θρυπύριον λίγεται.

SVR.

CENOPHRVRIO.] MSS. Coenophrurio. Hieronymus in Chron. Coenophrurium. Graecis Κανδὴν Φυβέλον, ut Cedreno Compend. p. 213. & Paeanio. Malela p. 399. vitiose Κανδὴν Φυβέλον. Salmastius ad Aurelium Vopiscum C. 35. a Plutarcho Κανδὴν Φυβέλον iidem vocari ait, qua in

re

QVAE ET CONSTANTINOPOLI.
CHALCEDONIA.
TRAIECTVS IN BITHYNIAM.
PANTICHIQ.

M. P. XVIII.

M. P. III.

M. P. XV.

LI-

re memoria falsus est: *Kauē* quidem *φρηνή*
in Pompejo meminit, sed quod in Ponto pro-
xime Armeniam erat; vereor quoque vehemen-
ter, ut ea, quæ ibidem de Polybio commenta-
tus est, vera sint: at ea tangere nunc animus
non est.

WESS.

MELANTIADA M. P. xxviii. I. *Regium*
 Melantrada M. P. xviii. *Blandianum* et *Lon-*
golianum Melanciada M. P. xxviii. I. *Ammianus*
libro xxxi. C. ii. de Valente, Ipse ad Melanti-
 adia Villam Cafarianam profectus: *ex posita*,
 Et Melanciada signa commovit. *Suidas etiam*
quod sadiis Byzantio distet, *reulit*, *que minime*
con his miliaribus congruunt. Libet integrum
 Suidae locum adponere. Μελαντιάς ἡ τῶν Ἀφρ-
 ικαίων λεγόμενη Μελαντία. καὶ αὐτὸς ὁ Θεοδοῖος διὰ τὴν
 ἐκείνης πόλεως διαστάσεων τὴν Βυζαντίαν ἀπέχει τὴν αὐτὴν
 ἄλγεας πέντε μίλια. Svd.

MELANTIADA.] Suidae locus ex Agathia
L. V. p. 158. deceptus est, uti Valefius ad
Amvian. jam monuit: Agathias Stad. cxi.
Constantinopoli abesse tradit, non cii., uti
Suidas: neutra numeros Itinerarii sequunt.
Melantiadam Marcellinus Comes appellat, quo-
modo *Olympiadam* Rufinus L. X. Recognit.
Clementis C. 21. Wss.

WESS.

BYZANTINIUM M. P. XVIII.] Hoc loco licebit
perpendere Regii exemplaris integram versutiam fide-
re. Nam Byzantio m. p. XVIII. in eo legitur:
cum in Blandinianum, ante cccc. circiter annos
descriptum, & reliqua exemplaria turpi mendā
irrepperit ex eo, quod in margine fuerat adnota-
tum. Ita enim in eis legitur. Bizantio, qui
& Constantianopoli mpm. XVIII. Nam si An-
tonini commentationis, aut qui adminisris, hoc est
attribuendum Itinerarium, qui potius Constanti-
nopolis mentio fieri. Simile, & multo turpius
erratum in eodem Byzantio in Egeffipii opus irrepsit,
cum libro iii. cap. 5. Constantianopolim Byz-
antium urbem quartam inter urbes reliquas
confinitur: Cum ipse vicinus Apollisiorum tempo-
rum fuerit, ut D. Hieronymus effi auctor. Sarris
enim constat Iustini Philolophi & Martyris atate
vixisse.

SYN.

BYZANTIO.] Vossianus & margo Fabricianae exemplaribus *Byzantio, que & Constantinopoli*. Mendum hic esse non putavero: est enim Itinerarii auctor Constantinopoli recentior, ut alias dicam. Hegesippi libros *de excidio urbis Hieros.* titulum mentiri in confesso est. Vide Gronovium *Observat.* in *Script. Eccl. c. 1.* & *Mabilonium Itin. Ital. p. 14.* WESS.

WESS.

CHALCEDONIAM M. P. 111.] *In Regio*
Caledonia m. p. xxiii. *At reliqua Calce-*
donia trajectus in Bithinia mpm. 111. atque id
propter consensum horum exemplariorum visum
fuit in margine miniacie litteris adnotare. Nam
quod versuorum librorum lectionem retinemus, vul-
gat Chalcedoniam, non Chalcedonem edunt, vul-
gariter Herodoti libri cogunt L. 4. 85., in quibus
Χαλκεδονία legitur, & aliorum recentiorum, nem-
ppe Isidori, & Anselmi. Plinius L. 5. c. ult. Chal-
cedonem septem tantum stadiis distare à Byzan-
tio memorat, & libro viii. cap. xv. Itaque omnis
captura Byzantii est magna Chalcedonis vi-
nuxia, m. p. medii interfuerunt Euripi: ita enim
in manifestis exemplaribus legitur non D. p. ut
forte vii.31. stadiis distare scriberet, non vi.

SYR.

CHALCEDONIA.] Perique MSS. *Calcedonia*, Excerpta Valefi de Confantino M. p 71. *Chalcedoniam*, Jornandes Get. C. 10. *Chalcedoniam* vocitant: de vocabuli vana fcriptio Cellarium & quos ille teftes citavit L. 11. G. A. C. 8. vide. Id addamus, recte quidem Suriam in posteriore Plinii loco veteres libros fecutum videri, nec propterea tamen alterius numeros debuisse mutare: non enim utrobique de infop Bospori angustis agitur. Vide P. Gylli Bospor. Thr. L. 1. C. 3. WESS.

WESS.

PANTICHIUM M. P. xv.] *Regium Panticio m. p. xv. Reliqua Pantico m. p. xv. Sed infra in Regio exemplari Panticio; et Blandiniani Panthario: sed ego Panticium lego, ex Sozomeno libro vii. cap. xxi. et Nicephoro Callisto libro xii. cap. xlix. qui Panticium oppidum parvum, non longe à Calchedone situm tradunt: lib. xiii. item Nicephorus perhibet Entropium ex Cypro abducum.*

NICAEA.
ORIENS MEDIO.
TOTAIO.
DABLIS.
COENON GALLICANON.

M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
DA-

exemplaria perpendo, mendosus mihi locus videtur: qui ex iisdem manuscriptis ad viris doctis excutendus est, & eruendus. Ammianus libro XXVI. C. 1. in Bithynia Nicæam matrem urbium esse prodit.

SVR.

NICAEA.] Suritam Harduinus ad Plinii locum laudat ob geminam ex Plinio Nicæam designatam: vellem ejusdem monitis obsecutus in Plinii verba paullo accuratius inquisivisset: profecto aut error aut vitium illis inest: quis enim in Bithynia duplicem Nicæam invenit? Ad Cellarium L. III. C. 3. MSS. Nicæam Niciamque ex barbari moris consuetudine appellant: sæpe Nicæam in Balderici Hist. Hierof. & Gervasii Otis Imp. similisque fatinæ scriptoribus leges. Dio Chryf. principio Orat. xxxix. Nicæam nulli celeberrimarum urbium fortitudinis & amplitudinis gloria cedere ait: καὶ τὴν ἰσχυρὴν καὶ μέγαλυν ἀδελφείαν ἡμετέραν τῇ ὁμοίᾳ οὐδὲν.

WESS.

ORIENS MEDIO M. P. XVI.] Habet Regium exemplar. Blandinianum Moedo Orientis M. P. XVI. Neapolitanum Medio mpm. XVI. Longolianum Moedo Orientis mpm. XVI. & Media in eo corrigitur. Regii lectionem adponere visum est.

SVR.

ORIENS MEDIO.] Nostorum librorum excerpta Moedo Orientis vel Orientis. Itin. H. Mido. Quid horum verius sit, expiscari nondum quivi. Simlerus adscripsit: Moedo vel Medio Orientis, alias Media, quo nihil adjuvatur.

WESS.

TOTAIO.] Alias Totaizium vel Totaizum. In Concilio Chalcedon. mentio fit Tactiensis Episcopi.

SIML.

COTYAEIVM M. P. XXVIII.] Totaio uno consensu legitur in manuscriptis. In Longol. Toteio mpm. XXVIII. Strabo libro xii. inter alias Phrygiæ Episcopi urbes Κοτύαιον recenset, & Hermolaus ex oppidis, Cotion Cera, Iconium, eut Condon, ut in vetustis Plinii exemplaribus L. 5. C. 32. legitur, Cotaion, Cerane, Iconium emendat. Ptolemæus inter magna Phry-

giæ urbes item Κοτύαιον. Georgius Cedrenus de Leone dictatore contra Durum expeditionem capessente ἱεράρχῃ δὲ καὶ καὶ τῷ & Φεργίῳ ἡγοῦντι Κοτύαιον &c. Ut non dubitem Cotyæcium reponere.

SVR.

TOTAIO.] Sic magno consensu MSS. Solus Cusani Tintaio. Itin. H. Tutaio. Placuit libris obsequi, nam Cotyæci non potest hic esse ratio: Sumus enim in Bithynia, non Phrygia: ceteroque convenientius fuisset Tactaio, unde Sal Tactaio è Phrygia apud Diofcoridem L. V. C. 126., de quo plura Strabo L. XI. p. 568. Totaizium rectum esse Otelius & J. Gothofredus ad L. 119. C. Th. de Decurion. videntur. Claudiopoli, ajunt Imp., Prusadis ac Totaia & Vordis oppidorum sive mansionum per Bithyniam, curiales. Hierocli Πελοποννησίου dicitur: solet enim priorem vocabuli partem vicis locisque obscurioribus præfigere: forte Ptolemæi Πανθίου hinc immutandum est; ego, si MSS. addicerent, fidenter resingerem.

WESS.
DABLIM M. P. XXVIII.] Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum. In Neapolitano mpm. XXXVIII. Ptol. in Bithynia Δαβλίς.

SVR.

DABLIS.] Hoc vetustioribus libris inest, & cum Ptolemæo convenit. Vossianus XVIII. M. P. apponit, Tabula XXXIII.

WESS.

COENVM GALLICANVM.] Hæc forte est Gallica Ptolemæo. Ac in Concilio Constantinop. mentio fit Gregorii Episcopi Gallicanæ provincie Bithyniæ.

SIML.

COENON GALLICANON.] Regium Cœnon Gallicanum M. P. XXXIII. Blandinianum, & Neapolitanum, Cœnon Gallicanum mpm. XVIII. Longolianum Cœnon Gallicanum mpm. XVIII. Plutarchus in Pompeii vita, arcem quandam in qua Misradatis arcana monumenta reperta fuerant, Cœnon nuncupatam refert. Ammianus stationem esse tradidit, libro xiii. C. 11. Cum Bithyniam, inquit, introisset, in statione, quæ Cœnos Gallicanos appellatur, absumpta est vi februm repentina.

SVR.

DADASTANA.
IVLIOPOLIM.
LAGANEOS.
MINIZO.
MANEGORDO.

M. P. XXI.
M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVIII.
AN-

COENON GALLIC.] Ptolemaei *Καένων* proprior Nicomediam fuit. *Καένων* *Φιθύνων* Plutarchi, ut ante diximus, in Ponti & Armeniae fuit finibus: Plerique MSS. M. P. XVII. apponunt. WESS.

DADASTANAM M. P. XXI.] *In manu-scriptis & Longoliano* Dabaſtana mpm. XXI. *Ptolemaeo ſtatim poſt* Dableis, *eadem ſerie, qua in hoc Itinerario, Δαδαſτῶνα* *Ἰωλίου πόλιν.* *Ammianus libro xxv. C. 10.* Hinc quoque Iovianum celeri gradu praſcriptus vitae finiendae dies exegit: Cum enim veniſſet Dadaſtanam, qui locus Bi-thyniam diſtinguit & Galatas, exapimatus inventus eſt nocte. *Libro xxvi. C. 8.* Arintheum leſtiſſimum duſcem occuſurum hoſtibus miſit: qui ubi Dadaſtanam tetigit, in qua ſtatione per-ſiſſe diximus Iovianum: &c. SVR.

DADASTANA.] Voſſianae ſchedae *Da-baſtana: πὲ Δαδαſτῶνα* Graecorum multi vocant. Sozomenus cum Itiner. ad viam militarem ap-ponit L. VI. H. E. C. 6. *Ζωνάρης & Βιθυνίος καὶ Ἰδίου.* Zonarae *Ζωνάρης* ſive manſio eſt in Jovia-no, ſed prima ab Ancyra, qua in re graviter erravit. WESS.

JVLIOPOLIM.] Hæc Gordii vicus olim nominata fuit, deinde Juliopolis, poſtea Juſti-nianopolis: meminerunt huius Strabo, Plinius, Ptolemaeus. SIML.

JVLIOPOLIM M. P. XXVI.] *Habens Re-gium, & Blandinianum.* In Neapolitano vero Juliopolim mpm. XXVI. Et in Longoliano Juliopolim mpm. XXVI: & Leliopolim corrigitur. Plinio L. 5. C. ult. *interiore Biſthynia* Juliopoli-tae. Ejus vero ſororis filius Plinius itidem Secun-dus, ad Trajanum ſcribens L. 10. *Epist. 81.* Ju-liopolitanos in capite Biſthyniae eſſe perhibet, quo-rum civitas perexigua erat. SVR.

JVLIOPOLIM.] Gemina hoc nomine in Biſthynia urbs fuit: ea quæ Gordii come ante appellabatur, de qua Strabo L. XII. p. 574. & Plinius L. V. C. 35. circa Olympum montem fuit, neque adeo cum hoc componenda. Ju-liopolim, quam in capite Biſthyniae Plinius alter

locat, Cellarius L. III. C. 8. p. 300. in Olym-pene ponit, quod equidem factum nollem: *Caput provinciae* variæ accipi poteſt, & quidni Juliopolis reſpectu Galatiae in capite Biſthyniae dici poterit, cum *Maſſilia in capite Galliarum* ſita in Aetis S. Victoris C. 1. apud T. Ruinar-tum tradatur. Taceo Juliopolim eodem ſitu, quo Itiner., Ptolemaeum ponere & Procopium L. V. Aedif. C. 4, qui addit, x. m. abeſſe à fluvio, quem Siberim indigenæ appellant. WESS.

LAGANEOS M. P. XXIII.] *Habes Regium exemplar. In reliquis* Baganeos mpm. XXIII. SVR.

LAGANEOS.] Hoc verius eſt præſtatque noſtrorum MSS. vocabulo *Baganeos.* Tabula *Laganía:* Itin. H. dempta principe litera *Agan-nia*, ſervatis tamen iſſdem m. p. Videndum eſt, ſitne Ptolemaei *Λαγώνες* T & T conſuſi. WESS.

MINIZO M. P. XXIII.] *Habes Regium exempl. Bland. & reliqua* Mizino mpm. XXIII. SVR.

MINIZO.] Schedæ Voſſii *Mizino, Mizano* Cuſani, alia aliter, neque enim opus eſt his immorari. *Mnizos* ut Itin. H., verum vide-tur. Urbis præſul in Notitia Patriarch. Con-ſtantinop. inter Galatiae Episcopos & *Mνίς*, in Notitia vero Leonis Imp. & *Mίτζε* dicitur: non eſt manſionis infrequens mentio in legum Romanarum ſubſcriptionibus. Conſulatur Cel-larius L. III. C. 4. p. 178. WESS.

MANEGORDVM M. P. XXVIII.] Ma-negordo m. p. XXVIII. *habes Regium exemplar. Blandinianum, & Longolianum* Manezordo mpm. XVIII. *Neapolitanum* Menezardo mpm. XXIII. SVR.

MANEGORDO.] Longoliano exemplari aſſentitur Voſſianum: reliqui editi & ſcripti *Manezardo* aut *Manezordo.* Vide an olim fue-rit MAN. GORDO, loco MANſIO GORDIO. Gordium Strabonis ætate vicus erat exiguus, ne-que adeo manſionis titulo indignus, quamquam, ſi ampliffimus fuiſſet, eum non reſuſciſſet, quip-

ANCYRA.
CORBEVNCA.
ROSOLOGIACO.
ASPONA.

M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XII.
M. P. XXXI.
PAR-

quippe & urbibus dari solitum. Fuisse Gordium non longe Ancyra diversum ex Arriano L. II. Exp. Alex. C. 4. certum atque exploratum est. Scio quæ Vossius & Berkelius post Stephanum de Gordii situ fuerint commentati, sed ea non probaverim. Mihi hæc conjectura non prorsus spernenda est visa; sin aliis, una litura Gordio poterit satisfieri.

WESS.
ANCYRAM M. P. XXXII.] Eadem miliaria assignantur in omnibus exemplaribus, & cum sit Ancyra Galatiæ Plinio L. 5. C. 32. & Ptolemaeo in Tectosagibus, & T. Livio urbs imprimis nobilis, Claudiani versus merito sunt corrigendi, in Eutropium libro II. §. 97.

Jamque iter in gremio pacis solemne parabant

Ad muros Ancyra tuos:

non Amphisa, ut legitur in vulgatis: & eodem libro: §. 415.

Byzantia robur

Fregit luxuries, Ancyranique triumphi: & non Amphyrani.

SVR.

ANCYRA.] Prima & maxima Galatarum urbs Libanio Orat. Apoget. p. 599. dicitur, idemque Epist. x x. eorum, quas tom. III. Anecd. J. Ch. Wolfius publicavit, 'Ιστορία Ἀνγκύρας titulo ornat: verba adscribo: 'Εγὼ, αἱ τὴν ἱστορίαν Ἀνγκύρας πεποίηται ἡν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ, ἡ ἡμεῖς ἐπὶ Ἀνγκύρας Ὀμαξοῦ. Illi sunt incolæ sacra anchora: convenit enim isti urbi idem audire elogium, quo Athenas Homerus decoravit: sic vertuntur: ego Sacram anchoram ex versione exulare malle. Ancyra enim intelligitur, quam dignam esse Libanius ἹΕΡΑ Σ. titulo, quo aliæ urbes ob sacra ornatae sunt, indicat. Homeri versus, quem frustra vir doctus quæsit, est Odyss. A. 322. Cetera, quæ Ancyram illustraver, fusc exsecutus est Ez. Spanhemius Epist. I. ad Morellium & Turnefortius Epist. XXI.

WESS.

CORBENEVNCA M. P. xx.] Habetur in Regio, in Blandiniano Curbeunca mpm. x x: &

item in Longoliano. In Neapolitano Curbemica mpm. xx. Ptolemaeo in Tectosagis Galatiæ Κορβήντ: & infra Gorbæus appellari videtur.

SVR.

CORBEVNCA.] Hoc in scriptis atque editis invenitur, neque libuit contra eos ire, præsertim cum & Sirabo & Ptolemaeus & Itin. H. assentiantur. Quod in Ptolemaeo obvium est ex casu patrio videtur formatum: rectus est Κορβήντ, sive ut Strabo maluit L. XII. p. 568. Κορβήντ, quomodo Gorbæus infra scribitur.

WESS.

ROSOLOGIACO.] Rosolacio vel Rosolacio aut Rosolacio.

SINL.

ROSOLOGIACVM M. P. xii.] Regum Rosolatiaco M. P. xii. Blandinianum Rosolatiaco mpm. xi. Neapolitanum Rosolatiaco mpm. xi. In Longoliano Rosolatiaco mpm. xi: & corrigitur Rosolatiaco. Infra omnia exemplaria Rosolatiaco habent: & Rosolatiaco legendum arbitror: præsertim quod Ptolemaeo in eadem Tectosagum regione Ρεσολάκια recensetur.

SVR.

ROSOLOGIACO.] Suritæ suspicionem firmat Itin. H., sed leviter vitiatum, Rosolatiaco præferens. Nostri MSS. cum Suritæ libris concordant. Rosolatiaco, quod infra in libris est, peccati suspicionem movet: nam & in Ptolemaei codice Coislin. Ὀροσολάκιον est, neque aliter vetus Ptolemaei interpretes legit.

WESS.

ASPONA M. P. xxxi.] Regium Spona M. P. xxxi. Blandinianum & Longoliano Aspoma mpm. xxxii. Neapolitanum Asponom mpm. xxxii. Ammianum libro xxv. C. 10. de hac statione agere apparet. Post quæ ut videbatur expedire disposita, apud Aspuna, Galatiæ municipium breve, Gallicani milites visi Principi. Nicephorus lib. xiii. C. 39. Eccl. historia Palladium Episcopum tradit Helenopoli urbe Bithyniæ Aspunam translatum.

SVR.

ASPONA.] Satis hoc rectum est, quamquam apud Socratem, unde Nicephorus suos hortulos rigavit, ἐπὶ Ἀσπύνα invenitur. Itin. H. Ἀρπον cum iidem M. P., scribit. Notitia Leonis Imp. Galatiæ Episcop. ἡ Ἀσπύνα annunciat, sub-

PARNASSO.
OZZALA.
NITAZI.
COLONIAM ARCHELAIDA.
NANTIANVLVS.
SASIMA.

M. P. XXIII.
M. P. XVII.
M. P. XVIII.
M. P. XXVII.
M. P. XXV.
M. P. XXIII.
AN-

subscribitque *Carterius Episc.* ab *Aspona* decreto Orientalium praefulum Serdicae in fragm.
III. Hist. Hilarii.

WESS.
PARNASSO.] Vel *Parnasso*. Forte *Perenessus*
Ptolemaeo, SIML.

PARNASSVM M. P. XXIIII.] *Regium*
Parnasso mp. XXIIII. *Blandinianum* & *Longolianum* *Parnaso* mpm. XXIIII. *Neapolitanum*
Parnaso mpm. XXIIII. SVR.

PARNASO.] Librorum nostrum excerpta
Parnaso, cui Hieroclis Παρνασσός consentit &
Pancratius Episc. à *Parnaso* in eodem Hilarii fra-
gmento. At Gregorius Nazianzenus Episc. 164, Παρνασσόν, cumque eo Polybius, sed male ab
Urlino habitus, ut ad Itin. H. ostenditur, ap-
pellat. V. Gothofredum ad Philostorgium L.
II. C. 5. WESS.

OZZALA M. P. XVII.] *Regium* *Azala* M.
P. XVII. *Blandinianum* & *Longolianum* *Ozzala*
mpm. XVII. *Neapolitanum* *Ozala* mpm. XVII.
SVR.

OZZALA.] Est apud Gregorium Nazian.
Episc. 12. & 163. Οζζαλας gentile nomen, du-
bium an huc referendum. WESS.

NITAZI M. P. XVII.] *Habetur in manu-*
scriptis & *Longiano*: sed in hoc *Nitazi* corripi-
tur. SVR.

NITAZI.] Cogitavem de *Nysa*, quo *Parnasso*
iter fuisse inferius videbitur. Sed cum ibi
paullo melius scribatur, & Itin. H. *Nitalis*,
Ravennas L. II. C. 17. *Nitazo* edant, nihil de-
cernere velim. Ortelius codicem citat, qui
Hitzazum habuerit. WESS.

COL. ARCHELAIDA.] *Colonia* *Marcillida*,
alii *Archelaidam*, rectius, ut opinor, vocant.
Meminit autem Ptolem. *Archilaidis* in Cappa-
docia. SIML.

COLONIAM ARCHELAIDA M. P.
XXVII.] In Reg. legitur *Colonium* *marcilada*
M. P. XXVII. In *Blandiniano*, & reliquis, *Co-*
lonia *marcilada* mpm. XXVII: Et satis apparet
Colonium *Archelaidem* substitui debere. Plinius

L. 6. C. 3. *Cappadocia*, inquit, intus habet *Co-*
loniam *Claudii Caesaris Archelaidem*, quam
praefuit *Halys*. Ptolemaeo in *Presetura* *Cap-*
padociae *Garsaurena* *Aggela*. SVR.

COL. ARCHEL.] Habet H. Golzius in
Thes. Claudii Imp. numum, in quo COL. CAES.
ARCHELAIS inerat. Forte urbs ab *Archelao*,
cui, *Ariarathae* expulso, *Cappadociae* regnum
M. Antonius contribuit, nomen indepta est:
Dio L. XLIX. p. 469. WESS.

NANTIANVLVM M. P. XXV.] *Regium*
Nantianulus M. P. XXV. *Blandinianum*, & *Lon-*
golianum *Nandianulus* mpm. XXV. In *Neapoli-*
tano ea statio praetermissa est. SVR.

NANTIANVLVS.] Nostri libri *Nandianul-*
lus. Itin. H., si parum adjuvetur, ad verum
nos ducet: dat *Anathiangio*, quod est A N A-
ZIANZO. Erat, ut est apud *Suidam* in Γεννη-
εσθ, πατρὸς Καππαδοκίας *mansio* *Cappadociae*,
Scriptor vitae *Gregorii* in secunda *Cappadocia*
locat cum *Hierocle*, qua de re alias commo-
dius. WESS.

SASIMA.] Notissima urbs *Episcopatu* *Gre-*
gorii est *Nazianzeni*, quam tamen ipse, ut
Asteram olim *Hesiodus*, perpetuis stigmatum
notis eo carmine inussit, quo vitae suae vicissi-
tudines miseratus est. Versus exscribam, sunt
enim notabiles.

Σασιμὸς τίς ἐστιν ἐν μέσῳ λεωφόρῳ
τῆς Καππαδοκίᾳ, ἐς ἧς ἐστὶν εἰς τελευτὴν ὁδὸν,
Ἀντιόχῳ, ἄρχῃ, ἐπὶ ἧς ἵδμεν ἱερὸν,
Δενδρὸς ἀπυκτὸν ὃν σπινὴν καμύθου.
Κένος ἐπὶ πάντῳ καὶ ψυφίῳ οὐδὲν ἀρμεσι,
Θρήνοι, σπυγρημαί, σπυγρηγες, σπύλας, πίδαί,
Ἄλφ' οὐδ' ὅτι ἐστὶν ἐν αὐτῇ πλεονόμοι
Ἄντ' ΣΑΣΙΜΩΝ ὅτι ἡμῶν ἐσκαλισία.

Dicit esse *Cappadociae* mansionem, apposi-
tam viae militari, quae inibi in tria diverticula
scindatur, miserabilem, aqua vacuum, plenam
pulveris, strepitus, lacrymarum, gemitus, pu-
blicanorum & carnificinae: incolas vix liberos
esse,

ANDABALIS.

TYANA.

FAVSTINOPOLIM.

PODANDO.

NAMSVCRONE.

AEGEAS.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XVIII.

M. P. XVI.

M. P. XXVII.

M. P. XXI.

CA.

esse, certe peregrinos atque errabundos. Equidem, nisi si *Pondandus*, quo de mox, fuerit, locum infeliciorem haud novi. Wess.

ANDABALIS M. P. XVI.] *Regium* Audabalis M. P. XVI: & reliqua Andabalis mpm. XVI. Svr.

ANDABALIS.] Est apud Ptolemæum in Tyanitide *Bazis*: hinc natum hoc esse Menso Altin-
gius notis manuscriptis in Tabulam arbitrat: scrip-
tum enim ad *Vasis* à librariis fuisse inep-
tientibus: Equidem accedere non ausim. *Bazis*
Ptolemæi ultra Tyana fuisse videtur. Itiner. H.
Andavilis, Tabula *Addavalis*, Ravennas *Am-
bavalis* præferunt. *Villam* ibi fuisse ad Itin. H.
videbimus: verum voci plus inest, quod quid
sit non expedit. Wess.

TYANA.] Perique MSS. *Tiana*, quod so-
lum verum esse ad Juliani Caesares Not. CLXV.
ob numum, qui *TIANEON* præferebat, Ezech.
Spanhemius arbitratus est: Ego alterum non
repudiaverim, præsertim cum Harduinus &
Vaillantius plures memorent numos, quibus
TIANEON placebat: Habet in veteri numo
urbs *IEPACITULUM*, quo Philostratus respec-
tasse extremo L. VIII. Vitæ Apollonii CL
Olearius arbitrabatur, jure an injuria ad Itin.
H. inquireretur. Wess.

FAVSTINOPOLIM M. P. XVII.] *Uno*
consensu in manuscriptis legitur exemplaribus & in
sequenti item statione Podando. Svr.

FAVSTINOPOLIM.] Fuit Cappadociae
secundæ urbs: Hierocles Tyanis jungit, Itin.
vero H. XII. M. P. inde separata. Wess.

PODANDO.] Zonaras in Zimisce & *Πο-
δανδον*, pariterque in Basilio Macedone Cedre-
nus, ut Ortelius jam monuit. In vita Basilii
Imp., à Constantino Porphyrogenetta scripta,
C. 36. *Ποδανδον*, satis perverse. Quæ com-
moda habuerit operæ erit ex Basilio M. Epist.
74. nuperimæ Edit. cognoscere. *Ὅθεν ὁ Πο-
δανδον ὄνομα τὸ Κεάσαν με ἔκλεψαν, τὸ Λακων-
ικόν, ὃ ἔπει τὸν νεκρὸν αὐτὸς βασιλεὺς ἀνέθηκεν*,

ὃ ὁ ποδανδὸν πρὸς ἀποκαταστάσιν αὐτοῦ τοῦ
ἐκπληξῶν, ἀπὸς νεκρῶν ἀναπνεύσας. Ἐκτὸς τοῦ ἐκ-
κλεῖν νεκρῶν τὸ Ποδανδὸν κρησιν. Cum *PODAN-
DUM* dico, puta Laconicum me Ceadam memo-
rare, aut voraginem si quam nostri nativam,
aut Charonia, quæ vocant, pestilentem aërem ex-
balantia. Eiusjuscumodi simile existima *PODAN-
DI* malum. Jussit Valens Imp., secta in duas
Cappadocia, plures ex Caesariensis huc
commigrare, maximo ipsorum & Basilii do-
lore, ut ex hujus Epist. 75. liquidum est. Wess.

NANPIRORONEM M. P. XXVII.] *Re-
gium exemplar auferendi casu habet: Reliqua Nam*
succone mpm. XXVII. Forte fluvium Chlorum
*designat. Plinius L. 5. C. 27. Sinus Ificus, op-
pidum Ifios, inde Alexandria, flumen Chlorus,*
oppidum Aegæe liberum. Svr.

NAMSVCRONE.] Ita omnes nostri libri
cum prioribus editis. In Itin. H. *Manfuerine*.
Latet in vocabulo *Mopsucrene*, ut ad Ammian-
um L. XXI. C. 5. Valefius monuit: scio aliud
visum Ch. Cellario; sed ea de re ad Itin. H.
Wess.

AEGAS M. P. XXI.] *Regium exemplar Ae-
geas M. P. XI. Reliqua Egeas mpm. XXI. Ex Pla-
nii præcedenti loco Aegæas legendum. Ptolemæo*
juxta Isium "Αἰγῶν inter urbes Pisidiæ Ciliciæ.
*In Concilio Nicæno Tarcondimianus Episcopus Ae-
getanus subscribit: atque idem in Antiochæno co-
gnominatur Aegæates Provincia Ciliciæ.* Svr.

AEGEAS.] Hoc amplecti ob Regii libri di-
gnitatem, quamvis nostri *Egeas*, non sum ve-
ritus. Serenus Sammonicus 5. 5.

*Qui colit Aegæas, qui Pergama, quique Epi-
daurum.*

Neque aliter in Tacito An. XIII. C. 8., ut Cl.
Burmannus monuit, & Hierocle, cui *Αἰγῶν*
dicuntur. Ceteroqui *Αἰγῶν* & *Καδίκων* apud Basili-
um Seleuciensem L. II. Vitæ S. Theclæ p. 130.
& 204. *Αἰγῶν* & *Σουλῶν* apud Aristotelem de
Ventis p. 133. Gentile urbis nomen varium est:

T

Scho.

CATABOLO.

BAIS.

ALEXANDRIA.

PAGRIS.

M. P. XXIII.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

AN-

Scholiasfes quidem Gregorii ad Stelileut. 1. p. 65., cujus indicium debeo Hemsterhusio nostro, videtur certi aliquid constituere voluisse: Καὶ πάλιν, inquit, Ἀργαῖοι, Ἀργαίους. ἔκ' ἐπὶ δ' ὅς Κιλικίᾳ Ἀργαῖν, Ἀργαῖοι ὁ πάλιν ἐπὶ δ' ὅς Μακεδονίᾳ Ἀργαῖν, Ἀργαίους ἐπὶ δ' ὅς τῇ Ἀκτῇ Ἀργαῖν; nec hæc tamen certi sunt usus. Ἀργαῖν de Aegis Ciliciae sunt apud Dionem Chryf. Tarf. II. p. 416. ΑΙΓΕΩΝ in numis apud Vaillantium & Norisium, quomodo Dio Tarf. I. p. 409. atque ita Parophrilus Episc. Ecclesia Aegensis apud Facundum Herodian. L. IV. p. 373. ΑΙΓΕΑΙΩΝ idem in numis, ab Hieroclis Ἀργαῖ. Ἀργαῖος huc quoque refert L. Holsteinius, quod ceteroqui Aegiarum prope Magnesium est, ut ex Suida in Πάριος liquet. Scio L. Th. Gronovium ad Marm. Basin C. 32. Aegae Aelicas Ἀργαῖος & cives Ἀργαῖοι appellasse, atque ita vetustos scriptores reformasse: verum hæc mihi nimia confidentia videtur. Τίμων δ' Ἀργαῖος Xenophon Hellen. L. IV. p. 419. ἔξ Ἀργαῖν δ' Ἀναδίας, ut recte Sarracenus, Dioscorides L. I. C. 25. Ceterum Gregorii Scholiasfes ἀπὸ Μαργησιῶν, ut amicus noster vidit, in qua Aegae Aelicae, intelligit.

CATABOLO.] Forte Castabala.

CATABOLON M. P. XXIII.] Regium, Elandinianum, & Longol. Catabolo M. P. XXIII. Neap. Catabulo M. P. XXIII. Forte ea statio dicta. Cassiodorus Variarum libro III. ad Festum. 10. Atque ideo magnitudini suæ, præsentī admōitione declaramus, ut marmora, quæ de domo Pinciana constat esse deposita, ad Ravennatē urbem per Catabolenses vestra ordinatione dirigantur.

SvA.
CATABOLO.] Sic & nostri, aut Catabulo. Simlerus Castabala intelligi pulcre vidit, approbavitque Cellario L. III. C. 6. p. 259. Nam quæ Surita de Catabolensibus narrat, ea alienissima sunt. Catabolenses iumentis frumenta in horrea atque inde in pistrinum devhebant, aliaque onera portabant, ut ad L. IV. C. Th. de Pistor. & Catabolen. Gothofre-

duS monuit. Urbem hanc Curtius Castabulum, unde hic Castabala malim, L. III. C. 7. appellat. Episcopus δ' Καρυσάδων memoratur Chrysothomo Epist. 204. Edit. Nov. ἡ Καρυσάδων est Joan. Malalae tom. II. p. 40.

WESS.
BAIS M. P. XVI.] Habetur in manuscriptis & Longoliano.

SvR.
BAIS.] BATAE Itin. H. Videtur nomen mansioni à calidis venisse aquis: ita quippe ab illis Campaniae omnes calentes aquas dixere, uti Scaliger & Broukhufius ad Tibullum L. III. 5. 3. docuerunt. Habent & hoc loco Baia Arabum Geographi in Golii notis ad Alfergan. p. 272.

WESS.
ALEXANDRIAM M. P. XVI.] Omnia auferendi casu M. P. M. XVI. Ptolemaeus item uti Plinius L. 5. C. 27., conlocat Alexandriam apud Iustum & Ciliciae portas. In Concilio Niceno, Alexandria minor cognominatur Provincia Ciliciae: ejusque urbis Episcopus Hefychius subscribit. SvR.

WESS.
ALEXANDRIA.] In numis ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ KAT IGCON, plane uti apud Ptolemaeum. Alexandria Scabiosa in Itin. H., de qua suo loco. Arabes XII. M., five IV. Parafangis eam PAGRIS disjungunt, ut vir clarissimus mihi quæ amississimus A. Schultens in egregio indice. Saladini vitæ juncto, ostendit.

PACRIS.] Alias Pagrae.

SIML.
PAGRAS M. P. XVI.] Regium PAGRIS M. P. XVI. Reliqua Pacris mpm. XVI. Strabo L. 16. p. 751. oppidum esse PAGRAS Antiochenfis agri munitissimum juxta Amani transiensium ex Amanitibus portis in Syriam, & Antiochia campum PAGRIS subjacere. Plinius L. 5. C. 23. inter oppida, quæ Coele Syria habet, PAGRAS recenset. Ptolemaeus in Pieria Syriae regione Παγρᾶδ.

SvR.
PAGRIS.] Pacris nostris MSS. probatur: vera est Regii libri scriptura. δ' Παγρᾶς Cedrenus in Comp. p. 540. hinc natum est Arabum Bāgras, quod IV. parafangis Antiochia disparant. Forte nomen mansioni natum est a gigante Pagra, quem in hoc tractu coelesti igne conflagrasse auctor est J. Malala tom. I. p. 257.

WESS.

AN-

ANTIOCHIA.
PLATANOS.
CATHELA.
LAUDICIA.

M. P. XVI.
M. P. XXV.
M. P. XXIII.
M. P. XVI.
GA-

ANTIOCHIAM M. P. xxv.] *Desunt in Regio exemplari cum ultima stationis mansio sit ejus itineris quæ Nicomedia in hoc itinerario propoſita fuerat. Reliqua Antiochia mpm. xxv. Hæc eſt Antiochia, quæ ad Orontem fluvium.* SVR.

ANTIOCHIA.] *Aſiæ Metropolis Libanius Antioch. p. 369. appellat. Fuiſſe longitudine xxx. ſtadiorum & ad utramque viæ partem porticus habuiſſe ex Dione Chryſoſt. Orat. XLVII. p. 527. novimus: quæ vero ille parcius de porticibus, ea copioſe pariter ac diſerte exſecutus Libanius eſt dicta Orat. p. 372., a quo & hoc diſcimus p. 339. aſuiſſe a mari cxx. ſtadiis, ſicuti etiam è Strabone L. XVI. p. 751. Unde nimius videri poterit Procopius, eam inter & Seleuciam ſtadia cxxx. L. II. Belli Perſ. C. 11. interponens. Plura non capiunt norum anguſtiæ: nec prætereundum tamen, videri hic in M. P. commiſſum. Arabes I. V. paraſangis, quæ xvi. M. P. reſpondent, a ſuperiore remouent: nec plura M. P. Itin. H. agnoſcit: totidem quoque Lugdun. exemplar & Fabriciani libri margo porrigit: atque his obloqui non eſt viſum: denique & hoc animadvertendum eſt; Antiochiam xxxv. manſionibus Alexandria ſeparari in Athanaſii Apol. Cont. Arian. p. 148., nec plures Itiner. hoc admittere.* WESS.

PLATANOS M. P. xxv.] *Habent manuſcripta, & Longolianum exemplar. Tamen cum ea hujus Itinerarii ratio præcipua ſit, ut Provinciarum oppida illuſtria, quæ proconſules obire conſueverant, perlaſtrarentur, mihi injecta ſuſpicio eſt, Platon oppidum deſignari, quod à Plinio & Ptolemaeo inter hæc ipſa Itinerarii oppida interitur. Hinc, inquit Plin. L. 5. C. 20. rurfus Syria deſinente Phœnice, oppida Carne, Balanea, Paltos, Gabale, promuntorium, in quo Laodicea libera. Ptolemaeo item Syriæ Coeles, Λαοδικία, Γάβαλα, Πάλτος, Βαλαναία. Straboni iidem libro xvi. adjunguntur. Quin & in Epiphola Lentuli ad Ciceronem L. 12. Ep. 13. Caſtra habet ante oppidum Laodiceam poſita: & partem muri demolitus eſt, & caſtra oppido*

conjunct. Caſſius noſter cum x. legionibus, & cohortibus xx. auxiliariis, & quatuor millibus equitum, à M. P. xx. caſtra habet poſita Πάλτος. Tameſi numerus xx. M. P. cum Itinerarii numeris minimè convenire videatur: quod Platanis Laodiceam xl. M. P. numerentur. Sed hoc accidere poterat, ut directo per compendium itinere, Palto Laodiceam xx. M. P. intereſſent: & conſuetis à proconſulibus itineribus, ſi ad aliam manſionem diverſendum eſſet, xl. interjacerent. Librariorum certe inſcitia, quæ ſatis hoc itinerario perſpici poteſt, accidiſſe veriſimile eſt, ex Palto, Platano, & inde Platanos dictionem fuiſſe conflatam.

SVR.
PLATANOS.] Quæ Surita hic diſputavit, indiſta vellem: ſunt enim erroris plena, & à Noriſſo Diſſer. V. de Epoch. p. 529. confixa. Paltos inter Gabala & Balanea erat, xx. M. a Laudicia, ut ex Tabula & Cicerone liquet: idem ex Homil. Clement. xlii. C. 1. apertiſſimum eſt. Platanus vero inter Antiochiam & Laudiciam, ubi præter Itin. H. ipſi Arabes, a Cl. Schultens in indice producti, locant. Puto ejus eſſe mentionem in Viſſoris Tununen. Chron. ſub Conſ. Cethegi V. C. Flavianus, inquit, Antiochenus in poſſeſſionem Platanus vocabulo, relicto throno, ſecedit. Procopius L. V. Aedif. C. 5. ſuburbium Antiochenum, cui nomen Platanon, ſed in via, quæ Ciliciam verſus ducit, memorat. Nominis cauſa non eſt in obſcuro. Polybius L. V. C. 68. inter Porphyreonem & Sidonem Platanum habet, quam Joſephus L. XVI. A. J. C. 11. 2. & L. I. B. J. C. 27. Platanen vocitat: putem male: nam priore loco Vaticanus codex ad Platanum Πάτων ducit.

SVR.
CATHELA.] Vel Bacatella.
CATHELA. M. P. xxi. ii.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum & Longolianum mpm. xxi. ii. Neapolitanum Catela mpm. xxi. ii.* SVR.

* CATHELA.] Catela Itin. H. & MSS. noſtri. Quod Simlerus habet & Ortelius probavit, ex Ptolemaei verſione excerptum eſt, ſed multum hinc

GABALA.
BALANEA.
ANTARADO.
ARCAS.
TRIPOLI.
BYBLO.

M. P. XVIII.
M. P. XXVII.
M. P. XXIII.
M. P. XXXII.
M. P. XVIII.
M. P. XXXVI.
BE-

hinc diffidens, Ravennas L. II. C. 15. hujus loco *Ponte* legit: an ergo $\kappa\alpha\tau' \epsilon\lambda\eta$, quod ad padulum mansio esset? WESS.

LAUDICIA.] Sic Basileae & Lugduni vulgarent, MSS. quibusdam accedentibus & Tabula Peutingeri. *Laudicia* est in Francii codice Philip. IX. 2. Ciceronis, semperque ita Isidorus L. XV. Orig. C. 1. in MS. bonæ notæ Groningano: imo ΛΑΥΔΙCΕON numus Wildianus, de quo Hemsterhusius noster ad Pollucem L. IX. 84. Incolæ, ut ab aliis discernentur, Λαυδικεῖς αὐτοῖς Ἀνδρῶν καὶ Σεπτημίου a Septimio Severo dicebantur. Vide Ezech. Spanhemium Dissert. XIII. de V. & P. numif. p. 608. Urbis, cujus commodissimum portum Appianus L. IV. B. C. p. 1001. laudat, parietinas egregie descripsit auctor Gest. Tancredi. 144. WESS.

GABALA.] Urbis dignitatem cogitare expinxit H Norisius Diss. III. Epoch. C. 3. p. 293. In numeris videtur vitium esse. Arabes XII. M. P. a Laodicea disjungunt, ut in Indice Cl. Schultens docuit: nec plura agnoscit Wil. Tyrrius L. VII. C. 17. Itin. Hierosol. M. P. XIIII. WESS.

BALANEA M. P. XXVII.] *Regium* Balanea M. P. XIII. Blandinianum Balanea mpm. XXVII. Neapolitanum M. P. M. XXVIII. Longolianum mpm. XXVII & XXVIII. corrigitur. Strabo in Arcadiorum regione Paltum & Balanæa collocat. Ptolemaeo in Coele Syria Βαλαναῖα. Stephanus Βαλανίαι πόλις Φωνίκης. In Concilio Niceno inter Episcopos provincia Syriae Coeles subscripsit Ephraïon Balaneorum Episcopos. SVR.

BALANEA.] Βαλανίαι Athanasio Apol. de fuga p. 321. & J. Malalae in Justiniano p. 183. Βαλαναῖαι Homil. Clementinae XIII. C. 1. Non dubito, quin numeros vitium fœdaverit. Parisiensis MSS. XXVIII. M. P. infunt, recepta etiam à Lugdunensibus & Basileensibus: eadem Arabes in egregio Indice viri Cl. probant. Tabula VII. apponit. WESS.

ANTARADON M. P. XXIIII.] *Regium*

Antare M. P. XXIII. Reliqua Antardo mpm. XXIIII. Plinius ex vetustis exemplaribus L. 5. C. 20. Contraque Arados septem stadiorum oppidum, & insula cc. p. à continente distans. Strabo item libro XVI. p. 753. Aradon in petra à mari circumfusa septem fere stadiorum ambitu sitam perhibet. Ut quæ à Plinio contra Aradon dicta sit, Græci Antaradon appellarint. Ptolemaeo in Castotide Syriae Ἀντάρωδον. SVR.

ANTARADO.] Aradum insulam, quæ tota sit civitas, quæque contra se positum habeat oppidum Antaradum Hieronymus in Ezech. C. XXVI. memorat. Aberat ab insula stadiis circiter xxx. si Homil. Clement. XII. C. 12. fides, nam Strabo XX. tantum interponit L. XVI. p. 753. Vide Coteleirum ad Recognit. Clement L. VII. C. 12. Antaradum Constantius Imp. a sese instauratam *Constantiam* appellavit, teste Theophane ad An. ejus X. Hinc Anticus *Aradiae Constantinae* Episc. subscripsit Epistolæ præsulum Phœnices maritimæ ad Leonem August., unde & Arado id cognominis fuisse colligas. In Ephesini I. Concilio Aëtis est Μυστιῶς Ἀρᾶδος καὶ Ἀντάρωδου, non satis curate. Tortosam deinceps fuisse dictam ex W. Tyrio L. VII. C. 17. novimus. WESS.

ARCAS M. P. XXXII.] *Habent manuscriptorum exemplaria. Longolianum* Arcas mpm. XXXII & XXXI. emendat. Plinio L. 5. C. 18. in Decapollitana regione Arca. Ptolemaeo in Phœnices mediterrantis Ἀρκα: sed postea plurimum numero dictam à Stephano Byzantio admonetur. Ἀρκα πόλις Φωνίκης ἡ νῦν Ἀρκα καλεῖται. SVR.

ARCAS.] Stephanus *Arcæ* urbem tribus Ascher designant, & perverſe cum hac urbe componuntur, ut H. Relandus L. III. Palæst. p. 576. animadvertit. Ὁρρεῖς hæc, non sine peccato, Hierocli dicuntur. Urbis posituram non inepte descripsit auctor Gest. Tancredi C. 105. Quæ vero Cusani MS. XXXI. M. P. apponit, ea ab aliis & Itin. H. jugulantur. WESS.

TRIPOLIM M. P. XYIIII.] *Nominis causam*
Pozz-

BERYTO.
SIDONA.
TYRO.
PTOLEMAIDAM.
SYCAMINA.

M. P. XXIII.
M. P. XXX.
M. P. XXIII.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
CAE-

Pomponius reddit L. I. C. 12., Ab ea, inquit, ad promuntorium Euprospo duo sunt oppida, Byblos & Botrys. Ultra tria fuerunt singulis inter se stadiis distantia. Locus ex numero Tripolis dicitur. Plin. Tyrios, Sidonios & Aradios obtinuisse memorat.

Syr.
TRIPOLI.] Accubabat radicibus Libani montis, ad mare pertinentibus, docente J. Phoca C. 4. Portu incincta fuit satis bono, & quia re nautica florebat, a Caracalla Imp. NAYAPXIAOC titulo decorata est: rectis rarus est Gazae Wildianae numus, cuius Cl. Hemsterhusius mihi copiam fecit, quique una parte laureatum Imp. caput & AYT. K. M. AYP. ANTONEINOC, altera vero navim velis impulsam ac ΤΡΙΠΟΛ. NAYAPX. ΑΔΦ. praefert. Joan. Vaillantius similem vidisse non videtur, neque enim inter *Navarchides* Tripolim recenset. De aera ceterisque disputat H. Norisius Diss. II. de Epoch. C. 4. p. 98.

Wess.
BYBLON M. P. xxxvi.] Reg. xxxii. & reliqua xxxvi.

Syr.
BYBLO.] Βοβλῆς Theophani p. 192. & Prisciano Perieg. §. 854., sed contra veteres libros. Joan. Phocas C. 5. Ζεβελῆς, quod ex Arabum sermone natum, appellat. Gobel Hebraeis dici monuit Hieronymus. xxxii p. m. veteriora ob Tabulam videntur.

Wess.
BERYTVM M. P. xxxiiii.] *Habent Blandinianum, Neapolitanum, & Longolianum. Reg. vero xxxiii.*

Syr.
BERYTO.] In m. p. commissum est. Tabula xvi. m. inter hanc & Byblum interponit, non ex vero. Arabes, uti Schultens noster commonefecit, xviii. milliaria huic dant intervallo, quae nisi fallor, xxxiii m. p., quot Regius Suritae Cusanique liber cum vetustioribus editionibus receperunt, respondent: illa revocare libuit & de urbe nihil addere. *Wess.*

SIDONEM M. P. xxx.] *Pomponius, L. I. C. 12., antequam à Persis caperetur maritimarum urbium maximam fuisse in Phoenice*

perhibet Sidonem: à Beryto ecce fere stadiis abesse Strabo auctor est.

Syr.
SIDONA.] Ita editi & scripti. Videtur esse sextus casus: sic enim *Vibon Vibona, Ancon Ancona, Ascalon Ascalona, Narbo Narbona, Barcino Barcinona*, aliaque obvix sunt. Strabonis stadia circiter cccc. L. xvi. p. 756. nimia videntur: cum Antonino non multum Itin. H. distidet, majus est discrimen in Tabula, quae xx. m. p. De urbe ejusque portu in Leucippes Amoribus Achil. Tattius Princ. L. I. adeundus est.

Wess.
TYRVM M. P. xxxiii.] *Habetur in manuscriptis, & Longoliano: Strabo L. 16. p. 757. perhibet Tyrum à Sidone c c stadiis distare. Syr.*

TYRO.] Haud multum abit a calculo Strabonis Lexicographus Arabs, sex parasangas, quarum singulae stadiorum xxx., inter Tyrum & Sidonem interponens in Indice Cl. Schultens.

Wess.
PTOLEMAIDA M. P. xxxii.] *Regium xxii. Reliqua vero xxxii. Acco dicta, praclara urbs Phoenices, Plinio, Straboni, Stephano, & Suidae: quae postea Ptolemais Claudii Caesaris. Inde Acconis nomen ad hac usque tempora diminuit.*

Syr.
PTOLEMAIDAM.] Hoc MSS. probant. *Ptolemaida* casu primo est in Wilh. Tyrio L. X. C. 6. *E Thebaida & omni Aegypto* Hieronym. in Ezech. C. xxx. Vide supra p. 70. In spatio Antoninus, Itin. H. & Tabula conspirant: Abulfeda ex Alazizio xii. m. p. Tyro disjungit, non sine errore.

Wess.
SYCAMINON M. P. xxiiii.] *Manuscripta & Longolianum Sycamina mpm. xxiiii. Straboni L. 16. p. 758. plurimum numero Evregeton mōis: ut forte Graeca inflexione sit casus sycaminon in hoc Itinerario: idque significatur in dictione Sycamina. Plinius L. 5. C. 19. in Phoenice Dorum, Sycaminon, promuntorium Carmelum. Ptolemaeo Πυλαργίς, Συργίον & Stephano Συργίον.*

Syr.
SYCAMINA.] Ab arboribus ejusdem nominis,
T 3

CAESAREA.
BETARO.
DIOSPOLI.
IAMNIA.

M. P. XX.
M. P. XVIII.
M. P. XXII.
M. P. XII.
AS-

minis, quarum latus in Palestina proventus, nomen est Hieronymus in Amosi C. VII. Quidam ita edisserunt, ut sycamina velint appellari genus arborum, quae Palaestinae nascuntur in campestribus & agrestes ferunt sicut, quae, si non vellicentur, amarissimas cariculas faciunt, & a culcibus corrumpuntur. Eusebius in Onomast. Hæc appellari auctor est, atque hinc Arabum Chaipha a viris doctis cum Sycaminis componitur, verum illis, ut puto, invitis: nam Chaipha suum 11. dierum itinere a Caesarea remouent. Vide Cl. Relandi Palaestin. p. 819.

WESS. CAESAREAM M. P. XX.] Hæc Caesarea Palaestinae videtur, quae Ptolemaeo Stratonis est cognomen, de qua Plinius L. 5. C. 13., Stratonis Turris eadem Caesarea, ab Herode rege condita: nunc Colonia prima Flavia à Vespasiano Imperatore deducta. Ammianus inter Palaestinae urbes lib. xiiii. C. 8. recenset: quam ad honorem Octaviani Principis Herodem edificasse tradit. Nicephorus Callistus libro X. C. 30. urbem fuisse Phoenices, quae antiquissimum nomen habuerit Dan, appellatione ab ipso Dan, ex Patriarchae Jacob filius uno, assumpta: & longo deinde tempore Herodis filium Philippum Caesari gratificatum, de suo, atque illius nomine Philippi Caesaream cognominavisse. Græcos, propterea quod in ea Dei Panis statnam collocavissent, Paneadem vocasse.

SVR. CAESAREA.] Nicephori Caesarea huc male refertur, neque vera sunt, quæ de Panis simulacro habet, secure transumpta ex Philostorgio L. VII. H. E. C. 3. Hæc Turris Stratonis olim mutato nomine ab Herode M. Caesarea est dicta, unde Καυκάριον τῷ Στρατῶνι appellat Homil. Clement. I. C. 15. Μαρία καὶ Πανδάνης, ἀπὸ τοῦ τοῦ αὐτοῦ μαρτυρεῖται, καὶ νόμος καὶ ἱπποδρόμος, καὶ ἀποβάνιον καὶ πάλαιον δεσφίς dicitur ab Apollonio Tyan. Epist. XI. WESS.

BETHARO.] Vel Betarum vel Bedora. SIML.

BETARO M. P. XVIII.] Habet Reg. exemplar, & Neapolitanum. Blandinianum vero & Longolianum Betaro M. P. XVIII. Similitudine litterarum & regionis propinquitate, ad hanc sta-

tionem eruendam duci non ineptum est; videtur id oppidum esse, quod Ptolemaeo inter urbes Judæacæ ab occidua Jordanis parte collocatur, nomine Βηθάρου. SVR.

BETARO.] Itiner. H. Bettar. H. Relando, Viro Cl., visa est convenire cum Bether sive Bitter, clade Judæcorum sub Hadriano Imp. notissima urbe. Vide Palaestin. ejus p. 740. Mihi nomine quidem non sibi respondere videtur: clare enim Eusebius Betheram illam non longe Hierosolymis fuisse disjungendam L. IV. H. E. C. 6. ait. Enimvero non recte id de ea, quæ sub manum est, dixeris, vere autem de Bethoron sive Bethoro, quæ haud multum inde astitit, XII. circiter M., teste Eusebio. Vir doctus Fabricii exemplari adscripsit XVIII. M. P.

WESS.

DIOSPOLIM M. P. XXI.] Hanc Diospolim Palaestinae, ex Stephano esse arbitror. Plinius vero, Hinc, inquit L. 5. C. 20., Syria desinente Phoenice, oppida Carne, Balanea, Paltos, Gabale promuntorium, in quo Laodicea libera, Diospolis, Heraclea. SVR.

DIOSPOLI.] Plinii Diospolis extra Palaestinam est, & prorsus alia atque hæc, uti Cl. Relandus Palaestin. p. 419. monuit: nostra Lydda est. Theodoretus L. I. H. E. C. 5. Λύδδα δὲ ἵαν, ἢ τὴν καλεῖσθαι Διόσπολιν. Lydda nunc Diospolis est.

WESS.

IAMNIAM M. P. XII.] Regium Iamia M. P. XII. Blandinianum Iamia mpm. XII. Neapolitanum Laminia mpm. XII. Et Longolianum Lannia mpm. XII. Ptolemaeo, Stephano, & Suidæ Ἰάμνεια. In Plinii exemplaribus manuscriptorum L. 5. C. 15. amnes duo: unde in perculgatis Iamnes duc. SVR.

IAMNIA.] Jamna Fabriciani exemplaris margo: Vossii schedæ Jamnia, vere. Consulatur Palaestina Cl. Relandi p. 833. Hinc, quod pæne præterieram, Thumuin usque easdem mansiones Josephus L. IV. B. J. C. ult. memorat.

WESS.

ASCALONEM M. P. XX.] Ascalo sacris litteris clara. Plinius L. 5. C. 13., In Regione Sama-

Sama-

ASCALONA.
GAZA.
RAPHIA.
RHINOCORVRA.

M. P. XX.
M. P. XVII.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
OS-

Samaria oppidum inquit, Afcalo liberum. Strabo L. 16. p. 759. Iamnia, Azoto, & Afcalone cc. fere stadiis distare auctor est. Pomponius in Palaestina Afcalonem non minorem Gaza esse prodit. Ptolemaeo in *Fudaea* Ἀσκαλὼν Stephano Ἀσκαλὼν πόλις Συρίας αὐτῇ τῇ Ἰουδαίᾳ. Isidorus Palaestinam Provinciam Philistin urbem metropolim habuisse, tunc Afcalonem dictam. SVR. ASCALONA.] Liber Parisinus *Afcalonis*. Ἀσκαλὼν non citra usum fuisse Stephanus testificatur. *Afcalonem* vocat Ambrosius Epist. 40. Strabonis c. c. stadia paullo sunt xx. m. p. ampliora, nec quicquam tamen MSS. mutant.

WESS
GAZA.] Arabes apud Golum in Alfergan. p. 142. tribus parasangis Afcalone remouent, quae xvi. m. p. nonaequant. Quærun viri docti, qui ἔρημο desertis Aetor. VII. 26., præsertim cum Lucae ætate incolarum frequentia celebraretur, dici potuerit? ut hinc se expediret, arripuit Ant. Gallandus in literis ad H. Relandum, ex Hefychio ἔρημος, ἀβύλαντα, eaque ita dici loca ait, quæ non munta præsidio carent, nec opus habent: ego vero vellem a viro erudito hæc esse, constabilita: nam Hefychii verba parum iuvant, utpote Homerum Iliad. E. 140. explicantia. Scio ἔρημος eas urbes sæpe dici, quæ præsidariis militibus vacuæ erant, quum maxime illis opus esset. Thucydides II. 90. φερέτης πόλις ἡνελίμ ἔρημος ὄντι. & V. 75. τῆς Ἐπιδναυρέως πανδοκίᾳ ἰσχυροῦς ἐς τὴν Ἀργεῖαν, αἱ ἔρημοι ὄντων. Xenophon Hellen. V. p. 449. αἱ αὖτε Θηβαῖοι δόξαντες πόλιν εἶναι ἔρημον ἦν. scio quoque homines ἔρημοι, qui præsidio destituntur, recte appellari: Demosthenes in Aristocrati. p. 404. de Simone & Bianore ἔρημοι εἰς ὅσων ἐκείνων, & plenius brevi post, ἡ δὲ ἔρημος ὄντων βασιλεῖν sed hæc nihil profunt viri eruditii commento: præterea, si vel maxime vocabulum adsignificaret illud, insolens tamen in Lucae oratione erit, cum nulla belli aut insidiarum præcesserit mentio. Quare si Lucae verba Gazam tangunt, non viam, dixerim potius alteram in hoc vicinia fuisse Gazam, quæ

tum temporis in ruinis erat: sane Diodorus L. XIX. bis παλαιὰς Γάζας, & Dexippus apud Syncellum Παλαιὰς memorat: ea vero, pariter ut Palactyrus aliam Tyrum, Palaebysius Byblum, Palaepaphos Paphum, Palaegambrium Gambrium apud Xenophontem Hellen. III. p. 75, aliam Gazam ponere videtur. WESS. RAPA.] Lego Raphia. SIML. RAPHIAM M. P. xx.] Regium Rafia M. P. xxii. & reliqua Rapa M. p. xxii. Livius libro xxxv. C. 13. Antiochus rex ea hyeme Raphia in Phoenice, Ptolemaeo Regi Aegypti filia in matrimonium data. Post Gazam est Raphia, inquit Strabo, ubi Ptolemaeus cum Antiocho magno prælium commisit. Plinius opida Rhinocolura, & intus Raphea, Gaza. Ptolemaeus item Ραφία, Γάζα. Stephanus Syriæ urbem esse asserit. SVR. RAPHA.] In plerisque libris Rapa est pro Raphia, quæ venientibus ex Aegypto primo occurrebat, Josepho L. IV. B. J. C. ult. &, qui eo antiquior, Polybio L. V. C. 80. testibus. Portum habuit vadum, de quo Diodorus L. XX. p. 804. WESS.

RHINOCOLVRA.] Vel *Rinocurura*, vel *Rinocorubra*. Strabo & Plinius Rhinocoluram appellant. SIML.

RHINOCORVRAM M. P. xxii.] Regium, & Longolianum Rhinocorura, Blandinianum Rhinocorubra M. p. xxii. Neapolitanum Rhinocorubra M. p. xxiiii. Livius libro xlv. C. 11. Circa Rhinocolura Ptolemaei legatis agentibus gratias. Straboni Πανακλῶνα, quod oppidum Phoeniciæ ad Aegyptum attribuit. Plinii vetusta exemplaria L. 5. C. 13. Rhinocolura. In Ptolemaei libris Πανακλῶνα. Strabo L. 16. p. 759. Rhinocolura ab iis ducta tradit, qui Rhinas habitavere. Nam Aethiopum quendam Aegyptum in adentem memorat, non interitu, sed nasi mutilatione maleficia ulcisci solitum: ut propter oris deformitatem peccare deinceps non audent: & in his locis habitavisse. Seneca libro iii. de Ira, Cap. 20. Regem Persarum totius populi nares recidisse in Syria auctor est: & inde Rhinocolura loci nomen inditum, Stephano

OSTRACENA.
CASSIO.
PENTASCHOENO.
PELVSIQ.
HERACLEVS.

M. P. XXVI.
M. P. XXVI.
M. P. XX.
M. P. XX.
M. P. XXII.
TA.

Stephanus dicta δὲ τὸ εὐκρινεῖον ἐστὶ τὸ παλαιὸν ἀγρόπειον, πρὸς ῥίμας ἡμετέρας ἐστὶν ἡμετέρας ἀγροῦν. τὸ ἐστὶν ῥίμας ἐστὶν ῥίμας ἐστὶν ῥίμας.

SVR.

RINOCORVRA.] Strabonis locus in mento est, consenseruntque in eo ex Stephani adscriptis a Surita refingendo viri egregii L. Holstseinius ad Stephan., H. Aldrichius ad Joseph. L. I. B. J. C. 14., §. 2., H. Relandus Palaestini. p. 435. neque mirandum hoc est, cum ex Stephano via in aperto sit. In libris nostris Rinocorabra, aut, ut Cusani schedae, Rinocorabia: τὸ Ρινωκόρυρον Josephus, Rinocoruram Hieronymus in Esai. C. XXVII. nuncupat. Epiphanius in vocabulo explicando ridiculus est Haeres. LXVI. C. 83, & a Petavio notatus.

WESS.

OSTRACENAM M. P. xxv.] Regium, & Neapolitanum Ostracena M. P. xxvi. Blandinianum & Longolianum Ostracena mpm. xxiii. Plinius L. 5. C. 12. templum Jovis Cassii, tumulus Magni Pompeii, Ostracine. Ptolemaeo in Aegyptio juxta emergens Serbonidis lacus Ὀστρακίνη πρὸς Ρηνωκόρην.

SVR.

OSTRACENE.] Mansionem aqua carentem τὸν ῥίμας Josephus extremo L. IV. B. J. appellat. Plinius eo loco, quem Surita signavit, L. xv. m. p. Pelusio disjungit, praeque adeo cum Itinerario consentit. Proflus convenit Martianus Capella L. VI. p. 219., uti Harduinus quoque vidit, Ostracine, inquit, Arabia finitur a Pelusio LXVI. M. P., qui cum Plinium exscribere soleat, forte ejus aetate idem in Naturali Historia intervallum fuit. Paria sentit Salmasius in Solinum p. 401.

WESS.

CASSIVM M. P. xxvi.] Oppidum Cassium designatur. Ammianus L. 22. C. 16. In Augustamnica Aegypti provincia, & Cassium ubi Pompeii sepulcrum est Magni, & Ostracine, & Rhinocorura. Stephanus itidem montem, & Aegypti urbem esse juxta Pelusium memorat. Nam si mansionem ad montem, aut templum Cassii Jovis designaret ad Cassium mansio ea

proderetur.

CASSIO.] Cassii Jovis templum intelligendum esse Josephus testis L. IV. B. J. ult., eadem enim has mansiones recensens, αὐτὸς τὸ Κασίον Διὸς ἱερὸν Vespasianum castra metatum fuisse tradit: nec tamen urbem hic cognominem fuisse negavit ob Diodorum L. XX. p. 804., qui Nilo haud longe afuisse portu bono delitutam tradit: meminit ejusdem Vitruvius L. VIII. C. 8. Item Paratonio, & quo iter est ad Hammonem & Cassio ad Aegyptum, lacus sunt palustres. ubi obiter advertere eundem in urbium nominibus casum, quo libelli hujus auctor delectatus est. male vero Cassium geminata sibilante litera scribi Salmasius ad Spartani Hadrian. C. 14. monuit.

WESS.

PENTASCHOENON M. P. x.] Omnia legunt Pentascionon mpm. xx: sed ea stationis mansio cognominata videtur a Schoenorum mensura Aegyptia; lx. enim stadii Schoenus conficitur Herodoto L. 3. C. 6. In Plinii vetustis libris & pervulgatis L. 5. C. 9., legitur Schoenum stadia triginta patere, cui accedit Ptolemaeus lib. Geographia primo, xi. & xii. cap. Inde Ptolemaeo juxta Syenen alterius stationis nomen inditum Δαδινέχον. tanquam justii oppidi meminisse videtur. gentile nomen deducens Stephanus in dictione Μαγδαλός. τὸ ἵνυχος Μαγδαλῆτις, Διὸς ἱερὸν ἵνυχος, Κατωδίτης, Διολιβίτης, Πιστοχολίτης. Et pro Διολιβίτης arbitror legendum Διοσχολίτης & Strabo Schoeni mensuram apud Aegyptios variasse ex Artemiodoro docet libro xvii. p. 804. qui tricenum etiam stadiorum Schoenum fecerat.

SVR.

PENTASCHOENON.] Quinque schoeni aequant xx. m. p. Schoenus enim vulgo i. v. m. absolvetat, unde Epiphanius Haeres. xix. C. 4. longitudinem schoenorum xxiv. facere ait xcvi. m. p., & spatium vi. schoenorum m. p. xxiv. Consentit his Hero de Mensuris apud Benedictinos tom. I. Analect. Graec. p. 315. ἡ Σχοῖνός ἐστι μέτρον Δ, τοῦ διπλοῦ Δ. Dat autem Hero unis m. p. stadia vii. & 8.

WESS.

PE.

TANIS.
THMVIS.
CYNO.
TAVA.

M. P. XXII.
M. P. XXII.
M. P. XXV.
M. P. XXX.
AN-

PELVSIUM M. P. xx.] Pomponius L. i. C. 9. Pelusium Arabiae ipsas oras secare auctor est SVR.

PELVSIO.] *Claustra Aegypti* Livio L. XLV. 11. *Καὶς ἢ Ἀγέπτου* Suidae. Hieronymus in Ezech. C. xxx. portum ait habere tutissimum, Poetamque *Pelusiacam* appellare lentem, non quod ibi genus id leguminis gignatur vel maximum, sed quod ē Thebaide omnique Aegypto per Nilum eo plurimum deferatur. Vide Taubman. Georg. l. 228. WESS.

HERACLEVS M. P. xxii.] Hæc videtur esse *Heraclea parva* in Sethroite nomen Ptolem. SIML.

HERACLEVS M. P. xxii.] In manu scriptis & Longoliano. Plinius L. 5. C. 9., ab iis oppida Mercurii, Alabastron, Canum, & supra dictum Herculis. Strabo L. 17. p. 312. Post Arsinoticam Heracleoticamque præfecturam est Herculis urbs. SVR.

HERACLEVS.] Bonum hoc est. *Ἡρακλέως* in Notit. Leonis Imp. Solum patris in hoc multisque aliis per Aegyptum reticeri. Quæ vero Surita hic concessit, ad Herculis urbem magnam pertinent. WESS.

TANIM M. P. xxii.] Habet Regium exemplar, & reliqua Tanis mpm. xxii. Plinio L. 5. C. 9. Tanitis nomos juxta Pelusium. Straboni item Tanitica præfectura, & Tanis maxima urbs in Tanitico Nili ostio. Ptolemaeo *Τανίτης* nomos & Metropolis *Τάνις*, Stephanus *Τάνις*. *πίλις μεράλη Ἀγέπτου*. SVR.

TANIS.] Nostri libri vocabulum adspiratione adaugent, Hieronymus in Esaj. C. xix. Aegypti Metropolim facit ex Psalmo Lxxviii. 12., secutus Græcos interpretes. WESS.

THMVIS.] *Thumuis*. Ptolem. & aliis *Thumuis*. SIML.

THMVIN M. P. xxii.] Regium Thumuis P. M. xxii. Blandinianum Thumuis mpm. xxii. Neap. Thiminis mpm. xxii. Longoliano Thumius mpm. xxii. Ptolemaeo metropolis *Θυμῖς* juxta Mendefium nomen. *Aristides* item in oratione Aegypti p. 610. Thumum urbem præfecturæ Mendefiæ attribuit. Stephanus *Θυμῖς Ἀγέπτου*.

Et Suidas *Θυμῖς ὁνομαζομένη*. Ammianus libro xxii. C. 16. Exceptis minoribus multis, Arthribi, & Oxyryncho, & Thmui, & Memphis maximis urbibus nitet. SVR.

THMVIS.] Aegyptius hoc vocabulum hircum significat, auctore Hieronymo: eundem *Mendetem* appellabant, de quo & flagitioso ejus cultu Herodotus L. II. 46. Vossian. & Cusani MSS. *Thumuis*, *Thumui* vir doctus Fabriciano exemplari adscripsit. WESS.

CYNO.] Straboni & Plinio *Cynopolis*. SIML.

CYNON M. P. xxv.] Cino m. p. xxv. habet Regium exemplar. Blandinianum & Longoliano, chino mpm. xxv. Neapolitanum cum mpm. xxx. Plinius de Cynopolite nomen. Strabo Heracleotico adjungit Cynopoliten nomen. Ptolemaeo ab occidua parte fluminis nomos, & metropolis *Κύνων*, id est, canum: & eo casu in hoc Itinerario: subaudiendum est stationis nomen. SVR.

CYNO.] Solennishæc urbium Aegyptiarum terminatio: docuit Eusebius in Esaj. C. xxx. fuisse illi nationi in more positum, ut ab animalibus, quæ venerantur, urbibus nomina inderent, *ὡς δὲ ἄλλοις τῶν Ἀιγυπτίων, ὡς δὲ τῶν Κυνῶν τῶν Κυνῶν*. Paria his Hieronymus L. II. in Jovinian. p. 202. scripsit: quare emendanda sunt, quæ ad Esaj. C. xlv. notavit. Nam ex pleraque oppida eorum ex bestijs & jumentis habent nomina, *Κυνῶν* a cane, *Λεωνῶν* a leone, *Θυμῖς* lingua Aegyptia ab hircis, *Αἰγῶν* a lupo. Fuit enim, ut MSS. indicant, *Κυνῶν*, *Λεωνῶν*, *Αἰγῶν* nec debuisset æ Martianaes contemptim habere & soli margini appingere. Ceterum Aegyptus aliam hoc nomine habuit, quæ in Meletii Breviario apud Athanas. Apol. Cont. Arian. p. 187. ἡ ἑνὴς Κυνῶν superior Cyno dicitur. WESS.

TAVAM M. P. xxx.] Habet Regium exemplar. Et reliqua Tafa mpm. xxx. Ptolemaeo metropolis *Ταῦα*. Et Stephanus *Ταῦα πόλις Ἀγέπτου*. SVR.

TAVA.] Novit urbem Hierocles. *Ιουδα Τάα*
V

ANDRO.
NITHINE.
HERMVLPOLI.
CHEREV.
ALEXANDRIA.

M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XX.
CHE-

Taua subscripsit Aſcion. I. Concilii Chalcedonenſis. WESS.

ANDRON M. P. XII.] *Manuſcripta, & Longolianum Andro mpm. XII. cum plurimum numero caſus ſit intelligendus, ut ſtationem ſubaudias: Plurimum numero, id eſt, Virorum; Ptolemaeo Ἀνδρωνόμος & metropolis Ἀνδρῶν. SVR.*

ANDRO.] Hoc ſolum verum eſt. Notitia Imp. Orient. ſub diſpoſitione V. S. Comitſ rei militaris per Aegyptum habet Legion. III. Dioeletianam Thebaidos Andro, ubi G. Pancirolus Itinerarii obliuſ non eſt: vellem me quoque docuiſſet, quid Thebaidos hoc loco eſſet: nam quæ de Thebaeorum militum Legione notavit, ea aliorum pertinent: puto indicari, Legionem illam III. Thebaidis provinciæ præſidariam fuiſſe, unde ſub Duce Thebaidos in eadem Notitia memoratur, nunc vero Andro ſtationem habuiſſe: ceterum Zoilus Epiſcopus Andro eſt in Athanaſii Epiſt. ad Antiochen. p. 776. WESS.

NITHINE.] Vel Nithine. In libro Notit. Naithu, vel Nurethine. SIML.

NITINE M. P. XII.] *Habet Regium exemplar: Blandinianum Nithine mpm. XII. Neapolitanum Nrethine mpm. XII. Longolianum Nithine mpm. XII. & Nirethine corrigitur. Quid eligere poſſim non video: niſi preferendam eſſe vetuſtiſſimi exemplaris lectionem propter ſexcentos annos. Et plane hereo an Neθr νόμος, & metropolis Ptolemaei ſit, an Naithu Notitiis provincialium. Nam provincia Auguſtammicæ Aegypti cohors prima ſagittariorum Naithu reſenſetur. SVR.*

NITHINE.] Hæc mihi nuſquam lecta: quæ Simlerus habet, in Auguſtammica fuerunt, nec commode huc transferuntur. Cogitaveram de Nitria, ſed ea propior Alexandriam fuit, xL. fere m. p. inde diſparata, ſi verum tradit Rufinus de Vitis Patr. C. 21. Plimbine apud Strabonem L. XVII. p. 799. & Athenæum L. I. Deipn. ult. legitur, ſono non multum hinc

recedens. Pſeudo-Anaſtaſius in Epitome Nitri- nem hinc ſumpſit; unde deliberandum eſt, veneritne a Nitro, quo Aegypti hunc tractum abundaſſe ex Sozomeno L. VI. H. E. C. 32. novimus, huic manſioni cognomen: quod vero Ortelius eandem ac Niciu facit, id ipſo manſionum ordine ſatis ſuperque conſutur. WESS.

HIERAPOLIS.] Forte Hermupolis parva. SIML.

HERMVLPOLIM M. P. XXIII.] *Regium Hermupoli m. p. XXIII. Blandinianum, & Longolianum Hieropoli mp. xx. & in Neapolitano Hieropoli m. p. XXIII. & Regii exemplaris veram, ac germanam lectionem agnoſco: Librariorum enim errore ex Hermupoli Hieropolis correctum eſt, quod viderint ejus urbis ter nomen eodem itinere repeti: Quod ſi animadvertiſſent iter Antiochia Alexandriam poſitum, in ipſius Alexandriæ ſtationem conſici, & aliud iter Alexandria ab auctore Hierafycaminon poſitum ſuſcipi, & rurſus per aliquos ſtationes jam peractas progredi, uti Cercu. Hermupoli & Andron, colligerent duas eſſe Hermupoles. Quæ de cauſa poſſite cum itinere manſiones finiuntur, neque titulus novi itineris apponitur, lineis miniaceis itinera poſſita, & conſtituta incluſimus. Alioqui ſi perpetua ſerie itinera ducerentur, neceſſe erat manſiones ejusdem nominis geminari: ut Cercu, Hermupolis, & Andron: cum eadem ſint. Stephanus auctor eſt Herodianum duas Hermupolis in Aegypto collocare, magnam, & parvam: & alias præterea ipſe adjungit. Sed duarum & à Ptolemaeo, & hoc itinero mentio ſit. Nam ab occidua Nili parte juxta litus eſt Alexandrinorum nomon aſſerit: quibus adjungitur Ἐρμῦπολις μικρῇ. Et rurſus ab eodem auctore ab occidua fluminis parte ſubjungitur Ἐρμῦπολις ὁ μέγας, & Ἐρμῦπολις Μεγάλη. Ut minime dubium ſit hanc Antonini Hermupolim, quæ ad litus videtur accedere, parvam eſſe: quæ mox alio itinere reſenſetur: & eo magna poſtea Hermupolis adjungitur. In Calcedonenſi Concilio Epiſ-*

CHEREV.
HERMVPOLI.
ANDRO.
NICIV.

M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XXI.
M. P. XXXI.
LE.

*Episcopus Hermupolis minoris civitatis subscrip-
tus fuit.* SVR.

HERMVPOLI.] Plerique omnes libri *Hie-
rapoli*: solus divinus est *Suritae* Regius. Hæc
in Alexandrino agro erat: quæ causa est, quam-
obrem Agathammon urbis hujus Episcopus
cæ τῆς Ἀλεξανδρίης γείρας fuisse dicatur in Brevi-
ario Meletii apud Athanasium Apol. contra
Arianos p. 188., ubi Benedictinos vide. WESS.

CHEREV.] vel *Cercesura*. SIML.

CERCIV M. P. XXIII.] *Regium* Cheteu
M. P. XX. Blandinianum Chercu M. P. XXIII.
et Longolianum: sed hoc Chercu mp. XXIII.
emendat. Neapolitanum Chereu mpm. XX. et
inter Chercu & Alexandriam iterum Heropo-
lim interjicit. Ego legendum arbitror *Cercu*: ut
ex eo nomine Cynocephali Aegyptiorum numinis
statio designetur: præsertim cum statim ab Alexan-
driae mansionem in Regio Cerey legatur, quod pro-
xime ad Cercu nomen accedere videtur. SVR.

CHEREV.] Nostris libris *Chereu* inest, Cu-
sani tamen schedæ *Chocu*; at *Chereu* nugator
Anastasius in Epitome. Verum esse, quod
amplexi sumus, Ortelius eumque secutus Th.
de Pinedo ad Stephani *Χαίρει* suspicati sunt.
Erat hæc prima mansio quæ Alexandria pro-
fecturis sese objiciebat, teste Athanasio in Vi-
ta S. Antonii. Verba appono ex Evagrii versio-
ne p. 860. Edit. Benedictin. Egreditur enim ad
primam mansionem Alexandriae, quæ appellatur
Chereu cum supra dicto, Nestorio. Unius diei iti-
nere τὴν Χαίρειν Alexandriæ Gregorius Nazianz.
Orat. XXI. p. 391. removet: atque hos audire
& ex Neapolitano libro ac Anastasio vocem
resingere placuit. WESS.

ALEXANDRIAM M. P. XX.] Habet Re-
gium exemplar. Blandinianum et Longolianum
Alexandria mpm. XX. Neapolitanum Alexan-
dria mpm. XXIII. SVR.

ALEXANDRIA.] De nobilissima urbe ta-
cere decreveram: nunc, mutata sententia,
pauca excerpto. Philo in Flaccum p. 988. *μα-
ζαλόπολις ἢ πολύπολις* appellat, priori usus titu-
lo, quod revera *μείζων ἢ ἐνδοξότερη* maxima ce-

leberrimaque esset urbs, ut in Legat. ad Cajum
p. 1017. dicit; qui locus, quod obiter moneo,
e mala distinctione laborat & male factus est
Latinus: posteriore vero, quoniam πύρρι μὲν
ἔστι πόλεως ἔσση, ἰππώνυμοι δὲ πύρριον
ἐστὶν ἀνθρώπων φωνή, quinque erant urbis regiones,
denominate a primoribus literis. De spatio, quod
urbs occupavit, notus est Strabonis L. XVII.
p. 793. & Josephi L. II. B. J. C. 16. §. 4. ac
Stephani dissensus. WESS.

CERCIV M. P. XXIII.] *Regium* Cerey M.
P. XVIII. Blandinianum, et Neapolitanum
Chercu mpm. XXIV. Hanc mansionem Alexan-
dria denno obit, ut iter Hierafycaminon profe-
quatur. SVR.

HERMVPOLIM M. P. XX.] *Regium*
Hermupoli P. M. XX. Blandinianum et reliqua
Hieropoli mpm. XX. librariorum errore: quem nos
patefecisse arbitramur. SVR.

HERMVPOLI.] In P. M. commissum esse,
ad percipiendum facile est, si anteriora consi-
derentur. Quæ annexa sunt præcedenti man-
sioni hic sedem figere debuerant & vicissim: è
libris nullum est auxilium. WESS.

ANDRON M. P. XXI.] *Regium* M. P. XXI.
et item reliqua: neque mirari quempiam oportet,
plura supra ex Andron mansionem Alexandriam
milliaria interfuisse, atque ex hoc Itinerario
Alexandria Andron stationem colligi apparet,
quod aliter mansionis diversiculo superius iter per-
actum sit. SVR.

NICIV.] Straboni *Nicias vicus*. SIML.
NICIV M. P. XXXI.] Habetur in manu-
scriptis exemplaribus, et Longoliano. Ptolemaeo,
ab exortu ad magnum Nili flumen nomos et me-
tropolis *Nixis*. Straboni *Nixis κόμη* et *Suidas*
Nixis κόμη ἐπὶ Ἀργυρίῳ. SVR.

NICIV.] Cusani schedæ *Nicium* M. P.
XXI., *Nyrium* Anastasius, satis perversè *Nixis*
Hierocles & Stephanus. Non est ergo cur ve-
rear in Meletii Breviario p. 187. *Ἡρακλείδης οὐκ*
Nixis, & Palladii Histon. Lausiaca C. 41. *ἄρ' ἔ*
τὴν ἀπὸν πλησίον Νixis et *πύλεως* scribere, dam-
nato *Nixis*, quod utrobique læstatur: neque
etiam

LETVS.
MEMPHI.
PEME.
ISIV.
CENE.

M. P. XXVIII.
M. P. XX.
M. P. XX.
M. P. XX.
M. P. XX.
TA.

etiam cur mihi præ illo urbs *Nichium* in Theopili Paschali III. arrideat. Quæramus nunc, quo olim fuerit nomine? Ptolemaeus eam in Prosopite nomo locat, ipsam vero insulam Prosopitidem Niciu hanc urbem sive vicum insedisit auctor est Scholiasies Thucydidis L. I. 109. *Προσωπίτης χωλιδὸν ἢ τὴν Νικίαν* ἦν ἡ πόλις, ἐπεὶ αὐτὴν ἀπὸ Μεγαβάδου: eadem itaque Prosopitis ac Niciu. Hinc vero & ex Herodoto L. II. C. 65. Hefychio succurre, scribenti *Προσωπίτης, ἢς ἦν πόλις ἐν Ἀργύπτῳ*. WESS.

LETVS.] Alias *Latos*, unde Latopolites nomos & Latonae civitas Ptolem. In libro Notit. *Latos*. SIML.

LETVS M. P. xxix.] *Regium Letus* M. P. xxviii. Reliqua vero *Letus* mpm. xxviii. Apparet etiam Stationis mansionem subaudiendam esse. Ptolemaeus *Λατοπολίτης nomos, & Λατοῦς πόλις*. Stephanus *Λατοῦς πόλις, πόλις Ἀργύπτου*. ἢ αὖ ἡ μάλιστα Μένειδου, καὶ ἢ αὖ Προεμίδου Λατοῦς ἱερῶν. SVR.

LETVS.] Codicum excerpta, quorum nobis usus est, M. P. xxviii. cum prioribus editionibus. Cusani liber *Lenis* mendose scribit. Rectum est vulgatum. *Ἰσθμὸς ἐν Λατοῦς* est in Meletii Breviario p. 187. Quæ Simlerus habet ex Ptolemaeo Latino hausta sunt, nec satis cogitate *Lato* Notitiæ Imp. Orient. huc translata est, aliorum pertinens, uti suo loco *Surita* docuit. Peccavit & in hac urbe ad Stephanum *Λατοῦς* cautissimus ceretorqui L. Holsteinius: nam *Λατοῦς*, ut Theodoretus Sermon. III. Therap. p. 51. appellat, originatio est a *Lato* pisce, *Λατοῦς* inde *πόλις* dicta: sed ea longissime hinc aberat, uti videbitur. WESS.

PEME.] Alias *Pene*. Forte *Ptolemais* apud Ptolem.

PEME M. P. xx.] In manuscriptis & Longoliano habetur. Videtur ex Stephano legi oportere *Pempte*, ait enim Πέμπτει πόλις Ἀργύπτου. SVR.

PEME.] Si *Pemptes* Stephani exploratus esset situs, de *Suritæ* conjectura constitui quid posset. *Peatms* in Notitia Imp. O. p. 212. inven-

nio, quod cum in Thebaide fuisse videatur, cum hac mansionem componere non ausim: expectemus ergo aliunde uberorem lucem. WESS.

ISIV.] Alias *Ufsi*. In libro Notit. *Isui*. SIML.
ISIV M. P. xx.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum & Neapolitanum* Vliu mpm. xx. Longolianum emendat Ufsius. Plinius L. 5. C. 10. *Isidis oppidum: sed juxta Nili ostia; ut hoc mediterraneum esse non possit. Stephanus, Ἰσίδου πόλις Ἀργύπτου ἐν τῇ Ἰσθμῷ*. SVR.

ISIV.] Non mihi dubium est, quin in Notit. Imp. O. *Isiu* sit legendum, quamquam male cum hac mansionem compositum: Fuit enim in Thebaide, ut Notitia docet. Videtur hoc loco *Isidis* templum, cujusmodi in Delta Peutingeri Tabula tria habet, fuisse: apposta vero viæ militari *Isidis* templa erant, quod ipsa peregre abeuntium habebatur patrona, qua de re Cl. Ever. Otto C. 8. de tutela viarum. WESS.

CENE.] *Coeno* vel *Coene*, alias *Orhune*. SIML.

CENE M. P. xx.] *Habent Regium, & Blandinianum. Et Neapolitanum* Etheme mpm. xx. Longolianum Cene mpm. xx. & Othene corrigat. Ptolemaeo juxta Chenobsciam *Καινὴ πόλις*. quam minime affirmare ausim hujus stationis esse. SVR.

CENE.] Niniuum festinans *Suritæ* notas Salmaſtus evoluit, ad Solinum p. 321. scribens, divinasse eum *Καινὴ πόλις*. Ipse *Coene* pro *Coeno*, i. e. *Cyno*, scriptum arbitratur: certe *Cyno* hic reſingendum, quod vehementer demirror. Illa enim in adversa Nili ripa posita fuit *Cyno*, testibus Strabone & Ptolemaeo, quos ipse vir doctissimus excitavit, ut *Cynopolim* vicinam *Oxyryncho* faceret: mihi vulgatum non displicet: videtur mansio *Καινὴ* aut *Καινὴ* dicta. Ceterum *Orheme* Cusani schedæ porrigebant, cum in Vossian. *Caene* esset. WESS.

TICANONA.] *Icanona* vel *Iticana*. Forte *Co* Ptolemaei. SIML.

TA.

TACONA.
OXYRYNCHO.
IBIV.
HERMOPOLI.
CVSIS.
LYCO.

M. P. XX.
M. P. XXIII.
M. P. XXX.
M. P. XXXIII.
M. P. XXXIV.
M. P. XXXV.
APOL.

TACONA M. P. xx.] Habet Regium exemplar. Blandinianum & Longol. Icacona impm. xx. Neapolitano Icatona mpim. xx. SVR.

TACONA.] Icacona plerique omnes MSS. solus Vossianus Ticacona: quid horum præstet, non temere dixerō. Salmastius in Solin. p. 321. Icacona præpōrtat, nulla addita causā. Infula Co non longe hinc afit. WESS.

OXYRYNCHON M. P. xxiiii.] In omnibus exemplaribus: cuius urbis, & ejus nominis ratio, apud omnes fere auctores apparet. SVR.

OXYRYNCHO.] Fuit in ea Aegypti parte, quam Arcadiam serior ætas appellavit. In Notitia Imp. Leonis ὁ Ὑρυνχὸς ὑπερβολὴς, veriturque Xyrinchus, satis ridicule. Urbs fuit amplissima & celeberrima, quippe quæ præter monasteria complura, xii. templa vidit, in quibus sacris operarentur cives, auctore Rufino de Vit. Patrum C. 5. De pisce cognomine provulgata sunt omnia. WESS.

IBIV M. P. xxx.] In omnibus legitur: neque ejus mansionis repertū fieri mentionem. Tamen apud Platonem in Phædro p. 274. Socrates se audivisse memorat, circa Naucratin Aegypti prætorum quandam deorum fuisse, cui dicata esset avis, quam Ibim vocarent: deo autem ipsi nomen Teuth. Hunc Mercurium fuisse, Cicero, & Eusebius sunt auctores. Strabo L. 17. p. 812. Aegyptios ex avibus Ibim, & accipitrem colere memorat: Plinius item Aegyptios Ibes suas invocare contra serpentum adventum prodit. SVR.

IBIV.] Mihi nusquam lecta hæc mansio est: putem vitio exscriptorum ex Stephano in Ἰβύσις emigrasse. Πρωτογενέτας, inquit, ὅς ἦν τοῦ καὶ Νυμφίου, ὃς ἦν ὁ καὶ τῆς Ἰβύδος ὁ Δ. ἰβύδατος τιθῆναι, non enim videtur Ἰβύς canoni, quem Stephanus ponit, bene respondere, nisi velis ab Ἰβύς λέγειν repetere, de qua culta non bene constat: sane si Ἰβύς scripteris, salva res erit. Refer huc Cl. Ever. Ottonis C. 3. de Diis Vialibus verba: mansio Aegyptiaca Ibis dicitur in Itinerario Antonini, quia

hoc animal, Ἰσίδι sacrum, viatoribus ad serpentes fugandos proderat: sunt enim in rem nostram accommodata. Ibi tamen MSS., nisi quod Cusani liber Ibium M. P. XXX. Est quidem in Evagrio L. I. H. E. C. 7. Ibis, sed non alia atque Oasīs magna, uti Cujacius L. XX. Observ. C. 30. ex Notit. Imper. Orient. liquido ostendit: quare ferenda non est Gundlingii confidentia, hoc negare aucti in Dissert. de Nestorianismo C. 15. WESS.

HERMVPOLIM M. P. xxiiii.] In manuscriptis & Longoliano legimus, atque hæc Ptolemaeo Ἡερμῶπολις μετὰ δὲ. Ammianus lib. 22. C. 16. Igitur Thebais multas inter urbes, clariiores aliis, Hermopolim habet, & Copton. SVR.

HERMOPOLI.] Ita MSS. præferunt, quorum Cusani xxxiii. m. p. adjungit: patrocinaur veteribus schedis Augustinus L. VIII. de C. D. C. 26. Hic enim, inquit, Hermes major, i. e. Mercurius, quem dicit avum suum fuisse, in Hermopoli, hoc est in sui nominis civitate, esse perhibetur. WESS.

CHVSIS.] Cussa in Notit. libro. Cusodiæ Ptolem. SIML.

CHVSIS M. P. xxiiii.] In manuscriptis & Longoliano legimus. Forte eam stationem designat liber Notitia provincialium, sub dispositione viri spectabilis Ducis Thebaïdos. Legio, inquit, secunda Flavia constantia Thebaeorum Cussa. Manuscriptum exemplar Bibliothecæ Aulæ Dei, Cusas: ut Chulīs appareat legendum esse: quemadmodum Gentilia nomina Aegyptia in is desinentia deducantur, Stephanus docet in voce Πρωτογενέτας. SVR.

CVSIS.] Suritum hoc loco audiendum non esse. Achilles docet Cusarum præful, Ἀχχιδὸς & Κάσιος ex Meletii Breviario p. 187. bene ergo Cusas Vaticanas, quem sequimur. Ptolemaei Φουχαγὰς Cusodiæ in hac vicinia fuerunt, nec tamen eadem quæ Cusae. WESS.

LYCON M. P. xxxv.] Regium Lico M. P. xxxv. Et reliqua Lico M. P. xxxii. Plinius L.

APOLLONOS MINORIS.
HISORIS.
PTOLEMAIDA.
ABYDO.

M. P. XVIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
DIOS.

§. C. 9. *do Praefectura Lycopolite: atque iidem Ptolemaeus, & Δόκων πόλις.* SVR.

LYCO.] Scripti libri *Lico*, quamquam paulo verius *Lycos* vetustiores editiones. Apophthegmata patrum tom. I. Mon. Græc. Cotelerii p. 404. *καὶ ἐδύνατο ἐς τὴν Δοκὴν* atque ad hanc formam vir eximius J. Alb. Fabricius L. IV. B. G. 26. p. 92. quod apud Suidam legis *Παῦλος Ἀιγύπτου ἐκ τῆς Δοκῆς* immutavit: sed cum *Δοκὴ* & *Δόκων πόλις*, uti *Κυρὸς* & *Κοῦρὸς πόλις*, diceretur, equidem haud scio an medicina sit supervacua. WESS.

APOLLONOS MINORIS M. P. XVIII.] *Regium exemplar* Apollinos minoris M. P. XVIII. Blandinianum & Longolianum Apollinos minoris M. P. XVIII. Neapolitanum Apollinos minoris M. P. XVIII. Ptolemaeo juxta Copton *Ἀπόλλωνος μίση*: & hoc ipso itinere in Regio exemplari Apollonos superiores. SVR.

APOLLONOS.] Vossianus *Apollines minores* M. P. XVII. ceteri Suritae libris accedunt. Verum videtur, quod expressum est. Hierocli *Ἀπόλλων μίση* dicitur. *Apollonos superioris* est in Notit. Imp. Ot., prorsus ad eandem formam: atque ita *Apollonis status* habes in Capella L. I. p. 10. & *Apolloni copulatam* p. 3. in bonæ notæ MSS. WESS.

HYSOPIS.] Alias *Hisoris*. Forte Hypsele Ptolem. SIML.

HISORIS M. P. XXVIII.] *Habet Blandinianum, nam in Regio hujus mansionis nomen desideratur. Neapolitanum Nisopolis* mpm. XXVIII. Longolianum *Hisoris* mpm. XXVIII.: & *Hisopolis* emendat. De urbe Busris Strabo, & de Busririte nomen: quod inhospitalitatem loci posteris calumniarentur: & Busris oppidi juxta Nili ostia Plinius L. 5. C. 10. meminit: nihilque ad hanc mansionem pertinere videntur. Neque Ptolemaei Busrirites nomos, aut metropolis Busris: Vicus vero, cujus Plinius meminit, multo minus, libro XXXVI. C. 12. de Pyramidibus agens. Reliquæ, inquit, tres, quæ orbem terrarum implevere fama, sane conspicuæ undique à navigantibus, sitæ sunt in parte Africae monte faxæ, steri-

lique inter Memphim oppidum, & quod appellari diximus Delta: à Nilo minus IIII. M. P. à Memphi VI: vico appposito, quem vocant Busrim: in quo sunt affluenti scander illas. Tot enim M. P. à Memphi ad hanc interjacent mansionem, ut nihil ad eum vicum attingere possit. SVR.

HISORIS.] *Hisoris* excerpta codicum nostrorum. *Hisoris* videri posset inflexum ex *Hosiris* sive Osiris, ut in veteri lapide apud Sponium Miscellan. p. 103.

MYTILIA
ALBANA
HOSIRI ET
FORTYNAE.

Scio Sponio *Hosirim* in numinibus ignotis visum esse recipiendum, nec satis tamen cogitate, uti a Fabretto C. VIII. Inscr. p. 488. est animadversum: cum tamen MSS. in vocabulo scribendo variant, forte verior erit Simleri conjectura, Ortelio non improbata. WESS.

PTOLEMAIDA M. P. XXII.] *Habent manuscripta. Longolianum* mpm. XXXII. Strabo Ptolemaida urbem omnium maximam, quæ in Thebaide sunt, & Memphi non minorem commemorat: & Ptolemaeo statio, & præterea alia *Πτολεμαῖς Ἐπίου*, quæ hoc itinerari designari videtur: nam & Ptolemaeo quoque illi *Ἀβύδος* subjungitur quemadmodum ab Antonino. SVR.

PTOLEMAIDA.] Vossian. Ptolemaidam, non omnino male, uti supra p. 149. est observatum. WESS.

ABYDVS.] Libro Notit. *Abocodo*. SIML.

ABYDVM M. P. XXII.] *Habent omnia exemplaria. Strabo* L. 17. p. 813. Abydum olim urbem maximam videri fuisse, secundam post Thebas, & sua etate in parvam habitationem redactam; Plinius L. 5. C. 9. Mox Veneris oppidum, & iterum Jovis ac Tentyris: infra quod Abydus, Memnonis regia, & Osiris templo inclitum. VII. M. P. in Libyam remotum à flumine. Plutarchus comment. de Iside & Osiride Abydi Aegyptiorum proceres humari consuevisse auctor est: atque inibi verum Osiridis esse sepul-

DIOSPOLI.
TENTYRA.
CONTRA COPTO.
PAPA.

M. P. XXVIII.
M. P. XXVII.
M. P. XII.
M. P. VIII.
HER-

sepulcrum. Ptolemaeo eodem quo Antoninus ordi-
ne *Ἀβύδοι*. *Διόσπολις* *μικροῦ*. *Τέντυρα*. SVR.

ABYDO.] Similes in animo hæc Notitiæ
Imp. Or. habuit: *Ala oclava Abydum Abocedo*.
In Expositione fidei Epiphani p. 1093. *τὴν* *ἑ*
Ἀβύδον, ac si *Ἀβύδος* rectus esset casus. D. Pe-
tavius in veteri codice *Ἀβύδος*, quod nihilo me-
lius est, invenit: putem *Ἀβύδος* *πάλαι* apud Athe-
næum L. XV. C. 7. in *Ἀβύδον* esse commutan-
dam: nam quæ de Memnone ibidem adduntur,
Abydum videntur requirere, veterem ejus re-
giam. WESS.

DIOSPOLIM M. P. XXVIII.] In manu-
scriptis nostris, & Longoliano legitur: satisque ex
Ptolemaeo apparet esse hanc parvam Diospolim.
Item Strabo, post Abydum est parva Diospolis,
postea Tentyra urbs. Plinius de præfecturis L. 5.
C. 9. Tentyrite, & Diospolite: & de magna
Diospoli, inquit, Et Diospolis magna, eadem
Thebæ, portarum centum nobilis fama. Ste-
phanus Diospolis magnæ in Thebaide Aegypti
meminit: & in Aegypto quatuor alias esse parvas.
SVR.

TENTYRAM M. P. XXVII.] Habent ma-
nuscripta, & Longolianum. *Stephano Τέντυρα*, &
Τέντυρα, & Ptolemaeo *Τέντυρα*. SVR.

TENTYRA.] Cusani liber XXVII. P. M.
a Diospoli disjungit, *Tentyra* cum ceteris ap-
pellatis. Juvenalis Sat. XV. 33.

*Inter finitimos, vetus atque antiqua simulata
Immortale edium & nunquam sanabile ruinis
Ardes adhuc, Ombo & Tentyra.*

ubi cave finitimos stricte accipias: sic falsa
dixit Juvenalis: intererant enim inter Ombo
& Tentyra alia oppida & nomi, ut ex Itine-
rario apparet, & fusc satis ostendit Salmastius
in Solin. p. 318. Fere tamen in iisdem finibus,
quamvis Nilo interfluente disjuncti, incoluerunt.
Hierocli vitiose *Τέντυρα* dicuntur: numus Ha-
driani in Theaur. Fredericiano C. X. §. 9. *TEN-
TYRA* L. IA. præfert. Ruinas urbis lustravit
P. Lucas Itin. Aegypt. p. 130. WESS.

CONTRA COPTON M. P. XII.] *Regium*

Contra Copto M. P. XII. & Neapolitanum.
Blandinianum Contra Copto mpm. XI. Lon-
golianum Contra Copto mpm. XI: & XII. cor-
rigit. Sape in his præfecturis Aegypti mansiones
in hunc recensentur modum, ut apparet. SVR.

CONTRA COPTO.] Sic libri, quorum
Cusani XXVII. M. P. adiungit. Copto est in No-
tit. Imp. Or. *Καπτά* in Plutarcho de If. & Ofir.,
verum hac de re alias. WESS.

PAPA.] Pampanis Ptolem., *Ripampane* li-
bro Notit. SIML.

PAPA M. P. VIII.] Habent manuscripti libri,
& Longolianus. Forte legendum erat Pappa: &
in Ptolemaei Geographia post Tentyriten nom-
nem vicus mediterraneus *Πάππαις*, non *Πάμπα-
ναις*. SVR.

PAPA.] Cusani schedæ M. P. XI. Pampanis
Ptolemaei citra dubium eadem est ac Notitiæ
Ripampane: nam teste Pancirolo MSS. *Pampa-
nae* edunt. Jam si ab hac nihil Papa discrepa-
verit, oportet ejus nomen longe sit deprava-
tissimum, quod pæne opiner. Visus tamen est
Salmastius in Solin. p. 318. in Juvenali hujus
mansionis sibi invenisse nomen: nam ubi post
ingeniosam Merceri conjecturam Sat. XV. 75.
legebatur:

*Terga fuga celeri præstant instantibus Ombis
Qui vicina colunt umbrosa Tentyra palma.*

ibi versatili usus ingenio, *Palma* radicitus ex-
cisa, restituit:

Qui vicina colunt umbrosa Tentyra Pampa.

Equidem lætus hoc amplecterer, si aliunde li-
queret, Pampanem Ptolemaei & Notitiæ, cau-
da decurtata, Pampam fuisse nuncupatam:
Pappa enim, qua inibi ex Itinerario vitur, con-
jectanti Suritæ accepta est ferenda. Foret præ-
terea & hoc commonstrandum, nullam pro-
xime Tentyra umbrosam fuisse palmam: quæ
cum frustra queram, pace magni viri, Ten-
tyra umbrosa palma vicina, præsertim cum læ-
tus in hoc tractu palmarum fuerit proventus,
donec aliud edocear, putavero. WESS.

HER-

HERMVNTHI.

LATO.

APOLLONOS SVPERIORIS.

CONTRA THMVIS.

CONTRA OMBOS.

M. P. XXX.

M. P. XXXIII.

M. P. XXXII.

M. P. XXXIII.

M. P. XXXIII.

CON-

HERMVNTHIN M. P. xxx.] *Regium Hermuntum* m. p. xxx: & Blandinianum Hefmuntum mpm. xxx. atque item Neapolitanum. Longolianum Hefmuntum mpm. xxx. Strabo post Thebas, Hermontim magnam esse, in qua Apollo & Jupiter colerentur: Plinius L. 5. C. 9. inter alias praefecturas Hermontithen recenset: sed in manuscriptis Hermontien legitur. Ptolemaeo, eodem quo Antoninus ordine, Ἡρμωνίς. Ἀπὸ τοῦ πόλεως, εἰς πόλιν μεταβαλὼν Ἀπὸ δὲ τοῦ Θρ. In Notitia provinciarum sub dispositione viri spectabilis Comitum rei militaris per Aegyptum Cohor. iiii. Hermunthi, & sub dispositione viri spectabilis Ducis Thebaidos Legio ii. Valentiana Hermunthi.

SVR.

HERMVNTHI.] MSS. nostri Blandiniano assentiuntur; Cusani tamen liber VIII. tantum m. p. apponit. Urbs haec in Aegyptiaca Aristidis p. 568. Ἡρμωνίς, in Actis S. Pachomii C. 11. Ἡρμωνίς, litera una detracta, dicitur: credo ita olim fuisse in Meletii Breviario p. 187. ubi nunc Κάλας & Ἡρμωνίς lectitur; invenerunt enim Benedictini in MSS. Ἡρμωνίς, quod à vero propius abest. Est inter numos Wildianos qui una parte caput Hadriani & AYT. KAIC. TPAT. AΔPIAN. ostendit, cum in altera insit EPMON. L. IA., unde Ἡρμωνίς non prorsus ineptum videbitur. Harduinus alium vidit, qui EPMONΘIC praeferebat. Arabibus Amant dicitur, Golio monitore ad Alferg. p. 103., cui P. Lucas, qui ejus parietinas descripsit, L. V. Itin. Aegypt. p. 119. jungi poterit.

WESS.

LATON M. P. xxxiii.] *Manuscripta*, & Longolianum Lato m. p. xxxiii: sed Laton numero plurimum Graeca inflectione legendum, ut urbem subaudias. Strabo L. 17. p. 812. Latopolitanos, Latum piscem colere tradit. Latopoliten nomen Plinius L. 5. C. 9. quoque commemorat. In Notitia Provinciarum, sub dispositione viri spectabilis Ducis Thebaidos Equites Sagittarii indigena Lato.

SVR.

LATO.] Non assentior Suritac. Ἀπὸ τοῦ τυπὸς urbium est Aegyptius. Passim quidem Λάτων dicitur, uti in Actis S. Pachomii C. 9. ἐκ Λάτων

Λάτων, & μὲν Πανχρῆμ. ὅπου ἐστὶ τῇ ὁμοίᾳ ἐπὶ πόλεως Λάτων, & Λάτων πόλις apud Stephanum in Ἀρχαῖς, quam Salmasius, ut Holsteinii notae indicant, in Λατὸς πόλις non satis iusta causa mutabat. Λάτων vitiose Hierocli dicitur. Nec tamen haec efficient, ut Lato, quomodo in Notitia & Theodoretio Therap. p. 51., dammandum sit. Formatum est, ut Λατὸν, Ἀπὸ τοῦ, atque alia plura. Quo nomine Arabibus sit nota, docebit Goliad ad Alferg. p. 103. WESS.

APOLLONOS SVPERIORIS M. P. xxxii.] *Regium* Apollonos superiores m. p. xxxii. Blandinianum Apollonino superiore mpm. xxxii. Neapolitanum Apollinos superiore mpm. xxxii. Longolianum Blandiniani lectionem refert: & Apollinos emendat. Superiorem dicunt Apollinis urbem, quam magnam Ptolemaeus cognominat, manifeste apparet: & item in Notitia provinciarum: nam sub dispositione viri spectabilis Ducis Thebaidos Legio recensetur II. Trajana Apollonos superioris.

SVR.

APOLLONOS.] *Apolline superiore* excerpta nostra, haud bene, sicuti Notitia ostendit. Hierocli est Ἀπὸ δὲ τοῦ.

WESS.

CONTRA THMVIN M. P. xxxiii.] *Regium* Contra Vmuis m. p. xxxiii. Blandinianum Contra tumus mpm. xxxiii. & item Longolianum. At in Neapolitano proxime ad veram lectionem, Contra Thmuis mpm. xxxiii: Nam celeberrima urbis Thmuis supra sit mentio.

SVR.

CONTRA THMVIS.] *Vossianae* schedae contra Tumius: Tumus aliae. Thmuis correxit vir doctus, qui Fabriciano exemplari fuit usus: ego vero Thmvin in hoc tractu non invenio: Debit in adversa Nili ripa, ut Ombi, Syene, sedem habuisse: nulla enim Thmuis, de qua supra, hic esse ratio potest. Fallor aut nostra est in Nodi. Imp. Or., quae sub dispositione V. S. duci Thebaidis aliam primam Hiberorum Thmoi constituit.

WESS.

CONTRA OMBOS.] Vel Ambos. Ptolem. enim Ombos, liber Notit. Ambos nominat. S. ML.

CON-

CONTRA SYENE.
PAREMBOLE.
TZITZI.
TAPHIS.
TALMIS.

M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. II.
M. P. XIII.
M. P. VIII.
TVT-

CONTRA OMBOS M. P. XXIII.] *Habet Regium & Blandinianum. Neapolitanum vero Contra Orobos mpm. XXIII. Longolianum Contra Ovilio mpm. XXIII. & Orobos corrigitur. Plinius L. 5. C. 9. Ombitis præfectura meminit. Ptolemaeus juxta Syenem non recte "Ομβος" pro "Ουβος. Nam in Ptolemaei libris Ulmae excusis anno MCCCLXXXVI. recte interpretis Ombi vertit. In Notitia provinciarum sub dispositione viri spectabilis Ducis Thebaidos, Equites promoti indigena Leg. IIII. Diocletianae Ambo, pro Ombo, aut ceree Ombis.*

CONTRA OMBOS.] Sæpe hujus urbis nomini vim librarii fecerunt: Juvenali Sat. XV. 75. Omnes, Stephano "Ολβος, Hierocli "Ομβος, Theophilo Paschali I. Ombos ingesserunt, sed Juvenali Mercerus, Stephano Berkelius auxilium tulerunt. Contra Orobos est in Cusani Schedis.

CONTRA SYENEM.] *Suenae, alias Syene.*

CONTRA SYENEM M. P. XXIII.] *Manuscripta Suenem & infra Siene. Plinius L. 2. C. 73. Syene, inquit, oppidum, quod est supra Alexandriam v. m. stadiorum.*

CONTRA SYENE.] *Suene est in MSS. nostris. Σοῖνα, Græcos LXX. interpretes fecuti, Origenes & Athanasius appellare solent, uti Benedictini ad Hist. Arian. ad Monachos p. 387. monuerunt: nec aliter Eusebius & Hieronymus in Onomastico, sicuti in Probabilibus ostendere memini. Σοῖνα Olympiodoro apud Photium C. LXXX. dicitur. Rufinus in voce vitiosus est Vit. Patr. C. 1. Cum gens, inquit, Æthiopum Romanum militem circa Cyrenem, quæ prima est ex Æthiopiæ partibus Thebaidis civitas, incurfaret: nemo enim ambiget, quin Syenem voluerit: Syrenem similis peccato MSS. Martiani Capellæ L. VI. p. 227. ostentant: plura infra dicam.*

PAREMBOLEM M. P. XVI.] *Regium Parembolæ M. P. XVI. Blandinianum Parempolem mpm. XVI. & corrigi Parempoli. Sasis*

apparet ex Castrorum metatione mansionis nomen desumptum. Certe Strabo L. 17. p. 819. ad Syenem tres Romanorum cohortes collocatas præsidii causa memorat: & Claustrum Rom. imperii habitam paulo post indicabitur. In eadem provinciarum Notitia sub dispositione viri spectabilis Cemitis rei militaris per Ægyptum Leg. II. Traiana Parembolæ.

PAREMBOLE.] *Plinius L. V. C. 9. in Syenes peninsula castra ponit sed latere Arabiae, unde alia esse debent. Hinc esse potuit Μαγεῖα πρεσβύτερον & Παγεμολῆς in Meletii Brevariario p. 188.*

TZITZI M. P. II.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum, & Longolianum Izitzi mpm. II. Neapolitanum Izita mpm. II.*

TZITZI.] *Regio Suritæ accedit Vaticanus, ceteri cum editis Izitzi aut Izzyzi. Quid horum verius sit, proorsus ignoro.*

TAPHIS.] *Vel Tasis. Ptolemaeo Tastsia.*

TAPHIS M. P. XIII.] *Regium Taris mpm. XIII. cum in eodem paulo post Contra Taphis legatur. Blandinianum & Longolianum Tasis mpm. XIII.*

TAPHIS.] *Nostri libri Tasis. Ταῖς dicitur Olympiodoro in Photii Biblioth. C. LXXX. p. 194. Quare minor Ch. Cellarium: L. IV. G. A. C. 1. p. 88. vocis scripturam incertam esse feribentem: sefellit credo virum optimum operum error, quo Taxis in Suritæ editione brevi post scribebatur. Ptolemaeus in Ægypti Æthiopiæque finibus Ταῖς locat, quæ forsitan ΤΑΦΙC est, librariorum imprudentia in ΤΑΘΙC mutata.*

TALMIS M. P. VIII.] *Habet Blandinianum, Neapolitanum, & Longolianum. In Regio Thalmis.*

TALMIS.] *Meminit ejus Olympiodorus, Φυλάρχης ἐν πρεσβύτοις & ἐν τῷ τὰ μὲν βασιλέων, principes & vases barbarorum, qui circa Talmis sunt, recensens, ut Cl. Cellarius jam monuit.*

TVTZIS.

PSELCSIS.

CORTE.

HIERA SYCAMINO.

ITER A PELVSIO MEMPHI.

DAPHNO.

M. P. XX.

M. P. XII.

M. P. IIII.

M. P. IIII.

M. P. CXXII. Sic.

M. P. XVI.

TA-

TVTZIS M. P. xx.] *Regium, Blandinianum, & Longolianum habent. Neapolitanum Tufis mpm. xx.* Sva.

TVTZIS.] Neque hæc mihi lecta mansio est: cogitaveram de *Gypso* ex L. ult. C. de Poenis: verum ea Aethiopiae in Arabico sinu insula fuit. Habet eam Ptolemaeus, sed male, ut sæpe, descriptus: *Γαζης νῆος* in ejus libris est. Veram scripturam invenit verus interpres, *Gypsis* legens: nec multum abit Coisliniani MS. *Γαζης νῆος*. Plura qui volet, consulat magni Cujacii L. XX. Observ. C. 31. & L. VIII. C. 27. Wess.

PSELCSIS.] Vel *Pselchis*, sic enim Plinius: altero modo Ptolemaeus nominat. SIML.

PSELCSIS M. P. XII.] *Habent manuscripta exemplaria, & Longolianum. Plinio libro vi. ca. xxviii. in manuscripto Toletano Spelcia pro Pselcia: alia manuscripta Plinii exemplaria Spelgin. Ptolemaeo in regione Metacomsi ab occidua fluminis parte Ἰλδης. Strabo libro xvii. p. 820. de rebus à P. Petronio in Aegypto gestis, cuius & Plinius meminit, Aethiopicam urbem esse perhibet: Πέσων τῶν ἰλδῶν αὐτῶν ἐς Ἰλδῶν πόλιν Αἰθιοπίας: pro Ἰλδῶν. Eandem enim esse, de qua Plinius mentionem facit, apparet, quod, uti Primin oppidum ordine Pselci adjunxit Plinius, ita postea itidem Strabo eadem oppida conjunxit eis Ἰλδῶν καὶ ἐς Πέσων ἑρμηνεύει. Aristidis Rhetoris libris vulgatis in eadem oratione Aegyptia p. 512. scribitur Ἰλδης. In Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis Thebaïdos, Ala Germanorum Pselca legitur, fortasse pro Pselci: quamvis in vetusto libro, quemadmodum in vulgatis Pselca legitur. In Concilio Chalcedonensi Johannes Episcopus Pselcis civitatis subscripsisse fertur. Sva.*

PSELCSIS.] Tabula *Pselci*. In Actis Concilii Chalced. tom. viii. Conc. Gener. p. 94. conspicitur Joannes *Ἰλδῶν*, qui pag. 587. *Ἰλδῶν* dicitur. L. Holsteinius ex corruptissimis vocabulis *Oxyrynchum* eruit: qui vero Suritac

persuaserunt Joannem Pselcis fuisse Episcopum, illi aliud inibi legerunt. Wess.

CORTE.] Vel *Ceste*. Forte *Dodecastichum* SIML.

CORTE M. P. IIII.] *In manuscriptis & Longoliano. Sva.*

CORTE.] *Coste* exemplar Lugdunense, obnitentibus MSS, edit. De ea Agatharctides, uti Cellarius quoque vidit, p. 22. inter Geog. minor. *Ἐκ τῆς Αἰθιοπίας γέγε, Κερία ἄγον. Post Elephaninam terram Aethiopum Cortia prima: vult credo Agatharctides, Cortiam primam esse Aethiopum urbem venientibus ex Aegypto: quare vereor, ut recte vir doctissimus Olympiodori urbem Πέσης cum Cortia composuerit. Prima ex Aethiopia in Thebaïdem venientibus occurrebat prima, unde & nomen habuit, si fidem capit Olympiodorus p. 194. Bibl. Photii: ego pæne arbitrer, Plinii Primin, quæ Strabonis est *Priminis*, paulatim in Primam esse versam. Wess.*

HIERA SYCAMON M. P. IIII.] *In manuscriptis, & Longoliano Hierasycamino mpm. IIII. Ultimam hanc mansionem ad Aethiopas usque, Itinerarium imperii Romani ultra Syenen promovit. Plinius libro vi. C. 29. Neronis exploratores à Syene Hieran Sycamion L IIII. m.p. renunciavisse, autor est. Ptolemaeo ab exortiva parte Arabum, qui Adei appellantur, juxta Cataracten minorem Ἰερασηνός. Sva.*

HIERA SICAMINO.] Sic & nostri MSS. Erat ultimus versus Aethiopiam terminus. Philostratus L. VI. V. A. C. 2. *Ἀφῆσθονος ἢ ἰνὶ τῇ Αἰθιοπῶν τε καὶ Ἀφῆσθονος ὅρα Συγκυρῶν ἢ αὐτῇ ἐνοικεῖσσι. Cum ad Aethiopum Aegyptiorumque venisset consinia, quæ Sycamionem appellant: sic ille sine Hieras addito titulo. In uno Parisiensium librorum notabatur, XL minus sunt. Wess.*

ITEM A PELVSIO MEMPHI M. P. CXXII.] *Regium CXXIII. & Neapolitanum: Blandinianum, & Longolianum CXXIII: cum singulares numeri, qui certiores visi sunt, sum-* *mana*

TACASARTA.

THOV.

SCENAS VETERANORVM.

HELIV.

MEMPHI.

M. P. XVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXVI.

M. P. XIII.

M. P. XXIII.

ITER

nam CXXII. M. P. conficiant. In Augustamnica, inquit Ammianus L. XXII. C. 16. oppidum Pelusium est nobile, quod Pelus Achillis pater dicitur condidisse, lustrari deorum monitu jussus in lacu qui ejusdem civitatis alluit mœnia, cum post interfectum fratrem nomine Phocum horrendis furiarum imaginibus raptaretur. Cum Arabia inter Nilum jaceat, & Arabicum sinum, in extremis ejus partibus situm esse Pelusium Strabo commonstrat.

SVR.

ITER A PELVSIO.] Mirus est librorum in probandis CXXIII. M. P. consensus. Herodotus L. II. C. 7. a mediterraneo mari Heliopolin stadium mille & quingentorum intervallo summovet, nostrique adeo numeros multis parafangis exsuperat, quod mihi mirum accidit, præsertim cum ipso auctore L. II. C. 158. a Casio monte, qui Aegyptum Syriamque determinat, stadia tantum mille sint in sinum Arabicum, nec Strabone L. I. p. 35. discordante.

WESS.

DAPHNEM M. P. XVI.] In omnibus mpm. XVI. auferendū casu legitur. Stephanus τῆς δάφνης ἀπὸ τῆς δάφνης ἀπὸ τῆς δάφνης. SVR.

DAPHNO.] Ita editi & scripti. Videtur ex Daphon Δάφνης ortum, quamquam & ex Aegyptiorum more, hanc vocalem in locorum nominibus amantium, repeti potest. Herodoto L. II. C. 30. Δάφνης Πηλυσίου. Græci interpretes frequenter Τάφνης eam urbem appellant, quæ Hebraeis est Taphnes & Magdolo jungitur Jerem. XLIV. 1. Eandem vero atque hanc esse non improbabilis est Bocharti L. IV. Phal. C. 27., & quem præntem habuit, Junii ad E(aj). C. XXX. 4. opinatio.

WESS.

TACASARTA.] Tacasaris libro Notit.

SIML.

TACASARTA M. P. XVII.] Habent præter Reg. exemplaria reliqua: & in eo M. P. XVI.

SVR.

TACASARTA.] Lugdunense & scriptum Vossii exemplar Tacasarta. Notit. Imp. Or.

alarum II. Aegyptiorum Tacasari habet, non Tacasari.

WESS.

THOV M. P. XXIII.] Regium exemplar Chou M. P. XXIII. & reliqua Thou M. P. XIII. Ptolemaeo Τόυε μετρίδι. In Notitia provinciarum sub dispositione v. f. Comitiss rei militaris per Aegyptum provincia Augustamnicae Cohors prima Augustae Pannoniorum Touh. Forte Thou.

SVR.

THOV.] Τόυε Ptolemaei longissime hinc disparatum fuit, Ombis vicinum. In Notitia Pancirolus Tobu, in notis Thov vulgavit. Videndum est, an mansioni inditum cognomen sit à Mercurio, quem Aegyptii Θάδθ vel Θάδθ appellabant, quo de Eusebius L. II. Præp. Ev. C. 9. XXIII. M. P. Parisinum scriptum & Lugdunense exemplar præferunt.

WESS.

SCENAS VETERANORVM M. P. XXVI.] Habent manuscripta & Longolianum exemplar. In Notitia sub dispositione ejusdem Comitiss, Equites Sarraceni Thamudeni Scenis veteranorum.

SVR.

HELIV M. P. XIII.] Regium mp. XXIII. & reliqua XIII. Plinius L. 5. C. 9. de Heliopolite nomo. Heliopolis Arabiae Strabo meminit, L. 17. p. 807. & ante eam Eudoxi speculam sitam, quemadmodum ante Gnidum, ad quam ille celestium motus observaret: & in Heliopoli Mnevim Deum ab Aegyptiis coli. Hujus Tacitus item meminisse videtur lib. 6. C. 28. cum avem Phoenicem in Aegyptum venisse prodit. Ptolemaeo & nomos, & urbs Hais metropolis: & altera in Coele-Syria, cujus infra ab Antonino mentio fit. Stephano plures ejus nominis urbes memorantur.

SVR.

HELIV.] MSS. nostri Helius exporrigunt, quod defendi Meletii auctoritate in Breviario p. 187. posset, ubi & Hais, nisi si & ibi commissum sit, quod putem: simili peccato Nais loco Nais supra habuimus. Exemplar Lugdun. & codex Paris. XVII. addunt. plura infra dicam.

WESS.

ITER PER PARTEM ARABICAM TRANS NILVVM.
 CONTRA PSELCIS. M. P. XI.
 CONTRA TALMIS. M. P. XXIII.
 CONTRA TAPHIS. M. P. X.
 PHILAS. M. P. XXIII.
 SYENE. M. P. III.
 OM.

ITER PER PARTEM.] Contra morem consummata M. P., & quo iter est, omiffa sunt. Mox contra Pselos M. P. X. excerpta nostra: xi. tamen M. P. margo Fabriciani libri dat.

WESS.

CONTRA PSELCIM M. P. XI.] *Regium* Contra Selcis M. P. X. & reliqua contra Pselos mpm. x i.

SVR.

CONTRA TALMIS M. P. XXIII.] *Regium exemplar.* XIII. & reliqua XXIII. SVR.

CONTRA TALMIS.] Si fani sunt numeri, oportet hæc mansio non plane è regione Talmidis fuerit, sed paulo supra eam Pselcin verius. In mansionum sequentium intervallo aut error est, aut in Olympiodoro, qui Talmidem disjunctam fuisse dicit Philis. *Διστάζειται ἡμεῶν πύξιν, (spatio dierum V. à Philis. p. 194. Bib. Photii)* affirmat. Schotti hæc male vertentis negligentiam castigavit Th. Reinseus L. II. Var. Lect. C. 5.

WESS.

PHILAS M. P. XXIII.] *Strabo libro primo* perhibet Philas Aethiopum & Aegyptiorum commune domicilium esse, & libro ultimo p. 818. *se cum* Cornelio Gallo ex Syene plaustris Philas venisse, per campum valde planum centum stadiorum spacio. Seneca *Questionum naturalium libro iii.* C. 2. Philac, insula est aspera, & undique prærupta, duobus in unum coitibus amnibus cingitur, qui Nilo mutantur & ejus nomen ferunt. Urbs rotam complectitur. Hanc Nilus, magnus magis, quam violentus, egressus Aethiopiam, arenasque, per quas iter ad commercia Indici maris est, prælabitur. *Procopium de bello Persico libro primo C. 19.* Philis Dioeletiani tempore nomen inditum prodidisse, mirum mihi videtur.

SVR.

FIILAS.] Hoc offerunt editi priores & MSS., neque hilum differunt Notitia Imp. Or., quæ *Legio I. Maximiana Filis*, male tamen & ex barbari temporis usu. Lucanus Philas ab Arabum populus femovisse, sive Aegypti terminum fuisse, qua trans Nilum Arabiæ adjacet,

auctor est: puto hanc esse sententiam versus 312. L. X.

Qua dirimunt Arabum populis Aegypti rura Regni claustra Philas.

Servii verba ad Aeneid. VI. 154. ex Senecæ libro de ritu & sacris Aegyptiorum excerpta de Philarum originatione, ab H. Grotio jam indicata, digna sunt, quæ relegantur. Aliam nominis causam Scholiastes Lucani, à Cl. Oudendorpio nuper cum publico communicatus, adfert. Jam quod Seneca ait Philas *totam insulam completi*, id nihil cum Aristide discordat in Orat. Aegyptiaca p. 577.

WESS.

SYENEM M. P. XII.] *Regium* Siena p. M. 111. Reliqua Siene mpm. 111. *Plinius L. 5. C. 9. videtur à* Philis Syenem 1111. M. P. *interjectum designare.* Ditionis, inquit, Aegypti esse incipit à fine Aethiopiæ Syene: ita vocatur peninsula M. P. ambitu: in qua Castra sunt latere Arabia: & ex adverso insulæ iii. Philas v. c. M. P. à Nili fissura, unde appellari diximus Delta. *Tacitus Ann. 2. C. 61. Elephantinem & Syenem* Claustra olim Romani imperii appellat, quod ejus atare ad mare rubrum patebat.

SVR.

SYENE.] Non est ab errore Plinius immunis, cum Philas ex adverso Syenes ponit: erant enim in eadem Nili parte Orientali. Contra Syenen Elephantine erat, sicuti, qui loca lustravit, Aristides testatur p. 579. Nec Suria, absolvi potest, à Plinio *interjectum III. M. P.* Philas inter & Syenen designari arbitrat: Plinius, quod Salmasius in Solinum p. 311. bene monuit, sententia est: Philas insulam in ambitu xv. M. P. habere. Ceterum Syenæ in præsidio erant Romani milites, quorum *φρούρα* habes apud Aristidem p. 577. Orat. Aegypt. Hinc ipsam Hieronymus in Ezech. C. xxi. *castrum Romanæ ditioni subditum* appellat. Quod vero ad intervallum attinet, quo in Itinerario à Philis disjungitur, id iusto contractius visum est Cl. Cellario L. IV. G. A. C. 1. Maluit xi. M. P. appo-

OMBOS.
CONTRA APOLLONOS.
CONTRA LATO.
THEBAS.
VICO APOLLONOS.
COPTON.

M. P. XXX.
M. P. XL.
M. P. XL.
M. P. XL.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
CHE-

apponere ob Strabonis C. stadia. At vero in alia omnia ablit non minore instructus eruditione J. Masson Vitae Aristidis Sect. VI. 3., Strabonis *ἐν τῷ σταδίῳ* in *ἐν τῷ* abire jubens, confusus inter sese K. & P. librariorum vitio: sic pæne numeris Antonini ratio constaret, xx. stadiis III. m. p. fere æquantibus. Nec tuta tamen hæc mihi via videtur: contra enim Heliodoros venit initio L. VIII. Aethiop. ubi de Philis *ἐν τῷ 3*; inquit, καὶ Ἐλεφαντίνος ἐν τῷ πρὸς τοῖς σταδίοις διευκταῖ, à Syene & Elephantine C. circiter stadiis distant. Maneat ergo Straboni auctoritas illibata & veri similitudo doctissimi Cellarii conjecturæ. Wess.

OMBOS.] Vossianæ schedæ *Ambos*, ad quem modum Not. Imp. Orient., ut supra Simlerus commonefecit. Wess.

CONTRA APOLLONOS M. P. XL.] *Id est*, ex adverso urbis magna Apollonis, quam superioris Apollinis supra cognominavit. Hujus mansionis in Notitia provinciarum fit mentio. Nam sub dispositione v. f. Ducis Thebaidos in his, quæ de minore laterculo emittuntur, *Ala prima* Francorum contra Apollinos legitur in vetusto exemplari: tamen si in vulgatis Apollonos tantum legitur. SVR.

CONTRA LATON M. P. XL.] Contra Lato mp. XL. *Habetur* in Regio, & Blandiniano, ac Longoliano. Neapolitanum Contra Latos mpm. XL. Ego contra Lato legendum arbitror, id est, ex adverso urbis Latorum, de qua supra fit mentio. Ex eodem laterculo Notitia provinciarum, *Ala vii. Herulia voluntaria* Contra Lato. SVR.

THEBAS M. P. XL.] *Desunt* in Regio. Et in reliquis Thebas mpm. XL. Strabo post Apollinis urbem Thebas recenset, quæ ejus ætate Diopolis vocaretur. Plinius L. 5. C. 9. iidem Thebas urbem esse, Diopolim magnam, & Thebarum nomon. Pausanias in Arcadici C. 33. Thebas Aegyptias, urbem Homeri carminibus decantatam, fama portarum centum nobilem, adeo delectas fuisse asserit, ut nec permediocres privati ho-

minis fortunas adæquarent. Sed Ammianus de Thebis Aegyptiis L. 22 C. 16., Hecatompylas, ait, Thebas nemo non novit. SVR.

THEBAS.] Ne quid de hac dicam, magni Bocharti fecit diligentia L. IV. Phal. C. 27. Nec præterire tamen possum, Itinerarii numeros haud parum conturbari ab Herodoto, quippe Thebas L. II. C. 9. ab Elephantine, quam contra Syenem fuisse diximus, stadiis 100000, sive, ut in Mediceo MS. Gronovius invenit, 110000. separante, Heliopolin vero a Thebis intervallo stadiorum quatuor millium ostingentorum & sexaginta, utraque summa, si Medicum codicem sequamur, m. p. Antonini longissime exsuperat. Equidem qui hæc expediā non video, ceteroqui non ignarus, Herodotæam fidem in Aegypti rebus explicandis labare Aristidi Orat. Aegypt. p. 577. atque alibi fuisse visam. Vide & If. Vossium ad Melae L. I. C. 9. Wess.

VICVM APOLLONOS M. P. XXXII.] *Regium* Vico Pallonos m. p. vii. In reliquis Vico Apollinos m. p. xxxii. Ptolemaeus Apollinis parvæ urbi statim adjungit Κοπτῶν. SVR.

VICO APOLLINIS.] Diverfus hic vicus est ab Apollinis urbe parva: ejus est situs inter Lyco & Ptolemaidem. Quia tamen Strabo disertis verbis L. XVI. p. 815. καὶ τὸς Κόπτῶν, ait, ἐπὶ πολλὴ ἀφίσταται ἡ χαλιδυρὴ Ἀπιδωνῶν πόλις, credamus hanc esse Apollinis eam urbem aut certe illi vicinum vicum in orientali Nili ripa, neque inficiemur alteram in opposita fluvii parte fuisse, loco, quo dixi: Habet enim Stephanus ex Apione. Vide & Ch. Cellarii L. IV. G. A. C. 1. p. 82. Wess.

COPTON.] Cusani liber *Copton XXXII* M. P., ceteris vulgatis numeros probantibus, Ἰνδὸν καὶ Ἀφύδιον ὑπερβαίνει τὴν Κόπτῶν, Indorum atque Arabum emporium Aristides Orat. Aegypt. p. 611, esse dicit. Everfam esse a Diolethano Zonaras memorat. Vinum, quod circa eam urbem proveniebat, laudat Athenaeus

CHENOBOSCIO.
THOMV.
PANO.
SELINO.
ANTEV.
MVTHI.

M. P. XL.
M. P. L.
M. P. III.
M. P. XVI.
M. P. XVI.
M. P. VII.
M. P. VIII.
ISIV.

L. I. C. 25. *Καὶ* in veteri Notitia Ecclesiastica, quam Car. à S. Paullo vulgavit, pro *Καχ-
τῷ*, ut apud Plutarchum esse observavimus, di-
citur. Wess.

CHENOBOSCION M. P. XL.] *Regium* Co-
noboscio M. P. L. In reliquis Cenoboscio M. P.
XL. Ptolemaeo *Χηνοβοσκία*. Sed cum Stephanus
ex Alexandro in primo Aegyptiacorum *Χηνοβο-
σκία* praeferat, & cum vetustis exemplaribus con-
sentiat, Chenoboscion legimus. Ex Eaterculo
minore Ducis Thebaidos in Notitia provinciarum
Ala Neptunia Chenoboscio. SVR.

CHENOBOSCIO.] *Cenoboscio* nostri praer-
runt. *Χηνοβοσκία* & *Χηνοβοσκίον* simili forma sunt
apud Helych. & Pollux. L. IX. 16. L. Hol-
steini in Alexandri apud Stephanum verbis
Χηνοβοσκία emendat, atque ita S. Pachomii Vita
C. 1. *Ἀντὶς ἰσχυρὸς ἐστὶ τῷ ἄνω Θεβαΐδα ἔστιν
ἐν ὁκελησίᾳ καὶ ἐν κελυβήσιν Χηνοβοσκία*, pro-
fectus in superiorem Thebaida devenit ad ecclesiam
vici Chenoboscia dicti: habet tamen in sua ver-
sione Dionysius Exiguus *Cenoboscion*, haud
scio an in Graecis repertum. Eadem Vita C.
10. modo *πρὸ Χηνοβοσκία*, modo *ἐν Χηνοβοσκίᾳ*,
ut utroque numero videantur usurpasse. Ab
anserum pascuis nomen urbi venisse aper-
tissimum est; negat quidem Alexander apud
Stephanum ejusmodi illic pascua esse: at
nunquam antea fuisse, qui credemus? praer-
sertim cum inter solennes gentis fuerint victi-
mas, teste Herodoto L. II. C. 45. & suae Isi-
dis studiosissimi fuerint Aegyptii, cui sacri erant
anferes; hinc Philippus in Epigrammate, quod
ad Suidae *Κερχελαπ* Kusterus vulgavit, illi par
anserum aquaticorum offert.

Καὶ πόλιν ἔστιν ἐν τῷ ὁκελησίᾳ Wess.

THOMV.] *Thomo* vñl *Thomois*. Liber Notit.
Thm. SIML.

THOMV M. P. L.] *Habet Regium exemplar.*
Blandinianum Thomo mpm. L. & item reliqua.

SVR.
THOMV.] Vossianus MS. & margo exem-

plaris Fabriciani *Thomo M. P. L.*, reliquis editum
probantibus. Quae sit non facile dixerò. Wess.

PANO.] Ptol. *Panos*. Liber Not. *Peamu*. SIML.

PANV M. P. III.] *Manuscripta & Longo-
lianum Pano mpm. IIII. Plinius L. 5. C. 9.*

dein Ptolemais & Panopolis. Panopolites no-
mos Ptolemaeo, & metropolis Πανήπολις. SVR.

PANO.] Hoc recepi ob veteres libros &
Aegyptiorum morem, quo de ante: *πῶς τῷ
καλῶν Πανὶς* appellat Vita S. Pachomii C. 1.
Apud Suidam in Πανυσίτιν leges, *ἐν Πανὶς
ἰσχυρὸς & ἐν Ἀντῷ*. Eadem est ac Chemmis,
Diodoro teste L. I. p. 11. nec multo aliter Ara-
bes appellant, uti duumviri egregii Golius &
Alfergan. p. 102. & Alb. Schultens in Indice
Bohadini Historiae annexo ad *Thebaidos* vo-
cem docuerunt. Ceterum Suidae excerpta in
Πανυσίτιν & ἐλῶν & Πανὶς in Vita Pachomii
C. 7. argumento sunt, Th. de Pinedo
Stephani verba Πανὶς, πόλις Ἀντῷ sine iusta
caussa explevisse inculcato vocabulo, Πανὶς
πόλις, πόλις Ἀντῷ. Wess.

SELINO.] Forte *Selili* in libro Notit. SIML.

SELINON M. P. XVI.] *Manuscripta & Lon-
golianum Selino mpm. XVI.* SVR.

SELINO.] Simleri suspicio Pancirolo quo-
que blandita est. Mihi non liquet. Videtur
mansio ab apio dicta. Wess.

ANTEV M. P. XVI.] *Habent Regium, Blandi-
nianum, & Longolianum. Neapolitanum An-
theu mpm. XVI. Ptolemaeo Antaeopolites nomos,*

& metropolis Ἀνταΐα mediterranea. SVR.

ANTEV.] Videri posset in Ptolemaeo Ἀν-
τῷ fuisse ob Hieroclis & Notitiae Leonis
Imp. conspirationem atque concordiam: Νί-
μους Ἀρτεμπολίτης est in Athanasii Apol. contra
Arianos p. 183. & Μακρίδης Ἀντῷ in Aetion
I. Concilii Ephesini I. sed hi omnes ex Ptole-
maeo sunt corrigendi. Ab Antaeo, de quo in
Herculis laboribus poetae, loco nomen est.
Venit enim ille in Aegyptum ab Osiride evo-
catus, ut ex Diodoro Siculo Cellarius L. IV.
C. 1. p. 79. ostendit. Wess.

MV.

ISIV.
HIERACON.
PESLA.
ANTINOV.
PEOS ARTEMIDOS.

M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
M. P. VIII.
MY-

MYTHY M. P. VII.] *Regium Muti* M. P. VIII. *Ptolemaeum & Longolianum Muthi* mpm. VIII. *Neapolitanum Mithu* mpm. VIII. *Ex eodem Latereulo minore Ducis Thebaidos, Cohors scutata civium Romanorum Mutheos.* SYR.

MYTHI.] Cusani schedæ *Muthu* M. P. VIII., cum ceteri *Muthi* mordicus retineant. G. Pancirolus ad Notitiæ Imp. Orient. locum, quem Surita tetigit, hanc mansionem non præterit.

WESS.

ISIV.] Huc pertinet ex Not. Imp. Or. *Ala IV. Britonum Ipsi*, ubi *Ipsi* esse scribendum, nulla est dubitationis causa. Vidit & hoc Pancirolus.

WESS.

HIERACON M. P. xx.] Urbem aut vicum *subaudiemus oportet, ut sit ἱεράκων. Aegyptios sacerdotes Martem & Venerem per duos viri- que sexus accipitres subindicasse ferunt in Hieroglyphicis. Strabo præterea ex avium genere eos Accipitrem atque Ibim coluisse auctor est, ut supra dixi.* SYR.

HIERACON.] Est apud Strabonem L. XVII. p. 817. *ἱεράκων πόλις ἢ ἱεράκων πύργος, Hieracon urbs, ubi accipuer colitur, sed ea longe gentium hinc afuit, Apollinis urbi magnæ vicina. Credo latere huius nomen in his Notitiæ Imp. Or., Cohors prima Lusitanorum Theraco: nam proxime Mutheos mansioni jungitur, & sæpe hi & th. a librariis confunduntur. Scio Pancirolum Thericum L. I. C. de Defensor. Theraco stabiliendo arcessivisse: sed frustra; neque enim Imp. Valentinianus & Valens in primo suo Consulatu, cuius in ea lege mentio est, in Aegyptum penetraverunt: ille in Thracia atque Italia egit, hic in Asia minore & Syria. Verum hæc loci alterius sunt. Hieroglyphicæ, de quibus Surita, Horapollon L. I. C. 8. exponit.* WESS.

PESLA.] Liber Notit. *Pesla*. Ptol. *Passalus*.

WESS.

PESLA M. P. xxviii.] *In manuscriptis & Longoliano legitur. Ptolemao post Autacopolitem nomen deinde Πασάλευ, qua de re nihil asserere possum.* SYR.

WESS.

PESLA.] Cum Simlero consentit Pancirolus. Ego vero modestiam Suritæ amplector, & *Passalon* Ptolemaei cum *Pesla* nunquam permiscebo: major enim *Pellæ* ab *Antae* urbe distantia est, quam ut *Passalon* Geographi esse queat. De Notitiæ *Pesla* nihil obloquor.

WESS.

ANTINON M. P. xxiii.] *In Regio Antenuo* M. P. xxiii. *Blandinianum, & Longolianum Antenou* mpm. xxiii. *Neapolitanum Anthe- nou* mpm. xxiii. *Ptolemaeo Antinoites* nomos: & *ejusdem metropolis Ἀντινός. Stephanus Ἀντινός, πόλις Ἀντινός, Ἀντινός πύργος. Pansanias in Arcadiciis. Sed plura de eo Xiphilinus ex Dione. Ammianus Antinonem appellat oppidum, lib. xxii. C. 16. Igitur Thebais multas inter urbes clariore alius Hermopolim habet, & Copton, & Antinonem, quam Hadrianus in honorem Antinoi ephebi condidit sui.* SYR.

ANTINOV.] Schedæ Vossianæ *Antenon*: Cusani *Antinon*. Vatican. *Antenou*: *Antinou* margo libri Fabriciani, verissime; neque aliter MSS. Ammiani. Idem probavit Origenes L. III. in Celsum p. 132., *καὶ ὅς ἐστι οὗτος ὁ Ἀντινός πύργος*, alibi tamen *Ἀντινός πόλις* vocitans, Placuit & Palladio Histo. Lausiac. C. 81., *ὁ Ἀντινός ἢ Ὁρασιών*. Aegyptium morem sequitur Joan. Moschus Prati Spirit. C. 37., urbemque *Antino πόλιν Ἀντινός* appellat, & qui eo meritis atque aetate præstantior est, Theodoretus L. IV. H. E. C. 18. Plura si desideres, operæ feceris pretium, ubi Casauboni & Salmastii notas in Spartiano Hadrian. C. 14. & 20. adiveris. Rudera urbis lustravit P. Lucas L. V. Itin. Aegypt. p. 59.

WESS.

PEOS ARTEMIDOS.] *Pensa* Termodis vel *Penjartemidos*. Liber Notit. *Pois Artemidos*.

WESS.

PEOS ARTEMIDOS M. P. viii.] *Regium Peos Artemidos* M. P. viii. *Blandinianum, & Longolianum Peusartemidos* mpm. viii. *Neapolitanum Penfartemidos* mpm. viii. *Quare legendum Peos Artemidos, duplici ditione arbitror: ut oppidum ex Dianæ antro cognomen sumpta.*

WESS.

MVSAE.
HIPPONON.
ALYI.
THIMONEPSI.
APHRODITO.

M. P. XXXIII.
M. P. XXX.
M. P. XVI.
M. P. XVI.
M. P. XXIII.
SCE-

sumpserit. Suidas enim πείθω, σπηλαιὸν spelaeon interpretatur. Ex minore Laterculo ducis Ithebaidos Ala II. Hispanorum Pois Artemidos. SVR.

PEVS ARTEMIDOS.] Hoc fuit in schedis, quas Fabriciani exemplaris possessor versavit, nec longe Parisinae abeunt, Peus Arcemidos edentes: Vossianae Pensar temidos, Cusani Pons Artemidos, Vaticanae Peus Artemidos. Libuit hæc enotare, ut periti habeant, quo ad verum ducantur. Peos Artemidos, quod Surita exudit, non omnino spernerem, si πείθω Grecis antrum esset, quod longe secus est. Σπήλιον speluncam notat, alterum vero eam partem, qua viri sumus: id Aristophanis verba a Suida, qui Suritam decepti, producta docent: hoc vero qui Dianae tribui possit eundem non video. Scio Aegyptios in Diis suis ἀρτυροφύλακας numerasse, nec eos tamen inter Diana locum obtinuit, si qua Horapollini L. I. C. 13. fides est; ceteroqui prorsus insolens non est, ut ab hominum membris nomina locis veniant, sicuti ῥεγὼς ῥεγίδω in Thebanorum finibus apud Xenophontem Hellen. L. V. p. 449. indicio est. G. Pancirolus Polis Artemidos minus placet, quippe longius a vestigiis veteris scripturae recedens. Pons Artemidos ex Cusani MSS., ni Notitia & Regius Suritae contra venirent, defendi posset: utriusque vocabula πῶς aut πῶνις Ἀρτέμιδος requirere & Dianae herbam innuere videntur. Si Peus verius sit, dabit πῶνις Ἀρτέμιδος: sunt autem πῶνις Hesychio ὀνισεύς, ἀναγνώσις. Oppianus Cyneg. L. III. 242.

Ὁὐχ ἰστέως, πῶνις τε μὴδ' αὖ, ὅτε οἷδ' ἀρτυροφύλακας.

Sed hæc in conjecturis deputo, quarum quæ verior sit, viderint peritiores. WESS.

MYSON M. P. XXXIII.] Regium Musæ M. P. XXXIII.: & item Neapol. Bland. vero & Longol. Musæ mpm. XXXIII. In Notitia Provinciarum Provinciae Augustamnicae, Cohors II. Toracum Muson. SVR.

MVSAE.] Hoc revocandum duximus ob conspirantem librorum concordiam. Notitia

patrium casum, Itinerarium rectum usurpavit, Pancirolus Murjam ex L. XLVI. C. Th. de Decurion. cum Musis his composuit, parum prudenter aut perite, quippe Pannoniae urbem. WESS.

HIPPONON.] Non male Ostellius ex Not. Imp. Or. huc reulit Alam Aprianam Hippone, an Ἰππώνης sive eorumque stabula mansioni nomen indiderunt? WESS.

ALYI.] Liber Notit. Alyi. SIML.

ALYI M. P. XVI.] Regium Alii M. P. XVI. & item Blandinianum. Neapolitanum Alyi M. P. XVI. Longolianum Alii mpm. XVI. & Alyi emendat. In Notitia Provinciarum, in Provincia Augustamnica, Cohors II. Itureorum Alyi. Suspicio apud Ptolemaem ante Babylonem in finibus Arabiae, & Aphroditopolis, que in Grecis deest libris, & in versis in Latinam linguam Onii cum asterisco legitur, esse hanc, que in Antonino Alyi legitur. Nam & in excuso Ulma anno cccc. lxxxvi. Onii legitur: & inter easdem urbes, que in hoc itineralio recensentur. SVR.

ALYI.] Bonum Simleri Suritaeque factum est, quo Notit. Imp. Or. Alyi & nostri Alyi inter sese composuerunt: eadem enim mansio est, quamquam quæ verior sit scriptura ambiguum. Nolle vero Onis sive Onias templum suspicatus esset Surita: id enim infra Aphroditopolin atque Heliopolin circa Bubastum fluvium fuit, de quo Cellarius L. IV. G. A. C. 1. p. 34. WESS.

TIMONEPSI.] Lib. Notit. Teneuti. SIML.

THIMONEPSI M. P. XVI.] Habetur in Regio, & Neapolitano. Blandiniano & Longoliano Timonepsi mpm. XVI. Ex minore laterculo Commis rû militaris per Aegyptum Ala prima Tingitana Thimonepsi. Et in vetusto exemplari Thimonepsi. SVR.

TIMONEPSI.] Rectissime Surita. Nam Thenuti Notitiæ, quod Simlerus advocavit, aliud est, nec quicquam cum hoc commune habet. WESS.

APHRODITEN M. P. XXXIII.] Manuscripta

SCENAS MANDRAS.

BABYLONIA.

HELIV.

SCENAS VETERANORVM.

VICO JVDAEORVM.

M. P. XX.

M. P. XII.

M. P. XII.

M. P. XVIII.

M. P. XII.

THOV.

scripta & Longolianum exemplar, Afrodito: & Regium M. P. XXXI: Plinius L. 5. C. 9. Aphroditopoliten nomen recenſet, & juxta oſſia Nili Aphroditen. Ptolemaeo & nomen & 'Αφροδίτης πόλις; & in finibus Arabiae & Aphroditopoleos Babylonem adjungit. Straboni item Aphroditopolitanus nomen, & urbs ejuſdem nominis in Arabia. In Notitia Provinciarum, in Auguſtammica ſub Comite rei militaris per Aegyptum Cohors iiii. Fuſtunſorum Aphrodito. SVR.

APHRODITO.] Fuit hæc urbs in orientali parte inſulæ Heracleoticæ. Hieronymus in Vita Hilarionis Aphroditon, niſi ſi error ſit, quod pæne arbitrer, appellat: Inde egrediens poſt triduum venit ad oppidum Aphroditon. In Hierocle 'Αφροδίτη eſt. WESS.

SCENAS MANDRAS M. P. xx.] Habent manuſcripta exemplaria & Longolianum. Ex minore laterculo Comitibus rei militaris per Aegyptum Ala vii. Sarmatarum Scenis Mandrorum: & Scenis Veteranorum Ala v. Rhetorum, ut forte legi oporteret Scenas Mandrorum in hoc Itinerario. SVR.

SCENAS MANDRAS.] Subſcripſit Petrus Scinorum Mandrorum Episcop. Aegyptiorum præſulum Epistoſtæ, Leonis Aug. inſcriptæ, ubi in verſione peccatum eſt. WESS.

BABYLONIAM M. P. xxi.] Regium Babyloniam M. P. xvi. Reliqua auſerendi caſu M. P. xxi. Strabo Babylonios, qui ſunt juxta Memphim, recenſet. Ptolemaeo juxta Heliopolim & Heroum urbem, quæ hoc itinere ab Antonino recenſentur, Βαβυλῶν. Alterius Perſarum urbis juxta Meſopotamiam, omnium, quas ſol unquam aſpexit, ut Pauſanias ait Arcad. C. 33. maxime, ejus auctoris ætate nihil reliquum haberi commemoratur. Proſertur & Babylon, & Babylonia. Liviſ libro xxxviii. C. 17. Macedones qui Alexandriam in Aegypto, qui Seleuciam, ac Babyloniam, quique alias ſparſas per orbem terrarum colonias habent. Plinius L. 5. C. 26. Babylonem urbem, Chaldaicarum gentium caput vocat, & partis Meſopotamiae & Aſſyriae

regionem Babyloniam appellatam tradit. Sub diſpoſitione Comitibus rei familiaris per Aegyptum in Notitia Provinciarum Legio xiii. Gem. Babylonia. In Sacris Scripturis & Babylon & Babylonia. SVR.

BABYLONIA.] Cuſani ſchedæ Babylonia M. P. XXII. Vaticanæ nulla M. P. agnoſcunt, reliquæ xii. Hieronymo & Athanaſio, huic Hiſtor. Arian. ad Monachos p. 387., illi in Vita Hilarionis Babylon dicitur: nec aliter Petrus Apoſtolus Epist. I. C. 5, 13., nam hanc eum intellexiſſe, liquido mihi oſtendiſſe viſus eſt Joan. Pearſonius Diſſert. de Succellion. Rom. Pontif. C. 8. Conditam fuiſſe a Seſoſtri Diodorus, a Cambyſe Joſephus reſert: cum utroque diſſentit Camp. Vitringa in Eſaj. C. XIX. p. 533., Nabuchodonofori urbis originem acceptam ferens erudita, ſed parum certa, conjectura. Sæpe Babylonia Aegyptiam ſcriptores rerum Hieroſolymitanarum, Alkabiram intelligentes, memorant. Vide Jac. de Vitriaco L. III. Hiſt. Orient. C. 7. WESS.

HELIV M. P. xxi.] In manuſcriptis, & Longoliano. Ptolemaeo Μετῶπολις 'Ηλίς ἢ ὁ μετῶπλις 'Αεγύπτου, & 'Αφροδίτης πόλις Βαβυλῶν. 'Ηλίς πόλις: quam huic loco ab Antonino designari arbitror. SVR.

HELIV.] Cuſani ſchedæ xxxii. M. P. addunt: Videtur in intervallo, quo ſequens manſio hinc diſjungitur, aut hic, aut ſupra fuiſſe commiſſum: hoc loco libri pæne concordant, non item ſupra. De urbe nihil addam, niſi Strabonis ætate jam πωλεῖται fuiſſe & præter veteris magnificentiæ veſtigia plura obeliſcos habuiſſe: eoſdem inibi Arabes obſervarunt, uti ex Indice Cl. Schulens in Miſtra cognoscere licebit. WESS.

SCENAS VETERANORVM M. P. xviii.] Regium M. P. xxxii. Reliqua M. P. xviii. cum ſupra in itinere à Peluſio Memphim, à Scenis Veteranorum ad Heliu urbem xiiii. M. P. connumerentur. SVR.

VICO JVDAEORVM.] Liber Noſt. caſtra Judæorum. SVR.

THOV.
HERO.
SERAPIV.
CLISMO.

ITER A SERAPIO PELVSIO.

M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. L.
M. P. LX. Sic
THAV.

VICVM JVDAEORVM M. P. XII.] Regium M. P. XXI. Reliqua M. P. XII. In Notitia Provinciarum Augustanicae provincia recensetur Cohors prima Epireorum Castris Judaeorum. SVR.

VICO JVDAEORVM.] Non ausim finire castra Judaeorum et hunc vicum nihil discrepasse. Hoc novi Judaeorum incredibilem multitudinem per Aegyptum fuisse dispersam. Philo enim in Flaccum p. 971. sua aetate decies centena millia in Aegypto incoluisse auctor est, cui numero haud levis accessio facta fuisse gentis et sacrorum metropoli eversa videtur: neque miror sub Trajano in Aegypto vicinaeque Libya res novas, quamquam maximo suo malo, fuisse architectatas. Haeserunt ibidem sub Christianis Imp., quare Valentinianus & Valens de corpore Judaeorum et Samaritanorum per Aegyptum L. 18. Cod. Th. de Navicul., & Arcadius et Honorius L. 2. de his, qui ad Eccles. quædam decernunt. Justiniano princeps in vicina Libya circa Boreon longe plurimos habitasse supra dictum est: eodem Imp. insulam Arabicæ sinus Jotaben, non longe ab Aila disparatam, obtinebant, ut est in Procopio L. I. B. Pers. C. 19. unde nemini mirum accidit, vicum Judaeorum in Aegypti fuisse provinciam. WESS.

THOV M. P. XII.] Ptolemaeus Τοῦ Μ. Μεσσηνιακῆς, & postea Ombos collocat. In eadem Augustanica Aegypti provincia, in plures enim postea Aegyptus redacta fuit provincias, ut Ammianus est auctor L. 22. C. 16., Cohors recensetur prima Augusta Pannoniorum Thou. SVR.

THOV.] Quæ Surita hic adscripsit, ea supra jam enotaverat. Causa repetitionis parum necessariæ quæ fuerit, non apparet. WESS.

HEROON M. P. XXIII.] Manuscripta Hero M. P. XXIII. Longolianum Hiero mpm. XXIII. Straboni libro XVII. p. 805. in Arabici sinus recessu Arsinoæ proxima est Ἡρώων πόλις. Ptolemaeus Ἡρώων πόλις, per quam & Babylonem Trajanus annis finit, & ad Heroum urbem, Arabiam

Petraeam, & Arabici sinus recessum protendi. Stephano vocatur Ἡρό. SVR.

HERO.] Veteribus libris reniti non libuit. Hero Stephani sese auctoritate & Aegyptiorum consuetudine tuebitur. Ἡρώων πόλις, ne alios memorem, Græci Interpretes Genes. XLVI. 28. appellant. Sita urbs supra intimum sinum fuit Arabicum, quem propterea Ἡρώων Theophrastus L. III. H. Plant. C. 8. vocat. WESS.

SERAPIO.] Vel Serapto. Ptolemaeus eodem fere loco ponit Arsinoën. SIML.

SERAPIV M. P. XVIII.] Oppidum, aut stationem designare videtur: cuius nullam reperi fieri mentionem. SVR.

SERAPIV.] Seraphim MSS. Cusani, quo fere modo Lugduni publicantur: restius Serapiu ceteri libri. Habet Peutingeri Tabula Seraptem intra Delta. Templum Serapidis fuisse videtur: tale Σεραπίου Alexandrinae urbis in eodem cultus Christiani conversum describit Sozomenus L. VII. H. E. C. 15. aliud circa Memphin habet Strabo L. XVII. p. 807. WESS.

LYSMO.] Ptolemaeo Clyfma. SIML. CLVSMON M. P. L.] Regium Clifmo M. P. L. in Blandiniano Lysmo mpm. L. Reliqui libri Lismo mpm. L. Ptolemaeo versus Arabicum sinum, Ἀρσινόη, Κλίσμο ποταμὸν. ut Clysmo praesidium Romanorum munitum fuerit. SVR.

CLISMO.] Libri nostri Lysmo. Visum est optimi libri vestigia legere, utpote ad Clyfma proxime accedentia. Κάριος & Κλίσμογος. Epiphanius Haeres. LXVI. C. 1. appellat, portumque habuisse docet, unde per Arabicum sinum in Indiam iter erat: circa Clyfma vasta erant desertaque loca: πᾶ ἔρημος πᾶσι & Κλίσμο, in quæ Dracontius fuerit relegatus, Athanasius nuncupat Hist. Arian ad Monachos p. 387. Quia vero sinui accubabat, inde ejus pars Clysmatis cognomen indepta est Philostorgio L. III. H. Eccles. C. 6. teste, idque apud Arabes in nostra tempora servat, uti præter Golium ad Alfergan. p. 144. Alb. Schultens ad

Ailam

THAVBASIO.

SILE.

MAGDOLO.

PELVISIO.

ITER A COPTO BERONICEM VSQVE.

M. P. VIII.

M. P. XXVIII.

M. P. XII.

M. P. XII.

M. P. CCVIII.

V. C.

Ailam sui Indicis offendit: jam quod Arabes ab eodem producti memorant, Pharaonem haud multo à Clymate submersum videri, id Eusebio & Cosimae Indopleustae pariter placuisse nuper in Probabilibus patefecit. Plura si voles, S. Bochartum L. II. Phal. C. 18. & H. Valefium ad Philostorgium adi.

Wess.

ITER A SERAPIO.] Hoc MSS. præferunt, quos deferere non placuit: paullo ante *Serapiu* malebant.

Wess.

THAVBASIO.] Liber Notit. *Thaupaesteos*.

SMIL.

THAVBASION M. P. VIII.] *Regium exemplar* Thausation M. P. VIII. Blandinianum & Longolianum Thaubasio M. P. VIII. Neapolitanum Taubasio M. P. VIII. In Notitia Provinciarum, in provincia Augustamnica Ala II. *Ulpia Asforum* Thaubasteos.

Svr.

THAVBASIO.] Non dubito, quin Notitia *Thaubasteos* prorsus idem atque hoc sit: sumum enim in provincia Augustamnica, in qua Notitia id posuit: neque ambigo, quin *castrum Theubatium* recte huc ex Hilarionis vita Ottelius retulerit: Verba adscribam, uti in MSS. lecta sunt. *Perrexist post triduum ad castrum Thebaston, ut videret Dracontium Episcopum & confessorum, qui ibi exulabat. Lique hinc primo Thaubasio Antonini in Thaubasto esse mutandum, & Martianaum non satis prudenter, damnata MSS. auctoritate, Theubatium retinuisse. Deinde vero Thaubastium à regione Clymatitis fuisse situm: nam Dracontius de quo Hieronymus in hac Hilarionis vita, ille est, quem supra ex Athanasio in deserta, quæ circa Clyfina sunt, relegatum docuimus. Denique G. Pancirolum sane quam negligenter Thebestion, celebrem Numidia urbem, cum Notitia Thaubasteos contendisse.*

Wess.

SILE M. P. XXVIII.] *Halent manuscripta & Longolianum. Ex minore Laterculo Comitiss rei militaris per Aegyptum Ala prima Aegyptiorum* Sellae.

Svr.

SILE.] G. Pancirolus in Notitia Syllae ex

hoc loco refingit, male, ut apparet, scribens: ego vero aliter sentio, & *Selaæ* cum hic tum in Notitia præfero: movet me 'Αλλεπτο επισημασθαι Σίλας επισημασθαι Αυγεστημνικης, *Alypius Ep. Selaæ provinciae Augustamnicae*, qui Concilio Ephesino I. adfuit.

Wess.

MAGDOLON M. P. XII.] *Regium exemplar* Magdalo mp. XII. & reliqua Magdolo M. P. XII. *Stephanus Magydalos πάλαι Αράβιαι, Έργα ταύτη περιγράφει.*

MAGDOLO.] Urbis hujus Jerem. XLIV. 1., uti Bochartus monuit, mentio est. Credo & huc referri debere ex Ezech. XXIX. 10. ככנול סנה ורר נכול כוש, a Magdolo Syenem & terminos Aethiopiae usque: sic enim vertenda ea esse arbitror. Graeci Interpretes LXX., quemadmodum ex Eusebio in *Μαγδαλας* cognoscimus, recte dederant *ἡμερῶν Μαγδαλας εἰς Σσηνῆς*, etsi nunc vulgo aliter legitur. Scio Jano Vlitio ad Gratii Cyneget. V. 307. hoc parum placuisse: verum nisi ita acceperis, sententia orationis non bene sibi constabit. Docetur enim, Aegyptum universam fore vastam & desolatam: jam verte, a turri Syenae Aethiopiam usque, & multum gravitati sententiae detereret: non sum ignarus, Hebraeis *כוש*, *Cush*, etiam Arabiae partem, Aegypto vicinam, adsignificare: sed eam si intellexeris, quid tandem fiet particulis *וירר* *וירר* *וירר* *וירר* usque: illa, nisi ego falsus sum, indicio sunt, desicere in priore membro *וירר* usque, perfectamque esse sententiam, a Magdolo usque Syenem & usque fines Aethiopiae. Idem dixero de C. XXX. 6. ejusdem prophetae. Verum hæc loci alterius sunt: agamus, quod instat.

Wess.

ITEM A COPTO BERONICEM VSQVE M. P. CCVIII.] *Habet Regium exemplar. Reliqua M. P. CCLVIII: qua lectio cum numeris, qui à Plinio in hoc eodem itinere assignantur, mire in vulgatis libris convenit. Inde, inquit, Berenice oppidum: ubi portus rubri maris, à Copto CCLVIII. M. P. Atque ex eo magna est suspicio à librario Regii exemplaris incuria*

PENICONON.
DIDIME.
AFRODITO.
COMPASI.
IOVIS.
ARISTONIS.
PHALAGRO.

M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
APOL-

quadam notam L. fuisse pratermissam: ut in eo legendum esset M. P. CCLVIII. Sed cum nec singulares Regii exemplaris numeri ejus conveniant summa, nec reliquorum exemplarium conveniant cum eorum summa numeri, & hujus itineris à Copto Berenicem, ex quo oppide Indiae, & Arabiae merces Romanum imperium & urbem Romam complere quotannis consueverant, & Plinius singulatim descripsit, ratione hydreumatum exposita, & XII. die confici iter illud ostendat, & Antoninus xi. mansionibus peragat, quibus sua nomina indidit; visum est exemplarium Antonini numeros committere, & locum Plinii L. 6. C. 23. integrum adponere vetustorum librorum lectione explorata. Digna res, nullo anno minus h. s. d. imperii nostri exhauriente India, & merces remittente, quæ apud nos centuplicato veneant. Duo millia passuum ab Alexandria abest oppidum Juliopolis. Inde navigant Nilo Coptum CCC. M. P.: qui cursus Etræis flatibus peragitur XII. diebus. A Copto Camelis inur aquationum ratione mansionibus dispositis. Prima appellatur hydreuma XXXI. M. Secunda in monte diei itinere. Tertia in altero hydreumate à Copto xcy. Deinde in monte. Mox ad hydreuma Apollinis à Copto CLXXXIII. M. P. Rursus in monte. Mox ad novum hydreuma à Copto CCXXXIII. M. P. Est & aliud hydreuma vetus, Trogodytricum nominatur: ubi præsidium excubat diverticulo XI. M. Distat à novo hydreumate XIII. M. P. Inde Berenice oppidum: ubi portus rubri maris à Copto CCLVIII. M. P. Sed quia major pars itineris conficitur noctibus propter æstus, & stativis dies absumuntur, totum à Copto Berenicem iter XII. die peragitur. Strabo L. 17. p. 815. Arabicas, & Indicas merces in Muris portum, quem rubri maris Plinius appellat, & postea Camelis Coptum Thebaicam transmitti asserit, atque inde Alexandriam per Nilum fossam. Et iterum

Plinius alio loco Copton Indicarum, Arabicarumque merciam Nilo proximum Emporium appellat. Aristides præterea in oratione illa Aegyptia p. 611. Copton Indorum, & Arabum Emporium appellat: quare celeberrimi hujus itineris mansionum numeris ex præpositis Antonini exemplaribus explicatis, minime dubium reor, quin veram Plinii summam CCLVIII. M. P. constent: tametsi in vetusto exemplari Toletano CCLVII. M. P. legitur, & in tribus aliis, quæ in Bibliotheca cænobii Aulae Dei asseruntur, CCLIII. SVR.

ITER A COPTO.] Excerpta librorum nostrorum, quibus Salmassiani libri accedunt, Item a Copto Berenicem M. P. CCLVIII. In Parisiensi MS., quoniam consummata M. P. dant CCLXI., adscribitur, III. sunt super, idque Salmassius in suis invenit. Vide eum in Solinum p. 834., ubi cum Plinio & Tabula hoc iter componit. Iter margo Fabriciani exemplaris præstat. WESS.

PENICONON.] Peniconicon. Liber Notæ Pheniconæ. SIML.

PENICONON] Ex exemplaribus apparatus lectionis discrepantia. In Notitia Provinciarum ex laterculo minore Ala viii. Palmyrenorum Pheniconæ: & in vetusto exemplari Aulae Dei Foenitionis. SVR.

PENICONON.] Peniconicon nostri & Salmassii libri. Fecit hinc Labbeus ad Olympiodorum Pheniconiconem, quod quid sit non bene capio. Felicius Salmassius *Πενικωνων* & *Χαμης* explicat: sed quid si *Πενικωνων*? uti *Αερτο* & *Αουδ*, ex secundo casu formatint? Habet in Thebaide urbem *Πενικωνων* Pheniconem Olympiodorus, sed Talmidi & Tapidi vicinam, unde hanc esse non dixerō. Vide Pothium Cod. LXXX p. 194. Manlio à palmis dicta est, quibus universa Aegyptus & in primis Thebais abundabat, uti Ezech. Spanhemius Diss. VI. de U. & P. Nuz.

APOLLONOS.

CABALSI.

CENON YDREUMA.

BERONICEN.

ITEM A COPTO BERONICEM.

VV. CC. CCALINIANVS, NEAPOLITANVS, & EXCVSVS
LONGOLIANVS.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXVII.

M. P. XVIII.

M. P. CCLVIII. Sic.

POE-

P. Numis. p. 344. condocesecit. Habet aliam Phoeniconem in Arabia proxinie sinum Nonnosus apud Photium Cod. III. & Procopius L. I. B. Perf. C. 19. imo Cosmas Indopleustes eo loci Israelitas ex Arabico sinu in continentem effcendisse adfirmat L. V. p. 195. Wess.

DIDIME.] Tabula *Didymos* appellat & *Aphrodisio* postponit. *Διδύμη* verum nomen videtur. Wess.

ARISTONIS.] Arbitratur Salmastius hoc titulo mansionem fuisse ornatum ab eo *Aristone*, quem Ptolemaeus exploratum sinum Arabicum apud Diodorum Siculum ablegasse legitur. Tabula hoc loco *Xeron* habet, forte ob cœli folie siccitatem. Wess.

PHALAGRO.] *Strabo* in libro ultimo juxta Arabicum sinum, & Heroum urbem *Φαλαγγα-πολῖτις νομός, ἢ πόλις Φαλαγγαπόλις*: quam nihil ad hanc pertinere existimare: nam ex recensione mansionum hujus itineris, quæ à Plinio commemorantur, satis apparet, nullius oppidi in eo mentionem fieri. SVR.

PHALAGRO.] Tabula scripta *Philacon*, quod merito verius esse Salmastius suspicatus est: *Φουλάκων κώμη* aut *σαῖμα* videtur appellata. Habet *Agatharcides* *Φουλάκων* in Aegypto p. 22. sed ea alia est. Wess.

CENON DIDREUMA.] Ita legitur* in impressis & manuscriptis exemplaribus. Sed Plinium secutus *Hydreuma* feci: sunt autem *Compasi* & *Apollones* *Hydreumata*. SIML.

CENON YDREUMA.] Videtur *Coenon* legendum. De *hydreumatis* nomine præter ea, quæ *Plinius* exposuit, & aquationum nomine *verius*, *Ptolemaeus* *Geographiæ* libro primo capite x. ἐκ ἐνδεδυμένων ἐν τῷ μὲν ἀλλὰ ἢ ἀναγκαῖον διὰ τὴν Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ ὕδατος: quod vetustius interpret *verius*, ob adaquandi diversiones: *quævis* in excusis *Ultimæ* adiquandi pro adaquandi legitur: in quo aliqui ex recentioribus sunt decepti: & aptius *verissimus*, ob aquationum distantias. SVR.

CENON HYDREUMA.] Vetusti libri *Cænon* *Didreuma*, & *Cenon* *hydreuma*. Non male ergo *Surita*, præsertim cum in Tabula insit *Cenonnydroma*: verissimum tamen est *Cænon* *hydreuma* *Kænon* Ἰερουσαλὴμ, quia *Plinius* *ne-vum* *hydreuma* sive *hydreum*, ut in MSS. est, appellat: Quin vero *Plinii* *hydreum* Ἰερουσαλὴμ probum sit, nulla est dubitandi causa: nec tamen ob *Harduini* allatam rationem, quæ *hydreum* locum aquationis, *hydreuma* ipsam aquationem esse ait: certum enim est Ἰερουσαλὴμ pro ipso aquationis loco à *Ptolemaeo* atque aliis esse usurpatum: potuissetque *Harduinus* ex *Salmastio* in *Solinum* p. 834., quem cum ea commentaretur ob oculos habuisse apertissimum est, nisi festinatio curam exemisset, solidiora confidere. Wess.

BERONICEN M. P. XVIII.] *Strabo* in sinu Arabico, & *Troglodytica* regione *Berenicem* constituit: atque itidem *Plinius* L. 2. C. 73. *Troglodytarum* urbem appellat, & *Stephanus* ex ejus neminis urbibus, tertiam in *Troglodytica* regione statuit. *Justiniani* *asæ* mare rubrum in finibus *Palæstinae*, qui ad id pertinent mare, *Romanorum* *dicionem* diremisse *Procopius* de bello *Persico* libro primo C. 19. auctor est. SVR.

BERONICEN.] *Vaticanus* *Berenicem*. Ableganda vero hinc est *Berenice* *Troglodytarum* urbs, quæ de *Surita*. *Plinius* hanc, & quæ in *Troglodytica* fuit, studiosè distinxit L. VI. C. 29. Eam, de qua sermo est, *Epiphanius* *Haeres.* LXVI. C. 1. memorat, indidemque merces ex India advectas per *Thebaidem* reliquamque *Aegyptum* divendi. Arabibus *K-sair* audit apud *Golum* ad *Alferg*. p. 145., cui jungi possunt *Stukii* scholia ad *Periplus* maris *Eryth.* p. 4. Ceterum *Pernicidæ* portum pro *Berenicidæ*, de qua terminatione vide *supra* p. 66., Tabula appellat, *Berikæn* *Epiphanius*, *Berenicæ* *Arrianus* in *Periplo*. Wess.

ITEM A COPTO.] Reliqui has mansio-

POENICONICONON.
 DIDIME.
 AFRODITO.
 COMPASI.
 IOVIS.
 ARISTONIS.
 FALACRO.
 APOLLONOS.
 CABALSI.
 CENONDIDREUMA.
 BREONICEM.

M. P. XXVII.
 M. P. XXIII.
 M. P. XX.
 M. P. XXII.
 M. P. XXXIII.
 M. P. XXV.
 M. P. XXV.
 M. P. XXIII.
 M. P. XXVII.
 M. P. XXVII.
 M. P. XXVII.
 ITER

nes, Suritae voluntati obsecutus, ut codicum discrepantiæ liquidius dignoscerentur, & tanto quidem magis, quod & nostri his assentirentur libri.

Wess.

ITEM THRACIAE.] Refert se hujus Itinerarii auctor ad suum in provinciis obeundis certum, & constitutum ordinem. Nam posteaquam illud Alexandria iter ab occidua Nili parte ultra Syenem Hierafycaminon usque absoluit, & postea ex adverso magni fluminis, Arabiam versus è regione peregit, ad celeberrimumque se iter Copto Berenicem contulit, quo viam Romani ad Indias, & Arabicas merces exportandas perfecerrant, rursus ad Thraciae provincia regiones intrandas convertit, quum superiore itinere Sirmio Nicomediam penetraverat: & à Cabyle Thraciae urbe Hadrianopolim iter instituit.

Svr.

ITEM THRACIAE.] Deficient hæc verba in MSS. veteribusque editis: sunt quoque inepita, sicuti quæ sequuntur indicant. Visum ergo est ea inducere atque delere.

Wess.

A CABYLE.] Scripti libri Cabile. Cabilis Tabula Peutingerana. Καβύλα Harpocratonii, Suidae atque aliis. Demosthenes Philippica IV. p. 78. Thraciae oppida Δεφύλων & Καβύλων & Μάστιγρον connectit, & ἐπὶ τῷ αὐτῷ π. 60., ubi scholiastes monet, loca esse obscura circa Strymonem atque Amphipolim, quod certe in Cabyle verum non est. Situs ejus cognoscitur ex Tabula scripta & Ravennate, a quibus in intima Thracia, circiter c. x. m. p. à Philippopoli collocatur. Ravennas præterea L. IV. C. 7. eam Marcianopoli pæne adjungit. Recte ergo Suidas καὶ μετὰ τὸ Ὠρεῖον in media Thracia positam fuisse ait: hinc porro cognoscimus, non sine ratione viros doctos Strabonis Calyben eandem atque hanc esse arbitrari: figit

eam supra Byzantium L. VII. p. 320, qui situs prorsus convenit. Videntur quidem gentilia nomina Calyben & Cabylon diversas facere urbes, siquidem a Calybe Καλοβύτων & Καλοβύτης, a Cabyle Καβοδωνί apud Stephanum formantur: neque tamen adeo prægnans validaque hæc ratio videtur, ut gemina oppida credamus; multum enim in his sibi indulservnt veteres, suntque Cabyletae a Cabyle apud Plinium L. IV. C. 11. ex Harduini sive potius Th. de Pinedo emendatione. Jam non indigna Cabyle fuerat. cui locus in Geographia sacra à Car. à S. Paulo assignaretur ob hæc ex fragmento III. Oper. Hist. Hilarii p. 1326. Severus Episcopus à Cabula opto vos in Domino bene valere. Quod autem Schurtzstleischius in Notit. Bibl. Viniensis p. 273. Cabylon & Philippopolim eandem facit, id enimvero, ne nunc alia adferam, Itinerario & Tabula sit invitis. Ceterum MSS. atque editi LXXIX. m. p. annectunt, solo Cusani una millia detrachente: vir doctus Fabricii exemplari adscript ferte LXXXIX.

Wess.

M. P. LXXVIII.] In Regio male CCV. pro LXXVIII: trium mansionum numeris inter se continetibus.

Svr.

ORVDISZA AD BVRGVM M. P. xxx.] Regium Orodista ad Burgum m. p. xxx. Blandinianum & Longolianum Orudisza mpm. xxx. Neapolitanum Crudisza ad Burgum mpm. xxx.

Svr.

ORVDISZA.] Hanc ego mansionem legere non memini. Burgi vocabulum ostendit castellum vicinam fuisse, quod labente Imperio burgum appellare adfuerunt. Vide Vegerium L. IV. R. M. C. 10. Ortelius in Thesaur. auctor est, esse qui suspicatur Aphrodisia legendum, quod nihil

ITER THRACIAE.

A CABYLE PER COMPENDIVM HADRIANOPOLIM VS-
QVE. M. P. LXXVIII. Sic.

ORVDISZA AD BVRGVM. M. P. XXX.

IN MEDIO. M. P. XXV.

HADRIANOPOLI. M. P. XXIII.

A PLOTINOPOLI HERACLEA. M. P. XCII. Sic.

TRAIANOPOLI. M. P. XXII.

APRIS. M. P. XXIII.

RE.

nihil adjuvamus: Aphrodisiadem sive Aphrodisia, ut Agathias & Tabula haud bene vocant, infra habebimus, sed in Cherfonneso Thraciae nec magno intervallo a Callipoli diversam: illius autem nulla potest esse ratio in intima Thracia constitutis. WESS.

IN MEDIO.] Si certum atque exploratum foret, mansionem hanc ita esse nuncupatam, quod media Orudisza inter & Hadrianopolim esset, citra dubium Suritae esset sententia: jam vero & altiarum potuit esse media. Margo Fabriciani libri xxxiiii. Hadrianopoli adponit, Cusani vero schedæ m. p. xxxiiii., quæ ad Suritae conjecturam proxime accedunt. WESS.

HADRIANOPOLIM M. P. xxxiii.] *Habent exemplaria, cum legendum videatur m. p. xxv. Nam ex superiore mansione In medio m. p. xxx. conicitur ab Orudisza Hadrianopolim l. m. p. abesse: & In medio ad xxv. m. p. constitutam fuisse eam mansionem, ut saepe videmus in hoc Itinerario.* SVR.

HADRIANOPOLI.] Urbem hanc ab Oreste, postquam se apud tria flumina circa Hebrum purificaverat, Oresteam dictam fuisse Lampridius in Elagabalo C. 7. refert. Habet tria flumina circa Hadrianopolim Nicetas Choniates in Manuele Comneno L. VI. p. 33. Edit. Basil., quæ, si acquiescere liceat in Lampridii narratione, ea esse potuerunt: ut ut est, scriptoribus rerum Constantiopolitanarum nihil magis solenne est, quam Orestiadis nomen Hadrianopoli imponere: Nicetas in Andronico Comneno p. 139. καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς τῶν Ὀρεστιάδων, εἰς τὴν δὲ αἰνῶν ἄλ- λ' Ἀδριανῶν πόλιν. In frequentibus Orestiadem atque Hadrianopolin frequentissime permiscet: Nicephoro Gregorae adeo Orestiadis nomen commodum atque elegans est visum, ut alie-

ro rarius utatur, nec quicquam dissentit Laonicus Chalcocondyles L. I. R. T. p. 20., nec Joan. Tzetzes, neque auctor Vitæ Arhanasii, Patriarchæ Constantinop., quorum verba excerptit Leo Allatius ad Georgium Acropolitam C. 13. WESS.

A PLOTINOPOLI HERACLEAM M. P. xcii.] *Utraque Thraciae urbs, & Plotinopolis nomen urbi ab Hadriano Imperatore ex Plotinae Traiani uxoris nomine inditum fuisse videtur; & eadem videtur esse mediterranea Heraclea, de qua supra ab Antonino mentio, altera nempe ab Heraclea Perintho Propontidis, de qua infra meministi Antoninus.* SVR.

• PLOTINOPOLI.] Traianusne an Hadrianus urbem condiderit cum exploratum non sit, vero videtur similis a Traiano originem & uxoris cognomen accepisse: Heracleam hanc fuisse aliam unde Surita noverit, equidem non perspicio: nam ea, quam supra habuimus, haud dubie Perinthus est. Justinianus Plotinopolin instauravit, Procopio L. IV. Aedif. Justin. C. 11. auctore: numi ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΙΤΩΝ titulum saepe præferunt. Aberat urbs, si Tabula fidem capit, nam in Antonino contractus est intervallum, xxxiiii. m. p. ab Hadrianopoli. WESS.

TRAIANOPOLIM M. P. xxii.] *Altera Traianopolis ab ea, quæ in Cilicia Selinus antea dicta fuit: ut Xiphilinus meministi ex Dione: quo loco Traianus diem obiit.* SVR.

APROS M. P. xxxii.] *Regium Apris m. p. xxxiii. Reliqua m. p. xxxiii. Apros Colonia Plinio L. 4. C. 11. quam à Philippis clxxxviii. m. p. abesse iradii, & Ptolemaeo Ἀπροι, & Perinthum Heracleam adungi Ammianus libro xxvii. C. 4. Stephano Ἀπροι, Ἰαλινὸς, μέλις Ὀρέ- ας.* SVR.

APRIS.

RESISTO.
HERACLEA.

ITER A SEBASTIA COCVSO PER MELITENAM. M. P.

CCXCIII. Sic.

BLANDOS.

M. P. XXIII.
M. P. XXV.

EV.

APRIS.] Nicetae *Ἀπρίσις* in Balduino p. 305. Coloniae dignitatem temporibus Antonini Pii ex Ligoriano numo, cui inerat COL. APROS. TITIA. AELIA. HADRIANA. ANTONINA. AVGUSTA, L. Holsteinius obtinuisse ad Stephanum arbitrabatur, sed oblitus loci Pliniani, in quo colonia est, Verius dixeris, a Claudio Imp. coloniam esse factam: habet enim Spohnius Miscell. p. 173. lapidem, inscriptum COL. CL. APREN., colonia Claudia Aprensi. Cedreni commentum, quo ab Apro Cari socero, rectius Numeriani dixisset, urbis nomen & originem repetit, explosit Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 15. WESS.

RESISTO M. P. XXII.] *Regium Resistu* M. P. XXII. Reliqua M. P. XXXII. & Plinii L. 4. C. II. excusa exemplaria totidem M. P. Apris Resiston connumerant, sed in tribus vetustis XXII. M. P. designantur, & in Toletano pessime affectus est hic locus. Infra omnia excusa exemplaria ab Apris Resiston XXVI. M. P. attribuant. Ptolemaeus Βιστωνίη ἢ Ταιδίων. Cum Plinius L. 4. C. II. Bisanthem Macrontichos dictam doceat: quae ad Propontide ad Melanem sinum inter duo maria porrectis muris procurentem excludit Cherrhonesum. Et Procopio item, de aedificiis Justiniani L. 4. C. 9., oppidum maritimum ad navigandum Hellepontum peridoneum situm habens Ταιδίων. Stephanus urbem Macedoniae Bisanthem juxta Thraciam apponit. Suidae Ταιδίων πόλις. SVR.

RESISTO.] Nostri MSS. XXXII. addunt: ego Regium Suritae sequor. Scio quid in Plinio Harduinus tentarit, sed ei satis suo loco facimus. Rectius ille animadvertit, non ex vero Pintianum Plinii & Itinerarii Resistum cum Rhadeusto composuisse: Rhadeustus veterum est Bisanthem. Ptolemaeus Βιστωνίη ἢ Ταιδίων. Haec extra militarem viam ad Propontidem erat posita: inde *ἡμῶν τῆς θαλάσσης* Xenophonit L. VII. Exp. Cyri p. 313., & *Ταιδίων* *ἡμῶν* Nicetae in Balduino p. 302., & *ἡμῶν* *ταῖς* *θαλάσσις* in Isacio Angelo III. p. 222. Jam ve-

ro Bisanthem Plinius a Resistu distinguit. Quare male Pintianum suum secutus est Surita, & Suritam alii. Resistus in Thracia mediterranea, nec tamen admodum celebris, fuit. WESS.

HERACLEAM M. P. XXV.] *Regium exemplar* Eraclea M. P. XXV. Blandinianum & Neapolitanum Heraclea M. P. XV. Longolianum XVI. sed harum mansionum numeri ex Regio collocati veram summam XCII. M. P. rationem conficere videntur. Adhuc Procopius Rhadeston ab Heraclea itinere diei abesse perhibet, eodem Commentario. SVR.

HERACLEA.] Magno consensu XV. M. P. librorum nostrorum excerpta addunt, quae X. M. P. augenda esse apparet. In Parisiensi libro margo exterior ostendit, respice, XI. sunt super. WESS.

ITEM A SEBASTIA COCVSON PER MELITENEM M. P. CCXCIII.] Consentiunt exemplaria Reg. & Blandinianum, ac Longolianum, in Neapolitano CCCXCIII. Ex Thraciae provincia in Cappadociam trans fretum transiit. Plinius L. 6. C. 3. in Cappadociae regione Colopena Sebastiam, & Sebastopolim recenset: & Ptolemaeus in Cappadocia inter mediterraneas Ponti Polemoniacy. Cocufos hoc itinerario tanquam celebre oppidum proponitur: cuius apud Geographos auctores nullam reperio mentionem. Ex his vero qui historiam Ecclesiasticam concinnare, apparet, oppidulum fuisse Armeniae Arcadii Imperatoris tempore, in Imperii Romani finibus, ad os Ponti in solitudine vasta situm, quo D. Johannes Chrysostomus in exilium projectus est, qui ad Constantium presbyterum hac scriptis: Septuaginta diebus in itinere consumpsit, aliquando tandem Cucufum peruenimus: locum totius orbis, propter solitudinem gravissimum. Et in eadem Epistola. Quandoquidem & nos tertium jam annum in exilio agentes, in fame, peste, bellis, continuis obsidionibus, solitudine incredibili, morte quotidiana, ensibus Isauricis, non mediocriter animos adjicit, & consolatur affectionis vestrae abundantia, & con-

EVSPONA.
 ARANIS.
 AD PRAETORIVM.
 PISONOS.
 MELITENA.

M. P. XXVIII.
 M. P. XXXIII.
 M. P. XXXVIII.
 M. P. XXXII.
 M. P. XXXII.
 AR-

constantia, & fiduciae stabilitas. Vide Nicéphorum lib. xiii. In Chalcedonensi Concilio Dominus Episcopus Cocufi civitatis subscripsisse traditur.
 SVR.

ITER A SEBASTIA.] Hoc vir doctus, qui Fabricii exemplar versavit, in MSS. reperit: ceteri a *Sebastia*: saltus qui hic fit in Armeniam, mihi pæne persuadet, itinera, quæ præcesserunt, infra fuisse ponenda, ubi ex Pannonia in Thraciam pergitur: neque enim commodè hæc connectuntur. Ceterum *Sebastiam* in Armenia prima Hierocles habet ac Procopius L. III. Aedif. C. 4., ubi à Justiniano novis moenibus ornatam fuisse addit: sed quod ille incolavit, id Tartarorum princeps Timur, infans crudeli supplicio excarnificatis, evertit, referente Duca Hist. Byzant. C. 15. Arabes eam *Sivæ*s vocant & III. mansionibus a Melitene disjungunt apud Golium in Alferg. p. 266.
 WESS.

BLANDOS.] Nusquam hanc inveni, ut nec plures alias, in remotissima hac orientis parte positas.
 WESS.

EVSPONA.] Ptolemaeo *Phuphena*. SIML.

EVSPONAM M. P. XXVIII.] *Regium* Eufpna M. P. XXVIII. Blandinianum Eufpna M. P. XXV. Neapolitanum Eufpna mpm. XXVIII. Long. Eufpna mpm. XXV: & XXVIII. corrigitur. Ptolemaeo *Ovavænu* oppidum retinetur: quod Armeniae attribuitur: neque ad hanc pertinere regionem potest; quæ adhuc Cappadociae est ante Melitenem.
 SVR.

EVSPONA.] Jam in Armeniam minorem devenimus, neque adeo, si cetera convenirent, Ptolemaei aut *Phuphenam* aut *Vasfapam* adspicere: verum nimium est in vocabulis discernere.
 WESS.

ARANIS.] Ptolemaeo L. V. C. 7. *Ægve*, sive, ut MS. Coislinianus, *Ægyn*. WESS.

AD PRAETORIVM.] Alias à Praetorio, meminit hujus liber Notitiarum.
 SIML.

AD PRAETORIVM M. P. XXVIII.]

Habent Regium exemplar, & Neap. Bland. ad Praetorium M. P. XXV. & Long. A Praetorio M. P. XXV: & XXVIII. corrigitur. SVR.

AD PRAETORIVM.] Ex Vaticano Schelstrate ad Praetorium vulgavit: ceteri variant. In Notitia Imp. Or., quam Simlerus citat, mansionem hanc legere non memini: est quidem sub dispositione Viri Spectabilis Ducis Armeniae *Ala prima Praetoria nuper constituta*; utrum vero in hac mansionem qui finivero? Praetorium in provinciis habitationi prædis erat paratum; si vero is palatium incoleret, praetorium vel suscipiendis conservandisque speciebus publicis, horreorum vice, vel alia necessarie rei deputabatur, ut Imp. Leo decernit L. 14. C. de Of. Ref. Provinc. Est apud Rodericum Carum L. III. Antiq. Hispal. C. 57. in veteri marmore PRAETORIUM IN VRBE MVNDA, QVO PATRES OB REM. ADMINIST. CONVEN. Plura dicam alias. Tu vero vide Jac. Perizonium Dissert. II. §. 21. de Praetorio.
 WESS.

PISONOS M. P. XXXII.] *Regium* Pisonos M. P. XXII. & reliqua exemplaria mpm. XXXII.
 SVR.

MELITENA.] Hic in MS. exemplari & in impressis codicibus perperam legitur *Maclea*na vel *Malecena*, cum in ipsa itineris inscriptione scribatur, id per *Melitenam Cocufum* ducere.
 SIML.

MELITENEM M. P. XXXII.] *Regium* Melitena M. P. XXII. Blandinianum Malecena M. P. XXXII. Neapolitanum Malecena mpm. XXXII. Longolianum Blandiniani lesionem praefert, quod plerumque in eo exemplari usu venit, & Malecena minime litteris corrigitur. Plinius Regionis Melitenae meminit: Cappadociae, inquit L. 6. C. 3., pars prætenta Armeniae majori Melitene vocatur: & Melitæ urbis, à qua Melitene dicta sit, ab eo fit mentio. In Colopena vero Sebastiam, & Sebastopolim. Hæc parva sed paria supra dictis. Reliqua sui paria *Melitam* à Semiramide conditam haud procul
 Z Euphra-

ARCAS.
DANDAXINA.
OSDARA.
PTANDARI.
COCVSO.

M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXXVIII.
M. P. CCLVIII. Sic.
SCA-

ITER A SEBASTIA COCVSO PER CAESAREAM.

Euphrate: & de Melitene regione, qua prolata sunt, paulo post: sed in vetustis exemplaribus, cum Melitae urbis ab eo mentio fit, littera adeo sunt implicata, ut vix elicias Melitemne, an Melitenam vocet. Strabo Amanum ad Euphratem & Melitinam usque progressi, ad quam Comagena Cappadociae adiacet, auctor est: ex quo loco Stephanus Melitenem urbem, non regionem intellexit & verba Strabonis profert. Ammianus libro xix. C. 8. Exinde Melitinam minoris Armeniae oppidum venimus. Ptolemaeus & Melitinae regionis ad Euphratem meminit, & in eadem regione Melitinae urbis. In Notitia Provinciarum sub dispositione viri spectabilis Ducis Armeniae Praefectus Leg. xii. Fulmineae Melitene recensetur. Justinianus praeterea Novel. 31. in Armeniae distributione tertiam Armeniam instituit eam, quae prius secunda dicebatur, in qua principatum teneret Melitene. Ἀρχαία πόλις τῆς Ἀρμενίας & καλεῖται τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐκείνην διὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἑπομένης ἡμετέρας. Procopius de bello Persico libro primo C. 17., Armeniae minoris Metropolis esse Melitenem tradit, urbem quidem dignissimam, deinde Samosata, & post Hierapolim; & ἑστὶ τῆς Κωνσταντινῆς L. 1. C. 7. in urbe Armeniae Melitena quondam Legionem xii. fuisse constitutam perhibet. In Concilio Chalcedonensi Constantinus Episcopus Melitinae civitatis metropolis Armeniae scribendo interfuit. Et Nicephorus Callistus libro xi. Ecclesiastica historia Concilium Tyanae coactum memorat, cui interfuit Orestius Melitinae Episcopus.

MELITENA.] Melitena. Matilenaque libri nostri edunt, quod à Simlero & Surita recte correctum est. Stephani errorem tetigit quoque Salmastius in Solin. p. 444. & Pinedo ad Stephan., sed qui ipse in errore sese induit, cum Ortelium notat, Melitenem urbem agnoscentem: nihil enim certius illius opinione. In Plinio Martiano Capella L. VI. p. 222. Melitam videtur legisse. Plura postmodum disser-

mus.

ARCAS M. P. xxv.] *Habent exemplaria manuscripta, & Longolianum: alterius ejus nominis urbis Phoenices regionis apud auctores Geographos celebris supra fit in hoc Itinerario mentio. Sva.*

ARCAS.] Habet Hierocles Arcas in Armenia secunda, quam tertiam esset jussit Justinianus Novell. xxxi. C. 1., ubi & Arcas Melitinae subesse vult. Vide etiam infra.

DANDAXINA.] Alias Dandacena. SIML. DANDAXINA M. P. xxiiii.] *Regium Dandanix M. P. xxiiii: & reliqua Dandaxia mpm. xxiiii., & infra eadem variant exemplaria.*

PTANDARI.] Vel Pandari vel Tandari. A Ptolemaeo Tanadaris ponitur in praefectura Caesaonica: distantiarum tamen ratio non bene congruit.

PTANDARI M. P. xxiiii.] *Regium Pandaria M. P. xxiiii. & infra Tandari, & Pandari. Blandinianum Pandari, & postea Pandari, & Ptandaris: Neapolitanam Pandari, & paulo post Pandari: & item in Longoliano, ut haud dubie Ptandari sit legendum. Forte ea est, quae Ptolemaeo in Praefectura Caesaonica provincia Armeniae Τανάδωρος appellatur. Nam infra à Sebastia Cocvso per compendium ab Antonino Comanis, & Ptandari adjunguntur xxiiii. M. P.*

PTANDARI.] Nostri omnes Pandari. Tanadus, Ptolemaei, ut recte Simlerus, ob distantiae differentiam huc pertinere non potest, nisi Geographum errasse velis. In veteri Notitia Metropolitanorum, edita a Car. a S. Paulo, Caesareae Cappadociae adjungitur ἡ Τανὰς, sed neque ille hic locum tuebatur: sunt enim ibi conturbata omnia, & multi Ephesino praefuli subiecti perverse in dioecesi Caesariensis transduntur: ἡ Ἀντιόχεια ibi verum est. Ego hanc & quae praecesserunt, nondum inveni. *Opera* non longe a Melitene Ptolemaeus ponit,

SCANATV.
MALANDARA.
ARMAXA.
EVLEPA.
CAESAREA.

M. P. XXVIII.
M. P. XXX.
M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XVI.
AR-

nit, potestque cum *Osdara* contendere. *Osdara* tamen Palatin. & Coisl. MSS. edunt. WESS.

COCVSON M. P. XXXVIII.] *Regium Cocufum* M. P. XXVIII. & *infra idem exemplar* P. dandari Cocufum M. P. XXXVIII. numerat. Blandinianum Cocufum M. P. XXXVIII. & Neapolitanum: Longolianum M. P. XXXVIII. corrigi XXXVIII. SVR.

COCVSO.] *Civitatum Cappadociae, nomine Cocufum* appellat Notkerus & Usuardus in Martyrum indice VII. Id. Junii. Cappadociae *ἡ ἐρημὸς τῆς Ταύρας* circa deserti Tauri montis loca adscribit Athanasius Apol. de fuga p. 322. & Histon. Arian. ad Monachos p. 348. Joan. Chrysostomus *τὴν ἐρημὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου* Epist. 119. & *πᾶσις τῆς ἡμέρας οὐκ ἐκλείπει ἐρημὸς τοῦ ἁγίου* Epist. 87. appellat. Quod vero Armeniae Cocufum contulerit, quam Cappadociae Athanasius esse aiebat, factum inde est, quod Armeniae II. sit attributa, cum olim Cappadociae fuisset, teste Theodoro L. II. H. E. C. 5. Ceterum Κοκκυσὶς Graeci nuncupare solent, quamquam Κοκκυσὶς in Vaticano Chrysostomi MSS. Benedictini invenerunt. Vide Epist. 84. & N. Bergerum L. III. Viar. Milit. C. 44. WESS.

M. P. CCLVIII.] Sic libri omnes; nec tamen singularum mansionum numeri respondent, neque id sane praeter solum. WESS.
SCANATA.] Alias *Scanatus*. SIML.
SCANATVM M. P. XXVIII.] *Regium Scanatu* M. P. XXV. & reliqua Scanatu M. P. XXVIII. SVR.

SCANATV.] Nostri omnes *Scanatu*: Cusani tamen liber alio itinere *Scanatus*, quod & Otelius in suo invenit, edit. Mihi alibi visa non est. WESS.

MALANDARA M. P. XXX.] *Habent manuscriptorum & Longolianum: cum infra eadem & Merandara & Malandara praefertur diversis itineribus. Forte Ptolemaei est Μάλανδα in mediterraneis Ponti Cappadociae provincia.* SVR.

MALANDARA.] *Malandera* Cusani sche-

da. *Μάλανδα* Ptolemaei ut haec sit, distantia non feret. WESS.

ARMAXA M. P. XXVIII.] *Regium Ermatum* M. P. XXVIII. & reliqua Armaxa mpm. XXVIII. & *infra semper Armaxa.* SVR.

ARMAXA.] In Tabula est *Armaxa*. Forte Ptolemaei est *Armaxa*. WESS.

EVLEPA.] Aequae ignorantiae tenebris obcoccata luce claritatis haec mansio caret quam praecedens: *Eulexa* dicitur in Cusani MSS. *infra.* WESS.

CAESAREAM M. P. XVI.] *Habent auctoritatem casu manuscripta, & Long. exemplar. Haec esse Mazaca videtur Straboni, Cappadociae metropolis: & Plinio L. 6. C. 3. sub monte Argaeo Mazaca recensetur, Quae nunc, inquit, Caesarea nominatur. Nicephorus Callistus L. 10. est auctor, Claudium Caesarem appellatione mutata, nomine suo cohonestavisse. Ptolemaeus in Praefectura Ciliciae, Cappadociae provincia, Μαζάκα ἢ Καίσαρεια.* SVR.

CAESAREA.] Procul vero est Nicephorus, Rectius Tiberio Caesarem cognomen accepisse Suidas in *Τιβέριον* tradidit. Urbs erat ampla, Argaeo monti accubans: unde Philostrato L. II. Vit. Soph. C. 13. *Καίσαρεια ἡ Καππαδοκίαν ὅπου Ἀργαίου στήθειον*, & Palladio in Chrysostomi vita p. 77. *Καίσαρεια ἡ αὐτὴ τῇ Ἀργαίῳ* dicitur, prorsus ut in numis KAICAPTON TON ΠPOC APFAIM. Diceret hunc similem montem in animo fuisse Morelli, verentis haec Libanii tom. II. p. 412. *Ἀλλὰ μὲν αὐτὴ τῶν ἀνδρῶν φιλοφροσύνην διδόντων ἀπὸ τῆς ἀλόγους Ἀθηναίων, ὡς Ἀργαίου κρητῆρος, quando Argaeum appulerunt: sed quidquid ille cogitarit, egregie falsus est; neque enim loci nomen sed viri est, quem Athenienses in regnum deduxerunt, qua de re Maufacus ad Harpocrationem. De cetero Caesarea ante Mazaca, Maxima perperam Ptolemaeo Luceni L. VI. H. E. C. 4., vocabatur. Hieronymus Quaeft. in Genef. C. X. *Mosch Cappadoce, unde & urbs usque hodie apud eos Mazaca, Mazaca dicitur**

ARTAXATA.
CODVZABALA.
COMANA.
PTANDARI.
COCVSO.

M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXXVIII.

ITER A SEBASTIA COCVSO PER COMPENDIVM. M. P.
CCVI. Sic.
TO-

derat ipse, dicitur: solus quod sciam Xenophon Ephesius L. III. Ephesiakon *Μαλαγγ*, *μάλιν* & *Καππαδοκίας μαγάλιν* ην *μαλιν* numero singulari appellat. Parietinas urbis, motu terræ disiectæ, Nicephorus Bryennius L. II. Comment. C. 3. memorat. Wess.

ARTAXATA M. P. XXIII.] *Regium* & Bland. habent. Neap. Artaxata mpm. XXVIII. Long. mpm. XXIII:] & corrigie XXVIII. Urbs celebri fama majoris Armeniæ, quam Araxis præterlabitur. SVR.

ARTAXATA.] XXVII. M. P. Cufani MSS. alique apponunt: Regio tamen Suritæ consentit margo Fabriciani exemplaris. Artaxata Armeniæ majoris nihil ad hanc urbem, quippe longissime inde dispartatam. Tabula Peutingerana in hoc itinere LIII. M. P. a Comanis Cappadociæ *Arařaxa* habet: ea hæc est, agnita quoque Ptolemæo L. V. C. 7. Infra enim optimus Suritæ codex *Arařaxa*, ceteris *Artaxata* probantibus, edit. Wess.

CODVZABALA.] Vel Coduzalaba. SIML.

CODVZABALA. M. P. XVIII.] *Regium* Coduzalaba M. P. XVIII. & paulo post in eo exemplari Coduzalaba. Bland. Coduzalaba mp. XVIII. & infra Coduzalabla. Neapolitanum Coduzalaba mpm. XVIII. Longolianum Coduzalaba mpm. XIX:] & Coduzalaba corrigitur, quam dictionem preferendam existimavimus. SVR.

CODVZABALA.] E libro Cufani Coduzalaba M. P. XXIX. excerptum est, ex ceteris XVIII. M. P. Vaticanus præterea Coduzalabla: inferius vero Vossian. Codozalaba, Cufani schedæ Codolaba. In Tabula In ciliis invenitur, quæ nihil est celebratior. Wess.

COMANA M. P. XXIII.] Habent manuscripta & Longolianum exemplar. Hæc est Comana Cappadociæ cognominata, præfectura Cataoniæ Armeniæ, provinciæ Cappadociæ. Vtraque Dianæ Tauricæ sacra, ut pluribus refert Strabo,

Comana plurium numero protulisse auctor Commentarii Alexandrini videtur, cum de utraque urbe mentio fit, de Pontica hæc proferuntur. C. 35. Nam ex Ponto à Comanis jugum editum silvestre est pertiens in Armeniam minorem, quo Cappadocia finitur ab Armenia. Hujus vero Comanas Antonini hoc pacto C. 66. Magnusque itineribus per Cappadociam confectis, biduum Mazacæ commoratus, venit Comana vetustissimum, & sanctissimum Bellonæ templum, quod tanta religione colitur, ut sacerdos ejus Deæ majestate, imperio & potentia secundus à rege consensu gentis illius habeatur: Id homini nobilissimo Nicomedi Bithynio adjucavit, qui regio Cappadocium genere ortus, propter adversam fortunam majorum suorum, mutationemque generis, jure nimine dubio, vetustate tamen intermisso, sacerdotium id repetebat. De ea regni controversia plura apud Strabonem. Dion L. 35. p. 5. plurium etiam ditione duas esse urbes Cappadociæ non procul inter se distantes memorat: & utramque gladium habere, quem verum Iphigeniæ esse arbiarentur. Procopius de bello Persico libro primo C. 17., perhibet Orestem locis plurimis obitis, cum in Ponto constitisset, montem præruptum contemplasse, ad cujus radices Iris fluvius præterfluere: & eum locum ab oraculo sibi designatum existimasse, & eo loco urbem clarissimam cum Dianæ templo exadificavisse, quam Comanam ab excisa in eodem loco sibi coma nuncupavisset. At postmodum cum præsensisset, non rite oraculi mentem eviisse, errabundum locum quandam in Cappadocia, alteri, qui in Tauris erat, maxime similem, reperisse. Nam inibi & Taurus mons erat, & fluvius Sarus: ac rursus urbem nobilem eo situ condidisset, & templa duo, alterum Dianæ, Iphigeniæ vero sorori alterum, quæ postea Christiani in sua templa instaurarint, nulla ædificiorum penitus parte immutata: Eamque iidem urbem Comanam appellavisse ab excisa rursus coma, cum morbo omni-

TONOSA.
ARIARATHIA.
CODVZABALA.
COMANA.
PTANDARI.
COCVSO.

M. P. L.
M. P. L.
M. P. XX.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXXVIII.
M. P. CCLXVIII. Sic.
TO-

ITER AB ARABISSO PER COMPENDIVM SATALAM.

no liberatus esset. Suidas cum Κομόνα urbem commemorat, "Εν τῇ, inquit, ὁ Χρυσόστομος ἐξέτη πρῶτον.

COMANA.] Hæc χροῦν dicebatur, ut a Pontica discerneretur, Procopio & Justiniano Novella xxxi. auctoribus. Ponticam Iris alluebat, quem fluvium Gregorius Nyssenus in vita S. Macrinae p. 182. egregie descripsit. WESS.

TONOSA.] Forte Ptolemaei Horsa vel Horsa.

TONOSA M. P. L.] Regium, & Neapolitanum Tonofa; Blandinianum Tofona mpm. L. & Longolianum: sed sequenti itinere Tonofa praefertur.

TONOSA.] In Ptolemaeo "Ογομας est; Horsa, quam urbem Simlerus hanc esse conjicit, Palatini & Coislini MSS. scripturae "Ογομα respondet: ego nostram esse non temere duxero.

TRIARITHIA.] Vel Triarachia vel Ariarathia, quod magis probatur. Ptolemaeus in praefectura Sargaraufena Ariarathirae meminit.

ARIARATHIAM M. P. L.] Regium exemplar Ariarathia M. P. L. Blandinianum Triarathia M. P. L. Neapolitanum Triarathia mpm. L. Longolianum Blandiniani lectionem praefert, & Triarathia emendat. Ptolemaeo in praefectura Cappadociae provincia Sargaraufena "Αρειοαθῆνα: Ab Ariarath tamen Rege nomen jumpsisse, Stephanus prodit: "Αρειοαθῆνα πόλις πλεονέως Καππαδοκίας, καὶ "Αρειοαθῆνα (ita enim legendum est) Καππαδοκίας βασιλευσίου τοῦ βασιλεῦς Ἀντοχῆ.

ARIARATHIA.] Ptolemaeo in Palatini & Coislini MSS. "Αρειοαθῆνα, ad quam formam in Liberati Diaconi Breviario C. 13. Acacius Episcopus Ariarathirensis appellatur; putemurumque vitiosum esse. Regia fuit Ariarathae & Archelaei, Cappadociae regum. Vide Constanti-

num Imp. L. I. Them. II. & Novel. xxxi. WESS.

ITEM AB ARABISSO M. P. CCLXVIII.] Regium Ab Arabisso M. P. CCLXVIII. Et infra in eodem exemplari & Arabisso, & Babarisso, & Arabisso: cum de uno, atque eodem oppido mentio fieri videatur. Blandinianum optimum item exemplar, & hoc loco, & infra semper Arabisson retinet: atque item in Neapolitano eadem constanzia: quod admonendum duxi, quod varie in auctoribus id nomen descriptum reperitur. Ptolemaeo in Chalybonitide Syriae provincia juxta Euphratem Βαρβάρειος. Stephanus Βαρβάρειος. Εφραίμ & ἰω πτενισσῶν. In Concilio Chalcedonensi Adolius Episcopus Arabissi civitatis, & in Concilio Constantinopolitano primo Orulus Arabissensis Episcopus scripsisse feruntur. In Notitia Provinciarum sub dispositione v. 1. Ducis Syriae & Euphratensis in Augusto Euphratensis Equites Dalmatae Illyriciani Barbarisso: ita enim legitur in manuscripto exemplari: non Barbalisso, quemadmodum in excusis. Nicephorus libro xiii. Adelpium Arabissi Episcopum apud Cocufum visione divina admonitum Johannem Chrysostomum excepisse tradit. Et eodem commemorat libro, cum ei adversarii inviderent, quod Cucufi maneret, Arabissum abductum esse.

ITER AB ARABISSO.] In passuum multitudine Vaticanus auctoritati Regii libri non est diversus. Noli vero opinari, quod Surita credidisse videret, Arabissum & Barbalissum sive Barbalissum idem fuisse oppidum: hoc in Syria Euphratensi, xli. stadiis ab Obbane, Euphrati apposita, sedem occupabat, uti apud Procopium L. II. B. Persl. C. 12. legitur. Arabissus in Armenia erat, haud multum a Sebastia. Cocufio adjungitur a Joan. Chrysostomo Epist. 131. Malchus in Excerptis Hoeftelii p. 134. non longe Theodosiopolis, de qua Pro-

TONOSA.
ZOANA.
GVNDVSA.
EVMEIS.
ZARA.
DAGOLASSO.

M. P. XXVIII.
M. P. XXV.
M. P. XXIII.
M. P. XXX.
M. P. XVIII.
M. P. XX.
NI-

copius L. III. Aedif. Justiniani C. 5., summo-
vet; id vero male, quod in Malcho 'Aegeßor-
ων ἑπικαλεῖται τοῦτο' vulgarunt, cui similli-
mo peccato in Leonis Imp. Notitia Episcopus
à 'Aegeßu' percriptus est. Vide & Gothofre-
dum ad Philostorg. L. IV. C. 5. WESS.

TONOSA M. P. XXVIII.] Regium Tosano
M. P. XXVIII. interversis, ut apparet, litteris.
Reliqua Tonofo XXVIII. SVR.

ZOANA M. P. XXV.] Habent manuscripta,
& Longolianum: sed in hoc XVI. corrigitur. SVR.
GVNDOSA.] Ptolemaeo Godasa. SIML.

GVNDVSA M. P. XXIII.] Habet Regium
exemplar. Reliqua Gundosa M. P. XXIII. Sed si
XXIII. numeres, summa ratio constabit. Ptole-
maeo in Armenia minore Godasa. SVR.

GVNDVSA.] Sic & Vaticanus. Simleri Su-
ritaue sententia non displicuit consultissimo
Geographiae professori Ortelio. Zoanae XVIII.
M. P. Cusani MSS. adnectit. WESS.

EVMEIS.] Alias Camisa. SIML.
EVMEIS.] Non ferent M. P., quæ hic con-
spiciuntur, ut sit Camisa, quæ infra Sebastiam
inter & Zaram interest: Ego Evmeis non move-
ro. WESS.

ZARA.] Vel Sara. Ptolemaeo Saurania.
SIML.

ZARAM M. P. XVIII.] Manuscripta, &
Longolianum Sara mpm. XVIII. habent, cum
eadem infra uno consensu Zara preferant. SVR.

ZARA.] Simlero accedit in Ptolemaeo suo
Bertius, ut semper, cum incertissima tamen
sit conjectura, & Ponti Polemoniæ urbs huc
transferri non possit. WESS.

DAGALASSO.] Forte Dagona Ptol. SIML.

DAGALASSON M. P. XX.] Regium Taga-
lasso M. P. XX. & infra idem exemplar Dagolas-
so: Blandinianum, & Longolianum Dagalasso
M. P. XX. Neapokitanum Dagalaso mpm. XX.
SVR.

DAGALASSO.] In vetustis exemplaribus &
scripto Parisiensi Degalasso, unde forte Mega-

lasso præstabit, quod Tabula XXXV. M. P. Ni-
copoli removet. Dagalasso tamen Vaticanus.
WESS.

NICOPOLIM M. P. XXIII.] Consensient
in hanc lectionem auferendi casu manuscripta, &
Longolianum exemplar: oppidum celebre Armeniæ
minoris, quod Pompejus bello Mithridatico con-
didisse fertur, eo loco, quo Mithridatem vicerat:
ut à Sirabone, & Dione memoria proditur: Eam-
que urbem mutilatis, aut etate confectis militibus
habitandam tradidit. Auctor Commentarii Ale-
xandri belli C. 36. Magnis, inquit, & conti-
nuis itineribus confectis, cum adventaret ad
Nicolim, quod oppidum in Armenia minore
positum est, plano ipsum loco, montibus
tamen altis, ab duobus lateribus objectis, satis
magno intervallo ab oppido remotis, castra
posuit, longe à Nicopoli, circiter M. P. VII.
SVR.

NICOPOLI.] In minore Armenia Appia-
nus itidem locat in Mithridat. p. 403. Justinia-
nus ejus mœnia instauravit, indice Procopio
L. III. Aedif. C. 4. Notitia Hieroclis cum No-
vella XXXI. in Armenia prima ponit. WESS.

OLITTO EVLARIZA.] Vel Olito Euria-
liza, vel Oloto Edariza. Hanc arbitror esse,
quam Ptolemaeus Calliorissam vocat. SIML.

CLOTODARISAM M. P. XXIII.] Re-
gium exemplar Olotoelariza M. P. XIII. &
infra in eodem exemplari à Nicopoli Clotedariza
M. P. XXIII. & alio itinere ab eadem Nicopoli
Satalam, Olotoedarizam M. P. XXIII. Blandi-
nianum vero exemplar hoc loco Oluto eulanza
mp. XXIII. habet: & aliis itineribus à Nicopoli
Olote dariza M. P. XXIII. & à Nicopoli Sata-
lam Olotoedariza M. P. XXIII. In Neapolitano
hoc itinere Oluto Eularizo mpm. XXIII. &
Caesarea Satalam à Nicopoli Olotoedariza mpm.
XXIII. Et itinere à Nicopoli Satalam Oloto
edariza mpm. XXIII. Visum est adeo perexiguum
& minutissimum hac exponere, ut appareat, non
absque ratione Clotedarizae nomen præponen-
dum

NICOPOLI.
OLOTOEDARIZA.
AD DRACONES.
AZA.
SATALA LEG. XV. APOLLINARIS.

M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXVI.
A GER-

dum esse, exemplarium lectione comata; & videant viri docti, an id oppidum sit, quod à Prolemaeo in Armenia minore, versus montanam regionem Καλλόεσσα appellatur: qua in vetusta versione Catorissa. Nomina etenim sunt adeo obscura & barbare appellationis, ut ex ipso nomine conjectura sit facienda. SVR.

OLOTOEDARIZA.] Hoc fumus amplexi quoniam pluribus libris probatur, licet de scripturae veritate addubitemus. Nostri MSS. non minor est in voce scribenda pugna quam Suritae libris fuit. Tabula in hac vicinia Oloberda XXI. M. P. a Nicopoli & Catorissa XV. M. P. a mansione, quam diximus, agnoscit, quarum posterior Ptolemaei Καλλόεσσα, prior Συλαβόρεια esse videtur. Procopius hoc in tractu Lutararizon L. III. Aedif. C. 4. memorat: hanc esse non dixerō. Plura deinde proferemus. WESS.

AD DRACONES M. P. xxv.] Regium Andracones M. P. xxv. & itinere à Caesarea Satalam infra à Olotodariza Dracontes M. P. xxvi. Blandinianum ad Dracones M. P. xxvi. Neapolitanum mpm. xvii. & Longolianum mpm. xvi. & xxvii. emendat. Strabo ultra Damascus montes duos collocat, qui Trachones appellantur. SVR.

AD DRACONES.] Strabonis Trachones longissime hinc in Syriam amandandi sunt. Hæc inter Nicopolin & Satalam mansio fuit, Draconis Tabulae nuncupata. Forte cognomen nacta est ex simili caussa, qua ea, quam habuimus P. 36. WESS.

AZAM M. P. xliiii.] Hæc mansio in Regio deest exemplari: & infra in eodem Aia. Reliqua in hoc itinere Azam. P. xxxiii. habent. Plinius L. 6. C. 9., Oppida celebrantur in minore, (de minore enim Armenia agitur) Caesarea, Aza, Nicopolis.

AZA.] Sic optimi libri; qui vero inferioris sunt conditionis, Haza præoptant. Hæssis Tabula, separatque a Satala xxv. M. P. WESS.

SATALA LEG.] In impressis exemplari-

bus habetur Satala leg. M. P. M. XV. Apollinas M. P. M. XXVI. Verum nos locum restituimus ex MS. codice, cum quo consentit liber Notit., nisi quod in MS. pro Apollinaris legitur Apollinani. SIML.

SATALAM LEG. XV. APOLLINAR. M. P. xxv.] Satalae, quæ Armeniae minoris urbs erat, juxta montanam regionis Euphratenfis, Ptolemaeus mentionem facit: & Xiphilinus ex Dione Satalae & Elegiae urbium Armeniae meminit: & in Chalcedonenſi Concilio Anatolius Episcopus civitatis Satalorum subscripsit. Stephano Σάταλα, πόλις Ἀρμενίας, ὅς Ἀλέξανδρος ἐν Ἀσία. Legionis vero hujus in vetusta inscriptione Ercimonenſis insignis cujusdam Legati L. Caecilii Optati > LEG. VII. G. FEL ET > LEG. XV. APOLLIN. Et Dion libro LV. p. 646. xv. Legionem ab Apolline cognominatam in Cappadocia commemorat. SVR.

SATALA.] Certissima est Simleri conjectura, quæ & erudito viro, qui Fabricii exemplar versavit, in mentem venit. Rem citra dubium facit Præfectura Legionis XV. Apollinaris Satalae ex Notit. Imp. Or., & vetus inscriptio Massiliae reperta, editaque ab Honorato Bouche L. II. Chorograph. Provinciae C. 1.

Τ. ΠΟΡΚΙΩ. ΠΡΟΚΛΑΟΥ. ΑΙΛΙΑΝΟΥ
ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΥ. ΑΝΔΡΟΣ. ΚΑΙ ΠΡΟ
ΦΗΤΟΥ. ΥΙΩ. ΚΥΡΕΙΝΑ. ΚΟΡΝΗΑ.
ΙΑΝΩ. ΙΕΡΕΙ. ΔΕΥΚΟΘΕΑΣ ΧΙΛΙ
ΑΡΧΩ. ΔΕΓ. ΙΕ. ΑΥΟΔΙΑΡ. ΧΕΙΑ.
ΧΟΟΡΤ. Θ. ΒΑΤΑΟΝΩ. &c. Α.

Verut vir doctus & Janum hinc Massiliae cultum fuisse ostendit: T. Porcio Procli Aeliani amplissimi viri & propheta filio. Custodi coronarum JANI, sacerdoti Lencothæ, tribuno Leg. XV. præfecto cohortis VIII. Batavarum &c. verum negligenter: Janus originem suam debet distrahæ ΚΟΡΝΗΑΙΑΝΟΥ voci cum ipsis coronis: ex tribu ΚΥΡΕΙΝΑ extusus est earum casus; Legio- nis autem titulus ob vitiatum vocabulum est præ-

A GERMANICIA PER DOLICHEN & ZEUGMA EDIS-
SAM VSQVE.
SICO BASILISSES.
DOLICHE.
M. P. LXXXVII. Sic.
M. P. XX.
M. P. X.
ZEV-

præteritus. Sed hæc peccata tot bonis vir ille pensavit, ut facile ea omnibus excuset: poruisset etiam vitare, si Gruterum in consilium adhibere voluisset Theop. p. CCCCLVIII. ego ad Satalam reditum scio, quam Procopius in humili solo pluribus incindam fuisse collibus refert L. III. Aedif. C. 4. *ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ*, inquit, *ἢ Ἰουδαίου καὶ*, *λέγουσι πόλιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνομασμένην Ἰουδαίαν* paria habet L. I. B. Perf. C. 15., verum hoc loco Σάλας vocitans, quam priore πὲ Σάλα nominaverat. Jam proxime ad Simleri conjecturam Cusani liber Satalogii Apollinaris M. P. XXVI. præferebat. Wess.

A GERMANICIA.] Ptolemaeo inter urbes mediterraneas Comagenes Syriae provincia, quæ à Septentrionibus sumunt initium, Γερμανικία. Stephano ex Quadrato tertio Parthicarum rerum, urbs Euphratenensis provincia Γερμανικία. In Chalcedonensi Concilio Johannes Germaniciae civitatis Episcopus subscribit: & in Niceno Salomon. SVR.

A GERMANICIA.] Sita urbs fuit in Syriae, Ciliciae & Cappadociae finibus, & proxime quidem Taurum montem, uti Theodoretus L. II. H. E. C. 25. & L. IV. Haeret. Fab. C. 2. prodit. Credo vitiosum esse nomen in Origenis ad Martyres Protrept. p. 207. Παλὸν δὲ λεγέται, ἐκ τῆς ἀγροτικῆς ἰσχυρομένης ἐν Ἐφέσῳ ἡμεῖς δὲ, ἐκ τῆς ἀγροτικῆς ἀνεγέρνῃ ἐν Γερμανίᾳ. Habuit hæc Germania viros egregios D. Huëtium & J. R. Wetstenium exercitos. Tu si Γερμανικίαν aut Γερμανίαν scripseris inter Origenis non omnino fueris rudis, meæ opinionis non eris alienus. KAICAPETAN ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ numi, de quibus H. Norfius extrema Dissert. II. Epoch. Syrom., appellare solent. Wess.

SICOS BASILISSES M. P. XX.] Regium habet exemplar. Sicos Basilisse M. P. XX: & infra Sico Basilisses. Blandinianum Sicos basilisses, & postea Sico basilisses. Longolianum Sicos basiliscos & Neapolitanum Sicos basilices, & Sicos basilicos. Lego Sycos basilisses. SVR.

SICO BASILISSES.] Forte a scibus, ob uberem earum proventum, nomen mansioni venit. Συγβασιλίαι inter fidorum species Athenæus L. III. Deipnos. C. 4. habet. Wess.

DOLICHEN M. P. X.] In Regio perperam supra à Germanica per Dolum, & hac mansionem Bolica M. P. X. habetur. In Blandiniano à Germanica per Dolicum, & mansio Dolica legitur: & in reliquis, Ptolemaeo in eadem Comagene juxta Catamana, & Germanicam Δολιχὴ: quæ non rectè videtur apud Stephanum Dolichene proferri, una dictione: cum dictio Δολιχὴ sit proposita, ἔστι δὲ ἡ Δολιχὴ πάλιν & Κομμαγενίς. οἱ δὲ ἱπποχάμοι, Δολιχηνὶ λεγόντι. In Concilio Niceno Archelaus Episcopus Dolichenus, provincia Syriae Coeles subscripsisse traditur. Et Divinus Eusebius apud Nicephorum libro xii. C. 5. ut Dolicheni Episcopum haberent, Marim concessisse traditur. SVR.

DOLICHE.] Dolica etiam nostri libri & paullo ante Dolichum. Diceret labente imperio nomen variasse, nam Cedrenus in Anno V. Constantini Copronymi Γερμανικίαν ποταμολογίαν καὶ ἱπποκρατεῖαν Δολιχίαν καὶ Ἀσσυρίαν. Similia alibi legit Miscellæ auctor, L. XXXI. scribens: In his Constantinus Germanicam cepit, aciem dirigens contra Syriam & Dulichium. Dolichen intelligi res clamat ipsa. Ἀσσυρία Cedreni vitiosa est & ex Miscella in Συρίαν commutanda. In Jure Graeco Romano Leunclavii p. 190. Τιμόθεος Δολιχίτης, voce leviter deurtata, Episcopus fuisse dicitur. De JOVE DOLICHENO videndi Holsteinius ad Stephanum & Th. Reinesius Inscript. Claf. I. 15. Addam ex Historia Provinciae Honor. Bouche L. II. C. 1. lapidis inscriptionem circa Massiliam ex mari extracti:

DEO. DOLICHENIO
OCT. PATERNVS. EX. IVSSV. EIVS
PRO. SALVTE. SVA. ET. SVORVM.

Ceterum numeri aut hic aut infra sunt vitiosi. Wess.
ZEV-

ITER A GERMANICIA PER SAMOSATA EDISSA. M. P.

IN CATABANA.

NISVS.

THARSE.

SAMOSATA LEG. VII.

LXX. Sic.
M. P. XV.
M. P. XVI.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
EDIS.

IN CATABANA M. P. xv.] *Regium* Incatabana M. P. XIII. & reliqua In Catava M. P. xv. quo mansonis huius numero summa ratio constat M. P. LXX. cum in Regio perperam X. C. legatur. Ptolemaeo in Syria iuxta Germanicam *Katabana*: ut forte *Katabana* sit legendum. SVR.

IN CATABANA.] Ego Ptolemaei *Katabana* cum Surita mutavero: neque enim insolens est, ut M & Balibratii permisceantur. Wess.

ISSVM M. P. XVI.] *Regium* exemplar & Neapolitanum Nisus M. P. XVI. Blandinianum, & Longolianum Nisus M. P. XIII.: sed in Longoliano XVI. corrigitur: quo numero summa LXX. M. P. ratio constat. Ego Issum legendum contenderim, ut oppidum nobile sit Pisidiæ Ciliciæ, quod apud Alexander Darium deiecit. Πάρις, inquit Stephanus, μισθὸς Σουλῆς τῆς Κιλικίας, ὃς ὁ Ἀλέξανδρος Δαρείον ἐνέκαθεν τῆς ἐκείνης πόλεως Νεαπόλεως ἀν' αὐτῆς, & ab ea sinus Issus & ejus mare breviorē viam esse ex Amiso, quam per ipsam Tarsum, quæ Antonini Itinerario statim subditur: neque ex Tarso Issum usque propiorē, quam in Cydnum: qui fluvius Tarsum mediā abluit. Strabo præterea oram Issici sinus à Solis, & Tarso prosequitur: cum Tarsos in mediterraneis regionis, quæ propria Cilicia dicitur, à Ptolemaeo constituitur: quæ pluribus egimus, ut ostenderemus Issum, pro Nisu legi oportere. SVR.

NISVS.] Hoc ob librorum veterum concordiam spernere non sustinui: nam Issi, de qua urbe Surita cogitabat, nulla hic haberi ratio potest: iter est per Syriam Commagenem in Mesopotamiam: longissime vero hinc absunt Issus & Tarsus. . Sola distantia, quæ Issum inter & Zeugma est, rem dubio eximit: vide de ea disputantem Casaubonum ad Strabon. L. XVI. p. 749. Wess.

THARSE.] Et hoc revocandum censuimus. Fuit quidem Tarsus loco opportunissimo posita, ut pæne Isaurios, Cilices, Cappadoces & Syros conjungere videretur, Basilio M. Epist. 34. docente, nec tamen adeo Euphrati vicina, ut foret, si hic locum tueretur. Quæ vero Ni-

sus & Tharse, quæ fuerint dignitate, perperam neque exploratum habeo. Wess.

SAMOSATA LEG. VII. M. P. XIII.] *Habes* exemplar *Regium*: Blandinianum Samosata LEG. IIII. M. P. XII. Neapolitanum Samosata legi mpm. Longolianum Samosata Leg. VI. M. P. XII. & XIII. corrigitur. Plinius L. 5. C. 24. Inde Comagenes caput Samosata: & Strabo regni caput fuisse: Samosatis ad Euphratem legionem impostam, ex Ptolemaeo apparet. Comagena, inquit Ammianus lib. xliii. C. 8., nunc Euphratenensis, clementer adfurgit Hieropoli, veteri Nino, & Samosata civitatibus. A Samosati, latere Syriæ Maris amnem influere, Plinius auctor est. SVR.

SAMOSATA.] Merito Lucianus in seito elegantique libro, quo historiæ recte scribendæ præcepta dictavit, ab insulso quodam scriptore patriam suam Samosata cum ipsa arce & moenibus ex Commagene in Mesopotamiam fuisse transportatam stomachatur: quid enim magis inepte magisque folide fieri potuit? Μεγάλην τε τὴν πολυπόδον πόλιν, Σαμωσάτης καλεῖσθαι habes in Orat. Parent. in Julian. Libanii C. 108. Samosatium, oppidum forte Fulcherio Carnotensi Hist. Franc. Hierosol. petentium C. 6. Quid Arabes de ea memorent, principes in eorum literatura viri Golius ad Alferg. p. 263. & Alb. Schultens in Indice, Historiæ Sæladini adjuncto, commonefecerunt. Jam quæ Legio hic in statione fuerit, MSS. ambiguum faciunt. Leg. IV., quam Blandin. & Neapol. porrigunt, satis convenire videtur: Fuit enim, ut Dio testis est L. LV. p. 645. in Syria Legio IV. Scythica, inbique eandem Notitia Imp. Or. ostendit. Fortasse tamen Leg. XVI. primitus huic urbi adscripta fuit: nam & apud Gruterum p. CCCVII. 2. est LEG. LEG. XVI. FL. F. SAMOSATE, & apud Roder. Carum L. III. Ant. Hispal. C. 40. in veteri monumento TRIB. LATICLA. SYRIÆ. LEG. XVI. FLAV., & Notitia his in locis præfectorum Legionis XVI. Flavii Firmæ agnoscit. Wess.

EDISSA M. P. XII.] Videtur in his numeris quid esse commissum. Strabonis IV. schoc-

ni,

EDISSA.

ITER AB ANTIOCHIA EMESA.

NIACCABA.

CAPERTVRI.

APAMIA.

LARISSA.

M. P. XII.

M. P. CXXXIII. Sic.

M. P. XXV.

M. P. XXIII.

M. P. XX.

M. P. XVI.

EPI.

ni, quibus urbem a fluvijs disjungit, extensus spatium desiderant: ad hoc Fulcherius Carnotensis Exped. Hieros. C. 6. Edessam x. circiter milliariis ab eodem Euphrate separant: denique Syrus auctor libri *Causae Causarum* in Bibl. Orient. Assemani tom. I. p. 462. urbem positam esse ait בריש נצרת in principio medii intervalli, quod maximos fluvios Euphratem & Tigridem inter est: hoc enim vero perridiculum foret, si xii. tantum M. P. urbs ab Euphrate distaret. Partem horum H. Norisius quoque animadvertit Diss. II. de Epoch. p. 108. Wess.

EMESAM M. P. cxxxiii.] Emesa M. P. cxxxiii. habet Reg. exemplar: & reliqua Hemesa M. P. cxxxiii. sed unicuique sua numerorum ratio in summa constat. Regi exemplaris semper lectionem preferendam duximus. Syr.

NIACCABA M. P. xxv.] Habet Regium exemplar: sed in reliquis Niaccuba P. M. xxvi. legitur. Syr.

NIACCABA.] Mansionem hanc cum nusquam legerim & nescio quid Orientis præferat, visum est Virum Cl. Alb. Schultens adire & ex Arabum copiis auxilium arcescere: is, quæ ejus erga me humanitas est, rescripsit, invenisse se simili nomine mansionem sed situ diversissimam, quippe Meccaminter & Medinam: præterea ניאק עקאב sive Niaccaba verticem jugorum adsignificare: quod sane quam accommodatum huic loco videri poterit: nam & sequens mansio a montibus nuncupationem traxit. Wess.

CAPERTVRI M. P. xxxiii.] Habent manuscripta, & Longolianum. Syr.

CAPERTVRI.] Prorsus hoc Syriacum est כפר, pagum montanum indicans: solet in compositione nominum, oppida vicofque signifiantium, frequens esse apud Hebræos, Syros atque Arabes. Vide H. Relandi Palaestin. P. 682. Wess.

APAMIAM M. P. xx.] Eadem auferendi casu. Plinius, cum Zeugma prodidisset lxxii. M. P. à Samosatis transiit Euphratis nobilis, subdit

L. 5. C. 24. Ex adverso Apamiam Seleucus, idem utriusque Conditor, ponte junxerat. Straboni item ad Orontem locatur, qui quatuor celeberrimas urbes earum regionum commemorat, Antiochiam apud Daphnem, Seleuciam in Pisiria, & Apamiam ac Laodiceam, quas Seleucus Nicanor condidit: Antiochiam ab ejus patre dictam, & Apamiam ab ejus uxore, & Laodiceam à matre cognominatam. Syr.

APAMIA.] Quam Plinius Apamiam L. V. C. 24. habet, ea in Mesopotamia fuit, nostræ capite priore memuerat. Posita ad Orontem fuit, quem & Axium vocitarunt, unde Sozomenus L. VI. H. E. C. 15., pariter ac numi, Axio urbem adponit. Arabes fluvium confimili nomine nuncupant, quod sua sibi insita vi rebellem & refractarium notat. Hoc vero in Orontem qua ratione conveniat, scire si discipias, recte feceris ubi Golium ad Alferg. p. 127. & Alb. Schultens in Indice, ubi de Oronte, adieris. Pristina urbis cognomina dabit Joan. Mulala, quamquam ab errore non immunis, part. I. p. 259. Quod vero prætereundum non est, intervallum, quo ab Antiochia civitate separatur, confirmat Theodoretus Epist. 119.: memorat suum monasterium lxxv. M. P. ab Antiochia positum fuisse, lxx. vero ab Apamia: id autem sive ultra Apamiam sive ejus dextra sinistrave parte situm habuerit, non magna in intercedende erit differentia. Wess.

LARISSAM M. P. xvi.] Habent eadem auferendi casu. Strabo itidem Larissam Apamiæ vicinam statuit, & Plinius Arethuse. Ptolemaeus in Cassiotide ad Orontem Λαρίσσαν. Syr.

LARISSA.] In passuum multitudine cum Tabula nullum est dissidium. Larissam, Apamiam & Arethusam tanquam vicina oppida conjunxit & Zosimus L. I. C. 52. Apud Suidam in Δορυμένη, fuisse δὲ τὸν Λαοδικεύς καὶ Λαρίσσης πόλεως Ζευγίος Dominus fertur, quod non injuria aliter Suidæ interpretes accipit: neque enim eadem oppida sunt. Wess.

A a 2

EPI.

EPIPHANIA.

ARETHVSA.

EMESA.

ITER AB ARABISSO MVZANA.

IN MEDIO.

MVZANA.

ITER A GERMANICIA EDISSA.

SICOBASILISSES.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XLVIII Sic.

M. P. XXII.

M. P. XXVI.

M. P. LXXXIII. Sic.

M. P. XV.

DO.

EPIPHANIAM M. P. XVI.] *Plinius L. 5. C. 24.*, Epiphania, & Antiochia, quæ ad Euphratem vocantur. *Syr.*

EPIPHANIA.] *Plinii Epiphania* hinc abesse debet, quippe ad Euphratem posita: hanc aliebat Oronates teste *Evagrius L. III. H. E. C. 34.* Rectius huc referuntur *Epiphaneen(es)* ex *Plinii L. V. C. 23.* *Ἐπιφάνειαν τὴν κατὰ Ἀράβου καὶ Ζυγίας*, quod urbes non multum inter se distarent, Theophanes Chron. p. 364. vocitat. Arabes Lariffa dimidio diei & Emesatotius intervallo disjungunt. Vide Alb. Schultens in *Hamata & Sjaizaro*, quarum hæc Lariffa, illa Epiphania gentis ejus scriptoribus est. *Wess.*

ARETHVSAM M. P. XVI.] *Regium Aretusam XVI. Reliqua Arethusa M. P. VI. Plinius L. 6. C. 28.*, juxta flumen, per quod Euphratem emergere putant, fuerunt, inquit, & Græca oppida Arethusa, Lariffa, Chalcis, deleta variis bellis. *Arethusios populos Syriæ recenset L. 5. C. 23.*, cum Beroeenfibus, & Epiphaneensibus. *Strabo lacus mentionem facit, qui juxta Apamiæ, & Arethusam effunditur. Et Arethusam, Sampsicerami cognominat. Stephanus item Arethusæ Syriæ urbis meminit. In Concilio Nicensi Eustathius Episcopus Arethusius subscribit.* *Syr.*

ARETHVSA.] Denuo cum Surita dissentire cogor: nam Arethusa, qua de *Plinius L. VI. C. 28.* in Arabia fuit, & ipsius temporibus jam desolata atque eversa. Hujus fata descripsit *H. Norisius Dissert. III. de Epochis C. 7. Tabula Peutingerana xx. m. p.* ab Epiphania remotæ. *Wess.*

EMESAM M. P. XVI.] *Regium Emesa M. P. XVI. in reliquis Emesa M. P. XVI. Ptolemaeo juxta Apamiæ Ἐμεσᾶ in Syria, ab exortiva parte Orontis: & Stephano in Phoenice Ἐμεσᾶ. Ammianus L. XIV. C. 8. Emisam, & Damas-*

cum præcis seculis conditas memorat. *Syr.*

EMESA.] Urbem hanc extra Syriæ fines collocare videtur *Libanius, & τοῖς ὀψέροις καὶ Ζυγίας* tom. II. p. 413. verum parum sanus iste locus est; nam quæ de Imp. imagine disjecta inibi memorat, in Edessam conveniunt, non Emesam, uti ex *Orat. XII. p. 400.* apertissimum est. Aberat Emesa ab urbe *Palmyrenorum LXXX. m. p.*, modo verum docuerit *Palladius in Chrysostomi Vita p. 194.* Incolæ *EMI-HNOI* sunt in raro *Gazæ Wildianæ* numo, qui prima fronte *ATT. TI. AIA. AAPIA-NOC* cum laureato capite, altera parte *EMI-CHNΩN* & aquilam rostro ferum tenentem globoque innixam, addita litera *E.*, quinti anni indice, præfert. *Emesam, Emesam & Emisam* urbem multis appellari ostendit *Salmasius ad Aurelianum Vopisei C. 25. Wess.*

ITER AB ARABISSO.] Vereor vehementer, modo tamen sanum sit itineris caput, ut hæc suo loco sint posita: fieret vastus ex *Syria* in *Armeniam* saltus. Equidem, si de *Muzana* certi quid constaret, *Barbalissum* mallem, præsertim cum *Surita* in libris *MSS.* invenerit hoc nomen. Solent præterea non librarii tantum sed & viri docti has confundere mansiones; nam cum *Antonino Placentino Itiner. sui C. 47.* visum esset scribere: *Inde venimus Carram, ubi natus fuit Abraham: & inde venimus in civitatem Barbarissum, ubi requiescit S. Bacchus: inde venimus in civitatem Suram, per quam mediam descendit Euphrates:* *D. Papebrochius tom. II. Maji p. xvii.* ea sine animadvertione tramittenda non arbitratur, ex his, inquit, *Bacchus secundum Latinæ Asiæ apud Mombrinium, Barbarysi capite plexus dicitur: hæc autem videtur esse Arabissus sub Metropoli Melitæna, & mox deinde: indicant autem magnam ignorantiam auctoris, qui ex Carra Mesopotamiæ in Arabissum*

DOLICHE.
ZEVGMA.
CANNABA.
IN MEDIO.
EDISSA.

ITER A CYRRO EDISSA.
CILIZA SIVE VRMAGIGANTI.

M. P. XV.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
M. P. XII.
M. P. XV.
M. P. XCH.
M. P. XII.
ABA-

sum Armeniae descendens, spatio Leucarum circuit C., rursus ab Arabissis revolat Suram, pari omnino intervallo. Tu vide quae alio loco diximus. WESS.

MVZANA M. P. xxvi.] Cum mansioni in medio xxi. m. p. constituit, totidem Muzanae tribui debere videntur. SVR.

SYCO BASILISSES M. P. xv.] Habet Regium exemplar, cum supra à Germanicia ad hanc mansionem m. p. xx. numerentur. Blandinianum m. p. xii. cum supra item xx. adnotasset, Reliqua m. p. xv. SVR.

CANNABA.] Alias Canna. SIML.

CANNABA M. P. xiii.] Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum. Neapolitanum Cannaba m. p. xiiii. SVR.

CANNABA.] Et hic obhaere. Βαυδάκη locatur à Ptolemaeo in Mesopotamia ad Euphratem, & situ discrepat: nec sani hic numeri sunt, magno discrimine à ceteris itineribus disidentes. WESS.

ITER A CYRRO.] Post hoc iter à Germanicia Edissam aliud ponitur absque titulo & numeris, ideo illud omisi; nomina tamen mansionum eodem ordine, quo ponuntur, hic adscripti: Cilizasi, Veturia, Gigando, Abarraza, Zymna, Bemmari, Canna, Bashenas, Meri, Edissa. Arbitror autem hic describi iter à Cyro Edissam. SIML.

ITEM A CYRRHO EDISSAM M. P. xcii.] Regium Item à Cyro Edissam m. p. xcii. Blandinianum & Longolianum Iter à Cyro Edissa: & desunt numeri summa, & omnium huius itineris mansionum. Neapol. hic etiam desecti titulo, & numeri omnium mansionum, quae in omnibus desunt excusis exemplaribus: qui nobis beneficio Regii exemplaris nunc primum restituuntur: atque ideo omnes numeri mansionum milto describuntur: summa asterisco addito: quod numeri ab eo adpositi summam CII. m. p. faciunt, non xcii., ut in eo legitur. SVR.

A CYRRO.] Aberat hæc urbs duabus Mansionibus δυο ταξίς Antiochia, xxxv. vero Epheso, Theodoro Hist. Religiosae C. 2. & Epist. 145. teste, cui Κόψος & Κοψίτης geminata canina Epist. 115. & 119., quamquam in ejus libris perpetuum non est, uti nec in Strabone. Urbs fere deserta & paucis incolis erat frequentata, ἡμεῖς δὲ τότε ἐν ἰσχυρῇ οὐκ ὀλίγῃ ἐξοχῇ, ut est in Epist. Theodoret. 32. sita erat in regione montibus obstita, quorum alii nudi, alii arboribus frugiferis vestiti, & quaquaversum m. p. xli. patente, Epist. 42. suberant urbi ejusque Episcopo 10ccc. Ecclesiae five paroeciae, Epist. 113. MSS. Cirro & Cyro, quomodo Theodoretus Cyri Episcopus apud Facundum Hermianensem L. V. p. 397., ubi J. Sirmondus videndus est. WESS.

CILIZA SIVE ARMA GIGANTON M. P. xcii.] Regium Ciliza sive Vrma giganti m. p. xcii. Reliqua exemplaria ex una mansionem tres conflaverunt: in quo errato mirum in modum ope Regii exemplaris erimur. Blandinianum hoc modo Zilizasi m. p. Vturnia m. p. Gugando m. p. Neapolitanum Celizasi, Veturia, Giganto: Longolianum Vturnia al. Veturia, Gigando. Nihil tamen amplius constituere possumus, quam ex una mansionem tres fuisse à librariis adornatas, neque affirmare quippiam ausim, tamen videatur Græca compositione Arma Giganton, pro curru Gigantum accipi posse, ut Celiza mansio eo etiam cognomine insigniretur. Strabo ad hæc Gindaron urbem in Cyrrhestica regione collocat. Plinius L. 5. C. 23. in Coele Syriae, Cyrrhum recenset, unde Cyrrhestica regio, Stephano Κόψος, πόλις Συρίας, unde civis Κοψίτης, & regio Κοψίτικη inde Andronicus Cyrrhestes, qui, ut auctor est Vitruvius, exemplum collocavit Athenis turrem marmoream octagonon, & in singulis lateribus octagoni singulorum ventorum imagines exculpsit contra suos cuiusque status designavit. SVR.

CILISSA.] Laudem Regius Suritæ liber metetur
Aa 3

ABARARA.

ZEVGMA.

BEMMARI CANNA:

BATHNAS MARI.

EDISSA.

ITER A NICOPOLI EDISSA:

ALIARIA.

GERBEDISSO.

M. P. X.

M. P. XXII.

M. P. XL.

M. P. VIII.

M. P. X.

M. P. CXXXVII. Sic.

M. P. XIII.

M. P. XV.

DO-

retur ob castius servatas mansiones: putaveram *Κλίσεις μάκρας* hinc appellari in Epist. 13. Theodoret: sed illæ *Κλίσεις* sunt, paullo vitiosius scriptæ. Quæ vero Surita *ἐδὲ τὸ ἀρχαῖον* & *Γιγάντων* suspicatur, ea incertissima sunt: potius ex variata librorum scriptura *turram* aut *urnam* extunderes: nec hæc tamen constituere ausim. Id mihi satis liquet *Gigantum* hic aliquam fuisse memoriam. Syri de illis ad Antiochiam oppressis multa nugantur, uti Joan. Malala tom. I. p. 257. Libanius in historia vitæ suæ p. 33. locum prelii, quo Gigantes fuerant exusti, *ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ παλαιῷ πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου* post primam ab urbe Antiochena mansionem signavit, pæneque Cyrrhum nos duxit: ut ut est, haud parum hinc adjuvari Cl. P. Burmanni suspicio potest, qua Jovis *ΚΑΤΑΒΑΤΟΥ* in Cyrrhestarum nummis titulum a Gigantum, fulmine exustum, occisione repetebat in Joye Fulgur. C. xi.

Wess.

ABARARA M. P. x.] *Regium habet. Blandinianum Abartaræ m. p. Neapolitanum Abarara: & Longolianum Abarara mpm.* SVR.

BEMMARI CANNA M. P. xL.] *Habet Regium exemplar. Supra Bemmari mentio facta est: in reliquis duæ mansiones sunt, Bemmari mpm. Canna m. p. m. sine miliarium numero. Videtur iter ita designari, ut Bemmari Canaba, iter ducatur, ut statim Bathnas Mari. supra, Zeugma Cannaba, & infra, Zeugma, Canaba, In medio Edissa.* SVR.

BEMMARI CANNA.] In Parisensi libro erat *Canna Bemmari*: puto indicari iter per *Cannabam* esse *Bemmari*, si tamen *Canaba* eadem quæ *Canna* sit. Wess.

BATHNAS MARI M. P. viii.] *Regium Athenas Mari m. p. viii. & in reliquis duæ item mansiones facta Bathenas mpm. Meri mpm. Ammianus harum videtur Bathnarum mentionem fecisse libro xliii. C. 2. Denique cum exercitu, & Scytharum auxiliis, Euphrate navali*

ponte transmissio, venit ad Batnas municipium Osdroenae. Nam postea Carras eundem Julianum prosperasse tradit. Xiphilinus ex Dione Trajanum Nisibi Batnisque captis, Parthicum cognominatum memorat. Stephanus item Batnas, *παλαιὰ τὸ Ὀψιόν* pro *Ὀρδοπῶν*. In Concilio Chalcedonen- si Abramus Bathnen- sis Episcopus subscribit. Procopius *ἐν τῷ Κασσιανῶν* L. 2. C. 8. *πρᾶξιμὸν* quod in Bathnis erat, muro carens ac desertum, firmissimis mœnibus à Justiniano circumdatum tradit: tamen si, Batuis pro Bathnis vertis interpres.

SVR.

BATHNAS MARI.] Fortasse illud *Mari* ex *Muni* i. e. *municipio*, quo titulo urbem Ammianus L. XIV. C. 3. eoque loco, quem Surita produxit, cohonestare solet, creatum est. Procopius *Batnem*, parvam urbem, unius diei itinere Edessa removel, *Βάτνην, παλαιὸν βασιλεὺς καὶ λόγος ἀπὸ τοῦ ἔθους, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ ἔθους διέξω* L. II. B. Pers. C. 12., unde exploratum & pæne ante oculos expositum est, in m. p. infrequentis urbis mendam inolevisse: infra quidem paullo amplius est spatium, nec diei tamen intervallum peræquans. Syri *בְּנֵי דִּרְיֹן* sive a conditore seu etiam a regione, appellant, Arabes vero simpliciter *Sarug*: nec prorsus tamen apud hos prius nomen exolevit. Muhamedem enim, quem Albategnium vulgus vocat, modo *Alcharani*, a Carris, ut Abulpharaius Hist. Dynast. p. 191., modo *Albatani*, a *Barna* nuncupant. Josua Styliet in Chronico castelli civitatisque nomine eam dignatur. Vide omnino Assemanum Bibl. Orient. tom. I. p. 285.

Wess.

ITEM A NICOPOLI.] *Eadem Nicopolis videtur Armeniæ minoris, cuius supra mentionem facit itinere ab Arabis Satalam per compendium.* SVR.

ITER A NICOPOLI.] Ex Vaticano codice Em. Schellstrate m. p. CLXVII. appositum. Haud vero bene itineris huius caput in Armenia

DOLICHE.
ZEVGMA.
CANNABA.
IN MEDIO.
EDISSA.

ITER A CALECOME EDISSA.
BATHNAS.
HIERAPOLI.

M. P. XX.
M. P. XXIII.
M. P. XXV.
M. P. XXII.
M. P. XVIII.
M. P. LXXXV. Sic.
M. P. XXIII.
M. P. XXI.
THI-

nia quaeritur: longius illa Nicopolis hinc distat, quam ut ejus hic ratio esse possit. Putavero eam esse, quam Strabo L. XIV. p. 676. ad sinum Issicum collocat: hinc enim brevis in Commagenem est transitus. Vide & Ch. Cellarium L. III. G. A. C. 6. p. 260. Wess.

ALIARIA.] Vicus videtur fuisse Commagenes, quod uti & insequentem legere alibi non memini. Wess.

CANNABA M. P. xxv.] *Manuscripta, & Longolianum Canaba, cum supra Cannaba prae-tulerint.* SVR.

IN MEDIO M. P. xxi.] *Reg. xxv. cum supra xii. praeferas à Cannaba reliqua habent m. p. xxi.* SVR.

ITER A CALLECOME.] *Regium à Cal-lecoae, & infra Callicome Larissam. Reliqua à Callecómo, & infra à Callicome. Apud Eu-tropium L. 9. C. 24., ubi legitur in Diocletiano, inter Callicinum, Carrasque congressus, forte legendum, inter Callecómem Carrasque con-gressus. Praeterea videtur hujus mansionis men-tionem Ammianus fecisse libro xxiii. C. 3. Man-dabatur eis, ut si fieri potius posset, Regi so-ciarentur Arfaci: cumque eo per Corduenam, & Moxoenam Chiliocomo vberi Mediae tractu, partibusque aliis praesticto cursu vastatis, apud Assyrios adhuc agenti sibi occurrerent: & li-bro xxiii. C. ultimo. Vtrum nos per Assyriam re-verti censerent, an per radices montium lenius gradientes Chiliocomum prope Corduenam sit-am ex improvviso vastare.* SVR.

ITER A CALLE COMA.] Sic nostri li-bri praeter Cusani exemplar, quod *Cale conia*: verum puto fuit Καλή κόμη. Doctissimus Suri-a hic multa temere atque injuria mutat. Calli-nicum, sic enim scripsit Eutropius, verissimum est, nec cum hac mansione comparandum: Erat juxta Euphratem in Mesopotamia: Liba-nius apud Magistrum Thomam in πειρὰς. πειρ-

μός ἐστὶν αὐτῇ Εὐφράτης, Καλὴν δὲ ὄνομα. Theo-doretus Hist. Relig. C. 26. καὶ τὴν Καλὴν, φέρονται ὅτι αὐτῇ μέγιστον. Habet ibidem Procopius L. II. Aedif. C. 7. & Ammian. L. XXIII. C. 3., ubi negligenda non sunt, quae Valesius adscripsit. Jam de Chiliocomo Ammiani magis Suritae opinionem demiror: itane vero ubi Mediae tractus, Marcellini verba agnoscis, levi opera in Syriam transferetur? Videtur hæc Cale Come inter Chalcidem & Hierapolin fuisse. Wess.

BATHNAS.] Hæc quibuldam videtur Bal-lata Ptolemaei esse. SIML.

BATHNAS.] Βάτνια Juliano Epist. 27., ex qua etiam illud perspicimus inter Beroeam & Hierapolin sitam fuisse: atque inibi Tabula habet, XVIII. m. ab Hierapoli. Vicus erat amoenus, cyparissorum vestitus spectatores proritans. No-men Imperator barbarum esse ait, quod ve-rum ego arbitrer. בתנה Batana sive Bathna Arabum sermone terrenum molle atque uber adsignificat atque ex commodo huc refertur: præstabit tamen ex בתן, quod alteram Batnem ea litera Syri scriptitent, repetere. Est ergo gmina hoc cognomine in itinere eodem mansio, in Syria altera, altera in Mesopotamia: Linden-brogium, qui ultraque confuderat, Valesius ad Ammian. L. xx i i i. C. 2. erroris convicit. Wess.

HIERAPOLIM M. P. xxi.] *Hæc mansio, & due proxime sequentes, in exemplari desunt Regio, quas asteriscis inclusimus: & in reliquis cum eisdem numeris habentur. Plinius L. 5. C. 23. in Coele Syriae Bambycem statuit, quæ Hiera-polis sit vocata. Ammianus libro xiii. C. 8. Hie-rapolim, cum vetere Nino & Samofatis, Coma-genæ Euphratenſi attribuit. Et libro xxiii. C. 2. de Juliano Hierapolin soliti itineribus venisse, ca-pacissimam urbem. Ptolemaeo in Cyrrhestica In-sula.* SVR.

HIERAPOLI.] Non longe ab Euphrate aberat: ἡ πόλις δὲ τῇ Εὐφράτῃ πρὸς μὲν Lucianus de

THILATICOMVM.

BATHNAS.

EDISSA.

ITER A CARRIS HIERAPOLI.

BATHNAS.

THILATICOMVM.

M. P. X.

M. P. XV.

M. P. XV.

M. P. LXXXIII. Sic.

M. P. XXX.

M. P. XXII.

HIE-

de Dea Syria dicit. Tabula a Zeugmate M. P. xxi. v. disjungit. Plinius Syris *Magog* vocari pro-
dit, quod in *Mabog*, quo nomine Syri appel-
lant, commutandum esse, haud dubia est
Thom. Hyde ad Itin. Peritfol p. 42. conjectu-
ra. Strabo Edessae illi titulum haud ex vero im-
posuit, ut idem vir doctus animadvertit. Ara-
bes *Manbesum* nuncupant, quo de non pro-
trita docentem Alb. Schultens in Indice adi.

WESS.

THILATICOMVM M. P. x.] *Infra in*
Regio Tillati comum. Reliqua Thillati comum
M. P. x. In Notitia Provinciarum sub dispositione
v. f. Ducis Osrhoënae de minore Laterculo Ala
vii. Valeria praefectorum Thillacamae: & in ve-
tusto Thillacama.

SVR.

THILATICOMVM.] Cusani liber *Tila*
comum M. P. XXIV., qui si veri sint numeri
circa Zeugma fuerit, necesse est: nam Tabula
Hierapolin inter & Zeugma xxi. v. M. P. inter-
ponit. Habet in Cyrtheistica Theodoretus
Hist. Rel. C. 22. *Τίλλικα κάμαρον*, quam cum hac
componere non ausim: puto in Mesopotamia
fuisse trans flumen, & a Thillacama Notitiae ni-
hil differre: agnoscit quoque patriarcha Jaco-
bitarum Dionysius in Chronico suo hic loci
pagum *תלה רכוס* *Tela de cum* sive *Telacum*,
quem merito Aflernanus Bibl. Orient. tom. II.
p. 106. eundem atque hunc arbitratu est. Vi-
detur monti fuisse appositus ob primam voca-
buli partem, montem significantem, & ejusce-
modi situs urbibus praeponi solitam: exempla
coacervavit idem Aflernanus Bib. O. Tom. III.
part. II. p. 785.

WESS.

BATHNAS.] Hæc videtur esse *Bithias* Pro-
lemaei. Est autem hoc loco mendum in nos-
tris exemplaribus; ejusdem enim urbis distan-
tia a Thilaticomo uno loco xv. M. P., in altero
xxi. M. P. ponitur. Major numerus magis
probat Schudio: eodem modo est in distan-
tia Thilaticomi & Hierapolis, quo uno loco
xxi. M. P., altero xxi. ponitur. Item a Do-

licha Zeugma uno loco xxi. M. P., altero xxiv.
ponuntur. At si Ptolemaei numeros sequamur,
major etiam erit distantia, quam xxi. v. M. P.

STML.

BATHAS M. P. xv.] *Habet Blandinianum,*
ut à Bathnis distinguere videatur: & in sequen-
ti à Carris Hierapolim itinere item Parthas. Neap.
utraque mansione Bathnas. Longolianum utroque
itinere Blandiniani lectionem praefert: quam nos
amplectimur: tamen si à Carris, quod statim sequi-
tur iter, in Reg. Bthnas legitur.

SVR.

BATHNAS.] Sic Cusani MSS. Vidit Ch.
Cellarius eo modo esse scribendum, & erat
prona ad hanc opinionem & in aperto ex su-
perioribus itineribus via, L. III. G. A. C. 15.
P. 725.

WESS.

ITEM A CARRIS] *Carrae M. Crassi &*
P. filii clade nobilis. Ammianus libro xxiii. C. 3.
Moestus exinde digressus, venit cursu proprio
Carras, antiquum oppidum, Crasorum &
Romani exercitus ærumnis insigne: unde duæ
ducentes Persidem viae regiae distinguuntur:
Laeva per Adiabenam & Tigridem; dextera
per Assyrios & Euphratem.

SVR.

ITER A CARRIS.] Celeberrima urbs &
Abrahami mora & Crassi internectione in Grae-
corum libris *Κάρα*, *Κάρις* & *Κάρις*, ut con-
ductis exemplis Cotelerius ad Homil. Clemen-
tinam V. C. 23. ostendit, dici assolet. Incolae
in numo Wildiano *ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΙ* vocantur:
praefert autem is prima fronte caput Antonini
& .... ONINOC, altera *ΚΑΡΡΗΝΩΝ ΦΙΛΟ-*
ΡΩΜΑ... cum crescente luna, cujus studiosissi-
mos fuisse ex Caracalla Spartiani C. 7. novi-
mus: est & ejus mentio in Homilia Jacobi
Episc. Sarugenfis, quam excerptam Bibl.
Orient. tom. I. p. 327. Aflernanus inseruit:
Decepit Diabolus, inquit, Haran per Besin &
Beelcemim & Bar Nemre, & Marin canum, per-
que Taratam & Gadlat Deas: sic Syriaca As-
semanus verit, arbitratus Jacobum bebesin
בבסין scripsisse, besin autem Syris vilem & con-

1417-

HIERAPOLI.

ITER A CYRRHO EMESA.

MINNIZA.

BEROA.

M. P. XXXI.

M. P. CLI. Sic.

M. P. XX.

M. P. XXII.

CHAL-

septembris innuere: ego vero Lunam indicari
opinor; nam nisi mihi fraudem fecit Castellus,
כספ"ו etiam Lunam adsignificat. Lunam ergo
Jacobus principe loco ponit, quippe Careno-
rum fospitam ac tutelarem Deam: qui sequit-
ur *Beelsemin* Jupiter esse: nam Βελσεμινος θεός
Πολύης κούρος ἐγγυ"ον ἐστ, Ζεύς δ' ἀπε" Ελκον, ut
Philo Byblius apud Eusebium L. I. Præp. Evan.
p. 34. ait. *Bar nemre*, quasi *rigidum* solum di-
cas, potest esse *Bacchus*: *Mari*, sive *dominus*,
caum Anubis, *Targata*, que Latinis esse *janit-
rix*, Jana, nisi fit tamen *Νηρη* *Targata* fit
Atergadis, Syrorum cultu nobilis *Dea*, & *Gadlat*
texitrix Minerva, Ianicifit præes: nec certo
tamen hæc finiverim, cum verus superstitioni
varios fidei multifariam Deos imposuerit. Ce-
terum cur *Philoromæi* Careni dici volerint,
ex illis, que copiose concessit Ezech. Spanhe-
mius Diss. VIII. de V. & P. numif. p. 469.
& Vaillantius tom. I. Colon. p. 179., facile est
ad cognoscendum. x x x. m. p. Batnas & Carras
inter Tabula quoque ponit, nam *Batnas*,
sed vitiose, scribens. WESS.

THILATICOMVM.] Schedæ Cufani *Tilacomum* M. P. XXXII. Totidem Tabula *Barnas* inter & *Thiar* hoc ipso itinere interponit. Vide quæ paullo ante disputavimus. WESS.

MINNIZA.] Alias *Minica* & *Minniniza* in
genere a *Dolicha Serianem*. SIML.

MINNIZAM M. P. xx.] *Regium Minnigram*
M. P. x x. & sequenti iunere Nunnifa, Blandinia-
num cum reliquis Miniccam M. P. x x. & paulo post
Minniza, quam veram lectionem arbitramur. SVR.

MINNIZA.] Notris in libris similis est discordia: Minnacum, Miniacum, Minicam edunt. Habet in hoc tractu Theodoretus Hist. Relig. C. 25. *κλῆμα Μιννίζαν ὑπερβύθη*, quæ forte nostra est. Nam Minizus, cuius Episc. Leucadius Concilio Chalcedonensi adfuit, quamque huc L. Holsteinus referre sustinuit in Not. ad Georg. S., longe hinc diversa est. Vide a nobis p. 142. animadverſa. WESS.

BEROAM M. P. xxii.] *Regium Beroa m.*
P. xxii. & item Blandinianum. Neapolitanum
vero Beroa mpm. xxv. Plinius L. 5. C. 23. in

Coele Syria Beroenfes, cum *Arethufis*, & *Epiphanenfis* recenset. *Ptolemaeo* juxta *Cyrrhus* *Bēlſaſa*. Melius apud *Stephanum* in voce *Bēga*, qui urbem eſſe *Syriae*, & *Beroam* etiam diſt. aſſert. *Alazar*, inquit, & *Bēga*. Apud auctores rerum in Eccleſia geſtularum *Beroa* *Syriae* cognominatur: Celeſtis eſt enim altera *Thraciae* juxta *Theſſaloniam*: de qua ſupra, & poſtea ſit mentio: quare manuſcriptorum itinerarii exemplarium reſcriptum habendam diximus.

BEROEA.] Media Antiochiam inter & Hierapolin erat bidui ab utraque itinere, teste Procopio l. II. B. Perf. C. 7., ubi & recte Βερόεια vocat; est enim ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ in Wildniis aliorumque numis. Probe ergo Suidas in Μάγας, ὅτι Βερόειος ἔσ' ἐν Συρίῃ πόλις; probe quoque Athanasius Κύριος ἐν Βερόιᾳ ἐν Συρίῃ Hist. Arian. ad Monach. p. 347.; non item Apol. de Fuga p. 321., ubi de eodem Cyro: idem vitium est in Galeno l. II. de Aliment. facult. p. 328. Probe denique Libanion tom l. p. 448. καὶ τὴν ἐν ταύτῃ ἐν Βερόιᾳ τὴν ῥητορὴν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἵστον ἔχει κατέσπον. Id vero male, quod ῥητορὴν ἔσ' ἄλλοθεν scribere neglexerint, com tamen beneficiarij, qui usfos pardosque Beroea arceverant, quorumque ante meminert, id postulerant. Haud longe urbs Cyrrho afit, unde Theodoretus Epist. 75. inter causas amoris, quo Clericos Beroeenses prosequabatur, ἡ παλαιὰ τὴν ῥητορὴν annumerat. Vicinam vero Chalcedem qui spectaverit, Hieronymum in Malchi Vita indicat: *Pervenit tandem ad Erenum Chalcidem, qui inter Emmas & Beream magis ad austrum sita est.* Sic enim locus ex MS. retingendus est, uti & Roiswede animadvertit, firmaturque is ejus sitis egregie a Tabula. *Emmae*, de quibus in Probabilibus quædam ex Hieronymo observare memini, a Chalcedex. m. aberant. Theodoretus Hist. Relig. C. 7. cum aliis *Immam* appellat, & κοινὴν μνησίον ἐν πολὺν ἴσται. Ceterum Beroeam nunc

CHALCIDA.

ARRA.

CAPPAREAS.

EPIPHANIA.

ARETHVSA.

EMESA.

ITER A DOLICHE SERIANE.

HANVNEA.

CYRRHO.

MINNIZA.

BEROA.

M. P. XVIII.

M. P. XX.

M. P. XXIII.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. CXXXVIII, Sic.

M. P. XXV.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XX.

CHAL-

CHALCIDA M. P. XVIII.] *Habent manuscripta & Longolianum. Plinio L. 5. C. 23. in Coele Syria Chalcidem recenset, ad Belum cognominatam: unde Regio Chalcidene fertilissima Syriae. Straboni L. 16. p. 753. Chalcis tanquam Marsyae arx in montana regione, quam Ituraei, & Arabes malefici omnes attinebant. Ptolemaeo item in Syria provincia Χαλκίς, & Chalcidica regio. SVR.*

CHALCIDA.] In M. P. MSS. consentiunt: Tabula XXIX. M. addit. Conturbat horum numerorum rationes Procopius L. II. B. Perf. C. 12. *ἐκ τῆς Χαλκίδος πόλεως ἀφίκετο, Βεζίας πάλαις ὀνόματι καὶ ὁδοῖν αὐτῆς ὁδὸν εἰς τὴν Χαλκίδα* venit, quae Beroea LXXXIV. stadiis abest: Ea enim stadia ex Procopii consuetudine non ultra XII. M. P. exaequabunt: prae arbitrer in Procopio esse peccatum, & C. stadia fuisse ab ejus librariis praeiterita. Certe bidui iter, quod inter Beroeam & Antiochiam interposuit, amplius XII. M. P. spatium inter Beroeam & Chalcida postulare videtur. Jam quae Surita ex Strabone enotat, ad aliam Chalcidem, Libano vicinam, pertinent. Fuit enim in Syria genina hoc nomine urbs, uti H. Norisius Diss. III. de Epoch. p. 318. & Had. Relandus L. I. Palaest. C. 48. docuerunt. Novi in alia omnia ire Ch. Cellarium L. III. G. A. C. 12. p. 432., sed, me quidem iudice, validiora Norisii Relandique sunt argumenta, quam ut infringi facile possint. WESS.

ARRAM M. P. XX.] *Habent manuscripta, & Longolianum. Ptolemaeo inter urbes & vicus Arabiae mediterraneae Ἀρρά vicus, & Stephano in Illyride Ἀρρά. SVR.*

ARRA.] De hac & infrequente mihi nihil innotuit aliud, quam vestigia vocabuli, vicum Syriae notantis, de quo antea, in postrema superesse. WESS.

CAPPAREAS M. P. XXIII.] *Regium Cappareas M. P. XXIII. Blandinianum Cappareas M. P. XXIII. Neapolitanum Cappareas mpm. XXIII. Longolianum Cappareas mpm. XXIII. SVR.*

ITEM A DOLICHE] *Regium Item a Dolica Seriana Ananea M. P. CXXXVIII. Blandinianum Item a Dolica Serian M. P. M. CXXXVIII. Hanunea Cyrrho M. P. XXIII. Neapolitanum eandem praefert lectionem: sed Haminea habet: & illi tanquam mansioni mpm. XXV. adjicit: & ejusdem modi in Longoliano exemplari. In v. c. Notitia Provinciarum v. s. Ducis Syriae & Ephrasensis Syriae, Equites sentarii Illyriciani Seriane. Vulgari non recte Syrtanae: sed quid Ananea sibi velit, non assequor. Necessae est, ut in pluribus aliis hujus itinerarii, ignorantiam nostram confiteri. Simile quidem videtur esse paulo post A Seriane Scythopolim Occara. SVR.*

HANVNEA.] *Restituimus hoc in pristinum locum, secuti edita scriptaque exemplaria. M. P. XXV. Vaticano libro desunt, vidit autem in MSS. vir doctus, qui Fabricianum exemplar versavit. Tabula hanc quoque agnoscit, in numeris tantum & scriptura dissidens; Dolica enim praefert M. P. XXVIII. Chamunia M. P. XX. Cyrrho: unde exploratum habemus, mansionis nomen Dolichen inter & Cyrrum fuisse. Ptolemaeus Chaonia, quam merito Ch. Cellarius cum hac composuit L. III. G. A. C. 12. p. 405., hic viciniae locat. WESS.*

CYRRHO.] *Cirro vel Cyrrho. Ptolem. C. SIML.*

CYRRO.] *Cibron Simlerus ex Latina Ptolemaei versione, pro quo Κύρρον ipse reliquit, hausit: tamen Κύρρον Coislinian. codex, sed perperam. WESS.*

CHAL-

CHALCIDA.
ANDRONA.
SERIANE.

ITER A CALECOME LARISSA.
CHALCIDA.
TEMMELOSO.
APAMIA.
LARISSA.

ITER AB EVMARI NEAPOLI.

M. P. XV.
M. P. XXVII.
M. P. XVIII.
M. P. LXXIX. Sic.
M. P. XVIII.
M. P. XX.
M. P. XXV.
M. P. XVI.
M. P. CCXXVII. Sic.
GE-

CHALCIDA M. P. xv.] *Habet Regium exemplar: quæ mansio in reliquis deest exemplaribus.*

CHALCIDA.] Nullus librorum, quorum excerptis utimur, hoc loco urbem agnoscit: respicit eandem summam M. P., capituli itineris præfixa: tamen retinui, motus dignitate & præstantia Regii codicis, sed nota insignitam.

ANDRONAM M. P. xxvii.] *Regium Androna M. P. xvii. Blandinianum Androna M. P. xxiii. Neapolitanum Androna mpm. xxvii. quo numero summa cxxviii. M. P. constat. Longolianum xxiii. & xxvii. corrig.* In Notitia Provinciarum sub dispositione v. f. Ducis Arabiæ de minore laterculo eboris iii. Alpinorum apud Arnona: & in vetusto exemplari

ANDRONA.] xxiv. M. P. margo Fabriciani exemplaris: in ceteris nulla est pugna. Quæ Surita adscripsit, eorum situs non competit: nam Notitiæ apud Arnona de Arnone fluvio in mortuum, quod vocant, mare sese exonerante accipiendum est, uti Pancirolus bene monuit: inibi *ἑστία τοῦ Ἀρνὸν* variis locis erant dispersa, uti Eusebius in *Ἀρῶ*, nos docuit. Nostræ urbis nomen & vestigia superare videntur in *Andreen* vel *Andrene*, oppido desolato, quod Angli Anno 1510 cxi. Palmyrae rudera inspicere haud longe Aleppo sive Beroea lustraverunt.

SERIANE.] Vir doctus Fabricii libro appendix xviii. M. P., quæ & in Vaticano insunt. Serianem eo loci positam fuisse, ubi parietinas veteris urbis, *Ejree* indigenæ vocant, iidem Angli viderunt, suspicio est Edm. Halley Observat. in Palmyr. Inscript. insertis Epitomæ Aſtor. Philoſoph. tom. III. part. II. §. 40. Petrus de la Valle in hoc terræ tractu

urbem vidit, cui *Serieæ* nomen adhærebat.

ITER A CALLICOME.] Alias *Callicome*.

ITEM CALLICOME LARISSAM M. P. Lxxviii.] *Habet Regium exemplar: & reliqua Lxxviii. Sed verior Regii exemplaris lectio: in quo in hoc itinere, uti supra Apamia Larissam xiv. M. P. constituuntur: & in reliquis non recte xv.*

TEMMELOSO.] Alias *Telmelisso*. SIML. TEMMELISON M. P. xx.] *Regium exemplar Temmelisso M. P. xx. & in reliquis Temmeliso mpm. xx. Videtur esse id oppidum quod Ptolemæo juxta Apamiam Ὠρμυνοῦς vocatur. Sozomenus L. 6. H. E. C. 34. Telmisum vicum, Pauli in Coele Syria, egregii Catholice fidei propugnatoris, patriam fuisse prodit, qui multis in locis multa monachorum cœnobio instituit.*

TEMMELOSO.] In Tabula *Teumessum* M. P. xxix. ab Apamia. In Theodoretii Hist. Relig. C. 26. non minus a Beroea inventio *Τηλέμαχος* vicum *Telanissum*, proximum vico *Teledan*. Est in Tabula *Teleda* in hac vicinia, ut forte Tabulæ *Teumessum* & Itinerarii *Temmelisso* a Theodoretii *Telanisso* nihil discrepent, Strabo L. XVI. p. 753. *Θιμάρη* in his oris habet.

LARISSA.] Recte Vaticanus xvi. M. P., quæ & Tabula probat, adponit.

ITEM A BEMMARI NEAPOLIM M. P. cxxvii.] *In Regio M. P. cxx. Cum numeri mansionum M. P. cxxvii. conspiciant, Blandinianum M. P. cxxvii. Neapolitanum cxxviii. Longolianum cxxvii. & corrigi cxxviii. Svr.*

ITER AB EVMARI.] Placuit hoc in integrum restituere ex MSS. Vaticano & margine Fabriciani libri: Ceteri aut a *beumari* aut ab *jeumari* edunt, Suritæ eadem via est ac *Bem-*

B b 2 maris:

GERODA.
THELSEAE.
DAMASCO.
AERE.
NEVE.
CAPITOLIADA.

M. P. XL.
M. P. XVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXXII.
M. P. XXX.
M. P. XXXVI.
GA-

maris, quam prope Zeugma ad Euphratem vidimus, quod mihi parum videtur probabile: major enim inter Zeugma & Damascus locorum intercapedo fuit. Sitne vero hæc *Euaris* sive *Euaris* Notitiæ Imp. Or., an alia, constitutum non habeo.

WESS.
GERODA M. P. xL.] *Habent eadem, Neapolitano exemplari excepto: in quo Cheroda mpm. xl. legitur.*

Svr.
Thelsee M. P. xvi.] *Regium Thelsee m. p. xvi. Reliqua Thelsee m. p. xvi. In Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis Phoenices in vetusto exemplari equites Saraceni Thelsee: at in excusis Thalsee: ut legendum sit Thelsee.*

Svr.
THELSEAE.] Vir eximius Menso Altingius notis MSS. in Tabulam hanc mansibnem cum Teleda Tabule comparavit, non recte, uti ego quidem puto. Teledan Teledan vicus fuit celeberrimus ad pedem altissimi montis, quem indigenæ *Coryphen* vocabant, haud multum a Beroea, uti à Theodoro Hist. Relig. C. 2. docemur. Hæc Damascus vicina fuit, & in pictura Notitiæ Imp. Or., ostendente insignia ducis Phoenices, *Thelsee* dicitur. Ammianus in hac vicina *Gelsen* habet L. XIV. C. 7., quam H. Valesius cum *Thelsee* contulit.

WESS.
DAMASCO.] Urbem *ἡ πόλις ἡ δαμάσκος* *Orientis universi oculum* Julianus Epist. 24. nuncupat. Nominis Damasci originationem ex fabulis explicat Damascius apud Photium Cod. cxxlii. p. 1061. Libet & hoc addere, esse inter Wildianos egregium numum, cuius uni paginæ *ΑΥΓΑΙΟC ΚΑΙCΑΡ* cum juvenili capite inest, alteri vero *ΔΑΜΑCΚΗΝΩΝ ΜΗΤΡΟΠ.* *ΧΥCΟΡΟ.* & fluvius Chrysorroas leniter decumbens, dextraque spicas & sinistra cornu ubertatis tenens.

WESS.
AERE.] Sic nostri libri præter Vaticanum, qui *Ere*. Scripta Tabula hoc situ *Aenos* habet, quod Relando L. II. Palaest. C. 9. prorsus idem est visum. Forte referri huc ex Notitia

Imp. Or. *Ala prima Phoenicum Renae* debet.

WESS.
NEVE.] Non ignota urbs est in Ecclesiasticis Notitiis. *Nevi* dicitur Gervasio Tilberiensis tom. II. Script. Brunsvic. p. 760., nec aliter Notitia vetus Caroli à S. Paulo appellat. Bostis, urbi Metropoli, suberat. Vide Jac. Renferdii Exerc. de Angulo Arabiæ §. 4. & H. Relandum L. III. Palaest. p. 909. Putem ejus vitiosum esse nomen in Notit. Imp. Or., ubi *ala prima Alemannorum Neiae* collocatur.

WESS.
CAPITOLIADA M. P. xxxvi.] *Regium Capitolida m. p. xxxvi. Reliqua Capitolida m. p. xxxvi. Ptolemaeo in Coele Syria Kamronias. Et in Concilio Niceno Antiochus Capitoladis Episcopus subscribit.*

Svr.
CAPITOLIADA.] Tabula *Capitolide*, uti lapis in Grueteri Thef. p. xlv. 15.

L. DOMITIUS VALERIANVS
DOMO CAPITOLIADAE STIP. XVII.

Nam *CAPITOLIA DE STIP.*, quod in nuperima editione relictum fuit, absurdum est & dudum ab Holsteino ad Stephanum correctum. Numis *ΚΑΙCΑΡ*. IEP. AC. AT., id est, *Capitolienis* urbis sacra, *asylus*, suisque legibus utens. Vide H. Norisium Diss. III. de Epochis C. 14. & Ezech. Spanhemium Orb. Rom. p. 405.

WESS.
GADARAM M. P. xvi.] *Habent manuscripta & Longolianum. Plinius L. 5. C. 18. juxta Scythopolim Gadara subjungit, Hieromice praefluente: ita enim habetur in omnibus mss exemplaribus, non Gadara. Ptolemaeo post Capitolia-
da ἡ δαμάσκος & Γάδαρα. In Chalcedonenſi Concilio subscriptus Johannes Gadarae civitatis Palaestinae secundæ Episcopus.*

Svr.
GADARA.] Urbs munita & præter ceteras egregie firma fuit, Polybio L. V. C. 70. auctore. Balineæ Gadarenorum etiam Origenes in Joan.

GADARA.
SCYTHOPOLI.
IN MEDIO.
NEAPOLI.

ITER A SERIANE SCYTHOPOLI OCCORA M. P. CCCCXVIII. Sic.
M. P. XXXII.
EME-

Joan. p. 131. laudat: cetera ex Norisio & Relandi Palaestina peti poterunt. Wess

SCYTHOPOLIM M. P. xvi.] Plinius L. 5. C. 18. in Decapolitana regione, quæ latere Syriacæ Judææ adjungitur, Scythopolim, antea Nyssam appellatam refert à Libero patre sepulta ibi nutrice, Scythibis deductis. Strabo Scythopolim Galilææ proximam facit, & Stephanus Palaestinae esse urbem. Ptolemaeo in Coele Syria Συθόπολις. Ammianus libro xix. C. 12. urbem Palaestinae inter Antiochiam Alexandriamque mediam esse asserit. Svr.

SCYTHOPOLI.] Incolarum in numo Theauri Fridericiani C. x. §. 10. ΝΥΚΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΚΥΤΘΟΠΟΛΙΤΩΝ mentio est. Arabibus Baisan est, ex quo forte Stephani Βασαν creatum, separatimque xviii. M. P. Tiberiade, ut Index Alb. Schultens testificatur. Wess.

IN MEDIO M. P. x.] Habet Regium exemplar. Blandinianum & Longolianum M. P. xii. In Neapolitano de sunt dua ulsime mansiones hujus itineris & totum iter sequens. Svr.

IN MEDIO.] Margo Fabriciani libri xii. M. P., quæ vero propiora videntur ob xxi. M. P., quæ Scythopolin inter & Neapolin Itin. Hierof. interposuit. Wess.

NEAPOLIM M. P. vii.] Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum. Ptolemaeo in Samaria Νεαπόλις: & Ammiano inter celebres Palaestinae urbes, ut infra ejus verbis indicabimus in Eleutheropoli. Svr.

NEAPOLI.] Eandem esse ac Sichem, in confesso est. Sium signavit Damascius apud Photium p. 1055. Ὁ Μασζιχὸς πόλις ἢ Σιχὴν ἢ Νεαπολὶς Νέας πόλεως ὠνομαζομένης, τῆς Ἀρραβίας καλεσμένης. Martinus Palaestinus erat, demo Neapoli, quæ monti, quem Har Garizin nuncupant, accubat. Wess.

A SER. SCYTH. OCCORA.] In impressis codicibus & MSS. Occora cum Scythopoli con-

jungitur: nos tamen ut primam mansionem post Serianem separatim posuimus. Videtur autem esse Occora, quam Ptolemaeus Coaram vocat, Chalcidices civitas. SIML.

SCYTHOPOLIM OCCORA M. P. cccxviii.] Regium Scitopoli Occara, & summa numeri desunt. In Blandiniano & Longoliano Scythopoli occora M. P. cccxviii: cujus summa ratio constat. Eam vero dictionem Occara supra admonimus, æque nobis ignotam & abstrusam esse, atque illam superioris itineris à Doliche Serianem Anucea. Nam cum in hoc itineraio usu veniat, ut itinera designentur nomine alicujus celeberris urbis, per quam iter ducatur, inter ejus mansiones semper interponitur: quod in his dictionibus minime accidisse videmus. Svr.

A SER. SCYTH. OCCORA M. P. cccxviii.] Sic Vaticanus & exemplar Fabricii ex viri docti nota. Cusani schedæ x. summæ detrahunt. MS. Parisiensis margini allitum ostendit, Respice, xxv. M. minus sunt, quod qui adscriptis, majorem in suis libris defectum animadvertit, quam nunc quidem conspiciamus. Occora, cujus rationem nullam Suritæ editio habuit, visa fuit restituenda, nec probandum tamen Simleri propositum, quippe a libris vetustis damnatum. Putem indicari iter per mansionem, Occora dictam, peregere. Tabula Ocurara habet in viæ diverticulo xxv. M. p. a Laodicia. In Notitia Imp. O. sub Duce Phoenices equites Mauri Ostharæ locantur: fortasse alterutra nostra est. Wess.

SALAMINIADA.] Salaminidæ vel Salamidiadæ: hæc forte Tolmideffa Ptolemaei. SIML.

SALAMINIADA M. P. xxxii.] Habet Regium exemplar. Blandinianum Salmidiade M. P. xxxii. & item Longolianum, sed xxxiii. Forte id oppidum est, quod juxta Damascus Ptolemaeo Σαμίδας vocatur: ut in alterutro horum auctorum insu erratum. Svr.

SA.

EMESA.
LAUDICIA.
LYBO.
HELIOPOLI.
ABILA.
DAMASCO.
AERE.
NEVE.
CAPITOLIADA.
GADARA.
SCYTHOPOLI.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXXII.
M. P. XXXII.
M. P. XXXVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXXII.
M. P. XXX.
M. P. XXXVI.
M. P. XVI.
M. P. XVI.

ITER

[SALAMINIADA.] Margo libri Fabriciani *Salaminiade*, ceteris vulgato acquiescentibus: Eam esse, quæ in Notit. Leonis Imp. inter Phoenices urbes *Σαλαμίνας* dicitur, Relando Palaest. L. I. C. 35. p. 217. credimus. Arabes simili nomine urbem in ditione Emisena locant, ut ex Indice Cl. Schultens in *Salamia* constat: sane Leonis Imp. *Σαλαμίνας* Emesae subiecta fuit: vitiosissime enim in editis *Ἐδρα μνησπολις*: Phoenices Libano vicinæ dicitur.

WESS.

[LAODICIAM M. P. XV III.] *Supra* iuvene Antiochia Alexandriam Laodiceæ juxta Gabalum mentio facta est, inter maritimas urbes Syriae Coeles: hac vero altera est juxta Emesam ab exortiva parte Orontis fluminis, quæ Ptolemæo *Καπίωνα Λαοδικεία* cognominatur.

SVR.

[LAYDICIA.] Ita vetusti libri, nec aliter Capitolinus in Vero C. 7. Egit Verus hiemen *Laudiciæ*, ubi Salmasium vide & quæ p. 148. disputavimus. Hæc ad Libanum fuit: inde Straboni L. XVI. p. 755. *Λαοδικεία ἡ αὐτῆς Λιβάνου*, & numis *ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΠΡΟΟΛΙΒΑΝΩ* apud Vassilantium. In Tabula *Laudicia Scabiosa* pro *Cabiosa*.

WESS.

[LYBON M. P. XXXII.] *Regium* Libo m. p. XXXII. *Blandinianum* & *Longolianum* Lybo m. p. XXXII. In *Notitia* Provinciarum sub dispositione v. f. Ducis *Palaestinas* de minore laterculo, cohors II. *Gratiana* *Ichlybo*: & in vetusto codice *Ichibio*; & sub dispositione ducis *Arabiae* de minore laterculo, *Ala II* *Constantiana* *Libonæ*: & in vetusto exemplari, *Libonæ*.

SVR.

[LYBO.] Quamvis doctissimi *Surtæ* auctoritatem reverear, adduci tamen non possum, ut, quæ ex Notit. Imp. Or. enotata sunt, huc pertinere credam: sumus in Phoenice, quæ cum nihil commune est illis mansionibus, Quæ

vero sit alii dixerint.

[HELIOPOLIM M. P. XXXII.] *Ptolemæus* *Heliopolim* & *Abilam* adjungit, quemadmodum in hoc apparet *Itinerario*, in *Coele Syria*, & *Abilam* *Lyfaniae* cognominat. *Plinius* *Orontem amnem* juxta *Heliopolim* inter *Libanum* & *Antilibanum* *nasci* perhibet. *Stephanus* duas recenset *Abilas*, unam ad *Jordanem fluvium*, & alteram *Phoenices*, ejus regionis & alia *Heliopolis* recensetur.

SVR.

[HELIOPOLI.] *Vaticanus* *Heliopoli*, *Graeco* more. *Sozomeno* ἡ αὐτῆς τῆς Λιβάνου Ἡλιόπολις L. V. H. E. C. 10. Adde *Damascium* in *Photii Biblioth.* p. 1047. Arabes apud V. Cl. Alb. Schultens in *Baalbecho* Indicis III. dierum intervallo *Damasco* remouent, & egregia plura de ea produnt. Urbis parietinas lustravit H. Maundrel p. 172. *Itineris* sui.

WESS.

[ABILA.] *Abela* vel *Abelia*, *Ptolemæo* *Abela* cognomine *Lyfaniae*.

SIML.

[ABILA] Plures hoc nomine urbes Syria & *Palaestina* videntur. Nostra ad *Libanum* erat apposita, olim *Lyfaniae*, de quo *Lucas Evang.* C. III. 1. Tabula in m. p. egregie consentit.

WESS.

[AERE M. P. XXXII.] *Habent* *Regium*, *Blandinianum* & *Longolianum*.

SVR.

[NEVE M. P. XXX.] Et in hac lectionem eadem consentiunt exemplaria.

SVR.

[GADARA M. P. XVI.] *Regium* *Gadara* m. p. xx. cum supra à *Capitoliade* *Gadara* m. p. XVI. adieciſſet. *Blandinianum* & *Longolianum* *Gadara* m. p. XVI.

SVR.

[ITEM A CAESAREA ELEVTHEROPO-LIM M. P. LXXXVII.] *Regium* LXXXVII. cum numeri mansionum ejus exemplaris LXXXVII. m. p. summam conficiant. Reliqua LXXXVII. Hac

est

ITER A CAESAREA ELEVETHEROPOLIM. M. P. LXXXVII. Sic.
BETARO. M. P. XXXI.
DIOSPOLI. M. P. XXXVIII.
ELEVETHEROPOLIM. M. P. XVIII.

ITER A DAMASCO EMESA.
ABILA. M. P. CLII. Sic.
HELIOPOLI. M. P. XXXVIII.
CONNA. M. P. XXXII.
LAUDICIA. M. P. XXXII.
EMESA. M. P. XVIII.

ITER A NEAPOLI ASCALONA. M. P. LXXXIII. Sic.
AELIA.

est *Caesarea Palaestinae*, de qua *supra* itinere
Antiochia Alexandriam fit mentio. SVR.

BETARO.] Vel *Betoro* vel *Betaron*. SIML.
BETARON M. P. xxxi.] *Habent auferendi*
casu eadem exemplaria, & Neapolitanum: cum
superiore Antiochia Alexandriam itinere à Caesarea
Betaron xviii. m. p. designentur, & *Betaro*
Diospolim xxxii. tanta numerorum discre-
pantia: qua in re nihil statuere possum, cum
minime constet qua parte lateat error; ac satis duci-
mus exemplarium lectionem cum fide patefacere. SVR.

BETARO.] In m. p., quæ MSS. tuentur, non
dubium est vitium. Mihi saniora videntur &
veriora ob Hieros. Itin. consensum, quæ alio
itinere habuimus. WESS.

DIOSPOLI.] Hanc Antiochus Placentinus
Itin. C. 30. olim Azotum ait esse dictam, gra-
vi errore ductus, nec injuria a D. Papebrochio
propterea notatus. WESS.

ELEVETHEROPOLIM M. P. XVIII.] *Hujus*
urbis apud Ammianum mentionem fieri reperio.
Nam libro xiiii. C. 8. ita inquit. Syriarum est
Palaestina, per intervalla magna protenta,
cultis abundans terris & nitidis: & civitates
habens quasdam egregias, nullam nulli cedentem;
sed sibi vicissim, velut ad perpendicularum
æmulas. Caesaream, quam ad honorem
Ostavianus principis edificavit Herodes: &
Eleutheropolim, & Neapolim. Theophilus
Eleutheropolis Episcopus *Palaestinae* lectus, quod
non ex animi sententia juraverat, se aliam Ec-
clesiam non esse suscepturum, Castablenorum
Antistes factus est, ut Nicephorus libro viii. C. 45.
est auctor, qui libro xii. C. 48. eam urbem Celam
& antea Ceilam appellatam fuisse, ubi Abacuc
inventus sit, memorat. SVR.

ELEVETHEROPOLI.] Et hic m. p. in vitio
adhærent. H. Relandus L. II. Palest. p. 420.
a librariis summæ x. m. p. subtracta esse arbi-
tratur. Quæ vero Nicephorus habet, ea ex
Sozomeno L. VII. H. E. C. 29., quem tamen
non intellexit, excerpta duxit: nunquam is
Eleutheropolin *Ceilas* nomine insignem fuisse
censuit: & qui posset? cum *Ceila* vicus fuerit
ad orientem plagam Eleutheropoleos, Eusebio
atque Hieronymo testibus. Vidit Nicephori
peccatum & coarguit H. Valesius. WESS.

ITEM A DAMASCO EMESAM M. P.
CLII.] *Hujus summa numeri in Regio desunt*
exemplari: cum reliquis eadem constet summa
CLII. m. p., cum qua numeri mansionum Regii
exemplaris congruunt. SVR.

ABILA.] *Abalia* exemplar Lugdunense &
margo libri Fabriciani. Numeri hac & sequen-
ti mansionem non respondent superioribus itine-
ribus, nec ullum tamen ex MSS. auxilium ori-
tur. WESS.

HELIOPOLI.] *Helenopoli*, rectius *Heliopoli*,
sicuti in itinere à Seriane Scythopolin. SIML.
CONNA.] *Alias Sanna*. Ptolemaeo *Saana*,
Straboni *Sinna*. SIML.

CONNA M. P. xxxii.] *Habent manuscripta*
& Longolianum. SVR.

CONNA.] In Ptolemaeo *Γάνα* editum est,
pro quo Palatinus codex *Γάνα*, Coislinianus
Σάνα. Quod si bene fundata & certa esset
Γάνα, non adeo perverse cum *Conna* conjun-
geretur, nunc dubia omnia. *Σιννα Sinna* Strabo-
nis L. XVI. p. 755. in Libano fuit prædo-
num receptaculum. Habuimus alio itinere hoc
situ *Libo*, quod aequè tenebris obcecaturum est.
WESS.

A NEAPOLI.] Via hæc ex Eusebio in *Ascalon*
nota

AELIA.
ELEVETHEROPOLI.
ASCALONA.

ITER A CLAVDIOPOLI ANCYRA

CRATIA.
CARVS VICVS.
LEGNA.

M. P. XXX.

M. P. XX.

M. P. XXXIII.

M. P. CXXXIII. Sic.

M. P. XXXIII.

M. P. XXX.

M. P. XXXIII.

CREN-

nota est : *ἡ πόλις ἡ ἄνωτος ἐκ τῆς Αἰλίας* *ἡ Νίος*
πίλεως appellat. WESS.

AELIAM M. P. xxx.] Xiphilinus ex Dione Hadrianum urbem Hierosolymam, quae eversa fuerat, Coloniam deduxisse, atque Aeliam Capitolinam appellavisse refert: at quo in loco templum Dei fuerat, alterum Jovi exedificandum curavisse. Eadem & Cassiodorus in Chronico, & D. Hieronymus alibi, Ptolemaeo in Judaea ab occidua parte Jordanis *Ἱεροσόλυμα, ἡ νῦν καλεῖται Αἰλία Καπιτώλια*.

SVR.

AELIA.] In m. p. Itiner. Hierosol. amplius est, XL. m. p. has inter urbes interponens. Scriptor anonymus de locis Hierosol., quem Leo Allatus Symmictis inseruit, urbem in ambitu habere v. m. p. ait p. 96. *ἑξαίρεται τὸ ἐξ ἑσπέρου ἡ ἄνωτος Ἱεροσόλυμα μέγας ἔ.*, quae millia, si singulis VII. stadia tribueris, proxime aberunt a stadiis xxxiii., quibus Josephus L. V. B. J. C. 4 §. 3. universum urbis spatium complexus est. WESS.

ASCALONA.] Ita libri MSS. *Ascalonam* Willh. Tyrius L. XI. Hist. Hierosol. C. 3., vocitat, scriptor quidem aetatis serioris, sed qui ducem habere potuit Ambrosium, uti alias dictum est. WESS.

ITEM A CLAVDIOPOLI ANCYRAM M. P. cxxxiiii.] Regium m. p. cxxx. Reliqua cxxxiiii. Veritè se Itinerarium à Palaestina in Galatiam. Nam hac Claudiopolis Galatiae videtur esse in Trogmis Ptolemaeo: aliora ab ea qua in Bithynia ab eodem constituitur: qua & Bithynium cognominabatur: Plinio L. 5. C. ult. item Bithynion cognominatum. Hujus Bithyniae Claudiopolis sit à Xiphilino ex Dione mentio, cum Antinorum eo loci natum memorat: tamen si Cithynide pro Bithynio perperam in Hadriani vita legitur. Nam Pausanias auctor est L. 8. C. 9. Bithynion supra Sangarium patriam Antinoi fuisse: tamen si Bithynia corrupte legitur: quod ex Stephano

apparet in voce Βίθύνιον. Fuit item duplex Ancyra, Phrygiae altera, cujus supra in hoc Itinerario facta est mentio, & altera à Ptolemaeo constituitur in Tectosagibus Galatiae, quam Metropolim cognominat, quae Strabonis aetate in Tectosagibus, Castelli nomine, censetur: ejusdem neminis quo urbs Ancyra circa Blandum Phrygiae oppidum. Plinius item duplicis Ancyrae meminit: & Phrygiae, & Galatiae nationis Tectosagum. In Chaldaenensi Concilio Eusebius Ancyrae Galatiae Episcopus subscripsit.

SVX.

ITER A CLAVDIOPOLI.] Non recte Surita Claudiopolin Ptolemaei, obscuram in Trogmis urbem, itineris hujus caput facit. Claudiopolis enim Bithyniae, ut ex Cratia, quam sibi ea provincia adscriptam vidit, initium huic itineri dat: male praeterea Ancyram, quorum hoc iter ducit, distinguit ab ea, quam eo itinere, quo Constantinopolis in Aegyptum pergebatur, habuimus, quippe eandem, Galatiae metropolin. Id vero bene, quod Bithynion vindicavit: disputavit de ea Antinoi catamiti patria pluribus Lambecius L. II. Bibl. Vindob. p. 63., sed fero nimis sibi Xiphilini & Pausaniae locos, pristinae integritati restitutos, contrituens. Vide & Ezech. Spanhemium Diss. XI. de V. & P. Numif. p. 332.

WESS.

CRATIAM M. P. xxiiii.] Regium exemplar auferendi casu Cratia. In Blandiniano Gratia m. p. xxiiii. In Neapolitano desunt omnes hujus itineris mansiones. Longolianum Gratia mpm. xxiiii. & Gernia xvi. corrigitur. In Chaldaenensi concilio Gethelius Episcopus Cratiae civitatis subscribit.

SVR.

CRATIA.] Excerpta MSS., quorum nobis usus est, Gratia, sed verus est Regius Suritae. Hierocles in provincia Honoriade, *Κλαυδιόπολις, Κρατία*. Dicta quoque Flaviopolis est à Vespasiano aut eius filii, unde numus Theod. Fridericiani C. IX. §. 20. ΚΡΗΤΙΕΩΝ ΦΛΑ-

ΟΥΟ-

CRENTIVS.
ANCYRAM.

ITER A PESINVNTE ANCYRA.

GERMA.
VINDIA.
PAPIRA.
ANCYRA.

ITER A TAVIA CAESAREAM VSQVE.

M. P. XXXII.
M. P. XXIII.
M. P. XCIX. Sic.
M. P. XVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXXII.
M. P. XXVII.
M. P. CIX. Sic.
THER-

ἸΤΟπολίτων. Alios dabit Vaillantius.

Wess.

CARVM VICVM M. P. xxx.] In Regio
Garus vicus m. p. xxx. Blandinianum & Longo-
lianum Garus vicus m. p. xxx.

Svr.

CARVS VICVS.] Garus vicus nostri quo-
que libri, ego alibi cum legere non memini,
ut neque infrequentem, nisi si Legna sit Laga-
nia, de qua supra. Verum obstant numeri.
Malus Méx. Vicius XLIV. m. p. ab Ancyra ad Ha-
lyn flumen est in Actis S. Theodori C. 1., unde
Garus Vicus Regii MS. verior videtur.

Wess.

CRENTIVS.] Vel Grenlius.

SIML.

CRENTIVS M. P. xxxii.] Habet Regium
exemplar. Blandinianum & Longolianum Gren-
tius m. p. xxxii.

Svr.

CRENTIVS.] MSS. nostrorum excerpta Gren-
tius, quamquam in Parisiensi Gennas, edunt.

Wess.

ITER A PESSINVNTE.] Hoc iter in MS.
inferibitur a Claudiopoli Ancyram: prius vero
a Claudiopoli Ancyram inscriptum deest. Sed
ego hic impressos libros secutus sum.

SIML.

ITEM A PESINVNTE ANCYRAM M.
P. xcviij.] Regium exemplar Item a Pessinun-
to Ancyra m. p. xcviij. Bland. & Longolia-
num a Pessinonto m. p. xcviij. Ptolemaeo
in Tolitobogis Paphlagoniae Galatiae provincia
interius ad occidentem Πισυρίων. Plinio etiam L. 5.
C. 32. Tolitobogorum Pesusus. Ammianus
libro xxii. C. 9. Per Nicaeam venit ad Gallo-
graciae fines; unde dexterioris itinere declina-
to, Pessinunta convertit. Et paulo post, Quidam
enim signum Deae coelitus lapso, ἀπὸ τῆς με-
τῆς, quod cadere nos dicimus, urbem asse-
runt cognominatam. Idem perhibet lib. 26. C.
9. Pessinunta olim Phrygiae provincia fuisse, sua
vero aetate Galatiae.

Svr.

ITER A PESSINVNTE.] Plerique libri
Pessinunto aut Pessinunto. Videntur hoc ad eam
formam excudisse, qua ex Ἰδῆς Hydruntum,

Ἰδῆς Opuntum, Σελινῶς Selinuntum, Σιπῶν-
τιον Sipuntum, aliaque, de quibus Ph. Cluverius L.
IV. Ital. A. p. 1243., formarunt: tamen Pess-
sinunte Fabricianum exemplar ostendit. Numi
HECCINOYNTION, quamquam utriusque lin-
guae scriptores modo simpliciter modo gemina
libilante litera efferunt, scribunt.

Wess.

GERMA.] Ptolemaeo Terma colonia. SIML.
GERMA M. P. xvi.] Habent manuscripta
& Longolianum exemplar. Ptolemaeo in Tolitob-
ogis Τέρμα Κολώνια. Est & Τέρμα urbs Hellespo-
ntia, quae sacra à Ptolemaeo cognominatur: de qua
infra.

Svr.

GERMA.] Hierocles in Galatia Salutari
Regulas ponit. Retulcrunt huc, neque iniuria,
Harduinus & Vaillantius Commodi Imp. nu-
mum, qui COL. AVG. F. GERMENORUM inscrip-
tus est. Vide hunc tom. I. Colon. p. 213. Ter-
ma male editur in plerisque Latinis Ptolemaei
Tabulis, atque id Simlero fraudi fuit.

Wess.

VINDIAM M. P. xxxiii.] Regium Vinda
m. p. xxxiii. & infra Vindiam. Blandinianum
item Vinda m. p. xxxiii. & infra Vindia: at-
que eodem patio in Longoliano. Neapolitanum
utraq; mansionem Vinda. Ptolemaeo post Germam,
& Pessinuntum Ὀσινδία.

Svr.

PAPIRAM M. P. xxxii.] Regium Pa-
pira m. p. xxxii. & Neapolit. Blandin. & Longol.
Papyra. Papyrii Castelli Iauriae meminit Mar-
cellinus Comes Ind. x l. Dinamio, & Sisidio COS.

Svr.

PAPIRA.] Retulit huc, sed addubitans, Or-
telius ex Evagrio L. III. H. E. C. 27. τὸ κα-
στὸν Πάπυριον φρούριον, Papyrii castellum, in quo
Verina Aug. diem obit: verum id in Iauria
fuisse, Comitris Marcellini locus, quem Surica
excepit, indicio est. Hanc ego Papyram nus-
quam inveni.

Wess.

ITEM A TAVIA CAESAREAM VS-
QVE M. P. cix.] In Regio summa numeri de-
c c sunt;

C c

THERMA.

SOANDA.

SACOENA.

OCHRAS.

CAESAREA.

ITER A DORILAO ANCYRA.

ARCELAIO.

GERMA.

VINDIA.

M. P. XVIII.

M. P. XVIII.

M. P. XXXII.

M. P. XVI.

M. P. XXIII.

M. P. CXLI. Sic.

M. P. XXX.

M. P. XX.

M. P. XXXII.

PA-

sunt: & in reliquis apponuntur, constante numerorum mansionum summa. Strabo in Galatia Tavium Emporium: & Plinius in Galatia L. 5. C. 32. Tavium Trogorum recenset: & item Ptolemaeus in Trogmis Galatiae Tavium, Stephano in dictione *Αγκυρα*, τὴν δὲ Ταύριαν, καὶ τὴν ἐν τῷ Ἰνδῷ. In Niceno Concilio Dicastris Tavienfis Episcopus Galatiae provinciae subscripsit. Sva.

ITER A TAVIA.] Graecorum multi *Ταβίαν* vocitant. Suidas *Ταβεία*, ἡ ἐν τῇ πόλει. Petrus Siculus in Hist. Manichaeorum p. 55. Sergium ortum refert cui ἦ *μετὲρ Ταβίαν* & *πάλαιος*. Raderus, qui eum librum Latino sermone tradidit, nescio qua re ductus ex locis Tiliae civitatis vicinis vertit. Vide & Photium L. I. Cont. Manich. p. 95. Futilis vero & nugivendus scriptor Agorum [S. Meletii C. 1. τὴν *Ταβίαν* *μετὰ τὸν πόλιν* & *Γαλατίας* nuncupat, cum tamen nemo ignoret, eam metropoli Ancyrae fuisse subditam. Erat urbs in Trocmis: male ergo Memnon in Tolistobogis locat apud Photium Cod. cccxiv. C. 20. *Ἐδίδμεντο δὲ πόλεις, Τρωμὴ δὲ Ἀγκυραν, Τολιστόβου δὲ Ταβίαν, Τεχέουρας δὲ Πεντινῶν*, fortasse tamen, quod & Turnefortius observavit Epist. XXI. p. 178., error librariis, Tolistobogios in Trocmorum locum & vicissim ponentibus, debetur. Straboni L. XXII. p. 567. in MSS. *Ταυίαν* dicebatur, neque causa erat, cur magnus Casaubonus id commutaret. Wess.

THERMA M. P. XVIII.] *Regium Therma* M. P. VIII. Blandinianum Therma M. P. XIX. Neapolitanum Therma mp. XVIII. Longolianum Therma mp. XIX. & XVIII. corrigitur. Sva.

THERMA.] Plerique omnes nostri libri XVIII. M. P. adponunt. XIX. tamen M. P. marginis libri Fabriciani, *Ἐλπίδιος μὲν ὁ Ὄψιμος, Ἐλπί-*

διος mansionis Thermae Episcopus adfuit Chalcedonenfi Concilio. *Θέρμα* in Cappadocia II. Hierocles novit: Notitia Leonis Aug. & *Βακρυλίων Ὀψιμος* in eadem commemorat provincia. In Gregorii Nazianzeni Epist. 77. mentio est & *Ζακκαρίδης Ὀψιμος*, quae utrum eadem sint, qui dixerim? Wess.

SOANDA.] Forte castellum *Suanda* est, quod in Cappadocia memorat Frontinus L. III. Stratag. C. 2. §. 9., ubi Cl. F. Oudendorpius hujus loci oblitus non est. Strabo appellat *Σοάνδην* L. XIV. p. 663. Scio Ortellium Geographi *Soandum* in Armenia minore locasse, sed ejus opinionis error ex facili discitietur, modo magni scriptoris verba considerentur: dicit ex Carapassa Lycaoniae iter esse ad oppidulum *Garšaura*, in ipsi Cappadocum finibus positum: tum ita pergit: *ὁπίσθιν δ' ἐς Μάλακον τὴν μεσσηπρίαν & Καππαδοκίαν 2½ Στάδια ἔχει Σαδάκωρον*, inde vero ad *Mazaca* primariam Cappadociae urbem per *Soandum* & *Sadacora*: quaequis tandem non viderit in Cappadocia *Soandum* constituere? Wess.

SACOENA M. P. XXXII.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum Saconna* M. P. XXXII. Neapolitanum Sacomia M. P. XXXII. Longolianum Sacona mp. XXXII. Sva.

SACOENA.] *Saconna* libri nostri. *Sadacora* Strabonis in hac vicinia fuerunt; nam eadem fuisse dicere non auit. Wess.

OCHRAS M. P. XVI.] *Regium Acras* M. P. XVI: & reliqua Ochras XVI. Sva.

CAESAREAM M. P. XXXIII.] *Regium* M. P. XXXIII: & reliqua XXXIII: quibus summa M. P. CVIII. constituit. Plinii L. 5. C. 27. videtur esse Pissidum Solymorum colonia Caesarea, eadem Antiochia: & Stephano Antiochia. Sva. CAE-

PAPIRA.
ANCYRA.

ITER AB ANCYRA TAVIAM.
BOLELASGVs.
SARMALIVs.
ECOBROGIS.
ADAPERA.
TAVIA.

ITER A TAVIA SEBASTIAM.

M. P. XXXII.
M. P. XXVII.
M. P. CXVI. Sic.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. CLXI. Sic.
COR-

CAESAREA.] Puto Suritam hic falsum esse, intelligendamque Cappadociae Caesaream; & partim quidem quod ex urbe Tavia militaris via Caesaream pergeret, ut ex Tabula Peutingeri apertum atque exploratum est; partim vero ob *Therma & Soanda*, quæ Cappadociae fuisse contributa ostendimus. WESS.

ITEM A DORILAO.] *Regium Adorilao:* M. P. CXII. pro CXLI. Reliqua Dorilao, & CXLI: sed Longolianum CLI. corrigis. Strabo Phrygiae Episceto Dorilao urbem attribuit. Ptolemaeo inter Magnae Phrygiae urbes Δορύλαιον. Stephano Δορύλαιον, πόλις Φρυγίας, ἢ καὶ Δορύλαον Διμοδίον φασι. SVR.

ITER A DORILAO.] Sic codices plerique. Vaticanus Dorilaci. Urbs erat in finibus Phrygiae, qua Galatiam versus pertinet. Galenus L. I. de Aliment. facult. p. 312. καὶ Δορύλαιον, ἢ τὴν ἐν ἰχθύϊ τῇ Ἀσιατικῇ Φρυγίᾳ πόλιν. Ex Dorylaeum, sic enim scripsit, quod & Is. Vossius ad Catullum p. 107. vidit, quæ postrema Phrygiae Asiaticae urbs est: multis post seculis collapsam urbem Manuel Comnenus, teste Niceeta L. VI. Rer. Gest. ejus Imp., instauravit, novisque operibus munivit. WESS.

ARCELAIO M. P. xxx.] Uno consensu legitur in manuscriptis & Longoliano exemplaribus. Ptolemaeo in Praefectura Galatiae Cappadociae provincia Ἀρχαῖα: quæ mihi nihil ad hanc Antonini mentionem pertinere videtur: cum hoc itinere ab Dorilao Phrygiae urbe Ancyram usque German & Vindia Galatiae oppida recensentur. SVR.

ARCELAIO.] Hoc & nostris probatur MSS. Tabula hoc situ habet *Mideo*, Hierocles post Dorylaeum in Phrygia Salutari Δίψης Ἀρχαῖαν memorat, quæ utrum nostra sit, incertum arbitror. WESS.

VINDIAM M. P. xxxii.] *Habent manuscripta & Longolianum exemplar: cum eadem uno consensu supra à German Vindiam xxxiiii. M. P. constituunt, & utroque itinere suarum mansionum summa consent.* SVR.

BOLEGASGVs.] Vel *Bologalgus* vel *Oligasius*. SVR.

BOLELASGVm M. P. xxxiii.] *Habet Regium exemplar. Bland. & Long. Bologalgus M. P. xxii. Neapolitanum Bologalgus M. P. xxiii.* SVR.

BOLEGASGVs.] *Bologalgus* Cusani schedæ. Vocabulum videtur nescio quid Gallicum sonare. WESS.

SARMALIVm M. P. xxxiii.] *In hanc lectionem eadem exemplaria conveniunt. In Testosagibus Galatiae provincia, quorum Ptolemaeus Ancyram metropolim constituit, ab eodem inter urbes eorum Σαγαλία recensetur.* SVR.

SARMALIVs.] Obsecuti sumus MSS., hoc porrigentibus, in ceteris H. Suritæ accedentes. WESS.

EVBRODIM M. P. xx.] *Regium exemplar Eubrogis, & reliqua Ecobrogis M. P. xx.* SVR.

ECOBROGIS.] Conspirant veteres libri in voce ita scribenda. Tabula *Ecobriga* vocat, id quæ verius videtur. *Briga* Gallicum est, & solenne in compositione vocabulorum, urbes ad pontes & flumina appositae indicantur. Vide G. Buchanan L. II. Rer. Scotie, p. 61. WESS.

AD APERA.] Ita vocibus duabus vetustæ editiones. Quid præstet, dicere non possum: sunt enim pleræque hæ mansiones densissimis ignorantia tenebris involutæ. WESS.

TAVIA.] Vel *Tavio*, vel *Tadia*. Ptolem. *Tanium*. SVR.

CORNIASPA.
PARDOSENA.
SIBORA.
AGRIANE.
SIMOS.
SEBASTIA.

M. P. XXI.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XX.
M. P. XXX.
M. P. XL.
M. P. CLXVI. Sic.
MO-

ITER A TAVIA PER SEBASTOPOLIM SEBASTIAM VS-
QVE.

CORNIASPA M. P. XXI.] *Habent eadem, Neapolitano excepto, in quo M. P. XXXI. legitur.*

CORNIASPA.] Fuit in finibus Galatiae & Cappadociae: nam cum Eunomius occasionem stromachandi arripere ex eo, quod Basilus M. Galatae sibi nomen indidisset, id sine iusta causa fieri Gregorius Nyssenus patefecit, siquidem Eunomius in utriusque regionis confinio domicilium habeat L. I. in Eunom. p. 307. ἄρα, inquit, τῷ μεγάλῳ τῷ πατρὶδι τῷ δικτῷ ἔργῳ ἐν ἀπορίᾳ πῶς ἔκοντα ΣΙΜΩΝΙΣ ἱερὰ, εἰ ἀνὰ τὸ Ὀλυσσῆος Γαλάτει ἀνέμασεν. Cum in finibus utriusque regionis sestem habeat in obscuro atque extremo Corniaspines agro, pro Olisiferensi Galatam si appellat. Eunomii patria erat Olisiferis, Corniaspae subiecta, Galatiaeque proxima: hinc Basilus Galatam appellavit Eunomium, quod tamen Cappadocis titulum sibi laudi adscribens indignabatur: putem cum in animo atque oculis habuisse ex Epist. ad Galat. C. 3. 1. Ὁ ἀδελφὸς Γαλάται, quo Paullus tanquam regionis quadam proprietate Galatas pulsavit, ut Hieronymus ait: hoc gentis convitium ut effligeret, Cappadox haberi maluit, oblitus credo veteris epigrammatis:

Καππαδοκίαν ποτ' ἔχοντα καὶ δούκας ἀλλὰ καὶ αὐτὴν

Κάτ' αὐτὸν γενεσσόμενους αἰμαίνοντο ἰοβόλους

Sententia, si numeris adstringatur, haec erit:

Cappadocem morsu mala vipera lesit, at illa
Gustato occubuit sanguine Cappadocis.

PARDOSENA M. P. XXV.] *Habet Regium exemplar: cum reliqua Portosena edunt.*

PARDOSENA.] Prisca editionum & MSS. schedæ Parbosena. Basilus M. Ep. 278. Καρδοσῆνα

να & Καρδοσῆνα in Cappadocia memorat: priora, si sonum vocis sequaris, non male concinunt: nec tamen nostra esse affirmavero.

SIBORA.] Cogitavimus de oppido, quod Iboram vocant: De eo Gregorius Nyssenus Orat. in XL. Martyr. p. 212. Ἐστὶς περὶ λίχνην ἡγεῖται, ἡ Ἰβωρα καλεῖται αὐτῶν· ἐν δὲ ταύτῃ καὶ τὸ συνέτην Ρωμαίοις ἰόντι κατελόντις στρατιῶν διέστην. Vertit Gretserus: Non procul abest parva civitas, quam Iboram vocant: in hac cum ex recepta Romanorum consuetudine census institueretur. Non satis curate. Καλέουσι στρατιῶν est numerus militum. Sed cum hac urbs in Ponto fuerit, ut Novella XXXVII. docet, & ea, quæ viri doctissimi H. Valesius ad Sozomeni H. E. L. VI. C. 30., & Rosweidus ad Palladii Hist. Laus. C. 86. conduxerunt, nihil constituere velim.

AGRIANE M. P. XX.] *Regium M. P. XXV. & reliqua M. P. XX. quo numero summa ratio constat.*

SIMOS.] Smos. Ptolemaei Sina. SIMOS M. P. XXX.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum Sinos, Neapolitanum Simos. Longolianum Synos.*

SIMOS.] Lugduni Smos vulgarunt, quod & MSS. agnoscunt. Sina, quam ex Ptolemaeo Simlerus advocavit, Latinis debetur tabulis. Graeca Σίνα Sina offerunt, quod bonum esse Tabula Peutingeri monstrat: ea enim, proflus ut Ptolemaeus, Siva, Campe, Mazaca. Ego hanc & præcedentem adhuc quæro.

SEBASTIAM VSQVE M. P. CLXVI.] *Regium CLXVI: & reliqua CLXVI.*

MOGARO.] Liber Notit. Mochera. MOGARO.] Doctissimo Simlero non assentior: Mochora, sic dicitur in Panciroli editione, in Armenia sedem habuit, cum nostram Cappadocia sibi adscriptam, sicuti itineris ordo

MOGARO.
DARANO.
SEBASTOPOLI.
VERISA.
PHIARASI.
SEBASTIA.

ITER AB ANCYRA PER NYSSAM CAESAREAM VSQVE.

M. P. CXCVIII. Sic.

GORBEVS.

M. P. XXX.
M. P. XXIII.
M. P. XL.
M. P. XXIII.
M. P. XII.
M. P. XXXVI.
M. P. CXCVIII. Sic.
M. P. XXIII.
OR.

evincit, viderit. *Mogarißus* vicus Cappadociae est in Vita S. Theodosii Abbatis C. 1. in magno opere XI. Januar.

Wess.

DARANO.] Vel *Dorana*.

SIML.

DARANON M. P. XXIII.] *Habet Blandinianum exemplar: et in Regio deest hac mansio, quam ideo asteriscis signavimus. Neapolitanum Dorano M. P. XV. Longol. Darano M. P. XXXI. & XXIII. corrigitur.*

Syr.

DARANO.] Obscurissimum mansionis est nomen. Fuit quidem Cappadocum in finibus *Dohara*, quondam Tyanensi præfuli subdita, postea Muciffo sive Justinianopoli, sicuti Euphranta Tyanensium Episc. Collar. V. Concilii Constantinopolitani II. p. 96. docet, nec hæc tamen esse poterit, quippe Nazianzo & Tyanis vicina. Cusani & Vossii schedis *Dorano* M. P. XXIV. inerat.

Wess.

SEBASTOPOLIM M. P. XL.] *Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum. Neapolitanum Sarsopolim M. P. XXIII. Ptolemaeo juxta fontes Lyci amnis Sebastopolis, & altera ejusdem nominis in eadem Cappadocia in mediterraneis Ponti Galatiae. Plinio L. 6. C. 3., ut supra retulimus, in Calopena Cappadociae regione Sebastia & Sebastopolis, & Castellum Sebastopolis ad Abilurum gentem.*

Syr.

SEBASTOPOLI.] Memorat Gregorius Nyssenus in Vita S. Macrinae p. 202. virum quandam militare copiarumque præfectum, quæ in statione erant cō *παλιγγεν* πρὶ τῷ Ἰόνῳ, ἢ *ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΙ* *ὀνόμα*, in exiguo Ponti oppido, cui Sebastopolis est nomen: egregie vero Gregorii *παλιγγεν* respondet Plinii parvo oppido. Lycum fluvium, unde haud multum aberat, cum cura descripsit idem Gregorius in cognominis fibi Thaumaturgi Vita p. 557.

Wess.

VRISAM M. P. XXIII.] *Regium Virifa M. P. XXXIII. & idem exemplar infra Verifa*

M. P. XXIII. ab eadem Sebastopoli: ut haud dubio sit legendum M. P. XXIII. qui numerus recte summam M. P. CLVI. conficit. Blandinianum Verifa M. P. XXIII. Neapolitanum Verifa M. P. M. XXII. & Longolianum Verifa mpm. XXIII. & Virifa corrigitur.

Syr.

VERISA.] Concordia MSS. fecit, ut hoc probaremus. *Thomas Beriffæ Episcopus Collar. I. Concilii Constantinop. II. & Collar. VII. civitatis Berifforum dicitur. Notitia Patriarchatus Constantinopolitani inter Armeniae Episc. & Beriffæ, & Notitia Leonis Aug. & Beriffæ, sed vitiose, annumerat. Basilus M. Epistola ult. vetustæ editionis, neque enim recentata inter manus est, Itinerarii scripturam firmabit: *διεπιστολὴς τῆς*, inquit, *ἐκ Beriffæ* τῆς *ἐκ Beriffæ* *πρεσβυτέρου*, frumentum Dorothei diripuerunt illi, qui Veriffis publica vestigia curabant.*

Wess.

PHIARASI M. P. XII.] *Manuscripta & Longolianum habent exemplar: cum eadem infra à Virifa XII. M. P. Siara adjungant: ut utra dictio sit preferenda non videam in tanto exemplarium consensu primo unius itineris, ac post modum alterius. Forte Phiara legendum ex Ptolemaei *Φιάρ* in Praefectura Sargaraufena Cappadociae provincia.*

Syr.

PHIARASI.] Scripti libri *Fiaraßi*, unde natum deinde est *Siara*. *Phiara* Ptolemaei hinc non disjuxero: nam *Sargaraufena* ejus in Cappadocia praefectura postea Armeniae fuit contributa, ut Ariarathia manifestat.

Wess.

ITEM AB ANCYRA PER NYSSAM M. P. CXCVIII.] *Regium CXCVIII. cum in eo exemplari mansionum numeri summam M. P. CXCVIII. conficiant. Blandinianum & Longolianum CXCVIII. In Neapolitano XXVIII. Syr.*

GORBEVS.] Vel *Gorbeus*. Ptol. *Corbennus* dicitur.

SIML.

GORBEVM M. P. XXIII.] *Gorbens hæc*

ORSOLOGIACO.

ASPONA.

PARNASSO.

NYSSAM.

OSIANA.

SACCASENA.

CAESAREA.

ITER A CAESAREA SATALA.

EVLEPA.

ARMAXA.

MARANDARA.

SCANATVS.

M. P. XVIII.

M. P. XX.

M. P. XXII.

M. P. XXIII.

M. P. XXXII.

M. P. XXVIII.

M. P. XXX.

M. P. CCCXXIII. Sic.

M. P. XVI.

M. P. XXIII.

M. P. XXVIII.

M. P. XXXVIII.

SEBA-

Habet Regium exemplar. Blandinianum & Neapolitanum Grorbeus M. P. XXI. atque item Long. sed in hoc Corbeus corrigitur. Supra pagina CXLIII. itinere Nicomedia Antiochiam hac mansio Corbeneunca nominatur: & Corbeuntis Ptolemaei in Testofagibus Galatiae mentionem fecimus. Illud etiam advertendum eo loco ab Ancyra M. P. XX. designari, cum hoc itinere XXI. apponantur: neque dubium sit eandem esse mansionem, cum tres itidem eam hoc itinere sequantur, atque in illo: nempe Rosologiacum, quod Orsologiacum omnia hoc loco cognominant exemplaria, & Aspona & Parnassus: tam discrepantibus numeris, ut libriorum stupor atque inertia non coarguatur modo, sed identidem indicetur.

SVR.

ORSOLOGIACO.] Ptolemaeo Orsologia.

SIML.

NYSSAM M. P. XXIV.] Strabo lib. 14. p. 650. Nyssam juxta Tralleis statuit, & Nyssam ad mediterranea pertinere. Plinio L. 5. C. 29. item Nyssa & Trallis: & Ptolemaeo inter urbes Lydiae, & Maeoniae, juxta Trapezopolim. Aphrodisium, & Trallis, & Magnesiam ad Maeandrum collocatur. Nicephorus Callistus Capadociae attribuit, & Gregorii ejus civitatis Episcopi celebris fama, & insignia vigent monumenta.

SVR.

NYSSAM.] MSS. Nissam. Recte vero Nicephorus cum Notitiis Ecclesiasticis urbem Capadociae contribuit: nam Strabonis & Plinii Nyssa longo terrarum tractu hinc fuit disparata. Vide Is. Casaubonum ad Gregorii Nysseni Epist. p. 115.

WESS.

OSIANAM M. P. XXXII.] Regium Asiana M. P. XXXII. & reliqua Osiana M. P. XXXII.

SVR.

SACCASENA M. P. XXVIII.] Habet Regium exemplar. Neapolitanum item Saccasena, sed M. P. XXXIII. Blandinianum, & Longolianum Siccasena M. P. XXVIII. & hoc Accasena corrigi, & M. P. XXXII.

SVR.

SACCASENA.] Excerpta nostrorum librorum secum invicem in mansionis vocabulo scribendo dissident. Forte Saccasena & Accasena dicta fuit; neque enim insolens est, ut voces a vocali litera inchoatae sibilantem sibi praestigant. Vide S. Bochartum L. I. Can. C. 35. p. 626. ubi hujus non obliviscitur. Wess.

ITEM A CAESAREA SATALAM M. P. CCCX.] Regium exemplar habet: sed quod neque mansionum numeris ejus exemplaris summa respondeat, neque ad aliorum summas numeri congruant, asteriscis significamus: & numeros Regii exemplaris adponemus mansionibus, & reliquos indicabimus: quod plures mansiones repetantur, quae in superioribus sunt conlocatae, numeris minime, ut oportebat, congruentibus.

SVR.

ITER A CAESAREA.] Formis & manu descripti libri M. P. CCCXIV. offerunt, quae restitui, quod singularum mansionum numeris melius convenirent, oportere existimavimus.

WESS.

EVLEPA.] Vel Eulapa.

SIML.

EVLEPAM M. P. XVI.] Habet Regium exemplar, cum postea Eulapa Caesaream in eo impm. XXVI. designentur. Blandinianum XXI. quod facili lapsu ex XVI. corrumpitur. Neapolitanum M. P. XVI. Longolianum XII. & XVI. corrigitur.

SVR.

EVLEPA.] Est in Cusani schedis Eulexa, quod quamvis iisdem tenebris involutum sit, signi-

figni.

SEBASTIA.

CAMISA.

ZARA.

DAGOLASSO.

NICOPOLI.

OLOTOEDARIZA.

DRACONTES.

AZA.

SATALA.

ITER A SATALA MELITENAM PER RIPAM SAMOSA-

TA VSQVE.

SVISSA.

M. P. XXVIII.

M. P. XXVII.

M. P. XXVII.

M. P. XX.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXVI.

M. P. XXIII.

M. P. XXVI.

M. P. CCCXLI. Sic.

M. P. XVII.

ARAV-

significandum tamen duximus, ut, si qua aliunde lux oboriatur, auxilio esse queat.

WESS.

ARMAXA.] Vel Armaca.

SIML.

MARANDARA.] Vel Malandara.

SIML.

MARANDARA M. P. XXVIII.] Habent manuscripta & Longolianum: cum supra itinere Sebastia Cosufon per Casfaram Malandara praesentant.

SVR.

SCANATVS M. P. XXXVIII.] Habet Regium exemplar.

Blandinianum Scanatus M. P. XXXVIII.

Neapolitanum Sanatus mpm.

XXXIX. Longolianum Scanatus M. P. XXXIX. & Sanatus M. P. XXXVIII. corrigitur.

SVR.

CAMISA.] In scripta Peutingeri Tabula Comassa M. P. XXIII. à Sebastia conspicitur.

Strabo L. XII. Georg. p. 560. in minore Armenia *ἡ ἐκ τῆς ἡγεμονίας τῆς Κασίας, ἢ τῆς Κασσιανῆς*

recenset, vetus castellum Camisa, nunc disiectum

recenset, quod hoc esse & denuo instauratum videtur: quamquam & a veteri castello inan-

sio potuit appellari.

WESS.

ZARAM M. P. XXVII.] Regium exemplar

Zara M. P. XXVII. Blandinianum Zara M. P.

XXVIII. & Neapolitanum Zaro M. P. XXVIII.

Longolianum Zara mpm. XXVIII. & Zora corri-

gitur. Supra & ejus mansionis fit mentio, cui exem-

plaria eo loco Sarac nomen indiderant.

SVR.

DRACONTES M. P. XXVI.] Habet Regium

exemplar. & Neapolitanum. Blandinianum Dra-

contes M. P. XXVI. & Longolianum: sed hoc

XXVI. corrigitur: & supra pagina CLXXXIV.

Clotoedariza ad Dracones XXVI. M. P. designan-

SVR.

tur.

AZA.] Haia vel Haza.

SIML.

AZAM M. P. XXIII.] Regium Aia M. P.

XXIII. & reliqua Haia M. P. XXIII. & supra ex eisdem exemplaribus, & Plinii, & Ptolemaei auctoritate eruiamus Azam legendum esse: ut hic locus inter complures alios manifeste indicet inerrantiam librorum.

SVR.

ITEM A SATALA MILITENEM] Regium

CCCXXIII. cum ejus exemplaris mansionum nu-

meri M. P. CCCXLI. conspiciant.

Blandinianum M. P. CCCXLII. Neapolitani & Longiani

summa CCCXLI. recte cum Regii exemplaris nu-

meris mansionum conveniunt: per ripam vero

Euphratis iter hoc peragitur, & ab urbe Satala

Moeoniae, ex confinibus Mysiae, Lydiae, &

Phrygiae Samosata, Syriae urbem ad Euphra-

tem sitam, deducitur.

SVR.

ITER A SATALA.] Satalam Maeoniae

fuisse urbem, inaudire non memini. Socrates L.

II. H. E. C. 42. eam in Macedoniam transfulit.

verum turpi errore, quem & H. Valesius dis-

cussit. Quid porro ad hoc iter *confinia Mysiae,*

Lydiae & Phrygiae? Alibi haud dubie Surita oc-

cupatus fuit, cum haec in literas referret, mo-

do tamen ipse scripserit. Videor enim obser-

vasse, multa passim in his notis esse luxata

& manca, quae sane, si vivo eas in vulgusemit-

tere datum fuisset, sinceriora prodissent. Ducit

hoc iter per Armeniam & Commagenen secun-

dum Euphratis ripam Samosata usque.

WESS.

SVISSA.] Vel Soissa. Liber Notit. Suissa. SIML.

SVISSAM M. P. XVII.] Regium Suissa M.

P. XVII. atque item reliqua: sed postea itinere à

Nicopoli Satalam Soissam praeferrunt. In Notitiis

Provinciarum sub dispositione Ducis Armeniae de

minore laterculo Ala prima Vlpia Dacorum Suis-

sae. Manuscriptum etiam Suissa.

SVR.

ARAV-

ARAVRACOS.
CARSAGIS.
SINERVAS.
ANALIBA.
ZIMARA.

M. P. XVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XVI.
TEV.

ARASVCOS ET ASAVRACOS.] Hæc
duo nomina, tanquam duæ mansiones diver-
sæ, in MSS. ponuntur: sed ego pro utroque
Aravracos reponendum puto, sicuti etiam pon-
itur in itinere a Nicopoli Satalam, alioqui si
bis ponatur, summa itineris xxxviii. m. p.
justo major erit. Mentio autem fit *Aravracos*
in Libro Notitiarum. SIML.

SIML.

SYR.

WESS.

SIML.

SVP

Long.

SVR.

WESS

SIML

N. P.

SVR.

WESS.

M. P.

SVE

WESS

Long.

arateni

an alia

4. Li.

Anc

nic Ey

DAS

TEVCILA.
SABVS.
DASCVSA.
CIACA.
MELITENA.

M. P. XVI.
M. P. XXVIII.
M. P. XVI.
M. P. XXXII.
M. P. XVIII.
MIA-

DASCVSA.] Ptolemaeo *Dascuta*. Plinio & libro Notit. *Dascusa*. SIML.

DASCVSAM M. P. XVI.] *Dascusa* M. P. xxv. habent manuscripta, & Longolianum exemplar. Supra Plinii auctoritate explicavimus *Dascusam* à *Zimira* lxxv. m. p. distare: hoc Itinerario M. P. LXXVI. interfunt. Ergo apud Ptolemaeum inter urbes ad Euphratem sitas iuxta *Zimaram* male *Δασυσα* pro *Δασκωσα* leges. In Notitia Provinciae sub dispositione ejusdem ducis *Armeniae* de minore laterculo *Ala Auriana Dascusae*. Vestigium exemplar *Dascusa*. SVR.

DASCVSA.] Nullus MSS. nostrorum xxv. m. p. agnoscit. Surita vero egregie peccavit, cum LXXVI. m. p. hoc Itinerarium *Zimaram* inter & *Dascusam* interponere arbitratus est: putem festinantius oculo usum in summam contulisse xv i. m. p., quae *Zimaram* ab *Analiba* separant: id bonum est factum, quo Ptolemaeo sinceriores vocem, quam Palatinus codex approbat, reddidit. Corrupta eadem est in Orosio L. I. C. 2. Deinde a septentrione, i. e. a civitate *Dacusae*, quae in confinio Cappadociae & *Armeniae* est: sic Fabricii Marcodurani editio, cum in antiqua Coloniensi sit *Dascuta* & Otiis Imperial. Gervasio Tilberienti *Dacusae*: unde nemo dubitaverit, *Dascusa* verum esse. Ortelius mecum sentit, qui tamen, cum Plinii atque Orosii *Dascusam* ab Itinerarii ac Ptolemaei ejusdem nominis urbe distinguit, audiendus non est: nam si Plinii atque Orosii eadem sit, discrepare a nostra non potest, si quidem Pliniani numeri hanc nec ullam aliam indicant. Ponitur quidem ab Orosio in Cappadociae atque *Armeniae* confinio, a Ptolemaeo vero in ipsa *Armenia*: neque id tamen efficit, ut diversae urbes habeantur; exploratissimum enim est, plures Cappadociae urbes, a Plinio memoratas, *Armeniae* deinceps fuisse contributas. Nunc *Arsyngam*, modo vera scripserit *Ismael Bullialdus* ad Ducae Hist. Byzant. C. 15., vocitant. WESS.

CIACAM M. P. xxxii.] Habet Regium exem-

plar. Reliqua *Chiaca* M. P. xxxii. Forte ea est, quae à Ptolemaeo in Melitene regione ad Euphratem *Kiakis* vocatur: quare praferenda videtur Regii exemplaris lectio, ut *Ciacam*, non *Chiacam* adponamus. SVR.

CIACA.] Nostris codices *Chiaca*, neque aliter Notitia Imp. Orientis, in qua sub dispositione V. S. Ducis *Armeniae* *Ala Augusta colonorum Chiaca*. Tabula *Craca*, haud dubie pro *Chiaca*, ut pulchre animadvertit Salmasius in Solin. p. 441., numerat autem Tabula a *Dascusa* M. P. XLV., quae veriora arbitror ob ea, quae postmodum disserentur. WESS.

MELITENA.] Ita vetustae schedae. *Melitenam* Ammianus L. XIX. C. 8. nuncupat. *Oreghus Episcopus Melitinae* est apud Facundum Hermianensem L. IV. p. 379. & *Acajus Melitensis* apud eundem L. XI. p. 556. *τιὸν Ἐγερσίαν* *μελεψανὴν καὶ ἐσπερίαν* Cyrillus in Vita Euthymii, quam Benedictini publicaverunt, p. 6. vocat; neque sane immerito illustis Cyrillo appellatur, si quidem seculo XI. nulla major aut civium frequentia celebris in Antiochena dioecesi esset, quippe quae I. VI. cultui divino consecratas aedes, & sexaginta millia virorum, armis tractandis aptiorum, intra suum ambitum videbat, sicuti Michael Taneos Episcopus in Vita Joannis Abdonis Patriarchae Jacobitarum, quam Arabum sermone conscriptam Bibl. Orient. tom. II. p. 149. Assermanus inseruit, auctor est. Passuum millia, ut ad ea deveniamus, corrupta sunt. Tabula xxviii. m. addit, quae ego amplectenda censeo. Plinius enim L. V. C. 24. *Melitenem Cappadociae* LXXIV. M. P. a *Dascusa* femovet; ea vero Tabulae numeris tantummodo unis passuum millibus auctiora sunt. Scio Salmasium atque Harduinum LXIII. tantum M. P. in Tabula *Dascusam* inter & *Melitenem* computasse: sed utroque rationem male confecit, ut consuetudinem Tabulae consideranti perspicuum est. Hinc vero Harduini propositum, quo in Plinio xxiv. m. p. ex MSS. quibusdam refinxit, improbandum esse cognoscitur. D d

MIASENA.
LACOTENA.
PERRE.
SAMOSATA.

ITER A CAESAREA MELITENA.
ARTAXATA.
CODVZALABA.
COMANA.
SIRICIS.
PTANDARIS.
ARABISSO.

M. P. XII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. CCXXVIII. Sic.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. XII.
OS.

tur, Cetera de Melitene ex Procopio L. III. Aedif. C. 4. & Golio ad Allerg. p. 264. peti poterunt.

MIASENA.] Vel *Mesena*.

MIASENA M. P. XII.] *Habet Regium exemplar & infra idem exemplar à Melitene Mesena totidem XII. M. P. Blandinianum hoc loco Miasena M. P. XI. & infra à Melitene Mesena M. P. XII. Neapolitanum Miasena M. P. XII. Longolianum Miasena mpm. XI. & Miasena M. P. XII. corrigit.*

MIASENA.] MSS. Cufani *Maisena* M. P. XII. Fabricii exemplari vir doctus XI. M. P. adscripsit.

LACOTENA.] Vel *Hocotina*, *Locotena*.

LACOTENAM M. P. XXVIII.] *Regium Lacotina M. P. XXVIII. & infra itinere Melitene Samosata Tacoten. Reliqua Hacotina M. P. XXVIII. & postea Locotena. Ammianus Marcellinus libro XXI. C. 11. A Cappadocia ipse per Melitenam minoris Armeniae oppidum, & Lacotena, & Samosata, transmissio Euphrate, Aedessam venit.*

LACOTENA.] *Hacotina* Vossii schedæ. *Lacabenen* inter septem urbes, Melitenae vicinas atque ejus Episc. subiectas, Georgius Bar-Hebraeus, quem vulgo Abulpharaium vocitant, in Syriaco Chron. unde multa Assemanus excerptit tom. II. Bibl. Orient. p. 260., numerat: considerandum autem est, sitne hæc nostra: nam & *Arcas*, quas supra circa Melitenem vidimus, & *Claudianam*, quam Tabula haber, illi adjungit. *Lacabenen* Episcopos in Diss. de Monophysitis idem Assemanus recensuit, Wess.

PERRE M. P. XXVI.] *Habetur in manuscriptis, & Longoliano: & infra in eisdem Perre.*

PERRE.] Hierocli in provincia Euphratesia, quam eandem ac Commagenen esse ex Procopio L. I. B. P. C. 17. novimus, *Ζυρρῆς*, *Γεργαυρία*, *Πίρρα*. Subscripsit Chalcedonensi Concilio *Ἀφάρδα*, *Ἐμίσρα*, *Πίρρα*, estque multo frequentissima ejus mentio in *Actione* XIV. ejusdem Concilii, ubi Synodi Antiochenae, in qua gradu fuerat dejectus, acta repetuntur. Ex veteri Syriaco codice Commentariorum S. Ephraimi in V. T. notum diligentissimus Assemanus tom. I. Bibl. Orient. p. 63. exscripsit, qua *פארין טרונתא עוקרתא*, *Pharin*, sive *Pierre*, urbs antiqua dicitur.

ITEM A CAESAREA MELITENEM. M. P. CCXLII.] *Regium M. P. CCXXII: cum ejus exemplaris singulares mansionum numeri summam consiciant M. P. CCXLII. Reliqua M. P. CCXXVIII. minime congruentibus singularibus numeris cum ea summa.*

ITER A CAESAREA.] Magno consensu manu & formis descripti libri M. P. CCXXVIII. apponunt, quæ in integrum restituenda duximus: licet singulares mansionum numeri summam efficiant majorem; neque enim hoc insolens est.

COMANA M. P. XVI.] *Habet Regium exemplar, Blandinianum & Neapolitanum M. P. XVI. Longolianum M. P. XXVII.*

SIRICIM M. P. XXXIII.] *Siricis habent manuscripta exemplaria. Longolianum Syricis.*

SIRICIS.] Hanc mansionem alibi legere non

OSDARA.
DANDEXENA.
ARCAS.
MELITENEM.

ITER A CAESAREA ANAZARBO.
ARASAXA.
CODVZABALA.
COMANA.
SIRICIS.
COCVSO.
LARANDA.

M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXII.
M. P. XXVIII.
M. P. CCXI. Sic.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.

non memini. Sunt autem numeri aut hoc loco aut infra fœdati. Librarij pro arbitrio numeros modo ampliores modo minores sæpe in hoc libello fecerunt. Ceterum Vossianus codex atque alij *Comanis* M. P. XXVI & *Arabisso* XXII. M. P. apponunt.

ARABISSVM M. P. XII.] *Regium exemplar Arabis* M. P. XII. & reliqua Arabis M. P. XII. SVR.

OSDORA M. P. XXVIII.] *Habet Regium exemplar* : & in reliquis *Osdera* M. P. XXIX. & supra in *Regio Osdera*. SVR.

DANDEXENA M. P. XXIII.] *Regium Dandexena* M. P. XXIII. cum supra *Dandanika* in eo exemplari legatur : & infra *Dandexena*. *Blandinianum* hoc loco *Dandexena* habet, & item *Neapolitanum*. SVR.

ARCAS M. P. XXII.] *Habent manuscripta*, & *Longolianum* : & cum supra *Arcis Dandaxina* M. P. XXIII. signentur : & à *Melitene Arcas* M. P. XXVI : & hoc itinere M. P. XXVIII. tribuuntur ; adeo sibi non constant librarii. SVR.

ARCAS.] *Bar Hebraeus* ארס Arcas inter VII. Episcopatus circa *Melitenem* numerat, suaque ætate prorsus desolatam fuisse tradit in Cl. Assemani Bibl. Orientali tom. II. p. 260. WESS.

ITER A CAESAREA.] *Magna concordia* CCXI. M. P. vetusti codices porrigunt, quæ spernere non placuit. WESS.

ANAZARBVM M. P. CCXI.] *In Regio* CLXXVIII. *Blandinianum* CCXI : cum mansionum ejus exemplaris numeri M. P. CCXI. conficiant. *Neapolitanum*, & *Longolianum* *Blandiniani* lectionem præferunt : quam, quod in *Regio* adeo sit depravata, asteriscis signandam visum est. SVR.

ARTAXATA M. P. XXIII.] *Regium Aras-*

faxa M. P. CLXXVIII. itineris totius summam repetens : atque ideo numerum mansionis signavimus. Reliqua vero exemplaria *Araxata* M. P. XXIII. præferunt : & quod superiore itinere quatuor mansionibus continuis, quæ hoc itinere repetuntur, in eodem *Regio Caesarea Artaxata* M. P. XXIII. signentur, *Artaxata* legimus, tamen apud *Ptolemaum* in *Muriani* præfectura *Armeniae* oppidis, idem nomen, quod *Regium* observat exemplar, permaneat, *Agoniza*. SVR.

ARTAXATA.] *Araxata* verum videri, supra a nobis est observatum. WESS.

CODVZABALA M. P. XXIII.] *In Regio* hac mansio deest : quam ideo asteriscis signamus ; quod reliqua præferant exemplaria. qui libri etiam *Coduzabala*. SVR.

LARANDA M. P. XVIII.] *Regium exemplar* *Larando* M. P. XVIII. Et item *Neapolitanum* & *Longolianum* : sed in hoc *Laranda* corrigitur. *Blandinianum* *Laranda* M. P. XVIII. *Strabo* *Antipatri* *Derbenis* pirate oppida fuisse *Laranda* & *Isaura* memorat. *Ptolemaeo* in præfectura *Ciliciae* contributa *Cappadociae Adagorda*. *Stephanus Adagorda* polis *Lycaoniae*. *Ammianus* libro XIII. C. 2. de *Isauris* agens, qui in *Lycaoniam* *Isauriae* adnexam hostilem in modum grassantes se contulerant, *Venere*, inquit, prope oppidum *Laranda*. In *Concilio Nicato* *Paulus* *Larandensis* Episcopus *Isauriae* provinciae subscribit : & *Eusebius Ecclesiasticae Historiae* lib. vi. cap. xx. *Larandis* *Euphim* præpositum fuisse memorat. SVR.

LARANDA.] *In Lycaonia* *Hierocles*, prorsus uti *Stephanus*, *Adagorda*. *Diodorus Siculus* L. XLIX. p. 605. in *Pisidia* locat, quod nihil nocebit, cum confines hæ regiones fuerint. Jungit illi *Ptolemaeus* Ὀρσαν, cui cognominem aliam habet L. V. C. 3. Ea vero cum

Dd 2

varie

BADIMO.
PRAETORIO.
FLAVIADA.
ANAZARBO.

ITER A SEBASTIA COCVSO.

IN MEDIO.
TONOSA.
IN MEDIO.
ARIARATHIA:
CODVZABALA:
COMANA.
PTANDARI.

M. P. XVIII.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
M. P. XVIII.
M. P. CCVI. Sic.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XX.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
CO-

varie a viris, eruditionis gloria illustribus, sit tentata, videamus cui tandem accedendum sit. Verba Geographi sunt: ΚΗΤΙΔΟΣ ἢ Ὀλβασσι. ΔΑΛΑΣΙΔΟΣ ἢ Νικιαν. Salmastius in Solin. p. 437. hinc Ὀλβας, Σαλασσιδὸν προκρίθι, ut Σαλασσιδὸς regionis in Cilicia cognomen sit, a Sagalasso Pisdarum urbe creatum. Equidem de Olba facile illi assentior ob Hieroclem, qui inter Isauriae urbes Διοκυσσιδὸς καὶ Ὀλβαν, haud aliter ac nunc Ptolemaeus, ponit: ad hoc Basilii Seleucensis L. II. Mirac. S. Theclae C. 8. Olbam ait vicinam esse Seleuciae Isaurorum: Ἀστυρίων πόλις, ἣ ὀνομαζομένη Ὀλβας. Nec tamen Σαλασσιδὸν recepero, sed Δαλασσιδὸν, pro quo Θαλασσιδὸν in Coislin. MS. est, ex vetere Ptolemaei versione. Accedit numus, quem commodissime in hanc rem produxit Joan. Maillon Vitae Aristidis Sect. II., praefrens APXIEΠOC OABHQN KAI ΔΑΛΑΣ... KENNATΩ ΔΥΝΑΤΟY. Reliquum est ΚΗΤΙΔΟΣ vocabulum, quod doctissimo Maillono vitiosum & in KENNATΙΔΟΣ transformandum ob illud atque alium videbatur numum, cui inerat ΔΑΡΙΑ. ΔΙΟΚΕΑΡΕΩΝ ΜΗΤ. ΚΕΝΝΑΤΩ. Verum, pace viri praestantissimi dixerō, Κητιδὸν Ptolemaei nulla eget medicina. Testem dabo locupletem Basilium Seleucensem, qui L. I. Vitae S. Theclae p. 120. Calycadnum, quem Calydnum vocat, emergere ἐκ τῆς ΚΗΤΙΔΟΣ παραλίτης χειρὸς, ex intimis Ceridis recessibus auctor est, praetereaque τῆς Κητιδὸς χωματῶν commemorat L. II. Mirac. S. Theclae C. 3. Atque haec etiam extrinsecus non tamen intempestive, acerrimum Ti. Hemsterhusii iudicium

secutus, videor hoc loco monuisse: nunc ad propositum redeo.

BADIMO.] Vossianus MS. *Baldimo*. Quid horum verius sit, dicere non habeo.

FLAVIADA M. P. XXII.] *Habent manuscripta, et Longolianum. Ptolemaeus in Characina regione Ciliciae provinciae Φλαυσιόπολις. Nicephorus Callistus libro xiii. Ex Episcopatu autem Flavadi, quae sub Anazarbes metropoli est, Nicephorus Phocas Episcopum ejus Eustratium transferens, Antiochiae Patriarcham fecit: cum quidem Episcopatum tum ab Anazarbe divulgum Patriarchatu Antiocheno univisset.* SVR.

FLAVIADA.] Habet hanc Hierocles sub metropoli Ciliciae II. Anazarbo ardeque illi Ἐρεπνιόπολιν jungit, quam Basilii Seleucensis L. II. Mirac. Theclae, C. 4. τῶν ἐγγύς ἱππυρῶν πόλιν appellat. Verum de ea loco commodiore.

ANAZARBVM M. P. xviii.] *Plinius, cum finem antiquum Ciliciae Melam amnem constituisse, intus autem, inquit, dicendi Anazarbeni, qui nunc Caesaraugustani: tamesi vestigia exemplaria, qui nunc Caesarea Augusta habent: quem locum vii corruptum expendendum arbitror: forte item legendum erat Ἀναζάρβας, qui nunc Diocaesarea, Augustani Castabla: nam Ptolemaeus in Bryelices Ciliciae provinciae, Augustam urbem post mediterraneas Ciliciae Salimidis regionis recepit. Suidas Diocaesaream in Cilicia distam, et a conditore Azarba nuncupatam: quod itidem perhibet Stephanus. Ptolemaei igitur Diocaesarea erat Anazarbus, in Selinitide Ciliciae provinciae mediterranea regione: ac mirum est non adiecit*

Ana-

COCVSO.

ITER A NICOPOLI ARABISSO.

DAGALASSO.

ZARA.

CAMISA.

SEBASTIA.

IN MEDIO.

ARIARATHIA.

CODVZABALA.

COMANA.

PTANDARI.

ARABISSO.

M. P. XXXVIII.

M. P. CCXXVI. Sic.

M. P. XXIII.

M. P. XX.

M. P. XVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXV.

M. P. XXV.

M. P. XX.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXII.

ITER

*Anazarbum nuncupatam: cum statim Caesaream
recenscat, quae apud Anazarbum esset: cum Ana-
zarbi mentio facta non sit. Ammianus libro xiiii.
C. 8. Et Anazarbus, inquit, auctoris vocabu-
lum referens.* SVR.

SVR.

ANAZARBO.] Fefellit Suritam Suidas. Anazarbus & Diocaesarea diffinitissimæ urbes fuerunt, sicuti ad Ammianum H. Valefius ostendit. Grammaticus sua ex antiquo excerptit scriptore, qui cum Joan. Malala extremo L. X. Chronogr. paria facit: ille enim ubi primum Σεῦντα Σαῖνθον, pro quo Suidas Κόινθον, dein Γίσθον, postea sub Cæsare Julio Diocaesarem, sub Nervæ Imp. Nervæ ac max. a conditore Anazarbum appellatam perhibet. Propior vero est Stephanus, a Zarbo monte, quo de ad eum L. Holstenius, vocabuli originationem repetens; si qua tamen in his rebus auctoritas Syris atque Arabibus esset, urbem indarbe زبري & Ainzara appellantis, fons Zarbus gloriari inditi oppido nominis monti dubiam posset facere: sed ut ille ignotus est, ita auctor Vitæ Oppiani Corvico monti urbem adducit: è δ' Ἀνὰ-ζαρβου τοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἰσχυροῦς δ' ἐκινῶντος πηλὸν ἡμεῖς δ' ἐπὶ Κόρινθον. Aberrat ab Aegis Ciliciæ, modò videre liceat Adis S. Thalelai C. 1., à Bolandi fons correctis, stadium 15. spatium ἐπεσφύ-θητο δὲ τῇ Ἀνὰζαρβου πηλῷ. Ἰσχυροῦς δὲ τῇ Ἀνὰζαρβου πηλῷ πηλῶς. Plura vide in Ezech. Sphanemij Op. Romano p. 410. WESS.

COCVSVM M. P. CCVI.] In Regio CLXVI:
qui numerus non summe itineris, sed prima man-
sioni attribuitur, ut duplex erratum sit: & reli-
qua CCVI. cuius summa ratio apparet. SYR.

ITER A SEBASTIA.] In CCVI, M. P. nostri

libri conspirant. Parisiensium unus in margine ostendit, *Respice XXVII. supersunt*, quod tamen, si singulas mansiones obicris, falsum esse reperies. WESS.

TONOSA.] *Tosano*. Hæc supra nominata
fuit *Tonosæ*. Ptolemaeo *Horosæ*. SIML.

SIML

TONOSA.] *Tosano* a nostris MSS. ignoratur. Vide ante dicta. WESS.

WESS.

ITEM A NICOPOLI ARABISSON M. P.
CCXXVI.] Regium in summa numerorum itineris
hujus XXVI. tantum retinuit: & CC. defuit. In
reliquis CCXXVI: & summa ratio constat. Supra
pagina CLXXXIII. itinere ab Arabisso per com-
pendium Satalam, mentio hujus Nicopolis cele-
bris urbis Armeniae minoris facta est. SVR.

ITER A NICOPOLI.] Recepti numeros, quos MSS. magna concordia dabant. Varianus, ab *Arabijs*, non recte. Quod autem Aët. II. & III. S. Blasii Nicopolin Sebasticamque vicinas faciunt C. 1., his verbis ufa: *Jam namque & in Nicopoli, quae non longe a Sebastia distabat, cognitus erat*; id, si ad vivum refecet, procul vero invenietur. Bene ergo Bollandus, Tabula teste excitata, hoc nota atque obelo confixit.

WESS

SEBASTIAM M. P. xxiiii. l.] *Regium mille*
passuum xxiiii. l. & *reliqua M. P. xxiiii. l. SVR.*

COMANA M. P. XXIIII.] *Regium XVIII:*
& reliqua habent M. P. XXIIII. & supra Codu-
zalabis Comana M. P. XXIIII. SVR.

SVR

PTANDARI M. P. xxi. i. i.] *Hæc mansio in
Regio deest exemplari: quæ habetur in reliquis. SVR.*

PTANDARI.] Plerique MSS. hoc loco Can-
dari, brevi vero post in itinere à Cocuso, Tan-
dari. WESS.

WESS

CAE

ITER A SEBASTOPOLI CAESAREAM VSQVE. M. P.
CCXVII. Sic.

VERISA.

SIARA.

SEBASTIA.

SCANATVS.

MALANDARA.

ARMAXA.

EVLEPA.

CAESAREA.

ITER A COCVSO ARABISSO.

PTANDARI.

ARABISSO.

ITER A COCVSO MELITENAM.

M. P. XXIII.

M. P. XII.

M. P. XXXVI.

M. P. XXVIII.

M. P. XXXVIII.

M. P. XXVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXVI.

M. P. LII.

M. P. XXVIII.

M. P. XXIII.

M. P. CLIII. Sic.

PTAN-

CAESAREAM VSQVE M. P. CCXVII.] Regium CCVII: & reliqua CCXVII: cum tamen numeri conficiant summam CCXVI: neque tamen id corrigitur, quod alibi subesse possit error: in tanto exemplarium consensu quæ, CCXVII. præferunt. Svr.

VERISAM M. P. XXIII.] Habent manuscripta, & Longolianum: cum supra eadem Virisam præstulerint. Svr.

SIARAM M. P. XII.] Habent Regium, & Blandinianum exemplar: cum supra omnia Fiarali præstulerint. Neapolitanum Siriara M. P. XXII. Longolianum Siara M. P. XII: & XXII. corrigunt. Svr.

SIARA.] XXII. M. P. schedæ Cusani, reliquis Regio assentientibus. Wess.

SEBASTIA M. P. XXXVI.] Regium M. P. VI. manifesto errore. Blandinianum M. P. XXXIII. Neapolitanum M. P. XXXVI., & Longolianum. XXXIII., & corrigitur XXXVI., quam veram lectionem arbitror: supra enim Fiarali Sebastiam M. P. XX XVI. constituntur. Svr.

SEBASTIA.] Margo Fabriciani exemplaris XXXIII. M. P. Wess.

SCANATVS M. P. XXVIII.] Regium M. P. XVIII. Blandinianum Scariatus M. P. XXXVIII. Neapolitanum Scanatus M. P. XXVIII. Svr.

SCANATVS.] XXIX. M. P. Cusani codex. Wess.

MAIANDARA M. P. XXXVIII.] Regium Maiandara M. P. XXXVIII. & item Blandinianum. Neapolitanum Maiandera M. P. XXXVIII.

Longolianum Maiandara M. P. XXXIX: & XXXVIII. corrigitur. Sed eadem supra Maiandara, & Maiandara præstulere. Svr.

MALANDARA.] Sic MS. Parisinus, quem, quod & supra ita scriberetur, sequi placuit. Vossii & Cusani schedæ XXXIX. M. P. adiungunt. Wess.

ARMAXA.] Armaca. Hæc supra nominata est Armaxa. SIML.

ARABISSON M. P. XXIII.] Habent manuscripta exemplaria miro librariorum supere, & inertia: qui hæc ipsa pagina Prandari Arabisson XXII. & XXXIII. M. P. & XII. M. P. præstulerint. Svr.

ITEM A COCVSO MELITENEM M. P. CXLII.] Regium M. P. CXL. Blandinianum M. P. CXLII: cum tamen summam conficiant mansiones ejus exemplaris CLII. Neapolitanum CLIII. Longolianum CLII. & corrigitur CLIII. Svr.

ITER A COCVSO MELITENAM.] Vossianus M. P. CLIII. Cusani MSS. M. P. CLIII., reliqui CXLII. Cusani schedas sequimur. Wess.

PTANDARI.] In Vossii & Cusani MSS. XXIX. M. P. & vetustioribus editionibus infunt: consentiunt tamen editis Vaticanus & margo Fabriciani exemplaris. Wess.

ARABISSON M. P. XII.] Habet Regium exemplar: quo numero summa hujus itineris fiet CXLII. M. P. Reliqua XXIII: & fiet CLII. Svr.

ARABISSO.] Omnes MSS., etiam illi qui capiti itineris CXLII. M. P. appofuerunt, XXII. annect-

PTANDARI.
ARABISSO.
ASDARA.
DANDEXENA.
ARCAS.
MELITENA.

ITER A MELITENA SAMOSATA.

MESSENA.
LACOTENA.
PERRE.
SAMOSATA.

ITER A NICOPOLI SATALAM.

OLOTOEDARIZA.
CARSAT.

M. P. XXVIII.
M. P. XXII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXII.
M. P. XXVIII.
M. P. XCI. Sic.
M. P. XII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVII.
M. P. XXIII.
M. P. CXXII. Sic.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
ARAV-

anectunt; neque visum fuit, contra hunc consensum niti. WESS.

ASDARAM M. P. XXVIII.] *Asdara habent manuscripta & Longolianum; cum supra Osdara, & Osdora praferant.* SVR.

DANDEXENA M. P. XXIII.] *Regium habes exemplar: cum supra Dandanix & Dandexena praferat. Hoc tamen loco Blandinianum & Longolianum Dandecena M. P. XXIII. habent, & hoc Dandecena corrigitur. Neapolitanum item Dandecena M. P. XXIII.* SVR.

DANDEXENA.] *Dandecena, Dandacena & Dandecena libri parum consentientes edunt.* WESS.

ITEM A MELITENE SAMOSATA M. P. XCI.] *Supra quatuor ea mansiones à Melitene Samosata exponuntur eodem ordine, itinere A Satala Melitenem per ripam Danubii Samosata usque, ut supervacaneum iter videri possit, nisi eo significetur à Proconsule Samosatis eo itinere stativis esse permanendum. Discrepant tamen exemplaria; nam quae hic Massena Regio exemplari vocatur, & aliis exemplaribus Mesena, Misena illo itinere nuncupatur: & quae Tacoten Regio exemplari hoc itinere, & aliis Lacotena, illo itinere Lacotina, & Lacotena legitur: & ab ea ad Perre mansionem M. P. XXVI. assignantur, quemadmodum hoc itinere in Regio legitur exemplari, non M. P. XXVII., ut reliqua praferunt exemplaria.* SVR.

MESSENA.] *Mesena constanter hoc loco MSS. Lacotenae Cusani schedæ XVII. M. P. adscribunt.* WESS.

OLOTOEDARIZAM M. P. XXIII.] *Habet Regium exemplar: & Blandinianum Olotoedariza M. P. XXIII. Neapolitanum Olotoedariza M. P. XXIII. Longolianum Olotho Edariza XXIII: quod in mansionis nomine toties repetito admonere libuit: praesertim cum in Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis Armeniae in Ponto, Praefecturae Legionis prima Pontica Ala Rizena, & Ala Daleariza recensentur: quod scilicet in excusis legitur: ut forte Alam Daleariza legendum esset, in hoc Itinerario: quod Alarum stationes in eo iidem recensentur, ut infra apparet.* SVR.

OLOTOEDARIZA.] *Prorsus mihi persuasum, eundem locum in Notitia Imp. Or. indicari, licet Suritae conjectura procul vero videatur: recenserentur enim alae duae & altera quidem sine cognomine. Audiamus G. Pancirolum de vetustis Notitiae codicibus dissentiem: in manuscriptis, quos mendoſos puto, pro una duae alae ponuntur, videlicet Ala Rizena & Ala Daleariza. Vetus codex legit, Alcadeariza: Ex his non inepte cogas Alam Dalearizam ex Notitia esse exturbandam: in Alcadeariza vero castelli sive mansionis, quae de agitur, latere cognomen. Quodnam autem verius sit nomen, finire in ram densis horum locorum tenebris non aulam.* WESS.

CARSAT.] *Hæc in alio itinere Sarſaga nominatur.* SIML.

CARSAT M. P. XXIII.] *Regium Carsai M. P. XXIII. & reliqua Carsat M. P. XXIII. neque*

ARAVRACOS.

SVISSA.

SATALA.

ITER A TRAPEZVNT E SATALAM

AD VICENSIMVM.

ZIGANA.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXVI.

M. P. CXXXV. Sic.

M. P. XX.

M. P. XXXII.

OR-

neque si quid ad hanc mansionem pertineat Ptolemaei *Ἰαερί* inter montana Armeniae minoris, in quibus Satala recensetur, affirmare ausim.

SVR.

CARSAT.] Sine dubio *Carsagis* est, quam hoc situ supra vidimus: videtur *Carsar* e vocabulo decurtate scripto esse natum. Sequentium mansionum numeri illis, quos alibi habuimus, non consentiunt, nec ullum tamen è libris MSS. auxilium venit.

WESS.

SVISSAM M. P. XXXIII.] *Regium Soissa* M. P. XXVIII: cum reliqua *Soissa* M. P. XXXIII. praefert. *Suiffas* supra praefertur nomen.

SATALAM M. P. XXVI.] *Habent manuscripta, & Longol. Regio dempto, quod* M. P. XXVII. habet.

SVR.

ITEM A TRAPEZVNT E SATALAM M. P. CXV.] *Regium* Item à Trapezunta Satala M. P. CXXX. *Elandinianum* Item à Trapezunta Satalam M. P. CXXXII. cum mansionum ejus exemplaris numeri summam conficiant M. P. CXXXV., facili librariorum lapsu ex II. v. transcribendi, & ex v. II. Neap. CXXXV. & Longol. CXXXII. & CXXXV. corrigi. Plinio L. 6. C. 4. Trapezus, in *Themiscyrenae* regionis populis, oppidum liberum, vasto monte clausum, ultra quod gens *Armeno-chalybes*, & Major Armenia xxx. M. P. distans. Ita enim in vetustis legimus summo consensu exemplaribus; & in ora ante Trapezunta flumen Pyxites. Ptolemaeo inter urbes Ponti Cappadociae. Tacitus Hist. 3. C. 47. Trapezuntem vetustam admodum civitatem, à Graecis in extremo Ponticae orae conditam subitus irrupit. *Stephanus* Sinopenesium coloniam esse perhibet.

SVR.

ITER A TRAPEZVNT E.] Trapezunta scriptus *Vossianus*, cum prioribus editis, sed margo Fabriciani libri Trapezunte. *Zosimus* L. I. C. 33. *πάλιν μεταλάνει πρὸς ἀσάρον*, magnam & celebrem esse urbem ait. *Xenophon* extremo L. IV. Exped. Cyri in Colchorum agro

sitam ac Sinopenesium esse coloniam prodiit; Strabo vero Colchis finitimam facit, Procopio L. IV. B. Goth. C. 2. invito, sed parum considerante, Colchorum fines latus olim patuisse. Quo nunc sit statu docebit *Turnefortius* Epist. XVII. p. 102.

WESS.

AD VICENSIMVM.] *Ad Vicissimum* vel *Vincensimum*.

SIML.

AB VICENSIMVM M. P. xx.] *Habet Regium exemplar. Longolianum Vincensimum.*

AD VICENSIMVM.] *Cusani schedae* cum margine Fabriciani libri *Ad vicepsimum. Ad Vicissimum* fuit in Vaticano. Vide quae alias p. 113. disputavimus.

WESS.

ZIGANAM M. P. XXXII.] *Regium Zigana* M. P. XXXI: & reliqua M. P. XXXII. In *Notitia Provinciarum*, sub dispositione Ducis Armeniae de minore laterculo *Cobors ii. Valentiana Ziganne*.

SVR.

ZIGANA.] *Peutingerana Tabula* hoc loco *Frigidarium*. Fuit uterque mansionis locus in Armenia, quam frigidissimam esse & perpetuis pæne nivibus obrutam, neque ver neque autumnum nosse, viii omni carere, & plane *δυσχεύς* egregie describit *Gregor. Nyssenus* Orat. in xL Martyr. p. 107.

WESS.

THIAM Mr P. XXXIII.] *Regium Tiga* M. P. XXXIII. & reliqua *Thia* mp. XXXIII. In *Notitia* sub eodem Duce *Ala prima Felix Theodosiana Pithiae*: & in vetusto item exemplari: ut nihil sit asserendum, an ad hanc pertineat mansionem.

SVR.

SEDIS SCAP I FON TI M. P. XVII.] *Regium Sedis Scapi Fonti* M. P. XVIII. *Elandinianum* *Sidiffa* siponti M. P. XVII: & reliqua *Sediffa* siponti M. P. XVII.

SVR.

SEDISSA FIPONTI.] *Nostri codices* cum prioribus editionibus *Sediffa siponti*, aut *Sediffa siponti*. Nihil mihi dubium est, quin vocabulo vitium adhaeserit; venerunt quoque plures mihi in mentem conjecturae, quas in re admodum

THIA. 4.15
SEDISSCAPIFONTI.
DOMANA.
SATALA.

ITER PER RIPAM A VIMINACIO NICOMEDIAM. XII.

M. P. LXXII. Sic.

M. P. XXIII.

CYPPIS.

NO-

dum ambigua atque obscura perdere velle
quid proderit? WESS.

DAMANAM M. P. xxiiii.] Domana m.
p. xxiiii. habent manuscripta exemplaria; &
item Longolianum: sed Pomana corrigitur. Ptole-
maeo item juxta Satalam Δόμνα. In Notitia,
sub dispositione ejusdem Armeniae ducis, Equites
Sagittarii Domanae. SVR.

SATALAM M. P. XVIII.] *Regium M. P.*
XXVIII: & item Neapolitanum, & Blandinia-
num M. P. XVII. atque item Longolianum, sed
XXVIII. corrigitur. SVR.

ITEM PER RIPAM VININACIO NICOMEDIAN XII. M. P. LXXXII.) *Habet Regium exemplar : Blandinium m.p.m.T. Mille CXXII.*

Neapolitanum mpm. CCXKXII. Longolianum m.p.m. MCXXI; & MCCXXII. corrigitur :

Sed cum illæ note XII. Regii exemplaris à librariis non intellegentur, que bis & decies centena m.p. significant, quemadmodum in vetustis exemplarijs manifeste apparet, numeri minime legitimi sunt adpositi. Peractis igitur & confectis itineribus provinciarum Syriæ, Armeniæ, Cappadociæ, & Ponti, quæ à Procof. obiri consueverant, in Mysiam superiorem transgreditur, ut eam cum Scythia, Thraciam post modum desclentes patefaciat, ac rursus Nicomediam sistant :

Viminacio initium fumen, cuius supra in itinere Sirmio Nicomediam mentio facta est. Celebre enim adparat fuisse oppidum ad Danubij ripas situm. Nam supra ex Prolemaeo in ea urbe Legionem constitutam indicavimus, & ex Noestria Provinciarum, sub dispositione Ducis Mesie prima, Prefectura Classis Istriæ eo collocata est : & cuneus præterea Equitum promotorum : & præfectura legionis VII. Claudiae. SVR.

ITER PER RIPAM] In nno librorum vetustorum legitur, *M. P. M. mille CXXXII.*, pro quo Lugduni & Basileae publicarunt, *M. P. M.*

CXXXII, nihil hac parte Vaticano & Fabri-
 ciano discordantibus. MS. Cufani *M. P.*
 CXXXII præferbat; ceteri, quod optime
 notæ Regius, ostendebant, idque retinimus,
 quamvis in numeris error manifestus, a
 Bergerio quoque animadvertens L. III. Viar.
 Milit. C. 42. Quod vero Simlerus huic tineri
 EVROPE præscripserat nomen, id nusquam
 inventum delevisim. Erat hoc iter celebre, sed
 eo, quod per Thraciæ mediterraneam ducebat,
 multo longius. Meminit ejus Laëtantius Mort.
 Perfec. C. 17. Sic, inquit, *assate transacta*,
 per circuitum ripæ *Ilyricæ* Nicomediam venit,
 morbo jam gravi insurgente, ita enim cum viro
 erudito lego. Novi quæ de *ripa frigida*.
 Dodwellus disputavit, sed ea magis erudita,
 quam vera, præsertim si ad Laëtantii verba
 appingantur, existimavero: nam *ripam eum*
Ilyricam inuifflue, hoc iter duobus eximit.

PER RIPAM DANVBII.] Nomen *Danubii* in MSS. & Aldino codice non habetur: sed etfi non scribatur, omnino subintelligendum est. SIML

CVPPAS M. P. xxiiii.] *Manuscripta & Longolianum Cuppae m. p. xxiiii. Hujus mansionis in Notitia Provinciarum fit mentio, sub dispositione ejusdem Ducis Moesiae prime. Nam cuneus Equitum Dalmatarum recensetur Cuppis.*

CVPPIS.] Vossianus Cuppe, quo fere modo
Tabula, *Vico Cuppe XXIV. M. P.* à Viminacia
scribens. Vaticanus Cuppis *M. P. XXIII.*, quod
ob Notitiæ consensum secuti sumus. Proco-
pius L. IV. Aedif. Justiniani C. 6. Viminacia
profeciss occurrere, ἡμῶν τῆς Ἰσ-
τρῆς ἡμῶν Πικρὸς τε καὶ Κίππος καὶ Νόβας, ἢ α. castella
Picos, Cupos & Novas, appoſita Iſtri ripæ, com-
memorat. WESS.

NOVAS.
TALIA.
EGETA.
AQVIS.

M. P. XXIII.
M. P. XII.
M. P. XXI.
M. P. XVI.
DOR.

NOVAS M. P. XXIII.] *Binarum Novarum fit hoc itinere & in eadem Notitia provinciarum, sub dispositione ejusdem ducis, mentio, hujus mansionis, qua nullo cognomento censetur, & alterius ejusdem nominis cognomento Leg. 1. Ital., cujus hoc itinere mansio collocatur. De hac mansione in Notitia Auxiliare, inquit, Novenses ad Novas: & Praefectura militum exploratorum Novis. Ptolemaeo Notia inter urbes ad Danubium sitas, ut mihi verisimile sit Novas legionis primae Italicae subindicare. Jordanis in rerum Geticarum libro cap. xviii. Post cujus, inquit, decessum Chiva exercitum dividens in duas partes, nonnullos ad vastandam Moesiam dirigit: sciens eam, negligentibus Principibus, defensoribus destitutam. Ipse vero cum LXX millibus ad Eustesium id est Novas conscendit.*

NOVAS.] Tabula XII. M. P. a Cuppis separat, ab infectura vero mansione M. P. XXV., unde non est probabilis Ch. Cellarii L. II. G. A. C. 8. p. 573. suspicio, versus numerorum aut hic aut in Tabula esse commutatos arbitrati. Novas hae eadem sunt ac Procopii; sed Jordanis Novas ad hoc castellum non pertinent, verum eas Novas, quas infra habebimus. Suadet hoc Nicopolis & Istrum flumen, quorum meminerat ante. Putem praeterea in verbis ad Eustesium id est Novas mendae aliquid inesce: Codex Ambrosianus Eoseesium legit, unde considerandum offero, fuerintne olim ad Oescum, Uton & Novas? nam Cluverio, qui & hunc locum tetigit L. III. G. A. C. 43., legenti Neustesium & Ciabrum, adscriptulari non possum. Qui enim verum esse praestabit, urbem, quam NOVAS Romani, Gothos has oras obsidentes appellasse Neustas? quibus inquam indicibus, quo teste probatur?

TALIA.] Liber Notitiae Talia. SIML. TALIA M. P. XII.] Regium M. P. XXII: & reliqua M. P. XII. Forte ea est mansio, qua in Notitia Provinciarum, sub dispositione Ducis Moesiae prima recensetur. Nam inter auxiliares auxilium numeratur Talientense Talia: & inter Legiones, Praefectus militum exploratorum Taliaetae.

SVR.

TALIA.] Conspirant in hanc vocem MSS., & verum tamen est Taliaeta. Tabulae Taliaetae, vitio exscriptorum. Forasan hinc TALLIATES fuerunt, quorum memoria in lapidibus est Gruteri p. LV. 8. 9. Scio Marq. Freherum Orig. Palat. p. 11. C. 9 in alia omnia abire, nominisque ejus vestigia in arce & vico Dollendorf, quem prope lapides erui fuerunt, querere: sed quid si milites Taliaetae inibi in statione fuerint, ac MARTI AC GENIO TALLIATIVM aedem dedicaverint? id sane verum esse potest, nec quicquam habet a moribus militum alienum.

WESS.

AEGETAM M. P. XXI.] Regium Egeta M. P. XXI: & reliqua Ageta M. P. XXI. Sub dispositione Ducis Dacia Ripensis in Notitia Provinciarum, cuneus Equitum scutariarum Agetae: & inter legiones, Praefectura Leg. xiii. Gem. Agetae: & praefectura classis Istrica Agetae. In versuto exemplari Notitiae & Egete & Agete legitur.

SVR.

EGETA.] Ageta Vossianus ceterique cum editis; alterum tamen retinui, reveritus auctoritatem Regii MS. & Tabulae, quae Egeta M. P. XX. a Taliaeta. Ptolemaeo ETHTA errore exscribentium pro EHTA, uti pulchre Ch. Cellarius vidit, dicitur. Hanc vero inter & sequentem celeberris Trajani Imp. pons, si fidem Procopius meretur L. IV. Aedif. C. 6. in Danubio fuit. Vide tamen Comitis Marsilii Danubium tom. II. p. 25.

WESS.

AQVAS M. P. XVI.] Regium Equis M. P. XVI. & reliqua Aquis.

SVR.

AQVIS.] Procopio *Ἀκῆς*, *Ἀκῆς* *ἵστρος*, Theophylacto Simocatae *Ἀκῆς*, Justiniano August. Novell. XI. in *Aquis*, qua est provincia Daciae ripensis. Hierocles mire in his vitiosis: *Ῥαζαῖα* *Μαλῆς ποτῆς*, *Βρυονία*, *Ἀργίνας*: venerat ab eo *Ῥαπαῖα*, *Βουονία*, *Ἀκῆς*, uti ex parte vidit H. Valesius ad Ammiani L. XXXI. C. 11. Habet in Thesaurio lapides Gruteri in Dacia prope Albam erutos, qui DECVR. COL. AQ. Decurionem colonia Aqueensis exhibent, ut p. XII. 8. & XXIII. 10, qui huc sane commodius quam ad Aequum in Dalmatia referuntur,

DORTICO.
BONONIA.
RATIARIA LEG. XIV. GEMINA.
ALMO.

M. P. X.
M. P. XVII.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
CE-

tur, nisi si in Dacia trans Istrum hoc nomine colonia fuerit, quod pæne opinor. WESS.

DORTICON M. P. x.] Ptolemaei inter mediterraneas urbes ad Danubium sitas. Δορτικόν. Et sub dispositione Ducis Daciae Ripensis cuneus Equitum Dalmatarum Divicensium Dortico. SVR.

DORTICO.] Procopius ὁ Δορτικὸν ἱπποκράτειον φρούριον, castellum, cui Dortico nomen est. Tabula Dortico XXIII. M. P. a mansione Ad aquas separat. WESS.

BONONIAM M. P. xvi.] Regium Bononia M. P. xviii. & reliqua xvii. Ammianus libro xxxi. C. 11. Dum hæc aguntur in Thraciis, Gratianus docto litteris patruo, qua industria superaverit Alemannos, pedestri itinere præmissis impedimentis & farscinis, ipse cum expeditiore militum manu permeare Danubio, delatus Bononiam, Sirmium introiit. Et libro xxi.

C. 9. Bononiam à Sirmio disparatam xviii. M. P. asseruit. Et sub dispositione Ducis Daciae Ripensis in Notitia provinciarum, cuneus Equitum Dalmatarum Forenium (ita enim in vetusto legitur exemplari) Bononiae: & pluries sit eius mentio sub dispositione Ducis provincia Pannoniae secundæ Ripariensis, sive Saviae. SVR.

BONONIA.] Quæ Surita ex Ammiano enotavit, ea ad aliam pertinent Bononiam, quam itinere a Tauruno in Gallias videbimus. Huius meminere Procopius L. IV. Aedif. C. 6. Theophylactus atque Hierocles. WESS.

RATIARIA.] Ptol. Rbaetiaria Myserum. In quibusdam exemplaribus ex libro Notitiæ, ut arbitror, additum est, Legionem Geminam XIV. hic castra habuisse, quod tamen in nostro MS. non habetur. SIML.

RATIARIAM LEG. XIII. GEMINA M. P. xvi.] Regium exemplar Ratiaria M. P. xiiii. GG. millia M. P. xviii. pro Ratiaria LEG. XIII. gemina M. P. xviii. in eo preterea nota GG. Geminam in hoc Itinerario significat. Blandinianum Ratiaria Leg. XIII. M. P. xviii. Ptolemaeo juxta Dorticon Πατάγια Μουσών. Et in Notitia provinciarum sub dispositione Ducis Daciae

Ripensis inter Legiones, Praefectura Legionis XIII. Geminæ Ratiariæ: ut in alterutro erratum sit in numero legionis XIII. aut XIII. & praefectura Classis Ratiariensis. SVR.

RATIARIA.] Celebris urbs fuit & provinciae Metropolis, fortasse etiam Colonia, modo huc tuto referatur lapis ex Danubio Pannonico Com. Marsilii tom. II. p. 129., qui AVGUSTAL. COL. RAT. inscriptus est. Justinianus Imp. collapsam longa temporum injuria instauravit apud Procopium L. IV. Aedif. C. 6. In L. 21. C. de Pign. Ratiaria, & L. 3. C. Inter alios acta Ratiaria dicitur. Πατάγια vero Theophylacto: Verba adscribo ex L. I. H. M. C. 8. οἱ δὲ ἀμφὶ τὴν Χερσὶν τὴν Σκυθῶν καὶ Μουσῶν τὰς περὶ αὐτὰς ἰδιωμομέντο πάντες, εἶδος τε πόλεως παλαιῆς, τὴν δὲ Πατάγια καὶ Bononiαν, καὶ Αὐλὴς, καὶ Δαρεσίου, καὶ Σαλδωπῆς, καὶ τὴν Πανασσῶν, καὶ Μαρτιανόπολιν. Vertit hæc Auctor Hist. Miscellæ L. XVII. Anno V. Imp. Mauricii Chaganus Avarum sedere dissoluto Mysiam & Scythiam atrociter expugnavit, subvertens Ratiariam, & Bononiam, & Aquas, & Dorostolum, & Zandapa, & Marianopolim, non sine peccatis, sed quæ ex Graecis facile corrigas: invidem emendari debent, quæ in Excerptis ex Theophylacto tom. I. Script. Byzant. p. 178. apud Labbeum leguntur. Jam, ut ad Legionem XIV. pergamus, scire licet eam Vossiano libro deesse, non item reliquis: putem vero ex Notitia Leg. XIII. Gem. hic in statione fuisse, & ex veteri lapide, quem exscriptum dedit ad Laetantium Mort. Persec. C. 36. Amp. Cuperus: Habet enim ΧΕΛΙΑΤΑΡΧΟΝ ΕΝ ΔΑΚΙΑ ΑΗΓΙΩΝΟC ΙΓ'. FEMINHG. Novimus præterea ex Dione & literatis monumentis, de quibus infra dicetur commodius, Leg. XIV. Gem. in Pannonia fuisse superiore. WESS.

ALMVM M. P. xvi.] Almo M. P. xviii. habent manuscripta exemplaria, & Longoliani libri. Eutropius de Probo Imperatore L. 9. C. 11. Opere, inquit, militari Almu montem apud Sirmium, & Aureum apud Moesiam superiorem vinctis consuevit, & provincialibus colendas

Ec 2

CEBRO.
AVGVSTIS.
VARIANA.
VALERIANA.
OESCO LEG. V. MAC.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XII.
VTO.

das dedit. *Ut oppidi utrumque nomen sit; ut supra de Aureo monte admonuimus. In Notitia sub eodem duce Daciae Ripensis, cuneus Equitum Stablianorum Almo.* SVR.

ALMO.] Oppidum, sive castellum potius, fuisse, ex Procopio L. IV. Aedif. C. 6. exploratissimum est: nec *Almus* tamen *Mons* cum hoc recte componitur, quippe Sirmio vicinus. WESS.

CEBRO.] Meminit hujus Notitia. Est autem *Cebus* fluvii nomen, qui in Danubium incidit, quem *Procl. Cyabrum* vocat. SIML.

CEBRVM M. P. XVIII.] *Regium & Blandinianum Cebro* M. P. XVIII. Neapolitanum *Cebro* M. P. XVIII. & *Cebro* corrigitur. In Notitia sub ejusdem *Dacis* dispositione *cuneus* *scutiariorum Cebro* recensetur. SVR.

CEBRO.] Appositum fuit castellum *Cebro* fluvio. *Ὁπποῦμα* & *ἐκδοῦ* instaurasse dicitur *Justinianus* *Procopio* L. IV. C. 6. *Cebro* non recte data feritur L. 30. C. de Transact. WESS.

AVGVSTAM M. P. XVIII.] *Manuscripta & Longolianum Augustis* M. P. XVIII. *Ptolemaeus* inter nobiliores *Daciae* urbes *Praetoriae Augustae, & Augustae* meminit, ut *Augustae* sit legendum. In Notitia sub dispositione ejusdem *Ducis* in *peruulgatis* libris *cuneus Equitum Dalmatarum Augustae*. Sed in *vetusto* exemplari non legitur nisi *cuneus Equitum Dalmatarum Divitenium*: & reliqua desunt. SVR.

AVGVSTIS.] Sic calamo & formis descripti libri, neque hunc dissidet Tabula. Meminit urbis *Procopius* ex loco, quem saepius citavimus. *Ἀργεῖα ἀνοικητέα ἐν τοῖς ἀνω ῥηθίοις ἢ πόλει*, addique vetus nomen illi durare, quantumvis novis operibus a *Justiniano* sit munita. *Pratoria Augusta*, cujus in *Dacia* trans Istrum *Ptolemaeus* meminit, ab hoc aliena est: *Procopius*, quod pæne præterieram, *Ἀργεῖα* scripsisse videtur. WESS.

VARIANAM M. P. XII.] *Manuscripta & Longolianum Variana* M. P. XII. In Notitia

provinciarum, sub eodem Duce, *cuneus Equitum Dalmatarum Varina: & inter Legiones, praefectus Leg. 5. Macedonicae Variniana.* SVR.

VARIANA.] In Notitia error est, hinc emendandus: est enim verum, quod hic habemus, castelli sive urbis cognomen. *Procopius Basila πάλιν* vocat. WESS.

VALERIANAM M. P. XII.] *Hac mansio in Regio exemplari Varianam suo ordine consequitur, qua in reliquis non habetur; ut mihi verissimile sit, eam incisitia librarii irrepisse: cum in margine libri à regione Varianae, Valerianam pro Variana scribi oportere adnotasset, quam nos miniacis designavimus litteris.* SVR.

VALERIANA.] Licet nullam hujus in MSS. & editis mentionem invenerim, dedi tamen hoc dignitati Regii MS., ut ceteris, quamvis nota inusta, adjungeretur. Movit me intervallum xxxi. m. p., quod Tabula Augustas inter & Vton intersemit: id enim, si hæc eximatur, non aequabitur: ut vero confidentius reciperem, *Procopius* fecit L. IV. Aedif. C. 6., *Varianae Valerianam* annexens, *ἐν ῥήτραις καὶ Βαλεριανῶν, ἵερους ἀπὸ τοῦ ἑδίου ἔχοντων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. Πρατρεία* *Valerianam*, munitionibus nudatam, communivit. Est & hujus *Valerianae* mentio in *Aëtis* S. Potiti C. 2., quam nusquam reperire se *Bollandus* queritur. WESS.

OESCO.] In Aldino codice additur, *Legi Mag.* Legendum autem erat *Legio I. Macedonica*. In MSS., nihil additum est. SIML.

OESCON LEG. MAC. M. P. XII.] *Regium Oesco Leg. Ac. M. P. XII.* Sed *Regium* exemplar vestigia nobis reliquit, *Mac.* scribendum esse: ut *Legionem Macedonicam* indicari minime dubium sit: quod ex Notitia provinciarum liquido apparet. *Ptolemaeus* in *Daciae* provincia situ *Danubii* fluminis conversionem juxta *Ὀϊσιν* indicavit. *Prætorea* inter urbes *Myrsiae* inferioris juxta *Danubium* sitas *Ὀϊσιν* & *Τεράζων* collocatur. In Notitia Provinciarum, sub Duce *Ripensis* *Daciae* inter auxiliares copias, *auxilium Mariensium Oesco.* Et inter *legionarios Praefectura* Leg.

UTO.
SECVRISCA.
DIMO.
NOVAS LEG. I. ITAL.

M. P. XIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XVII.
SCAI-

Leg. 5. Macedonicae Oesco, qui locus satis indicat pro laxata diffione Ac Regii exemplaris Mac legendum esse. SVR.

OESCO.] Plerique libri Oesco legi Mag. M. P. M. XII. Verum nobis servavit Vaticanus, ex quo Em. Schellstrate vulgavit, Oesco Leg. V. Mag. M. P. XII., quo Leg. Macedonica, quam hic in statione fuisse, ex Notitia nullum dubium est, indicatur. TRIE. LEG. V. MAC. IN MOESIA memoratur in Thef. p. CCCCLXXXI. Ceterum Oesci meminit quoque Jornandes R. Get. C. 50. Verba, ut obiter illis medear, adscribam: Emmedzar & Uzindar consanguinei ejus in Dacia ripensis. Uto & Iscalmus qui ea potiti sunt. Vulcanius in aliis esse libris admonet Histo Alivoque, quæ ceteris saniora non sunt. Codex Ambrosianus, modo parum adjuvetur, Jornandis sententiam nobis sinceram præstabit ille, ut Detihisco almoque potiti sunt, quod erit, in Dacia ripensis Uto & Iseo Almoque potiti sunt, nisi tamen Oesco malueris, quamquam Isew Procopio quoque dicitur. Rudera supersunt ad fluvium Isker, ubi is Danubio conjungitur. Vide Danubium Pannonic. Com. Marfilii tom. II. p. 35. Wess.

UTO.] Meminit Uri oppidi Liber Notit., id situm fuit ad confluentes Uri fluvii & Danubii.

VTON M. P. XIII.] Regium Uto M. P. XIII. & reliqua Uto M. P. XIII. In Notitia provinciarum sub Duce Ripensis Daciae cuneus Equitum Constantianorum Uto. SVR.

UTO.] Utum amnem in ripensis Dacia Marcellinus Comes sub Cosl. Ardaburii & Calippii A. CCCXLVII. habet; hinc castello nomen. Procopius πάλαιον ἱερὸν, ὅπου ΟΥΤΩΣ ἀνίστασθαι I. IV. Aedit. C. 6. Wess.

SECVRISCA.] Vel Securisca. Meminit Securiscae Lib. Notit. SIML.

SECVRISCAM M. P. XII.] Habent manuscripta & Longolianum: in Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis Moesiae secunda, cuneus Equitum scutariorum Securiscæ. Procopius L. 4. C. 7. de edificiis Justiniani cum ad Myso

pervenisset, qui Illyrii regionem vicinam obtinebant, post regionem, quam Burgum vocabant, Justinianum Securiscam Castellam adificasse, idque novum fecisse, perhibet, ut renovatum, & instauratum fuisse intelligi debeat. SVR.

SECVRISCA.] Tabula Securisca, longiore intervallo ab Uto, sive ut ibidem vitiose scribitur, Vio disjungit. Kæser. Theophylasto L. VII. H. M. C. 2., non bene. Wess.

DIMON M. P. XII.] Dimo M. P. XII. Habent manuscripta exemplaria. Longolianum Dino M. P. XII. Et mansio perperam in Notitia Provinciarum, ut ego arbitror, appellatur Duno, Nam post cuneum Equitum scutariorum Securiscæ, statim subdit cuneum Equitum Solenium Duno. In vulgatis Solum Duno legitur. SVR.

DIMO.] Ita constanter MSS., Dinio tamen Tabula cum iisdem fere M. P. Procopius fine libri IV. Aedit. Justiniani inter ea castella, quæ flumini Istro vicina atque apposita fuerunt, AIMON ponit, quod ego AIMON esse arbitror. Wess.

NOVAS.] Vel Nonas. Meminit autem Novæ Ptolemaeus. Quædam autem exemplaria hic ponunt Legionem I. Italicam, etsi in plerisque hoc depravate scribitur. Ptolemaeus eandem post Durostorum ponit. SIML.

NOVAS LEG. I. ITAL. M. P. XVII.] Regium habet exemplar cum numero XVII. Blandinianum Novas Legih. M. P. XVII. Neapolitanum Notus legih. M. P. XVII. Longolianum Nonas legih. M. P. M. P. XVII. & Notus corrigitur. Satis supra constat ex hoc Itinerario, & provinciarum Notitia duplicem esse mansionem Novarum nomine: & hanc leg. I. Italicæ cognomen à prima mansionem distingui. In eadem Notitia sub dispositione Ducis Moesiae secunda inter legionarios Ripariensis Praefectura legionis prima Italica Novis. Et continus, Praefectura Ripae legionis primæ Italicae cohortis v. pedaturæ superioris Novis. SVR.

NOVAS.] Excerpta MSS., quibus utimur, adponunt Legih., unde viri docti Leg. I. Italicæ recte formarunt. Has Novas Jornandes Rer. Ec 3 Get.

SCAIDAVA.
TRIMAMMIO.
SEXANTAPRISTIS.
TIGRA.
APPIARIA.

M. P. XVIII.
M. P. VII.
M. P. VII.
M. P. IX.
M. P. XIII.
TRANS.

Get. C. 18., uti supra indicatum est, commemorat. Marcellino Comiti *Novenfis Moesiae civitas* An. CCCCLXXXVII. dicitur. Prisco Excerpt. Hoefschelii p. 25. *Νεβών τ' Οβελών* nomine veniunt; accuratius eas describit Theophylactus L. VII. H. M. C. 2. Wess.

SCAIDAVA.] Vel *Sacidava*. Lib. Notit.
Sacidava. SIML.

SCAIDAVAM M. P. XVIII.] *Regium et
religiosa exemplaria Scaidava M. P. XVIII. Suci-
dayae alterius mansionis infra fiet mentio.* SVR.

SCAIDAVA.] Procopius L. IV. Aedif. C.
ult. Σκίδαβα & Νόβας Ifiro apponit. Scidava,
ut Simlerus non bene scribit, aliorsum perti-
net. W Ess.

TRIMAMMIO.] *Triamannio* vel *Trimanio*.
Ptol. *Trimanium*. SIML.

TRIAMMION M. P. XII.] *Regium Tri-*
mammio M. P. VII. Blandinianum Triammanio
M. P. VII. Neapolitanum Triammanu mpm.
 VII. & Long. Triammanio mpm. VII. Ptole-
 maeo juxta Danubium in Mysia provincia Teu-
 rorum. In Notitia provinciarum inter auxiliares
 Ducis Moesiae secunda Milites Constantini Tri-
 ammio. SVR.

TRIMAMMIO.] Ptolemaei Coislin. MS.
 Τριμμάριον, sed corrigendus ille ex Itinerario est.
 Tabula Trimarmio. WESS.

SEXANTAPRISTIS.] *Sextantapristis* vel
Sexaginta Priste. Forte *Tiristra* Ptolemaei. SIML.

EXANTAPRISTIN M. P. VII. Regim.
 Sexantapristis M. P. VII. Blandinianum Sexan-
 ta pristis M. P. XII. Neapolitanum Sexan pristis
 M. P. XII. Longolianum Sexanta pristis mpm.
 XII: & pristis corrigitur, pro pristis. Sed Graeca
 compositio nomen ducendum videtur, quod ve-
 rissis exemplariis admodum itinerarii. In No-
 tia Provinciarum ab Duce Mosiae secunda cu-
 nus equum Armerigorum Sexaginta pristis: &
 inter legonarios Riparienses ejusdem Ducis, Prae-
 fectus Ripae Leg. I. Italicae, Cohorsis v. pedaturae
 inferioris LX. pristis. Hoc mihi persuadere, quod in
 Nicephori Callisti Historia interpretes ~~Legionarios~~

legisse videtur: tamen, ratur propositionem & &
 & geminari, Antapritena male veriti. *Libro*
enim xiii. C. 39. Ex Apamea, inquit, Asiae
Philippus Eudoxiopolim missus est: cui vetus
nomen Salambria fuit: Polycarpus ex Anta-
priena Myssiae urbe. Ab innani piscium ma-
gnitudine, quos in Danubio gigni Plinius auctor
est, ut mationem, quem protelis boum extrahi
memorat; an & navigiorum numero, & classe
nomen inuenit id oppidum, res videtur explica-
ta difficulti. SvA.

SEXANTAPRISTIS.] Ita MSS. nostri. Nicophorus, quem excitavit Surita, suos hortulose ex Socrate L. VII. H. E. C. 36. rigavit; ibi vero Πολύπριστη δὲ Σεξάπριστις τῆς Μουσικῆς quo hæc lectio firmatur. Procopio L. IV. Aedific. C. ult. Ἐξήνταπριστα. Tabula Prists, unde omnino mihi persuadeo, Prolemaici TIPISTHN esse PRIESTH esse oram, neque enim rarum aut insolens est, ut ex divulsis conjunctisque literis errores commissi possent. Wess.
TIGRA.] Liber Notit. Tegra. SIML.

TIGRAM M. P. VIII.] Manuscripta habent exemplaria, & Longolianum. Tegra in Notitia provincialium vocatur. Nam Exantapriti, & Appiariae adiunguntur, sub Duce Moesiae secunda, cuius Equitum secundorum armigerorum Tegrae, & cuneus Equitum scutiarum Appiariae. Sva.

TIGRA.] Procopius quoque *Tiγες* L. IV. C. ult. de Aedif. Justiniani, quamquam male C. 7. *Tiγας*, ubi castellum, cui *Tiγες* est nomen, jungitur. In Tabula *Latrism* VIII. M. P. a Novis disjungitur, habetque Notitia Imp. Orient. *cuneum equitum* [militiariorum *Latris* fide dispositio] V. S. Ducis Moesiae II. Credo utrobique esse commissum, & Tabula pariter ac Notitia ex Procopio esse subveniendum. Theopylactus *Tiγες*, urbem prope *Novas* non preterit L. VII. H. M. C. 2. WESS.

APPIARIAM M. P. XIII.] *Regium Ap-
piaria M. P. XIII. Reliqua M. P. XIII. In No-
titia Provinciarum, inter auxiliares Ducis Moe-
tiae*

TRANSMARISCAM.
CANDIDIANA.
TEGLICIO.
DOROSTORO LEG. XI. CL.

M. P. XVI.
M. P. XIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
SV.

siae secunda, Milites tertii Nauclarii Appiariae recensentur. SVR.

APPIARIA.] Habet eam Procopius. Hierocles Marcianopoli metropoli subijcit. *Lupicianus Appiariae Episc.* Δουμανδης Ἀππιανίας est in Epist. Joan. Chrysofomi ad Innocentium apud Palladium Vir. Chrysof. p. 13. Vide V. C. Ant. Schultingium ad L. 3. C. Hermog. de Deposito. WESS.

TRANSMARISCAM M. P. XVI.] Habet Regium, Blandinianum & Longolianum exemplar. Neapolitanum vero M. P. XVII. Ptolemaeo juxta Danubium Τετραγέριον. Inter eosdem auxiliares Ducis Moesiae secunda, Milites Novenses Transmaricae, & inter legationarios Riparienses, Praefectus Leg. xi. Claudiae, Cohortis v. pedaturae superioris Transmaricae: & praefectus Ripae Leg. xi. Cl. Cohortis v. pedaturae inferioris Transmaricae recensentur. SVR.

TRANSMARISCAM] Mirevitiatum hoc nomen, sicuti in barbaris fieri amat, passim conspicitur. Procopius L. IV. Aedif. C. 7. modo Τετραμαρκετικας οὐρούρας, modo Τετραμαρκετικὴν appellat. In Notitia Leonis Aug. Episc. urbis ὁ Τετραμαρκετικὸν dicitur. Tabula paullo melius Transmarica XIII. M. P. ab Appiaria. WESS.

CANDIDIANAM M. P. XIII.] Habet auferendi casu Regium exemplar, & Neapolitanum: Blandinianum M. P. XIII. & Longolianum, sed XIII. corrigitur. In Notitia Provinciarum sub Duce Moesiae secunda inter auxiliares copias, Milites primi Moesiaci Candidianae. SVR.

CANDIDIANA.] Procopio Κανδιανία A Candidiano Galerii Maximiani filio nomen hanc mansionem traxisse, Toimardus ad Lactantium Mort. Persic. C. 20. arbitrat. WESS.

TEGLICIO.] Teclio. Liber Notit. Teglicium. SVR.

TEGLICIVM M. P. XII.] Regium Teglicio M. P. XII. Blandinianum Teclicio M. P. XII. Neapolitanum Teditio M. P. XII. Longolianum Teclitio M. P. XII: & Teditio corrigitur. Sub eodem Duce Moesiae auxiliares milites Moesiaci Teglicio. SVR.

TEGLICIO.] Tabula Tegulicio: nostri vero

libri aut Teditio aut Teclitio.

DOROSTORO LEG. XXI. CL.] Ptolemaeus hic Leg. I. Ital. ponit.

DOROSTORON LEG. XI. CL. M. P. XII.] Regium exemplar Dorosoro LEG. XI. CL. M. P. XII. Bland. Dorosoro Leg. XXI. CL. M. P. XII. Neapol. Dorostoro Leg. XXI. CL. imp. XII. Longolianum notam CL. in 50. vertit: & pro Dorosoro, Dorostoro corrigi. Ptolemaeus legiones primam Italicam Dorostoro conlocat, Antonini Itinerario, & Scoto Notitia Provinciarum auctore, repugnantibus. In Mysia enim inferiore conlocatur inter urbes juxta Danubium Δαυβύλον λυγίων πρυτανία Ἰταλικῶν. In Notitia vero Provinciarum inter Legationarios Riparienses, Praefectus Leg. xi. Claudiae Dorostoro. Ammiano libro xxvii. C. 4. in Mysia Dorostorus. SVR.

DOROSTORO.] Excerpta, quibus nitimur, Leg. XXI. CL., quod perpulchre Surita correxit nam praeter Notitiam Dio diserte Leg. XI. Claudiam in Moesia inferiore attinuisse refert: nec quemquam hic Ptolemaeus morari debet, si quidem legiones ex usu temporis huc illuc mearent, gliscerent numero & aliquando minuerentur, sicut Tacitus An. IV. C. 5. memoria tradidit. Ut vero ad Dorostorum veniamus, observandum est, Graecos literam liquidam, Latinos caninam in voce, sepiissime corrupta, adamasse. Theophylacto L. I. H. M. C. 8. Δοροστόλον, & L. VI. 6. Δοροστόλον, quo a Drisiperis XX. castris pervenitur. Δοροστόλον in Aëdis Maximi & Dadae C. 2. In Menaeis XXV. Μαζι Ροδοστόλον & Μοσίαν. Medio aëvo Δορίστρα Drisitra appellabatur. Zonaras in Leone Philosopho ὁ Δοροστόλον, τὸ τοῦ δ' ἡ Δορίστρα ἰσὶ. Atque haec & Graecis abunde erunt. Latinos testes excitemus. Jornandes Rer. Get. C. 43. *Asinus Moesiorum stirpe progenitus in Dorostena civitate.* Notkerus in Marryrum indice a. d. VIII. Kal. Junii, *apud Moesiā civitate Dorostoro,* & a. d. VI. Kal. Jun., *In Moesiā civitate Dorostorensi.* Vide vero impudentissimam Bivarri confidentiam, scribentis ad Fl. Dextri Chron. An. CLXVIII. *Idque ex eo satis convincitur, quod*

SVCIDAVA.
AXIOPOLI.
CAPIDAVA.
CARSO.
CIO.

M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. X.
BI.

sota Mysia sive Moesia nulla sit urbs sive oppidum, cui Dorostorus nomen. Nimirum tali auxilio atque istis defensoribus nugacissimæ pessimi impostoris Hieron. de Higuera fabulæ egebant.

WESS.

SVCIDAVAM M. P. XVIII.] Sucidava M. P. XVIII. Ptolemaeo inter easdem urbes Mysiae inferioris juxta Danubium sitas Συκιδάβα. Et in Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis Moesiae secunde cuneus Equitum Stablesianorum, Sucidavae, & sub Duce Daciae Ripensis inter legionario, Praefectus Leg. v. Macedoniae Sucidavae.

SVR.

SVCIDAVA.] Procopius Dorostolo jungit Συκιδάβα L. IV. Aedif. C. 7. nec Tabula præterit, longiore tamen a Dorostoro intervallo.

WESS.

AXIOPOLIM M. P. XII.] Regium Axiopolim M. P. XII. Blandinianum Axiupoli M. P. XII: & Neapolitanum Auxupoli M. P. XII. & Longolianum Axiopoli. Ptolemaeus post Sucidavam Ἀξιόπολις & conversionem Danubii juxta Oescum, & Axiopolim designat: & ab Axiopoli Danubium deinceps, usque ad Ostia Istrum dici perhibet. In Notitia Provinciarum sub Duce Scythiae inter auxiliares, Milites supervenientes Axiupoli: & inter Legionario Riparienses, Praefectus Ripae Leg. II. Herculiae, Cohortis v. pedaturae inferioris Axiupoli.

SVR.

AXIUPOLIS.] Ita veteres libri, Graecorum morem imitati. Auxupoli tamen Vossianae schedæ, ad quam formam Martyr. Catalogus, cui Hieronymi nomen præscriptum est, VII. Id. Maji in recentata Edm. Martene editione in Auxupoli: Axiopoli ille habet, quem D'Achery inseruit Spicilegio. Quem vero vir industrius ex hac Moesiae urbe Axiupolim Martyrem creavit, illum populares ejusdem sectæ haud temere

Aethereos inter proceres, sanctumque senatum

recipient. Jam quod in Procopio extremo L. IV. legis Ἀξιόπολις, Καπρί, id ego Ἀξιόπολις putaverō.

WESS.

CAPIDAVAM M. P. XVIII.] Hujus oppidi ab auctore Notitiae provinciarum sit mentio: nam sub dispositione Ducis Scythiae cuneus equitum Solentium Capidavae recensetur.

SVR.

CAPIDAVA.] Tabula Calidava cum iisdem M. P. 3 probum tamen est vulgatum: nam & Hierocles & Constantinus Porphyry. Imp. Καλιδάβα agnoscunt.

WESS.

CARSO.] Alias Carro. Prol. & Notit. liber Carsum.

SIML.

CARSON M. P. XVIII.] Regium exemplar Garfo M. P. XVIII. Blandinianum Carro M. P. XVIII. & item Longolianum, sed Carro corrigitur. Neapolitanum Carfo. Ptolemaeo inter easdem ad Danubium sitas urbes juxta Axiopolim Καρσό. In Notitia Provinciarum sub Duce Scythiae inter auxiliares copias Milites Scythici Carfo.

SVR.

CARSO.] Imp. Constantinus L. II. Them. 2. Κάρο, & Τροπύς, quod ab Ans. Banduri neglectum fuisse demitor, præsertim cum Hierocles, quem Imp. inibi excerptis, Κάρο recte legat. Pertinet huc Procopii Καρσό.

WESS.

CION M. P. x.] Hujus mansionis sive oppidi in eadem Notitia Provinciarum sub Duce Scythiae sit mentio: recensetur enim cuneus equitum Stablesianorum Cio.

SVR.

CIO.] Fuit cum huc referrem ex Frag. III. Oper. Hiltor. Hilarii Valentem de Dacia Ripensi de Scio, qui Sardicensi Concilio scribendo adfuit: nunc L. Holsteinio de isco legenti adfuit. Isus enim sive Oesius in Dacia ripensis fuit.

WESS.

BIROA.] Vel Beroe. Lib. Notit. Bireum.

SIML.

BIROEN M. P. XVIII.] Regium Bireo M. P. XVIII. Blandinianum Bireo M. P. XIII. Neapolitanum Bireo M. P. XIII. Longolianum Bireo M. P. XIII. & XIII. corrigitur. In Notitia Provinciarum sub eadem dispositione Ducis Scythiae, cuneus Equitum Stablesianorum Bireo: & in vultu exemplari, & in vulgatis libris.

SVR.

BIROE.] Sic MSS. nostri. Tabula Beroe, haud scio an verius.

WESS.

TROS-

BIROE.
TROSMIS LEG. I. IOVIA.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.

SCYTHIA.

ARRVBIO.
DINIGVTTIA.

M. P. IX.
M. P. IX.
NO-

TROSMIN LEG. I. IOVIA M. P. XVIII.] *Regium exemplar Tromis Leg. I. Iovia M. P. XIII. Blandinianum Tromis leg. 1. id est, Iovia M. P. XVIII. atque item in Neapolitano. Longolianum Tromis Leg. 50. id est Iovia M. P. XVIII. Ptolemaeo inter easdem urbes Mysiae inferioris juxta Danubium sitas Tegeus, ut Tegeus legendum videatur: in eam lectionem consentientibus Itinerarii hujus auctore & Notitia Provinciarum. Nam sub Duce Scythiae inter auxiliares recensentur Milites secundum Constantini Tromis: & inter Legionarios Riparienses Praefectus Leg. II. Herculeanae cohortis v. sedatura inferioris Tromis.*

TROSMIS.] Procopio extremo L. IV. Aedif. Tegeus. Ptolemaeo egregie succurrit Surtia; est enim in Coislin. MSS. Tegeus. Hierocli Tegeus dicitur. Vide N. Heinsum ad Ovidium L. IV. Pont. IX. 79. De legione in libris magna est discordia. Dextre rem gessit, qui occasionem viro docto praeiit, ut margini Fabriciani exemplaris allinere posset, Tromis Leg. I. Iovia M. P. XVIII. Nam Leg. I. Ioviam in his oris hiberna habuisse, Notitia Imp. perspicue docet: dat quidem illa Leg. II. Herculeam hinc mansione, nec id tamen Itinerario nocebit, si quidem ex usu temporis, ut dictum alias est, in Legionum stationibus & hibernis saepe variatum fuit. Vellem vero ad Legiones Ioviam & Herculeam Surtia animum advertisset, nunquam sane Constantinopolis & Maximianopolis & Diocetianopolis mentio in hoc libello ipsum fuisset morata.

SCYTHIA.] Habet Regium exemplar ante Arrubii mansionem & in reliquis exemplaribus Scythica legiur: neque fines videntur designari Scythiae, & Thraciae, sed eum locum in Itinerario Scythiae regioni attribui: nam & superiores plures, & inferiores mansiones Scythiae provinciae in Notitia provinciarum contribuntur. Svr.

SCYTHIA.] Nostr Scythia & forte me-

lius; ut Legionis I. Joviae sit cognomen: ita Leg. IV. Scythicam esse dictam ex lapidibus literatis novimus. SCYTHIA tanto magis displicet, quod jam diu per eam Itinerarium nos circumduxerit.

ARRVBIO.] Vel Arabio. Liber Notit. Arrubio.

ARRVBIVM M. P. XVIII.] Regium Arrubio M. P. XVIII. Blandinianum Arrubio M. P. XVIII. Neapolitanum Arrubio XVIII. & Longolianum Arrubio XVIII. In Notitia provinciarum sub Duce Scythiae, cuneus Equitum Caesariariorum Arrubio.

ARRVBIO.] Arabio Cusani schedae. Tabula Arabio cum iisdem M. P. Memorant hoc in tractu veteres Arrubium, ubi Decius Imp. pugnando perit. Jornandes R. G. C. 18. Veniensque abrupto, Moesiae civitatem, circumseptus a Gothis & ipse extinguitur; bene Ambrosianus MS. ad Arrubium, Moesiae civitatem. Paria leges in Chronico Hieronymi & Dexippo apud Syncellum p. p. 376. Scio Zosimum L. I. C. 23. rem circa Tanaim a Decio infeliciter gestam memorare: sed is in errore est. Perit Decius in Moesia, ubi illud oppidum, aliud tamen ac Arrubium, ut alias opportunis differemus.

DINIGVTTIA.] Vel Dimiguthia. Ptol. Dinoguthia. Liber Notit. Diriguthia.

DINIGVTTIAM M. P. XVIII.] Regium Tuniguthia M. P. XVIII. Blandinianum Diniguthia M. P. XVIII. Neapolitanum Dimiguthia XVIII. Longolianum Danguitia mpm. XVIII. & Dimiguthia corrigitur. Ptolemaeo inter easdem ad Danubium sitas urbes Anaguthia: & de flexionibus Danubii agens, in situ Daciae provinciae, & & ἀνατολὴν τῆς ἐν τῇ ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ μέσῃ & ἀνατολὴν τῆς ἐν τῇ ἰσχυρῇ μέσῃ. In Notitia Provinciarum sub Duce Scythiae inter auxiliares, Milites Scythici Diriguthia in vestigio exemplari, quemadmodum in vulgatis legitur.

Svr.
NO-
ff

NOVIODVNO LEG. II. HERCVLEA.

AEGYSO.

SALSOVIA.

SALMORVDE.

VALLE DOMITIANA.

M. P. XX.
M. P. XXIII.
M. P. XVII.
M. P. IX.
M. P. XVII.
AD

NOVIODVNUM LEG. II. HERCVLEA. M. P. xx.] *Ptolemaeo item post Dinogatiā Nysa dicitur. Ammianus libro xxvii. C. 5. Noviodunum navibus ad transmittendum amnem connexis, perrupto barbarico, continuatis itineribus, longius agentes Grutungs bellicosam gentem adgressus est. In Notitia Provinciarum post stationem Scythicorum militum primi Constantini Novioduno. Et praefectus Leg. I. Ioviae Novioduno. Et Praefectus Ripae legionis I. Ioviae, Coh. v. pedatura superioris Novioduno. Qua in re id est animadvertendum, Legionem Ioviam, qua in hoc Itinerario secunda cognominatur, in Notitia primam esse: et eam Novioduno attribui, quae in Itinerario Trofmi adsignetur: et legionem Herculeam, quae Novioduno in Itinerario collocatur, in Notitia Trofmi collocari. SVR.*

NOVIODVNO.] Ναϊσιόδων. Hierocli, pro quo verius Imp. Constantinus L. II. Them. 2. Ναϊσιόδων. Procopio Ναϊσιόδων extremo L. IV. Aedif. Neveduno Hieronymo Martyrol. a. d. XVI. Kal. Jun. Leviduno Notkero. Nebioduni in L. I. C. Th. de Vest. Oloveris. Vocabulum est mere Germanicum Neudum sive Nudum, ut bene monuit Ph. Cluverius L. III. G. A. C. 43.; nec credidero tamen, quod ibidem arbitrat, Novam civitatem Jorrandi dici R. G. C. 5. Verba addam, ut, si queam, luce aliqua circumfundam: Sclavini a civitate Nova & Sclavino Rumunense & lacu, qui appellatur Musianus, usque ad Danastrum & in Boream Visela tenus commorantur. Quid in his Sclavinum Rumunense sit, haud temere quisquam finiverit, facit praeterea MS. optimae notae Ambrosianus, ut mendi suspectum sit: ille enim; Scaveni ad civitatem novi & unense, & lacu, qui Musianus: hinc, nisi fallor & huius animi frustra sum, formari debet a Civitate Nova & Utenje, quam utramque vicinam esse, ex superioribus non ignotum est: ut autem est, nova civitas nulla hic alia est ac Provinciae Mosiae, quam eodem titulo exornatam videbis apud Eugippium Vita S. Severini C. 45. Ceterum Leg. II.

Herculeg M. P. XX. vetusti libri.

WESS. AEGYSSON M. P. XXIII.] Regium Egipto M. P. XXIII. Blandinianum Aegyso M. P. XXII. Neapolitanum Egipto M. P. XXIII. Longolianum Aegyso M. P. XXIII. In Notitia Provinciarum sub Duce Scythiae, cuneus equitum armigerorum Aegyso.

SVR. AEGYSO.] Aegiso M. P. XXIII. Cusani codex & priores editi: reliquis Egipto inest. Φεόγειον, ante Αἰγιστον ἐνομαζόμενον Procopius L. IV. Aedif. C. 7. Vide N. Heinsium ad Ovidii L. 1. Pont. VIII. 13. WESS.

SALSOVIA M. P. XVII.] Manuscripta & Longolianum Salsovia M. P. XVII. Ejus mansionis sit in Notitia Provinciarum sub eodem duce Scythiae mentio. Nam milites Quinzi Constantini Salsovia recensentur. SVR.

SALMORVDE.] Halmyris est. Procopius L. IV. Aedif. C. 7. Καὶ ἄλλο ὃ Φεόγειον ἑνομαζομένην ἐστὶν αἰῶνι, Ἄλμωρος ὄνομα: & aliud castellum in extrema Scythia positum, nomine Halmyris. Huc relegatus fuit a Theodosio Imp. Eumenius Philostorgio teste L. X. H. E. C. 6., quo loco Itinerarii J. Gothofredus oblitus non est: hoc vero male, quod Salmorudem in Halmyridem convertendam confuerit. Dicunt pro arbitrio Exantaprista & Sextantaprista, Halmydessum & Salmynessum, Accafenam & Saccafenam; & vetitum erit in Salmynide? Vide & H. Valesium ad Philostorgii locum. Pejus autem arbitratus est, in Tabula pro Halmyria sive Halmyride potius, Salsoviam legi: eam enim multo diversissimam esse, qui dubitemus? Vide quoque Vitam S. Epiphani & Aftionis C. 6. WESS.

AD SALICES.] Oppidum fuit Scythiae, ex laeto salicam atque uberi semine appellatum. Ammianus L. XXXI. C. 7. Univerfos reges ex communi sententia Richomeres Profuturo sociatur & Trajano, tendentibus prope oppidum SALICES, Vide & Valesium. Nihil ergo opus Vossii auxilio, arbitrati ad Peripl. Ponti Euxini p. 159. ad Stoma Ad. P. XXXL hic esse refingendum: quam

AD SALICES.
HISTORIO.
TOMOS.
CALLATIS.

M. P. XXVI.
M. P. XXV.
M. P. XXXVI.
M. P. XXX.
TI.

quamvis enim Tabula id habeat, vetat tamen distantia inter eam mansionem & Isthopolim, ut hic recipiatur: ne nunc dicam, omnes Isthonarii mansiones in Tabula haud reperiri.

WESS.

HISTORIO.] Vel Histros. Ptol. Isthopolis. Straboni Istros.

SIML.

ISTRUM M. P. xxv.] Mirum est quam depravatam & detortum sit hoc nomen in vetustis exemplaribus ex communi, & percognito, ut complurim hoc auctore ejusmodi corrupta merito suspicemur, quibus medela adhiberi non possit. Regium exemplar Storio xxv. habet: & reliqua Historio m. p. xxv, cum manifeste appareat Istrum urbem esse Mysiae inferioris, post Istri ostium, quod Hieron appellavit & Pteron promontorium. Strabo libro vii. p. 319. à sacro Istri ostio perhibet, dextrorsum habenti litus perpetuum occurrere oppidulum Istri nomine ad stad. D. a Milestis edificatum: atque inde Tomos oppidulum alterum, ad cel. stadia esse situm. Dehinc urbem Calatim ad cclxxx. stadia ab Heracleisibus coloniam deducit. Plinius L. 4. C. 11. in descriptione Thraciae prodit, altera latere à Pontico litore incipiens, ubi Ister amnis immergitur, vel pulcherrimas in ea parte urbes habere Isthopolim Milestorum, Tomos Calatimque, quae antea Cerbatis vocatur. Ptolemaeo item post Hieron Istri ostium adiunguntur Ἰστρί, Τροί, Καλατία. ut idem servatus sit mansionum ordo hoc Antonini Itinerario: quod ab omni errato liberum esset, si fides exemplarium nobis constitisset: cum Principum opibus, & industria ipsarum civitatum via ille in Provincia subternerentur: ac lapidibus certa, & constantes dimensiones constituerentur. Hac eo prolixius, quam fortasse par erat, adnotavimus, quod viderem virum doctissimum Ferdinandum Pintianum, & qui Graecam litteraturam primus ex Italia in Hispanias advexit, in Annotationibus in quartum Plinii librum hac prodidisse. Nam auctori, qui Antonini nomine vulgo circumfertur, quantum fidei haberi debeat, alio loco commodius disputabitur. At mihi ejus operi ea fides videtur adhibenda, ut si id à Pintiano nos-

tro recte fuisset excessum, fortasse inter nonnulla ejus libelli commoda, quae vir tanta doctrina praeditus reportasset (ut leviter hoc à me tangatur) nunquam Pintiani nomen ipse sibi usurpasset: falso persuasus, Pintiam Vaccaeorum urbem, eo loci sitam, quo nunc celeberrima Hispaniae urbs Vallisoleti nomine, cujus solum, tanquam patriae, carum illi fuit.

SVR.

HISTORIO.] Conjuraverunt in voce ita scribenda MSS. Istro aut Histros verum videtur: aliud tamen Isf. Vossio ad Periplus. p. 157. placuit ob Tabulam Peutingeri, quae Histropolis. Verum cum urbs Istros, Histros & Isthopolis fuerit veteribus dicta, cur ultimum solum arbitramur esse sincerum? Jornandes Succes. Regn. p. 83. Edit. Vulcan. Similiter & capiens civitates, quae litori Pontico inhaerebant, id est Apolloniam, Galatam, Parthenopolim & Tomos Istri. Scribe ex Eutropio L. VI. C. 10. Callatim, Tomos & Istrum.

WESS.

TOMOS.] Urbs Ovidii exilio famosa Sozomeno L. VI. H. E. C. 21. μετὰ πόλιν Τόμος, πόλις μετὰ τὴν Ἰσθμὸν ὁρᾶται, dicitur. Theopompus Tomitianus Scythiae est apud Faecundum Hermianensem L. VIII. p. 480., non bene.

WESS.

CALATIS.] Callacis. Ptol. & Straboni, qui hanc cclxxx. stadiis à Tomis distare scribit, Calatis.

SIML.

CALATIM M. P. xxx.] Manuscripta Calacis m. p. xxx. Longolium Calacis m. p. xxx: sed quamvis Ptolemaeo Καλατία sit, tamen ex his quae ex Strabone & Plinio protulimus, placuit Calatin praeferrere: cum praefertim Pomponii Melae & Stephani auctoritas accedat. Pomponius L. 2. C. 2., in litoribus Istro proxima est Isthopolis, deinde à Milestis deducta Calatis, & in versulo exemplari Calathius legitur. Stephano Καλατία, καλίστιος & τῇ παρολίᾳ ἢ Πόρτι.

SVR.

CALLATIS. In numo, quem Goltzius inter Asiae insulas Tab. III. exhibet, ΚΑΛΑΤΙΑC, plures tamen alii apud Vaillantium ΚΑΛΑΤΙΑΝΩΝ. Male ergo apud Diodorum L. XIX. p. 713. & L. XX. p. 764. Καλισταίων. Utamur

Ff 2

TIMOGITTIA.
DIONYSOPOLI.
ODISSO.
MARCIANOPOLI.

M. P. XVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
SOA-

occasione atque urbem hanc reddamus Appiani Illyr. circa finem: "Εἴθε, inquit, ἐπὶ τῇ Ἐκκαίδεξ ἢ πέλει, Μυαῖς πάρεστι, ἴση δὲ τῇ καὶ Διονυσίῳ πόλει καὶ Ὀδυσσεὶ, καὶ Μεσημβρίᾳ ἢ ἢς ἐν Πάμῃ ἐκ Καλαυτῶν μετέστηκε ἢ μὴ καὶ Ἀπολλωνία, ἢ ἀνακείμενος ἐν Παλατίῳ" vertit P. Candidus. Quo in loco IV. Graecorum urbes, Mytis finitima, sita sunt. Istos videlicet, Dionysopolis, Odysus, & Mesembria. Deinde Romam ex Gallia magnam illum Apollinem, qui in Palatio situs est, adduxit. Diceret hinc Candidum aliter legisse, nisi malis, cum ἢ sex vitiosum arbitratum, quod IV. tantum urbes recenserentur, quo tamen iudicio falsus est. Primo enim constabit, Apolloniam excidisse: nam ex ea Lucullus, quo de ibi Appianus, colosseam Apollinis imaginem fultulit Romamque apportavit: si addubites, Strabonem adi L. VII. p. 319. Hinc deinde consequitur, verba ἐν Καλαυτῶν, e quibus ridicule Candidus Galliam fecit, ex glossa esse atque adeo inducenda. Jam cum inter Graecas hujus ora urbes Callatis excelluerit, & glossa, quicunque fuerit, auctor in Appiano eam invenisse videatur, credo scriptum fuisse primitus, Μεσημβρία καὶ Καλαυτῶν, καὶ Ἀπολλωνία ἢ ἢς ἐν Πάμῃ μετέστηκε κ. λ. Ceterum Tabula M. P. XXIII. a Tomis disjungit, quod spatium cum Strabonis CCLXXX. stadiis paullo melius convenit.

WESS.

TIMOGITTIA M. P. XVII.] Regium Timogittia M. P. XVII. Dionysopolim M. P. XXIII. Ptolemaeo item post Calatin Dionysopolis. Plinius L. 4. C. 11. Tomis & Calati adiungit Heracleam, & Bizonem, terre biatu rupiam, & tunc habere Dionysopolim, Crunos antea dictam, quam Zyraz amnis aluit.

SVR.

TIMOGITTIA.] In Tabula est Trissa XXIII. M. P. a precedenti mansione. Promontorium Tiristris in hac vicina Mela habet, idque Ptolemaeo Τριστρία dicitur, quamquam Coislin, MSS. Τριστρία: unde non iniusta suspicio est, Ptolemaeo ex Mela veterem scripturam esse reddendam. Atque hæc VI. Vossium perpulsisse

videntur, ut Tiristriam pro Timogittia scribendam decerneret ad Peripl. p. 159. Equidem invitus cum vir Doctissimo dissentio, nec possum tamen, quin quæ mihi liquida non sunt, indicem: & primo quidem Tiristris scriptura est dubia & mendi prae manifesta: deinde intervallum Tabulae non responderet: ad hoc Ravennas Itinerario ex parte aliqua succurrit; nam L. IV. C. 6. urbes hujus tractus recensens, Dionysopolis, inquit, Bizoi, Timum, Tirissa, Callatis: cogere enim hinc licet, reperisse eum in Tabula, Peutingerianae simili, mansionem, cujus vocabuli initium esset Timum: huic autem cum Tiristris commune nihil est. Tutetur ergo se Timogittia, donec aliis vestibus de gradu prorutur.

WESS.

DIONYSOPOLI.] Crunos Κρυνος Strabo vocat, quod nomen mutavit, postquam Bacchi ad eam appulsa imago est, Stephano & Auctore Periplusi Ponti Euxini p. 159. testibus.

WESS.

VDISSO.] Straboni, Plinio & Ptolemaeo Odessus.

SIML.

ODISSON M. P. XXIII.] Regium Odisso M. P. XXIII. Reliqua Vdisso M. P. XXIII. Pomponio L. 11. C. 2. in vetusto exemplari, Vrbes Dionysopolis, Odessos, Mesembria, Anchialis. Ptolemaeo Ὀδυσσός: & Stephano Ὀδυσός, Plinius L. 4. C. 11., in ora à Dionysopoli est Odesus Milesiorum: & item Strabo Odesum Milesiorum Coloniam recenset. Ammianus libro xxii. C. 8. Et istos quondam potentissima civitas, & Tomi, & Apollonia, & Anchialos, & Odissos: Et libro xxvii. C. 9. ejus iterum meminit. Nicephori interpretis libro xvi. C. 38. de Italiano Tyranno adversus Anastasium agens, non recte vertisse videtur, Thraciam ab Vlyssopoli, & Anchialo vastatam; nam magis adposse vertisset, ab Odisso urbe, & Anchialo.

SVR.

VDISSO.] Sic MSS. Vdistanum Moesias civitatem Jornandes appellat R. G. C. 20. τῷ Ὀδυσσῶνι πέλοι Priscus in Excerpt. p. 35. Coislin. Ptolemaei MS. Ὀδυσσός, & Theophylactus L. VII. H. M. C. 2., quod verum esse, plures apud

SOATRIS.
ANCHIALIS.
DEBELCO.

M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
SA-

apud Vaillantium numi, ΟΑΗΣΕΙΤΩΝ inscripti, testificantur. Diodorus extremo L. XX. μετὰ Ἀποδωνίας καὶ Γαλατίας sitam ait, neque aliter Strabonis Epitome L. VII. Scribe vero Καλατίας ex Ptolemaeo, aut certe Καλατῖδος cum Valesio ad Ammian. L. XXVII. C. 4.

WESS.

MARCIANOPOLIM M. P. XXII.] *Ammianus libro xxvii C. 4.* Dein Mysia ubi Marcianopolis est, à sorore Trajani principis ita cognominata. *Pistis* Marcianopolitanus *Episcopus Mysiae provinciae in Nicaeno concilio subscripsisse traditur.* SVR.

MARCIANOPOLI.] Urbs à Ponti latere in Thraciae mediterranea erat reducta, uti egregii viri L. Holsteinius & Ch. Cellarius monuerunt. Tabula eorum sententiam & Theophylactus L. VII. H. M. C. 2. adfirmant. De urbis origine & nomine videndus est Jornandes R. G. C. 16. Episcopus Marcipolitanus non recte Facundo dicitur Hermianensi L. IV. p. 379.

WESS.

SOATRIS.] Vel Soatrix.

SIML.

SOATRIM M. P. XXVI.] *Regium* Scatrix M. P. XVII. reliqua Soatrix M. P. XXVII. SVR.

SOATRIS.] *Lavacris* scribi posse arbitrabar: fuerunt enim *calidarum aquarum lavacra* in Anchialii agro. Sed obest intervallum: καὶ πόλιν ἔποθεν καὶ πόλεως Procopius L. IV. Aedif. C. 7. ea locat. In Tabula *Aquis calidis* M. P. XII. ab Anchialo. *Jornandes XV. milliario Anchialisanæ civitatis* fuisse R. G. C. 16. refert: unde aut in *Jornande* aut Tabula error inolevit. WESS.

ANCHIALEM M. P. XXXIII.] *Regium* Anchialis M. P. XXXIII. *Blandinianum* Anchialis M. P. XXXIII. Neapolitanum ex Longolianum eodem numero Anchialis, ex *Pomponio* supra Anchialis. Post *Mesembriam*, inquit Strabo, Ἀρχαία πόλις ἡ ἀποδωνιατῶν, καὶ αὐτὴ Ἀποδωνία, ὅρα παύλειον Ἀποδωνιατῶν, καὶ αὐτὴ Ἀποδωνία, καὶ τὴν μετὰ τὴν Θουίαν καὶ Ἀποδωνιατῶν χώραν, Ἀρχαία. Plinius L. 4. C. 11. nunc in ora *Mesembria*, Anchialium, ubi *Messa* fuerat. *Ptolemaeus* *Mesembriam Mysiae urbem* esse tradit, & ab ea statim Ἀρχαία Thraciae attribuitur: tamen in eo interversa *Græcia* exemplaria

arbitror, quo Anchialon *Mesembriam* distam perhibet: cum id potius tribuendum esset, auctore Strabone, Apolloniae, qua Anchialo in *Geographia* Ptolemaei statim succedit; & advertendum ea verba ἡς εἴρη, in versula Ptolemaei versione, minime legi. *Ammianus* libro xxvii. C. 4. Post hanc *Hemimontus* *Hadrianopolim* habet, quæ dicebatur *Vscudama*, & Anchialon, civitates magnas. Et alio loco, Anchialos capta, & tempore eodem *Nicopolis*: quam indicium victoriæ contra *Dacos* Trajanus condidit Imperator. *Jornandis* Nam ibi, inquit de R. G. C. 20, ad radices *Haemi* montis mari vicinam Anchialos civitatem adgressi mox adeunt, urbem quam dudum *Sardanapalus* Rex *Parthorum* inter limbum maris, & *Haemi* radices conlocasset. SVR.

ANCHIALIS.] Hoc in MSS. est aut *Anchialis*, quod & Tabula placuit. *Timotheus* ab *Anchilo* pro *Anchialo* est in fragm. *Histor. III. Hilarii* p. 1326. In verbis Ptolemaei, de quibus *Surita*, L. III. C. 11. καὶ τὴν Μεσημβρίαν καὶ Μυσίαν, ἡς εἴρη, Ἀρχαία, nihil est commutandum. *Fraudi* fuit viro egregio neglecta distinctio: ἡς εἴρη ad *Mesembriam* referri oportet, de qua C. 10. dixerat. WESS.

DEBELTO.] *Debelio*. *Develius* Plinio & Ptolemaeo.

SIML.

DEBELCON M. P. XXXIII.] *Regium* *Debelco* M. P. XXXIII. Reliqua *Debelco* M. P. XXXIII. mihi tamen *Regii* exemplaris lectio proximè ad veram ac germanam accedere videtur. *Plinius* in Thraciae descriptione, *Develcon* cum stagno, quod nunc *Deulcum* vocatur veteranorum: *Develcon* enim in exemplari *Biblioth. Toletanae*, & in tribus aliis, quæ in *caenobio Aulæ Dei* asservantur, legitur. *Ptolemaeus* inter *mediterraneas Thraciae urbes* Δεύλτον καὶ Κορώνια. Apud *Suidam* Δεβελτον, & Δεβελτον, urbs Thraciae. SVR.

DEBELCO.] Excerpta nostra *Debelco*. *Debellio* est in L. 17. C. Postlim. *Ammianus* L. XXXI. 8. & 12. *Dibalium* appellat. *Chalcedonenſi Concilio* adfuit Ιερώνυμος Δεβελικος, quem verus ejus Synodi versio *Drusianæ civitatis* fuisse tradit, τὸ Δεβελικόν habes extremo L. III.

F 3

de

SADAME.
TARPODIZO.
OSTVDIZO.
BVRTVDIZO.
BERGVLE.
DRIZIPARA.
IZIRALLO.
HERACLEA.
CENOPHRVRO.
MELANTIADA.
BYZANTIO.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXXII.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XIII.
M. P. XVI.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXVII.
M. P. XVIII.
PAN-

de Reb. Alexii Comneni Nicetae Choniatae. Ex his liquet in vocis sono fuisse variatum, qui tamen ex numis, de quibus Ez. Spanhemius Dissert. XIII. de V. & P. Num. p. 640. DEVLTVM esse debuerat. Vide & Leuclavium Pand. Turc. C. 39.

SADAMEM. P. XVIII.] *Habent manuscripta*
& Longolianum. SVR.
SADAME.] Hanc mansionem nisi in Ravennate legere non recordor. WESS.

TARPODIZON M. P. XXVIII.] *Regium*
Tariodiz. M. P. XVIII. Blandinianum Tarpodizo M. P. XVIII. Neapolitanum Tapatizo mpm. XVIII. Longolianum Tarpadizo mpm. XVIII. & Tarpatiso corrigitur. Mansiones sequentes Nicomediam usque recensentur eodem ordine supra pagina CXXVII. tamen si in hoc itinere Coenofrurii mansio desit in Regio exemplari: & Melantiadi XXVII. M. P. in Regio attribuitur: atque item in Neapolitano: & Blandiniano XVIII. atque in Longoliano, sed XVII. corrigitur: & superiore itinere Sirmio Nicomediam à Coenofrurio Melantiada M. P. XXVIII. tribuuntur: & reliqui mansionum numeri utriusque itineris inter se congruunt. SVR.

TARPODIZO.] Cusani schedæ Taxatizo. Ravennas L. IV. C. 6. Tarpadison, Debellion, Sadanna, Trupadison: ubi penultima mansio est Sadame. WESS.

BVRTVDIZO.] Alias de hac mansionem disputavimus p. 137. Quia vero hoc genus exemplis constat & maxime illuminatur, lubet ex Actis S. Alexandri C. 3., essi compluscula, exscribere. In locum quandam venerunt, Bortiam nomine. Quævis autem preses ab ejus, loci hominibus, quamvis compendiosius ad Eu-

ropolitanam provinciam pervenire possent: illi responderunt, compendiosius iter futurum, si transeuntes per montes in campum quandam descenderent in eum locum, qui dicebatur BVRTODEXIVM. Cum enim Tiberianus multos Christianos in urbe Adrianopoli esse audivisset, deflexit de via publica, ne in urbem illam ingrederetur: cum igitur eam urbem à dextra & castrum à sinistra reliquisset, transit per montes illos & venit in BVRTODEXION. Hæc credo urbis verum nomen & situm satis indicant: quod si Græca haberemus, nam hæc e Lipomanni versione sunt, forte & alia hinc condisceremus. WESS.

DRIZIPARA.] Drisipala vel Drusipara. SIML.

DRIZIPARA.] In Cedreni Mauritio An. X. leges: $\epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\iota\varsigma\ \tau\delta\ \Delta\rho\iota\varsigma\iota\upsilon\ \mu\epsilon\gamma\alpha$ cum hac versione, inde Drizinem trajicit. Habet Cedrenus hæc ex Theophylacto L. VI. C. 5., qui $\epsilon\iota\varsigma\ \tau\delta\ \Delta\rho\iota\varsigma\iota\upsilon\ \mu\epsilon\gamma\alpha$, quod propterea Cedreno, cujus librarum vocem distraherunt, reddendum est, uti Pagius in Critica An. DC. n. v. quoque animadvertit. Plura supra conduxi, ut urbem illustrarem. Addo ex Actis Alexandri C. 3., sitam urbem fuisse ad Erginam flumen. Celeriter, inquit, ad locum pervenit, qui Druzipara vocabatur: sedis vero in sublimi quodam loco ultra fluvium Erginam ad orientem solem conversus. Meminerunt fluvii Apollonius Rhodius, Mela & Plinius: nunc demum cognoscimus, quod eos præterisse Ch. Cellarium L. II. G. A. C. 15. p. 1316. dolebat, quam urbem Thraciæ alluerit. WESS.

IZIRALLO.] Zorulon esse atque XVIII. M. P. addi oportere supra p. 138. conjectura ducti existimabamus: non aberasse nos indicio erunt Acta

PANTICHIÖ.

LIBYSSA.

NICOMEDIA.

A BEROA HADRIANOPOLIM.

CASTRA IARBA.

BVRDIPTA.

HADRIANOPOLIM.

M. P. XV.

M. P. XXIII.

M. P. XXII.

M. P. LXXXVII. Sic.

M. P. XXX.

M. P. XXV.

M. P. XXXII.

GALLIA.

ITER DE PANNONIIS IN GALLIAS PER MEDITERRANEA
LOCA. ID EST A SIRMIO PER SOPIANAS
TREVEROS VSQVE.

A SIRMIO LAVRIACO.

M. P. CCCCXXXVII.

AV-

Acta S. Alexandri C. 3. *Ejus mater, inquit, cum properanter ad eum locum venisset, qui ZOROLVS dicebatur, quarens à militibus Tiberiani, ubinam, inquit, est filius meus? Tum illi unus è militibus respondit: sententia hodie filio tuo decreta est in loco quodam, qui appellatur DRIZIPERA; distat autem hinc locus ille, ut opinor, fere DECEM ET OCTO miliaribus.* WESS.

A BEROA HADRIANOPOLIM.] MSS. Beroa. Urbs fuit Thraciae. Ammianus L. XXVII. C. 4. *inter quas prima ex fronte, quæ illis est confinis, Thracia speciali nomine appellatur, quam Philippopolis, Eumolpias vetus, & Beroea, ample civitates, exornant. Beroa dicitur Hierocli, non bene: rectius Beroa Theophylacto L. II. H. M. C. 16. & Georg. Acropolitæ Hist. Constantinop. C. 56., ex quo & hoc edocemur, haud multum Hadrianopoli fuisse disparatam; quod ipsum facile colligas ex Niceta Chon. L. III. Rer. Isaacii Angeli, ubi Beroes ter quaterque commemorat. Jordanes R. G. C. 18. Philippopolim & Beroam haud multum disjunctas indicat. Ammianus L. XXXI. C. 11. Beroeam & Nicopolim jungit. Atque hæc enotare placuit, ut urbem, nullo suo merito neglectiorem, uberiore luce circumdarem. Et quamvis ex his situs non sit obscurus, propius tamen eum fingemus. Tabula LII. m. p. a Cabyle, a Philippopoli vero m. p. LXIII. femovet Acta vero Alexandri C. 2. hos illi terminos assignant: Postea vero ad castrum quoddam, cui nomen est Carafura, quod XL. miliaribus ab urbe Philippi, & XVIII. distabat a Beroea, Alexan-*

der & Tiberianus pervenerunt. Est Carafura in Itin. Hieros., ab Azzo sive Arzo m. p. XI. distita. Jam vero fluvius Arzus, de quo opportunius alibi, trajiciendus erat, ut Beroam pervenires. Eadem Acta C. 3. *Celeriter, inquit, illum comprehendite, & in urbem Beroam abducite. Ceperunt igitur illum milites & ad fluvium quendam venerunt, cui nomen erat Arzori.* Fuit ergo Beroa m. p. VII. ultra Arzum. WESS. CASTRA JARBA.] Vel Jabar aut Larba.

SIML.

CASTRA JARBA M. P. XXX.] In Regio legitur exemplari, & Blandiniano. In Longolianis libris Castra Jabar, à Procopio vero in fine libri iv. *καὶ τῆς Κλερυσίας, inter Thraciae castella κατὰ τὴν ἀγρὰν recensetur.* SVR.

CASTRA JARBA.] Jarba Vossii schedæ. Videntur esse κατὰ τὴν ἀγρὰν Procopii, ut bene Surita: plura alias diximus. WESS.

BVRDIPTA.] Burdixta M. P. XV. Cusani schedæ. In m. p., quibus Hadrianopolis hinc disjungitur, aut hic aut supra p. 137. error est. WESS.

GALLIA] Hoc lemma in uno tantum Regio exemplari legitur. SVR.

GALLIA.] Exulat Gallia è nostris libris, videturque alieno loco posita: neque enim in Gallia versamur: tamen delere nolui, reverius Regii MS. auctoritatem. WESS.

A SIRMIO LAVRIACVM M. P. CCCCXXXVII.] Regium CCCCXXXIII. Reliqua, & Longolanum m. p. CCCCXXXVII. sed in hoc XXXIX. corrigitur. SVR.

AV-

AVGVSTA VINDELIC.

AD FINES.

AD TREVEROS.

VL MOS.

CIBALIS.

MVRSA.

ANTIANIS.

SOPIANIS.

M. P. CCXVI.

M. P. CXXXVI.

M. P. CCXXXI.

M. P. XXVI.

M. P. XXIII.

M. P. XXII.

M. P. XXIII.

M. P. XXX.

LI.

AVGVSTAM VINDELIC M. P. CCXVI.]

Hujus itineris titulus deest in exemplari Regio. Blandinianum & Neapolitanum Augusta Vindelica, & postea Vindelica. SVR.

AVGVSTAM VINDEL.] Excerpta MSS., uti Vossiani, *Augusta Vinde leg.* M. P. CCXVI., aut etiam *Vindeleg*, voce juncta. Margo Fabriciani libri *Augustam Vindeliscorum* M. P. CCXVI. WESS.

AD FINES] Eos fines intelligo, qui Rhetos ea via à Germanis dirimunt. SVR.

AD TREVEROS M. P. CXXXI.] Habet Blandinianum exemplar: & deest in Regio hujus etiam itineris titulus. In Neapol. M. P. CXXXVI: & in Longoliano M. P. CXXXII. & CXXXI. corrigitur. Treveros Ammianus libro xv. C. II. domicilium principum clarum cognominat. SVR.

VL MOS.] *Illez*. Cibalis vel Civalis, *Ciabo*. Murfa, *Ezech* vel *Mureviza*. Antianis, *Baranwer*. SIML.

ANTIANIS M. P. XXIII.] Regium Antianis M. P. XXIII. & in reliquis: & iidem infra Antianis: ut suspicio mihi injiciatur non recte in Notitia Provinciarum sub Duce Pannoniae prima & Norici legi, Tribunus cohortis Arrianis, pro Antianis in vetusto & vulgatis libris. SVR.

ANTIANIS.] Antiana habet scripta Peutingeri Tabula. Quae Surita ad Notit. Imp. Occid. notat, ea longe meliora sunt observatis G. Pancitoli, ab Arrianis, sic editur, haereticis mansioni nomen venisse docentibus. WESS.

SOPIANIS.] *Suppianis*. Zeeblak. SIML.

SOPIANIS.] Omnibus nostris *Suppianis* inerat. Vulgatum Ammianus L. XXVIII. C. I. probat: Maximinus, inquit, apud SOPLANAS, Valeriae oppidum, obscurissime natus est. WESS.

LIMVSA.] Sic vetusti libri, qui vero praeter eos memoraverit, neminem novi. WESS.

SILICENIS.] *Cilicenis*. Zepd. Valco. *Foltz*.

SIML.

SILACENAS M. P. XVI.] Regium Silacenis M. P. XVI. & reliqua Silicenis M. P. XVI. SVR.

VALCVM M. P. XXVIII.] Regium M. P. XXIII. & reliqua XXVIII. nunc VValco appellari ferunt. SVR.

VALCO.] Balcum nugator Anastasius in Epitoma. Non potest esse *Valcovar* ad Danubium, ubi Valdafo jungitur: obstat enim itineris ordo, ut vere monuit Ch. Cellarius L. II G. A. C. 8. p. 565. WESS.

MOGETIANA.] Vel *Magetiana*. SIML.

MOGETIANAM M. P. XXX.] *Mogetiana* Cusani schedae. *Mogentiana*, quae infra occurrunt, eadem esse videntur. Est quidem in intervallo diferimen, quod auctius est, quoniam per aliam mansionem iter circumducitur. WESS.

SABARIA.] *Stein am Anger*. SIML.

SABARIAM M. P. XXXVI.] Regium & Neapolitanum Sabaria M. P. XXXVI. Blandinianum M. P. XXXII. & Longoliano, sed in hoc XXVI. corrigitur Plinius L. 3. C. 24. In Norico, Colonia D. Claudii Sabaria, & oppido Scarabantia Julia habitantur. Ptolemaeo in Pannoniae superioris seu *Savaglia*, *Erzgebirgia*. Ammianus libro 30. C. 5. Nullaque sede idonea potiri, praeter Sabariam, poterat: quamvis eo invalidam tempore, assidueque malis afflictam. SVR.

SABARIA.] Patria fuit Martini Turonensis, quippe apud Sabariam Pannoniae orti, uti est L. I. Mirac. Martini C. 3. Gregorii Turonensis. Meminit etiam urbis Annalium Bertinianorum auctor A. DCCCv. *Cappanus princeps Hunnorum* postulat sibi locum dari ad habitandum inter Sabariam & Carnantum. Annales Pithocani de eadem re inter Sariam & Carnontum, quorum hoc rectius, illud vero ex Bertinianis infau-randum est. MIL. LEG. II ADIUTR. FRVM. DO-MO.

LIMVSA.
SILACENIS.
VALCO.
MOGETIANA.
SABARIA.
SCARABANTIA.
MVTENO.
VINDOBONA.

M. P. XXII.
M. P. XVI.
M. P. XXVIII.
M. P. XXX.
M. P. XXXVI.
M. P. XXXIII.
M. P. XII.
M. P. XXII.
CO.

MO. SAVARIA est in Gudiano lapide p. CLXXXVIII. 1., at in veteri Epitaphio, quod Viennae inventum a Sirmondo ad Alcini Aviti Ep. 77. publicatum est, *Sabbaria Pannoniae orius*. CL. SAVARIA a Claudio Imp. in veteri monumento Fabretti C. V. 86. dicitur. Fuisse, ubi nunc est *Stein am Anger*, post Wolsf. Lazium L. I. Rer. Vien. C. 3. plerique arbitrantur; nec Ph. Cluverio tamen persuadere potuerunt, arbitrato distantiam requirere, ut *Sarcar* sit, ipso Guntii Arrabonisque confluite cinctum *Vindeliciae* p. 26. WESS.

SCARABANTIA.] *Scapring*. SIML.
SCARABANTIAM M. P. XXXIII.] *Regium* m. p. XXXIII. & *Neapolitanum*. *Blandinianum* m. p. XXXVII. *Longol.* m. p. XXXVIII. & corrigiitur m. p. XXXIII. *Infra à Sabaria* Scarabantiam m. p. XXXIII. SVR.

SCARABANTIA.] Tabula in m. p. non multum discordat, XXXIII. m. a Sabaria separans. Civitas *Scarabatenfis*, non satis recte, in *Adis Quirini* C. 4. apud *Ruinartum* p. 499. Credo & hujus memoriam superesse in lacera inscriptione, quam *Sabariae* inventam *Danubii* sui tom. II. p. 103. *Comes Marfilus* inseruit:

M. FORTVNATVS... V....
AVGV... M. SCARB....

nam quæ temporis injuria deficiunt, ea exple-ri hoc possunt modo:

M. FORTVNATVS. M. F. VI. VIR
AVGVSTAL. M. SCARABANTIAE

Erit sane hoc additamentum probabilius illo, quod in *Danubio Pannonico* publicatum est, *Marcus Fortunatus singularis Augusti Municipii Siscia*: neque enim *SISCIAE* ullum in ipso la-pide vestigium est. WESS.

MVTENO.] *Brug an der Leita*. SIML.

MVTENVM M. P. XII.] *Regium Muten*o m. p. XII. & reliqua *Moteno* m. p. XII. SVR.

MVTENO.] *Moteno* MSS. nostri. *Myrieno* *Lazius* L. I. Rer. Viennensium C. 3. ex *Itine-rario* citat, haud scio quem librum secutus. Nunc *Muxon* est, vetus castellum, si vera tra-didit *Cluverius* *Vindel.* C. 5.; nam *Lazius* *Marcium* appellari auctor est. WESS.

VINDOMONO.] Vel *Vindobona*. Liber *Notit. Vindomana*, alii *Vindomona*. *Ptol. Julia-bona. Wien in Osterreich.* SIML.

VINDOBONAM M. P. XXII.] *Regium* & *Blandinianum* *Vindomona* m. p. XXII. *Neapoli-tanum* *Vindemana* m. p. XXII. *Longolianum* *Vindomana* m. p. XXXII. & XXII. corrigiitur. *Infra* *Vindebona*. *Nicephorus Callistus* libro 3. C. 31. auctor est, *M. Aurelium Philosophum* *Ven-dobonae discessisse*: & ejus auctoris interpres è *Graeco* in *Latinum sermonem*, nonnullos eam ur-bem *Viennam* esse contendere. Similis error *exemplaria* *Notitiae provinciarum* invasi: Nam sub *dispositione Ducis Pannoniae prima* & *Norici Ripensis* in *vetusto exemplari*, a quo atque in vul-gatis legitur, *Prasitius Leg. x. Vindomanæ*, & *Prasitius classis Ilyricae Carnununto*, sive *Vindo-manæ*, à *Carnunto translata*, pro *Vindobo-nae*. SVR.

VINDOBONA.] *Vossii* *Cusanique* MSS. *Vindomana*, alii *Vindomona*, quod in *Caesareo* MS. *Lambecius* itidem reperit. *Pseudo-Ana-stasius Vindemona*. *Agathemerus* L. II. *Geogr.* C. 8. *Ovondabon*, *Jornandes Vindominam* *Rer. Get.* C. 50. appellat, alii vero aliter, ut *exemplis* bene multis *Cluverius* ostendit. Jam quod verius nobilissimæ urbis cognomen sit, magnum certamen apud eruditos est. *Leun-clavio* *Pand. Turcic.* C. 224. *VINDONIANA* ubique videtur appellanda; verum non injuria G g cor.

COMAGENIS.

CETIO.

ARLAPE.

LOCO FELICIS.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXII.

M. P. XXVI.

LAV.

contra eum venit Cluverius, & post Cluverium Lambecius, qui tamen L. II. Bibl. Vindob. C. 2. VINDOBONAM omnibus scriptoribus, qui urbis meminere, inculcans, nimis videri poterit: VINDOMANAM non improbaverim, tot testibus firmatam, arbitratus, quæ & Cluverii sententia, in vocis sono fuisse variatum.

WESS.

COMAGENIS.] Collenberg.

SIML.

COMAGENAS M. P. XXIII.] Hujus oppidi sub eodem Duce Pannoniæ primæ in Notitiâ Provinciarum fit mentio ita: Equites promoti Comagenis.

SVR.

COMAGENIS.] Oppidum, quod Commagenis appellatur apud Eugippium in Vita S. Severini C. 1. Caroli M. ævo ex magna parte vastatum fuisse videtur: Romualdus enim Salernitanus Chron. p. 152. Carolum refert direptis pene omnibus Hunnorum opibus, per Comagenos transuentem ferro & igni cuncta vastasse. Annales Reuberi An. 1555. Pulsis igitur Hunnorum prædiis ac destructis munitionibus, quarum una super Cambium fluvium, altera juxta Comagenos civitatem in monte Cameberg, vallo firmissimo erat exstructa. Vide & Wolf. Lazium L. I. Rer. Vien. C. 6. Ceterum hoc loco mansionum ordo videtur inversus & Cetium Comagenis præponendum: suadet hoc Tabula Peutingerana; suadet ipse locorum situs, ut bene monuit Lambecius L. II. Bibl. Vindob. p. 37., qui tamen, si Ph. Cluverio, quem sub oculis habebat, hanc observationem acceptam retulisset, laudem commeritis fuerat solidiorum. Fuit, Cluverio indice, ubi *Langen läber* nunc est.

WESS.

CETIO.] Kotzwig.

SIML.

CETIVM M. P. XXIII.] Regium & Blandinianum Cetio M. P. XXIII. Neapolitanum Cretio M. P. XXIII. Longolianum Celio M. P. XXIV. & Cretio corrigitur. Infra in Regio Cretio.

SVR.

CETIO.] Cretio Cusani schedæ: vulgatum non esse mutandum, inscriptio Lambacensis Monasterii docet. P. AEL. FLAVI. DEC. ET. FLAMINIS. AEL. CETIENSIVM, sic enim

Lambecius in lapide invenit, non ALCETIENSIVM, quod Gruterus Thes. p. CCCXLV. 8., nec AL. CETIENSIVM, quod Lazius L. II. R. Viennen. C. 2. habet: merito itaque Lambecius L. II. Bibl. Vindob. p. 662. corrigit alteram Gruterianam p. DXVII. P. AELIVS. RVFINVS. DEC. ET. IIVIE. L. D. AEL. CETIENS. PERFICL. C. Quod vero cam explicat de *decurie* & *duumviro juri dicundo colonia Acliae Cetiensis*, id mihi certum non videtur. Municipii dignitatem, non coloniam, literati lapides urbi tribuunt Thes. p. CCCCLXIX. 8.

M. SEXTIO. VETTONIANO. AED.

M. AEL. CET. AN. LXX.

Gudium & hoc loco M. ALCET. recipientem, nemo temere sequetur, præsertim cum Fabrettus C. III. 57. Inscript. lapidem dederit, cui inscriptum est, M. VLP. IVO. VRSINO. NATIONE. NORICO. AELIO. CETIO. Fuit municipium ad montem Kalenberg.

WESS.

ARLAPE.] Erla by Bachlarn.

SIML.

ARLAPE M. P. XII.] Sub eodem Duce Pannoniæ, Equites Dalmatæ Arlape, & Præfatus classis Arlapensis & Marginentis.

SVR.

ARLAPE.] Schottus *Arlape*, operarum peccato, vulgavit: Lambecius ut corruptæ voci succurreret, ex MS. Caesareo *Arlape* restituit, quam priores editiones agnoscunt omnes. Superant vocis nominisque vestigia in torrente *Erlap*, sicuti post Wolf. Lazium L. I. Rer. Vien. C. 3. Cluverius commonefecit. Est autem in m. p. error, quippe iusto amplioribus a Vindobona ad hanc mansionem, eodem monitore. Tabula *Arelate* vocitat, nec aliter lex quædam Valentiniani, qua de Gothofredus in Chronogr. Cod. Theodosiani p. 70. 71. Wess.

LOCO FELICES.] Vel *Laco felice*. Liber Notitiarum Lacus Felicis. Nideren Vaulzen.

SIML.

LACVM FELICIS M. P. XXVI.] Regium Loco Felicis M. P. XXVI. Blandinianum Loco felices M. P. XXVI. Neapolitanum Loco felices M. P. XXVI. Longolianum. Blandiniani lectionem

pæ-

LAVRIACO.
OVLABIS.
LACIACO.
JOVAVI.

M. P. XX.
M. P. XXVI.
M. P. XXXII.
M. P. XXVIII.
BI-

praefert: & Loco felicitis corrigat. In Notitia Provinciarum sub Duce Pannoniae prima, Norici Equites [agitarum] Lacu felicitis.

LOCO FELICIS.] Nostri MSS. Loco felicitis. Retinui quod in Regio erat, licet dubiae scripturae. Locum sive lacum hunc a Sextilio Felice, de cuius rebus in Norico gestis Tacitus L. III. H. C. 5., Lambecius L. II. Bib. Vindob. p. 656. nomen invenisse censet.

LAVRIACO.] Lorch by Ens. SIML. LAVRIACVM M. P. XX.] Regium Lauriacum M. P. XX. atque item Blandinianum. In Neapolitana Lauriacum M. P. XXXII. Sub eodem Duce Pannoniae prima, Praefectus Leg. II. Lauriacum & Praefectus classis Lauriacensis. Lauriaci mentionem à Procopio faciam arbitror lib. 3. de Bello Gothorum, C. 35. tametsi interpret Laureatam à Romanis vocatum vertit. SVR.

LAVRIACO.] Defendit hanc scripturam, auctor Vitae S. Rupertii C. 1. non interpretam, Ph. Cluverius contra Velferum, qui tamen, ut ex ejus notis ad Eugippium C. 18. apparet, non prorsus rejicit. LAVRACENSES MILITES sunt in Thes. p. CLXIV. 3. Nomen urbs habuit à Laurone, qui mediam urbem olim alluebat, Lambecio L. II. Bib. Vindob. p. 634. teste. Coloniae iura habuisse ex veteri lapide, quo Colonia Aureliana Laureatensis dicebatur, Ph. Cluverius Norici sui p. 23. affirmat: nec sine iusta causa tamen Ch. Cellarius de lapide isto ad dubitat, falsus parum se scire, unde sit. Puto Cluverium secutum esse M. Velferum L. III. Rer. Boic. p. 90., ubi inscriptionis ejus meminit, nullo, unde venerit, signato loco. Lambecius ex Thes. p. CCCCLXXXIV. 3. repetit, ubi PATRONVS ET MVNICEPS COL. AVG. LAVR. memoratur, obiterque Ph. Cluverium tangit, qui Aureliam appellaverit, quae Augusta erat. Ego vero hunc lapidem ad Lauro Lavinum pertinere arbitror, ipsa inscriptionis sententia id postulante. Lauriacum ab Hunnis seculo VI. solo aequatum fuisse videtur, suntque in hanc rem praesignia Agapeti II. in literis ad Geroldum Lauriacensem verba. Ceterum Laure-

ta Procopii, qua de Surita, referri huc non quita est, quippe in Dalmatia circa Salonas posita. WESS.

OVLABIS.] Lambach. SIML. OVLABIM M. P. XXVI.] Regium Ovilavis M. P. XXVI. Blandinianum Ovilabis M. P. XXVI. Neapolitanum Ovilabis M. P. XXVII. SVR.

OVLABIS.] Lapis Monasterii Lambacensis Thes. p. CCCXLV. 8. ITEM. DEC. ET. IIVIR. ET. PONTIF. COLONIAE. AVRELIANAE. ANTONINIANAE. OVL. Coloniā fuisse certum atque exploratum hinc est; non vero fuisse eo situ, quo monasterium illud: neque enim distantia passuumque numeri patiuntur. Certiora urbis vestigia & nominis in oppido Wels supersunt, uti fuisse Lambecius L. II. Bib. Vindob. p. 655. docet, non multum ab ejus sententia diffidente Ph. Cluverio Vindel. p. 29. WESS.

JACIACO.] Vel Laciaco, vel Laviaco. SIML.

JOVIACVM M. P. XXXII.] Regium Laciaco M. P. XXXII. & infra Laciato & Lacio & Joviaco. Bland. Jaciaco M. P. XX XII. & infra Joviaco. & Neapolitanum Jatiaco M. P. XXXII. Longolianum Jaciaco: & infra Joviaco: quare Joviacum lego. In Notitia sub eodem Duce Pannoniae prima Praefectus secundae Italicae militum Liburnariorum Joviaco. SVR.

LACIACO.] Hoc plerisque MSS. probatum arripere placuit, quod Tabula eodem situ Laciaco praeferat. Cluverio nostri temporis Gemunde est. WESS.

JOVAVI.] In Notit. libro Juvavia. Saltzburg. SIML.

JOVAVIM M. P. XXVIII.] Regium Jovavi M. P. XXVIII. Blandinianum Jovavi M. P. XXVIII. & Jovavi eadem videtur manu corrigi. Neapolitanum Jovani M. P. XVII. Longolianum Juvani & Jovani corrigitur. In Notitia Provinciarum sub Duce ejusdem Pannoniae prima & Norici, Praefectus leg. 1. Noricorum militum Liburnariorum cohort. 5. partis superioris ad Juvavense. G 2

BIDAIO.
PONTE AENI.
ISINISCA.
AMBRE.
AVGVSTA VINDELIC.

M. P. XXXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XX.
M. P. XXXII.
M. P. XXVII.
ROS.

venſe. Saltzburgum urbem eſſe, ſunt qui affirmant. SVR..

[JOVAVI.] Eos inter, qui *Salzburgum* esse perhibent, multo antiquissimus est *Eginhartus* in *Tellam*. Caroli M. scribens: *Juvavum quæ & Salzburg:* sic enim recte emendavit, contentiente MS. *Eginharti* *Caesareo* ut *Lambecius* docuit, Ph. *Cluverius* *Vindel*, p. 28. *Coloniae* olim *iuribus illustrem fuisse* ex veteri inscriptione in *Pighii Hercule Prodic*, p. 145. COL. HADR. LVXAV. novimus. Nomen urbis indepta est ab amne *Juvavo*, quo de *Vita S. Ruperti C.* 1. *Exitit inde ad Juvavum fluvium, ubi olim Juvavia civitas fuit:* scio in *Caniſii* editione altere ca legi; sed rectius alterum & MSS. amplexi *Bollandi* socii sunt. Habet eundem fluvium *Tabula*. Facile ergo carebimus originatione, a paucis rejecta, quam *Metellus* in *Quirinalibus* p. 146. apud *Caniſium* respicit:

Urbs praeclara patet, quam digne Julius optet
Caesar, iuvamen ut foret:

*Aut obex omni rebus dubiis regioni
Cui nomen est JVVAVVM.*

WESS.

BIDAIO.] Vel Badaio. Ptol. *Bedacum*. Diet-
manig, vel, ut alii, *Burckhusen*. SIML.

BIDAIVM M. P. XXXIII.] *Regium Lida-*
vo M. P. XXXIII. & *infra idem exemplar Bida-*
tio, Blandinianum Bidaio M. P. XXXIII. *Nea-*
politanum Bodaio M. P. XX. Longolianum item
Bidaio. SVR.

BIDAIO.] Ita potior librorum pars. Vossianus *Badaio M. P. XXXII.*, cujus numeri Tabulae accedunt, *BEDAIO*, & multo melius, praefertur: nam in lapide c x l i x. Claf. 1. Reinesii laetiturus.

BEDATO AVG.

ET ALQV

SACB

C. CATIVS

SECVNDIANVS.

Bedaius ille locale numen fuit, uti vir eruditissimus ostendit. Fuit *Bedajum*, ubi locum oc-

cupavit Bāmburg ad Alazum fluvium, Reine-
fio Cluverioque consentientibus. WESS.

PONTE AENI.] Oettingen. SIML.

PONTEM OENI M. P. XVIII.] *Regium*
 Ponte Eni M. P. XVIII. Blandinianum Ponte
 Ceni M. P. XVIII. Neapolitanum Ponte Aeni
 M. P. XXXII. Longelianum Pontefeni: & corrigi-
 tur Pontetici. Oenum flumen Rhaetos, No-
 ricosque interfuerit, Tacitus Hist. 3. C. 5. auctor
 est, atque idem perhibetur a Ptolemaeo in de-
 scriptione Rhaetiae, & Vindeliciae. Strabo cum
 Segestiae urbis in plano sita meminit, καὶ ὅτι ἐν
 τῷ οὐκ αὐτῶς ἐξ ὁρίων ποταμῶν, καθ' ὅσον ἐστὶ τὸ
 ἴσθμῶς: ut mirari jape soleam celeberrimi huius
 fluminis à Plinio mentionem non fieri: quid libra-
 riorum culpa ferendum esse acceptum mihi persua-
 deo, cum tot fluminum ejus Provinciae ab eo facta
 sit mentio. Hujus mansionis five oppidi in No-
 titia Provinciae iam mentionem fieri videt: Nam
 sub dispositione Ducis Provinciae Rhaetiae prima
 & secunda, recensentur Equites Stabelliani junio-
 res Ponte Oeni, nunc Febianis. Arrianus His-
 toriae Indic. C. 4. de fluviiis agens, Danubium
 influentibus, Oenum se vidisse ac Savum memo-
 rat.

SVR.

PONTE AENIJSic MSS. Tabula Ad Enum
M. P. XIII. a Bedaio. Cluverio Noric. p. 17.
est Alten Hohenauw vel circa. Cum Simlero ta-
men faciunt Aventinus & Velferus L. III. Rer.
August. p. 215. WESS.

ISINISCA.] *Isem ein Markt in nider Peyren*
an der Iser. SIML.

INISCAM M. P. xx.] *Regium Ifinifca M.*
P. XII. sed infra à Ponte Oeni ad hanc mansio-
nem totidem xx. M. P. tribuntur. Blandinianum
& Longolianum Ifinifca M. P. xx. Neapolitanum
Ifinifca mom. xxvii. SVR.

ISINISCA.] Videtur ab *Iſi* amne, quem
nunc *Iſer* appellant, dicta. Plerique eruditi
conſentiunt *Monachium*, ſplendidam Ducis Ba-
variae ſedem videri, & in numeris eſſe com-
miſſum, quos tamen magno conſenſu MSS.
tæntur. WESS.

AM

ROSTRO NEMAVIAE.
CAMPODVNO.
VEMANIA.
BRIGANTIA.
ARBORE FELICI.

M. P. XXV.
M. P. XXXV.
M. P. XV.
M. P. XXXIII.
M. P. XX.
AD

AMBRA.] *Brug an der Amber.* SIML.
AMBRE M. P. XXXII.] *Habent Regium, Blandinianum & Longolianum; & infra in Regio Ambrahae. Alii Ambram vocant oppidum, quod nunc Amper appellant in Vindelicis.* SVR.

AMBRE.] Vaticanus M. P. XXXI., margo Fabriciani libri M. P. XXXII. Favent Simlero ejusque opinioni Aveninus, Cluverius & Velferus L. III. Rer. August. p. 215. WESS.

AVGVSTA VINDEL.] *Seu Vindelegorum.* SIML.

AVGVSTA VINDEL.] *Vinde Vossianus, Parisinus Vindelic., quomodo editiones vetustiores. M. Velferus L. III. Rer. August. p. 215. schedas produxit, quibus Vindelici inerat: habebimus & nos infra in MS. Vossiano. Annales Bertiniani An. 1000000000. Augustburg super Lech vocant. Cetera, quae urbis dignitatem illustrare cum cura executus est M. Velferus L. III. Rer. Augustan.* WESS.

ROSTRO NEMAVIAE.] *Vel Rostro Nemaniae. Memmigen.* SIML.

ROSTRVM NEMAVIAE M. P. XXV.] *Regium & duo reliqua manuscripta exemplaria Rostro Nemaniae, & statim Nemaniae sit mentio post Campodunum: tamen Vemania legitur in eisdem & in Notitia Provinciarum Viminianis.* SVR.

ROSTRO NEMAVIAE.] *Schedae Vossianae Rostromae Nemaniae M. P. XV. Cusani Rostro Nemanis, unde Nimaniam vugar Anastasius in Epitome fecit: ceteri MSS. cum Regio fere consentiunt. Memmingam nunc dici Cluverius non diffitetur.* WESS.

CAMPODVNO.] *Vel Campoduno. Ptol. & Lib. Notit. Campodunum. Kempten.* SIML.

CAMPODVNM M. P. XXXV.] *Regium Campoduno M. P. XXXV. Blandinianum Campoduno mp. XXXII. Neapolis. Campaduno M. P. XXXII. & Longolianum Campoduno mpn. XXXII. Strabo Vindelicorum oppida esse Bezzar-
tas & Kempten libro III perhibet: & Ptolemaeo in Vindeliciis Kempten. In Notitia Provincia-*

rum sub dispositione Ducis Rhaetiae prima & secunda Praefectus Legionis III. Italicae pro parte media praetenditis à Viminia Cassiliacum usque Cambiduno. Campidunum esse alterum oppidum ferunt, diversum à Campoduno Vindelicorum. SVR.

CAMPODVNO.] *Campidona in Vita S. Magni C. 8. Venerunt itaque post aliquos dies ad locum, qui vocatur CAMPIDONA, ubi repererunt oppidum valde formosum, sed in toto desertum. adde & C. 21. Kempten esse viri docti concordant. XXXII. M. Vossian. adscribit.* WESS.

VEMANIA.] *Vel Veniana. Ptol. Viana. Liber. Not. Viminiana. Wangen.* SIML.

VEMANIA.] *Veniana Vossianus; ceteri cum editis Vaemania aut Vemania. Notitia Imp. Occid. in Panciroli editione Viminia: Tabula vero Vemania, quod, Nimavia Suritae inducta, recepinus. Margini exemplaris Fabricii adscripta sunt M. P. XII.* WESS.

BRIGANTIA.] *Vel Brigandia. Brezentz.* SIML.

BRIGANTIAM M. P. XXXII.] *Regium, & Neapolitanum Brigancia M. P. XXXII. Blandinianum & Longolianum Brigandia M. P. XXXII. sed in hoc Brigantia corrigitur. Ptolemaeo, sicuti Straboni, ad Rheni fluminis caput Bezzarum. In Notitia Provinciarum sub Duce Rhaetiarum, Praefectus numeri Barbaricorum Confluentibus, sive Bracantiae. De lacu Brigantiae in Rhaetis, vide Ammianum Marcellinum libro xv. cap. 4. SVR.*

BRIGANTIA.] *Vita S. Magni C. 6. Brigantium; non bene. Locum laudabilem fore infra Germaniae terminos situm in Alamannia circa Rhenum fluvium, oppidumque olim dirutum, quod Brigantium nuncupant. Rectius C. 17. Arripientes iter juxta lacum Brigantium usque ad locum, qui dicitur Brigantia.* SVR.

ARBORE FELICE.] *Arbos ad lacum Brigantium oppidum.* SIML.

ARBOREM FELICEM M. P. XX.] *Regium Arbore Felici M. P. XX: & item reliqua. Ammianus libro xxxi. C. 31. Gratianus exinde*

AD FINES.
VINDONISSA LEVGAS.
ARTALBINNO.

M. P. XX.
M. P. XXX.
M. P. XXIII.
MON.

digressus per castra, quibus Felicis arboris nomen est, & per inauratum, ad opitulandum oppressæ parti, porrectis itineribus ire tendebat. *Eam mansionem in Notitia Provinciarum sub Duce Rhaetiarum, hac recensione intelligi arbitror: Tribunus Cohortis Herculeæ Pannoniorum Arbore. Nomen Germanica lingua retinere perhibent cum arce in Rhaetia prima.* SVR.

ARBORE FELICI.] Felici Vaticanum, & margo Fabriciani libri. In Vita S. Magni C. 9. castrum Arbonense, C. 13. oppidum Arbonense. Vide de eo Franc. Guillinannum L. I. Rer. Helvet. p. 94.

AD FINES.] *Psin an der Thur.* SIML.

AD FINES.] Solent ita fine gentis addito cognomine loqui. Livius L. XXXVIII. 15. *Consul, quia nulla legatio ad fines præsto fuit, prædatur in agros misit: intelligit fines Pisdiae.* Quorum vero hi fines fuerint, obscurum est. Surita Rhaetorum & Germanorum fines supra finivit: sed cum in Helvetiis versetur, ea opinio fidem non capit. *Talingorum*, qui agros inter Brigantium lacum & Rhenum incoluerunt, fines Menso Altingius MSS. in Tabulam notis fuisse adcredidit. Forte fines, qui Rhaetiam a Maxima Sequanorum separabant, intelligendi sunt: certe Notitia Imp. Occid. *Vindonissam* in hac provincia, *Arborem Felicem* in illa locat: Beatus Rhenanus L. III. Rer. German. p. 135. non longe ab hac sententia abest. Ceterum Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 3. p. 280. post hanc mansionem *Vitodurum*, quod sequens iter tuetur, excidisse arbitrat. MSS. nihil mutant, nec propterea tamen minus probabilis erit viri eruditi sententia: sane sequentis urbis numeri, si *Vitodurum* recipere nolis, adaugendi sunt.

VINDONIS LEVGAS.] Ita habet MS. & Aldinum exemplar. Indicatur autem *Vindonissa*, quam liber Provinciarum Galliae castrum *Vindonense* nominat: hodie *Windsch* dicitur, quondam oppidum, nunc exiguus vicus ad tractum Urse fluvii. *Levgas* sæpe in Antonino pro *Legione* ponitur errore librorum: numerus tamen Legionis hic omisus est: sed Tacitus L.

IV. H. C. 70. Legionem XXI. *Vindonissæ* stativa habuisse indicat.

VINDONISSAM LEG. M. P. xxx.] *Regium Vindonissa Leugas xxx. Blandinianum Vindones leugas m. p. xxx: & infra in eodem Vindonissa. Neapolitanum Vindonas mpm. xxx. Longolianum Vindones Leg. mpm. xxx. Tacitus Hist. 4. C. 60. Cohortium, alarum, legionum hiberna subversa, cremataque iis tantum relictis, quæ Mogontiæ, ac Vindonissæ sita sunt. Oppidum fuisse Helvetiorum adpares, nunc pagus.* SVR.

VINDONISSA.] Schedæ nostræ *Vindonas Leugas*. Sequor Regium Suritæ. Legionem XXI. *Vindonissæ* stativa habuisse ex Tacito Simlerus vere docuit: idem venit lapis, quem vir eruditus nuper Amoenit. Literar. tom. VII. p. 52. inferuit, in his locis repertus testificabitur:

... CLAUDIO PINNO
MEDICO LEG. XXI.
CLAVDIAE QVIETAE EIVS
ATTICVS PATRONVS.

nec exploratum tamen est, eam hoc loco indicari. Quin longe vero est similis, monere auctorem voluisse, ab hac urbe *Leugis* locorum spatia sese dimensum esse: atque hoc docere Vaticanum codicem credo, cum in capite hujus itineris, quod monere ibi neglexi, sic scribit. *AD TREVEROS LEVGAS N. M. P. CCXXXI.* Jam vero *Leugis* usos fuisse in Gallia, dubio vacat, & commodiore occasione exemplis confirmabitur: imo ab hac ipsa urbe & *Vitoduro*, sicuti sequens iter ostendit. Dolendum itaque est, numerum *Leugarum* cum m. p. conjunctarum per librorum negligentiam atque incertitiam toto hoc itinere intercidisse. Vide N. Bergerium L. III. Viar. Milit. C. 37. & de *Vindonissa* Guillinannum L. I. Rer. Helvet. C. 3.

ARTALBINO.] Vel *Artalbinum*. Quidam existimant esse oppidum Sequanorum *Mulhusen*. Schudius inter *Artalbinum* & *Vindones* ponit *Augustam Rauracum*, & post *Artalbinum* *Uran-*
cis,

MONTE BRISIACO.
ARGENTORATO.M. P. XXX.
M. P. XXXVIII.
TA-

eis, quo ordine hæc loca in sequenti itinere posita sunt. SIML.

ARTALBINVM M. P. XXI. Regium Atrialbino M. P. XXI. Blandinianum Atrialbino M. P. XXI. Neapolitanum Atrialbino M. P. XXI. Longolianum Atrialbino M. P. XXI. Corrigitur: & infra Atrialbino: excepto Regio, in quo infra a mansio desest. SVR.

ARIALBINO.] Sic omnes nostri libri. Tabula Atrialbinnum. Quo fuerit situ viris doctis non convenit. Multum Sequanorum esse non poterit: neque enim iter tanto spatio à Rheno recedit. Basileam nunc ejus sedem tenere Cluverius L. II. Germ. A. C. 5. acriter pugnat, nec potuit tamen hanc sententiam aut Valesio aut Cellario persuadere: uterque potissimum urget, Basileam Theodosii M. ætate eo nomine fuisse insignitam: Theodosio vero! Itinerarium ac Tabulam esse recentiora, adeoque Basileam, non Atrialbinnum debuisse memorari. Nec tanti tamen hoc est, ut aliquem de sententia de pellere possit. Sit enim Theodosio Itinerarium recentius, quod ego usquequaque verum non arbitror. Fac tamen ita esse, propter eane vetustius loci nomen nominari haud potuit? sane Usfidizum, quam mansionem Basilus M. Ammianus atque alii Nicen vocant, id præter solitum non esse, argumento est. Tabula Malatis, quam sequenti itinere Bononiam Itinerarium, Idatius & Ammianus nuncupant, idem affirmat. Quamvis autem Ph. Cluverius intortum id telum facile exire atque eludere possit, vereor tamen ut causam, quam mox ipse deserit, vincat. Vicum esse ait CIOCEL, passibus infra Basileam, cui Kilien nomen sit: inde nobis stupenda transformatione Atrialbinnum exstruit. Atqui situs ejus tota regione diversus ultra Rhenum est, prætereaque Klybe & tractus circa eum an der Klybe appellatur. Docuit hoc me vir egregius Rud. Westhienius in Dissert. de Ursula & XI. M. Virg., cujus si de mansionem sententiam requiris, verba accipe. Ego verum nomen, inquit, putaverim ARTALBINVM, atque hoc abjecta, quod frequentissimum, adpiratione præ Hart-halbinne. Inter Augustam enim

Raurac. & Cambetum interjacet silva, cujus nomen adhuc hodie die HART. Ingressus ejus prope Augustam est, exitus non procul a Cambete. Intermedio eratit videtur locus aliquis fuisse, qui vocaretur Hart-halbinne, quod nunc dicemus in der halben Hart. Ubiqueque autem præfite fuerit locus ille, procul a Basilea dispare non potuit. Hæc ille.

MONTE BRISIACO.] Brisach oppidum ad Rhenum, quod tamen quidam olim ab altero latere fluvii situm fuisse existimant. SIML.

MONTEM BRISIACVM M. P. XXX.] Ab eo monte Brisgaviam regionem vicinam ab Alamanis nuncupatam ferunt. SVR.

MONTE BRISIACO.] Simlerus Beatum Rhenanum L. III. Rer. Germ. p. 153., cui Ph. Cluverius L. III. Germ. A. C. 4. multa perscripsit, in oculis habuisse videtur. Brisaci data est L. 8. Cod. Theod. de privil. eorum, qui in sacro Palat. WESS.

ARGENTORATO.] Strasburg. SIML.
ARGENTORATVM M. P. XXXVIII.] In Regio desest hujus mansionis titulus: & in Blandiniano, & Longoliano Argentorata M. P. XXXVIII. In Neapolitano Argentorato mpm. XXXVIII. Prolemato in Vangionibus, Aegiogetos. Ammianus libro xv. C. 11. Dein prima Germania, ubi præter alia municipia Mogontiacus est, & Vangiones, & Nemetes, & Argentoratus, Barbaricus cladius nota. Argentoratense enim prælium, à Caesare Juliano devictum, & ab eodem auctore libro xvi. C. 12. describitur adparet: cujus belli discrimen his verbis elevat Ammianus. Libro enim xvii. C. 1. ita protulit: Quod utrimque metu perfidiam frangentem fecerunt hoc memorabili bello, comparando quidem Punicis, & Teutonicis: sed dispendio rei Romanæ peracto levissimo, ut faustus Caesar exultabat, & felix. Hoc oppidum arbitror ab Ausonio Vici nomine, initio carminis Mosellæ designari.

Transferam celerem nebuloso sumine Navam,
Addita miratus veteri nova moenia vico.
Aequavit Latias ubi quondam Gallia Cannas
Influetæque jacent inopes super arva catervæ.
SVR.
AR-

TABERNIS.
DECEM PAGIS.
DIVODORO.

* * *

TREVEROS.

M. P. XIII.
M. P. XX.
M. P. XX.
M. P. XII.
M. P. XVI.
ITER

ARGENTORATO.] Vetus Notitia Civitas
Argentoratensium hoc est Stratispurgo. Aufonius
versus aliorum spectant:

Addita miratus veteri nova moenia vico

Bingium designant, uti Freherus ad Mosellam
& Ph. Cluverius L. II. Germ. Ant. C. 11.,
explosa Scaligeri sententia, docuerunt. Wess.
TABERNIS.] *Zaberen*, sedes Episc. Argen-
toratensis. SIML.

TABERNAS M. P. XIII.] *Neapolitanum*
exemplar M. P. XIII. & reliqua XIII. Viden-
dum an Rhenanae ea Tabernae sint, quarum Au-
sonius in Mosellae carminis initio meminit.

Prætereo arentem sitientibus undique terris
Dummissum, riguasque perenni fonte Tabernae:
Aruaque Sauromatum nuper metata colonis:
Et tandem primis Belgarum conspicio oris
Nivomagus, divi castra incluta Constantini.

Infra in Itinere, à Mediolano per Alpes Pen-
ninas: Moguntiacum, Argentoratum, Salifon,
Tabernae, & Nivomagus adiunguntur, ut
Tres illae Tabernae sint, Ammiano libro xvi. C.
11. memoratae: Conversus, inquit, hinc Julianus
ad reparandas Tres Tabernas, munimentum
ita cognominatum, haud ita dudum obstina-
tione subversum hostili, quo ædificato constabat,
ad intima Galliarum, ut consueverant,
adire Germanos aceri, & opus spe celerius
consummavit, & victum defensoribus ibi lo-
candis, ex barbaricis messibus, non sine discrimi-
nibus metu collectum militis manu, condidit
in usus anni totius. SVR.

TABERNIS.] *Tabernae* hoc loco atque apud
Ammianum intelligendae sunt *Alsatiae*, non
Rhenanae, sicuti contra Cluverium D. Petavius
ad Juliani Imp. Epist. ad Athenienses & H. Va-
lesius ad Ammian. L. XVI. C. 2. ostenderunt.
Iter hic a Rheno defecit in mediterranea, ut
ex Tabula locorumque positura apparet. Me-

minit & harum Tabernarum Nithardus L. III.
p. 471. *Iter per Tullensem urbem accelerans*
Elizazam ad Zabarnam introiit. Elizazam ap-
pellans, quam *Alsatiam* alii, qua de re Ulr.
Obrechtus Prodrumi Rer. Alsatic. C. 6, Wess.

DECEMPAGIS.] MS. liber habet *Decem*
pagis: sed magis placet altera lectio, hodie
vocatur *Duoſe in Loiringen.* SIML.

DECEM PAGIS.] Horum meminit Am-
mianus L. XVI. C. 2. In M. P. videtur esse vi-
tium ob hæc Paulii Warnefridi de Episcop.
Metens. non longe a principio. *Igitur exinde*
hostes, dum ad oppidum, quod appellatur De-
cempagos, quod a Metensi urbe XXX. M. P. abest,
pervenissent. In Tabula spatium paulo ampliusest,
nec usque quaque tamen conspirans. Wess.

DIVODORO.] *Metis.* SIML.

DIVODVRVM M. P. xx.] In Regio Divodora
P. M. xxxviii. Reliqua Divodoro M.
P. xx. Tacitus Hist. I. C. 63. Divoduri Medio-
maticum oppidi meminit: & Ptolemaeus item in
Mediomatricibus collocat *Διβόδωρον*. A Divodori
mansione in exemplari Regio duarum mansionum
lacuna exstant, sine nominibus, & prime M. P.
xii. attribuantur, quam nos asteriscis, & liste-
ris miniaceis signavimus: & ultima mansioni qua
Trevirorum est urbis, qua in reliquis exemplaribus
Divodorum consequitur M. P. xvi. tribuuntur.
Blandinianum M. P. xiii. præter, & Neapolita-
num xvi. Longolianum xiii. & xxvi. corrigis.

SVR.

DIVODORO.] Labente Imp. *Metis* dice-
batur: unde in Gestis Aldrici p. 3. in *civitate*
Mediomatrici, qua alio nomine *Metis* vocatur.
Atque hinc canilena Ecclesiastica, quoniam
Drogo Episc. in suam Metensem Ecclesiam
usumque publicum recepisset, inde vero ad
alios essent propagatae, *Met* aut *Metze* dici
cepisse sunt, uti Monachus S. Galli L. I. Vitz
Caroli M. C. ii. docet. In Chronico Episc.
Metensium, quod d'ACHERY publicavit, le-
ges: *Dividunum itaque nuncupata est, quasi Di-*
uum, id est, Decorum nomen. & post pauca: *Me-*
dioma.

ITER PER RIPAM PANNONIAE A TAVRNO IN
GALLIAS AD LEG. XXX. VSQVE.

A TAVRNO LAVRIACVM.
INDE AVGVSTA VINDELICVM.
ARGENTORATO.
AD LEG. XXX.

M. P. DLXXXVII.
M. P. CCXXII.
M. P. CCCXXII.
M. P. R.
A LAV-

diomaticus quoque vocatur a circumpostarum urbium situ. Habet namque Treviros Metropolin ab Aquilone: Tullum a meridie: Virdunum ab occidente: inter quas floret quasi media mater. Addit dein alias ineptias, quibus exscribendis, ne operam abutatur, parco.

WESS.
TREVEROS.] In libris nostris nulla hiatus sunt vestigia, omnes Divoduro statim Treveros M. P. XVI. subiungit. Dedimus tamen hoc Regio codici, ut vacuum mansionis spatium asteriscis signaremus, servatis XII. M. P. Fecimus autem eo promptiores, quod amplius omnino intervallum Divodurum inter & Treveros intercedat, quam vulgo libri porrigunt. Tabula Caranuscam & Riciacum inter Divodurum & Treveros ponit: alterutra, forsan & utraque, mansio excidisse videtur. Vide hac de re differentem Dav. Blondellum in Pleniore Geneal. Francicae Assertionem p. 114. Aufonius in Claris Urbib.

Trevericaeque urbis solium, quae proxima Rheno, Pacis ut in dia gremio secura quiescit:
Imperii vires quod alit, quod vestit & armat.

nimirum variae illic erant fabricae, quarum Treverorum scutaria, Treverorum ballistaria; montana, argentaria in Notit. Imp. Occid. memorantur. Excellensissima Treverorum urbs Salviano L. VI. Gub. Dei p. 113. dicitur.

WESS.
A TAVRNO.] MSS. habent Ad Aurino. Sed cum initium itineris hic ponatur, non AD, sed A vel Ab scribendum erat. Arbitror ex veteri scriptura A Taurino factum esse ad Aurino. Taurinum autem vel Taurinum oppidum est Pannoniae, quod hodie Griechischen Wyffenburg nominatur.

SIML.
A TAVRNO LAVRIACVM M. P. D. LXXXVII.] In Regio ad Tarino Lauricano M. P. D. LXXXVII. In Blandinianum A Daurino Lauraco M. P. DLXXXVII. Neapolitanum A Daurino Lauriaco M. P. D. LXXXVII. Longolia-

num Ab Aurino Lauricum mpm. D. LXXXVIII. & D. LXXXVII. corrigi. Plinius L. 3. C. 25. Alter amnis Bacuncius Saum Sirmio oppido influit: ubi civitas Sirmensium, & Amantinorum. Inde XLV. M. P. Taurunum: ubi Danubio miscetur Saus. Ptolemaeo in Pannonia inferiore Tavgupor. In Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis provinciae Pannoniae II. Ripariensis, Equites promoti Tauruno: & Auxilia Ascarii Tauruno, sive Marsonia.

SVR.
A TAVRNO.] Pulchre viri docti hoc reformarunt, abique in easdem cogitationes vir doctus, cujus olim Fabricii fuit exemplar. Libri nostri A Daurino, quamquam Vatican. Ad Aurino.

WESS.
INDE AVGVSTAM VINDELICVM M. P. CCXXII.] In Regio M. P. XL: & reliqua CCXXII.

SVR.
ARGENTORATVM M. P. CCCXXII.] Fæde Regium in his numeris depravatam reperitur: nam M. P. XXXVIII. habet: reliqua CCCXXII. praferunt.

SVR.
AD LEG. XXX. M. P. R.] Hic titulus deest in Regio; & Blandinianum Ad leg. XXX. M. P. R. habet. Neapolitanum multo pejus Ad leg. M. P. XXX. Longolianum Ad leg. mpm. XXX. ut in omnibus summa mansionum numerus, quae Argentorato ad Leg. XXX. exponuntur, desit. Neque id mirum videri debet, cum hoc itinere praeter morem, aliud interjectum iter videamus.

SVR.
AD LEG. XXX. M. P. R.] Sic quidam è scriptis nostris. Littera canina addita a librario est, ut moneret Respicendum esse: animum haud dubie ille advertebat, M. P. hic fuisse omisissim. Simlerus Basileae expressit Ad Leg. M. P. CXL. 30. sic, nec tamen, an MSS. duces haberet, docere voluit: neque adeo tutum opinamur, illius vestigia legere. Quod vero Surita admonet, aliud hic iter esse insertum, id secus est. Ducunt mansiones profecturum per Danubii ripam.

A LAVRINO.

RITTI.

IN MEDIO ACIMINCI.

CVSL.

M. P. XXV.

M. P. XXXIII.

M. P. CXIII. Sic.

M. P. XXXIII.

BO-

pam. In medio Aciminci M. P. CXIII, quod virum eruditum in hanc sententiam impulit, vitiosum est, uti videbitur. Wess.

AD LAVRINVM M. P. xxv.] Regium A laurino m. p. xxv. Blandinianum A laurino m. p. xxvi. Neapolitanum Ad laurino mpm. xxv. Longolianum A laurino m. p. xxvi. & xxv. corrigitur. SVR.

A LAVRINO.] Excerpta librorum nostrorum in hanc lectionem conspirant, quamvis falsissimam. Scribendum est a Tauruno: iter enim, quod summatis auctor descriperat, a capite oritur, ut in Africæ itineribus & eo, quo Roma in Aegyptum pergitur. Recte ergo Simlerus A Dauruno Ritti M. P. XXXIII. vulgavit: præsertim cum Tabula a Tauruno Rittium M. P. XXIII. numeret, nulla Laurini mentione facta. natus error est, ut sæpe, ex similitudine literarum L. & T. in Longobardico scribendi more. Wess.

RITTI.] Prol. Rithium vocat. Lib. Notit. Ritti. Salankemen. SIML.

RITTI M. P. xxxiii.] Regium Ritti mp. xxxii. Blandinianum & Neapolitanum Ritti m. p. xxxii Longolianum Ritti m. p. xxx: & xxxiii. corrigitur. Sunt qui & Rhittium scribant. Ptolemaeo inter urbes Pannoniæ inferioris sub Danubio positum. In Notitia provinciarum sub duce Pannoniæ secunda, quam Ripariensem cognominat, sive Saviæ Equites Dalmatæ Ritti.

SVR.

RITTI.] In m. p. error implicatus videtur. Tabulæ xxiii. m. p. veriora sunt. Salankemen nunc duci Lazius quoque opinatus est. Forte tamen Petri Varadini situs melius respondebit, uti & M. Altingio visum fuit. Wess.

ACVMINCVM.] Vel Acimincum. Cametz.

SIML.

IN MEDIO ACIMINCI M. P. cxiii.] Habes Regium exemplar. Blandinianum initialibus litteris miniacis in medio: & statim subdit Aciminci m. p. m. cxii. Sic. Neapolitanum In medio Aciminciti mpm. cxii. Sic. Longolianum In medio A Tininci mpm. cxii. Sic. Videtur

hoc iter seorsim numeris cxiii. designari, qui summa ferendi sunt accepti itineris a Tauruno Lauriacum: ut præcipua earum sex mansionum ratio haberi posset: quare earum titulus miniacis descriptus est litteris, ne summam numerorum universi itineris à Tauruno Lauriacum confundat, summam illam cxiii. introrsum redigendo. Præterea animadvertendum, duo oppida ferme ejus nominis à Ptolemaeo, Antonino, & Marcellino Ammiano, atque Scoto, qui Notitiam Provinciarum concinnasse fertur, in eadem Pannonia inferiori ad Danubium utrumque recenseri, que distingui oporteat. Ea sunt Acimincum, quod & Acumincum vocant, & Acincum. Ptolemaeo inter urbes easdem Pannoniæ 'Αξιμινχο, quod Acincum esse intelligimus: & 'Αξιμινχο λεγεται, quod juxta Rittium collocat, quemadmodum & hoc adjunguntur Itinerario: Ammianus libro xix. C. 11. Proinde vallo prope Acumincum locato, celsoque aggere in speciem tribunalis erecto, naves vehentes quosdam legionarios expeditos, alveum fluminis proximum ripis observare sunt jussa. De Acinco vero libro xxx. C. 5. Valentinianus Acincum prope castra commovit: navigisque ad repentinum casum conjunctis & contabulato celeri studio ponte per partem aliam transit in Quados. De Acimincio Scoto sub dispositione v. f. Ducis provincie Pannoniæ Ripariensis, sive Saviæ, cunctus Equitum Constantium Aciminci, & Equites Sagittarii Aciminci. Sub dispositione vero v. f. Ducis provincie Valeriæ Ripensis Acinci sit mentio hoc pacto: Auxilia vigilum contra Acinco trans in Barbarico: & item Prefectus leg. ii. Adjutricis tertie partis superioris Acinco: ut nulli dubium sit, quin & Acimincum, & Acincum diversa ejusdem regionis oppida hoc Itinerario recensentur: ne quis pro uno, atque eodem accipiat oppido. SVR.

IN MEDIO.] Aciminci quoque Vaticanus. Aliud hic iter describi verum non est. Vitium est in m. p. Tabula a Rittio Acunum, ita enim perperam scribit, m. p. vii. inde Cusum m. p. xl. numerat. Simlerus Basileæ vulgavit, In medio,

BONONIA.

CVCCI.

CORNACO.

TEVTIBVRGO.

MVRSÄ.

AD NOVAS ET AVREO MONTE ANTIANIS. M. P. XXIIII.

AL-

medio *Aciminci* M. P. XXV., nihil de MSS. monens: nostri in CXII. M. P. consentiunt. *Acimincum* & *Acincum* diversa Pannoniae fuisse oppida, clarius est quam cum sudum est maxime. Habet de illis quædam Lambecius L. II. Bib. Vindob. p. 677., sed erroribus fœdatis.

WESS.

CVSI.] *Sere vel Cudalaf.*
CVSI M. P. XXXIII.] *Regium Cusi* M. P. XXXII. & reliqua M. P. XXXIII: quo numero in eisdem exemplaribus recte constat ratio summa CXIII. M. P. In Notitia Provinciarum sub Duce Pannoniae Secunda Equites Dalmatae Cusi. SVR.

CVSI.] Mentio hujus est in milliario lapide, quem in Danubio Pannonico Tab. XLVII. Comes Marcellus protulgit.

IMP. CAES.

MARCO

AVRELIO

CLAYDIO. PIO

FELICI INVICTO

A MALATA

CVS... P.

XVI.

Fuit in lapide CVSV M. P. quod perspicue ex alio apparet, in quo ultimæ vocis literæ, quæ hic deficiunt, in sese implicatæ conspiciuntur. *Cusi* amnis ultra Danubium Tacitus An. II. C. 63. mentionem fecit, sed is, si *Waga* sit, ut Ph. Cluverius L. III. G. A. C. 31. & Ch. Cellarius L. II. Geog. A. C. 5. p. 586. censuerunt, nihil ad hanc mansionem. Ceteroqui non inepte diceretur, nomen *Cusi* loco venisse, quod ostio illius amnis objaceret.

WESS.

BONONIA.] *Bonmonser.*

SIML.

BONONIA.] Bononiae hujus meminere Notit. Imp. Occid. & Ammianus L. XXXI. C. 11. & L. XXI. C. 9. ubi milliario XIX. a Sirmano disparatam dicit. Idatius Coff. Constantio & Maximiano castra facta refert in Sarmatia contra *Aunco* & Bononia, estque eorum castrorum in Notitia memoria. Tabula *Bononiam*

non habet, sed ejus loco *Millaris* XVI. M. P. a Cuso, pro quo *Malatis* Ravennas L. IV. C. 20., quod verum est: nam & Tabulæ editio, quæ Velseri operibus indita est, id præsert & literati lapides, de quibus paullo ante. Videtur hinc patere, Bononiae nomen recentius esse ac in *Malatis* locum fuisse.

WESS.

CVCCI.] *Ceriska vel Curuska.*

SIML.

CVCCI M. P. XVI.] *Regium Cuicoi* M. P. XVI. Blandinianum & Longolianum Cucci M. P. XVI. Neapolitanum Cuci M. P. XVI. In eadem Notitia sub eodem duce, cuneus Equitum promotorum Cuccis, & Equites Sagittarii Cuccis. SVR.

CVCCI.] *Cuccio* Tabula cum iisdem M. P., Ravennas Cutio. Menso Altingius Baranizuar nunc esse existimat.

WESS.

CORNACO.] *Zata.*

CORNACVM M. P. XVI.] *Ptolemaeus* item, atque hujus itinerarii auctor *Kögyuro*, & *Tölskyzen* adjungit. In Notitia sub eodem duce, Equites Dalmatae Cornaco. SVR.

TEVTIBVRGO.] Vel *Teniburgio*. Prius in Ptolemaeo & Notitia est. Erdenvud. SIML.

TEVTIBVRGIUM M. P. XVI.] *Regium Theutiburgo* M. P. XVI: & reliqua *Teutiburgio* imp. XVI. In Notitia provinciarum sub Duce Pannoniae secunda Ripariensis, Equites promoti *Teutiburgio* & cuneus equitum *Dalmatarum Teutiborgio*, & *Praefectus* Leg. II. *Herculeae Teutiburgio*. SVR.

TEVTIBVRGO.] Hoc rectum mihi visum est ob Regii codicis dignitatem & Notitiam, quæ inter insignia Ducis Pannoniae i. *Teutiborgus*. In Tabula *Tiuborgus*, non bene. Natum mansioni nomen est, quod *Teuton* inibi in statione fuisset.

WESS.

MVRSAM M. P. XVI.] *Hec mansio in Regio desideratur, & in reliquis præfertur exemplaribus.* SVR.

MVRSÄ.] Recedit iter a Danubio ad Dravum. Tabula, quæ ripam Danubii legit, *Mursam* hoc loco non habet.

WESS.

AD NOVAS ET AVREVM MONTEM M. P. XXIIII.] *Regium exemplar* Ad Novas & Au-

ALTINO IN MEDIO LVGIONE.

M. P. XXV.

AD STATVAS IN MEDIO ALISCA AD LATVS RIPA ALTA.

M. P. XXVIII.

LVS-

Aureo monte Antianis M. P. XXIIII: & item in reliquis legitur exemplaribus. In Notitia sub Duce Pannoniae secunda Ripariensis, Equites Dalmatae Novis, & Praefectus Leg. vi. Herculeae cohortis v. partis superioris Aureo monte. SVR.

AD NOVAS ET.] Nostri omnes cum editis, Ad novas & aureo monte Antianis M. P. XXIIII, quod repudiare non placuit. Puto indicari a Murfa per mansiones Ad novas & Aureum montem iter esse Antiana. Regii cōdicis exscriptor Antianis intemptive repetiit; nam XXIIII. M. P. Murfam inter & hanc superius iter tantummodo interposuit. Ceterum Aureus mons longe diversus est ab eo, quem p. 132. explicuimus.

WESS.

ANTIANIS M. P. XXIIII.] In Regio exemplari Antianis M. P. XXIIII: qua mansio in reliquis deest exemplaribus: fortasse quod librarii arbitrarentur dictionem hanc Antianis geminari: & certe ita esse, verisimile mihi apparet: & delendum esse ex superiore titulo, ut sit ad Novas, & Aureum montem M. P. XXIIII. Antianas M. P. XXIIII, & mansio qua in reliquis desideratur minime adscribitur litteris. De Antianis supra à me habita mentio est.

SVR.

ALTINVM.] Bosk. Legione vel Lugione. Butka.

SIML.

ALTINVM IN MEDIO LEG. M. P. XXV.]

In Regio Altino in medio Lagione M. P. XXV. Reliqua Altino in medio Legione M. P. XXV. In Notitia sub Duce Provinciae Valeriae Ripensis, cuneus Equitum Fortensium Altino.

SVR.

ALTINO IN MEDIO.] Vossianus Altinum in dio Legione. Rectum videtur Lugione, quod ex Simlero recepinus. Zugione Tabula, ab Antianis XII. M. P. remotum, unde recte hic in medio locatur. Ptolemaeo Avlyonov dicitur.

WESS.

AD STATVAS] Congruunt & nomina, & numeri in exemplaribus Regio, & Neapolitano: Blandinianum & Longolianum M. P. XXXVIIII. Hoc titulo quid auctor indicet ex his verbis In medio satis apparet: id est, in medio itinere, ex una ad alteram mansionem, insignem aliquam

relinqui stationem: quando & ad latus itineris eadem ratione Ripa alta censetur. In Notitia Provinciarum sub Duce Valeriae Ripensis, Equites Dalmatae ad statuas, & auxilia Ursarensia pone Navata, nunc ad statuas. Sub eodem in veinsto exemplari, praefectus Leg. ii. ad iuricis cohortis partis superioris Alisca: qua dicto Alisca in excuso deest exemplari. Tribunus Cohortis Alisca: ita enim & in vetusto legitur exemplari. Et cuneus Equitum Stableianorum Ripa alta, nunc Conraduza: Et Equites Dalmatae Ripa alta.

SVR.

AD STATVAS.] Ch. Cellarius, si colosseae intelligentur statuae, ad Coloczam urbem referri posse admonet; quia vero in adversa ripa est, sedem potius mutare addit L. II. G. A. C. 8. p. 559. mihi perquam dubium hoc atque incertum videtur.

WESS.

ALISCA.] Liber Notit. Alisca. Anyavara. Ripa alta. Tholna.

SIML.

RIPA ALTA.] Meminit Tabula XXI. M. P. a Lugione. Dedit Imp. Valentinianus Ripae altae L. 4. C. Theod. de Repar. Appellat., sed ea ad Rhenum in Germania quaerenda est, ubi Valentinianus An. CCCCLXIX., quo legem dicitavit, versabatur. Habet ibi Notitia Ripam altam, credunturque vestigia superesse in Altrip ad Luterae confluentes. Nominis causa est in aperto, repetita a loci situ, qui cum & alibi consimilis esse possit, mirandum non est in Gallia. Britannia atque aliis in provinciis loca itidem ab alta ripa appellari.

WESS.

LVSSVNIO.] Ptolem. & liber Notit. Lussunium. Pax.

SIML.

LVSSVNIVM M. P. XVIII.] Habent manuscriptorum Lussunio M. P. XVIII. Longolianum Lussimio M. P. XVIII. Ptolemaeo inter urbes, quae sub Danubii ripa sitae erant, Λυσσώνιον. Sub Duce Valeriae Ripensis, cuneus Equitum Constantianorum Lussunio, nunc Intercisa: & Equites Dalmatae Lussunio. Et praefectus Leg. ii. Adjutricis Lussunio.

SVR.

ANAMASCIA.] Lib. Notit. Adnamasia, mendose, ut arbitror. Nunc Almaz.

SIML.

AN-

LVSSVNIO.

ANNAMATIA IN MEDIO INTERCISA.

VETVSSALINA IN MEDIO MATRICA.

CAMPONA IN MEDIO ACINCO LEG. II. ADIVT. M. P. XXIII.

AD

M. P. XVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXVI.

M. P. XXIII.

ANNAMATIAM IN MEDIO INTERCISA M. P. XXIII.] *Habet Regium auferendi casu: & reliqua Anamatia &c. Plinio, in vetustis exemplaribus Bibliis. Toletanae, in descriptione Pannoniae, L. 3. C. 25. Ammantes: in aliis Amanti. In Notitia provincialium sub Duce Valeriae Ripensis Equites Dalmatae Adnamantia in vetusto exemplari: & in excuso, Ad Namantia. De Intercisa vero, quae in medio itinere collocatur, sub eodem Duce, praeter mansionem supra Lullunio memoratam, Equites sagittarii Intercisae. Forte haec mansio Danubio flumine alluebatur, ut inde nomen invenerit, quo usus est Ausonius poeta, Arelatem celebrans; At enim:*

Præcipitis Rhodani sic intercisa fluentis,
Ut mediam facias navali ponte plateam.

Syr.

ANNAMATIA.] Sic & Tabula, quæ Lullunio, sive ut vitiose scriptum in ea est, Lullione M. P. xv. disjungit. Est in fragmento III. operis Histor. Hilarii p. 1323. Eulalius ab Aman-
tias: sed is ex Illyrico, ut commodiore loco dicitur, fuit.

Wess.

INTERCISA.] *Rachzkewy. Vetust Salinas, Ptolemaeo Salinum. Nunc Adom.*

SIML.

VETVSSALINAM IN MEDIO MATRICA M. P. xvi.] *Regium Vetustsalina &c. Reliqua Vetustsalinas &c. Sub eodem Duce Valeriae Equites Dalmatae Vetustsalinae. Vetustum exemplar Vetustsalinae. Et Matricae mansionis sub eodem duce, Equites promoti Matricae.*

Syr.

VETVS SALINA.] Sic mansio videtur appellata: nostri libri Salinas. Ptolemaei Salinum hoc omnino pertinet. Tabula Vetustsalina M. P. xxi. ab Annamatia. Hodiernus situs non tuto finitur, nam, quemadmodum Virgilius in simili causa,

Hec tunc nomina erant, nunc sunt sine nomine terra.

Wess.

MATRICA.] *Theben.*

SIML.

IN MEDIO MATRICA.] *Matrice Imp. Notitia. Usus hoc loco fuit Chiffletius, ut Mediomaticorum etymon explicaret, sed interpestive, ut egregie Dav. Blondellus in Ple-*

niore Assertionem G. F. p. 116. demonstravit.

Wess.

CAMPONA.] *Cepel. Aquincum vel Acincum; utroque enim modo Antonino scribitur, & posterior lectio in libro Notit. habetur. Altera Ptolemaei & veterum inscriptionum auctoritate confirmatur. Volunt autem Acincum esse Budam. Offen.*

SIML.

CAMPONAM IN MEDIO ACINCVM LEG. I. ADIVT. M. P. XXIII.] *Regium Campona in medio Aquinquo Leg. I. Adiu. M. P. xx. Blandinianum Campania in medio aquinquo Legione II. Adiu. M. P. XXIII: atque item Longolianum. Veram tamen lectionem praeferrere Regii exemplaris debere ex Notitia Provincialium docetur. Nam sub Duce Valeriae Ripensis, Equites Dalmatae Camponae censentur: & de Acinco sub eodem Duce: quod supra expostum est. Legionem praeterea I. Adiutricem ex Regio exemplaris praeferrere debere apparet, quod est Legionis secundae adiutricis sub eodem Duce in Notitia fit mentio, & Aelius Spartianus in Hadriani Caesaris vita C. 2., Hadrianum perhibeat creatum Tribunum Leg. II. Adiu. Primae itidem, in eadem Notitia fit mentio: ut statim indicabitur. De Acinco supra admonuimus, quod ad hunc locum attinere potuit.*

Syr.

AQVINCO.] MSS. Aquinquo Leg. II. Adiu. Tabula Aquinco. Acincum appellat praeter Idatium & Ammianum Sidonius in Panegyrico ad Majorianum v. 107.

Fertur Pannoniae, qua Martia polles ACINCVS Illyricum rexisse solum cum tractibus Istri Hujus avis.

Neque aliter Socrates, licet in situ egregie errans, L. IV. H. E. C. 31. & *Ἀκινκῶ πόλει & Ἀκινκῶν*. Vide Th. Reinesium L. II. V. L. C. 15. Quod vero ad Legionem attinet, merito vehementer, ut solius Regii auctoritas libri ceteris omnibus praevalcat, in primis Notitia Imp. Occid. sese illis adjungente, quæ praefectum Leg. II. Adiutricis Acinco. Fuisse Acincum

H 3

ubi

AD LACVM FELICIS IN MEDIO CRVMERO. M. P. XXVI.
 AZAO IN MEDIO BREGETIONE LEG. I. ADIVT. M. P. XVIII.
 AD MVRES ET AD STATVAS IN MEDIO ARRABONA M.
 P. XXX.
 QVA-

ubi nunc *Buda* est *vetus*, haud longe a nova, Comes Marfilius Danubii Pannonici tom. II. p. 3. censuit quoque. Denique negligere non debui, hunc itinerarii locum a P. Pithoeo L. II. Subcelsiv. C. 1. tractatum atque emendatum fuisse. WESS.

LACO FELICIS.] Alius hic est lacus a *Laco felice*, cuius in superiore itinere mentio facta est. *Visegrad* Hungaris, Germanis *Blinden-burg*. SIML.

AD LACVM FELICIS IN MEDIO CRVMEROS M. P. XXVI.] *Regium* A lacum felicis in medio Crumero M. P. XXVI. *Blandinianum* A lacu felicis in medio M. P. XXXIII. Crumero Azo in medio &c. *Neapolitanum* item, & *Longolianum*: ut *verior* Regii lectio adpareat. *Manfionis* ad Lacum felicis, sive Lacum felicem legas, supra mentio facta est. *Infra* Crumeri oppidi, sive stationis in hoc itinerario mentio fit, quo itinere castra constituta esse perhibet Crumero. Et in *Notitia* provincialium sub Duce *Valeriae Ripensis*, *Equites* *promoti* Crumero. SVR.

AD LACVM FELICIS.] MSS. nostri magna concordia, a lacu felicis in medio M. P. XXXIII. Crumero. Placuit nobis *Regium* *Suritae* sequi, quod ceteri *manfionem*, quae hic in medio fuisse dicitur, nimis officiose alio transulerint. Esse autem Lacum Felicis alium ac locum sive lacum, quem superius iter agnoscit, dubium esse non potest. WESS.

CRVMERO ASAO.] *Comorn* insula. SIML.
 AZAO IN MEDIO BREGETIO LEG. I. ADIVT. M. P. XVIII.] *Regium* Azo in medio Bregetione LEG. Adit. M. P. XVII. Reliqua sumpto ultimo verbo superioris manfionis Crumero Azo in medio Bregetione LEG. I. Adit. M. P. XVIII. *Ptolemaeo* in *Pannonia* superiori, *Bezyaevae*, & eo loco stationem legionis primae adiutricis constitutam, locatamque fuisse sub dispositione Ducis *Valeriae Ripensis* apparet. Praefectus enim LEG. I. Adiutricis cohortis v. partis superioris Bregetione censetur. SVR.

AZAO IN MEDIO.] Plerique omnes nostri MSS. LEG. I. Adit. praeferrunt, ut Bregetione

illam in stativis fuisse, dubitandum non sit. Est famosa Bregetio morte *Valentiniani* I., quem *Idatius* in *Fastis* AN. CCCLXXV. in castello *Virgione* mortuum tradit. *Ammiano* L. XXX. C. 5. *Bregitio*, Tabulae *Brigantio*, *Socrati* L. IV. H. E. C. 31. *Φρεγιον*, & *αγορωπολη Βρεγιον* dicitur. De Azo nihil recognovi. WESS.

AD MVROS. *Summereyn*. SIML.
 AD MVRES ET AD STATVAS] *Regium* & *Blandinianum* praeferrunt. *Neapolitanum* ad muros. *Longolianum* ad mures: & muro corrigi: *Suspicio* stationem eam, qua sub Duce *Pannoniae* prima & *Noricis Ripensis* *Equites* *promoti* ad *Mauros* censentur, ad *Mures*, aut muros corrigi oportere. SVR.

AD MVROS.] *Wolff*. *Lazius* L. I. *Rer. Viennens.* C. 3. *villam* *Murocinclam* *Ammiani* extremo L. XXX. eandem atque hanc mansionem esse vult, parum animadvertens villam eam, *Ammiano* teste, a Bregetione centesimo lapide auisse. Vide & *Cellarium* L. II. G. A. C. 3. p. 568., ubi *Lazium* non praeteriit. WESS.

ARRABONA.] Vel *Rabona*. Rab. SIML.
 IN MEDIO ARRABONA] *Regium* *Arabona*. Reliqua A *drabona*. In *Notitia* *Provincialium* sub Duce *Pannoniae* prima, & *Noricis Ripensis*, *Equites* *promoti* *Arrabonae*. Et praefectus *Legionis* x. & xiii. *Geminae* *militem* *Liburnariorum* *Arrabonae*. SVR.

ARRABONA.] *Adrabona* *Cusani* & *Vossii* schedae, quae cum *Vaticanis* ad mures quoque edunt. Tabula a Bregetione ad *Arrabonem* fluvium xxx. m. p. pariter ut *Itinerarium* numerat. Fluvii praeter alios poeta *Saxo* *Annal.* *Caroli* M. AN. DCCCXI. meminit:

————— Ad ostia donec
 Perveniens Arrabonis, qua fertur in undas
 Danubii. —————

Ptolemaeo variis locis *Ναγδών* dicitur, merito indignante atque opem ferente *Cluverio*. *Rudera* veteris castelli accurate descripsit *Comes* *Mar-*

QVADRATIS IN MEDIO PLEXO.
GERVLATA IN MEDIO CARNVNTO.
LEG. XIII. GEMINA.

M. P. XXII.
M. P. XXX.

AEQVI-

Marſilius Danubii tom II. p. 3.

WESS.

FLEXO.] *Posonium, Presburg.*

SIML.

QVADRATVM IN MEDIO FLEXVM

M. P. XXII.] *Regium Quadratis in medio flexu*

M. P. XXII. & reliqua Quadratis in medio flexo.

Ego tamen Quadratum legendum arbitror. Nam infra in Regio Quadrati fit mentio: & in Blandimiano Quadrata ea statio nuncupatur, praesertim

Notitia Provinciarum adſtipulantur. Sub Duce enim Pannoniae primae & Norici Ripensis Equites Mauri Quadrato recensentur. Flexi vero nomen oppidi esse, quia Danubius cursum vertit, & ob eam causam stationi vocabulum inditum appareat ex Ptolemaeo, inter urbes ad Danubium sitas Odror. Sub eodem Duce in Notitia Provinciarum cuneus Equitum Dalmatarum Flexo: & Equites

promoti Flexo.

SVR.

QVADRATIS.] Hoc MSS. dant. Tabula ab Arrabone ad flexum M. P. XXIII. habet. Quadrata inibi fuisse censet Ph. Cluverius, ubi vicus

Wisselburg. Flexum vero Ovar, quorsum a Posonio amnis flexum agit. Cum Simlero stat

Wolff. Lazius L. I. Rer. Vien. C. 4. WESS.

GERVLATA.] *Heimbürg, Wolffthal.* SIML.

GERVLATA IN MEDIO CARNVNTVM

M. P. XXX.] *Regium Cerula in medio Carnuntum*

M. P. XXX. Blandimianum Gerulanta in medio Carnunto M. P. XX. & reliqua M. P. XXX.

In Notitia Provinciarum sub Duce Pannoniae primae & Norici Ripensis Equites sagittarii Gerulatae. Carnuntum celebre fuisse Pannoniae oppidum

inter urbes ad Danubium sitas adparet: & Joanni Cuspiniano Petronellam hodie vocari in Austria inferiori, ut viro docto, & sua regionis diligentissimo auctori fidem habendam esse video.

Mihi certe id oppidum, quod Ptolemaeo inter easdem ad Danubium sitas urbes superioris Pannoniae

Kagis vocatur. Ammianus libro xxx. C. 5. Illyridi attribuit. Cumque exinde, inquit, Carnuntum Illyriorum oppidum introiit, desertum quidem nunc, & squalens, sed ductorum

exercitus perquam opportunum. In Notitia Provinciarum sub eodem Duce Pannoniae primae, Praefectus leg. xliii. Geminae milium Liburnariorum

cohortis partis superioris Carnunto. Et Pra-

efectus Classis Iſtricae, Carnunto, ſive Vindobonam à Carnunto tranſſata.

SVR.

GERVLATA.] Tabula Gerulatis a mansionem ad flexum XV. I. M. P. Vestigia pristini nominis supereſſe in Cherbürg poſt Lazium L. I.

R. Viennens. C. 3. arbitrat Ph. Cluverius.

WESS.

CARNVNTO.] Sant Peternel.

CARNVNTO.] Carnuntum Livius L. XLIII.

C. 1., alii Carnotum aut Carnuntum vocitant, ut M. Antoninus ſine L. II. de Reb. ſuis m. c.

Kagisvrr cum nota Th. Garakeri, & in Theſ. P. CIÖXXXII. 2.

S. D. M.

SAVINIVS VALENTI

NVS MIL. LEG. X. GEM.

OPT. VI. ANN. XXX

MIL. AN. XIII. NATVS

CARNVNTO.

De ſitu maior lis eſt. Wolff. Lazius multis perſuaſit L. I. R. Vien. C. 3. Petronellam nunc dici, contra hos venit Ph. Cluverius Vindelic.

p. 21., Carnuntique ſitum ſigit, ubi Heimbürg nunc eſt; & fayet illi Plinius L. IV. C. 12.

haud obſcure contra confluentes Mari ac Danubii fuiſſe indicans. Lambecius utrique

patrocinator, Carnuntumque omnem eum ripam Danubianae traſtum, qui arcem Heimbürg et vicum S. Petronellae diſiungit, olim inſeſſiſſe

perſeſſe L. II. B. Vindob. p. 998.

WESS. LEGIO XIII. GEMINA.] In Regio, Leg

XX. G. G. Blandimianum Legio XIII. Gemina. Neapolitanum Leg. XIII. G. G. Gemina.

Satis ergo adparet ex his, quae ex Antonino, & Notitia protulimus, non recte apud Ptolemaeum

in borum oppidorum ſitu legionem XIII. & legionem X. interſeſſas Germanicas, pro Geminis

cognominari. Nam in commemoratione Legionum à Dione libro lv. p. 646. facta, nulla Germanicae

cognomino cenſetur: & quam ob cauſam Geminarum nomen ſint conſeſſe, explicat.

LEG. XIV. GEM.] Non dubium eſt, quin recte Surita Ptolemaeo ſuppetias tulerit: nam

quod

AEQUINOCTIO ET ALA NOVA IN MEDIO VINDOBONA:
M. P. XXVIII.

LEG. X. GEM.

COMAGENIS.
CETIO.
ARLAPE.
LOCO FELICIS.M. P. XX.
M. P. XXX.
M. P. XX.
M. P. XXV.
LAV-

quod Lazius L. I. R. V. C. 16. Legioni XIV. & *Geminae* & *Germanicae* cognomina indidit, approbavitque Lambecio L. II. B. Vind. p. 38., id sine teste fecit: quare merito posterior p. 1003. prolata tegula, quam Carnunti invenerat, inscripta *LEG. XIII. GEM.*, Lazii sententiam exploxit. Est & in Danubio Pannonico Comitris Marfilii monumentum, *Petronellae* repertum, in quo C. ANTONIVS VALENTINVS VET. *LEG. XIII. GEM.* murum a fundamentis restituisse dicitur. Vide praterea Gruterum *Thef. p. CXXXVIII. 2.* WESS.

AEQUINOCTIO.] *Vischmund. Ala nova.* Ebersdorf. SIML.

AEQUINOCTIVM &c.] *In Regio, Equinoctio Vindobona M. P. XXXVII. Blandinianum, & Neapolitanum Aequinoctio & Alanova in medio Vindobona M. P. XXVIII. In Longoliano alia nova pro Ala nova. In Notitia Provinciarum sub Duce Norici Ripensis, Equites Dalmatae Ala nova, Equites Dalmatae Aequinoctiae: ita enim & in vetusto legitur, non Aequinoctio: quam distinctionem, tot consentiensibus Antonini vetustis exemplaribus, retinendam arbitramur.* SVR.

AEQUINOCTIO.] In plerisque libris *Equinoctio & ala nova in medio Vindobona M. P. XXVIII. Leg. X. Gem.* inest. Superest in nostra tempora eo loci, quem Simlerus signavit, agger Romanus, in Danubio Pannon. C. Marfilii tom. II. p. 4. descriptus. WESS.

VINDEBONA.] Superiori itinere *Vindomana* vel *Vindomana* nominatur. SIML.

LEG. X. GEM.] Habent hanc Legionem Vindobonae Ptolemaeus cum *Notitia Imp. Occid.* Eandem lapides Viennae in Austria eruti apud W. Lazium L. I. R. V. C. 6. ostentant, male tamen exscripti, ut is, in quo L. QVINNALIS MAXIMVS TRIB. MILIT. *LEG. X. GERM.* fuisse dicitur; Rectius Gruterus *Thef. p. XI. 4.* WESS.

COMAGENAS &c.] *Has mansiones Lauriacum usque numeris Regii exemplaris recensuimus, qua supra pagina CCXXXIV. eodem ordine, diversi tamen numeris adposita sunt.*

In Blandiniano hoc pacto signantur.

<i>Comagenis</i> M. P. XXX.	<i>In Neapolitano.</i>
<i>Cecio</i> M. P. XXX.	<i>Cecio</i> M. P. XXX.
<i>Arlape</i> M. P. XX.	<i>Arlape</i> M. P. XX.
<i>Loco Felicis</i> M. P. XII.	<i>Loco Felicis</i> M. P. XXV.
<i>Lauriac</i> M. P. XX.	<i>Lauriac</i> M. P. XX.

LEG. III.

In Regio vero Leg. III. post numeros adjicitur: cuius modum, quo ad fieri potest, prosequimur: Hac Leg. III. in Notitia sub Duce Rhaetiarum Italica cognominatur. SVR.

COMAGENIS.] Est in vetustis libris, quibus utitur, idem discrimen eademque varietas: plerique tamen Neapolitano *Suritae* accedunt. WESS.

LAVRIACO.] *Schedae Parisienses Legio: unde de Leg. IV. suspicio alicui nasci posset, nec illi tamen locus est dandus. Legio IV. Scythia in Syria egit, ut ex Dione alias ostendimus: Legionis III. in Norico saepe lapides meminere, sicuti ille, quem Laingiae in Dioecesi Augustana repertum M. Velferus p. 406. inter monumenta agri Augustani vulgavit,*

APOLLINI. GRANNO
M. VLRIVS. SECVNDVS
T. LEG. III. ITAL. ARAM
CYM. SIGNO. ARGENTEO
V. S. L. M.

*Apollo Grannus, cui sacratissimus lapis, a Velfero & nunc nuper ab Ekhardo est explicatus: hoc addo, Dionem in Excerpt. Valefii p. 753. *Απόλλωνος & Λαίνας* meminisse, Valefium vero titulum ejus mendi suspectum habuisse, atque adeo mutasse.* WESS.

OVI.

LAVRIACO.
OVLILABIS.
IOVIACO.
STANACO.
BOIODORO.
QVINTIANIS.
AVGVSTIS.

M. P. XX. LEG. III.
M. P. XVI.
M. P. XXVII.
M. P. XVIII.
M. P. XX.
M. P. XXIII.
M. P. XX.
RE-

OVLILABIM M. P. XVI.] *Manuscripta & Longolianum summo consensu Ovilatus præferunt, cum supra Ovilavis, & Ovilabis descripserint: & in eo postea permaneant, quamobrem nihil mutari oportet. Illud tamen non omiserim, quod à me supra prætermisissimum fuit, proxime ad hujus stationis nomen illam accedere, quæ in Notitia provinciarum sub Duce provincia Valeria Ripensis Equites Dalmatæ Odiabo recensentur: nam quæ sequuntur mansiones Vindeliciæ attribuantur,* SVR.

OVLILABIS.] Plerique omnes MSS. *Ovilatus*, quod scribentium vitio ex vulgato natum videtur. WESS.

IOVIACO.] *Loiocio* est in Vaticano & Cusani libro: alterum firmat Notitia I. Occid., cum sub dispositione V. S. Ducis Pannoniæ I. & Norici Ripensis præfæctum Leg. II. Italiciæ militum Liburnariorum IOVIACO habet. Stanacum nusquam invenio. WESS.

STANACVM M. P. XVIII.] *Regium Stanago* M. P. XVIII. Reliqua Stanaco M. P. XVIII. SVR.

BOLODERO.] Vel Bolodoro. Ptolemæo *Boiodorum*. Boyter, vel, ut alii, *Bassauw*. SIML.

BOIODORVM M. P. XX.] *Regium Boiodoro* M. P. XX. Blandinianum Bolodoro M. P. XX. Neapolitanum Bolodoro M. P. XX. & Longolianum Bolodoro: sed Bolodoro corrigitur. Ptolemæus *Boiodoro* in Vindelicia ad Danubium flumen statuit. In Notitia Provinciarum sub Duce Norici Ripensis Tribunus cohortis Boiodoro recensetur. SVR.

BOIODORO.] Nostri Bolodoro aut Bolodoro: solus Suritæ Regius verus fuit. Tabula simili peccato Bolodorum appellat. Sium signavit oppidi Eugippius in Vita S. Severini C. 22. *Rasilicæ*, iniquens, extra muros oppidi Batavini in loco nomine Boiro trans Enum flumen constituta: sic Velserus provulgavit; alii Bojoro, quod a vero propius abest. Batavium oppidum est

Passau, unde Bojodorum videtur esse Instat. WESS.

QVINTIANIS.] *Kunzen.* SIML.
QVINTIANAS M. P. XXIII.] *Manuscripta & Longolianum Quintianis M. P. XXIII. cuius mansionis in eadem Notitia sub Duce Flavia prima, & secunde, præfæctus ala prima Flaviae Rhaetorum Quintianis recensetur: ut legendum adpareat Quintianis.* SVR.

QVINTIANIS.] Putem veriorum esse Notitiæ scripturam & Latini sermonis consuetudini melius respondere: firmat eandem Eugippius Vitæ S. Severini C. 15. *Quintianis* appellabatur secundarum Retiarum municipium super ripam Danubii situm, huic ex alia parte parvus fluvius *Quintana* nomine propinquabat. Coloniæ fuisse, ex lapide, COL. AVGVSTA QVINTIANORVM inscripto, quem se vidisse testificatur Panvinus Imp. Rom. p. 117., & ex Nervæ nummo apud Goltzium L. Holstæini ad Geogr. Sacram opinatus est, & ante eum Aventinus & Lazijs. Ego vero cum Velsero ad Eugippium C. 15. dubitavero: certi sane nihil constituro, nisi uberior & lapidis & nummi notitia venerit: neque pariar huc referri *Zoicum a Quintiano*, qui inter Episcopos, qui de causâ Bonati cognoverunt, fuisse dicitur apud Optatum L. 1. *Scirus* adfirmat: nostrum autem municipium in Rhaetis est. *Kunzen* nunc dici viris eruditissimis necum convenit. WESS.

AVGVSTIS.] *Augustana. Azelburg.* SIML.

AVGVSTAS M. P. XX.] *Tametsi in omnibus manuscriptis, & Longoliano Augustis legitur, fortasse Augustanarum nomen hac mansio sortita est. Nam sub eodem Duce Equites Stabilesiani seniores Augustanis recensentur: aut certe in alterutro horum auctororum erratum est.* SVR.

AVGVSTIS.] Sequitur Simlerus Aventinum L. II. An. Boicor. p. 58., nec dissentit M. Velserus L. III. *Ret. August.* p. 215. Cluverio tamen

REGINO.
ABVSINA.
VALLATO.
SVMMVNTORIO.
AVGVSTA VINDELICVM.
GVNTIA.
CELIO MONTE.
CAMPODVNO.

M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XVIII.
M. P. XVI.
M. P. XX.
M. P. XXII.
M. P. XVI.
M. P. XIII.

VE.

tamen est *Gaisling*, XI. M. P. a Regino, quo facto in numeris foret commissum. WESS.

REGIO.] Liber Notit. *Castra Regina*. Roking vel *Regensburg*. SIML.

REGIVM M. P. XXXIII.] In Regio Regino M. P. XXXIII. & in reliquis Regio M. P. XXXIII. Mibi certe erratum videtur in Notitia provinciarum sub Duce Rhaetiarum. Legitur enim, Praefectus Leg. iii. Italicae partis superioris castra Regina, nunc Vallato: ex hoc etenim loco, & fide vetustissimi exemplaris, Regino legerem, non Regina SVR.

REGINO.] Laudem commeritus est Regius MS., cui soli verum urbis nomen, quod plerique alii in Regium converterunt, debetur: consentit Tabula. Aventinus L. II. An. Boic. p. 48. Rokingam nunc esse adfirmat, merito a Ph. Cluverio atque aliis, *Regensburg* a vicino amne *Regen*, nunc dici arbitratis, desertus. Annales Reuberi An. 1000. Ipse autem cum dimissis copiis REGINVM, quod nunc *Regensburg* vocatur, venisset: Saxo poeta L. II. p. 141. Edit. Leibnit.

Rox autem veniens REGINVM, quod *Regensburg* Nunc vocitant.

Ratisbonae nomen recentius est, dictum ita, si fidem capit Guntherus L. I. Ligor.

Quod bona sit ratibus, vel quod consuerit in illa Ponere nauta rates.

WESS.

SIML.

ABVSINA.] *Abensperg*.
ABVSINAM M. P. XX.] Regium Aufina M. P. XX. & reliqua veram retinuerunt lectionem, Aufina enim praesent. Sub eodem Rhaetiarum Duce Tribunus Cohortis ii. Aufina. SVR.

ABVSINA.] Tabula *Arusera* M. P. XXII. a Regino, mendose. *Abusinam* esse *Abensperg*, patriam suam urbem. Aventinus L. II. A. B. p. 58. Cluverio approbavit. M. tamen Altingius

ex intervallo *Abensforff* praefert.

VALLATVM.] *Veitenbach*. Summuntorium vel Surmontorium. Liber Notit. Submontorium. *Hochenwart*. SIML.

VALLATVM M. P. XVIII.] *Supra de Praefecto Leg. iii. Regina, & postea Vallato: ala ii. Valeriae singularis Vallato.* SVR.

SVMMVNTORIVM M. P. XVI.] Regium Summunturio M. P. XVI. Blandinianum Summuntorio M. P. XVI. Neapolitanum Summuntorio M. P. XVI. & item Longolianum. In Notitia Provinciarum sub eodem Rhaetiarum Duce, Equites Stabesiani junioris Submuntorio: & Praefectus Leg. iii. Italicae partis superioris deputata Ripa prima Submuntorio. SVR.

GVNTIA.] *Guntzburg*. SIML.

GVNTIAM M. P. XXI.] Et Guntiae mansionis sub eodem Rhaetiarum Duce fit mentio, quando Praefectus militum *Ursariensium* Guntiae recensetur. In Panegyrica oratione Maximiano Augusto dicta C. 2. a ponte, inquit, Rheni, usque ad Danubii transitum Guntiensem devastata, atque exhausta penitus Alemannia. Nunc in Rhaetia prima oppidum esse *Guntzburg* ferunt, ubi olim Danubii trajectus erat, & nunc pontem eo loco constratum esse. SVR.

GVNTIA.] In situ viri docti consentiunt. Livineius ad Panegyricum dubia quaedam movit, quae dudum sunt dissipata. Est & ejus memoria in lapide Britannica apud *Galeum* ad Itiner. Anton. p. 32.

I. O. M. TANARO
T. ELVPIVS. GALER.
PRAESENS. GVNTIA
PRI. LEG. XX. V. V.
COMMODO. ET
LATERANO
COSS.
V. S. L. M.

Refert

VEMANIA.
 BRIGANTIA.
 ARBORE FELICI.
 FINIBVS.
 VITVDVRO.
 VINDONISSA.
 RAVRACIS.

M. P. XV.
 M. P. XIII.
 M. P. XX.
 M. P. XX.
 M. P. XXII. LEG.
 M. P. XXIII. LEG.
 M. P. XXVII. LEG.
 AR-

Refert quidem Galeus ad Cambriae *Gunterham* hunc lapidem, haud dubie, quod tres literæ in *GVNTIA* inter sese sine implicatæ; verum ipsi literarum ductus obstant, *Guntiamque* requirunt, ut pulchre monuerunt viri eruditi in Britannia Romana L. II. C. 3. p. 315. WESS.

CELIO MONTO.] *Kelmuntz.* SIML.

CAELIVM MONTEM M. P.] *Regium Caelio montem M. P. XVI: & reliqua Caelio monte mpm. M. P. XVI. Hujus stationis fieri mentio videtur in Notitia Provinciarum: quod sub Duce Rhaetiarum Tribunus cohortis iii. Herculeas Pan-*

noniorum Caelio recensetur. Reliqua mansiones usque ad Finium mansionem supra recensuimus: numerique fide exemplarium hoc itinere inter eas congruunt mansiones. SVR.

FINES M. P. x.] *Supra mentio mansionis hujus cognomento ad Fines, facta est. Illud tamen obiter occurrit, si & hoc ad aliquam con-*

jecturam faciendam pertinet, arbitrari me in eo, quod sub eodem Duce Rhaetiarum fertur, cense-ri

Praefectum Leg. iii. Italicae transvectioni specierum deputata Foetibus: ut forte Finibus sit legendum. SVR.

VITODORO.] *Wintershur, agri Tigurini oppidum.* SIML.

VITVDORVM M. P. xxii. LEG.] *Regium Vituboro M. P. xxii. Leg. sed in reliquis Vitu-*

doro M. P. xxii. Leg. Oppidum notum ferunt esse in Tauriacis. SVR.

VITODORO.] *MYRV. VITODVREN-SEM. A. SOLO. INSTAVRANT. CV-RANTE. AVRELIO. PROCVLO* Imp. Diocletianus & Maximianus, ut in veteri monumento est, quod L. I. Rer. Helvet. C. 3. Fr. Guillimannus publicavit. *Vinterturum* Herman-
no Contracto An. 1300. dicitur. Quod vero post numeros additur Leg., id & Vatica-
nus agnoscit, & *Leugas* notat, sicuti egregius

rerum documentis N. Bergerius L. III. Viar. Milit. C. 37. demonstravit. Leugarum in Gal-
liis usus erat, apponique earum numerus M. P.
solebat, uti ex hoc itinere variisque aliis per
Gallias liquidissimum est: sæpe tamen a libra-
riis sunt præteritæ, supervacaneas arbitratis.
Complectebatur autem Leuga c10 10. passu,
estque Leugæ ad M. P. ratio sesquialtera ut Leuga
M. P. contineat, eorumque dimidium. Jornandes
R. Get. C. 36. *Convenitur itaque in campos Cata-*
launicos, qui & Mauricii nominantur. C. Leu-
gas, ut Galli vocant, in longum tenentes, &
LXX. in latum. Leuga autem Gallica c10 10.
passuum quantitate metiuntur. Ipsi literati lapides
Leugas in Galliis sistunt, ut milliarii in Hist.
Acad. Inscript. tom. II. p. 379. AB AVGUSTA
SVES. LEVG. VII. & alius L. I., cujus no-
tam de Lapide I. male Sponius Mifcel. p. 274.
accepit. Plura Barthius ad Rutilii Itinerarium
L. II. v. 8. cum Cl. P. Burmanni nota. WESS.

VINDONISSA.] *Hanc superiore itinere*
Vindones nominant. SIML.

VINDONISSAM M. P. xxxvii. LEG.] *Habet Regium auferendi casu: Blandinianum Vin-*
donissæ xxxii: neque Legio adicitur: atque
item in Longoliano. Neapolitanum Vindonissæ M.
p. xxxiii. Supra Legionem Vindonissæ con-
sistutam in pagina ccxxxviii. indicavimus. SVR.

RAVRACOS M. P. xxvii.] *Hac mansio,*
et quæ subsequitur, in Regio desunt. In reliquis
Rauracis M. P. xxvii. Videtur Augusta Rau-
racorum in Belgio designari, Germaniae, quæ
superior vocabatur, ab Obrinco flumine meridie
versus: ut sit eadem, quæ Augusta Rauracorum,
de qua infra. SVR.

RAVRACIS.] *Huic & sequenti addidi è*
Vaticano Leg. Eadem vero urbs est Augusta
Rauracorum & Rauraci: solent enim in Galliis
gentis nomen urbi, quæ ejus est caput, impo-
nere;

ARTALBINNO.
VRVNCIS.
MONTE BRISIACO.
HELVETO.
ARGENTORATO.

M. P. XXVII. LEG.
M. P. XXII. LEVGAS. X.
M. P. XXII. LEVGAS. XV.
M. P. XXVIII. LEG. XIX.
M. P. XXVIII. LEG. VIII.
BROCO.

nere; neque opus est ut exempla adferam, quorum abunde est in hoc libello. Ammianum tamen L. XV. C. 11. audi: *Apud Seguanos Bifontios videmus & Rauracos, alius potiores oppidis multis.* Fuit ubi haud longe Basilea vicus est *Augst*, quo de Guillimanus L. III. Rer. Helvet. C. 11. Ph. Cluverius *Augustam* Juliani tempore jam in ruinis fuisse parum firmo usus argumento opinatur. Numi Juliani, Joviani, Valentiniani, Valentis & Gratiani, qui inibi magno numero eruntur, post eum principem Augustam durasse indicio sunt, ut Rud. Wetstenius in Dissert. de *Vrsula & XL. M. Virginum* ostendit, ratus praeterea ad initia Seculi V. eam incolumem perstitisse. Ceterum, quod & alias monui, in Suritae nota quaedam turbata sunt, & forte ab aliena manu inculcata. *Wess.*

ARTALBINNO.] Hoc recepit: sunt libri veteres & hic viciosi, quorum Vossianus *Astalbino* M. P. XVII., alii *Arialbinno* praeferrunt. Vide alibi dicta. *Wess.*

VRVNCIM M. P. XXII. LEG. X.] In Regio Vrancus Leugas x. In reliquis Vrancus m. p. XXII. *SVR.*

VRVNCIS.] Ph. Cluverius L. III. Germ. Ant. C. 4. inibi fuisse existimat, ubi haud multum monte Brisiaco *Zaunzen* conspicitur: addit pristini vocabuli vestigia in illo vico durare, adeoque sonum vocis requirere, ut hic *Urnici* legatur: sequitur Cluverium J. C. Spenerus L. IV. Notit. Germ. A. C. 2. Ego de situ nullam quidem litem movebo, nec solidam tamen arbitrator aut iustam innovandi vocabuli causam, qua viri docti utuntur. In locorum nominibus longa dies multa mutat, neque tutum est ex recentioribus vetera refingere. Quae vero adscriptae sunt *X. Leugae*, eae M. P. XXII. non conveniunt, suntque propterea cum Bergerio in xv. mutanda. *Wess.*

MONTEM BRISIACVM M. P. XXI. LEG. xv.] *Regium huic mansioni, cuius sit supra mentio, numerum m. p. non adponit: & pro Leg. xv.*

Leugas xv. adicit. Blandinianum m. p. XXII. Neapolitanum m. p. XXIII: & Longolianum XXII: & XXIII. corrigi. *SVR.*

MONTE BRISIACO.] *Leugas* ex Regio MS. & hic restituimus, qua voce si quod dubium restaret in illis, quae ante disputavimus, tollitur prorsus. *Wess.*

ELCEBVM M. P. XXVIII. LEG. XVIII.] In Regio Elveto & infra Elbeio. Blandinianum & Longolianum Helveto m. p. XXVIII: neque Legio adicitur: & in Neapolitano deest hac mansio. Ptolemaei in Tribocis Germaniae superioris *Ελκεβου*, ad hanc mansionem pertinet. In Dionis recensione Legionum Imperii Romani nulla XVIII. & XVIII. Legionis fit mentio. *SVR.*

HELVETO.] Fecerunt schedae veteres, ut hoc reciperem. *Elcebum*, si MSS. addixissent, cupidissime amplexus essem. Scio Had. Valesium ex Hieron. Suritae scriptis codicibus *Elcebum* memorare, quod ego incassum quaero, arbitratus Valesium festinante oculo illius notas percucurrisse. *Selestadium* esse aut circa Beatus Rhenanus L. III. Rer. Germ. p. 157. affirmat, *Helveto* insuper in *Elcebo* converso. Contra vero eum Ph. Cluverius L. II. G. A. C. 11. ivit, pertendens *Ellum* vicum Helveti sedem occupare. Ego arbitri finium regundorum inter eos sedere nolim: prorsus tamen mira mihi accidit ratio, qua Cluverius usus est: Itinerarii *Helvetum* & Tabulae *Helvum* in *Helvetum* ex Ptolemaeo, hujus vero *Ελκεβου* in *Ελβετου* ex Tabula & Itinerario transformat. Atqui nemo unus est, qui *Helvetum* appellaverit. Hoc si mihi fumpsero, quidvis tandem ex veteribus extundero pro arbitrio potero. *Wess.*

ARGENTORATVM M. P. XXVIII. LEG. VIII.] In Regio Leg. VIII: quae in reliquis exemplaribus non adicitur: & m. p. numeri interea congruunt. Ego vero LEG. VIII. adposui ex Ptolemaeo, quia eam Argentorato adicit *ΑΓΓΙΟΝ Η ΣΕΒΑΖΘΗ*. Dio praeterea L. 55 p. 646. *712*

BROCOMAGO.
CONCORDIA.
NOVIOMAGO.
BINGIO.

M. P. XX.
M. P. XVIII.
M. P. XX.
M. P. XXV.
AN-

in numero Legionum Imperii Romani Legionem Octavam Augustam in Germania superiore recensit: cui Argentoratum attribuitur. SVR.

ARGENTORATO.] Non debuerant Leg. VIII. Regii mutari; neque de Legione mentio fit. Ipse illæ Leugæ numero denario sunt decurtatæ, si M. P. hic posita certa sint: nam XXVIIII. M. P. Leugas XV IIII. fere æquant. WESS.

BROCOMAGO.] Braumad.

BROCOMAGVM M. P. XX.] Regium Brocomagno M. P. XX. Blandinianum & Longolianum Brocomago M. P. XX. XX. Neapolitanum Brocomago mpm XX. Ptolemæo idem post Argentoratum in Tribocis Egevdagv & conlocatur. Ammianus libro xvi. C. 2. Audiens itaque Argentoratum, Brocomagum (ita enim lego, non Brotomagus) Tabernas, Salifonem, Nemetas, Vangiones, & Moguntiacum civitates barbaros possidentes, territoria eorum habitare; nam ipsa oppida, ut circumdata retribus lustra declinant, primam omnium Brocomagum occupavit. SVR.

BROCOMAGO.] Vossii schedæ Brocomago, Tabulæ Brocomagus pæne consentiente: Braumad eodem esse loco plerique omnes agnoscunt, unde in numeris peccatum inolevisse apparet. Laurishamense Chron. Brouchmagas in Elisatia vocitat. Had. Valesio in Notit. Galliæ observante. WESS.

CONCORDIA.] Kochersperg. SIML.

CONCORDIAM M. P. XVIIII.] Manuscripta Concordiam M. P. XVIII. Longolianum M. P. XX. & XVIIII. corrigitur. Concordia hæc, ut arbitror, in Tribocis erat: Ammianus libro xvi. C. 12. hujus stationis meminit. Dum hæc aguntur Rex Chonodomarius reperta copia discedendi, lapsus per funerum strues cum satellitibus paucis, celeritate rapida properabat ad castra, quæ prope Tribuncos, & Concordiam munimenta Romana fixit intrepidus. Apparet enim munimentum illud ad Rheni ripas situm fuisse. SVR.

CONCORDIA.] Simlerus Concordiæ situm ex Ptolemæo sumpsit, Valesio in Notit. Gal.

non improbatum. Ph. Cluverius in omnia alia abiit, Drusenheim nunc dici petendens. WESS.

NOVIOMAGVM.] Speyr. SIML.

NOVIOMAGVM M. P. XX.] Manuscripta, & Longolianum Noviomago M. P. XX. Ptolemæo plura hujus nominis oppida constituuntur: ut in Biturigibus, juxta Belgicam, & in Nemetibus, & in Tricastinis item. Hæc mihi videtur urbs esse Nemetum, Germaniæ superioris, provinciæ Galliæ Belgicæ, cujus Aufonius Gallus in Mosellæ carminis initio meminit.

Et tandem primis Belgarum conspicio oris
Nivomagum, divi castra indycta Constantini. SVR.

NOVIOMAGO.] Spiram ejus sedem insidere nulla controversia est. Vide Freherum L. II. Orig. Palatin. C. 5. Male vero Surita huc advocavit Aufonii versus, Noviomagum, quod circa Treveros infra habebimus, designantes. Consule Freherum ad Mosellam. WESS.

BINGIO.] Bingen. Omituntur hic inter Noviomagum & Bingenium Bormiomagus, Baulonia & Moguntiacum, quæ postea in itinere a Mediolano per Alpes Cortias Moguntiacum commemorantur: Quod si non interponantur hoc loco, major distantia Bingii a Noviomago ponenda erit. SIML.

BINGIVM M. P. XXV.] Numeri in exemplaribus congruunt: oppidum infra Moguntiacum ad Rheni ripas. Tacitus Hist. 4. C. 70. Tutor Treveris comitantibus, vitato Magontiaco, Bingenium concessit, fidens loco, quia pontem Navæ fluminis abrupterat. Non calabo tamen vetusti exemplaris Cornelii Taciti lectionem, quamquam Andreas Alciatus vulgata adstipulatur, Aufonii carmine Mosellæ consensu, cujus supra meminimus: ita enim in exemplari, quod in Connobio Caribustanorum Aulæ Dei asservatur, legimus. Tutor Treveris comitantibus, vitato Magontiaco concessit, fidens loco; & quia pontem vis fluminis abrupterat. Mihi maxime placet Alciati lectio; quam si pro vera agnoscerimus, Aufonius Bingio Navam trajecit. Ammianus

ANTVNNACO.

BAVDOBRICA.

BONNA.

COLONIA AGRIPPINA. LEG.

DVRNOMAGO.

M. P. XVII.

M. P. XVIII.

M. P. XXII.

LEG. VII. ALA.

BV.

xxviii. C. 2. Et civitates occupatæ sunt vix. Castra Herculis, Quadriburgum, Tricesimac, Nivefio, Bonna, Antunnacum, & Bingio. In Notitia Provinciarum sub v. f. Duce Moguntiacenfi, Praefectus militum Bingenfium, Bingio. SVR. BINGIO.] Affentior Simlero, in numeris hic peccatum agnofcenti: forte ipfa intermediae mansiones cum fuis M. P. exciderunt, quod & Ph. Cluverio L. II. G. A. C. 14. vifum fuit. Jam fi Aufonius Bingio Navam trajecit, ut A. Surita hoc loco commentatur, qui poterit verius

Addita miratus veteri nova moenia vico

de Argentorato accipi?

ANTVNNACO.] Antonaco vel Anturnaco. WESS. Andernach. SIML.

ANTVNNACO.] Cufani fchedæ Antonaco, Vaticanæ Antunago, Parifinæ Anturnaco. Decretum Childeberti regis inter Capitul. Reg. Franc. p. 18. Ita Deo propitiantie Antonaco Kal. Mart. Anno XX. regni noſtri convenit. Annales Bertiniani An. 1000. lxx. Inde ad colloquium fratris fui Ludoici regis in infula Rheni inter Antunacum & Confluentes properat. Anturnaco, quod in MSS. quibufdam inest, ad recentiorum vocis fonum propius accedit, quo caſtellum Anternacum Annal. Fuldenſes appellant. WESS. BAVDOBRICA.] Liber Notit. Bodobrica. SIML.

Bopparten. SIML. BAVDOBRICAM M. P. xviii.] Regionis exemplar Boudobrica. Blandinianum, & Neapolitanum Boudobrica M. P. xviii. Longolianum Boudobrica mpm. xviii. Sub eodem Duce Moguntiacenfi Praefectus militum Bailliflariorum Bodobrica recenſetur. Infra Blandinianum, Neapolitanum & Longolianum Baudobica præſerunt, nam in Regio defunt illæ mansiones. SVR.

BAVDOBRICA.] Voſſii MSS. Baudobrica, margo Fabriciani exemplaris Bodobriga. Videtur Baudobrica veram ſedem in hoc itinere miſſaſſe: Tabula eam locat inter Bingham & Confluentes, neque alium ejus ſitum ſignavit Notitia Imp. Oecid., adeoque ante Antunnacum. Quod ſi vero Boppartum ſit, ut viſi

doſti obſervant, tueri locum ſuum non poterit, locanda ante Confluentes & Antunnacum. Vide Cl. Cellarium L. II. G. A. C. 3. p. 321. WESS.

BONNA.] Bon. SIML.

BONNAM M. P. xxii.] Tacitus Hiſt. 4. C. 19. Scripſit Herennio Gallo Leg. i. legato, qui Bonnam obtinebat, ut arceret tranſitu Batavos. Et eodem lib. C. 62. Poſtquam deſertis Bonnenſibus caſtris, altera fe Legio miſcuerat. Et item eodem lib. C. 70. Legiones à Novefio, Bonnaque, in Treveros, ut ſupra memoravimus, traductæ. Prolemaeo poſt Agrippinenſem Coloniam Bonna. Ammiano item inter vii. urbes, uti ſupra meminimus, Bonna. SVR.

BONNA.] Diſtancia, quæ Antunnacum inter & Bonnam millium circiter xviii. eſt, Baudobricam hinc auſerendum ſuadet. WESS.

COLONIA ARGIPPINA.] Coln. SIML.

COLONIAM AGRIPPINAM LEG.] Tacitus libro xii. C. 27. Sed Agrippina quo vim ſuam ſociis quoque nationibus oſtentaret, in oppidum Vbiorum, in quo genita erat, veteranos Coloniam deduci imperat, cui nomen inditum ex vocabulo ipſius. Et de moribus Germanorum C. 28. Vbii, inquit, quanquam Romana Colonia eſſe meruerint, ac libentius Agrippinenſes, conditoris ſui nomine vocentur, origine erubeſcunt. &c. forte leg. non erubeſcunt. SVR.

COLONIA.] Affentior doctiſſimo Bergerio L. III. Viar. Milit. C. 37. LEG. de Legibus interpretanti. Legiones intelligi non poſſunt, ſiquidem tot Legiones quot LEG. infra recenſentur, in Germania non fuerint: ad hoc Legio VII. in Moefia ſuperiore fuit, V. in Dacia, IX. in Hiſpania, VI. vel in Britannia vel Judaea, X. vero vel in Pannonia ſuperiore vel Moefia, uti ex Dione Caſſio L. LV. p. 645. & literatis lapidibus facile eſt ad communſtrandum. Numeri Legiarum librariorum, qui ſcidiſſimis hoc iter maculis inſuſcraunt, culpa deſiciunt. De Taciti loco, quem Surita negandi vocu-

BVRVNCO.
NOVESIO.
GELDVBA.
CALONE.
VETERIS.

LEG. V. ALA.
LEG. V. ALA.
LEG. IX. ALA.
LEG. IX. ALA.
LEG. VII. ALA.
CAS.

vocula auct. veriora scripsere Gruterus & Gronovius. WESS.

DVRNOMAGVM LEG. VII. ALA.] *Regium Durnomago &c. Reliqua Durnomago.* SVR..

DVRNOMAGO.] *Durnsmagen Ph. Cluverius esse admonet, quod si verum est, denuo negligentiae librorum specimen extat: postponi enim Burunco debuerat. ALA, quæ additur, hic stativa habuisse videtur, nec tamen Legionis VII., quippe quæ in Moesia, non Germania, attinuit: præterea Ala I. II. III. quartave sæpe in Notitia ac literatis lapidibus conspicitur, vix vero Ala Legionis VII. aut Legionis cuiuscunque. Quod autem Wolsf. Lazius L. I. Rer. Vienn. C. 6. hunc in modum commentatur: Itaque Anonini Itinerarium post Bonnae & Coloniae Agrippinae enumerationem non Decimae duntaxat ALAVDAE, sed Quintae præterea & Nona ALAVDARVM eodem in Rheno limite mentionem facit, id, ut pluribus confutetur, non indiget. Quis enim unquam ALAVDAE cognomen Legionibus, præter V., inditum inaudivit?* WESS.

BVRVNCO.] *Buriub, vicus prope Novesium, quod hodie est Niss.* SIML.

BVRVNCO.] *Vossianus Burungo. Vaticanus Alaburungo LEG. V. adscita è priorè versu Ala, nunc Wuringen dicitur Ph. Cluverio, & qui cum secutus est, Had. Valesio in Notit. Galliae.* WESS.

NOVESIVM LEG. V. ALA.] *Regium Novesium LEG. VII. ala. Blandinianum Venensio LEG. V. ala. Neapolitanum Novensio LEG. V. ala. Longolianum Blandiniani præferit lesionem, & Novesio corrigiunt. Infra eadem uno consensu Novesium præferunt. Tacito præter locum, quem proposuimus eodem libro Hist. 4. C. 33. Aliis, inquit, à Novesio, aliis à Maguntiaci universas copias advenisse credentibus: Et item C. 62., Legio XIII. cum auxiliis simul deditis à Novesio in Coloniam Trevirom transgredi jubetur. In Ammiani vulgatis, uti supra advertimus, Nivesium.* SVR.

NOVESIO.] *Novensio MSS. plerique. Vaticanus Alanenico LEG. V. Ala, pari peccato, quo paullo ante. Castellum Novesium veteres Annales appellant, Nussiam Caesarii Heisterbachensis L. I. Hist. Memorab. C. 40. In civitate Nussia, quæ quinque milliariibus distat a Colonia civitate magna. Ubi V. milliaria longe productiora illis sunt, quorum in hoc libello usus est. Infra XVI. M. P. a Novesio Colonia semovetur, quod intervallum paullo est contractius. Caesarii milliaria M. P. IV. fere perexquant.* WESS.

GELDVBA.] *Gelb am Rhein.* SIML.

GELDVBA.] *LEG. VIII. ALA.] Regium Gerduba LEG. VII. Ala: & reliqua Gelduba LEG. VIII. ala. Tacitus Hist. 4. 26. Nec ausi ad hostem pergere, loco, Gelduba nomen est, castra fecere. Et eodem libro, Mox adlatis Geldubam in castra nuntiis. Et item C. 35. Cohortes Geldubam perrexere, manentibus, ut fuerant, castris. Et item C. 36. Vocula Geldubam, atque inde Novesium concessit. Civis caput Geldubam mox haud procul Nevessio: equestri prælio prospere certavit.* SVR.

GELDVBA.] *Plinio L. XIX. N. H. C. 15. Gelduba castellum Rheno impostum. De situ Cluverius cum Simlero consentit. Est & Geldubae mentio in Ufuardi & Rhabani Martyrologio a. d. XIII. Kal. Jan., sed quæ in Thracia fuisse perhibetur.* WESS.

CALONE.] *Gellern.* SIML.

CALONE LEG. VIII.] *Ala Colone habet Regum exemplar, sed infra Calone in itinere à Lugduno Argentoratim. In Blandiniano & Longoliano Calone LEG. VIII. Ala. In Neapolitano deest hac mansio, cuius mentionem alibi non reperio.* SVR.

COLONE.] *Colone Simleri editio repræsentat, Colone Vossii exemplar, Vaticanum Calone Veteris LEG. XXI. Nunc vicus est Kalenhufen, monitore Ph. Cluverio L. II. G. A. C. 18.* WESS.

VETERA.] *Berk, vel, ut alii, Santen.* SIML.
VE.

CASTRA LEG. XXX. VLPĪA.

BVRGINACIO.

HARENACIO.

ITER A LAVRIACO VELDIDENA.

OVLĪABIS.

LACIACO.

IOVAVI.

LEG. VI. ALA.

LEG. X. ALA.

M. P. CCLXVI. Sic.

M. P. XX.

M. P. XXXII.

M. P. XXVIII.

BI-

VETERA] Magna in R. hujus mansionis diversitas à reliquis exemplaribus. In eo enim ita legitur, Ala Veteris Leg. VII. Ala Ge: G. x. x. x. Vlpia, Blandinianum Veteris Leg. x. x. i. Castra Vlpia Leg. x. x. x. & eam præferunt lectionem Neapolitanum exemplar, & Longolianum. Sed arbitror ex una duplicem mansionem factam Castrorum Vlpiorum nomine, cum Vlpiorum Castrorum mentionem fieri non videam, sed Vlpiae legionis x. x. à Ptolemaeo ad Vetera constituta: Castrorum enim nomen Veteribus subauditur. Tacitus Hist. A. C. 21. Mittitque legatos ad duas legiones, quæ priore acie pulsæ, in Vetera castra concesserant. Et eodem infra libro, Interim Civilis Vetera circumfedit: Res enim in Belgio gesta à Tacito memoratur. Ptolemaeus sub Batavoduro Galliae Belgicae Oviæ, & ὁ Ἰσπιδὸν Α. Οὐδὲν: quare ex omnium exemplarium lectione hanc concinnandam, quæ præferatur, duxi: neque permittendum, ut ex una statione, due consisterent.

SYR.

VETERIS.] Libri omnes, quorum nobis usura fuit, Veteris Leg. XXI. Castra Vlpia XXX. & Vaticano tamen Em. Schellstrate publicavit, Castra Leg. XXX. Vlpia. Ego partim Regium Suritæ, partim Vaticanum sequor: nam Regii Leg. VII, seu Leugæ fere intervallum æquant, quod nunc inter Caloneum & Vetera intercedit. Santen occupare Veterum sedem plerique agnoscunt. Vide Pighii Herculi. Prodic. p. 24. & in primis Menf. Altingium in Notit. Germ. Inf., qui tamen cum Uetvicesimanos in Veteribus tetendisse ex Itinerario affirmabat, non satis ad dignitatem Regii libri ejusque cum ceteris omnibus dissensum animum advertisse videtur.

WESS.

CASTRA LEG. XXX. VLPĪA.] Ita ex Vaticano, cui optimus Suritæ liber pæne accedit, rescripti. Legionem x. x. Vlpiam fuisse dictam, circa dubium est; idem de castris vix apparet. Castra hæc eadem esse ac Coloniam

Trajanam Pighius Herc. Prodic. p. 34. ex ea potissimum caussa contendit, quod alio itinere inter Vetera & Colon. Trajanam nulla m. p. interponantur: verum hanc difficultatem Tabula, ut suo loco ostenditur, tollit; id vero bene, quod Veteribus Castra hæc vicina faciat. Ph. Cluverius Coloniam Trajanam & Castra Leg. x. x. eadem quoque arbitratus est, & quoniam opinioni Ptolemaeus offerret, illi manum inferi violentam, ut vel invitum in hanc sententiam abeat. Sed ea vis est, auctoritate veterum librorum satis confutata. Ch. Cellarius ordinem hujus itineris urget, quo Burginacium castra Leg. XXX. statim insequitur, sicut infra alio itinere Coloniam Trajanam, quod parum profecto juvabit, cum duæ sequentes mansiones, uti dicitur, hinc abesse debeant. Largimur Coloniam Trajanam esse vicum Kellen: at castra Leg. x. x. alia esse & Veteribus vicina secuti Ptolemaeus & Itinerarium adsentimur Amp. Altingio. Hoc & monumenta Veteribus & circa eruta, quæ Pighius & Altingius habent, adfirmant: hoc ipse situs vici Kellen, qui nihil, quod castra referat, nullaque Leg. x. x. vestigia servat, constabillit.

WESS.

BYRGINACIO.] Vel Burcinacium. Kra-

nenburg.

SIML.

BVRGINACIVM LEG. VI. ALA.] Regium Burginnacium Leg. VII. Ala. Blandinianum Burcinatio Leg. VI. Neapolitanum & Longolianum-Burtinatio Leg. VI. Ala: ejus mansionis nullam mentionem reperio. Alaribus Legionem equitatum designari certum est.

SYR.

BVRGINACIO.] Aut aliunde additæ hæc sunt mansiones, aut, quod credibilis, lacerum hic Itinerarium est. Nam cum itineris caput, illud a Tauruno ad Leg. x. x. tendere præferat, planumque ante arce oculos expositum est, mansiones has huic loco esse alienas. Ydit & hoc Ph. Cluverius L. II. G. A. C. 36.

De

BIDAIO.

PONTE AENI.

ISINISCA.

AMBRE.

AD PONTES TESSENIOS.

PARTHANO.

M. P. XXXIII.

M. P. XVIII.

M. P. XX.

M. P. XXXII.

M. P. XL.

M. P. XX.

VEL-

De utraque inferius, ubi recurrunt, commodius diceretur. De aliis vero *alaribusque*, si cognoscere plura aveas, consule Nob. Radbod. Schelium ad Hygin. p. 64. WESS.

ARENACIVM.] *Arnbeym am Rheyn.* SIML.

HARENACIVM LEG. X.] *Regium exemplar Arenacio. Reliqua Aranatio Leg. x. Ala. Infra iterum fit mentio Arenacii, & Burginacii. Tacitus Hist. 5. C. 20. Tantumque belli superfluit, ut praefidia cohortium, alarum, legionum modicis vicis quadripartita Civis invasit, decimam legionem Arenacii, secundam Batavoduri, & Grinnes Vadamque cohortium alarumque castra. Arenacium vero earum regionum periti inter Agrippinensem Coloniam, & Trajectum urbes, quibus dioceses Episcopales attributa sunt, ultra Novefium Eheni adjacentem constituunt.* SVR.

VELDIDENAM M. P. cclxvi.] *In Regio hujus summa numerus deest: & in reliquis constans permanet. Totius hujus itineris, praeter tres ultimas mansiones, ratio eodem constat ordine, itinere à Lauriac Augustam Vindelicum. Neque Veldidenae, nobilis in hoc Itinerario mansionis, mentionem ullam reperire potui.* SVR.

VELDIDENA.] *Nominis superfluit vestigia in Praemonstratensi cornobio Wilden, non longe ab urbe Oenipontana, uti post Simlerum & Cluverium ostendit Lambecius L. II. Bibl. Vindob. p. 718.* WESS.

OVILABIS.] *Vossii schedæ Ovilaris M. P. XX., quem numerum cum & ceteri MSS. retineant, placuit restituere, quamvis supra intervallum paullo minus fuerit adjunctum.* WESS.

LACIACO.] *Et hoc ex vetustis libris admisimus.* WESS.

ISINISCA.] *MSS. aliqui Isinisco, cum supra Isinifica praebant.* WESS.

PONTES TESSENI.] *Schofferen.* SIML.

AD PONTES TERSENIOS M. P. xl.]

In Regio Ad Ponte Tessenios M. P. xl. In Blandiniano Ad Pontes feniinos M. P. xl. In Neapolitano Ad Pontes tessenos mpm. xl. Longolianum Ad potestes feniios mpm. xl. & Ad Pontes tessenos corrigat. Mansionis est nomen mihi incognitum. SVR.

AD PONTES.] *Vossianus pontes hos Tessenios, plerique alii Tessenios aut Tessenios appellant. Tessenios ex Vossiano recepinus, quod vocis vestigia supersunt in vico Tieslen ad Ambram, uti Cluverius observavit, rejecta Aventini sententia, cui Simlerus accessit: neque longe ab it ab hac Scriptura Regius MS. WESS.*

PARTHANO.] *Partenkirch.* SIML.

PARTHANVM M. P. xx.] *Hac mansio in Regio deest exemplari. Reliqua Parthano M. P. xx. praesunt.* SVR.

PARTHANO.] *Sequitur Simlerum Cluverius Vindel. p. 16. & bene monet, numeros hic esse depravatos, quibus nullum tamen è MSS. auxilium nascitur. Quod vero addit, verum mansionis nomen videri Parrodunum, quoniam Notitia Imp. Occid. in Rhaetia sub dispositione V. S. Comitibus ejus provinciae Tribunum cohortis prima Herculeae Rhetorum Parroduno statuat, id mihi multo incertissimum videtur; praesertim cum Tabula Itinerario assentiatur, quamvis Tarteno non sine librarii errore, quam urbem Ph. Cluverius, & qui vestigia ejus legit, Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 7. p. 526, Parrodunum esse jubet atque adeo hanc ipsam: nam, ut de MSS. editionibusque taceam, Kapidunus L. II. C. 15. & 16. probantibus, Ptolemaeus Carrodunum in Pannonia superiore locat; Parrodunum Notitia in Rhaetia fuit circa Piniana: mox enim post Parrodunum sub eodem V. S. Comite Rhaetiae I. & II. ponitur Tribunus cohortis quinta Valeriae Frigum Pinianis. Jam Oasiana Geographus L. II. C. 12. in Rhaetia agnoscit, neque dubium Ph. Cluverio est, quin ea Notitia Pl-*

K k

NLA-

VELDIDENA.

ITER A LAVRIACO PER MEDIVM AVGVSTA VINDELICVM SIVE BRIGANTIA.

OUILABIS.

LACIACO.

JOVAVI.

BIDAIO.

PONTE AENI.

ISINISCA.

AMBRE.

AVGVSTA VINDELICVM.

ROSTRO NEMAVIAE.

CAMPODVNO.

M. P. XXIII.

M. P. CCCXI. Sic.

M. P. XXVI.

M. P. XXXII.

M. P. XXVIII.

M. P. XXXIII.

M. P. XVIII.

M. P. XX.

M. P. XXXII.

M. P. XXXVII.

M. P. XXV.

M. P. XXXII.

VE-

NIANA sint. Sequitur ergo situ nomineque diversa fuisse Parrodunum & Carrodunum.

WESS.

VELDIDENA.] *Wilsen, ein Kloster bei Insburg.*

VELDIDENAM M. P. XXIII.] *Regium m. p. XXIII. Blandinianum m. p. XXII. Neapolitanum m. p. XXIII. Longolianum XXII. & XXIII corrigitur.*

SVR.

PER MEDIVM AVGVSTA VINDELICVSQVE BRIGANTIAM M. P. CCCXI.]

In Regio Per medium Augusta Vindelicum fuisse Britantia m. p. Sic: & summa numerus non habetur. Blandinianum per medium Augusta Vindelicum sive Brigantia m. p. CCCXI. Sic: & reliqua eandem praeserunt lectionem. Mihi satis fieri vera lectioni videtur, si pro Suive quod in Regio legitur usque legas, & Brigantia: nam ad eam mansionem iter perducit: Prater ea mansiones omnes hujus itineris supra recensentur.

SVR.

SIVE BRIGANTIA.] Sic omnes & formis & manu descripti libri, contra quorum consensum non fuit visum reniti. Pergit quidem usque Brigantiam iter, sed ea refingendi non est valida causa. Puto voluisse Itinerarii auctorem ostendere, per medium iter esse Augustam Vindelicum sive etiam Brigantiam, licet quae mansio illa sit, per cuius medium tendendum erat, nunc in obscuro sit.

WESS.

OUILABIS.] Vaticanus addit M. P. XXXVI. & mox Ambre M. P. XXXIII. Vossii vero & Cusani schedae Campoduno M. P. XXXIII. &

Brigantia M. P. XIII.

WESS.

ITER A PONTE AENI.] Addit Parisiensis MS., *respice, XVIII. super sunt*: & abundanter revera in MSS. atque editis. Schottusne mutaverit numeros an Surita, an duces habuerint scriptos libros, prorsus dubium atque incertum est. Mihi religio fuit, a MSS. recedere.

WESS.

TVRO.] MSS. m. p. XLIII. apponunt, non XLIII. Quae sit, dixerint alii, neque enim in tenebris tuta via est.

WESS.

JOVISVRA.] Vaticanus cum Cusani schedis *Lovisura*. Vir doctus Fabriciano exemplari Jovis ara appinxit, admonetque Jovis aram videri: atque hanc ego amplecterer, si qua aliunde cognosceremus, hoc nomine mansionem his in oris fuisse. Arae Sestianae apud Melam L. III. C. 1. &

Saxa vocant Itali, mediis qua in fluctibus, Aras

apud Poetam Aen. I. 113. indicio sunt, non esse insolens atque inusitatum, ut ara locis nomina faciant.

WESS.

CASTRA.] Omnes annectunt M. P. LXII., non XLII., quae Schottus expressit. Sunt in his tractibus *castra Regina* & *castra Batava*, sed neutra in censum venire possunt, si haec ad fontes Juvavi, ut M. Vellserus in Vindeliciae delineatione sub finem L. I. Rer. Augustan. fecit, adponantur.

WESS.

VELDIDENAM M. P. xc.] *In Regio deest sum-*

VEMANIA.
BRIGANTIA.

ITER A PONTE AENI AD CASTRA.
TVRO.

JOVISVRA.
AD CASTRA.

ITER A PONTE AENI VELDIDENA.
ALBIANO.
MASCIACO.
VELDIDENA..

ITER AB HEMONA PER SISCIAM SIRMI VSQVE
PRAETORIO LATOVICORVM.
NOVIODVNO.

M. P. XV.
M. P. XXIII.
M. P. CL. Sic.
M. P. XLIII.
M. P. LXIII.
M. P. LXII.
M. P. XC. Sic.
M. P. XXXVIII.
M. P. XXVI.
M. P. XXVI.
M. P. M. P.
CCCCI. Sic.
M. P. XXXIII.
M. P. XXXI.
QVA-

summa numerus: & in reliquis M. P. XC. SVR.
ALBIANCVM M. P. XXXVIII.] Regium
Albiancon M. P. XXVIII. Blandinianum Albia-
no M. P. XXXVIII. & item Longolianum: Nea-
politianum Albiano M. P. XXXVIII: quo nume-
ro summa ratio constat. SVR.

ALBIANO.] Hoc scripti & editi probant.
Videtur mansio ad Aenum fuisse flumen.
WESS.

MASCIACO.] Et hoc ex MSS. atque im-
pressis libris libuit instaurare. Solus Cusani co-
dex Massiao M. P. XXVII.; nullus autem Mas-
tiacum, quod Schottus in hoc iter inculcaverat.
Circa Aenum fuisse, ratio itineris persuadet;
tamen facile non est, veros illi terminos cir-
cumscribere. WESS.

VELDIDENA.] Plures librorum XVI. M. P.
adscribunt: vulgatos numeros cum edito Lug-
dunensi Vaticanus approbat. WESS.

AB AEMONA.] Plinius L. 3. C. 25. in Pan-
nonia colonias Aemonam, & Sisciam memorat.
Ptolemaeo inter Pannoniam, & Italiam, ejusdem
Pannoniae sub Norico Hæmona. In Concilio Aqi-
lensis Maximus Aemoneus Episcopus subscripsit.
Sisciae vero celeberrima urbis Dion lib. xlix. p. 472.
meminit, quam Tiberius Caesar obsidione expu-
gnavit, quamque Colops fluvius, & Savus am-
bunt, Strabo de ea lib. vii. p. 314. Ἐγγυς δὲ
Σαυρὸς ἐστὶν ἡ Ἀέμονα πόλις, ἣν Σίλπιος ἐν
ἐπὶ καί ποταμὸς ἴσκει. Plinius l. c. Colapis,
inquit, in Saum influens juxta Sisciam, gemi-
no alveo insulam ibi efficit, quæ Segostica

appellatur. In Notitia Provinciarum sub Duce
Pannoniae secunda Ripariensis, Praefectus classis
prima Pannoniae Servitii Classis Aegetsensium, se-
cunda Pannoniae, nunc Sisciae: & Tribunus
Cohortis iii. Alpinorum Sisciae. SVR.

HEMONA.] MSS. Hemonia, Henonia, He-
mona. Vide quæ pag. 129. apposita sunt. WESS.
SISCIA.] Hæc in MSS. aliquando nomina-
tur Siscia. SIML.

PRAETORIO LATVMVICORVM.] Vel
Praetorio Lato vicorum. Ptolemaeus simplici-
ter Praetorium nominat. Moletius hodie Proda-
nich nominari scribit. SIML.

PRAETORIUM LATOVICORVM M.
P. XXXIII.] Regium M. P. XXXI: & reliqua
P. XXXIII. Plinio L. 3. C. 25.
Latovicorum M. P. XXXIII. in vetustis, & vulgatis exemplaribus, Latovici.
Ptolemaeo inter urbes superioris Pannoniae præcui
à Danubio sitas, Περνυτιέων & Λατῶνων in ead-
em Pannonia ad meridiem sub Norico statuun-
tur. SVR.

PRAETORIO.] Vossii schedæ Praetorio La-
tum vicorum, Cusani Praetorio Latovicorum,
quod probum est. Tabula ad Protonium M. P.
XXXII. ab Emona, non bene. WESS.

NOVIODVNVN M. P. XXXI.] Ptolemaeo
inter easdem Pannoniae superioris urbes Noviodun.
SVR.

NOVI DVNO.] Tabula Novio, dum M. P.
XXXI. a superiore mansione. Data est Lex
4. C. de Filci debitor. Novioduno; verum ea
urbs in Scythia fuit, ubi & eam vidimus: nam
Kk 2 V A-

QVADRATA.

SISCIA.

VARIANIS.

MENNEIANIS.

INICERO.

SED MANSIO AVGVSTI IN PRAETORIO EST.

PICENTINO.

LEVCONO.

CIRTISA.

M. P. XXVIII.

M. P. XXVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXVI.

M. P. XXVIII.

M. P. XXV.

M. P. XXVI.

M. P. XII.

CI.

Valens Imp., qui legem iussit, Coss. Valentiniano N. P. & Victore eo in tractu versatus fuit, ut ex Ammiano manifestum est. Hoc Noviodunum fuisse videtur ad confluentes Gurciae & Savi.

WESS.

QVADRATA.] Vaticanus, Vossianus cum prioribus editionibus hoc praefurunt, quibus resistere non placuit, & tanto quidem minus quod Tabula, quae inter ea & Noviodunum M. P. XXIII. tantum interponit, consentiat. Castra videntur fuisse, quae quadrata Romanos probasse, nemo ignorat.

WESS.

SISCIAM M. P. XXVIII.] Hae mansio desit in Regio exemplari: In reliquis congruunt numeri.

SVR.

SISCIA.] In itineris capite Sisoia Vossiano MS., qui nihil hic peccavit, dicebatur. Bertiniani Annales 1000CXII. Scissiam civitatem appellant. Constantinus Episcopus Sciscianensis est apud Ambrosium in Aquileensi Concilio, nihil Benedictinis mutantibus. Meminit Sisciae Dio L. LV. p. 651. Καὶ τὴν Σίσκιαν ἐν τῇ Μοσχαλῶν ἐν Συρία ἐν τῇ Σισσιανῶν, ad quae Dionis Palmerius Exercit. p. 263. haec notat. Vertit Xylander Sisciae commorantur: Vellem nos docuisset, ubi terrarum ea regio jaceat, quae ab omnibus Geographis ignoratur. Mendum est, sed quid reponendum sit ignoro. Libuit mihi haec excerpte nullo doctissimum virum infectandi carpere studio, sed ut appareat, quam prona magnis etiam viris errandi via sit, ubi aciem ingenii non intenderint. Athanasio Apol. contra Arianos p. 123. atque alibi Συρία provincia nomen est, sine dubio male, ubi commodiore loco offendam. Posita urbs erat ad insulam Segestiam, durantque nominis reliquiae in Sisk.

WESS.

VARIANIS.] Hanc & sequentem nusquam

legere memini: utraque Romanum nomen habet: haec a Varo aut Vario: altera, si verior Regii libri scriptura sit, a MANNEIO, quo nomine plures in Thesuro Gruteriano superfunt.

WESS.

MENNEIANAS M. P. XXVI.] In Regio Manneanis M. P. XXVI: & in reliquis Menneianis M. P. XXVI.

SVR.

INCERO.] Alias Inicerum.

SIML.

INCERVM M. P. XXVIII.] Regium Incerum M. P. XXVIII: & infra in eodem Nicero. Blandinianum Incerum, & infra Indicero. Neapolitanum Incerum, & infra Lincero. Longolianum Incerum, & infra Inicero.

SVR.

INICERO.] Omnes hoc loco Incerum, ad infra Inicero, quo fit, ut, quamvis verior sit lectio, in ambiguo maneat.

WESS.

SED MANSIO AVGVSTI.] In Vossiano legitur: Sed mansio Augusti in Praetorio est Picentino; Cusani liber edit, sed mansio Augusti in Praetorio Picentino, ut indicetur praetorium hoc Picentini fuisse, non Iniceri. Erant in urbis ad aggerem publicum positae & Palatia & Praetoria: in Palatio Augusti, si itineris ductus ita ferret, manere solebant, Praetoris ad usus judicium destinatis: nec constans tamen consuetudo fuit, praesertim si a via militari remotiores essent civitates, sicuti L. 2. C. Th. Ne quis in Palatis argumento est. Ordinarii, inquit Imp., in remotis ab aggeri publico civitatibus, si Praetoria non sunt, metu legis adempto, quae de Palatis lata est, in adibus, etiam si Palatii nomine nuncupentur, commanendi habeant facultatem. Ubi vide doctissimum ejus Codicis interpretem Jac. Gothofredum.

WESS.

PICENTINO.] Neque hanc neque sequentem qui praeter Itinerarium commemoraverit novi.

WESS.

CIR.

CIBALAS.
VLMOS.
SIRMI.

ITER A VINDOBONA POETOVIONE. M. P. CLXXXIV. Sic.
AQVIS. M. P. XXVIII.
SCARABANTIA. M. P. XXXI.
SABARIA. M. P. XXXIII.
ARRABONE. M. P. XX.
ALICANO. M. P. XL.
IN

CIRTISA.] Vel *Certissa*. SIML.
CIRTISAM M. P. XXI.] *Deest hac mansio*
in exemplari Regio: Et in Blandiniano & Longo-
liano Cirtisa m. p. XII. & hoc Cirofa xv. corri-
git. In Neapolitano Cirofo mpm. xv. Ptolemaeo
inter urbes Pannoniae inferioris sub Danubio sitas
Képmosa. SVR.

CIRTISA.] Cusani MS. *Cirofa* M. P. xv.,
qui cum, si numeros species, Vaticanus, Vos-
sianus praeque editiones pulchre consentiunt:
xii. tamen M. P. in margine Fabriciani libri
conspiciuntur. Tabulae *Certis*, *Certissa* Raven-
nati L. IV. C. 19. dicitur. WESS.

VLMOS M. P. xxii.] *Supra* Vlmis Ciba-
las M. P. xxiiii. tribuuntur: at hoc itinere M.
P. xxii. SVR.

SIRMI.] Sirmi constanter fere nostri libri,
quomodo Lex unica C. Th. De frumento Car-
thag. dicitur Sirmi data: appingunt praeterea
Vossii & Cusani schedae M. P. xxiii., ante-
riori vero Vossianus MS. M. P. xxxii. cum
vetustis editis, sed contra veniente & vulga-
tos numeros adfirmante Vaticano. Ad hoc Pa-
risinus monet, *Respice & hic XVIII. supersunt*,
quod a vero non longe abesse, si ad calculos
sedcas, reperies. WESS.

ITER A VINDOBONA.] Vide ut librarii
omnia sibi in hoc libello permiserint, qui in
Vossiano *Vindobono*, in Vaticano a *Vindobono*,
in aliis aliter scribere sustinuerint. Adeo passim
muran quadrata rotundis nihil pensi habentes.
WESS.

AQVIS.] Wolff. Lazijs Styriae oppidum
Furstenfeld esse arbitrabatur. Reätius Ph. Clu-
verius inibi locat, ubi vulgari aquarum calida-
rum vocabulo *Baden*, xviii. circiter M. P. a
Vienna, nunc frequentantur. Est ergo in nu-
meris commissum. WESS.

ARRABONAM M. P. xx.] *Regium Arra-*
bone m. p. xviii: & statim Arrabona. Reliqua
Arrabone m. p. xx: & postea Arrabona. Su-
pra de ea mansione mentio facta est. SVR.

ARRABONE.] Non est, quod Surita opi-
nabatur, eadem atque illa mansio, quam su-
pra habuimus: illa Danubio, ubi Arrabo illi
jungitur, erat adposita: haec in mediterraneis
sedem habuit, notans Arrabonis hoc loco tra-
jectum fuisse. WESS.

ALICANVM IN MEDIO CVRTA M. P.
xl.] *In Regio duas ex una mansione concinnantur*
hoc modo: Alicano m. p. xl. in medio Cuurta-
vione m. p. xxxi: & reliqua ad mansionem
Salle in eo desiderantur exemplari, nulla lacuna
relieta. Blandinianum Alicano m. p. xl. In me-
dio Curta poetavione m. p. xxxi: & eodem
modo in Neapolitano, & Longoliano, sed post Ali-
canum, seu Hilicanum, ut statim adscribitur,
in medio Curtam oppidum relinqui, in hoc Iti-
nerario instituto more designatur: quemadmodum
ex pluribus mansionibus supra adparet. Ptolemaeo
in inferiore Pannonia, prima inter urbes, quae sub
Danubio sunt, Kéga conlocatur. SVR.

ALICANO.] Omnes MSS. miro quodam
consensu *Alicano M. P. XL.*, quem spernere
non ausus fui. Ductus itineris eo loci fuisse
suadet, ubi *Rakelsburg* conspicietur, Ph. Cluve-
rio monente. Quod vero vir doctissimus *Ra-*
clitanum verum mansionis esse nomen peten-
dit, id mihi probabile non videtur: nam quam-
vis infra diversimodis scribatur, ea praegnans
caussa non est, ut ex recentiore nomine no-
vum aliud contra veterum librorum voluntatem
effingatur, praeteritum cum bella diu continua-
ta, gentiumque migrationes multa in his rebus
mutarint. WESS.

IN MEDIO CVRTA.

POETOVIONE.

ITER A POETOVIONE CARNVNT. M. P. CLXXXIII. Sic.

HALICANO.

M. P. XXXI.

SALLE.

M. P. XXXI.

SABARIA.

M. P. XXX.

SCARBANTIA.

M. P. XXXI.

CARNVNT.

M. P. XXXVIII.

A SABARIA BREGETIONE.

M. P. CII. Sic.

BASSIANA.

M. P. XVIII.

MVRSELLA.

M. P. XXXIII.

AR-

IN MEDIO CVRTA.] Hæc magna librorum concordia præponuntur Poetovioni. Ptolemaei *Κέρτα*, *Curta* hæc esse nullo potest modo: ponit eam ad Danubium inter Arrabonis confluentes & Bregetionem. Hanc non longe a Poetovione disjungam alibi offendisse non memini. Scio *Curtas Kérta* ævi recentioris scriptores de tentoriis principumque aulis adhibuisse; verum is vocis usus Itinerario est posterior.

WESS.

POETOVIONE.] MSS. hanc lectionem, literatis lapidibus non ignoratam, hoc probant loco: est in Thesaur. p. ICCLXVI. 2.

C. CAESIVS

C. F. PAPIRIA

INGENVVS

POETOVIONE.

Supra p. 129. *Patavione* præoptaverunt, ubi vide.

WESS.

ITER A POETAVIONE.] CLXXXIII. M. P., quæ in Suritæ editione insunt, nusquam inveni. MSS. M. P. CLXXXIII., quæ restitui- mus, præferunt.

WESS.

HALICANVM M. P. XXXI.] *Hæc mansio in Regio desit exemplari: Blandinianum & Longolianum Halicano M. P. XXXI: cum supra Alicanum prætulimus, Neapolitanum Halicanum M. P. XXXI.*

SVR.

HALICANO.] Hoc ex Vaticano & Parisiensi libro, cum quibus Lugdunensis editus conspirat, amplexati sumus. Ceteri *Halicano*, *Hallicano*, *Halicano* offendant.

WESS.

SALLE M. P. XXX.] *Habet Regium exemplar: & item Neapolitanum: Blandinianum vero*

& Longolianum Selle M. P. XXX. & in Longo- liano Solie corrigiunt. Ptolemaeus in Pannonia superiore inter urbes à Danubio remotas prima memoratur Σάλα.

SVR.

SALLE.] Memini oppidi Ravennas L. IV. C. 19. *Salla, Aravona, Savaria*. Fuit, modo recte omnia dimensus Ph. Cluverius, ubi nunc *Fusienfeld* locum occupat.

WESS.

SABARIA.] Est in libris turpissima discor- dia. *Savavia, Sauavia, Sattaria, Sauciva*, quod Simlerus secutus est, *Savaivia*, ut Lugduni vulgarunt, passim offerunt. Recte Surita hinc *Sabariam* formavit, neque neglexit, quamvis ferior, in Norico p. 27. Ph. Cluverius. Vetus sed lacera inscriptio in Diar. Italic. C. XXVI. p. 338. *Montfauconii: POSTVMIVS FLO- RENTIVS SAVARIA. INTERVVS RESTI- TYTVS SAVARIA.* Plura alibi produximus.

WESS.

BASSIANAM M. P. XVIII.] *Ptolemaeo inter urbes Pannoniae inferioris sub Danubio sitas Bassiana. In Notitia Provinciarum sub Duce Pan- noniae secunda Ripariensi recensetur Tribunus Co- hortis I. Thracum civium Romanorum caput Bas- sensis.*

SVR.

BASSIANA.] Ptolemaei urbs cognominis hæc esse non poterit, quippe supra p. 131. inter Sirmium & Taurunum interposita. Hanc nondum inveni: nam *Caput Basensis* Notitiæ ipso nomine aliam sese prodit.

WESS.

MVRSELLAM M. P. XXXIII.] *Conse- tiunt exemplaria in hunc numerum: & Ptolemaeo item inter urbes ad Danubium sitas, Μεγισσα. In Notitia Marsoniae & Murfæ sit mentio, non tamen Murfellæ.*

SVR.

MVRSELLA.] Est *Murfella*, five *Murfæ minor*,

ARRABONA.

BREGETIONE.

A SABARIA ACINCO.

MESTRIANIS.

MOGENTIANIS.

CAESARIANA.

OSONIBVS.

FLORIANA.

ACINCO.

M. P. XX.

M. P. XXX.

M. P. CLXVIII. Sic.

M. P. XXX.

M. P. XXV.

M. P. XXX.

M. P. XXVIII.

M. P. XXVI.

M. P. XXX.

A SO-

minor, in Hierosol. Itinerario, sed x. m. p. circiter a Murfa maiore diversa, atque adeo longe alia: scio Jac. Gorbefredum ad L. I. Cod. Theod. de Judacis, quæ *Murgillo* perhibetur data, illam H. Itinerarii eandem atque hanc fuisse arbitratum, sed haud dubie vir eruditus alibi fuit occupatus, cum ita censeret. Equidem nostram adhuc quero, nisi si Ptolemaei *Mogentianis*, quam L. II. C. 15. in hac vicinia habet, hanc esse velis, quod mihi non improbabile fuit visum.

WESS.

BREGETIONEM M. P. xxx.] *Regium Brecentione* M. P. xxx. *Blandinianum* & *Longolianum* Bregetione M. P. xxx. *Neapolitanum* Bregetione. *Ptolemaei* in superiore *Pannonia* inter urbes juxta *Danubium* sitas *Begyctinos*. *Ammianus* de *Valentiniani* Imperatoris morte libro xxx. C. 5. Impigre motus peragrata fluminis ripa, castrisque praesidio competenti munitis, atque castellis, Bregetionem pervenit. *Supra* mentio facta est, ex *Notitia* *Provinciarum* sub *Duce* *Valeriae Ripensis* Praefecti Leg. I. Adjut. cohortis v. partis superioris Bregetione.

SVR.

M. P. CLXVIII.] *Regium* M. P. CLVIII. *Blandinianum* M. P. CLXVIII. *Neapolitanum* M. P. CLXVIII: & *Longolianum* CLXVIII: & CLXVIII: sed cum in nullo sui numeri summa congruant, *Blandiniani*, quæ ad veram proximè accedere videtur, praetulimus: neque nostri iudicii erit, quippiam in ea varietate adferre, quod ubi laetæ error, non constat.

SVR.

M. P. CLXVIII.] Hos numeros margo Fabriciani exemplaris offendit adscriptos: ceteri summam unis millibus auctiorem faciunt; imo Parisinus notat, *Respicite, hic duo supersunt*.

WESS.

MESTRIANIS.] Nomen est MESTRIO, quicunque demum fuerit: *Theaurus* *Gruteria-*

nus plures habet; cetera densis obsita tenebris sunt.

WESS.

MOGENTIANIS.] Neque hanc, nisi in Itinerario, usquam legere memini. Bertius cum Ptolemaei *Magniana*, nullo usus argumento, componit. Adduntur præterea in quibusdam MSS. & Lugdunensi exemplari M. P. xxxv., aliis ut Vaticano & Margine Fabriciani libri vulgaris numeros recipientibus.

WESS.

CAESARIANAM M. P. xxx.] *Habet Regium auferendi casu:* & *Blandinianum* & *Neapolitanum* *Caesarea* M. P. xxx. *Longolianum* *Caesaria* M. P. xxx.

SVR.

CAESARIANA.] Dedimus hoc Regio codici, ne quid mutaretur: nam *Caesarea* nostris MSS. & editis vetustioribus probatur.

WESS.

OSONIBVS M. P. xxviii.] *Habet Regium exemplar:* & reliqua M. P. xxxviii.

SVR.

OSONIBVS.] Omnes sine dissensu M. P. xxviii. Quæ nunc sit, in tam pertinaci omnium de *Osionibus* silentio quis temere finiet.

WESS.

FLORIANAM M. P. xxvi.] *Regium* habet auferendi casu: & reliqua item *Floriana* M. P. xxviii. Mihi suspicio iniecta est, hanc esse mansionem, quæ in *Notitia* provinciarum *Florentia* cognominatur. Nam sub *Duce* *Provinciae* *Valeriae* *Ripensis*, *Equites* *sagittarii* *Alcimo*, nunc in *Burgo* contra *Florentiam* recensentur: & item praefectus *Classis* *Isiricae* *Florentinae*; atque *Florianam*, & *Florianæ* legendum esse.

SVR.

FLORIANA.] Incertissima est *Suritæ* opinio: neque enim nobis constat, fuerint mansio *Danubio* adposita. Et si liqueret, quo argumento probatur, *Notitiam* Imp. Occid. ex Itinerario esse juvandam? *Wolff.* *Lazii* de hac mansionem ineptias *Ch. Cellarius* excussit. L. II. A. C. 8. p. 566.

WESS.

A SO-

A SOPIANIS ACINCO.
PONTE SOCIORVM.
VALLE CARINIANA.
CORSIO SIVE HERCVL.
JASVLONIBVS.
ACINCO.

ITER A SOPIANIS BREGETIONE.
IOVIA.
GVRTIANA.

M. P. CXXXV. Sic.
M. P. XXV.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. C. Sic.
M. P. XXXII.
M. P. XXV.
HER-

A SOPIANIS ACINCVM M. P. CXXX.]

In Regio CXXV: & reliqua CXXXV. & tamen in Regio ultima Acinci mansio deest, & reliquorum inter se numeri congruunt, ac recte summam m. p. CXXXV. conficiunt: ut merito ea sit preferenda. De Sopianis Ammianum arbiter loqui, libro xxviii. C. i. Maximus, inquit, regens quondam Romae vicariam praefecturam, apud Sopianum, Valeriae oppidum, obscurissime natus est patre tabulario praedialis officii orto à posteritate Carporum, quos antiqui excitos sedibus Diocletianus transtulit in Pannoniam. SVR.

A SOPIANIS.] *In MSS. a Sopianas inest, & Aquinquo aut Acinquo, de quo utroque supra suo loco dictum est.* WESS.

PONTE SOCIORVM.] *Haud scio an in aene factus fuerit, quem vulgus Carassium vocat, famoso Ludovici regis morte. Vide N. Istvanfii L. VIII. Hist. Hungar. p. 82. & 87.* WESS.

GORSIVM SIVE HERCVLEVVM M. P.

CXXV.] *In Regio Gorsio sive Herculi M. P. CXXV: & in Blandiniano Corsio sive Herculi. M. P. CXXV. & eandem lectionem praferunt libri Longoliani. In Neapolitano exemplari Gursio sive Herculi. M. P. CXXV. legitur.* SVR.

GORSIO.] *Vossianus, Corsio sive Herculi. Vaticanus, Gorsio sive Herculi: alii, Corsio sive Herculi. è quibus mansionem ab Hercule fuisse nominatam satis apparet. Habet Notitia Imp. Occid. in Provincia Valeria Auxilia Herculensia ad Herculem.* WESS.

JASVLONIBVS.] *MSS. atque editi Lasulonibus. Gassillon in Laevini Torrentii codice Ortelius invenit. Vulgatum est in margine Fabriciani exemplaris.* WESS.

BREGETIONEM M. P. C.] *In Regio M. P. CX: & in eo mansiones Herculia & Floriania*

desunt. Reliqua m. p. C. & numeri cum summa congruunt. SVR.

IOVIAM M. P. CXXXI.] *Hujus mansionis mentio fit in Notitia Provinciarum sub Duce Valeriae Ripensis: nam Tribunus cohortis Joviae recensetur.* SVR.

IOVIA.] *Vaticanus cum Lugdunensi edito Lovia: Jovia melior est, a Diocleriano Jovio, ut simile vero est, nuncupata. Cognominem mansionem habuimus p. 130., ubi vide.* WESS.

GVRTIANA.] *Gustiana Lugduni vulgarent: Gurtiana MSS. Est apud Ptolemaeum Curta, quam nostram esse voluit Wolsf. Lazius, parum attendens ad locorum intercedendum, quae utramque disjungit. Curiam Geographus L. II. C. 16. Danubio circa Bregetionem apponit: hac in mediterraneis fuit. Vidit hoc quoque Ch. Cellarius L. II. C. A. C. 8. p. 566.* WESS.

HERCVLIA.] *Mihi dubium non est, quin mansio nomen invenerit aut a Maximiano Herculeo, aut e militibus Legionis VI. Herculeae, quam in his oris hiberna habuisse ex Notitia Imp. Occid. cognovimus.* WESS.

DE ITALIA PER ISTRIAM IN DALMATIAS] *Hunc titulum manuscripta & Longolianum exemplar, confecto itinere à Sopianis Bregetionem praferunt, qui mihi in alienum irrepsisse locum videtur. Itinera enim quinque, quae ordine consequuntur, intra Pannonias perducimus: & sextum à Sirmio in Liburniam, & Illirici maritima Salonas perducitur: & hac itinera nihil ad Dalmatias pertinent, cuius regiones ad mare Adriaticum spectant: & Pannoniae ad Septentriones vergunt. Certe eo loco melius, si fallor, conveniet, quo iter ab Aquileia per Istriam ex-* ita

HERCVLIA.
FLORIANA.
BREGETIONE.

M. P. XX.
M. P. XV.
M. P. VIII.

DE ITALIA PER ISTRIAM IN DALMATIAS.

ITER A SISCIA MVRSA.
VARIANIS.
AQVIS BALISSIS.
INICERO.
STRAVIANIS.
MVRSA.
A POETOVIONE SISCIA.
AQVAVIVA.

M. P. CXXXIII. Sic.
M. P. XXIII.
M. P. XXXI.
M. P. XXV.
M. P. XXIII.
M. P. XXX.
M. P. C. Sic.
M. P. XVIII.
PYR.

tra mare Salonas dirigitur: atque ideo in eum
rejecimus locum.

SVR.

DE ITALIA.] Hæc Simlerus quoque in-
duxit. Mihi, quantumvis alienissima huic loco
sint, quod MSS. ea omnes offerrent, expri-
menda visa sunt, ut specimen negligentie li-
brariorum extaret. Quas autem *Dalmatias*
MSS. vocant, eas *Delmatias* antiquiores di-
xissent. Est PR. PR. PROVINCIAE DELMAT.
in lapide apud Rod. Carum L. III. Ant. Hispal.
C. 36., unde Gruteriana inscriptio p. CCLVI.
2., quæ eadem, corrigenda est. Plura ex lite-
ratis monumentis Ursarus L. I. Monum. Pata-
vin. C. 7. p. 270., vel potius, unde is sua hausit,
L. Pignorius Epist. Symbol. 27. coacervavit.
Græcis sæpenumero idem in vocabulo sonus
placuit. ΔΕΑΜΑΤΙΑ & ΔΕΑΜΑΤΟΙ in codice
Xiphilini Coisliniano leguntur. ΔΕΑΜΑΤΙΑΝ
plures habent libri in Paulli 2. Timoth. C. IV.
10. Neque aliter olim fuit in Appiani Illyric.
p. 6. Καὶ συνήλαστον ἄνω εἰς πόλιν Δαδρίων
ἢν ἄρα καὶ τὸ ἴδιον αὐτοῖς εἰς Δαδρίωνας, εἰς
Δαδρίωνας ἱερώμεν manifestum enim ex verbo-
rum ordine & sententia est, priore loco Δα-
δρίωνας Appianum scripsisse. Hæc vero Appiani
verba cum Stephanus in Δάμων respexerit,
parum fere prudenter Th. Pinedo Græca
scriptoris verba antiquitatem nobis invidisse,
quæ a D. Hoefschelio Augustæ Vindelicorum
privatula legere atque evolvere licet, asse-
verat.

WESS.

VARIANAS M. P. XXIII.] Regium m. p.
XXII. reliqua XXIII: quo numero recte summa

CXXXIII. conficitur, quæ in Regio, ut in reli-
quis, præfertur.

SVR.

VARIANIS.] Supra m. p. XXIII. a Siscia
disjungebantur. Castra Variana a VARIO dicta
Ch. Cellarius fuisse putat L. II. G. A. C. 8. p.
566. Quod ut verum esse potest, incertum ta-
men est, a VARIONE an VARO sine appellata.

WESS.

AQVAS BALISSAS M. P. XXXI.] Regium
Aquis Balissis m. p. XXXI. Blandinianum Aquis
Balissis m. p. XXX. Neapolit. Aquis Balissis m. p.
XXX. & Longolianum Aquis Basillis m. p. XXX.
& Basillis corrigitur.

SVR.

AQVIS.] Cusani schedæ aquis Basillis. Forte
Basillis, quod Longolianus agnoscit, præstat,
ut aquæ a BASILLO sive BASILLA, quo ti-
tulo plures in literatis lapidibus, sint nomen
natae.

WESS.

STRAVIANIS.] Hanc, si Itinerarium ex-
cipias, qui memoraverit, vix quemquam novi
atque hoc illi cum pluribus aliis Pannoniæ me-
diterraneæ locis commune est: quod fit, ut in
cæca noctis caligine erremus.

WESS.

SISCIAM M. P. CX.] Habet Regium exem-
plar: & cum numeri mansionum ejus, quos ad-
posuimus, summam m. p. CX. conficiunt: & in
reliquis m. p. C. legitur, neque eorum ratio con-
stat.

SVR.

A POETOVIONE.] Omnes libri, quorum
excerptis utimur, pariter ac priores editiones
m. p. C., quem numerum sequi libuit.

WESS.

AQVAVIVAM M. P. XXXVIII.] Regium
exemplar habet ausertendis casu: & reliqua Aqua-
viya

L I

PYRRI.
DAVTONIA.
SISCIA.

A SABARIA VINDOBONA.
SCARABANTIA.
MV TENO.
VINDOBONA.

ITER AB ACINCO CRVMEROQVE CASTRA CONSTI-
TVTA SINCIO.
VLCISIA CASTRA.
CIRPI MANSIO.
AD HERCVLEM CASTRA.
SALVA MANSIO.

ITER A SIRMIO CARNVNTO.

M. P. XXX.
M. P. XXIII.
M. P. XXVII.
M. P. LXXXVIII. Sic.
M. P. XXXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXXVI.
M. P. XLII. Sic.
M. P. VIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. IX.
M. P. CCCXI. Sic.
VL-

viva m. p. xviii. In reliquis mansionibus omnium congruunt numeri. SVR.

AQUA VIVA.] Pari omnes consensu m. p. xviii. apponunt, nec longe ea absunt a xx. m. p., quibus alio itinere p. 130. distantiam Poetovionis & Aquae vivae finivit. WESS.

PYRRI.] Ita MSS. plerique, Vossianus tamen Pirri: unde a Pyrrhone, celeberrimo Epiri rege, seu alio quovis, an pro mansio cognomen acceperit, dubium est. Habet Tabula scripta xl. fere m. p. ab Aqua viva Piretis, pro quo Itiner. Hieros. Peritur, quod forte cum hoc componi oportet. WESS.

DAVTONIAM M. P. xxiii.] Regium exemplar habet auferendi casu: & in reliquis Dautona legitur. In Ptolemaei libris in superiore Pannonia, inter urbes ab Danubio remotas 'Avdovtōv memoratur: quae forte Dautōv est. SVR.

DAVTONA.] Sic formis & manu scripti libri; sequor tamen Regium. Ptolemaei 'Avdovtōv Wolfg. Lazius huc quoque retulit, sed dubia, uti mihi quidem videtur, conjectura: nam & nimia opus est mutatione, & dissident in vocabulo MSS.; Coislinianus enim 'Avdovtōv. WESS.

M. P. LXXXVI.] Habet Regium exemplar, & Neapolitanum. Blandinianum LXXXVIII. quod Muteno XVIII. m. p. tribuit: & item Longolianum, sed XVIII. corrigit. Haec quatuor mansionum ordine eodem p. cccxiii. a Sirmio Lauriacum diversis numeris interjiciuntur. SVR.

ITER AB ACINCO &c.] In Regio, iter

ab Acino Cruneroque castra constituta sunt m. p. xliii: cum ejus exemplaris numeri summam consiciam xlii. m. p. Blandinianum iter à Bicinco Cruneroque castra constituta. Sincio m. p. xlii. Neapolitanum, item abicinquo cruneroque castra constituta sentio m. p. xlii. Et Longolianum iter à Cinco Cruneroque castra constituta Sincio mpm. xlii. Mihi hic titulus prave inscriptus videtur; praesertim quod mansionis Solvae nomen desit, quo iter ab Acinco perducitur, & Crumeri item mansio, per quam iter dirigi innuitur, inter reliquas non recensatur; cujus supra ad Lacum felici in medio constituit pag. cclxvi. mentio facta est: atque ea regione Crumeri castra constituta esse, satis hoc itinere adparet, quod Vlcisae, & ad Herculeum castrorum nomen adjicitur. SVR.

ITER AB ACINQVO.] Excerpta MSS., quibus utimur, maxima concordia iuxta ac vetustae editiones edunt: iter ab Acinquo Cruneroque castra constituta Sincio. Hinc Simlerus ab Acinquo sive Acinco non male procedit. Cetera mutare non sustineo, veritus ne quid ex audacia in veritatem committam. Fieri quidem potuit, ut primae mansionis locum occuparet Castra constituta Sincio, numeris negligentia excerptorum perdidit: potuit etiam, ut Castra constituta Sincio fini itineris cum suis m. p. auferrentur. Sed quis haec, nisi aliunde certiora cognoscamus, decernere auit? WESS.

ULCISIA CASTRA.] Haud scio, quid Scitum Schottumve impulerit, ut Ulcisiam nobis con-

VLMO.
CIBALIS.
MVRSA.
ANTIANIS.
SOPIANIS.
PONTE MANSVETINA.
TRICCIANA.
CIMBRIANIS.
CRISPIANA.
ARRABONA.
FLEXO.
CARNVNTO.

ITER A SIRMIO SALONAS.

M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXII.
M. P. XXI.
M. P. XXX.
M. P. XXV.
M. P. XXX.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXX.
M. P. CCLXXVI. Sic.
BV-

contra venientibus MSS., obtruderent. Licet enim alibi lecta non sint, nihil erat, cur displicerent. WESS.

CIRPIN MANSIO M. P. XII.] *Ptolemaeo inter urbes Pannonias inferioris ad Danubium sita* Σαλῶς Κερπίς: pro Σαλῶς, uti ego arbitror, Κερπίς. Cirpis in Notitia Provinciarum sub Duce Valeriae Ripensis fit hoc modo mentio. Equites Dalmatae Cirpi. Auxilia Fortentia Cirpi. Solvae item sub eodem Duce, cuneus equitum scutarium Solvae. Equites Mauri Solva. Plinius inter Noricorum urbes Solvense oppidum commemorat. Lib. 3. C. 24. SVR.

CIRPI.] Pulchre a Surita *Ptolemaei Κερπίς* immutata arbitror: eandem enim atque hanc esse, ordo itineris persuadet. Eruditissimus Ch. Cellarius L. II. C. 8. p. 559. cum *Ptolemaei Carpi Carporum vicum*, quo de Ammianus L. XXVII. C. 5., composuit, quod factum nolum. Eundem vicum G. Pancirolus ad Notitiam Imp. Occid. ab hac mansione nihil differe censuit. Atqui *Carporum vicus* in Moesia fuit, uti ex Ammiano & J. Capitolino in Balbino C. 16. facile colligas; Carpi vero *Ptolemaei & Cirpi* Itiner. ac Notitiae in inferiore Pannonia, sive Provincia Valeria; igitur situ diversissima. WESS.

AD HERCVLEM CASTRA M. P. XII.] *Mansionis ad Herculem in Notitia provinciarum sub eodem Duce Valeriae Ripensis fit mentio: nam Equites Dalmatae ad Herculem, & auxilia Herculanensia ad Herculem recensentur.* SVR.

SALVA MANSIO.] Ita Basileae Simlerus exprimi iussit, neque huius Vossii Cusanique schedae dissident. Rectum autem esse, locuples testis *Ptolemaeus* est, qui ante *Carpin* sive *Cirpin* Σαλῶς, *Salva*. Merito igitur Th. Reinseus Cl. I. Inscript. p. 33. *Salvam* Itinerario ac Notitiae restituendam censuit: namque *Solvense oppidum* Plinii, quod passim huc pertinere ajunt, aliud est. Hoc in Norico fuit, Plinio testificante, superantque in nostra tempora nominis vestigia in agro, quem *das Solsfeld* vocant, inter montem S. Helena & Clangfurt. *Salva* vero in Pannonia, non longe a Danubio. Vide Lambeccium L. II. Bib. Caesar. p. 677. Jam si *Salvar* reliquias *Salvae*, ut Lazius opinabatur, servat, oportet AEDILE SALVAE scribas in Thef. p. 1000. cum eruditissimo Reinseio.

PONTE MANSVETINA.] Restituimus hoc ex MSS., magna conspiratione id probantibus. *Pontem Mansuetianum*, quem Schotti editio dabat, nusquam offendimus. Supra hoc fere situ *Pontem Sociorum* vidimus. WESS.

TRICCIANA.] *Tricejana* Vossii MSS., alii *Trictiana*, ut Lugdunense exemplar. Vulgatum secutus est Simlerus, nec discrepat margo Fabriciani libri. WESS.

CIMBRIANIS.] A *Cimbris* mansionem nomen fuisse indeptam non improbabilis Wolf. Lazii suspicio est. WESS.

ITER A SIRMIO SALONAS M. P. CCLXXVI.] *Regium M. P. CCLXXXIII: reliqua CCLXXVI.* SVR.

L 12

BV-

BVDALIA.
SPANETA.
VLMOS.
CIBALIS.
CIRTISA.
VRBATE.
SERVITTI.
AD LADIOS.

M. P. VIII.
M. P. VIII.
M. P. X.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
M. P. XXV.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
AEMA-

BVDALIAM M. P. VIII.] *Manuscripta, & Longolianum auferendi casu. Eutropius L. 9. C. 4. Decium Imperatorem à Pannonia inferiore Budal-
liae natum perhibet: sametſi Bubaliae legitur. Idem erratum Chronicon D. Hieronymi occupavit, cum prodit Decium è Pannonia inferiore Eudaliae natum. In vetustissimo D. Laurentii ejusdem Chronici exemplari, quod ego cum vulgatis con-
tuli, Burdali legitur.* SVR.

BVDALIA.] Certa est præstantissimi Suritæ conjectura, quam Eutropii MSS. & Graecus interpres stabilitur. In Hieronymi Chronico Ill. Scaliger & Miraeus Budaliae vulgarunt. Vicus fuit Sirmienſium, veluti Victor testifica-
tur. WESS.

SPANETAM M. P. VIII.] *Habent Regium & Neapolitanum exemplar, auferendi casu. Blandinianum & Longolianum Hispaneta M. P. VIII: sed in hoc Spaneta corrigitur.* SVR.

SPANETA.] Hispaneta Vaticanus & vetustæ editiones. Tabula gravi errore *Ulmospaneta*, binis mansionibus in unam constatis. Rectius Itin. Hierosolym. *Spaneta* M. P. VII. a *Vedulia*, quæ Budalia est. Verum nomen videtur *Hispaneta*, quod in *Spaneta* abiit: æque uti ex *Hispania* & *Hispano Spaniam* & *Spanum* finxerunt: exemplorum abunde dabit Joan. Rhodius in Lexico Scriboniano, quibus, si quæ necessitas foret, præter alia plura hoc Sinenæ jungi posset ex Nonii Marcelli Cap. penult. *Galli materibus, Spani lanceis conſignat*: ita enim Mercerus recte refinit: nam *Suevi*, quos vulgo probant, & *Suavi* Jani Vitii ad Gratii Cyneg. 8. 118. a veterum librorum scriptura, in qua *Sani*, longius abeunt: neque jam dico, *Lanceam* uti Hispanicum verbum sic & telum fuisse ex Varronis auctoritate apud Gellium L. XV. N. A. C. 30., ad alia enim properamus. WESS.

CIRTISA.] *Cirtisa* est in libro Parisino &

vetustioribus editionibus: idem in Ravennate legi, ante monuimus. WESS.

URBATE M. P. XXV.] *In manuscriptis & Longoliano exemplari legitur.* SVR.

URBATE.] A Tabula scripta & Vaticano hoc probatur: reliqui cum priscis editis *Urbatæ* WESS.

SERVITTI.] *Vel Serunsi. Liber Notit. Servitium.* SIML.

SERVITIVM M. P. XXIII.] *Regium & Blandinianum Serviti M. P. XXIII. Neapolitanum Servitei M. P. XXIII. Longolianum Serunt M. P. XXIII: & in eo Servitei corrigitur.* SVR.

SERVITTI.] *Servitei* Cusani schedæ, Vaticanæ *Servitti*, Parisiensis *Servio*. Tabula *Servitio* M. P. XXIII. ab *Urbate*, assentiturque, si numeros respicias, Vaticanus. Id dubium est, sitne *Notitiæ* Imp. Occid. *Servitium* idem atque nostrum? Vir Cl. Cellarius L. II. Geog. A. C. 8. p. 566. ex ea causa negat, quoniam *Classis* inibi fuisse dicitur, sedemque adeo ad *Savum* habuerit, cum hoc ad Dalmatiæ fines pertinuerit. Mihi, pace manium ejus dictum sit, aliud videtur. *Servitium* Tabulæ sine controversia nostrum est: id fluminis *Savo* affidebat. Circa *Servitium* via militaris in bina diviticula scinditur, quorum alterum in Dalmatiam tendit, estque prima ejus a *Servitio* mansio *Ad fines*. *Fines* vero alii cum intelligi nisi Dalmatiæ non possint, apertum est, *Servitium* extra Dalmatiam fuisse. Ceterum *Serviti* ex veteri more, de quo Pierius Valerianus ad Aen. I. 251., pro *Servitti* scriptum est: quare imprudenter *Servitium* in Schotti editione formatum. WESS.

AD LADIOS M. P. XXIII.] *In Regio & Blandiniano exemplari legitur, & Longoliano. Neapolitanum Ad Ladios M. P. XXIII. SVR.*

AD LADIOS.] Hanc mansionem legere non

AEMATE.
LEVSABA.
SARNADE.
SILVIAE.
PELVA.
AEQVO.
SALONAS.

M. P. XIX.
M. P. XIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XVII.
M. P. XXI.
DE

non recordor. Nam LADESTINI, qui inter milites Dalmatas apud Gruterum p. 15LXXIII. 1. memorantur, ab insula *Ladesta*, sive *Ladesto*, de qua Stephanus, nomen habent. Neque huc referri Latium potest, quod in Illyrico Xenocrates de *Alimento ex Aquatil.* C. 19. habet: maritimum enim est, non, ut hoc, in mediterraneis. Audiamus Xenocratem. *ἤγει δὲ αὐτοὺς τῆς αἰς τὸ ἰόντι καὶ αὐτὸν Ἰδρυίδα καὶ Σαλόνος καὶ Λατίον.* Vertit Rolanus: His similes Jonium mare juxta Illyrida, Hetruriam, Salonas & Latium producit. At quis unquam audivit finum Jonium Hetruriam & Latium alluere? nunquam id Xenocrati in mentem venit, non ignaro, quodnam Tyrrenum esset mare, ut ex C. 2. apparet. Putem aut *Λατίον* eum scripsisse, aut certe *Ἀκρον*, cujus C. 26. commemorat. WESS.

AEMATE M. P. XVIII.] *Regium Aemate* M. P. XVIII. Blandinianum & Longolianum Aemate M. P. XVIII. Neapolitanum Emate M. P. XVIII. SVR.

AEMATE.] Vatic. *Emate* M. P. XXVIII. In Tabula pariter & Ravennate L. IV. C. 19. *Lamatis*. Nominis vestigia in *Imatz* durare videntur. WESS.

LEVSABAM M. P. XIII.] *Habent Regium exemplar, Blandinianum & Neapolitanum* Leusava M. P. XIII: Longolianum Laufana M. P. XIII. SVR.

LEVZABA.] Cusani MSS. *Leusana* M. P. XIV. Alii *Leusava*. Tabula vulgato assentitur, sed x. m. p. tantum adnectens. WESS.

SARNADE.] Nemo unus *Sarnadam* a Schoto expressam obtulit, sed *Sarnade* aut *Sarnadae*. Tabula *Sarute*, longiore tamen a precedenti intervallo. WESS.

SILVIA.] Hæc forte est Ptolemæi *Salvia*. SIML.

SILVIA.] Sic MSS. aut *Silviae*: *Salviam* Ptolemæi eandem atque hanc esse, nondum

apparet: tutum sane non est, contra omnes MSS. *Salviam* ex Simleri conjectura cum Schoto Suritave in hoc iter importare. WESS.

PELVA.] Et hoc ex libris instauravimus, *Pelvum* Suritae valere jubentes: neque enim nostri arbitrii est, locorum nomina, licet barbara, ad notiora Latinorum vocabula conformare. WESS.

AEQVVM M. P. XVII.] *Regium Equo* M. P. XVII. Reliqua veram resistent lectionem, Aequo enim præferunt: ut sit oppidum, quod inter urbes Dalmatiae mediterraneae Coloniae cognomento est *Ἀρκίος Κολώνια* Ptolemæo. SVR.

AEQVO.] Est & hujus coloniae in lapide memoria Thef. p. CCCLXXXII. 4. P. CELSENIO CONSTANTI DECVR. COL. DALMATIAE CL. AEQVO.

Ad hoc, testatur Ligorius tabellam athenicam, inventam Aequi in Dalmatia, inscriptamque his fuisse verbis:

VI. VIR. AVGVSTALIS. D. D.
QVINQVEN. II.
AEQVANT. III. VIR.

Vide Gudii Inscript. p. xxv. 4. Verum Aequant., nisi si in voce vitium sit, hinc formari non potuit. Præterea DEC. COL. AOVENS., sive, ut Thef. p. xxx. 3. dicitur, AEOVENS., qui a Th. Reinesti Claf. XIII. Inscript. 45. & Ch. Cellario huc refertur, ad Daciam pertinet, uti alibi diximus. Vide & Thef. p. xii. 2. WESS.

SALONAS M. P. XXI.] *Hæc mansio* in Regio desst exemplari. Reliqua in numero itidem conveniunt. Plinius Lib. 3. C. 22. ex vetustis exemplaribus, in Liburniae descriptione, Salona Colonia ab Iader C. XII. m. p. tametsi in Tolerantæ bibliotheca exemplari C. XII. legitur. Ex inscriptione item vetustis lapidis dedicationis ara, L 3

DE ITALIA PER ISTRIAM IN DALMATIAS.

ITER AB AQVILEIA PER ISTRIAM EXTRA MARE SALONAS.

M. P. CXCVIII. Sic.

M. P. XII.

FONTE TIMAVI.

M. P. XII.

TERGESTE.

NIN-

ex Salonis Patavium adveſti, numero ſingulari.

SIS. VOLENS. PROPITIUS. MIHI.
COLLEGISQ. IYLIAE.
SALONAE.

Casari plurium numero Salonae, libro iii. de Bello Civili C. 8. Hoc conſeſſo negotio à Salonis ad Orici portum, ſtationes, litoraſque omnia longe lateſque claſſibus occupavit. Auſtiori Commentarii Alexandrini C. 43. Salona. Adeo, inquit, eſt à barbaris contemptus, ut Salonam ſe recipiens in oppidum maritimum, quod civis Romani, fortissimi ſidiſſimique incolebant, in agmine dimicare ſit coactus. Notum eſt Lucani carmen, lib. iiii. verſ. 405.

Quà maris Hadriaci longas ferit unda Salonas,
Et tepidum in molles Zephyros excurrit lader.

Ptolemaeo in Illyridis ora maritima Σάλωνας Κορώνια. Stephanus diverſum oppidum Salonam à Salonis commemorat: Σάλωνια πόλις Ἰθαυρίας, τὸ ἰθὺν ἐν Σαλόνιαις, ἐστὶ ἐν Σαλόνιαις πόλιν Δαλματίας, ὅν Σαλόνιαις τὸ ἰδιόν. SYR.

SALONAS.] In monumentis literatis apud Gudium p. XXVIII. 8. COL. IVL. MART. SALONAS & p. VII. 2. ac Theſ. p. XXXII. 12. dicitur. Σάλωνας Procopio L. I. B. G. C. 16. Σαλόνη Appiano Illyr. p. 6. Σάλωνας Xenocrati: atque hoc vulgo receptum fuiſſe teſtis Hieronymus eſt Epiſt. ad Marcellam p. 705. Nov. Edit. Unde & inſequens, ſepe interpretes variant, cuius rei exemplum nos in lingua noſtra habere poſſumus. Athenas, Thebas, Salonas. Nec diſcordant, quæ ad Jerem. II. 12. commentatus eſt. Vide alia apud Ch. Cellarium L. II. G. A. C. 18. p. 615. Urbs everſa eſt à Gothiſ, ſuntque hac de re inſignia ſcriptoris S. Domnii Vitæ verba C. ult. Poſtea vero Gothorum irruptione diſruptis fundiſque everſis Salonis, concives ad proximas

inſulas conſugerant; ac deinde reverſi in Diocletiani ediſſio, quod tribus ferme millibus à Salonis diſtat, SPALATVM appellatum, ſedem ſibi poſuerunt. Longe tamen alia Imp. Conſtanti-nus Porphyrogenetus De Adminiſt. Imp. C. 30. refert, etiam viſa vero ſimilia Joan. Lucio L. I. Regni Dalmat. C. 9. WESS.

IN DALMATIAS.] Diximus ante de inſtitutiſ his verbis. Id negligendum non erat, plures Dalmatias illis indiſci, pariter ut in Notitia Imp. Occid. & Caſſiodoro Senatore L. VII. 24. atque alibi. Quia tamen I. & II. Dalmatia, quod ſciam, nuſquam memorantur, non male Joan. Lucius L. I. Reg. Dalm. 6. cenſuit, Dalmatias quosdam diſiſſe, quod commodiſſime in maritimam & mediſterraneam, utramque montibus diſjunctentibus, dividerentur.

ITER AB AQVILEIA.] Huius titulo præſulimus, ea quæ ſupra in alienum locum effluxerant: De Italia per Iſtriam in Dalmatias, ea ratione, quam commemoravimus. SYR.

M. P. CXCVIII.] Regium iter ab Aquileia per Iſtriam Salonas M. P. CI. Librarij manifeſto errore, quod arbitratuſ ſit; hoc iter ab Aquileia Polam perducit: cum maritimum trajectum ſinus Liburnici, qui ab Antonino interjicitur, tanquam aliud ſubſequeſ iter videret. Blandinianum & Longolanium iter ab Aquileia per Hiſtriam extra mare Salonas M. P. CXCVIII. Neapolitanum CXCVIII. Plinius Aquileiam Coloniam XII. M. P. à mari ſitam perhibet. SYR.

M. P. CXCVII.] Vatic. Cuſanique liber cum uſuſſis editis unis M. P. ſummam adaugent. WESS.

FONTE TIMAVI M. P. XII.] In hunc numerum conſentunt exemplaria: & infra Regium Ab Aquileia ad Timavi fontem XII. M. P. tribuit: & reliqua XVI. M. P. Timavi hunc fontem à Strabone L. 5. p. 215., & Virgiliſ carmine Æneid. I. 5. 249. explicari plane video: cum Timavum portum, & Lacum, miro decore

memo.

NINGVM.
PARENTIVM.
POLAM.

M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXXI.
TRA.

memorabilem describit: septemque fluvialilis aqua fontes, mare statim irruentes, lato & profundo fluvio: è quibus reliquis, uno dumtaxat excepto, salas habere aquas Polybium asserere: locumque ipsum maris fontem, & matrem ab indigenis cognominari. Virgilius novem celebrat ora, unde vasto cum murmure montis

It mare præruptum & pelago premit arva sonanti.

Huic rationi omnino adversus, & repugnans, Pomponius: Interfluit, inquit, Timavus, novem capitibus exurgens, uno ostio emissus. Plinius tamen Ostia Timavi appellat. SVR.

FORTE TIMAVI.] Ponte Timavi est in Parisinis schedis, & Basileensi editione, & forte verius. Virgilius, quod Surita opinatus est, haud sane Melae Pomponio adversatur: ejus quippe ora novem eadem sunt atque huius capita novem, sicuti L. Pignorius Orig. Patavin. C. 13. ostendit. WESS.

TERGESTE M. P. XII.] Pomponio L. 2. C. 4. Tergeste intimo in sinu Hadriae situm finit Illyricum. Plinius Lib. 3. C. 18. ex pervulgatis libris, Tergeste Coloniam XXXI. M. P. ab Aquileia distare tradit: & hoc Itinerario XXXIII. M. P. distat: ut plane legendum in Plinio arbitrer XXXI: vetusta certe exemplaria XXXIII. præferunt. Strabo libro v. Tergeste castellum ab Aquileia CLXXX. stadia distare tradit. SVR.

TERGESTE.] Non assentior doctissimo Surrate, numeros Plinianis augenti: si quid enim in Plinio peccati est, utique etiam in Strabone, cujus stadia CLXXX. rationibus Plinianis melius respondent, quam Itinerario. Meminit urbis præter alios Appianus parum honeste habitus Illyr. p. 9. Ἀκυλαίαν δ' ἐπὶ δὲ ἑκατὸν καὶ τέσσαρες ἡμέρας ἀπὸ τῆς Τεργέστης, ἢ ἀπὸ τῆς Τεργέστης ἐκτάλειται: verit Candidus: Aquileiam quoque excurrere & Torgium Roman. Coloniam depradati sunt. Tu mecum Tergeste refinge, quod & in Vaticano codice reperiri ex versione Steph. Gradii, quam suo Dalmatiae & Croatiae Regno adjunctam voluit J. Lucius, manifestum habemus. Urbis nomen recentior ætas paullatim mutavit, Trigestum, Tregestum,

Trigestumque formans. Severus Episc. S. Ecclesiae Triflinat actis Synodi Gradenfis scribendo adfuit, estque indicio nomen, quo nunc est, factis antiquum videtur. WESS.

NINGVM.] Vel Nimgum. Hodie Murgia. SIML.

NINGVM.] Vatic. Higur. Alibi mihi obvium fuisse non succurrit: incidit autem distantia in oppidum, quod Humago vocant. WESS. PARENTIVM M. P. XXIII.] Regium Parentium M. P. XXVIII. Reliqua Parentium M. P. XXVIII. Plinius lib. 3. C. 19., Oppida Isthiae civium Ro. Aegida, Parentium. Ptolemaei item juxta Polam in Isthria Πατρῶν. SVR.

PARENTIVM.] Urbis hujus præful Gradenfis concilio interfuit, neque infrequens ejus mentio est in Andree Danduli Chron. L. V. C. 5. & VI. C. 9., ubi Isthiae civitatem nuncupat, in qua & nominis vestigia servat. WESS.

POLAM M. P. XXXI.] Strabo libro viii. usque ad Polam Isthria urbem sua ætate Imperatores Italiae terminos promovisse auctor est: qui ab intimo sinu stadium circiter ostingentorum finit. Plinius Lib. 3. C. 19. in pervulgatis libris, Parentium, Pola, quæ nunc Pietas Julia, quondam à Colchis condita, abest à Tergeste, C. M. P. sed in vetustis Nefactium oppidum à Tergeste, non Polam C. M. P. distare videtur. SVR.

POLA.] Numeri Pliniani videntur corrupti & in L. M. P. mutandi. A Colchis conditum esse Callimachus noto Epigram. adfirmat:

Οἱ δὲ πρὸ τῆς Ἰαυοναίης πόλεως ἡρώδης τετραμήνης, ἅμα τῷ Πύθῳ ἐκείνης Ἀρμυρίας ἐπὶ τῷ Ἀπυρίῳ οὐκ ἐπὶ τῷ ἐν τῷ φοναίῳ τῷ ἐν τῷ Γραφίῳ, ἀπὸ τῆς πόλεως ἡρώδης ὀνόματι ΠΟΛΑΣ.

Qui postquam Illyrici tetigerunt litoris oras,
Serpentis flavæ qua lapis Harmonies,
Moenia fundarunt, Grajus qua nomine possit
Exulam, at illorum sermo vocare POLAS.

Sic ea numeris adstringebam, non ignarus Cel. R. Benteleio ultimam secundi versus vocem pravam fuisse visam, atque in Epico commutandam, ut Callimachus per πύθιον λῆα lapidem

TRAJECTVS SINVS LIBVRNICI JADER VSQVE STADIA.

BLANDONA.

ARAVSA.

PRÆTORIO.

TRAGVRIO.

SALONAS.

AB AQVILEIA PER LIBVRNIAM SISCIAM M. P. CCXIII.

Sic.
FON-

pidem sepulchralem designaret: constat ea quidem ratione sententia, nec tamen vulgatis melior, præsertim cum fabulenter Harmoniam in serpente lapideam abiisse, & in his locis durasse. Nonnus L. XLIV. Dionys. 117.

Ἀρμενίᾳ τῇ Κἀδμῳ ἀμειβομένης ἐν τῷ ποταμῷ
Λατίνῳ ἡμεῶν ἐν τῷ ἐφ' ἡμῶν μυσθῶν.

& L. XLVI. 366.

οἱ ἄλλοι τῶν ἱερῶν
ὅταν πλεῖστον ἐν τῷ ἐφ' ἡμῶν μυσθῶν.

Verum in viam atque adeo ad Polam, cui Cufani MS. m. p. xxi. non recte addit. Wess.

JADER.] Nunc Zara.

SIML.

JADER.] Jaderam alii appellant: Coloniam Augustus deduxisse videtur, unde Pares Coloniae in monumento, quod inibi superare Joan. Lucius L. I. Reg. Dalmat. C. 5. auctor est, dicitur:

IMP. CAES. D. F. AVG.

PARENS. COLONIAE. MVRVM

ET. TVRRIS. CIRCVMDEDIT.

Plinius Jaderam ab Salona Colonia abesse ait in Harduini editione L. III. C. 22. m. p. cxii. In aliis, ut veteri Parisiensi, m. p. ccxxxix. In MS. Vaticano, cuius J. Lucius meminit, m. p. lxxxix. Ex qua discordia pæne suspicet lxxxix. m. p. olim fuisse, consensisseque adeo Plinium Tabulae atque Itinerario. Wess.

STADIA CCCCL.] Omnia exemplaria in hunc stadiorum numerum trajectus sinus Liburnici consentiunt. Stadiis Graeci, ac Latini auctores navigationum mensuras definiunt. Marcus Cicero unus nobis, ut illi Cato, sit pro centum millibus. Ad Tironem scribens Epist. 2. Tertio

die abs te ad Alyziam accesseramus. Is locus citra Leucadem stadia cxx. Ac post navigans Leucadem tenuit, atque inde Actium: inde Corcyram navigavit: Et à portu, inquit, Epist. 9. Corcyraeorum ad Cassiopem stadia cxx. processimus. Ea ratione in Itinerario maritimo Antonini navigationes stadiis peragi traduntur. SVR.

STADIA.] Accedo Suritae. Sidorius Apollinaris L. II. Ep. 2. Ipse autem secundum MENSVRAS, quas ferunt, NAVTICAS in decem & septem stadia procedit. Vide ibi Savaronem.

Wess.

BLANDONA.] Ptol. Flavona, vel potius Blanona.

SIML.

BLANDONAM M. P. xx.] Manuscripta & Longolianum Blandona m. p. xx. Ptolemaeo inter urbes Liburniae in Illyrico Blandona. Præterea mihi in mentem venerat, eandem esse Blandonam, apud Ciceronem ad Q. Fratrem. L. 2. Epist. 15. A. D. IIII. Non. Jun. quo die Romam veni, accepi tuas litteras, datas Placentiae: deinde alteras postredie, datas Blandenonae: ut Illyrico Q. Frater Caesaris Legatus, eo praesent tempore. Illyricum enim cum Galliis Caesar consulari imperio obtinuit: ac fieri posse arbitrabar, ut ex Parentio, Istriae oppido civium Romanorum, quod à Blandenona LI. m. p. aberat, librarii in Placentiam verterint: Neque me ab ea opinione divellere poterat veterum librorum consensus, in quibus est Placentiae legitur, Blandenonae tamen nomen retinetur; sed plurimum Caroli Sigonii, & Dionysii Lambini auctoritati tribuendum video, qui apud Ciceronem pro Blandenonae, Laude Nonis legendum arbitrantur. SVR.

BLANDONA.] Habet hoc situ xx m. p. ab Jadera Tabula Sardonia, quæ Scardona est: parum abest, quin hanc nostram esse existimem.

FONTE TIMAVI.
 AVESICA.
 AD MALVM.
 AD TITVLOS.
 THARSATICO.
 AD TVRRES.
 SENIA.

M. P. XII.
 M. P. XII.
 M. P. XVIII.
 M. P. XVII.
 M. P. XVII.
 M. P. XX.
 M. P. XX.
 AVEN-

mem. De ea sic Plinius L. III. C. 22. *Liburniae finis & initium Dalmatiae Scardona, in amne eo, XXII. M. P. a mari. Dein Tariatum antiqua regio: ubi omnino Autariatum refingendum est; nam Deotariatum, quod Dalecampius ex MSS. producit, & Dein Aut Tariatum, ut in Vaticano Joan. Lucius L. I. Reg. Dalm. C. 2. reperit, id citra dubium faciunt.* WESS.
 ARAVSA.] Ptol. *Arauzona*. nunc *Suonigra*. SIML.

ARAVSAM M. P. xx.] Ptolemaeo inter urbes *Liburniae mediterraneas, in qua regione Blandinam conlocat, 'Aegvōia, forte pro 'Aegvōia.* SVR.

PRAETORIO.] In Istria circaque Praetoria fuisse plura Cassiodorus Senator L. XII. Var. E. 22., scripta provincialibus Istriae, his verbis edocet. *Praetoria longe lateque lucentia, in margaritarum speciem putes esse disposita; ut hinc appareat, qualia fuerint illius provinciae maiorum iudicia, quam tantis fabricis constat ornatam.* WESS.

TRAGVRIVM M. P. xvi.] *Regium Tragurio M. P. xv: & Reliqua xvi. Plinius Lib. 3. C. 22. inter urbes Liburniae Tragurium civium Romanorum, marmore opum, recenset. Tragurium inter nobiliores eius sinus insulas Strabo commemorat: & Ptolemaeus inter eas, quae Dalmatiae adiacent, insulam & urbem.* SVR.

TRAGVRIO.] Urbem hanc ab Attila fuisse occupatam And. Dandulus L. V. Chron. C. 5. prodit. Meminit ejus Polybius Leg. cxxiv. *Tilgōvōia* vocat Imp. Constantinus De Administ. Imp. C. 29., additque in insula esse, quae angustissima cervice continenti cohaeret. Adde Sponium Itiner. tom. I. p. 71. WESS.

SISCIAM M. P. cxxiii.] *In Regio summa numerus inter Blandinianum & Longolianum M. P. cxxiii. Neapolitanum cxxiii.* SVR.

AB AQVILEIA.] MSS. cxxiii. M. P. prae-

ferunt: notat praeterea Parisinus, R. *hic III. superjunct.* WESS.

AVESICA.] *Alias Avesica; hodie, ut quidam volunt, Scenafschie.* SIML.

AVESICA.] Cusani MSS. *A Vesica. Avesica* Abr. Ortelius in Torrentii codice reperit. WESS.

AD MALVM M. P. xviii.] *Regium xiiii. Blandinianum & Longolianum xviii. Neapolitanum xviii.* SVR.

AD MALVM.] M. P. xviii. Cusani & Vaticaenae schedae. Vide de hac & superiore Ph. Cluverium L. I. Ital. A. C. 20. WESS.

AD TITVLOS M. P. xvii.] *Regium xii. & reliqua xvii.* SVR.

TARSATICO.] Hujus Ptolemaeus etiam meminit, atque, ut quidam volunt, *Arfia* est, Plinio dicta, finis Italiae. Nunc *Sania de Transfarch.* SIML.

THARSATICVM M. P. xvii.] *Regium Tarratio M. P. xvii. & reliqua Tharsatico M. P. xvii. Ptolemaeo in Illyridis ora maritima Tapovtōia.* SVR.

TARSATICO.] *Tabula Tarsatica, ut Ptolemaeus & Plinius. Tarsaticam Liburniae civitatem Annales Reuberi, Bertiniani & Pithoei An. 1500 cxxix. Tarsaticum & Tarsaticam vitiōse Dandulus L. VII. Chron. C. 13. 15. appellat. Nunc Tarsatz sive Fiume. Rudera vetustis operis, in hujus vicinia superantis, describit Comes Marfilius tom. II. Danubii Panon. p. 75.* WESS.

AD TVRRES.] *Habet hanc & sequentem in numeris concordans Tabula. De turribus diximus p. 135.* WESS.

SENIAM M. P. xx.] *Regium Senia M. P. xxi. & reliqua M. P. xx. Ptolemaeo item inter easdem urbes Senia.* SVR.

SENIA.] *Neque eam Plinius praeteriit. Est in Theop. p. cccclxxi. 7. lapis, qui SENIAE M m & PLEB.*

AVENDONE.
ARVPIO.
BIBIVM.
ROMVLA.
QVADRATA.
AD FINES.
SISCIA.

M. P. XVIII.
M. P. X.
M. P. X.
M. P. X.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
M. P. XXI.
M. P. P.
CCLXXII. Sic.
ABV.

ITER AB AVGVSTA VINDELICVM VERONA. M. P.

CCLXXII. Sic.
ABV.

& PLEB. SENIENSIVM meminit. Servat ejus
vestigia Segna. WESS.

AVENDONE.] Alias Vendum. SIML.

AVENDONEM M. P. XVIII.] Regium M.
P. VII. & reliqua XVIII. SVR.

AVENDONE.] Straboni L. VII. p. 314.
Quid, sive ut in MSS. est, 'Ovend': unde
A Vendone hic scribendum & in Tabula, quæ
cum xx. m. p. Senia disjungit, foret, ni 'Aven-
dra'] in Appiani Illyr. p. 9. vulgato quodam-
modo succurrerent. WESS.

ARVPIO.] Vel Arupium. Aursperg. SIML.

ARVPIO.] Straboni 'Agemio'. Appiano
Illyr. p. 9. 'Αγεμίοι δ', οἱ πλείονες καὶ μακροτέρως
τοῦ τῆς δ' Ἰσπεδίου ἐστίν, καὶ τὸ κοινὸν ἐστὶ τὸ ἀπὸ
ἀντικειμένου. Aurspini, qui horum Japodum nu-
mero & fortitudine excellunt, ex vicis in urbem
migrarunt. Indicat urbem genti fuisse cogno-
minem, quare 'Agemio' prætero. WESS.

BIBIVM.] Vel Bibilis vel Bilbilis. Billigraz.
SIML.

BIBIVM.] Sic omnes MSS. nostri. Bibilin
Simleri nusquam offendi, nec bonam credo.
Fuit hoc loco *bivium*, via sese secante in bina
diverticula, quorum alterum in Dalmatiam,
ut in Tabula, alterum in Pannoniam, quod hoc
est, pergebat. Vide Tabulam, quæ licet *bivium*
non habeat, verum me suspicari ostendit. WESS.

QVADRATA.] Quadrantia vel Quadrata, ut
supra in Itinere ab Hemona Sirmium. SIML.

QVADRATVM XIII.] In Regio, Blandi-
niano, & Longoliano Quadrata: & in Neapolita-
no Quadranta. Sed cum supra eadem his summo
consensu Quadratum præferant, & exemplaria
Notitia provinciarum eam obtineant dictionem,
Quadrati nomen retinendum iudico. Neque quem-
quam moverit, quod supra in itinere ab Hemona
per Sisciam Sirmium Quadrata Sisciam M. P.
XXVII. assignentur, & hoc XXXV. M. nume-

rentur: cum illud directo itinere, nullo in medio
oppido relicto, confici videatur: & in hoc itinere
ad mansionem, quæ ad Fines erat, deflexerit.
SVR.

VERONA M. P. CCLXX.] Regium CCLXXII:
& reliqua CCLXXII. SVR.

ITER AB AVGVSTA.] Cusani MSS. &
Lugdunense exemplar A Baudia Vindehelicum Ve-
rona, pessime. WESS.

ABVZACO.] Fussen. SIML.

ABVZACVM M. P. XXXVI.] Regium Abu-
zam M. P. XXXVI. Blandinianum & Longolianum
Abuzaco M. P. XXXVI. Neapolitanum Abuzaco
M. P. XXXVI. Abusiaticum oppidum esse Rhaetia
prima perhibetur. SVR.

ABVZACO.] Ptolemaeo 'Αβυζία', Tabu-
lae Avodiaco, quod discrimen ex solenni lite-
rarum v & z permutatione natum est. Con-
sentit Itinerario Vita S. Magi C. 28. Invene-
runt ambo sarcophagum optimum lapideum, a
quodam duce antiquis temporibus nomine Abuza-
co constructum, qui & ipsum castrum construxit,
& a suo nomine similiter Abuzacum vocavit. Est
& Vinum de Apozaco ex Donatione Dagoberti
in Chron. Augustano Part. II. C. 1. Nunc
Fussen esse viris doctis convenit. WESS.

PARTHANVM M. P. XXX.] Nunc Barten-
kirch in Vindehelicis esse traditur. SVR.

VELDIDENAM M. P. XXX.] Desit hac
mansio in exemplari Regio. Supra Parthano Vel-
didenam M. P. XXXII. assignantur & hoc itinere
XXX: tanta est itinerum diversitas. SVR.

VELDIDENA.] Vixi sunt numeri ab Au-
gusta ad hanc usque urbem Lambecio L. II.
Bib. Caesar. p. 719. pravi ob milliarium lapi-
dem, qui ante Praemonstratensium monaste-
rium Wilden, ubi olim Veldidenæ, superat, &
Imp. Septimium Severum VIAS. ET. PONTES.
REST. AB. AVG. MIL. PAS. CX. docet apud
Pighium

ABVZACO.
PARTHANO.
VELDIDENA.
VIPITENO.
SVBLAVIONE.
ENDIDAE.
TRIDENTO.
AD PALATIVM.
VERONA.

M. P. XXXVI.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XXXVI.
M. P. XXXII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXXVI.
ITER

Pighium Herc. Prodic. p. 168. atque huic ego accedere, modo certum esset, lapidem eo situ semper fuisse. WESS.

VIPITENO.] *Storzlingen* vel *am Lug*, vicus juxta Pircenaum montem, *den Brenner*. SIML.
VIPITENO.] Cusani MSS. *Vipeteno*, Tab. *Vepiteno*. De situ cum Simlero nihil litis est Ph. Cluverio. WESS.

SVBLAVIONE.] *Brixen*. SIML.
SVBLAVIONE.] Sic etiam Tabula, quamquam xxxv. m. p. apponens. Recte vero Ph. Cluverius L. I. Ital. A. p. 122. *sub Savione* scriptum primitus fuisse opinatur: atque hoc postulat *Ingenius* de *Sabione* toties Paulo Diacono, Andreae Dandolo & Landulpho Sagaci memoratus; in primis autem Diploma Conradi II., vulgatum in Metrop. Salisburgensi, quo Imp. se tradidisse testatur Brixinenfi Ecclesiae Comitatum quondam *Welfoni* commissum, ab eo scilicet termino, quo usque longissime porrigitur in *valle Enana* cum *Clausula SVB SAVIONE*. Nunc *Süben* appellant, unde in Carm. de Episc. Sabionenſibus, publicato a Mabillonio Analeſt. p. 347. Nov. Ed.

Hac sedes vallis Noricae dicta Sebana, Ingenius habens primo quam rexerat almus.

Plura vide in Commentario Historico de Ingeniſino ad V. Januar. magni operis Sancto- rum. WESS.

ENDIDE.] *Endideum*, *Inrye*. Germanis *Nimarks*. SIML.

ENDIDAS M. P. xxiiii.] *Adponimus*, quod in Regio recto casu *Endidae* legatur. In reliquis *Endide* M. P. xxiiii.. SVR.

ENDIDAE.] Plerique MSS. *Endide*; tamen

Endidei Lugduni vulgarent. Distantia ut circa *Bolzanum* fuisse credamus facit. WESS.

TRIDENTO.] *Trient*. SIML.

TRIDENTVM M. P. xxiiii.] *Scrao*, Lepontios, & Tridentinos, & Sonos, qui Italiam tenerent, superioribus annis larcinarii memorat. Plinius L. 3. C. 16. ab his Tridentinas Alpes cognominat, *Rhaeticumque* opidum appellat. *Ptolemaeus* Cenomanis attribuit. *Amianus* libro xvi. C. 10. de *Constantio*, Tricesimo postquam ingressus est die, 1111. K. Jun. ab urbe profectus, per Tridentum iter in Illyricum festinavit. SVR.

AD PALATIVM.] *Palazo*, vicus dirutus. SIML.

AD PALATIVM M. P. xxiiii.] *Dion* libro liii. p. 480. inter honores *Augusto* decretos, perhibet, ut ante ipsius domum in Palatio lauri statuerentur. Nam Imperatoris ades Palatium cognominabantur: non quod ita constitutum decreto esset, sed quod in Palatio *Caesar* habitaret: ibique praetorium ejus sisteretur: & multum splendoris domus ejus ab eo monte acciperet, propterea quod in eo quondam *Romulus* inhabitasset. Nam etsi alibi Imperator domicilium suum collocaret, tamen id quoque Palatii nomen obtinuit. Inde *Mediolani*, *Ravennae* & *Aquiliae*, atque aliis in locis, *Caesarum* domus Palatia cognominabantur: & *Claudius* Poeta de consulari vi. Honorii Y. 409., conquirens *Romae* urbis nomine, quod *Honorius* *Ravennae* diu commoraretur, inquit:

Cur mea quæ cunctis tribuere palatia nomen,
Neglecto squalent senio. ———

VERONA.] *Dieterichs Bern*.

M m 2

SVR.

SIML.

VIAM

ITER AB AQVILEIA LAVRIACO. M. P. CCLXXII. Sic.
 VIAM BELOIO. M. P. XXX.
 LARICE. M. P. XXIII.
 SANTICO. M. P. XXVII.
 VIRVNO. M. P. XXX.
 CANDALICAS. M. P. XX.
 MONATE. M. P. XXX.
 SABATINCA. M. P. XVIII.
 GABROMAGO. M. P. XXX.
 TV.

VIAM BELOIO.] Forte Belunum. SIML.
 VIAM BELOIO M. P. xxx.] *Regium Viam*
Bellono m. p. xxx. Blandinianum & Longolianum
Beoloio, Neapolitanum Viam Boloro m. p. xxx.
Suspicio Viam Beluno esse legendum, quod Pli-
nii lib. 3. C. 19. juxta Opitergium, Belunum
inter Venetorum oppida; & Ptolemaeus in Vene-
tiae regionis mediterraneis Belunos collocat. Lau-
rentii Belunensis Episcopi Paulus Diaconus me-
minis libro de gestis Longobardorum III. Cap. 27.
 SVR.

VIAM BELOIO.] Quid hoc sit non expedit. Regii quidem libri *BELLONO* haud multum a *Beluno* abest; nec situs tamen feret, ut hoc sit. Fuit enim *Belunum* supra Feltriam qua Tridentum pergitur. Est apud *Jornandem* *Rer. Get. C. 42.*, quod prima fronte huc pertinere diceret: Nam *Leo papa* per se ad eum accessit in *Acroventu Mamboleo*: nam *Mamboleo* & *Viam Beoloio* pane vicina sunt: si vero animum intenderis, aliud esse agnosces; quippe in *Venetum* finibus, ubi *Mincius* annis comitantium frequentatione transitur, ut *Jornandes* ait: & tanto quidem magis, quod optimae notae *Ambrosianus MS.* in agro *Venetum Mamboleo* praeferat. WESS.

LARICEM M. P. xxiiii.] *Regium Lacire*
 M. P. xxiiii. *Blandinianum & Longolianum Larice*
 M. P. xxiiii. *Neapolitanum Larico* M. P. xxiiii. SVR.

LARICE.] Ab arbore cognomine mansio dicta est. Habet *Vitruvius L. II. Architect. C. 9.* circa *Alpes Castellum Larignum*, ab eadem arbore nuncupatum, quod tamen hic fuisse non dixerim. *Larix Alpibus* est propria arbor, abietis, pino & picea affinis, cortice quam picea asperiore, frondibus pinguioribus, mollioribus & magis densis, quas tamen autumnus amittit, pro-

ceritate cognatas arbores aequans, sepe etiam superans, sic *Josias Simlerus* in *Comment. de Alpibus* p. 127., ubi & *Plinii* aliorumque veterum de arbore ea opinionem examinat. *Cluverius Laricem* nostram *Germanis Lorech* ejusdem arboris patrio nomine appellari monet. WESS.

SANCTICVM M. P. xxvii.] *Regium Sanctico* M. P. xxviii. *Reliqua Sanctico* M. P. xxvii: *Ptolemaeus in Noriciis Σαντικόν.* SVR.
 SANCTICO.] Vestigia nominis in *Sanek* ad *Sanam* amnem durant. WESS.

VIRVNO.] *Bruneh.*
 VIRVNDVM M. P. xxx.] *Regium Virundo* M. P. xxx. & *reliqua Viruno* M. P. xxx. *Plinius lib. 3. C. 24.* In *Norico Rhaetis* junguntur *Norici Oppida* eorum *Virunum & Ptolemaeus in Norico Ουρινον.* *Suidas*, de *Virunio Norici urbe*, nomen a viro uno deducit. SVR.

VIRVNO.] Colonia fuit a *Claudio Imp.* deducta: Hinc *Theauri p. 102. lxxix. 7. NAT.* *NORICVS. COL. C. VIRVNO.*, quod de *COLONIA CLAVDIA VIRVNO* explicandum esse, ex lapidibus, quos *Fabrettus* *Inscript. C. II. 244. 245.* exscripsit, manifestum habemus. Nunc, si *Ph. Cluverio* fidimus, *Volmark Carinthiae* oppidum in ejus veteri sede est. WESS.

CANDALICAS.] Vel *Candilacas*. Liber *Notitiae Canabica*. Vetus *Inscriptio CONDOLICA*. hodie ad *S. Vitum* nominatur. SIML.

CANDALICAS M. P. xx.] *Habent Regium exemplar & Neapolitanum. Blandinianum Candolicas* M. P. xx. & *Longolianum itidem: sed hoc Candalicas corrigi.* SVR.

CANDALICAS.] *Candilacas* margo libri *Fabriciani*. Quae de *Canabica* *Notitia* *Simlerus* opinatur, incerta sunt. *CONDOLICAM* in veterum monumentis nondum vidi. WESS.

MONA-

TVTATIONE.
OUILABIS.
LAVRIACO.

A BRIGANTIA PER LACVM MEDIOLANVM VSQVE.
M. P. CXXXVIII. Sic.

CVRIA.
TINNATIONE.
MVRO.
SVMMO LACV.

M. P. XX.
M. P. XX.
M. P. XXVI.
M. P. L.
M. P. XX.
M. P. XV.
M. P. XX.
CO-

MONATE M. P. xxx.] *Placet vetustissimi Regii exemplaris lectionem retinere, in quo hac praefertur: cum reliqua Montana exponant.* SVR.

MONATE.] *Montana MSS. excerpta, quibus utimur: ea si vera est scriptura, a situ mansio nomen invenit.* WESS.

SABATINCAM M. P. xviii.] *Habent manuscriptorum auferendi casu. Longolianum Sabatinca m. p. xviii.* SVR.

SABATINCA.] *Hanc Ph. Cluverius reperisse sibi visus est in vico obscuri nominis Sundenkirch.* WESS.

GABROMAGVM M. P. xxx.] *Gabrumago Gabromago m. p. xxx. & reliqua Gabrumago m. p. xxx.* SVR.

GABROMAGO.] *Gabrumago Vaticanus cum praevis editionibus. Regio libro Tabula consentit.* WESS.

TVTATIONEM M. P. xx.] *Hac mansio in Regio desit exemplari: qua praefertur in reliquis.* SVR.

TVTATIONE.] *Tabula Tutastione, in m. p. fere concordans. De hoc & qui praecessit loco nihil temere finivero, utpote temporum multa injuria obscurato. Vide tamen Ph. Cluverium Vindel. p. 30.* WESS.

LAVRIACVM M. P. xxvi.] *Regium xxvii. & reliqua xxvi. qui verior adparet numerus: nam supra pagina cccxxxv. Lauriaco Ovilabim m. p. xxvi. consueverunt.* SVR.

MEDIOLANVM VSQVE CXXXVIII.] *in Regio & Neapolitano, in quibus summa numerorum ratio constat. Blandinianum m. p. cxxxviii. Longolianum cxxxviii. & cxxxviii. corrigi.* SVR.

CVRIA.] *Chur.* SIML.
CVRIAM M. P. xxxxx.] *Id oppidum Paulus Diaconus, libro sexto de gestis Longobardorum C. 21. Coriam videtur cognominare, & Rhetorum civitatem appellat. Notum id oppidum est, supra quod Inalpini Rhaeti, quos Grifones nuncupant, imminet.* SVR.

CVRIA.] *Coriam Nalgodus quoque in S. Majoli Vita C. 2. vocat: Aliquando Romam devotione solita proficiscens, transiit Alpibus, COLAM civitatem ingreditur. Tabula Curia. Ceterum inter omnes scriptores antiquos nullum esse, qui Curiae mentionem fecerit, prater unum Antoninum Aegid. Schudius in Rhaet. Alpinae Descript. C. 15. p. 51. affirmat.* WESS.

TINNATIONE.] *Tinzen.* SIML.
TINNATIONE.] *Rhaeticum nomen Tinnezon veteri melius quam Germanum Tinzen respondet. Vide eundem Aeg. Schudium Rhaet. Alp. Descript. C. 29.* WESS.

MVRO.] *Castelmur in Bergell.* SIML.
MVRO.] *Est oppidum Mur in Praegalliae valle, prope quod ruinæ arcis apparent, a qua nobilis & clara Casiro murorum familia nomen habet, Schudio & Simlero Comment. de Alpibus p. 104. auctoribus.* WESS.

SVMMO LACO.] *La riva. Ze oberse am Chumer See.* SIML.

SVMMO LACO.] *Sic veteres libri ex consuetudine Latinitatis infima, cuius apud Gregor. Turonensem & similibus scriptores plura sunt indicia: imo in Ligoriano lapide apud Gadium p. lxxxiv. 3. MAGISTER VICI LACI TECTI RESTITVTI memoratur, qui si bonæ fidei est, quid fiet P. Victore, Vicum Laci tecti in Regione urbis xxi. & Vicum Laci restituti in Regione xiv. ponente: sed hæc alius sunt loci; hanc mansionem Vicum Summolacum appellant acta S. Fidelis & sociorum, ut L. Holsteinius me docuit. Forte & CIVIS SYMLOCCENENSIS ex Claf. VIII. 55. Inscriptionum Th. Reinesii huc est referendus, sed male habitus.* WESS.

COMO.

MEDIOLANO.

ALIO ITINERE A BRIGANTIA COMVM M.P. CXCV. Sic.

CVRIA

TARVESEDE.

CLAVENNA.

AD LACVM COMACENVN.

M. P. XV.

M. P. XVIII.

M. P. L.

M. P. LX.

M. P. XV.

M. P. X.

PER

COMO.] *Chum.*

SIML.

COMO.] Labente Latinitate hoc casu ac si alium haberet nullum efferebant. Cassiodorus Senator L. XI. Var. Ep. 4. *Dum multis itineribus Como civitas expetatur. Et dein: merito ergo Como nomen accepit, quæ tantis laetatur compta muneribus.* Sub Longobardis & Germanis *Cumarum Comaque* nomine appellabatur: hinc auctor Vitæ S. Abundii C. 1., ut ab ejusdem nominis urbe distingueretur, *Divina*, inquit, *gratia providente transfretavit, Cumamque adiit, non Sibyllini aut marini litoris, sed quam vicinia grati & piscos lacus inundat & amœnat.* Vide & Muratorium Ant. Etsen. Part. I. C. 25.

WESS.

MEDIOLANO.] *Meyland.* In his duobus itineribus numeri diversi sunt, quibus longitudo lacus Larii, quem *Comacenum* vocat, indicatur. Uno enim loco xv., altero xl. m. p. ponit. Schudius in suo exemplari utrobique xxxv. m. p. posuit.

SIML.

MEDIOLANO.] M. P. XVIII. iusto sunt minora. Tabula xxxv. m. p. addit, quæ spatium nimis adaugent. Videtur denarii nota hic perisse. Mabillonius Itin. Ital. p. 215. xxv. m. p. ait Mediolano abesse.

WESS.

TARVESEDE.] *Splügen.*

SIML.

TARVESEDE M. P. LX.] *Habent manu-scripta, & Longolianum.*

SVR.

TARVESEDE.] Tabula *Tarvesedo*, pari fere distantia. Quo situ fuerit, non convenit rerum Rhaeticarum peritis. Aeg. Schudius, *villam, quæ S. Jacobus* dicitur in Rhaet. Alpin. Descript. C. 30., *Spelugam* sive *Splügen* perique alii esse arbitrantur: Quia tamen *Speluga* a Curia Rhaetorum m. p. xxxvi. a Clavenna autem m. p. xxxvii. femota est, ut Simlerus Comment. de Alpibus p. 104. intervallum dimetitur, verior fortasse erit Ant. Guleri & Ph. Cluverii sententia, *Madefen* ejus sedem occupare. Consule Joan. Jac. Scheuchzerum Hist. Nat. Helvet. Part. I. p. 215.

WESS.

CLAVENA.] *Clæfen.*

SIML.

CLAVENNA.] Tabula m. p. xx. addit: Est hujus mentio in Paulli Diaconi L. VI. Gest. Longob. C. 21. *Quo comperto Ansprandus fugit Clavennam.* In situ Clavennae figendo Simlerus Schudius adfentitur Rhaet. Alpin. Descript. C. 30.

WESS.

AD LACVM COMACENVN M. P. x.] *Regium Ad Lacum Comanicum m. p. x. Reliqua ad lacum Comacenum. Hoc cognomento Lacum Larium appellari, à Como oppido, quemadmodum hodie mos est, mirum videtur. Præterea à Como Comense ducitur à Plinio L. 2. C. 103. In Comensi, inquit, juxta Larium Lacum fons largus, horis singulis semper intumescit ac refidet: & ipse à Tranquilo, Novocomensis appellatur, in vita, si modo Suetonii ea est.*

SVR.

LACVM COMACENVN.] In Regio MS. *Comanicum* loco *Comacinum* videtur scriptum. Ex Como *Comacinum* & *Comacenum* formabant, ac si rectum *Comacum* esset, ut pulchre observavit præstantissimus Th. Reinesius Epist. ad Daumium xxx. *Insula Comacina* est apud Paullum Warnefridi L. VI. Hist. Longob. C. 21. *Rupes Comacinas*, quæ lacui Lario immincebat, habes in Ambrosii Epist. LV.; nam Joan. Fred. Gronovius in *Comagenas* Observ. in Ecel. script. C. 25. mutans, audiendus non est. *Magistri Comacini*, sive fabri cementarii, & *Comacinarum* mentio est in L. 144. & 145. regis Rotharis, quæ Goldasti editionis ix. & x. est L. I. C. 9. *Portam* urbis Mediolanensis *Comacinarum* in Reb. Laudens. O. Morena memorat. WESS.

COMVM VSQVE M. P. LX.] Firmat hos numeros Caro apud Servium Georg. II. 159. *Larius est lacus vicinus Alpibus, qui juxta Catonem in Originibus per sexaginta extenditur millia.* Nunc quidem paullo ejus est spatium amplius, quod partim fluctibus ripas alludentibus arque absorbentibus, partim etiam m. p., quibus veteres metiebantur, nostris aliquanto minoribus tribuendum est. Vide quoque Ph. Clu-

Clu-

PER LACVM COMVM VSQVE.

ITER AB AQVILEIA PER COMPENDIVM VELDIDENA.

AD TRICENSIMVM.

JVLIA CARNICO.

LONCIO.

AGVNTO.

M. P. LX.

M. P. CCXV. Sic.

M. P. XXX.

M. P. XXX.

M. P. XXII.

M. P. XVIII.

LIT-

Cluverium L. I. Ital. A. p. 411.

WESS.

AD TRICENSIMVM.] *Legitur in Regio, uti supra Ad Vicensinum. In reliquis ad Tricensimum.*

SVR.

AD TRICENSIMVM.] In obsoletis schedis & lapidibus literatis sæpe ita reperies, ut Theop. p. 1000CV. S. CONIVGI. PISSIM. OPTIME. DE. SE. MERITAE. QVAE. ANNVM. TRICENSIM. AGENS. DECESSIT. Locus veteris nominis vestigia servat. WESS.

JVLIVM CARNICVM.] *Zuglio.*

SIML.

JVLIAM CARNICO M. P. XXX.] *In Reg. exemplari deest hac mansio. In reliquis Julia Carnico legitur, mansione mihi penitus ignota: nisi Forum Julium in Carnorum mediterraneis celebre oppidum sit: & Julium Carnicum legas. Nam è Carnis gentile nomen Carnicum deduci, Plinius, non minus insignis artis Grammaticae, quam naturæ magister, nos docere potest. Sanè, inquit, ex Alpibus Carnicis placidior. Hic ipse auctor Julienfes Carnorum recenset. L. 3. C. 19.*

SVR.

JVLIA CARNICO.] Sic MSS. Ptolemaeo *Ἰούλιαν Καρνίου*. Surita non bene Forum Julium & Julium Carnicum permiscet: diversa fuisse oppida testis Plinius est, qui memoratis Julienfibus Carnorum subjungit *Foro Julienfes*: idem perspicue Paullus Diaconus L. VI. Hist. Longob. C. 51. manifestat: *Adveniens antiorre, inquit, tempore Eidenius, Episcopus de Castro Julienfium voluntate superiorum Ducum intra Foro Juliani Castrum muros habitavit. Castrum Julienfium illi Julium Carnicum est, cujus Episcopus Julienfis dici adsolevit: Maxentius enim Sanctae Ecclesiae Julienfis Synodo Gradenfi scribendo adfuit. Pugnat quidem Palladius L. I. Rer. Foro Jul. ut vincat Julienfem & Foro Julienfem esse eundem, sed frustra: Nam Paullus Warnefridi, Foro Julio ortus, aliud docet, & Julio Carnico everfo Episcopum Forum Ju-*

lium commigrasse ostendit. Atque hoc meritissimo urist H. Norisius Dissert. Hist. de Synodo V. C. 4., recte præterea monens, *Forum Julium non esse Usinum, quod eidem Palladio L. IV. Rer. Foro Jul. fuerat visum, sed Civitatem di Friuli ad Natifonem amnem. Ad etiam Monumenta Vet. Antii p. 378. Phil. a Torre.*

WESS.

LONCIO.] Liber Notitiæ *Lencia.*

LUNTZ.

LONCIVM M. P. XXII.] *In Regio Longo*

M. P. XXII. Blandinianum Loncio M. P. XII. & item Longolianum: sed in hoc XXI. corrigiur. In Neapolitano Loncio M. P. XXII.

SVR.

LONCIO.] Fuit haud multum a Dravi fontibus, *Lencia* Notitiæ, quam Simlerus accessit, omnium fere consensu *Lintz* est, nobile Austriae superioris oppidum: ut adeo *Loncium* & *Lencia* sono parum differant, sicut plurimum.

WESS.

AGVNTVM M. P. XVIII.] *Regium & Blandinianum Agunto M. P. XVIII. Neapolitanum M. P. XVII. Longolianum M. P. XVIII. & XVII. corrigiur. Plinio L. 3. C. 24. inter Noricorum oppida recensetur Aguntum: & Ptolemaeo item in Norico Aguntum.*

SVR.

AGVNTO.] Colli imposita urbs fuit. Fortunatus L. IV. de S. Martino.

Per Dravum itur iter, quæ se castella supinant, Hæc montana sedens in colle superbis Aguntus.

Aventinus L. II. Ann. Boicor. p. 62. lapidem Agunti repertum inferuit, cui inerat: C. TREBONIVS. HIRV. ET. PRAEF. I. D. CIVITATIS. AGOVNT., quem si bene exscriptum liqueretur, diceretur *Agountum* verum urbis nomen videri. Fuisse creditur, ubi *Innichen* conspicitur in Tirolensi Comitatu oppidulum, Consule Th. Reinesium Cl. I. Inscript. 14.

WESS.

LIT-

LITTAMO.

SEBATO.

VIPITENO.

VELDIDENA.

AB OPITERGIO TRIDENTO.

AD CEPASIAS.

FELTRIA.

AVSVGO.

M. P. XXIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXXIII.

M. P. XXXVI.

M. P. CX. Sic.

M. P. XXVIII.

M. P. XXVIII.

M. P. XXX.

TRI-

LITTAMVM M. P. XXIII.] *In Regio & Blandiniano auferendi casu legitur. Neapolitano Littamo M. P. XXIII. Longoliano M. P. XXIII. & XXIII. corrigitur.*

LITTAMO.] Ph. Cluverius L. I. Ital. A. p. 123. *Lutach* ejus locum insidere censet; quod autem addit LITIACVM vel LITACVM verum urbis vocabulum esse, id unde probatur sit, non video: neque enim recentius nomen justam veteris mutandi causam præbet.

WESS.

SEBATO.] Vel *Sabatinea*. Nominatur etiam *Sabiona* in Vita S. Ingenuini, Brixenum quondam caput & Episcopi sedes, sicuti & *Sublarvio*: hodie *Brixen* nominatur. & ad *Sublarvionis* differentiam *Brixina* minor dicitur.

SIML.

SEBATO.] *Sabatinea* haud sane bene a Simlero cum *Sebato* componitur, quippe longius hinc remota: de *Savione* deinde viderimus. Wölg. Lazius, quem Lambecius L. II. Bib. Caesar. p. 692. sequitur, ex *Sebato* *Suatium* sive *Schwatz*, vicum in valle Aenana, metallis celebrem & egregie descriptum a Pighio Herculi. Prodic. p. 149. facit: at huic itineris ordo adversus est. Quod si enim Vipitenum sit *Sterzingen* ad Utium amnem, *Littamum* vero *Lutach*, apparet intemptive & prorsus perverse *Suatium* inter ea interponi. Vidit hæc vir multo doctissimus Th. Reinckius L. II. Var. Lect. C. 16., urgetque *Sebatum*, seu uti resingendum existimat, *Sebanum*, esse *Sabionem* *Saben*, sede Episcopi olim nobilem. Quæ opinio, quin, si non vera, vero certe affinis sit, dubium esse nequit. Habuimus enim *Sublarvione*, sive ut scribi oportebat, *Sub Savione* supra hoc situ. Vidimus etiam *Sebanum* nihil discrepare a *Savione*: id solum obitare videtur, quod *Sebatum* MSS. constanter edant, & *Sebani* nomen Itinerario sit recentius, ex *Savione* paullatim formatum.

WESS.

VIPITENV M. P. XXXIII.] *In Regio M. P. XXXIII. & in reliquis M. P. XXXIII.*

SVR.

VELDIDENAM M. P. XXXVI.] *In Regio XXVI. & reliquis XXXVI.*

SVR.

AB OPITERGIO TRIDENTVM M. P. CX.] *In Regio Ab Opitergio Tridento M. P. CVIII. In Blandiniano & Longoliano duo hæc verba ab Opitergio desunt, & Longolianum Verzo tantum corrigi, & Tridento M. P. CX. præsertunt: quo numero recte summa conficiuntur.*

SVR.

AB OPITERGIO.] Simlerus *Basileæ*, A. EVRGIO TRIDENTO. M. P. CX. publicavit, secutus, puto, quamquam tacet, scriptos liberos. Nostri contra eunt: namque schedæ Cusani *Ab Utergio*, Vaticanæ *Ab Ubitergio*, quomodo *Fredegarius* in *Chronico*: margo *Fabriciani* exemplaris *Ab Opitergio*. Situm urbis signavit *Paulus Diaconus* L. IV. Hist. Longob. C. 47. *Opitergium* quoque civitatem inter *Tarvisum* & *Foro Julii* positam pari modo expugnavit.

WESS.

AD CEPASIAS M. P. XXVIII.] *In Regio, Ad Cerasias M. P. XXXIII. In reliquis ad Cepasias M. P. XXVIII.*

SVR.

AD CEPASIAS.] Ph. Cluverius *Platzburg* in *Plavis* ripa esse docet, & ad *Cepasias* corrigi, quod factum nollem. Videtur à CEPASII, quo nomine noti ex *Cicerone* fratres fuisse, dicta mansio.

WESS.

FELTRIAM M. P. XXVIII.] *Urbs Caesaris carmine, ut Pe. Bembus in historia auctor esse voluit, non nota tantum, sed etiam nimio rigore damnata. Fonti Feltrini Episcopi Paulus Diaconus libro de gestis Longobardorum III. meminit.*

SVR.

FELTRIA.] Ita literati quoque lapides. Est tamen in *Diar. Ital.* C. 26. *Montefalconi* M. A. GIVS STATVTVS FELTRIS.

WESS.

AV-

TRIDENTO.

ITER AB AQVILEIA BONONIAM.

CONCORDIA.

ALTINO.

PATAVIS.

ATESTE.

ANNEIANO.

VICO VARIANO.

VICO SERNINO.

M. P. XXIII.

M. P. CCXVI. Sic.

M. P. XXXI.

M. P. XXXI.

M. P. XXXII.

M. P. XXV.

M. P. XX.

M. P. XVIII.

M. P. XX.

MV.

AVSVGVM M. P. xxx.] *In Regio Aufuco*
M. P. xxx. & *in reliquis Aufugo.* SVR.
AVSGVO.] Refert huc probabili conjectu-
ra Ph. Cluverius *Aufucam* Paulli Warnefridi L.
III. Rer. Longob. C. 30. Tamen si citra omne
dubium fuerit inscriptio ex Ligorii schedis pe-
tita a Gudio p. ix. l., vulgatum non erit sol-
licitandum:

IOVI. OPTIMO. MAXIMO
SACRYM
L. VIEIVS. L. F. PVBE. SABI
NVS. VI. VIR. AVGVSTAL.
PATRONVS AVSGANEI
H. V.

Videntur enim AVSGANEI ab *Aufugo* forma-
ti: hunc *Alsiaga* dicitur. WESS.

CONCORDIAM M. P. xxxi.] *Regium*
xxxv. *reliqua vero xxxi.* SVR.

CONCORDIA.] Totidem m. p. & supra ad-
posuit. Inscripti lapides *PLIAM CONCOR-*
DIAM vocant, qua de accurate disputantem
Ph. a Torre Monum. Vet. Antii p. 344. adi-
Hoc vero praterendum non est, Auctorem
Chronici Ferrariensis, provulgati tom. VIII.
Script. Ital. p. 474. exscripsisse hoc iter. *Ex*
his, inquit, *scriptis* & *confectus est Codex*, qui
Itinerarium appellatur, quem perlegi non semel.
In ultima parte ejus operis inveni rubricam de
spatio & dimensione facta ab *Aquilegia* usque *Bon-*
oniam, qua sic stabat, ut vidi: *Ab Aquilegia*
usque Bononiam sunt CCXV. millia passuum. Ab
Aquilegia Concordiam M. P. XXXI. &c. Jam
quod in ultima parte Itinerarii haec sese reperis-
se dicit, id mihi certo videtur esse argumento,
aut codicem eum decurtatum, aut ordinem ite-
nerum fuisse perturbatum. WESS.

ALTINVM M. P. xxxi.] *In Regio deest*
hac mansio: & reliqua Altino M. P. xxxi. SVR.

ALTINO.] Tabula m. p. xxx. addit. *Al-*
tinum Chron. Ferrariense, quod ab *Attila* ever-
sum ruinas & nominis vestigia ad *Silis* ostium
ostendere *Pignorius* Origin. Patav. C. 13. do-
cet. WESS.

PATAVIVM M. P. xx xii.] *Regium* Pa-
tavis m. p. xxii. & *reliqua m. p. xxxii. Supra*
pag. cxxviii. Patavio Altinum m. p. xxxiii.
constituuntur. SVR.

PATAVIS.] Ita magno consensu MSS.,
quem spernere non libuit, pro *Patavii*, ut in-
fra *Pistoris*, pro *Pistorii*, ubi vide. WESS.

ATESTE.] Auctor Chronici Ferrar. *Ad*
Esium m. p. xv., & mox *Ab Esse*, vocabulo
ad recentiore pronuntiationem inflexo. *Ad-*
esum *Ravennas* quoque L. IV. C. 31. WESS.

ANEIACO.] Vel *Avetiano*. hodie *Mont*
Agnano. SIML.

ANNEIANVM M. P. xx.] *Regium* An-
neiano m. p. xx. *Blandinianum* *Anciano* m. p.
xx. & *infra* *Anneiano*. *Neapolitanum* *Aneciano*,
& *infra* *Antiano*. *Longolianum* *Anetiano*: &
infra *Anneiano*. SVR.

ANNEIANO.] MSS. nostri *Aneciano*. *Chro-*
nicon Ferrar. *Mejanum*. De situ nulla lis est Ph.
Cluverio cum *Simlero*. WESS.

VICVM VARIANVM M. P. xviii.] *Reg-*
ium & *Blandinianum* *Vico Variano* m. p.
xviii. *Neapolitanum* m. p. xviii. *Longolianum*
Vico Fervino m. p. xx. & *Servino* corrigit. SVR.

VICO VARIANO.] *Vicium Varianum* Auctor
Chronici, qui a *Ferraria* v. m. p. femotum esse
adfirmat. *Vigo*, haud procul oppido *Legnano*,
ex Ph. Cluverii sententia erit. *Cusani* codex m.
P. xviii. adponit. WESS.

VICO SERVINO.] Vel *Fervino*. SIML.
N n VI.

MVTINA.
 BONONIA.
 A VERONA BONONIA.
 HOSTILIA.
 COLICARIA.
 MVTINA.
 BONONIA.
 A VERCELLIS LAVDE.
 LAVMELLO.

M. P. XXIII.
 M. P. XVIII.
 M. P. CV. Sic.
 M. P. XXX.
 M. P. XXV.
 M. P. XXV.
 M. P. XXV.
 M. P. LXX. Sic.
 M. P. XXV.
 TI.

VICO SERNINO.] Ita Vaticanæ aliæque obsoletæ sch. dæ; margo tamen Fabriciani libri *Sernino*. Auctor Chron. Ferrat. *A Vico Variano Sermidum* M. P. XX. *A Seruido Mutinam* M. P. XXIV., quæ verior fortasse scriptura est, nisi si Chronici scriptor ex *Sermone*, quod recentius *Vici* huius nomen, *Sermidum* formaverit. Vide Ph. Cluverium L. I. Ital. A. p. 282.

WESS.
 MVTINAM M. P. XXIII.] *Regium XIII.*
 & reliqua XXIII. SVR.

MVTINA.] *Motina* Vaticanus & Cusani MS., sicuti rudibus seculis solebant. *Strata Motinensis* pari sono est apud Donizonem atque alios. WESS.

BONONIAM M. P. XVIII.] *Manuscripta* & *Longolianum* M. P. XVIII., cum consequenti itinere in eisdem à Mutina Bononiam M. P. XXV. numerentur. SVR.

BONONIA M. P. XVII.] Vir doctus Fabricii exemplari *Fortæ XXV.* adscriptum, & recte: nam variis itineribus hoc intervallo hæc urbes sejunguntur ab Antonino & Tabula, nec dissidet nostri temporis intercapedo. Verum quidem est, observationibus egregiorum viro- rum Riccioli, Grimaldi & Cassini paullo amplius spatium, quod urbes disjungeret, fuisse animadvertum, quo de Memoriar, quæ dicuntur, Academiæ R. S. An. CIOCCIII. p. 17. cuius differentia ea causa fuit, quod intervallum non ab utriusque urbis porta, sicuti Romani solebant, sed ab eo Bononienfis Murinensisque urbis loco, ubi observationi inten- ti erant, fuerint permenfi, quemadmodum Delisle in iisdem *Memoriis Anni CIOCCXXV.* p. 56. observavit. WESS.

HOSTILIAM M. P. XXX.] *Hostilia* *Venerensium* *Vici Tacitus Hist. 3. C. 9. meminuit.*

Mox Caecinna inter Hostiliam vicum Vero- nensium, & paludes Cercari fluminis (*ita enim in vetusto legitur exemplari, non Tartari*) castra permuniit. Et eodem libro C. 4. Abrupto ponte Hostiliam rursus, inde Cremonam pergunt: Et item eodem libro, quorum indicio noscitur, VI. Vitellianas legiones, omnemque exercitum, qui Hostiliae egerat, eo ipso die xxx. m. p. emensum, comperta suorum clade, in præ- lium accingi, ac jam affore. *Hostis nomen ser- vat.* SVR.

COLICARIAM M. P. XXV.] *In Regio* Co- licaria M. P. XXV.: & in Blandiniano. Neapolit. vero Colocaria M. P. XXX. Longolianum Colica- ria M. P. XXX: & Colocaria corrigitur: forte Calcariam legendum est: cuius nominis mansio- nis ad Massiliam fit infra mentio. SVR.

COLICARIA.] Hoc MSS. probant. Situm ejus Ph. Cluverius invenit in vico, medio Hos- tiliam inter & Mutinam, Rocaglia. WESS.

A VERCELLIS LAVDEM M. P. LXX.] *In Regio* M. P. LX. & tamen numeri ejus mansio- num LXX. m. p. summam faciunt. In Blandi- niano M. P. LXX: nec numeri, qui in eo exem- plari præferuntur, summam eam faciunt. Idem in Longoliano evenit. In Neapolitano M. P. LX. SVR.

VERCELLIS.] LXX. m. p. plerique scripti libri apponunt. Vir doctus in Fabriciano exem- plari LX. m. p. ex conjectura refinxit, quæ in sua editione Simlerus expressit, & à Cusani schedis legitima agnoscuntur. *Vercellum* Gun- theus Ligurini L. II. & ejusdem ætatis alii appellant. WESS.

LAVMELLVM M. P. XXV.] *In Regio*, Blandiniano, & Longoliano Laumello M. P. XXV. In Neapolitano deest hæc mansio. Ptolemaeus in Li- bycis, qui sunt sub Infubribus Vercellis, *Pa- rados* adjungit, pro *Παράδοξοις*. Ammianus libro XV. C.

TICINO.

LAVDE.

A CREMONA BONONIA.

BRIXELLO.

REGIO.

MVTINA.

BONONIA.

ITER A FAVENTIA LVCAM.

IN CASTELLO.

M. P. XXII.

M. P. XXIII.

M. P. CXII. Sic.

M. P. XXX.

M. P. XL.

M. P. XXVII.

M. P. XXV.

M. P. CXX. Sic.

M. P. XXV.

AN-

xv. C. 8. Comitatu parvo suscepto Cal. Dec. egrediens est: deductusque ab Augusto adusque locum duabus columnis insignem, qui Laumello interiacet, & Ticinum. SVR.

LAVMELLO.] Eadem m. p. in Tabula insunt. *Lomellum maximum & antiquum castrum* dicitur Anonymo scriptori de *Laudibus Papiae* C. xii. *Laumellina* Morenae in Reb. Laudens. p. 813. Ed. Leibnitii. Nomen in nostra tem-pora fersat. Wess.

TICINO.] Hodie *Papia*, *Pavey*. Ponuntur a *Laumello* *Papiam* m. p. xxii. ab aliis xvii. idque rectius. SIML.

TICINO.] Numeris ratio constat, ut ex Tabula & hodierno intervallo apparet. De *Papiae* cognomine lis est. Sigonius, nam Anonymi de *Laud. Papiae* C. 21. ineptias tangere supervacaneum est, L. 1. Reg. Ital. A. 10xc. a Francorum duce *Papio* repetit, qui cum obscurissimus sit & causis inditi nominis non appareat, malim a *Papia* tribu, in qua Ticinenses censentur, Longobardos eum titulum formasse cum Fontanino in *Disquisitione*, qua de corpore S. Augustini, Ticini re-perto, disputavit, censere. Videtur quidem huic opinioni obflare Serm. xxv. Augustini, quo *Papientes* *Ravennasibus* & *Mediolanensibus* junguntur. Verum ea Oratio Hipponensium doctore est indigna, illique a plano quodam subjecta, ut dictionis barbaries argumento est. Wess.

LAVDE.] xii. m. p. MSS. atque editi praefertunt, quod verius est intervallum. Urbem *Mediolanenses* circa A. cixcx. everterunt: insaurari everfam iussit *Fridericus* L. sed pau-corum millium a pristina sede distantia, qua de re J. Ant. Saxius ad *Morenam* p. 1009. Edit. Nov. Wess.

BRIXELLVM M. P. xxx.] *Regium* *Brixel-lo* m. p. xxx. & reliqua *Brixello* m. p. xxx. Sunt qui *Brixillum* scribendum censant. In *Plinii vetustis libris* L. 3. Sect. 20., *Bruxillum* legitur. In *Taciti item exemplari vetusto*, libro *Hist.* 2. C. 39. *Brixellum*, & *Ptolemaeo* in *Gallia Togata* *Episthor.* SVR.

BRIXELLO.] *Brixellus* civitas super *Padi* marginem sita *Paullo* L. III. Gest. *Longob.* C. 18. *Brixillum* oppidum *Sidonio* L. 1. Ep. 5. pa-riter ac *Ambrosio* *Epist.* 35. *Nempe*, inquit, de *Bononiensi* veniens urbe a *tergo* *Claternam*, ipsam *Bononiam*, *Mutinam*, *Regium* derelinquebas: In *dextra* erat *Brixillum*, a *fronte* *Placentia*, ve-terem nobilitatem ipso adhuc nomine sonans. Tum post pauca: Tot igitur *semiratarum urbium* ca-davera terrarumque sub eodem aspectu funera nonne te admonent: quae egregie nobis, qua fortuna conditioneque urbes hae *Ambrosii* tempestate fuerint, ante oculos ponunt. *Donizo* L. 1. *Vit. Machtildis* C. 3. *Bisellum* cor-rupte vocat. Wess.

MVTINAM M. P. xxvii.] *Regium* m. p. xviii. & a *Cremona* *Bononiam* m. p. lxxxviii. *Blandinianum* m. p. xxvi. cum *sum-mam* m. p. xcii. adponat, neque eam conficiat, uno dempto millario: quare legendum adparet m. p. xxvii. quemadmodum in *Neapolitano* legi-tur, quo numero summa ratio constat. SVR.

MVTINA.] De m. p. nimis auctis vide fu-pra p. 99. Wess.

LVCAM M. P. cxx.] In *Regio* m. p. cxv: & tamen mansionum numeri eius exemplaris *sum-mam* m. p. cxx. conficiunt, & reliqua m. p. cxx. numeris mansionum inter se congruentibus. SVR.

IN CASTELLO.] *Castellense municipium* *Frontinus* de *Colon.* p. 121. memorat, quod cum hoc castello componit *Cl. Goeftius*, haud N a 2 sane

ANNEIANO.
FLORENTIA.
PISTORIS.
LVCA.

ITER A PARMA LVCAM.

V I A C L O D I A .

ITER A LVCA ROMAM PER CLODIAM. M. P. CCXXXVIII.

Sic.
PIS-

sane bene. In Piceno enim illud municipium fuit, sicuti alias dictum est. WESS.

ANNEIANO.] Non pariter itineris ordo, ut idem hoc sit atque illud, quod Itinere ab Aquileia Bononiam vidimus. Ph. Cluverius pravum arbitratu nolentibus libris obtrudit In *Apennino M. P. V.*, quod equidem ego improbavero: non diffitebor in numeris esse commissum: ut vero mansionis titulum innoves, causâ nulla est; neque enim insolitum est, ut castella oppidaque eodem sint nomine. Eum vide L. I. A. Ital. p. 291. WESS.

FLORENTIAM M. P. XX.] In manuscriptis, & Longoliano Florentia M. P. XX: sed in Longoliano Florentia corrigitur. Tot vetustiores auctores Florentiae urbis mentionem fecisse videmus, ut mirum videri debeat, eam rem in dubitationem venisse. Ptolemaeo inter mediterraneas Tuscorum urbes *Φλωρεντία*. Procopius praeterea de bello Gothorum libro iii. C. 5. & Suidas ejus mentionem fecere, & dubitationem omnem, vetustissimum exemplar v. librorum Cornelii Taciti, à Philippo Beroaldo juniore in lucem editum, sustulit: cuius libro primo, C. 79. Audiatque, inquit, municipiorum Coloniariarumque legationes, orantibus Florentinis, ne Clanis solito alveo demorus, in amnem Arnun transferretur, idque ipsis perniciem adferret. *Agathias* libro primo, Florentiam & Centum cellas parva Tusciae oppida esse memorat. *Vetusti* praeterea ipsi lapides restant, quorum inscriptiones Petrus Victorius, nostra aetate vir doctissimus, & mihi summe carus, exposuit. SVR.

FLORENTIA.] Florentia Vaticanus & pauci alii, male. Vulgo eam a Gothis everfam & circa Caroli M. aetatem restitutam fuisse ferunt, verum injuria. *Περδωκετο ἡ πόλις* & *ἐκτίσθη ἡ ἀγία* *ἡ ἐκκλησία* *ἡ φλωρεντία*, qui Synodo Ro-

manae sub Agathone interfuit, aliud monet. Vide rom. XVI. Conciliorum Labbei p. 149. & eruditum auctorem Dissert. Chorograph. Ital. p. CCXIII. WESS.

PISTORIS.] *Pistoris* plerique libri pro *Pistoris*, quod Tabula pro *Pistoris* posuit: idem invenio in Decreto Ludovici Augusti, ubi *Pisa*, *Luca*, *Pistoris* & *Lunus* conjunguntur, apud Camillum Peregrinum Histor. Princip. Longob. p. 265. tom. II. Scriptor. Ital. & in veteri monumento, quod Diar. Ital. C. 26. p. 386. Montfauconius inferuit; nam qui in Diario C. VIBIUS VERVUS PISTORIO ortus dicitur, is PISTORIS in lapide ipso originem repetebat, si L. Holsteinus Annot. in Cluverii Ital. p. 38., & Caesar Malvasia Marmor. Felsin. Sect. V. C. 8. recte suis usi oculis sunt. WESS.

ITER A PERME LACA.] Ita habet MS. Impressum exemplar *Iter per me Lacum*. Legendum arbitror, a Parma Lucam M. P. C. SIML.

ITER A PARMA.] Sic Surita publicari iussit, de suis MSS. hic tacens. Cusani schedae, item a Perme Luca; Vaticanae, item a Perme Laca: margo Fabriciani libri, *Iter a Perme Lucum via Clodia M. P. M. C.*, unde vir doctus a Parma Lucam via Clodia M. P. C. prociudit, recte, si viam Clodiam inde sustuleris, quippe sequenti itineri praeposendam aliorum MSS. auctoritate, & auctoris consuetudine, saepe capiti itineris viam, qua pergendum est, praefigentis. Novi Parmam in Actis S. Dominici viae Clodiae apponi, sed ea Clodia veterum est *Amelia*, uti egregie Muratorius ad Donizonem L. I. Vit. Machtildis C. 18. & Dissert. Chronogr. auctor p. L. i. conducuerunt. Viam vero *Amiliam* a Parma Lucam fuisse perductam, huc usque probatum non vidi; quamvis non ignorem

PISTORIS.
FLORENTIA.
AD FINES SIVE CASAS CAESARIANAS.
ARRETIO.
AD STATVAS.
CLVSIO.

M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XII.
VVL.

rem eruditas Differt. Chorographicae suspicio-
nes, quas è manuscriptis confirmari vellem.
Quod ad Lucam attinet, COLONIA LV-
CENSIVM dicitur in Sponii Miscel. p. 168.,
nec is tamen lapis rem confessam redderet, nisi
aliunde coloniam fuisse liqueret: est enim fu-
tilis, nec dignus, qui inter vetusta monumen-
ta locum tueatur. Ecquis enim ferat DIVO TI-
BERIO CLAVDIO QVARTO ELVS AN. NE-
RONI INVICTO PATRI PATRIAE SEMPE
AVGVSTO? WESS.

VIA CLODIA.] *Hac via Flaminiae adijunge-
batur, quod Nasonis carmine apparet, primo de
Ponto libro, 8. v. 43.*

Nec quos pomiferis positos in collibus hor-
tos

Spectat Flaminiae Claudia juncta viae.

SVR.

VIA CLODIA.] Vatic. *Via Clodia Romana*,
quam postremam vocem ceteri libri damnant,
viam huic itineri pramittentes, quod & Su-
ritae MSS. fecisse suspicor: notasset enim, si
quod fuisset discrimen. Via ipsa negotium fa-
cessit. Ph. Cluverius expulsa *viam Cassiam* sub-
stituit L. I. Ital. A. p. 269., Holsteinio con-
sentiente in Cluverii Ital. A. p. 77. Movit
utrumque, quod *Cassia* per mediam Hetruriam
duxerit. Verum ea non satis gravis est causa,
quam ob rem in vitis libris *Cassiam viam* inculce-
mus: nam & *Clodia* per Hetruriam perrexisse
locuples testis est Marcellinus Comes An. 10
xxxviii. referens per *Clodiae aggerem* & *an-
nonariam Tusciam Vitergem esse profectum*, & in
primis scripta Peutingeri Tabula, quae circa
manfionem *Ad Rubras ductum Viae Clodiae* è
Flaminia emittit, pergentem *Ad sextum*, ubi
Cassia ex ea discedit *Vesjos* versus, cum ipsa per
Carcias Forum Clodii tendat. Mecum sentit Cl.
Burmans ad Ovid. I. Pont. 8., & in Adden-

dis, ubi & doctissimum Polenum testem exci-
tat, qui ad Frontini Aequeduct. 11. 71. *Clodiam*
egregie explicuerit. WESS.

PER CLODIAM M. P. cccxxviii.]
*Habent manuscripta & Longolianum: in Regio
duarum mansionum primarum numeri desunt.*
SVR.

AD FINES.] S. Cassano.

SIML.

AD FINES.] L. Holsteinus in Cluver. Ital.
A. p. 72. distantiam incidere ait in nobile op-
pidum S. Joannis, ubi etiam nunc Episcopopo-
rum Arretini & Faesulani confinium est. WESS.

ARRETIVM M. P. xx.] *In Regio Adretio*
M. P. xxv. quae satis indicat Arretium scriben-
dum. Blandinianum item exemplar per vetustum
Arretio M. P. xxv. Ptolemaeo *Arretion*. Livius
lib. x. C. 37. Vulsinius, Perusiam, & Arre-
tium, tres validissimas urbes, Etruriae capita
appellat. Strabo L. v. p. 226. ab Arretio *Romam*
cic. stadia interesse, & Clusio dccc. memo-
rat. SVR.

AD STATVAS.] Tabula hoc situ *Ad no-
vas* habet, unde Ph. Cluverius verum nomen
Ad statuas novas fuisse, haud male censuit. Eo
loci stetit, ubi via, quae Sena Perusium ducit,
Cassiam, seu Clodium potius, intersectat, L.
Holsteinus p. 71. in Ital. A. Cluverii monet.
WESS.

CLVSIO.] Plinius *Clusinos veteres & novos*
L. 111. C. 5. memorat, nomine non re & lo-
co diversos colonos, ut pulchre L. Holsteinus:
contra quidem venit Harduinus Emend. xxxvi.
Pliniani ejus libri, applaudente auctore Differt.
Chorogr. p. ccx., sed teste non bonae fidei
producto: nam fragmentum Antonini, quo
potissimum nititur & ex quo Livium emen-
dat, futile est atque in Annii Viterbiensis in-
clude procusum. Verum hoc commodius ad illa
fragmenta agemus. WESS.

N n 3

VVL.

VVLSINIS.
FORVM CASSI.
SVTRIO.
BACCANAS.
ROMA.

ITER A ROMA FORO CLODI.

ITER AB ARIMINO DERTONAM.
CVRVA CAESENSA.

M. P. XXX.
M. P. XXVIII.
M. P. XI.
M. P. XII.
M. P. XXI.
M. P. XXXII.
M. P. CCXXIX. Sic.
M. P. XX.
FO-

VVLSINIOS M. P. xxx.] *Manuscripta & Longolianum* Vulsinis M. P. xxx. ut satis appareat, oppidum plurimum numero veteres protulisse. Ptolemaeo tamen *Ovada* *Cluver.* Capitolini lapides Vulsinos, & Vulsinenses edunt. *Plinius Lib. 3. C. 52.* Qualiter cum Vulsinii, oppidum Tuscorum opulentissimum, totum concrematum est fulmine.

VVLSINIS.] Sic MSS. pro *Vulsiniis*, ut *Juvenal. Sat. III. 191.* Aut *positis nemorosa inter iuga Vulsiniis.* *Vulsinis* Tabula, *Bulsinis* Ravennas: durant nominis reliquiae in *Bolsena.* Vide *Leand. Alberti Ital. Descript. p. 106.* WESS.

FORO CASSI.] *Guasdo.* SIML.
FORO CASSI.] Forte hoc *Forum Jul.* Obsequenti *Prodig. C. 73.* restituendum est, ubi *Esii forum* edunt, quomodo *Forum Veasii* in *Aethico* pro *Cassii* Foro legitur. Rudera hujus describit *L. Holsteinius* in *Cluverii Ital. A. p. 64.* WESS.

BACCANAS.] *Tacanas* vel *Pacanas.* SIML.
BACCANAS M. P. XII.] *Habent Regium & Blandinianum & Longolianum.* In *Neapolitano* *Daftanas* M. P. XII. SVR.

BACCANAS.] *Cusani schedæ* *Dacanas*, ceteris vulgarum retinentibus. Nominis vestigia superant, ut *Ph. Cluverius* bene monuit, in eo tamen aberrans, quod *Itinerarii* numeros mutaverit, quippe *Tabular* probatos & ab *Holsteinio* p. 64. defensos. *Fundum Baccanas*, sed ad *Appiam* viam, *Anastasius Bibliothecarius* in *Marci Pontificis Vita* memorat. WESS.

ITER A ROMA.] Hoc loco in *Scudii* exemplari hæc interponuntur: *Ab Arimino recto itinere Aquileiam* M. P. CLXXXII. Sic *Ravenna M. P. XXXII.* Inde *navigantur &c.* Ceterum hoc iter supra interpositum fuit *itineri* ab *Vrbe Mediolanum*, ut eo loco annotavimus. SIML.

ITER A ROMA.] *Foro Clodii* omnes libri,

Tabula Foro Clodo. FORO CLAVDIENSES MUNCIP. sunt in lapide *Ligorianum* apud *Gudium* p. LXXXVII. 6. *Plinius* L. III. C. 5. *Novem pagi, Praefectura Claudia Foro Clodii.* Vide vero, ut *fucum* nobis facere aditus sit fragmentorum *Antonini* architectus, ex *Plinianis* verbis *Foro novem paganorum Claudii* fabricans. WESS.

ITER AB ARIMINO.] *Germani milites* *Rumelen* vocant. SIML.

DERTONAM M. P. CCXXVIII.] In *Regio* CCXXVIII. *Blandinianum* CCXXVIII: In *Neapolitano* XXVIII. ut satis adpareat à *librario* CC. numerum omissum fuisse. In *Longoliano* item CCXXVIII. *Supra* mentio facta de *Acemilia* via, quæ à *Scauro* *Dertonam* usque perducta est. SVR.

CVRVAM CAESENSAM.] *Regium* *Curva* *Cuesena* M. P. XX. *Blandinianum* *Curva* *Caesena* M. P. XX. In *Neapolitano* *Caraa* *Cesena* M. P. XX: & *Longolianum* *Curva* *Cesena* XX. *Supra* pagina C. *Caesena* cognomento *Civitatiss* est ab *Antonino* mentio, neque quod spectet *Curvae* cognomentum, assequi possum. SVR.

CVRVA CAESENSA.] Sic & *Tabula* appellat, & *Agnellus* in *Pontificali Ravennate Vita* S. *Felicis* C. 3. *Insist*, quæ *Curva* vocatur, *Caesena*. *Causam* nominis viri eruditi in tenebris latere ajunt: quid si a situ *curva* sit dicta, pariter ac *Brundisium*, quo de *Lucanus* L. V. 426.

Curvoque tenens Minioia testæ
Brundisi,

Firmat suspicionem meam *Sidonius Epist. 3. L. I.* Et tu, inquit, hæc ista *Caesenis* fuerint potius quam oppidi *verna* debilateras? nam quia *furnus* ille *Caesenas* recte *curvus* dicatur, quis dubitet? Est apud *Gudium* inscriptio p. LXXXVIII. 2. in

FORO LIVI.
FAVENTIA.
FORO CORNELI.
CLATERNA.
BONONIA.
MVTINA.
REGIO.
TANNETO.
PARMA.

M. P. XIII.
M. P. X.
M. P. X.
M. P. XIII.
M. P. X.
M. P. XXV.
M. P. XVIII.
M. P. X.
M. P. IX.
FI.

2. in qua RAVENNATI CAEREVIANI CAESENATI Trajano optimo Principi dedicasse quiddam dicuntur, quae si genuina fuerit, jam Ravennas & Caesenas noverimus, ne de Caereviatis, vix ante Longobardorum tempora cognitis dicam, antiquissimus sane, a quo Cerviam recensitam recorder, Agnellus est loco, quo dixi.

FORO LIVII.] *Furlin.*

WESS.

FORO LIVII.] Sic. Car. Sigonius. Vulgati male *Foro Julii.*

SIML.

SCHOT.

FORO LIVI.] *Foro Julii* Cusani MSS., præter verum. Incolæ Livientes Agnello dicuntur in Vita S. Felicis C. 3. *Livientes* accolæ insunt in luore curvo: Bedente veteri amne castra Faventina scrutentur: post Lachernum portum & Eridanora Corneliensis acies lustrat; Coriandri campos & loca omnia circa phalanges armata: sic videtur locus distinguendus: Bedentem veterem amnem, uti scribere debuit, appellat, qui Plinio *Bedesis*, *Bidens* recentioribus. *Lachernus* portus videtur *Saturnus* esse, quo nomine circa Corneli Forum fluvius est.

WESS.

FORUM CORNELII.] *Imola.*

SIML.

FORO CORNELI.] *Audiamus* Paulum Warnefridi L. II. Gest. Longob. C. 18. ubi de Aemilia: *Hac locupletibus urbibus decoratur Placentia scilicet Parmaque Regio & Bononia Corneliæque Foro, cujus castrum Imolae appellatur.* Agnellus in Vita Petri Chrylogi C. 1. *Imolae* nomen Petri ejus ætate vetustius facit, aliaque addit parum probabilia, quæ tangere nolo.

WESS.

CLATERNA.] *Castel S. Petro.*

SIML.

CLATERNA.] *Glacarina* vulgati. Sigonius *Clacerna.*

SCHOT.

CLATERNA.] *Parisinus* codex *Clacerna*,

Varic. Calcerina; Glacarina in Lugdunensi editione ineest. Oppidum Ambrosii ævo jam desolatum fuit, ut ex verbis, quæ supra dedimus, apparet. Nominis vestigia in *Quaderna* manent.

WESS.

TANNETVM M. P. x.] *Habent Regium, Blandinianum, & Longolianum. In Neapolitano Tanetum M. P. x. Livius Tanetum vicum Pado propinquum vocat libro XXI. C. 24. & libro XXX. C. 19. ejus meminit Plinius lib. 3. C. 15. in Regione V III. Italiae, Saltusque Galliani, qui cognominantur Aquinates, Tannitani. Ita enim in pervetustis exemplaribus Toletano, & Casan-augustano legitur. Ptolemaeo inter urbes Galliae Togatae TANNITO: & Polybio libro III. C. 40. TANNITON. xlviii. Mihi in mentem venit in Ciceronis ad Atticum libro 1. Epist. 19. ubi legitur Syllanorum hominum possessiones confirmabam; Volaterranos & Arretimitanos, quorum agrum Sulla publicarat, in sua possessione retinebam: legendum esse, Volaterranos, ac Tannetanos.*

SVA.

TANNETO.] Nomen, quod sub Longobardis, ut ex Paulo L. II. Gest. Longob. C. 2. & Landulpho Sagace in eadem historia liquet, retinuit, ne nunc quidem exolevit. *Tannetanos* Ciceroni a Surita inculcatos pauci credo probabant: *Arretimitanos* Jac. Gronovius, haud male defendit: quamquam id obstat viri doctissimi sententia: videretur, quod *Artemisia* Graecum infusæ sit nomen, quod *Dianium* aut *Artemisiam* Latini appellare. Quare si quid in Cicerone sit novandum, *Arretimitanos* præferrem ab *Armentia* fluvio, quem in *Hetruria* Tabula habet, dictos, quomodo *Lambrani* apud Suetonium Caes. C. 9. accolæ.

WESS.

FI.

FIDENTIA.
FLORENTIA.
PLACENTIA.
COMILLOMAGO.
IRIA.
DERTONA.

M. P. XV.
M. P. X.
M. P. XV.
M. P. XXV.
M. P. XVI.
M. P. X.
ITER

FIDENTIA.] *Fidentiola. Borg S. Dionysio.*

SIML.

FIDENTIA.] Fidentiolam supra *Ἰωνγοῦσαν* appellavit. De hac Pighius Hercul. Prodic.

P. 257.

SCHOT.

FIDENTIA.] In numeris nullus Tabulae atque Itin. H. cum Antonino diffensus est. De *Fidentiola* p. 127. disputatum est. WESS.

FLORENTIAM M. P. X.] *Manuscripta, & Longolianum* Florentia M. P. X. Nec tamen video, quem locum hic obtinere possit: cum à Fidentia, & Parma Florentiam versus, retro iter agatur, ab eo quod Dertonam propositum hoc itinere fuit: ac suspicor ex margine libri irrepsisse, cum ab aliquo Fidentia in Florentiam vertetur: ac postea utrique locum datum. A Plinio in octava regione Faventini, & Fidentini recensentur & praterita Fluvientini, in praesentia Arno appositii. A Ptolemaeo, uti supra monuimus, Florentia, Tuscia attributa, inter urbes Galliae Togatae & Idemae juxta Placentiam, & prope Caesenam Flaviana commemorantur: quare asterisco eam mansionem signavi. SVR.

FLORENTIA.] Surita audiendus non est. Habet Florentiam hoc situ Tabula: eam vero aliam esse atque illam in Hetruria, non est, uti admoceatur. Florentiolam Ravennas vocat L. IV. C. 33. & Luitprandus L. II. C. 17. Duodecim longe a Placentia milliariis juxta Florentiolam bellum parant: ubi nolim vim quicquam fecerit M. P., quae & Tabula adprobat, ob Luitprandum: sunt enim ejus milliaria, quod & alias monui, Itinerarii M. P. productiora. Vide de Florentia veterem quoque Chartam Hildebrandi tom. II. Annal. Benedict. Mabillonii p. 705. Jam si haec Florentia a S. Florentio, cujus ibi Basilica vetus, sit dicta, manifeste apparebit Itinerarium rebus Christianis esse recentius: visum ita erudito scriptori Chorographiae Ital. med. ævi p. cxxI., sed mihi dubium est: quod vero ibidem adnectitur, Florentiolam olim Fidentiolam esse dictam, nusquam

legere aut audire memini. Neque verum puto. Vide supra p. 99. Nunc *Fierenzola.* WESS.

COMILLO MAGNO.] Alias *Cumilo mago*, vel *Cumillum*. *Cigomol* juxta Verfam fluvium. SIML.

COMILLOMAGVM M. P. xxv.] In Regio Comillomago M. P. xxvi. Blandinianum Cum illo mago M. P. xxv. In Neapolitano Cum illo mago M. P. xxvi: & xxv. corrigat. Longolianum Cumilo mago M. P. xxv. SVR.

COMILLOMAGO.] Sigon. Camillomago. in editis Camillo magno. SCHOT.

COMILLOMAGO.] Excerpta MSS. varie scribunt: Cumillomago, Consullomago, Cumillomago. Tabula Camelomagus & Comelomagus: Haud scio an hoc pertineat Camellum castrum, in cujus turri Gunderberga occlusa a rege marito fertur apud Fredegarium C. 51. WESS.

IRIAM M. P. xvi.] Regium, Blandinianum, & Longolianum Iria M. P. xvi. Neapolitanum Iria M. P. xxv. Plinius *Lib.* 3. C. 7., ad Padum amnem omnia nobilibus oppidis nitent, Libarna, Dertona colonia, Iria. Ptolemaeo in Taurinis *Elegm.* SVR.

IRIA.] Fuit circa cognominem fluvium, quem Iram & Hyram recentiores appellant. Jornandes Rer. Get. C. 45. Dertonae juxta fluvium Ira cognomento occiditur: in quibus Dertonae est in agro Dertonensi, ut recte Ph. Cluverius. Audi Hister. Miscellae scriptorem L. XVI. Majorianus apud Ravennam invadit imperium, quod cum prope annos IV. obtinisset, haud procul a Dertonensi civitate juxta Iram fluvium occisus est: adde Comitrem Marcellinum An. cccclxi. Vogliera nunc vocant. WESS.

DERTONAM M. P. x.] Strabo medio inter Placentiam, & Genuam itinere Dertonam constituit: ab utraque ccc stad. distantem. SVR.

DERTONA.] Dertonam recentior ætas nuncupavit. Otho Frisingensis L. II. Gest. Frederici I. C. 17. urbem ejusque situm descripsit, & qui hujus vestigia premere solet, Guntharus

ITER A LVCA PISAS.

M. P. XII.

ITER A LVCA LVNAE.

M. P. XXXIII.

VIA AVRELIA.

A ROMA PER TVSCIAM ET ALPES MARITIMAS ARE-
LATVM VSQVE.M. P. DCCXCVI, Sic.
LO.

rus Ligur. L. II. Vide vero & considera utrum-
nam hæc poetæ,

*Nam licet urbs Ligurum spatio brevior locorum
Disideat, medius Ticius gurgis utramque
Separat, & geminos intersecat unda tumultus.
At quatrigeram spectat TERDONA Papiam,
Omnia plana jacent: non hic mons, silva, vel
amnis;*

Perpende inquam utrum ea his Othonis respon-
deant: Papiensibus conquerentibus plus se a Ter-
dona quam Mediolano molestari: eo quod quam-
vis civitas Papia in sinu quidem Mediolanensium
posita, robur tamen comitatus sui ultra Ticinum
fluvium habeat, isti nullo montis seu fluminis objectu
expositum: animadvertis puto, Guntherum Pa-
piae sedem migrasse & ultra Ticinum trans-
tulisse, secus ac Frisingensis episcopus volue-
rat, & præterea ab utroque nullam Padi habi-
tam esse rationem.

WESS.

PISAS M. P. XII.] In Regio M. P. X. Blan-
dianum & Longolium M. P. XII. Neapolita-
num M. P. XV.

SVR.

PISIS.] Luitprandi ætate Tusciae provincie
caput erat, sicuti L. III. C. 4. proficitur. Benja-
min Tudelensis Itiner. p. 10. a Luca IV. pa-
rasangis semover: verum non satis certum est,
tribusne an quatuor M. P. parasangas suas fue-
rit mensus homo Judæus. x. v. M. P. adponunt
obsoletæ Cusani schedæ.

WESS.

LVNAM M. P. XXXIII.] Neapolitanum
XXXIII. Reliqua M. P. XXXIII. Plinius lib. 3. 4.
primum Etruriae oppidum Luna, portu nobile,
colonia Luca. Sirabo & urbem, & portum
Lunae esse Græcis memorabiles: inter Lunam
item & Pisas Macrae tractum esse, quo Tusciae
atque Liguriæ termino plerique scriptores nisi sint:
ut appositè hoc Itinerario hæc itinera singularia à
Luca Pisas & à Luca Lunam interjiciantur.

SVR.

LVNA.] Lunæ Vaticanus, Lune more se-

culi sui Cusani MSS., quod priores editi
probarunt; Tabula Lunæ, ut patrio casu no-
men urbis extulisse videantur. Nunc in ruinis
est, nec tamen a Normannis desolata, uti L.
Holsteinius & Harduinus tradiderunt, qua de re
egregie auctor Dissert. Chorogr. p. cccx.

WESS.

VIA AVRELIA.] Viam Aureliam ad infe-
rum mare fuisse, Cicero docet. At enim in An-
tonium Philipp. xii. C. 6. Tres viæ sunt ad Mu-
tinam: à superno mari Flaminia, ab infero Au-
relia, media Cassia.

SVR.

VIA AVRELIA.] Ducebat via Aurelia
profecturum per maritima Hetruriae loca Fo-
rum Aurelii usque, unde producta ad Alpes
maritimas atque inde per Galliam in Hispaniam:
de maritimis Alpibus testantur Eutropii allata
a Panvinio in Roma p. 117. & ex eo a Berge-
rio verba: Hetruriae per Aureliam usque ad Al-
pes maritimas ingentes agri sunt, bigque fertiles &
silvosi; quæ tamen in Eutropio incassum que-
siveris, quippe Vopisci in Aureliano C. 47.
Eandem porro in Galliam fuisse continuatam,
& nomen, quo Provinciales vulgo vocant, &
monumenta, inibi reperta, argumento sunt: de
utrisque accurate N. Bergerius L. III. Viar.
Milit. C. 28.

WESS.

PER TVSCIAM.] Primum esse Itinerarii
auctorem, qui Tusciam dixerit, Rhodius ad
Scribonium observat: Paganinus vero Gauden-
tius observ. ad Antiq. Etruscas C. 4. Tusciam
nec in Plinio reperiri, nec in ullo scriptore, qui
vixerit ante Constantinum pertendit: sequeretur
ergo Constantino recentiorum esse Itinerarii
scriptorem. At Tusciam Florus habet L. I. C. 5.
Eandem in Scribonio Largo invenies Compos.
146.; neque ignorata fuit Varroni L. IV. L. L.
p. 10., ut Rhodius & Dukerus, viri celeberrimi,
monuerunt. Novi Rhodium in Tuscia
apud Scribonium, & Scaligerum in Varrone
Tusci refingere, sed invitis MSS. Vaticanis, qui
omnes

LORIA.
AD TVRRES.
PYRGOS.

M. P. XII.
M. P. X.
M. P. XII.
CAS-

omnes *Tusciam*, Rhodio teste, probant. Litteraria monumenta sub Philippis Theop. p. cccc. lxxiv., 3. offerunt *CONSVLAREM TVSCIAE*, sub Severo *CORRECTOREM TVSCIAE* apud Gudium p. xcix. 1., principe M. Aurelio Antonino p. cxxxvii. 5., Ti. Claudio Augusto p. cxxvii. 2., quibus tamen Ligorians lapidibus non admodum fido. Certius pro *Tuscia* Marci Imp. temporibus testimonium præbebit Scaevola Leg. 41. §. 2. D. de Legat. & Fideicom. III., ubi *Tusciam* atque *Umbriam* coniungit. Satis itaque certum est *Tuscia* vocabulum non admodum recens esse, quod tamen Latinitate labente magis est frequentatum. *Tuscia* Constantino Imp. memorat Athanasius Apol. contra Arianos p. 123., & alii, quos coacervavit Cluverius L. II. Ital. A. C. 1. Reddit & hanc Alexandro Tralliano L. 1. p. 29. Ed Steph. Jac. Goupylus cum & *Tugia* legeretur, & eo potissimum colore, quod *Turcia* Alexandri ævo esset ignota. Tu vero alia cognosces ex Menandri Excerptis Hoeschelii p. 86. 87.

ET ALPES MARITIMAS] Alpium maritimarum mentio apud Ptolemaeum, & nationes Alpium maritimarum in jus Latii translatas auctor est Tacitus, qui Hist. 2. C. 12. Maritimas, inquit, tum Alpes tenebat procurator Marius Marurus. Is concita gente, nec deest juvenis, arcere provinciae finibus Othonianos intendit. In Georgio oppido Delphinatus in via militari, quæ Mediolanum ducit, prope Druentiam amnem sita, quod ab Ambruno metropoli xvi. m. p. abest, Cippum cum hac inscriptione, in aversa ejus parte, vidi, anno M. D. L. cum Romam ire haberem.

PIO PRINCIPI
..... INVICTO
RESTITVTORI ORBIS
PROVIDENTISSIMO
RETRO PRINCIPIVM
..... E OMNES
FORTISSIMO
NANIVS RVF. KARVS. V. F. PROC. II.
PRAEFECTVS ALPIVM MARITIMAR.
DEVOTVS NVMINI MAIESTATIQUE
EIVS.

SVR.

ARELATVM VSQVE DCCXC.] In Regio Arelatum usque DCCXC.; & reliqua Arelatum usque M. p. DCCXCVI. & omnia eadem in hujus itineris sine Arelate: fuit rectus casus priscis auctoribus Arelas. Straboni non recte in vulgatis exemplaribus Ἀρελάτας pro Ἀρελάται. Item à Pomponio, Tranquillo, & Ammiano Arelate. A Festo Avieno, ut arbitror, non recte pro Arelatum, Arelatus illic civitas attollitur, Theline vocata, sub priore saeculo, Graio incolente. Ptolemaeo Ἀρελάτων Κολάνας. Ausonius Gallus Clar. Urb. VIII. §. 1.

Pande duplex Arelate tuos blanda hospita
portus:
Gallula Roma Arelas, quam Narbo Martius,
& quam
Accolit Alpinis opulenta Vienna colonis.

Duplicem enim urbem Arelate Ausonius, eam ob
causam, in sine carminis Mosellae adpellat.

— Duplicemque per urbem
Qui meat, & dextræ Rhodanus dat nomina
ripæ.

Et epist. quadam ad Paulinum:

Vtque duplex Arelas, Alpinae testis Viennæ.
SVR.

ARELATVM.] Placuit ætatis posterioris scriptoribus Arelatus: nam ne quid de Ptolemaeo dicam, sic est in L. 13. C. de Apellat. τὸν Ἀρελάτον Athanasius Hist. Arian. p. 361., Hilarius Fragm. V. Operis Histor. p. 133r. Vincentius, qui cum ceteris missus fuerat Arelatum: neque aliter Sulpicius L. II. Hist. S. C. 55. aut Suidas in Φαλαγγίον, aut Idatius, pluresque alii, vocare solent.

LORIVM M. P. XII.] Omnia exemplaria Loria præferunt; ego Lorium legendum arbitror. Julius Capitolinus C. 2. Antoninum Pium Loria educatum refert in via Aurelia, ubi palatium extruxit, cujus, inquit, hodie reliquæ manent: & apud Lorium alienatum in febrî. Eutropius L. 8. C. 4. eadem attribuit milliaris; nam obivisse apud Lorios villam suam, milliaris ab urbe XII. auctor est.

SVR.

LO.

CASTRO NOVO.
CENTVM CELLIS.
MARTHA.
FORVM AVRELI.

M. P. VIII.
M. P. V.
M. P. X.
M. P. XIII.
CO-

LORIA:] Hoc & MSS. nostri ostentant, a Salmatio ad Capitolinum in Lorio versum ex Tabula: mihi res adhuc dubia: Lorium enim, Loris & Loris locum appellari multorum testimonis Ph. Cluverius vicit. Rudera descripsit L. Holsteinus in Cluver. Ital. A. p. 43. Wess.

PYRGOS M. P. XII.] Habet Regium & Longolianum, atque infra iidem à Turrium mansione XII. M. P. assignantur. Blandinianum Pyrgos XI. M. P. & Longolianum, sed XII. corrigi: & infra XII. M. P. proferunt. Rutilius Numatianus Ostiensis portu solvens, ita in Itinerario prosequitur, lib. 1. §. 223.

Alia prælegitur tellus, Pyrgique recedunt,
Nunc villæ grandes, oppida parva prius.

Strabo à Pyrgis Ostiam ccl. stadia constituit.

Svr.

CASTRVM NOVVM M. P. VII.] Manuscripta habent, & Longolianum. Castri novi colonia maritima Livius L. 36. C. 3. meminisse anno v. c. DLVIII. Plinius L. 3. C. 5. Castrum novum & Pyrgos in Tuscis adjungit: atque item Ptolemaeus. Castrum hoc, Inui Castrum dictum ejusdem Rutilii carmine ibidem conjicimus; nam illi Centum cellas adjungit §. 227.

Stringimus *** & fluctu, & tempore Castrum,

Index semirutæ porta vetusta loci.

De Castro Inui Servius ad illud Virg. vi. Aen. §. 776.

Pometios, Castrumque Inui —

Svr.

CENTVM CELLAS M. P. v.] Id (inquit Plinius minor ad Cornelianum scribens) loco nomen est: qui cum urbi adeo vicinus esset, satis videtur lib. vi. Ep. 31. indicare, nedum oppidi, sed ne vici quidem nomen fuisse id temporis adjectum. Villam fuisse pulcherrimam viridissimam ægis cinctam describit, quæ litori immineres: cu-

jus in sinu portus, velut Amphitheatrum, sinistrum brachium firmissimo opere munium esset, dextrum illo ipso tempore conspiceretur. In ore, inquit, insula adfurgit, quæ illatum vento mare adiacens frangat, turumque ab utroque latere decursum navibus præstet. Eo se evocatum in consilium à Trajano Caesare scribit. Rutilius Claudius ex Castro Inui §. 237.

Ad centum, inquit, Cellas fori defleximus
Auro,
Tranquilla puppes in statione sedent.

Strabo in ea regione Regis villam commemorat; quæ Malacoti Pelasgi regia fuerit, quæ an ad Centum cellas pertineat, mihi dubium est: nisi pro certo adfirmant Centum cellarum ruinas, civitatis nunc cognomento Veteris adificiis contineri. Huc Diogenem præfectum, cum parte militum Roma egressum contendisse auctor est rerum à Gorbis gestarum Iohannes Magnus lib. xiii. cap. vii. Infra Itinerario quoque maritimo, à Castro Novo Centum cellas v. M. P. assignantur. Svr.

CENTVM CELLIS.] Ita MSS. & Paulinus de Martiani periculis:

Longinquiores portum ab urbe adlabitur,
Cui Centum cellis nomen est.

Procopius L. II. Bel. Goth. C. 7. sudas, i. e. d. 400 & 20 Augustis stadiis CCLXXX. Roma disjungit, quæ L. Holsteinio in CCLXXX. visum est mutare, quod ex XLVII. M. P. aquent; recte, si Procopius VII. stadiis singula M. P. dimitteretur: at supra probatum dedimus, VII. stadia in ejus libris unis M. P. paria esse: Vide itaque utrum numero rotundo sit usus. Wess.

MARTHAM M. P. x.] In Regio Martia M. P. x. Reliqua Martha M. P. x. Martham fluvium ab Antonino constitutum ferunt à Marthæ lacu cognominatum. Svr.

FORVM AVRELI M. P. XIII.] Habet Regium exemplar & Neapolitanum: Blandinianum M. P. XIII: atque item Longolianum, sed hoc XIII. corrigi. Svr.

COSAM.
AD LACVM APRILEM.
SALEBRONE.
MANLIANA.
POPVLONIO.
VADIS VOLATERRIS.

M. P. XXV.
M. P. XXII.
M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XII.
M. P. XXV.
AD

COSSAM M. P. xxv.] *Manuscripta & Longolianum* M. P. xxv. *Plinio* L. 3. C. 5. *Portusque Telamon, Cossa Volcentium à populo Romano deducta. Strabo* à Populonio Cossam dccc. tribuit stadia: & alios d. c. assignare perhibet. *Ptolemaeo* in maritimis Tuscorum Τηλαμόν. "Οσσα. Κόσσα: & vetustiss interpres Osae fluminis ostia verit: & mox Cossae. *Stephano* Κόσσα πάλιν Ὀσάτων, & τῶ μισρογέω. *Syr.*

COSSAM.] Veteres libri una sibilante scribunt, uti *Virgilius* *Aeneid.* X. 168.

Quique urbem liquere Cossas, —

& *Rutilius* L. I. 286. cum nota *Burmanni.*

AD LACVM APRILEM M. P. xxii.] *In manuscriptis & Longoliano legitur. Ab Prille amne lacus hic nomen sumpsisse videtur. Plinius post vada Volaterrana, & Populonium, Hinc, inquit, amnes Prille, mox Vmbro navigiorum capax: Tamesi Plinii vetusta exemplaria non satis eam vocem prille exprimunt, sed Pile. In Itinerario tamen maritimo Antonini huius lacus fit mentio. Ab Alminia portum Telamonis, fluvium Vmbrohem, Lacum Aprilem. A Lacu Aprile in Alma flumen.*

AD LACVM APRILEM.] *Constanter hoc MSS. defendunt; nec tamen est, qui lacum ita nominaverit: Ciceroni enim Prelus Milon. C. 27., Plinio amnes Prille dicuntur. Vide Ph. Cluverium* L. II. Ital. A. p. 475. *Wess.*

SALEPRONE.] *Vd Salumbronis. In fragmentis Originum Marci Catois scribitur, Italiam olim Sale Vmbrohem dictam. Siml.*

SALEBRONEM M. P. xii.] *Regium Salebroneum* M. P. XII. *Neapolitanum Salebroneum* M. P. XII. *In Blandiniano Sale prone* M. P. XII: & item *Longolianum: sed Salebrone corrigi. Mihi Plini locum, & Itinerarium maritimum perpendenti, nihil certius ac verius videtur, quam ad Vmbrohem legendum: qui fluvius non modo navigiorum capax à Plinio memoratur, sed*

*ab eo Vmbriae tractum nomen accepisse. Neque me fugit virum utique doctum Panvinum Onuphrium Salepronem, inter huius Itinerarii mansiones edidisse: & Volaterranum Salebroneum. Neque verisimile est Vmbrohem fluminis hoc itine- re mentionem non fieri. Cicero ad Q. Fratrem epistolarum libro II. Epist. 6. Labronis stationis, sive portus meminit: Erat autem, inquit, iturus, ut aiebat, A. D. III. Id. April. ut, aut Labrone, aut Pisis conscenderet; ut forte Vmbrohem legendum sit, quoddam ejus fluminis ostium recte naves conscenderentur, ut *Rutilius* in Itinerario suo docet lib. I. 337.*

Tangimus Vmbrohem, non est ignobile flumen,

Quod tuto trepidas excipit ore rates.

Tam facilis pronis semper patet alveus undis

In pontum quoties fœva procella ruit.

In fragmento Itinerarii huius, quod in fine libro- rum Longolianorum adpositum est, in Tiberino itinere Salenumbronis mansionis fit mentio. Syr.

SALEBRONEM.] *Saleprone* MSS. nostrorum excerpta. *De Vmbrohe* ne cum *Surita* cogitemus, Tabula facit, quæ post Vmbrohem fluvium Saleborna M. P. XII., & Ravennas L. IV. C. 32., ubi *Hasla, Vmbrohe, Salembro, Malliana. Ph. Cluverius* L. II. Ital. A. p. 475. amnem fuisse adfirmat, summaque audacia in *Plinio* L. III. C. 4. pro vulgatis, Hinc amnes Prille, mox Umbro, substituit: Hinc Salebro cum lacu Prille, mox Vmbro. At quis cum docuit Salebrone fuisse fluvium? quos scriptos libros habet auctores? Putem amnis Prille *Plinium* scripsisse, & lacum intellexisse, in quem fluvius cognominis influebat. Quæ *Simlerus* ex *Catonis* Originibus habet *Anni* augas redolent. *Wess.*

MANLIANA M. P. viii.] *Ptolemeus in mediterraneis Tuscorum Manliana. Syr.*

MANLIANA.] *Manliana* Tabula cum iisdem

AD HERCVLEM.

PISAE.

PAPIRIANA.

LVNAE.

BOACEAS.

M. P. XVIII.

M. P. XII.

M. P. XI.

M. P. XII.

M. P. XII.

BO.

dem M. P. Ravennas, sicuti vidimus, *Malliana*.
 Ptolemaei *Manliana*, utpote in mediterraneis,
 nisi si in eorum positione error sit, hic referri
 non possunt. WESS.

POPVLONIO.] *Populonium* & *Populonium*
 vocant, qua de re F. Oudendorpius ad Fron-
 tinum L. I. Stratag. C. 2. A Graecis directum
 fuisse Annales Reuberi tradunt 150000. In
Tuscia Populonium, maritima, a Graecis, qui
εὐβοῖαν vocantur, depraedata est. Portum urbis se-
 rior aetatis S. Severae nuncupavit: Walterus in
 Translat. S. Monicae C. 3. Inde applicuimus ad
 portum S. Severae circa *Populonium*. WESS.

VADIS.] *Volaterris* M. P. XXI. I. Sigonius
Volaterranis M. P. XXV. SCHOT.

VADIS VOLATERRIS.] Id Cusani, Pa-
 risinis, & schedis, quas vir doctus versavit, cu-
 jus Fabricianum fuit exemplar, cum M. P.
 xxi. inest: veteres editi accedunt, sed xxv.
 M. P. probantes. Tabula *Vadis Volaterris* M. P. x.,
 errore in numeris manifesto. Forte, quae *Volat-*
terrana prius, *Volaterra* deinde appellatur
vada. WESS.

AD HERCVLEM M. P. XVII.] *Habent*
Regium & *Blandinianum*. In *Neapolitano* M. P.
 xi. *Longolianum* M. P. xviii. & xi. corrigi.
 Ptolemaeo inter *Lunae promontorium*, & *Atrni*
fluminis ostium *Ἡγεαδῆς* ideo. SVR.

AD HERCVLEM.] xi. M. P. scriptus Cu-
 sani liber; xvii. M. P. pristinae editiones. Ph.
 Cluverius & Ch. Cellarius, viri doctissimi,
 portum *Herculis Labronis* fuisse putant, & eo
 quidem situ, quem celeberrimus portus *Libur-*
ni obtinet. Habet sane Itiner. Maritimum
 pari intervallo portum *Pisanum*, estque apud
 Ciceronem L. II. Q. Fratr. Ep. 6. *Labronis*
 mentio. Vereor tamen vehementer, ut recte
 hæc conjungantur: nam Cicero tantum dicit,
 ut aut *Labronem* aut *Pisum* consenderes, nihil de
 Hercule addens: liquet quidem *Labronem* ad
 mare fuisse, non autem hanc esse mansio-
 nem: jam cum *Salebrone* in hac ora videri-
 mus, prorsus mihi persuadeo, eam Cicero-
 nis designasse. Deinde adduci non possum,

ut credam, *Liburni*, tanquam sua ætate jam
 clari, *Zosimum* L. V. C. 20. meminisse: quæ
 enim de navibus *Liburnici*, ab urbe Italiae,
 ut ait, dictis, memorat, ea sine controversia
 fecidis erroribus sunt obstita, quæ & *Appianum*
 L. II. Bel. C. p. 743. insipienter confecta erunt
 ad hoc, si *Liburnum* seculo V. nobilitatum
 fuit, quæ tandem causa est, quamobrem nul-
 la ejus, nisi fera, sit mentio? Scio in Ptolemaei
 Latinis Tabulis & versione conspicuum esse;
 sed & male illic collocatum & a Graecis abesse
 novi. Fuerit ergo ad *Herculeum* ubi portus *Li-*
burni est, multo tamen id nomen recentius,
 & ex *Ligurno* formatum. Vide L. Alberti Ital.
 Descript. p. 40. WESS.

PAPIRIANA M. P. LI.] *Legitur in Regio*
exemplari, & Blandiniano. In *Neapolitano* Pa-
 piriana M. P. xxi. *Longoliano* xi. & xii. corri-
 git. Inter *Lunam* & *Pisas* Strabo, quod supra
 admonuimus, *Macrae tractum* interjacere memo-
 rat, quo *Tusciae*, atque *Liguriae* termino plerique
 scriptores sint usi. In hoc tamen Itinerario *Papi-*
riana inter *Pisas* & *Lunam* interponuntur. At-
 que haud scio an *Papirianae* fossae sint, quas
 Ptolemaeus inter mediterraneas *Tuscorum* urbes
 collocat: sed cum itinera hac ad certas mansio-
 nes deflectere soleant, neque semper directis viis
 peragerentur, forte eas fossas designat: & *Papi-*
rianas ea ratione legendum erat, ut fossæ subau-
 direntur. SVR.

PAPIRIANA.] Fossis *Papirianis* Tabula
 unde male a Ptolemaeo in mediterranea trans-
 latae sunt. xii. M. P. Cusani MSS. WESS.

LVNAE.] Tunc M. P. xxvii. Cusani schedæ,
 quibus *Parissinae* cum vetustioribus editis
 accedunt, sed xxi. M. P. amplexæ. WESS.

BOACEAS.] Vel *Boastia*, Ptolemaeus *Boastii*
fluvii meminit. SIML.

BOACEAS M. P. xii.] In *Regio* *Boacias*
 M. P. xii. & reliquis *Boaceas*. SVR.

BOACEAS.] *Boacias* scriptus Cusani liber.
Boastis Ptolemaei est, uti post *Simlerum* ple-
 nius a Cluverio assertum est L. II. A. p. 73.

WESS.

BO.

BODETIA.
TEGOLATA.
DELPHINIS.
GENVA.
LIBANVM.
DERTONA.
AQVIS.

M. P. XXVII.
M. P. XII.
M. P. XXI.
M. P. XII.
M. P. XXXVI.
M. P. XXXV.
M. P. XXVIII.
CRI-

BODETIAM M. P. XXVII.] *Habet Regium exemplar. Blandinianum & Longolianum* Bodecia M. P. XXVII. *Neapolitanum* Bodecia M. P. XXI.

BODETIA.] Neapolitano MS. assentitur Cusani. Tabula ad *Monilia* praefert: unde Ph. Cluverius L. I. Ital. A. p. 72. *Monelia* hoc loco refingit, Holsteinius probante & rem certissimam esse affirmante. Non ausim tantis viris obloqui, neque etiam a MSS. recedere. Diffiteri tamen non possum, ortam mihi esse suspicionem, *Bodetiam* eandem videri ac *Boddalas* Ptolemaei, quam *Fossis Papirianis* adjungit: Est ea quidem in mediterraneis, sed cum Geographus in *Papirianis fossis* erraverit, potuit & in *Bondelias* situ peccatum esse. Viderint peritiores.

TECOLATAE.] Vel *Tecolata*. Ptolemaeo *Tegulia*.

TEGVLATAM M. P. XII.] *Regium Tegolata* M. P. XII. & infra hoc ipso itinere, in hoc exemplari, altera occurrit ejusdem nominis mansio. In reliquis utrobique *Tecolata* legitur.

TECOLATE.] Sic vulgo. Sigonius *Tecolata*.

TEGOLATA.] *Tecolata* & *Tozelata* MSS. praebent. Est *Tigulia* Plinii L. III. C. 5. Nunc in ruinis, quas *Tegresa* vocant, jacet, III. M. P. a Segesta *Tiguliorum*, sive *Sestri*: neque enim audiendus est Cluverius, qui *Tiguliam Sestri* esse iussit, ut bene L. Holsteinius in Cluverium Ital. A. p. 10. animadvertit.

DELPHINIS M. P. XXI.] In *Regio Delphinis* M. P. XXI: & in reliquis *Delphinis* M. P. XXI. Plinio L. 3. C. 4. in Liguria, portus *Delphini*. In *litterario Maritimo Antonini*, à portu *Veneris* portum *Delphini* conlocat, qui hodie nomen *pans* retinet.

DELPHINIS.] *Portum Delphini* Chronic. *Pisanum* c10LXXII. Rectius *Walterus* in

Translat. S. Monicæ C. 1. die IV. Maji A&S. *Sanctorum*.

GENVA.] *Margo Fabriciani libri Gentia*. Medio ævo *Jannua*, de quo & *Genhæ* nomine egregie ineptit Jac. Auria principio L. X. *Annal. Genuenf. Caffari*, appellabant.

LIBANVM M. P. XXXVI.] In *Regio Libanum* M. P. XXXV. & in reliquis *Libanum* M. P. XXXVI.

LIBANVM.] Ita vulgo. Sigonius *Liburna*, & mox *Dertbona* cum H. spiriui.

LIBANVM.] *Libarnum*, quod Tabula M. P. XXVI., veriore a Genua distantia, habet, rectum est. Plinio & Ptolemaeo *Libarna*, quo modo vetus lapis *Diar. Ital. C. 26. Montfauconii T. BILLIENVS DEXTER LIBARNA. T. VETVLEIVS PRIMVS LIBARNA. Sozomenus* hanc, aut certe *Dertonam*, videtur *Asigona* *modus* & *Aryvelas* L. IX. H. Eccl. C. 12. appellare: nam *Verona*, quam *Henr. Valesius* malebat, esse non potest ob ea, quæ *Sozomenus* addit.

AQVIS.] Tabula *Aquis Tatellis* XXXVII. M. P. a *Dertona*, unde *Aquas Statiellas* intelligi oportet: eas autem, ut nunc *Aqui*, ita *Aquas* aut *Aquis*, neglecto *Statiellarum* cognomine, sæpe appellaverunt. De *Aquis*, de *Genua* est in *Capitulari Lothari I. Imp.*, edito a Cl. *Muratorio* inter additamenta *Legum Longobardicarum*. *Aquas* *Luitprando* L. II. C. 11., XL. fere milliaribus a *Papia* abesse, at L. IV. C. 2. L. milliaris, dicuntur.

CRIXIA.] Nunc *Crosera*. *Canalico*, nunc *Caralupo*.

CANALICO.] Tabula *Crixia* M. P. XXII. ab *Aquis* & *Canalico* M. P. XX. De utriusque situ, cum nusquam alii memorarint, confutendus est Ph. Cluverius L. I. Ital. A. p. 83.

CRIXIA.
CANALICO.
VADIS SABBATIS.
PVLLOPICE.
ALBINGAVNO.
LVCO BORMANI.
COSTA BALENAE.

M. P. XX.
M. P. X.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XV.
M. P. XVI.
AL-

VADIS SABBATIS.] Vel *Vada Sabata*.
Savona. SIML.

VADA SABATIA M. P. XII.] *Plinio lib. 3, 5. in Liguria portus Vadorum Sabatium: ita enim in vetustis legitur exemplaribus, & in vulgatis portus vadum sabatium. Ptolemaeo inter mediterraneas urbes Liguriaе Sabatium. Strabo L. 4. p. 210. ad Genuam Ligustinum emporium, & Sabatia vada nuncupata: quae paludes sunt. Apeninus quidem à Genua, Alpes vero à Sabatiis initium capiunt. Inter Genuam vero & Sabatios idem cclxx stadia interesse perhibet: sed hoc directo itinere, non mansionum diversionibus. Hec vada intelligi voluit D. Brutus ad Ciceronem scribens lib. II. Ep. 13. Constitit, inquit, nusquam prius, quam ad Vada veniret: quem locum volo tibi esse notum. Jacet inter Apeninum & Alpes, impeditissimus ad iter facientium.* SVR.

VADIS SABBATIS.] Straboni Σαβᾶτιον ὄμαδος. Intervallum quod in eo est, nihil M. P. nocere debet Itinerarii, uti Casaubonus volebat. Ducit enim haec itineris pars non secundum litus sed per Apeninum Dertonam, Aquas Statiellas, sicuti post Cluverium Palmerius animadvertit. Vada vero haec Savonam esse Simlero Ph. Cluverius assentitur, merito contra veniente L. Holsteinio in Cluver. p. 8. Diversa enim esse & situs & Cassari Annal. Genuens. L. VI. p. 483. produnt. Et tota, inquit, die vastantes a ponte Lavagnolae, quae prope Savonam, usque ad Vadum. Tum post pauca: Et nocte illa iecerunt in Vado: die crassima de Vado redeuntes versus Savonam usque ad portas civitatis. Maneat itaque Vadorum situs in Vadi sive Vai. WESS.

POLLUPICE.] Sive *Lollupice*. Final. SIML.
PVLLOPICEM M. P. XII.] *In Regio Pullupice M. P. XII. Blandinianum Pullupice M. P. XII.* SVR.

PVLLOPICE.] *Pollupice vetusti nostri libri edunt. Finale nunc esse, virorum doctorum consensione constat. Finalis Annales Caffarii An. 1100c. meminerunt, & castri, quod dicitur Fine, ultra V. miliaria determinati ab Alaba p. 455.* WESS.

ALBINGAVNUM M. P. VIII.] *In Regio Abingaulo M. P. VIII. & reliqua Abbingauno M. P. VIII. & Longolianum XIX. Strabo post Sabatia cccclxx. Albigaunum esse oppidum refert, cuius incolae Ligures Ingauni appellantur. In vetustis Plinii exemplaribus Album Ingaunum appellatur. In vetusto codice Taciti Hist. 2. 15. Vitelliani retro Antipolim, Narbonensis Galliae municipium, Othoniani Albigaunum interioris Liguriaе, revertere. Neque aliter in Ptolemaei libris quam Ἀλβιγάνων.* SVR.

ALBINGAVNO.] *Finarium sive Finale xv. m. Albigauno Auctor Itineris Romani, quod Labbeus Bibliotheca Novae inseruit, remonet. Seculo IX. Albeganum dicebatur, ut ex Lotharii I. Capitulari liquidum est, Annalibus Genuef. Albiana.* WESS.

LOCO BORMANI.] Vel *Locobormani* aut *Locebani*. SIML.

LVCVM BORMANI M. P. xv.] *In Regio Luco Bormaci M. P. xv. Reliqua, Loco Bormani M. P. xv. Bormanici oppidi, longissime ab hac mansione distantis, usque in Teictolagibus meminit Plin. L. 3. C. 4.* SVR.

LVCO BORMANI.] *Cusani MSS. Locobormam, Tabula Luco Bormani, Ravennas Luco Vermanis. Bormanus, cuius hoc loco latus fuit, Dei localis cognomentum est, Germanorum sermonem redolens.* WESS.

COSTA BALENAE.] *Costa Bellens plerique MSS., neque aliter Tabula: Ravennas Costa Ballenis. Fuit ad portum Mauricii, ubi nunc Costa Rainera, Holsteinio indice.* WESS.
AL-

ALBINTIMILIO.

LVMONE.

ALPE SVMMA.

HVCVSQVE ITALIA.

AB HINC GALLIA.

CEMNELO.

M. P. XVI.

M. P. X.

M. P. VI.

M. P. VIII.

VA-

ALBINTIMILIVM M. P. XVI.] *In Regio exemplari deest hæc mansio. Blandinianum Albintimilio m. p. xiv. Neapolitanum Albintimilio m. p. xvi. Longolianum Albintimilio m. p. xvi. In vulgatis Plinii exemplaribus oppidum Albium Intemelium, quæ in Toletanæ Bibliothecæ exemplari, & aliis vetustis desiderantur. Tacitus Hist. 2. 13. Vertit iras in municipium Albintimilium: & in versuto Albintimum. Ptolemaeo item corrupte Αλβιντιμον. Strabo lib. iiii. p. 202. ex Albingauno ad Monœci portum stadia cccclxxx. tribuit: quo in medio urbem ingentem esse Albium Intemelium, cuius habitatores Intemelii vocentur: atque inde conjicere, quod è Sabbatis Alpes primordia sumunt. Alpium enim prioribus seculis Albiam vocari: & cum Ligures partim Ingauni partim Intemelii: eorum colonias ad mare deductas, unam quidem Albium Intemelium, quasi Alpium, alteram vero Albigaunum vocari. Quæ ratione Albigaunum scribendum erat, & Albium Intemelium. Sed quoniam de Intemiliis necessario mentio facta est, cuius nationis M. Caelius Rufus, in epist. ad Cicer. meminit, libet Taciti locum, sæde depravatum, corrigere. Ita enim in Agricola vita C. 7. legitur: Sequens annus gravi vulnere animum domumque ejus afflixit. Nam classis Othoniana licenter vaga, dum in Templo, Liguriæ pars est, hostiliter populatur, matrem Agricolaë in prædiis suis interfecit. Intemelios enim pro in Templo legendum esse adparet ex eo loco, cuius supra fit mentio, & ex Hist. 2. ejusdem Taciti. SVR.*

ALBINTIMILIO.] Meritissimo Ch. Coleerus Suritæ in Taciti Agricola emendationem laudavit: quod vero Intemelios a se primo Tacito redditos arbitrat, id mihi indicio est, fugiente oculo ea, quæ Surita scripsit, ab eo recepta esse. M. SABINVS FAB. ALBINTIMILI EVOC. AVG. SALVT. est in Sponhii Miscellan. p. 155. at in Gudianis è Ligorio inscriptionibus p. clxxxviii. 9. SEX. SENTIVS SEX. F. POMPTINA LOLLIANVS

INTEMEL. AL. MIL. COH. X., quasi urbs Intemelium Albium esset. Ιωάννης Διάκκος & Ἰωάννης & ἄλλας ἐκκλησίας Βιθυνίας in memorat in Concil. Constantinop. 112. p. 149. tom. xvi. Concil. G. L., urbis vocabulo jam tum ad hodiernum sonum inflexo.

LVMONE.] Nulli alii hæc dicta est, quod resciscere quivi; nec numeris parum fanis ella auxilii spes è MSS. est.

ALPEM SVMMAM M. P. VI.] Non videtur qua ratione hoc itinere, quod ab Onuphrio Panvino editum est, Alpes summas legatur. Summus enim locus Alpium maritimarum, quo iter hoc dirigebatur, intelligitur: uti diversis in locis Antoninus summum Penninum, & summum Pyrenaeum appellat. Manuscripta & Longolianum Alpe summa m. p. vi, Caesar summas Alpes adpellat Alpium culmina libri iiii. inquit: Qui à finibus Allobrogum & Lacu Lemano &umine Rhodano ad summas Alpes pertinent. SVX.

ALPE SVMMA.] Alpe[m] maritimam intelligendam esse è Tabula citra dubium est. Apposita sunt Simleri verba Comment. de Alpib. p. 87. Porro Alpis summa non ita accipitur Antonio, uti plerique summas Alpes apud Caesarem interpretantur; nempe proprium & peculiariter nomen jugi, ita dicti, quod summum sit inter Alpes, uti Rhenanus existimasse videtur. Sed summum Alpis est cacumen ejus montis, per quem iter describit. Sunt autem hodie in omnibus Alpibus, per quas frequentius iter fit, hospitia & Xenodochia quadam pro viatoribus extructa, quæ tamen, quia ignobilia sunt, nullo proprio nomine annotari poterant, ideoque Antonius summum Alpis pro vertice & mansione in vertice extructa ponit. WESS.

HVCVSQVE ITALIA.] Hac in Regio non adponitur.

VSQVE HVC ITALIA.] Agnoscent vetusti libri & manu & formis descripti, & recte, ut dicitur.

CEMENELOVM M. P. VIIII.] Neapol. Comenelo M. P. XIIII. & reliqua Comenelo

VARVM FLVMINE.
ANTIPOLI.
AD HORREA.
FORVM JVLI.

M. P. VI.
M. P. X.
M. P. XII.
M. P. XVIII.
FO-

lo M. P. VIII. *Plinio Lib. 3. §. 7.* oppidum Vediantiorum civitatis Cemelion, portus Herculis Monoeci, Ligustina ora. *In Toletano vero Gemellino. Ptolemaeo in Vediantis Kayevideor.*
SVR.

CEMENELO.] Ponitur hoc oppidum in Gallia contra Plinii & Ptolemaei, Italiae tributum, sententiam: verum hi Varo flumine Italiam terminant, non *Alpe Summa*, uti Itinerarium. In eadem Gallia ab Ufuardo & veteri Provinc. Notitia agnoscitur, sicuti Ph. Cluverius in Ital. A. & Sirmoudus Praefat. ad Homil. S. Valeriani docuerunt. Adde Acta S. Pontii C. 15, tom. II. Miscel. Baluzii. *Fines Italiae transiens urbem sub Alpium jugo procul sitam petit nomine Cimelam.* Jam verum esse urbis, quod Antoninus dat, cognomen, testis est Sponii lapis Miscel. p. 109., quo C. PATER NVS CEMENELENSIS continetur. Plura offert Honoratus Bouche L. III. Hist. Provinc. C. 2. §. 3.
WESS.

VARVM FLVMEN M. P. VI.] Varum flumen Italiam à Narbonensi provincia dirimit, unde Plinius lib. 3. §. 6. universae Italiae ambitum ab eo flumine ad Arsam designat, Ptolemaeus item Narbonensem provinciam ad Ofsia Vari determinat. Inde Caesar L. 1. Bel. Civil. C. 37. iter ab Legionibus ex Hispania factum ad Varum flumen, atque ibi reliquam partem exercitus esse dimissam tradit. Strabo ex Hispaniae, & Galliae confinis, quibus Pompeii tropaea constituta erant, ad Antipolim, & Varum flumen militaria numerat, & medium esse inter Antipolim & Nicaeam.
SVR.

VARVM FLVMINE.] Sic volunt MSS. Lucanus L. I. 404.

Finis & Hesperiae promoto limite Varus.

ex quo suos hortulos Vibius Sequester rigavit, Varus, inquit, hic nunc Galliam ab Italia dividit, ante Rubicon; verum imperite. Rubicon ad superum mare Italiam & Cisalpinam Galliam terminat, Varus ad inferum. V. Cluverius L. I. Ital. A. C. 2.
WESS.

ANTIPOLIM M. P. x.] *Plinio L. 3. C. 4.* oppidum Latinum Antipolis: & quare Latinum vocet, ex Strabone discimus. At enim, quod cum Antipolis in Narbonensi Gallia sita sit, Nicaea in Italica regione, Nicaeam in Massiliensium jure permanere, & in ea provincia existere: Antipolim vero intra Italicas connumerari: & cum Massiliensibus judicio consententem, ab eorum imperio liberam faciam. Tacitus Hist. 2. 15. Antipolim Narbonensis Galliae Municipium adpelat, SVR.

ANTIPOLI.] Tabula idem intervallum agnoscit. Videtur utrique Strabo obstat L. IV. p. 184., Antipolim stadiis LX. Varo removens, nec facit tamen: sunt inter Varum atque Antipolim Leugae Provinciales 11. & s., quarum singulae 111. M. P. Strabonis aequant, IV. vero M. P. Itinerarii, ut exemplis bene multis Hon. Bouche L. III. Hist. Provinc. C. 2. patefecit. Stadia Strabonis LX. M. P. VII. & s. non excedunt, estque eorum par ratio ad Leugas 11. & s., quae M. P. X. Itinerarii. Antipolis in *Antibes* perdurat.
WESS.

AD HORREA.] Accedit Tabula. Labbeus & Samsonius Napoule, H. Bouche L. III. Hist. Provinc. C. 4. p. 148. Grasse esse arbitrat. De Horris saepe dictum est.
WESS.

FORVM JVLI M. P. XVIII.] *In Regio Forum Juli M. P. XVII. reliqua M. P. XVIII. Strabo navale Caesaris Augusti, Forum Juli vocatum, & inter Olbiam & Antipolim constructum esse. Plinius lib. 3. C. 4. Forum Julii Octavianorum colonia, quae Pacensis appellatur; & Claffica.*
SVR.

FORVM JVLI.] XVII. M. P. Regii MS. Tabula adfirmat. CIVITAS FOROVLIENTIS est in lapide apud H. Bouche L. IV. Chorogr. Provinc. C. 2. p. 247. *Furiolana Monacho S. Galli L. II. Gest. Caroli M. C. 27. Urbem Furiolanam, quam, qui sibi scoli videntur, Forum Julienfem nuncupant.* Annales Caffari Genuens. *nundinas & mercatum Fori Julii celebrant p. 332.* Strabo inter Massiliam & Forum Julii stadia 10 C. interesse ait, quae sane
P p

FORVM VOCONI.
MATAVONIO.
AD TVRREM.
TEGLATA.
AQVIS SEXTIS.

M. P. XXIII.
M. P. XII.
M. P. XIII.
M. P. XVI.
M. P. XVI.
MAS-

non respondebunt, nisi si, quod paullo ante diximus, observetur. WESS.

FORVM VOCONII.] Vel *Vocona*: mendo-se tamen, ut videtur. Distantia ejus a Foro Julii in uno exemplari ponitur XII. M. P., in altero, quod emendatius videtur, XIII. M. P. Sic etiam inter *Varum* & *Cemenelum* ponuntur VI. M., ubi rectius XI. M. P. ponentur: & inter *Varum* atque *Antipolin* X. M. P., quibus addenda V. sunt. SIML.

FORVM VOCONI M. P. XII.] *Plancus Ciceroni lib. X. Ep. 17.* Forum Voconii à Foro Julii quattuor & viginti M. P. abesse prodit, & is numerus mendo non vacat: cum XII. tantum M. P. hoc itinerario adsignentur. SVR.

FORVM VOCONI.] *Voconia* liber Parisinus. Tabula XVII. a Foro Julii separat. Planci locum non mutavero. Simlerus enim XIII. M. P. in MSS. invenit, quæ epistolæ numeros adfirmant. Videtur hoc Forum fuisse, ubi *Luc* est in Provincia aut *Le Canes* non longe a *ponte Argentei*. Vide Honorat. Bouche de hac egregie disputantem L. III. Hist. Provinc. C. WESS.

4. MAVTOVONIUM M. P. XII.] *Regium* Matabonio M. P. XII. Blandinianum Mauta vonio M. P. XII. & Longolianum: Neapolitanum Mauto M. P. XII. SVR.

MATAVONIO.] MAVTOFONIO codex Parisiensis cum Lugdunensi edito. *Maitavono* Simlerus Basileæ provulgavit; Tabula *Mata-vone*, è quibus inter sese comparatis Amp. M. Altingius notis MSS. in Tabulam *Matarone* & *Mataronio* format, persuasus in *Torone*, oppido ad ripam dextram Argentei fluminis, nominis locique reliquias durare. Mihi non videtur hæc tuta via, præsertim cum mansionis situs sit dubius. Hon. Bouche *Cabasse* esse censet ob hunc lapidem, inibi repertum:

IMP. CAES. FL. VAL.
CONSTANTINO. P. F. AVG.
DIVI. MAXIMIANI. AVG.

NEPOTI. DIVI. CONSTAN-
TINI. AVG. FILIO
XXXIII.

Repetit XXXIII. M. P. a Foro Julii, non male, si cetera responderent: atqui inter Forum illud & Matabonium M. P. sunt XXXVI. Ita- que ampliabilibus. WESS.

AD TVRREM.] Similiter Tabula, sed XVII. M. P. additis. Est in hoc tractu vicus *Turres*, situ sonoque satis conveniens. Insignite vero Sa- varo ad Sidonium peccat L. II. Ep. 1. p. 95. *Atu- rensum civitatem* cum hac mansionem componens. Hoc si non est toto cælo, certe tota est errare provincia. WESS.

TEGLATA.] *Tecolata*: hæc alia est a superiore, quam *Tiguliam* Ptolemaeo & Plinio esse diximus in Liguria; hæc vero Galliae Narbonensis oppidum est, quod hodie *S. Maximini* nomen habet. SIML.

TEGLATA.] Novit & hanc Tabula: Ravennas bis *Tegulitiam* nominat. Oppidum autem *S. Maximini* esse non potest, quoniam ab Aurelia via id longius femorum est. Labbeo *Trez*, quod pari distantia a priore mansionem & sequenti abest, Boucheo illi proximum *Ped-giere* placet. Ut ut est, nrbs *S. Maximini* olim satis ampla fuit, servatæ in templo Divæ Magdalenæ lapidem inscriptum:

SVAE COLLECTANEAE
FECIT. L. THEMATILLA
ET. L. VAL. CERTVS. L. VALERIO
LYCINO. FILIO. PIENTISSIMO
FECERVNT.

Hon. Bouche, qui L. IV. Chorog. Prov. C. 2. p. 213. eum exscripsit, opinatos plerosque auctor est, quod ductus literarum essent parum elegantes & penitus implicati, omnia Hebraea esse & magnum aliquod arcanum, *S. Maximini* manu his involucris reconditum, completi, seque ægre hominum stultitiam & superstitionem discussisse. Adde Thes. p. 100 LX. II. & hinc corrige. WESS.

AQVAS

MASSILIA.
CALCARIA.
FOSSIS MARIANIS.
ARELATE.

M. P. XVIII.
M. P. XIII.
M. P. XXXIV.
M. P. XXXIII.
ALI-

AQVAS SEXTIAS M. P. XVI.] *Reg. exemplar* Aquis Sextis M. P. XVI. Blandinianum & Longolianum Aquis Sextis M. P. XV. Neapolitanum Aquis M. P. XVII. Strabo a Pompeii tropaeis, Hispaniae & Galliae confiniis, ad Aquis Calidas, quas Sextias nominant, prope Massiliam LIII. M. P. numerat. Plinius Lib. 3. C. 4. Salyorum oppidum esse, qui perperam Salices Ptolomae cognominantur. Epitome Liviana libri lxi. C. Sextius Procos. victa Salviatorum gente coloniam Aquis Sextias condidit, ob aquarum copiam, & calidis & frigidis fontibus atque ad nomine suo ita appellatas. Strabo cum de Sextii colonia ab eo mentio fit, partem calidarum earum aquarum, in frigidas permutatam perhibet.

SVR.

AQVIS SEXTIS.] Hoc MSS. & vetera monumenta probant apud Fabretum C. v. 322. SEVIRO. AVG. IN. PROVINCIA. NARBONENSIS. COLONIA. AQVIS. SEXTIS. & in Pontific. Arelat. Petri Saxii p. 115. Ed. Menk. P. SETIVS. FLORVS. IIIIII. AVG. COL. IVL. AQVIS. ET. COL. AREL. Cusani liber M. P. XVII., Tabula xv. adponit.

WESS.

MASSILIA.] Vel *Massalia*.

SIML.

MASSILIA.] *Massaliam* per primam vocalem, Graecorum more, libri quidam. Sigonius *Massiliam*.

SCHOT.

MASSILIA.] Ita constanter scripti codices. *Μασσαλία* in *ἱεροῦ πόλιν*, ob sacra Apollinis, Dianae & Minervae credo, Oppianus L. III. Haec. *ἵ.* 544. appellat. Sium urbis expinxit Eumenius Paneg. ad Constantinum Aug. C. 19.

WESS.

CALCARIA.] Vel *Calcana*. Schudio *Caban-na*.

CALCARIAM M. P. XIII.] *Calcariae*, a calce dicta: lex *Juriconsulti Ulpiani* VII. de *poenis*. In *Calcariam* quoque vel *Sulphurariam* damnari solent: sed haec metalli sunt magis.

SVR.

CALCARIA.] Verum id est & Tabulae ac Ravennati probatur. A *calce*, ut bene Surita, nomen est, uti & *calcaris* fornacibus apud Plinium L. XVII. C. 9. & *calcarisfusus*, quos cu-

ra excoquenda calcis tangebant, Leg. 37. C. Theod. de Decurion. Nunc *Carry* esse volunt, ubi ad suam usque aetatem calcarias fornaces fuisse H. Bouche L. III. H. P. C. 4. observat.

WESS.

FOSSAS MARIANAS M. P. XXXIII.] *Plinio*, ex *versus* exemplari *Toletano*, lib. 3. 4. Ultra, fossae ex Rhodano, C. Marii opere & nomine insigne stagnum.

SVR.

FOSSIS MARIANIS.] Duxit has *Fossas* Marius ex Rhodano per campum lapideum, *la Crau*, usque ad oppidum, a fossis dictum, *Foz*, superantque earum vestigia circa *Galejon*, quemadmodum erudita dissertatione Honor. Bouche L. III. Hist. Prov. C. 5. p. 164. & c. probavit, & ex eo *Harduinus* Emen. XXV. ad *Plinianum* L. III.

WESS.

ARELATE M. P. XXXIII.] *In Regio Arelate* M. P. XIII. *Reliqua Arelate* M. P. XXXIII. *Strabo* pari intervallo distare Arelate a Massilia, atque Narbonem a promuntorio *Veneris* *Pyreneae*.

SVR.

ARELATE.] In *Sponii Miscel.* p. 165. COL. IVL. PATERNA ARELATE. Est & in *Gruteri* Thef. p. CLIX. 8. lapis, in quo *MAMILLARTA* videtur nuncupari, cujus tituli causam ignorare se *falsus* est Ill. *Scaliger* Lect. *Aufon.* L. II. C. 30. At *Pet. Saxius* Pontific. *Arelaten.* princ. a *Mammis*, quoniam ab *Arelaten* agris opem fidemque, ut ait, *Gallia* acceperit, derivat: addit ex eadem causa *The-linen* a *Graecorum* *ῥαλιν* *Avieno* fuisse appellatam, quam opinionem approbavit *Hon. Bouche* L. IV. *Chorogr.* Prov. C. 4. §. 1. Hoc demum est, ut *ingenue* agam, acutum cernere! *Verius* *Pet. Marca* L. I. Hist. *Bearn.* C. 13. §. 14. vocabulum *MAMILLARTA* distrabendum & *M. MILIARIA*, quemadmodum & lapis praefert, legendum censuit, qui tamen cum de *MATRE Arelate*, unde *miliaria*, uti ex urbe *Roma*, per *Gallias* initium ordirentur, accepit, multo inferior est *Th. Reinssio* L. III. *Var. Lect.* C. 16. certiora docente, quem vide-

WESS.

ALI-

ALITER A ROMA COSAM.
 CAREIAS.
 AQVIS APOLLINARIS.
 TARQUINIOS.
 COSAM.

ITER A ROMA PER PORTVM CENTVM CELLIS. M. P. LXVIII. Sic.
 LXVIII. Sic.
 M. P. XVIII.
 M. P. IX.

IN PORTVM.
 FREGENAS.

ALITER A ROMA.] Cusani MSS. *Al iter a Roma*. Lugdunensis editus *A Litera Romacoso*: an aliud iter a Roma voluerunt? *Coso* in plerisque libris legitur.

CAERE M. P. xv.] Mirum est quam detortum, ac depravatam nomen librarii ex pervulgato & noto reddiderint. In Regio Caeretas legitur: & in Blandiniano & Longoliano Cereias. Neapolitanum Cerciari. Livio, Plinio, Straboni, Ptolemaeo, & Stephano Caere. Ab eo institutum esse, sacra caerimonias vocari, quia Caerites ea infractio reip. statu perinde ac florente coluerint, Valerius Maximus lib. 1. c. 1. auctor est. Plinius lib. 3. 5. à mari intus 1111. M. P. SVR.

CERETVS.] Alii rectius Cera. SCHOT.
 CAREIAS.] Cereias MSS. nostri. Careias, quod dedimus, in Tabula est, neque multum abeunt codices Suritae. Caere ut sit, situs non patitur. Illud haud dubie oppidum est, quod Caeratas Frontinus L. II. Aqueduct. p. 240. Ed. Keuchen. vocat. *Alfietinas* conceptionis modus

— cum ex lacu *Alfietino* & deinde circa *CAREAS* ex *Sabatino* &c. Sedem habuit, ubi nunc *Galera*, sicuti docuit L. Holsteinius in Cluv. Ital. A. p. 44.

AQVIS APOLLINARIS.] Sic MSS. Tabula *Aquas Apollinaris*. Ph. Cluverius eas cum Caeretanis confudit, notatus propterea ab Holsteinio. Nunc *Stilianus* vocitant. WESS.

TARQUINIOS M. P. xii.] In Regio, Tarquinios M. P. xii: & in reliquis Tarquinios M. P. xii: Tarquinii urbs Livio, & Plinio lib. 3. 5. populi Tarquinientes. Dionysius Halicarnassensis L. 3. p. 184. florentissimam Etruriae urbem adpellat, in qua Damaratus Corinthius domicilium constituit. SVR.

TARQUINIOS.] La Tarquinia sive La *Turchina* veteris cognominis reliquias servat. WESS.

ITER A ROMA PER PORTVM CENTVMCELLAS] Hic portus à Claudio Imperatore excructus est: qui Augusti in Itinerario portuum & positionum ab hoc eodem auctore cognominatur. De eo portu, quem Ostiensem Tranquillus adpellat, plura à Dione libro ix. p. 772. referuntur, quem perfecisse, magnitudine animi, & potentia Romana dignum; quod loca circum ostia Tiberis, neque tuta navibus adpellendis essent, neque portus opportunos haberent. Plinius libro xxxvi. C. 9. D. Claudius aliquot per annos asservatam, qua Caius Caesar importaverat omnibus quae unquam in mari visae sunt, mirabiliorem, turribus Puteolano ex pulvere exadificatis, perductam Ostiam, portus gratia, meruit. Longius ab urbe portum quam Ostiam distare hoc ipso itinere admonemur, quo ab urbe in portum XVIII. M. P. assignatur & statim subdit urbem ab Ostia XVI. M. P. distare. Rutilius *Numatianus* ejus in itinere meminit lib. 1. N. 155.

Pande precor gemino placatum Castore portum,
 Temperet aequoream dux Cytherea viam.

Procopius portum ab urbe Roma cxxvi. stadiis abesse memorat, & decursum fluminis ad portum describit, qui dextro brachio fluminis adangebatur: & urbem eo loco à praeiis Romanis constructam, & muro praevalido munitam, cui à portu ipso illi proximo nomen inditum fuerit, quem portum hic Antoninus designat: nam ab eodem Procopio traditur ad levam ex altera parte, qua in mare Tiberis altero brachio insuit, urbem Ostiam adiacere, & eam fluminis ripa fuisse contiguam. Hae de Bello Gothorum libro 1. C. 26. ab eo traduntur.

SVR.
 CEN.

ALSIO.
AD TVRRES.
PYRGOS.
CASTRO NOVO.
CENTVM CELLIS.
AB VRBE OSTIS.
LAVRENTO.
LANVVIO.

M. P. IX.
M. P. IIII.
M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. VIII.
M. P. XVI.
M. P. XVI.
M. P. XVI.
PRAE-

CENTVM CELLAS M. P. LXVIII.] *Hæc mansio summa deest in Regio, sed numerorum ejus ratio cum ea congruit. In Blandiniano & Longoliano LXVIII. & in Neapolitano LXVIII. Centum cellarum nomen recentius erat, quàm ut à Plinio referri possit: cujus nec à Ptolemaeo fit mentio.* SVR.

CENTVM CELLIS.] *Portus Trajani inibi conditus à Plinio Seniore haud dubie commemorari non potuit. De Centumcellis dubites non immerito: videtur enim verussum & ex re ipsa sumptum nomen; quæ quoque causa est, quam ob rem id in vulgus abiit, nomine portus Trajani paulatim oblitterato.* WESS.

IN PORTVM M. P. LXVIII.] *Strabo libro v. p. 226. à Pyrgis Ostiam CCLX. definit: & in medio Alsum interjacere, & Fregenas: tametsi bis corrupte in editis quibusdam Alsum pro Alsum legitur. Designat præterea à Costa oppido supra mare sito, Ostiam navigantibus exigua oppida occurrere, Gravisca, Pyrgos, Alsum, & Fregenas.* SVR.

IN PORTVM.] *VIII. M. P. addit non sine peccato Parisinus MS. Procopii stadia CCXVI. accurate respondent M. P. XVIII., quæ in Tabula insunt. Portum, portum urbis, portum Augusti appellant, ut Ammianus L. XIX. C. 10. cum Lindebrogii nota & Ada Martyrii Ignatii, ubi Ufficerium vide. De Rutili verbis, à Surita paulo ante productis, consule P. Burmanni commentaria.* WESS.

FREGENAS M. P. VIII.] *Plinius lib. 3. 8. in Tuscis, qui Tyrtheni dicebantur, Alsum & Fregenas adiungit. Livius L. 36. C. 3. Fregenas maritimum oppidum adpellat.* SVR.

FREGENIS.] *Coloniae dignitate insignes fuisse docet Cluverius. MYNIC. FREGENATES sunt in lapide Ligoriano apud Gudium p. CLXXXVI. 6., & quod miraberis, Neptunus FREGINVS p. XL. 2.*

NEPTVNO SEVERIANO
FREGINO
S. P. Q.
FREGEN....

ALSIO.] *Est in ejus veteri sede villa sine castellum Urfinae gentis Palo.* WESS.

CENTVM CELLIS.] *Sic alii legunt, sed non recte. Terminus enim viz.* SCHOT.

AB VRBE LAVINIVM.] *Ita Sigonius, additis M. P. LXVIII. Sed errat calculus, nisi legas XLVIII.* IDEM.

AB VRBE OSTIS.] *Hoc malunt MSS. aut Hostis, quibus Tabula adscriptatur: Ostia enim recentiore ævo, vocis originationem secuti, plarium numero pronuntiabant, ut exemplis bene multis Ph. Cluverius L. III. I. A. C. 13. commonstravit. Urbem XVI. M. P. Roma fuisse, testis Eutropius est L. I. C. 5. & scholiastes Lucani, nuper à F. Oudendorpio è MSS. erutus, L. VI. 76. hæc notans. A Roma dicit Ostiam civitatem; & ipsa enim tantum abesse, nisi Tiberis torqueretur: quia si per flexus torqueretur XXIV. M. sunt, recto itinere XVI. Quæ vero C. Sigonius addebatur Lavinium M. P. LXVIII., ea ex conjectura nata fuisse suspicor; absunt enim à libris.* WESS.

LAVRENTVM M. P. X.] *Plinius ab Ostia statim Laurentum subjungit. Strabo Aeneam cum Anchise patre, & Ascanio filio Laurentum adplicuisse memorie esse prodium, auctor est: atque idem prodit Dionysius Halicarnassensis.* SVR.

LAVRENTO.] *XVI. M. P. magno confensu, cui obviam ire non libuit, MSS. apponunt. S. Lorenzo, ac si à S. Laurentio nomen esset, nunc vocant.* WESS.

LAVINIO.] *Vel Lanuvio. SIML. LANVVIVM M. P. XVI.] Regium Lanuviones M. P. XVI. Blandinianum, & Longolianum Lanuvio M. P. XVI. Neapolitanum Loniano M. P.*

AB VRBE BENEVENTO VSQVE M. P. CLXXXVIII. Sic.

M. P. XII.

GABIOS.

M. P. XI.

PRAENESTE.

M. P. XXXIII.

SVB ANAGNIAE.

M. P. VIII.

FERENTINO.

FRV-

xv. *passim* in *Aldino* Lavinium.

SVR.

LANUVIO.] Hoc MSS., præter cum, quem Fabriciani exemplaris possessor versavit, agnoscunt: *Lavinio* Simlerus & Lugdunensis dederunt; atque hoc solum verum esse Paulus Merula pignat Cosmogr. Part. II. L. IV. p. 825. ex Tabula, quæ ab Urbe per Ostiam & Laurentum viam Lavinium usque continuat. Permutari sæpe a libraris Lavinium & Lanuvium Ph. Cluverius L. III. I. A. p. 935. & N. Heinssius Ovidii L. VI. Fast. §. 60. docuerunt; possetque adeo suspicio non injusta esse, idem & hoc loco evenisse. Quia tamen plerique omnes MSS. in *Lanuvio* conspirant, & Tabula non idem omnino iter persequitur, nolim quicquam mutari; in primis cum Lavinii ab Urbe distantia non conveniat: aberat enim stadiis CL., Appiano L. II. B. C. p. 725. auctore, quæ XVI. M. P., si ea ab Urbe repetas, sunt auctiora; sin, ut sane fieri oportebit, anteriorum mansionum numeros in summam addas, longe spatio signato erunt minora. Putem indicari iter Roma Lanuvium, ut paullo ante Roma Ostiam & Roma Laurentum, nec negavero M. P. iusto esse minora. WESS.

VIA PRAENESTINA.] Ejus initium a porta est Esquilina, quam Procopius propterea L. I. B. G. C. 19. *Praenestinam* appellat. CVR. VIAE PRAENESTINAE est in Theop. p. ccccxvii. 2. v. Jos. Mar. Suaresium L. I. Praenest. A. C. 19. WESS.

GABIOS.] *Gabrios* vel *Glabrios*. Lego *Gabios*. Gabiorum enim urbs, cujus plerique veterum meminere, ad viam Praenestinam sita fuit, non longe a Roma, ut Dionysius Halicarn. scribit: sed ipsius ætate desolata fuit, relictis tantum aliquot tabernis in usum iter agentium. SIML.

GABIOS M. P. XII.] *Dionysius* Gabios, via Praenestina ad centesimum ab urbe stadium collocat libro III. p. 252. & xcvi. stadia XII.

milliarium consciunt. Strabo itidem L. v. p. 238. *Praenestina* via inter Latinam & Valeriam Gabios locat, ab Urbe, & Praeneste ex aquo stadiis centum distantes, quæ si vera dimensio, Praenestina urbi XII. M. P. applicanda erant, aut ab Urbe, Gabios XI. M. P. ut ex aquo distarent, SVR.

GABIIS.] Ita Sigonius. Male alii Gabris.

SCHOT.

GABIOS.] Vaticanum hoc amplectitur, ceteri *Gabrios*, quod margo Fabriciani libri in *Gabios* mutat. Tabula XI. M. P. addit, nec plura Praenestinae urbi, egregieque adeo Straboni adscriptatur. WESS.

PRAENESTE.] Hieronymus in Martyrum indice, quem L. d'Achery Spicilegio inseruit, & Notkerus a. d. xv. Kal. Sept. xxxiii. M. P. ab urbe separant, intervallum x. M. P. intemptive augentes. Sita urbs erat in monte *Aventino*, sive, uti in veteri MS. Vibii Sequetris Suaresius invenit, *Apennino*, aut *Arentino*, ut Joan. Boccacius: nobilitarunt eam præter alia sortes de quibus Cicero, Procopio in MS. Boico *Praenestina* dicitur, ad quem modum Anastasio Bibliothecario & multis aliis *Praeneste*, unde nunc *Palestrina*. Vide Jos. Mar. Suaresium L. I. Praenest. A. C. 3. WESS.

SVB ANAGNIAM M. P. xxxiii.] In *Regio* Sub Anagnin M. P. xxxiii. In *Blandiniano*, & *Longoliano* Sub Anagnin M. P. xxxiii. In *Neapolitano* Sub Anagnin M. P. xxxiii. ut legendum sit sub Anagniam, uti supra Sub Romulam: aut utrobique Sub Romulæ, Sub Anagninae. SVR.

SVB ANAGNIE.] Sic alii. Sigonius *Anagnina*. SCHOT.

SVB ANAGNIAE.] Hoc Parisinus inest schedis: alia sui temporis more modoque *Sub Anagnin*. Dicta mansio est, quod *Sub Anagnin* esset: *Compositum Anagninum*, Livio L. XXVII. C. 4. non ignotum, Tabula hoc situ habet. WESS.

FE-

FRVSINONE.
FREGELLANO.
FABRATERIA.
AQVINO.
CASINO.
VENAFRO.

M. P. VII.
M. P. XIII.
M. P. III.
M. P. VIII.
M. P. VII.
M. P. XVI.
TEA-

FERENTINO.] In integrum hanc mansio-
nem ex MSS. & editis restituimus, a Surita
neglectam. WESS.

FRVSINONE.] Vel *Frusione*. SIML.

FRVSINONE.] Vaticanus *Ferentino* M. P.
VIII. *Fabrateria* M. P. III. *Frusione* M. P. VII.
Fregellano M. P. XIII., non bene. Est in la-
pide apud Gudium p. IX. 6. A. AGNEIYS. L. F.
OYE. NIGER ILVIR COLON. FRVSIN. Ju-
venalis Sat. III. 224.

— optima Sorae
Aut *Fabrateriae domus*, aut *Frusinone paratur*.

De civitate *Frisilone*, unde nostro tempore *Frusi-*
slone, habes in Hormisda Anastasii. WESS.

FREGELLANVM M. P. XIII.] In Regio
Fregellano M. P. XXIII., et infra *Frusinone*
Fregellanum M. P. XV. designat. *Livius* lib. 8. 22.
Fregellas, Sidicinorum agrum, ac deinde Vol-
scorum, coloniam deductam auctor est. *Plinius*
lib. 3. 9. cum *Fabraternis* & *Ficolenfibus* *Fre-*
gellanos recenset. Hoc loco oppidum, aut praedium
significari videtur. SVR.

FREGELLANO.] Ita alii. *Sigonius* *Fregel-*
lit. SCHOT.

FREGELLANO.] MSS. hoc probant. *Sigo-*
nii *Fregellis* conjectura debetur, ut multa. Di-
versiorum aut praedium in agro *Fregellano* in-
dicatur. WESS.

FABRATERIAS.] Alii ita. *Sigonius* vero
Fabrateria. SCHOT.

FABRATERIA.] A *Simlero* est *Fabraterias*.
Lugduni dederunt *Fabrateria* M. P. XIII., sed
invitis MSS. Servat nominis locique reliquias
Fabrateria. WESS.

AQVINO.] *Silio Italico* *ingens Aquinum* L.
VIII. 405. *Ciceroni* *municipium frequens Philip-*
II. C. 42. *PATRONVM MVN. AQVINAT*. le-
ges in lapide apud Gudium p. xxxvii. 7.
Nunc praeter rudera ingentia & veterem *Basi-*
licam pauca superant caesa, de quibus *Ange-*

lus de Nuce ad. S. *Benedicti* vitam C. 16. Por-
ro in Tabula eadem M. P. infunt. WESS.

CASINO.] Alias *Caslinio*. SIML.

CASINO.] *Castrum Casinum* *Gregorius* M.
appellat in *Vita* S. *Benedicti*, atque hunc in mo-
dum C. 8. describit: *Castrum namque, quod Ca-*
sinum dicitur, in excelsis montis latere situm est,
qui videlicet mons dissenso sinu hoc idem castrum
recipit, sed per III. M. in altum se subrigens, ve-
lut ad aera cacumen tendit. Apparet hinc *Ca-*
sinum non fuisse, ubi nunc celeberrimum in
summo monte *Benedictinorum* est monaste-
rium, sed in montis ejus decliviori latere, quo
antiquae urbis superbas reliquias conspici *Ang-*
de Nuce ad *Gregorii* M. locum testatur. Qua-
re jure eos reprehendit, qui *Casinum* in montis
verticem imposuerunt, nec recte tamen *Ph.*
Cluverium illis accensens, ut ex ejus L. III.
Ital. A. p. 1042. *cnivis* manifestum erit. Quod
autem *Gregorius* M. *Apollinem* in montis ca-
cumine *Benedicti* tempestate cultum fuisse pro-
dit, id lapide *Ligoriani*, modo bonae fidei sit,
Casini, ut fertur, reperto, comprobabitur apud
Gudium p. xxiv. 2.

APOLLINI. INVICTO. MITHRAE
SACRVM

T. AVFIDIVS T. F. STEL. PRINCEPS
PATRONVS MVNIC. ET. COLON.
CASIN. MVNIC. IIIIVIR QVINQ.
D. D. KAL. AVG. VINOMALO ET
OPILIONE COS.

Consules *Vincomalus*, hoc enim verum ejus
nomen, & *Opilio* magistratu insignes scire
An. CCCCLIII. Habet & id monumentum
alia prorsus notabilia, quae hujus loci non est
excutere. WESS.

VENAFRO.] *Vulturno* flumini appositum
est, *Erchemperto*que *Hist. Longob. C. 29.*
Edit. *Ekhardi* *Castrum Venafranum* dicitur: pari
modo *Venafranos Comites* reperies L. II. *Chron.*
Casino.

TEANO.
ALIFAS.
TELESIA.
BENEVENTO.

M. P. XVIII.
M. P. XVII.
M. P. XXV.
M. P. XVIII.

L A V I C A N A

AB VRBE BENEVENTO VSQVE.
AD QVINTANAS.
AD PICTAS.

M. P. CLXX. Sic.
M. P. XV.
M. P. X.
COM.

Casin. C. 37. *Civitatem Benafranam* in Chron. Vulturnensi p. 376. *Urhem Benafro* p. 377. *Ve-*
nabri data est lex 22. C. Theod. de *Cursu Publ.*
WESS.

TEANVM M. P. XVIII.] *Manuscripta &*
Longolianum Theano: & *supra* Teanum scri-
bendum esse monimus. Et hoc idem est Sidici-
num. SVR.

THEANO.] Sic quidam libri: veteres lapi-
des absque spiritu, ut dixi *supra*, & *Alifas*,
geminata liquida, Inscript. Italiae. SCHOT.

ALIFAS.] *Alifas* Lugduni vulgatum est,
Parisiensi MS. non verante. Est autem *Alifas*
ex usu recentioris ævi. Leo Ostiensis L. I. Chron. Casin. C. 36. *Inde Alifas pertransiens*
per Telesiam venit ad Civitatem, que nominatur
S. Agathæ, quibus gemina sunt in Chron. Longobardico apud Camillum Peregrinum p. 268. Vide *supra* p. 122. WESS.

LAVICANA] Strabo Lavicanam viam à
porta Exquilina ducit, a qua & Praenestinam
exordium sumere tradit: ad Pictas vero, & La-
tinam viam finire: à Labicis distans populi se-
runt, qui & Lavici vocantur. Nam in vetustis
exemplaribus Graecis & Latinis utrumque scrip-
tum video. SVR.

BENEVENTVM VSQVE M. P. CLXX.]
In Regio deest hic summa numerus: In Blandinia-
no DXX. facili occasione erroris ex CL. & D. ar-
repta. In Neapolitano CLXX. In Longoliano DXX.
& CLXX. restituit. SVR.

AD QVINTANAS M. P. XV.] Ad quie-
tis legendum arbitror, dum locum illum T. Livii
respicio, libro 4. C. 41. Cum hæc agerentur,
jam, inquit, consul via Lavicana ad sanum
Quietis erat, eo missa plaustra jumenta que alia
ab urbe exercitum affectum prælio, ac via
nocturna exceperunt. paulo post, in urbem est in-
gressus Consul. SVR.

AD QVINTANAS.] Mutari quidpiam Ta-
bula vetat. Fuit olim hoc situ *Labicum*, unde
vix nomen, XV. M. P. five CXX. stadiis ab ur-
be, ut Strabo L. V. p. 237. auctor est: atque
hinc Labicani QVINTANENSES in lapide,
quem R. Fabrettus Diss. III. de Aquaeduct. p.
1773. Ed. Graevii publicavit:

D. M.
PARTHENIO ARCARIO
REIPUBLICAE
LAVICANORVM
QVINTANENSIVM

Huc quoque refert vir eruditus PRÆEDIA
QVINTANENSIA, quorum meminit inscrip-
tio, ab ipso vulgata, Inscript. C. VII. p. 450.
WESS.

AD PICTAS M. P. X.] Strabo, & Ge-
næras: quas ab urbe Roma C.C. distare stadiis
tradit libro v. p. 237. Forte Pyctas legendum, id
est, pugiles, Græca voce latinis auctoribus usur-
pata: ut locum designet, quo pugiles excerceren-
tur: & in Strabone & Ge-
SVR.

AD PICTAS.] Strabo stadiis CXX. Pictas
ab Urbe semovet, quæ cum M. P. XXVI.
æquent, levis unorum millium differentia est.
Vt autem quid in eo aut Itinerario mutes, ni-
hil necesse est: videntur enim picta taberna lo-
co nomen fecisse. Massam Pictas in territorio Ga-
binensi Anastasius in S. Silvestro describit, quæ
si non eadem, certe haud longe a fuerunt. Ta-
bula Pictas, non recte. WESS.

FERENTINVM M. P. VIII.] Livius L. 4.
C. 56. Ferentinum Hernicis à Romanis dona-
tum, & Volscis adeptum tradit. Ferentum
vero oppidum Apuliae. Horatius lib. iii. Oda vv.
& aryum

Pin-

COMPITVM.
FERENTINO.
FRVSINONE.
FREGELLANO.

BENEVENTO MANSIONIBVS, QVIBVS ET IN PRAENES-
TINA.

M. P. XV.
M. P. VIII.
M. P. VII.
M. P. XIII.
M. P. CI.

L A T I N A.

AB VRBE AD DECIMVM.
ROBORARIA.
AD PICTAS.

M. P. X.
M. P. VI.
M. P. XVII.
COM-

Pingue tenent humilis Ferenti.

Et lib. L. epist. xvii. §. 8.

Si lædit caupona, Ferentinum ire jubebo.

Tacitus Hist. 2. 50. & Tranquillus Othoni origi-
nem fuisse à municipio Ferentino in Othon. C. 1.
tradunt. SVR.

FERENTINO.] Numeris ratio constat.
Scholiastes Horatii ad Epist. a Surita citatam:
Ferentinum, oppidum Campaniae, alii municipi-
um volunt: *viz* Labicanae ad XLVIII. lapidem:
immo millarius lapis XLVII. in oppido Ferenti-
no durat, eo è vicinia tralatus, uti bene L.
Holsteinus in Ital. A. Cluverii p. 203. suspicatur.
In Ligoriano lapide apud Gudium p.
CXXXVII. 1. est PATRONVS MVNIC. FER-
ENTINATI NOVANI, qui cum RICCI-
NATIS HELVIANIS p. XCIX. 1. illis adjun-
gendus est, de quibus supra p. 287. WESS.

FREGELLANO.] Restitui hoc in pristinum
locum è MSS. & editis, neglectum a Surita.

WESS.
MANSIONIBVS QVIBVS ET IN PRAE-
NESTINA M. P. CI.] In manuscriptis, &
Longoliano M. P. CI. cum tamen ex superioribus
iis ex Fregellano Beneventum mansionum
numeri CXII. M. P. constent, non CI. SVR.

AB VRBE AD DECIMVM.] Alii ab urbe Be-
neventum scribunt, & ad Decimum primam man-
sionem faciunt, x. m. ab urbe distantem. SIML.

AB VRBE AD DECIMVM.] Sic editi
plerique: Sigonius ita: Ab Urbe Compitum M.
P. XLV. Ad Decimum M. P. X. Roboraria, ut
in editis olim. SCHOT.

AB VRBE.] Præter morem neglectus est
itineris finis, & summa M. P., quibus iter ab-
solvitur; nam quæ Simlerus & Sigonius nota-
runt, in MSS. nusquam mihi obvia fuerunt, uti
neque Suritæ; nam notare non neglexisset, si quid
ejusmodi reperisset. Prima mansio est Ad De-
cimum, ut ex Tabula liquet. Simili modo Ad
Ennatum Alexandriae Severus & Julianus Ha-
licarn. confedisse dicuntur in Liberati Breviario
C. 19., quod parum intellectum mirificas no-
bis emendationes peperit: vulgo ad Laborem
malunt, quam vocem A. Pagi Criticæ fux
IOXIX. 18. ex Glossario Cangii vexillum no-
tare admonet: Bafnagius vero Præfat. Canisiani.
C. 3. §. 26. ad Labranum refingit & Labrandæ
Cariae & Jovem Labrandeum in auxilium ad-
vocat. Sed ad Ennatum solum rectum est, ut
è Leontio de Sectis Actione V. liquet, nonum-
que lapidem indicat, uti è *ἐκπαιδικῶν* 'Αλε-
ξανδρείας apud Anastasium Sinaitam Hodgei C.
26. vicum ad XVIIII. lapidem urbis Alexandri-
nae. WESS.

ROBORARIA.] Excerpta MSS. nostrorum
III. M. P. cum editis vetustioribus adponunt:
margo tamen Fabriciani exemplaris VI. M. Se-
quor plurium consensum, situ hodierno com-
probatum: Burghetto enim est, teste L. Hol-
steinio in Ital. A. Cluverii p. 197. WESS.

PICTAS.] Parisenses schedæ XVIIII., quæ
si Roboraria sit Burghetto, omnino in XIV.
cum Holsteinio p. 193. mutanda sunt. WESS.

COMPITVM M. P. xv.] Onasphorus Pan-
vinus hanc viam non Compitum tantum usque,
sed etiam Canusium ex Antonino deducit: &
mansiones, quas Compito adnectit, sunt, quæ
in

COMPITVM.

M. P. XV.

INTRAT IN LAVICANAM.
SALARIA.

AB VRBE ADRIAE VSQVE.

M. P. CLVI. Sic.

ERETO.

M. P. XVIII.

VICO NOVO.

M. P. XIII.

REATE.

M. P. XVI.

CV-

in Praenestina sub Anagnia jam recensentur: neque assequi possum, qua ratione id fiat. SVR.

AD COMPITVM.] Fecit hoc Panvinus in Roma sua p. cxx i., haud dubie ex ea causa, quod Praenestina hic via Latinae jungeretur, unde Compitum & Anagninum quidem, uti antea dictum est, quod circa Anagninam ea conjunctio fieret, appellabatur. WESS.

INTRAT IN LAVICANAM.] Car. Sigonius sic edidit: *Iter Lavicana & Salaria. Ab Urbe Hadriam usque* M. P. M. CLVI. Hereto. M. P. L. (sed ut numerus constet, lege xviii.) SVR.

VICINOVO &c. SVR.
INTRAT IN LAVICANAM.] Male Sigonius; neque enim via Lavicana Adriam iter erat, quippe quae a porta Esquilina Pictas pergebat, ubi Latinae jungebatur: Salaria vero a porta Collina inchoabatur, sicuti Strabo L. V. p. 228. docuit. Putem voces INTRAT IN LAVICANAM sedem suam migrasse & scriptas olim fuisse post Pictas, ubi Latina in Lavicanam incurrebat, eodem Strabone L. V. p. 237. auctore. WESS.

HADRIAM M. P. CLVI.] In Regio Adria M. P. CLVI. & Neapolitan. Blandinian. vero Atriae usque M. P. CLIII. & Longol. Sed hoc CLVI. corrigit. SVR.

ADRIAE VSQVE.] Hoc arripui, quod nostri *Adrias & Adrie*. CLIII. M. P. in MSS. vir doctus invenit, qui Fabriciano exemplari ejus differentias adscripsit. WESS.

FRETO.] Alias Ereto, & rectius: ita enim etiam Strabo & Virgilius nominant. SIML.

ERETVM M. P. xviii.] Virgili carmine celebre oppidum lib. vii. v. 711.

— Postquam in partem data Roma Sabinis Vna ingens Aniterna cohors, priscique Quirites

Ereti manus omnis.

Strabo, Viam Salariam non magna longitudinis

constratam fuisse, in quam & Nomentana incidere via apud Eretum Sabinorum vicum, supra Tiberim jacente: & ex porta Collina inchoare. Livius libro xxvi. C. 11. Caelius, inquit, Romam euntem ab Ereto, divertisse eo Annibalem tradit: iterque ejus ab Reate Cutilisque, & ab Amiterno orditur. Dionysius, & Stephanus Sabinorum urbem esse affirmant. SVR.

ERETO.] Ereto Cusani (chedæ. Aberat stadiis c xl., quae fere M. P. xviii. aquant, ab urbe, Dionysio Halicarn. testificante L. XI. A. R. p. 867. Videtur his quidem ob stare, quod L. III. p. 137. de praelio Romanos inter & Sabinos ~~ad~~ Eretum circa Eretum Tulli regis aetate pugnato, stadio cviii. ab urbe, refert. Sed frustra ea urget, ut M. P. corrupta hoc loco Cluverius evincat; neque enim officient, si cum L. Holsteinio notaveris, praelium ubi commissum sit signasse Dionysium L. III., non Eretistimum. Vide ejus notas p. 105. WESS.

VICO NOVO.] Vici novi memoria in Chron. est Farfensi p. 377., & in Diplomate p. 375., qui idemne an alius sit, nongnum decrevi. Forum novum in hac vicinia invenio in Actis S. Anthimi & fodorum C. 2. S. Maximus, inquit, positus est in via Salaria milliario ab urbe Roma XXX. tum post pauca: Bassus autem in eodem loco permanens ubi positus erat, Maximus Martyr, hortabatur populum credendum, ut sanctorum passione gauderent potius, quam lugerent. Factum est autem, ut convenirent populi in locum, qui appellatur FORVM NOVVM, ubi fiebant sacrificia Libero Patri & Cereri. Situs hujus Fori non male Vico novo respondet; nam qui praeter Acta Forum novum hoc tractu collocaverit, neminem recorder. Tabula ad Novas cum iisdem M. P., nec dissidet in sequenti. WESS.

CUTILIAS. M. P. xviii.] In Regio M. P. xviii. & in reliquis M. P. xviii. subaudiendum est aquas. De Cutilis Seneca Quaestionum Naturarum

CVTILIAS.
INTEROCRIO.
FALACRINO.
VICO BADIES.
AD CENTESIMVM.
ASCLO.

M. P. VIII.
M. P. VI.
M. P. XVI.
M. P. IX.
M. P. X.
M. P. XII.
CAS-

ralium libro iii. C. 25. Ipse ad Cutilias natantem insulam vidi, & statim, Cutiliarum insula & arbores, & herbas nutrit. Plinius Lib. 11. C. 95. Et apud Cutilias aquas opaca silva, quæ nunquam die ac noctu eodem loco visitur. Et lib. 3. cap. 12. In agro Reatino Cutiliae lacum, in quo fluctuetur insula, Italiae umbilicum esse M. Varro tradit. In vetustis Plinii exemplaribus Cutinae legitur. Straboni libro v. xxi. nã cõ Kωνσταντίας ὄρεος ὁδῶν pro Κορινθίας. Vide Festum, & Varro nem lib. iiii. de ling. Lat. SVR.

CVTILIAS.] Catilias alii male. Sigonius Cotilias, Interocrea, Falacrinio. De hoc oppido Turnebus L. VI. C. 6. Adversus, ut & de altero illo Steph. Pighius Herc. Prodic. p. 277. SCHOT.

CVTILIAS.] Egregius est Regius Suritae MS. & ad verum. nos proxime ducit; neque enim Aquae Cutiliae XVIII. M. P. a Reatina civitate absunt, sed VIII., ut bene spatium finivit Tabula. Sequamur ergo Regium WESS.

INTEROCRIVM M. P. VI.] In Regio m. P. XVI. & in reliquis m. P. VI. Strabo eodem libro, Interocream vicum, Reati finitimum, recenset: & plurimum numero leguntur apud eum Ἰντροκρεα. SVR.

INTEROCRIO.] Membranae antiquiores cum Tabula hoc uno se amplectuntur. Venit loco nomen, quod inter montium angustias sedem obtineret. Orem enim antiqui montem *confragsum* appellabant, Festo auctore. Tabulae VII. M. P. veriora sunt. WESS.

FALACRINVM M. P. XVI.] In Regio Falacrinio m. P. XVI: & in reliquis Falacrinio legitur. SVR.

FALACRINO.] Vicum modicum, cui nomen est Falacrine, in quo Vespasianus natus sit, Suetonius in ejus Vita C. 1. vocat. Falacrinis Tabula. De hodierno nomine Maphaeus Veggus in Vita Bernardini Senensis C. 5. Tum eodem die, inquit, declinante jam sole, inde egredus est, profecturus in Civitatem Ducalem, anti-

quam, ut opinor, Phalacrinam, quam in Samnio esse, ultra Reate, vico modico sitam atque in ea Vespasianum natum legimus. Vide quoque L. Holsteinium in Ital. A. C. p. 118. WESS.

VICO BADIES.] Vel vicus Badius. SIML. VICVMBADIES M. P. VIII.] Vicobadies m. P. VIII. habent Regium & Blandinianum exemplar. In Neapolitano Vicobadies m. P. VIII. In Longoliano vico Badies m. P. VIII: & VIII. corrigit. Apparet vicum esse cum cognomento, quod ita luxatum est, ut vulnere mederi non possim. SVR.

VICO BADIES.] Cusani memorant Vicobades M. P. VIII. Merula Cosmograph. Part. II. L. IV. p. 951. Vico Martis corrigit ex Tabula, quæ ad Martis habet XVI. M. P. a Falacrinis. At distantia vetat & titulus ipse, nam Ad Martis templum indicat. Simleri vicus Badius forte præstat, ut a badio colore sit vico nomen, quamquam hoc divinare est. In situm inquit Ph. Cluverius L. II. I. A. p. 742. WESS.

AD CENTESIMVM M. P. x.] Mansionem hanc ad Centesimum nuncupatam apparet, quod C. milliaro ab urbe distaret: & tamen mansionum numeri quos in itinere recensimus, m. P. CVII. conficiunt. SVR.

AD CENTESIMVM.] Illis omnibus, quæ dixi, emendatis, calculus non male confabit. L. Holsteinium in I. A. C. p. 117. vide WESS.

ASCLVM M. P. XII.] Asclo m. P. XII. habet Regium exemplar, & Blandinianum Ofelo m. P. XII. Neapolitanum usitato errore Asclo m. P. XII. & Longolianum Ofelo, & Asclo corrigit. Infra etiam Asclo legitur, & Asculum esse coloniam Piceni nobilissimam adparet ex Plinio lib. 3. C. 13., quam Prolemaeus in mediterraneis Picenorum constituit. Caesar commentario primo belli civilis C. 15. Asculum Picenum cognominat. SVR.

ASCLO.] Sic alii. Sigonius Asculo tribus syl.

CASTRO TRVENTINO.
CASTRO NOVO.
ADRIAE.

M. P. XX.
M. P. XII.
M. P. XV.

V A L E R I A.

AB VRBE ADRIAE VSQVE.

M. P. CXLVIII. Sic.
TI-

syllabis, quot & hodie oppidum nominatur.

SCHOT.

ASCLO.] τὸ Ἀσκληῶν ὁ Πτερεὶς Strabo L. V. p. 241., atque hinc *Asclum* pro *Asculo*.
WESS.

CASTRO TRVENTINO.] Vel *castrum Truentinum*. Ptolemaeus, Strabo, Plinius Truentum vocant. SIML.

CASTRVM TRVENTINVM M. P. xx.] In Regio Truentino: & in reliquis Truentino legitur. Plinio lib. 3. C. 13. videtur esse in Piceno, Truentum cum amne, quod solum Liburnorum in Italia reliquum esset: & Ptolemaeus in Picenorum regione Καρροί, quod à Truento flumine Truentinum sit dictum: Cn. Pompeius Procos. ad L. Domitium Procos. lib. 3. Attic. Epist. 12. Nam illa causa, quam mihi Vitulius scribit, levis est, te praeterea moratum esse, quod audieris Caesarem Firmo progressum in Castrum Truentinum venisse. SVR.

CASTRO TRVENTINO.] Male quidam Truentino. SCHOT.

CASTRO.] Truentino etiam nostri libri. *Castrum Truentinum* recte Pompejus. Truentum esse M. P., quibus a *Castro novo* semovetur, indicio sunt. Vide supra p. 101. WESS.

HADRIAM M. P. xv.] In Regio Adriæ M. P. xv. Reliqua Hadriae: & in Neapolitano numerus M. deest: & in Longoliano xiiii. Hadriam Tuscorum coloniam, & ab ea Hadriaticum mare vocasse Italicas gentes, atque isidem Graecos Livius libro v. C. 32. auctor est. Pomponius Mela lib. 2. cap. 4. Castelli nomen Hadriae attribuit. Castella autem, Firmum, Hadria, Truentinum. Atriam dictam, & ab ea Atriaricum mare ante appellatum, quod postea Adriacum lib. 3. C. 16. Plinius prodit: & à mari vii. M. abesse lib. 3. cap. 13. Ptolemaeus inter mediterraneas Picenorum urbes recenset. Jovianus Pontanus sequente D aspirari A in his dictionibus, quæ à Graeco ductæ sint, docet: ut pote Hadriam masculini generis pro sinu maris, & feminini pro

oppido, & quæ ab his sunt, Hadriaticum, Hadriacum, & adicere potuit ex Stephano Hadrianum adjectivum, ut Horatio lib. I. Oda xvi.

— Sive flamma
Sive mari libet Hadriano.

Itemque Hadrianum proprium nomen. Quod si id adeo certum est, aspiratum fuisse, non video quæ ratione reliqua non aspirantur. Nam Hadriam, tanquam alteram Hadriani patriam fuisse Spartianus auctor est. In patria, inquit C. 19., sua Quinquennalis, & item Hadriae Quinquennalis, quasi in alia patria, & Athenis Archon fuit. SVR.

ADRIAE.] Placet hoc MSS., quorum quidam vocem spiritu asperant, ut Cusani, alii *Adrie*, uti Vaticanus. Ceterum confudit doctissimus H. Surita *Adriam* coloniam Piceni, quæ de Plinius L. III. C. 13., & *Adriam* Thuscorum coloniam, sitam inter Padum & Athesis ostia: ab hac Plinius & ante eum Livius Adriatici maris titulum repetunt: tamen in nominis, quo vulgo sinus ille notus est, origine Paulus Diaconus L. II. C. 19. consentit; nam de Piceni urbibus agens, & vetustate, inquit, consumpta *Adria*, quæ Adriatico pelago nomen dedit. WESS.

VALERIA] Strabo Valeriam viam à Tiburtinis initium capere, & Marfos & Cornifinum Pelnorum oppidum ducere. SVR.

ADRIAE VSQVE.] Vaticanus ita iubet, nec discordant ceteri, quamquam *Adris*, vitioso temporis sui more, præferunt. WESS.

TIBVR M. P. xx.] Manuscripta & Longolianum Tiburi M. P. xx. Martialis carmine ad Faustinum L. 4. Ep. 57. satis constat, Tibur ab urbe xx. M. P. distare:

Tu colis Argivi regnum, Faustine, coloni
Quo te bis decimus ducit ab urbe lapis.

Nam Tibur designasse constat, quod ab Hercule
Sira-

TIBVRI.
CARSEOLOS.
ALBA FVCENTIA.
CERFENNIA.

M. P. XX.
M. P. XXII.
M. P. XXV.
M. P. XXIII.
COR.

Strabo, & idem poeta, Herculeum adpellant. Horatius L. 2. Od. 6. item Argeo colono positum Tibur cecinit: quem Argivum Marialis vocat, ut apud Procopium de bello Gothorum libro 2. C. 4., C. L. x. stad. ab Vrbe distare prodendum esset, non CL. quemadmodum in vulgatis legitur. SVX.

TIBVRI.] Sic ali. Rectius Tibura. SCHOT. TIBVRI.] Rectam MSS. scripturam Suetonius adfirmabit in Calig. C. 8. Cn. Lentulus Gaetulicus Tiburi genitum scribit, & Servius Aen. IV. 224. Sic Horatius: Romae Tibur amem, ventosus Tibure Romam, pro Tiburi. In Procopio *σταδίων τεσσαράκοντα ἑξή τρεῖς* invenies, quae pro ejus consuetudine m. p. xx. peragunt. WESS.

CARSEOLOS M. P. xxx.] In Regio Tasiolos m. p. xxii. & reliqua Cassiolas m. p. xxii. Livius libro. x. Carseolos coloniam in agrum Aequicolarum deductam perhibet: Plinio L. 3. Sect. 17. Carseolani item Aequiculanorum. Strabo in Valeria via collocat Carseolos & Albam. Ptolemaeo item in Aequiculis *Καρσεόλαι*. Ovidius singulari numero protulit libro Fastorum 4. V. 683.

Frigida Carseolis, nec olivis apta ferendis
Terra, sed ad segetes ingeniosus ager.

CASSIOLAS.] Ita vulgo. Sigonius Carseolos. SCHOT.

CARSEOLOS.] Cassiolas excerpta MSS., quibus utimur. Videtur autem in m. p. error esse, quae iustissima quidem L. Holsteinus in Ital. A. C. p. 164., ubi parietinas Carseolanas describit, esse perterritis verum ex R. Fabretti Dissert. II. Aequeduct. p. 1723. falsis patet, m. p. xxxviii. Carseolos ab urbe assuise; nam lapides miliarii & alia, quae ibidem in medium sunt allata, rem confessam faciunt. WESS.

ALBA TVCENTIA.] Vel Alba Tuccenia. SIML.

ALBAM FVCENTIAM M. P. xxv.] *Auferendi casu manuscripta, & Longolianum Alba Tuccentia: & in Longoliano xxii. m. p. & xxv. corrigitur. Hac Alba ad Fucinum lacum cogn-*

mine distingui videtur ab alia ejusdem nominis: unde Varroni de lingua Latina gentilia nomina etiam distinguuntur. Erant enim & Albani, & Albenes. Strabo in mediterraneis inter Latinas urbes sitam esse Albam, Maris finitimam, in excelsu locatam saxo, ac prope Fucinum esse lacum. Plinio L. 3. Sect. 17. Alba ad Fucinum lacum: quorum auctorum consensu mihi pro Tuccentiam, Fucentiam legendum videtur, quod ad Fucinum lacum & in Fucentibus esset. Fucentes enim Maricum populum fuisse, ex eodem adparet Plinio; unde Ptolemaei locum etiam emendandum existimo in Maris interversione litterarum corruptum: legitur enim ex duobus Marforum oppidis Carseolis vicinis *Ἀλφαιόκαλις* pro *Ἀλβα Φουκέντις*, nisi ego conjectans suspicor. Nam verisimile non est Albam, celebre oppidum, à Ptolemaeo fuisse praetermissum. Quare non verebor hac Ptolemaei auctoritate subnixus, Fucentiam, pro Tuccentiam in Antonino restituere: cum facili lapsu librarii ex F. T duxerint: quamquam magis placeret Albam Fucentum adponere. Alteram, ut Livius est auctor, sub Albano monte Ascanius condidit, quae ab suis porrecte in dorso urbis Longa Alba est adpellata. SVX.

ALBA FVCENTIA.] Ita Sigonius, & m. p. xxii. SCHOT.

ALBA FVCENTIA.] Tuccentia M. P. xxv. Cusani codex: Tuccenia Parisinus, Tuccentia Vaticanus: error ortus est ex similitudine T & F in MSS. CVA. R. P. ALB. FVC. est in Gudiano lapide p. cxxii. 3. WESS.

CERFENNIA.] Vel Cervenuia. SIML. CERFINNIAM M. P. xxxiii.] In Regio Cerfennia m. p. xlii. Blandinianum Cervennia m. p. xxxiii. Neapolitanum Cerfennia m. p. xxxiii. In Longoliano Cervennia m. p. xxxiii. & Cerfennia corrigis. SVX.

CERFENNIA.] Commatis hoc est probi. Cervennia, Cerfennia, ut solent librarii aberrare, in quibusdam est membranis, quod dedimus habent Parisinae & veruti lapides. Fuisse volunt prope collem Armetum, ubi parietinae in-

CORFINIO.
INTERBROMIO.
TEATE MARRVCINO.
ADRIAE.

M. P. XVII.
M. P. XI.
M. P. XVII.
M. P. XIII.

F L A M I N I A.

AB VRBE PER PICENVN ANCONAM ET INDE BRVN-
DISIVM. M. P. DCXXVII. Sic.
VTRI-

gentes durant. V. Camarram Teat. Antiq. L. I.
C. 5. WESS.

CORFINIO.] XXVIII. M. P. Sigonius,
SCHOT.

CORFINIO.] Celebre olim oppidum
gentisque Pelignorum caput, nunc adeo ob-
secrum est, ut situs controversiam subierit.
Valvum, unde Valvensis seu Balbensis Comi-
tatus in finibus Sabinorum & Aequicolarum,
medio ævo fuisse L. Holsteinius in Ortel. p. 27.
adfirmavit. Contra ea venit eruditus Auctor
Disert. Chorogr. Ital. p. ccl., & partim qui-
dem Ravennatis auctoritate motus, qui *Val-
vama* Corfinio distinxit; partim Sigeberti Gem-
blacensis, a quo An. 1000 cclxx. Corfi-
nium adhuc superstes describitur. Mihi, quod
ejus pace dictum sit, ea omnia ad Holsteinium
expugnandum non satis valida sunt visa: nam
Ravennatis non tuto fidetur, solito ex Tabula,
cujuscemodi illa Peutingerana est, nomina lo-
corum excerpta, & subinde è suo alia adde-
re eaque erroribus induere, ut certe ea sunt,
quæ L. IV. C. 31. de *Balva*, ipso doctissimo
viro arbitro, perscripsit. Sigebertus, quæ de
Lucia Virgine prodidit, hausisse videtur è li-
bello, quo Sancti erant comprehensi, quos
Theodoricus Metensium præsul in Italia repe-
rerat: eum itaque consulamus editum tom. II.
Spicilegii d'Achery p. 137. Nov. Edit. *Ea in
Corfinio, quæ vetus olim civitas fuerat, nunc tota
diruta, quiescebat.* Quæ Sigeberti ævo Corfi-
nium dudum in ruinis fuisse manifestant. Quod
si ergo nihil aliud officiat, neque enim Acta
Valentini, C. 2. Corfinium in Valvensi Comi-
tatu locantia, oberunt, L. Holsteinius opinio
facile sese tuebitur.

WESS.
TEATE MARRVCINVM M. P. xvii.]
Ab hoc oppido Teatini Plinio L. 3. C. 12. Marru-
cinorum: & Ptolemaeo item in mediterraneis

Marruncinorum *Tertia pro Teatre: & apud Stra-
bonem etiam corrupte Teatre* Marruncinorum
metropolis. Statius Papinius ad Marcellum, de
Vesuvii conflagratione, L. IV. *Silvar.* 4. v. 85.

— Necdum letale minari
Cessat apex: procul ista tuis Tifata, Teate,
Nec Marrucinos agat hæc infania montes.
SVR.

THEA MARRVCINO.] Male vulgo. Alii
Teate Marruciorum. Livii Epitoma L. LXXIII.
Asinii Marrucinarum pratoris, hoc est *segi-
myæ*, meminit, & Catullus, *Marrucine Asine*.
Vide Gifanium in Lucret. Indic. p. 438.
SCHOT.

TEATE.] Vaticanus *Theae Marrutino*, Pa-
risiensis *Thee Marrucino*; Simlerus *Thee Marra-
cino* publicavit. Tabula *Tea nomarrucinocios*,
unde Ravennas L. IV. C. 35. proculd, *Teano
Marrucion cogios*. Rectum sine dubio est *Teate
Marrucino*, quo de Camarra L. I. Teat. A. C.
9. Strabonis *Teatre* in *Teatre* ex MSS. mutari
oportet, ut L. Holsteinius in Epist. ad Ca-
marram, quam hic L. I. C. 2. habet, docuit.
Distantia, quæ inter Teate & Cerfenniam est,
lapide milliario, quem sub Teate effoderunt,
apud Camarram p. 73. adfirmatur:

II. CLAVDIVS
CAISAR

AVG. GER. PONT. MAX.
TRIE. POT. VIII. IMP. XVI
COS. IIII. P.P. CENSOR
SIAM CLAVDIAM HALER...
A CERFENNIA OSTIA ATE...
MVNIT IDENQVE
PONTES FECIT
XLIII.

WESS.
AN-

VTRICVLII.
NARNIAE.
AD MARTIS.
MEVANIAE.
NVCKERIAE.

M. P. XLVII.
M. P. XII.
M. P. XVII.
M. P. XVI.
M. P. XVIII.
DV.

ANCONAM ET INDE.] Hæc tria verba
abſunt a Sigoniano. SCHOT.

VTRICOLL.] Alias Oriculum. SIML.
OCRICOLOS M. P. XLVII.] In Regio
Orciculi M. P. XLIIII: & reliquis Vtriculi
M. P. XLVII. Strabo Oriculos in Flamina via
collocat: & Ptolemæo in Vilumbris 'Oxēkēdos.
Supra pagina cxxiiij. ab urbe Oricolos per
roſtratam villam M. P. XLIIII. designantur.
Stephano ex Dionysio 'Oxēkēgha. SVR.

VTRICVLII.] Ita MSS., ſui temporis con-
ſuetudinem ſecuti, qua & caſtrum Vtriculum
Anafſtaſius in Hadriano I., atque alii, quos
p. 125. exciavi, vocant. M. P. XLIIII., quæ
in Regio Surita offendit, Itiner. Hierof. rata
eſſe jubet: nihil tamen mutavero, Servio con-
ſiſus, qui Aen. VII. 517. in LX., inquit, Fla-
miniae eſt civitas Narnia, in montibus poſita, qui-
bus ſubeſt Nar fluvius. Immo Procopii L. I.
B. G. C. 17. ſtadiis ccc. l., quibus Narniam
ab Urbe ſemovet, centum alia addenda ſuſpi-
cor, ne his diſcrepet. WESS.

AD MARTIS.] Hinc fuiſſe volunt VICA-
NOS VICI MARTIS Theſ. p. mxxxix. 5. &
VICANOS VICI MARTIS VDBRT. p. mxxxii.
I. Numeris vici huius vitium inolevit, quod
bene eluit L. Holſteinus in Cluverii Ital. A.
p. 97., IV. M. detractis: quod vero vir ce-
teroquæ accuratiſſimus Faneſtres vici incolas à
Fano Martis apud auctorem de Limitib. agro-
rum appellatos autumavit, metuo ut verum
perviderit. Verba, quibus in opinionem im-
pulſus eſt, ſunt Edit. Goef. p. 58. Ut Tuderti-
ni, qui apud principes egerunt, ut Faneſtres in-
cole, ſi eſſent alienigenæ, qui intra territorium
incolerent, honoribus fungi in colonia non deberent.
Sed Faneſtres hoc poſtea imperaverunt: quæ Tuderti-
ni Faneſtres adjudgentia prima fronte
Fannus hoc Martis in Tudertinorum ſinibus
innuere videntur: ſi tamen penitus conſidera-
veris luxata & mutila repertes. Ne longum
faciam, ea fodes expende, quæ p. 71. per-
ſcripta ſunt: Sed quadam colonia aut beneficio

conditorum perceperunt, ut Tudertini, aut poſtea
apud principes egerunt, ut Faneſtres; ut incole
etiampi eſſent alienigenæ, qui intra territorium
colerent, honoribus fungi in colonia deberent. Hoc
Faneſtres nuper imperaverunt: Tudertini autem
beneficio habent conditorum. Viden coloniam
Faneſtrem, ſive Col. Juliam Fano Fortuna de-
ſignari & priorem locum ex hoc eſſe reforman-
dum? WESS.

NARNIAM M. P. xii.] Livius libro x. c.
10. Nequinum Vmbriae oppidum, quo colo-
nia adverſus Vmbros miſſa fuit, poſtea Nar-
niam à flumine appellatam. Plinius item Nar-
niam Nequinum appellatum fuiſſe auctor eſt.
SVR.

MEVANIAE.] Rectius Mevania. SIML.
MEVANIAM M. P. xvi.] Nevaniae in-
terverſis liſteris legitur in manuſcriptis exempla-
ribus, & Longoliano. Strabo Mevaniae meminit,
eſſi corrupte in Vmbria Meovaniae legitur. Plinio
lib. 3. C. 14. in Vmbria Mevanienſes. Ptolemæo
item in Vilumbris Mevania. SVR.

MEVANIAE.] Vermaniae, Vermanie, Vama-
me excerpta MSS. Quod ſecuti ſumus, rectum
juſtumque eſt. Plinii vetuſti codices manu &
formis deſcripti Mevanienſes & Mevanianæ;
unde Ph. Cluverius Mevanienſes, ſequentes
Harduino, fecit. MEVANIOLAE enim in Theſ.
P. cccclxxxiii. 7. mentio eſt. WESS.

NVCKERIAM M. P. xviii.] Supra quat-
rur reſcenſi à Ptolemæo Nuceriae mentio faſta
eſt. Hæc Vmbrosum eſſe adparet: Plinio lib. 3. c.
14. in Vmbria Nuceria, cognomine Favontien-
ſis. SVR.

NVCKERIAE.] Hoc aut Nuceria, quod &
in veteri Charta, Inveſtituram vocant, Chron.
Caſaurienſis A. 1000 cclxxxiii. ineſt, MSS.
edunt. Tabula Camellariae cognomen illi ap-
pingit; eoque motus Ph. Cluverius Plinii Nu-
cerinos Camellianos in Camellarios tranſmutat.
Equidem L. Holſteinio aſſentiri malo, nihil in
Plinio moventi ob Camellianum, quod proxi-
me Nuceriam in antiquis donationibus mona-
terii

DVBIOS.
PROLAQVE.
SEPTEMPEDA.
TREA.
AVXIMO.
ANCONA.
NVMANA.

M. P. VIII.
M. P. VIII.
M. P. XV.
M. P. IX.
M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. VIII.
PO-

terii Farfensis invenit: & quamvis frustra id *Camelianum* in Farfensi Chron., multas ejusmodi donationes complexo, quæseverim, nec indidem eruere auctor Diss. Chorogr. Ital. potuerit, nunquam tamen viri eruditi fidem labefactabo: potuit enim alias vidisse. De m. p. vide Cluverii Ital. A. L. II. p. 631. Wess.

DVBIOS M. P. VIII.] Strabo lib. v. p. 227. in Vmbria, vicinas quasdam habitationes esse perhibet, porius viæ gratia, quam ullo civili casu congregatas, quarum mihi instar sunt in hoc itinere Dubii, Prolaque, & Trea: quarum apud alios auctores nullam mentionem reperi.

Svr.

DVBIOS.] Refert huc Wil. Goefius ex Frontino de Colon. p. 105. *Dunos municipium & Divinos* p. 137.

Wess.

PROLAQVEVM M. P. VIII.] Regium exemplar, Blandinianum, & Neapolitanum Prolaque m. p. VIII. Neque aliter in Longoliano legitur: adeo summo consensu in eam vocem conveniunt. Videntur librarii ex Prolaqueo auferendi, suo more, casu, Prolaque duxisse, & Prolaqueum scribendum, ut Sublaqueum, cui oppido tres nobiles amenitate lacus, quos Anio desert in Tiberim, nomen, ut Plinius ait lib. 3. C. 12. dedere. Tacitus libro xiiii. C. 22. Nam quia discurrerent Neronis apud Simbruina stagna, cui Sublaqueum nomen est, istæ dapes, mensæque disjecta erat, &c. ut Prolaqueum si oppidum, ante lacum adpositum, quemadmodum Sublaqueum, quod sub Lacu situm esset. Svr.

PROLAQVE.] Ita Vaticanus: ceteri Prolaque. Ph. Cluverius oppidum esse vult in valle Appennini a lacu, cui affidebat, dictum: Ego a monte mansionem id nominis accepisse ex Actis S. Severini & Victorini C. 1. edoctus sum: *Ennæque dicitis*, inquit, faciens vale se de tugurio eliminat, silvas petis vicini montis, quem dicunt Prolequem.

Wess.

SEPTEMPEDAM M. P. xv.] Habet Re-

gium exemplar auferendi casu. Blandinianum & Longolianum M. P. XVI. Neapolitanum M. P. XVII. Plinio lib. 3. c. 13. Septempedani in Piceno; Ptolemaeo in mediterraneis Picenorum *Septempeda*. Hyginus de modis agrorum, de Septimpeda oppido iter populo non debere prodiit, & ejus agrum ea lege contineri, qua & ager Cingulanus. Svr.

SEPTEMPEDA.] Municipium fuit, unde FLAM. FERON. MYNICIPL. SEPTEMPED. in Thesaur. p. cccviii. 3. Septempedum oppidum Frontino Colon. p. 143., rectius Actis S. Severini & Victorini C. 1. Picentinæ accolæ provincia, qua vadus FLVSOR præterfluit SEPTEMPEDAM: quæ, etsi pauca, egregia sunt: nam & Flusorem Tabulæ, de quo nomine nihil certi dici posse Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 9. p. 734. adfirmabat, stabiliunt; prætereque fluvium ostendunt, qui Sanseverinum, id nunc Septempedæ nomen ab Episcopo Severino, alluebat, cujus in nomine falsus est Ph. Cluverius L. II. I. A. p. 738.

Wess.

TREA.] Ptolemaeo Trajana.

SIML.

TREA.] Hinc Treensis ager Frontino Colon. p. 125. Verum tamen Trea est, ut ex veteri epigrammate Theop. p. ccccxlvi. viri docti monuerunt, ubi ORDO ET PLEBS TREIENSIS PATRONO MYNICIPI. Rudera municipii in sinistra ripa æmnis, quem Potentiam vocant, signavit L. Holsteinius in Cluv. Ital. A. p. 136.

Wess.

AVXIMVM M. P. xviii.] Plinio lib. 3. c. 13., ab Anconâ intus Auximates. Procopius lib. 2. bel. Goth. C. 13. minime cum xii. miliarium convenire videtur, quæ Auximo Anconam tribuuntur, cum perhiber Anconam ab Auximo lxxx. stadiis summum distare, quod forte eo discrepat, quod iter Antonini fere non directè tramite, sed diverticulo aliquo duceretur. Auximum præterea idem Procopius eodem libro 11. belli Gothici c. 23. in agro Piceno urbem Romanos metropolim vocasse; & ab Enio sinu flad. ad sum.

POTENTIA.
CASTELLO FIRMANO.
CASTRO TRVENTINO.
CASTRO NOVO.
HADRIAE.
OSTIA ATERNI.
ANGVLO.
ORTONA.
ANXANO.

M. P. X.
M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XII.
M. P. XV.
M. P. XVI.
M. P. X.
M. P. XI.
M. P. XIII.
HIS-

summum LXXX. distare, & in edito colle sitam, ut nullum à planitie aditum haberet. SVR.

AVXIMVM.] Parisiensis MS. Auxinium. Procopii stadia LXXX. non male convenient, si unis m. p. septem dederis. DECVR. COLON. AVX. est in Ligoriano lapide apud Gudium p. CXXII. 9. WESS.

ANCONA.] Situm & nominis causam habet Procopius L. II. B. G. C. 13. ο ἡ Ἀγκὼν ἔστι πέτρας πέτρῃ ἐν ἑσπέρῃ, ἀπὸ δὲ τῆς πετρῆς ὀνόματι ἐλήθη ἔστιν. Ἀγκὼν δὲ ἐστὶ πελώριον ἱερὸν ἐστὶν. Est Ancona rupes anguiata, inflexoque cubito similima, quæ & nominis causa. Adde Magistrum Boncampagnum de Anconae Obsidione C. 3. WESS.

NUMANAM M. P. VIII.] Mela Pomponius L. 2. C. 4. Numanam, Potentiam, Claternam recenset. Plinio lib. 3. c. 13. in ora Cluana, Potentia, Numana à Siculis condita. Ptolemaeo juxta Adriaticum sinum Περὶ τῆς Νέμεγας. In mansione Potentiae deest numerus x. in Regio exemplari. SVR.

NUMANA.] Municipium fuit, unde MUNICIPIUM. NUMANAT. in Thef. p. cccclxvi. 1. & III. VIR. QVINO. NUMAN. apud Gudium p. xxvii. 8. Vulgus Humanam vocat, quo nomine Seculo ix. non ignota fuit: est enim Cosmas Episc. Humanæ in Romana Synodo A. 1000 cxxvii., & Humanatium patrimonium in pluribus MSS. Anastasii in Zacharia Pontifice. WESS.

POTENTIA.] III. VIR. COLON. POTENT. ET. PATRONVS inscriptus est lapidi Ligoriano apud Gudium p. cxxix. 1. unde coloniam fuisse, nō aliunde liqueret, colligeres. WESS.

CASTELLVM FIRMANVM M. P. XII.] Regium & Neapolitanum Castello Firmiano M. P. XII. Blandinianum Castello Firmiano M. P. XXII.

& item Longolianum, sed xii. corriget. SVR. HOSTIA ATERNI.] Rectius Aterni. SIML.

OSTIA ATERNI M. P. XVI.] In Regio Ostia Aeterni M. P. XVI. In Blandiniano Hostia aterni M. P. XVI. Neapol. Ostia aterni M. P. XV. In Longoliano Hostia Aterni M. P. XVI., & xv. corrigitur. Livius Ostiorum Aterni fluminis meminit, & Ptolemaeus in Marrucinis Ostium Aterni fluminis collocat. Nam ex Ancona Piceni oppido rursus hoc iter retro per Marrucinos, Pelignos, & Ferentanos, & Apulos, & Peucetios in Ionium pelagus & Calabros Brundisium usque perducitur: & ob eam causam, Anconae mansionem miniacis litteris descripsimus. SVR.

OSTIA.] Aterni perspicue Vaticanus. Vide quæ ad p. 101. disputata sunt. WESS.

ANGVLVM M. P. x.] Angelum in manuscriptis & Longoliano legitur. Plinio lib. 3. c. 12. Vestinorum Angulani: & Ptolemaeus item in Vestinis Ἀγγαλόν. SVR.

ANGELVM xv.] Sigonius Angulo x. Schor. ANGULO.] Angelo plerique omnes MSS. Quod si oppidum sit Sant Angelo, oportet locum & sedem mutaverit, quod & Cluverio visum. WESS.

ORTONAM M. P. XI.] Hac Urbs Latina Livio, Dionysio, & Plinio lib. 3. cap. 12. SVR.

ORTONA.] PATRONVS COL. ORTONAE, & III. VIR. COL. ORTONAE AVG. est in Sponii Miscel. p. 174. Servat in nostra usque tempora nominis pristini vestigia. WESS. AVXANO.] Vel Auzano, vel Auzano, hodie Agnone. SIML.

ANXANVM M. P. XIII.] Regium & Blandinianum Auxano M. P. XIII. Neapol. Auxona M. P. XIII. Longolianum Auzano M. P. XIII. & Auxona corriget. Plinio lib. 3. cap. 12. Ater- R r nus

HISTONIOS.
VSCOSIO.
ARENIO.
CORNELI.
PONTE LONGO.
SIPVNTO.
SALINIS.
AVFIDENA.

M. P. XXV.
M. P. XV.
M. P. XIII.
M. P. XXVI.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
M. P. XV.
M. P. XL.
RE.

nus annis. Intus Anxani cognomento Frentani: & Ptolemaeo in Frentanorum mediterraneis *Syr.*

ANXANO.] Excerpta MSS. *Anxana* aut *Auxano*. Gentili nomine *Anxanenses*, non, ut apud Plinium legitur, *Anxanos*, Ph. Cluverius L. IV. I. A. p. 1207. fuisse decernit. Tu mecum audi egregium Gudii lapidem p. cxli. 9. PATRONVS CIVITATIS SVPER AEGVANORVM. ITEM PATRONVS CIVITATIS ANXATIVM FRENTANORVM ET PELTVINATIVM VESTIN. Unde liquidissimum est, ab *Anxano* ANXATES esse formatos, seu potius ab *Anxa*: nam quod Harduinus Plinio adscripsit, *Anxanos* ab *Anxano* eum fecisse, ut ab *Anxa*, quae Callipolis in Salentinis, eo cognomine discriminarentur, id hoc lapide non esse perpetui usus ostenditur. PELTVINATES sunt in Plinii L. III. C. 12. *Wess.*

HISTONIUM M. P. xxv.] *Regium* & *Blandinianum* Histonios M. p. xxv. *Neapolitanum* Histonias M. p. xxv. In *Longoliano* Histonios M. p. xxv. & Histonias corrigitur. Plinio lib. 3. cap. 12. in Frentanis Histonium, *Buca*, *Ortona* & item in eadem regione Ptolemaeo *Iorénos*. In vetusta, ut ferunt, inscriptione: PLEBS VNIVERSA MYNICIPVM HISTONIENSIVM STATVAM AERE CONLATO DE- *Syr.*

CREVIT. HISTONIOS.] Sic vulgo. *Histonio* Sigionis. *Schor.*

HISTONIOS.] Hoc Vaticanæ & Parisinae schedæ præferunt, aliæ *Histonias*, Tabula *Istonium*. Variatum fuisse in vocabuli numero, testis Frontinus est p. 126. ubi *Istonis* colonia: testis vero ubi nunc *Guasfo* & *Amone* plerumque consensione constat. *Wess.*

VSCOSIVM M. P. xv.] *Neapolis*. Vscosio M. p. xv. & reliqua Vscosio. *Syr.*

VSCOSIO.] *Vscosio* MS. Parisinus, aliis in vulgato probando concordantibus: Ego de mansionem hac, sitne rectum ejus nomen an vitiosum, constituere non possum; quamquam de M. p. non immerito ambigitur. *Wess.*

ARENIVM M. P. xiiii.] In *Neapolitano* & reliquis Arenio M. p. xiiii. Plinio, juxta Teanum Apulorum Larinum: & Ptolemaeo in Ferentanis Anxano adjunctione *Λαγίων*: quod haud scio, an ad hanc mansionem pertineat, in tanta librorum incertitia. *Syr.*

ARENIO.] Municipium esse *Larinas*, quo de Cicero pro Cluentio C. 5., dubium esse non patitur Tabula, quæ hoc situ locat. *Wess.*

CORNELI.] Vel Forum Corneli. *Siml.*

CORNELI M. P. xxvi.] In Regio xvi. & in reliquis xxvi. *Syr.*

CORNELI.] Corneli M. P. xxvi. Vaticanus. Quid sit non temere finivero; nam Corneli Forum, quod Jos. Simlerus adfert, nemo hoc loco novit. Tabula Teanum Appulum, sed paullo propius Larinum, hic agnoscit. Forte à Cornelio vicus aut taberna nomen accepit. *Wess.*

PONTE LONGO.] In numeris puto peccatum esse; neque enim tanta locorum est à Larino ad Sipuntum intercapedo, ut ex Tabula appareat. *Wess.*

SIPVNTO.] Alias Sipus. *Siml.*

SIPVNTVM M. P. xxx.] *Regium* & *Blandinianum* Sipunto. *Neapolitanum* & *Longoliano* Sipinto. Strabo creditum fuisse Sipontem edificium esse *Diomedis*, quæ à *Gracis* *Σαμῶς* sit nuncupata, distans δὲ τῇ *δουκονταπέντε* *καμῶν*. Livius Sipontum in agrum, qui fuerat *Arpinorum*, coloniam deducendam libro xxxiii. C. 45. perhibet. Plinio L. 3. C. 11., & in vetustis exemplaribus Sipontum. Ptolemaei libris in Apulorum Dauniorum regione *Σαπῶς*, & *Stephani* *Σαπῶς* *πύλος* *Δαυνίας*. *Syr.*

SI-

RESPA.
BARIVM.
ARNESTO.
GNATIAE.
SPELVNCIS.
BRVNDISIVM.
AB HELVILLO ANCONAM.

M. P. XXIII.
M. P. XIII.
M. P. XXII.
M. P. XV.
M. P. XXI.
M. P. XVIII.
M. P. L. Sic.
AD

SIPONTO.] Alii *Syponto* legunt. SCHOT.
SIPVNTQ.] Mela L. II. C. 4. *Extra Sipontum est, vel ut Graji dicere, Sipus.* Sita urbs ad Garganum erat. Lucanus L. V. 377.

———— & subdita Sipus
*Montibus; Ausoniam qua torquens frugifer oram
Dalmaticae Boreae, Calabroque obnoxius Austro
Apulus Hadriacas exit Garganus in undas.*

Duravit eo loci ad tempora usque Manfredi, qui, quod aëre ob vicinas paludes perficaretur male sano, portuque careret bono, civibus ii. inde M. P. locum assignavit, quem urbi, quam *Manfredoniam* vocarunt, sedem optarent. Sic Ricordanus Malefina Histor. Florent. C. 148.

WESS.
SALINIS.] Videndum an sit *Salapia*. SIML.
SALINIS.] Salinas hoc tractu Tabula ostendit, vimque illis fieri prohibet. *Torre Salina* videtur vocis reliquias servare. WESS.

AVFIDENAM M. P. XL.] *Plinius lib. 3. c. 12. Aufidenates Samnitibus attribuit.* SVR.

AVFIDENA.] Ita formis & manu scripti libri, at perverſe: neque enim *Aufidena* in Samnitibus hunc locum potest occupare. *Aufidus* est, ut pulchre monuit Merula Cosmogr. Part. II. L. IV. C. 23., quem & Tabula agnoscit & Ravennas, *Aufidum* tamen scribens, WESS.

RESPAM M. P. XXIII.] *In Regio M. P. XXIII. & in reliquis M. P. XXIII.* SVR.

RESPA.] De numeris nullum in excerptis MSS. diffidium. Qui vero præter Itiner. *Respam* memorarit, nondum recognovi. WESS.

ARNESTVM M. P. XXII.] *In Regio Erneſto M. P. XXII. In Elandiniano Arneſto M. P. XXII. Neapolitano Arneſte M. P. XXII. Longoliano Arneſto M. P. XXII. & Arneſte corrigiſtur,*

Ptolemaeo in Apuliis "Arneſtus, forte pro "Agniſtus, aut in alterutro error eſt librarii. Supra pag. CXVII. inter Barium & Egnatiam Turrium mansiōnem constituit. SVR.

ARNESTO.] Sic alii. *Apenestae* Sigonius. SCHOT.

ARNESTO.] Vaticanus hoc probavit; at *Arneſte* Parisiensis. Sigonius *Apenestae* conjectura ductus ex Ptolemaeo hic inculcavit. Surita, ut vides, aliam ingressus est viam. Mihi neutra facilis aut plana videtur: nam Ptolemaeus *Apenestas* Sipunto & Gargano adjungit, atque adeo longe longeque hinc separat. Quae sit videriat alii; mihi nusquam occurrit. WESS.

GNATIAE.] Vel *Egnatiae*. *Ananzo* hodie. SIML.

GNATIAM M. P. xv.] *In manuscriptis, & Longoliano Gnatiae legitur: Cum supra eadem exemplaria Egnatiae nomen prætulissent: utroque enim modo adparet nuncupatam. Horatius Saigra v. lib. 1. 3. 97.*

———— Via pejor adusque
Bari moenia pitcoſi. Dehinc Gnatia, Lymphis
Iratæ extructa, dedit rifusque jocosque.

Pomponio lib. II. C. 4. in vetusto exemplari; post Barium, & Gnatia, & Ennio cive nobiles Rudiae. SVR.

SPELVNCAS M. P. XXI.] *In omnibus Speluncis M. P. XXI: cum supra ab Egnatia Speluncas M. P. XX. constituantur, & Speluncis Brundisium M. P. XVIII. hoc vero iimere M. P. XVIII.* SVR.

AB HELVILLO ANCONAM M. P. L.] *Præferunt eadem exemplaria: & tamen mansionum numeri summam LX. M. P. faciunt. Helvilli cognomento vici, supra mentio facta est.* SVR.

AD CALEM.
AD PIRVM.
SENOGALLIA.
AD AESIM.
ANCONA.

A SEPTEMPEDA CASTRO TRVENTINO. M. P. LXXIV. Sic.
VRBE SALVIA.
FIRMVM.

M. P. XIII.
M. P. VIII.
M. P. VIII.
M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XII.
M. P. XVII.
M. P. XVIII.
AS-

AD CALLEM.] Vel *Cales. Caglia.* SIML.
AD CALLEM M. P. XIII.] In Regio ad
Calem: atque hac lesione cum superiori eorundem
exemplarium conlata, recte constat, & supra
Callem vicum scribi oportere & hoc itinere Ad
Callem, tamen si illo superiori itinere, ab Helvil.
lo ad Callem XXII. M. P. constituuntur, hoc
XIII.

AD CALEM.] Memini supra p. 125. quādam
notare. Id addo, *Cale & Calem* Regii libri,
Tabulae & Itin. Hierosol. praestare. Servius
Aen. VII. 728. *Cales civitas est Campaniae:*
nam in Flaminia qua est, CALE dicitur. WESS.

AD PIRVM.] Ad *pirum Filumeni* Tabula.
A *piro* insigni, quam *Filumenus*, sive *Philumenus*,
destituerat & panxerat, nomen mansioni
datum est. WESS.

SENOGALLIA.] Rectius *Senogallia.* SIML.
SENOGALLIAM M. P. XVIII.] In Regio
VIII. & in reliquis XVIII.

SENOGALLIA.] *Senii gallia*, *Semicallia*,
Semigallia MSS., satis inepte. *Senigalia* est in L.
16. C. Theod. Operib. Public. VIII. M. P. è
Regio arripimus ob Tabulae consensum.
WESS.

AD HESIM.] Vel Ad *Hesum.* Malim ad
Aesim. Id enim fluvii nomen est Straboni, Plinio,
Ptolemaeo, Melae, Silio. SIML.

AD AESIM M. P. XII.] In Regio *Aesim*
M. P. XI. In Blandiniano Ad *Haesim* M. P. XII.
& Neapolitano Ad *Hesum*, & Longoliano Ad *Hesim*.
Strabo *Aesim* libro 5. fluvium inter Anconam
lapi, & Senogalliam: & factum fuisse antea
limitem Italiae, & Galliae, ac rursus Rubiconem
amnem, & navigabilem fluvium esse: ex
quo Piceni longitudo initium sumat. Plinio lib. 3.
c. 14. in ora Ambrorum Aesis, Senogallia
Ptolemaeus in Senonibus ostium Aesis & Senam
Gallicam statuit: etsi *Aesio* non recte legitur. SVR.

AD HESIM.] Ita vulgati. Sigonius ad *Aesim*
M. P. XVIII. Schor.

AD AESIM.] Vaticano hoc inerat: alii ad
Hesum, ad *Hesin*, ex barbari more seculi: saepe
ita *Hesinus* Comitatus in Farfensi & Casauriensis
Chronicis. Efsi Anastasio Bibliothecario dicitur
in Stephano III. p. 171. Edit. Mediolan., estque
eidem restituenda in Hadriano p. 182. ubi plures
MSS., Et occupare fecit, sermo est de Desiderio
Longobardorum rege, *finis civitatum Senogallienfis*,
Efsi, *Monteferrati*, *Urbini*, *Eugubii* & *ceterarum civitatum*: nam ex Stephani
vita apertum est & hanc Longobardis ereptam
Pontifici Francos dono dedisse. WESS.

M. P. LXXIV. Sic.] Simlerus LXXIII. M. P.
vulgavit, MSS. nostris vetantibus & in M. P.
LXXIV. acquiescentibus. WESS.

VRBEM SALVIAM M. P. XII.] In Regio
Vrbe Salvia M. P. XII. & in reliquis Vrbe Salvia
M. P. XII. Vrbs Salviae Plinius lib. 3. c. 13.
meminit in quinta Italiae regione, qua Piceno
attribuitur: & Ptolemaeo in *Mediterraneis* Picenorum
Ovebsa Salsia. Procopio libro de bello Gothico
3. c. 16. in vulgaris, in Latinum *versis sermonem*,
Vrbisalia vocatur, pro Vrbe, ut opinor, Salvia,
quam ab Alarico deletam fuisse prodit. SVR.

VRBE SALVIA.] In Procopio est *Ovebsa*
salvia, voce, ut videtur, jam tum ad vulgarem
sonum detorta. Apud R. Fabretum, prorsus ut hic,
C. x. Inscript. p. 709. *DECPR. VRBE SALVIA*.
At in Montfauconii *Diar. It.* C. 26. T. *RAEIVS SALVIANVS VRLSAL*,
pro *VRBISAL*, aut certe *VRBESAL*. Ager
urbis *Salviensis* est in Frontino de Colon.
p. 118.

ASCLVM M. P. XXIII.] Praefertur
manuscripta pro Afulcum. Plinio L. 3. c. 13. supra
Castellum Firmorum colonia Afulcum, Ptolemaeo
Ασκληον, & item ab eo Firmum, & Afulcum

ASCLO.

CASTRO TRVENTINO.

M. P. XXIII.

M. P. XX.

ITER QVOD DVCIT A DYRRHACHIO PER MACEDONIAM ET THRACIAM BYZANTIVM VSQVE.

A BRVNDISIO TRAIECTVS DYRRHACHIVM VSQVE.
STAD. NVM. I. CCCC.

A DYRRHACHIO BYZANTIVM.

M. P. DCCLIII. Sic.
CLO-

culum adiunguntur. Stephano ex primo Dionysii historiarum libro *Arel.* SVR.

A DYRRHACHIO.] Vaticanus & Parisinus, secuti sui temporis morem, Duratio: sic enim Seculo IX. & deinceps appellabant. Vide Gaudfredum Malaterra L. III. H. Sicul. C. 26. WESS.

TRAJECTVS DYRRACHIVM.] In Itinerario Maritimo tantum CXX. stadia ponuntur. Strabo scribit trajectum e Brundisio in Epidamnium esse mille & octingentorum stadiorum. Plinius CXX. M. P. ponit, quæ sunt stadia CXCXCIX. SIML.

STADIA II. I. CCCC.] In Regio hac nota II. habetur: & in Blandiniano & Neapolitano Stadia ICCCC. & eam prætermitti notam non visum est: quod, ut adparet infra, numeri nota sit: ut legatur stadia numero MCCCC. tamen ea in Itinerario maritimo usus non sit, sed in Blandiniano postea adjicitur. SVR.

STAD. NVM. I. CCCC.] Ita Vaticanus: Parisiensis MS. Stad. I. CCCC. Sine dubio in his vitium inhæret, quod Strabo, ut recte N. Bergerius L. III. V. Milit. C. 47., eluet: habet enim L. VI. p. 283. stadia CXCXCIX., Plinioque consentit: nam hujus CXXV. M. P., quæ Harduinus L. III. C. II. jure è melioribus MSS. recepit, peræquant Strabonis stadia. WESS.

A DYRRHACHIO BYZANTIVM M. P. DCCLIII.] In Regio M. P. DCCLIII: & in reliquis M. P. DCCLIII. Hac via est quæ à M. Tullio Cicrone designatur in oratione de Provinciis consularibus C. 2. Ita enim, inquit, via illa nostra, quæ per Macedoniam usque ad Hellepontum militaris. Plinius lib. 4. C. 11. de Byzantio, Abest, inquit, à Dyrrhachio XCXXI. M. P. tantum patet longitudo terrarum inter Adriaticum mare & Propontidem. Nec mirum cum numerum cum hac Antonini summa non convenire: cum Itinerarium hoc non

recto itinere, sed stativis mansionibus diverticula sequatur. Hanc viam Egnatiam fuisse adpellamam Strabo auctor est: cujus egregia descriptio cum Antonini mansionibus mirum in modum congruit. Priorem viam partem ex Candavia nomen adipisci & montem esse Illyrici. Seneca in epistola 31. Non per Poeninum, Graiumve montem, nec per desertam Candaviæ: & Caesar commentario III. C. 79. Belli civilis perhibet, Pompejum per Candaviam iter in Macedoniam expeditum habuisse. Ergo per Lychnidum urbem, & Pylonis locum, quæ in ipsa via Illyricum & Macedoniam discerninare Strabo perhibet, per Heracleam, Aedessam, & Pellam, atque Thessaloniam iter, ut idem est auctor, agebatur: & à Dyrrhachio Polybium CCLXXVII. miliaria constituisse: quæ ratio cum hujus itineris miliaribus congruere non potest, quæ CCLXXX. M. P. à Dyrrhachio Thessaloniam usque constituunt: quod in obviandis provinciis, ut sapius admonuimus, Proconsoles suas prosequerentur mansiones. SVR.

DYRRHACHIO.] Urbem celeberrimam multis descripsit Palmerius L. I. Vet. Græc. C. 19. Adde Guilielmi Appuli ex L. IV. versus:

Dyrrhachium obsedit: quondam fuit urbs opulenta
Magnaque, præcipue tegulosis obstita muris:
Rex Epirotarum dicit hanc Epidaurum
Pyrrhus præcepit.

Et post pauca:

Destructam spatio post composuere minori
Zetus & Amphion, & præcepere vocari
Dyrrhachium.

Quæ unde Guilielmus hauserit, querere non libet, sunt enim inepta: quis enim credat, si parum in his calleat, Epidamnium aut Epidaurum, alterutrum dedisse videtur, & testis Eustathius est in Iliad. B. p. 217. Edit. Basl., quam

CLODIANA.
SCAMPIS.
TRES TABERNAS.
LIGNIDO.
NICIA.

M. P. XLIII.
M. P. XX.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVII.
M. P. XXXIII.
HE-

quam non admodum locuples, Dyrrachio Epidauri fuisse nomen; quis, inquam, crediderit hoc cognominis a Pyrrho accepisse, aut destructam dein Zethi atque Amphionis cura fuisse excitatam urbem? Wess.

CLODIANAS M. P. XLIII.] In Regio Clodiana M. P. XXXIII. In reliquis Clodiana M. P. XLIII. Tamen cum postea eadem Clodianas edant, Clodianas scribendum duximus, ut forte aquas subaudiri oporteat. SVR.

CLODIANA.] Sic Tabula, sed xxxi. m. p. a Dyrrachio. Quæ sit, in dubio est; Ampl. Menso Altingius ad Candaviam montem & Clodianas Pylas vero nomine fuisse in notis MSS. ad Tabulam censuit: immo Pylonem Polybio apud Strabonem L. VII. p. 323. vocari: quæ mihi parum certa visa sunt: nam Candaviam Itin. Hieros. m. p. xxxvii. a Clodianas locat; Strabo vero Pylonem post Lychnidum, finemque esse Illyrici & Macedoniae. Palmerius aliam ingressus viam Clodianas tabernas intelligit, æque dubias atque incertas. Wess.

SCAMPIM M. P. xx.] In Regio, Blandiniana & Longoliano Scampis m. p. xx. Ptolemaeo in Mediæ terræ Macedoniae Eordetarum Συγκαμπίς. SVR.

SCAMPIS.] Scambis Cusani & Parisinus MS. Rectius Tabula SCAMPIS cum iisdem m. p. Hiscamps Itiner. H., hinc adjuvandum: Hierocli Συγκαμπίς, quamquam Imp. Constantinus L. II. Them. 9. Συγκαμπίς in ejus Synecdemo repetit: de quibus non injuria cogas, Scampis sextum esse casum, eoque deceptum videri Ptolemaeum, Συγκαμπίς formantem: tanto magis, quod Latini sibi in hoc casu consentent. Sic in Suggestionis II. Exemplo ad Hormisdam tom. x. Conciliorum G. p. 515. Germanus & Joannes Episcopi, Scampis nobis positis, post missas hora cæuatoria Stephanus & Leontius VV. CC. ab Imperatore missi in occursum nobis venerunt: & Dioscorus Diaconus Suggestione sua p. 521. Quid in Aulone sit actum, quid Scampis, quid Lignidi fuerit subsequutum anteriore significatione

suggesti. Et si autem ita Latini velint, tamen Συγκαμπίς Malchus in Excerpt. Hoesch. appellat, nec tantum p. 65. οὐδένως ὃ ἀδελφὸς πειράσας ἐν Καμπία, quem locum acris usus ingenio Henr. Valefius instauravit, sed & alio postmodum asserendo. Wess.

TRES TABERNAS M. P. xxviii.] In Regio M. P. XLIII. & in reliquis. De Tribus aliis Tabernis supra mentionem fecimus, fuisse munimentum exadificatum ad arcendas Germanorum excursions in intima Galliarum. De his nullam reperi mentionem. SVR.

TRES TABERNAS.] Itiner. Hieros. In Tabernas m. p. xxvii. a Scampina civitate, ut in Exemplo Suggestionis paullo ante producto dicitur. Fuerunt Tabernæ hæc ad montem Candaviam, ut ex eodem Itinerario liquet: putem Exemplum Suggestionis in his Tabernis esse scriptum; istam, inquit Episcopi, epistolam ante XXX. M. P. a Lignido fecimus. Wess.

LYCHNIDVM M. P. xxvi.] Hujus urbis supra ex Strabone mentio facta est. Livius eam in Dassaretis Macedoniae conlocat libro 27. C. 27. Ptolemaeo item in Dassaretis Λυχνιδόν, rectius apud Stephanum Λυχνιδόν, quam Illyricidis urbem esse perhibet: & quam Herodianus Lychnitum adpellat. SVR.

LIGNIDO.] Malunt ita universi codices & Tabula, nec aliter Exempla Suggestionum tom. x. Concil. G. L. p. 516., quæ & incolas Lignidonenses appellat. Urbs erat celebris & laici cognomini in munito loco assidens. Malcho οὐκ ἐπὶ πλάττω, ὡς ἰσχυρίζονται πόλιν δicitur, qui præterea p. 64. hæc habet. Καὶ αὐτὸς τὸ πᾶν Λυχνιδὸν ἐπὶ πλάττω ἀπεκράδην ἐπὶ ὀφθαλμοῖς καὶ ἐπὶ τῇ πόλει ἵδων πλῆθον, ὡς οἷός τις παρῆντο. Ἀναστὰς δὲ ἐκείθεν, πᾶσι τοῖς Καμπίαν ἀγέει, & διεκρίθην αὐτῶν πάλιν ἐκδιδομένους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἑκατὸς ἐπίδοματον λαμβάνει, quæ si recte expendideris & ad iter hoc examinaveris, non dubium erit, πᾶν Καμπίαν debere Συγκαμπίαν esse sive Scampinam urbem. Quod vero Lychnidum ab Imp. Justiniano fuisse dictam & patrio ejus solo

HERACLEA.
CELLIS.
EDESSA.
PELLA.

M. P. XI.
M. P. XXXIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXVIII.
THES-

folo vicinam arbitrantur, id mihi vero non videtur simile: nam Procopius L. IV. Aedif. C. 1. *Justinianam* I. in Dardania locat, & Imperator *Novel. xi.* non longe a Dacia mediterranea removet: atqui Dardania amplo terrarum tractu hinc divisa fuit, ut ex Malchi Excerpt. p. 66. aperitissimum est. Verum hoc ad Hieroclem commodius agemus. WESS.

NICIAM M. P. XXXIII.] *In Regio Niciam.* P. XXXIII. & in reliquis M. P. XXXIII. Nicaeae Illyridis fit à Stephano mentio. SVR.

HERACLEAM M. P. XI.] Hanc Heracleam urbem esse Macedoniae, cognomento Sinticae adparet. *Caesar commentario 3. belli civilis C. 79.* Accessit etiam improviso aliud incommodum, quod Domitius, qui dies complures castris Scipionis castra conlata habuisset, rei frumentariae causa ab eo discesserat, & Heracleam Sinticam, quae est subiecta Candaviae, iter fecerat. *Livius libro. xlii. C. 51.* Heracleam ex Sinticiis adpellat, & *Plinius lib. 4. C. 10.* Heracleam Sinticam: *Ptolemaeo* *Ἡρακλέα Σιντικήν.* SVR.

HERACLEA.] Excerpta MSS. *Heracilia. H.* Surita Heracleam Sinticam non sine gravi errore hanc esse iussit, quippe longissime hinc in Bisaltarum fines remotam, ut præter Tabulam *Livius L. xlv. C. 29.* docet. Tu Heracleam in Lyncestide intellige ex *Strabone L. vii. p. 323.* quam modo Heracleam Pelagoniae, modo Lyncestidum appellant. Concilio Constantinopolitano sub *Justiniano Benignum* *Heracleae Pelagoniae* scribendo adfuisse, subscriptio testatur: male vero in Constituto *Vigilii*, edito a *Baronio An. 1513.* *Heracleae Eaphlagoniae* dicitur, sicuti præter *H. Norisium* *Dissert. de Synodo V. J. Sirmondus* ad *Facundum Hermianensem L. VIII. C. 3.* commonefecit. *Dionysius Heracleae Lyncestidum* Concilii Chalcodonensis pars fuit, Nimirum Heraclea hæc in confinio Pelagoniae & Lyncestidis erat posita, quam ob causam nunc huic nunc illi contribuitur. *Παύρογία* Hierocli dicitur, *Nicaeae Choniatae* & aliis; Immo *Livio L. XLV.*

C. 29. & *Dexippo*, qui *iv.* Macedoniae caput faciunt, nam *Schurzheischius V. C.* ad eam sine causa adhæsit *Biblioth. Vinarient.* p. 75. WESS.

CELLAS M. P. XXXIII.] *In Regio M. P. XXXIII. & in aliis Cellis M. P. XXXIII.* SVR.

CELLIS.] Habet eas Tabula & *Itiner. Hierosol.*, sed ampliore ab Heraclea intervallo. WESS.

AEDESSAM M. P. XXVIII.] *In Regio Edeffa M. P. XXVIII.* *In Blandiniano Cedilla M. P. XXVIII.* & item in *Longoliano*, & *Ediffam* corrigi. *Strabo* in hac via, uti supra memoravimus, *Aedessae* meminuit. *Ptolemaeo* *Ἀιδύσσον*, item Macedonica. SVR.

EDESSA.] Sic veteres membranæ, & *Livius L. XLV. C. 29.* *Ἐδέσσα* Malchus Excerpt. p. 64. & eo antiquior *Dexippus* apud *Synellum Chronogr. p. 268.* appellat, sed prave. Vide *If. Voßium* ad *Melam L. II. C. 3.* & *Ezech. Spanhemium Dissert. II. V. & P. N. p. 128.* WESS.

PELLA.] Maxima urbium Macedoniae, *μεγίστη ἢ ὡς Μακεδονία πόλιν* *Xenophonti L. V. Hellen. p. 433.* Recte ergo *Manilius L. I. 768.*

Atque Asiae gentes & Magno maxima Peila:

quamquam & ejus tituli alia potest esse ratio ob natales *Alexandri*, qua de re vir doctus in *nuperis Observ. Miscellan. p. 102.* Quæ ergo *Aphthonius* sibi vult, cum *Pellam* terræ Macedonum contemptissimam urbem *Progymnasmat. p. 56.* vocat? *Πέλας ἢ ἡ Μακεδονία ἧς τὸ Φαλλότορον.* Quid *Libanius* in *Vituperatione Philipp. p. 104.* *Τὴ ἡρ ἂν πρὶς εἴπαι πρὸς αὐτὸν πρὸς τὴν πόλιν; βάρβαρον ἂν τὸ πᾶσις μεγάλος; καὶ τὸ Φαλλότορον ἢ Πέλας;* adeone villis & contemptui *Rhetorum* obnoxia urbs fuit? an secuti principem sunt oratorem, qui, cum *Orat. pro Corona p. 146.* non sine quadam loligine *Pellam* *μεγίστην* ἀδελφὴν τῇ *μεγίστῃ*, cujusmodi ad *Athenas* composita videri poterat, appellasset, amplum campum aperuit, in quo *Philippum* convitit lacera uri excurrere atque exultare possent. Re-

THESSALONICA.
MELLISSVRGIN.
APOLLONIA.
AMPHIPOLI.
PHILIPPIS.

M. P. XXVII.
M. P. XX.
M. P. XXVII.
M. P. XXX.
M. P. XXXIII.
NEA-

Retinuit Pella ex veteri splendore Dionis Chrysostomi & Luciani tempestate nihil nisi nomen. Vide Ezech. Spanhemium Dissert. IX. V. & Præst. N. p. 654. Wess.

THESSALONICAM M. P. XXVII.] In Regio M. P. XXVIII: & in reliquis M. P. XXVII. Plinius lib. 4. C. 10. à Dyrrachio Thessalonicam CXIII. M. P. enumerat, vestitus exemplaribus adfentientibus: & hoc Itinerario CCLXXX. numentur ob flexus mansionum itineris militaris. SVR.

THESSALONICA.] Μητρόπολις Μακεδονίας Macedoniae metropolis Antipatro L. I. Anthol. C. 26. Luciano in Asino μείζων ἢ τῆς Μακεδονίας πόλις. Situm urbis Joan. Cameniata egregie exsecutus est in Excidio Thessalon. inter Symmachia Allatii C. 2. Wess.

MELLISSVRGIN M. P. XX.] Apud Suidam nudum nomen Μελισσανεύς. SVR.

MELLISSVRGIN.] Hoc MSS. edunt. Tabula Mellissurgin cum iisdem M. P. pro Mellissurgin: locum mellificum ex Columella L. IX. R. R. C. 3. vertere possis; nam a mellificii studio mansio nomen indepta videtur. Suidae Μελισσανεύς poeticum est, nec urbem, sed apem indicans. Wess.

APOLLONIAM M. P. XVII.] Hac Macedonia Apollonia est, quam ab Amphipoli unius diei itinere distare Livius perhibet, libro XLV. C. 28. Macedonicam hanc recenset Plinius lib. 4. C. 10. cuius incolæ Macrobiū cognominarentur. Ptolemaeus Mygdoniae cognomen attribuit, ab altera item Macedoniae distinguens, quam Taulantius attribuit, cuius infra Antoninus munit. SVR.

APOLLONIA.] Idem situs Apolloniae tribuitur Actor. Apostol. C. XVII. 1. Posita in Mygdonia aut circa fuit: Plinius L. IV. C. 10. Et regio Mygdoniae subjacens, in qua recedentes a mari Apollonia, Aethusa: nam Plinii Apollonia, cuius incolæ Macrobiū, in Atho monte fuit, ubi ante Acroathon oppidum, quo de pa-

ria Pomponius L. II. C. 2. Tabula unis M. P. auctor est. Wess.

AMPHIPOLI.] Posita fuit ad Strymonem, Atheniensium colonia: olim Έστία Όδδὶ, testibus Herodoto L. VII. 114. & Thucydide L. I. 100. & IV. 102. Harpocration tamen distinguit, & τέπειν esse ἑστία τῶν Ἀμφιπολίων, sed Aeschiniis Fals. Legat. p. 32. non bene percepta sententia; Orator enim recens & vetustius urbis nomen, quo Acamantis etate nota erat, apponit. Post Persica debellatum caput fuit primæ Macedoniae, quam qui Dexippus apud Syncellum p. 268. describat, operæ erit considerare: Ὡς τὸ πρῶτον τὰ μὲν τῶν Νέων ἑσάρμων, καὶ τῶν ἀπὸς ἀνατολῆς ἔτι Νέων ἑσάρμων, καὶ τῶν ἀπὸς Ἀδριανῆς καὶ Μακεδονίας καὶ Ἰωνίης πόλεως: ἀπὸς δυτικῆς δὲ τῆς Στρυμόνης. Βιβαλία πᾶσι καὶ τῶν Σιντικῶν ἑσάρμων. in quibus pleraque omnia expedita sunt, modo τῇ ἑσάρμῃ excipias, quæ Salmasium & Schurzleischium Notit. Biblioth. Vinarien. p. 71. habuit exercitos. Si & mihi sententiæ dictio esset, ἑσάρμῃς legerem, ut castella indicentur; ejusque opinionis fundum è Livio darem L. XLV. C. 29. Unam, inquit, fore & primam partem, quod agri inter Strymonem & Nessum amnem sit; accessurum huic parti trans Nessum, ad orientem versus, qua Persæ tenuisset vicos, CASTELLA, oppida præter Aenum & Maroneam & Abdera: perspicue enim τὰ ἀπὸς ἀνατολῆς ἔτι Νέων ἑσάρμῃς enarrat. Wess.

PHILIPPOS M. P. XXXIII.] Plinius L. 4. C. 11. abesse à Dyrrachio CCCXXV. M. P. perhibet, & Thraciae attribuit. Ptolemaeus vero Macedoniae. SVR.

PHILIPPIS.] Urbis situm apud Appianum L. IV. B. C. p. 1040. describit: in numis COL. AVG. PHILIP, apud J. Vaillantium tom. I. Colonus. P. 109. Wess.

NEAPOLIM M. P. XII.] Dion libro XLVII. p. 397. Symbolum montem inter Neapolim & Philippos statuit, quorum Neapolis ad mare è regione Thasi sita est: Philippi vero in planicie. inter

NEAPOLI.
ACONTISMA.
TOPIRO.
COSINTO.
PORSVLIS, QVAE MODO MAXIMIANOPOLIS.

M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XVII.
M. P. XIII.
M. P. XXIII.
BREN-

inter montes. Plinius Lib. 4. C. 11. item Neapoli Thraciae meminit.

SVR.

NEAPOLI.] Itinerarium H. ix. addit, quibus nostra veriora videntur ob Appiani confessionem: is enim L. IV. B. C. p. 1041. Cassium & Brutum in collibus, stadiis xviii. a Philippis remotis, castra fuisse metatos, ipsa autem castra lxx. stadiis Neapoli a fuisse auctor est; quod intervallum proxime ad xii. m. p. accedit.

WESS.

ACONTISMA M. P. viiii.] *Regium m. p. viiii. & reliqua m. p. viiii. Ammianus libro xxvii. C. 4. de Thraciarum regionibus agens: Ex angulo, inquit, orientali Macedonicis jungitur collimitis per arctas praecipitesque vias, quae cognominantur Acontisma: cui proxima Aethusa convallis & statio, in qua visitur Euripidis sepulchrum, tragediarum scriptoris. Et rursus lib. xxvi. C. 7. Pariaque deinde metuens, obstruxit tres aditus angustissimos, per quos provinciae tentantur Arctoeae, unum per Ripensem Daciam, alterum per Succos notissimum, tertium per Macedonas quem adpellant Acontisma.*

SVR.

ACONTISMA.] Habent Itineraria omnia cum Hierocle.

WESS.

TOPIRIM M. P. xvii.] *In Regio, Blandiniano, & Longoliano Topiro m. p. xvii. Plinius a Philippis Scotusam & Topirim recenset in Thracia provincia. Ptolemaeo Tomis. In Concilio Chalcedonensi Eusebius Topiris civitatis Episcopus subscripsit: atque ea Macedoniae attribuitur. Procopius L. 4. C. 11. τὴν ἐν Κρημαῖς urbem versutam nomine Tomis, in Rhodope constitutam, perhibet, cuius muros, cum a Sclavinis barbaris capta esset, Justinianus maiorem in altitudinem eduxerit, ut tumultum imminetum superaret.*

SVR.

TOPIRO.] Ita & Tabula. Procopio L. III. B. G. C. 38. Πόρτιν δὲ Θερσον ἐν τῇ πρώτῃ Thraciae urbium maritimarum, distareque Constantinopoli itinere xii. dierum perhibetur.

WESS.

COSINTHO.] Vel Casinta.

SIML.

COSINTVM M. P. xiii.] *In Regio Cosinto m. p. xiii. & Blandiniano Cosinto m. p. xiii. In Neapolitano Cosinto m. p. xiii. Longolianum Cosinto mp. xiii. & Casinto corrigi.*

SVR.

COSINTO.] Tabula Cosinto, quam vocem in recentioris Graeciae Thraciaeque Tabulis itidem invenias, sed secure ex Peutingerana transumptam. Fluvius est, aut mansio circa flumen, cui *Kosintus* in Abderitarum regione nomen est apud Aelianum L. XV. Hist. Anim. C. 25. Wess.

PYRSOALIM M. P. xxi.] *In Regio Portulis m. p. xxi. In Blandiniano Porfulis, quod modo Maximianopolis m. p. xxi. & eodem modo in Neapolitano, & Longoliano. Infra exemplaria Pyrsaalim edunt, & ea verba Porfulis adiecta in alienum deveniunt locum ex studio alicujus nota: quando Maximianus Imperator, à quo urbi inditum nomen adparet, cum Diocletiano imperium obtinuit, & ejuravit. Propter auctoritatem tamen pervetusti exemplaris Blandiniani, miniacis litteris ea verba signavimus, ut aliena esse indicentur, nec Antonini Itinerario tribuenda. Ammianus libro xxvii. C. 4. Rhodope huic annexa Maximianopolim habet, & Maroneam, & Aenum: post quam conditam, & relictam Aeneas Italiam auspiciois prosperitate perpetua, post diuturnos occupavit labores.*

SVR.

PORSVLIS.] Hoc universi codices & Tabula probant. A Vaticano absunt, quod modo Maximianopolis; ceteri mordicus tenent: neque causa est, cur inducantur; manifestis enim indicibus jam ante cognovimus, Itinerarium, ut nunc a nobis teritur, Diocletiano & Maximiano videri posterius. Habet Maximianopolin in provincia Rhodope Hierocles. Adhuc vero S. Glyceriae C. 1. Trajanopolin & Maximianopolin vicinas faciunt, notantibus Bollandi fociis a. d. xlii. Maji, esse & ejus apud Appianum mentionem, fide Ammianum haud dubie cogitantibus.

WESS.

S s

BREN-

BRENDICE.
MILOLITO.
TIMPORO.
TRAIANOPOLI.
DYMIS.
ZERVIS.
PLOTINOPOLIM.
HADRIANOPOLIM.
OSTVDIZO.

M. P. XXI.
M. P. XII.
M. P. XVI.
M. P. IX.
M. P. XVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXIII.
M. P. XXI.
M. P. XVIII.
BVR-

BRENDICE.] Vel *Bricize*. SIML.
BRENDICEM M. P. XXI.] *Manuscripta*,
& Longolianum exemplar Brendice M. P. XXI.
& infra eadem Bricize M. P. XX. à Pyrsoalli.
SVR.

BRENDICE.] Tabula Brendici XX. M. P. a
Porfulis. Itinerarium H. Berozica cum iisdem
M. P.; qui consensus ut ea veriora putem effi-
cit. Urbem & regionem Brendici in Thracia
Ptolemaeus & Stephanus in *Bene* noverunt:
ea ne sit, an a Diana, quæ Thracibus *Bisidæ*
Strabone & Helychio auctoribus dicebatur,
nomen mansio accepit, finire non ausim.
WESS.

MILOLITO.] *Micolita* Tabulæ M. P. XII.
Itiner. H. Melalico M. P. XV., quæ ex XII.
nata videntur: horum quoddam verius sit,
non temere dixerò. WESS.

TIMPORVM M. P. XVI.] *In Regio Timero*
M. P. XVI. *In Blandiniano Timporo* M. P. XVI.
Neapolitanum Timpiri M. P. XVI. *Longolianum*
Timporo M. P. XVI. & *Timpiri* corrigit. *Infra*
Imparac mentio fit inter has mansiones. SVR.

TIMPORO.] *Timpiro* MS. Parisinus. Itin.
H. *Adunipara* M. P. XV. S. a Melalico, quod
ex *Ad Timpara* pro *Tempyra* ortum est: assen-
tior enim Cl. Cellario L. II. G. A. C. 15. p. 1325.
Tempyra corrigenti. Meminit ejus præter Ovi-
dium Livius L. XXXVIII. C. 41. *Aliae*, in-
quiens, angustia circa *Tempyra*, hoc loco nomen
est, nec minus *confragosa*. WESS.

DYMEM M. P. XVI.] *Manuscripta*, & *Lon-*
golianum Dimis M. P. XVI. Et infra item *Dimis*
edunt. Ptolemaeo in Thracia provincia post *Dru-*
param Δύμην. SVR.

DIMIS.] *Dymis* rectius Tabula, Itin. Hier.
Dimas M. P. XIII. a Trajanopoli. WESS.

ZERVIS.] Vel *Zerne*. SIML.
ZERVIM M. P. XXIII.] *In manuscriptis*
& Longoliano Zervis M. P. XXIII. SVR.
ZERVIS.] Sic MSS. excerpta. Ex *Zerne* Josf.

Simleri Ortelius *Thernen* format, quam *Stepha-*
nus Thraciae urbem facit. Tabula *Zirini* præ-
fert, in quo vocabulo Menfo Altingius vetus
Trajanopoleos nomen latere suspicatus est.
Mihi Tabulæ quidem scriptura videtur verior
esse, nec quicquam tamen cum Trajanopoli
commune habere: verat enim situs in utroque
Itinerario signatus; esse autem *Ziriniam*, cu-
jus ex Theopompo Stephanus meminit, *Zer-*
evia, πέρης *Θερών*. Quæ sequuntur urbes in
anterioribus satis superque tractatæ sunt.
WESS.

OSTVDIZVM M. P. XVIII.] *In Regio*
Ostidizo M. P. XVIII. & supra *Ostudizon* M.
P. XVIII. ab Hadrianopoli. *In Blandiniano*
Hoftridizo M. P. XVIII. *In Neapolitano Hof-*
tridizo M. P. XXI: & in Longoliano Hoftridizo
M. P. XVIII. Nec veremur nimio fastidio *va-*
riam exemplarium lectionem indicare, in tam ab-
strusis, & reconditis nominibus, si vera lectio
erui possit. SVR.

BVRDIDIZVM M. P. XVIII.] *Supra Bur-*
tudizon M. P. XVIII. & hoc itinere *manuscripta*
& Longolianum *Burdidizo* M. P. XVIII. præ-
stunt. IDEM.

BERGVLAS M. P. XVII.] *Eadem Bergu-*
lae M. P. XVII: cum supra à *Burtudizo* *Bergu-*
las XVIII. M. P. adsignentur. IDEM.

DRVSIPARVM M. P. XVI.] *Supra Driza-*
param M. P. XIII. *In hoc itinere Regium Dru-*
siparo M. P. XVI. *Blandinianum Druzibaro* M. P. XIII.
P. XVI. *Neapolitanum Druzibaro* M. P. XIII.
LON-

BVRDIDIZO.

BERGVLAÆ.

DRVSI PARO.

TIRALLO.

PERINTHO HERACLEA.

CENOPHRVRO.

MELANTIADA.

BYZANTIO, QVAE CONSTANTINOPOLIS.

ITER A BRVNDISIO SIVE AB HYDRVNTE. TRAJEC-

TVS AVLONAM STADIA NVM. I.

M. P. XVIII.

M. P. XVII.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XVIII.

M. P. XVIII.

M. P. XXVII.

M. P. XVIII.

IN-

Longolianum Druzibalo M. P. XVI. & Druziba-
ro corrigis, in fine libri.

TIRALLVM M. P. XVI.] In manuscriptis
& Longoliano Tirallo M. P. XVI. & supra izi-
rallon adscripsimus.

PERINTHERAS.] Vel Perinthus, quæ etiam
Heraclea nominatur alibi a nostro Auctore.

SIML.

PERINTHV M HERAC. M. P. XVIII.]
Supra p. CXXXVIII. Heraclea sine Perinthis co-
gnomento censetur, cum eadem sit: quod huic ite-
neri adiectum videtur, quod in eo alterius Hera-
cleæ, nempe Macedonice mensio fiat. Ammia-
nus libro xxii. C. 8. Et civitatem, quam Hercu-
les conditam Perinthis comitis sui memorie de-
dicavit. Stephanus Perinthum non ab Herculis
comite, sed à Perinthis Epidaurio, qui cum Oreste
milicaverat, cognominatam perhibet. Ptolemaeo
Περίνθος, ἢ τοὶ Ἡρακλῆα.

Svr.

PERINTHO HERACLEA.] Vaticanus Pe-
rintherai, Parisius Perinthis Erac: quod secuti
sumus, Henr. Valegius in suo MS. inveniri ad
Ammianum L. XXII. C. 2. adscripsit. Ἡγε-
κλῆα, ἢ πρὶν Πέρηνθος ἠνέκα Ζωρδὴς Sozomeno L.
III. H. E. C. 5. Perinthus, quam Heracleam
posterior dixit Ammianus L. XXVII. C. 4. A
quo vero Heracleæ cognomen accepit, ad
finiendum non est facile. Si ἦτοι Ἡρακλῆα
Ptolemaei esset, aut nuni HPAKAEETAN
MHPTOPOAETAN ad Perinthum, ut Vail-
lantius voluit, pertinerent, Trajano Imp. no-
men illud antiquius foret. Verum prius dubium
est, posterius autem falsum, ut Ezech. Span-
heimius Diss. IX. V. & P. N. p. 578. ostendit.
Ergone Constantinopolitanis Imp., quæ viti
Illustri sententia est, titulum eum acceptum
ferre debet, atque in primis Constantino M.,

sicuti Jac. Pontanus ad Theophylactum L. I.
C. II. decrevit? neutrum probavero, nam
Laetantius Mort. Persic. C. 45. Constantino
vetustius esse, fidem mihi fecit. In numis ul-
tima Perinthiorum & Perinthis mentio est, quan-
tum resciscere quivi, sub Gallieno: oportet ergo
è successoribus ejus, sive Aureliano sive Maxi-
miano Herculo, novo nomine fuerit ornata.

WESS.

BYZANTIUM M. P. XVIII.] In Regio
Byzantio M. P. XXVIII. In reliquis Byzan-
tium, quæ Constantinopolis M. P. XVIII.
quæ ut adiecta videantur, miniacis litteris desig-
navimus.

Svr.

BYZANTIO M. P. XVIII.] Ita Vaticanus,
omissis, quæ Constantinopolis: alii servant, Wess.
ITER A BRVNDISIO.] Duo hic trajec-
tus indicantur, ideoque in Schudii exemplari utri-
que separatim numerus stadiorum appositus
est; A Brundisio Aulonam MCC. Ab Hidarun-
te Aulonam M. Ab Aulona Amphipolin. M. P.
DCCXCI.

SIML.

AVLONEM STAD. NMR. I.] Regium Au-
lona Stad. I. Blandinian. Aulonam stadia NMR.
Mille. In Neapolitano & Longoliano Aulonam nu-
mero C. ex nota enim ∞., quæ mille denotat, C. M.
P. edit librorum inscripta. Huius stationis
Ptolemaeus mentionem fecit in ora Macedonice
maritima, juxta Apolloniam, & urbis, ac na-
valis nomine decorat. 'Αυλὴν πόλιν, ἡνέκα' ut
qui ex oppidi nomine, Aulorum regionem verte-
rint, nimis inepte fecerint. Neque adeo male ve-
rustus interpres, qui Aulonem civitatem nava-
lem vertit. Stephanus cum plures ejus nominis
urbes recensat, huius ab eo mentio non fit. In
Itinerario maritimo Antonini, ejus stationis me-
morat. Sunt, inquit, super Acroceraunia, &

INDE PER LOCA MARITIMA IN EPIRVN ET THES-
SALIAM ET MACEDONIAM.

AD ACROCERAVNIA.

PHOENICE.

BVTROTO.

Sic.

M. P. XXXIII.

M. P. XLI.

M. P. LVI.

CLY-

relinquit Aulonam in dextro interius. *Asterius* Aulonis prope Tarentum *Horatius* meminit carminum lib. ii. ad Septimum Ode 6. *Strabo* libro vi. p. 283. &c. *trajectus in Italiam* è *Græcia* tres esse tradit, Tarentum, Brundisium & Rhegium. Tamen Tarentinum & Hydruntinum eundem ferme fuisse adparet. Vnde *Plinius* ab Hydrunte in *Græciam* trajectum breviorum esse tradit, à Brundisio vero longiorum illum quidem, sed certiorum.

Svr.

STAD. NVM. I.] Excerpta MSS. sibi non constant: Vaticanus NVM. mille. in aliis N. ill. CC. MILLE, aut n. m. Comille. *Simlerus* num. CC. mille vulgavit, è quibus quid verum sit, difficulter eruas. Si *Schudianus* MS. certiorum notitiam nobis *Simlerus* impertivisset, ab ejus sententia probanda non longe abessem, quamquam stadiorum numeri neque in eo sunt sani. *Plinius* L. III. C. 11. Hydruntum inter & Apolloniatum oppidum, ubi brevissimus in *Græciam* trajectus, non amplius L. m. p., five stadia cccc., esse adfirmat. *Procopius* vero L. I. B. Vand. C. 1. sinum circa Hydruntum stadiis 120 cccc. patere auctor est, insigni a *Plinio*, cui ego accesserim, diffensione. Vide quoque N. *Bergerium* L. III. Vjar. M. C. 47., ubi sane miraberis, virum doctum Num. 1. ita accepisse, ac si unum tantummodo stadium indicaretur. Jam ut ad *Aulonem* veniamus, multo frequentissima ejus est mentio in *Roberti* *Guiscardii* rebus gestis: *Avelonam* appellant *Gaufredus* *Malaterra* L. III. C. 24. & *Romualdus* *Salernitanus* An. c101xxx1., *Velonam* *Anonymus* *Barenfis* An. c100cviii., a quo *Valona*, quo nomine nunc est, *Leuncavio* *Pand. Turc.* C. 126. auctore, non longe recedit.

Wess.

INDE PER LOCA.] Defunt m. p. in summam redacta, quibus iter absolvitur. N. *Bergerius* L. III. Viar. M. C. 48. conjectura usus rescribit: Iter per loca maritima ab Aulone in Epirum & Thessaliam & Macedoniam, Mellisur-

gin M. P. DCCLIII., non male: mallem tamen integra reliquisset. Inde per loca maritima in Epirum: nam ab Aulone iter inchoari anteriora docent.

Wess.

AD ACROCERAVNIA M. P. xxxiii.] In Regio Ad Acrocerania m. p. xxxiii: ut sit ad Acrocerania ex Aulonis statione. In reliquis Acrocerania m. p. xxxiii. Hi montes Ceraunii nuncupantur, quos *Horatius* L. 1. Od. 3. infames scopulos, Acrocerania vocat. *Strabo* intra Ceraunios montes portum esse amplissimum, cui *Panhormi* nomen erat: quem hac statione itinerarii designari arbitror.

Svr.

AD ACROCERAVNIA.] Ad plerique MSS. ignorant. Tabula Acrocerania cum iisdem m. p. ab Aulone. *Virgilius* *Aen.* III. 505.

Provehimur pelago vicina Ceraunia juxta,

Unde iter Italiam, cursusque brevissimus undis.

Wess.

PHOENICEM M. P. xli.] Urbs est Epiri *Polybio* libro II. C. 5. *Livius* libro xxix. C. 12. Phœnice, inquit, urbs est Epiri. *Strabo*, τὰ ἐν τῇ Βυζαντίᾳ καὶ Φοινίᾳ. *Ptolemaeus* mediterraneis Epiri adscribit.

Svr.

PHOENICE.] Sic *Parisinus*: alii *Pœnice* & *Phœnice*. Tabula in m. p. consentit. Positam urbem in locis palustribus fuisse, stagnantibusque aquis circumdatam *Procopio* L. IV. Aedif. C. 1. credimus. Est & ejus apud *Polybium* Leg. CXXVII. mentio.

Wess.

BVTROTVM M. P. lvi.] Exemplaria manuscripta Antonini non aspirant: & *Caesaris*, *Ciceronis*, ac *Plinii* L. 4. C. 1. vastus exemplaribus, caret aspiratione Butrotum. In *Strabonis*, *Ptolemaei*, & *Stephani* aspiratur. *Strabo* in portus ore conditum esse, & Romanis frequens accolis juxta Posidium. *Caesar* libro iii. de bello civili C. 16. Erat autem ad Butrotum oppositum *Corcyrae*.

Svr.

BVTROTO.] *Rutharoto* M. P. LVI Tabula Peutingerana. *Celsam Butroti arcem* *Virgilius*

CLYCIS LIMEN.
ACTIA NICOPOLI.
ACHELOV FLUVIUM.
EVENO.
DELPHI.

M. P. XXX.
M. P. XX.
M. P. XXV.
M. P. XX.
M. P. XL.
PHO-

lius Aen. III. 292., ubi Servius *positam in saxo, quod mari cingitur*, dicit. Numi vocabulum adspirant, ut in Vaillantii Colonis tom. I. p. 14., ubi ΑΓΓΥΣΤΥΣ ΕΥΤΗΡΑ. Tamen BYPTOTINON est in Thef. Britan. tom. II. p. 101., quem cum N. Haymius ad *Buthrotum*, amnem haud procul ab urbe Locris, retulit, non satis expendisse videtur discordiam MSS. Livii L. XXIX. C. 7. & quæ ibi Gronovius.

WESS.

CLYCIS LIMEN M. P. xxx.] *In Regio* Clictis limen M. P. xxx. *In Blandiniano* Clictis limen M. P. xxx. & *Neapolitano* Clictis limen M. P. L. *In Longoliano* Clictis limen M. P. xxx: & L. corrigi.

SVR.

GLYCIS LIMEN.] Hoc verum mansionis nomen: Clictis Tabula & MSS. nostri, quorum Parisinus & Cusani L. M. P. addunt: illa XXI. M. Γλυκίς Λίμνη Straboni & Dioni Cassio L. L. p. 487., qui Acherontem fluvium, in hunc portum influentem, & aquam ei dulcem & nomen facere addit.

WESS.

ACTIA NICOPOLI.] Vel *Actianopolis*: est autem apud Actium Epiri oppidum, propter victoriam Augusti nominatum Nicopolis.

SIML.

ACTIAM NICOPOLIM M. P. xx.] *In Regio* Actia Nicopoli M. P. xx. *In Blandiniano* Actia Nicopoli M. P. xx. & *Neapol.* Actiam populum M. P. xx. & *Longoliano* Actianopoli M. P. xx. *Veteres*, ut Nicopolim hanc à reliquis distinguunt, τὴν τοῦ Ἀκτίου vocabant: nam Augustus Actium urbem Nicopolim cognominatam condidit: & Stephanus docet Actiam urbem, & Actium dici, cum Tacitus libro Annalium II. C. 53. tradit, Germanicum consulatus honorem inisse apud urbem Achaiae Nicopolim: Acarnaniae legendum videtur, non Achaiae. Nam Plinius lib. 4. c. 1. Acarnaniae, inquit, quæ antea Curetis vocabatur, oppida, Heraclia, Echinus, & in ore ipso colonia Augusti Actium, cum templo Apollinis nobili, ac civitate libera Nicopolitana. Stephanus Nicopolim hanc

Epiri cognominat. Acarnaniam vero Epiro contineri certum est.

SVR.

ACTIA NICOPOLI.] Cusani MS. *Actianiani populum*, Paritienfis *Actianinopoli*. Nicopolim apud Actium Suetonius Aug. C. 18. Augustus, ut frequentissime habitaretur, *Anatoliorum, Ambraciorum & Aetolorum* eo traduxit, Pausania Eliac. I. C. 23. & Phocic. C. 38. & Antipatro, cujus epigramma vide in Holsteinii notis ad Stephani ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, testibus: incolas ingenuitatis ac libertatis suæ summos fuisse ostentatores & singulos, ut ille apud Horatium, *Liber, liber sum*, exclamasse, colligas, ex his Epicteti apud Arrianum L. IV. C. 1. ὄντων τῶ Νικηπέλει ἐπιβοῶν ἐλευθέρων. Nō τὴν Καλαυρὴν τὴν ἐνδὲρ γαίαν ἱερὰν. De Tacito loco, quem Surita mendii manifestum habuit, vide meliora docentes Muretum & Liptium. WESS.

ACHELOV.] Sic plerique MSS. Vaticanus *Achelau Fluvius*. Homero *ῥέγων Ἀχελῷος* Iliad. φ. 194. ubi Eustathius p. 1316. Edit. Basil. monere haud neglexit, adeo olim celebrem fuisse, ut pro quavis aqua poni coepus fuerit: adde Turnebum L. XXX. Advers. C. 39.

WESS.

EVVENNO.] *Evenus fluvius*.

SIML.

EVENV M. P. xx.] *Evenum fluvium* Strabo L. 7. p. 327. *Lycormam vocatum perhibet*, & Acheloum & Evenum in mare fluere: illum quidem per Acarnaniam delabi, & Evenum per Aetoliam. Plinius lib. 4. c. 1. Acheloum à Pindo fluere, & Acarnaniam ab Aetolia dirimere. Ptolemaeo in Achaia ostium statuitur *Ἐορ*.

SVR.

EVENO.] *Euveno* aut *Euwenno* scripti codices, prave. Luchan L. VI. 365.

Et Meleagream maculatus sanguine Nefsi
Euenos Calydonia fecas.

Strabo L. X. p. 459. Evenum ab Actio promontorio stadiis 150 c. xx. semovet. WESS.

S s 3

PHO-

PHOCIDE.
THESPIAS.
MEGARA.
ELEVSINA.
ATHENIS.

M. P. XL.
M. P. XL.
M. P. XL.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
ORO-

PHOCIDE.] Hoc quid sit, dicere non possum: suspicor tamen Phocidis fines indicari. Pausanias L. X. C. 3. Φωκικῶν inter urbes Phocidis annumerat, sed male in ea voce a librariis habitus, ut Sylburgius & Palmerius viderunt: nihil ergo ea ad hanc mansionem.

WESS.

TESTIAS.] Vel *Thespiae*.

SIML.

THESPIAS M. P. XL.] Adeo inversum fuerat à librariis hoc nomen, ut vix restitui in veram lectionem potueris, cum tam illustribus, & memorabilibus mansionibus Achaiae totum hoc peragatur iter. In Regio etenim exemplari Estias M. P. XL. & in Blandiniano & Longoliano Testias legitur. Neapolitanum Thestias habet. Eae sunt Thespieae, quae propter Praxitelis Cupidinem, ut Verri Cicero insulstat, visebantur: quorum verborum memor Plinius, insita illa non vulgari doctrina. Ejusdem, inquit L. 36. C. 5. est & Cupido obiectus à Cicerone Verri; ille, propter quem Thespieae visebantur: nunc in Octaviae scholis positus. Donum illud Glyce-rium Thespiensibus consecrasset Strabo auctor est: ac nonnullos idcirco prius in id oppidum conscendisse, Cupidinem ipsum contemplaturos, infra Heliconem montem situm: cum aliqui spectatus foret indignum. Primum à sede sua à Cajo Imperatore amotum, & Romam advectum, & à Claudio remissum, Neronem iterum reportasse Romam Pausanias auctor est Boeotic. C. 28. atque ibi igne fuisse consumptum.

SVR.

THESPIAS.] *Thestias* & *Tespias* MSS.; unde verum viderunt viri docti. Circa Heliconem Thespieae fuerunt, ὅθεν τῶν ἑλικωνίων Strabo, ὅς ἐστιν ἐκ τῶν ἐλικωνίων Conon C. 24.

WESS.

MEGARA.] Stadiis cccx. Procopius L. I. Bel. Vand. C. 1. Athenis disparat, pæne Tabula cum suis xxx. m. p. conspiciant, & Dione Chryostomo, qui unus diei itinere Megaris Athenas perveniri posse scribit Orat. VI. p. 87.

WESS.

ELEVSINAM M. P. XLII.] In Regio Eleusina M. P. XLII. & in reliquis Eleusia M. P. XLII. Pomponius, cum Eleusinem item, atque hoc itinerario, Athenis adjungat, rectum casum Eleusin ducit. In Attide, inquit L. 2. C. 3. Eleusin Cereri consecrata, & clariores, quam ut indicari egeant, Athenae. In Plinii vetustis exemplaribus L. 4. C. 7., in Hellade Megara, Eleusin. Strabo est Ἐλευσιν πόλις, Ptolemaeo item in Attica Ἐλευσιν. Pausanias in Phocidis Ἐλευσιν.

SVR.

ELEVSINA.] Eleusia nostris MSS. probatur. Viae, qua hinc Megara iter est, meminit Pausanias Attic. C. 39. Sponius Athenis XII. M. P. removet Itiner. tom II. p. 218.

WESS.

ATHENIS.] De Athenis silere melius est, quod de Carthagine Sallustius, quam parum dicere. Tanrum de ejus ambitu observabo, Dionem Chryostomum Orat. VI. p. 87. stadiis cc. eum metiri, & dimidiatam Babylonis amplitudinem occupare Athenas, τὸ ἥμισυ ἔχει Ἀθῆνας Βαβυλῶν, in quibus, si Herodotum sequitur, qui L. I. C. 178. Babylonis circumitum stadiis cccclxxx. finivit, error erit: forte Strabonem, a quo Babylon stadiis cccclxxxv. L. XVI. p. 738. circumscribitur, aut alium in animo habuit. Utuncque fuerit, ampliores Athenae Roma fuerunt, cujus sub initium Seculi V. ὡς καὶ ἐν τοῖς μέτροις Ἀγέτωμα ἐν, ambitus M. P. XXX erat, Olympodoro apud Photium Cod. Lxxx. p. 198. teste.

WESS.

OROPO.] Vel Oropo.

SIML.

OROPVM M. P. XLII.] Oropum consilio Boeotiae adnectit Plinius L. 4. C. 7. Oropium agrum medium inter Atticam, & Tanagreos tenuisse Boeotios Pausanias Attic. C. 34. perhibet: nam cum diu Athenienses de eo dimicassent, non ante positos esse, quam à Philippo Rege, cum Thebas expugnasset, receperunt. Complures annos super ea re contendisse adparet: unde Ammian. lib. xxx. C. 4. Et Callistratus, inquit, quem nobilem il-

lam

OROP.
THEBIS.
CHALCIDE.
OPVNTÉ.
DEMETRIADE.

M. P. XLIII.
M. P. XXXVI.
M. P. XXXIII.
M. P. XLVIII.
M. P. XIII.
LA-

lam super Oropo causam, qui locus in Euboea est, perorantem, idem Demosthenes, Academia cum Platone relicta, sectatus est; ut mirum sit Euboeae cum locum Ammianum attribueret. Multo posterior fuit illa trium sapientiae procerum ab Athenis Romam legatio super eadem controversia; de qua Plinius lib. 7. cap. xxx. Et quibus Cassi. ea legatio, & Carneades Romam venerit, Cicero à Pomponio Attico scitatur L. XII. Ep. 23. Hæc nunc quero, inquit, quæ causa, fuerit. De Oropo opinor: sed certum nescio. At ipse explicat libro de Oratore 2. C. 32. de Carneadis, Critolai, & Diogenis legatione, qui ab Atheniensibus legati Romam venerant. SVR.

OROP.] Oropo nostri, Dicaearchus dici itinere Athenis videtur separare; nec licet tamen inquinatioribus ejus verbis fidere, de quibus Salmast. in Solin. p. 103. Urbs erat ad mare ἡπὶ θηλάων, Pausanias Attic. C. 34. & Thucydides L. VIII. C. 95. Nunc Oropo 11. M. P. à mari, Sponio teste Itiner. tom. II. p. 243.

WESS.

THEBAS M. P. XXXVI.] In Regio, & Neapolitano Thebis M. P. XXXVI. In Blandiniano M. P. XXXIII. & item in Longoliano, sed XXXVI. corrigitur. Hæc Bæotiae sunt Thebas, quas, cum sibi quondam Græciæ principatum vindicarent, Pausanias ad arcem jam unam, sua ætate, & non ita multos incolas redactam, vix dum vetus nomen servare, auctor est in Arcadicis C. 33., qui Antonini Imperatoris, Antonini Pii filii imperio, id opus commentabatur. SVR.

THEBIS.] XXXVI. Cusani codex. Thebas, quas Thucydides L. II. C. 5. stadiis Lxx. Plataeis ferebat, frigidioribus hiemis intolerabiliter horrere Columella L. I. R. R. C. 4. tradit, & circa Trajani tempora fere desertas fuisse Dio Orat. VII. p. 123. Ab urbe non longe aberat locus, quem Γεγυῖα appellat. Stephanus in Τάκωρε. τῆς δὲ Γεγυῖας τοῦ ἀγροῦ τὸ νότιον ὁ Θηβαίων ἀρχαῖος ὄρος. Vide vero, æquid hinc

auxilii oriatur his Xenophontis L. V. Hellen. p. 449. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἐπὶ ἀλλήλους ἀντεπύκταντο ἐπὶ Γεγυῖας τῆς, & Polyæni, rem eandem narrantis, L. II. C. 1. οἱ δὲ κατὰ λαβὸν τὸν λόφον ὡς ἐπὶ ἑὸν δῦτατοι καλῶμενοι Γεγυῖας ὄρος. alter uter sine controversia vicio deformatus; imo vero uterque, si qua Stephano fides; cuius auctoritatem & Polyæni vestigia secutus Γεγυῖας ὄρος & ὄρος scribebam, Tl. Hemsterhusio, amico nostro, consentiente. Hoc obiter; nunc denuo in viam. WESS.

CHALCIDE.] Χαλκὶς ἢ ὁ Ἐυβοῖαν Aeneae Taüt. C. 4. Sita erat loco commodo non longe a Boeotia, quo de Demosthenes in Aristocratem p. 422. Livius L. XXVIII. C. 7. Nam & ipsa Chalcis, quamquam ejusdem insula urbs est, tamen adeo ἀρτίῳ interfeciditur fresso, ut ponte continenti jungatur, terraque aditum faciliorem quam mari habeat. Atque ea caussa videtur, quare & hoc itinere adeatur. De ponte, quo continenti adhaerebat, præter Strabonem Procopius L. IV. Fabric. Justiniani C. 3. & IF. Vossius ad Melam L. II. C. 7. Sponius a Thebis Chalcidem usque M. P. xxv. aut xxvi. numerabat p. 265. Itiner. WESS.

OPVNTÉ.] Excerpta MSS. ita recte. Opante Vaticanum. Locridis metropolis erat a mari stadiis circiter xv. a navali vero l. x. apud Strabonem L. IX. p. 425. Livius aliter L. XXVIII. C. 6. Classemq; inde ad Cynum, emporium id est Opuntiorum urbis, mille passuum a mari sita, traiecit: an fuit M. P. II. a mari sita? WESS.

DEMETRIADEM M. P. XLIII.] Demetrius hæc, oppidum Pagasæ antea dictum Plinius L. 4. C. 8. tradit in Thessalia provincia: & Ptolemæo, ac Stephano Thessaliæ Phthiotidis: atque item Larissa Cremaße: quæ hoc itinero Demetriadi subjunxitur. Livius libro xli. C. 56. Larissa, quæ Cremaße dicitur, oppugnata. SVR.

DEMETRIADE.] Cusani MS. Demetriade M. P. XLV.

LARISSA.
DIO.
BEROEA.
THESSALONICA.
MELLISSVRGIN.

M. P. XLIIII.
M. P. XXIIII.
M. P. XVII.
M. P. LI.
M. P. XXI.
ITER

P. XIV. Fuit loco oportuno in Thessalia posita. Philippus Macedonum rex eam propterea atque in Euboea Chalcidem & Corinthum Graeciae compedes appellabat, Livius L. XXXII. C. 37. Est in Thes. Britan. tom. II. p. 104. numus inscriptus ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ, quem Nic. Haymius ad Sicyonem refert, Demetriada, ut Plutarcho & Diodoro testibus constat, a Poliorcete Demetrio appellatam: mihi aut Demetrii, ubi ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΙΜΩΝ Strabo L. IX. p. 435. habet, aut certe hac in urbe, nobili & regum Macedonum quondam sede, cufus videtur, nam Sicyoni haud diu is titulus duravit & cum Demetrio exolevit: at ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ seu potius ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ sub Augusto numi meminerunt, mode recte vir doctus p. 176. ejusdem Thesauri conjecerit.

WESS.

LARISSA.] Theophrastus *Ἀλάριον τὸν ἐν Θεσσαλίᾳ* L.V. Cauff. Plant. C. 20. *Ἀλάριον*, πάλιν ἐν περὶ πρῶτου ἐν Θεσσαλίᾳ Philostratus L. II. Vit. Sophist. C. 1. Ea enim intelligitur, ad Peneum apposita, non *Cremaste*, quippe quae infra Demetriadem in Phthoride.

WESS.

DIVM M. P. XXXIII.] In Manuscriptis, & Longoliano Dio M. P. XXXIII. Ptolemaeo in sinu Thermaico post Aliacemonis fluminis ostium Δίον Κάλυκτα. Stephano Dion urbs & Euboeae, & Macedoniae recensetur.

SVR.

DIO.] Urbem sicut non magnam, ita exornatam publicis locis & multitudine statuarum, munantem egregie Livius L. XLV. C. 7. vocat. Aberat haud longe a Baphyra fluvio, quo de praeter Livium Archastratus apud Athenaeum L. VII. C. 22. cum egregia Cafauboni animadversione, & monte Olympo, Thucydide L. IV. C. 78. teste. Macedones ibidem certamen Olympicum edidisse Stephanus & ante eum Dio Chrysostomus Orat. II. p. 18. tradidere.

WESS.

PVCLATA.] Vel *Pudata*. Forte *Pidna*,

quam *Platam* nominari Moletius tradit. SIML.

PVDALAM M. P. XVIIII.] In Regio Pudaia M. P. XVIIII. & in Blandiniano, & Longoliano Pudara M. P. XVIIII. Neapolitano Pucata M. P. XVIIII. Forte ea est, quae a Ptolemaeo in Thraciae mediterraneis Πανδάλια vocatur. SVR.

PVDALIA.] Hoc licet pravum retinimus, quod a vero haud procul abesset: aliae *Pucata* aut *Pudata*. Videtur esse *Pydna*, ad quam Aemilius Paulus Perseum debellavit. Fuerunt enim *Pydna* & *Beroea* vicinae, ut ex Thucydide L. I. C. 61. colligas. In excerptis Strabonis L. VII. p. 330. invenio, Πύδνα, ἢ ὅτι Κίργον καλεῖται, quae Strabonis esse perflatus Palmerius dubitat è Livione L. XLII. C. 51. *Citum* refingat, an vicissim ex Strabone auxilium ferat Livio, Exercitat. p. 302. Mihi neutro opus videtur, cum Strabonis ea non sint, sed recentioris Graeculi, quod virum doctum non fuisse odoratum demiror; praesertim cum auctarium Thematibus Constantini additum, quo utitur, id pane juberet. Gemina habes in scholiis ad Demosthenis Olynthiac. L. p. 3. & 4., licet eorum auctor sibi non constet. *Pautalia*, quam H. Surita cogitavit, longe longeque hinc remota fuit, ut postmodum ostendam. WESS.

BOEREAM M. P. XVII.] Ptolemaeo juxta Aedeffam Macedoniae Bisjona. SVR.

BEROEA.] *Belia* & *Berea* plerique MSS. *Begia* ἢ *ἡ* *Μακεδονία* L. VII. Constit. Apostol. C. 46., ut ab altera Thraciae & Syriae distinguatur. Apposita erat ad Bermium montem, pro quo *Boram* Livius L. XLV. C. 29., cis flumen Axium, quem *Bardarium* recentior aetas appellavit, ut ex Epitoma Strabonis L. VII. p. 330. & Georg. Acropolita C. 70. cum nota Allatii cognoscat. Scribunt autem *Bisjona* & *Begion*, quae de differentia vide Wadium ad Thucydidem L. I. C. 61. & Schurzfleischium Biblioth. Vinarien. Notit. p. 74.

WESS.

THESSALONICA.] Excerpta MSS. quasi de

ITEM RECTO ITINERE AB HYDRUNTE AVLONAM.
 STAD. I.
 INDE PER MACEDONIAM VSQVE CONSTANTINO-
 POLIM. M. P. DCCLVI. Sic.
 APOLLONIA. M. P. XXV.
 AD NOVAS. M. P. XXIII.
 CLODIANIS. M. P. XXV.
 SCAMPIS. M. P. XXII.
 TRIBVS TABERNIS. M. P. XXX.
 LIGNIDO. M. P. XXVII.
 SCIR-

de compaſto *Theſſalia* aut *Theſſalia*. Eſt præterea in Vaticano *Meliſurgin*, rectius quam quidem ante. Quas autem è Schudii ſchedis expreſſit binas manſiones Simlerus, illæ è codicibus veruſtis exulant.

WESS.
 MELISVRGIN.] Poſt hanc in Schudii exemplari additur *Apollonia* verſus Thraciam Mygdoniorum *M. P. XVII.* & *Amphipoli M. P. XXX.* Ponuntur autem hæc duo loca priori quoque itinere pari diſtantiâ.

SIML.
 INDE PER MACEDONIAM] Hæc in Regio habetur, & in reliquis adduntur uſque Conſtantinopolim *M. P. DCCLVI*: que verba, tanquam aliena ab Antonini opere, communibus characteribus deſcribuntur.

SVR.
 ITEM RECTO] Cuſani liber, *Iter rectum ab Hydrunto Avlonam*, non omnino male. Porro ſtadia mille Vaticanus, &, quod idem, ſtadia 7. Pariſinus: notum enim eſt lineolam numeris impoſitam totidem millia indicare, ſæpeque neglectam multa conturbaffe, ut in Plinio L. VII. C. 56. *Anticlidēs in Aegypto inveniffe* quandam nomine *Menona* tradit, XV. annis ante *Phoroneum*, antiquiſſimum Græciæ regem: idque monumentis approbare conatur. E diverſo *Epigenes* apud Babylonios 100000. annorum obſervationes ſiderum cœliſtibus laterculis inſcriptas docet, gravis auctor in primis: qui minimum, *Beroſus* & *Critodemus*, CCCCLXXX. annorum. Ex quo apparet æternus literarum uſus. Omnis in hoc loco, quem *Harduinus* & *Jac. Perizonius* Orig. Babyl. C. 2. examinaverunt, diſcultas ex neglecta tranſverſa illa linea, millenarium numerum indicante, nata eſt: neque dubito, quin XV. annis ante *Phoroneum*, h. e. XV. M. annorum *Anticlidēs* voluerit. Ni enim ea ſit ſententia, nihil opus erat, ut tanto eum

mendacio Babylonii ſuperarent: Præterea æternus literarum uſus hoc videtur requirere. WESS.

APOLLONIA.] Duæ Apolloniæ in hoc itinere commemorantur, quarum prior Taulantiorum, altera Mygdoniorum.

SIML.
 APOLLONIAM M. P. xxv.] Hæc item Macedoniæ provinciæ eſt Apollonia VII. M. P. à mari recedens, uti *Plinius* lib. 3. C. 23. eſt auctor, quam Taulantiorum regioni *Ptolemæum* attribueret memoravimus, Macedoniæ provinciæ *Stephanus* Illyridi attribuit.

SVR.
 APOLLONIA.] Sita erat prope Aoum flumen. *Herodotus* L. IX. C. 91. *Ἀπολλωνία πρὸς τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ*, *Dioſcorides* L. I. Mar. Med. C. 100. *πρὸς τῷ ἑσπέρῳ*, Auctor *Geopon.* L. XV. 7. *πρὸς τῷ Δορδακίου*, licet duorum circiter dierum itinere Dyrrachio abeſſet, appellant: plura de urbe *Palmerius* L. I. Vet. Græc. C. 27. coacervavit.

WESS.
 AD NOVAS.] Novas tabernas manſioni nomen feciſſe, credibile ſit.

WESS.
 CLODIANIS.] Clodiana ſupra habuimus: hinc diſcimus, viam à Dyrrachio & alteram ab Apollonia ad Clodianam ſeſe conjunxiſſe. Vid. *Palm.* L. I. V. G. C. 25.

WESS.
 SCAMPIM M. P. xxii.] *Manuſcripta*, & *Longolianum* Scampis M. P. xxii. cum ſupra pagina CCCXVIII. à Clodianis Scampim xx. tantum M. P. numerentur.

SVR.
 TRES TABERNAS M. P. xxx.] Eadem præſerunt, cum eadem pagina à Scampi Tres Tabernas XXVII. M. P. tribuantur.

SVR.
 LYCHNIDVM M. P. xxxii.] In Regio M. P. XXVII. & in reliquis M. P. XXVII. totidem ſupra à Tribus Tabernis *Lychnidum* conſtituuntur.

SVR.
 T t SCIR-

SCIRTIANA.
CASTRA.
HERACLEA.
CELLIS.
EDESSA.
DIOCLETIANOPOLIS.
THESSALONICA.
APOLLONIA.

M. P. XXVII.
M. P. XV.
M. P. XII.
M. P. XXXIII.
M. P. XXXIII.
M. P. XXX.
M. P. XXVIII.
M. P. XXXVI.
AM-

SCIRTIANA] Vel *Scintiana* vel *Sirtiana*.

SIML.

SCIRTIANAM M. P. xxvii.] In *Regio Scirtiana* M. P. xxvii. & in *Neapolitano Scirtiana* M. P. xxvii. *Blandinianum* & *Longolianum* *Sirtiana* M. P. xxxiii: sed in hoc xxvii. corrigitur.

SVR.

SCIRTIANA] MS. *Cusani Scitiana* M. P. xxvii. Haud scio unde cognomen duxerit, utrum a gente *Illyrici*, quam *Σκιρτιανός* *Ptolemaeus*, *Scirtiaros* *Plinius* L. III. N. H. C. 22. vocat, an a *Scirto* quodam. T. *CARTORIUS SCIRTIVS* est apud *Gruterum* p. 1000000000.

WESS.

CASTRA M. P. xv.] In *Regio* M. P. vi. & in *reliquis* M. P. xv.

SVR.

CASTRA] Sæpe in *Livio* reperies, Romanos bellis *Macedonicis castra* in his oris esse metatos: ab illis loco nomen.

WESS.

CELLAS M. P. xxxiii.] In *Neapolitano exemplari* *Cellis* M. P. xxxiii. & tamen supra *inire* a *Dyrrbachio Byzantium*, ab *Heraclea* *Sintice* *Cellas* M. P. xxxiii. designantur.

DICAEOPOLIM M. P. xxx.] In *Regio*, & *Blandiniano Dioclitianopolis* M. P. xxx. & in *Neapolitano Diodianopolis* M. P. xxx. In *Longoliano Diocletianopolis* M. P. xxx. & *miniacis litteris* corrigitur *Diodranopolis*. Cum tamen omnino quodvis potius nomen, quam urbis *Diocletiani*, huic mansioni conveniat, sicuti & de *Maximiano* supra, & hac ipsa pagina indicatur: *Mibi Dicaeopolim proponere placuit, asterisco adposito: quod apud Suidam Δικαιοπόλις fiat mentio: & quamvis addatur apud eum auctorem in Ὁγεῖν πλιν (i.e. 'Aὐδῆον, fieri tamen potest, ut Macedoniae pari ea sit, aut Thraciae contributa. Illud etiam persuadet, quod apud Plinium ex Macedonia provincia, medio flexu literis, Thessalonica, que hoc itinere huic mansioni adiungitur,*

recessetur: & statim idem auctor Lib. 4. C. 10. inter oppida Thermoici sinus primam Dicaeam adplicat: & Ptolemaeus in eodem sinus Thermoici, Thessaloniam commemorat. Præterea cum Dicaeae Macedoniae à Ptolemaeo mentio non fiat, & juxta Heracleam Sinticem Παιδαγωγίδος meminerit, mihi maxime fit verisimile, depravatum: & ejus loco Δικαιοπόλις substitutendum. Præterea Procopius Lib. 4. Cap. 3. ἐπὶ τῇ Κροφίῳ, Diocletianopolim Thessaliae attribuit, non Macedoniae, aut Thraciae: utcumque tamen acciderit, merito Diocletianopolis ex hoc Itinerario posthac extrudetur. Stephanus Dicaeae, urbis Thraciae, meminit.

SVR.

DIOCLETIANOPOLIS] *Cusani* schedæ *Diadonopolis*, *Parifinae Dioclianopolis*, *Vaticanae Dioclitianopolis*: verum est, quod amplexi sumus. Nam quod *Surita* disputat, ἀπὸ τοῦ εἰρηνοῦ neque enim *Dicaeae* sive *Dicaopolis* hæc esse poterit, quippe inter *Maroneam* & *Abdera* ad *Bistonidem* lacum accubans, *Herodoto* L. VII. C. 109. auctore: nedum ΠΑΡΟΛΙ ΚΟΠΟΛΙΣ *Ptolemaei*, ex ΠΑΡΘΕΙΚΟΠΟΛΙΣ corrupta, sicuti *Hierocles*, *Parthiopolin* *Heracleae*, plane ad *Ptolemaei* mentem, jungens, & *Jonas* a *Macedonia* de *Parthiopolis* in fragmento II. *Operis* *Histor. Hilarii* p. 1239. ostendunt: multo minus *Diocletiani* nomen officiet: cum citra dubium sit ex *Jovia* & *Heraclea* legione, quam utramque a *Diocletiano* & *Maximiano* appellatam, (Ὁγεῖν πλιν ὅ, inquit *Zosimus* L. III. C. 30., ὁπότε ἀνεκρά, ἐπὶ τῇ Δικαιοπόλει τῇ Μακεδονίᾳ ἡγεσάντο, φερόντων τὸν τῶν ἐπισημῶν) suo loco habuimus, *Itinerarium*, sicuti nunc est, illo recentius esse. Id solum dubium est, quamnam hæc *Diocletianopolis*? *Hierocles* pariter ac *Procopius* hoc nomine urbem in *Thessalia* habet, cujus hic

AMPHIPOLI.

PHILIPPIS.

ACONTISMA.

OTOPIISO.

STABVLO DIOMEDIS.

IMPARA SIVE PYRSOALI NVNC MAXIMIANOPOLI M. P.

XVIII.

BRICIZE.

M. P. XX.

TRAIA.

hic potest esse ratio, utpote longius ab Edeffa & Theſſalonica ſemotæ: memorat alteram Hierocles in Thracia ſub Philippopoli, quæ ſi noſtra ſit, oportet iter in Thraciam deſcendat, & poſt deinde in Macedoniam ſe vertat. Si cui tamen ad credendum id difficile videatur, præſtabit Itinerario fidem addicere & tertiam hoc cognomine urbem in Macedonia fuiſſe arbitrari: inſinita illa cupiditas adificandi, qua Diocletianus tenebatur, quamque Laſantius Mort. Perſ. C. 7. notavit, haud invalidum huic opinioni robur addet. Wess.

OTOPIISO.] Hæc manſio ſuperiore itinere nominatur *Topinio*, a *Ptolemaeo Topiris*. SIML.

OTOPISYM M. P. XVIII.] In *Regio exemplari legitur Atopifo* M. P. XVIII. In *Blandimiano*, & *Longoliano Otopiſio* M. P. XVIII. In *Neapolitano Otopiſo* M. P. XVIII. SVR.

OTOPIISO.] *Otopiſio* *Pariniſus*. *Topiro* rectum eſt. Diceret huc referri oportere ex L. ult. C. Theod. de *Primicer. X. Kal. Oct. Topiſo*: ſed cum *Otopiſo* ſit pravum, non injuria id aliorum tranſtulimus. Vid. ſupra p. 137. Wess.

STABVLVM DIOMEDIS M. P. XXI.] *Pomponius lib. ii. c. 2.* Tum *Sthenas* fluvius, & ripis ejus adjacens *Maronia*. *Regio* ultior *Diomedem* tulit, immanibus equis mandendos ſolitum obſectare advenas, & eiſdem ab *Hercule* obſectum. *Turris*, quam *Diomedis* vocant, ſignum fabulæ remanet. *Plinius lib. 4. cap. 11.* in Thracia provincia oppidum fuiſſe *Tyridam* (ita enim in *vetuſtiſ* legitur exemplaribus non *Tindam*) *Diomedis* equeſtrum ſtabulis dirum perhibet. *Solinus Polybiſt. C. 10.* *Tyrida*, inquit, oppidum fuit, equeſtrum *Diomedis* ſtabulum: hæc ceſſit avo, ſolumque turris veſtigium adhuc durat: quæ manſio nunc hoc indicari Itinerario videtur, a *Pomponio* & *Solino* *Turris* vocata. SVR.

STABVLO DIOMEDIS.] Ad *Stabulodion*

Itiner. H., quod quid ſit, ad percipiendum nihil habet difficile. *Seneca Herc. Oet. Y. 1538.*

Thraciæ ſi quis Rhodopes alumnus,
Durior terris Helices niſoſa,
Spargit humano STABVLVM cruce.

Tyrida & ſtabulatos in ea *Diomedis* equos *Caſpella* quoque L. VI. p. 212. memorat: plura ad Itiner. Hierof. Wess.

IMPARAM SIVE PYRSAOLIM M. P. XVIII.] In *Regio evaneſcentibus litteris* In L. A., ſive *Pirſoali* M. P. XVIII. In *Blandiniano* *Inipara* ſive *Pyrhoalii* nunc *Maximianopoli* M. P. XVIII. *Neapolitano* *Juraparo* ſive *Pyrhoalii* nunc *Maximianopoli* M. P. XVIII: & in *Longoliano* *Impara* ſive *Pyrhoalii* nunc *Maximianopoli* M. P. XVIII. Supra due manſiones ab *Antonino reſoſite ſunt*, itinere à *Dyrrhachio Byzantium*, *Pyrhoalis*, & *Timporum*: videturque hoc itinere à *Stabulo Diomedis* *Imparae* (ſive *Timporum* ea eſt) & *Pyrhoalis*, quaſi aqua diſtantia, manſio propoſi. In reliquis, excepto *Regio*, illa verba *Pyrhoali* adduntur, nunc *Maximianopolim*, quæ tanquam aliena diſtinguntur. SVR.

IMPARA SIVE.] MSS. nihil hoc loco viſioſius eſt, nam *Cuſani*, *Impara* ſive *Pyrho*, alii nunc *Maximianopoli*: *Vaticanus*, *Inipora* ſive *Pirſoali* M. P. XVIII., ſine *Maximianopolis* mentione ulla: nec melius ceteri. Putem ita conſtitui atque ordinari debere; *Porſulis*, nunc *Maximianopoli* M. P. XVIII., ut *Impara* ex ſede ſua exulet, collocanda inter *Bricizem* & *Trajanopolin*: ſi quid enim video, *Tempyra* indicat, pro quo *Timpora* in anterioribus eo loco habuimus, & in Hierof. Itiner. *Adinipara*, cui ſi præpoſitionem detraxeris, præne ſimili nomine videbitur. Wess.

BRICIZEM M. P. XX.] *Regium* & *Blandimianum*

TRAIANOPOLI.
CYP SALA.
SIRACELLA.
APRIS.
RESISTO.
HERACLEA.
CENOPHRVIRIO.
MELANTIADA.
BYZANTIO.

M. P. XXXVII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXX.
M. P. XXI.
M. P. XXVI.
M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XVIII.
DE

num Bricize m. p. xx. In Neapolitano Brixice m. p. xx. Longolianum Bricize m. p. xx. & Bricice corrigitur. Supra eadem Brendicum summo consensu ediderunt.

TRAJANOPOLIM M. P. XXXVII.] In Regio auferendi casu, & Neapolitano: Blandinianum & Longolianum Trajanopoli m. p. XXXIII. sed in hoc XXXVII. corrigitur.

CYPSELA.] Gipsala. Ptolemaeo & Plinio Cypsela.

CYPSELAM M. P. XXVIII.] In Regio, fugientibus litteris, Gij. Ala m. p. XXVIII. In Blandiniano Gipsala, modo Cipsala m. p. XXVIII. Neapolitanum Gipsala modo Cypsala m. p. XXVIII. & Longolianum Cipsala m. p. XVIII. Straboni L. 7. p. 322. in vulgatis Cypselus, cum perhibet ex Apollonia in Macedoniam, Egnatiam viam in Orientem protendi, quam per millia passuum dimensis fuerant: & per lapideas columellas, usque Cypselum, & Hebrum amnem m. p. 15XXXV. Stephanus namque ἐν τῇ Κίψελα πύλος ὁρᾷ, πρὸς τὸν ἑβρὸν ποταμὸν. Pomponio Melo L. 2. C. 2. in vetusto exemplari, & Bisaltæ Samiorum, & ingens aliquando Gipsela. Plinius lib. 4. C. 11. in Thracia provincia, Circa quem locum fluvius Melas, à quo finis appellatur. Oppida Cypsela, Bisaltæ. Ptolemaeo in mediterraneis Thraciæ Κίψελα.

CYPSALA.] Membranæ Cusani Cypsala, Vaticanæ Gypsala, aliæ Hypsala. Servius Aen. I. 321. MSS. scripturam firmabit, Est autem, inquit de Hebro, in Thracia ante muros Cypsalæ civitatis. Situm urbis inter amnes Melana & Hebrum signavit Livius L. XXXVIII. C. 40. Apros, ut vicinam urbem, Nicephorus Gregoras L. VII. C. 11. illi adjungit. Vide Leunclavii Pand. Turcic. C. 31. & Waffii Addenda

in Thucydidem p. 671.

SIRACELLÀ.] Alias Syraſcele vel Syracella.

SIRACELLAM M. P. XXX.] In Regio Siracella m. p. xxx. & infra Syraſcele: In Blandiniano Syracella m. p. xxi: & infra Syraſcaele: Neapolitano Siracolla m. p. xxv. Longolianum Siracollam m. p. xxxvii.

SIRACELLÀ.] Cusani liber m. p. xxv., quæ proxime abſunt à m. p. xxvi., quæ Itiner. H. probat. Ego mansionem hanc, si Itineraria & Ravennatem exceperis, alibi legere non mini.

APRIS.] Plinius etiam L. IV. C. 11. meminit hujus colonie atque eam a Philippis m. p. cxxxviii. distare scribit: hic autem paullo plura numerantur.

RESISTO.] Plinius Resistā nominat & ab Apro xxxii. m. p. distare ait.

RESISTON M. P. xxvi.] Resistō m. p. xxvi. præferunt manuscripta & Longolianum, cum supra pag. cxxxvii. ab Apris Resiston ex Plinio L. 4. C. 11. & exemplaribus Regio, & Blandiniano xxii. m. p. tribuantur. A Resistō vero Heracleam Perinthum m. p. xxv. & hoc iungere m. p. xxvi. omnia præferunt exemplaria.

RESISTO.] MSS. in Plinio L. IV. C. 11. Resiston xxii. m. p. Apris ferovent, ut Harduinus observavit, qui tamen cum addit, forte pro XXV. nam ab Apro Resiston distare XXVI. mill. pass. auster est Antoninus, non recte excussisse hunc libellum videtur: perſpicue enim Regius Suritæ codex p. 176. m. p. xxii. Resiston atque Apro disjungit. Serventur itaque Pliniani numeri, atque hæc potius xxvi. ex Plinio & altero Itiner. loco reſtingantur, Wess.

COENOPHRVIRION M. P. xxxiii.] Edem

DE THRACIA IN ASIAM.

A TRAJANOPOLI CALLIPOLIM AD TRAJECTVM ASIAE.

M. P. CXXIX. Sic.

A TRAJANOPOLI DYMIS.

M. P. XII.

SIRASELLE.

M. P. XXXVIII.

APRIS.

M. P. XXI.

APHRODISIAE.

M. P. XXXIII.

CALLIPOLI.

M. P. XXIII.

A CALLIPOLI TRAJECTVS IN ASIAM LAMPSACVM

STADIA. LX.

VSQVE.

INDE

dem exemplaria hac millaria praferunt, cum supra ab Heraclea Perincho Coenophurion xviii. tantum m. p. assignentur.

SVR.

MELANTIADA M. P. XXVIII.] In Regio xxxiii. Reliqua m. p. xxviii. & supra à Coenophurio Melantiada m. p. xxvii.

SVR.

BYZANTIVM M. P. XVIII.] In Regio m. p. xxi. Blandinianum & Longolianum m. p. xviii. & in Neapolitano m. p. xviii. Supra à Melantiada Byzantium m. p. xviii. Confetto hoc itinere in Blandiniano legitur, ab Aulona usque Constantinopolim m. p. dlii. & in Neapolitano m. p. dccvi. & Longolianum Blandiniani lectionem praest, sed dccvi. corrigit, quae in Regio non habentur, ac tanquam adjectitia, & inepte à librariis repetita, rejiciuntur.

SVR.

BYZANTIO.] Itineri huic excerpta MSS. quasi conjuratorum addunt: Ab Aulona usque Constantinopolim M. P. dccclvi., quæ & Basileae Simleri jussu expressa sunt. Surita inepte & praeter morem reperita fuisse, bene monuit, Wess.

A TRAJANOPOLI.] In Schudii exemplari legitur, A Trajanopoli ad Callipolim, ad Trajectum Asiae Lampsacum usque & inde Lampsacum M. P. cccclxxii.

SIML.

A TRAJANOPOLI.] Nostra excerpta cum editis nulla in parte dissident; neque ulla mutandi causa est.

WESS.

APHRODISIADEM M. P. xxxiii.] Regium & Neapolitanum m. p. xxxiii. Blandinianum xxviii. & Longolianum xxi. Ptolemaeo in Thracia cum Cypela & Apris Aphrodisias. Stephano in Thracia Αφροδίτης πόλις. Procopius L. 4. C. 10. ἡ πόλις Κερμαίων, perhibet Justinianum, ut Cherrhonesi incolas tutores redderet, urbem Aphrodisiadem vallo muni-

tissimo, cum majore ex parte antea muris careret, circumdedit.

APHRODISIADE.] In scripto Cusani Aphrodisiae, additis m. p. xxxiii. Tabula Aphrodisia, quo modo Agathias L. V. p. 155, prave puto. In Thef. Britannico tom. II p. 93, numus est ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ & ΚΟΡΣΥΜΟΣ fluvius; qui cum nusquam alibi sit lectus, dubium est, ad hanc, an ad cognominem in Caria aut Cilicia pertineat; mihi Cariae Aphrodisias ob Plinium haud displicet: Cariam enim fluvios circumfluere Macandrum & Orsinum prodidit L. V. C. 29., quorum GRSINVS, quem Moissimum veteres editi appellant, videtur esse nuni hujus ΚΟΡΣΥΜΟΣ GORSYMVS; & tanto probabilius, quod in fluminis nomine Pliniani MSS. secum invicem diffideant.

WESS.

CALLIPOLIM M. P. xxxiii.] Regium m. p. xxxiii. & reliqua xxxiii.

SVR.

CALLIPOLI.] Non longe Sesto fuit remota, & quamlibet ab elegantia & pulchritudine nomen habeat, nulla tamen re ceteris praecelluit. Agathias L. V. p. 155. 'Ου πῆμα δ' ἐβόησεν, Sestum descriperat, & ἐν τῷ π' α' κε' πολέμοιοι. ἰδύμενοι τῷ δ' ἀνταλίας, & ἔδιν ὅπου ἐπὶ ἐγερτο ἔγερ, ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ ὁ ἵμας ἰσχυρὸς ἐστίν. Recentiores rerum Constantinopolitanarum scriptores Καλλιόπολιν appellare solent, ut Nicephorus Gregoras L. II. C. 5. Nicetas Choniates L. VII. Imp. IG. Angeli, Ducas Hist. Byzant. C. 4. alique. Historicus urbis & hodiernum situm cum cura exsecutus est Turnefortius Epist. xi. p. 177.

WESS.

A CALLIPOLI TRAJECTVM IN ASIAM LAMPSACVM VSQVE STAD. LX.] Habet Regium exemplar. Reliqua A Callipoli Trajectum stad. lxx. Strabo L. 13. p. 589.

T t 3

Call.

INDE ABYDO.
DARDANO.
ILIO.
TROAS.

M. P. XXIII.
M. P. IX.
M. P. XII.
M. P. XVI.
ANT-

Callipolim à Lampfaco non amplius x l. stadiis abesse auctor est. Europa tamen ab Asia septem stadiis dirimebatur. Plinius lib. 3. c. 11. Et Hellespontus septem, ut diximus, stadiis Europam ab Asia dividens, quattuor illinc inter se contrarias urbes habet: in Europa Callipolim & Sefton; in Asia Lampfacum & Abydon. Strabo ad promuntorium juxta Dardanum, septem item stadiorum mare Asiam ab Europa dirimere tradit, à Xerxe ponte constratum. Lampfacum, unde nomen inveniit Pomponius memorat, extremo libro primo: Lampfacum Phocaeis appellantis nomen ex eo traxit, quod confulentibus, in quasnam terras potissimum tenderent, responsum erat, ubi primum fulsisset, ibi sedem capefere. SVR.

TRAJECTVS IN ASIAM.] Sic Cufani scheda, quibus parere placuit. Numeri corrupti, ut è MSS. nullum auxilium, ita ex illis, quæ Surita adscripti, sanitatem recipere possunt. De Lampfaco vide Scholia Apollonii Rhodii L. I. Argon. 933. & Waffium ad Thucydidem L. VI. 59. WESS.

ABIBO.] Rectius Abido. SIML.

INDE ABYDV M. P. XXIII.] In Regio, Abido M. P. XXIII. & in reliquis, Inde Abydo M. P. XXIII. Strabo L. 13. p. 589. Lampfacum insignem sua aetate urbem, quæ optimum habebat portum ab Abydo CLXX. distare stadia tradit: quod spatium XXIII. milliarum non aequat. Ex Abydi angustiis ad Aescapum flumen, & Cyzicenum agrum ad Propontidem Troadis regionem pertinere, idem memoria prodit. SVR.

ABYDO.] Vaticanus Ab yro, ceteri Abido. Avido Tabula cum eodem a Lampfaco intervallo. Capella VII. stadiis ad Abydum patere Hellespontum memorat L. VI. p. 212. Xenophon & Πλάτων ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἑλλήνων L. IV. Hellen. p. 418. sed Capellæ aditipulatur Herodotus L. IV. C. 85. & VII. C. 34. Vide Waffium in Thucydidem L. VIII. C. 61. WESS.

DARDANVM M. P. VII.] Livius libro

xxxvii. C. 9. In portum, quem vocant Achaeorum, classem primum advenit: inde Ilium ascendit, sacrificioque Minervæ facto, legationes finitimas ab Eleunte, & Dardano & Raetheo, tradentes in fidem civitates suas, benigne audivit. Post Abydum Dardanum promuntorium esse, & urbem Dardanum lxx. stadiis ab Abydo, quo L. Sylla, & Mithridates convenerint, Strabo L. 13. p. 595. memorat: & Plutarchus in Sylla congressos fuisse Dardani Troadis perhibet. Plinio lib. 5. c. 30. à Rhoeteo Dardanum oppidum parvum abesse stadiis lxx. tradit. Ptolemaeus in Helleponto Abydus, & Δάρδανον conlocantur. Stephano Δάρδανον πόλις Τρωάδος, ἡ περὶ τὸν Τένερον. SVR.

DARDANO.] Δάρδανον, ἥπερ δὲ Ἀβύδον ἰσχυρὴ ἐστὶν, quæ Abydo confinis est Herodotus L. VII. C. 43. Tabula VII. M. P. femover Abydo. WESS.

ILIVM M. P. XII.] Strabo L. 13. p. 593. Iliensium urbem xxx. fere stadiis distare ab eo loco, quo verus Ilium ab Ilo conditus fuerat, superius ad orientem, Idam & Dardanum versus memorat, juxta vicum, qui ejus aetate, Iliensium dicebatur. De hac urbe plura ab eo scitu admodum digna referuntur, quam novi Ilii cognomine distinguit. SVR.

ILIO.] Strabo L. XIII. p. 591. Ilium Abydo stadiis centum circiter & lxx. disjungit, numeros Itinerarii egregie firmans. Urbis fata & calamitates Aristides Rhodiaca tom. II. p. 369. Appianus Mithridat. p. 346. Tzetzes in Lycophron. §. 69. pluresque alii describunt. WESS.

TROADEM M. P. XVI.] Livius Alexandriam Troadem appellat libro xxxvii. C. 35. Strabo post Alexandri Magni obitum, ejus urbis curam à Lysimacho suscepit, quæ jam ab Antigono habita erat, & Antigoniam nuncupatam perhibet; & coloniam Romanam deductam inter insignes urbes sua aetate haberi. Plinius lib. 5. C. 30., Ipsaeque Troas, Antigoniam dicta, nunc Alexandria, colonia Romana. Ptolemaeus Ἀλεξάνδρεια Τρωάς minoris Phrygiae Asia provincia, seu Troadis. Nicephorus Callistus plura sciri di-

gna

ANTANDRO.
ADRAMVTTIO.
PERGAMO.
GERME.

M. P. XXXV.
M. P. XXXI.
M. P. LIII.
M. P. XXV.
THYA.

gna commemorat de Silvano Troadis Episcopo.
SVR.

TROAS.] *Alexandria Troas* M. P. XVI. Tabulae numi urbem COL. AVG. TROAD., & qui Caracallae honori sunt dati, COL. AVG. TROA. ALEX., ac COL. AVG. ANTONINIAN. ALEXAN. vocant. Præter eos Goltzius in Thefauro alium memorat, inscriptum COL. TROAS ANTIGONIA ALEXAND. LEG. XXL, quem tamen Vaillantius tom. I. Colon. p. 161. falsi arguit, quod sub Augusto Legio XXI. nulla fuerit; quæ ratio tum valeret, si Goltzius sub Augusto procuissse decrevisset. Troadem multis illustrarunt excellenti eruditione viri Usserius ad Aq. Ignatii & Spanhemius Hym. Callimachi in Cerer. Y. 135. Ceterum hinc ad Pergamum versus per eandem urbes iter Xenophon continuavit L. VII. Exped. Cyri p. 331.
WESS.

ANTANDRVM M. P. xxxv.] *Hæc urbs sub Ida monte in Mysia Aeolidis Stephano: & Ptolemaeo extra Aeolidem in minore Phrygia. Plinio L. 5. C. 30. in litore Antandros, Edonis prius vocata.*
SVR.

ANTANDRO.] Nominis causas adscribit Mela L. I. C. 18., quibus alias addit Servius Aeneid. III. 6.

— Classensem sub ipsa
Antandro, & Phrygiae melius montibus Idae.

qui poetæ versus clara luce è Thucydide L. IV. C. 52. circumfundi poterit. Cusani & Parisiensis membranæ A Tandro M. P. xxv. WESS.

ADRAMYTTIVM M. P. xxxi.] *Strabo L. 13. p. 607. Adramyttium Atheniensium fuisse coloniam, quæ & portum haberet, & navale, & bello Mitbridatico magna calamitate affectam memorat. Ab ea Adramytenus sinus dictus, cuius pars est Elaticus. Ptolemaeo Ἀδραμύτιον. nam cum τ, αὐτὸ id nomen describi, Stephanus admet.*
SVR.

ADRAMVTTIO.] *Hadramito* M. P. xxl. Cusani liber, alii *Hadramitio*. Hierocles Ἀδρα-

μύτιον ἢ ποτὶ Λαυρενός, dissentiente Strabone & Homeri Lyrnesum stadiis lxxx. Adramuttio remouente L. XIII. p. 612. Alii Homeri Iliad. A. 366. Theben esse volunt, ut scholiorum auctor & Diaconus in Aspid. Hesiodi Y. 49., quam cum poetarum princeps Ἰσθὺν πύλιν Ἥτιον appellat, nihil sane causæ erat, quamobrem Jos. Barneſius Euripidis Andromach. Y. 1.

Ἀδραμύτιον γῆς ἡγεμὼν, Θηβαίων πόλιν,

de evanida & menti tantum infixa Asiæ gloria acciperet. Ceterum in *Adramyttii* nomine sibi non constant scriptores, quæ de re viri Clariss. Dukerus Thucyd. L. V. C. 1. & Waffius L. VIII. C. 108. Nunc *Edremis*, si Leunclavio Pand. Turc. C. 23. fides, aut *Landrymyti*, ut Bullialdus in Ducae Hist. Byzant. C. 17. vocitant.
WESS.

PERGAMO.] Mysiæ urbs erat, Herodiano tamen L. IV. C. 8. Πέργαμον ἢ Ἀσίαν, consularem Asiam, quam sæpe Asiam simpliciter appellari ex Aristidis Orat. de Concordia tom. II. p. 301. novimus, intelligenti. Θέρμους ἢ Σαῶν Apocal. II. 13. in urbe fuisse dicitur, cuius tituli causam egregie exsecutus in Comment. Camp. Vitringa est. Vide Ezech. Spanhemii Epist. IV. ad Morellium & Joan. Mission in Vit. Aristidis.
WESS.

GERME.] Vel Gerine vel Gerre.

GERMAM M. P. xxx.] *Hæc Germa est cognomen sacra: Ptolemaeo inter Mediterraneas Mysiæ minoris in Helleſponto ἱερὰ Γέρμα, altera ab ea, cui colonia cognomen tribuit, in Tolistobogis, cuius supra ab Antonino sit mentio, itinere à Pessinunte Ancyram. Stephano Helleſpontia cognominatur, & ab Herodiano Asiæ attributa.*
SVR.

GERME.] Ita Cusani codex atque alii. Tabula Gerame M. P. xxv. a Pergamo. Est hæc alia ac ἱερὰ Γέρμα, sacra Germe: locatur enim a Ptolemaeo in Mysia minore, qua ad Helleſpontum vergit; a Stephano vero ἁλασσὶν ἔστι Κερίκη

THYATIRA.
SARDIS.
PHILADELPHIA.
TRIPOLI.

M. P. XXXIII.
M. P. XXXIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXXIII.
HIE.

Κυζίκου proxime Cyzicum: neutrum in hanc addit. *Germis* Antonium à Macedonianis contrucidatum refert Marcellinus Chron. A. ccccxxxix., sed neque illæ Germæ cum nostra componi possunt, ut ex Socrate L. IV. H. E. C. 11., ubi de eadem cæde agit, perspicuum est. Fuit itaque mansio obscurior. *Γεργίνα* Phrygiæ apud Stephanum non longe ab ita Tabulæ *Gerame*, nec tamen esse sinivero. Wess.

THYATIRA M. P. xx xli. Et *femineæ*, & neutro genere profertur. *Livius* libro xxxvii. C. 21. Inde per Thyatira Sardeis rediit. Item *Plutarchus* in *Sylla*, *Appianus*. *Ptolemaeus* inter urbes *Asia* provincie, *Lydia* & *Maonia*, Thyatiris, cognomen *Metropolis* tribuit. SVR.

THYATIRA.] Tabula prave *Tyatium*, sed in M. P. egregie confensens. Lapides urbem *ΔΑΜΠΟΤΑΘΗΝ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ ΠΟΛΙΝ* vocant; incolæ præter *Tyrimnum* *TYTIMNON* aut *TYTIMNAN* Deum *Dianam* colebant *Boritenen* *BOPEITHNNH*, ut ex numo, quem L. Holsteinius ad Stephan. produxit, & binis aliis *Thesauri Britan.* tom. II. p. 107. apparet. Ecquod ergo dubium esse potest, refingi epigramma Græcum, quod *Smithus* *Notit. VII.* *Eccles.* p. 20. inferuit,

ΑΓΛΘΗ ΤΥΧΗ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΟΡΕΙΤΙΝ.
ΠΑΤΡΙΔΙ ΓΛΑΥΚΩΝ ΕΥΜ
ΔΟΝΤΟΣ ΑΝΕΘΗΚ.

& *BOPEITHNNH* scribi oportere; præsertim cum *Sponius* tom. I. *Itin.* p. 391. *OPEIT...* legerit: cetera inscriptionis, modo integrum esse liqueret, una alterave litera additis, a fanitate non multum afluierit. Pergamo milliar. XLVII. *Smithus* removeat. plura ad *Hieroclem.* Wess.

SARDEIS M. P. xxxiii.] In *Regio desst* numerus milliarum. In *Blandiniano* & *Longoliano* M. P. xxxiii. *Neapolitano* M. P. xxxvi. SVR.

SARDIS.] Sic MSS. *Cusani* codex *Sardis* M. P. xxxvii., quæ & in Tabula, licet ur-

bis nomen perierit, conspiciuntur. *Herodotus* *μεγ. Σάργης* L. I. C. 15. passimque alibi: *Croesi regia Sardis* *Horatius* L. I. Ep. II. 2. *Oppidum Sardis* *Servius* *Georg.* I. 36. *Thucydidis* tamen scholia *Σάργης* de urbe, *Σάργης* de civibus dici monent. Urbem sub *Tmolos* positam interluisse *Pactolum* nemo ignorat: *Homeri* tempore *Ἰδὴ* *Hyde* dicebatur, si *Leandro* apud Stephan. & *Scholias* *Iliad.* γ. 385. fidere liceat: posterior sibi certe non constat, quando *Iliad.* E. 44. eandem *Poëtæ* *Τάργον* *Tarnen* appellari adfirmat. Aberat *Thyatiris* diei itinere, ut *Acta S. Carpi* C. 2. & *Wehlerus* L. III. *Itin.* p. 265., ubi & *parietinas* ejus describit, trium vero dierum intervallo *Epheso*, quemadmodum *Xenophon* L. III. *Heilen.* p. 381. & *Herodotus* L. V. C. 5. observarunt. Wess.

PHILADELPHIA.] *PHILADELPHIA* in marmorea basi, commentario *Theod. Laur.* *Gronovii* explicata, quem *Cap. 22.* vide. *Φιλαδέλφια ἡ ἐν Λυδίας* *Dioscoridi* L. V. C. 131. Nunc, ut pleræque per *Asiam* minorem, in ruinis est: diutissime tamen *Turcarum* potentia restitit; nam cum per centum circiter annos, vicinis urbibus jam domitis, *Turcis* obstitisset, seque, *Græcorum* *Imp.* alia agentibus, strenue defendisset, demum a *Bajazethe*, quem *fulmen* populares vocant, occupata est, *Duca* *Histor.* *Byzant.* C. 4. auctore: addit *Laonic.* *Chalcondyles* L. II. *Emmanuel* *Imp.* victori *Turcae* in subjuganda urbe auxilio fuisse; nec captam tamen *Bajazethes* solo æquavit, licet ita visum *Thom. Smitho* *Notit. VII.* *Eccles.* p. 33. Nam ex *Duca* C. 17. & 18. apertum est, post *Turcae* captivitatem & mortem superstitem floruisse. Putem a *Timure* gravissime fuisse afflictam, & cives, quod solvendo non essent, dirum in modum excarnificatos, ob ea, quæ apud *Ducam* C. 22. legantur. Wess.

TRIPOLIM M. P. xxxiii.] In *Regio* M. P. xxxiii. & in reliquis M. P. xxxiii. *Ptolemaeo.* Inter urbes *Lydiae* & *Maoniae* cum *Thyatiris* *Sardis*, (quam *Horatius* *Croesi* regiam cog-

HIERAPOLI.

LAVDICIA.

ITER DE DALMATIA IN MACEDONIAM, ID EST, SALONIS DYRRHACHIVM.

PONTE TILVRI.

M. P. XII.

M. P. VI.

M. P. CCCIII. Sic.

M. P. XVI.

TRO-

nominat) Philadelphiam & Tripolim collocat.

Svr.

TRIPOLI.] xxxviii. m. p. Philadelpia disjungitur in Tabula. Credo hanc esse & The-saur. p. ciolxxx. 3. ACIAΣ ΤΡΙΠΟΛΙΝ ΠΟΛΙΝ ΑΓΝΗΝ. Apposita erat Macandro, unde numi ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ apud Vaillantium. *Ἐν μέσῳ τῶν πόλεων τῆς Λαοδίας* in AG. V. Concilii Ephesini L, sed Cariae & Ptolemaeo contribuitur. Wess.

HIERAPOLIM M. P. xii.] Plinius lib. 5. C. 29. Hierapolitarum meminit, qui conventus Cybiritico Phrygiae contributebantur: quo & Lao-dicia, quae hoc itinere Hierapolim prope contingit: Strabo item in ea regione cum Magnesia & Myunte Hierapolis mentionem fecit. Stephanus hujus urbis meminit. SvR.

HIERAPOLL.] Phrygiae ad Macandrum urbs erat; unde ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙ-ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ in la-pide, quem L. Holsteinius ad Stephan. exscripsit: in alio apud Smithum Notit. VII. Ecclef. p. 37. ΧΡΥΣΟΠΟΛΙΣ ΙΕΡΑΠΟΛΙΣ, & titulo plane superbo, ΑΣΙΑΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΠΡΟΦΕΡΕ ΤΑΤΟΝ ΟΥΔΑΕ ΑΠΑΝΤΩΝ, quo urbibus Asiae atque Europae praestare omnibus dicitur. Philostratus L. II. Vit. Soph. C. 24. urbi-bus Asiae, quae maxime florent, annumerat, *κα-ὶ ἑλκεκτία ἐν αὐτῇ, ἧς ἐκ τῆς Ἀσίας ἐστὶν ἡ πόλις*. Colebant Apollinem Archegeten, quo de Spanhemius Hymn. Callimachi in Apol-lin. 5. 57. incolae, ut ex lapide Smithi, cui inerat ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΡΧΗΓ., apparet. Refer ergo huc numum The-saur. Britan. tom. II. p. 111., cujus una pars ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, altera circa radiati Apollinis caput ΑΡΧΗΓΕΤΗΣ in-scripta est. Wess.

LAODICIAM M. P. vi.] Ptolemaeo haec est *Λαοδικία* ad Lycum fluvium. Strabo auctor est Caprum & Lycum fluvios in Maandrum insue-re: & quod Laodicea Lyco proxima sit, ab eo nomen sumpsisse. Plinius Lib. 5. C. 29. impostam esse Lyco sumini, latera alluentibus Alope &

Carpo. Inter ejus nominis urbes, hanc Lydiae Stephanus Antiochum condidisse perhibet, Strato-nices filium. SvR;

LAVDICIA.] Sic MSS., quod quare sper-nendum non sit, diximus ante. Tabula Lau-dicium Pylicum, pro Laudicia epi Lycum, ut L. Holsteinius ad Stephan. voluit, aut peri-Lycon: nam Ravennas L. II. C. 18. *Laoditia perillicon* ex simili Tabula exscripsit. Sita fuit in Cariae & Phrygiae finibus; unde Philostrato L. I. Vit. Soph. C. 25. *Λαοδικία ἰς τὴν Καραίαν, πρὸς τὸν ποταμὸν Λύκω* dicitur, qui tamen paul-lo ante suam aetatem in Phrygia fuisse §. 7. ad-dit. Cives, ut ab aliis ejusdem nominis discre-nerentur, a vicino flumine sese appellabant, uti in lapide Gudiano p. cccxxxii. 15.

ENΘΑΔ

E KEITAI

ΤΥΦΩΝ

ΛΑΔΙΚΥΣ (sic)

ΤΗ ΠΡΟΣ

ΑΥΚΟΝ

& apud Diogenem Laert. L. IX. 116. *Ἀντίοχος Λαοδικεύς ἀπὸ Λύκου*, cui geminum est & lapide Holsteinii ad Stephan. ΠΟΡΥΛΥΣ ΛΑΟΔΙΟΝ-ΣΙΣ ΑΥ ΛΥΚΟ

ITER DE DALMATIA.] Sic jubet Cu-sani MS. Quod vero addit in Macedoniam, id non injuria ceteris accessit: Dyrrhachium enim post Persea debellatum Macedoniae fuit transcriptum. Dio L. XLI. p. 197. *Ἐν τῇ Δαλματίας, ἧς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν ἡ Ἰλλυρία, καὶ τῆς Δυρραχίου, ἧς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν ἡ Μακεδονία* νεομετρήθη, καὶ τῆς Dyrrhachium in regione, qua ante Illyriorum Parthinatorum erat, nunc, ut isto tempore, Ma-cedonia censetur, situm erat. Wess.

M. P. CCCIII.] In Regio m. p. CCCVI. & reliqua m. p. CCCIII. cujus summa ratio con-sistat. SvR;

PONTEM TILVRI M. P. XVI.] In Regio m. p. II. & in reliquis m. p. XVI. SvR.

V V

PON-

TRONO.
BILVBIO.
AVFVSTIANIS.
NARONA.
DALLVNT0.
LEVSINIO.
ANDARBA.
SALLVNT0.

M. P. XII.
M. P. XIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XL.
M. P. XXVIII.
M. P. XVIII.
ALA-

PONTE TILVRI.] Tabula *Tilurio* M. P. XVI. Salonis remouet: Ravennas L. IV. C. 16. *Tilurion*, *Ponteluri*. Tilurio flumini, aliunde vix cognito, pons impositus fuit: censuit quidem Joan. Lucius L. I. Reg. Dalmat. C. 4. Tilurium Stephanus *Nestum* esse; an vero aliis hoc sit approbaturus nescio: mihi sane Stephanus Illyridis fines latissime propagasse & Thraciae fluvium intellexisse videtur. WESS.

BILVDIVM M. P. XII.] In Regio Biludium M. P. XIII. & in reliquis Biludium. SVR.

BILVBIO.] Regii MS. lectio præferenda est ob Tabula *Bilubio* M. P. XXII. a Tiluri ponte. Plinio videtur *Tribulium* dici L. III. C. 22. In hoc tractu sunt *Burnum*, *Andetrium*, *Tribulium*, nobilitata populi Romani præliis castella. Præcedentem mansionem nusquam inveni. WESS.

AVFVSTIANAS M. P. XVII.] In Regio Aufustinianis, & in reliquis Aufustinianis. Vide an legendum sit Ad Fautinianas, aut ad Fustianas. SVR.

AVFVSTIANIS.] Tabula *Ad Fusciana*, quod ego verius esse putem, quantumvis cum Itinerario Ravennas faciat. WESS.

NARONAM M. P. XXV.] In Regio Narona M. P. XXV. Blandinianum Harona M. P. XXV. Neapolitanum Narona M. P. XXX. Longolianum Arona M. P. XXV. & Narona M. P. XXX. corrigis. Plinio L. 3. C. 22. Narona Colonia tertii conuentus, à Salona LXXXII. M. P., apposita cognominis sui fluvio, à mari XX. M. P. Ita enim in *Cæsarangustano* legitur exemplari, & in *Tolentino* à Salona LXXV. M. P. distare, & aliud item *Cæsarangustanum* exemplar M. P. LXXX. Ex hoc vero iungere à Salonis LXXXIII. M. P. ducuntur. Ptolemæo in *Dalmatiae mediterraneis* *Narona* *Kalónia* pro *Narona*. SVR.

NARONA.] Laudo H. Suritam, Ptolemæo succurrentem. MSS. Palatini *Narona* *invenit*.

nglavia, III. Scaligero teste; nec aliter Coislinianus codex: unde *Narona* probum videtur. Scaliger quidem ad Eusebium n. MMCCXVIII. Plinio, Ptolemæo & Itinerariis *Narbonam* restituit, sed, quod Salmastius observare ad Fl. Vopiscum Carum C. 4. haud neglexit, obstant conjecturæ veteres membranæ, & *Naro fluvius magnus, pulcher & pisculentus*, uti Catoni apud Nonium p. 151. Ed. Sedan. dicitur: officit prætera Titi Imp. numus in Golzici Thef. col. NARONA inscriptus. Ceterum Tabula M. P. XXVI. adponit, Cusani autem liber XXX. M. WESS.

DALLVNT0.] *Dilonto* est in Tabula, quæ & *Leusinio* agnoscit. Nescio an posteriori lucem adferre possit Imp. Constantinus de Administ. Imper. C. 29; auctor est *Λαυ* præcitem & præruptum locum significare; inde vero *Λαυραϊς* *Lauros* in Illyrico cognomen duxisse, quod præcipitia incolerent. WESS.

ANDARBA.] Ravennas *Auderba*, Tabula *Sanderva*, quæ, ut perspicuum est, ex *Andarba* originem acceperunt. *Sallunto* in eadem inest, sed bis repetitum. WESS.

ALATAM M. P. XVII.] *Hac videtur esse, quæ in Illyride inter mediterraneas Dalmatiae urbes recensetur à Ptolemæo* *Αλῆα*. SVR.

ALATA.] Tabula *Naisio*, rectius *Alata* Ravennas; ex quo etiam vero fit simillimum, Ptolemæi eandem atque hanc esse mansionem: nam nominis differentia, quæ Ch. Cellarium I. II. G. A. C. 8. p. 619. ab assensu cohibuit, Ravennatis scriptura tollitur. WESS.

BIRZIMINIO.] Forte *Rhizana* Ptolemæi; Plinio *Rizinium*. SVR.

BIRZIMINIVM M. P. X.] Omnia conveniunt in hanc lectionem exemplaria. SVR.

BIRZIMINIO.] In Tabula *Bersumno* est cum pari X. M. intervallo. Ravennas *Burzumi* præfert, nec alium novi, qui commemoratione digna.

ALATA.
BIRZIMINIO.
CINNA.
SCODRA.
DYRRHACHIO.

M. P. XVII.
M. P. X.
M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. L.

DE ITALIA IN GALLIAS.

A MEDIOLANO ARELATE PER ALPES COTTIAS. M.
P. CCCCXI. Sic.
TI-

dignatus fuerit: nam Simleri conjecturam Tabula evertit, *Rizinum* hinc distinguens & ad mare apponens, hoc in mediterraneis sedem occupante. *Berbelimbium* Dalmatiae emporium Sophronius in Vit. Hilarionis habet: Εἰς Βερβελίμβιον τὸ Δαλματίας ἐμπορίον at neque illud huc referri poterit, utpote mari proximum; & praeterea, quæ non injusta H. Roswedi suspicio est, turpi errore a Sophronio ex Hieronymi brevi lembo, quo Hilarionem in Dalmatiam transfretasse prodit, nec addentibus auspiciis extructum, Vid. ad illam Vitam C. 34. WESS.

CINNAM M. P. XVIII.] *Manuscripta & Longolianum* Cinna M. P. XVIII. Ptolemaeo in eadem Illyridis provincia inter mediterraneas urbes Dalmatiae *Kinna*. SVR.

CINNA.] Tabula Sinna. Est apud Optatum Milevitanum L. I. Schif. Don. Cap. 23. *Florianus a Sinna*, qui præter ceteros in causa Donatistarum iudex fedit: nec huic tamen urbi episcopus fuit, siquidem *Italio*, ut diserte Optatus, fuit annumeratus. Tabula XVI. tantum M. P. addit. WESS.

SCODRAM M. P. XII.] *Plinius L. 3. C. 22.* Annis Drilo, superque eum oppidum civium Romanorum Scodra, à mari XVIII. M. P. Ptolemaeo in eadem regione *Σκοδρά*. SVR.

SCODRA.] Eam Gentius sibi ceperat, velut regni totius arcem, & quod Labeatium gentis munitissima longe esset & difficilis aditu, *Livius L. XLIV. C. 31.* Romani colonis eam locupletarunt, si fides numo Ligoriano, quem L. Holstienius in Ortel. Thef. p. 171. excipit, præferenti COL. *CLAVDIA AVGUSTA* SCODRA. Nunc *Scutari*, ubi ad pontem in veteri lapide ΚΕΡ. SCODRA. memoria dicitur apud Gruterum. Thef. p. CLXIII. 1. WESS.

PER ALPES COTTIAS M. P. ccccxi.] *In Regio* per Alpes Cottias, & numeri summa defunt. Blandinianum per Alpes Pontias M. P. ccccxi. & Neapolitanum, per Alpes pontias M. P. ccccxi. & Longolanum per Alpes pontias M. P. ccccxi. & XV. corrigi. Aliud iter per Alpes maritimas Arelate usque supra processit: nunc per Cottias iter eo peragitur. *Ammianus libro xv. C. 10.* Ageribus cedit Alpium Cottiarum: quas rex Cottius perdomitis Gallis, solus in angustis latens, inviaque locorum asperitate confusus, lenito tandem timore in amicitiam Octaviani receptus principis, molibus magnis extruxit, ad vicem memorabilis muneris compendiarias, & vantibus opportunas: medias inter alias Alpes vetustas. Et paulo post: Et licet hæc, quam diximus, via media sit, & compendiaria, magisque celebris, tamen etiam aliæ multo antea temporibus sunt constructæ diversæ. Thebanus Hercules ad Geryonem extinguendum, ut relatum est, & Tauriscum lenius gradiens, prope maritimas composuit Alpes. SVR.

PER ALPES COTTIAS.] *Pontias Alpes* Vaticanus & in sua editione Simlerus. *Cottias* Alpes Galliam ab Italia separabant. *Sozomenus L. IX. H. E. C. 11.* περὶ τῶν περὶ τὴν Γαλιτίας ὁρῶν ἀπὸ Κασίας Ἀλατὶς Πυλαίων κτλ. Labente ætate *Gottias* sermonis quodam vitio, ut infra in *Regio Gottias*, videntur diæ scriptæ: hinc certe enata Bonincontro *Morigia*, ut in *Chron. Modoëtiensi* p. 1066. de Theodorico scriberet, occasio: Hic ordinavit, ut Italia Gorbis diceretur, quia ipse Gorbis erat: unde usque hodie Alpes, in quibus *Terdona*, *Bobbium*, *Jannua*, *Sagona*, *Allipiana*, *Aquis*, *Gothias* Alpes nominantur. Vid. *Jos. Simlerum* in *Comm. de Alp.* p. 89. WESS.

TICINVM.
LAVMELLVM.
COTTIAE.
CARBANTIA.
RIGOMAGO.
QVADRATIS.

M. P. XXII.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XV.
TAV-

COTTIAS M. P. XXIII.] *In Regio Guttie*
M. P. XII. *In Blandiniano* Cottiae M. P. XXIII.
et *in Neapolitano* Cottiae M. P. XXIII. *Strabo*
libro iiii. p. 179. Cottii oppidi mentionem fecit in
hac regione. SVR.

COTTIAE.] Hoc è MSS. ob Tabula &
Itin. Hier. consensionem restitui. Tabula so-
lemne urbis insigne addit, cum mutatio tan-
tum in Itiner. H. sit: equidem urbem fuisse
non temere credam: nam *Cottium* nullo au-
thore Strabonis interpretis architectatus est:
et *τὸ τοῦ Κόττιος*, ut bene magnus Casaubonus,
est *τὸ τοῦ Κόττιος γένος*. Nunc vico insigne
nomen est *Cozo*. WESS.

CARBANTIAM M. P. XII.] *In Regio Car-*
bantia M. P. XII. *In Blandiniano* Garantiae M. P.
XXII. *Neapolitano* Carcantiae M. P. XII. et *Lon-*
goliano Carantiae M. P. XXII. et Carcantiae
XII. corrigit. SVR.

CARBANTIA.] Dedimus hoc optimo Su-
ritae codici, ut vulgatum amplecteremur; li-
cet in dubio maneat, hoccine an *Scarcantiae*
M. P. XII, ut Cusani, an *Carcantiae*, quod
in aliis est, verius sit. Situm signavit Ph.
Cluverius ad Padi Sessitisque confluentes, ubi
la Grangia; qui locus cum à Cottiiis M. P. VII.
sit remotus, oportet numeri vitio sint fœdari.
WESS.

RIGOMAGO.] *Rigomagensis pagus* est in
Abbonis Testamento, ætate Caroli M. scripto.
Rigomagnum civitatem Notit. Provinc. Gallie
novit, qua de commodiore loco. *Trino*, oppi-
dum Pado appositum, Cluverio L. I. Ital. A. p.
234; rectius *Rincum* Auctori Dissert. Chorogr.
Ital. p. CXIX. WESS.

QVADRATAS M. P. XV.] *In Regio Qua-*
drato M. P. XII. et *infra* Quadratis. *In Blandi-*
niano Quadratis M. P. XXV. *In Neapolitano* Qua-
dratis M. P. XXV. et *Longolianum* M. P. XX. et
XV. corrigit. SVR.

QVADRATIS.] Tabula M. P. XXIII. Ri-
gomago separatur; unde suspicio est, alteram

denarii notam è Regio MS. excidisse, tamen
Vaticanae & Cusani scheda M. P. XV. Raven-
nati L. IV. C. 30. *Quadrata mumum*, quo
utrum munimentum, an aliud indicaverit, non
satis explore cognosco: habet ibidem *Qua-*
dratam Padam, pro quo multo verius Tabula
Quadrata ad Padum. Vide Dissert. Chorogr.
Ital. p. CIX. WESS.

TAVRINOS M. P. XXIII.] *In Regio* M. P.
XXIII. et *reliqua* XXIII. *Livius libro xxi. C.*
38. Taurini, Gallie proxima gens in Italia. *Pli-*
nus lib. 3. C. 17., in regione *Transpadana* Colo-
niae ab Alpium radicibus Augusta Taurinorum,
antiqua Ligurum stirpe, inde navigabili Pado.
Ptolemaeus Taurinos sub Salassii collocat: *quo-*
rum primam Augustam Taurinorum recenset. SVR.

TAVRINIS.] Augusta Taurinorum Tabula,
Ravennas Civitas, quae dicitur *Staurinis*. CVR.
REIPUBLIC. AVGUSTAN. TAVRIN. est in
Brixianis Memor. p. 104. Oct. Rubei. Induit
annis labentibus urbis gentile nomen, quod *Aug-*
ustae Trevirorum, *Augustae Sueffonum* pluribus
que aliis per Gallias evenisse notissimum est.
Taurinum habet Chron. Novaliciense L. V. C. 3.
WESS.

FINES.] Nomen finium saepe occurrit: hoc
autem loco significare videtur *finis* inter Alpes
Cottias & Taurinas. SIML.

FINES.] Cusani MS. x. m. p. summam au-
get. Hieros. Itin. XVI. M. P., sed Tabula XVIII.
Fines regni Cottii fuisse videntur; nisi malis
Italiae esse terminum, quoniam XII. ab hinc
M. P. Hieros. Itin. inde incipit Italia adscribit.
WESS.

REGVSIONE.] Vel *Segusione*, ac forte ita
rectius: nam eodem modo ab Ammiano ap-
pellatur; a Ptolemaeo *Segusium*: hodie *Susa*,
oppidum Pedemontanae regionis. SIML.

SEGVSIONEM M. P. XX XIIII.] *In Regio*
aferendi casu: et in reliquis *Regusione* M. P.
XX XIIII. *Plinius lib. 3. C. 17. in Transpadana*
regione oppida Vibi forum, et *Segusionem* com-
muni

TAVRINIS.
FINES.
SEGVSIONE.
AD MARTIS.
BRIGANTIONE.
RAME.

M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXXIII.
M. P. XVI.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
EBV-

memorat. Ptolemaeo in Grajis Alpibus *Segvionem*: quod mirum videri debet, cum hoc iter per Cottias ducatur; & Ammianus refert Cottiarum Alpium Segvionem oppidum initium esse, libro xv. C. 10. Idem perhibet Cottii reguli sepulcrum Segvione esse, manibus proximum. Nazarius in Panegyrica oratione, Constantino dicata, C. 17. Differamus, inquit, parumper Italicas expeditiones, quibus Segvionensem civitatem, quae superatis Alpibus Italiae claustrum obicit, cum vi & virtute, velut januam belli refregisses; inde per objectas acies, per exercitus obvios, usque ad Romanae moenia inoffensus victoriarum impetus percurrit.

SVR.

SEGVSIONE.] *Regvsiōe* Parisinus MS. CIVITAS SEGVSIONA, & ORDO SPLENDIDISS. CIVITATIS SEGVSIONAE in Sponii Miscel. p. 159. ac p. 199. Civitas *Secvsiua* pari modo Chron. Novalicensi L. I. C. 3. *Segvsum* urbem vocat Gregorius Turonensis L. IV. C. 39. hinc paullatim formatum est *Sisium* & *Seusum*, ut apud Fredegarium C. 45. & ejus supplementum: usque ad *Clusas*, quae cognominantur, in valle *Seusiana*: ad quod exemplum canes *Seusii* pro *Segvsianis* in Leg. Salicis tit. VI. §. 1. Si quis canem *Seusum* furaverit; & Bojoaricis tit. XIX. §. 1. Si quis canem *Seucem*, quem *Leisihunt* vocant, furaverit. Non ignoro in alia omnia discedere Cangium in Glossar. & Jan. Vltium ad Gratium y. 220. quia tamen Bojoaricae leges vocem esse peregrinam innuunt, & Xenophon Venat. C. 3. *Egusias* sive *Segusias* canes a Gallica gente dictas esse admonet, horum auctoritate non moveor: praesertim cum *Seusum* a Segvso nihil differre, idque in Gallia fuisse ex Jun. H. & Norit. Provinc. clarescat. Adde Had. Valesii Notitiam Gal., a meis partibus stantem. Porro in m. p. vitium esse suspicor, Tabula xxii. m. p., quae binis aliis Itin. H. adauget, adnectit.

WESS.

AD MARTIS M. P. xvi.] *Hujus stationis eodem loco mentionem fecisse videtur Ammianus,*

cum de Cottii Alpibus agitur. A summitate, inquit, hujus Italici clivi planities adusque stationem, nomine Martis, per vii. extenditur milliaria. Infra ejusdem fit mentio: & alio itinere Fanum Martis, quae alia videtur esse mansio: & Aelius Spartianus in Pertinace C. i. villae Martis in Apennino mentionem fecit, in qua natum fuisse Pertinacem perhibet.

SVR.

AD MARTIS.] Consentit Itin. H., Tabula unis m. p. auctor est Ph. Cluverius oppidum Orsi, Hon. Bouche *Oulx* fani hujus sedem occupare censet.

WESS.

BRIGANTIONE.] *Brigantium* Ptolemaeus. Est autem Galliae oppidum apud Caturiges, aliud à Brigantia, hodie *Briançon* dictum.

SIML.

BRIGANTIONEM M. P. xxiiii.] In Regio Brigantione m. p. xviii: & infra Brigantione; & in reliquis Brigantione m. p. xxiiii. Strabo eodem libro 4. p. 179. quo Cottii meminisse, Brigantii vici mentionem facit. Ptolemaeo juxta Segvsum *Bejoarum*. Ammianus de via Alpium Cottiarum L. XV. C. 10. Vnde, inquit, declive quidem iter, sed expeditius ad usque Castellum Virgantium patet.

SVR.

BRIGANTIONE.] Sequor Regium Suritae, quod ejus numeri haud longe absint a m. p. xix. Tabulae & Itiner. Hierof. Est in Sponii Miscel. p. 60. 98 HONORES. ILVIRAT. ET FLAMIN. BENE. GESTOS. PATRON. COOP. A. R. BRIG.; alios dabit lapides Honor. Bouche L. IV. Hist. Provinc. C. 3. p. 281. Pagum *Brigantium*, hinc appellatum, saepe memorat Testamentum Abbonis.

WESS.

RAME.] Vel *Roama*, vel *Rosana*: hodie *porta Rosans*.

SIML.

RAME M. P. xviii.] In Regio Rame m. p. xii. & in reliquis m. p. xviii.

SVR.

RAME.] Plerique MSS. *Rame*, more olim inter libarios recepto, pro *Ramae*. *Rama* Tabula cum iisdem m. p.: in Abbonis Testamen-

EBVRODVNO.
CATVRIGAS.
VAPINCVM.
ALABONTE.
SEGVSTERONE.

M. P. XVIII.
M. P. XVII.
M. P. XII.
M. P. XVIII.
M. P. XVI.
ALAV-

to Româ. Durant nominis vestigia inter Brigantionem & Eburodunum. WESS.

EBVRODVNO.] Vel Ebroduno: hodie Ambrun. SIML.

EBVRODVNM M. P. XVIII.] In Regio Eburoduno M. P. XVIII. In Blandiniano, & Neapolitano Eburoduno M. P. XVIII. Longolianum Ebuduno M. P. XVIII. Strabo L. 4. p. 179. ἐς Ἐμπροδύνον κῶμην. Ptolemaeus in Carturigibus Ἐσογδύνον. Plinius auctor est, Galbam Imperatorem Narbonensium provinciam adjecisse ex Inalpinis gentibus Ebroduntios. SVR.

EBVRODVNO.] Ebredunensem urbem Gregor. Turonensis L. IV. H. F. C. 39. Ebredunensem pagum Testamentum Abbonis: nec aliter Acta S. Vincentii C. 3. Donec, ajunt, juxta civitatem Ebredunensem pervenerunt: At ubi prope muros civitatis ejusdem, quae ponitur in capite Alpium maritimarum, pervenit, recte vero in capite Alpium maritimarum; ejus quippe provinciae metropolis erat. Strabonis Ἐμπροδύνον κῶμην If. Casaubonus in Ἐσογδύνον πῶλιν mutat, qua ratione eis, quae praefigitur paucula, foret inducenda: putem librarium in MSS. invenisse Ἐμπροδύνον & Ἐβροδύνον, & utramque lectionem conjunxisse. Κῶμην non moverim, licet urbs ab aliis nuncupetur; potuit ex vico ampliore in urbem excrecere. WESS.

CATVRIGAS.] Caturrigas Vaticanus, Caturigas Hierosol. Itin.; nunc voce aliter inflexa Chorges, ubi Sponius Miscel. p. 161. hoc epigramma eruit:

F. INV. AVG. II.
COS. PROCOS.
CVIT. CATVR.

Disjungitur ab Ebroduno in Itin. Romano Cardinalis Ostiensis, quod Labbeus Bibl. Nov. inseruit p. 357., Leucis IV.; dat autem M. P. XII., sed quae Itinerarii mill. pass. ampliora sunt, uni Leuca p. 354. WESS.

VAPINCVM.] Vel Vapincum. Gap. SIML.

VAPINCVM M. P. XII.] Habent Blandinianum & Longolianum. In Neapolitano Vapincum M. P. XII. Urbs illo tempore, & postero celebris: infra enim Antoninus summam miliarium à Mediolano Vapincum designat, & Aqueus metropoli Vapincensis Ecclesia additur. SVR.

VAPINCVM.] Parisinus MS., vocis sono ad recentiorum deflexo, Gapincum: III. Leucis ab urbe superiore Itin. Rom. Cardinalis Ostiensis disjungit; cum nostro stat Itin. H. WESS.

ALAPVNTE.] Vel Alamontis. Tallard. SIML.

ALABONTEM M. P. XVIII.] Blandinianum & Longolianum Alabonte M. P. XVIII. & Neapolitanum Alabunte M. P. XVIII. Infra eadem exemplaria Alamonte edunt. SVR.

ALABONTE.] Ita & Vaticanus. In mansionis situ nomineque hodierno Had. Valesius Notit. Galliae Simlero ad stipulatur. Credo veriora edoceri nos posse ex his Cardinalis Ostiensis. Fuit in monasterio Alamoni, & distat a civitate Vapincensi IV. Leucis; in sero fuit in civitate Cistericensi, seu de Cisteron & distat a loco Alamoni IV. Leucis. Nam barbari hujus scriptoris Alamoni cum Alamonte, ut inferius scribitur, non male congruit; nunc Alamon dicitur. Vide & Honor. Bouche L. III. H. P. C. 3. §. 3. Tallard, quo de Simlero cogitabat, videtur mihi invenisse in his Testamenti Abbonis: Simili namque modo in pago Vapincensi corte mea Talarno una cum liberos nostros & reliqua; neque enim animus est verborum eas sordes exscribere. WESS.

SEGOSTERONE.] Vel Secusterone. Sifteron. SIML.

SEGVSTERONEM M. P. XVI.] In Regio Segusterone M. P. XVI: & in reliquis Secusterone M. P. XVI. SVR.

SEGVSTERONE.] Secusterone Vaticanus, Secusterone alii. Civitas Segusterorum in Notit. Provinc. Galliae dicitur. Pagum Sigelericum habet

ALAVNIO.
CATVIACA.
APTA JULIA.
FINES.
CABELLIONE.
GLANO.

M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. XV.
M. P. XVI.
M. P. XII.
M. P. XVI.
ER.

habet Testam. Abbonis tom. II. part. II. p. 733. Script. Ital. WESS.

ALAVNIO.] Ita & Tabula, additis tamen M. P. XIII. Mane ex M. P. intervallum nunc esse Hon. Bouche L. III. Hist. Prov. C. §. 3. arbitratur. WESS.

CATOLVCAM M. P. XVI.] In Regio Catviaca M. P. XIII. & in reliquis Catolua M. P. XVI. SYR.

CATVIACA.] Ex Regio MS. hoc recipiendum duxi, quoniam in Tabula Catviaca M. P. XVI. inest. Ceireste erit, si Hon. Bouche omnia recte dimensus fuerit. WESS.

AVIA.] Rectius Apta Julia. SIML.

APTA JULIAM M. P. XV.] In Regio Apta Julia M. P. XII: & in reliquis Avia Julia M. P. XV. Plinius in Narbonensis provincia descriptione Aptae Juliae Vulgentium meminit. Infra aliquot harum mansionum fit mentio. SYR.

APTA JULIA.] Avia Julia aut Julia MSS., quibus utimur, excerptas: at solus divinus est Regius Suritae. Coloniam hanc Aptam Sidonius L. IX. Ep. 9. appellat, ubi Sirmondus lapidem exscripsit, qui JUL. C. F. TERTVLIN. FLAM. COL. APTA fuit; neque sane erat, cur Had. Valesius eum fictum opinaretur, nam & in hoc Sponii Miscel. p. 164. Colonia inscribitur:

III. VIRO. COL. JUL. APT.
ORDO APTENSIVM.

Vide plures in Hon. Bouche L. IV. Hist. Prov. C. 2. p. 221. WESS.

FINES.] Hic locus inter Aptam Juliam & Cabellionem videtur indicare Fines Vulgentium & Salyorum. SIML.

FINES M. P. XV.] In Regio M. P. X. & in reliquis M. P. XVI. SYR.

FINES.] Rectius fines Vulgentium & Cavarum intelliges; Apta enim Julia Vulgentium est, Cavarum Cabellio. Intervallum ducit ad

Oppede, ubi nunc quoque limites Provinciae & Comitatus Venascensis sunt. WESS.

CABELLIONEM M. P. XII.] In Regio, & Blandiniano M. P. XII. Neapolitanum M. P. XVI. Longolianum XII. & XVI. corrigis. Strabo lib. III. p. 185. à Massilia itineris initio capto, & ducto per Alpes & Rhodanum usque ad Druentiam amnem, per fladia D. Salys incolere: ubi navigio ad oppidum Cabellionem trajectur. Itidem perhibet p. 192. inter Dubim atque Ararim, gentem Aduorum incolere, oppidum ad Ararim Cabellionem inhabitantium: ubi corrupte legitur Cabyllinum. Plinius lib. 3. C. 4. item in Volcis Tectosagibus, Cabellionis meminit. Ptolemaeo Καβελίων Κολόνια: & inepie vertunt Cabelliorum Colonia. Non recte in Caesaris Commentario VII. belli Gallici C. 42., legitur Cabillonum. M. Aristum Tribunum militum iter ad Legionem facientem fide data ex oppido Cabillono educunt. Et ejus Commentarii fine. Stephanus Καβελίων ex Artemidoro urbem esse Massiliensium. In Panegyrica oratione, Flaviansium nomine, Constantino perorata, Cabillonensis portus ad Ararim fluvium fit mentio. SYR.

CABELLIONE.] Cusani MS. XVI. M. P. addit; at XII. M. a Tabula probatur. Cavallion Provinciales vocitant. Quae vero Surita haec adscripsit, ea perturbata admodum sunt, & Cabellionem ac Cabillunum confundunt. Cabellio flumini Druentiae affidet, & in Notie. Provinc. Galliae civitas Cabelliorum dicitur. Cabillunum erat in Lugdunensi l. ad Ararim, castrumque Cabillonense eidem Notitiae appellatur, nunc Challos omnium consensu. Plura cum eo devenerimus. WESS.

CLANVM.] Hoc Schudius omitendum putat, & inter Ernaginum, quod Straboni est Urgernum, Tarasconem ponit. SIML.

GLANVM M. P. XVI.] In Regio Glano M. P. XVI. & in Blandiniano & Neapolitano Clano M. P. XVI. Longolianum Clavo M. P. XVI. Plinius lib. 3. c. 4. Forum Voconii, Glanum Lii. vii.

ERNAGINO.

ARELATE.

ITER A MEDIOLANO PER ALPES GRAIAS VIENNA.

M. P. CCCVIII. Sic.

NOVARIA.

VERCELLIS.

M. P. XXXIII.

M. P. XVI.

EPO-

vii. *Ptolemaeo* Γλαῖον in Salyis.

SVR.

GLANVM.] MSS nostri *Clano*. Tabula xii. m. p. a Cabellione remouet, ostenditque multo apertissime, Schudium temere *Glanum* inducendum censuisse. Rectius viri docti L. Holsteinus, H. Vossius & Jac. Gronovius ex Mela L. II. C. 5. *Glanum*, quod Barbarus imprudenter importauerat, eiecerunt. Ubi fuerit, magnum certamen est. Had. Valesius Norit. Gall. *Lansac* ad Rhodanum ejus sedem occupasse perendit: at huic distantia, quæ signatur, obest; Menso Alringius Comm. MS. in Tab. Peutingeranam *Mailane* eodem esse situ voluit, probabiliore conjectura, nec certa tamen; nam S. Remigii oppidum, *S. Remy*, eodem nunc esse loco, egregie commonstravit Honor. Bouche L. III. Hist. Provinc. C. 3. §. 3.

WESS.

ERNAGINVM M. P. XII.] In Regio Ernagino M. P. XII. Blandinianum Ernegino M. P. XII. Neapolitanum Ervagno M. P. XII. Longolianum Ernegino M. P. XII & Ernagino corrigitur. *Ptolemaeo* cum Glano, & Arelate, & Aquis Sextiis Εργάγιον.

SVR.

ERNAGINO.] Ernagina scripta Tabula: hinc fuerunt *Ernagineses*, de quibus Theoph. Grut. p. CCCCXIII. 4.

M. FRVNTONI EVPOR.
I IIII VIR. AVG. COL. IVLIAE
AVG. AQVIS. SEXTIS. NAVICVLAR.
MAR. AREL. CVRAT. EIVSD. CORP.
PATRONO. NAVTAR. DRVNTI
CORVM. ET. VTRICVLARIORVM
CORP. ERNAGINENSIVM
IVLIA. NICE. VXOR
CONIVGI. KARISSIMO.

Had. Valesius nominis vestigia in *Eragnac* invenit. Sed contra venit Hon. Bouche, multisque vincere conuincitur aut S. *Gabriel*, ubi lapis hic erutus est, aut *Mailane*, illi vicinum, vi-

deri. Quod vero *Urgernum*, seu *Ugernum* potius, Strabonis L. IV. p. 178. Jos. Simlerus cum hac mansione comparavit, non laudo. Erat *Ugernum*, quo de ad Itin. Hieros., Arelate inter & Nemaufum, sicuti Tabula docet. De *Ernagino* Thom. Reinesium quoque Claf. XI. 64. Inscript. adi.

WESS.

ARELATE.] Vaticanus M. P. VIIII. appingit, Hieros. Itin. non improbat.

WESS.

PER ALPES GRAIAS] *Supra ex Ammiano*, Alpes Graias ab Hercule Thebano dictas ostendimus. Plinius Grajis Alpibus Hercule transisse memorat. Idem traditur ab Aemilio Probo in *Annibale*, C. 3. *scilicet* is Corn. Nepos est.

SVR.

ALPES GRAIAS.] Porrigebantur hæc Alpes juxta Tarantassiam & Salassorum gentem. Vide Aeg. Schudium in Rhaetia C. 32.

WESS.

NOVARIAM M. P. XXXIIII.] In Regio M. P. XXXII. & in Blandiniano XXXIII. In Neapolitano XXXIII. & Longol. XXXII. & XXXIII. corrigitur: eoque numero summa ratio constat.

SVR.

NOVARIA.] Affidet urbs cognomini fluvio, ut Tabula docet: nunc eum *Gogna* vocant. Ortho Frisingensis civitatem non magnam, sed ex quo ab Imp. Henrico olim eversa reedificari coepit, novo muro & vallo non modico munitam suo tempore fuisse prodit L. II. Gest. Frid. C. 15. Tacitus L. I. Hist. 70. Transpadanæ regionis municipiis annumerat; poterit ramen coloniae titulo superbiere, si fidelis est Ligoriana apud Gudium p. 1. 5. inscriptio:

IOVI FVNONI MINERVAE
TVT. NOVARIAE
M. AQVILLIVS. Q. F. FLORVS
TI. CLAYDIVS. T. F. DRVSVS
II. VIR. COL. NOVA
RIENS. AVGVST.

poterit etiam nobilissimis duumviris se iactare, modo ne aliunde, quod yceor vehementer, adsciri

EPOREDIA.
VITRICIVM.
AVGVSTA PRAETORIA.
AREBRIGIVM.
BERGINTRVM.

M. P. XXXIII.
M. P. XXI.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXXIII.
DA-

adfecti sint; verum ea disquisitio non hujus est loci.

WESS.

VERCELLIS.] Sic & Tabula. Hieronymus Epist. 17. *Vercellis Ligurum civitas haud procul a radicibus Alpium sita, olim potens, nunc raro est habitatore semirua: edidit quidem Martianaecus Vercellae, sed contra MSS. fidem, qui Vercellis aut Vergellenorum; prius ego verius putavero ob consuetudinem ejus temporis, quam saepe indicavimus. Adscriptantur Paulinus Vitae Ambrosii C. 47. Honoratus etiam sacerdos Ecclesiae Vercellis cum in superioribus se ad quietendam compesisset: Annales Bertin. An. 1000. Quibus obviam mittens inter Vercellis & Eporediam: denique ne longum faciam Manipulus Flor. C. 178. Urbs bona Vercellis, Aquis, Alba senex, Eporeia. Plura hoc genus Munckerus ad Hyginum fabulatorem C. 15.*

WESS.

EPHOREDIA.] Vel, ut plerumque scribitur, Eporedia aut etiam Eboredia. Liverey. SIML.

EPORAEDIAM M. P. VIII.] D. Brutus Ciceroni L. XI. Ep. 23. VIII. K. Jun. Eporediam. Strabo L. 4. p. 205. Romanam coloniam fuisse docet: & Plinius lib. 4. C. xvii. Sibyllinis libris à populo Romano condì jussam. Ptolemaeo in Salustis cum Augusta Praetoria *Επορεδία*. Meminit & inter colonias Paternulus extr. lib. I.

SVR.

EPOREDIA.] Cusani MS. Eporedia. Medii ævi scriptores *Hipporegiae*, *Eporegiae*, *Ipoeriae*, variantibus aliis ejusdem vocabuli titulis urbem cohonestant. Lepidum & jocularè est, quod in Vita Conradi Salici Wipponis An. 1000. VII. reperitur: Rex Chunradus in ipso, regia civitate, natalem Domini celebravit. Ceterum coloniam olim fuisse Vellesius L. I. C. 15. docet, ut bene H. Surita.

WESS.

VITRICIVM M. P. XXI.] Neapolitanum Vitricum: & in reliquis Vitricum.

SVR.

VITRICIVM.] Vaticanus *Vitridium*, Tabula Virito M. P. XXI. ab Eporedia, *Bitricum* tamen Ravennas, Itinerarii scripturam adfirmans. Veregio sive Vereto ad Duriam flumen nominis obscuras reliquas retinere Ph. Clu-

rius L. I. Ital. A. p. 97. & alii censent. WESS.

AVGVSTAM PRAETORIAM M. P. XXV.]

Plinius L. 3. C. 4. *patere Italiam longitudine ab Alpino sine Practoriae Augustae, per urbem Capuamque cursu ineanente, Rhegium oppidum in humero ejus situm, à quo veluti cervicis incipit flexus, decies centena, & xxx. m. p. perhibet: & eam item Salafforum regioni tribuit. Dein, inquit lib. 3. C. 17. Salafforum Augusta Praetoria juxta geminas Alpium fauces Graias, atque Penninas: fuit & urbs altera ejusdem nominis, inter nobiliores Daciae urbes.* SVR.

AVGVSTA PRAETORIA.] A praetorianis militibus, quos eo Augustus deduxerat, cognomen duxit, Dione indice L. LIII. p. 588. Labente Imperio Augusta, ut in Fredegarii Chron. C. 45., dicebatur; unde nomen, quo nunc est, paullatim formarunt: Augustam tamen Praetoriam in Divionensi Chron. An. 1000. cxi. reperio, sed ex vetustiore aliquo excerptam.

WESS.

AREBRIGIVM.] Vel *Areburicum*, vel *Ereburicum*: hodie Burg de la Duila. SIML.

AREBRIGIVM M. P. XXV.] Habet Regium exemplar. In Blandiniano *Ereburicum*: & Neapolitano *Areburicum*. Longolianum *Ereburicum*, & *Areburicum* corrigit: & sequenti itinere cum Regio convenientia *Arebrigium* praefertur Blandinianum, & Longolianum: ut dubium non sit, quin ita sit scribendum.

SVR.

AREBRIGIVM.] Hoc verius videtur ob Tabulam auctorem. Si *Are* veteri Celtarum sermone ad, uti volunt, notarit, *Arebrigium* tantum erit atque ad pontem, quo in Salafforum valle Duriam transibant. Vid. Ph. Cluverium L. I. Ital. A. C. 13.

WESS.

BERGINTRVM.] Vel *Bergitum*. Semiron. SIML.

BERGINTRVM M. P. XXXIII.] In Regio Bergintum & in sequenti itinere Bergintum. Reliqua hoc itinere Bergintum praefertur. SVR.

BERGINTRVM.] Vaticanus *Bencintrum*, quem Tabula deferit, vulgatum firmans, & ab *Arebrigo* M. P. XXXIII. femovens. WESS.

DA.

X x

DARANTASIA.
OBLIMVM.
AD PVBLICANOS.
MANTALA.
LEMNICVM.
LABISCONE.
AVGVSTVM.
BERGVZIA.
VIENNA.

ITER A MEDIOLANO PER ALPES GRAIAS ARGENTORATO.
TICI-

M. P. XVIII.
M. P. XIII.
M. P. III.
M. P. XVI.
M. P. XVI.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
M. P. XVI.
M. P. XX.

M. P. DLXXVI. Sic.
TICI-

DARANTASIA.] Vel *Tarantasia*. *Mouffier*.
SIML.

DARANTASIAM M. P. XVIII.] *In Regio*
M. P. XVIII. & eo numero summa ratio constat.
In reliquis M. P. XVIII. atque item insequenti itinere.

DARANTASIA.] *Tarantasia* Ennodio in
Vita Epiphani p. 1020. Dum ergo, inquit, *Ti-*
cinum remaret antistes, ut *Tarantasi*am venit,
sic enim vocitatur oppidum, *Alpibus* vicinum.
Cendronum oppidum in valle *Tarentasi*ensis in Actis
Jacobi Episcopi *Tarentasi*ensis C. 2., non male;
erat enim gentis *Centronum*, olim *Forum*
Claudii; quorsum pertinere puto inscriptionem,
quam ex *Simleri* Comment. de Alp. p. 30. Gru-
terus *Thauro* p. CCLXXXIV. §. inseruit.
Darentasia est ex usu temporis recentioris; un-
de & *pagus* & *vallis Darentasiensis* in Testamen-
to *Abbonis*. WESS.

OBLIMVM M. P. XIII.] *In Regio* habetur:
& in reliquis *Bilumum* M. P. XIII. SVR.

OBLIMVM.] Excerpta MSS. *Bilumum* &
Belumnum. Tabula *Obilonna*, *Obelonon* *Raven-*
nas: quid verius sit, non temere finivero. Si-
tus incidere videtur in *Conflans*. Aliter *Simlerus*,
qui *Bilumum* probavit, Comment. de Alp. p.
19. WESS.

AD PVBLICANOS M. P. XII.] *Habet* *Re-*
gium exemplar: & reliqua, ad *Publicanos* M. P.
XII. sed in *Longoliano* Ad *Publicanos* corrigitur.

AD PVBLICANOS.] Nihil dissidet cum
Itiner. Tabula. Videtur proxime pontem & *Con-*
fluentes fuisse mansio, a *Publicanis*, quorum ibi
sedes erat, ut portoria exigerent, appellata:
nam & apud Romanos in pontibus quibusdam
pro transitu dabatur, ut *Seneca* ait *Constant*.

Sapient. C. 14.

MANTANAM M. P. XVI.] *In Regio* *Man-*
tana M. P. XVI. quo numero summa ratio constat.
In Blandiniano *Mantala* M. P. XIII. *Neapolitano*
Mantalia M. P. XVI. *Longoliano* *Mantala* M. P.
XIII. & XVI. corrigi. SVR.

MANTALA.] Probat hoc *Cusani* MS., cui
cum Tabula & *Ravennas* adstipulentur, reniti
nolui. WESS.

LEMNICVM.] *Ravennati* *Levinum*, verum
vetante Tabula, quæ pulchre *Antonino* con-
sentit. Sunt qui *Camberiacum* esse jubeant. M.
Altingio circa *Rhodani* flexum inter fana *Petri*
& *Genissi* locatur. WESS.

LABISCONE M. P. XIII.] *In Regio* M.
P. VI: & in reliquis M. P. XIII. SVR.

LABISCONE.] *Laviscone* in Tabula & *Ra-*
vennate, quod idem. WESS.

AVGVSTVM.] Hanc & sequentem Tabula
videtur in unam conflare; *Ravennas* recte L.
IV. C. 26. distinguit, *Auguston*, *Birgusia*. *Por-*
cheronius utriusque vestigia invenit in *Hofte*
& *Burgoin*. WESS.

VIENNA.] *Saxosa* constructam in valle *Vien-*
nam *Theodulphus* appellat. Caput erat pro-
vinciæ cognominis, unde inter *iraniques* *vil-*
lages illustres *Galliae metropoles* prima nomina-
tur L. V. H. E. C. 1. *Eusebii*. Vide P. *Marca*
Diff. de *Primat*. §. 112. & *Had.* *Valesii* *Notit*.
WESS.

M. P. DLXXVI.] *In Regio* DL. & tamen in
eo dua mansiones hujus itineris desunt. *In Blandi-*
niano DLXXVI. *In Neapolitano* DLXXVII: &
Longoliano DLXXVI. & DLXXVII. corrigi. SVR.
M. P. DLXXVI.] *Parisinus* MS. unis M. P.
summam augeat, admonens praterea R. LXVIII.
hic minus sunt: nec tot tamen M. P. in eo, quam
libet

TICINVM.
LAVMELLVM.
VERCELLAS.
EPOREDIA.
VITRICIVM.
AVGVSTA PRAETORIA.
AREBRIGIVM.
BERGINTRVM.
DARANTASIA.
CASVARIA.
BAVTAS.
CENAVA.

M. P. XXII.
M. P. XXII.
M. P. XXVI.
M. P. XXXIII.
M. P. XXI.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XXV.
EQVES-

libet *Cenabum* cum M. P. suis prætereat, deficiunt. WESS.

* AREBRIGIVM M. P. xxv.] *Hæc mansio deest in exemplari Regio & in Neapolitano. In Blandiniano Arebrigium M. P. xxv. & item in Longoliano.* SVR.

BERGINTRVM M. P. xxiii.] *Habet Regium exemplar, & Neapolitanum. In Blandiniano Bergitrum M. P. xxiiii. cum supra Bergintrum prætulit. In Longoliano quod supra Bergintrum M. P. xxiiii. prætulit, hoc itinere Bergitrum M. P. xxiiii. habet.* SVR.

DARANTASIA M. P. xviii.] *Deest hæc mansio in Regio, quæ in reliquis eodem numero præfertur exemplaribus: quem superiori retinuerunt itinere.* SVR.

CAVARIA.] *Ciceroni forte Civaro in Allobrogum finibus L. X. Fam. Epist. 24. ad Plancum. Alii Casuariam vocant: hodie Solame in Freusigni.* SIML.

CASVARIA M. P. xxiii.] *In Regio Casuarum M. P. xviii. In Blandiniano Cavarum M. P. xxiiii. Neapolitanum Casuarum M. P. xxiiii. In Longoliano Casaria M. P. xxiiii. & in emendationibus, Cavarum corrigitur.* SVR.

CASVARIA.] *Ita Vaticanus, Casuarum Cusani liber, alii Cavarum. Civerone vel Civrone, unde ad Ciceronem Plancus scribit, vereor, ut recte cum hac componatur: si, quod Hon. Bouche L. II. Hist. Provin. Sect. II. p. 452. ex Boissii libro de Delphinianis miraculis ejusdemque ad se literis observavit, Ciceron ad Isaram in Sabaudis sit.* WESS.

BAVTAS M. P. xviii.] *In Regio Bantas*

M. P. xxx. In Blandiniano Bantas M. P. xviii. Neapolitanum Bantas M. P. xviii. & Longoliano Bantas M. P. xviii. & xvii. corrigi. SVR.

BAVTAS.] *M. P. xvii. in Cusani schedis inveniuntur. Ch. Cluverius L. II. Germ. A. C. 4. Bantas hinc exulare jubet, Genavam substituent. Mihi non eadem confidentia est; prohibent enim MSS. & Cenava sive Geneva, ex Regio codice suo loco reddita. De numeris alia res est, quibus vitium haud dubium inolevit, uti distantia Tarantasiæ inter & Genavam ostendit. Nunc Bonam vocant, si Simlero Comment. de Alpib. p. 33. fides.* WESS.

CENABVM M. P. xxv.] *In Regio Cenava M. P. xxv. quæ mansio in reliquis non habetur. Infra Canabi mansionem in itinere ab Augustoduno Lutetiam Parisiorum omnia præferunt: & utroque itinere Cenabum legendum videtur: quod oppidum est, quod in vii. belli Gallici Commentario, & Hirciano, perperam Genabum, pro Cenabum præfertur: quod miror viros magni nominis, & literatura, qui nobis egregias emendationes ediderunt, non animadvertisse. Locos explicemus, Commentario vii. initio. Carnutes Cotuato & Conetoduno ducibus, desperatis hominibus, Cenabum signo dato concurrunt: Vrsini & Manutii codices eo loco Genabin habent, Glareani tamen & aliorum Genabum. Eodem postea libro C. 11. Ipse ut quam primum iter faceret, Cenabum Carnutum proficiscitur: & codices omnes eo loco habent Genabum. Item eodem libro: prætere omnes perferre acerbitates, quam non civibus Romanis, qui Cenabi perfidia Gallorum*

EQUESTRIBVS.
LACV LAVSONIO.
VRBA.
ARIORICA.
VISONTIONE.

M. P. XVII.
M. P. XX.
M. P. XVIII.
M. P. XXIII.
M. P. XVI.
VELA-

rum interfissent, parentarent. *Et hoc loco exemplaria edita ponunt Genabi. Hircius in Commentario Gallico C. 5. In oppido Carnutum Cenabo castra ponit. Ita enim in vetustis legitur exemplaribus. Strabo libro iv. p. 191. cum de Ligeri fluvio ageret p[er]it: ὁ δὲ ὄντος τῆς ἰσθμῆς, & Κενάβου ἱμερίου. quo in loco, quis non videat Κενάβου esse legendum: à Ptolemaeo certe in Carnutibus Κενάβου constituitur. Nam qui ex emendatioribus indicat initio lib. vii. Commentariorum belli Gallici vitiose apud Orestum Genapum pro Genabum legi, rectius admonuisset, si pro Cenapo Cenabum legendum doceret. Nam in vulgatis Orestis, qui Venetiis anno m d. excussum, Cenapo legitur, non Genapo.* SVR.

CENAVA.] Hoc, parum a vero recedens, ex Regio MS. recipiendum duximus: Geneva est, quam Gennavam Tabula scribit; variarunt enim in urbis cognomine, Genavam, Jenuam, Janubam appellantes; qua de re J. Sirmondus ad Caroli Calvi Capital. tit. xxix. §. 5. Quæ vero H. Surita de Cenabo disputat huic loco alienissima sunt; illa quippe in Carnutibus erat ad Ligerim, nunc Aurelianorum nomine illustris. Aegidius in Carolino.

Obvius adveniens urbem, cui Genabus olim Nomen erat, noto quod deinde recessit ab usu; Diversumque illi nunc Aureliani habetur.

tamen Suritæ consentit G. Henschenius, cum territorium Gennavense in provincia Burgundia, de quo Eginhardus in Transl. SS. Marcellini & C. 9., ad Genabum tom. I. Junii p. 204. retulit.

EQUESTRIM M. P. XVII.] In Regio Equestribus M. P. XVII. Blandiniano Equestribus M. P. XVII. Neapol. equestribus M. P. XVI. Longol. M. P. XVII. & XVI. corrigiit. Plinio Lib. 4. C. 17. coloniae, Equestris, & Raurica. Ptolemaeo in Sequanis Eximæ. SVR.

EQUESTRIBVS.] Sic MSS. jubent. Coloniam Equestram esse dubio caret, etque frequens

eius mentio in lapidibus, quorum titulos Historia Genevensi Sponius adjuvit. In Tabula XII. M. P. Geneva disjungitur, quod verius est intervallum & hic restituendum, uti pulchre Ch. Cellarius & auctor Disser. de Equest. Colonia, quæ recentatæ Histor. Genevensi inserta est, docuerunt. Notitiæ Provîn. Civitas Equestrium Noiodunum audit; nunc Nion. WESS.

LACVM LAVSONIVM M. P. XX.] In Regio Laco Laufonio M. P. XXX. Blandinianum Lacu Laufinio M. P. XX. Neapolitanum Lacu Laufonio M. P. XX. Et Longolianum, quod Blandiniani ferme vestigiis præcedit, Lacu Laufimo: Hodie vestigia antiqui nominis remanent; Lacus enim Lufanæ dicitur; nam idem est, qui Lemannus. SVR.

LAVSONIO.] Laco Laufonio plerique libri: tamen lacu Cusani codex. Guillimannus Laufunum Antonini Itiner. L. I. Rer. Helv. C. 3. dici affirmat, mihi nusquam inventum. Laufana intelligitur ad lacum Lemanum XX. M. P. ab Equestri Colonia; nam XII. M. Tabula sine controversia in mendo sunt. WESS.

VRBAM M. P. XVIII.] Regium, Vrba M. P. XXI. In Blandiniano Vrba M. P. XVIII: atque item in reliquis, vetus oppidum & satis cognitum Helvetiorum. SVR.

VRBA.] Non est Urbas infrequens memoria in Francorum Germanorumque rebus. Annales Bertiniani An. 1000 CLXXVII. Urbam ultra Juram vocant: Signatus Odilo in Adelheidis Aug. Vita C. 13. Dehinc GENEVEN-SIVM adit urbem; inde LAVSONIAM venit: quibus in locis ab rege & episcopis, suis videlicet nepotibus, honorabiliter suscepta, devenit in vicum, qui vocatur VRBA. Plura dabunt Guillimannus L. I. R. H. C. 3. & Had. Valesii Notitia. WESS.

ARIORICAM M. P. XXIII.] In Regio Areorica M. P. XV. & in reliquis Ariorica M. P. XXIII. SVR.

ARIORICA.] Tabula Abiolicæ. Pontem Arlinum Pont Arley ad Dubim flumen Guillimann.

VELATVDVRO.
EPAMANTADVRVM.
GRAMATO.
LARGA.
VRVNCIS.

M. P. XXII.
M. P. XII.
M. P. XVIII.
M. P. XXV.
M. P. XVIII.
MON-

mannus esse decernit. *Urba & Pons Arlie* jun-
guntur in *Divionensi Chronico An. 12LXXXVII.*

WESS.

VISONTIONEM M. P. XVI.] *In manu-*
scriptis, & Longol. Visontione M. P. XVI. Cae-
sar lib. 1. belli Gallici C. 38. Cum tridui viam
processisset, nuntiatum est ei, Arjovistum cum
suis omnibus copiis ad occupandam Visontio-
nem, quod est oppidum maximum Sequano-
rum, contendere. Ptolemaei in Sequanis 'Ovi-
etvno. Ammianus libro xv. C. 11. Apud Se-
quanos Visontios vidimus: nam non recte in
vulgatis Bisontios: & libro xvi. Vbi in unum
congregatum exercitum Vesuntii jusserat op-
periri praesentiam suam: & lib. xx. C. 10. ea-
dem depravatione, vulgare nomen sequentes,
Besantionem Viennam hyematurus abcessit.

SVR.

VISONTIONE.] *Municipalem scholam apud*
Visontionem Aufonius Paneg. p. 713. memorat:
MYN. VISONTIVM ex Galbae numo Goltzius
in Thes.; Bisantion, villa partis Burgundiae in
Capitul. Caroli M. p. 378. Chrysopolim senior
aetas nominavit, unde Gunthero L. V. Ligurini
glacida Chrysopolis; cuius tituli quae sit caussa,
lis anceps, & varie inter Chiffletios & Had.
Valesium disputata est. Putem neque a Byzan-
tio, aureo numo, neque a Crispo, Constanti-
nini M. filio, Crispolim & Crispopolim fuisse
dictam, sed Chrysopoleos titulum ab elegantia
& opum locuplete copia esse promeritam; prorsus
ut Parma & Hierapolis, quam utramque
hoc cognomine se jactasse, ostensum alias est.

WESS.

VELATVDVRVM M. P. XXII.] *In Re-*
gio Vetaturo M. P. XXIII. Blandinianum &
Longolianum Velaturo M. P. XXII. Neapolita-
nam Velaturo M. P. XXII.

SVR.

VELATVDVRO.] *Vaticanus Velaturo,*
quam ego mansionem alibi invenire non me-
mini. Est in Tabulis Vesontionem inter & Epa-
mantadurum Velero; quod nostrumne sit, finire
non auiam.

WESS.

EPAMANTADVRVM M. P. XII.] *Hae-*
mansio in Regio pro Gramati mansione praesertur,
qua in eo deest exemplari: legitur enim Epaman-
taduru M. P. XII. & in reliquis deest exemplari-
bus: & cum utramque adponere oporteat, hanc
miniaceis litteris signamus: neque enim de nibilo
videtur, in optimo exemplari fuisse adpositam, &
reliqua Gramato M. P. XVI. summo consensu
interficere. Infra in reliquis exemplaribus Epaman-
duoduri fit in hoc itineralio mentio, ut supra
monuimus, totidemque millaria ab eo Vesontio-
nem, atque hoc iungere adplicantur.

SVR.

EPAMANTADVRVM.] *Abest a nostris*
libris, rectum tamen, licet paullo mendosius
scriptum, aliud iter & Tabula monstrant huic
Epamanduo, quod ex Epamanduo, ut infra
legitur, contractum videtur, durant nominis
pristini obscura vestigia in Manduere, uti bene
Guil. Catellus L. II. Hist. Langued. C. 10. ob-
servavit.

WESS.

GRAMATO.] *Tabula inter Largam & su-*
perioem mansionem intervallum M. P. XVI.
interjicit, quod si verum fuerit, oportet Gram-
atum hinc expellatur; tantoque magis, quo-
niam optimus manuscriptorum id ignorat, &
locorum intercapedo Epamanduum inter &
Largam Gramatum cum M. P. XVIII. ca-
pere non potest.

WESS.

LARGAM M. P. XXV.] *In Regio Larga M.*
P. XXIII: & in reliquis Larga M. P. XXV.

SVR.

LARGA.] *In Tabula Pentingerana, sicuti*
diximus, inest. Larg in Ferretensis Comitatus
agro nominis vestigia servat.

WESS.

VRVNCIM M. P. XVII.] *Regium Virin-*
cis M. P. XXV. Blandinianum Virenensis M. P.
XVIII. Neapolitanum Virentis M. P. XVIII.
& Longolianum Virentis M. P. XVIII. Supra
pagina CCLII. hujus mansionis fit mentio: cuius
certaina vestigia retinentur in exemplari Regio.

SVR.

MONTE BRISIACO.

HELVETO.

ARGENTORATO.

ITER A MEDIOLANO PER ALPES PENNNAS MAGON-

TIACVM.

M. P. CCCCXIX. Sic.

NOVARIA.

M. P. XXXIII.

VERCELLAS.

M. P. XVI.

EPO-

MONTE BRISIACO.] Vel Monte Blusiac, ut supra in itineribus à Pannoniis in Gallias.

SIML.

MONTEM BRISIACVM M. P. XXI. III.] Regium iidem sua in hac mansione observat vestigia: nam Monte Obrisiaco M. P. XV. legitur. In reliquis Monte Blusiac M. P. XXI. III. Supra ab Vnuci ad montem Brisiacum M. P. XII. designantur.

SVR.

MONTE BRISIACO.] Brusiaco Vaticanus, ceteri longe mendosius Blusiac legunt. De eo & Helveto ante p. 252. observata videantur.

WESS.

ELCEBVM M. P. XXV.] In Regio Elveto M. P. XXV. & in reliquis Helveto M. P. XX. Supra à Monte Brisiaco ad Elcebvm M. P. XXVIII. constituntur.

SVR.

ARGENTORATVM M. P. XXX.] In Regio M. P. XX. & in reliquis M. P. XXX. Supra Helveto Argentoratvm XXVIII. M. P. designantur.

SVR.

PER ALPES PENNNAS] In Regio, Penninas: & in reliquis Apenninas: & quare Penninas scribendum arbitremur, statim explicabimus.

SVR.

M. P. CCCCXVIII.] In Regio M. CCCCXVI. & in reliquis M. P. CCCCXVIII.

SVR.

ALPES PENNNAS.] Dedit ita Basileae Simlerus, habetque adtipulatores MSS. Nostri Penninas præter Cusant fchedas, quibus Apenninas insunt, amplectuntur: dubites tamen, an aliud voluerint, quandoquidem Alpes tui vel tid præmittunt & in Apennino mox acquiescunt. De Penninis Alpibus plura Simlerus Comment. de Alpibus p. 96.

WESS.

SVMMVM PENNNVM M. P.] In Regio Summo Penino M. P. XXV: & Summo Apennino M. P. XXV. in Blandiniano & Longoliano, nam in Neapolitano hæc deest mansio: quorum exemplarium vestigiis apparuit, Penninas in eo

scriptum Alpes, non Poeninas quemadmodum scribendum esset: si eorum auctorum opinioni accederetur, qui eas Alpes, Annibale transens, Poeninas arbitrantur fuisse cognominatas. Livius libro xxi. C. 38. Miror, inquit, ambigi, quamnam Annibal Alpes transierit & vulgo credere Pennino, atque inde nomen & jugo Alpium inditum, transgressum. Et paulo post. Neque hercule montibus his ab transitu Poenorum ullo Veragri, incolæ jugi ejus, norunt nomen inditum, sed ab eo, quem in summo sacratum vertice Penninum montani adpellant. Ut maxime verisimile videatur hujus itinerarii auctorem Veragorum incolarum opinioni adsentiri, & non Plinii, aut aliorum auctorum, qui vulgari sunt adfens: quando in hoc itinerario summi ejus jugi, quem Penninum vocatum in vertice sacravere, mansio collocata videtur. Plinius alterius opinionis adserior, juxta geminas, inquit lib. 3. C. 17., Alpium fauces, (de Salassorum Augusta Pratoria ab eo sit mentio) Grajas, atque Poeninas. His Poenos, Grajis Herculem transisse memorant. Polybius per Taurinos Annibalem transisse perhibet, cui Livius adfentiri videtur. Ammianus libro xv. C. 11. Quæ Annibal doctus à perfugis, ut erat expeditæ mentis, & callidæ, Taurinis ducentibus accolis, per Tricastinos, & oram Vocontiorum extremam ad saltus Tricorios venit. Hæc juga intellexisse Casarem adparet L. 3. B. G. C. 1., cum perhibet se servum Galbam cum leg. xii. & parte equitatus in Nantuates Veragos & Sedunos misisse, qui sinibus Allobrogum, & lacu Lemano & flumine Rhodano ad summas Alpes pertinebant. Antoninus enim diverso itinere Alpium nempe Mariimarum, summæ Alpīs meminist: quemadmodum ter etiam ab eo conscribitur in transitu Pyrenæi, tribus itineribus longe distantibus, summum Pyrenæum nuncupando. Tacitus iinera hæc Cottiarum Penninarum & Grajarum Alpium

EPOREDIA.
VITRICIO.
AVGVSTA PRAETORIA.
SVMMO PENINO.
OCTODVRO.
TARNAIAS.
PENNE LOCOS.

M. P. XXXIII.
M. P. XXI.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XXV.
M. P. XII.
M. P. XIII.
VIBIS-

Alpium aptè distinctis: libro enim 1. *Histor. C.* 61. Ingens, inquit, viribus, opibusque Vitellius, duos duces, duo itinera bello destinavit. Fabius Valens allicere, vel si abnuerent, vallare Gallias, & Cottianis Alpibus Italiam irumpere; Caecina propiore transitu Penninis jugis digredi iussus. Et paulo post *C.* 70., In Alpe Graja ipse paululum cunctatus, num Rhaeticis jugis in Noricum flecteret, sed reputans Noricos in certa victoriae praemia casuros, Pennino itinere subfignanis militem, & grave Legionum agmen hibernis adhuc nivibustraduxit.

SVR.

SVMMO PENINO.] Abest a Cusani MS., ceteri *Apenino*. Rectum & iustum est, quod secuti sumus: nec discrepat multum Tabulae summo Pennino. Dicta mansio in summo monte est a Deo Penino, cuius Livius & vetus haec inscriptio apud Gudium p. LIV. 6. meminit:

LVCIVS LVCILLVS
DEO PENINO
OPTIMO
MAXIMO
DONVM DEDIT.

Nunc montem *S. Barnhardi* majorem vocant, quo de non protracta Jo. Jac. Scheuchzerus in *Hist. Helv. Nat. part. I.* p. 200. conduxit.

WESS.

OCTODVRO.] Vel *Ostodoro*. *Martinach* in *WALLIS*.

OCTODVRVM M. P. XXV.] In Regio Octoduro M. P. XXV. In Blandiniano & Longoliano Ostodoro M. P. XXV. & in Neapolitano Ostodero M. P. XXV. Caesar initio libri iii. belli Gallici, de Servio Galba, qui Inalpinos domuit, agens, Constituit, inquit, cohortes duas in Nantuatibus conlocare, & ipse, cum reliquis ejus legionis cohortibus, in vico Veragrorum, qui appellatur Ostodurus (ita in per vetusto exem-

plari Commentariorum legitur) hiemare: qui vicus positus in valle non magna adjecta planicie, altissimis montibus undique continetur. *Plinius lib. 3. c. 20. de Inalpinis*, sunt praeterea Latio donati incolae, ut Ostodureses. SVR.

OCTODVRO.] In Actis S. Mauricii, quae xi. Febr. magni operis ab Antwerpensibus vulgata sunt, *Ostodorense oppidum*, in Passione vero Agaunensium apud Ruinarum A. Gtor. Sincer. p. 275. *Ostodorum* vocatur. *Martinach* esse nemo addubitat.

WESS.

TARNADAS.] *Mauritzen* in *Wallis*: nominatur etiam *Agaunum*. SIML.

TARNADAS M. P. XII.] In Regio Tarnajas M. P. XII. & in reliquis Tarnadas M. P. XII. SVR.

TARNAIAS.] *Agaunum* sive *S. Mauricii* oppidum est: ejus enim Acta *Agaunum XII* M. P. spatio ab *Ostodoro* disjungunt. Situs ab *Eucherio* in *Martyr. Agaunens. Histor. C.* 3. ita signatur: *Acaunus LX. ferme millibus a Genaveni urbe abest; XIV. vero M. P. distat a capite Lemani lacus, quem insluit Rhodanus*. Id mirabere, *Agaunum* sive *Acaunum* a *Christiani* scriptoribus vocitari, nulla prioris cognominis mentione facta: addi praeterea vocem esse *Celticae* originis. Ergone gemino fuit nomine? *Greg. Turonensis*, qui primus *Martyrum Agaunensium L. I. Glor. Mart. C.* 75. commemorat, nec longissime ab tempore scriptae Tabulae, in qua *Tarnaias* cum iisdem M. P., re motus fuit, *Agaunum* tantum habet. Unde probabilis videbitur, *Agaunum* titulum recentioris esse aevi, mansioni cum maxime impositum, ubi ea valuer, quae de Thebaea legione, a *Maximiano Herculeo* post plures decimationes contrucidata, vulgo rumor differebat. WESS.

PENNE LOCVS.] Forte *Nenensiad* ad lacum *Lemanum*, SIML.

PENNE LOCOS M. P. XII.] Legitur in Regio

VIBISCO.
BROMAGO.
MINNODVNVM.
AVENTICVM HELVETIORVM.

M. P. VIII.
M. P. IX.
M. P. VI.
M. P. XIII.
PE-

Regio & in Blandiniano, & Neapol. Penne locus
M. P. XIII. In Longol. Penne locus M. P. XXI.
& XIII. corrigitur. SVR.

PENNE LOCOS.] Tabula Penno locus;
at Cusani MS. Penne locos, quicum pæne con-
fentit Ravennatis Penno locus. Forte tamen ve-
rior est Tabulæ scriptura; ut a loco, Deo Pe-
nino sacro, mansio hæc ad pedem Alpium
Peninarum cognomen duxerit. De situ nulla
lis Simlerum inter & Guillimannum est L. I.
Rer. Helv. C. 3. WESS.

BIBISCVM.] Vivis, oppidum ad lacum Le-
manum. SIML.

BIBISCO.] Ita MSS.; Tabula proxime ad
hodiernum nomen Vivisco. WESS.

BRAMAGVM.] Vel Bromagum. Romont.
WESS.

BROMAGVM M. P. VIII.] In Regio
Vromago M. P. VIII. Blandiniano Boromago
M. P. VIII. & in Neapolitano Bramago M. P.
VIII. Longolianum Blandiniani lectionem præ-
fert. Mibi hæc mansio diversa videtur à Breu-
comago, cujus supra in hoc Itinerario fit men-
tio, cujus in Tribocis Ptolemaeus meminit. SVR.

BROMAGO.] Broniæ Vaticanus, quod
ex Bromago, sicuti Cusani liber edit, originem
accepit. Quo situ fuerit, non convenit. Guill-
limannus in vico Bromasim proxime oppidum
Rue reliquias veteris nominis invenit: Ph.
Cluverius L. II. Germ. Ant. C. 4. in Bro ad
lacum cognominem; ego Guillimanno accessero.
WESS.

MINNODVNVM.] Milden. SIML.

MINNODVNVM M. P. VI.] In Regio
Minnodunum M. P. XII. In Blandiniano Minni-
dunum M. P. XII. Neapolit. Miniodunum M. P.
VI. & Longol. Mini Dunum M. P. VI. SVR.

MINNODVNVM.] Hoc placuit: nam præ-
ter Regium Vaticanus & Cufani codex ita ma-
lunt; nec Tabulæ Minodum aliud desiderat. M.
P. VI., quæ & Tabula addit, Ph. Cluverius in
XIV. M. commutat: atque ita fieri oportebit, si
Bromagus sit Bro. nobis tali augmento non opus
est. WESS.

AVENTICVLVM.] Vel Aventicum. Wis-
sisburg. SIML.

AVENTICVM HELVETIORVM M. P.
XIII.] In Regio Adenticulum Elvetiorum M. P.
XIII. & in Blandiniano & Longoliano Aveni-
culum helvetiorum M. P. XIII. In Neapolitano
Aventiculum M. P. XIII. dictione Helvetiorum
relieta. Mibi dubium non est Aventicum legen-
dum esse, oppidum, quod Ptolemaeus sub Helve-
tiis, in Sequanis collocat, & Avarum legitur
nam etsi in Sequanis à Ptolemaeo constituitur, id
satis indicat Helvetios Sequanorum jurisdictio-
ni contribui. Tacitus certe libro I. Hist. C. 68.
agens de Helvetiis à Cæcina Vitellioque devictis,
Multa, inquit, hominum millia cæsa, multa
sub corona venundata. Cumque directis omni-
bus Aventicum, gentis caput, iusto agmine
petere, missi qui dederent civitatem. Am-
mianus L. 5. C. 11. Alpes Grajæ & Poeninae,
exceptis obscurioribus, habent & Aventicum
desertam quidem civitatem, sed non ignobilem
quoque demonstrant. SVR.

AVENTICVM.] Excerpta MSS. Aven-
ticulum Helvetiorum; Tabula Avenicum Helve-
tiarum. Vulgatum probum esse præter Tacitum
vetus lapis Guillimanni L. I. Rer. Helv. C. 9.
ostendit; COLONIA quippe in eo PLA FLA-
VIA CONSTANS EMERITA AVENTICVM
HELVETIORVM dicitur. De situ plerique
omnes consentiunt, durantque haud obscura
veteris cognominis indicia in Avanches, pro
quo Germani, quod Vivilo Comes urbem ex
parietinis excitaverit, Wislisburg usurpant: quæ
cum confessa sint, tamen viro cuidam docto
contra ea venire libuit, & Avenicum Helvetio-
rum in Elusiorum convertere atque ex Helve-
tiis in liberum, quem vocant, Comitatum oppi-
dumque Antre transportare, in singulari Dissert.
quæ Amstelodami hoc seculo divulgata fuit:
inibi fuisse ait auri metalla: ab illis Avenicum
Elusiorum appellari. Hic vero non injuria qua-
siveris, ubinam Avenicum Elusiorum dica-
tur? Veritissimi Taciti & Itinerariorum codi-
ces cum literatis lapidibus Helvetiis contri-
buunt,

PETINESCA.

SALODVRO.

AVGVSTA RAVRACVM.

M. P. XIII.

M. P. X.

M. P. XXII.

CAM-

buunt, uti vides. Non ignoramus, varie in corruptissima Provinciarum Notitia scribi; nec quicquam tamen Helvetiis obfunt melioris notæ MSS., ut Vaticanus, quem Em. Schellstrate exprefsit, & alius, qui a Sirmondo fuit tritus: uterque enim in Maxima Sequanorum Civitas *Elvitiurum Aventicum*. Et qui tandem illi *Elutii*? an, quia Plinius L. XXXIV. C. 16. in aurariis metallis *elutia* memorat, continuo gentis inde nomen formabitur? saltem *elutia* dubie admodum scripturæ & ab Harduino confixa firmasset, ut ne *Elutii*, ejusdem agnati, funditus interirent. Quanta porro confidentia est, urbem ab omnibus Helvetiæ genti adscriptam ex levi conjectura in Burgundiæ veteris agros transferre! Plura si caperet notarum angustia, dandus etiam locus foret Harduino, Ammiani *Aventicum* in Alpes transfribenti, Emend. xxxi. ad Plinianum L. III., quod sane ex lacera ejus oratione, quam Salmastius Epist. 6. ad Puteanum instaurare adnititur, haud commode fiet. Verum omnia hæc cum cura, ut conjicio, Wildius excussit in Apolog. pro Aventico, quam frustra quæsitam videre mihi non contigit; nec spernenda est opera, qua Aventico vindicias paravit eruditus auctor Difert. Historicarum anno vi. vententis sæculi Parisiis in publicum emissarum. Wess.

PETINESCA.] Vel *Praenestica* vel *Pirenestica*. SIML.

PENESTICAM M. P. XIII.] *Hæc mansio in Regio desit exemplari. In Blandiniano legitur Penestica M. P. XIII. & in Neapolitano Petinesta M. P. XIII. Longol. præfert Penestica M. P. XIII. & Petinesca corrigitur. Sed Blandinianum exemplar mihi Regii instar erit; ea est ejus vetustas, & scriptio integritas.* SVR.

PETINESCA.] Hoc ceteris præoptavimus; nam & Tabula *Petinesca* XI. P. M. P. ab Aventico, Guiliannus adtipulatur Simlero in *Buren* intervallum incidere. Ph. Cluverio *Biel* ad ripam Urbæ nunc esse, Menfoni *Altingio Aarberg* placet. Adeo in his consentire difficile est. Wess.

SALOTVRVM.] Vel *salodurum*, *Solothurn*. SIML.

SALODVRVM M. P. IX.] *Habet Regium exemplar: & in reliquis Saloturum M. P. X. legitur. Ad flumen Arulam in Helvetiis notum opidum.* SVR.

SALODVRVM.] *Solothurn* MS. Parisinus. In civitate Solodero legitur in Hagiologio, quod Labbeus tom. II. Bibl. Novæ inseruit, prid. Kal. Octob.; juxta *Ararium flumen*, non longe a castro Solodero Norkerus Martyrol. [Kal. Septembris. Rectius Eucherius in Histo. Agauensium C. 6. *Salodorum castrum est supra Arulam flumen*, neque longe a Rhebo possum. Wess.

AVGVSTA RAVR.] *Augst.* SIML.

AVGVSTAM RAVRACVM M. P. XXII.] *Regium, & Blandinianum Rauracum; at vetusta inscriptio, cujus statim fit mentio, opidum ipsum Rauricam vocat, si recte id nomen descriptum est: Haud procul à Basilea ejus ruine visuntur. Plinius, nec quisquam ex vetustioribus, quod sciam, Augustæ cognomen tribuit, Inde, inquit Lib. 4. C. 12., Ostia Istri. Ortus hic in Germaniæ jugis montis Abnobæ, ex adverso Raurici Galliæ oppidi, multis ultra Alpes milibus. Et postea coloniam Rauricam vocat, deductam nempe à L. Munatio Planco, ut vetus inscriptio, quam Cajetæ visam perhibens, docet. Hæc verba legi in ejus sine feruntur: COLONIAS DEDVXIT LVGDVNVM ET RAVRICAM. Ptolemaeus Augustæ tribuit cognomentum, quem Antonini Pii imperium consecutum fuisse credimus. Ammianus tanto atate posterior, Rauracum vocat id oppidum; libro enim xliii. C. 10. ait, Vbi prope Rauracum ventum est, ad supercilium fluminis Rheni, resistente multitudine Alemanæ, pontem suspendere navium compage Romani vi nimia nitabantur. In vetustis Commentariorum Caesaris exemplaribus Rauracum opidum & Rauraci populi vocantur L. I. B. Gal. C. 5. & in Plinianis Rauricum opidum & Raureci pop. legitur. Ptolemaeo Ταυρικὸν Ἀγύστου.* SVR.

AVGVSTA.] *Rauracum loco Rauracorum omnes MSS., quorum unus etiam Austa COL. AVGVSTA RAVRACOR. ex Tiberii numo in Theauro suo Golzius habet. Vide quæ ad p. 252. adscripta sunt.* Wess.

CAMBETE.] Vel *Caribete*, *Kemps*. SIML.

Y y

CAM-

CAMBETE.
STABVLIS.
ARGENTOVARIA.
HELVETO.
ARGENTORATO.
SALETIONE.

M. P. XII.
M. P. VI.
M. P. XVIII.
M. P. VI.
M. P. XII.
M. P. VII.
TA-

CAMBETEM M. P. XII.] *Regium exemplar Cambedem* M. P. XII. Blandinianum Cambede M. P. XII. Neapolitanum Caribete M. P. XII. Longolianum Blandiniani lectionem praefert, & Caribete corrigitur. Nunc pagum esse ad Rhenum pertinentem Caempis nomine, ferunt. SVR.

CAMBETE.] Sic Vaticanus, Caribete alii; etiam is, quem Seculo XI. scriptum Jo. Georg. Ekhardus Dissert. de Apolline Granno C. 13. a se verbatim tradit. Natum Caribete ex vulgato, quod Tabula firmat, videtur. Kembs esse passim agnoscitur. Soli docto viro, quem excipavi, aliud incidit: quippe Caribete sive Caribete a Cambete distinguit: hoc illi Kembs est, illud vicus Geierspitsen ad silvæ initium, quæ die Hart audit. Credo si attendisset ad Tabulæ atque Itinerarii consensum, illi conjecturæ vale fuisse dicturum. WESS.

STABVLIS.] Alii hæc Stabula præterierunt: in Ravennate quidem L. IV. C. 16. Stafulon legitur, quod tamen ordo, quo collocatur, hinc removet: neque Ph. Cluverio L. II. Germ. Ant. C. 8. se approbare potuerunt, Saltibus in Stabulorum locum substituenti: fuisse enim in magno saltu, qui Basileam inter & Colmariam vulgaris vocabulo die Hart appellatur: sed ea ratio, ut mollissime dicam, infirma est; fuerit enim in eo saltu, propterea ne mansionis titulus erit refingendus? adeone stabulorum in viis militaribus ignoratus est usus? quorum fabricis ad publicam peregræ abeuntium commoditatem Imp. Valentinianus & Valens Leg. 16. & 17. Cod. Th. de Oper. Publ. consuluerunt. Et si de iumentorum stabulis, quibus in vehiculatione utebantur, intelligere nolis, infolensne in viis est diversorium, quod stabulum Hieronymus Lucæ X. 34. appellat, & ante eum plures: inde Optatus Milevitanus L. VI. Schism. Donat. C. 4. Paulum Apost. stabularium, respiciens ad Lucæ verba; inde Ambrosius Orat. de Obitu Theod. Helenam, Constantini matrem, stabulariam ter quaterque,

quod in stabulo aut nata fuisset, aut ejus curam egisset, appellat. Vide plura a viris doctis Pertronio Sat. C. 6. apposita. Stabulorum vestigia Cl. Ekhardus invenisse sibi in Staffelsfelden viciis est. WESS.

ARGANTONARIA.] Vel Argentuaria. Colmar. SIML.

ARGENTOVARIAM M. P. XVIII.] In Regio, & Neapolitano Argentovaria M. P. XVIII. Blandinianum Argentovaria M. P. XVIII. Longolianum Blandiniani præfert lectionem. In Problemasi libris, in Tribocis Ag. Nordga. Ad vicum redactum id oppidum ferunt in Germania prima. SVR.

ARGENTOVARIA.] Argentoraria codex Parisinus; reliqui cum Tabula vulgatae mutant. Hieronymo in Chron. Argentuaria, Ammiano L. XXXI. C. 10. Argentaria. Celebre urbis est nomen ex prælio, quo circa eam Alemannos Imp. Gratianus contudit. Lis autem de sita & hodierno nomine est, his Colmariam, illis Horburg esse pugnantibus. Jo. Georg. Ekhardus nominis vestigia in Ober-Herken & Nieder-Herken durare censet. Ut ut est, peccat Ravennas L. IV. C. 26., cum Argentum nunc Stratisburgum dici tradit, & ante eum Nithardus L. III. p. 471. Edit. Pith. WESS.

ELCEBVVM M. P. VI.] In Regio Elbeium M. P. XVI. In Blandiniano, & Longoliano Helvetum M. P. VI. nam in Neap. desit hac mansio. SVR.

HELVETVM.] Sequor MSS.; quorum aliqui, ut Ekhardi & Cusani, mansionem silentio præterveſti sunt: abest quoque ab editione Simleriana. WESS.

SALETIONE.] Vel Salisso. Seltz. SIML.

SALETIONEM M. P. VII.] In Regio Salletione M. P. XIII. & in Blandiniano, & Longoliano Salletione M. P. VII. Neapolitano Salletione M. P. VII. In Notitia Provinciarum sub Maguntiacensi duce, Praefectus militum Pacensium Salletione: nomen Salis retinet, ad Rhenum, infra Argentoratorem. SVR. SA.

TABERNIS.
NOVIOMAGO.
BORBITOMAGO.
BAVCONICA.
MAGVNTIACO.

M. P. XIII.
M. P. XI.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
M. P. XI.
A ME-

SALETIONE.] *Castrum, quod dicitur, Sels Reginoni An. 1066 LXXXVIII., estque adeo de situ, egregie a Frehero L. II. Orig. Palat. C. 16. constituto, nulla controversia: secus in M. P. est, quorum XIII. Regii codicis vulgatis quidem audiora sunt, nec explent tamen intervallum, quod Argentoratum & Saletionem distinguit. Tabulae xxv. m. p. a vero proxime absunt. Vid. Ph. Cluverium L. II. G. A. C. 12.*

WESS.

TABERNAS M. P. XII.] *Hec mansio deest in Regio exemplari: & in reliquis Tabernis M. P. XIII. legitur. Has Tres Tabernas esse, quarum Ammianus in rebus à Juliano gestis libris xviii. & xvii. meminerit, supra admonuimus.*

SVR.

TABERNIS.] A Vaticano M. P. X., XI. M. P. a Tabula adduntur. Sunthæ Rhenanae Tabernae, quarum in Notit. Imp. Occid. sub Duce Mogontiensi memoria est: nam Marcellini Tabernas in Alsaticas competere, alias monuimus.

WESS.

BORBITOMAGVM M. P. XIII.] *In Regio Borbitomago M. P. XIII. In Blandiniano Bornittomago M. P. XIII. In Neapolitano Bornuto mago M. P. XIII. & Longoliano Bormitago M. P. XIII. Recte tamen in Regio praesertim, Ptolemaei libri docent: legitur enim in Vangionibus Bagoboggy.*

SVR.

BORBITOMAGO.] Excerpta MSS. cum Ekhardiano Bormisomago, Tabula Borgetomagi XIII. m. a Noviomago. Caput erat Vangionum; evenitque illi, quod senescente Imperio & Latinitate pluribus aliis, ut gentili nomine insigniretur: hinc Vangiones in Ammiano, Notit. Imp. Occid. & pluribus aliis urbis titulum & nomen praeserunt. Ex Borbitomago tamen sive Bormisomago formata est Bormatia, ut in Vita Ruperthi Episcopi C. 1., & Wormatia. Marq. Freherum L. II. O. P. C. 13. adi.

WESS.

BAVCONICAM M. P. XIII.] *In Regio Banconica M. P. XIII. & in reliquis Bouconia M. P. XIII.*

SVR.

BAVCONICA.] *Bonconia Tabula, sed Bon-*

conia nostri & Cl. Ekhardi MSS., quod ex Bonconia originem accepisse videtur. Fuisse Ph. Cluverius ait, ubi Oppenheimium locum occupavit, M. Altingius, ubi Altheim; quod posterius si verum fuerit, foedata mendo M. P. erunt.

WESS.

MAGONTIACVM M. P. XI.] *In Regio Maguntiacum M. P. XI. & in reliquis Mogontiacum M. P. XI. Ptolemaeo in inferiori Germania post Agrippinensem, Bonnam, & Legionem Trajanam, Mogontiacum. Ammianus primam Germaniam vocat. Nam libro xv. C. 11. Dein, inquit, prima Germania, ubi praeter alia municipia Moguntiacus est, & Vangiones, & Nemetes, & Argentoratus, barbaricis cladi-*

SVR.

MAGVNTIACO.] *Urbis nobilissima nomen varie admodum effertur: Parisinus Moguntiacum, Vaticanum Moconiacum, Mogontiacum Not. Imp. Occid., Tacitus & Hieronymus Magontiacum, Magontia Notit. Provin.: nec minor de vocis origine dissenso intercedit, quae de Serarius L. I. Rer. Mogunt. C. 4. Ego cum illis facerem, qui a flumine, cui urbs quodammodo assidet, repetunt; si Moenum antiquissima aetate Mogum fuisse appellatum liqueret: est quidem in eleganti dissertatione a J. G. Ekhardo ad Mogum sive Mogonum veteribus Romanis pariter ac Germanis restituendum allatus lapis, ita inscriptus:*

APOLLINI GRAN
NO. MOGOVNO
Q. LICINIUS. TRIO
D. S. D.

qui tamen, cum in dubio sit, qui genus, unde domo Q. Licinius fuerit, non videtur rem conficere: adde, aliis provinciis simili cognomine deos in honore fuisse; vix certe dubitem, ejusdem generis hunc lapidis Cambdeniani pronuntiare:

A MEDIOLANO PER ALPES COTTIAS VIENNAM. M.

P. CCCCIX.

INDE DVROCORTORO.
QVAE FIVNT LEVGAE.

M. P. CCCXXX.

INDE GESSORIACO.

CCXX.
M. P. CLXXXIII. Sic.

QVAE FIVNT LEVGAE.

CXVI.

TICINVM.

M. P. XXII.

LAVMELLO.

M. P. XXII.

RIGOMAGO.

M. P. XXXVI.

QVADRATIS.

M. P. XVI.

TAVRINIS.

M. P. XXI.

AD FINES.

M. P. XVI.

SE.

DEO
MOVNO CAD
INVENTVS DO
V. S.

neque alium putavero *DEV M MOGONT. CAD.*
in Britan. Roman. L. II. C. 3. p. 235. aut *DEV M MOGONT. VITAE REST.* quem Gordonus in Itiner. Septentrion. p. 98. expressit. Jam cum *Cadeni* ex Britannis fuerint, eorumque numen *MOGON & MOVNVS*, me quidem iudice, Apollo *MOGOVNVS* Mogi in Germania fluminis nomen nihil juvabit. Liceat ergo de Maguntiaci vera originatione ampliare. Wess.

INDE DVROCORTORVM &c.] In Regio Inde Durocortoro cccxxx. que fiunt Leg. cxxx. In Blandiniano, Inde Duro cortoro M. P. cccxxxii. quæ fiunt Leugas cccxi. Neapolit. Induro Cortoro M. P. cccxxxii. quæ fiunt Leg. M. P. cccxi. Longolianum Inde Durocor dorum M. P. cccxxxii. quæ fiunt Leugas cccxi. Quorum si scripturam conseras, satis manifeste eliciis ex nota Legionum, Leugas vertisse librariorum incitiam, & ex singulis itineribus bina concinnasse: de Durocortoro, ita enim scribendum arbitramur, suo loco explicabitur. SVR.

INDE DVROCORTORO.] H. Surita solito sibi errore, quo ex *Leugis*, quibus in Gallia locorum spatia fuisse mensos ad pag. 251. ostensum est, *Legiones* conscripsit, tenetur. *Leugas* perique omnes libri probant, tantummodo in eorum numero diffidentes. Flodoardus L. I. Hist. Rhemenf. C. 1. sic exscripsit: Inde Durocortorum M. P. CCCXXXIII, quæ fiunt Leugas CCXXI. MS. Thuanus, quem

N. Bergerius L. III. V. M. C. 26. consuluit, inde Durocortoro M. P. CCCXXXIII, quæ fiunt Leugas CCXXI. Vaticanus, M. P. CCCXXXIII, quæ fiunt Leugas CCXXI. Parisinus, inde Durocortoro M. P. CCCXVI. quæ fiunt Leugas CCXXI. In tanto diffidio Regium codicem, cuius *Leugæ summam* M. P. rotundant, sequimur.

INDE GESSORIACVM &c.] In Regio Gessoriaci M. P. CXXIII. que fiunt Leg. CXX. Bland. Inde Gessoriaci M. P. CLXXXIII. quæ fiunt leugas CXVI. Sic. Neapolitanum Inde Sessoriaci M. P. CLXXXIII: que fiunt Leg. CXVI Sic. & in Longoliano, Inde Gessoriaci M. P. CLXXXIII. quæ fiunt Leugas CXVI. Sic. simili errore, atque in proximi itineris titulo. SVR.

INDE GESSORIACO.] Codex Thuanus & alii Longoliano assentiuntur, nec nobis, siquidem *Leugarum summam* M. P. numerum peræquat, cum illis dissentire libuit. Wess.

TICINVM M. P. XXII.] Bona pars hujus itineris supra explicatur, à Mediolano per Alpes Cottias, Arelate usque. SVR.

TAVRINOS M. P. XXI.] Manuscripti & Longolianum Taurinis M. P. XXI. præferunt: cum supra Quadratis Taurinis M. P. XXXI. adscripsimus. SVR.

AD FINES M. P. XVI.] Eadem præferunt, cum supra Taurinis ad Fines M. P. XVII. adscripsimus. SVR.

SEGVSIONEM M. P. XXXIII.] Eadem præferunt exemplaria, cum supra à Finibus Segusionem M. P. XXXIII. apposuimus. SVR.

SEGVSIONE.] In Parisiens. MS. & Basilens. edito Regusione conspicitur. Wess. BRI-

SEGVSIONE.
AD MARTIS.
BRIGANTIONE.
RAME.
EBVRODVNO.
CATVRIGAS.
VAPINCO.
MONTE SELEVCO.
LVCO.
DEA VOCONTIORVM.

M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XVII.
M. P. XVI.
M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVI.
M. P. XII.
AV-

BRIGANTIONEM M. P. XVIII.] *Eadem edunt, & supra ex mansione ad Martis Brigantionem M. P. XXVII. adduntur.* SVR.

RAME M. P. XVIII.] *Consensu exemplarium, qua supra à Brigantione Rame M. P. XVIII. proferunt. Hoc loco Blandinianum, Neapolitanum, & Longolianum Roame edunt, non Rame, uti supra & Regium Rame retinet.* SVR.

RAME.] Recte ita Vaticanus; ceteri cum Simleriana editione Roame. WESS.

EBVRODVNM M. P. XVII.] M. P. XVII. *manuscripta edunt, & Longolianum, cum supra Rame Eburodunum M. P. XVIII. pretulerint.* SVR.

EBVRODVNO.] *Consenserunt in Ebreduno amplectendo vetusti libri, nec aliter Francofurdense Caroli M. Capitul. An. 1000. De Tarentasia & Ebreduno sive Aquis legato facta est ad sedem Apostolicam. Vide alibi de urbe hac notata.* WESS.

MONTE SELEVCO.] Hic addita sunt XXIII. M. P., sed x. redundare videntur; sicut & in proximo numero distantiae Luci a monte SELEVCO. SIML.

MONTE SELEVCO.] Schedæ Cusani M. P. XXIII., quæ Simlerius exprimi quoque iusserat. Celebris nomine mansio est ea clade, quæ ab Imp. Constantio ad eam Magnentius fuit debellatus. Auditor Histor. Tripart. L. V. C. 10. *Sequentibus Constantii militibus circa Montem Selevcum facta congressione venit in Lugdunensem urbem.* Socrati & Sozomeno loci huius nomen mendosissimum ostentantibus subsidio ad Sidonii Apollin. L. V. Ep. 6. Jac. Sirmondus venit: idem Paschali Chron. restituendum est, quod p. 292. *ὁ Μόντ Σελίκου.* & Theophrastis Chronogr. p. 37., ubi *συμβάλλων τῇ Σελίκου.*

non minore vitio quam negligentia editur; nam Vaticanus & Barberin. MS. *ὁ Μόντ Σελίκου* perspicue legunt. Nunc *Monsaleon* vocare adfuerunt. WESS.

LVCVM M. P. XXVI.] *In Regio, Lucum M. P. XXVI: & in reliquis M. P. XXVI. Plinius L. 3. Sect. 5., Vocontiorum civitatis federatæ duo capita, Vasio & Lucus Augusti. Ptolemaeus Vasionis meminuit, & non Luci. Ineptè præterea, quisquis vertit, 'Ovacur, Vasionum, & non Vasion, ut oppidi sit nomen, non nationis.* SVR.

LVCO.] Tacitus L. I. Hist. C. 66. *Lucum, Vocontiorum municipium vocat; durantque in nostram ætatem non obscura nominis vestigia.* WESS.

DEAM VOCONTIORVM M. P. XII.] *Manuscripta, & Longolianum Bocontiorum; sed cum v. scribimus ex libris Plinii, & Ptolemaei.* SVR.

DEA VOCONTIORVM.] *Dea Bocontorum Vaticanus; Tabula Ad Deam Bocontiorum M. P. XII. a Lucum, atque ita fere in vetusto epigrammate Sponii Miscellan. p. 164. CVRAT. AD. DEAM. AVG. VOC. Paullus Diaconus L. III. H. Long. C. 8. urbem Diensem appellat; Zaban, inquit, per Diensem descendens urbem, usque Valentiam venit: quia vero Gregorii Turonensis, rem eandem L. IV. C. 39. memorantis, veterrimi MSS. per Viridunensem legunt; inde Hadr. Valesio in Notis. Gal. suspicio incidit, duplici cognomine usam fuisse urbem, Gallico Viriduni, Latino Deae Vocontiorum: quod mihi parum probabile accidit, cum enim simili nomine in Galliis alia sit, Gregorius hanc nora addita distinguere debuisset: adde, Paullum & alios Gregorii MSS. Deensem probare, prætereaque Romualdum Salernitanum, licet men-*

AVGVSTA.
VALENTIA.
VRSOLIS.
VIENNA.
LVGDVNO.

M. P. XXIII.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
AVT

dose, *Derfen urbem* Chron. p. 116. scribere; ipsum denique Gregorium de Glor. Confessi. C. Wess.

70. AVGVSTAM M. P. XXIII.] *Regium, & Blandinianum Augusta M. P. XXIII. Neapolitanum XXII. Longolianum item XXIII. etsi XXII. corrigis. Hæc Alba Augusta Ptolemaeo videtur esse, quam juxta Vocontios statuit.* SVR.

AVGVSTA.] Tabula *Augustum M. P. XXII. a Dea Vocontiorum. Videtur esse Aoustie sive Hoste, de qua ad Itin. Hieros.* Wess.

VALENTIAM M. P. XXII.] *Plinius Valentiam Gallie Narbonensis Cavarum agro, & Viennam Allobrogum attribuit. Ptolemæus eam in Segalaunis statuit. Ammianus libro xv. C. II. In Narbonensi Elusa & Narbo, & Tolosa, & principatum urbium tenent: Viennensis civitatum exultat decore multarum; quibus potiores sunt Vienna ipsa, & Arelate, & Valentia: quibus Massilia jungitur. In vulgatis enim Ammiani libris clusa corrupte legitur pro Elusa: cujus Claudianus mentionem fecit in Rufinum: & ab Elusa, Elufates Caesari in vetustis exemplaribus, non Flustates, qua distione viri docti Galli usi sunt; nomine in vulgus usurpato. Plinio in Aquitania Ausci, & Elufates recensentur: nunc Foxenses.* SVR.

VALENTIA.] *Ambrosius Valentiam Gallorum Ep. 27., ut ab ejusdem nominis aliis scerneret, appellat. Tabula & Itin. H. in M. P. fere consentiunt.* Wess.

VRSOLIM M. P. XXII.] *Hæc mansio deest in exemplari Regio.* SVR.

VRSOLIS.] *Vel Urscole: ita Simlerus. Nostri vulgatum malunt. Valesius Roussillon in Delfinato inter Valentiam & Viennam non longe a Rhodano esse docerit.* Wess.

LVGDVNVM M. P. XXII.] *Diverse via consulares ab Italia Lugdunum ducebantur, uti ex Strabone L. 4. p. 208. perspicimus; perhibet enim, ubi ex Italia supra confunderis, viam in exteriorem Galliam, & ad Septentriones esse, & per Salasios Lugdunum ducere. Eam vero bipere-*

tito dirigi: & alteram prolixiorē, plausfro per-meabilem, per Centrones porrigi; alteram vero rectam, & angustam, compendiarisq; per Pen-ninum: Lugdunum vero in medio, instar arcis situm esse, cum ibi amnium consuetes sint, & partibus omnibus propinquius accedat. Ob eam propterea causam Agrippam ex eo loco vias fuisse partitum; nam quæ per Cemmenos montes ducebantur; usque ad Santones, & Aquitaniam perituisse: alteram ad Rhenum; tertiam ad Oceanum, & Bellovacos, & Ambianos: quartam in agrum Narbonensem, litusque Massiliense, perduxisse.

LVGDVNQ.] *Tudunum vitiosissime Vadicanus. De nobilissimæ urbis verberbo magnalis est: posteriorem vocabuli partem veteribus Gallis montem notasse, non dubium est: Clitophon apud Plutarchum de Flumin. Δύων ἢ ἰξήων πατρίο γέντις sermone significasse; clarus Annal. Bertin. An. 1566 CXXIX. Dunos Frisiorum populo aggeres arenarum, mari oppositos obices, esse scribit. Sed hæc commodius alibi reddimus; vide interea Savaronem ad Sidon. L. I. Ep. 2. & P. Marca Dissert. de Primat. C. 109.* Wess.

AVT PER COMPENDIVM &c. M. P. xv. LEG. x.] *Hæc mansio est unica in Regio; & in Blandiniano due facta, hoc pacto. Aut per compendium M. P. xvi. Alfa Paulini. M. P. xv. Leugas x. In Neapolitano item, & Longoliano dua exponuntur mansiones: sed pro ea voce Leugas, Leg. præferunt. Præterea Alfa adscriptum. De Alfa, cujus nominis nulla exponitur significatio. De Alfa apud Ciceronem L. 3. ad Q. Fratrem Ep. 1. In balneariis alia in alterum apodyterii angulum promovi. Miniacis vero literis Compendii numerum descriptum, ne cum superiori in summa ratione geminetur: alterutrum enim ex illis itineribus propentium suscipiendum, diversiculo Lugdunum, aut per Compendium alia Paulini.* SVR.

AVT PER COMPENDIVM.] *Nostri codice Blandiniano adstipulantur, M. P. xvi. addentes;*

AVT PER COMPENDIVM.
ASA PAVLINI.
LVNNA.
MATISCONE.
TINVRTIVM.

M. P. XVI.
M. P. XV. LEVGAS X.
M. P. XV. LEVGAS X.
M. P. XV. LEVGAS X.
M. P. XIX. LEVGAS XIII.
CA-

dentres. Inducitur Vienna brevior via Lugdunum posse perveniri, ut apud Plinium L. V. C. 5. *compendium via quadringens deprensum est;* & Ovidium Metam. III. 234.

Tardius exierant, sed per compendia montis Anticipata via est.

ac Staium Thebaid. II. 497.

— — — — — *qua calle latent
Præclerant, densaque legunt compendia silva.*

Viennam autem XVI. M. P. Lugduno disjungam fuisse Seneca de Morte Claudii testis erit: *Lugduni natus est; Marci municipem vides: quod tibi narro ad sextum decimum lapidem a Vienna natus est.*

WESS.
ASA PAVLLINI.] *Asapauli aut Asapulini scriptilibri. Asa Ciceronis nihil adjuvant mansionem; erant in balineis, ubi sudabant; unde Glossae veteres Asa cella, apud purgator. Asa hæc Paulini deinceps Ansa fuit nuncupata; unde Ansa villula in Diplom. Caroli Crassi L. II. Miscel. p. 151. Baluzii, duratque hoc titulo non longe ab Arari & Lugduno: quare, si Latine originis sit vocabulum, videndum est, ecquid auxilii ex his Varroianis apud Macrobius L. III. Satur. C. 2. adipisci possit: Inde Varro L. V. Divinarum dicit aras primum alas dilatas, quod esset necessarium a sacrificantibus eas teneri; anis autem teneri solere vasa quis dubitet? Hoc porro notandum venit, primam post Lugdunum versus interiorem Galliam mansionem præter M. P. Leugas affigi: consueverant enim ab ea urbe non millenis passibus, sed Leugis itinera metiri, sicuti Ammianus L. XV. C. 11. tradidit; atque hinc in Peutingerana Tabula, Lugduno caput Galliarum; usque hic Leugas.*

WESS.
LVNNA.] Vel Luna. Forte Clunia. Clugni.
Simpl.
LVNNA.] Absit hæc cum sequenti a Va-

ticano. Tabula Ludna M. P. XVI. a Lugduno. Situm, quem Jos. Simlerus illi posuit, notum satis Cluniacum averfatur, ut bene Valesius in Notit., arbitratus ipse nunc Bellumjocum Beaujeu videri. Alii, quos inter M. Altingius, in hodierno Lurcy vel Lurcy quarunt. WESS.

MATISCONE M. P. XV. LEG. X.] *Manuscripta & Longol. Matiscone M. P. XV. Leg. X. Caesar in fine Commentarii viii. C. 90. belli Gallici, Q. T. Ciceronem, & P. Sulpitium Cabellione & Matiscone in seduis ad Ararim, rei frumentaria causa, conlocat.*

Svr.
MATISCONE.] Franci, qui sub prima secundave regum suorum familia res gestas scriptis mandarunt, *Matiscensem urbem, Matacense oppidum, castrum Matiscanum, aliisque mendosioribus nominibus signaverunt: exempla vel trimodio admetiri possem, ni talia desiderantibus Valesius abunde fecisset satis. Hoc moneo, Jos. Simlerum male Matisconem Tinurtio postposuisse.*

WESS.
TINVRTIVM M. P. XVIIII. LEG. XIIII.] *In Regio Leg. X. In Blandiniano Leg. XIIII. & in Neapol. Leg. XIIII. Longolianum Leg. XIIII. præferi, & XIIII. corrigitur. Apud Spartianum in Severi vita C. 11. Multis, inquit, interim varie gestis in Gallia, primo apud Tinurtium contra Albinum felicissime pugnavit Severus.*

Svr.
TINVRTIVM.] Tenurcio Tabula. Castrum Ternocium in Martyrum indice, cuius Hieronymus auctor fertur, a. d. XVII. Kal. Octob., pro quo Nokterus mendosissime in territorio Cabilonensi castrum Nortio. Gregorius Turonensis L. I. Glor. Martyr. C. 54. *Castrum Trinorciense, XL. a Cavillonensi, urbe miliaria, sed numeris alterum tantum & contra verum autis, quod Valesius commonefecere haud neglexit. Nunc Tornus ad Ararim, nullo diffidente; quare aut imperite versatus est in describendo prælio, quo Severus Albinum prostravit, aut, quod credere malim, mutilatus est Spartianus: Primo apud Tinurtium felicissime pugnavit Severum ait.*

CABILLONO.
AVGVSTODVNVM.
SIDOLOVCVM.
ABALLONE.

M. P. XXI. LEVGAS XIII.
M. P. XXXIII. LEVGAS XXII.
M. P. XXVII. LEVGAS XVIII.
M. P. XXIII. LEVGAS XVI.
AV-

cum multa alia varie in Galliis fuissent gesta: innuit dein prope Rhodanum fuisse decertatum: unde magnus Is. Casaubonus, *ex sequenti Spartiani narratione colligi posse a Rhodano propius quam Arari Tinurium affuisse*. Cumque primi ad hoc oppidum praelii meminisset, nullius dein alterius mentionem iniecit; quæ profecto scopæ dissolutæ sunt, & verum dissipantes; præsertim ubi ex Dione & Herodiano L. III. C. 7. decretoriam pugnam ad Lugdunum fuisse commissam noveris. Itaque scribere Spartianus debuit: *primo apud Tinurium contra Albinum felicissime pugnavit Severus*; deinde apud Lugdunum. *Quum quidem ingens, &c. qua ratione & cum locorum positura & rerum gestarum ordine ipsi bene conveniet*. Mecum sentit Ill. P. de Marca Diss. de Primat. C. 110.

WESS.

CABILVMNO.] Vel *Cabilonum*. Chalon. SIML.

CABILLONO.] Hoc placuit: nam *Cabilionem* Surita nemo hoc loco probaverit. Obsoleti libri *Capilunno*, *Cabilunno*, *Gabiluno*, & paullo inferius *Cavillono* ac *Cavilluno* edunt: quod amplexi sumus, in Ambrosio est Epist. 27. *Jusseram eum deduci Cabilonum & vicum exuri*; & Sidonio L. IV. Ep. 25., ubi plura Savaro. Atque huc magna eorum pars, quæ supra p. 345. ad Cabellionem H. Surita conduxit, fuerat referenda.

WESS.

AVGVSTODVNVM M. P. XXXIII. LEG. XXI.] In *Regio Augustodunum* M. P. XXXIII. LEG. XX.... *Blandinianum*, & *Neapol.* M. P. XXXII. LEG. XXI. *Longol.* M. P. XXXIII. LEG. XXI. & *Legio XXXIII. corrigitur*. *Pomponius Mela* L. 2. C. 3. in *Aeduis opulentissimam urbem recenset* Augustodunum. *Ptolemaeus* in *Aeduis Galliae Lugdunenſis Augustodunum & Cabellionem collocat*. *Ammianus libro 15. C. 11.* *Lugdunensem ornat & Cabellionem, & Senones, & Bituriges, & moenium Augustoduni magnitudinem vetusta. Et libro xvi. C. 2.* *Comperit Augustoduni civitatis antiquæ muros spatiosi quidem ambitus, sed carie vetustatis invali-*

dos, barbarorum impetu repentino infessos.

SVR.

AVGVSTODVNO.] Quia *dunum* veteri Gallorum dialecto montem notabat, inde *Florus* *Lugdunenſis* Epist. ad *Moduinum* hujus urbis præfulem,

Salve Sancte parens; Christi venerande sacerdos, Augusti montis pastor in arce potens.

& *Herricus* L. I. Vit. S. Germani C. 3.

Augustidunum demum concepta vocari, Augusti montem transfert quod Celtica lingua.

WESS.

Quoniam vero in *Aeduis* erat, hinc *civitas*, qua olim *Edua*, nunc autem *Augustidunum* vocatur in *Vita S. Eligii* C. 35., & *urbs Aedua* in vetustis *Diplomat.*, cujusmodi *Joan. Munnier* Part. II. Hist. Augustod. p. 193. 122. plura habet. Ceterum *Vaticanus* *Leugas XII.* adnectit, non bene; estque in *Parisiensi* libro *Autunno*, voce ad sonum recentiore deflecta.

WESS.

SIDOLOVCVM M. P. XXVII. LEG. XVIII.] In *Regio* Leg. XXX: In *Blandiniano*, & *Longoliano* Leg. XVIII. *Neapolitanum* Leg. XXVIII. SVR.

SIDOLVCVM.] *Sidolencum* urbem nominat, sed depravate excuditur, *Ammianus* *Marcellinus* L. XVI. C. 2. De *Augustoduno* & *Tricastibus* *Campaniae* seu *Trevis*, patria sua, disputat *Pithoeus* J. C. doctissimus L. II. Advers. C. 1.

SCHOT.

SIDOLOVCVM.] *Sidolocum* MS. unus. *Martyrol. Hieronymi* a. d. VII. Kal. Octob. In *Augustiduno* civitate, *vico Sediloco*, natalis *sanctorum Andocii, Tyrſi*. Amulo in Epist. ad *Theobaldum*: Nam & in *Augustodunensi* territorio, quod *Sedelocus* vocatur, &c. Vid. *Steph. Baluzium* ad Epist. 80. *Lupi, & Valesium* ad *Ammian.* L. XVI. C. 2. nunc *Sanlieu*. WESS.

ABALLONEM M. P. XXXIII. LEG. XVI.] In *Regio* *Abollone* M. P. XXXIII. Leg. XVI. *Blan-*

Blan-

AVTESIODORVM.

EBVROBRICA.

TRICASIS.

ARCIACA.

DVROCATELAVNOS.

M. P. XXXIII. LEVGAS XXII.

M. P. XVIII. LEVGAS XII.

M. P. XXXIII. LEVGAS XXII.

M. P. XVIII. LEVGAS XII.

M. P. XXXIII. LEVGAS XXII.

DV-

Blandinianum Aballone m. p. xxvii. Leugas xvi. *Neapolis*. Regii exemplaris *prefert* lectionem. *Longolium* Aballone xxvii. Leg. xvi. *Syr.*

ABALLONE.] *Aballione* Cusani MS. Venantius Fortunatus in Vita S. Germani C. i. Deinde cum *Avallone* castro puer scholis excurreret: hinc pagum *Avallensem* aliaque formarunt, de quibus præter *Valefium* in Notit. St. Baluzius ad Lupi Epist. 28. *Avallon* veteris nominis reliquias servat. *Wess.*

AVTESIODORVM.] Vel *Autefiodorum* *SIME.*

AVTESIODORVM M. P. xxxiii. Leg. xxii. In Regio m. p. xxxiii. & in *Blandin.* *Autefiodor.* m. p. xxxiii. Leg. xxii. *Neap.* *Autifiodoro* m. p. xxxiii. Leg. xxii. *Longol.* *Autifiodorum* m. p. xxxiii. Leg. xxii. Sed tanti est apud nos Regii, & *Blandiniani* exemplarium consensus, ut non vereamur reliquis omnibus antepone. *Ammianus* libro 16. C. 2. Percurso eodem itinere, *Autifiodorum* pervenit. *Syr.*

AVTESIODORVM.] Hoc & Vaticano probatur: *Autefiodoro* est in *Parifino*, quomodo *Fredegarius* Chron. C. 58., nec bene tamen: *Durum* & *Durum* in compositione verborum, quæ urbes notant, fluvii appositæ esse indicat. *Dur* veteri *Celtarum* & *Britannorum* sermone, uti *Giraldus Cambrensis* L. I. Itin. *Cambriae* C. 8. admonuit, aqua erat. Adde *Buchananum* L. II. Rer. Scot. p. 64. Aliiter *Herici* L. I. Vitæ S. Germani C. i.

Ex augmentatis verso cognomine muris,
Sive sequax usus dicas Autifiodorum;
Seu mutillare velis & dixeris Alitiodorum,
Nomine diverso res est cumulatæ una.

sed hujus ineptias *Valefius* in sua Gallia Notitia explisit. *Wess.*

EBVROBRINCAM M. P. xviii. Leg. xii. In Regio auferendi casu m. p. xxxiii. Leg. xii.

Blandinianum Eburobrica m. p. xviii. Leug. xii. *Neapolitanum* & *Longolianum* Eburobrica m. p. xviii. Leg. xii. foris legendum erat Eburobrivam: ut postea in *Samarobriva* mansione indicabitur. *Syr.*

EBVROBRICA.] Ita MSS., quorum *Parifinus* non bene *Leugas* xi. addit; *Tabula Eburobriga*, quod proflus idem est. *Brica* enim & *Briga* veteri *Celtarum* dialecto pontem, & in compositione urbem, ponti appositam, notavit, qua de re *Buchananus* L. II. R. S. p. 61. & *Ph. Cluverius* L. I. G. V. C. 7. *Brignon* Eburobrigæ, quæ male *pielus* *Αἰθροβριγία* in *Phlegontis* de *Longæv.* libro C. i. dicitur, vestigia servare creditur. *Wess.*

TRICASES M. P. xxxiii. Leg. xxii. In Regio *Tricasis* m. p. xxi. & *Legionis nota*, ejusque numeri fuere deleti. In *Blandiniano* *Tricasis* m. p. xxxiii. Leug. xxii. *Neapolitanum* & *Longolianum* *Tricasis* m. p. xxxiii. Leg. xxii. In *Plinii* exemplariis *Tricasses*, & *Tre-* *castes*. *Ptolemaeo* sub *Parisiis* *Tegagnoi*. *Ammianus* libro 16. C. 2. Per multa discrimina venerat *Tricassas*. Vide *Pet. Pithoeum* *Adversarj.* *Subsec. lib. 2. cap. 1.* *Syr.*

TRICASIS.] Gentis nomen, consueto in *Galliis* more, urbi est impositum: *Sidonius* L. VI. Ep. 4. Quem nunc *Tricassibus* degere fama divulgat; & L. VII. C. 13. *Longidum* nuper a *Tricassibus* venit. *Tabula Augustobonam*, quæ non alia, hoc loco habet. Vide *Bergerium* L. III. V. M. C. 39. *Wess.*

ARTIACAM M. P. xviii. Leg. xii. Habet Regium auferendi casu & item *Neapolitanum*: *Blandinianum* & *Longolianum* *Araciaca*. *Syr.*

ARCIACA.] *Franci* scriptores ita vocare malunt. *Auctor Collect. Histor.* apud *Canisium* L. IV. C. 65. *Sigebertus cum exercitu Araciaca residens.* Plura *Valefius* in Notit. Gall. Nunc *Arcei* sur *Aube*. *Wess.*

Z z

DVRO-

DVROCORTORO.
SVESSONAS.
NOVIOMAGO.
AMBIANIS.

M. P. XXVII. LEVGAS XVIII.
M. P. XXXVII. LEVGAS XXV.
M. P. XXVII. LEVGAS XVIII.
M. P. XXXIII. LEVGAS XXIII.
PON-

DVROCATELAVNOS.] *Durocaralaunos* MS. unus. *Catalaunos* alii vocant, ut *Eutropius* L. IX. C. 9. *Superavit in Gallia Tetricum apud Catalaunos.* unde ergo illud *Duro*? Vir egregius *Ch. Cellarius* L. II. G. A. C. 3. p. 392. additamentum hoc a librariis ex sequenti *Durocortoro* retractum fuisse suspicatur; neque ego intercederem, nisi & MSS. suspicioni officerent, & *durum* sæpe partem titulorum urbis per Galliam & circa faceret. Nunc *Chalons* vocare adfueverunt. WESS.

DVROCORTORVM M. P. XXVII. LEG. XVIII.] *In Regio Durocortoro* M. P. XXVII. & *Legionis nota intercidit*, & ex numero *Legionis III.* numerus remansit. *In Blandiniano Durocortoro*, M. P. XXVII. *Leug. XVIII.* *In Neapolitano desit hæc mansio*: & *Longolianum Blandiniani lectionem præferit.* *Infra Durocortoro*, & *Durocortoro*, & *Durotorcero.* *Ego legendum arbitror Durocortorum.* *In Caesaris Commentario belli Gallici vi. 44. vetusto exemplari*, Tali modo vastatis regionibus, exercitum *Caesar* duarum cohortum damno, *Durocortorum Remorum* reducit. *Strabo libro iv. p. 194. de Remis agens*, & *Μακρόντιος ἀντίς Δαυροκόρτου.* *Ptolemaeo Remorum urbs Δαυροκόρτου.* SVR.

DVROCORTORO.] Nihil ad hoc stabilendum aptius est *Frontonis* verbis, quæ *Consentius Artis* p. 2031. servavit: *Et illa vestra Arbena Durocortoro*; quibus hæc *Grammaticus* addit: *apparet nominativo casu posuisse Durocortoro*: siue igitur dicas hæc urbs, siue hic vicus, siue hoc oppidum, nominativi casus erit *Durocortoro*. Ceterum è *Simleri* edito & *Cusani* MS. vox exulat. WESS.

SVESSONAS M. P. XXXVII. LEG. XXV.] *In Regio Siveffonas*: & desit numerus *milliarium* & *Leg. XXV. mansit.* *In Blandiniano* & *Longol.* *Sveffonas XXXVII. Leg. XXV. Neapol.* *Sveffonis* M. P. XXXVI. *Leg. XXV. Caesaris Commentario 2. belli Gallici C. 3. Sueffones* & *in vetustis exemplaribus Siveffones.* *Straboni Siveffonis.* *Plinii vetustis libri Sueffiones.* *Apud*

Ptolemaeum corrupte, 'Ουκόντος pro Σιελόντος λεγitur. SVR.

SVESSONAS.] *Sveffonis* *Parisinus*; atque ita incertus auctor *Vitræ* S. *Medardi* C. 1. *Contra rex Sveffonis eum defendendum disponit*; & C. 2. *Exinde Sveffonis relatus.* *Codex vero Cusani, Sveffonas* M. P. XXXVI., quo modo in *Lucano viri eruditii* scribunt L. 1. 324.

Longisqve leves Sveffones in armis.

ubi tamen *Flodoardus* L. I. H. *Remenfi* C. 2. *Axones* legit, sicuti & poetæ vers. 426.

Et decilis rector rostrati Belga covini.

unde colligas, non esse ex *Gryphii* ingenio, quæ *Cl. Oudendorpii* suspicio, natam rostrati covini scripturam; sed ea alius sunt loci. *Infra Augustam Sveffonem* auctor appellat. WESS.

NOVIOMAGVM M. P. XXVII. LEG. XVIII.] *In Regio, Novomago* M. P. .... VII *Leg. XVIII.* & *in reliquis, Noviomago* M. P. XXVII. *Legio XVIII.* *Plura huius nominis oppida esse advertimus*, & hoc videtur juxta *Belgium* à *Ptolemaeo* in *Bellocastris*, *Vadicastris* apud eum cognominatis, vocari Νεώπορις. SVR.

NOVIOMAGO.] *Noviomus* plerisque mediæ ævi scriptoribus, unde *Noyon* formatum, dicitur: tamen *Noviomagus Venantius Fortunatus* in *Vit. S. Medardi*, & *castellum Noviomagum* anonymo vitæ ejusdem *Medardi* scriptori. *Situm accurate exsecutus est Radbodus in vitæ Medardi C. 3.* *Ipsæ inter geminos rivulos confluntus est Noviomus*, ab oriente *Galliola*, ab occidente *Margareta* circumluitur; quos ambos tertius suscipit, qui *Versa* nominatur, & sic pariter confluentes non longe a *maxentius* illius in *Isaram*, qui magni est nominis, delabuntur. *Vide Mabillon. L. IV. R. D. p. 305.* WESS.

AMBIANOS M. P. XXXIIII. LEG. XXIII.] *In Regio Leg. XIII.* & *in reliquis XXIII.* *Caesar* L. 2. *Bel. Gal. C. 15.* *Ambianos Morinis adnectit*, quorum fines *Nervii* attingebant, & item

PONTIBVS.

GESSORIACO.

ITER A CAVILLONO TREVEROS.

ITER A DVROCORTORO DIVODVRVM VSQVE M. P.

LXII. Sic.

BA-

item Strabo L. 4. p. 194. Ambianos Morinis propinquos adiungit, & Sueffiones. Ptolemaeus post Bellovacos in Gallia Belgica Ambianos statuit.

Svr.

AMBIANIS.] Sic scribunt obsoleti libri; nec aliud scriptoribus rerum Francicarum placuit: Chron. Turonense inter Normannica Duchennii p. 36. Normanni Franciam pervagantes Ambianis, Airebatis, Corbiciam, Cameracum, Taruennam destrunt: aliud Chron. p. 5. Ille vero Bellovacum, & ita Ambianis perrexit. Siebertus An. ccclxxxii. Civitatem, quam Antoninus, Sommonobriam ab adjacenti flumine appellavit, Gratianus, mutato nomine, Ambianis, ab ambu fluminum scit vocari; qui, si ea scripserit, absunt enim a Miraei editione, in nominis originatione egregie est falsus; sed hoc alias agemus. Tu, si haec exempla non abunde videantur, Th. Reinesii Ep. 72. ad Daumium inspicere.

Wess.

PONTES M. P. xxxvi. Leg. xxiiii.]

In Regio Pontibus M. P. xxxvi. Leg. xxiiii.]

In Blandiniano, & Longol. Pontibus M. P. xxxvi.

Leg. xxiiii. Neapol. Pontibus M. P. xxxi. Leg.

xxiiii.]

Svr.

PONTIBVS.] Fuere pontes hi non longe ab ostio Alteaie; credunturque nomen quoque pago Pontivo fecisse, verante tamen Valesio in Notit. Gall. a ponte observat Pontinum debuisse dici; quod uti verum est, ita constat Pontium Ponticamque esse appellatum, neque senescente Latinitate analogie iustam semper rationem fuisse habitam.

Wess.

GESSORIACVM M. P. xxxviii. Leg.

xv. In Regio Ceforicia. M. P. xxx. ....

Leg. xv. Blandinianum Gessoriacum M. P. xxxviii.

Leg. xxvi. & item Neapolitanum & Longolianum.

Hec mansio ad extremos, ut Poeta inquit,

hominum Morinos refertur. Mela Pomponius L.

3. C. 2. Pertinenque, inquit, ad ultimos Galliarum gentium Morinos, nec portu, quem

Gessoriacum vocant, quicquam notius habent.

Suetonius in Claudio C. 17. de expeditione Bri-

tannica, quare a Massilia Gessoriacum usque pedestri itinere confecto inde transmisit. Ptolemaeus post Sequanae fluminis ostia adiungit *Itiner. Aegy. & Terephago, imbrat Magisur. Praeterea, quod in vulgatis Plinii legitur L. 4. C. 16.*

Oromanasci juncti pago, qui Gessoriacus vocatur, in vetustis exemplaribus, pago qui Cersiacus vocatur, habetur: Nunc Audomari fanum id solum obtinere ferunt, non Bononiam, ad mare sitam, cuius Ammianus libro xx. meminit. Lege Turnebum *Adversar. lib. 8. cap. xxi.*

Svr.

GESSORIACO.] Non recte Gessoriacum a Bononia distingui, nunc satis constat; neque enim Tabula tantum Gessoriacum, quod nunc Bononia, & Anonymus Valesii scriptor de Constantino. ad patrem, inquit, Constantium venit apud Bononiam, quam Galli prius Gessoriacum vocabant: idem ex Eumenii Panegyricis rectissime ostendit Hen. Valesius. Habet ea urbs Phari veteris reliquias, quas Carolus M. ad usum navigantium instaurasse dicitur in Annal. Reuberi, Bertinianis, Reginone & aliis An. 13ccxi., atque haud ita pridem egregie descripsit Montfauconius in Comment. Acad. Inscript. tom. IX. p. 293. Fuisse ibidem *stium* sive *lccium* portum, non dubitavero; vide Guil. Somneri Cap. 8. de eo portu: nam ad eam disputationem notarum angustiae descendere me vetant. Id praeterire non debeo, restitutas in suum esse locum *Leugas xxvi.*, quod xv. Regii MS. nullo pacto M. P. xxxviii. quadrarent. Adde N. Bergerium L. III. V. M. C. 37. paria monentem.

Wess.

ITEM A CABELLIONE TREVEROS.] In manuscriptis & Longol. peraeque non adponuntur itineris huius numeri.

Svr.

ITER A CAVILLONO.] Ita MSS. malunt, aequae tamen ac Suritae codices, truncati. Perit ergo totum hoc iter.

Wess.

DIVODVRVM VSQVE M. P. lxxii.] In Regio M. P. lxxiiii. cum ejus mansionum numerum lxxii. M. P. summam conspiciant. In reli-

Z z 2

quis

BASILIA.
AXVENNA.
VIRODVNVN.
FINES.
IBLIODVRVM.
DIVODVRVM.

ALIO ITINERE A DVROCORTORO DIVODVRVM VS-
QVE.
FANO MINERVAE.

M. P. X.
M. P. XII.
M. P. XVII.
M. P. XVIII.
M. P. VI.
M. P. VIII.
M. P. LXXXVII. Sic.
M. P. XIII.
ARIO-

quis M. P. LXI. r. constante numerorum summa. SVR.
ITER A DVROCORTORO.] Verba hæc
Flodoardus L. I. H. Rhem. C. 1. exscripsit.

WESS.

BASILIA.] Vicum, cui *alba ripa* cognomen,
Valesius esse jubet; Ph. Cluverius L. II. G. A.
C. 9. fluvium *Veile* facit, reclamante N. Ber-
gerio L. III. C. 39. & ignoti situs esse asseve-
rante: mihi Valesii conjectura non displicet.

WESS.

AXVENNA.] Vel *Axona*.

SIML.

AXVENNA.] Vaticanus *Aruena*, quod scri-
bentis peccato ex vulgato natum est; Tabula
non dissimili errore *Auxenna* & Parisinus *Au-
xuenna*. Fluvius est *Axonna*, Caesari, scripto-
ribus Vitæ S. Medardi & Annal. Bertinian. An.
1000. CLXXIX. non præteritus, ejusque tra-
jectus ad oppidum S. Manechildis, si verum
Valesius vidit; nam N. Bergerio L. III. V. M.
C. 39. *Neufchatel* est.

WESS.

VIRODVNVN.] Vel *Verodunum*.

SIML.

VIRODVNVN.] Ita MSS. *Viredunum* Paullo
in Epist. ad Desiderium Cadurcensem: *Viridu-
num* Annal. Pithoeanis & Bertinianis; Venan-
tio Fortunato L. III. Carm. 29.

Urbs Vireduna, brevi quamvis claudaris in orbe.

Probum tamen vulgatum esse, Hugo Flavi-
niacensis in Chron. Virtum. tom. I. Bibl. Nov.
Labbei p. 79. testis erit: *Has autem omnes, In-
quit, conjunctiones Aethicus in Cosmographia ex-
cludens in itinerario mundi vocat eam VIRODV-
NVN, ob virorum sortium industriam, longe la-
teque celebratam: respicit enim hunc, quem in
manibus habemus, locum. Non me quidem
fugit, Hæd. Valesium in egregia Gallia suæ
Notitia Verodunum præoptare, & a Verunis,
quos edidi quidam Plinii L. IV. C. 17. memo-*

rant, repetere: cum tamen MSS., Harduino
teste, *Verunos* ignorent, ejus auctoritate non
moveor; nam Tabulæ *Vironum*, quod ad *Ve-
runum*, *Verunosque* constituendos, vir doctissi-
mus excitaverat, mendosum est & cum Viro-
duno nihil habet commune: ponitur M. P. XXI.
a Bagaco Nerviorum; quod intervallum *Ver-
binum* requirere alias demonstrabo. WESS.

FINES.] Videntur hic indicari fines Medio-
matriorum.

SIML.

FINES.] Fines Virodunensis Comitatus in
Testam. Volsaudi Comititis, quod Baluzius L.
IV. Miscel. p. 404. & 410. vulgavit, reperio;
nec hos tamen indicari asseveravero. De *Iblio-
doro* viderint alii.

WESS.

IBLIODVRVM M. P. VI.] In Regio Iblio-
dorum M. P. VI. & in reliquis Iblidurum M. P.
VI.

SVR.

DIVODVRVM M. P. VII.] In Regio M. P.
VIII. & in reliquis M. P. VIII. quæ LXII. M. P.
constituunt. Mediomatricum urbs Ptolemaeo *Δυό-
δωρος*.

SVR.

ALIO ITINERE.] Item hæc Flodoardus
L. I. H. R. C. 1. inseruit, sed summam unis
millibus augens, ut in Simleri edito & scripto
Cusani. Vaticanus tantum M. P. LXXXVI., quib-
us & singulae mansiones respondent. WESS.

FANO MINERVAE.] Foro *Minervæ* Parisi-
nae & Cusani membrana: Tabula *Tanomia*;
quam vocem Paullus Merula L. III. part. II.
Cosmog. p. 486. ex *Fano Minervæ* suspicatur
esse corruptam; neque sane injuria, ut ordo
innuit. Quo situ fuerit, harum rerum peritis
non convenit. Merulae *Bajones* aut circa, M.
Altingio vicus agri Rhemenfis *Vadenay*, N. Ber-
gerio L. III. V. M. C. 39. celebris pagus *Suip-
pa* est. Component alii has lites; Ego arbitrium
finium regundorum non fecerim.

WESS.

ARIO-

EPOISSO.
 OROLAVNO VICVS.
 ANDETHANNAE VICVS.
 TREVEROS CIVITAS.

AB AVGVSTODVNO LVTICIA PARISIORVM M. P.

ALISINCVM.

LEV GAS XXII.
 LEVGAS XX.
 LEVGAS XX.
 LEVGAS XV.
 CLXXXVII. Sic.
 M. P. XXII.
 DE-

EPOISSO.] Ita Vaticanus, quod quoniam a Notitiæ Imp. Occid. & Regii MS. lectione proxime abest, sequi placuit; neque morari quomque sibilans litera, quam manuscriptus ille præponit, debet; sæpe enim ea & vocabulis præfigitur & aufertur; hic tamen omnes libri in ea delenda conspirant. *Castrum Epofum* Gregorio Turonensi L. VIII. Hist. Franc. C. 15. & Rhabano in Martyrum indice III. Id. Augusti. *Iuofum* vero *castrum* in Vita S. Magnærici C. 2. De situ nemo Simlro discordat.

OROLAVNO.] *Arlæ.*

OROLAVNO VICVS.] Oppidum Luxemburgicæ est Ducatus montanum *Arlon*; quo nomine jam innotuerat seculo IX., ut *Annales Bertiniani* An. 1566 C. 1. & Charta divisionis regni Lotharii apud *Valesium* loquuntur.

ANDETHANALE.] *Echternach.*

ANDETHANALE VICVM LEG. XV.] In *Regio* Vicus *Vanderannaie* Leg. XV. *Bland.* *Andethannale* vicus *Leug. XX.* & *Neap.* In *Longol.* *Andethannale* vicus *Leug. XX.*

ANDETHANNAE VICVS.] Ita ex vestigiis Regii MS. est resingendum; addique ex Vaticano & aliis schedis *Leugæ XX.* oportet. Vicum *Andethannam* fuisse appellatum, locuples testis est *Sulpicii Severus* Dialog. III. C. 15. *haud longe*, inquit, a *vico*, cui nomen est *Andethanna*; eumque secutus ducem *Venantius Fortunatus* L. IV. Vitæ *Martini*:

*Inde iter emensum per vasta silentia ducens,
 Progressus sociis ubi se Andethanna propinquat.*

quod tamen nomen paucis a *Sulpicii* multoque paucioribus a *Venantii* obitu seculis multavit; jam enim seculo VII. *Epternacus*, sita super fluvio *Sura* dicitur in *Diplom.*, quo *Irmina* S. Willibrordus ejus partem tradidit; & *cænobium*, cui antiquum *Aternacus* hæsît vocabulum

in Vita S. *Amelbergæ* C. 2. Ceterum cum vir eruditus in *Gundlingianis* suis part. III. p. 246. *Andethannam* & *Antunnacum* inter se componit, errat gravissime: sunt enim situ & nominibus diversissima. *Anthabet* vero *Pauli Warnefridi* L. I. G. *Longob.* C. 13. *Andethannam* esse, atque ita primis *Longobardorum* temporibus fuisse nuncupatam, eundem sibi atque aliis persuasisse, vehementer demoror; sola enim mentio regionis *Vurconthab*, ut in *Ambrusiano* est MS., sedem pristinum *Burgundionum* indicantis, & longe longeque hinc fere motæ, illam opinionem jugulat. *Anthab* aut *Anthabet* *Antarum* sedem indicare, atque adeo partem hodiernæ *Poloniæ*, equidem non dubitem.

ASILINCVM.] Vel *Alisincum*. Videndum an sit *Alexia*.

ALISINCVM. M. P. XXI.] *Habet Regium exemplar*: *Bland. & Long.* *Asilincum* M. P. XXI. *Neapol.* *Alsinicum* M. P. XXI.

ALISINCVM.] Sequimur optimum *Suritæ* codicem, quamquam dubii verane ejus an aliorum sit scriptura: *Parisinus* *Asilincum*, *Vaticanus* *Asilincum*. Tabula *Aquis Nisinet*; quod forte verius. Situs incidit in *Anisi*: nam quod de *Alexia* sive *Alesia* *Caesaris* *Simlerus* suspicatur, id ipsa locorum positio, sicuti *Had. Valesius* dudum commonefecit, subruit.

DECETIA.] Vel *Decifia*, *Decife*.

DECETIA.] MSS. *Parisiensis* & *Cusani* *Decetia*; quam urbem *Caesaris* L. VII. B. G. C. 33. F. *Ursinus*, eruditiorum plaudente cavea, restituit. Satius ergo fuisset, si manum hinc abstinuisset auctor *Dissert.* *Historicarum*, quæ *Parisiis* vertentis seculi An. VI. promulgatae sunt.

NEVERNVM.] Vel *Nivernum*. In exemplari *Schudii* *Beles* ponitur inter *Nevernum* & *Condæ*; alia exemplaria id post *Condæ* & *Bridoburum* ponunt.

DECETIA.
NEVIRNVN.
CONDATE.
BRIVODVRVM.
BELCA.
CENABVM.

M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. XXIV.
M. P. XVI.
M. P. XV.
M. P. XXII.
SA-

NEVIRNVN M. P. xvi.] *Habet Regium exempl. Bland. Nivernum M. P. xvi. Neapol. Nevirnum M. P. xv. Longol. Nivernum M. P. xvi.* SVR.

NEVIRNVN.] Membranæ Cusani *Nevirnum*, Parisinæ *Nivernum*. *Noviodunum* est oppidum Aeduorum in Caesaris L. VII. B. G. 55., ut viri egregii J. Scaliger & H. Valesius vicerunt. Senior ætas *Nivernis* nomine usa est, ut Charta regni inter Caroli M. filios partiaria An. 1000. Et de civitate *Nivernis*, quæ sita est super fluvium *Ligerim*: dicta autem ita est a cognominis sui fluvio in *Ligerim* influente. WESS.

CONDATE M. P. xxiij.] In Regio M. P. xxiii: et in reliquis M. P. xxiii. Ptolemaeo in Rhedonibus ad *Ligerim* *Kondates*. Severus Sulpitius de translatione corporis S. Martini auctor est, apud Condatensem diocesis sue vicum, excessisse à vita. SVR.

CONDATE.] Neutrum *Condate* ex *Suritæ* commentario huc referri poterit: prius post deinde suo loco habebimus; posterius in *Turonum* finibus est, longe hinc diversum. Hoc ad *Autissiodorensis* diocesium pertinet, confluentibus *Ligeris* & *Noiani* aquis accubans, & nomine *Cosne sur Loire* notum. *Conada* Annal. Bertiniani, a *Valesio* haud neglecti, An. 1000. lxxviii. vocant. Ceterum ad hoc attendi oportet, esse pluribus in *Galliis* & *Britannia* mansionibus hoc nomen, eas vero ad fluminum confluentes plerasque assidere: adeoque a vero non alienum videri, quod præter *Valesium* plures arbitrati sunt, *Condate* veteri Celtarum sermone fluviorum conjunctiones confluentesque adsignificasse. WESS.

BRIDOBORVM.] Vel *Bribodorum*, vel *Briodorum*. Briare. SIML.

BRIVODVRVM.] Tabulæ consensio fecit, ut ceteris hoc præferrem: MS. Parisinus *Bribodorum*, quod proxime a vulgato abest; Vaticanus & Cusani codex *Bridoborum*, non bene.

Briva in vocis compositione facile agnoscitur, estque eadem ac *Briga*: cum autem Celtis *Dur* idem atque aqua sit, patet *Ligeris* hoc loco trajectum, uti nunc est, & olim fuisse. WESS.

BELCA.] Ita plerique MSS. cum scripta Tabula, numerositidem probante. *Belea* in *Simleri* edito conspicitur. WESS.

CANABVM.] Forte *Genabum*. SIML.

CENABVM.] Codices, quos quidem novimus, universi *Canabum*: quod dedimus è *Suritæ* conjectura est, ita cum de *Geneva* p. 349. ageretur & hoc loco & in *Caesaris* *Commentariis* resingentis: firmat hanc suspensionem Tabulæ *Cenabo*, & *Strabonis* L. IV. p. 191. *Κηναβος*; nam *Κηναβος*, ut vulgo legitur, a *Xylandro* venit: nec quicquam his omnibus *Ptolemaeus* discordat; tamen *Caesaris* *Græcus* interpretes L. VII. B. G. C. 3. *Κηναβος ποταμός*, & *Jul. Celsus* *Genabin oppidum*; ut uterque in *Caesaris* *Commentario* VII. *Genabum* legisse videatur. De vero ejus situ non minus certamen est. *Aimonijs*, *Hugo Floriacensis*, *Scaliger*, *Valesius* & plures eruditione præstantes viri *Aurelianos* esse censuerunt. Contra eos venit auctor *Dissert. Historicarum*, de quibus in superioribus dicere memini, pugnatque acriter *Cenabum* esse *Gien* ad *Ligerim*; quod ipsum multis ante eum annis *Paradino Burgund. Antiq.* p. 183. fuerat visum. *Commode* vero in nuperis *Academ. Inscript. Commentariis* tom. IX. p. 376. *Genabi* sive *Cenabi* patrociniū professus est *Vir Cl. Lancelotus*, atque ex signatis in hoc *Itiner. intervallis* nullam, nisi *Aurelianos*, esse posse ostendit; totidem enim *Leugas* nostro quoque tempore inter *Aurelianos* & *Brivodorum*, interque eandem & *Parisios* intercedere, quod *Itiner.* offert. Sequitur ergo, negligentissimos librarios non priore tantum sed & hoc itinere M. P. præterisse, *Leugis* retentis, prætereaque M. P. summam imperite itineri præscripsisse. WESS.

SA-

SALIOCLITA.
LVTICIA.

M. P. XXIII:
M. P. XXIII.

CAPVT GERMANIARVM.

A LVGDVNO ARGENTORATVM M. P. CCCXXV. Sic.
AL-

SALIOCLITA.] Vel *Salioclitia*. Post hanc in Schudii exemplari tres mansiones ponuntur, quarum nomina sunt omisſa: numeri diſtantiarum hi annotantur, M. P. XV., M. P. XXII., M. P. XXIII. SIML.

SALIOCLITA.] Excerpta MSS., quorum nobis uſura eſt, nullum hiatum, uti neque Tabula, licet *Salioclitia* ex ea exulret, agnoſcunt. *Sacſas* eſt, qua tranſibant olim Cenabo Lutetiam profeſturi, Lanceloto indice. WESS.

LVTITIA.] Ita plerumque ſcribitur in MS. noſtro, quamvis impreſſa exemplaria *Lutetiam* uſitato more nominent. SIML.

LVTICIAM M. P. XXXII.] *Exemplaria manuſcripta hoc itinere, & aliis Luticiam ſemper praeſerunt. Ptolemaei libris Παλαιάν Λυτικήν, quemadmodum & hoc cognominatur Itinerario. Ammianus libro 15. C. 11. Pariſorum Caſtellum adpellat, Julianus vero Auguſtus in Miſopogone p. 304. Ὁνομαζέται δὲ ὅτι οἱ Κέλται τῇ Παλαιάν τὴν πολικὴν: cum Caſar oppidi cognomen decoret: & vetuſta Commentarii 7. C. 58. exemplaria Lutetiam edunt. SVR.*

A LVGDVNO CAPIT E GERMANIARVM, ARGENTORATVM] In Regio A Lugdunum caput Germaniarum Argentoratum M. P. CCCXXV. Hoc iter à Lugduno Batavorum oppido ducitur, quod ut à Lugduno, à quo Lugdunenſis Gallia nomen accepit, diſtingueret, à Germaniae capite duci auctor commonſtrat. Nam ita caput Germaniarum hoc loco accipi Lugdunum video, quemadmodum Plinius lib. 3. C. 3. Segobrienſis caput Celtiberiae nuncupavit, id eſt in ſuperiore Celtiberiae parte ſitam eorum urbem. Id enim hic titulus itineris indicare videtur, iter ipſum à Lugduno Argentoratum duci, quo Germaniae ſuperior pars initium ſumit. Nam Ptolemaeus regionem ab Obrinco ſumine, alio nomine Moſellae nuncupato, meridiem verſus dici Germaniam ſuperiorem teſtatur: in qua ab eodem Obrinco Nemetum civitatis initium capiunt: & ab eis in Vangionibus Borbetomagus & Argentoratum conlocantur; Vangiones

enim Germani populi numerantur, Tullenſibus & Metenſibus ſimiliter: Ptolemaeo Λαγδύκειον Βα-
ΣΙΛΕΩΣ.

CAPVT GERMANIARVM.] Sic è Vaticano, qui CAPVT GERMANIARVM à Lugduno, ſcripti, neque aliud ceteri voluiſſe videntur, cum ſingulari conſenſu Caput Germaniarum, quamquam Lugduno poſtponentes, praeſerunt, non ſane faſturi, ſi Lugdunum Germaniarum eſſe caput, docere voluiſſent. Capita regionum & provinciarum principes earum urbes ſunt: eo modo Antiochia caput Syriacae Claudio L. II. Europ. 571., & κεφαλὴ τῆς μὲν πόλεως τῇ ὑπὸ τῶν Ἑσπερίων Chryſoſtomo Homil. III. ad Antioch. p. 36. Ed. N. Emerita Luſitanorum caput oppidorum Prudentio Perriſtroph. IV. 37. Lariſſa caput Theſſalicae Livio XLII. C. 47. Corduba caput provinciae Auctori Bel. Hiſp. C. 3., aliaeque aliis urbes, quarum exempla Savaro comportavit ad Sidonium L. IV. Ep. 25. Hoc ſenſu Lugdunum Batavorum Germaniarum caput nunquam fuit: non me quidem fugit eundem Savaronem ad Sidon. L. V. Ep. 8. Lugdunenſem Germaniam, cuius Apollinaris ea epistoſta meminit, ab hac Lugdunenſi urbe diſtam arbitrari: ſed ea erroris plena opinio eſt. Lugdunenſem Germaniam, ut bene J. Sirmondus, Burgundiam Sidonius appellat, quod Burgundi originis eſſent Germanicae, & Lugdunum illi regionis caput eſſet. Caput Germaniarum hoc loco, ſicuti Had. Junius Bataviae ſuae p. 264. dudum monuit, earum eſt initium, quemadmodum Maſſilia in capite Galliarum Aëtis S. Viſtoris C. 2., & Juliopolitani in capite Bithyniae Plinio L. X. Ep. 81. & Gades in capite Baſticae Solino C. 23. fuiſſe traduntur. Si tamen MSS. pluriū conſenſus quem moveat, ut a Lugduno caput Germaniarum altero melius exiſtinet, cum eo equidem pugnare nolim: poterit Tabula ſcripta, quae ex Provincia egreſſa Lugdunum caput Galliarum offert, ſeſe tueri: nec alia tamen è verbis ſententia exſurgit. Utcunque ceciderit, facile ca-
rebi.

ALBINIANIS.
TRAJECTO.
MANNARITIO.
CARVONE.
HARENATIO.

M. P. X.
M. P. XVII.
M. P. XV.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
BVR-

rebimus Pontani in Discept. Chorograph. C. 58. invento, *A Lugduno, Caput Germaniarum Argentoratum*, & altero P. Bertii L. I. German. p. 209. *A Lugduno, ad caput Germaniarum Argentoratum*: uterque Argentoratum Germaniarum caput faciunt, quo titulo & dignitate ea urbs nunquam fuisse potuit. Wess.

LVGDVNVM.] Leiden. Albinianis vel Albinianis. Alfen. SIML.

ALBINIANAS M. P. x.] In Regio Albinianis M. P. x. & in reliquis Albinianis M. P. x. Albinianae nota in eo tractu esse possunt iis, qui medias esse videant, inter Lugdunum, & Trajectum urbem distant, quod eo loci veteris Rheni trajectus esset inferior, in Batavis. SVR.

ALBINIANIS.] Ita nostri; tamen incertum est, hoccine an Regii MS. Albinianis verius sit: Tabulae Alamanis posterius firmat, quippe ex Albinianis ortum. Non ignoramus, quae de Albino & Alphenio Had. Junius Batav. p. 268. fuisse suspicatus; nec item J. Car. Spenerum L. VI. Notit. German. C. 5. pronuntiasse, certum videri ab Albino, quem Commodus ad Frisos compescendos apud Capitolin. in Albino C. 6. misit, castra haec Albiniana nomen traxisse: sed haec meræ & dubiae sunt suspensiones: æque enim ab ALBANIO, quicumque fuerit, ac Albino dici potuerint. Cl. certe Spenerus, si ab Ampl. Altingii, quem ob oculos habebat, modestia exemplum sumpsisset, multo navigasset cautius. Wess.

TRAJECTVM.] Utrecht. SIML.

TRAJECTO.] Antiquissima hæc amœnissima urbis mentio est. Castrum Trajectum, vicum Trajectum, urbem Trajectum vetera Diplomata apud Hedam appellant: Vetus quoque Trajectum, ut Annal. Bertin. An. 1000 cxxxiv. Trajectum, antiqua civitas Ludgero in vita Gregorii Trajectini; urbs, quæ dicitur Trecht Willibaldo & Otholono in Histor. Bonifacii: unde colligas, Trajectum in patris sermonis Trecht fuisse inflexum; cum autem vetus Trajectum vulgo vocaretur, priore vocabulo suæ linguae confue-

tudine verso, Oldtrecht, & liquida, ut in multis fieri solet, extrita, Utrecht Belgæ appellarunt. Esse vero satis id vetustum Annal. Bertiniani An. 1000 cxxx. ostendunt, Ludovico ex Lotharii regno Coloniam, Treveris, Utrecht, Basulam aliasque urbes celsisse tradentes. Vid. Willibrord. Boschaerts Dissert. XVI. de Fris. Apostol. Wess.

MANARICIO.] Maurik. SIML.

MANNARITIO.] Sic veterimi MSS. De situ a Simlero nihil Ph. Cluverius L. II. G. A. C. 36. diffidet, reclamante M. Altingio, cui, quod nihil rudernum Romanorum eo loci, quem uterque signaverant, daret, multa vero eruantur circa Wiltburg Vechtamque, placuit x. m. p. spatio detractis Mannariti sedem ibidem figere; quæ mihi non satis prægans videtur, ut contra omnium librorum consensum quipiam mutatur velim, causâ. Wess.

CARVONE.] Graffen an der Maas. SIML.

CARVONEM M. P. xxii.] In Regio Carvone M. P. xvi. Blandinianum & Longolianum Carvone M. P. xxii. Neapolitanum Carnone M. P. xxv. Gregorius Turonensis libro ii. C. 9. Hostes onusti præda Rhenum transire &c. & multis Francorum ad Carbonariam ferro peremptis: & haud scio an ad hanc pertineat mentionem. SVR.

CARVONE.] Quæ H. Surita de Carbonaria Silva adfert, ea Carvone illustrare apta non sunt: ea enim silva longissime hinc fuit inter Mosam Scaldimque disjuncta. Cluverius nominis quadam similitudine allicectus Jos. Simlero assentitur & Gravum ad Mosam esse decernit. Cum tamen hoc iter secundum Rhenum ripam ducat, difficilis & nimis est saltus est ad Mosam, ut post M. Altingium Ch. Cellarius animadvertit. Verius Altingius circa Rawayk Carvonis vestigia quaesivit: sunt fateor numeri iusto ampliores; nec longe tamen a vero aberunt, si Regii MS. xvi. m. p. recipiantur. Wess.

HARENACIVM.] Supra hujus & sequentis A a a man-

BVRGINATIO.
COLONIA TRAJANA.
VETERIBVS.
CALONE.
NOVESIAE.
COLONIA AGRIPPINA.
BONNA.

M. P. VI.
M. P. V.
M. P. I.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XVI.
M. P. XI.
AN-

mansione nomina describuntur, pag. CCLVI. nullis adiectis numeris, sed Legionum stationis, quae in locis erant constituta. Herenacium hujus itineris manuscripti libri asperant.

SVR.

HARENATIO.] Cusani codex XII. tantum M. P. addit, & cum Simleri edito & scripto Parisino *Herenatio* praefert, Tabula *Arenatio* edeute. Nominis & situs non magna differentia plures impulit, ut *Arnhemum*, nobilem Geldria urbem, esse existimarent. Vid. Cluverium L. II. G. A. C. 36. Verum his manifeste Itineraria obstant, quorum scripta Tabula x. M. P. Noviomago, XI. vero M. P., prorsus ut hoc itinere, a Colonia Trajana remouet; quare, cum ea Colonia sit *Kellen*, apertum est, medium fere spatium inter Trajanam coloniam & Noviomagum olim occupasse, & x. circiter M. P. ab *Arnhem* auiisse. Vici *Aeri* & *Hervert* non multum, quod Amp. Altingius in Notit. Batav. admonuit, dissonant. Wess.

BVRGINATIO.] Jos. Simlerus in superioribus *Cranenburg* esse aiebat, quem itineris ordo satis confutat. Ph. Cluverio *Quadriburgum* Ammiani L. XVIII. C. 2. & *Burginatum* idem est, situm extra Batavorum insulam ad laevam Vahalae ripae. Mihi Ampl. Altingii probabilior visa est sententia, *Burginatum* in principio Batavorum insulae, ubi a *Schenckio* dictum munimentum, quarentis. Quod vero *Quadriburgium* & *Burginatum* idem esse largitur, quin etiam rem eandem notare; hoc enim veteri Germanorum sermone *Waterburg*, ex quo *Quadriburgium* formatur, significare; id eundem acutum nimis atque arceisum putavero. Oportet enim eodem tempore *Quadriburgii* & *Burginatii* nominibus locus fuerit insignis, quorum alterum Ammianus, alterum Itineraria servarint; quod an vincere vir Ampl. possit, haud sane scio? nam quae probabilis variati nominis causa? esset utique aliqua, si a turribus munitique loci natura *Quadriburgii* cognomen du-

ceretur; quomodo Justinianus natale solum *τετρακύρην* & *τὴν τετραμένην ἀρῆν*, & *ἡ γὰρ ἐστὶν ἡ πύργος ἐνδιάρητος*, *Τετραπύργιον* εἶναι τὴν ἐξ ἑξάδεσσι πύργοις apud Procopium L. IV. de Fabr. C. 1. Atque hinc in ipsa Pannonia *Quadriburgium* Notit. Imp. Occid. novit. Itaque tutius erit *Burginatum* & *Quadriburgium* distinguere.

Wess.

COLONIAM TRAJANAM M. P. v.] *Ptolemaeus* Legionis Trajanæ meminit, & inter Bonnam & Maguntiacum constituit. Vlpium vero Trajanum arcem suo nomine constituisse, haud longe à Moeno Rhenoque fluminibus servat, quae Trajani arx appellata sit.

SVR.

COLONIA TRAJANA.] MS. Parisinus *Colonia Trojana*, male. Solis Itinerariis memoria hujus coloniae debetur; nam munimentum, quod in *Alamannorum* solo conditum Trajanus suo nomine voluit appellari apud Ammian. L. XVII. C. 1., quodque huic comparavit *Lindenbergius*, aliud est, ut *Alamannorum* solum, a quo longius absumus, ostendit. Nominis vestigia, ut alias dictum est; in *Coln* sive *Kellen* perdurant. Quod vero in *Gundlingianis* suis part. III. p. 245. vir doctus suspicatur, coloniam hanc Longobardorum aetate *Golandiam* ex Pauli Diaconi L. 1. Rer. Longob. C. 13. fuisse appellatam, id veteritimi codices, qui *Rogulandiam* & *Rugulandiam* praefertunt, manu nos ad *Rugios* eorumque sedem ducentes, abunde confutabunt.

Wess.

VETERA M. P. 1.] *Habet Regium exemplar*, & in reliquis desit numeri nota. Supra Vetera castra cognominantur, & hoc loco tantum Vetera: quemadmodum apud *Ptolemaeum* à Batavoduro *Ostreae* in inferiore Germania. SVR.

VETERIBVS M. P.] Ita fine M. P. numero vetulsi libri, idem de suis Pighius praedicat Herc. Prodicii p. 24. Nec in ullis, inquit, exemplaribus, quae plura antiqua vidi, inter Vetera & Vlpia vel Coloniam Trajanam situs aliam distan-

ciam

ANTVNNACO.
CONFLVENTIBVS.
VINCO.
NOVIOMAGO.
TREVEROS.
DIVODVRVM.

M. P. XVII.
M. P. IX.
M. P. XXVI.
M. P. XXXVII.
M. P. XIII.
M. P. XXXIII.
PON-

tiam annotatam invenio, quam M. P. M, id est, milliare plus minus. Hinc vero cogit, Trajanum coloniam suam & castra huic juncta Veteribus ad unius milliarii spatium vicina constituisse, cui sententia ex Regio Suritae qualecunque robur accedit; nec validum tamen: infringitur enim a Tabula, quae Coloniam Trajanam x l. m. p. a Veteribus determinat, gravi quidem peccato, sed facile, modo observetur, ex xv., ductu dextro litera v. in planum inclinatum, nata esse x l. m. p., eluendo: atque hoc situs, qui Coln & Santen disjungit, ut Ph. Cluverius L. II. G. A. p. 91. & M. Altingius itidem viderunt, exposlular.

WESS.

COLONEM M. P. XVIII.] *Supra hujus mansionis mentio facta est, in qua Leg. VIII. & ala, constituta sunt.*

SVR.

NOVESIAE.] Hoc Simlerus edidit & a vetustis MSS., qui mox Coloniae Agrippinae, Bonnae, praeter Vaticanum tamen, in quo Bonna, probatur.

WESS.

ANTVNNACVM M. P. XVII.] *Vide Ammianum L. 18. C. 18.*

SVR.

CONFLVENTES M. P. VIII.] *In Regio Confluentibus M. P. VIII. & in reliquis Confluentibus M. P. VIII. Hi Confluentes sunt fluminum Rheni, & Mosellae. Ammianus lib. xvi. C. 3. Ad recuperandam ire placuit Agrippinam, ante Caesaris in Gallias adventum excisam: per quos tractus, nec civitas ulla visitur, nec castellum: nisi quod apud Confluentes, locum ita cognominatum, ubi amnis Mosella confunditur Rheno, Rigodulum oppidum est, & una prope ipsam Coloniam turris. In Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis Maguntiacensis, Praefectus militum defensorum Confluentibus.*

SVR.

CONFLVENTIBVS.] Venantius Fortunatus L. X. Carm. 9. de navigio suo:

*Tum venio, qua se duo flumina confusa jungunt,
Hinc Rhenus spumans, inde Mosella ferax.*

WESS.

VINCVM M. P. XXVI.] *Manuscripta & Long. Vinco M. P. XXVI. & mihi rei dubia est, an Vico legi debeat, & sit Vicus Julius, cujus in Notitia Provinciarum sit mentio sub Dispositione ejusdem Ducis. Ita enim in ea recensetur: Praefectus militum Anderecianorum Vico Julio.*

SVR.

VINCO.] Ordo itineris Bingio requirit, estque ita a Ph. Cluverio & aliis emendatum. Nam Vicus Julius, quem Surita ex Notitia Imp. Occid. advocavit, ante Noviomagum Nemetum ponendus est; & Vincti reliquias, a Frehero ad Aufonii Mosellam §. 454. in Winneberg quaesitas, superiora itinera non ferent. WESS.

NOVIOMAGVM M. P. XXXVII.] *In Regio auferendi casu M. P. XXXVII. & in Neapol. Blandinianum & Longolianum M. P. XXXIII. Hic Noviomagus, regionis Nemetum est.*

NOVIOMAGO.] Non recte hoc ab H. Surita in Nemetibus est quaesitum; id, quod in Treveris erat, intelligitur, veteris cognominis reliquias ad Mosellam in Neumagen servans, Aufonius Mosel. §. 11.

Novomagus, divi castra incluta Constantini.

Plura hoc titulo oppida fuisse notissimum est, fere signis additis distincta, uti Neomagus in Batava apud Rheginonem An. 1000 CVI., ubi jocularis est error nuperi commentatoris, Batavam ex Gallorum sermone de navi exlicantis: cogitasset, quae ad An. 1000 CCLXXXV. adscripta, & hujus errati fuisset immunis.

WESS.

DIVODVRVM M. P. XXXIII.] *In Regio Divodorum M. P. XXXIII. & reliqua Divodorum M. P. XXXIII.*

SVR.

Aaa 2

PON-

PONTE SARVIX.
 ARGENTORATO.
 A TREVERIS AGRIPPINA.
 BEDA VICVS.
 AVSAVA VICVS.

M. P. XXIII.
 M. P. XXII.
 LEVGAS LXVI.
 LEVGAS XII.
 LEVGAS XII.
 EGO-

PONTE SARVIX.] Vel *Sarnix*, *Sarbruggen*.

SMIL.

PONTEM SARVIX M. P. XXIII.] *Manuscripta* ponte Sarvix M. P. XXIII. & in *Longoliano* Ponte Sarnix M. P. XXIII: cuius mansionis rationem assequi non possum in tanto exemplarium consensu.

SVR.

PONTE SARVIX.] Conjuraverunt in mendosa voce libarii. Rectum est, Tabula indice, *Ponte Saravi*: flumen enim, cui *die Sahr* nomen est, cum Aufonio Itineraria *Saravum*, alii *Saram* & *Sarram* vocant. Vid. præter Illust. Scaligerum *Freherum* ad Mosel. 7. 367. Tabula, quæ ampliores numeros edit, hos vitiosos esse docet.

WESS.

ARGENTORATVM M. P. XXI.] In *Regio* & *Neap.* M. P. XXI. *Blandin.* & *Longol.* M. P. XXV: sed in hoc XXI. corrigitur.

SVR.

A TREVERIS AGRIPPINAM LEG. XVI.] In *Regio*, A Treveros Agrippina Leg. LXVI. In *Blandiniano*, A Treveris Agrippinam Leg. LXVI. Sic. & in *Neapolitano*, A Treveros Agrippina in Leg. LXVII. Sic. In *Longol.* à Treveris Agrippinam Leg. XVIII. Sic. ut numerum legionis Agrippinae constitute, quæ XVI. erat, ut infra apparet, in numerum summa hujus itineris converterint: quasi mansionibus numeri adderentur, non legionibus: quare nos & titulum itineris, & legionum numeros ex eisdem exemplaribus concinnavimus.

SVR.

A TREVERIS AGRIPPINA.] H. Surita a proposito non deflectit, ego *Leugas* revocavi; licet productius ita spatium fiat, quod Treveros & Agrippinam sejungit; neque enim a MSS. dissentire animus est. Ph. Cluverius L. II. G. A. p. 65. in *Leugarum* locum M. P. substituit: recte quidem, si distantie habeatur ratio; sed cum plurima in hoc libello turpissime sint fœdæ; credibile sit, notas M. P. a libris fuisse neglectas, & *Leugas* in eorum locum migrasse, Leugis ipsis, quæ M. P. fuerant postponendæ, præteritis: habebimus ipso hoc itinere exemplum, suspensionem eam adfirmans.

WESS.

BEDAM VICVM LEG. XII.] In *Regio* *Leg. XII.* vicus legitur, in reliquis *Beda* vicus Leg. XVI.

SVR.

BEDA VICVS.] Dicitur hinc *pagus* est *Bedensis* in *Testam.* *Willebrordi*; *Pagus Pedonis* *Histor.* *Trevirens.* in *Spicil.* *D'Achery* p. 208. N. E., pro quo male *pagus Hedonis* *Gest.* *Trevirens.* C. 26., quæ *Leibniti* tom. I. *Accel.* *Histor.* dedit. *Bedagova* *Annal.* *Bertin.* An. 1000 LXXX. Nuncin *Biaburg* vestigia durant.

WESS.

AVSAVA VICVM LEG. XII.] In *Regio* *Aufaba* Leg. XII. vicus. & in *Bland.* & *Longol.* *Aufava* vicus Leg. VII. *Neapolit.* *Aufava* vicus. Leg. VIII.

SVR.

AVSAVA.] *Aufana* *Simlerus*, nec dissident *Cusani* *membranæ*, quæ & *Leug.* XII. addunt: ceteri *Aufava* cum *Tabula*, M. XVI. probante. *Prius* M. *Altingius* præfert, ut ab *Hansen*, voce *Germanorum*, iunctas domos notante, repetatur; quod sane quam dubium est. *Cluverio* eff *Pallecheid*, *Ekhardo* *Disert.* de *Apolline* *Grano* vicus *Oes*, opinione non spernenda. *Wess.*

EGORIGIO VICVS.] *Tabula Egorigio* M. P. XII. Ph. *Cluverius* situm ejus in *Ruid* quaesivit; *Altingius* in *Jonkeroid*: *Ekhardus*, ut *Kerpen* sit, sine causa *Egoripium* emendat. Hue refero lapidem, quem *Crombachius* *Woringae* infra *Coloniæ* effossum tradit.

IN. H. D. D.

DEAE REGIN.

VICANI SE

GORIGIENSES

ut vicus *Egorigium* & *Segorigium*, ut *Epoissum* & *Sepoissum*, pluraque hujus generis, sit dictus.

WESS.

MARCOMAGO VICVS.] Vel *Mariomagus* vicus. Post *Marcomagum* deest nomen mansionis. *Schudius* *Areburicum* vicum, *Arberg*, reponit.

SMIL.

MARCOMAGVM LEG. XII.] In *Regio* *Marcomago* Leg. VIII. In *Bland.* *Marcomago* vicus M. P. LVIII. Leg. XXVIII. Et *Neapolit.* & *Lon-*

EGORIGIO VICVS.
MARCOMAGO VICVS.
BELGICA VICVS.
TOLBIACO VICVS SVPERNORVM.
AGRIPPINA CIVITAS.

LEV GAS XII.
LEV GAS VIII.
LEV GAS VIII.
LEV GAS X.
LEV GAS XVI.
ITER

& Longol. librarii ex ea mansione duas commentis sunt, unam Marcomago vicus Leg. LVIII. Alteram sine nomine mansionis lacunam vacuum relinquunt, & adijciunt ei, Leg. XXVIII. In hac mansione desistimus ad Rego exemplari: in quo reliqua omnia hujus itinerarii desunt: in qua re magna jactura facta est.

SVR.
MARCOMAGO VICVS.] Numeros Regii MS., quod & Tabula VIII. inessent, retinendos censuimus: ceteris in libris magna varietas est. Vaticanus *Marcomago vicus M. P. LVII.*, alii *Marcomago vicus Leg. LVIII.* & statim alio versu, nulla præposita mansione, *Leug.* five *Leg. XXVIII.*; quæ mihi differentia nata videtur, quod primitus M. P. & Leugæ hoc itinere essent signata: nam nihil hic deesse, Tabula argumento est numeros post hanc mansionem servans, sed nominibus cassos. Censet autem Ph. Cluverius L. II. G. A. p. 85. Marcomagum & Marcodurum Taciti L. IV. Hist. C. 28. eundem esse vicum; cumque hic ad Ruram nunc *Duren* appelletur, in eo Marcomagi situm figit: neque obest illi diversa vocis productio; nam *magum* & *durum* in ejuscemodi compositionibus rem eandem, oppidaque fluviis apposita indicare. Mihi, ut libere dicam, hæc non videntur vera: ut enim taceam, Tulpiacum hac ratione pæne præteriri, cui probabitur, eadem tempestate duplici nomine urbem fuisse? quis porro est, qui Marcodurum Marcomagi nomine ornaverit? non est ejus in Francorum rebus obscura memoria; nec tamen, nisi truncata voce, appellare solent, ut Saxo poëta Annal. Caroli M. An. 1000. lxxv.

*Quippe duces, omnisque simul delecta juvenus
Ad DVRA M vicum properant.*

mitto alia, quæ in Mabillonii L. VI. R. Dipl. p. 495. & L. IV. p. 281. obvia sunt. Verius quoque *Marmagen* five *Marcumagen*, cum ob nominis similitudinem tum situm putatur. WESS.

BELGICA.] Vel *Belgia*. *Bullingen*. SIML.

BELGICAM LEG. VIII.] *Blandinacum* & *Neapolitanum Belgica* Leg. VIII. & Longol. *Belgia* Leg. VIII. SVR.

BELGICA.] Vaticanus *Vicus Belgica Leugas VIII.*, ceteri vici nomen spreverunt. De situ disputantem vide Ph. Cluverium L. II. G. A. C. 7. mihi non omnia sunt liquida. WESS.

TOLPIA SVPERNORVM.] Vel *Tolbiaco vicus supernorum*. Zallg. SIML.

TOLBIACVM VICVM SVPERNORVM Leg. x.] In *Blandiniano* Tolbiaco vicus Supernorum Leug. x. & in *Neapolitano* Tolpiaci vicus Supernorum Leg. x. & in *Longolianæ* Tolbiaco vicus Supernorum Leg. x. Tolbiaci mentio fit à Tacito libro 4. *Hist.* C. 79. Tolbiaci, inquit, in finibus Agrippinensium agebat. SVR.

TOLBIACO.] *Vicus Supernorum* Vaticanus, *Parisiensis vicus Supernorum*, unde Colerus ad Taciti citatum a Surita locum *Gugernorum vicus* legit: videamus quam commode. Tacitus *Tulpiacum* in finibus Agrippinensium locat: *Gugernos* vero infra *Geldubam*, quæ *Ubiurum* postrema, L. IV. H. C. 26. Non potest ergo *Tulpiacum* *Gugernorum* esse, utpote in *Ubiis* positum. Accedit Plinius, qui L. IV. C. 17. *Gubernos*, sic est in *Harduini* & veteri *Parisiensis* editione, inter *Ubios* & *Bazavos* agnoscit. Ergone Tolbiaco vicus *Ubiurum* cum Cluverio erit refingendum? qua quidem ratione suæ genti vicus relinquatur; sed nimium receditur a MSS. vestigiis. Itaque *vicus supernorum* meliusne sit vide; ut innuat *supernos infernosque* causâ situm fuisse *Ubios*; quomodo *super-nates* & *infernates* in Italia *Vitruvius* L. II. C. 10. habet. Ceterum Tolbiaci celeberrima in rebus Francorum veterum memoria est: exempli *Valesius* in *Notit. Gal.* habet, facile aliis accumulanda, si quæ necessitas foret. Id potius moneamus, Taciti MSS. *Gugernos* & *Cugernos* edere, posterius autem verum videri & Plinio reddendum ob lapidem *Edinburgensem*, qui *COH. I. CFGERNOR.* in *Britannia Romana*. A a a 3. L. II.

COLONIA AGRIPPINA.

ITER A PORTV GESSORIANCENSI BAGACVM VSQVE.

M. P. LXXXIII. Sic.

TARVENNA.

M. P. XVIII.

CASTELLO.

M. P. VIII.

VIROVIACVM.

M. P. XVI.

TVRNACVM.

M. P. XVI.

PONTE SCALDIS.

M. P. XII.

BAGA-

Julium Juliamve, ad Tiberium, quicumque fuerit, ducit. Porro *Tibenacum* vitio errantis calami Cusani codex.

WESS.

ITER A PORTV GESSORIANCENSI.]

Blandinianum & Longolianum exemplar, Geforiensis. Neapolitanum, Geforigenſi; ut haud dubie à Geforiaco, Geforiacensi, ſit ſcribendum: atque hic idem auctor in Itinerario maritimo Geforigenſem portum inſcribet.

SVR.

ITER A PORTV.] Vaticanus, Item a portu *Geforigenſi*, neque aliter Parisinus: Cusani membranae, *Geforienſi*: pejus Simleri editus, a portu *Geforigenſi*. Verum & iustum est, quod sequimur.

WESS.

TARVENNAM M. P. XVIII.] *Tarvenna habet Blandinianum, & Longolianum. In Neapolitano Tarvenne. Ptolemaeo in Morinis mediterraneis Tapadava. Nunc nomen retinet.*

SVR.

TARVENNA.] Tabulae *Tervanna*: Aët. S. Scaribergae C. 1. *Morinorum metropolis Tervanna*: Urbs *Taruenna* in Vit. Wandregisli C. 3.; urbs *Taruvannica* Aët. S. Treverici C. 1. Nunc in ruinis jacet, a Carolo V. An. 1531. excisa, qua de re Thuanus principio L. XII.; ejus autem veterem posituram atque opera, quibus ab Imp. Carolo fuit circumdata, explicita nuper monachi Benediktini dederunt in Itiner., quod Literarium inſcripserunt, tom. II. p. 181.

WESS.

CASTELLVM M. P. VIII.]

Ptolemaeo in Menapiis post Mosam fluvium Kagekor. Ammianus libro xvii. C. 2. Retento milite, circumvallare disposuit Castellum oppidum, quod Mosam fluvius praeterlambit. Nunc Caſteli nomen retinere ſunt.

SVR.

CASTELLO.] *Ptolemaei Castellum aliud est, situm in Menapiis ad Mosam; Ammiani verba, a Surita iudem producta, nihil juvant; voces enim Castellum oppidum, quod è MSS. axulant, & malo exemplo a Castello sunt in-*

culcatae. Hoc in Morinis fuit, a Gulielmo Britone, ut praeter Valeſium in Notit. Gall. Ch. Cellarius admonuit, L. IX. 403. deſcriptum:

Mox ſubduntur ei ſola formidine, ſummo Moenia Caſtelli pendentia vertice montis.

Mont Caſſel vocant.

WESS.

VIROVIACVM M. P. XVI.] *Nunc Vueriacum ſuper Lyſam eſſe traditur.*

SVR.

VIROVIACVM.] Tabula *Virovino*, non ex vero. Labentibus annis *Weroi* appellatur, unde Gulielmus fuit, cujus famoſum inter Caroli Boni, Flandrorum Comitit, percuſſores nomen eſt. Gualterus in Caroli Vita C. 6. *Gulielmum Viroviciacem* vocat, addens C. 13. *Viroviciacum* a praefecto Contraceniſi fuiſſe occupatum, atque ita, ut *nos ſiſes in loco remaneret*, deſolatum: Galbertus vero in ejusdem Comitit Vita C. 3. *Willelmum ex Weroi*; peſſime vero Joan. Iperius in Chron. S. Bertini C. 41. ex uno binos facit, *Wilerum & Werweke*, verius *Willelmum ex Werweke* appellaturus.

WESS.

TORNACVM.] *Audoenus Tornacem urbem, quae quondam exſiſtit civitas regalis* L. II. Vitae S. Eligii, ob Clodionem, Merovaeum, Childericumque Francorum reges, quos inibi ſedem habuiſſe Annales loquuntur, vocat; ut bene Jo. Jac. Chiſſetius in Anaſtaſ. Childerici C. 20.

WESS.

PONTEM SCALDIS M. P. XII.] *Blandinianum Pontis Caldis M. P. XII. Neapolitanum Pontis caldis M. P. XVI. Longolianum Pontis Caldis M. P. XII. & XVI. corrigiſur. Caſſar Commentario belli Gallici vi. C. 33. Scaldem fluvium in Moſam influere memorat: & Valentianas oppidum, ſtationem hanc Pontis obſtinere ſunt.*

SVR.

PONTE SCALDIS.] Sic Cusani MS., ad dictis XVI. M. P.; ceteri *Ponti Scaldis*: Tabulae

Pontes

BAGACVM.

A CASTELLO PER COMPENDIVM TVRNACVM VS-
QVE.

MINARIACVM.

TVRNACVM.

A CASTELLO COLONIA.

MINARIACVM.

NEMETACVM.

CAMARACVM.

M. P. XII.

M. P. XXXVIII. Sic.

M. P. XI.

M. P. XXVII.

M. P. CLXXII. Sic.

M. P. XI.

M. P. XVIII.

M. P. XIII.

BA-

Pontes Caldis M. P. XII., vulgato adstipulata. Est in Diplom. Childerici Francorum regis apud Chiffletium *telonei de ponte super flumen Scalt* mentio; qui pons hincine sit an alius Tornaci non temere finvero. Nunc *Escaupont*. WESS.

BAGACVM.] Vel *Bajacum*, *Bavacum*. Ba-
way. SIML.

BAGACVM M. P. XII.] *Baiacum* appellatur hoc oppidum in exemplari Blandiniano, & Longoliano. Et paulo post in Blandiniano Bagacum scribitur, & Baiacum corrigitur, & iterum Bagacum praefert, & in Neapolitano semper Bagacum: videtur id oppidum esse, quod Ptolemaei exemplaribus in Nervii adpellatur *Bázavor*, & vetustus interpret *Vasacum* vertit; ut non dubitem, quin Bagacum sit legendum. *Bavacum* esse in Hannonia, sunt qui suspicentur. SVR.

BAGACVM.] *Bacaco Nervio*, pro *Nerviorum* Tabula: Tyro in Notis *Nervius Bastacum*, gentile nomen ex consuetudine sibi more metropolitae praeposens: Acta S. Liborii L. II. C. 8. *Castellum*, quod *Bavaca* nominatur. Esse vero *Bavacum* Hannoniae praeter itineris ordinem Circi veteris reliquiae, ingentium ædificiorum fundamenta, magnificorumque aquae ductuum vestigia & plura Romanorum Imp. numismata probant, quæ sua ætate circa An. CCCCXXX. eruta testificatur Bollandus ad XV. Januarii magni operis & Wendelinus ad Salic. Leges P. 72. WESS.

MINARIACVM M. P. x.] *Oppidum* Minorem villam super *Lysam* nuncupatam esse arbitrantur. SVR.

MINARIACVM.] *Mariacum* est in Parifino MS.; vulgus *Merghem* vocitat, Franci *Merville*; quam vocem Had. Valesius ex *Minariaco villa*, non minore villa, constatam arbitrat. WESS.

A CASTELLO COLONIAM.] *Coloniæ* Agrippinam designari, ipsius itineris manifestibus indicatur. SVR.

NEMETACVM.] Quærendum an sit *Nemetocerna Atrebatum*. SIML.

NEMETACVM M. P. XVIII.] *Præferunt manuscripta & Longolianum; & in Blandiniano, postquam bis Nemetacum prætulit, Menetacum præfert: & Menetacum quidam vocant, & Maym vel Menym esse in agro Insulano credunt.* SVR.

NEMETACVM.] *Nemetocenna* ex Comment. VIII. B. G. C. 47. a multis cum hac componitur, probabili conjectura. *Suritæ* vero opinionem *Meninum* idem atque *Nemetacum* arbitrati, merito in Notis. Gall. Had. Valesius explosit: non enim ordo, ut id huc referatur, feret. *Nemetaci* situs incidit in *Atrebatæ* sive *Arras*: movit quidem huic positioni dubium ex Notis. Imp. Occid., *Præfectum* *Latorum Batavorum Nemetacenſium Atrebatæ Belgicæ II.* memorante, idem Valesius; sed id facile tolleretur, modo, quod Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 3. p. 383. pulchre vidit, moris Gallici, quo gentile nomen præcipuæ urbi indebatur, habeatur ratio: mirum quippe nihil erit, si *Nemetacenses* *Atrebatæ*, utpote gentis metropoli, imponantur. Reddenda & hæc urbs Ptolemaeo L. II. C. 9; ubi enim vulgo legitur in *Atrebatibus* *Ognaux*, ibi MS. Palatinus *Mægæ* præfert, in *Neusægæ* transformandum. WESS.

CAMARACVM.] *Parifienſis* codex M. P. xlii. annectit. *Baldericus* L. I. Chron. *Camerac*. C. 3. *Camaracum* in suo Itiner. MS. invenisse videtur: en tibi hominis verba. *Liber* namque, qui iubente *Julio Caesare* ex senatus consulto prudentissimis viris de *Cosmographia* inscribitur, ubi quidem totius orbis Romani universa loca famosa distinguit, *Camaracum* etiam

BAGACVM.
VODGORIACVM.
GEMINIACVM.
PERNICIACVM.
ADVACA TONGRORVM.
CORIOVALLVM.
JVLIACVM.
COLONIA.

ITER A TARVENNA TVRNACVM
NEMETACVM.
TVRNACVM.

M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. X.
M. P. XXII.
M. P. XIV.
M. P. XVI.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XLIX. Sic.
M. P. XXII.
M. P. XXVII.
ITER

in:remitte & quanto a Bagaco caſtro diſtet, id eſt, XVIII. M. P., evidenter oſtendit. WESS. VODGORIACVM.] Ex Vaticano Dodgoriacum editur: Tabula Vego Dorgiaco cum ea- dem XII. M. diſtantia. Vandre eſſe putatur.

WESS. GEMINIACVM.] Tabula Geminico vico M. P. XVI., quæ ſi, Gemblacum ſit, quod tamen Gemmelau vetuſtioribus appellatur, uti Sigeberto in Vita Guiberti, monaſterii conditoris, C. 1., nondum ſpatium explent. Vid. Ph. Cluverium L. II. Germ. A. C. 11. Geminiacum hoc in traçtu habet Hiſt. Marcelli papæ L. II. C. 3., hinc corrigenda.

WESS. PERNICIACVM.] Vel Perticiacum. Forte Preſidienſes Not. Imp. Occid.

SIML. PERNICIACVM.] Notiæ Preſidienſes hinc diſtos eſſe, non apparet. Ph. Cluverius Perviacum, Divacus Perviacum reſingit, ut Pervis ſit VI. M. P. a Gemblaco, audaci conjectura & damnabili: Tabula Peutingerorum Pernaco M. P. XLIII., ſpatium præter verum adaugens. Eſt inter Gemblacum & Aduacam Tongrorum vicus, quem Montenaken nominant, cum hujus ſitu non male conveniens; qui, ſi olim, quod Altingius ſuſpicatur, Bergenaken fuerit appellatus, Pernacum, maniſeſtiſſime oſtendit: at hæc mihi divinationo videtur, WESS.

ADVACA TVNGRORVM.] Vel Aduaca Tungrorum. Advacum metropolis Tungrorum, Tungeren. Numerus paſſuum XIV. juſto longe minor eſſe videtur.

SIML. ADVACAM TONGRORVM M. P. XLIII.] In Blandiniſano Advaca Tongrorum M. P. XLIII. et item in Longoliano. In Neapolitano Advagan-

togrorum M. P. XLIII. Ptolemaeus Tungris civitatem attribuit, Aduacorum. Nihil ad hanc manſionem pertinere videtur Aduacea Caſtellum, quod à Caſſare Commentario vi. C. 32. perhibetur eſſe in medijs Eburonum finibus, ubi Titinius Sabinus atque Aurunculeius Cotta, hiemandi cauſa confidentes, in eodem caſtello occiderunt. Ammianus Tungrorum civitatem Tungros vocat. Lib. enim xv. C. 11. At nunc numerantur provinciae per omnem ambitum Galliarum; ſecunda Germania, prima ab occidentali exordiens cardine, Agrippina & Tungris munita, civitatibus amplis, & copioſis.

SVR. ADVACA TONGRORVM.] Vero ſimilima eſt doctorum virorum Cluverii, Valeſii & aliorum ſententia, Aduacum Caſſaris in Eburonum finibus hanc eſſe; namque Eburonum mentio officere nihil debet, ſiquidem Caſſar Tungros illis contribuiffe videtur, Tungris ceteroqui præteritis: atque hoc Arduacum, id verum eſt, Ptolemaei aſſirmat. Ex Aduacea dein Aduaca ſive Aduaca contracta eſt; quæ quia Tongrorum primaria urbs & caput erat, gentis dein, more per Gallias recepto, nobilitari & vocari nomine coëpta eſt; quo etiamnum nota eſt, quantumvis multum de vetere ſplendore deperierit. Jam quod Hub. Thomas Comment. de Tungris p. 108. Aduacam ex hoc Itinerario Aduaticum Tungrorum, & monaſterium Tungerlo in ejus ſede eſſe decernit; id enimvero, ut molliſſime dicam, a vero abhorret; pervertitur enim urbis nomen, & ex Tungris non admodum felici opera in Aduaticos transportatur. Ceterum perlique vetuſtiorum librorum in hac appellanda ſibi diſcordant.

Vati-

ITER A TARVENNA DVROCORTORO. M. P. CHII. Sic.
NEMETACVM. M. P. XXII.
CAMARACVM. M. P. XIV.
AVGVSTA VEROMANDORVM. M. P. XVIII.
CONTRA AGINNVN. M. P. XIII.
AVGVSTA SVESSONVM. M. P. XIII.
FINES. M. P. XIII.
DVROCORTORO. M. P. XII.
ITER PER COMPENDIVM A NEMETACO SAMARO-
BRIVAM. M. P. XVI.
A SA-

Vaticanus *Ad vaga Tongorum*, aliis *Advacat ungorum & Advangantogorum*: Tabula *Atu- ca*. WESS.

JVLIACVM M. P. XVII.] *Habent manu- scripta & Lengolianum, cum supra à Coriovallo Juliacum M. P. XII. assignentur.* SVR.

ITER A TARVENNA.] Hæc in MS. exem- plari *Taverna* appellatur. SIML.

CAMARACVM.] Cusani liber *Samaracum cum M. P. XIII. quæ & alii agnoscent.* WESS.

AVGVSTAM VEROMANDORVM M. P. XVIII.] *Ptolemaeus Augustæ Veromandorum meminit; quæ natio perperam scribitur in ejus exemplaribus: vocantur enim Pexindus pro Ouxindus.* SVR.

AVGVSTA VEROMANDORVM.] E Vati- cano Em. Schellstrate vulgavit *Augusta vero Mandorum*: Tabula *Augusta viro Mduon*. Veromandorum, ut apud Caesarem, rectius est: tamen serior ætas *Viromandos & Virman- dos* appellavit. Aëta Valerii & Rufini C. I. *Audita famositate Quintini VIRMANDORVM Augustam aggredi cupiens*: Annal. Bertin. An. 1000. *Augustam VIROMANDORVM, quæ beati Quintini corpore insignitur.* Atque hinc apparet, *Fannum S. Quintini*, sicuti præter Claud. Hemeraeum L. I. Augusti. Veromand. C. 12. Had. Valesius in Noit. Gall. ex illis Annal. & Sigeberto ac Gregorio Turonensi L. I. Glor. Martyr. C. 73. observavit, Augustæ hujus locum insidere; non autem vicum *Ver- mand*, de quo Ph. Cluverius cogitaverat.

CONTRA AGINNVN.] Vel *Contragin- num*. Liber Noit. *Noviomagus* nominat op- pidum *Contraginensium*. SIML.

CONTRA AGINNVN M. P. XIII.] *Pto- lemaeus Nitiobrigum urbem Agynum recenset: vi- detur hæc mansio è regione Agyni, celebris oppidi,*

opposita: cujus urbis postea fit hoc Itinerario men- tio. Aufon. Paulino Epist. 24. V. 79.

Santon ut sibi Burdigalam, mox jungit Aginnum Illa sibi, & populos Aquitanica rura colentes.

Postiores Agennum vocavere, & Archiepiscopa- tui Burdigalensi Agenneus Ecclesia subjicitur. SVR.

CONTRA AGINNVN.] Vaticanus *Contra agnum*: Parisinus *Contra aginnum*; ad quod illustrandum nihil Aginnum facit, ab H. Suri- ta excitatum; quippe amplissimo terrarum in- tervallo hinc remotum. Erat Contra Aginnum in Veromandorum finibus atque adeo in Bel- gica II., ubi & Noit. Imp. Occid. agnoscit. Distantia ad Calnacum sive Chauny ad Ifaram ducit, ubi præter Had. Valesium P. Merula L. III. Cosmogr. part II. p. 364. ejus vestigia in- venit, paucis tamen, opinor, fidem facturum, *Contaanium*, ut propius à vulgari castelli vo- cabulo absit, hoc loco legendum esse: recla- mant enim MSS. Itiner. & Notitia. WESS.

AVGVSTAM SVESSONVM M. P. XII.] *Male in Ptolemaei libris, Ouxoson pro Sueso- rion.* SVR.

FINES.] Indicantur *finis Sueffonum & Rhe- morum*. SIML.

FINES.] Celebrata hoc loco Synodus fuit, cujus actis, a Sirmondo editis, præscriptum erat: *Synodus, quæ fuit acta in loco, qui dicitur Finibus, Rhenensis parocia. Fines in confinio pagi Sueffonici & Rhenensis nominis pristini reliquias servat, ut bene N. Bergerius L. III. Viar. Mil. C. 29. monuit.* WESS.

SAMARABRIVA.] Vel *Samara briva. A-* SIML.

Bbb 2 SAMA.

A SAMAROBRIVA SVESSEONAS VSQVE M. P. LXXXIX. Sic.
 CVRMILIACA. M. P. XII.
 CAESAROMAGO. M. P. XIII.
 LITANOBRIGA. M. P. XVIII.
 AVGVSTOMAGO. M. P. IIII.
 SVESSEONAS. M. P. XXII.

ITER A BAGACO NERVIVM DVROCORTORO RE-
 MORVM VSQVE. M. P. LIII. Sic.

DV-

SAMAROBRIVAM M. P. XVI.] In Blandiniano, & reliquis Samarobris. In vetustis Commentariorum libris Caesaris belli Gallici libro v. C. 24. Subductis navibus, concilioque Gallorum Samarobriæ peractò: & Crassum Samarobriæ præficit. & eodem lib. C. 53. ipse cum III. Legionibus circum Samarobriam trinis hibernis hiemare constituit: ut mirer novos horum librorum emendatores Samarobriam, & Samarobriam legere, cum tot ante annos in lib. epist. Cicer. ex P. Victorii doctissimi viri editione Samarobriam legatur. Nam in Epistola ad Trebatium ita legitur in vetustis exemplaribus L. 7. Ep. 12. O castra præclara: quid tu fecisses, si te Tarentum, & non Samarobriam misissem? Præterea Strabo libro vii. p. 319. auctor est, briam Thracio sermone urbem appellari: & Stephanus in Mesebriæ distione, ex Strabone, idem refert: atque item in voce Brutobria: Ut bria; & apud Caesarem, ac Ciceronem briua & vetusta Hispanorum lingua briga idem significent: ut Lacobriga, Nemetobriga, Segobriga, Mirobriga, Arcobriga, Juliobriga, & Augustobriga. Ptolemaeo in Ambianis Συμποβριζα.

SVR.
 SAMAROBRIVA.] Excerpta MSS. Samarobrias. Tabula Sammarobrica. Vetus Chron. inter Normannica Ducheni p. 3. Sammarobriua Ambianorum civitas; Annal. Bertin. An. 1000. Ragenarius Sammarobrica Ambianorum episcopus; & item An. 1000. Sammarobrica Ambianorum civitas. Sieberto Sammarobria, quod autem addit, hoc nomine ab Antonino Pio, Ambianorum vero a Gratiano fuisse cognoscit, nemini facile persuadebit: alterum enim diu ante Antoninum natum, quod ad eam Samara ponte transiretur, alterum ex consuetudine Gallorum more, quod Ambianorum gentis caput esset, impetravit. Vide Ph. Cluverium L. II. Germ. A. C. 52. & de briua brigave L. I. C. 7. Wess.

A SAMAROBRIVAS.] Ita MSS., quorum Parisinus & Cusani Suesionem usque, Vaticanus vulgatum firmat. Videtur sibilans litera ex sequenti voce Samarobriæ adhaesisse. Pæne vero præterieram, Hub. Thomam Comment. de Tungris p. 137. & Pancirolum in Notit. Imp. Occid. Samarobriam & Cameracum eandem esse arbitrari, quod posterius Italis Sambercy appellatur; quæ sane pluma levior ratio est, & doctis indigna. Wess.

CVRMILIACAM M. P. XII.] Carmiliaca M. P. XII. in Blandiniano: Neapolitano M. P. XI. & Longoliano XII. & XI. corrigi. SVR.

CVRMILIACA.] Carmiliaca M. P. XI. Simlerus Basileae dedit, cui, si M. P. exceperis, nostri codices obloquuntur. Merula est Corbei, alii Cormais. verifimiliore conjectura, inter Ambianorum & Bellovacorum oppida. Wess.

CAESAROMAGVM M. P. XII.] Ptolemaeus meminit Caesaromagi in Bellovacis. SVR.

CAESAROMAGO.] Tabula Caesaromago M. P. XXXI. a Samarobriua; unde in numeris vitium infedisse arbitris. Caesar L. II. B. G. C. 13. Bratuspantium præcipuum Bellovacorum oppidum esse perhibet; quod cum deinceps haud alibi memoretur, & Ptolemaeus Caesaromagus ejusdem gentis primam urbem nominet, non injuria viri erudit, Caesaromagus & Bratuspantium idem existimant, nunc Bellovacorum nomine insignitum. Wess.

LITANOBRIGA.] Vel Latinobriga. SML.
 LITANOBRIGAM M. P. XVIII.] Blandiniano Litanobrige M. P. XVIII. & in Neapolitano Litanobrige M. P. XVIII. Longoliano Litanobrige, & Litanobrige corrigi. SVR.

LITANOBRIGA.] Litanobriga codex Parisinus. Ph. Cluverius Vernolium ad Ifaram, Verneuil, in ejus sede ponit, neque hiliū diffidet Had. Valesii Notitia Gall., aliter tamen Mabil-

DVRONVM.

VERBINVM.

CATVSIACVM.

MINATICVM.

MVENNA.

DVROCORTO.

ITER A CAROCOTINO AVGVSTOBONAM M.P. CLIII. Sic.

JV-

Mabillonius L. IV. R. D. p. 337., quem vide.

WESS.

AVGVSTOMAGO.] Oppidum maximum Sylvanestorum. Ptolemaeo *Ratomagus*, sed mendose, ut arbitror.

SIML.

AVGVSTOMAGVM M. P. IIII.] In *Blandiniano* M. P. IIII. *Neapolitano* M. P. III. & in *Longoliano* IIII. & III. corrigi.

SVR.

AVGVSTOMAGO.] *Augustomago* Parisinus. Cusani MS. III. M. P. appingit. Solet hæc urbs in Notitiis Ecclesiasticis *crivitas Silvaneæ* appellari, cujus obscura vestigia in *Sentis* perdurant. Ceterum Ptolemaeum in hac urbe corruptum esse, Simlero Cluverius asserit L. II. Germ. A. C. 25. Verba Geographi ex Coisliniano MS. hæc sunt: *ἡ πόλις ἀπὸ ἀνατολῆς ἔσθ' ἀπὸ τῆς Σαρδάνου, ὅς ποτὶς ἀπὸ ἀνατολῆς ἔσθ' ἀπὸ τῆς Σαρδάνου* ubi *Subaneæ* videntur iidem qui *Silvaneæ*, & *Ulmantes* Plinii ex Harduini editione; jam si *Ulbaneæ* in Antonino invenirentur, quod diserte Harduinus emend. cx. i. ad L. IV. Plinii adfirmat, non equidem vereretur, Ptolemaeo *Sylvaneas*, & Plinio *Ulbaneas* restituere; verum illi nusquam sunt. Tamen Ptolemaeum eam gentem descripsisse, cujus primariam urbem examinamus, non dubitem: hinc consequens videtur, *Rhatomagus* in *Augustomagus* cum Cluverio esse mutandum; idque fidenter amplecterer, si *Augustomagi* nomen Ptolemaeo verius esse liqueret: nunc, donec istud comprobetur, expectabimus.

WESS.

SVESSONAS.] Jof. Simlerus M. P. xxi. addidit, quæ x. m. p. in libris nostris augentur: quia tamen xxi. m. p. non expleat spatium, quod *Augustam* Suesonum ab *Augustomago* sepat, propterea Ph. Cluverius L. III. Germ. A. C. 25. xxxvi. m. p. adposuit.

WESS.

ITER A BAGACO.] Cusani MS. *Iter ab Agaco Nerulorum*, Floardus L. I. Hist. Rhem. C. 1. ab *Agraco*, quod Georg. Colvenerius recte emendavit.

WESS.

DVRONVM.] Servare nominis reliquias *Doran*, vicus *Tirasi*, creditur; qui cum M. P. xxi. a *Bagaco* distet, numeri x. m. p. deesse videtur.

WESS.

VERBINVM.] Tabula *Vironum*, hinc adjuvanda: nam Had. Valefius in Notit. Gall. *Vironum* Tabulæ cum *Veroduno* confundens ipso itineris ductu confutatur. Oppidum, nostro tempore *Vervin* appellatum, præter obfidiones feralis *Ligæ* tempore sæpius toleratas pacificatio illuminat, qua inter Henricum IV. & Philippum II. pax coaluit. Numeri x. m. iusto minores sunt.

WESS.

CATVSIACVM.] N. Bergerius L. III. Viar. Mil. C. 39. *Chaux*, haud longe infra Monticornerum esse ait. *Divæus Carisiacum*, sed contra libros, legit.

WESS.

MINATICVM.] Tabula *Nintiaci* xxi. m. p. a *Verbino*, è quo Menso Altingius notis in Tab. MS. *Nimitiaci* format; cui quamvis hodiernum nomen *Nizi le Comte* favere videatur, nihil tamen finio.

WESS.

MVENNAM M. P. xviii.] In *Regio*, & *Longoliano* *Muenna* M. P. xviii. *Neapolitano* *Avennia* M. P. viii.

SVR.

MVENNA.] Cusani codex viii. m. p., Tabula ix. addit & *Auxennam* appellat: quod verius est & ab *Auxenna*, de quo ante, proxime remotum. Vid. Velferum in Tabulam. Ceterum in *Suritæ* nota *Regii* libri intemptiva mentio est, quippe ex quo omnia hæc exularunt.

WESS.

ITER A CAROCOTINO.] Habet *Blandinianum*. *Neapolitanum* A *Caracotino*; *Longoliano* a *Corocotino*, & *Caracotino* corrigitur. Neque hujus oppidi mentionem reperio.

SVR.

ITER A CAROCOTINO.] *Caracotino* est in editis & Parisinis schedis. Quo loci *Carocotinum* fuerit, in ambiguo est: P. Merula L. III. Part. II. Cosmog. C. 30. id cum Ptolemaei *Crocotono* & Tabulæ *Cronciatono*, quod, ut

Bbb 3

Crevat-

JVLIOBONA.
LOTVM.
LATOMAGO.
RITVMAGO.
PETROMANTALVM.

M. P. X.
M. P. VI.
M. P. XIII.
M. P. IX.
M. P. XVI.
LV.

Crevetur esse possit, incredibili audacia in *Cru-*
ciacordo pervertit, composuit; quem satis su-
perque distantia, quæ in Tabula inter *Crou-*
ciaconnum & *Juliobonam* interest confutat.
Ph. Claverius Had. *Valefio* approbavit, *Caro-*
cotinum esse *Crotay* ad ostium *Samaræ* & qui-
dem in ea fluvii ripa, quæ egredientibus dex-
tra est: in quam cogitationem nominum non
magna dissimilitudine virum eruditum impulsu
fuisse existimo: atque hoc facile paterer, si ce-
tera convenirent. Jam si *Carocotinum* eo loci
fuerit, oportet *Juliobona* Deppa sit; neque id
Cluverius negaverit: hoc vero nec numeri, ni-
mis angustii, nec veterum testimonia ferent.
Itaque illis assentiri malo, qui *Carocotinum*
ad *Sequanæ* æstuarium in *Portu Gratiæ*, *Havre*
de Grace, aut circa querunt. WESS.

JVLIOBONA M. P. x.] *Hujus oppidi ab*
amne Sequana ad Octanum in *Caleribus* *Lugd-*
nenfis provincia *Ptolemaeus* meminit. SVR.

JVLIOBONA.] Videtur esse *Ilebonne* sive
Lilebonne, & partim quidem ob distantiam,
quæ a numeris non longe abit; partim ob ve-
tustiores scriptores, quibus id cum *Juliobona*
componere libuit. *Ordericus Vitalis* L. XII.,
etiam a *Valefio* productus, *Caesarem* refert,
munitionem construxisse, quam *Juliam bonam*
vocavit, sed *barbara locutio Ilebonam corrupto*
nomine vocet: addo *Chron. Fontanellense* C.
10., quod *Erinhardum*, monasterii præposi-
tum, circa An. 1000 xxvii. basilicam *Arch-*
angelo Michaëli exædificasse refert, allatis
petris de Juliobona, castro quondam nobilissimo,
& firmissimo: dein post pauca: *hec namque ci-*
vitatis fertur, ædificato fuisse a *Gajo Julio Imp.*
Romanorum ante adventum *Domini*, dum *Gal-*
lias vastando circuiret. Taceo *Ptolemaeum* huic
positioni sese accommodare. WESS.

LOTVM.] Vel *Lojum* aut *Lolium*. SIML.

LOTVM M. P. vi.] *Habet Blandinianum*
exemplar. Neapolitanum *Lolium* M. P. vi. In
Longoliano *Lotum* M. P. vi. & *Lolium* corripi-
tur. SVR.

LOTVM.] MS. *Parifinus Lolium*; nec est,
qui præterea meminerit. WESS.

LATOMAGVM M. P. xiii.] *Blandinia-*
num *Latomago* M. P. xiii. *Neapolitanum* M. P.
xiii. *Longolianum* M. P. xiii. & xiii. cor-
rigit. SVR.

LATOMAGO.] Et hanc apud alios frustra
quæsi: sola *Peutingiorum* Tabula ejus videtur
commeminsse: habet *Ratumagum* & post
eam *Ritumagum* M. P. viii. Quia vero *Rotom-*
agum priore indicatur, propterea M. *Altin-*
gius *Itinerarii* versus mutatos ab imprudente
exscriptore arbitrat, & *Ritumagum* Tabula
in *Lotomagum* vertit, alteri ex altero succur-
rens. Mihi periculosum hoc videtur; præfer-
tim cum in *Ritumago* Tabula & *Itinerarii* MSS.
singulari concordia conspiciant. Forte ergo po-
tius fuerit, hanc *Latomagi* urbem ex Tabula
Rotomagum arbitrari, quam *Rotum* & *Rotumam*
recentiores vocitarunt: hoc *Annal. Bertin. An.*
1000 cxxli dabunt; illud *A&S. Richardi*,
a *Bollando* vii. Febr. magni operis publicata,
p. 76. Et tentoria fixerunt in ripa fluminis, quod
nuncupatur *Sigonna*, juxta urbem, quæ vocatur
Rotum; quibus gemina sunt in *Willibaldi* vita
C. 5. apud *Canisium*: est autem *Sigonna* his
scriptoribus *Sequana*. WESS.

ROTOMAGO.] Inter hoc & *Petromanta-*
lium in *Schudii* exemplari interponitur *Cas-*
erotium vel *Cesortium*, *Gesors*. SIML.

ROTOMAGVM M. P. viii.] *Manuscripta*,
& *Longoliano* *Ritumago* M. P. viii. & pau-
lo post eadem *Rotomago præferunt*. *Ptolemaeus*
in *Nerviis*, una cum *Bagano*, quod *Bagacum* esse
arbitramur, *PeQuay*: & in *Bellicocassis* ad
Sequanam est, & altera ejus nominis urbs, quam
esse arbitramur *mansionem hanc*. SVR.

RITVMAGO.] Tabula cum *Itiner.* editis
& scriptis libris hoc amplectitur; neque quic-
quam inter *Petromantalum* interponit; ut adeo
non injuria denuo suspicari liceat, *Aegid. Schu-*
dii codicem recentiore manu fuisse interpola-
tum. Distantia in *Veliocassium* oppidum *Lion*
vide.

LVTITIA.
MECLETO.
CONDATE.
AGREDICVM.
CLANVM.
AVGVSTOBONA.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. XV.
M. P. XIII.
M. P. XVII.
M. P. XVI.
ITER

videtur incidere; ne enim Rotomagum sit, Tabula facit. WESS.

PETROMANTALVM.] Infra Petromantalium: Tabula Petrum viaco M. P. XII. a superiore. Nomen urbi adhæsit a petra, cui accubas. Vulgo *Manie*. WESS.

LVTITIAM M. P. XVIII.] Blandinianum habet. Neapolitanum M. P. XVIII. Longolianum M. P. XVIII. & XVIII. corrigitur. SVR.

LVTITIA.] *Luceria* exemplar Fabricianum: alii *Lucitia*. Numeri videntur ex alio itinere x. M. P. augendi. WESS.

MECLETO.] Vel *Metheto* vel *Medeto*. *Metiofedum*. SIML.

METHETVM M. P. XVIII.] Ex Blandiniano, & Longoliano. Neapolitanum Medeto M. P. XVIII. SVR.

MECLETO.] Sic MS. Parisinus: *Medeto* Cusani codex, natum ex priore: sæpe enim evenit ut c & l in unam coalitæ d formarint, multaque conturbantur: ita Lib. Subnotat, in Julianum C. 4. Martii Mercatoris: *Quis scnicus turpio, vel durio, vel sanno professa licentia turpitudinis publice ista proferret?* ubi Garnierius miris modis æstuat, nec aliud ex *durione* nisi *Curionem*, nequissimum frugalissimi patris filium, de quo Valer. Maximus L. IX. C. 1., eruit. Tu si *clurio* aut *cluria* legeris, plana omnia videbis: *cluria* & *clura* est *αλῦρος* in Glossis, inde vero notissimum in omnes corpore atque animo pravos convicium est, ut *simis clarinumque pecus* appellentur: sin autem hoc nolueris, *durionem* hominem *duri* oris & *αδωροειδὸς*, qui in scena se obijcere alaparum contumeliis adfueverat, intellige, & de literis cl & d confusus P. Leopardum L. X. Emend. C. 25. vide. Nos eo, unde digressi sumus, redeamus. *Metheto* Fabriciano exemplari adscriptum est; *Meteglo* Tabula: ex qua turpi codicum discordia punctum omne auferet vulgata lectio; nam *Macedonense castrum* apud Gregor. Turonensem L. VI. C. 31. & *Macedo-*

nensis episcopus: *Macedone episcopum ordinare* in Epist. Leonis Senonensis ad Childebertum regem, ad eam quam proxime accedunt. Est autem *Melodunum*, *Melan*, Senonum oppidum in Sequanae insula, de quo Caesar L. VII. B. G. C. 58. *Metiofedum* ejusdem Comment. C. 61., quod Jos. Simlerus & Ill. Scaliger a *Meloduno* non distinxerunt, diversum hinc fuit, in *Melodon* quaerendum. Vid. Had. Valesii Notit. Gall. WESS.

CONDATE M. P. XII.] Habet Blandinianum exemplar. Neapolitanum M. P. XV. In Longoliano M. P. XII. & XV. corrigitur. SVR.

CONDATE.] Tabula cum pluribus manuscriptorum M. P. XV. addit, nec libuit illis discordare. Fuit ad confluentes Sequanae & Jonnae, ubi *Monstereau Fauryonne*, si Valesii conjectura fides est. WESS.

AGREDICVM.] Ia Schudii exemplari *Agedicum*. SIML.

AGEDINCVM M. P. XIII.] *Manuscripta* & Longolianum Agredicum M. P. XIII. ego Agedincum legendum contenderim, varia exemplarum scriptura permotus. Nam in sine vi. *Commentarii belli Gallici*, & in vii. C. 10. in *vetustis* exemplaribus Agedinci, Agentinci, & Agedincum legitur. Ptolemaeo in Senonibus *Αγδινεγ*. SVR.

AGREDICVM.] Ita veteres libri, pro *Agedincum*. Tabula minus corrupte *Agetineum*. Annal. Bertin. An. 1300. *Agedincum Senonum*. Nunc *Senones*, *Sens*, gentili nomine. WESS.

CLANVM M. P. XVII.] *Supra* Glani seu Clani (utrumque enim nomen illo itinere in *vetustis* habetur exemplaribus) sit mentio, quod in Salyis Galliae Narbonensis recensetur: quod longe ab hoc itinere distare video. *Manuscripta* & Long. hoc loco Clanum praeferrunt. SVR.

CLANVM.] Vere Surita; neque enim eadem esse oppida possunt. Quo nunc sit nomine, apertum non est. WESS.

AVGVSTOBONAM M. P. XVI.] *Vno consensu*

ITER A ROTOMAGO LVTITIAM VSQVE. M. P. LXXVII.

VGGADE.

MEDIOLANO AVLERCORVM.

DVROCASIS.

DIOVRO.

LVTITIA.

ITER A CAESAROMAGO LVTITIAM VSQVE. M. P.

PETROMANTALVM.

BRIVASARAE.

LVTITIAM.

ITER A IVLIOBONA MEDIOLANVM. M. P. XXXIII.

ITER

Sic.

M. P. IX.

M. P. XIII.

M. P. XVII.

M. P. XXII.

M. P. XV.

M. P. XLVI.

Sic.

M. P. XVII.

M. P. XIV.

M. P. XV.

sensu praefertur exemplaria vetusta & Longol. Augustobona M. P. XVI. Ptolemaeus Tricassium urbem Gallie Lugdunensis Augustobonam recenset, tamen in Græcis & latinis libris perulzatis non recte 'Avyeyßana' legitur: quod à vetusto interprete est animadversum.

SVR. AVGVSTOBONAM.] Affentior Suritæ Ptolemaeum emendanti; & tanto magis, quod Palatinus MS. 'Avyeyßana', Coislin. 'Avrestßana' praeferat. Scio Had. Valesium Augustomanam Ptolemaei probasse, & ea quidem ratione, qua Latini veteres manum bonumque pro eodem ponebant: at de mano, prisca Latinitatis vocabulo, Ptolemaeum cogitasse aut Gallos adeo elegantes fuisse, ut eandem urbem Augustobonam & Augustomanam ex ea causa appellarent, cras credam. Supra Tricasses sive Tricassis Itinerarii auctor appellavit.

WESS. ITER A ROTOMAGO.] Cusani schedæ M. P. LXXII. addunt; ceteræ cum vetustioribus editionibus M. P. LXXVII., quæ restitui-

mus. WESS. VGGADE.] Alibi hanc legere non memini. Videtur ad Sequanam fuisse, ubi Pont de Larche.

WESS. MEDIOLANO.] Tabula Mediolano Autercorum, I & s. confusis. Oppidum fuit Aulercorum Eburovicum, ut recte Caesari L. III. B. G. C. 17. dicuntur; male L. VII. C. 75. Aulerci Eburoves, sicuti a Valesio jam pridem est animadversum. Ammianus L. XV. C. 11. Mediolanum simpliciter appellat, in secunda Lugdunensi positum: Noutiz vero Ecclesiastica ci-

vitatem Ebroicorum aut Ebroicas, unde Evreux suos natales accepit. WESS.

DVROCASIS.] Cusani codex M. P. XXII. addit, recte Tabulæ numeris respondentia: mentio ejus est in lapidibus Ligorianis apud Gadium p. CLIII. 2.

DIS MANIBVS

T. AVIDIO. T. F. BLOSSO

DVROCASES

VETERANO. EX. COH. VII.

ibidem p. CLXXIV. 2.

DIS MANIBVS

L. LONGINO. L. F. MACERO

DVROCAS.

PRAEFECTO. PRAETOR.

paullatim urbis vocabulum contraxerunt, & Durcasnum castrum, Drocassque, unde Dreux, formantur. WESS.

DIOVRO.] Simlerus & Lugdunenses Diu- duro dederunt, sed MSS. inuitis. Alibi eam invenire non memini. WESS.

PETROMANTALVM M. P. XVII.] Praefertur eadem: cum supra Lutetiam Petromantalo M. P. XVIII. assignentur. SVR.

BRIVA ISARAE.] Vel Briga Isarae. Pontoyse. SIML.

BRIVANISARE M. P. XIII.] Summo consensu praefertur exemplaria: sed in Blandiniano distinctum est, ut due adpareant divisiones, ut videatur Brivam oppidum esse cognomento Isaræ flumi-

ITER A JVLI OBONA DVROCASIS. M. P. LXXVIII. Sic.
 BREVIODORVM. M. P. XVII.
 NOVIOMAGO. M. P. XVII.
 CONDATE. M. P. XXIII.
 DVROCASIS. M. P. X.
 ITER AB ANDEMATVNNO TVLLO LEVCORVM VS-
 QVE. M. P. XLIII. Sic.
 MOSA. M. P. XII.
 SOLIMARIACA. M. P. XVI.
 TVLLVM. M. P. XV.
 ITER

fluminis. Gregorius namque Turonensis Episcopus lib. vii. C. 10. magno incendio Basilicam B. Martini apud Briyam vicum ab imminenti hoste conflagratam fuisse perhibet: & apud Brivatensem vicum Avitum mortuum fuisse delatum: & Brivatensis Diocesis ab eo fit mentio. SVR.

BRIVA ISARAE.] Ita vetustiores libri, aut Isare. De situ nemo item Simlero movet: Isaram ferior ætas Hisam Esiamque nuncupavit; hinc Chron. inter Ducheni Normannica p. 5. Castrum statuunt super Hisam in loco, qui dicitur ad Pontem Isaræ, quod Alter anno committunt custodiendum: ubi Isaræ pons non alius est ac Briva Isaræ. Quam vero è Turonensi Gregorio Brivam Surita memorat, ea in Avernis fuit, de qua Savaronem ad Sidonii Carm. ult. adi.

WESS.

ITER A JVLI OBONA.] Parisinus numerum auget, M. P. LXXXVIII. exporrigens: est quoque, qui moneat, R. hic X. minus. WESS.

BREVIODORVM.] Vel Brigadorum. SIML. BREVIODORVM.] Tabula Brevoduro M. P. XVIII. a Juliobona. Videtur ad Sequanam, ibidem ponte junctum, fuisse.

WESS.

NOVIOMAGO.] Hujus qui meminerit, neminem novi. Tabula, quæ idem iter prosequitur, ejus loco Mediolanum Aulercorum habet. Cogitaveram de Noviomago Vadicastrum, cujus cum dubius sit situs, arbitrium aliis integrum relinquo.

WESS.

CONDATE.] Habet etiam Tabula x. M. P. a Durolacibus, & XII. a Mediolano Aulercorum; videturque Condé esse, circa ripam amnis Honi.

WESS.

AB ANDEMATVNO.] Blandinianum & Longolianum exemplar Antematuno præferunt, & Neapolitanum Andematimio. Ptolemæo in

Lingonibus Andematunon.

SVR.

ITER AB ANDEMATVNNO.] Parisinus Andematunno, nec Vaticanus aut Tabula dissident. Lingonum caput erat; unde in Notit. Ecclesiast. civitas Lingonum. Creditur in hoc lapide ejus esse memoria:

TI. CLAUDIVS. DRVSI. F.
 CAES. AVG. GER.
 MANIC. PONT. MAX.
 TRIE. POTEST. II. IMP.
 III. P.P. COS. II. DE
 SIGNAT. III.
 AND. M. P. XXII.

nam AND. versus ultimi Andematunnum ducit, pariter ut in Thes. p. CLIII. 5. similis columna, in Lingonum urbe reperta. Vide Trivultinas, quas vocant, memorias AN. CIOCCCCIV. Septemb. mense.

WESS.

MOSAM M. P. XII.] Mansionem ad Mosam fluvium designat: ut supra Evenum, & infra in citeriore Hispania provincia Gallicum; ut sit ad Evenum, & ad Gallicum flumen.

SVR.

MOSA.] Lugduni M. P. XIII., a nostris libris damnata, apposuerunt. Intelligitur vicus Mosæ pagi Bassiniaci, a fontibus Mosæ, quibus est vicinus, dictus, Mense in Bassigni. Vita Eustasii Luxoviensis C. 1. Venit ad quandam virum, nomine Gundeonem, qui eo tempore ad villam, quam Mosam vocant ob amnem in loco fluentem, morabatur; quibus gemina sunt, quæ Had. Valesius ex Salabergæ Vita exscripsit.

WESS.

SOLIMARIACA.] Salimariaca editus Lugdunen. & veterum librorum aliqui. Alii scriptores, quantum recordor, præterierunt.

WESS.

Ccc

VAR.

ITER AB ANDEMATVNNO CAMBATEM. M. P. CII. Sic.
 VARCIA. M. P. XVI.
 VESONTIONE. M. P. XXIII.
 EPAMANDVODVRO. M. P. XXXI.
 CAMBATE. M. P. XXXI.
 ITER AB ALAVNA CONDATE. M. P. LXXVII. Sic.
 COSEDIAE. M. P. XX.
 FANO

VARCIA.] Habet hanc Tabula, sed x. m. p. ab Andematunno. Altingius situm Varciae invenit in *Vercor*, vico ad Ararim.

EPAMANDVODVRO M. P. xxxi.] Epamanduoduro legitur in *manuscriptis* & *Longol.* *Supra itinere à Mediolano per alpes Grajas Argentoratum*, ex *Regio exemplari* Epamantadurum *adjecimus mansionem, quæ in reliquis libris deerat, & vetustis, & per vulgatis eadem quæ illo itinere à Vesontione Epamantadurum xxxi. m. p. assignantur.*

EPAMANDVODVRO.] Lugduni M. P. xxxiii. addiderunt, sed vetustis libris & Tabula inuitis. Suritæ nota non convenit illis, quæ *supra* notaverat.

CAMBATE.] Ita hoc loco MSS. : est quocumque in Tabula *Cambete* M. P. XXVIII. ab Epamanduoduro: M. Altingius diversam & prorsus aliam a ripensi, quam ante habuimus, esse censet: Tabula haud dubie illi favere videtur, sed vitio magis exscriptoris quam consulto: is Atrialbinum & Cambetem intemptive duplicavit, & a Rheno in mediterranea transfudit: atque hoc, ut taceam, non esse simile vero, in xlii. m. spatio binas Cambetes & Atrialbino fuisse, numerus m. p. utrobique Atrialbino & Cambeti additus confirmat. De utraque mansione alias egimus.

ALAVNA.] Forte est *Laudunum*. *Laon.*

ITER AB ALAVNA.] Hoc, *Alaunio* Suritæ, unde venerat, ablegato, restituimus, editis scriptisque libris obsecuti. Simleri *Laudunum*, quod nuni & scriptores mediæ ævi *LVGDVNVM CLOATVM*, quo de Jac. Sirmondus ad Capitul. Carol. p. 46., vocant, perperam cum hac comparatur, ut Had. Valesius jam docuit: fuit enim in *Aremoricis*, & si vir eruditus verum vidit, ubi nunc *Kemper Corentin*. Est & in Tabula *Alauna*, verum alia atque hæc: nisi si ordo itinerum, quod suspicor.

ibi sit perturbatus.

COSEDIAE.] *Cosedie* vel *Cosedia*. *Cussia.* *Siml.*

COSEDIAS M. P. xx.] In *Blandiniano* & *Longol.* *Cosediae* m. p. xx. & in *Neapol.* *Con-* *Svr.*

COSEDIAE.] Plerique librorum *Cosedie*, *Cusani* tamen *Cosedie*. *Henbont* Valesio. *Wess.*

FANVM MARTIS M. P. xxxii.] *Supra alia mansio designari videtur, quæ Ad Martis vocatur.* *Svr.*

FANO MARTIS.] Sæpe pagi *Fano Martensis* in rebus Francicis mentio fit, sed id fanum isque pagus longius hinc femorus fuit; locatur enim pagus *Fano Martensis ad fluvium Helpra* in *Diplom.* apud *Henschenium* ad x xv. Martii magni operis Sanctior., prætereaque *Folcuinus* in *Gest. Abbat. Lobeisium* C. i. *Spicilegii D'Achery* p. 731. *Hannoniam* a flumine alluente *Hanau* pagum *Fanomartensem* appellari ait. Valesio in *Notit. Gall.* hoc *Martis Fanum* vicus est *le Temple*. Tabulæ *Fano Martis* quoque inest.

FINES.] Indicantur *Rhedonum fines*. *Wess.* *CONDAT.* *Rhedonum* caput erat, *Prolemæo* non ignotum: serior ætas *Rhedones*, unde *Rennes* nunc superest, appellavit. *Rhedones* præter alios *Plinius* habet *L. IV. C. 18.*, illisque *Diablintos*, qui *Caesari Diablintes*, jungit, de quibus cum magna *lis Sampsonem* inter & *Had. Valesium* fuerit, liceat hoc præter viam mihi observare, *Diablintes* seriore tempore in pago fuisse *Cenomanico*: id liquidissimo traditur in *Actis Pontific. Cenomanen.*, quæ *Analectis* inseruit *Mabillonius*, C. i. nec hoc tantum, sed & *oppidum Diablintis juxta ripam Arœnat fluvii* fuisse in *Tessam. Berti-* *chramni* p. 263. *Analect.* *Edit. Nov.*, quibus ejus situs signatur.

ITER DE ITALIA IN HISPANIAS.] Hæc verba, quod ex editis & *manuscriptis* *exula.*

FANO MARTIS.
AD FINES.
CONDATÉ.

M. P. XXXII.
M. P. XXVII.
M. P. XXIX.

DE ITALIA IN HISPANIAS.

A MEDIOLANO VAPINCVM TRANS ALPES COTTIAS,
MANSIONIBVS SVpra SCRIPTIS. M. P. CCLV.
INDE AD GALLECIAM AD LEG. VII. GEMINAM. M. P.
DCCCCLXXV. Sic.
ALA-

exularent, inducenda existimavimus. WESS.
M. P. CCLV.] Recte in hunc numerum sum-
ma exemplaria consentiunt, & numeri mansio-
num, quae pagina CCCXXXIX, à Mediolano per
Alpes Cottias Vapincum usque ducuntur: quibus
à Mediolano toridem CCLV. M. P. confici reperies.

Syr.

GALLITIAS.] Vel Galletiam vel Gallaciam.

SYML.

INDE AD GALLECIAM.] Habet exem-
plar Blandinianum. In Neapolitano à Condate
mansione ad eam distionem Geminam desunt
tituli partes. Habet enim Condate M. P. XVIII.
Geminam M. P. CCCCCLXXV. Sic. In exempla-
ri Hieronymi Pauli Barcinonensis, viri doctissimi,
qui libello, quem edidit de fluminibus, & mon-
tibus Hispaniarum, hac earum provinciarum
itineraria adnexuit, cujus posthac rationem ducemus,
Inde Gallias Leg. VII. Geminam M. P. DCCC-
LXXV. Sic. Longol. Inde ad Galletiam ad leu-
gas VII. Geminam M. P. DCCCCLXXV. In
Galleciam vero usque citerioris Hispania regio-
nem perducit in ultimis terris sitam, cum ad fi-
nem hujus itineris pervenerimus, indicabitur.
Illud tamen interea admonere aequum videtur,
Strabonem L. 3. p. 160. duas vias proposuisse,
quibus itinera in interiores Hispaniarum regiones
perducerentur à Pyrenaeis montibus, & Pompeii
Magni tropicis. Initio unam eandem fuisse viam,
sed primo mari proximam, quae in Beticam du-
ceret, & eandem à mari longinquam reddi, pre-
sertim ubi ad Occasum spectat. Idem docet etiam
eam à Pompejanis monumentis Tarraconem
perducit, & inde litus legendò Dertofam, Sagun-
tum, Setabim perducit, ac deinde sensim à mari
discedere, & Castalonem perducit, & in intimas
atque ultimas regiones penetrare. Ea via ab An-
tonino postea perstrabitur. Hac autem quae pri-

num proposita est, Tarraconensem provinciam
prope omnem, quae longinquior est, dimittitur, quae
ab Tarracone Ilerdam deflectionis, ad Astures
usque perducitur.

Syr.

INDE AD GALLECIAM.] Membranzæ
Cusani Gallias, alii Galletias aut Gallaciam, quo-
rum postremum mediæ ævi scriptoribus placuit;
Poëta Saxo Annal. Caroli M.

Ex quibus unus erat Hadesofus nomine dictus,
Qui rex Asturiae Galliciaeque fuit.

& eo antiquior Martinus Dumienfis in Epitaphio:
Pannonius genius, transcendens æquora vastæ,
Galliciae in gremium divinis nutibus actus:

WESS.

AD LEG. VII. GEM.] Ad Leugas VII. Ge-
minam Lugduni vulgarunt; MSS. tamen ple-
rique ad Leg. VII. Geminam, quæ Ptolemaeo
ΛΕΓΕΓΝ Ζ ΤΕΡΜΑΝΙΚΗ, solito ejus in libris
peccato, sed quod Resendius Epist. ad Kebe-
dum p. 216. Vasaacus Chron. Hisp. An. CVI.
atque alii cluerunt. Est VII. hujus Legionis in
monumentis Hispanicis frequens memoria,
ut in Theop. p. CCLX. I.; quæ cum hic castra
haberet, evenit, prorsus ut ad Rhenum & Da-
nubium, ut in urbem ea excrescerent: atque
huc referunt Tertullianus ad Scapulam verbae-
nam & nunc à praefide Legionis & a praefide Mau-
retania vexatur hoc nomen, sed gladio tenui: me
tamen invito; vix enim induci possum, ut cre-
dam Tertullianum, per Legionem, nullo addi-
to titulo positam, VII. in Gallacia voluisse
intelligere; praesertim cum in Africa Legio
non deesset, quæ a lectoribus accipi posset:
nam Lambesae in Numidia Legio III. Augusta
tendebat, a Ptolemaeo L. 4. C. 3. & Dionem
Castro L. LV. p. 645. memorata. Equidem
Ccc 2

Præfi-

ALAMONTE.
REGVSTVRONE.
ALAVNIO.
APTA IVLIA.
CABELLIONE.
ARELATE.
NEMAVSVM.

M. P. XVII.
M. P. XVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXII.
M. P. XXX.
M. P. XVIII.
AM-

Præsidem Legionis ejus præfectum sive præpositum, & legionis quidem in Africa militantis, à Tertulliano designatum, quamquam titulo paullo insolentiore, putavero: simili sententia Imp., qui res humanas administrat, rebus humanis præses Senecae Confol. Polyb. C. 31. dicitur; & de se Pompejus apud Lucanum L. II. 538.

———— Jamjam me præside Roma
Supplicium, poenamque petat. ———

WESS.

ALAMONTEM M. P. XVII.] *Manuscripta & Longol. & Hieron. Pauli Alamonte M. P. XVII. cum supra pag. CCCLII. Alabontem præferant: & à Vapinco M. P. XVIII. adsignentur. SVR.*
REGVSTVRONEM M. P. XVI.] *Habent manuscripta & Longolianum auferendi casu. Exemplar Hier. Pauli Regustorone M. P. XVI. Supra Segusteronem legitur. SVR.*

NEMAVSVM M. P. XVIII.] *Habent manuscripta, & Longolianum. Exemplar Hier. Pauli M. P. XXVIII. Nemaufum Plinius L. 3. C. 4. & Ptolemæus Volcis Arecomici contribuit. SVR.*

NEMAVSVM.] *Coloniæ fuisse nemo dubitat: singularis tamen titulus est, quo in veteri monumento, ex Ligoriansi schedis hausto, ornatur apud Gadium p. x. l. 2. COL. ARICOM. NEMAVS. VOLCA. AVG. NEPT., i. e. Colonia Aricomorum Nemaufus Volcarum Augusta Neptunia, quod epigramma si fidele est, oportet ordo verborum sit mutatus: fuit enim Volcarum Arecomorum metropolis. Ceterum Parisinus M. P. XVIII. addit. WESS.*

AMBRVSSVM M. P. xv.] *Oppidum insigne, & tamen prisce Geographis non commemoratum. SVR.*

AMBRVSSVM.] *Habent reliqua Itineraria, quorum Hieros. Ambrosio M. P. XV., Tabula Ambrusum. Had. Valefius, nominis quædam*

conformatione inductus, S. Ambres esse jussit; cui tamen situs obest: nam Nemaufus Montispessulanum profecturus S. Ambres non adeunt, estque adeo extra militarem aggerem. Guil. Catellus L. II. Hist. Langued. C. ult. distantiam incidere ait in Lunel le Vieil, Altingius in fanum S. Omieræ. WESS.

SEXTATIONE M. P. xv.] *Sextatione legitur in manuscriptis & vulgatis, & hoc, & sequenti itinere, præter Bandinianum, in quo postea Sextantione legitur. SVR.*

SEXTATIONE.] *Rectius infra Sextantione. Theodulphus Paraenisi ad Judic. 9. 132.*

*Inde Nemaufacas sensim properamus ad arces;
Quo spatiosa urbs est, resque operosa satis:
Hinc Madalona habuit levam, Sextantio dextram;*

Hic scabris podiis cingitur, illa mari.

ubi podia scabra saxa sunt, quibus Sextantio erat incinctus. *Sostantione* est in Itin. Hieros., vocabulo vitiosiore, sed proxime ad *Soustantion*, quo nomine nunc vicus est in agro Montispessulano, accedente: hinc *Sustantionensis* Comitatus, de quo præter Catellum vide Pet. de Marca L. II. Conc. Sacerd. & Imp. C. 3. §. 3. accurate disputantem. WESS.

FORVM DOMITI M. P. xv.] *Forum id esse videtur ubi Neronis cognomentum Ptolemæus attribuit: ex gente enim Domitia due familiae celebres claruerunt Calvinorum, & Acnobororum, à qua genus ducebat Nero Imperator. Sueton. in Nerone C. 1. SVR.*

FORO DOMITI.] *Plures MSS. cum Lugdunensi edito Foro Domini, turpi vitio. Fori hujus positio dubia est: non est Forum Neronis, quod, quamquam non longe hinc fuerit diversum, a Lutevani disjungi non potest ob hæc Plinii L. III. C. 4. Lutevani, qui & Foroneronenses: habet Ptolemæus aliud Neronis forum cis Rho;*

AMBRVSSVM.
SEXTATIONE.
FORO DOMITI.
ARAVRA SIVE CESERONE.
BETERRAS.
NARBONE.
SALSVLIS.

M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. XVI.
M. P. XXX.
AD

Rhodanum, quod huc nisi vanissima opera transferri haud quitum est. Guil. Catellus, quoniam *mutatio* in Itin. Hieros. dicitur, obscurum fuisse vicum, cujus memoria interciderit, existimat; quæ tamen ratio parum firma est; nam & oppidis *mutationem* id Itiner. sæpe præponit. Valeus ex intervallo Frontiniacum *Frontignac*, vino suo illustre, ad stagnum maritimum esse decernit; cui & nos, donec certiora producantur, accedemus.

WESS.
ARAVRAM SIVE CESERONEM M. P. XVIII.] *Hoc loco due mansiones, aqua distantia, proponuntur, Araura, sive est Arauris fluvius, aut Cesero. Strabo L. 4. p. 182. Atacem fluvium ex Cemmeno monte in mare deferri, & Obrim, & Araurim memorat. Pomponius lib. 2. C. 5., ex Cebennis demissum Araurim juxta Agatham, & secundum Bleterras Obrim fluere perhibet: ut apud Plinium lib. 3. C. 4. ex Pomponio legendum sit Arauris non Araris: quamvis in vetustis Plinii exemplaribus Araris legitur: Araurii fluminis ostium Ptolemaeus juxta Agatham urbem constituit: Ceseronis mansionis infra sit, sequenti itinere, ab Antonino mentio. Plinius L. 3. C. 4. in Volcis Testofagibus Ceseronem, & Carpentoracte constituit urbes: & in eadem regione Ptolemaeus Keosip.* SVR.

ARAVRA.] Non ex vero Surita duas esse mansiones arbitratur: Cesero eadem ac Araura est, ita dicta, quod Arauri fluvio esset adposita. Vita S. Tiberii: Et subito apparuerunt fluvium, qui dicitur Araur, in vico, qui vocatur, Ceseri. Nunc a S. Tiberio S. Vberi nuncupant. Id vero bene, quod Plinio Araurim restituerit; quod idem factum deinceps est ab If. Vossio ad Melam L. II. C. 5. & Harduino atque aliis. In Strabone Xylander *Agavevæis*, fluvii nomine syllaba austiore, edidit. WESS.

BETERRAS M. P. XII.] *Habent manuscripta & vulgati libri. Straboni libro III. p. 184. Βεττῆρας πόντος. Plinii vetustis omnibus exemplari-*

bus lib. C. 4. Beterræ Septimanorum. Ptolemaeo in Volcis Testofagis, Βεττῆρας. SVR.

BETERRAS.] *Beteras Vaticanus; in quo urbis cognomine scribendo multifariam variatur: SEPT. BAETERR. est in lapide Theop. p. CCLXXII. 10. Strabonis vetus & verior lectio fuit BAITEPA; Stephano BAITAPPA: Theodolpho Paraen. Y. 135. Beterre sive Beterris dicitur:*

Linquimus & nosmet testâ Beteris habenti.

Apollinari Sidonio L. IX. Ep. 10. *Biterrensis urbs*, numis autem BHTHPFA; quamquam de numis lis est ob Harduini, ad Syriæ urbem transferentis, dissensum: fecero equidem cum illis, qui hic procusos censuerunt: nam & rudior numorum forma, & figuræ, Hispanicis persimiles, id postulant; nec propterea tamen omnibus *Beteras* inculcavero; discederunt enim in syllabæ primæ sono. Vid. Holstenium ad Stephan. & Theaur. Fridericianum C. 5.

WESS.
NARBONE.] XVI. M. P., seu parafangis IV. a Beterrensi urbe Benjamin Judacus Itiner. p. 4. semovet. Theodolphus Paraen. Y. 137.

Mox sedes Narbona tuas, urbemque decoram Tangimus.

Vide Sidonii Apollin. Carmen, cui Narbonem inscripsit.

WESS.
SALSVLAS M. P. XX X.] *Strabo L. 4. p. 182. juxta Ruscinoem, lacum esse, & agrum, quem alluit, paululum supra mare, salinis repletum, & xispis & xispis & xispis, mungiles fossiles habet, cujus rei Aelianus ex Polybio mentionem fecit. Is lacus à Pomponio Mela L. 2. C. 5. & Antonino Salsula cognominatur; ac celebre nomen retinet.* SVR.

SALSVLIS.] *Salsas senescentis Latinitatis Diplomata appellat; nec alio nunc temporis*

AD STABVLVM.
AD PYRENAEVM.
JVNCAIA.
GERVNDAM.
BARCINONE.
STABVLO NOVO.

M. P. XLVIII.
M. P. XVI.
M. P. XVI.
M. P. XXVII.
M. P. LXVI.
M. P. LI.
TAR-

notæ nomine sunt. Polybii de fossilibus piscibus verba servavit Athenaeus L. VIII. Deipn. C. 2. Nonium quoque adi Hispan. C. 92.

WESS.

AD STABVLVM M. P. XLVIII.] *Manuscripta, & vulgata praferunt: quæ si vera est dimensio, apparet non recto itinere Saltum Pyrenaei petere, sed alio iter desecti, neque ea via Ruscinonem perducere: quæ urbs in sequenti additur itinere.*

SVR.

AD STABVLVM.] Numeri m. p. nimium sunt; neque enim tantum est Narbonem inter & Pyrenaeum intervallum. P. de Marca L. I. Marcae Hispan. C. 11. hoc *Stabulum* eo fuisse situm, quo *Boulou*, pendit; is autem locus m. p. XXVIII. a *Salvulis* abest.

WESS.

AD PYRENAEVM.] Mansio ea est, quæ sequenti itinere *Summi Pyrenaei* titulo, quod in montis illius summo vertice esset, nobilis est. *Portum* nostra ætate vocant, a priore mansione v. tantum m. p. diversum, quæ propterea P. Marca in suam sedem restituenda existimat.

WESS.

JVNCAIAM M. P. XVI.] *Strabo* L. 3. p. 160. cum *Emporiarum urbis*, & *Emporien-* sis portus mentionem fecisset, interiorum agrum, cum aliarum rerum, tum etiam sparti *seracem* habere memorat: qui vero inutilior esset, ac tenuis, juncum producere: ut etiam *Juncariam* campum appellent. *Ptolemaeus* in *Indigetibus populis*, qui *primi transverso Pyrenaeo* advenitur, *Decianam*, & *Juncariam* constituit: exstatque ejusdem nominis oppidum.

SVR.

JVNCAIA.] Est utique in campo *juncario* ejusdem nominis oppidum, sed v. m. p. *summo Pyrenaeo* semotum. Distantia, quæ hic signata est, incidit in *Ficarias*, *Figuerre*, ut idem P. Marca L. II. M. H. C. 19. ostendit. Fuit simili nomine in *regno Septimaniae*, territorio *Magalonensis*, locus *Juncarias* vocatus, ubi *Arnusti Narbonensis Archiepiscopi* tempore An. 1000. synodum celebratum fuisse acta docent. WESS.

GERVNDAM M. P. XXVII.] *Bland. & Longol. m. p. XXVII. sed hoc XXVII. corrigitur. Neap. & Hier. Pauli m. p. XXVII. Indigetum celebre oppidum est, quod nomen retinet.*

SVR.

GERVNDAM.] XVII. m. p. Cusani codex itidem addit: tamen *Tabula vulgaris* numeros mavult. Vid. *Nonii Hispan. C. 89.*

WESS.

BARCINONEM M. P. LXVI.] *In Bland. Barcenone m. p. LXVI. Neapol. Barcenona m. p. LXVII. Hier. Pauli Barcenone m. p. LXVII. Longol. Barcenonem m. p. LXVI. & LXVII. corrigitur. Exstant complures lapides vetusti ea in urbe, quibus Barcinonenses describunt. In maritimis Rusi Fests, Barcilonum amœna sedes ditium, legimus: Urbs est Laletanorum, qui male in Ptolemaei libris, in maritima & mediterranea regione *Λαλτανοί*, pro *Λαλτανοί* describuntur.*

BARCINONE.] *Membranaceus Cusani liber m. p. LXXVII., reliquis LXVII. m. p. amplexis, adponit. Qui labente Imperio scripserunt, varie urbis titulum extulerunt: Prætextatus ab Spanis de Barcelona est in Hilarii Fragm. Histor. p. 1292., neque Idatius in Chron. An. xxii. Honorii Imp. dissentit: urbs,*

Quam Barchinonam prisca dixere Latini,

Ermoldo Nigello L. I. Gest. Ludovici Pii; urbs, *Barcinona* cui nomen Saxoni poëtae *Annal. Caroli M. An. 1000. c. xvii.* & *his Barchinonæ* Olympiodoro apud Photium Cod. 1. xxx. p. 187. mitto alia, quæ mihi in mundo sunt. In literatis lapidibus ornari his titulis solet: COL. F. I. A. P. BARCIN., i. e., ut bene P. Marca L. II. M. H. C. 14., *Colonia Faventia Julia Augusta Pia Barcino*; sic enim plene legitur in monumento apud Gudiū p. xxvi. s. & lvi. 1.

WESS.

TARRACONE.] *DOMO TARRACONE*, sculptoris opinor peccato, est in lapide apud Gudiū p. c. 9. Quæ vero urbis originem & dignationem spectant, ex *Nonio Hispan. C. 85.*

& il-

TARRACONE.
ILERDA.
TOLOVS.
PERTVSA.
OSCA.

M. P. XXIII.
M. P. LXII.
M. P. XXXII.
M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
CAE.

& illustris Parisienſium epiſcopi Marca Hiſpan.
L. II. C. 10. peti poſſunt.

WESS.

ILERDA.] Strabo L. III. p. 161. Ilerdam
Tarracone ſtadiis cccclx. ſemovet; quod
intervallum non male numeris Itinerarii con-
gruet, ſi quæ de Strabonis ſtadiis alias dixi, ob-
ſerventur. Situm egregie expinxit Lucanus L.
IV. 11.

*Colle tumet modico, lenique excrevit in altum
Pingue ſolum tumulo: ſuper hunc fundata ve-
ruſta*

*Surgit Ilerda manu; placidis pralabitur undis
Heſperios inter Sicoris non ultimus amnes.*

Auſonii tempore in deſectis juga per ſcrupuloſa rui-
nis, ut ex Epiſt. ad Paullinum liquet, fuit; quia
tamen Ludovicus Imp. illam evertiſſe ab Ano-
nymo vitæ ejus ſcriptore p. 346. Edit. Pithoea-
nae traditur, in aperto eſt, eam deinde fuiſſe
inſtauratam.

WESS.

TOLOVM M. P. XXXII.] *Manuſcripta,
& vulgata exemplaria Tolous M. P. XXXII. præ-
ferunt; & cum ſecum hoc iter per celebres & ma-
xime notas urbes peragatur, hæc manſio, quæ inter
Ilerdam, & Pertuſam conſiſtitur, & in Iler-
getibus ab Antonino conlocatur, mihi incognita
eſt. Neque media itineris via, oppidum exſtare
video, quod huic applicare manſioni certo audeam,
præter Montionem fertilis agri, & aprici ſitus,
oppidum, prope Cingæ ripas ſitum, cui collis
imminet, à quo nomen ſumpſiſſe videtur, con-
ventibus Regnorum Aragoniæ, & Valentini, &
Principatus Catalonia celebrem ſedem. Ilerda
Montionem nunc Leuze noſtræ vi. aut vii. adſig-
nantur, quæ XXXII. M. P. aut æquant, aut ſu-
perant.*

SVR.

TOLOVS.] Ita cum præcis editionibus
membranæ codices. Situm ejus Surita ap-
probavit P. de Marca L. II. M. H. C. ult.

WESS.

PERTVSA.] Vel *Percula.*

PERTVSAM M. P. XVIII.] *Nomen id op-*

*pidum retinet ad Canadris fluvii ripas ſitum;
itinere quo Montione Oſcam perducitur: Apud
Ptolemæum forte Berguſia, pro Pertuſa.*

SVR.
PERTVSA.] Cuſani & Pariſinae ſchedæ
Percula edunt; ceteræ *Pertuſam* aut *Pertuſa*.
Sitne vero eadem ac *Berguſia* Ptolemæi, in
dubio eſt: nam & poſitionis incertæ ea Geogra-
phi eſt *Berguſia*, & *Berguſiorum* ſeu *Barguſio-
rum* fuit caput: ſi itaque *Pertuſa* verum man-
ſionis ſit nomen, *Berguſia* eſſe non poterit,
quippe a *Berguſiis* dicta, cum *Pertuſorum* lon-
ge alia ſit origination, ut ad Africæ Itiner. p. 45.
patefactum eſt. Illuſtri Pariſienſium epiſcopo
Berguſia eadem ac *Balbaſtrum* eſt, *Pertuſa* vero
Antillon.

WESS.

OSCAM M. P. XVIII.] *Celebris hæc Iler-
getum urbs: quæ in vetuſtis nummis Vrbs victrix
cognominatur: & ejus nomen à Livio toties eſt
repetitum in Triumphis, qui ex devictis Hiſpania-
rum nationibus deportabantur: in quorum ſpoliis,
& ſignati, & Oſcenſis argenti ſit mentio. Præ-
terea Plutarchus auctor eſt, Sertorium eam urbem
delegiſſe, in quam filii Principum virorum, Hiſpa-
niarum obſides, ſtudentium ſpecie, accitiſſis diſci-
plinæ magiſtris, mitterentur.*

SVR.

OSCA.] Sertorium Oſcæ ſuorum fraude
fuiſſe oppreſſum receptiſſima multorum eſt
opinio, ex Velleio L. II. C. 30. & Strabone
L. III. p. 161. derivata: ille Sertorium *Etoſcæ*
inter cœnam intereritum memorat; hic *Italevz*.
ſ. *Idryz*. Velleio Oſcæ Cl. Pureanus & Straboni
cō *Oænz*, eruditiorum plaudente cavea, reſſi-
tuit. Viſum tamen P. Marce eſt L. II. M. H.
C. 26. Patriculi patrociniū proſiteri, & *Etoſcæ*
tueri, in Strabone vero cō *Italevz* reſingere;
quod merito demiraberis; neque enim utrum-
que verum eſſe poterit. Fac *Ileoſcam* urbem
paullo ante a Strabone recte commemorari,
proptereane, ubi de Sertorii nece agitur,
recipienda erit? adde *Italevz* a veſtigiiſſiſtina
ſcripturæ nimium quantum recedere. Ego Pu-
teani partibus acceſſero; præſertim cum Pu-
tarchus innuat, Sertorium Oſcæ viſa fuiſſe
everz.

CAESARAVGVSTA.
CASCANTO.M. P. XLVI.
M. P. L.
CA-

eversum & privatum. Ceterum Strabonis ita-
dia 10XL. a M. P. Itiner. proxime abfunt.

WESS.

CAESARAVGVSTAM M. P. XLVI.] *Manuscriptis & Longol. Caesarea Augusta M. P. XLVI. in Bland. infra Caesaraugusta. Hier. Pauli excusit libri Caesareae Augustae M. P. XLVIII. & arbitror non ex vetustis libris, sed de suo, duo miliaria adiectisse: ut Leugis nostris aqua miliarium mensura constitueretur, qua mihi minime videtur à veteribus libris deterguenda. Jam vero Caesaraugustam scribendum esse, vetusti nummi testantur: & Aurelii Prudentin carmen in hymno, de martyribus Caesaraugustanis:*

Caesaraugustam vocitamus urbem.

Ex compluribus nummis inscriptiones adponemus. In nummis aeneis Augusti duobus vexillum erectum hasta in base adfixa visitur, quod signum erat deducenda colonia, ut secunda in M. Antonium Philippica Cicero docet, his verbis C. 40. Vt vexillum tolleres, & aratrum circumduces: In uno eorum adparet Augusti effigies, & hic titulus DIVI F. deest enim in terrimento nummi nomen AVGVSTVS: & in averfa nummi parte, qua Vexillum propositum est, CAESARAVGVSTA L. CASSIO. CN. FEN. IIIVIR. & in altero circum Augusti effigiem AVGVSTVS DIVI F. & averfa parte vexilli, CAESARAVGVSTA M. POR. CN. FAD. IIIVIR. qua nomina duumvirorum in aliis etiam nummis leguntur, qua civica corona sunt circumplexa. In aliis majoris notae nummis AVGVSTVS DIVI F. & averfa parte, qua aratrum deducenda colonia circumducitur, tauro & vacca sub jugum missis, ut Varro auctor est, & ab urbando urbium nomen colonis inditum, qui mos ab urbis Romae aratro circumducto deductus fuit, CAESARAVGVSTA. Q. LVYATIO M. FABIO IL. AVGVSTVS DIVI F. COS. XI. DES. XII. ET CAESARAVGVSTA. C. ALIARIO. T. VERRIO IIIVIR. IMP. AVGVSTVS. XIV. CAESARAVGVSTA. M. PORCI. CN. FAD. IIIVIR. IMP. AVGVSTVS TRIB. POTÉS X. ...

Numantiam à Caesaraugusta ccc. stadiis abesse Strabo perhibet L. 3. p. 162.

SVR.

CASCANTVM M. P. L.] *In manuscriptis & Longol. Cascanto M. P. L. & male in Hier. Pauli libris M. P. XXVIII. Plinius regionis Vescitaniae Latinorum veterum recenset lib. 3. C. 3. Cascantenses. Ptolemaeo item; nam in Valconibus Baccyrtos libri vulgati edunt, pro Kascyrtos. Vetustus interpres Castontum vertit. In Tiberii Caesaris nummo. TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. & in averfa parte supra tauri effigiem MYNICIP. & infra CASCANTVM. Hodie nomen retinet.*

SVR.

CASCANTO.] Verum fuisse vatem Surtam Palatinus codex, Kascyrtos praefrens, testimonio est. *Cascantenses, Calaguritanos, Virgilienses & Tricienses* jungit Hilarus Pontifex in Epist. ad Ascanium.

WESS.

CALAGVRRIM M. P. XXVIII.] *Blandinianum Calagorra M. P. XXVIII. & item Longolianum. In Neapolitano Calagurra M. P. XXVIII. & Hieron. Pauli Calagurrae M. P. XXVIII. Strabo L. 3. p. 161. Vaconum urbem Calagurim commemorat. Plinio duplices Calagurritani, qui Nassicci cognominabantur & ad Ilergetes pertinebant, & Fibularenfes ex Calagurri Vaconum urbe: qua hoc itinere collocatur. Ultra earum nobilis sit Fabio Quintiliano alumno, neminem arbitror affirmare posse. Divus Hieronymus ex Eusebii chronico: Quintilianus Hispania Calagurritanus, primus Romae publicam scholam tenuit, & salarium è fisco accepit, & claruit: Vigilantium in adversarii odium idem Hieron. propter nomen viculi, mutum Quintilianum adpellat. Ausonius in commemoratione Rhetorum Burdigalensium, ita inquit:*

Primus Burdigalæ columen dicere Minervi,
Alter Rhetoricæ Quintilianæ togæ:
Adferat usque licet Fabium Calagurris alu-
num,
Non sit Burdigalæ dum cathedra inferior.

Paulinus eidem Ausonio,

Mon.

CALAGVRRRA.
VERELA.M. P. XXIX.
M. P. XVIII.
TRI-

Montanamque mihi Calagorrim, & Bilibilim
acuris
Pendentem scopulis, collemque jacentis
Ilerdæ
Exprobris, velut his habitem laris exul &
urbis.

Hanc itinerarii urbem innuit Aurelius Prudentius
Peri Steph. l. 5. 537. quando hæc Calagurris ad
Iberum sita est in Vasconibus; Nos Vasco Hi-
berus dividit Binis remotos Alpibus Trans Cot-
tianorum juga, Trans & Pyrenas ninguidos,
Festus Avienus in Jambis: Hiberus inde manat
amnis, & locos fecundat unda. Plurimi ab
ipso ferunt dictos Hiberos, non ab illo flumine,
Quod inquietos Vasconas prælabitur. Recte er-
go Prudentius Hiberum Vasconem appellat,
quod Vascones præterlabitur: sed ab Antonio
Nebrißensi non recte, dum ea carmina expli-
cat, Hiberum in Vasconibus oriri proditur; ori-
tur enim, ut manifeste compertum est, & Strabo
ac Plinius testantur, haud procul oppido
Julobriga in Cantabris; & per medios Autri-
gonas delapsus, Berones ac Vascones per-
means, Aedetanos ab Ilergetibus dirimit, at-
que Ilergaones præterfluens in mare eorum
regione devolvitur: neque vidit Calagurrim
innui, quam alibi Prudentius suam vocat. Al-
terius urbis Calagurritani à Caesare primo
belli civilis Commentario C. 60. memorantur, quos
Oscensibus contributos fuisse tradit, & Plinius
Nassicos cognominatos: hos enim ad eum ad
Ilerdam legatos misisse, seseque imperata fac-
turos fuisse pollicitos memorat: Hos, inquit,
Tarracoenfes, & Lacetani, & Aufetani, &
paucis post diebus Ilergaones, (ita enim le-
gendum, ut suo indicabitur loco) qui flumen Hi-
berum attingunt, insequuntur. Apparet enim
de regionibus Ilerdæ urbi vicinis Caesarem agere:
& hanc Calagurrim, cujus hodie nulla exstare
scimus vestigia, in Ilergetibus esse sitam. Alter-
ram enim, qua hoc itinere recensetur, tam longo
terrarum spatio diffusam, verisimile non est, ex
aliena regione Oscensibus fuisse contributam: &
Oscenses, ac Calagurritanos tanquam viciniore,
se imperata facturos Caesari fuisse pollicitos, quos
Tarracoenfes, Lacetani, Aufetani, & Iler-
gaones insequerentur, populi adeo vicini, ut eo-
rum regiones intra xl. milliaria continentur: &

Fibularenfes Calagurritani ultra xx. & c. mil-
liare distent. Hanc Calagurrim Juliae cogno-
mine decoratam fuisse veteres nummi testantur;
fortasse ex eo, quod eorum opera & industria,
Caesari in Ilerdensi obsidione perutilis fuerit. In
aero nummo effigies adparet, ore probò, quod mihi
videtur juvenis esse Augusti, cum hac inscriptione
NASSICA: in aversa verò parte tauri effi-
gies, quæ insigne videtur esse municipiorum cum
hac supra tauri effigiem inscriptione, CALAG. &
infra ejus pedes IVLIA. Municipii nomen obti-
nuisse in omnibus fere nummis exponitur, qui
aeri sunt. In eorum uno, cui juvenis facies inest,
MVN. CAL. IIIVIR. & in aversa parte supra
tauri effigiem. Q. ATONI, & infra L. PABI. In
alio cum Augusti imagine AVGVSTVS MV. CAL.
IVLIA: & in aversa parte, supra tauri effigiem,
L. BAEB. PRISCO. C. CRAV. BRO. CIVIR.
& in alio cum effigie Augusti IMP. AVGVST.
PATER PATRIAE: & aversò nummo, supra
Tauri effigiem, L. VALENTINO. L. NOVO.
IIIVIR. M. CAL. I. In alio cum Augusti effigie
MVN. CAL. IVL. & aversa nummi parte, supra
tauri effigiem IIIVIR. L. CRAVIO: & infra
alterius duumviri nomen est interscriptum. In Tiberii
Caesaris nummo, circum ejus effigiem TI. CAE-
SAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS: & aversa
parte supra supra tauri effigiem C. CELERE. M.
C. I. CRECTO IIIVIR. SVR.

CALAGVRRRA.] Ita aut Calagerra MSS.;
Silvanus episcopus Calaguræ in ultima parte nos-
tra provincie constitutus in Epist. Ascanii ceter-
orumque Tarracoenfis provinciae ad Hilaram
papam. Jam quæ Surita hic accumulavit, non
omnia pro bonis ducenda sunt. Calagurris
enim, cujus incolæ Fibularenfes Plinio dicun-
tur, non hæc, sed Loharre xli. m. p. ab Ofca
est: altera cognomento Nassica cujusque a Su-
rita numi sunt exscripti, nostra est in Vasco-
num finibus Ibero flumini adposita. Patriam
Quintilianii Fibularenfium Calagurrim Nonius
Hispan. C. 81. & Oinehartus Not. Vascon. C. 7.,
sed quam perverse Ibero adstruunt, fecerunt.
Vid. P. de Marca l. II. m. H. C. 28. WESS.

VERELA.] Vel Veraza, vel Verada. SIML.
VARIAM M. P. XVII.] In Blandiniano,
Verala m. p. XVIII. item Longoliano. In Neapo-
litano Verela m. p. XVII. & Hieronymi Pauli
libri

TRITIVM.
LIBIA.
SEGASAMVNCLO.
VIROVESCA.
SEGESAMONE.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. VII.
M. P. XI.
M. P. XLVII.
LA.

libri Verelæ M. P. XXVIII. sed ea haud dubie Varia oppidum est. Strabo L. 3. p. 162. è regione septentrionis Berones Celtiberis proximos, & Cantabris Coniseis habitare memorat: & ipsos è Gallica transmigratione ortos: horum urbem esse Variam ad Hiberi transitum sitam Plin. lib. 3. §. 3. Hiberus annis navigabili commercio dives, ortus in Cantabris, haud procul oppido Juliobriga ccccl. m. p. fluens: navium per cclx. m. p. à Varia oppido capax. Ptolemaeo in Beronibus, qui infra Autrigones sunt, *Ova-cha*. Exstat vicus juxta Logroniam, in Variæ urbis vestigiis, qui nomen retinuit, ac Vaream nuncupant. SVR.

VERELA.] Cusani MS. *Verola*, *Verala* in aliis & Lugdunensi edito est, aut etiam *Verela*. XVIII. m. p. margo Fabriciani exemplaris ostendit. Utur autem Ambrosii Moralis & H. Suritæ conjectura probabilis est, non tamen Variam in vitis libris ingerere sustinui. WESS.

ARITIO.] Ptolemaeus *Tritium Tuboricum*. SIML.

TRITIVM M. P. XVII.] In Blandiniano, & reliquis Aritio M. P. XVII. Mela Pomponio lib. 3. 1. duplex Tritium. Plinius lib. 3. 3. in Autrigonum x. civitatibus Tritium, & Virovescam constituit: & Ptolemaeo in Beronibus *Τριτων Μελανος* est: idem haud dubie quo hoc iter ducitur; nam cum Varia in ea regione conjungit. Tuboricum verò à Ptolemaeo in Vardulis memoratur. Nunc juxta Naiaram urbem hoc Tritium nomen retinet, in vici formam redactum. Alterius Tritii, hoc est, Tuborici, quod à Plinio in Autrigonibus constituitur, & Ptolemaeo in Vardulis, infra fiet hoc Itinerario mentio. SVR.

TRITIVM.] Omnes fere Aritio, præter Parisinas schedas, *Tritium* porrigentes. Harduinus ad Plinii L. III. C. 3. Suritam tetigit, ob designatum Tritii situm prope Naiaram, non advertens eum de Tritio non agere, quod XI. m. p. Virovesca distabat, sed de Tritio Metello, quod *Μετελος* perverſe appellat. Justiore titulo Oinechartus Notit. Vascon. C. 2. eundem

Suritam taxavit, ob Tritium Toboricum sive Tobolicum Devæ flumini accubans & Plinii Tritium confusum & pro eodem habitum: longius Tobolicum Virovesca aberat. Vid. ejus Notit. WESS.

OLBIAM M. P. XVIII.] In Blandiniano Lybia M. P. XVIII. Neapolitano Lybia M. P. XVIII. & item Longoliano. Hieron. Pauli libri Lybiæ M. P. XVIII. Dubium mihi non est, eam designari urbem, que in Ptolemaei libris in Beronibus *Ολίσσα* cognominatur, atque una cum Varia, & Tritio in ea regione constituitur: quemadmodum hoc itinere adiunguntur: & apud utrumque auctorem Olbiam legendum esse, cum apud Stephanum quinta inter plures ejusdem nominis urbes Olbia Iberica recensetur. SVR.

LIBIA.] Et hoc restituendum duxi ob singularem MSS. concordiam, hoc aut Lybia Libyæ amplexorum, fuit in hoc quidem tractu Olbia, sed hanc esse, ni meliores libri succurrant, non temere dixero. WESS.

SAGASAMVNCLO.] Vel Sagasamundo. Ptolemaeo *Segisamuncum*. SIML.

SEGASAMVNCLVM M. P. VII.] In Blandiniano Segasa munclo M. P. VII. Neapolitano Segasa munde M. P. VII. Hieron. Pauli libris Sagasamundo M. P. VII. & Longoliano Segasamundo M. P. VII. & Sagasamundo corrigiit. Ptolemaeo in Autrigonibus, qui supra Berones pertinent, & mediam eorum regionem Hiberus annis scindit, *Σεγαμυνκλος*. SVR.

SEGASAMVNCLO.] Ita optimi librorum, unde *Segasamundum*, quod in aliis legitur, ortum & originem natum est. Addiderunt Lugduni M. P. VI. Basileæ VII. M., quæ margo Fabriciani exemplaris & Vaticanus laudant. WESS.

VIROVESCA.] Vel Veronesca. Plinio Virovesca, Ptolemaeo *Viruesca* vel *Virduvesca*: vulgo *Briviesca*. SIML.

VIROVESCAM M. P. XI.] Manuscripta & Longoliano Veronesca M. P. XI. Hieronymi Pauli libri Verovescæ M. P. XI. In exemplaribus Plinii vetustis Virovesca in Autrigonibus. Ptole.

LACOBRIGA.

CAMALA.

LANCE.

AD LEG. VII. GEMINAM.

M. P. XXX.

M. P. XXIII.

M. P. XXIX.

M. P. IX.

ITER

*Ptolemaeo iidem in Autrigonibus, Bugeorgis in vulgatis libris, & in vetusto exemplari Georgii Vallis Placentini, quod ex Bibliotheca Jani Lasca-
ris, & ab ea Didaci Hurtadi Mendoe ad Re-
giam D. Laurentii pervenit 'Ovigeorgis, & vetustus
interpres Virdebescam vertit: Hodie in Riogix
regione oppidum nomen retinet.* SVR.

VIROVESCA.] Plerique veterum MSS. *Vo-
ronescia*. Refert huc Ligorius **VIROVESCENSEM**
SPECVLATOREM, ex lapide inter Gu-
dianos p. cxi. vii. 5., pariterque admonet,
urbem *Vorvescam* fuisse dictam; qua in re ratio
num fugit. Ptolemaei membranacei codices
Palatin. & Coislin. *Ovigeorgis*. WESS.

SEGESAMONEM M. P. xlvii.] *Plinius*
L. 3. C. 3. in Turmodigis Segisamonenses &
**Segisama Julienes conlocat: primi satis viden-
tur à Segisamone oppido ducti. Ptolemaeus Segi-
samonis non meminit, & Segisamam Juliam**
in Vaccæis recenset. SVR.

SEGESAMONE.] Dissentit a Surita Har-
duinus, *Segisamonenses* Plinii a Flori *Segisama*
L. IV. C. 12. repetens, me tamen invito: a
Segisama Flori Segisama Julienes dici potuere:
nunquam Segisamonenses. WESS.

LACOBRIGAM M. P. xxx.] *Manuscripta*
*exemplaria, & excusi Hieronymi Pauli, & Lon-
goliani libri Juliobrica M. P. xxx. Plinii vetustis*
*exemplaribus L. 3. C. 3. in Vaccæorum civitati-
bus Lacobrigenes leguntur: & Ptolemaeo item*
*in Vaccæis, apud vetustum, & recentiores inter-
pretes: quod nomen in Graecis desit exemplaribus.*

SVR.
LACOBRIGA.] Sic omnes MSS. nostri. Infra
longe contractius intervallum Segisamonem &
Lacobrigam distinguit. Habet Goltzius in The-
saur. numum, **MYN. LACCOBRIGA** inscrip-
tum & huc fortasse referendum. WESS.

CAMALAM M. P. xxiii.] *Manuscripta*
& Longolianum Camala M. P. xiiii. & Hieron.
*Pauli libri Camale M. P. xiiii. Cum ex Vac-
cæis iter in Astures ducatur, forte hæc mansio
ea est, qua Ptolemaeo in regione Asturum, quam
ad orientem solem Cantabri tenere Kappæ
nuncupatur.* SVR.

LANCIA.] Vel Lance vel Lance.

SIML.

LANCIAM M. P. xxviii.] *Manuscripta*
& Longolianum Lance M. P. xxviii. & Hieronimi Pauli libri Lance M. P. xxx. Plinius L.
3. C. 3. inter Asturum xii. populos Lancientes
commemoratur: & apud Ptolemaeum non recte, ut
arbitror, in ea regione Asturum, qua & Legio
vii. Gem. recensetur, Aegyriata, pro Aegyria.
Dion libro lvi. p. 589. auctor est, T. Carium,
Augusti legatum, Lanciam, maximam Asuria
urbem, desertam occupavisse. SVR.

LANCE.] Ita MSS., quibus utimur, ex-
cerpta. *Lanciam*, quam Florus **L. IV. C. 12.**
validissimam civitatem appellat, intelligi pro-
babile est: adde P. Orosum L. VI. C. 21.

WESS.

AD LEG. VII. GEMINAM M. P. viii.]
Est a Ptolemaeo in Asturum regione Legio vii.
conlocatur, mirum videri non debet, supra ab
Antonino hoc itinere, in Gallaecia eam constitu-
tam fuisse. Nam quamvis præcis temporibus His-
pania in citeriorem, & ulteriorem provin-
ciam divisa sint, & ulteriori Bætica & Lusitania
suerint attributa; postea in sex fuisse distri-
butas provincias, legimus in Breviario Rusti Festi
C. 5. Valenti Imperatori dicato. Ac per omnes
Hispanias vii. sunt nunc provincie. Tarraco-
nenfis, Carthaginensis, Lusitania, Gallaecia,
Bætica, Insulæ Baleares. Trans fretum etiam
in solo terræ Africa provincia Hispaniarum
est, quæ Tingitana Mauritania cognominatur.
Ex iis Bætica & Lusitania Consulares, cæteræ
Præficiales sunt. Scetus auctor Notitia Provin-
ciarum sub dispositione viri spectabilis vicarii His-
paniarum, Consulares Bætice, Lusitanie, Gal-
lecie. Præficiales Tarracoenfis, Carthagi-
nensis, Tingitanæ, Insularum Bælearum, Pau-
lus Orosius Libro vi. C. 21. Caesar parum in
Hispania per c. c. annos actum intelligens, si
Cantabros atque Astures, duas fortissimas gen-
tes Hispaniæ, suis uti legibus fineret, aperuit
Jani portas, atque in Hispanias ipse cum exer-
citu profectus est. Cantabri & Astures Gallaecie
provincia portio sunt: qua extentum Pyrenæi ju-

D d d 2 gum

ITER AB ARELATE NARBONE.
INDE TARRACONEM.
INDE CARTHAGINE SPARTARIA.
INDE CASTVLONE.
NEMAVSV.
AMBRVSSVM.
SEXTANTIONEM.
FORO DOMITI.
CESERONE.

M. P. CI.
M. P. CCXXXIII.
M. P. CCCLX.
M. P. CCCIII. Sic.
M. P. XIII.
M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XVIII.
BETER-

gum, haud procul secundo Oceano, sub septentrione deducitur. Eam vero Gallie provinciam adeo finium terminos promouisse adparet, ut Paulus Orosius Numaniam, celebrem olim Pelendunum regionis citerioris Hispania urbem, in capite Gallie sitam, ultimam Celtiberorum faciat. Recte igitur hoc Itinerarium Legionem in Gallie, & Scotus idem auctor Notitie provinciarum in eadem provincia Præfectum Leg. VII. Geminae Legionem constituit. Illud præterea minime erit emittendum, exstare auctores, qui ante cccc. annos id prodiderint, urbi huic antea Floris nomen inditum fuisse.

SVR.

LEGION. VII.] De Floris cognomine Legionensi urbi imposito quæ H. Surita habet, sumpta ex veteri libro sunt, cui Itacio apud Hispanos nomen est: partem ejus Garf. de Loaisa ad Lucense Concilium tom. II. Concil. Hispan. p. 304. provulgavit: Legio, quam, inquit, condiderunt Romane legiones, quæ antiquius FLOS fuit vocata: at his, nisi gravius ponderis accedat auctoritas, fidem non adstringimus.

WESS.

ITEM AB ARELATE NARBONEM M. P. CI.] Præferunt manuscripta exemplaria, & vulgati libri Longol. & Hieron. Pauli: cum eadem mansiones, quæ supra constitutæ sunt, repetantur: neque iidem adsignentur numeri, & tamen cum summa hujus ratione congruant.

SVR.

INDE TARRACONEM. M. P. CCXXXIII.] Rursus ex Narbone Tarraconem iter ducitur, ut aliquot mansiones, quæ superiori itinere, dum mare sequitur, prætermisæ sunt, ex Volcarum Tectosagum regione Narbonensis provincia, & ex Indigetibus & Laleranis citerioris Hispania obeantur.

SVR.

INDE CARTHAGINEM SPARTARIAM
M. P. CCCLX.] In eisdem numeros consentiunt

manuscripta, & vulgata exemplaria. Tarraconem vero juxta mare sinistrorsum iter ducebatur: quæ præcipue iter ad Bæticam dirigi consueverat, ut supra ex Strabone advertimus: per Dertofam, Saguntum, Setabum urbem, & ut idem perhibet Strabo, sensim à mari discedens Spartario campo se insinuat. Antea enim medium per Spartarium, atque Egelestam urbem, nunc Inhiestam in Mancie regione vocant, via ipsa & longinqua, & aspera peragebatur: atate vero Strabonis ad mare conversa, atque eodem pertendens, Castulonem & Obulconem ducebatur. Hac itidem via, quæ nunc proponitur, scriptores prodidisse, Caesarem à Roma Obulconem in castra VII. & XX. die pervenisse Strabo L. 3. p. 160. commemorat. Nam postquam Roma egressus fuerat, Saguntum XVII. die & XXVII. in conspectum suorum, & hostium omnium, opinione citius, adventasse memorant. Tranquillus C. 36. ab Urbe in Hispaniani ulteriorem III. & XX. die pervenisse scribit: qui dierum numerus Straboni non repugnat, quod Obulco intra ulteriorem provinciam longius distaret. Spartarium vero eum campum Carthagini nomen indidisse adparet: Plinius Spartariorum Hispanie meminit. Isidorus libro XV. C. 1. Afri sub Annibale maritima Hispanie occupantes, Carthaginem Spartariam construxerunt: quæ mox à Romanis capta, & colonia facta, nomen etiam provincie dedit. Nunc autem à Gothis subversa, atque in desolationem redacta est. Neque ab Antonino tantum, aut Isidoro Carthagini novæ, Spartariæ cognomen adducitur, sed ab ipso etiam Plinio libro XXXI. C. 8. Nunc, inquit, è scombro pisce laudatissimum in Carthaginis Spartariæ cætaris: Sociorum id appellatur, singulis millibus nummum permutantibus congijs pæne binos.

SVR.

INDE CARTHAGINEM.] Parisinus codex notat

BETERRIS.
NARBONE.
AD VIGESIMVM.
COMBVSTA.
RVSCIONE.
AD CENTVRIONES.
SVMMO PYRENAEO.
JVNCARIA.
CINNIANA.

M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XX.
M. P. XIII.
M. P. VI.
M. P. XX.
M. P. V.
M. P. XVI.
M. P. XV.
AQVIS

notat, R., hic X. minus sunt. Ceterum quæ doctissimus Surita de Caesaris itinere commentatur, ea, si, quæ de Sagunto sunt interposita, exceptis, vera putavero. Straboni nihil discordat Appianus L. II. B. C. p. 804., ut magnus Casaubonus ad Sueton. commonefecit; ubi jure optimo Histor. Miscel. L. VI. auctorem quoque correxit, qui cum sua ex Orofio L. VI. C. 16. exscripserit, eadem illi medicina debetur. Hinc autem consequens est, Suetonii dies xxiiii. non esse mutandos, quos sua qualicunque auctoritate Celsus p. 210. Edit. Græv. adfirmat. Wess.

INDE CASTVLONEM M. P. CCCIII. Sic.] Quod Castulo ultima urbs esset Oretanorum, insigni fama nobilitata, cujus fines Bæticam attingerent, Plinius lib. 3. C. 3. longitudinem citioris Hispaniæ ad finem Castulonis à Pyrenæo ducit, & DCVII. M. P. assignat: & Bæticæ longitudinem ab eodem Castulonis sine ducit, ut suo loco indicabitur. SVR.

INDE CASTVLONEM.] Margo veteris libri R., hic C. minus sunt: estque profecto summa M. P. minor numeris, quas singulæ mansiones adscriptos habent, nec tanto tamen. Wess.

NEMAVSVM M. P. XIIII.] Habent manuscripta exemplaria & Hieron. Pauli libri: Longol. M. P. XIIII. & XIII. corrigi: cum superiori itinere Arelate Nemaufum eadem exemplaria M. P. XVIII. & XIII. assignent. SVR.

AD VICESIMVM.] Videtur fuisse in litore Leucata, de quo Mela L. II. C. 5., ubi Bira amnis Siganæ alluit, nobilis ex prælio, quo Carolus Martellus An. 1000. xxvii. victos in Hispaniam Saracenos redire compulit. Vid. Adrevaldum L. I. Mirac. Benedicti C. 14. Wess.

COMBVSTA.] Nominis causa ad divinandum non est difficilis: incidit intervallum in Ripas altas, Rives altes, vicum ubere proventu generosioris vini celebrem. Wess.

RVSTIONE.] Vel Ruscione. Ruscino Plinio & Ptolemæo: hodie Ruscillon. SIML.

RVSCINONEM M. P. VI.] Urbis hujus apud auctores Græcos, & Latinos in primis celebris, exstant vestigia haud procul oppido Perpignano, juxta turrim, quæ ejus nomen retinet: vocant enim Turrim Rossillonis. SVR.

RVSCIONE.] Universi, quos quidem noverim, codices, cum Tabula scripta ita malunt. Nomen Ruscino a fluvio, cui assidebat, habet, pariter ut Illiberis, de quo utroque Polybius L. VIII. C. 2. Seculo ix. & x., ut ex Carolorum Calvi & Simplicis Diplomata. apparet, castellum & castrum Ruscio dicebatur. Wess.

AD CENTVRIONES.] Tabula Ad Centenarium, quod cum de lapide C. accipi non possit, nostrum verius videtur. Numeri, ut P. Marca L. I. M. H. C. II. observavit, ad Cere-tum, Ceret, ducunt. Wess.

CINNIANAM M. P. xv.] Cum ex Indigetibus iter Barcinonem, Laletanorum urbem, ducatur, necessario per Aufetanos, & Lacetanos est iter peragendum: & in Lacetanis, (qui falso in Ptolemæi libris Taxxævi cognominantur) Kiv-ra recensatur, videtur proxime ad hanc mansionis vocem accedere: de qua nihil temere affirmare auiam. SVR.

CINNIANA.] Mendose Tabula Cernaiana, hinc & ex Ravennate L. IV. C. 42. adjuvanda: nunc Cernianum est non procul a rivo, cui ex Cinniana cognomen Cignianæ adheret. De Ptolemæi Kina Cinna lis est; Parisiensium doctissimus præsul L. II. M. H. C. 24. eam D d d 3 Klorus

AQVIS VOCONIS.
SECERRAS.
PRAETORIO.
BARCINONE.
FINES.
ANTISTIANA.
PALFVRIANA.

M. P. XXIII.
M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XVII.
M. P. XX.
M. P. XVII.
M. P. XIII.
TAR-

Klorus esse jubet; quod oppidum hoc in tractu Polybius L. III. C. 76. & Livius L. XXI. C. 20. celebrant; neque enim credibile fieri, a Prolemaeo esse praeiterum. At enim quoniam multo incertissimum est, duraveritne id oppidum in Ptolemaei aetatem, Liviusque a Polybio abeat, *Scissum* appellans, haud sane scio an Geographi *Cinnae* injuria & vis inferatur: utique si MSS. addicentibus Harduinus Plinii *Cintenses* L. III. C. 3. in *Cinneses* mutaverit, *Cinna* loco movenda non est. WESS.

AQVAS VOCONIAS M. P. XXIII.] In Blandiniano & Longol. Aquis Voconis M. P. XXIII. & in Neapolit. M. P. XXIII. atque eodem numero in libris Hieron. Pauli. Plinius L. 3. C. 3. Aquicaldenses connumerat, & in Aufetanis Ptolemaeo, *Ἰδαλὸς ὕδρευς*: quae haud scio an ad hanc pertineant mansionem. Hodie vulgus Caldes Aquas vocat, quae vox aquas Calidas significat. SVR.

AQVIS VOCONIS.] Ita pro Voconis MSS. & Ravennas L. IV. C. 42. M. P. XIV., quae Simlerus adposuit, & a Neapolitano & aliis probantur, veriora sunt. Nunc Caldes de Malavella, ubi thermarum & magnitudinis Romae plura vestigia durare P. de Marca L. II. M. H. C. 22. auctor est. WESS.

SECERRAS M. P. XV.] In Lacetanis Ptolemaeo *Ἀρκερρίε*, quae haud scio an ad hanc pertineat mansionem. SVR.

SECERRAS.] Ravennas L. IV. C. 42. *Seterras*, & L. V. C. 3. *Seterram*. Strabo L. III. p. 160. post campum Juncarium *Βεττίαν* commemorat, quae, si Ravennati in his rebus fides esset, non male cum *Seterris* Casaubonus contulisset: sed *Secerras* universi libri praecipiant; incurruntque Geographi *Veteres* in vicum *Videras*, *Secerrae* vero, intervallo ita requirentes, in *San Caloni*, sive oppidum S. *Chelidonii*. WESS.

PRAETORIO.] Habet & Ravennas, quam-

quam post Barcinonem. Fuit ad la *Roca*, ubi ingentes antiquissimi praetorii parietinae superant, teste P. Marca L. II. M. H. C. 20. De praetoriis autem disperse variis locis dictum est. WESS.

FINES.] Laetaniae fines intellige. Distantia competit in Martorellum ad Rubricatum: addit autem XV. M. P. Vaticanus. WESS.

ANTISTIANAM M. P. XVII.] In Blandiniano M. P. XXVII. & in Longoliano, sed XVII. corrigi: & in Neapol. & libris Hieron. Pauli M. P. XVII. qui numerus recte summam CCXXIII. M. P. conficit, quae Narbone Tarracoenem usque proponuntur. SVR.

ANTISTIANA.] XVII. M. P. Vatican. & Cusani MS. adponit. Creditur esse *Villa franca* in Pinetensi campo. WESS.

PALFVRIANA.] Ravennas modo *Palsuriam* modo *Palsurianam*, haud dubio scribentis peccato, appellat. Duxit nomen mansio a Palsurio, quo notus ille *Sura* fuit, de quo Suetonius in Domitiano. C. 13. & Scholiastes Juvenalis Sat. IV. 53. Nunc *Vaudrell* dici volunt. WESS.

OLEASTRVM M. P. XXI.] Praesunt manuscripti & libri vulgati. Strabonis libro 3. p. 159. *Ἰλαστὸς ὃ πόλεως ἐστὶν, καὶ ἱερῶν αἰετῶν τε καὶ ὀλεατρῶν καὶ καστῶν*. SVR.

OLEASTRVM.] If. Casaubonus de Strabonis verbis, *veteres*, inquit, *Ὀλεατρὸν* cum Plinio non uno loco. Est certe in Baetica conventuque Gaditano *Oleastro* Plinii L. III. C. 1., unde *Oleastre*ne plumbum L. XXXV. C. 17.; habet ibidem Mela L. III. C. 1. *lucum Oleastrum* appellatum: nec is tamen *Oleaster* Strabonis esse poterit, quippe qui ab Ibero non multum feromus fuit, uti neque Geographi noster: hic enim cis Iberum fuit ante Dertosam, Strabonis vero trans id flumen post Dertosam. Intervallum ducere videtur ad oppidum *Cambrili*. WESS.

TRAJA

TARRACONE
OLEASTRUM.
TRAJA CAPITA.
DERTOSA.
INTIBILI.
ILDVM.

M. P. XVII.
M. P. XXI.
M. P. XXIII.
M. P. XVII.
M. P. XXVII.
M. P. XXIII.
SE-

TRAJA CAPITA.] Vel *Trajana Capita*.
SIML.

TRAJA CAPITA M. P. XXIII.] *Habent Blandinianum & Neapolitanum, Hieron. Pauli libri Traja capita M. P. XXIII. Longolianum Trajane capite M. P. XXIII. quod ex conjectura ad Illegaeones pertineat, quorum regione Dertosa continetur, & in ea à Ptolemaeo Τίωρσάδω recensatur & à Plinio lib. 3. C. 3. Teari, qui Julenses: videndum an Tiara aut Teara capita sit legendum.* SVR.

TRAJA CAPITA.] Ravennas plus semel *Trea capita* appellat; unde prona & in aperto ad refingendum *Tria capita* via est; fierique potuit, ut mansio a tribus capitibus cognomen traxerit, quod ibi ficta pictave conspicerentur; quo modo ad capita bubula, caput Minervae, caput bovis, caput Gorgonis, caput Africae varia urbis Romanae loca ex Suetonio August. C. 5. & Victore de Region. Urb. cognominata novimus. H. Suritae conjectura non inelegans est, calculumque Ch. Cellarii L. II. G. A. C. I. p. 140. pronervit, nec mea tamen certior. WESS.

DERTOSA.] Vel *Dertosa*. SIML.

DERTOSAM M. P. XVII.] *Blandinianum Dertosa M. P. XVII. Neapolitanum Dertosa M. P. XVII. & Hieron. Pauli Dertosae M. P. XVII. Longolianum Dertosa M. P. XVII. & Dertosa corrigi. Strabo L. 3. p. 159. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαβάσει τῆς Ἰσθμοῦ Διόγωνα καὶ Γυνία. Ptolemaeus lib. 3. C. 3. celeberrimorum Romanorum Dertosani, non Dertusani, quemadmodum in vulgatis libris legitur. Vetustus lapis exstat Dertosae. P. VALENTIO DIONYSIO VI. VIR. AVG. CUI ORD. DERTOSAL OB. MERITA EYVS. AED. HONORES. DECREVIT. P. VAL. PARDVS. LIB. VI. VIR. AVG. PATRONO. OPTIMO. Suetonius in Galba C. 10. Ac subinde Alexandria navis Dertosam adpulit armis onusta, sine gubernatore, sine nauta, ac vectore ullo. Exstant vetusti nummi cum hac inscriptione. TI.*

CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. Et in averfa parte infra carinam navis, DERT. ILERGAONIA. SVR.

DERTOSA.] Ita è Vaticano Em. Schellstrate, ceteri *Dertosa*. *Ilergaonia* in numis dicta est, quod Ilergaonium gentis esset caput; nam Jo. Vaillantius tom. I. Colon. p. 77. *Ilergaonia* a Dertosa distinguens, merito ipse est; uti quoque Harduinus, impudenti confidentia Straboni oppedere & coloniam fuisse negitare ausus, cujus status meritissimo N. Haymius ex elegantissimo COL. DERTOSA inscripto Thef. Britan. tom. II. p. 169. compressit. *Dertusam in ripa Iberi fluminis sicut Annales Reuberi An. 1000. & frustra a Ludovico Caroli M. F. obfessam tradunt.* WESS.

INTIBILI M. P. XXVII.] *Manuscripta exemplaria, & vulgati libri Intibili praeferrunt. Indibilis, Suefetanorum ducis à Livio libro xxv. C. 34. & Ilergetum reguli apud Polybium, & Livium libro xxix. C. 2. mentionem fieri repeti. Livius Incibilis urbis, memini libri xxiii. finis. Illiurgi obsidione liberato, ad Incibili oppugnandum Punici exercitus traducti: vetustissimus codex Intibili habet: & Ful. Frontinus Stratag. libro 2. cap. iii. Cn. Scipio in Hispania adversus Annonem, ad oppidum Intibilim, cum animadvertisset Punicam aciem directam. Quam lectionem edunt vetusti duo libri, ut vetustissimi T. Livii exemplaris, & aliorum, & Itinerarii hujus merito sibi praefenda lectio. SVR.*

INTIBILI.] Hoc singulari concordia MSS. & Ravennas L. V. C. 3. praeferrunt: ut iure optimo viri eruditi H. Suritam secuti in Livio & Frontino receperint. Situm invenient in oppido *San Matthaeo*. WESS.

ILDVM.] Servavit & hanc mansionem Ravennas, *Hilum* & *Ilum* nuncupans. Quae sequitur *Sepeiaci*, ei *Sepalaci* ac *Sebelaci* veterimis membranis dicitur. Similiter, quod pene praeterieram, adscripserat: *Ilum*, vel *Iluni*. *Sepalaci*, vel *Sepe lacus*: quo nomine in hac ora

SEPELACI.
SAGVNTVM.
VALENTIA.
SVCRONEM.
AD STATVAS.
AD TVRRES.

M. P. XXIII.
M. P. XXII.
M. P. XVI.
M. P. XX.
M. P. XXII.
M. P. VIII.
ADEL-

ora lacum, ut neque alteram mansionem,
nondum inveni.

WESS.

SECVNTVM.] Vel *Sacundum. Saguntum.*

SIML.

SAGVNTVM.] Nobilitate fide sua & clade
urbs in *jugo clementis* crescente, uti Silius ait,
posita erat: nec dum intercederat Gregorii Tu-
ronensis aetate, ut ex ejus libro de Glor. Con-
fess. C. 12. liquet; nunc in ruinis jacet, ipso
Murviadro nomine veteres disjectasque parietinas
offensantes. Vid. Nonium Hisp. C. 70. &
P. Marca L. II. M. H. C. 7.

WESS.

VALENTIAM M. P. XVI.] *Mirum est* Va-
lentiae urbis à Strabone mentionem non fieri,
cum Cherronesi, Oleastri, Dertosae ad Iberi
transitum & Setabis meminerit: & celeberrima ea
urbs bello Sertoriano fuerit, praefo quo Cn. Pom-
pejus juxta eam urbem Herennium, atque Per-
pernam, magnos Sertorii, ut Plutarchus est auctor,
duces devicit: quod praefum Cicero Turicensi ad-
pellat, quod inter leva manium, & dextrum
flumen Turia, ut Sallustius in historiis perhibet,
commisum sit; Plinius lib. 3. C. 3. regionis Aede-
taniae Valentiam coloniam III. M. P. à mari
remotam commemorat: & Ptolemaeus Contella-
norum mediterraneis attribuit. Exstant nummi
altera parte Mercurii, ut apparet, capite, cum
hac inscriptione C. LVCEN. C. MYN. I. Q. &
altera Cornu copiae figura fulmine transverso,
& infra cornu VALENTIA: & hanc designari
potius libet credere, quam eam, de qua in Epi-
tome Liviana libri lv. fit mentio; qua traditur
Junium Brutum eos. in Hispania iis, qui sub
Viriato militaverant, agros & oppidum dedisse,
quod Valentia vocatum sit: cum ejusdem nomi-
nis oppidum in Lusitania prope Tagi ripas exisset.

SVR.

VALENTIA.] H. Suritam non addicenti-
bus auspiciis alteram Valentiam Tago flumini
adfluente notatur Nonius Hisp. C. 69.
& P. Marca. Id queritur, quo auctore haec fuerit
instructa? Parisiensium doctissimus praeful,

quod Valentiae nulla in Strabone sint vestigia;
memorent autem Mela Pliniusque; sub Tibe-
rio in integrum, colonia insuper deducta, fuisse
restitutam arbitrat. Obstant tamen numi, c.
1. v. & Divi Julii atque Augusti nomine inscrip-
ti; qui si coloniam *Juliam Valentiam*, quae Jo.
Vaillantii tom. I. Colon. p. 4. & 12. sententia
est, fiant, oportet Augusto principe è ruinis
excitata fuerit.

WESS.

SVCRONEM M. P. xx.] Fluvium non op-
pidum ab *Antonino* designari arbitror, quod op-
pidum Plinii aetate deletum fuisse adparet. Suctro,
inquit lib. 3. C. 3., fluvius, & quondam op-
pidum, Contestaniae finis. Cicero pro Corn. Balbo
C. 2. Suctronense praefum in Hispania sub Pompejo
gestum ait: Vide *Afcon* in *Scaurianam*. Apud
Strabonem L. 3. p. 159., & urbis & flumi-
nis fit mentio, apud Ptolemaeus nulla oppidi
mentio, cum in Contestanis Suctronis fluminis
ostia statuit. C. *Julium Caesarem* talum ad Su-
cronera intorsisse Seneca in libro quinto de bene-
ficiis C. 24. commemorat.

SVR.

SVCRONEM.] Mallem credere mansionem
hanc Suctronis nomine insignem fuisse, quod ad
parietinas urbis cognominis, ubi nunc vicus
Cullera, esset.

WESS.

AD STATVAS M. P. XXII.] Habent ma-
nuscripta, & Longolium. In libris Hieron.
Pauli M. P. XXIII.

SVR.

AD STATVAS.] MS. Vaticanus M. P.
xxxii. adscribit, ceteris intra vulgatos nume-
ros manentibus.

WESS.

AD TVRRES.] Habet has turres Ravennas.
Cui usui fuerint, ex Livio L. XXII. C. 19. li-
cebit cognoscere: multas, inquit, & locis al-
tis positas turres Hispania habet, quibus & specu-
lis & propugnaculis adversus latrones munusur.

WESS.

Plura alias diximus.

ADELLO.] Vel *Ad alium*.

SIML.

ADELLO M. P. xxxiii.] Manuscripta
exemplaria, & Hieron. Pauli itinerarium rypis
excusum, Adello M. P. xxxiii. Longolium Adel-

ADEL-

ADELLO.
 ASPIS.
 ILICI.
 THIAR.
 CARTHAGINE SPARTARIA.
 ELIOCROCA.
 AD MORVM.
 BASTI.

M. P. XXIII.
 M. P. XXIII.
 M. P. XXIII.
 M. P. XXVII.
 M. P. XXV.
 M. P. XLIII.
 M. P. XXIII.
 M. P. XXVI.
 AC-

Adello m. p. xxiii. & xxiiii. corrigitur. SVR.
 ADELLO.] Ravennati bis Edelle: nec alium
 qui præterea memoraverit novi. WESS.

ASPIDA M. P. XXIII.] *Manuscripta exemplaria & vulgati libri Aspis m. p. xxiiii. Ptolemaeo in mediterraneis Contestanorum Iacnis, quam cum Illici adjungat, uti in hoc itinerario adjungitur, eandem esse arbitror.* SVR.

ASPIS.] Prorursus vero est similis Suritæ conjectura. *Aspe* vetusti nominis non obscura vestigia servat, Illici tamen propior quam numeri volunt. WESS.

ILICIM M. P. XXIII.] *Vetusti, & Hier. Pauli ac Longoliani libri Illici m. p. xxiiii. Plinii exemplar Toletanum & pervetus Caesar-Augustinus lib. 3. C. 3.; colonia immunis Illicis, unde Illicitanus Sinus Ptolemaeo in Contestanis, Iudæas. In Concilio Toletano iv. v. vi. viii. xi. & xii. Illicitanus qui & Dotanæ Ecclesie Episcopus subscribit.* SVR.

ILICI.] Plinius ad flumen Tader apposuisse videtur. Hispanis quo situ fuerit non bene convenit: non paucis est *Alicante*, portu celeberrimo nobilis; aliis *Origuela*, fluvio, quem *Seguram* vocant, assidens, quos inter Garf. Loaisa ad Concilium Lucense: certior eorum tamen opinio est, quibus *Elebe* placet. Vid. Pet. de Marca L. II. M. H. C. 6. WESS.

THIAR M. P. XXVII.] *Præferunt manuscriptorum exemplaria, & vulgati Hieron. Pauli, & Longoliani libri: de qua mansione vestigium nullum reperi.* SVR.

THIAR.] Sic & MSS. nostrorum excerpta; neque ego invenire memini, nisi in lutilento Fl. Dextri Chron. An. cccclxii, ubi eadem esse dicitur ac *Baga* prope Carthaginem, & Tamayo, qui *Tbyar*, urbem Illecaonum Tarraconensis Hispanie in Elogio S. Anatoliae appellat; quod tamen Elogium adeo absurdum at-

que ineptum Bollandi focius est visum, ut vix a risu temperarint tom. II. Julii p. 676. magni operis. WESS.

CARTHAGINE.] Ravennati *Carthago Spartaria*, Vaticano non longe abeunte. Præter eos, quos supra Surita testes adhibuit, *Carthaginem Spartariam* Idatius in Chron. & Gregorius Turonensis. Glor. Confess. C. 12. vocat. Polyæno L. VIII. Stratag. C. 16. *πῶλις Φοινός*. neque erat, ut de eo titulo solliciti forent: dicitur ita a conditoribus, ut *Ebusus* *Phoenissa* Silio L. III. 362. Appiani de urbe hac errores excussit S. Bochartus L. I. Chan. C. 35. WESS.

ELIOCROCAM M. P. XLIII.] *In Blandiniano Eliocroca m. p. xxiiii. & in Neapolitano Eliocroca m. p. xlviii. Hieron. Pauli libri Helicrote xlviii. præferunt & Longoliani Eliocroca xliiii. & Eliocroca xlviii. corrigitur. In concilio Eliberritano Successi Episcopi Eliocrocensis sit mentio.* SVR.

ELIOCROCA.] Membranaceus Cusani liber *Eliocroca* m. p. xlviii., reliquis vulgaris numeros firmantibus: tamen Lugduni & Basileæ *Eliocrota* dederunt; quorum auctoritate commoti Mendoza & Garf. Loaisa *Successum Eliocrocensem* esse iusserunt, licet MSS. *Eliocrocensem* præferrent, & in Urgellitano Successi presbyter *Liberalis de Eliocroca* diceretur; quod factum nollem. Nunc *Lorcha* est; nam Fr. Bivarii levis & desultoria est sententia, qua eam in agro Vallisolitano ad Fl. Dextri Chron. p. 109. transfert: quid enim fingi magis ineptum potest, quam sibi & aliis persuadere velle, in Valladolid latere *vallem Aelician* sive *Elii*, eamque quod *Eliocroca* ex *Elio* quid trahere videatur, ab *Eliocroca* nihil omnino discrepare? WESS.

BASTI M. P. XXVI.] *Habet Blandinianum exemplum*
 E e e

ACCI.
ACATVCCI.
VINIOLIS.
MENTESA BASTIA.
CASTVLONE.

ITER A CORDVBA CASTVLONE. M. P. XXV.
CALPVRNIANA. M. P. XXV.

M. P. XXVI.

M. P. XXVIII.

M. P. XXVIII.

M. P. XX.

M. P. XXV.

M. P. XCVIII. Sic.

M. P. XXV.

VRCA-

*exemplar, & liber Hier. Pauli. In Neapol. m. p. xvi. & in Longol. xxvi. & xvi. corrigitur. Op-
pidum hoc Bastitanis nomen tribuisse videtur: quos
& Bastulos esse Strabo L. 3. p. 156. perhibet: cum
à Plinio, & Ptolemaeo distinguantur.* SVR.

BASTI.] Olim suum sibi episcopum, Tole-
tano subditum, habuit, ut ex Lucensi Conci-
lio An. 101. claret. Fuisse creditur, ubi
Baza est. WESS.

ACCI M. P. xxv.] Plinius L. 3. C. 3. Car-
thaginem convenire ex colonia Accitana Gemel-
lenfes perhibet: & Ptolemaeus Bastitanis tribuit
SVR.

ACCI.] Colonia Juliae Gemellae titulo su-
perba fuit, uti in Thef. p. CCI XXI. 6.

COL. JVL. GEM. ACCITANA.

nunc Guadix, vocabulo a Mauris indito. Plura
Gonzales ad Concil. Illiberitan. tom. I. Concil.
Hispan. p. 296. WESS.

ACATVCCI M. P. XXVIII.] *Habent Blandi-
nianum exemplar, & libri Pauli, & Longoliani.
In Neapolitano Accuci M. P. XXVIII. Plinio
L. 3. C. 3. Tucci vetus Bastitania vergentis ad
mare; & in Afigiriano consensu Tucci, quae
cognominabatur Augusta Gemella. Ptolemaeo vero
in Turdulis Tēxi: ut mihi diversa hac vi-
deatur mansio Antonini.* SVR.

ACATVCCI.] Plures MSS. cum vetustis
editis Accatucci, tamen Accatucci margo Fabri-
ciani exemplaris. Habet Accatucci Fl. Dextri
Chron. An. xcv. in Baetica, sed hinc ab ejus
auctore Higuerra sumptum. WESS.

VINIOLIS.] Plinius L. III. C. 1. Castra
Vinaria memorat Bastitaniae vergentis ad mare,
quae Fr. Bivarius ad Luitprandi Chron. p. 443.
cum his Viniolis composuit: nec eadem esse ta-
men poterunt; castra enim haud multum a ma-
ri aberant, cum haec mansio in mediterraneis
sedem sibi vindicet. Forfan huc Vineae, quarum

presbyter Titus Concilio Illiberitano adfuit,
pertinent; atque hoc citra dubium foret, si a
Viniolis, uti Gonzales corrigi, MSS. darent;
quod tamen secus est. WESS.

MONTE SEBASTIANI.] Vel Monte Saba-
tiani: forte legendum *Mentesa Bastitanorum*; *meminit autem Mentefanorum Plinius, qui &
Oretani & Bastuli dicantur.* SIML.

MENTESAM BASTIA M. P. xx.] Cum
Plinio lib. 3. C. 3. duplices sint Mentefani, qui
Oretani, & qui Mentefani Bastuli; videtur
hac mansione Mentefani Bastulorum designari.
Mentese Oretanorum à Ptolemaeo fit mentio.
SVR.

MENTESA BASTIA.] MSS. plerique *Men-
te Sebastiam*, aut *Sebastia*, uti Caesaraugusta-
nus, quemadmodum Schottus monuit. Meri-
tissimo autem hac mendosa visa sunt Mendo-
zae ad Illiberit. Concil. p. 298; nec tamen,
quod substituit, *Mentesa & Basti* probare possum;
nam *Basti* suo loco habuimus, & prorsus in hoc
libello insolens est duarum, quae multis m. p.
diversae sint, mansio non connexo. Fuit *Men-
tesa* non longe Castulone ac Iliurgi, ut ex Livio
L. XXVI. C. 17. constat, disjuncta, & quidem in
Bastitania; unde alterutra Simleri aut Suritae
opinio videtur probanda. Vasaetus, Resendius,
Mendoza Monteo esse decernunt, Garf. Loaisa
ad Concil. Lucense p. 370. sibi non liquere
pronuntiant. WESS.

CASTVLONEM M. P. xxv.] In Blandi-
niano, & Longoliano Castulone m. p. xxv.
Neapol. & Hier. Pauli libri m. p. xxii. Castu-
lo celeberrima, & vetustissima Hispaniae citerioris
urbs, quam Parnassiam Silius L. 3. V. 391. qua-
si Castaliam cognominat. Apud Strabonem lib.
iii. p. 166. saepe nomen corruptum est. *Kastion*
pro *Kastalon*. Stephano *Kastalon* *μικρὸν πάλιν Πι-
γελίας*, pro *Ἀντιγελίας*. Idem Strabo Baeticae ter-
minos ad ortum usque Castulonem veteres con-
stituisse memorat. Haec saltui Castulonensis nomen
tribuit.

VRCAONE.
ILITVRGIS.
CASTVLONE.

ALIO ITINERE A CORDVBA CASTVLONE.

EPORA.
VCIENSE.

M. P. XX.
M. P. XXXIII.
M. P. XX.
M. P. LXXVIII. Sic.
M. P. XXVIII.
M. P. XVIII.
CAS-

tribuit, & cum esse arbitror, qui Portus S. Stephani vulgo nuncupatur, qua hac Antonini via Castulonem, & inde in Beticam provinciam dirigebatur. Caesar Commentario belli civilis primo C. 38., M. Terentium Varronem, Pompeji legatum, Hispania Batica regiones tenuisse, à saltu Castulonensi, ad Anam. C. A. finius Pollio Ciceroni indicat saltum Castulonensem semper suos tenuisse tabellarios.

SVR.

CASTVLONE.] Cusani codex M. P. XXII. addit, assentientibus aliis & scriptis & editis. Urbem hanc Appianus Iberic. p. 457. *Káστω* appellat; nam de Castulone esse accipienda, quæ ibidem habet, è Livio L. XXVIII. C. 19. & 20. in aperto est: ipse vero an librarii ita dederint, non satis explore novi. Stephanus in Appiano non aliter invenit, uti ejus *Kάστω* argumento est. *ᾠδὴς*, quod Suritæ notam fœdabat, correxi.

WESS.

M. P. XCVIII.] *Manuscripta & Longolianum præferunt: & Hieron. Pauli sibi M. P. XCVIII.*

SVR.

CALPVRNIANAM M. P. XXV.] Ptolemaeo in Turdulis Baticæ provincie *Καλπυρνια*.

SVR.

VIRCAONE.] Vel *Virgao*.

SIML.

VRGAONEM M. P. XX.] Blandinianum exemplar Vircaone M. P. XX. Neapol. & Hieron. Pauli Virgaone M. P. XX. In Longoliano Vircaone M. P. XX. & Virgaone corrigitur. Plinio lib. 3. C. 1. in vetustis exemplaribus, Vrgao, quæ Alba. Argionam Vrgaonem esse ferunt ex inscriptione vetusti lapidis, in quo *MYNICIPIVM ALBENSE VRGAONENSE D.D.* legitur.

SVR.

VRCAONE.] Virgaone plerique omnes MSS.; Vircaone tamen Parisinus.

WESS.

ILITVRGI M. P. XXXIII.] In Blandiniano, & reliquis Ilturgi M. P. XXXIII. In vetustis Plinii exemplaribus lib. 3. C. 1. simpliciter Ilturgi, quod Forum Julium. Ptolemæi libris

non recte in mediterraneis Turdulorum *Ἰλῆργας*, Livius libro xxviii. C. 19. maxime insignes civitates Hispaniarum & magnitudine, inquit, & noxa Ilturgi & Castulo erant. Et locus ille, qui à Prisciano laudatur libro vi. Inveniuntur, inquit, & barbara in I. Livius xxiii. ab v. C. Ilturgi oppidum expugnabatur.

SVR.

ILITVRGIS.] Ita nostri. Notat personam Luitprandus, sive falsarius potius Higueria, Adversar. p. 510. in pluribus Livii MSS. una liquida vocabulum scribi; ego quamquam homini fidere non soleo, de MSS. quibusdam non negavero. *Ἰλῆργας* Appian. Iber. p. 457. appellat. Fuisse ferunt, ubi *Anduier el veje*. Vid. præter Ambr. Morealem ad Eulogii Tolemtani Apologetic. Roder. Carum L. III. Antiquit. Hispalensium C. 33.

WESS.

EPORAM M. P. XXVIII.] In eam lectionem & manuscripti, & vulgati libri conveniunt. Plinius lib. 3. C. 1. Mox Epora fœderatorum: ita enim legendum arbitror, non Ripepora: recensuerat enim oppida circa fluvium Bætim, & mox ad ripam alia. In Ptolemæi libris in Turdulorum regione non recte legitur *Ἐπορα* pro *Ἐρεα*: cum Ebora Lusitanie provincie oppidum fuerit. Exstat lapis in oppido Montoro, quod vii. leugis à Corduba distat ad Bætim fluvium, qui urbis vestigia patefecit, cum hac inscriptione.

RES. PYR. EPORENSIS
EX DECRETO ORDINIS

SVR.

EPORA.] Plinii locum recte ab H. Surita constitutum arbitror, nec alia est Rod. Cari L. III. Ant. Hispal. C. 22. sententia. In Thefaur. Gruteri p. cv. II. ORDO MVN. EPOR. ex lapide Montori reperto memoratur.

WESS.

VCIENSE.] Vel *Uticense* vel *Vicienle*. SIML. VCIENSE M. P. XVII.] In Manuscriptis, & Hieron. Pauli Vciense M. P. XVII. Longolianum Vticense M. P. XVII.

SVR.

E e e 2

VCIEN-

CASTVLONE.

ITER A CASTVLONE MALACAM.

TVGIA.

FRAXINVM.

HACTARA.

ACCI.

ALBA.

VRCI.

M. P. XXXII.

M. P. CCXCI. Sic.

M. P. XXXV.

M. P. XVI.

M. P. XXIII.

M. P. XXXII.

M. P. XXXII.

M. P. XXIII.

TV.

VCIEENSE.] Sic MSS. aut *Veienſe*: utrum verius sit, finire non possum.

WESS.

TVGIAM M. P. xxxv.] *In manuscriptis, & Longoliano* Tugia m. p. xxxv. & in libris Hieron. Pauli Turgie m. p. xxxv. Forte oppidum id est, quod à Ptolemaeo in Mediterraneis Turdulorum *Ὀυόγῃα* cognominatur.

SVR.

TVGIA.] Ea Tugia est, unde *Tugienſis* saltus, ex quo Bætis originem sumit apud Plinium L. III. C. 1.

WESS.

FRAXINVM.] Dicta mansio est, quod ad fraxinum esset apposita; quomodo ad morum paulo ante, & similes aliae.

WESS.

HACTARAM M. P. xxiiii.] *Blandinianum* Hactara m. p. xxiiii. *Neapolitanum* Hactarum m. p. xxiiii: & Hieron. Pauli. In Longoliano Hactara, & Hactaram corrigi.

SVR.

HACTARA.] Conſentiunt in hoc MSS., A. Ortelius *Lacurim* Ptolemaei esse conſectat.

WESS.

ALBAM M. P. xxxii.] Forte eadem est, qua hoc itinere supra *Vrgaon* cognominatur; cui *Albx* cognomen fuisse Plinius docuit: municipiumque *Albenſe* & *Vrgaouenſe* fuisse vestitus indicat lapis. Neque mirum est, duobus usum fuisse nominibus huius itinerarii auctorem: quod supra animadvertimus in *Heraclea Perintho*, quam sine cognomine statuit, & post alio itinere cognomen adiecit: tamen nihil in hac re statuum.

SVR.

ALBA.] Quamvis insolitum non sit, ut eadem urbs diversimodis appelletur; præsertim si quod recentius nomen sit indepta; tamen probabile mihi non videtur, *Albam* hanc eandem quæ *Urgaonem* esse: obſtat intervallum, quod longe amplius est m. p., quæ *Castulonem* & *Urgaonem* distinguunt. Quæ sit, feliciores inveniant.

WESS.

VRCI.] Vel *Urgi*. Plinio *Urci*.

SIML.

VRCI M. P. xxiiii.] *Habent Neapolitanum exemplar, & Hieron. Pauli. In Blandiniano* Vrgi m. p. xxiiii: & hoc Vrgi corrigi. Plinius lib. 3. C. 3. in Baſtulis oppida ora proxima, Vrci, adſcriptumque *Bætica* Barea. *Ptolemaeo* post *Bætica* finem in Baſtetanorum maritimis *Ὀυόγῃα*: tamenſi *Ὀυόγῃα* legendum arbitror. Item in Plinio lib. 3. C. 1. Mox à fine Vrcitano citerior: non Vrgitano, aut Murgitano: ut paulo post.

SVR.

VRCI.] Vrgi Lugduni vulgarunt: Urci in Cufani ſchedis, in Vatican. Vrgi. Plinianum Urci in Tarraconenſi poſitum quo minus noſtrum videatur, ipſa diſtantia vetabit: fumus enim in Bætica. Uſuardus *Indaletium Urci* Idib. Mart. pro religione Chriſtiana occubiſſe tradit, hincine an in Pliniano incertum eſt. P. de Marca L. II. M. H. C. 3. Urci Itinerarii oppido reſpondere ait in Granatenſi regno, cui *Orche* nomen hæret.

WESS.

TVRANIANAM M. P. xvi.] *In Blandiniano* Turaniana m. p. xvi. & item Longoliano. In Neapolitano Turramana m. p. xvi. & in libris Hieron. Pauli. Turranianæ m. p. xvi. Forte villam Turanii Graculæ designat: aut ejus familie: quem natum juxta fretum Gaditanum Plinius perhibet.

SVR.

MVRGI M. P. xxi.] Plinius L. 3. C. 1. Murgi Bætica finem esse tradit. Ptolemaeo in Turdulorum mediterraneis *Μούργῃς*.

SVR.

MVRGI.] Plinii Murgi, cum Bætica finis fuerit, qui tandem hoc esse poterit? Penitus in Beticam penetravimus, quam ut ejus esse ratio possit. Rectius convenit Ptolemaei *Murga*, nunc *Murga*.

WESS.

SEXITANVM M. P. xxxviii.] *Manuscripta, & vulgati libri* Saxetanum m. p. xxxviii. A Sexi oppido Sexitanum Prætorium, aut prædium dictum arbitror. Plinii manuscripti libri L. 3. C. 1., dein Menoba cum fluvio, Sexi firmum cognom.

TVRANIANA.

MVRGI.

SAXETANVM.

CAVICLVN.

MENOB.

MALACA.

ITER A MALACA GADIS.
SIVEL.

M. P. XVI.

M. P. XII.

M. P. XXXVIII.

M. P. XVI.

M. P. XXXIII.

M. P. XII.

M. P. CXLV. Sic.

M. P. XXI.

CIL.

cognomine Julium, Sex, Abdera, Murgis Bæti-
cæ finis. Ptolemaeo post Malacam & Menobam
in Baſtulis Σιζ. Straboni L. 3. p. 156. Ἐξο-
νὸν πόλις, idem enim est, atque latine Sexitano-
rum: è qua salamentaria præcipuum nomen adep-
ta fuerint: ac post Abderam statuit. Ab inter-
prete tamen Strabonis rectius Sexitanorum urbs
verſa eſſet. SVR.

SAXETANVM.] Probabilis eſt Suritæ con-
jectura; nec tamen neceſſe erit, ut Sexitanum
refingas; alterum enim probum eſſe Martia-
lis L. VII. 77. offendit:

Cum Saxetani ponatur cauda lacerti.

Vide If. Caſaubonum in Athen. L. III. C. 33.
& S. Bochartum L. I. Chan. C. 34. WESS.

CAVICLVN.] Vel Cavidum. SIML.

CAVICLVN M. P. XVI.] Blandinianum
exemplar & Hieron. Pauli libri Cavidum M. P.
XVI. Neapol. & Longol. Cavidum M. P. XVI.
SVR.

MENOB.] Sic Plinius. Menoba. Porto in-
ter hanc & Cavidum in Schudii exemplari in-
terponuntur Abdera M. P. X. & Selamina M.
P. X. SIML.

MENOBAM M. P. XXXIII.] Plinius, ut
memoravimus, Menobæ cum fluvio meminit:
quem navigabilem eſſe perhibet: & Ptolemaeo in
eodem tractu inter Malacam, & Sex, Μενόβα
in Baſtulorum regione: ut corrigendus videatur
Stephani locus, apud quem legitur Μανόβα, ἢ πό-
λις Μανόβα. SVR.

MENOB.] Quod Simlerus ex Aeg. Schudii
codice adfert, nulli noſtrorum ratum habent;
vereorque vehementer, ne aliunde huc mi-
graverit. Fuere quidem in hac ora Abdera &
Selamina; ſed ſi Saxetanum a Sexi Firmo, quæ
non injuſta ſuſpicio eſt, nomen duxerit, illi-

que vicinum fuerit, locum binæ illæ urbes
tueri hic nullo modo poterunt, quippe ante
Sex, uti è Plinio liquido clarum eſt, poſitæ.
Menobam, cui Cuſani MS. M. P. XXXIII. ad-
nectit, nunc Torres dici volunt. Ceterum de
Stephani verbis, de quibus Surita, If. Voſſius
ad Melæ L. II. C. 6. veriora docuit. WESS.

ITER A MALACA GADIS M. P. CXLV.]
Strabo L. 3. p. 156. in hoc interni maris litore,
primarium exſtare oppidum Malacam memorat;
quod eodem à Calpe, atque Gades, intervallo
diſjungi perhibet, ac Phœnices civitatis formam
reſtitiſſe. Plinio lib. 3. C. 1. Malaca cum fluvio
fœderatorum: & Sigam oppidum ex adverſo
Malacæ, in Hiſpania ſita, ſtatuit: neque recte in
vulgatis adſpiratur: cum in vetuſtis libris, adſpi-
ratione careat. Ptolemaeo itidem Μαδάρα; & Ste-
phano Μαδάρα. Auſtor Commentarii Alexandrini
C. 64. Ipſe omnibus rebus celeriter correptis,
Malacam contendit. Malacæ portus Feſtus Avio-
nus meminit in Maritimis.

Et rurfus inde ſi petat quiſquam pede
Tarteflorum litus exſuperet viam
Vix luce quarta. Si quis ad noſtrum mare
Malacæque portum ſemitam tetenderit,
In quinque Soles eſt iter.

Et idem flumen ejusdem nominis cum urbe me-
morat.

Hos propter mox jugum Barbetium eſt
Malacæque flumen, urbe cum cognomine.

SVR.

SIVEL.] Plinius Suel.

SIML.

SIVEL M. P. XXI.] Praferunt manuſcripta
exemplaria, & libri Hieron. Pauli & Longoliani.
Plinio L. 3. C. 1. in vetuſtis exemplaribus Sivel,
Malaca; idco nihil ex hac ſcriptura mutandum
Ecc 3

exiſti-

CILNIANA.
BARBARIANA.
CALPE CARTEIAM.

M. P. XXIII.
M. P. XXXIII.
M. P. X.
POR-

existimaverim: tamen in Ptolemaei libris *Ξελ λε-
gitur.* SVR.

SIVEL.] Suel, quomodo Ravennas L. IV.
C. 42. verius est ob lapidem *Fuengirolae*, quæ
ejus locum infidet, repertum apud Bernh. Al-
drete L. I. Orig. Ling. Castellani. C. 2.

NEPTVNO. AVG. SACRVN
L. JVNIVS. PVTEOLANVS
VI. VIR. AVGVSTALIS
IN MVNICIPIO SVELITANO.

WESS.

CILNIANA.] Vel *Cilmana*, vel *Cilviaca*,
vel *Silviaca*: forte *Silvia* Livii L. XXVIII. C.
12.

SIML.

CILNIANA.] *Cilviaca* Cusani liber. *Silvia*
seu *Silpia* Livii dubii pariter situs & scripturæ
est; Polybius enim, quem in primis sequi so-
let, L. XL C. 18. *Ελωση* appellat. Ego huic
a *CILNIIS* nomen venisse putavero. WESS.

BARBARIANA.] Credo in hac voce *Bar-
besulam* sive *Barbesul* latere. Movet me Raven-
nas L. IV. C. 42. & ceteri hanc oram descri-
bentes; movent quoque editiones vetustæ post
Belonem exhibentes: *Barbesul* M. P. XXXIII.
Calpe M. P. X. *Tartheiam* M. P. X.; quæ quam-
quam suum locum non teneant, indicio tamen
sunt, *Barbesul* ex hoc itinere exulare non de-
bere. Mecum sentit Joan. Conduit in egregia
Dissert. de vero Carteie sita, cujus epitomen
dedit H. Jones Part. II. vol. v. Actor. Philo-
soph.; situm *Barbesulas* in *Marbella*, cujus etiam
titulus ex *Barbesula* sit natus, If. Vossius ad
Melae L. II. C. 6. invenit: ego vero Jo. Con-
duit assentior, urbis ejus parietinas in orienta-
li ripa fluminis, cui *Gnadiaro* nomen, & IV.
Leug. a Gibraltare reperti: inibi frustum
marmoris eruit, cui MM. BARBESVLANI
inerant. Obstant quidem huic positioni Ptole-
maeus & Marcianus Heracleota, *Barbesulae*
situm Carteiam inter & Transductam signen-
tes, sed perperam, uti in confesso apud omnes
est. WESS.

CARPE CARCEIA.] Vel *Carpe Carcenia*,
vel *Calpe Carceia*. Dubitof tamen an hæc man-

sio omittenda sit, cum post Belonem ponan-
tur *Barbesul*, quam Plinius vocat *Barbesulam*,
Calpe & *Tarteia*, quæ est *Carteia*, a Græcis dicta
Tartessos: est tria hæc nomina tantum in Al-
dino legantur. SIML.

CALPE CARTEIAM M. P. x.] *Blandi-
nianum* Carpe carceiam M. P. x. In *Neapolitano*
Carpe Caritiam M. P. x. *Hieron.* Pauli *Carpe*
Carciæ M. P. x. *Longol.* *Carpe Carcenia* M. P. x.
Sed satis indicant *Calpe Carceiam legendum esse*:
ut significet, non recta iter ex *Suel Carteiam* de-
ducti, sed paululum ad *Calpem*, montem in to-
tius orbis descriptione insignem, desecti. *Carteia*
enim ad fretum, Oceanum versus, sita est, urbs
memorabilis & Græcis, & Latinis auctoribus.
Livius libro xxviii. C. 30., ad *Carteiam* classe
accessit. Vrbis ea in ora Oceani sita est, ubi
primum è faucibus angustis panditur mare. *Pli-
nius* L. 3. C. 1. Fretum, inquit, ex Atlantico
mari, *Carteia*, *Tartessos* a Græcis dicta, mons
Calpe. *Ptolemaeo* item adjunguntur *Καρτηία*,
Καρχηδών, καὶ ἑλάν τῆς ἰνδὸς θαλάσσης. *Cicero*
libro *epistolarum* ad *Atticum* xii. Ep. 44. Sed quid
est, quæso? *Philotimus* ne, *Carteia* Pompejum
teneri: Et libro xv. Ep. 20. Pompejum *Carteia*
receptum scribis. *Autor Commentarii Hispani-
ensis* C. 32. *Carteiam* à Corduba abesse M. P.
CLXX. perhibet. SVR.

CARPE CARCEIAM.] Universi ad hunc
fere modum codices scribunt. *Calpe Carteiam*
vere emendari, dubio caret. Id merito quæsi-
veris: unane an binæ mansiones indicentur?
Doctissimus Jo. Conduit *Carteiam ad Calpem*
esse censet, atque ita appellari, quo distingua-
tur ab altera *Carteia*, cujus Livius L. XXI. C.
5. commemorat; nec multum hinc abest *Ch.*
Cellarius L. II. G. A. C. 1. p. 90.; quorum
opinionem officere videtur, quod *Carteiam* a
Calpe Marcianus stadiis L. semoveat, & ve-
tustæ Itinerarii editiones, quamvis, uti mo-
nitum est, loco non suo, *Calpe* M. P. X. *Tar-
teia*, sive *Carteia*, M. P. X. ponant. Jam vero
Calpen hoc tractu urbem fuisse, *Strabo* L. III.
p. 160., frustra *Casabono* & *Bocharto*, viris
egregiis, renitentibus, testis est: testis etiam
Nic.

PORTV ALBO.
MELLARIA.
BELONE CLAVDIA.

M. P. VI.
M. P. XII.
M. P. VI.
BE-

Nic. Damascenus, ad quem Excerpt. p. 72. Had. Valesius videndus est: testis denique Tzetzes Chiliad. VIII. 217.

Καὶ Κάλπη πόλις, ὅθεν τὴν ἐν τῇ ἡλῆσιν οὐδὲν ὀνόματι.

&, qui omnem dubitandi caussam aufert, numpus, C. I. CALPE signatus, de quo Ezech. Spanhemius Differt. XIII. V. & P. Num. p. 600. Ad hoc, si urbes disjungas singulis sua m. p. assignans, & summæ generali ratio constabit, & paulo melius hoc iter respondebit illis, quæ Strabo L. III. p. 165. de intervallo a Malaca ad Calpem & hinc ad Gades tradit. Ceterum de situ Carteiae Hispanis magnum certamen est: Marianæ L. I. C. 2. videtur Tariffa, Amb. Morali & Nonio Hisp. C. 11. *Algezira*, Rod. Caro L. III. Ant. Hisp. C. 74. *Torre de Carthagenæ*. Ego Jo. Conduit sequor, cui *Rocadillo* est: hoc spatium, quod in Comment. Bel. Hispan. C. 32. Cordubam & Carteiam separat, hoc rudera & numi, caput turritum & CARTELAM præferentes, atque eo in loco erui, postulat Wess.

PORTVM ALBVM M. P. VI.] Promuntorii Albi Africæ ad fretum Plin. meminit, sed Portus Albi Hispaniæ ad eum tractum, non video mentionem fieri. SVR.

MELLARIAM M. P. XI.] Strabo in freto L. 3. p. 140. Mellariam, optima habere salisamenta perhibet, & ab ea Belonem urbem, & fluvium collocat. Pomponius Mela L. 2. C. 6.: atque unde nos fumus cingente freto (ita enim legit Hermolaus Barbarus, castigazione minime frivola, ut Pintianus noster prodit) Mellaria & Belo, & Bæsipponem. Plinius lib. 3. C. 1. Quindecim m. p. in longitudinem, quas diximus, fauces Oceani patent: v. m. in latitudinem a vico Mellaria Hispaniæ, ad promuntorium Africæ Album, auctore Turanio Gracula juxta genito. Et postea vetustis exemplaribus omnibus Oppidum Belon, Mellaria, non oppida, paulo enim antea vici nomen Mellariæ attribuerat. Mellariæ oppidi in interiore Turdulorum regione postea fit ab Antonino mentio. Ptolemæo Βαλίων & πόλις. Εξβαλίων, Βαλίων πόλις, & in Baftulorum, co-

gnomento Poenorum, maritimis, corrupte, Μεσηλίαν, pro Μελλαρίας.

MELLARIA.] A melle nomen ducit, ut inferius ostendetur, hodieque præstantissimum mel in his oris colligitur. Nunc *Beir de la miel*, itidem a melle appellatum, esse volunt. Vid. R. Carum L. III. Ant. Hisp. C. 58. Quia tamen is locus a freto, cui Mellaria affidebat, aliquot m. p. est disjunctus, accedo J. Conduit, Mellariæ situm in *Val del Vaca*, ita tamen, ut major ejus pars jam fluctibus sit hausta, invenienti: patet enim nostro ibi tempore fretum in latitudinem v. m. p. haud paulo ampliorem. Olim celebris hinc in Africam trajectus erat, unde Plutarchus in Sertor. περὶ τοῦ καὶ Μελλαρίας.

WESS.

BELONEM CLAVDIAM M. P. VI.] In Blandiniano Belone Claudia M. P. VI. *Neapolitanum* & *Longolianum* Bellone Claudia M. P. VI. Hieron. Pauli Belonæ Claudiæ M. P. VI. cuius cognomen mentionem non reperi sciam. Vide Stephanum in voce Βῆλον de erymo ejus urbis, & Mellariæ, quæ ab eo appellatur Μελάρια. SVR. BELONE CLAVDIA.] Lugduni Glaudia, quod in CaesarAugustano Schottus itidem offendit, vulgarunt. Rectum & verum Claudia est, quo titulo videtur ornata a cognomine Imp.; nominis pristini vestigia freto adjacens *Balanis* servat, nunc quoque v. m. p. a *Val del Vaca*, ubi olim Mellaria, si tamen omnia recte dimensus est Jo. Conduit, disjuncta. Falsus itaque Marcianus est, cum in Periplo Belonem a Mellaria cxi. aut c. stadiis femover. WESS.

CALPE.] *Barbeful* M. P. XXXIII. Calpe M. P. X. *Tartheiam* M. P. X. hæc aberant a scripto CaesarAugustano.

SCHOT.

CALPÆ.] Exulant quoque & nostris omnibus: tamen Lugduni & Baſileæ retinuerunt: credo cum anteriora essent mendis fœdata, in vetustas editiones, quamquam loco non suo, ex aliis MSS. migrasse.

WESS.

BAESIPPONEM M. P. XII.] Pomponius lib. 2. C. 6. Mellariam Belonem, & Bæsipponem usque ad Junonis promuntorium oram freti occupare docet: Plinio lib. 3. C. 1. portus Bæsipponem.

CH.

BESIPPONE.
MERGABLO.
AD HERCVLEM.
GADIS.

M. P. XII.
M. P. VI.
M. P. XII.
M. P. XII.
ITER

et ab eodem Plinio & Ptolemaeo lib. 2. C. 4., Bæſſip-
po inter urbes Turdetanorum, & Turdulorum,
qui interioris Luſitaniam verſus pertinent, recenſe-
tur. SVR.

BESIPPONE.] Beſippone Vatican., vitio ſcri-
bentis, ut Reſſipone MS. Cuſani. Ravennas L.
IV. C. 43. Item ſuper fretum ſeptem ſunt civita-
tes, id eſt, Beſſippon, ubi Baſſippon eſſe ſcriben-
dum vere Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 1. p. 88.
animadvertit: nollem vero ab eo additum:
cujus nomen ridicule ἑπτάπολις, ſeptem civitates
interpretatur: neque enim Ravennas Bæſſipponis
verberbium enarrat, ſed conſuetudo ſibi more
fretum Herculeum fretum ſeptem, ut ſepte &
ſepte Gaditanum paſſum, a ſeptem fratribus ur-
beque ſepta in adverſa continente, plane uti
Juſtiniano Leg. 2. C. de O. Præſect. P. A. §. 2.
trajeſtus, qui ſepta dicitur, appellat. Ruinæ ur-
bis ad promontorium Traſalgar, Aguas de Mecca
Hiſpani vocant, nunc, teſte Jo. Conduitt, per-
durant. WEſſ.

MERGABLO.] Vel Mercablo, vel Mercallo:
forte Maſcolica, nobilis urbs Hiſpania, capta a M.
Marcello, ut Livius L. XLV. C. 4. reſert. SMt.

MERGABLVM M. P. VI.] In Blandinia-
no, & Longoliano Mergablo M. P. VI: ſed in hoc
Mercallo corrigitur: & in Neapolitano, & libris
Hieron. Pauli Mercallo M. P. VI. legitur. SVR.

MERGABLO.] Mercallo MS. Cuſani, Mer-
cablo Vatican.; Maſcolicam Livii eſſe non dixer-
o: ea enim & incertiſſimi ſitus & ſcripturæ eſt di-
verſiſſimæ. WEſſ.

AD HERCVLEM M. P. XII.] Pomponius
Mela, unus omnium optime, Gades, inquit, L. 3.
C. 6., fretum attingit, eoque anguſto ſpatio,
& veluti ad flumine à continenti abſciſſa, qua
terrīs propior eſt, pæne rectam ripam agit:
qua Oceanum ſpectat, duobus promuntoriis
elevata in cornu medium latus abducit: & fert
in altero cornu ejusdem nominis urbem opu-
lentam, in altero templum Aegyptii Herculis,
conditoribus, religione, veruſtate illuſtre. Tyrii
conſtituere. Cur ſanctum ſit, oſſa ejus ibi ſita

efficiunt. Annorum quis manet ab Illaci tem-
peſtate principia ſunt: opes tempus aluit. Lon-
gitudinem inſula deſignari ex Polybio docet Plinius,
totidem M. P. quæ ab Hercule Gades hoc tribuuntur
Itinerario: Suetonius in Caſare C. 7. Quæſto-
ri, inquit, ulterior Hiſpania obvenit: ubi cum
mandato P. R. jure dicundo conventus circum-
iret, Gadisque veniſſet, animadverſa apud
Herculis templum Magni Alexandri imagine,
ingemuit. Sed & ipſe Caſar Commentario II.
belli civilis C. 18. Naves longas x. Gaditanis ut
facere, imperavit: complures præterea Hiſpa-
li faciendas curavit. pecuniam omnem, omnia-
que ornamenta, ex ſano Herculis, in oppidum
Gades contulit. Id ſanum ab urbe x. m. P.
conſtitutum fuiſſe, uti in hoc itinere adſignatur,
Strabo auſtor eſt L. 3. p. 169.: quo ex loco maxime
continenti adjuugebatur Inſula, ad ſadii latitu-
dinem, medio interjacenti pelago ſemota. Tem-
plum enim ab urbe x. m. P. abeſſe memorari, ut
quantum certaminum, tantum & milliariorum
conſciterent. Majus enim ferme tanto templum
fuiſſe, quanta inſula erat longitudo. SVR.

AD HERCVLEM.] Herculis templum
omnem olim inſulæ ambitum, cuius S. Petro
nomen eſt, ut è Philoſtrato L. V. Vit. Apol.
C. 5. apertum eſt, occupavit. Originem ſuam
Tyriis debere in conſeſſo eſt; nam ſi quod du-
bium eſſet, egregie Hen. Valeſius in Excerpt.
Peireſciana p. 110. explicuit, quamquam im-
merito Arrianum L. II. Exp. Alex. C. 16., ubi Jac.
Gronovium vide, dubitantibus accenſens. Sacra
& templi ceremonias dignitatēque ſuſe
exſecutus eſt Jo. Baptiſta Suarezius L. 111. Antiq.
Gaditan.; quod vero C. 1. ejus libri adſcri-
mat, propterea x. m. P. aſuiſſe Gadibus tem-
plum, ut, qui peregre venerant ad id inviſuri,
ſecum inter ambulandum x. m. Herculis labores
venerabundi revolverent, non ex Strabone
aliove veterum, ſed ex receptis in Hiſpania
ceremoniis & ambarvalibus ſumptum videatur;
nec credo ulli probabit, quantumvis ſeditate
nimia L. I. C. 4. conſtituitur, Herculeum ali-
quem

ITER A GADIBVS CORDVBA.
AD PONTEM.
PORTV GADITANO.
ASTA.

M. P. CCXCV. Sic.
M. P. XII.
M. P. XIII.
M. P. XVI.
VGIA.

quem cognomine *Thafu* a Tyriis fuisse cultum: Herodoti enim L. II. C. 4. verba, quibus utitur, eum Latina & satis negligeret relegisse ostendunt; *Thafu* quippe Herculis commemorat.

WESS.

GADIS M. P. XII.] *Bætice longitudinem, uti Caesar, quod supra monimus, à saltu Castulonensi ad Anam determinat, Plinius L. 3. C. 2. à Castulonis oppidi sine Gades perducit, & ut summo consensu vetusta produnt exemplaria, M. P. CCL. assignat, non, quemadmodum in vulgaris legitur, CCCCLXXV. Strabo L. 3. p. 168. Gades à Calpe DCL. stadiis abesse perhibet: aut, ut alii prodidere, DCCC. Plinius L. 4. C. 23. oppidum fuisse civium Romanorum quod appellaretur Augusta urbs Iulia Gaditana ab eo latere, quo Hispaniam spectat, passibus fere C. Alteram insulam fuisse longam XII. M. P. in qua prius oppidum Gadum fuerit, idem memorat Plinius, & vocatam ab Ephoro & Philistide Erythiam, à Timeo & Sileno Aphrodisiadem: ab indigenis Iunonis: & maiorem Timeum, Cotinulam apud eos vocatam prodidisse; Romanos Tartessum appellasse, Pœnos Gadir; ita Punica lingua sepe significante. Hinc cecinit Testus Arvenus de ora maritima:*

Hic Gadir urbs est, dicta Tartessus prius
Hic sunt columnæ pertinacis Herculis.

Et alio loco:

— Gadir hic est oppidum.
Nam Punicorum lingua conscriptum locum
Gadir vocabat, ipsa Tartessus prius
Cognominata est, multa & opulens civitas
Aëro vetusto. Nunc egena, nunc brevis,
Nunc destituta, nunc ruinarum agger est.
Nos hoc locorum, præter Herculeam
Solemnitatem, vidimus miri nihil:
At vis in illis tanta, vel tantum decus
Acate prisca, sub fide rerum fuit,
Rex ut superbus, omnipotens præpotens;
Quos gens habebat forte cum Maurusia,
Octaviano principi acceptissimus,
Et litterarum semper in studio Juba
Interfluoque separatus æquore

Inlustriorem semet urbis istius
Duumviratu crederet.

SVR.

GADIS.] Insulæ opes, variatam fortunam, conditores & alia memorabilia Suarezius L. I. Ant. Gadir. C. 2. & seq. descripsit. Ex lapide Gruteriano p. CCCLVIII. 4., quem & Suarezius C. 4. inseruit:

M. ANTONIO M. F.
GAL. SYRIACO ILIVR.
MVN. AVG. GAD.
D. D.

ex lapide inquam egregie firmatur, quod Plinius de Gadibus ait. Id vero mireris ad cognomen M. Antonii hujus offendisse Amb. Moralem & Suarezium: hunc GALLOSRYIACO formasse, illum GARISLAGO: cum tamen GAL. tribum Galeriam, in qua Antonius Syriacus censerebatur, notet.

WESS.

AD PONTEM.] Nunc la puente de Suaso, nomine nobilis viri, cui reges Hispani insulam dederant, modo verum Suarezius L. I. A. G. C. 16. tradiderit.

WESS.

PORTVM GADITANVM M. P. XIIII.] Portus Gaditani à Pomponio fit mentio L. 3. C. 1. Turduli, inquit, & Bastuli habitant. In proximo sinu portus est, quem Gaditanum, & lucus, quem Oleastrum appellant.

SVR.

PORTV GADITANO.] Describitur ab eodem Suarezio L. I. Ant. Gad. C. 9., estque in nostra tempora navium stationibus celeberrimus. Puerto Real.

WESS.

ASTAM M. P. XVI.] *Manuscripta exemplaria, & vulgati libri, hanc dictionem aspirant. Livius libro xxviii. Asta meminit. Strabo Astam, & Nebrissam, ad Aestuarium Bætis conlocat. Mel Pomponius L. 3. C. 1. Tum castellum Chollar in litore (ita enim in vetusto legitur exemplari non Eboræ) & procul à litore, Asta colonia: & forte pro Chollar Colobona sit legendum. Plinius lib. 3. C. 1. inter Aestuarium Bætis oppidum Nebrissa cognomine Veneria, & Colobona coloniarum, Asta, quæ Regia dicitur.*

Fff

Prole-

CARVLA.
ILIPA.
OSTIPPO.

M. P. XXIII.
M. P. XVIII.
M. P. XIII.
BAR-

pone ortum esse docere animadverti, haud parum in ea opinione praesidium nactus videor. Vulgo *Carthiliana* dicitur.

WESS.

CARVLAM M. P. XXIII.] In *Blandiniano*, & *Hieron. Pauli*, & *Longol. libris* Carula M. P. XXIII. In *Neapol.* Carula M. P. XXI. Karulae oppidi sit mentio in *Concilio Eliberitano*: cui *Lamponianus* de Karula presbyter subscribit, sed cum in manuscriptis *Plinii exemplaribus lib. 3. C. 1.* uno consensu legatur Carbula, non Carbulo, suspicari cogor forte legendum esse Carula. SVR.

CARVLA.] Non est *Plinii Carbula*, quippe conventus *Cordubensis* & longius hinc remotus; aedum in *Carulam* abire *Carbula* debet; verant nuni *CARVLA* insignes in *Thef. Fridericiano C. v. §. 16.* & *Antiq. Hispal. Rod. Cari L. III. C. 49.* in quarum *L. I. C. 20.* & alii, quibus *CARVLA* inerat, memorantur. *Carrucam* ex *Comment. Bel. Hispan. C. 27.* huc pertinere monitum ante est. Ecquis vero *Fr. Bivarii* audaciam sine ulla causa *Lamponium de Carula*, qui *Illiberitano Concil. adfuit, Caldae* ad *Dextri Chron. An. ccc. p. 323.* imponentis ferat?

WESS.

ILIPAM M. P. XVIII.] In *Blandiniano*, *Hieron. Pauli*, & *Longol. libris* Ilipa M. P. XVIII. In *Neapol.* Hippa M. P. XXIII. In locis ad Ilipam pertinentibus maximam vim argenti esse *Strabo* admonet. *Plinius lib. 3. C. 1.* *Hispanensi conventui* attribuit Ilipam, cognomine *Italicum*. *Ptolemaeo in mediterraneis Turdulorum, Ἰλιπὼνα Μεγάλη*, & in *Turdetanis Ἰλιπὼνα*, nam quae in eisdem *Turdetanis* ab eodem juxta *Hispalim Aulana Μεγάλη* cognominatur, oppidi nomen esse videtur, quod in *Commentario Alexandrino C. 57. corruptum* legimus: Interim *L. Titius*, qui eo tempore *Trib. mil. legionis* vernacula fuerat, nunciata fama legionem xx. quam *Q. Cassius* legatus simul ducebat, cum ad oppidum *Leptim* castra haberet &c. ut apud oppidum *Læpim* sit legendum. In libris recens excusis Ilurgim oppidum adponunt de suo. SVR.

ILIPA.] *Italicæ* cognomine Ilipam fuisse usam magnus *Casaubonus* ad *Strabonem* itidem censuit, notatus propterea a *Rod. Caro*

L. III. H. A. C. 11. *Harduinus* huc ex *Inscriptionum Thesaurō p. CCCL. 5.* *ILIENSES ILIPONENSES* reculit, quod ut recte fecerit, satis vereor: in numis enim, quos *R. Carus* habet, incolæ *ILIPENSES* dicuntur; præterea fieri poterit, ut *ILIPONENSES* in *As-tigitano* fuerint conventu ob reliqua ejusdem inscriptionis. Ilipa, de cujus vero cognomine alias quaeremus, nunc est *Pennasor*. Ceterum verba *Comment. Bel. Alexand. C. 57.* examinavit *R. Carus L. III. A. H. C. 35.* abique in eas cogitationes, ut pro *Lepti* scribendam esse *Baetin* consuevit: hoc enim nomine in *Bætica* urbem fuisse non dubitat; movetur autem *Strabonis L. III. p. 141.* & *Appiani Iber. p. 149.* auctoritate; in primis tamen *Fl. Dextri* & *M. Maximi*, qui *Baetin* urbem non multum ab *Hispali* locant. Forer utique hac commodissima conjectura, modo constabili possit; nam quæ vir doctissimus advocavit, robur & fidem opinioni conciliare vix poterunt. Quis enim *Dextri* & *Maximi* *Chronicis*, ex nugivendi *Hieronymi Romani* de *Higuerra*, impostoris *Jesuæ*, ingenio procusis, ut *D. Papebrochius* tom. VII. *Maji p. 393.* & *Cardinalis de Aguirre* tom. II. *Concil. Hispan. Dissert. III.* ostenderunt, fidem addiderit? nec quicquam *Appiani Baetis*, urpote in *Baeculam* ob *Livium L. XXVIII. C. 13.* commutanda, proderit. Unus *Strabo* viro erudito favet; cujus tamen verba cum aliis omnibus mendi sint manifesta, metuo ut rem conficere apta sint: vix certe erit, qui urbis *Baetis* præter eum meminerit. Mihi *Glandorpii Ilipam* *Commentario* illi reddentis sententia verior semper est visa; neque alia est *Ptolemaei Aulana*.

WESS.

OSTIPPONEM M. P. XIII.] *Plinius lib. 3. C. 1.* *As-tigitano conventui* Ostipponem oppidum liberum attribuit.

SVR.

OSTIPPO.] *Harduinus* *Livii L. XXVIII. C. 22.* & *Appiani Iber. p. 458.* *As-lapam* cum Ostippone componit, haud scio an male. *Stephanus* sane *As-lapam*, quamquam patria in gentis sede enormiter peccans, ex *Appiano* citat, cui cum & *Livius* consentiat, aliud oppidum

Fff 2

arbi-

ITER AB HISPALI EMERITAM.

M. P. CLXII. Sic.

CARMONE.

M. P. XXII.

OBVCVLA.

M. P. XX.

ASTIGI.

M. P. XV.

CELTÍ.

M. P. XXVII.

RE-

17., ne inulto id fiat: nec tamen L. RVFIVS PRIMVS ITALICVS & VALERIA ITALICA, quos è vetustis monumentis eruit, ab Italica recte Italicos formari probant; neque enim constat, urumque aut alterum utrum ex Italica fuisse: majus robur verbis Spartiani inest in Hadrian. C. 12., quæ, quod ad hanc disputationem post elegantem Ch. Cellarii dissertationem descendere animus non sit, nihil nos morabuntur. Id prætereundum non est, exulare hoc iter ex Simleri editione; Lugdunensem quidem habere, sed sine M. P., quæ tamen in Cusani membranaceo codice XI. sunt; in Vaticano vero & margine Fabriciani exemplaris VI. M.

AB HISPALI EMERITAM M. P. CXLII.]

In quam lectionem *manuscripta exemplaria*, & *vulgati libri* consentiunt: cum clxv. forte legendum esse: quam summam numeri mansionem faciunt: acciditque plerumque ut ex nota V. II. fiat, & ex II. V.

AB HISPALI.] M. P. CLXV. præfert Lugdunensis editus; Vaticanus CLXI., quibus una millia addit Fabriciani libri margo: causa hujus est dissensus ex numeris, qui singulis adduntur mansionibus, in quibus veteres libri non concordant.

CARMONEM M. P. XXI.] *Caesar Comment. II. belli civilis* C. 19. Carmonenses longe firmissimam totius provincie civitatem adpellat; *Auctor Commentarii Alexandrini* C. 57. Ibi eum diem, ut quid ageretur perspiceret moratus, Carmonem contendit. *Libet ejusdem auctoris depravatam locum corrigere.* Ita enim legendum apud eum est C. 64. Lepidus eodem tempore, Marcellusque Cordubam cum suis; Cassius proficiscitur Carmonem. Sub idem tempus, Trebonius procos. ad provinciam detinendam venit. *Intersersa enim verba sunt.* Nam cum legeretur, uti supra, eodem commentario Carbone pro Carmonem, & statim provincia mentio foret, Narbonem reposuerunt: De ulteriore enim Hispania provincia agitur: non de Gallia provin-

cia. Paulo enim post ita subdit; ne se Trebonio, & Lepido, & Marcello committeret, & in commentario Hispaniensis C. 7. Trebonii procos. sit mentio, Duæ, inquit, fuerunt vernaculæ, quæ à Trebonio transfugerant. Carmo, ut ex superioribus adparet, Cassii partes prosequatur. Apud Ptolemaeum in Turdetanis, in vulgatis libris duplici errore, Xagovia legitur, pro Káguar. Est apud me vetustissima nota nummus, qui altera parte viri effigiem præfert, pessime calatam, & in aversa inter duas spicas Carmo: quod fertilissimum ejus oppidi agrum denotat.

CARMONE.] Numum expitum dedit Ant. Augustinus Dialog. VIII.; cetera, quæ Surita congestit, mirum in modum illis consentiunt, quæ Amb. Morales Eulogii Toletani L. II. Memorial. Sancto. C. 6. adscripsit, Carmonem Appian. Iber. p. 449. Καρόνιον & p. 453. Καρόνιον appellat. Vide Rod. Carum L. III. Ant. Hisp. C. 41.

CELTÍ M. P. XXXVII.] In Plinii *manuscripto exemplari Toletano* lib. 3. C. 1. oppida Hispaniensis conventus Celtiarana, Cantama acua Ilipa cognomine illa Italica, alterum ex *Caesar. angustiani exemplaribus vetustis*. Oppida Hispaniensis conventus Celtiaria exatim Vacamaria Acira Ilipa cognomine Ilpa Italica. In altero vero per vetusto, Oppida Hispaniensis conventus Celtiaria Vacaniana aria Ilipa cognomine Ilpa Italica, & in alio *manuscripto*, Celtiaria exatim vaccamaria aria Ilipa cognomine Ilpa Italica. Ex horum exemplarium collatione suspicor legendum esse Celti, Aræ: ut hoc Antonini oppidum sit, & ea mansio, quæ supra ad Aras ab eodem Antonino vocatur. Præterea illud conjici videtur, Ilipam non fuisse cognomen Italicum, sed Ilpam, aut aliud quippiam simile, & italicum diversum esse oppidum ab Ilipa.

CELTÍ.] Plinii verba erudit & bene magno commentario R. Carus L. III. A. H. ornavit, emendata hoc modo: Oppida Hispaniensis conventus, Celtia, Azati, Arua, Canama, Aruci, Menoba, Aria, Ilipa cognomine magna, Italica.

REGIANA.
EMERITA.

ITER A CORDVBA EMERITAM.
MELLARIA.

M. P. XLIII.
M. P. XXVII.
M. P. CXLIII. Sic.
M. P. LII.
AR-

lica. Vid. Cap. 2. usque ad 20. Harduino aliter visum; refingit enim: *Celti, Arua, Canama, Evia, Ilija cognomine Ilija, Italica*. Quas doctissimorum virorum conjecturas si inter sese comparaveris adhibuerisque MSS. differentias, videbis nimium fuisse Rod. Carum, in alteram partem peccasse Harduinum. Facile *Celti, Arua, Axati, Canama, Evia* de vestigiis codicum Suri-tae & Harduini eruuntur: certe *Axati* sive *MVNICIPIVM FLAVIVM AXATITANVM*, ut in Thef. p. CCCXXXII. 7. est, exulare hinc non potest: infererem præterea *Ariam* ante *Eviam*, si certa atque explorata esset numi, *ARIAM* præferentis, de quo deinceps, scrip-tura. Quæ restant Pliniana, *Ilijam cognomine Ilijam* fuisse ostendunt, non *Iliam*, nam *ILL-PONENSES ILIENSES*, quos Harduinus ad *Iliam* firmendam advocaverat, aliorum per-tinere diximus. Ceterum priusquam hinc abeo, observari oportet, Ravennatens L. IV. C. 44. *Celsum* appellare, & in margine Fabriciani exemplaris *Celsi* M. P. XXVII. esse, cum alii M. P. XXXVII. tueantur.

REGIANAM M. P. XLIII.] In *libris Hieronymi Pauli Regianæ* M. P. XLIII. & in reliquis *Regiana* M. P. XLIII. In *Plinii vetustis exemplaribus* L. 3. C. I., Gaditani conventus civium Romanorum *Regina*, Latinorum *Regia*. *Ptolemaeo* in *Turdetanis Pagineis*. SVR.

REGIANA.] Ita veteres libri, *Ravennas Regina*, & verius: pertinet huc *Ptolemaei Pagineis*, non *Plinii*, quippe conventus *Gaditani*. Habet R. *Carus* L. III. A. H. C. 71. lapidem in urbe *Ellerena* repertum:

D. M. S.
L. RVFIVS. PRIMVS. ITALICVS
D. REGINENSIS AN. XXX.

& alium, cui *RESP. REGINENSIVM* inscripta est: uterque ad hanc *Reginam*, quæ *Ville de Reyna*, non multum ab urbe, ubi lapides ef-fossi, nunc dicitur, teste R. *Caro*, referri bebet.

WESS.

EMERITAM M. P. XXVII.] *Dion. libro liii. p. 589. perhibet, Augustum, bello Cantabri-co confecto, emeritos milites exaudivisse, & ur-bem in Lusitania condere iussisse, quæ Augusta Emerita cognominaretur. Hygenus Augusti libe-tus, quem & Hyginum vocant, auctor est p. 154. de limit. constit. D. Augustum in Beturiz Emerita jugera quadringena dedisse. Exstant complures nummi cum ejus urbis nomine, in quibus vetustissima nota effigies Augusti cum corona radiata visitur, & hac inscriptione, DIVVS AVGVSTVS PATER, & averja parte, supra urbis portam, cui gemine sunt turres addite, in porta lateribus AVGVSTA EMERITA.* SVR.

EMERITA.] M. P. XLIII. Lugdunensis editus, nec plura scriptis Vaticanis: XXVII. M. P. adscripta Fabricii sunt libro. Emeritam *Lusitanorum caput oppidorum* Prudentius dicit: COL. EMERITENSIS in Thef. p. XLII. 16. & numis, Vid. Nonii Hisp. C. 31. WESS.

ITER A CORDVBA.] Hoc quoque iter in MSS. & Aldino codice non habetur. SIML. ITER.] *Iter a Corduba Emeritam* M. P. CXLIII. Sic. *Mellaria* M. P. LII. *Astigi* M. P. XXXVI., *Metellinum* M. P. XXXII. *Emeritam* M. P. XXIII. ITER ab *Olisiphone Emeritam*. Magnus hiatus in editis perlisque, ut fit, dum eadem nomina iterantur. Nos ex fide MS. *Cae-saraug.* adscripsimus. SCHOOT.

MELLARIA M. P. LII.] *Plinius* L. 3. C. 4. Altera, inquit, *Beturia*, quam dicimus *Turdu-lorum*, & conventus *Cordubensis* habet oppi-da non non ignobilis *Arsam*, *Mellariam*, SVR.

MELLARIA.] Nomen a melle duxit, plane ut *Cordubæ* vicinus mons *Pinna mellaria*. *Eu-logius Toletanus* L. III. *Memor. Sanct. C. II.* In eo loco, qui ex eo, quia antiquitus congestus in illa celsiore rupe apum industria favos majores nostri viderunt, *Pinna mellaria* vocatus est. Huc re-ferunt ORDINEM MELLARIENSEM ex Thef. p. CCCXXI. 10. monumento, prope *Cordubam* invento: hodie *Fuente de la Ovejuna*.

WESS.

AR-

ARTIGI.

METELLINVM.

EMERITA.

ITER AB OLISIPONE EMERITAM.

EQVABONA.

M. P. XXXVI.

M. P. XXXII.

M. P. XXIII.

M. P. CXLI. Sic.

M. P. XII.

CA-

ARTIGI M. P. XXXVI.] In Blandiniano Artigi M. P. XXXIII. & in Neapolitano Artigi M. P. XXXVI. In libris Hieronymi Pauli desunt hujus itineris mansiones. In Longoliano Artigi M. P. XXXIII. & XXXVI. corrigitur: sed cum numero M. P. XXXVI. recte summa conficiatur, eam lectionem praeferimus. Ptolemaeo mediterraneis Turdulorum Aegypti, nec dubitarem in Plinio legere in Celticiis Beturiae, pro Lastigi, Artigi, Ptolemaei & Antonini fretus auctoritate. SVR.

ARTIGI.] Abiit in easdem, quas Surita, cogitationes Is. Vossius ad Melae L. II. C. 6., & Lastigi Plinii in Ariigi five Astigi, idem enim esse vult, commutat. Neutrum esse audiendum numus, quem R. Carus L. III. A. H. C. 61. dedit, LASTIGI praefrens, ostendit. Fuit in Caesaraug. Astigi, ut Schottus in praecedentibus monuit; nostri & Ravennas L. IV. C. 44. intercedunt. WESS.

METELLINVM M. P. XXXII.] Manuscripta Metellinum M. P. XXXII. & in Longol. Metellinum M. P. XXXII. & XXXIII. corrigitur. Plinius L. 4. C. 22. coloniae Augusta Emerita, Anaë fluvio adposita, Metallinensis, Pacensis, Norbensis: ita enim in manuscriptis, & vulgatis legitur, ut in alterutro sit mendum. SVR.

METELLINVM.] Ita excerpta MSS.; Ravennas Metellion L. IV. C. 44. Si urbi a Metello venerit cognomen, in Plinio peccatum erit. Medelin ad Anam. WESS.

ITER AB OLISIPPONE EMERITAM M. P. CLXI.] Blandinianum exemplar, ab Olisippone Emeritam M. P. CLXI. Neapolitanum ab Olisippone Emeritam M. P. CLXXVII. In Longoliano M. P. CLXI. & CLXXVII. corrigitur. In M. Varonis vetusto exemplari libro II. C. 1. rerum rusticarum, Bessarionis Cardinalis Niceni, in fortura res incredibilis est in Hispania, sed est vera, quod in Lusitania ad Oceanum ea regione, ubi est oppidum Olisipo, monte Tagro, quaedam è vento certo tempore concipiunt equae. In altero ejusdem auctoris exemplari ubi est oppidum Olisippo, ... monte Ta-

gro legitur. At apud Columellam libro VII. C. 27. Cum sit, inquit, notissimum etiam in Sacro monte Hispaniae, qui procurrit in occidentem juxta Oceanum, frequenter equas, sine coitu ventum pertulisse, fortumque educasse. Mirum tamen est Olisiponis à Columella, Hispano auctore, mentionem factam non esse, cujus Varro meminert, & advertendum, an apud Varronem legendum sit monte Sacro pro Tagro, cujus montis nullam reperimus mentionem, & Columella satis indicat, Sacrum promotorium intelligi, cum eum montem procurrit in occidentem juxta Oceanum perhibet: cui ad stipulari videtur Plinius L. 4. C. 32. Ab Ana, inquit, ad Sacrum Lusitani: oppida memorabilia à Tago in ora Olisippo, equarum è Favonio vento conceptu nobile. Et alio loco L. 8. C. 42., Constat in Lusitania, circa Olisippone oppidum, & Tagum annem equas Favonio flante obversas animalem concipere spiritum, idque partum fieri, & gigni perniciosissimum. In Toletano, & duobus aliis vetustis Plinii exemplaribus: Oppida memorabilia à Tago in ora Olisippo, equarum è Favonio vento conceptu nobile. In alio aequo vetusto, Olisippo legitur, quemadmodum vetusta exemplaria scribi oportere testantur, & ab Andrea Resendio, insignis litteraturae viro, & egregio vetustatis assertore, ac vindice est restitutum Comm. in Vincentii vitam carm. à se conscriptam. Vicina Tago flumini opulentissima ceteris oppida esse Strabo libro III. p. 153. auctor est, & Augusti aetate, ut Lusitanorum pars maxima Gallici vocitarentur, effectum esse. Ptolemaeo perperam duobus dictionibus 'Ολιϋ & 'Ιταϋον. SVR.

OLISIPPONE.] Vatican. Olisippone, Cusani schedae Olisippone, Lugdun. editus Olis in pone. OΛΙΟΠΠΟΝ Palat. & Coislin. Ptolemaei codices. Capellæ L. VI. p. 202. in pluribus MSS. Olisippone illic oppidum ab Ulyssae conditum servit: Ildoro in scripto Groningano L. XV. C. 1. Olisippa ab Ulyssae condita est, pro Olisippa; quod vero mirere, in Libel. precum Marcellini & Faustini p. 142. Ed. Sirmon. Potamius Odyssipona

CATOBRIGA.
CICILIANA.
MALCECA.
SALACIA.

M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XVI.
M. P. XII.
EBO-

siponae civitatis episcopus fuisse traditur. Ceterum prona & in aperto via viris eruditis ad Varro- nem & Columella emendandum fuit. At quis est, qui Sacrum montem Olisipponi junxerit? Fuit utique eo nomine Lusitaniae promontori- um, sed multis M. P. hinc diversum; quod recte A. Refendius L. I. Ant. Lusit. p. 56. urfit, neque oblitus est Salmastius, ut Artabrum mon- tem Varroni inculcare posset in Solin. p. 196. Verum Artabri dictumque ab illis promontori- um non sine errore hic ponuntur. Sive ergo Sacro sive Artabro monte legas, non erit a peccato liber doctissimus togatorum; nisi si dic- as, nunquam eum arcte Olisipponi mon- tem junxisse, sed in eadem Lusitania & montem, miro equarum conceptu nobilem, & Olisipponem esse condocuisse. Quare cum in Scaligeri & Suritae conjectura minor sit mu- tatio, & de promontorio Sacro gemina Varro- nianis Columella docuerit, horum opinioni accessero. Id monendum restat, A. Refendium M. P. CCIII., Vasconcellum vero, qui illius Antiq. Lusitan. scholiis auxit, M. P. CCXII. adponere. Vide L. II. A. L. p. 176. & 248.

WESS.

EQVABONAM M. P. XII.] *Blandinia- num exemplar Equabona, In Neapolitano Aqua bona M. P. XVI. Longolianum Equa bona: & XVI. corrigitur.*

SVR.

EQVABONA.] *Equa bona M. P. XVI. Cusa- ni MS. Conna nunc dici Varrerus auctor est.*

WESS.

CATOBRIGAM M. P. XII.] *In Blandi- niano, Neapolitano, & Longoliano Catobrica M. P. XII. cuius oppidi mentionem nullam reperi. Ptolemaeo in Vettonibus Κορυμβεζα.*

SVR.

CATOBRIGA.] *Pertinet huc Ptolemaei Καρυμβεζα in Turdetanis, pro quo Καρυμβεζα minus bene in Marciani Periplo. Referunt & huc FAVSTVM CORNELIANVM VETERANVM ORIVN- DVM CAEBRIXEN. MVNIC. ex Ligoriano lapide apud Gudium p. CLXXVIII. 7.; qui tamen cum Caebrixensi municipio haud bene hoc loco quadrabit; nisi forte velis, Ptolemaeo & Itri- nerario ex illo monumento auxilium ferri oportere,*

quod ego necesse esse ut credam, nondum adducor. Verius A. Refendius L. IV. Ant. Lu- sitan. p. 210. Catobrigam in Cetrobrigam mutat, & a Setubal non multum semovet: firmat enim viri docti conjecturam Rayennas L. IV. C. 43.. Cetrobricam appellans.

WESS.

CICILIANA.] *Vel Caeciliana, vel Ciliana.*

SIML.

CAECILIANA M. P. VIII.] *In Blandi- niano Ciciliana M. P. VIII. & in Longoliano, & Ciliana corrigi. Neapolitanum Ciliana M. P. VIII. Plinius L. 4. C. 22., Norbae Caesareae contri- buta esse Castra Julia, & Castra Caecilia com- memorat: & Ptolemaeo post Norbam Caesaream Ακκίλας & Κελύδια, Μέναιον: qua de re nihil constituisse ausim.*

SVR.

CICILIANA.] *Nostri libri Ciciliana; tamen Cusani schedae Ciliana, unde proxime abes Ravennatis Celiana: quae veterum codicum discor- dia facit, ut citra dubium non sit eorum opi- natio, qui castra Caecilium Metellum hic me- tatam fuisse suspicabantur. Refendius M. P. XII. adjungit.*

WESS.

MALCECAM M. P. XVI.] *In Blandiniano Malceca M. P. XVI. & in Neapolitano Malececa M. P. XXVI. In Longoliano Malceca M. P. XVI. & Malececca M. P. XVI. corrigitur.*

SVR.

MALCECA.] *Cusani scriptus Malececa M. P. XXVI., quem numerum ceteri non improbant. Ravennati videtur esse Malbiste L. IV. C. 34. Vasconcellum M. P. VIII. tantum addit. Wess.*

SALACIAM M. P. XII.] *Pomponio in Sa- cro promuntorio Iacobriga, & in Magno Ebo- ra; & statim subdit: sinus interfunt, & est in proximo Salacia, in altero Olisipo, & Tagi ostium. Plinius L. 4. C. 22. post Olisiponem à Tago Salaciam recenset, cognominatam urbem Imperatoriam. Ptolemaeo ab occasu juxta Ocea- num in Turdetanis Lusitaniae provincia Σαλα- κία: ut forte nomen urbi inditum sit à Salacia, quam gentes Oceani sororem, & terra filiam esse consinxerunt.*

SVR.

SALACIA.] *MVNICIPI SALACIENS. est in Thes. p. XIII. 16., in L. Holsteini vero Not. in Orel. ex provincia LYSITA-*

G g g

NIA

EBORA.
AD ADRVM FLVMEN.
DIPONE.
EVANDRIANA.
EMERITA.
ITER A SALACIA OSSONOB.
ITER AB OLISIPONE EMERITAM.
ARITIO PRAETORIO.

M. P. XLIII.
M. P. VIII.
M. P. XII.
M. P. XVII.
M. P. IX.
M. P. XVI.
M. P. CXLV. Sic.
M. P. XXXVIII.
ABEL-

NIA SALACENSIS, non sine librarii peccato, ut opinor. Hodie *Alcacer de Sal*, si Lusitani non fallunt. WESS.

EBORAM M. P. XLIII.] *Plinius L. 4. C. 22. inter oppida veteris Latii Eboram memorat, quod item liberalitas Julia cognominaretur: & Ptolemaeo in regione, quae proprie Lusitania dicebatur, Eborae. Vetus tamen lapides existant, qui Eboram praefereant, inter quos ex Andrea Resendii monumentis ille satis cognitus, xii. ab urbe lapide, via Salacensi, quae statim ab Antonino proponitur, cum hac inscriptione,*

IMP. CAES.
MAXI
MIANO
PIO FELI
CI AVG. EEO
RA. M. P.
XII.

SVR.

AD ADRVM.] *Atrum flumen Vaticanus. A. Resendus, quod hoc cognomine Lusitanie ora flumen nullum habeat, Ad Anam flumen M. P. LX. legit: quæ mihi suspicio periculi plena videtur, praesertim cum hoc tractu flumina, in Anam influentia, non deficiant: obstant praeterea universi libri. Viderint itaque Lusitani, quo nomine nunc sit. WESS.*

DIPONE.] *In Parisiensi exemplari ponitur inter Atrum & Evandrianam, sed in MS. & Aldino codice omittitur. SIML.*

DIPONEM M. P. XII.] *In Blandiniano Dipone M. P. XII. In Neapolitano, & Longol. Dipone M. P. XII. A Plinio L. 4. C. 22. recensetur municipium civium Romanorum felicitas Julia cognominatum, alterum nempe ab eo, quod in ora descriptum ab eo est: & mihi verisimile fit, id oppidum hac mansione designari, ut mendum in alterutro horum auctorum sit. SVR.*

DIPONE.] *Sic Vatican., deficit in Parisino*

& eo, quem Fabriciani libri possesse olim versavit. Bippone ex aberrantibus librariis calamo est in Ravennate L. IV. C. 44. Plinii locus, quem Surita tetigit, nihil cum hac mansione commune habet: ejus enim *Felicitas Julia* est Olisippo; & ne censeas, aliud hic municipium aliamque adeo *Felicitatem Juliam* fuisse, Plinius disertissimis verbis *municipium unum civium Romanorum Lusitaniam* vidisse proficitur. WESS.

EVANDRIANAM M. P. XVII.] *Ptolemaeo in regione populorum, qui Lusitani cognominantur, Ἀνδριανὰ Ἡμετέραν. Evandria. SVR.*
EVANDRIANA.] *Ravennas L. IV. C. 44. Augusta Merita, cujus proxima est civitas, quae dicitur Evandria: unde colligas, Evandrianam esse appellatam, quod non multum ab ea urbe abesset. WESS.*

ITER A SALACIA.] *Numeri flagitiosissimi hic vitii sunt: interest enim inter has urbes supra cxvii. m. p. spatium, ut A. Resendus L. III. Ant. Lusit. p. 182. monuit. WESS.*

OSSOBONA.] *In MS. Bona. Ossobona Plinius; Ptolem. Ossonaba; nunc Silvas. SIML.*

OSSOBONAM M. P. XVI.] *In Blandiniano Ossobona M. P. XVI. In Neapolitano à Salacia Bona M. P. XVI. In Longoliano Ossobona. In Plinii manuscriptis exemplaribus, & vulgatis libris L. 4. C. 22., Oppida Ossonoba, Balsa, Myrtis: & Ptolemaeo in eadem adiunguntur Βάσσα, Ὀσινάβα, post Anæ fluminis ostia, in regione Turdetanorum. SVR.*

OSSOBONA.] *Ita MSS., quibus utimur, excerpta: hodie Esfombar seu Stombar. In veteri divisione provinc. Hispan., quam ad Lucense Concilium Garf. de Loaisa vulgavit, Exonoba & Oxonoba dicitur, Rasi vero Mauro Exubana, unde, quod in vulgi usu est, paulatim detortum est. Vide R. Carum L. III. A. H. C. 75. WESS.*

ARI-

ABELTERIO.
MATVSARO.
AD SEPTEM ARAS.
BVDVA.
PLAGIARIA.
EMERITA.

ITEM ALIO ITINERE AB OLISIPONE EMERITAM. M.

JERABRICA.

M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
M. P. VIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XXX.
P. CCXX. Sic.
M. P. XXX.
SCA-

ARITIVM PRAETORIVM M. P. XXXVIII.] *Ptolemaeo in regione eorum populorum, qui Lusitani proprie cognominabantur, 'Ae'non.* SVR.

ARITIO PRAETORIO.] *Ravennas Aretio pratorum: indicari pratorium, quod proxime Aritium erat, opinor.* WESS.

ABELTERIO.] *Vel Ab Elteri vel Abelitrium.* SIML.

ABELTERIM M. P. XXVIII.] *In Blandiniano Abelteri M. P. XXVIII. & Neapolitano Abelterio M. P. XXVIII. In Longoliano Abelteri M. P. XXVIII. & Abelitrio corrigitur: cuius mansiois, & reliquarum huius itineris ad Emeritam, nullam reperio mentionem.* SVR.

ABELTERIO.] *Sic Vaticanæ & Cusani membranæ, quibus Ravennatis Abelterion præconferunt: Abelteri iuncta separataque voce scriptorum alii. Jac. Valscellus scholiis in L. III. Ant. Lufitan. Refendii p. 249. Elteri legit & Matufaro postponit, nulla, nisi quod animo ita placuerit, prolata causâ. Alter hodie dici Jac. Delgada Ortellium docuit.* WESS.

MATVSARO.] *Vel Metrisarum.* SIML.

MATVSARONEM M. P. XXXIII.] *In manuscriptis & Longoliano, Matufaro M. P. XXXIII. sed in hoc Manifesto corrigitur.* SVR.

MATVSARO.] *Schoitus ex Caesaraug. MS. Matufanum produxit, Ortellius Manifestum ex alio. Matufaria Ravennati.* WESS.

BVDVA.] *Ptolemaeo Burdua.* SIML.

BVDVA.] *Nominis mansioisque vestigia A. Refendius in fano Virginis matris, ad Botuanum nuncupato, M. P. XII. ab oppido Campi maioris invenit. Burdua Ptolemaei non alia videtur ac MYN. BYRDOVA, cuius è Tiberii nummo in Thef. suo meminit Hub. Goltzius.* WESS.

PLAGIARIA.] *Vel Plagia.* SIML.

PLAGIARIAM M. P. XII.] *In Blandinia-*

no Plagiari M. P. XII., & sequenti itinere Plagiaria. In Neapolitano Plagiâ M. P. VIII. & sequenti itinere itidem præfertur Plagiaria. Longolianum Plagiari M. P. XII. & VIII. corrigitur: & in eodem mox Plagiaria legitur. SVR.

PLAGIARIA.] *Plagia liber Cusani cum M. P. IX.; tamen vulgatum alii malunt, nec multum disconvenit Plagiaria Ravennatis: ruinas huius inter Emeritam & Olisippone ex literis Jac. Delgada durare monuit Ortellius.* WESS.

AB OLISIPPONE.] *Pro Olisippone, quod quidam ediderunt, Caesaraug. codex diserte OLISIPPONE, quot fere literis scribendum è marmoribus & antiquis monumentis contendit L. A. Refendius Eborensis Lusitanus, homo eruditissimus, libris Antiquæ Lusitan. & Notis ad Vincentium Martyrem, a se versibus conscriptum.* SCHOTT.

GERABRICA.] *Vel Jerabrica. Ptolemaeo Arabriga.* SIML.

HIERABRIGAM M. P. XXX.] *In Blandiniano, Neapolitano & Longoliano Gerabrica M. P. XXX. & sequenti itinere Jerabrica eadem præferunt: Hieron. Pauli libri Lerabrica. Arbitror hoc oppidum designari à Plinio L. 4. C. 22. corrupta voce, Axabritensium, & legendum Hierabrigensium: atque idem esse, quod Ptolemaeo Scalabi adiungitur, quemadmodum hoc ipso Itinerario, & Agdeza vocatur. Vetus Plinii exemplaria Taxabrigenses præferunt.* SVR.

JERABRICA.] *Plures manu exaratorum Gerabrica, Ravennas Perbrica. Jerabrica Vatica, Jerobrica Caesaraug., ut Schottus monuit: quod sequimur, infra quoque in MSS. inest. Ceterum in Plinio Arabrigenses ex Ptolemaeo & Gruteri inscriptionum Thef. p. CLXII. 3. bene recepti sunt. Equidem & hic in Arabricam prior esset, præsertim cum Jerabrica*

SCALABIN.
TVBVCCI.
FRAXINVM.
MVNDOBRIGA.
AD SEPTEM ARAS.
PLAGIARIA.
EMERITA.

M. P. XXXII.
M. P. XXXII.
M. P. XXXII.
M. P. XXX.
M. P. XIII.
M. P. XX.
M. P. XXX.
M. P. XXX.
CCXLIII. Sic.
JE-

ITER AB OLISIPONE BRACARAM AVGVSTAM. M. P.

CCXLIII. Sic.
JE-

cae aut Hierabricae in obscuro memoria sit, si per MSS. liceret. Nunc *Alanqueram*, quam ex *Alan Kerke*, templo Alanorum, quos hoc in tractu incoluisse constat, natam arbitrantur, esse volunt. Wess.

SCALABIN M. P. xxxii.] In *Blandiniano* & *Longoliano* Scalabin M. P. xxxii. & in *Neapolitano* Scalabin M. P. xxxii. *Plinius* L. 4. C. 22. quintam Scalabin coloniam Lusitaniae provinciae recenset, quae Praesidium Julium vocatur: & in *Ptolemaeo* erratum arbitror in nomine *Σκαλαβιτων*, pro *Σκαλαβις καλ.*, quae nota coloniam esse designaret. SVR.

SCALABIN.] *Suritae* probabilem *Σκλαβιτων* conjecturam, nulla eum mentione dignatus, arripuit *Harduinus*. Solent autem plerique MSS. liquidum in huius coloniae vocabulo geminare, pariter atque *Idatius* sub Chron. finem: *Sumiericus Scallabin obtinet civitatem*. Aliter *Isidorus* de Vir. Illust. C. 44. *Joannes Gerundensis* Ecclesiae episcopus nativitate Gothus provinciae Lusitania Scalabi natus: hodie a S. Irene, cuius reliquias amplecti creditur, *Santaren* appellari praeter Hier. Oforium initio L. I. Rer. Emmanuelis A. Refendius in Vita S. Aegidii testis est. Wess.

TVBVCCI.] *Ptolemaeo* Tacabis. SIML.
TVBVCCI M. P. xxxii.] Habent *Blandinianum* exemplar & *Neapolitanum* Tabucci. In *Longoliano* Tubuci. *Ptolemaeo* post *Aradrigam* & *Scalabin*, interservis litteris, neque enim dubito quin idem oppidum sit, *Τάβυκς* pro *Τάβυκς*. SVR.

MVNTOBIRICA.] Vel *Mundobrica*. SIML.
MVNDOBRIGAM M. P. xxx.] In *Blandiniano*, & *Longol.* *Mundobrica* M. P. xxx. & in *Neapolitano* *Montobrica* M. P. xxx. *Auctor* *Commentarii Alexandrini* C. 48. Nec multo post

cum in Lusitania Medobrigam oppidum, montemque *Herminum* expugnasset, quo Medobrigenses confugerant: ibique Imperator esset appellatus, iterum festertis c. milites donavit. *Plinio* L. 4. C. 22. inter Lusitaniae provinciae populos, in vetustis exemplaribus, *Medubrigenses*, qui *Plumbarii*. *Ptolemaeo* inter *Celticos* Lusitaniae provinciae *Μεδοβριγας*. *Florianus* *Ocampius* mihi saepe confirmavit, in descriptione *Pontis Alcantarensis*, inter populos, qui sipe constata opus pontis persequerunt, & Imperatori *Traiano* dicaverunt, *Meidubrigenses* recenseri. SVR.

MVNDOBRIGA.] *Meidobriga* aut *Meidobriga* *Surita* voluisse videtur, qua in re ad stipulatorem habet A. Refendium L. I. Ant. Lusit. p. 59. *Pontis Alcantarensis* inscriptionem, MEIDOBRIGENSES memorantem, Theoph. p. CLXII. *Gruterus* inseruit. Wess.

AD VII. ARAS.] *Cusani* MSS. M. P. xxiiv. apponit. Wess.

BRACARAM AVGVSTAM M. P. CCXLIII.] In manuscriptis & *Longoliano* *Bracaram* *Augustam*. *Hieronymi* *Pauli* libri *Bracharam* *Augustam*. Id oppidum *Callaicorum*, cognomento *Bracarum*, citerioris erat provincia: ut *Plinius* inter septem ejus conventus *Bracarum* commemorat, & *Bracarum* oppidum *Augustam* memorat L. 4. C. 20. *Ptolemaeo* inter *Callaicos* *Bracaros* primaria constituitur *Βραγα* *Αυγυστα*: qui populi inter *Dorium*, & *Minium* amnes, continentur, regionis citerioris provincia. SVR.

BRACARAM.] Plerique librorum *Bracaram*, *Vaticanus* tamen vulgatum probat. *Bracaram* *Augustam*, cuius vestigia in *Braga* perdurant, saepe literati lapides offerunt. Wess.
SELLIVM M. P. xxxii.] In *Blandiniano* *Cellium* M. P. xxxii. & item in *Longoliano*: sed *Cellum* corrigitur. In *Neapolitano* & *Hieron.* *Pauli*

JERABRICA.
SCALABIN.
SELLIVM.
CONEMBRICA.
EMINIO.
TALABRICA.
LANGOBRICA.
CALEM.

M. P. XXX.
M. P. XXXII.
M. P. XXXII.
M. P. XXXIII.
M. P. X.
M. P. XL.
M. P. XVIII.
M. P. XIII.
BRA-

Pauli exemplaribus Sellium M. P. XXXII. Ptolemaeo inter urbes regionis, quæ proprie Lusitania cognominatur, ejusdem provincie Σίλιον. SVR. CONEMBRICAM M. P. XXXIII.] *Manuscripta ex Longol. exemplar Conembrica. Hier. Pauli libri Combrice. Vetus Plinii L. 4. C. 21. exemplaria Cinunbrigam edunt.* SVR.

CONEMBRICA.] Idatius extremo Chron. Conimbricam appellat, Phlegon Trallianus de Longæ. C. 1. πῶς Κοιμβριχίαν. Vetus Condeza Lusitanorum consensu in ejus esse sede creditur. WESS.

EMINIO.] Vel Eminio vel Aeminio. SIML. AEMINIVM M. P. x.] *Manuscripta ex Long. Eminio M. P. x. Hieron. Pauli libri, Eminii x. In vetustis Plinii exemplaribus L. 4. C. 21. Oppidum & flumen Eumenium, atque idem Aeminium ab Minio distinguit. Ab Minio, inquit, quem supra diximus, c. c. M. P. ut auctor est Varro, abest Aeminus, quem alibi quidam intelligunt, & Limæam vocant, oblivionis antiquis dictus, & multum fabulosus. Ptolemaeo in eadem regione Lusitanorum, ejus populi Lusitanie provincie nomen sunt sortiti, Αἰμίνιον.* SVR.

AEMINIO.] Una vocali in MSS. è more senescens & pravæ Latinitatis scribitur. In Concilio ad Lucum Eumenium sive Eminio Conimbricensi sedi subjicitur: Toletano Concil. III. Pseudois Eminensis adfuit. Nunc Agueda oppido atque amni nomen est. Numeri, quod probe Jac. Vasconcellus ad Resendii Ant. Lusit. p. 245 docuit, transpositi sunt: Aeminio x l. M. P. annectenda sunt; tantum enim intervalli est inter Conimbricam & Aeminium; x. vero M. P. danda sunt Talabricæ, quæ tali intervallo ab Aeminio disjungitur. WESS.

TALABRICAM M. P. xl.] *Plinio L. 4. C. 21. ejusdem Lusitanie provincie oppidum Talabrica: cui oppidum & flumen Eumenium ad-*

jungit. Ptolemaeo in eadem Lusitanorum regione Ταλάβριζα. SVR.

TALABRICA.] Appian. Iber. p. 501. τάλως Ταλάβριζα. Hodie, Vasconcello auctore, Λαβίρο, sed aliis apud Ortelium vetantibus, Talabrica est in Cusani schedis. WESS.

LANGOBRIGAM M. P. xviii.] *Manuscripta ex vulgati Hieron. Pauli & Longol. libri Langobrica M. P. xviii. Pomponio Melæ L. 3. C. 1., & cui oblivionis nomen est, Limia. Flexus ipse Lambriacam urbem amplexus &c. ut sorte Langobrigam sit legendum. Vetus exemplar Libriacam habet.* SVR.

LANGOBRICA.] Melæ Lambriaca non potest esse Langobrica; fuit enim illa cum fluvio, qui eam amplectebatur, ultra Durium, cis quod flumen hæc est. Rectius huc referre possideor ex Plutarchi Sertorio Λαγροβίτας, seu potius Λαγροβίτας, quos sola siti domari potuisse, quod ex uno intra urbem fonte biberent, refert: ἡ δὲ ἡ αὐτῶν φέλας ἐν τῇ πόλει. Langroivam Jac. Delgada apud Ortelium esse ait. WESS.

CALEM M. P. xiii.] *Eadem Calem M. P. xiii. præferunt: ego, quemadmodum in aliquot supra mansionibus Calem reponendum censeo, ut pastoriciam saltem Calem designet.* SVR.

CALEM.] Ita MSS. jubent, nec aliter Salustius apud Servium Aen. VII. 728., nam pro Galia in Virgiliano commentatore Gallæaciam cum Il. Vossio esse legendam, Perperna, qui hoc oppidum cepisse commemoratur, ex bello Sertoriano notissimus, liquidissimo ostendit: firmat eandem scripturam Idatius in Chron. An. II. Imp. Marciani, ubi locus, qui portu Cale dicitur, & An. III. Majoriani castrum portu Cale. Videtur autem duplex hoc nomine portus fuisse: in Concilio enim Lucensi Portu Cale castrum antiquum Conimbricensi episcopo subjicitur, distinguunturque ab eodem Portu Calenses in Ggg 3 castra

BRACARA.

ITER A BRACARA ASTVRICAM

SALACIA.

PRAESIDIO.

CALADVNO.

AD AQVAS.

PINETVM.

ROBORETVM.

M. P. XXXV.

M. P. CCXLVII. Sic.

M. P. XX.

M. P. XXVI.

M. P. XXVI.

M. P. XVIII.

M. P. XX.

M. P. XXXVI.

COM-

castra novo. Ab eo portu prope collem, Durio flumini imminuentem, toti regioni *Portugallia* cognomen datum esse præter A. Refendium vere H. Oforius initio L. I. Rer. Emman. observavit. Quod vero *Surita Callem* præciprat, vocemque Latinæ originis autumavit, in ea re error est, ut bene H. Vossius ad Melæ L. II. C. 6. advertit. Est hoc oppidum in Lusitanis antiquissimum, Calaisisque sive Callais nomen peperit. Nunc *Puerto*, aut, ut nostrates malunt, *Port a port.*

ITER A BRACARA.] Vaticanus M. P. CCXLIV., sed quæ, uti neque vulgata, mansionum numeros non perquant.

SALACIAM M. P. XX.] *In Bland. Salacia* M. P. XX. & *in Neapolitano & Longoliano* Salatia M. P. XX. *In libris Hieron. Pauli* Salanæ M. P. XX. Hoc oppidum ceterioris est provincie diversum à Salacia Lusitanie oppido, cuius supra mentio facta est.

CALADVNUM M. P. XXVI.] *In Bland. & Longol. Caladuno* M. P. XXVI. & *in Neapol. & in libris Hieron. Pauli* Caladuno M. P. XXVI. Ptolemæo in Bracaris, juxta Bracaram Augustam *Kaladunon.*

CALADVNO.] XVI. M. P. Cusani cum schedis Vaticanis præferunt. Videtur ejusdem esse originis vocabulum, cuius *Calo: dunum*, vocis productio, facit, ut hanc Callaicorum sedem in colle eccellente fuisse arbitremur.

AD AQVAS M. P. XVII.] *He aquæ non designantur ullo cognomento, quemadmodum aliarum regionum à Ptolem. Cilinorum Quintiæ, Iaræ, & Quacernorum. De Celeniis sequenti itinere fit mentio.*

AD AQVAS.] Videndum est, Flaviane aquæ sint, quas in Bracarum conventu fuisse monumentum in Fabretti C. IX. Inscript. 119. indicio est.

C. CERAECIO

C. F. QVIR.

FVSCO AQVIFL.

EX. CONVENTV

BRACAR.

Aquiflavensis Ecclesia Idatius An. IV. Imp. Majoriani meminit.

PINETVM M. P. XX.] *In Bland. Penitum* M. P. XX. *Neapol. exemplar, & Hieron. Pauli* Pinetum M. P. XX. & *item Longol. Ptolemæo in* Callais Bracaris *inter* Caladunum & Compluticam, *Pinetum, pro Pinetum.*

PINETVM.] Margo Fabriciani exemplaris *Penitum*, quod & in *Caesaraug.* fuisse Schotto credimus. Alii vulgatum, quod & verius arbitrer, præferunt. Utraque mansio, hæc & quæ sequitur, quod silvæ ejusdem nominis esset propinqua, cognomen sortita videtur. Glossæ, *roboretum, dymon, & Gæ.*

COMPLEVTICA.] Vel *Complutica.*

COMPLEVTICAM M. P. XXVIII.] *In manuscriptis* Complutica M. P. XXVIII. *Libri Hieron. Pauli* Compluticæ M. P. XXV. & *Long. Complutica* M. P. XXXIII. & XXIX. corriguntur.

COMPLEVTICA.] *Complutica*, scribentis peccato, schedæ Cusani. *Compludo* nominis vestiti indicia, Amb. Morale teste, servat. *Wess. VENIATIA.] Vel Vernatia, vel Venatia.*

VENIATIAM M. P. XXV.] *In Bland. & Neapol. Veniatia* M. P. XXV. *Libri Hieron. Pauli* Venianæ M. P. XXV. & *Longol. Veniatia* M. P. XXV. cuius mansionis nullam reperio fieri mentionem.

PETAVONIUM.] Ptolem. *Petavonium* *Sacerationum.*

PETAVONIUM M. P. XXVIII.] *Manuscripta, & libri vulgati Hieron. Pauli & Longolii præferunt.*

COMPLEVTICA.
VENIATIA.
PETAVONIUM.
ARGENTIOLVM.
ASTVRICA.

ITER PER LOCA MARITIMA A BRACARA ASTVRICAM.
M. P. CCVII.
STAD. CLXV.
VICO.

AQVIS CELENIS

*preferunt. Ptolemaeo in regione Σαμαγεινῶν Πισκοβ-
νισ. In Notitia Scoti Provincialium, in provincia
Hispania Callecia, Tribunus cohortis ii. Flavie
Pacatianae Patraonio recensetur: & in exempla-
ri Cænobii Aulae Dei vetusto Petonio legitur.*

Svr.

PETAVONIUM.] *Petavonum Lugduni vul-
garunt præter MSS., quibus utimur, & Cae-
saranguliani, de quo Schottus, auctoritatem.
Vanzenda nunc dicitur, si Amb. Moralis non
fallit.*

Wess.

ARGENTIOLVM.] *Ptolemaeo Argentola.*

SIML.

ARGENTIOLVM M. P. xv.] *In Neapoli-
tano Argentiolium M. p. xv. & in reliquis Ar-
gentiolium. Ptolemaeo inter urbes Asturiae 'Agy-
riadae.*

Svr.

ARGENTIOLVM.] *Habet de hoc oppido
aliqua Fr. Bivarius in Dextri Chron. p. 333.,
quibus, qui volet, utatur.*

Wess.

ASTVRICAM M. P. xiiii.] *Plinius L. 3.
C. 3., uti is qui res Hispanienfes penitus calluerat,
quod Caesaris res in Hispania procurasset, in As-
turum regione Asturicam, urbem magnificam,
egregio testimonio conlocat.*

Svr.

ASTVRICA.] *COL. ASTVRICA AMA-
KVR. AVGUSTA in numo Ligoriano, quo de
Hollsteinus in Ortellii Theaur. Fuit Asturica
in gente 'Agyriadae, sicuti Ptolemaeo dicitur;
nec inde tamen AMAKVR. numi recte repe-
tetur: putem in eo exscribendo peccatum esse.
Urbem hodie majore sacerdotum copia quam
vulgarum frequentia celebriorem esse, ad Lucen-
se Concilium Garf. de Loaisa adscripsit. Wess.
M. P. ccvii.] Neapolitanum' ccvii. Bland.*

& vulgari ccvii.

Svr.

ITER PER LOCA.] *Non sunt in hanc
summam addita 1000. stadia, quæ tamen
negligi non oportuerat.*

Wess.

AQVIS CELENIS.] *Vel Cilenis, vel Seli-
nis. Sunt autem Cileni populi citerioris Hispa-*

*niz apud Plinium, prope conventum Braca-
rum: forte Aqua Lea Ptolemaeo.*

SIML.

AQVAS CELENAS STAD. CLXV.] *In
Blandiniano Aquis Celenis stad. CLXV. & item
in Longoliano. In Neapolitano insigni depravatione
Aquis Colonis stadia M. P. LXXX. libri Hieron.
Pauli Aquis Celenis cxlv. stad. Cilenorum
Plinius L. 4. C. 20. meminit post Celticis cognomi-
ne Præfa, & à Cilenis conventum Bracarum sta-
tuit. Ptolemaeo in regione Κελων, Caporis finiti-
ma, Aquas Calidas conlocat: ut hæc sint, quæ
ab Antonino Celeniz nuncupantur.*

Svr.

AQVIS CELENIS.] *Cusani MS. cxlv.
stadia appingit, quæ, uti vulgata, inferiora
minoraque sunt intervallo, quod deinde has
Aquas & Bracaram disjunget. Nomen aque
ab ejusdem cognominis urbe habent, quæ, cum
neglectior vulgo ejus memoria sit, paullisper
nos morabitur. Habuit sub Christianis suum
sibi episcopum: est enim Ortigius episcopus, qui
Caelenis fuerat ordinatus in Idatii Chron. An.
v. Honorii Imp., Exsuperantis de Galicia Lu-
centis conventus Municipii Celenis in Concilio To-
letano I. Coelenes in Ovetensi Synodo appellat-
tur: quare notanda C. a S. Paulo negligentia
est, qui urbis nullam rationem habuit. Vide
vero an in aliam partem peccaverit vircetero-
qui multo eruditissimus Th. Reinesius, dum L.
I. Var. Lect. C. 25. Aquas Celini Plinio incul-
care nititur: nam qui egregio scriptori sunt
Aquefiliici L. III. N. H. C. 3. è quibus præter
iplos Bracaros Vibali, Celerini, Gallæci, Aquefili-
ci, Querquerni citra fastidium nominantur, eos
ipse Aqua Celinos esse jubet, quoniam ad Aquas
Celinas accolerent. Ego factum nollem. Aque-
filiici, five, ut pulchre Harduinus ex Thes. p.
ccxlv. 2. E@VAESI LIMICI, Bracarum
erant conventus, Celeni vero conventus Lu-
centis, ut præter Concilium Toletanum I. ip-
se Plinius L. IV. C. 20. testificatur: ad hoc,
an Aqua Celini gentile nomen efficere queunt?*

Quod

VICO SPACORVM.
AD DVOS PONTES.
GRANDIMIRO.
TRIGVNDV.
BRIGANTIVM.
CARANICO.
LVCO AVGVSTI.

STAD. CXCXV.
STAD. CL.
STAD. CLXXX.
M. P. XXII.
M. P. XXX.
M. P. XVIII.
M. P. XIII.
TI.

Quod autem *Orense* in sede *Aquarum Celinarum* passim esse perhibent, id ut jure fiat, cur ve-
rear, post deinde ostendam.

WESS.
VICVS SPACORVM.] Vel *Sparcorum*.

SIML.
VICVM SPACORVM STAD. CXCXV.] In *Blandiniano* Vico Spacorum stadia CXCXV. In *Neapolitano* Vico Spacorum stadia M. P. XXII. Hier. *Pauli libri* Vico Spacorum stadia CXCXV. & in *Longol.* Vico Spacorum stadia CXCXV. SVR.

GRANDI MIRO.] Ptolemaeo *Glandomirum*. SIML.

GRANDIMIRVM STAD. CLXXX.] In *Blandiniano* Grandimiro stadia CLXXX. In *Neapolitano*, Grandimuro stadia M. P. XVIII. Hier. *Pauli libri* Grandimuro stad. LXXX. *Longoliano* Grandimiro stadia CLXXX: & Grandimuro LXXX. corrigitur. Ptolemaeo in *Callaieis* Lucensibus *Γλανδομυρον*. SVR.

GRANDIMIRO.] *Brandimuro* Cusani MS. *Ravennas* L. IV. C. 43. *Glandimarium*, idque ad Ptolemaei scripturam propius. Nunc *Mon-damedo* erit, si Hispani scriptores bene omnia dimensu fuerint. WESS.

TRIGVNDV.] Ptol. *Turriga*. SIML.

TRIGVNDVM M. P. XXII.] In *Blandiniano*, & excusis Hieron. *Pauli* & *Longol.* Trigundo M. P. XXII. & in *Neapolitano* Triginido M. P. XVIII. SVR.

BRIGANTIVM.] Ptolemaeus *Flavium* Brigantium. Nunc *Compofella*. SIML.

BRIGANTIVM M. P. XXX.] *Habent* *Blandiniano* & excusis, qui à nobis conferuntur, & in *Neapolitano* Brigantium M. P. XXII. Ptolemaeo *Callaieorum* Lucensium in magno portu *Βεζαντιον* *Βεζαντιον*, cujus oppidi à Plinio non fit mentio, foras se quod Domitiani imperio deducta fuerit colonia, à quo genis Flavie cognomen sumptum: tamen si Flavio *Brigae* colonie in *Vardulis* meminisse L. 4. C. 4., quam Ptolemaeus *Aurigonibus* attribuit, quæ à *Vespasiano* patre,

aut Tito filio deduci possit. *Orosius* L. 2. C. 2., *Secundus*, inquit, angulus *Circium* intendit, ubi Brigantia Gallie civitas altissimum Pharium & inter pauca memorandi operis ad speculam Britannie erigit. *Mela* Turrim Augusti titulo memorabilem memorat. *Scotus* auctor *Notitia provinciarum* Brigantium itidem cognominat: nam in provincia Gallie recensetur *Tribunus cohortis Celtiberæ* Brigantie, & tunc *Iulio* *Briga*. SVR.

BRIGANTIVM.] *Brigantia* *Ravennati*; *Dioni* L. XXXVII. p. 61. *Βεζαντιον* *πόλις* *Καλαίας*, qui cum *Caesarem* navibus ad eam urbem devenisse tradit, argumento est, haud quaquam in ejus sede *Compofellam*, quippe a mari remotiorem, durare. *La Corunna*, portu naviumque statione celebris, *Nonio* *Hisp.* C. 54. atque aliis esse creditur. WESS.

CARANICVM M. P. XVIII.] In *Blandiniano*, & libris Hieron. *Pauli* & *Longoliano* Caranico M. P. XVIII. In *Neapolitano* Caranice M. P. XII. SVR.

LVGO AVGVSTI.] Vel *Luco* *Augusti*. *Pomponio* *Mela* *Augusti* *turris*. Nunc *Oluca* vel *Lugo*. SIML.

LVGVAVGVSTI M. P. XIII.] In *Blandiniano* *Luco* *Augusti* M. P. XIII. *Neapolitanum* *Lugo* *Augusta* M. P. XX. & libri Hieron. *Pauli* *Luco* *Augusti* M. P. XVII. *Longoliano* M. P. XIII. & XVII. corrigi. *Plinius* L. 4. C. 20. conventum *Lucensem* à *summe* *Navilubione* constituit, ut manifeste *Lucus* *Augusti* conventui presuerit. Ptolemaeo duplex *Lucus* *Augusti* in regione *Cæpororum* juxta *Iriam* *Flaviam*, & in *Asturia* *Lucus* *Asturum*. In eadem *Notitia* *Tribunus* *cohortis* *Lucensis* *Luco*. SVR.

LVCO AVG.] *Civitas* *Luco* in *Concilio*, quod *Suevorum* tempore in ea celebratum urbed est, dicitur. *Idatius* in *Chron.* *Lucum* appellare solet. Erat sub *Suevis* regibus amplissima dignitate, & sedes post *Bracaram* metropolitana.

TIMALINO.
PONTE NEVIAE.
VTTARI.
BERGIDO.
ASTVRICA.

ITER DE ESVRI PACE IVLIA.

M. P. XXII.
M. P. XII.
M. P. XX.
M. P. XVI.
M. P. L.
M. P. CCLXIII. Sic.
BAL-

na. *Turris Augusti titulo memorabilis* apud Melam L. III. C. 1. sitne, quod Jos. Simlerus sibi persuasit, Lucus hic, multo incertissimum est.

WESS.

TIMALINO.] Forte *Talamine* Ptolemaei.

SIML.

TIMALINVM M. P. XXII.] *Manuscripta* & Hieron. Pauli libri Timalino M. P. XXII. Longolianum M. P. XXII. & XXIII. corrigi. Ptolemaeo in regione *Σεβών*, quae Asturiae fines attingit, *Ταλαμίν*, ut forte idem oppidum ab Antonino designatur.

SVR.

PONTE NOVIE.] Alias *Neviae*.

SIML.

PONTEM NEVIAE M. P. XII.] *Manuscripta* Ponte Nevie M. P. XII. & Hieron. Pauli libri Ponte noniae, & desunt mansionis numeri. Longolani Ponte Nevie M. P. XII. & Noviae corrigitur. Melae Pomponio Næbis. Ptolemaeus in Gallia Bracarum, *Νηβί* fluminis ostia conlocat.

SVR.

PONTE NEVIAE.] Cusani schedæ *Ponte Novio*, unde de ponte novo suspicio incidere posset, ni reliqui MSS. obstant. Novium oppidum in Artabris Ptolemaeus habet, quod ex parili causa, cum & Geographi numeri videntur, nihil juvare potest. Ponte Nartie est in Ravennate L. IV. C. 45. post *Lucum Augusti*, quem alium esse post deinde ostendam. Certior conjectura est de Nebi, inter Celadum & Minium fluente, apud Melam L. III. C. 1., Nebioque Ptolemaei, & ponte in eo facto.

WESS.

VTARI.] Vel *Vetari*, vel *Vittari*.

SIML.

VTARIM M. P. XX.] In Blandiniano hoc itinere Vtari M. P. XX. & alio item Vtaris. Neapol. Vtari M. P. XX. & postea Vttaris: & in excussis eodem ferme modo.

SVR.

VTTARI.] *Estari* Vaticanus, ceteri vulgatum malunt. Ego nusquam invenire potui.

WESS.

BERGIDVM M. P. XVI.] In Bland. Bergido & postea Belgido M. P. XVI. & Neapol. Borzido & post Belgido; & Hieron. Pauli libris

Borgido, & post Bergido: Longol. Bergido M. P. XVI. & Borzido corrigi, & post Belgido praefert. Ptolemaeo in Asturia interversis literis, *Βεργίδιον* *Φλαβίων*: sed in exemplari Georgii Vallas *Placentini*, *Βεργίδιον* *Φλαβίων*.

SVR.

BERGIDO.] Bergido Cusani MS. In Lucensi Concilio, plane uti hic, *Bergido*, cuius praeful Asturica subiicitur. Fuit in Galliciae finibus: Auctor Vitae Fructuosi Bracarenfis Episcopi C. 1. Demum egrediens iterum inter Bergidensis territorii & Gallaciae fines edificavit monasterium *Vismense*: quod monasterium, uti Tamajus monuit, prope Gallaciae oppidum Villa franca durat. In Gruteriano inscriptionum Thesi, p. CCCCLXXXVIII. L. C. VAL. ARABINVS FLAVIANI F. BERGIDO F. memoratur: ubi singularis litera F. Bergido addita, Flavii titulum innuit.

WESS.

ITER DE ESTRI PACEM IVLIAM M. P. CCLXIII.] Praefert Bland. & postea ab Esuri, non ab Estri, alio itinere praefert. In Neapol. Item de Esuri Pace Julia M. P. CCLXVII. In libris Hieron. Pauli Item de Asturica Pace Juliam M. P. CCLVII. In Longol. Iter de Estri Pace Julia M. P. CLXIII. & Esuri pro Estri corrigi, & CLXVII. & infra, ab Esuri. Cum totum hoc iter in Lusitania provincia constituitur, & Melae auctor sit L. 3. C. 1, Lusitaniam, qua prominet, bis in se recepto mari, in tria promuntoria dispergi, & Anæ proximum, quia lata sede procurrens paulatim se, ac sua latera fatigat, cuneum dici, & in eo esse Myrtilim, Balsam, & Olssonobam, & hoc itinere prima mansio Balsa sit, oppidi ejus Estri aut Esuris nullam neque alibi, neque hoc itinere mentionem faciam, mirum est: ut locus mihi dignus sit visus, qui asterisco signetur.

SVR.

ITER DE ESVRI.] Sic quidquid est librorum, praeter Fabriciani exemplaris marginem, in qua Estri; nec multum vulgatæ lectioni discordat Ravennas *Esurin* L. IV. C. 43. praefereus: horum vero quid verius sit & quæ-

H h h

nam

BALSA.
OSSONOA.
ARANNI.
RARAPIA.
EBORA.
SERPA.

M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. LX.
M. P. XXXII.
M. P. XLIII.
M. P. XIII.
FI.

nam hæc urbs, in obscuro reconditum hæret. A. Refendio *Esuris* placet, situmque Epist. ad Vasaem p. 132. ita figit: *Esuris*, ait, *oppidum est in Batia ad Marianos pertimens montes, quod deformato paullatim nomine dicitur Exeriz, deinde Xeriz, Badajose urbi attributum, a qua vix XV. M. P. abest. Refendio assentitur doctissimus Hispalensium Antiquitarum scriptor. Neque ego dissentirem, si itineris ordo patetur: at enim si Balsa sit hodierna Tavilla, Ossonoba *Estombar*, Serpa *Serpe*, Arucei *Aroche*, uti decernunt, qui potest esse verum, Esurim ab urbe *Xeriz* de *Badajos* nihil discrepare? ne addam, intervallum multo majus esse, quam itinere hoc terminatur, inter *Xeriz* & *Tavilla*. If. Vossius ad Melae L. III. C. 1. de *Aestuaria*, quamquam animi sui sententiam obscurius declaravit, aliquid jecit. Mihi sane circa Anæ fluvii æstuarium mansio hæc quaerenda videtur: & si in *Xeriz* vestigia vocabuli *Esuris* lateant, posses hic *Xeres* de *Guadiana* advocare: verum id peritiores viderint: quod si tamen inde itineris initium ordiamur, non male per Lusitaniam maritima decurret.*

BALSAM M. P. XXIII.] *Præter Melam Plinius item tria eadem oppida adjungit, ita enim subdit L. 4. C. 22.:* promuntorium Sacrum, & alterum cuneus, oppida Ossonoba, Balsa, Myrtis. *Ptolem. post Anæ fluminis ostia in Turdetanis, Balsam Ossonobae item adnotat.* SVR.

BALSA.] Marciano Heracleoræ *ni Isauræ*. A. Refendius L. IV. Ant. Lusit. p. 196. *Tavillam*, præcipuam Algarbiæ civitatem, esse ait.

WESS.
OSSONOA.] Marcianus stadiis CCC. aut CCCX. Balsa removet; qui numeri si bene habent, in his graviter erit commissum. WESS.

ARANNIM M. P. LX.] *In manuscriptis & excusis Aranni m. p. LX. ac dubius sum, an id oppidum designetur, quod in regione eorum populorum, qui proprie Lusitani cognominantur, à Ptolemaeo *Agrodis* appellatur.* SVR.

ARANNI.] Ad judicium Suritæ meam sen-

tentiam adscribo; pertinent ergo huc *Arandiani* apud Plinium L. IV. C. 22. *Ravennas* tamen *Arani* L. IV. C. 43.

WESS.
RARAPIA.] Alias *Rarapta*. In hoc itinere ab Esuri ad Pacem Juliam Schadius XV III. M. P. ab Ebora Pacem Juliam ponit. In nostris exemplaribus interponuntur *Serpa*, *Fines*, *Aracium*, quæ ab illo ponuntur pro alio itinere ab Esuri Pacem Juliam.

SIML.
RARAPIAM M. P. XXXII.] *Habet Blandinianum auferendi casu. In Neapoli Rapta m. p. XXXV. Hieron. Pauli libri Rapta m. p. XXXV. & Longoliani Rapia m. p. XXXII. & XXXV. corriguntur.* SVR.

RARAPIA.] Vulgati *Rararia*, Cæsaraug. *Rarapi*.

SCHOET.
RARAPIA.] Vaticanus *Sarapia*, Cusani MS. *Rapta* m. p. XXXV. pro quibus numeris margo Fabriciani exemplaris m. p. XXXII. adscripta ostendit, cum priores editi & plures scriptorum m. p. XXXV. malint. Quænam autem hæc mansio sit, juxta cum ignatissimis novi: *Ravennas* inter *Arani* & *Eboram* interferit *Salaciam*, quæ, si in ejus ordine mansionum acquiescere liceret, non male quadraret. WESS.

EBORA.] Lusitanæ urbs, cognomine *Liberalitatis Juliae* celebris apud Plinium & in vetustis lapidum inscriptionibus. Lugduni M. P. XLVIII. apposuerunt, damnata a plerisque MSS.

WESS.
SERPA.] Superesse eam volunt in Anæ ripa Batia. FABIA PRISCA SERPENSIS est in veteri monumento apud Rod, Carum L. III. Ant. Hispal. C. 71. Imo Jo. Clericus Bibl. Select. tom. IX. p. 127. numam, Punicis literis inscriptum & *Serpam*, sicuti fuscipatur, indicantem inferunt; de quo tamen dubia addendum res mihi visa est: habet enim literam Punicam nondum certo cognitam; prætereaque *Vau* Punicum, cujus vir eruditus nullam habuit rationem, voci, quam *Serpam* putat, sine justa sententia præponitur, quodque additur vocabulum, adeo obscurum atque ignoratum est.

FINES.

ARVCCI.

PACE JVLIA.

ITEM ALIO ITINERE A BRACARA ASTVRICAM. M. P.

M. P. XX.

M. P. XXII.

M. P. XXX.

CCXII. Sic.

M. P. XXI.

AQVIS

SALANIANA.

est, ut hactenus ex reliquiis Punici sermonis & toto Oriente nihil extundi potuerit, quo ejus vis cognoscatur. Jam quod ad Serpam in Bætica Anæ ripa positam attinet, ea hæc esse non poterit ob locorum intercapedinem itinerisque ductum. WESS.

FINES.] Rod. Carus L. III. Ant. Hispal. C. 72. Fines hos incidere ait in *Paymogo*, primum *Castiliæ* locum: quod equidem verum esse non opinor: ductus enim itineris obstat: nam quamvis variis ambagibus per Lusitaniam oram maritimam & loca mediterranea pergatur, fieri tamen vix poterit, ut ex Lusitania trans Anam in Bæticiam, & ex ea dein rursus in Lusitaniam reditus fiat: præsertim cum via hæc militaris sit, in qua munienda Romani compendium sequebantur. WESS.

ARVCCI M. P. XXI.] *Habet Blandinianum exemplar. Neapol. Aruca m. p. xxv. Hier. Pauli lib. Aruce m. p. xxv. & Longol. Arruci m. p. XXI. Ptol. extra Lusitaniam, in Celticis Bæticiæ provincie, Aqvis, ut ab hoc oppido longo terrarum spatio distet.* SVR.

ARVCCI.] *Aruca m. p. xxv. Cusani liber, a quo tamen ceteri abeunt. Est hac etiamnum tempestate in Bætica Villa de Aroche, plurima cascæ vetustatis vestigia servans, interque ea lapides, quibus RESP. ARVCITANA insculpta est, de qua R. Carus L. III. A. H. C. 6. Est & vicus Moura, quem NOVAM CIVITATEM ARVCITANAM olim fuisse idem Carus L. A. H. C. 72. ob monumentum indidem erutum pertendit. At neutra urbs, nisi hoc itinere omnia velis esse perturbatissima, cum hoc oppido poterit componi, ut itineris ordinem obeunti perspicuum est.* WESS.

PACEM JVLIAM M. P. xxx.] *Plinius L. 2. C. 22. Pacensis coloniz meminit: & Pacensis conventus Lusitaniz, qui à Pace Julia nomen accepit. Ptolemæo juxta Sacrum promuntorium, in mediterraneis Turdetanorum Lusitaniz provincia, Παξ Julia, Julia Μουρλός. Nunc Begiz*

oppido ejus vestigia obversari perhibent. SVR.
PACE JVLIA.] *Situm urbis H. Surita bene finivit, quem & cippus, Bejæ effusus, ex Theophrasti inscriptionum p. CCLXI. 9. firmat.*

L. AELIO. AVRELIO. COMMODO
IMP. CAES. AEL. HADRIANI
ANTONINI. PII. P. P. FILIO
COL. PAX. IVLIA. D. D.
C. PETRONIO. MATERNO
C. IVLIO. IVLIANO. II. VIR.

Hoc quaesitum anxie est, eademne Pax Julia ac Pax sit *Augusta*? Disputarunt Hispani in utramque partem, aliis Pacem Augustam in *Badajoz* reperientibus, uti Tarapha, Mariana atque illis, quos Lud. Nonius Hispan. C. 33. memorat, aliis pro *Beja* pugnantibus, quibus & ego ob eruditam A. Refendii ad Valseaum Epistolam super ea lite accesserim. Novi Fr. Bivarium in Fl. Dextri Chron. p. 127. Refendii argumentis M. Maximum & Dextrum opponere, quorum auctoritate, utpote futilium & nihili scriptorum, nemo prudens in illam partem impelleitur. Vide & Ch. Cellarium L. II. G. A. C. 1. p. 77. WESS.

M. P. CCXII.] *Habet Blandinianum. Neapolitanum & libri Hier. Pauli. CCXV. in Longolianis libris m. p. CCXII. & CCXV. corrigitur.* SVR.

M. P. CCXII.] *Cusani schedæ & cum vetustis editis aliæ m. p. CCXV. præferunt.* WESS.
SALANIANA.] *Vel Salaviana.* SIML.

SALANIANAM M. P. XXI.] *Habet Blandinianum auferendi casu. Neapolitanum Salamana m. p. XI. & Hieron. Pauli Salmane m. p. XI. In Longolianis Salaviana m. p. XXI. & XI. corrigitur.* SVR.

SALANIANA.] *Scriptus Cusani liber Salamana m. p. XI. Ravennas L. IV. C. 45. Salamana.* WESS.

H h h 2

AQVIS

AQVIS ORIGINIS.
AQVIS QVERQVENNIS.
GEMINAS.
SALIENTIBVS.
PRAESIDIO.
NEMETOBRIGA.
FORO.

M. P. XXVIII.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
M. P. XVIII.
M. P. VIII.
M. P. XIII.
M. P. XIX.
GE-

AQVIS ORIGINIS.] Vel *Aquis Ogirinis*. SIML.
AQVAS ORIGINES M. P. XXVIII.] In
Bland. *Aquis Originis* M. P. XXVIII. & Longo-
liano, sed XVIII. corrigitur & Ogirinis. In
Neapol. *Aquis Ogirinis* M. P. XVIII. Ha *Aqua*
à regione cognomentum sumpsisse videntur, ut pro-
xima, quae eis adiunguntur, Quercuennae, &
Originum, qui Cantabris misti erant, à Plinio
fit mentio.

AQVIS ORIGINIS.] Ravennas *Aquis Occi-*
densis. Quae H. Surita de *Originum* gente adfert,
ea dubia sunt; & si certa forent, nobis pro-
desse nihil possent. Plinius L. IV. C. 20. *Orge-*
nometos è Cantabris laudat, quos *Origenos* mistos
Cantabris viri erudit, sed invitis MSS., ut Har-
duinus observavit, esse iusserunt. Fac tamen
certam esse conjecturam, non poterunt hae
Aqua esse *Origenorum*: neque enim in Cantabris
sed Bracarum conventu, cui *Querquernos* ad-
scriptos fuisse Plinius docet, sumus. XVIII. M.
P. addit Cusani codex.

AQVAS QVERQVENNAS M. P. XIII.]
In Blandiniano & Longoliano *Aquis Querquennis*
M. P. XIII. In Neapolitano *Aquis Quennis* M.
P. XIII. & in libris Hieron. Pauli *Aquis quernis*
M. P. XIII. Plinio L. 3. C. 3. inter civitates,
quae conventui Bracarum attribuebantur, in ve-
tustis exemplaribus *Querquenni*, aut *Querquerni*
recensentur. Ptolemaeo in Quacernorum regione
videtur *Κακίρπον*.

AQVIS QVERQVENNIS.] Ravennas *Aquis*
Cercenis. QVAREQVERNI sunt in Gruteri Thef.
P. CCXLV. 2.

GEMINAS M. P. XIII.] Habet Blandinia-
num; in reliquis M. P. XVI.

SALIENTIBVS.] Ita universi cum Raven-
nate libri. *Salientes* sunt aquarum scaruriges,
quae ex fontibus ductae tubulis ac fistulis emit-
tuntur. Vitruvius L. VIII. C. 3. Ibi enim ex
huiusmodi locis & fontibus & in Aslu & ad por-
tum Piraeum ducti sunt salientes. & C. 7. Ita in
medio ponuntur fistulae in omnes lacus & salientes.

Frontinus *aquas salientes* appellat de *Aqueduct.*
p. 225. Eodem anno Agrippa ductus Appiae,
Anienis, Martiae pene delapsos restituit, & sin-
gulari cura compluribus salientibus *aquis* instruxit
urbem. Scio Rob. Keuchenium *aquarum* vocem,
tanquam abundantem & superfluum, damnare:
sed illam facile defenderit Columella L. I. R.
R. C. 2. Tum rivos, inquit, decurrentes in
prata & hortos & salicta vivae aquae salientes de-
mittant, & *πηρὶ ἑδωρὶ ἀπορροὴ ἐκ τῶν ἀνίων*
ex Joannis Evangelio C. IV. 14. Manlio itaque
quod salientibus ejusmodi esset vicina, nomen
est indepta.

PRAESIDIUM M. P. VIII.] Habet Blandi-
nium auferendi casu, & Longolianum. In Nea-
politano Praesidio M. P. XVIII. & in libris
Hieron. Pauli Praesidio XVIII.

PRAESIDIO.] Scriptus Cusani & Vaticanus
XVIII. M. P. addit. Censet autem Rod. Carus
L. III. Ant. Hispal. C. 66. praesidium hoc idem
atque illud esse, quod infra eo itinere, quo ab
ostio Ana pergitur, obvium est: male, si quid
video: illud enim ad flumen fuit Anam haud
longe ab ostio ejus; hoc vero longissime ab
Ana diversum in Bracarum conventu aut Astu-
rum confinio.

NEMETOBRIGA.] Vel *Nemetobrica*. SIML.
NEMETOBRIGAM M. P. XIII.] Manu-
scripta, & vulgari Hieron. Pauli & Longol. libri
Nemetobrica M. P. XIII. Ptolemaeo post Astu-
ricam Augustam in Tiburorum regione *Νεμετ-*
βριζα.

NEMETOBRICA.] Sic librorum, quibus
utimur, excerpta, neque hulum Ravennas L.
IV. C. 45. repugnat: tamen R. Caro. L. III.
A. H. C. 66. Nemetobricam hanc in Nertobrigam
commutare atque ex hoc tractu in Baturiam,
ubi Plinius eo nomine urbem L. III. C. 1. lo-
cat, transportare, libuit: quod, si non est toto
caelo errare, certe longissimo terrarum tractu
erit. Nemetobrica Ptolemaei & Ravennatis au-
dioritate sese facile tuebitur.

WESS.
FO.

GEMESTARIO.

BERGIDO.

INTERAMNIO FLAVIO.

ASTVRICA.

ITER A BRACARA ASTVRICAM. M. P. CCCXCIX. Sic.

LIMIA.

TVDE.

M. P. XVIII.

M. P. X.

M. P. XX.

M. P. XXX.

M. P. XIX.

M. P. XXIII.

BVR-

FORO.] Ptolemaeo *Foro Egrurorum*. SIML.
FORVM M. P. XVIII.] *Ptolemaeo statim à*
Nemetobriga φέσθ' *Hydrunt.* SVR.

FORO.] Ravennas *Foro Gignion*, voce le-
viter vitata, sed quæ ad Plinium & Ptolemaeum
adjuvandum faciem præferet. In Plinio L. III.
C. 3. leges: *in his sunt Cigurri & Pasi,* nec
dissident MSS., ut Harduinus testatur; qui ta-
men *Egrus* ob Ptolemaeum præoptat. Mihi
longe alia mens est, arbitrorque a Plinio *Gi-*
gurrus & Ptolemaeo ΓΙΓΟΥΡΡΟΝ, φέσθ' ΓΙ-
ΡΟΥΡΡΟΝ venisse, inde vero, coalitis duabus
prioribus literis ΗΓΟΥΡΡΟΝ originem accepisse:
atque hoc Ravennas mihi persuasit, & maxime
T. SALVIUS ANTIDIANVS VLIV AVGV-
STALIS IN FORO GIGVRROR. PVBL. ex ve-
teris epigrammate, quod Ligorius a Jo. Bapt.
Vigiliana se accepisse apud Gudium p. xciv.
profiteretur, quædam etiam de Ptolemaeo cor-
rigendo adscribens, sed quæ, quod male ex-
cerpta sint, sine hac nota vix intelligas. WESS.

GEMESTARIO.] Ravennati *Genistaria*, quasi
a *genistis* mansio cognomen duxisset. WESS.

BELGIDO.] Vel *Bergido*. Ptolemaeo *Bergi-*
dum Flavium. SIML.

INTER EPACONIO FLVIVIO.] Vel *Inter*
Eraconio Flazio. Ptolemaeo *Interamnium Flu-*
vium, & ita proximo itinere mendose nomi-
natur. SIML.

INTERAMNIVM FLVVIVM M. P. xx.]
Ptolemaeo inter Asturæ urbes Ἰντεράμνιον, & Ἰν-
τεράμνιον Φλαζίον. SVR.

INTERAMNIO.] *Intere Paconio fluvio* Cu-
fani membranæ, margo Fabriciani libri *Iter*
eragonio, unde & ex altero itinere vir doctus
recte *Interamnio* procudit. Vulgatum habet Va-
ticanus & Ravennas *Interamnium*. Situm urbis
Amb. Morales in *Fuente en Calada* invenit, re-
pugnante Fr. Bivario ad Dextri Chron. p. 250.
ac bene satis *Benaventum* inter amnes *Erlam*
& *Orbigum* ex locorum intervallis *Interamnii*

sedem occupare ostendente. Ceterum Phlegon-
ti Tralliano de Longæv. C. 1. vitiose *Ascalo-*
rias νόδus Ἰντεράμνιον dicitur. WESS.

LIMIAM M. P. XVIII.] *Neapol.* XXIX.
& *reliqua* M. P. XVIII.] *Strabo* L. III. p. 153.
Lethem amnem à plerisque Limæam nuncupa-
tam perhibet. Pomponius L. 3. C. 1. Minius, &
cui oblivionis cognomen est, Limia, Plinius, ut
supra mentio facta est, *Aeminium fluvium* Li-
mæam vocatam perhibet, oblivionis antiquis
dictum, multumque fabulosum. Ptolemaeus in
Gallaicis Bracarum conlocat ostia *Asule*, ut hac
mansio ad Limiam fluvium sit, non oppidum. SVR.

LIMIA.] Vaticanus XVIII. M. P. annedit:
Ravennas *Limæam* vocat. Quod vero Ch. Cel-
larius L. II. A. G. C. 1. p. 103. Ptolemaei φέ-
σθ' *Ascalon* cum hac componit, id haud injuria
heri suspicor. WESS.

TVDEM M. P. XXIII.] *In manuscriptis*
& *Longolianis libris* Tude M. P. XXXIII. In
Hieron. Pauli libris Tude M. P. XXX. *Silius lib.*
iii. 366. in catalogo urbium Hispanie.

Et quos nunc Gravios, violato nomine Grajum
Oenæ misere domus, Aetolæque Tyde.

Inde Plinius L. 20. C. 4. Heleni, Gravii, Castellum
Tyde, Græcorum sobolis omnia. Ptolemaei vul-
gatis in libris non recte *Tequir* Tædas pro *Tequir*
Tædas. SVR.

TVDE.] Silius a Diomede in Tydei patris
memoriam conditam fuisse indicat L. XVI. 369.

Ipsum Aetola, vago Diomedi condita, Tyde
Miserat. ———

ubi operæ sane pretium feceris, si Cl. Draken-
borgii notas relegeris. Posita urbs proxime
Minium est: Translatio Fructuosi in vasto
Sanctorum opere xvi. April. Usque ad flumen
Minii,

H h b 3

BVRBIDA.
TVROQVA.
AQVIS CELINIS.
PRIA.
ASSECONIA.
BREVIS.
MARTIAE.
LVCO AVGVSTI.
TIMALINO.
PONTE NEVIAE.
VTTARIS.

M. P. XVI.
M. P. XVI.
M. P. XXIV.
M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XII
M. P. XX.
M. P. XVI.
M. P. XXII.
M. P. XII.
M. P. XX.

BER-

Minii, quod secus Tudam defluit, quibus dein Hugo Compostellanus, ejus Translationis auctor, addit, fluvium illum Portugallensem terram a Gallacia discernere. Servat Tude pristini nominis vestigia.

WESS.

BVRBIDA.] *Alias Bibala.*

SIML.

BVRBIDAM M. P. XVI.] *In Blandiniano Burbida sine numeris mansionis, & ideo asteriscis signavimus. In Neapol. Burbada m. p. xvi. libri Hieron. Pauli Burbade xvi. & Longol. Burbida m. p. xxvi. & Burbula xvi. corrigiunt.*

SVR.

BVRBIDA.] *Cusani codex Burbada m. p. xvi., quos numeros reliqui omnes probant.*

WESS.

TVROCA.] *Turoqua, vel Turrige.*

SIML.

TVROQVAM M. P. XVI.] *In Blandiniano, & Neapolitano Turoqua m. p. xvi. libri Hieron. Pauli Turoque xvi. & in Longoliano Turoca m. p. xxiii.*

SVR.

TVROQVA.] *Cusani MS. Turequa, Ravennas Turaqua L. IV. C. 43., & juxta quidem Oceanum.*

WESS.

AQVIS CELINIS.] *Ravennas L. IV. C. 43. Quetelinis, voce intempestive decurtata, rectius Aquis Cilenis C. 45. Vulgo nunc Orense dici, nomine a Suevis indito, sed ex Warmsee, voce Germanica & lacum calidum notante, paullatim corrupto, opinantur. Vid. Nonium Hispan. C. 54. & Bern. Aldrete L. II. Ant. Hispan. C. 2. Ego vero dubito: nam mari proximae fuisse videntur hae aquae ob stadia CLXV., quibus supra a Bracara disjunguntur; solet enim auctor intervallum, quod navigando tramittitur, stadiis metiri, ut p. 272. est admonitum: atque hunc aquarum earum situm illius Itineris caput, per maritima loca proficiscentem duci indicans, firmat. Est praeterea major intercapedo inter Iriam & Orense, quam quae XII. M. P. absolvi queat:*

ad quae accedit, Iriam, quam Orense esse agnoscunt, a Celenis & Aquis calidis in Ovetensi Concilio tom. III. Concil. Hispan. p. 159. distinguunt. Pauca inde tibi delibabo: Omnes igitur episcopi ordinati seu in subscriptis sedibus ordinandi, i. e. in Bracara, in Tude, in Dumio, in Conimbria, in Aquis calidis, in Vaseo, in Lamego, in Celenis, in Portugale, in Auriense, Itaque alibi aquae hae quaerantur: possintne vero circa pontem veterem, Ponte Vedra, inveniri, alii viderint.

WESS.

PRIA.] *Ptol. Iria Flavia.*

SIML.

PRIA.] *Conspirant excerpta nostra in hanc vocem. Verius Ravennati L. IV. C. 45. Iria: intelligitur enim Iria Flavia. CONCILII IRIENSIS est in Theop. p. cccv. 8. mentio. Habuit olim suum sibi praefulem, estque ejus non obscura in Synodis Hispanis memoria: nunc ejus luminibus officit Compostella. Sita fuit, ubi El Padron, de qua Nonius Hispan. C. 52. WESS.*

ASSECOMA.] *Vel Asseconia.*

SIML.

ASSERONIAM M. P. XXIII.] *In Blandiniano Asseronia m. p. xxiii, & in Neapolitano & Longol. Asseconia m. p. xxiii. libri Hieron. Pauli Asseconia m. p. xxii.*

SVR.

ASSECONIA.] *Hoc recepit ob consensum plerorumque codicum, quibus ex Schotti indicio Caesaraugustanus addi poterit. Hinc autem Assecoma Lugdunensis & Basileensis editionis facile nasci potuit. Ravennas Assegonion, cui paene similis est Assegonia Vaticanani.*

WESS.

BREVIM M. P. XII.] *Manuscripta, & ex cuss libri Brevis m. p. xii.*

SVR.

BREVIS.] *Habet quoque Ravennas L. IV. C. 45.*

WESS.

MARTIAE.] *Ita Vaticanus & ex Schotti testimonio Caesaraugustanus: ceteri Martie,*

foli-

BERGIDO.
INTERAMNIO FLAVIO.
ASTVRICA.

ITER AB ESVRI PER COMPENDIVM PACE JVLIA. M.
P. LXXVI. Sic.

MYRTILI.
PACE JVLIA.

ITER AB OSTIO FLVMINIS ANAE EMERITAM VSQVE.
M. P. CCCXIII. Sic.

PRAESIDIO.
AD RVBRAS.
ONOA.

M. P. XXXI.
M. P. XX.
M. P. XXX.
M. P. XL.
M. P. XXXVI.
M. P. XXXIII. Sic.
M. P. XXIII.
M. P. XXVII.
M. P. XXVIII.

ILI-

folito recentioris ævi amanuensibus more. Ravennas *ponte Martia*, qui huc, ut ex ordine manifestum liquet, pertinet, & quid de Martia arbitrandum sit, indicat.

Wess.

TIMALANO.] Supra Timalinum nominavit.

SIML.

TIMALINO.] Recte ita Lugduni publicantur; nec multum abit Vaticani Timalino.

Wess.

PONTE NEVIE.] Supra Ponte Nevie. SIML.

PONTE NEVIAE.] Credo Jos. Simlerum *Ponte Neviae*, ut in Lugdunensi edito est, scribere voluisse. *Ponte Naeviae* Vaticanus, Cusani liber *Ponte Novie*.

Wess.

ITER AB ESVRI PER COMP.] *Manuscripta exemplaria, & Longoliani libri, ut supra monuimus, ab Esuri praefertunt: & Hieron. Pauli libri, ab Asturica.*

SVR.

ITER AB ESVRI.] Hoc iter Vaticanus subjecit illi, quod supra Pacem Juliam de Esuri pergebat.

Wess.

MYRTILI.] *Misili* Lugduni dederunt, sed satis negligenter, ut multa. Urbem habent Mela L. III. C. 1. & Plinius L. IV. C. 32. Idatio in MSS. *Martyli* ad An. xvi. Theodosii II. appellatur. Nunc *Mertola* esse creditur fluvio Anae imposita, plurimisque antiqui operis monumentis referta: de ea Refendius L. IV. Ant. Lust. p. 196.

Wess.

M. P. CCCXIII.] *Habet Blandinianum & Longolianum, sed CCCXIII. corrigat. Neapolitanum & Hieron. Pauli libri CCCXIII.*

SVR.

AB OSTIO FLVMINIS.] Lugduni & Bafilae *fluminis Ani*, quod & Cusani libro inest, vulgarent. *Ana* ex Vaticano Em. Schellstrate. Vide vero ridiculi capituli commentum in Luit-

prandi *Adversarii* num. cxxxiii.; notat auctor se Fuldae in vetustissimo Antonini Pii codice reperisse margini adscriptum, *agi hic de flumine parvo Ana, qui infuit in Baetium, non procul Baetia: & hunc ingressum vocari ostium, quia illic clauditur & absconditur, ut qui per ostium intrat in domum, quo se abdit. Habes ergo novum Anam & egregiam de eius ostio fabulam, quam ut minutissimis ictibus configam, cum Adversaria Luitprandi impudenti falsario Hieron. de Higuerra debeantur, nihil necesse erit. Verius dixeris, ad Anae ostium praefidiarios milites in statione fuisse, & cum Rod. Caro L. III. Ant. Hispal. C. 23. de *Ayamonte*, ipso situ multisque vestigiis antiquitatem ultimam monstrante, cogitaveris.*

Wess.

PRAESIDIVM M. P. xxii.] *In Blandiniano, & Longol. Praesidio m. p. xxiii. & in hoc xxxiii. corrigatur. Neapolitanum m. p. xxxiii. & Hieron. Pauli libri m. p. xxxiii.*

SVR.

PRAESIDIO.] Cusani MS. m. p. xxxi. apponit: sedem habuit, R. Caro auctore, ubi *Alcaria* aut *Puebla de Guzman* videntur.

Wess.

AD RVBRAS M. P. xxvii.] *In Blandiniano m. p. xvii. & in Longoliano. Neapolitanum & libri Hieron. Pauli m. p. xxvii. qui numeri proximè summe conveniunt.*

SVR.

AD RVBRAS.] Superfunt nominis quaedam reliquiae in *Cabezis rubis*; dictæ sunt a solo, quod in hac vicinia est, rubicundi coloris, teste R. Caro; qui præterea tradit, esse inibi parietinas templi DEI ENDOVELLICI aliorumque adificiorum. Vaticanus m. p. xxvii., alii

xxvii. addunt.

Wess.

ONOBAM M. P. xxviii.] *Plinio L. 3. c. 1. a flu-*

ILIPA.
TVCCI.
ITALICA.
MONTE MARIORVM.
CVRICA.
CONTRIBVTA.
PERCEIANA.
EMERITA.

M. P. XXX.
M. P. XII.
M. P. XVIII.
M. P. XLVI.
M. P. XLIX.
M. P. XXIII.
M. P. XX.
M. P. XXIII.
ITER

à flumine Ana litore Oceani, in vetustis etiam exemplaribus, oppidum Ossonoba, Asturia cognominatum: quo loco forte Onoba legendum esset eo cognomine, aut Lusitania, ut vulgati libri praferunt, sive Lusitania, ex Ptolemaeo: ut ab Onoba cognomento Martialium, item Batice provincia, distinguat. Ptolemaeo L. 2. C. 4. itidem in mediterraneis Turdulorum Batice provinciae 'Ossôba': & post Ana fluminis osium in Turdetanis, ejusdem Batice, 'Ossôba Διουβία: sed hac Antonini mediterranea videtur esse, quae à Ptolemaeo Ilipulae magnae adjungitur: & in ea regione Turdulorum Tucci recensentur. Onobam Strabo L. 3. p. 143. cum Alta, & Nebrissa conjungit, ut ea sit, cui à Plinio cognomen Martialium tribuitur.

ONOBAM.] Justa est H. Suritae de Plinii Ossonoba suspicio, non improbabat Rod Caro atque Harduino: ante quos natos Parisiis An. 1610. Onobam in Plinio dudum publicaverunt. Asturicae, qui in Plinianis MSS. additur, titulus, sicuti & Ptolemaei Διουβία, in Διουβίαν Asturiam convertendus est cum I. Vossio ad Melae L. III. C. 1., a quo Harduinus nihil dissentit, laudem promeriturus, si Vossio sua accepta tulisset. Situs Onobae urbi Gibraleon ad amnem Odiel, qui Plinii Luxia est, convenit. Vid. R. Carum L. III. A. H. C. 75.

ILIPA.] Ilipula.

SIML.

ILIPA.] Oportet hanc alia sit atque ea, quam supra habuimus: illa LXX. circiter m. p. supra Hispalim erat, hanc infra eam. R. Carus locorum intervalla dimensus, nostram incidere ait in Nieblam: docet praeterea Nieblam in numis ELEPLAM & ILIPLAM vocari, atque id in Itinerario fuisse olim L. III. Ant. Hispan. C. 81. MSS. nihil mutant, Ravennas Hispalim appellat.

WESS.

TVCCI.] Ptolemaeo Prucci.

SIML.

TVCCI.] Prucci, quod è Ptolemaeo adfert

Simlerus, mendosum est. De situ dubia omnia sunt. Non potest esse Tucci vetus, quod in Baetania vergente ad mare Plinianae veteres editiones L. III. C. 1. ponunt verant enim situs & MSS., qui Tuati vetus, Harduino auctore: neque etiam Tucci, quae cognominatur Augusta Gemella, quippe conventus Astigitani; quam quo jure Cl. Cellarius Cordubam inter & Castulonem locarit, non perspicio. Quod si quae fides Fl. Dextri Chron. An. c. c. ci. esset, Tucci in Baetica haberemus: Tucci, inquit, in Hispania Batice, quae & Toletana dicitur: cogitanturque adeo cum R. Caro L. III. Ant. C. 10. de Tucilla foret: sed cum Chronicon illud fidem decoxerit, in ejus testimonio acquiescere non audeo.

WESS.

MONTE MARIORVM.] Ptol. Mons Marianus: nunc Sierra Morena.

SIML.

MONTEM MARIORVM M. P. XLVI.] In Blandiniano Montem Ariorum m. p. XLVI. In Neapolitano Monte Mariolo m. p. XLVI. & item in libris Hieron. Pauli. Longoliani libri Monte Mariorum, & Mariolo corrigitur. Plinio post Ossonobam Lusitiam, Harenii montes, in Toletano exemplari, & Casaravogustano: in alio vero Areni. Ptolemaeo L. 2. C. 4. Batice mons celebris fama Macraebis.

SVR.

MONTE MARIORVM.] Monte Mariolo Cusani codex; Luitprandi Adversaria è binis MSS. Monte Mariolo proferunt: ceteri Monte Mariorum aut Ariorum. Puto Jos. Simlerum montem Marianum, cujus apud Ptolemaeum memoria est, recte huc advocasse: meminit ejusdem Tzetzes Chiliad. VIII. 217.

Ὁρεὶ δὲ τῇ Μακραβίᾳ, τῆς οὐκ ἐν τῷ πάλαιον Περσίου;

Neque aliter in Plinio scripserim L. III. C. 1.; in verbis enim, interfluentes Luxia, Vrium, Ariani montes, facile fieri potuit, ut praecedens vocabulum Marianis montibus priorem

lice-

ITER AB EMERITA CAESARAVGVSTAM. M. P. DCXXXII.

AD SORORES.
CASTRIS CELICIS.
TVRMVLOS.
RVSTICIANA.
CAPARA.

Sic.
M. P. XXVI.
M. P. XX.
M. P. XX.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
CE-

literam auferret: ne dicam *PROC. MONTIS MARLANI* ex lapide apud R. Carum L. I. Ant. Hispal. C. 20. ita jubere. Non quidem ignoro eundem virum doctum *montes Ariorum* ab *Aria* urbe, quam & Plinio L. III. C. 1., ut supra dictum est, reddere conabatur, dictos suspicari L. III. A. H. C. 9., & in hanc finem numum proferre *CYMB. ARIA* inscriptum: quia tamen numismatis inscriptio obscura atque ambigua est, vereor ut valida satis sit ad urbem, ceteris omnibus inditum, eruendam. Wess.

CVRIGA.] Sic Vaticanus. Plinius in Celticis Hispalensis conventus L. III. C. 1. *Vcultunia-cum*, quae & *Turiga* nunc est, atque ita universi MSS., si verum dixit Rod. Carus L. III. Ant. Hispal. C. 70., pronus propterea in eam partem, quae *Turiga* hic praeparat, Ego *Curiga* retineo, quam & in Plinio Harduini & Ravennate L. IV. C. 44. reperio: videtur quoque Ptolemaei *Καρία* cum doctissimo Plinii editore Jesuita in *Καρία*, ut nostra sit, mutanda. Nunc *La Calera*, Caro teste, nuncupatur.

Wess.

CONTRIBVTAM M. P. XXIII.] Plinio L. 3. C. 1. in Celticis Beticæ provinciae Contributa Julia: & Ptolemaeo in Turdetanis. SVR.

CONTRIBVTAM M. P. XXIII.] De hodierno situ Contributæ his Hispanis est; Tamayus ad oppidum *Medina de las Torres* varia ait eruta monumenta, quibus *JVLLA CONTRIBVT* erat insculpta. Rod. vero Caro L. III. A. H. C. 70. nunc est *Fuente de Cantos*, aut certe illi vicinum *Bariole de Villar*. Wess.

PERCEIANAM M. P. XX.] In Blandiniano, & Longoliano Perceiana M. P. XX. In Neapolitano Perceiana M. P. XX. & in libris Hieron. Pauli Perceiana. SVR.

PERCEIANA.] Ravennati L. IV. C. 44. Pergelena. SIML.

CASTRA CAECILIA M. P. XX.] In Blandiniano Castris Celicis M. P. XX. atque iidem in Neapolitano, & Longoliano. In libris Hieron. Pauli

Castris Celestis x x. Plinius L. 4. C. 22. Emeritenibus contributa fuisse Castra Julia, & Castra Caecilia perhibet. SVR.

CASTRIS CELICIS.] In castris ita scribendis conspirans consensus est MSS. Forte *Castra Caecilia* eadem sunt, licet certo non constet. Ravennas tantum *castris*. Creduntur fuisse, ubi *Carceres*. Vid. Bivarium in Dextri Chron. p. 179., qui puto non persuadebit, Ptolemaei *Liciniana* eadem esse, atque hinc instauranda. Wess.

TVRMVLOS.] Ravennas L. IV. C. 45. *Turmulum* & *Bustiana*, qua sequentem indicat. Jac. Delgada *Tumulos* emendat, neque dissensit Ch. Cellarius: forte *Rocha frida*, quæ nunc eorum locum occupat, Delgadum in eam sententiam impulit. Wess.

RVSTICIANAM M. P. XXII.] Ptolemaeo in regione, proprie Lusitania dicta, *Pestigina*. SVR.

CAPPARAM M. P. XXII.] *Manuscripta*, & Longoliano exemplar Capara M. P. XXII. Hieron. Pauli libri Capara XXII. Ptolemaeo in veteribus *Κάπαρα*. Existare ferebat Florianus Ocampius vetustum lapidem in hac via, quam vulgo Argenteam vocant, cum hac inscriptione.

IMP. CAES. VESPASIAN.

AVG. PONT. MAX. TR. P. II.

IMP. VII. COS. III. DESIG. IIII.

PP. VIAM. A. CAPPARA. VREE.

AD. EMERITAM. VSQ. AVG.

IMPENSA. SVA. RESTITVIT.

LXIII.

SVR.

CAPARA.] Sic MSS. excerpta: est quoque CAPARA in lapide, cujus epigramma Surita habet, in Theop. p. CLIV. 3. & M. P. LXXIII. item in alio p. CCLXVII. I. ORDO SPLENDIDISS. CAPARITANORVM. In Plinio L. IV. C. 22. sunt *Caperenfes*. Durant nominis vestigia inter Alcantaram & Coriam. Wess.

I i i

CECI-

CECILIONICO.
AD LIPOOS.
SENTICE.
SALMATICE.
SIBARIAM.
OCELLODVRI.
ALBVCELLA.

M. P. XXII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XXIII.
M. P. XXI.
M. P. XXI.
M. P. XXII.

AMAL-

CECILIO VICO.] In MSS. dubium est, utrum legendum sit *Cecilio vico* vel *Cecilionico*. Videndum est, an sit *Ceciliana*, cuius mentio est in Itinere ab Olisippone Emeritam. SIML. CAECILIONEM M. P. XXI.] In Blandiniano, & Longoliano Cecilioni M. P. XXII. & in hoc Cecilionico corrigitur. In Neapolitano, & libris Hieron. Pauli, Cecilionico. Ptolemaeo, ut supra monuimus, in regione, proprie Lusitania dicta, in vulgatis *Kaxidia Méxaros*; & in exemplari Georgii Valle Placentini *Kaxidia Tερελδων*. & vetustus interpres Cecilia Gemellina vertit: ut forte in hoc Itinerario Cæciliam Gem. scribendum esset, & ex duabus dictionibus Cecilioni ductum.

SVR.

CECILIONICO.] Hoc Vaticanus & Cusani codex amplectuntur: facile inde *Cecilia viro* effinxeris, nec vincere tamen id unice verum esse poteris. *Ceciliana*, quam mansionem supra habuimus, cum hac componi non debet, quippe in Lusitania ad Oceanum vergente sita. *Kaxidia Tερελδων* Cöslin. quoque codex: eademne atque hæc sit, qui cognoscatur? WESS.

SENTICEM M. P. XII.] In Blandiniano Sentice M. P. XII. & in Neapolitano Sentice M. P. XV. & in libris Hieron. Pauli, Longoliani Sentice M. P. XII: & XV. corrigitur. Ptolemaeo in Vaccæis, *Σένικα*. Cum tamen hoc iter per Vettones ducat Salmanticam usque, non video qua ratione Vaccæorum oppidum interjici possit, nisi mansionum causa flexusum iter ducatur, & Senticæ in continuis Vaccæorum continuata fuerit: quam Florianus Ocampius non verebatur affirmare, oppidum esse Zamoram patriam suam.

SVR.

SENTICE.] Si Ptolemæi Sentice sit Zamora, Durio flumini accubans, ut passim Hispani tradunt, alia oportet atque hæc sit: neque enim ad Durium devenimus. Habet hoc loco Senticam Ravennas, qui Lippos vitiose Appos vocat.

WESS.

SALMANTICAM M. P. XXIII.] In manuscriptoris, & Longoliano Salmatice M. P. XXIII.

& in Hieron. Pauli libris, ex emendatione, uti ego arbitror, Salmatice M. P. XXIII. Julius Frontinus de limitibus agrorum p. 38. Sicut in Lusitania, inquit, Salmaticensibus. Ptolemaeo in Vettonum regione Lusitanie provincie *Σαλματινῶν*. Tamen existat versus lapis in Ecclesia Sancti Pelagii ipsius urbis Salmantica, quam vidimus, cum hac inscriptione.

D. M. S.

L. IVLIO CAPITONI

SALMANTIC.

ANN. LXX.

IVLIA RVSTICILLA

SOROR.

NIENTISSIMA

/ F. C.

H. S. E. S. T. T. L.

SVR.

SALMATICE.] Omnes libri ita præferunt; nec aliter Plutarchus de Virtut. Mulier., urbem hanc *πόλις μεγάλη Σαλματινῶν* appellans: tamen Polyæno, qui Plutarchum exscripsit, L. VII. Stratag. C. 48. *πόλις μεγάλη Σαλματινῶν*. WESS.

SIBARIM.] Vel Sibariam vel Saboram. SIML.

SIBARIAM M. P. XXI.] Habent Bland. exemplar, & Longol. in Neapol. Sibarim M. P. XXI: Lib. Hier. Pauli Sibarum præferunt. SVR.

SIBARIAM.] Hoc vir doctus adscripsit Fabricii exemplari: alii *Sibarim* aut *Sabariam*; Ravennas *Setarium*. Videtur hinc fuisse Januarius episcopus *Sibariensis*, qui Illiberitanæ Synodo scribendo adfuit. Non quidem deesse in Hispania novus, qui *Sibariam* nusquam in Hispania fuisse opinetur. quos iure optimo ex hoc loco Gonzales confutavit. Addere potuisset, *Sabariam* sive *Sabariam* in Isidori Chron. Gothico Aera 10CVIII. memorari: *Leovigildus*, inquit, *subegit Arevenses; cepit Sibariam: Crofida ab eo devicta est: ubi Crofida sine dubio legendum est: hoc enim nomine montem in his oris* Strabo

AMALLOBRICA.
SEPTIMANCA.
NIVARIA.
CAVCA.
SEGOVIA.
MIACVM.

M. P. XXVII.
M. P. XXIV.
M. P. XXII.
M. P. XXII.
M. P. XXVIII.
M. P. XXIII.
TI.

Strabo & Abbas Bichariensis habent: idem Abbas ad An. VII. Justinii II. *Leovigildus Sabariam ingressus, Sabos vastat, & provinciam ipsam in suam redegit ditionem: sitne Abbatis Sabaria & Isidori Sibarica eadem atque hæc, non temere finivero. Videntur enim provinciam fuisse indicare; quamquam & ea ab urbe cognomen ducere poterit. Ut ut est, nihil opus erit ad episcopi Januarii sedem constituendam nugis Higueræ ex Luitprandi Adversariis num. CCXXVI., a quibus, quod obiter moneo, non bene sibi capit Amp. Cuperus ad Laetantium Mort. Persecut. C. 16.*

WESS.

OCELODORI.] Vel *Ocelodurum*. SIML.
OCELLVM DVRI M. P. XXI.] In Blandiniano & Longoliano Ocelo duri. Neapolitanum

Ocelodori M. P. XXI. & in libris Hieron. Pauli Ocelo Durii M. P. XXI. Plinio L. 4. C. 22. in vulgatis Ocelenses, qui & Lancienfes attinent; & in quibusdam exemplaribus Ocelenses Lacienses legitur. Ptolemæo in Vettonibus *Ocellos* pro *Ocelis*, ita enim Ocellus Durii amnis appellari videtur: quemadmodum à doctissimo poeta Sirmium Insularum Ocellus, & Cicero, villulas suas, Ocellos Italiæ adpellat: seruntque ejus vestigia ad Durii ripas conspici juxta Fermosel.

SVR.

OCELODVRI.] Cusani membrana: Ocelodori, Ravennas Ocelodorum. Appellari autem hanc mansionem, quomodo peninsularum insularumque ocellus Sirmio dicitur Catullo, non existimavero: obstant MSS. & vocabuli compositio, in qua Durum sive Durum Celticam originem capit: dictum enim alias est, urbium nominibus adjunctum durum, eas fluminibus esse appositas, adsignificare.

WESS.

ALBVCELLAM M. P. XXII.] In Blandiniano & Neapolitano, Albucela M. P. XXI. libris Hieron. Pauli, Albucele M. P. XXII. Longoliani libri Albucellam M. P. XXI. Ptolemæo in Vaccæis *Αλβουκλα*, ut hoc loco satis designari videantur sine ceterioris, & ulterioris Hispaniæ: quando Ocellus Vettonibus populis Lusitanæ

provinciæ, & Albucella, ceterioris provinciæ Vaccæis sint attributi.

SVR.

AMALLOBRIGAM M. P. XXVII.] In Blandiniano, & Longoliano Amallobrica M. P. XXVII: & in hoc XXI. corrigitur. In Neapolitano Amalobrica M. P. XXI. & in libris Hieron. Pauli Amalobrica M. P. XXII. cujus mentionem nullam reperi fieri mentionem.

SVR.

SEPTIMANCA.] *Simancam*, nominis quadam similitudine ducti Merula atque alii esse adfirmant.

WESS.

CAVCA.] Sita Tagum inter & Durium, quamquam huic vicinior, fuit, teste Appiano Iber. p. 478: illustrarunt urbem Theodosii M. natales, ut Zosimus L. IV. C. 24. de cujus verbis Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 1. p. 117., docet. Ravennas Nibariam & Caucam conjungit L. IV. C. 44., Montanus vero Epist. ad Theoribium municipia Segobiam, Brittablum & Caucam; quorum alterum Morales & Garfias Litabrum, oppidum munitum opulentumque, quo de Livius L. XXXV. C. 22., probabili opinione esse arbitrantur.

WESS.

SEGOVIA.] Alias Segovia vel Segovia. SIML. SEGOVIAM M. P. XXVIII.] *Manuscripta exemplaria & libri vulgati, Secovia M. P. XXVIII. facili permutatione litteræ G. in C. Habeo vetustissimum nummum aureum, qui ex altera parte caput decora facie juvenis præfert, cum his litteris, à sinistra C. & dextra I: & aversa parte viri effigies cum hasta, celeri impetu equo velociter currentis, & infra Segovia; à Plinio & Ptolemæo in Arevacis Segovix fit mentio.*

SVR.

SEGOVIA.] Similem nummum Ant. Augustinus inseruit Dialog. VIII., sed litteris C. & L., quibus coloniam Latinam indicari existimat, insignem. Plura Nonius Hisp. C. 60.

WESS.

MIACVM M. P. XXIII.] *Præferunt Blandinianum exemplar, & libri Longoliani. In Neapolitano, & libris Hieron. Pauli, M. P. XXVIII.*

SVR.

MIACVM.] Cusani MS. M. P. XXII. adjungit.

WESS.

TITVLCIA.
COMPLVTVM.
ARRIACA.
CESADA.
SEGONTIA.

M. P. XXIII.
M. P. XXX.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVI.
ARCO.

TITVLCIAM M. P. XXIII.] *Ptolemaeo in Carpetanis, TITVLCIA, non TITVLCIA; nam vetus interpret Tituliam vertit. Error natus ex similitudine litterarum initialium A & A.* SVR.

TITVLCIA.] Ita Caesaraug. De Compluto autem Amb. Morales Cordubensis libro de Ivido & Pastore Martyribus. SCHOT.

TITVLCIA.] Ravennas L. IV. C. 44. civitas Complutus, cuius affinalis civitas, qua dicitur Titulcia. Creditur fuisse, ubi Bajonna prope regium viridarium Aranjuez. Vide. Fr. Bivarium ad Fl. Dextri Chron. p. 360. WESS.

COMPLVTVM.] Vel Complotum. SIML.

ARRIACA.] Vel Atriaca. SIML.

ARRIACAM M. P. XXI.] *Ptolemaeo esse arborum in eadem Carpetanorum regione, iuxta Complutum, Κάρονα.* SVR.

ARRIACA.] *Ptolemaei Caracca recte huc refertur: Ravennas L. IV. C. 44. Juxta civitatem Complutum est civitas, qua dicitur Caraca. Nunc Guadalajara in ejus est sede.* WESS.

CESADA.] Sic Vaticanus, Ptolemaeo ad stipulatus. Ravennati L. IV. C. 43. mendose *Cesara: Hinc tam hodie esse ex intervallo colligitur.* WESS.

SEGONTIA.] *Segontia XXIII. vulgata itinerum editio Florentiae anno MDLXXVI.* SCHOT.

SEGONTIA.] *Editus Lugdunensis cum Vaticano & Cusani libro M. P. XXIII. Lud. Novius Hispan. C. 74. Ptolemaei Segobricam eandem atque hanc fuisse decernit, male, ut ego quidem putem: nam ne quid de nominis differentia proferam, diserte eas distinguit Ravennas L. IV. 43. & 44; & quis est, qui caput Celtiberiae Segobrigens: ex Plinio ignoret?* WESS.

ARCOBRIGA.] MSS. plerique *Arcobrica* cum Ravennate: tamen Vaticanus *Arcobuga* & sequenti itinere *Arcobriga*. Servat vetusti nominis reliquias in Arragoniae confinio *Arco*s, uti ad Lucense Concilium G. de Loaisa docuit.

WESS.
AQVAE BILBITANORVM.] Vel Bilbili-

tanorum. Bilbilis enim est Bilbis Ptolemaeo. SIML.

BILBILIM M. P. XXIII.] *In vetustis exemplaribus à Bilbilitanis Aquis Bilbilim hic miliarium numerus adponitur: nec quemquam moveat, quod multo majus spatium horum miliariorum sit, quam itineris, quod ab Aquis Bilbilitanis, quibus eadem significatione Mauri Alhamæ nomen indidere, Huernedam vicum ducitur, in quo Bilbilitanæ ruina videntur; neque enim verisimile adparet, ut iter vulgari hac nostra via duceretur, qua montium fauces crepidinesque adeo arctantur, ut pene expeditis equo vehementibus adius non sit. Ac mihi persuasum est finitiorum ab aquis Bilbilitanis iter deflexisse, qua verèdè liberius commearent. Strabo libro III. p. 162. Celtiberorum precipuas urbes Segobrigam (ita enim legendum, non Segobrida) & Bilbilim in primis recenset, inter quas Sertorius, & Metellus praelio memorabili conflixerint, quod itidem ab Appiana memoria proditum est: cujus auctoritate & Plinius, qui Segobrigenses in capite Celtiberiae consiuit; & Ptolemaei, qui Segobrigam inter Celtiberiae urbes recenset, satis superque Floriani Ocampii error convincitur, qui Segorbium oppidum in Aedetanis situm, nominis adfinitate, Segobrigam esse adfoverat: cujus situs, etsi adhuc mihi incognitus est, pro certo tamen adfirmare possem, ab Albarrazino urbe, secundum Tagi ripas, vix x x. m. p. abesse. Bilbili vero, Augusta cognomentum à Caesare Augusto inditum, secuti & insignibus aliis urbibus, cum Hispaniarum provincias bello Cantabrico adiit, existimo, quod innumeris veterum numismatum inscriptionibus adparet, & Marialis ejus oppidi civis carmen testatur, quod obiter corrigemus, fæde depravat: id enim ejusmodi est L. X. Epig. 103.*

Municipes Augusta mihi quos Bilbilis acri Monte creat, rapidis quos Salo cingit aquas.

Pro acri namque, vox agri legitur, & lemma epigrammatis ad Bilbilitanos agros inditum est, quaj

ARCOBRIGA.
AQVAE BILBITANORVM.
BILBILI.
NERTOBRIGA.
SEGONTIA.

M. P. XXIII.
M. P. XVI.
M. P. XXIV.
M. P. XXI.
M. P. XIII.
CAE.

quasi Municipales agri dici ore latino posset, pro municipales, cum ab eodem auctore municipalis urbs vocetur, & municipalium rubigo dentium. Jam vero quam ineptus sensus eliceretur, si a Poeta Agrico monte creati dicerentur, qui adeo asperimis crepidinibus est circumcisus & confragosus, ut Paulinus, ad Ausonium scribens, Bilbilim acutis scopulis pendente recte prodiderit. Ne cui novum & longe petitum videatur, quod Martialis acrem montem vocarit, cum à summo Poeta acer equus dictus sit, eum advertere velim ab ejusdem aetatis poeta, Papinio Statio, id nomen usurpatum fuisse, cum in Catalogo urbium Baetiae, Thebaid. VII. §. 345.

— Et Hyampolin acri
Subnixam scopulo —

cecinit. Quod ab Homero *Ιλιάδ. β. Ἰάμπωλον ἀμφιμέγρον* editur §. 521. SVR.

AQVAE BILBITAN.] Omnes, quos quidem noverim, Aque Bilbitanorum. Nunc Albama, voce Arabum, aquas calidas significante, vocant, ut bene Surita. Vide B. Aldrete L. II. Ant. Hispan. C. 2.; Cusani membranæ M. P. xv. adscribunt. WESS.

NERTOBRIGAM M. P. XXI.] In Blandiniano Nitobrica M. P. XXI. & sequenti itinere Nertobrica. In Neapolitano item Nitobrica M. P. XI. & sequenti itinere Nertobrica M. P. XXI. lib. Hieron. Pauli Nitobrica x. l. & infra Nertobrica XXI. Ptolemaeo in Celtiberis, *Νεττοβριγὰς*, SVR.

NERTOBRICA.] Ita Ravennas & sequenti itinere MSS., qui hic Nitobrica: Vaticanus Nitobriga & dein Nertobriga. Hinc fuerunt *Νεττοβριγὰς*, de quibus Appianus Iber. p. 475. & 477.; sunt enim cum Cafaubono ad Polybii ex Suida fragmenta p. 1532. in *Νεττοβριγὰς* commutandi: habet quidem Suidas in *μετεμπεδιστὴν* ex Appiano *Νεττοβριγὰς*, sicuti a Cl. Cellario L. II. G. A. C. 1. p. 128. est animadvertum; nec tamen aliud inde collegeris, quam vetus

id esse mendum: Ptolemaeus enim cum Floro L. II. C. 17. & Cl. Dukeri nota, pariterque Itinerarium & Ravennas Nertobrigam stabiliunt. Nunc *Amunia* erit, si Fr. Bivarío in Fl. Dextri Chron. p. 355. fides.

SEGONTIAM M. P. XIII.] In Blandiniano & Neapolitano Secontia M. P. XVIII. & sequenti itinere M. P. XIII. quem numerum praefendum arbitramur, mansionum habita ratione, quod Nertobrigam Riclam hodie appellatam esse existimemus. In libris Hieron. Pauli Segontia XIX. Longoliani libri Secontia M. P. XVIII. & XVIII. corrigitur. Plinius plures hujus nominis urbes fuisse adserit, & cum hoc itinere dua recensentur, primam Arevacam urbem esse arbitror, de qua Plinius L. 3. C. 3. Arevacis, inquit, nomen dedit fluvius Arev. Horum sex populi, Seguntia, & Vxama: quæ nomina crebro aliis in locis usurpantur, præterea Segovia, & Nova Augusta, Termes ipsaque Clunia, Celtiberiæ finis. Eadem urbes à Ptolemaeo in Arevacis recensentur, tamen si Segontiae nomen cum cognomine corruptum videatur, legitur enim *Σεγοντία*. Existat in ea Arevacum regione urbs, quæ Segontiae nomen retinet, in qua Segontinæ Ecclesiæ sedes praesidet, sed à vetere Segontia eo translata nomen accepisse arbitror, & vetustam eo loco sitam fuisse, quo nunc Medina Zelim cognomine visitur, in qua vetustatis vestigia adparent, & in Segontina urbe nulla. Huc accedit, quod in vetusto exemplari Etymologiarum Isidori libro xv. cum Hispaniæ urbes recensentur, & Sagunti sit ab eo mentio, in ipsa narrationis serie hæc verba adjecta leguntur: Saguntum ipsa est Mitina Zelim juxta Segonciam. Hujus vero Segontia XVI. M. P. à Caesaraugusta hoc itinere constituta, neminem Geographum auctorem mentionem fecisse video: nam in Barica Plinius ejus nominis urbem collocat, & qua à Ptolemaeo Peramica cognomento Segontia, in Vardulis recensetur, ea longo regionum tractu ab hac Segontia diffusa est. Eam tamen ego esse arbitror, quæ à Livio memoratur in Celtiberis libro xxxiii. c. 19.

CAESARAVGVSTA.

M. P. XVI.

ALIO ITINERE AB EMERITA CAESARAVGVSTAM. M.
P. CCCXLIX. Sic.

LACIPEA.

M. P. XX.

LEVCIANA.

M. P. XXIV.

AVGVSTOBRICA.

M. P. XII.

TOLETVM.

M. P. LV.

TITVLCIAM.

M. P. XXIII.

COMPLVTVM.

M. P. XXX.

ARRIACA.

M. P. XXII.

CESADA.

M. P. XXIII.

SEGONTIA.

M. P. XXVI.

ARCOBRIGA.

M. P. XXIII.

AQVAE BILBITANORVM.

M. P. XVI.

BIL-

hoc modo. Deinde, inquit, audito Segontiae Celtiberum omnes sarcinas impedimentaue relicta, eo pergit ducere ad oppugnandum. Postquam nulla moventur re, perfoluto stipendio non suis modo, sed etiam Praetorianis militibus, relictoque omni exercitu in castris Praetorianis, ipse cum VII. cohortibus ad Hiberum est regressus. Ea tam exigua manu oppida aliquot cepit. Defecere ad eum Sedetani, Aufetani, Suesetani. Cum ad Hiberum regressum dixit, ex Celtiberum regione excessisse indicat: nam Celtiberos nulla Hiberum parte attingere satis constabat: & hac Segontia in confinio Celtiberum, & Sedetanorum, seu Aedetanorum (idem enim populi sunt) sita est. Vt mihi videantur Ruedae oppido ad Salonis ripas, hujus Segontiae vestigia contineri: atque ad eum usque locum Celtiberum regionem pertinuisse.

SVR.

SEGONTIA.] Placet hoc Vaticano. Jo. Franc. Andrez hujus Segontiae vestigia haud longe Rueda in Epila invenit.

WESS.

M. P. CCCXLVIII.] Legitur in Blandiniano. In Neapolitano, & libris Hieronymi Pauli CCCXLVIII. Longoliani libri CCCXLVIII. & CCCXLVIII. corrigunt.

SVR.

M. P. CCCXLVIII.] Vaticanae Cusani. que hodie CCCXLVIII. M. P.; summam unis M. P. auxit ex MS. suo vir doctus, qui Fabricii exemplar usurpavit.

WESS.

CAESAREA AVGVSTA.] Lege perpetuo Caesar Augusta per ipse, una disitione pentesylaba, è lapidibus antiquis, numis, Aurelio Pru-

dentio & H. Suritae notis, qui domo Caesar Augusta docti viri fuerunt, ut & Ant. Augustinus J. C. egregius & Archiepiscopus Tarracensis, Jo. Verzoza, poeta Graece doctissimus, Hieron. Blancus historicus, Jo. Costa J. C. & Orator, alique.

SCHOT.

LACIPEAM M. P. xx.] In Blandiniano, & Longoliano Lacipea m. p. xx. Neapolitanum Lacipea m. p. xv. & Hieron. Pauli libri Lacipes m. p. xx.

SVR.

LACIPEA.] Memorat hanc Ravennas L. IV. C. 44. Adversaria, quae Luitprandi nomen mentiuntur, de hoc itinere §. 30. haec habent: Via Antonini Emerita Augusta Caesar Augustam sic: Castra Julia, vel Trogilium, posterius nomen retinent Mauri, M. P. M. XVII. Lacippeam M. P. M. XX, nunc Madrigaleum. Lancianam M. P. M. XXIII. Villare Pedrosi Mauris: quae, quod ex cerebro inepti impostoris sint nata, nihil curamus.

WESS.

LEVCIANAM M. P. xxiii.] Manuscripta, & vulgati libri Leuciana m. p. xxi. quam eam esse adparet, quae Ptolemaeo juxta Augustam Emeritam, in regione Lusitanorum Aenianam vocatur: in qua voce mendum inesse arbitror: nam vetus interpres Lucianiana verit, ut merito vetus Itinerarii lectio sit retinenda.

SVR.

LEVCIANA.] Cusani MS. Lanciana. Ptolemaei Coislinianus codex Aeniana praefert, idque verum arbitrer & a gente Licinia dictum.

WESS.

AVGVSTOBRIGA M. P. xii.] Manuscripta,

BILBILI.
NERTOBRIGA.
SEGONTIA.
CAESARAVGVSTA.

ITER AB ASTVRICA CAESARAVGVSTAM. M. P. CCCCXCVII. Sic.

BETVNIA. M. P. XX.
BRIGECIO. M. P. XX.
VICO AQVARIO. M. P. XXXII.
OCELODVRI. M. P. XII.
TITVLCIAM MANSIONIBVS SVpra SCRIPTIS. M. P. CXCIII.

CAESARAVGVSTAM MANSIONIBVS SVpra SCRIPTIS. M. P. CCXV.

ITER AB ASTVRICA PER CANTABRIAM CAESARAVGVSTA. M. P. CCCI. Sic.

BRI-

scripta, & Longoliani libri Augustobrica m. p. XII. preferunt Hieron. Pauli Augustobricæ m. p. XXXI. Plinio L. 4. C. 22. in Lusitania Provincia Augustobrigenses, quæ urbs in Vettonibus ejusdem provincie à Ptolemaeo recensetur. SVR. AVGVSTOBRICA.] Hoc MSS. placet. Refert huc Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 1. p. 74. lapidem miliarium Theaur. p. CIV. 9.; sed qui alteram Augustobricam, quam sequenti itinere habebimus, ut è Suritæ ad eam commentario apparebit, complectitur. Hæc fuisse videtur, ubi Puenae de Arcobispo, quamquam Hispanis nondum convenit.

Wess. TOLETVM.] Quo statu seculo IX. fuerit Ovetensis Concilii Acta tom. III. Concil. Hisp. p. 159. ostendunt: Toletus quippe in ambitu habet V. vel VI. M. P., cujus civitatis ambitus humano artificio actus destructus est, quia valuit dissipari à gentibus.

Wess. COMPLUTVM.] Distantia hanc inter & Toletum bene habet. Ildephonfus in Asturio Toletano: Nam cum sedis sue sacerdotio fungeretur, divina dicitur revelatione commonitus Compluten[sis] sepulchro municipio, quod ab urbe ejus ferme LX. milliario situm est, Dei Martyres perscrutari.

Wess. ARCOBRICA.] Vel Areobrica, ut superiore itinere.

SIML. NERTOBRICA.] Superiore itinere Nitobrica: alibi Nitobrica.

SIML. M. P. CCCCXCVII.] Habet Blandinianum exemplar. In Neapolitano & Hieron. Pauli libris

CCCCLXXVI. & Longoliani CCCCXCVII. SVR. & CCCCCLXXVI. corrigitur.

BETANICA.] Vel Betunia. SIML. BETVNIA M. P. XX.] In Blandiniano, & Longoliani libris Betunia m. p. XX. Neapolitanum Botimia m. p. & in libris Hieron. Botunia m. p. XX. Ptolemaeo Bedonia, à qua Bedunefios populos deducit.

SVR. BETVNIA.] Cusani codex Betunia, sed Vatticanus plane ad Ptolemaei mentem Eadunia.

Wess. BRICIO.] Vel Bricio. SIML.

BRIGECIVM M. P. XX.] In Blandiniano Bricio m. p. XX. & sequenti itinere Brigeco: In Neapolitano Britico m. p. XX. & paulo post item Brigeco, quod in vulgatis accidit libris: ut dubium non sit, quin Brigecium sit legendum, nam Ptolemaeo post legionem VII. statim subditur, Bergacivum Bergadunov.

SVR. BRIGECIO.] Briceo Vatic., Brigetio Cusani MS., Briceo margo Fabriciani exemplaris. Ravennas L. IV. C. 45. Brigition, unde H. Suritæ conjectura confirmatur.

Wess. VICO AQVARIO.] Ita jubent obsoletæ membranae, neque est cur Aquarum vico post-

ponatur: Uco aquarum tamen Ravennas. Wess. OCELODVRI.] Ocello duri M. P. XII. Florentina editio.

SCHOTT. OCELODVRI.] Nostri codices cum aliis editis aut M. P. XXI. aut XXI. addunt. Wess.

PER CANTABRIAM.] Pergit hoc iter per Vac.

BRIGECIO.
INTERCATIA.
TELA.
PINTIAM.

M. P. XL.
M. P. XX.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
RAV-

Vaccæos, Arevacos & Celtiberos, nec usquam Cantabros attingit; qui ergo per *Cantabriam*? Thom. Reinellus, qui ad hanc difficultatem animum advertit, per *Celtiberiam* L. I. V. L. C. 25. refingit: obstant quidem & repugnant emendationi omnes, quos quidem viderim, libri; nec ea tamen valida est ad illam convellendam causa: nam & alibi Cantabria locum Celtiberiæ invasit; ut apud Strabonem L. III. p. 153. de Minio: Ποσειδώνος δὲ ἐν Κανταβρίῳ καὶ αὐτὸν ποῖς φησὶ, ubi omnino ἐν Κελταβρίῳ legi oportet; & partim quidem, quod res ipsa ita velit, partim etiam Geographus, qui paulo ante Oblivionis amnem ex Celtiberis profuere dixerat. Si cui tamen hoc parum placuerit, dicendum illi cum Pet. de Marca L. I. Hist. Benehar. C. 21. erit, Cantabros ab Agrippa devictos in plana fuisse deductos, atque hæc loca infedisse: prius ex Dione L. LIV. p. 605. conficitur; posterius locorum positio non improbabile reddit. Atiam rationem iniiit Arnal. Oinehartus Notit. Vascon. C. 5., Cantabriæque fines longius deinceps prolatos auguratur: qui tamen cum vincere non possit, eas gentes, quas dixi, illis inclusas fuisse, malim in Thom. Reinelli conjectura acquiescere. WESS.

INTERCATIAM M. P. xx.] *Manuscripta exemplaria, & Longoliani libri* Intercatia m. p. xx. In Hieron. Pauli libri Intercatiæ m. p. xxii. Plinius L. 3. C. 3. in xviii. Vaccæorum civitatibus Intercatienfes commemorat. Ptolemaeo duplex Intercatia; prima Ornacorum populorum, quam juxta Beduniam, & Brigæcium conlocat, & hæc esse proculdubio adparet; & altera Vaccæorum. Strabo auctor est, cum Polybius Vaccæorum & Celtiberorum urbes recenscat, cum aliis civitatibus Segisfamam, & Intercatiam collegisse. De hac Vaccæorum urbe mentio fieri videtur in Epitoma Liviana libri x lvi. Vaccæos, Cantabros, & alias adhuc incognitas nationes in Hispania subegit. Ibi P. Cornelius Africanus Scipio Aemilianus, L. Pauli F., Africanus nepos, sed adoptivus, provocatorem barbarum Tr.

mil. occidit: & in expugnatione Intercatiæ urbis majus etiam periculum adit. Ita enim in *manuscriptis legitur & imperitia librariorum ex Intercatiæ, Intercatiæ urbis deduxerunt. Inde Plinianum illud lib. x xviii. C. 1.* Est apud auctores, & Intercatiensem illum, cujus patrem Scipio Aemilianus ex provocacione interfecerat, pugnae ejus effigie signasse, vulgato stylo, plerumque incommodum valere aliquid: non enim hoc fuisse acturum eum, si Scipio à patre ejus interemptus esset. Insignis levitas & inscitia alienjus Ferdinandi Pintiani discipuli eum in errorem induxit, cum in Annotationibus in Plinii tertium librum, monet Intercatienfes, non Intercatienfes scribendum, ex monumento ut ipse ait antiquissimo, quod usque in hodiernum diem legitur Cluniæ. In eo enim monumento, quod nos vidimus, ejusmodi est inscriptio, qua minime animadversa fuit, in radice turris Ecclesie D. Mariæ, cognomento de Rebilla, extra Cluniam oppidum

ATTVAE, BOV
AE. BOV. F.
INTERCATIENSI
AN. XXXII.
AIVS. ATONIVS
VXO. S. F. C.

SVR.
TELAM M. P. xxii.] In hanc lectionem & *manuscripta exemplaria, & vulgati Hieronymi Pauli & Longoliani libri consentiunt.* Eam urbem suspicor designari, qua à Ptolemaeo in Vaccæis Γίλα cognominatur; plerumque enim usu venit, ut T. pro Γ. & converso permutentur: quod in eodem accidit Ptolemaeo: nam in regione Capetanorum Ἐπίδεια legitur, pro Ἐγέλεια. Adde quod & vetus Ptolemaei Interpretes, Pellam vocant, non Gellam. SVR.

TELA.] Ptolemaeo, prorsus uti Surita, emendat Fr. Bivarius in Fl. Dextri Chron. p. 319.: me, quominus fide hæsitacione corrigentibus accedam, Ravennas cohibet, qui L. IV. C. 45. Gelam in hac ora agnoscit. WESS.
PIN-

RAVDA CLVNIAM.
VASAMAM.

M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
VOLV-

PINTIAM M. P. XXIII.] In Bland. Pintiam M. P. XXIII. & Hieron. Pauli, & Longoliani libri. In Neapolitano Pinteam M. P. XXIII. Hæc Vaccæorum Pintia est Ptolemæo, quam ex itinere hoc, quod Cantabriam attingere positum est, diversâ regione contineri, quam Vallisoleti oppidum, necessario videtur, & dextrorsus Vallem oleti, per aliquot milliaria derelinqui. Multo enim plura milliaria Vallem oleti & Raudam (ea enim Aranda ad Durii ripas est) intersunt, quam hoc itinere proposita videntur Pintia Raudam: tametsi numeri mansionis Raudæ intermissi sunt. Altera Pintia Ptol. in Gallaicis Lucensibus constituta est, atque hæc mihi potius videtur oppido Pennaseli convenire. SVR.

PINTIA.] Hispanorum plerique H. Suritam deserunt, & Vallisoletum Pintia sedem occupare arbitrantur. Vide Marianam L. X. C. 7. & L. Nonium Hispan. C. 56. WESS.

RAVDA CLVNIA.] In Schudii exemplari duæ mansiones sunt Rauda M. P. XI. Clunia XVI. Utriusque Ptolemæus meminit. Cluniae Plinius, sinem Celtiberiæ vocans, a qua Cluniensis conventus nomen habet. SIML.

RAVDAM **] In Bland. exemplari, & Long. libris Rauda cluniam M. P. XXVI. legitur. In Neapol. Rauda dumia M. P. XXVI. & in Hieron. Pauli libris Rauda Cluniae M. P. XVI. & manifeste adparet incisio librariorum, ex duabus mansionibus, unam constata. Raudæ enim Ptol. in Vaccæis meminit, quæ nunc Aranda cognominatur, quam Raudam vocatam Regum Legionensium tempore constare video: nam in vetusto exemplari rerum à Legionensibus Regibus gestarum, sine auctoris nomine, hæc legimus in rebus gestis à Rammiro Rege Legionensi, qui Cæsaraugustam à Sarracenis vi expugnavit, Tunc temporis populavit Rodericus Comes Amaia. Didacus etiam Comes populavit Burgis per iussione Regis. Populavit etiam Munio Munia Raudam, & Gondisalvus tollit Exomam, & Gundisalvus Ferdinandi Axeam, Duniam & S. Stephanum. Ea vero Dunia corruptè scribitur, pro Clunia. Neque verisimile erat, Cluniam, celeberrimam ac primariam Hispaniarum urbem, & cui tot civitatum conventus attributus fuit, hoc Itiner. fuisse prætermisam: cum reliquæ omnes

urbes, cui conventus fuisse attributi, hoc Itinerario recensentur, & obeantur. Juridici enim conventus universæ Hispaniæ ceterioris vii. à Plinio commemorantur L. 3. C. 3. Tarracensis, Carthaginensis, Cæsaraugustanus, Cluniensis, Asturicensis, Lucensis, & Bracarenensis. Vltior itidem provincia in eodem conventus dividitur. Nam quattuor Bæticæ fuisse attributi, Gaditanus, Cordubensis, Astigitanus, & Hispalensis, & Lusitania iii. Emeritensis, Pacensis, & Scalabitanus: neque ulla harum civitatum hoc Itiner. prætermissa, tametsi Antonini vii Augusti imperio earum Provinciarum veterem formam mutatam fuisse videamus. Cluniae Sueton. & Plut. in Galbæ vita meminere. Dion lib. xxxviii. p. 129. auctor est Metellum Nepotem Cluniam oppugnantem à Vaccæis fuisse devictum, & urbis fuisse positos. Nummi extant in numeri, cum ejus urbis inscriptione, & iii. virorum nominibus, qui quotannis urbis administrationi admovebantur, quam ego à Germanis aut primis Gothorum incursionibus una cum Numantia, & Augustobriga, Arevacum urbibus, deletam fuisse existimo. SVR.

RAVDA CLVNIA.] Ita excerpta codicum. Putem indicari, Raudam esse transeundam, quo Cluniam perveniatur: neque enim insolens in Itinerario hoc est. Cluniae distincta mentio est in Oxomensis & Aucusis episcopatus divisione, quam ad Lucense Concilium G. de Loaisa p. 308. vulgavit: pauca tibi inde exscribam; Et sicut aqua ipsa currit & labitur in Arandam, aqua, que discurrit per Cluniam usque ad Pennam de Aranda, donec labitur in fluvium Dorium, & omnes villæ ex hac parte fluminis Arandæ. Nunc Cluniam Crunna del Conde esse ferunt, quem situm vehementer vereor, ut ea, quæ excerpti, firmare possint. WESS.

VASAMA.] Vel Vefana, vel Vana. SIML. VXAMAM M. P. XXIII.] In Blandinia Vasanam M. P. XXIII. & in Neapol. Vasaniam M. P. XXIII. Hieron. Pauli libri Vasaniam M. P. XXIII. Longol. libri Vasaniam M. P. XXIII. & Vefavian corrigitur. Ex ipso itinere satis constat Vxamam legendum, quæ in Arevacis à Plinio L. 3. C. 3., & Ptolemæo constituitur: cujus hodie vestigia exstant & parietina ad Castellum Castri cognomento, quod Olmæ im-

VOLVCE.
 NVMANTIA.
 AVGVSTOBRIGA.
 TVRIASSONE.

M. P. XXV.
 M. P. XXV.
 M. P. XXIII.
 M. P. XVII.
 CA-

mines: & cum plures ejusdem nominis Vxamæ fuerint, ut Plinius testatur, à Ptolemaeo cognomen tum huic adjicitur Οἰζαυα Αρζάμας. Vxamam à Cn. Pompejo fuisse everjam, Orosius auctor est.

VASAMAM.] Turpissima hic veteres libros invasit discordia, quod secuti sumus in edito Basilienfi & Vaticano inest: Fabrician exemplari, cui Caesaraug. Schotti assentitur, adscriptum est, Vasanam M. P. XXIII. Cufani scheda Vasaniam M. P. XXXIV. præferunt, Vasanam M. P. XXXIII. Lugdunensis editio. Videntur olim MSS. Vasanam habuisse pro Vxama, indeque omnis illa dein nata differitas. Simile peccatum ex Silio L. III. 384. felicissime N. Heinsius eluit.

VOLVCEM M. P. xxv.] In Bland. Voluce m. p. xxv. & Neapol. Voluce m. p. xv. Hieron. Pauli libri, Volunæ m. p. xv. & in Longol. Voluce m. p. xxv. & xv. corrigitur: mihi haud dubie id oppidum est, quod Ptolemaeo in Arevacis Οἰζαυα scribitur: & iidem ex milliariis dimensionibus, quæ Vxama Numantiam numerantur, Canatanaciorem oppidum esse adfirmare possumus.

NVMANTIAM M. P. xxv.] Manuscripta exemplaria, & vulgati libri, in hunc numerum recte consentiunt. Plinius L. 3. C. 3. Numantinos, Pelendonibus Celtiberorum populis attribuit: in quorum regione Durius, amnis ex maximis Hispaniæ, ortus juxta collem in quo sita erat, delabitur: & in eo nulla ejus cadaveris reliquæ visuntur. Ptolemaeus Numantiam Arevacis attribuit. Strabo L. 3. p. 162. Numantiam à Caesaraugusta abesse ad stadia tota. perhibet; quorum ratio, cum numeris harum mansionum conferenda non est, quod via hæc per diverticula quadam mansionum ducerentur, quod sæpe admonuimus.

NVMANTIA.] Celeberrimam urbem instaurasse Galbam ferunt ob Seguinum numum, qui GALBAM IMP. & RESTIT. NVM. præfert; nec citra dubium tamen ea est conjectura, siquidem & NVM. aliud adsignificare posset, quo de Ezech. Spanhemius Dissert. XIII.

de V. & P. Numif. p. 625. De Numantia sita non minor est controversia, qua post bene longam disputationem examinata, Bern. Aldrete L. I. Ant. Hispan. C. 6. &c. rudera & parietinas urbis quærenda Soria circave esse, nec longe a Durii fontibus, decernit. Jam quod Strabonem spectat, si cum Casaubono & in Xenocrætes legeris, ejus verba rationem m. p. non conturbabunt.

AVGVSTOBRIGAM M. P. x xiii.] In Blandiniano Augustobriga m. p. x xiii. In Neapolitano Augustobriga m. p. x xiii. & in Hieron. Pauli libris, Augustobrigæ m. p. x xiii. Longoliani libri Augustobriga m. p. x xiii. sed x xiii. corrigitur. Blandiniani lectio merito præferenda est, quod eo numero recte itineris summa m. p. ccc. conficiatur. Hæc autem Augustobriga est, quæ a Ptolemaeo in Pelendonibus constituitur, cujus ruina in oppido Muro viii. m. p. supra urbem Agredam visuntur in via hæc consulari, in qua lapides vidimus anno M. D. xlvii. nomen urbis ejus suis milliariis præferentes: qui indicant initia milliarii ab Augustobriga duci Numantiam versus, quamvis iter ab Antonino ab Asturica Caesaraugustam ducatur. Ad ii. Milliaria, à vico, qui Murus appellatur, Numantiam versus, in media via erecto lapide, hæc legitur inscriptio:

.... CAESAR....
 .... TRAIANVS....
 PONT. M.
 TR. POT. PP.
 CIT. AB
 M. P. II.

In Ecclesia vici, quem Pozo vocant, ante fores Ecclesia, defectus lapis visitur, cum hac inscriptione:

.. CAESAR
 CLV....
 PONTIFE....
 P. XXX....
 ... A AVGVSTOBRIGA
 M. VIII.

Supra

CARAVI.

CAESARAUGVSTA.

ITER A TVRIASSONE CAESARAUGVSTA M. P. LVI. Sic.

BALSIONE.

M. P. XVIII.

M. P. XXXVII.

M. P. XX.

AL-

Supra vicum Pozo cognominatum, Numantiam versus, in media via erectus lapis cum hac inscriptione:

IMP. CAESAR NER
VA TRAJANVS
AVG. GER. PONT. MAX.
TRIB. POT. PP. COS. ILL
FECIT. AB. AVGVSTOB.
M. P. X.

SVR.

AVGVSTOBRIGA.] Membranaceus Cusani liber *Augustoduca* M. P. XXIV., ceteri vulgatum retinentes M. P. XXVII. adponunt. In ejus situ Surita, Amb. Morales atque alii concordant. Vid. B. Aldrete L. I. A. H. C. 7. Wess.

TVRIASONEM M. P. XVII.] In Blandiniano, & Hieron. Pauli libris Turiaffone M. P. XVII. & in Neapoli. Turiaffone M. P. XVII. Longoliani libri Turiaffone M. P. XIII. & XVII. corrigiunt. Frbs celebris, nomen retinens, quam Plinius L. 3. C. 3. Vasconum regioni attribueret videtur. Oscenses regionis Vascitanie (ita enim legendum, non Vescitanie) Turiaffonenses, Latinarum veterum Calscantenses; Calscantum enim, ut supra monuimus, ad Vascones item pertinet. A Ptolemaeo vero Turiaso in Celtiberum regione constituitur. Reperiuntur complures nummi aevi, qui nomen Turiaffonis praefertunt: sed hi magis insignes: in quodam visuri capitis femine effigies cum hac inscriptione SILBIS: ut numinis alicuius nomen esse videatur: in altera parte viri equitantis imago, protenta dextera, habitu, qui in statuis, ut Quintilianus inquit, pacificatoris esse solet, & infra equi pedes TVRIASO. in alio Augusti facies, cum hac inscriptione, IMP. AVGVSTVS P. P. & in altera parte, in media area coronae civicae haec littera, quae municipium fuisse docent, MVN. & infra eas litteras TVRIASO. SVR.

TVRIASSONE.] Univerfi hoc amplectuntur libri, quamquam in M. P. non satis concordet: margo enim Fabriciani libri XIV. M. ostendat, cum reliqui XVII. M. praepotent. Ravennas Turiaffon, Ufuardus prid. Idus Novembr.

civitas Tirassona. Idatius An. xxv. Theodosii Imp. Basilii ob testimonium egregii ausus sui congregatis Bacaudis in Ecclesia Tyriaffone federatos occidit: ubi Bacaudae illi dicuntur, qui arma, ut se suaeque contra magistratum violentiam tuerentur, induerant, ut ex Salviano L. V. de Gubern. Dei. p. 191. notum est. Orii sub Diocletiano in Gallia & per agros vicosque spargi coepti sunt. Κατ' ἀρχὴν τὰς ἐκ τῶν κέμας, inquit Eusebius Orat. de laud. Constantini p. 647., ἐμφυσιόθεν τὰς γενεάς ἐκ τῶν κέμας τὰς γενεάς ὁρμαίνοντες, τὰς ἐκ τῶν κέμας τὰς γενεάς. Inde tanquam contagio Hispaniam invasi; quare Bacaudas Tarraconenses, & Bacaudas Aracelitanos idem Idatius memorat. Verum in viam. Nunc Tarazona, nomine paullum immutato, dicitur. Vid. Nonium Hisp. C. 76. Wess.

CARAVI M. P. XVIII.] Praefert Bland. exemplar. In Neapolitano Caravia M. P. XVIII. & in Hieron. Pauli libris Caravia XVIII. Longoliani Caravi M. P. XVIII. & Caravia corrigitur: cuius mansonis vestigia nulla reperio. SVR.

CARAVI.] Caravia citius Basilienfis & scriptus Cusani, ceteri Caravi M. P. XVIII. Credo eam esse, quam Appianus Iber. p. 468. Κάραβον πόλιν, ἢ Πυργίον ἢ Φίλα, urbem Carabin, Romanis amicam, appellat. Wess.

CAESARAUGVSTAM M. P. XXXVII.] In Blandiniano & Longoliano auferendi casu M. P. XXXVII. & in Neapolitano M. P. XXXVII. In Hieron. Pauli libris Caesaraugustae M. P. XXXVII. SVR.

BALSIONEM M. P. xx.] Blandiniano Balfione M. P. xx. & infra Bellifione, & in Neapolitano Belfione M. P. xx. & infra Bellifiono. In Hieron. Pauli libris hoc iter non habetur, & infra Bellifiono, sed Balfionis nomen proximè mihi videtur accedere ad nomen oppidi Bixavon, quod primum juxta Turiaffonem in Celtiberis à Ptolemaeo constituitur, ut dubium non sit, quin idem videatur. SVR.

BALSIONE.] Ravennas L. IV. C. 43. Juxta Caesaraugustam ponitur civitas, quae dicitur Belfione: unde arbitror in Ptolemaeo Βελαντίον olim

K k k 2

ALLOBONE.

CAESARAVGVSTA.

PER LVSITANIAM AB EMERITA CAESARAVGVSTA.

M. P. CCCCLVIII. Sic.

CONTOSOLIA.

MIROBRIGA.

SISALONE.

M. P. XX.

M. P. XVI.

M. P. XXXVI.

M. P. XIII.

CAR-

olim fuisse. Nunc Boria erit, si Bivarius ad
Dextri Chron. p. 285. non fallit. Wess.

ALABOVE.] Vel *Alabona*, vel *Alona*.
SIML.

ALLOBONEM M. P. xx.] *In manuscriptis*
Allobone M. P. xx. *In Longol. Allone. Si millia-*
ria numeres, quæ Allobone Caesaravgustam nu-
merantur, nulli dubium erit, quin id oppidum sit,
quod Alagonem dicimus: cuius Ecclesia, cum
Archidiacono Caesaravgustano attributa sit, in
vetustis ejus dignitatis monumentis reperitur nun-
cupari Alavonenfis Archidiaconuspro Alobon-
enensis; familiari enim errore mutantur Bin V. &
contra. Præterea idem oppidum esse arbitror, quod
ultimum in Vasconum regione in vulgatis libris à
Ptolemaeo Ἀλαβὼνα nuncupatur: & si ex nomine
conjectura capiendâ sit, ut mihi persuasum est,
operâ pretium erit novisse, Vasconum fines ad
eum usque locum protendi: cum Caesaravgusta
Aedetanorum regionis primaria sit, qui mare inter-
num attingunt: quemadmodum & Vascones
Oceano alluuntur. SVR.

CONTOSOLIAM M. P. xii.] *Manu-*
scripta exemplaria & vulgati libri Contosolia M.
P. xii. cuius mansionis nullam reperi mentionem
fieri. SVR.

MIROBRIGAM M. P. xxxvi.] *In Blan-*
diniano Mirobrica M. P. xxxvi. In Neapolitano
Mirobrica M. P. xvi. In Hieron. Pauli libris Miro-
brica M. P. xvi. & in Hieron. Pauli libris Miro-
brica M. P. xxxvi. & xxxvi. corrigitur. Plinius L.
3. C. 1. Mirobrigam conventus Cordubensis re-
censet, & alteram ad Oceanum Lusitaniam, & in
eadem Lusitania Mirobrigenfes, qui Celtici co-
gnominantur. Ptolemaeo item in Celticis Lusitania
Μιροβριγᾶν recensetur, & altera in Oretanis, quam
ego hoc nomen adpositum crederem. SVR.

MIROBRIGA.] Ita Vaticanus. Cusani MS.
Mirobrica M. P. xxxvi. Μιροβριγᾶν Palat. &
Coislin. Ptolemaei codex. ORDO MEROBRIG.
& MIROBRIGENSIVM MVN. in Gruterianis
incriptionibus p. lxxvi. & cclvii. legun-

tur, nec tamen, ad quam pertineat Mirobri-
gam, promptum est indicare. Wess.

SISAPONEM M. P. xiiii.] *Manuscripta*
exemplaria & libri vulgati Sisalone M. P. xiiii.
Plinio L. 3. C. 1. in Celticis Beturix regionis Al-
peia Seppone, in vetustis exemplaribus: & Sifa-
pona corrigiunt à quibusdam, non sine ejusdem
auctoris exposita ratione: libro enim xxxiii. C. 7.
Sisapontensem regionem Bæticæ attribuit, cum de
Minio agitur. Referam integrum locum, quod Ci-
ceroni Philippica secunda C. 19. magnam lucem
adhibeat: Ita enim inquit: Sed neutro ex loco
invehitur ad nos, nec fere aliunde quam ex
Hispania: celeberrimum ex Sisapontensi regio-
ne in Bætica miniario metallo vestigalibus P.
R., nullius rei diligentiori custodia. Non licet
id ibi perficere, excoquique. Romam perfor-
tur vena signata, iad dena millia fere pondo
annua. Romæ autem lavatur, in vendendo
pretio statuta lege, ne modum excederet lxx.
m. libras. Sed adulteratur multis modis, unde
præda societati. Et paulo inferius, Sisapontensi-
bus autem minariis suæ venæ harena sine ar-
gento excoquitur. Eam societatis prædam obicit
Cicero M. Antonio cum inquit: Quid erat in ter-
ris ubi in tuo pedem poneris, præter unum
Misenum, quem tu cum focis, tamquam Sifa-
ponem, tenebas? De his Sisapontensium minia-
riis locutum fuisse Vitruvium adparet: Quæ au-
tem, inquit libro vii. C. 9. in Ephesiorum me-
tallis fuerunt officinæ, nunc trajectæ sunt ideo
Romam, quod id genus venæ postea est in-
ventum Hispaniæ regionibus, quibus metallis
glebæ portantur & per publicanos Romæ cu-
rantur. Eæ autem officinæ sunt inter ædem
Floræ, & Quirini. Strabo in locis ad Ilipam
spectantibus maximam vim esse argenti nec non
ad Sisapontem refert: & utrumque his tempor-
ibus manifeste adparuit, argentariis ditissimis ad
Guallalcanalem effusis, & argenti vivi effusioni-
bus ex Sisapontensibus secturis, quibus Almadeni
hodie nomen inditum est, societati Fuggerorum
ad-

CARCVIVUM.
AD TVRRES.
MARIANA.
LAMINI.
ALCES.
VICO CVMINARIO.

M. P. XX.
M. P. XXVI.
M. P. XXIII.
M. P. XXX.
M. P. XL.
M. P. XXIII.
TITVL.

addictis, ex quarum locatione ingentes summa comparantur: quod argentum vivum innumeris rebus ad usum sit expeditum; nam neque argentum, neque as, sine eo potest recte inaurari. Ptolemaeo non in Bætica, sed in Oretanorum regione citerioris provinciae *Σισαπων* constituitur: quorum fines Beticam attingunt: ut mirum non sit à Plinio Sifapontensem regionem in Bætica collocari.

SVR.

SISALONE.] Summo consensu omnes MSS., a quibus dissentire non placuit, id præferunt. Non quidem elegantia Suritæ conjecturam, sed certa veritas destituit: verus enim Sifaponis situs in obscuro est. Scio Plinii & Strabonis Sifapontem queri, ubi *Almadenum* est, nec ferre tamen itineris ductus poterit, ut cum hac mansionem componatur; nedum ut *Saepo*, quam Plinius in Celticis Bæturæ locat, eadem ac Sifapo sit: distinguitur enim ab eodem Plinio à Sifapone, estque Sæponis situs non male fixus à R. Caro L. III. Ant. Hispal. C. 63., quem vide. Si cui tamen Sifapone hoc loco placuerit, arripienda erit *Σισαπων* Ptolemaei in Oretanis & a Pliniana & Strabonis disjungenda. Ciceronis de Sifapone verba Surita de Hispaniensi recte accepit, penitus tamen in Oratoris sententiam mihi penetrasse visus est Turnebus L. X. Advers. C. 12.

WESS.

LARCVRIM M. P. xx.] *Manuscripta*, & libri vulgati, quorum conlatione utimur, Carcuvium M. P. xx. præferunt: & ego Larcurim legendum arbitror, & apud Ptolemaeum in Oretanis *Λαρκυρίς* pro *Λακρυρίς*. In vetustis inscriptione lapidis Malagone in eadem Oretanorum regione legi P. CORN. LARCVRITANVM: ut hunc Antonini locum corrigere non dubitem: nam hodie nomen retinet & Alarcos vocatur. Ptolemaeo in Carpetanorum regione recensetur *Λαρκυρίς*.

SVR.

CARCVIVUM.] Hoc omnibus iidem libris, quorum excerptis utimur, probatur. Sitne

Larcus sive Lacus Ptolemaei, quæ Suritæ suspicio, an ejusdem Geographi Ilarcus, de qua Cellarius L. II. G. A. C. 1. p. 123. cogitabat, non finivero. Potuit enim ex earum numero mansionum esse, quas alii ob ignobilitatem præterierunt: atque hoc a vero non proflus alienum erit, si Caracui, ut Jo. Mariana tradidit, Carcuvii reliquias & nomen retineat.

WESS.

LAMINIVM M. P. xxx.] In Carpetanis nobile quondam oppidum Laminium à Ptolemaeo collocatur; unde Plinio L. 3. C. 3. Laminiani populi citerioris provinciae cum Egglestani & Illicitani recensentur, & libro 36. C. 22. cotes Laminianæ ex Hispania citiore, vetustis etiam exemplaribus refraganibus, in quibus Flaminianæ leguntur. Laminio brevis Episcopi in subscriptionibus Episcoporum Hispaniarum provinciarum sit mentio.

SVR.

LAMINI.] Sic Parisinus & margo Fabriciani exemplaris, ceteri Lamin cum Ravennate L. IV. C. 44. Schottus *La mancha* ab Hispanis censerit monuit. Vid. Fr. Bivarium ad Fl. Dextri Chron. p. 126.

WESS.

ALCES M. P. xl.] Præferunt *manuscripta* exemplaria, & vulgati libri, neque quidquam, quod ad hanc mansionem pertineat, reperio. SVR.

ALCES.] Assentior Abram. Ortelio, Alcen urbem, quam Græchus apud Livum L. XL. C. 48. & 49. expugnat, esse arbitrato.

WESS.

VICVM COMINARIUM M. P. xxxiiii.] Vico Cominaro M. P. xxxiiii. præferunt eadem exemplaria, & vulgati libri. Cuminarium vicum legendum existimant, quod exsistere adjerant oppidulum in hujus vici vestigiis, in cujus agro cuminum latissime proveniat.

SVR.

VICO CVMINARIO.] Cumini lætus in Carpetanis fuisse proventus; Plinius L. XIX. C. 8. Cuminum in Carpetania nostri orbis maxime laudatur. Vico hinc nomen venisse credibile sit, præsertim cum Sancta Cruz de la Zarza, quæ vici locum occupare dicitur, etiamnum

K k k 3

uber-

TITVLCIAM.

CAESARAVGVSTAM MANSIONIBVS SVpra SCRIPTIS. M.

P. CCXV.

ITER A LAMINIO TOLETVM.

M. P. XCV. Sic.

MVRVM.

M. P. XXVII.

CONSABRO.

M. P. XXVIII.

TOLETVM.

M. P. XL.

ITEM A LAMINIO ALIO ITINERE CAESARAVGVSTAM.

M. P. CCXLIX. Sic.

CAPVT FLVMINIS ANAE.

M. P. VII.

LIBISOSIA.

M. P. XIII.

PA-

uberrimo cumini proventu sit celebris. Ceterum *Cominario* vico MSS. præter Parisinum, cui non displicet vulgatum. Wess.

LIMINIVM.] Vel *Lamenium*.

SIML.

ITER A LAMINIO.] *A Limio* Schedæ Cusani, at mox *Laminio*, quod reliquis probatur.

Wess.

MVRVM.] Alias *Aurum*.

SIML.

MVRVM M. P. XXVII.] Sic MSS.; tamen Lugduni M. P. VII., Basileæ M. P. VII. 17. apposuerunt. Ravennate scribi debeat, *muri* vocabulo arx & propugnaculum indicatur, ut in Horatiano, *hic murus abeneus esto*, & Pisoniana Ciceronis C. 4. *propugnacula murique tranquillitatis atque etis* quo usu Graecis τείχος pervulgatum est. Oppianus L. V. Hal.

45.

Ἐνδοῦρες βασιλῆες, Ὀλύμπια τέχνη γαίης.

sed de eo commodiore loco ad Hieroclem.

Wess.

CONSABRVM M. P. XXVIII.]

In manuscriptis exemplaribus *Confabro* M. P. XXVIII. Hieron. Pauli libri *Confabrum* M. P. XXVIII. & Longol. *Confobro* præferunt. Plin. L. 3. C. 3. *Confaburense* cum *Basitanis* & *Dionensibus* recenset. Permanent nominis vestigia, juxta ejus oppidi ruinas: *Confuegra* enim nuncupatur. SVR.

CONSABRO.] Vaticanus *Confabro* M. P. XXVIII., sed a ceteris destitutus, quippe vulgatos numeros amplexis. *Confabron* pro *Confaburo* Ravennas quoque: cives atque urbis incolas *Confaburense* P. Scriverius Frontino L. IV. Stratag. C. V. 22. felici opera restituit.

Wess.

TOLETVM.] Lugduni & Basileæ M. P. XLIIII. adjunxerunt, non improba Vaticano & Parisino MSS.; notat tamen posterioris margo hic IV. *supereffe*. Wess.

CAPVT FLVMINIS ANAE M. P. VII.]

Edunt eadem exemplaria, & vulgati libri, quæ miliaria satis indicant Laminitanæ urbis solum. Plin. non minus mirabili eloquentia Anæ fluminis ortum, & cursum, quam ipse admirandus est, exposuit. Siquidem, inquis L. 3. C. 1., Bætica latere Septentrionali prætenditur Lusitania, amne Anæ discreta. Orus hic Laminitano agro citerioris Hispaniæ, & modo se in stagna fundens, modo in angustias resorbens, aut in totum cuniculis condens, & sæpius nasci gaudens, in Atlanticum Oceanum effunditur. Cui tantum hoc itinere tributum est, ut & caput amnis, & ejus cursus indicentur. SVR.

LIBISOSIA.] Vel *Libosia*.

SIML.

LIBISOSAM M. P. XLIIII.]

In Bland. *Libosia* M. P. XLIIII. & in Neapol. *Libisofia* M. P. XLIIII. & in Hieron. Pauli libris *Libisofia* M. P. XLIIII. & in Longol. *Libosia* M. P. XLIIII. Plin. L. 3. C. 3. in versibus etiam exemplaribus inter populos, qui Carthaginem convenerant, *Libisofia* cognomine Foro augustana commemoratur. Ptolemaeus in Oretanis proxime ad veri nominis scripturam accedit *Λιβισοῖα* pro *Λιβισοῖα*, quemadmodum vir magni ingenii, & insignis eruditio- nis, Erias Albornozius scribendam ex versuto monumento admonuit: hodieque ejus ruinas exare in oppiduli agro, quod Lebazusa cognominatur. SVR.

LIBISOSIA.] Ita MSS., præter eum, quo pristinus libri Fabriciani possessor usus est, *Libosofia* præferentem. Ravennati *Libinofa*. COLO.

PARIETINIS.
SALTICI.
AD PVTEA.
VALEPONGA.
VRBIACA.
ALBONICA.
AGIRIA.
CARAE.
SERMONE.

M. P. XXII.
M. P. XV.
M. P. XXXII.
M. P. XL.
M. P. XX.
M. P. XXV.
M. P. VI.
M. P. XX.
M. P. VIII.
CAE-

IONIA LIBISOSANORVM fuit in monumento, de quo Surita. Vid. Gruterianum Thesaur. P. CCLX. 2.

WESS. [SALTICI M. P. XV.] *Habet Bland. exemplar & Neapol. Saltici M. P. XII. Hieron. Pauli libri Saltici M. P. XVI. & Longoliani Saltici M. P. XV. & XVI. corrigitur. Idem videtur oppidum esse, quod à Ptolemaeo in Oretanis juxta Libisofam Ἐλίου nuncupatur, ut in alterutro mendum irrepserit.*

SVR. [SILTICI.] Cusani codex *Saltici M. P. XVI.*, ceteri uno minus. Adversaria Luitprandi §. 34. in castigatoriis Antonini exemplaribus *Saltica* legi produnt. Puto Higuerram ex Ptolemaeo hausisse, qui tali nomine in Bastitanis urbem locat.

WESS. [AD PVTEAL M. P. XXXII.] *In Blandiniano exemplari, & Longoliani libris Ad putea M. P. XXXII. In Neapolitano A putea M. P. XVI. & in Hieron. Pauli libris, A putea M. P. XXXII. quare ad Puteal substitui.*

SVR. [AD PVTEA.] Universi, quos quidem noverim, hoc edunt MSS., neque causam reperire possum, quomobrem ad *Puteal* Surita mauerit; nam Adversariorum Luitprandi fictorem & ad *Putealia* scribentem locumque fabulis repletem nihil moror; existimavine putea Latinis esse ignota? quorum exempla apud Nonium & in jurisconsultorum fragmentis durant plurima: Ravennas L. IV. C. 44. *puteis alis.*

WESS. [VALEPONGAM M. P. XI.] *In Blandiniano, & Longoliano Valeponga M. P. XI. & in Neapolitano Valebiniga M. P. XXXII. Hieron. Pauli libris Valle longe XI.*

SVR. [VALEPONGA.] Conspirant in voce ita scribenda MSS.; *Vallem longam* Adversaria Luitprandiana ex Hieron. Pauli, ut suspicor, libro.

Abram. Ortelius *Vallisne Ibana* sit, cujus ea à Pithoeano Ludovici Pii vitæ scriptore p. 350. natura perhibetur, ut in profundo posita hinc inde præruptis montibus cingatur, quarit. Mihi non liquet.

WESS. [VRBIACA.] XXV. M. P. cum Vaticano Lugdunensis editus adscribit, ceteri XX. M. Fortasse *oppidum est Hispanum, Urbicua nomine* apud Livium L. XL. C. 16.

WESS. [ALBONICA.] *Allaboricum M. P. XXV. ficta illa Adversaria, baud scio è quo fonte: nostri certe libri repugnant.*

WESS. [AGIRIA.] Eadem Adversaria *Argiriam*. Vaticanus M. P. XII. cum Lugdunensi libro: alii VI. M. P.

WESS. [CARAS M. P. XX.] *In Blandiniano, & Longoliani libris, & Hieron. Pauli Caræ M. P. XX. & in Neapol. Caræ M. P. VI.*

SVR. [CARAE.] Probat hoc vetusti codices: tamen Adversariorum falsarius *Carenas* vel *Callete* M. P. XX., quod sibi cum reliquo nugurum apparatu habeat.

WESS. [SERMONE.] Vel *Cervione*.

SIML. [SERMONEM M. P. VIII.] *In Blandiniano Sermonem M. P. VIII. & in Neapolitano Sermonem M. P. XX. Hieron. Pauli libri Sermonem M. P. XXI. & Longoliani Sermonem M. P. XIII. & XXVIII. corrigitur. Ego suspicor hujus mansionis nomen corruptum fuisse, & Ad molem legendum esse: exstat enim Moles hoc itinere vetusti & magnifici operis supra Caesaraugustam, ad XVIII. M. P. quæ oppido nomen dedit, ad Orbæ amnis ripas, cujus subtractionibus & munitione ac mole vastissimorum lapidum, fons incredibili magnitudine, rivo dare nomen idoneus, ut est apud poetam, ab Orba amne disjungitur, ne ejus inundationibus obrui possit, cujus fontis aqua Caesaraugustanum agrum rigant.*

SVR.

SER-

CAESARAVGVSTA.

M. P. XIX.

ITER AB ASTVRICA TARRACONE. M. P. CCCCLXXXVI.

Sic.

VALLATA.

M. P. XVI.

INTERAMNIO.

M. P. XIII.

PA-

SERMONI.] Vaticanae & Cusani scheda *Sermone* M. P. XXVIII., margo Fabriciani codicis *Sermone*: unde apparet, H. Suritae conjecturam, quam in suum quoque Thesaurum Ortelius transtulit, a MSS. damnari, ne dicam, nimiam atque audaciorem hanc videri operam: propterea ad molem erit scribendum, quia magnifici & vetuli operis moles haud multum a Caesaravgusta abest? WESS.

CAESARAVGVSTAM M. P. XVIII.]

In Blandiniano M. P. XXXVIII. & Neapolitano M. P. XVIII. Hieron. Pauli libri M. P. XVIII. & Longoliani M. P. XXXVIII. & XVIII. corrigitur: mihi preferenda visa est Neapolitani exemplaris lectio, tamen cum summa numeris non congruit. SVR.

CAESARAVGVSTA.] Vatican. Parisinus & Cusani MSS. cum editis prioribus M. P. XXVIII. addunt, margo Fabriciani exemplaris XXXVIII. M. P.; quo fit, ut vera distantia in obscuro maneat. WESS.

ASTORICA.] Vel *Asturica*, utroque enim modo in MS. legitur. SIML.

VALLATA.] In Dextri Chron. An. cclv. *Vallata Urbica* est mentio. Puto impostorem ex Livio *Urbicam* sumpsisse, aut certe ab *Urbico* flumine, quod Isidorus Chron. Gothici Aera cccxcxi. M. P. xvi. ab *Asturica* separat, & vitiose in Rer. Getic. C. 44. *Jornandis flumen Urbium* audit, formasse. Ut ut est, neque enim refert, situs Vallatæ perhibetur in *Vannozam* incidere. WESS.

PALANTIAM M. P. XIII.] *Plinius* L. 3. C. 3. in Vaccæorum civitatibus *Palantinos* recenset: ita enim in vetustis exemplaribus legitur, non *Pallantinis*. *Ptolemaeo* item in Vaccæis, *Palantia*. *Julius Frontinus* de limitib. agrorum p. 38. Sicut in Lusitania *Salmanticensibus*, aut in Hispania ceteriore *Palantinis*: pro *Palantinis*. Ab ea urbe *Palanti*ni campi *Orosio* dicti, tamen in vetusto codice *Palentini* legitur, qui item Gothici nuncupati, quæ nunc regio *Camporum dicta*. Apud *Strabonem* corruptè legitur *Arvactorum op-*

pidum esse, pro Vaccæorum. & d' *Ἀρρακτῶν* ἐν τῷ Σίγειν πῶλιν, & Παλάντια: nam statim ab eodem auctore Vaccæorum fit mentio. SVR.

PALANTIA.] Appiano Παλάντια πῶλιν, & παλάντια Ὀσσακίων Iber. p. 511. Recentior ætas *Palentiam* appellavit; unde *Idatio* An. I. *Majoriani civitas Palentia*, *Ildephonso Toletano* in *Montano* & *Conantio Ecclesie Palentine sedes*, *Adde Concili Ovetensis decreta* tom. III. *Concil. Hispan.* p. 159. & *Ravennatem* L. IV. C. 44. WESS.

VIMINACIVM M. P. XXXI.] In manuscriptis, & vulgatis *Viminatio* M. P. XXXI. *Ptolemaeo* item in Vaccæis Οὐμινάκιον. SVR.

VIMINATIO.] *Ravennas Biminatio*. A. Schottus notat alios *Viminacio*, sed verius *Viminatio*, scribere. WESS.

LACOBIRIGAM M. P. xv.] In manuscriptis, & vulgatis *Lacobrica* M. P. x. & infra in eisdem M. P. xv. *Plinio* L. 3. C. 3. in Vaccæorum civitatibus XVIII. nominantur *Intercatenses*, *Palantini*, *Lacobrigenses*, *Caucenses*; & *Ptolemaeo* item in Vaccæorum regione Λακοβρίγα. SVR.

LACOBIRIGA.] Vocis originationem enarrat *Festus*, *Lacobrige*, inquit, nomen compositum a lacu & *Briga* Hispania oppido: dubites tamen, utrum *Brigam* in Hispania oppidum esse, an Hispanis idem atque oppidum significare velit, quod posterius dubio caret. Plura alibi animadversa sunt. WESS.

DEOBRIGAM M. P. xv.] In Blandiniano *Desobrica* M. P. xv. & infra *Deobrica*. In Neapolitano *Desobrica* M. P. xv. & infra *Deobrica*. In libris Hieron. Pauli *Dertobrica* M. P. xv. & infra itidem *Deobrica*. *Ptolemaeo* in *Autrigonibus* Δεοβρίγα. Sed illud advertendum, hanc mansionem in alienum locum emigrasse, si *Ptolemaeo* fides habenda est, cui maximam essetribuendam nemo inficias erit. Nam cum *Deobriga* hoc itinere *Lacobrigæ* succedat, Vaccæorum oppido: & *Deobricula*, quæ postea *Segisamonem* consequitur, a *Ptolemaeo* *Murbogis* tribuitur, qui *Turmodigi* *Plinio* nominantur, & sub

Vac.

PALANTIA
VIMINACIO.
LACOBRIGA.
DESSOBRIGA.
SEGISAMONE.
DEOBRIGVLA.

M. P. XIV.
M. P. XXXI.
M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XV.
TRI-

Vaccæis & Cantabris ad Occidentem pertinent, & ultra eos item ad Occidentem vergant Autrigones, in quorum regione à Ptolemaeo Deobriga constituitur, manifeste consequens est, Deobrigam extra suum locum in alienum esse substitutam. Adde quod ex eodem Antonino id verum esse liquido admonemur. Nam in itinere, quod infra proponitur, ex Hispaniis in Aquitaniam, ab Asturica Burdigalam, non Deobrigulam modo Deobriga consequitur, sed Tritium & Virovescam, quæ Autrigonum itidem urbs est: quare ego contenderim Deobrigam hoc itinere ab hoc loco amovendam, & post Virovescam substituendam necessarium: quamobrem asteriscis id signavimus. SVR.

DESSOBRIGA.] Ita Vaticanus: ceteri Dessobrica. Quæ vero H. Surita disputat pro Deobriga, mihi talia non videntur, ut mansionum ordinem convellere apta sint: nam cum supra Lacobrigam & Legisamone xxx. m. p. intervallo auctor diverferit, non sane male Dessobriga cum xv. m. inter utramque interponitur. Fateor nusquam esse Dessobrigæ mentionem: sed quam multa ex hoc libello essent exterminanda, si quod pondus illi causæ inesset. Retineatur ergo Dessobriga, donec magis legitima vi de sede proruratur.

WESS.
SEGISAMONEM M. P. xv.] Manuscripta, & vulgati libri Legisamone hoc loco, & infra alio itinere præferunt. Plinius l. 3. c. 3. in Turmodigis, qui ab oriente Vaccæos attingunt, Segisamonenses, & Segisamajulienfes connumerat. Segisamam verò Julia à Ptolemaeo in Vaccæis collocatur: & in Murbogis, quos eodem esse agnosimus, qui Turmodigi Plinio, corrupto Samonius pro *Σαμων* legitur, Γ, in T conversâ, & π, in x, quod ut ita eveniret credam, efficit, quod Deobrigulæ eodem pacto coniungitur, atque hoc Itinerario Segisamon Deobrigulæ: & vetustus interpres Egilamum aut Aegilamum vertit, ut nulli dubium esse possit, quin *Σαμων* sit legendum; alioqui Segisamonis à Ptolemaeo facta mentio non erit, cuius & Plinius & Antoninus

memerint; Deobrigula verò in Murbogis, Ptolemaeo *Δεοβριγὴ* nominatur, & in vetusto exemplari Blandiniano Deobrigula m. p. xv. In Neapolitano Deobrica m. p. xxi: & in libris Hieron. Pauli Deobricæ m. p. xxi. Longol. lib. Deobrigula m. p. xv. & Deobrica corrigitur. SVR.

SEGISAMONE.] Legisamone etiam nostri MSS; verius Ravennas Segisamone. Fuit urbs in Murbogis, unde, credo, equi Murbogii Gratio Cyneg. 514. sunt dicti:

— — — At tibi contra
Callæis lustratur equis scruposa Pyrene.
Non tamen Hispano Martem tentare minacem
Ausim: Murbogii vix ora tenacia ferro
Concedunt. — — —

Sic enim lego; nam Murbogii, qui nunc in Gratio obvii sunt, nusquam lecti aut auditi; equi Murbogii, ubi de Hispanis sermo est, non extra oleam memorari videntur: præsertim cum Silius l. III. 384. de Uxamenfisbus, qui a Murbogis non longe diversi erant, gemina, sicuti Jan. Vlitius monere haud neglexit, tradiderit:

At non Sarmaticos atollens Uxama muros
Tam levibus persultat equis: hinc venit in arma
Haud ævi fragilis sonipes, crudeoque vigore
Asper frena pati, aut iussis parere magistri.

tamen, si quid præstabilius alii eruérunt, pro Murbogis non pugnabo. WESS.

DEOBRICA.] Vel Deobrigua. Ptolemaeo Deobrica: alia enim est Deobrigula Ptolemaei, quod distantiarum ratio offendit. SIML.

DEOBRIGVLA.] Ita Vaticanus: Deobrica m. p. xxi. Cusani liber: alii Deobrigula. Omnino nulla alia est ac Ptolemaei Deobrigula: numeri quidem ejus obstant; verum in confesso est, multiplicem illis errorem, & maxime in rebus Hispanicis, inolevisse. WESS.

TRITIVM.
VIROVESCA.
ATILIANA.
BARBARIANA.
GRACCVRRIS.

M. P. XXI.
M. P. XI.
M. P. XXX.
M. P. XXXII.
M. P. XXXII.
BAL-

TRITIVM M. P. XXI.] *Supra monuimus duplex fuisse Tritium Metali cognomine, quod in Beronibus cum Varia à Ptolemaeo conlocatur, & item ab Antonino: alterius Tuborici cognomine Plinius, ut memoravimus, in Autrigonibus cum Virovessa adjuncti, meminuit, quæ oppida item adiunguntur hoc itinere: & à Ptolemaeo Begæoræ pro Ovisgæoræ Autrigonibus attribuitur, & Tritium Tuboricum Vardulis: quod mirum videri non debet, quod earum regionum continentes termini sunt: ab interprete antiquo Geographia Ptolemaei Virdebefca vertitur. In vetustis exemplaribus Antonini, & libris vulgatis hoc loco, Virovenna præfertur, cum infra in eisdem Virovessa legatur. Ab hac mansionem, uti supra admonuimus, Deobrigam libenter adnetherem, quod asseritis miniaciis designavimus.* WESS.

TRITIVM.] Diversum ab illo esse, quod supra habuimus, ex distantia, qua Virovessa hinc separatur, apertum est. Puto esse Tritium, Autrigonum oppidum, quod de Plinius L. III. N. H. C. 3. Vide Arn. Oinehartum L. I. Not. Vascon. C. 2. WESS.

VIROVESCA.] Virovenna & editi & scripti edunt, turpiter in mendum conspirantes. WESS.

ATILIANA M. P. XXX.] *Vetusta exemplaria, & libri vulgari Atiliana m. p. xxx. præferunt: ac mihi venit in mentem oppidum designari, cuius juxta Sadavam exsistere videntur monumenta præclara, ac magnifica sepulcrorum Atiliae gentis: ipsa enim familia sua quasi ornamenta & monumenta servare consueverunt, & ad usum, ut Cicero inquit, si quis ejusdem generis occidisset, & ad memoriam laudum domesticarum, & ad nobilitatem suam illustrandam. Sepulcrorum præterea sanctitas, uti iidem docet Cicero, in ipso solo est: & sepulcra fieri sanctiora vetustate. Exstat enim grandis moles, extructa quadrato lapide & opere magnifico, atque hexastyle, maxime digno, quod hac pagina depingeretur: in quo hæc inscriptiones incise sunt:*

C. ATILIO, L. F. VIRINA. GENIALI
ATILIA. FESTA. AVO.
L. ATILIO C. F. VIRINA. FESTO
ATILIA. FESTA. PATRI. OPTIMO.
ATILIA. L. F. FESTA. ET SIBI
SE. VIVA. FECIT.

Vt mirum non sit ad hac monumenta oppidum constructum, aut mansionem fuisse & Atiliana monumenta esse nuncupata. SVR.

BARBARIANA M. P. XXXII.] *Habent Blandinianum exemplar & Longoliani libri. In Neapolitano m. p. XXXI. libri Hieron. Pauli Barbarianæ m. p. XXXII.* SVR.

BARBARIANA.] *Nostri Blandiniano assentiuntur. Nunc Araviana erit, modo verum scripserit Jo. Mariana.* WESS.

GRACCVRRIS.] *Vel Gracuribus.* SYM.

GRACCVRRIM M. P. XXXII.] *In Blandiniano exemplari Craccaris m. p. XXXII. & Neapolit. Craculis m. p. XXXII. Hieron. Pauli libri Craculis m. p. XXXII. & Longoliani Cracuribus m. p. XXXII. & Craculis corrigiunt. Plinius L. 3. C. 3. Latinorum veterum Cæcantenses, Ergavicenses, & Gracuritanos Cæsar-Augustanum conventum adire perhibet. Ptolemaeo Vasconum regione Regnæves. A Tiberio Graccho, Gracchorum parente, Hispaniensis lingua nomen compositum fuisse ex Epitoma Liviana xli. adparet. Ti. inquit, Sempronius Gracchus præcon-sule Celtiberos victos in dedicationem accepit: monumentumque operum suorum Gracurim oppidum in Hispania constituit. Gracurim verò scribi debere, complures ærei numeri testantur, & ex pluribus, qui à me amicis, vetustatis amatoribus, condonati sunt, unus remansit, cum hac inscriptione: TI. CAESAR DIVI AVG. P. AVGVSTVS. & in aversa parte tauri effigies visitur, quæ municipiis addi solet, & inter tauri cornua Deltoton hac figura: Quæ figura miræ est, quæ victimæ mactanda ornabantur. Fossus in Insulæ & Virgil. Georg. lib. III. N. 487. de hostia: Lanæa dum ni-* vea

BALSIONE.
CAESARAVGVSTA.
GALLICVM.
BORTINAE.
OSCAM.
CAVM.

M. P. XXVIII.
M. P. XXXVI.
M. P. XV.
M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. XXIX.
MEN-

vea circumdatur insula vitta. &c. & infra tauri pedes, GRACCVRRIS. Strabo perhibet, Polybium prodere CCC. Celtiberorum urbes à Ti. Graccho esse subversas, quod ritu comico in Ti. Gracchi gratiam dictum intelligi vult ab auctore, qui turres, urbes adpellavit, ut in triumphalibus pompis fieri consueverit. Merito ergo in ipso conspectu Celtiberiae, & Turiafonis, celeberrimae urbis ejus regionis, ea monumenta extra Celtiberiam constituta sunt in Vasconum regione, ad ipsa regionum confinia, quam urbem Festus Pompejus Graccurrim Hiberæ regionis urbem primo denominatam docet Ilurci.

SVR.

GRACCVRRIS.] Vox Vasconica lingua, Gracchi urbem significat; quod enim Navarri & Vascones IRI, id ceteri Vascones, qui Varduliam incolunt, VRI dicunt, quæ Oineharti verba ex ejus Notitia Vasconiae L. I. C. 13. exscribere libuit. Quo situ fuerit, diversitas tradentium ambiguum facit; plerique Hispanorum Agredam in Arragoniæ finibus ab ea distinguendam non putant, sed invito Oineharto, qui Alfari aut circa quærit Notit. Vascon. L. I. C. 7. & L. II. C. 2. Ceterum & nostra MSS. excerpta in urbis nomine scribendo variant: Cusani Gracculus, Parisinus Graculus, alii Craccuris, Cracurris: numum autem, de quo Surita, parili modo Augustinus Dialogo VIII. explicat. Wess.

BALSIONE.] MSS. nostri Bellione aut Belliso, qua de re in superioribus dictum est. Wess.

GALLICVM M. P. xv.] Præferunt & vetusta exemplaria, & vulgati libri. Ad Gallicum flumen eam mansionem fuisse eo loco, quo nunc oppidum Zuera constitutum est, ipsa res & miliarium summe admonent: in cuius oppidi agro, veterum pavimentorum vestigia videntur. Is fluvius nomen retinuit, qui Gallego nominatur, cui jure merito vetustas Gallici cognomen tribuit, quod summo transverso Pyrenæo supra oppidum, cui Salientis nomen inditum est, in terra ipsa Gallia oritur.

SVR.

GALLICVM.] De hoc fluvio quæ P. de

Marca L. I. Marcae Hispan. C. 13. notaverit, vide.

WESS.

BORTINE.] Vel Burtina aut Bostina. SIML. BORTINAM M. P. XVIII.] In Blandiniano Bortinæ M. P. XVIII. & in Neapolitano Bostinæ M. P. XVIII. & in libris Hieronymi Pauli Bostine XVIII. Longoliani Bortinæ M. P. XVIII. Ptolemæo in Ilergetibus juxta Oscam urbem, quemadmodum hoc continetur Itinerario, Begina. & via eruta substructiones videntur, magno errore celsissimi cujusdam viri, qui Barbastrii residents, anno MDXLVII. cum Philippus principum maximus, & tum Juventutis princeps, Conventibus horum regnorum Montione præsideret, Burtinam Barbastrum esse, sibi persuaserat.

SVR.

BOSTINAE.] Ita Florentiæ dederunt. Caesaraug. Bortina. Forte quod in Longobardicis aut Gothicis literis R ut S scriberetur.

SCHOTT.

BORTINAE.] Cusani membranæ Bostina, ceteri Bortine, pro Bortina. Abram. Orellius huc Faustum sive Faustinum Burtinitanum refert, cujus Victor Vitenis L. I. Pers. Vand. C. 11. meminit, fieri potuisse arbitrat, ut hæc urbs ad Africæ diocesim pertinuerit: mihi a vero alienissimum videtur, urbem Hispaniæ Tarraconensis Africæ episcopalis insertam fuisse sedibus, neque ullum dari posse exemplum existimem: mitto non conspirare Victoris codices, dubiumque adeo esse, Buronitanusne an Burtinitanus fuerit Faustinus, qua de re Theod. Ruinarum vide.

WESS.

CAVM M. P. XVIII.] Præferi Blandinianum exemplar. In Neapol. Caum M. P. XXIX. & Hieron. Pauli libris Caum M. P. XXVIII. atque in Longoliani, Caum M. P. XVIII. & Caum M. P. XVIII. corrigitur: cuius mansionis nulla in reliquis auctoribus vestigia reperi, nec Mendiculaix, quæ eam consequitur.

SVR.

CAVM.] Excerpta MSS. magno consensu XIX. M. P. adiungunt, quæ quod facerent, ut Itinerario melius cum Strabone conveniret,

LII 2

Iler-

MENDICVLEIA.

ILERDA.

AD NOVAS.

AD SEPTIMVM DECIMVM.

TARRACONEM.

ITER A CAESARAVGVSTA BENEHARNO. M. P. CXII. Sic.

FORO GALLORVM.

EBELLINO.

SVMMO PYRENAEO.

FORO LIGNEO.

M. P. XIX.

M. P. XXII.

M. P. XVIII.

M. P. XIII.

M. P. XVII.

M. P. XXX.

M. P. XXII.

M. P. XXIII.

M. P. V.

ASPA-

Ilerdam 10XL. stadiis ab Osca femovente L. III. p. 161., repudiare non libuit.

WESS.

MENDICVLEIA.] *Mediculeiam* editus Lugdunensis & scriptus Parisinus praeferunt. *Μενδικυλεια* a Ptolemaeo, sed in Lusitania mediterraneis, memoratur, estque adeo ab hac multum diversa.

WESS.

ILERDAM M. P. XXII.] *Præfert Blandinianum exemplar auferendi casu. In Neapolitano M. P. XXVI. & in libris Hieron. Pauli Ilerdæ M. P. XXVI.*

SVR.

ILERDA.] Cusani schedæ M. P. XXVI. edunt, reliquis a Blandiniano nihil dissentientibus.

WESS.

TARRACONEM M. P. XVII.] *In Blandiniano M. P. XVII. & in Neapolitano & Hieron. Pauli libris Tarracone M. P. XVIII. & in Longolianis M. P. XVII. & XVIII. corrigitur: cum haud dubie M. P. XVII. sit legendum, quando præcedens mansio indicat, ad eam Tarracone XVII. M. P. interesse.*

SVR.

TARRACONE.] Membranaceus Cusani liber M. P. XVIII., quæ merito ab aliis, XVII. M. amplexis, spernuntur.

WESS.

FORVM GALLORVM M. P. XXX.] *Cum hoc iter recta Caesaraugusta Beneharnum ducatur, itinere ad dextram Oscam versus relicto; manifeste adparet, oppidum nunc Gurream nuncupatum ad Gallici fluminis ripas, Forum fuisse Gallorum.*

SVR.

EBELLINVM M. P. XXII.] *Eadem conjectura mihi persuadeo Ebellinum oppidum, Aierbii nunc nuncupati oppidi solo fuisse constitutum, ac mirum, videtur hoc itinere Jaccae urbis, ut adparet vetusta, nullam fieri mentionem, cum recta ea regione hoc iter ad Pyrenæi saltum ducatur: & Plinius Jacetanorum Vasconum regione me-*

mineris: ita enim legendum non Lacetanos: quorum regio, magna populorum frequentia insignis, ad Pyrenæi radices versus Orientem solem longo terrarum spatio continetur, & Ilergetes magnum terrarum tractum inter Vascones, quibus Jacca urbs continebatur, & Jacetanos occupent: Ptolemaeo etenim in Vasconum regione Tacca conlocatur.

SVR.

EBELLINO.] Vaticanus Ebelino, Ebellano alii. Quæ vero H. Surita de Jacetanis disputat, vereor ut omnibus probaverit: si in Plinio, utique in Caesare etiam & Livio & Dione Cassio *Lacetani* in *Jacetanos* erunt convertendi; par enim causa est. Equidem recte huic conatui sese opposuisse Arn. Oinehartum L. I. Not. Vascon. C. 7. & Harduinum Emend. XX. in Plinii L. III. arbitrer: quamquam vicinos, si non eosdem, Jacetanos Strabonis & Lacetanos aliorum haud negaverò. Vid. P. de Marca L. II. M. H. C. 26.

WESS.

SVMVM PYRENAEVM M. P. XXIII.] Ad D. Christinae in *vetustis rerum Aragonensium monumentis hoc itinere. Pyrenæi saltus, Summus portus nuncupatur.*

SVR.

SVMMO PYRENAEO.] H. Suritæ in figendo mansionis hujus situ assentitur P. de Marca L. I. M. H. C. 13.

WESS.

FORVM LIGNEVM M. P. v.] *Blandiniano, & Hieron. Pauli & Longol. libris, Foro ligneo M. P. v. & in Neapolitano Foro ligneo M. P. v.*

SVR.

ASPALLVCAM M. P. VII.] *In Blandiniano, & libris Longolianis, Aspalluca M. P. VII. & in Neapolitano Aspa Luca M. P. VII. & in libris Hieron. Pauli Aspalluca VII. Fixant vestigia nominis hujus mansionis trans Pyreneum in Aquitania oppido, quod incolæ & nostri Aspam vocant.*

cans

ASPALVCA.
ILVRONE.
BENEHARNVM.

M. P. VII.
M. P. XII.
M. P. XII.

DE HISPANIA IN AQVITANIAM.

AB ASTVRICA BVRDIGALAM. M. P. CCCXXI. Sic.
VALLATA. M. P. XVI.
INTERAMNIO. M. P. XIII.
PALANTIA. M. P. XIII.
VIMINACIO. M. P. XXXI.
LA-

vant, à quo ipsa Pyrenæorum iuga in ea regione
Aspæ salus ac montes nuncupantur. Rodericus
Anstiles Toletanus de rebus gestis in Hispania,
Aspæ & Secolæ meminit libro quarto, capite de-
cimo. SVR.

ASPALLVCA.] *Aspalluga* Vaticanus, cete-
ri *Aspa luca*: Schottus ex Cæsaraugust. *Aspil-*
luco adfert, ex quo *Aspa luco*, ut *lucus* in valle
Aspa indicetur, facile formaveris. Distantia
incidit in pagum ejus vallis *Atous*, de quo P.
de Marca L. I. Hist. Beneharn. C. 12. WESS.

ILVRONEM M. P. XII.] In *Blandinia-*
no, & *Longolianis* libris *Ilurone* M. P. XII. Hieron.
Pauli *Iluronæ* XII. & in *Neapolitano* exemplari
Nurone M. P. XII. Hujus inidem oppidi nominis
vestigia mansere oppido, quod *Oloronem* nomi-
namus. SVR.

ILVRONE.] *Holorona* civitas in Aëtis S. Lu-
perii C. 3.; Ill. Scaliger *Elurorum* ad Aufonii
Epist. XI. appellat, & *Oloronenses* Sidonio jam
notos fuisse addit, minus ex vero, ut existimo:
meminit is quidem *Oloronensium lepu/culorum*
L. VIII. Ep. 6., qui, quod *Savaro* & *Sirmun-*
du, & post eos P. de Marca, observaverunt,
insulæ fuerunt sinus Aquitanici, quæ *Plinio*
Uliarus, vulgoque *Oleron*, uberi eorum anima-
lium fætura celebris, audit: tamen *Scalige-*
rum D. Papebrochius ad vitam *Lupercii* tom.
V. Junii p. 354. sequitur. WESS.

BENEHARNVM M. P. XII.] In manu-
scriptis exemplaribus, & in *Longolianis* libris no-
men hujus oppidi aspiratur: & ea regio Bene-
harni nomen magno terrarum tractu retinet, quæ
Principibus Beneharnensibus subijciebatur: oppidi
vero nomen apud auctores, hoc excepto loco, nul-
lum exstare video, nisi apud Gregorium *Turonen-*
sem. Libro enim ix. C. 20. apud eum auctorem

ita legitur: De civitatibus vero hoc est *Burde-*
gala, *Lemovica*, *Cadurco*, *Benarno* & *Begor-*
ra, quas *Gailefuidam* germanam domine
Brunihildis tam in dote, quam in *morgonegi-*
ba, hoc est, matutinali dono, in *Franciam* ven-
ientem, certum est adquisisse &c. SVR.

BENEHARNVM.] Sic MSS. nostrorum ex-
cerpta: *Urbs Bearnæ* Gregorio *Turonensi* L. IX.
C. 7. cujus episcopus *Galafridus de Benarno* Aga-
thenfi Concilio An. 13vi. subscripsit: *Comitatus*
Bearnensis est in privilegio monasterii *Mariæ*
de Alaon, quod tom. III. Concil. Hispan. p.
153. insertum est. Vide præterea *Capitul. Reg.*
Franc. Baluzii p. 14., ubi omnia eadem inve-
nies, quæ ex *Turonensi* Gregorio H. *Surita*
excerpsit. Quo situ *Beneharnum* fuerit, diu
disputatum fuit. Ill. *Scaliger Orsejum* ejus ve-
terem sedem occupasse multis persuaserat, va-
luitque ea opinio, donec P. de Marca ex anti-
quitatibus Ecclesiasticis atque hoc Itinerario
nullam aliam esse posse ac *Lascurrim* sive *Lascar*
L. I. Hist. Beneharn. C. 11. demonstravit, cui
& ego post Arn. *Oinehartum* L. III. *Vascon.*
C. ult. & *Valesium* *Notit. Galliæ* accesserim,
probata insuper ejusdem *Marciæ* conjectura,
qua *Plinio* L. IV. C. 19. *Venearnos* ex *Veneamis*
restituit, *Bearnos* quæ ab egregio scriptore haud
neglectos ostendit. WESS.

BVRDIGALA.] Ita habet MS. codex: im-
pressi libri *Burdigala* & *Burdogala*. SIML.

BVRDIGALAM.] Sic *Cæsaraug.* & veteres
omnes per tertiam vocalem: quidam etiam per
C *Burdicalam*. SCHOETT.

PERALANCIA.] *Ptolemæo* *Palancia*. SIML.

PALANTIA.] Ita recte Vaticanus: ceteri
Peralancia præter *Parifinum*, cui iter *peralan-*
cia inest, ac si iter per *Lanciam* voluisset, sed
frustra:

LACOBRIQA.
 SEGISAMONE.
 DEOBRIGVLA.
 TRITIVM.
 VIROVESCA.
 VINDELEIA.
 DEOBRIGA.
 BELEIA.
 SVISSATIO.

M. P. XV.
 M. P. XV.
 M. P. XV.
 M. P. XXI.
 M. P. XI.
 M. P. XII.
 M. P. XIII.
 M. P. XV.
 M. P. VII.
 TVL-

frustra : verum enim vulgatum est. *Superiori mansioni liber Cusani xxx. m. p. addit. Wess.

LEGISAMONE.] Vel *Segisamone*. SIML.

DEOBRIGVLA.] Plures veterum librorum *Theobrigula* vel *Teobrigula*, ut Vaticanus; quæ diversitas ex simili *Deobrigula* & *Teobrigula* sono videtur enata. Wess.

VINDELEIA.] Vel *Vinde Legia*. Forte *Vindelia* Ptolem. SIML.

VINDELEIAM M. P. xii.] *In manuscriptis Vindeleia*, & *in Hieron. Pauli libris Vindeleia* m. p. xii. & *in Longolianis Vindelegia* m. p. xii. Ptolemaeo in Autrigonibus una cum *Deobriga*, *Ovindelaea*. SVR.

DEOBRIGA.] Fr. Bivarius in *Dextri Chron.* p. 302. *Deobrigam* in Navarra regno, ubi nunc *Tafalla* aut circa, fuisse decernit: quod ego, si *Araceli* sit *Araceli* inter *Coreliam* & *Pharum*, ut *Surita* auctor est, sive *Huarte Araquil*, quæ *Oineharti* sententia, falsissimum arbitrer: obtinebit enim situs & intervalli ratio: mitto nunc longe ampliorem hic distantiam *Deobrigam* inter & *Pompelonem* poni, quam qua *Pompelo* & *Tafalla* dividuntur. Wess.

BELEIAM M. P. xv.] *Manuscripta exemplaria & vulgati libri Longoliani Beleia* m. p. xv. præferunt: *in libris Hieron. Pauli Beleæ* m. p. xv. Ptolemaeo in *Caristis*, qui finitimi *Autrigonibus* sunt, *Ovelia*. SVR.

BELEIA.] Ptolemaei MS. *Coislinianus* *Ovelia*, quod a *Beleia* propius abest. *In Ravennate* est *Belegia* L. IV. C. 45. Wess.

SVISSATIVM M. P. vii.] *In manuscriptis Suissatio* m. p. xii. & *in libris Hieron. Pauli Sulfatio* m. p. vii. & *in Longolianis Suissatio* m. p. xii. & *Suissatio* vii. corrigunt. Mihi dubium non est, quin id oppidum sit, quod Ptolemaeo in *eisdem Caristis* una cum oppido *Velia* constituitur, *Suessatio*. SVR.

SVISSATIO.] Vaticanus & Cusani liber *Suessatio*; unde libens Ptolemaeo *Συεσσάτιον* restituerem: *Suessatio* Ravennas. Wess.

TVLLONIVM M. P. vii.] *In Blandiniano Tullonio* m. p. vii. & *in Neapolitano Tullonio* m. p. vii. atque *idem* in *libris Hieron. Pauli, Longoliani Tullonio* m. p. vii. & vi. corrigunt. A Ptolemaeo in *Vardulis*, quemadmodum hoc ipso *Itinerario*, adiunguntur *Τουλλόνιον* & *Ἀλβία*. Tullonium enim vertit antiquus interpres, non Tullonium. SVR.

ALBA.] Habet & Ptolemaeus *Vardulis* adscriptam *Albam*, ex qua *Albanenses* apud Plinium in *Clunienis* conventu L. III. N. H. C. 3. Situm ejus quærit P. de Marca L. I. Hist. Beneharn. C. 20. Wess.

ARACÆLIM M. P. xxi.] *In Bland. Araceli* m. p. xxi. & *in Neapol. Aracoli* m. p. xxi. *Hieron. Pauli lib. Aracoli* m. p. xxi. & *Longol. Araceli* m. p. xxi. & *Aracoli* corrigunt. Plinius L. 3. C. 3. *Arocelitanos* stipendiarios *Caesaraugustano* conventui attribuit. Forte ea regione *si* fiebat, qua nunc in Navarra regno oppidum *Araceli*, inter *Coreliam*, & *Pharum*. SVR.

ARACELI.] Hoc nostra MSS. excerpta præferunt. Videtur esse *Aracillum* sive *Aracillum* Flori L. IV. C. 22. & *Orosii* L. VI. C. 21.; huc quoque refero *Bacaudas Aracellitanos* ex *Idatii Chron. An. XIX. Theodosii*. Quo nunc sit nomine vide apud Arn. *Oinehartum* L. II. N. V. C. 2. Wess.

ALANTONEM M. P. xvi.] *In manuscriptis & vulgatis Alantone* m. p. xvi. cuius manifesti vestigia nulla reperi, cum *Pompelon* tam prope eam consequatur, quam *Strabo* *idem*, atque *Plinius* ac *Ptolemaeus*, in regione *Vasconum* collocat, ac veluti *Pompeiopolim* dictam perhibet: *Plinius* L. 3. C. 3. *Pompeium Magnum* trophæis suis,

TVLLONIO.
ALBA.
ARACELI.
ALANTONE.
POMPELONE.
TVRISSA.
SVMMO PYRENAEO.
IMO PYRENAEO.
CARASA.
AQVIS TARBELLICIS.

M. P. VII.
M. P. XII.
M. P. XXI.
M. P. XVI.
M. P. VIII.
M. P. XXII.
M. P. XVIII.
M. P. V.
M. P. XII.
M. P. XXXIX.
MOS-

fuis, quæ statuebat in Pyrenæo, DCCCLXXVI. oppida ab Alpibus ad fines Hispaniæ ulterioris in ditionem a se redacta, testatum fuisse perhibet: quæ verba iterum ab eodem auctore libro vii. repetuntur.

SVR.

POMPELONE.] Vel Pampalone. SIML.
POMPELONE.] Isidoro Chron. Goth. Aera 101111. Pampphilona, Annal. Reuberi An. 1000LXXVIII. Pompelo Navarrorum oppidum, Pampalona auctori vitæ Ludovici Pii p. 354. appellatur. In fragmento libri, quem Itacium Hispani vocant, vulgato ad Lucense Concilium a Garf. de Loaisa, leges: *Astures & Vascones in finibus Cantabria crebro rebellantes edomuit; civitatem, quæ Cartua vocabatur, & Pampilonem ampliavit, quam Wambae lunam vocavit*: hinc vero hausit Lucas Tudenfis commentum, quod L. Nonius Hispan. C. 80. explosit. Incolæ PAMPELONENSES dicuntur in Thes. p. CCCCLV. 11. lapidibus,

CN. POMPEIO CN. FIL. GAL.
POMPAELONENSI LIVIR. FLAM.
P. H. C.

adde p. CCCXXV. 1. & Arn. Oinehartum L. II. Not. Vasc. C. 2. ac Ch. Cellarium L. II. G. A. C. 1. p. 109.

WESS.

TVRISSAM M. P. XXII.] In manuscriptis Turissa M. P. XXII. & in Hieron. Pauli libris Turissa M. P. XXII. Longol. Turissa M. P. XXV. & XXII. corrigitur. Plinio L. 3. C. 3. in vulgatis Iturifenses recensentur, cum vetusta exemplaria Lurifenses præferant, & eos Ilumberitani consequantur: Ptolemæi primaria regionis Vascitanie Ituræla constituitur.

SVR.

TVRISSA.] Ita etiam nostri libri. Iturissam Melæ L. III. C. 1.; quam Megrada alluebat,

eandem Oinehartus esse arbitratur, & ad *Vidassonem*, hunc enim Megradam statuit, circa vicum S. Stephani Lerinenfis quærendam L. I. Not. Vasc. C. 7. & L. II. C. 2.; verum, si imus Pyrenæus sit hoc tempore S. *Ivan de pied de puerro*, uti plerisque omnibus placet, falsum id erit: longius enim iter eo modo ad occasum deflectit: quare P. de Marca adtipulor, Melæ *Iturissam* ab hac distinguunt, illamque Tolosam in Ipusco, hanc vicum *Sulbiri* opinato L. I. Marcae Hisp. C. 13. WESS.

SVMMO PYRENAEO.] Hæc celsior viæ militaris pars est, respondetque illi loco, cui *Burguete* nomen inditum est, eodem illustri Marca indice.

WESS.

IMVM PYRENAEVM M. P. v.] *Manuscripta exemplaria & libri servulati*, Imo Pyrenæo M. P. v. præferunt: quæ mansio iusti oppidi nomen sustinuisse videtur Concilio Toletano viii., cum Donus Episcopus Imopyrenæus subscripsisse in eo traditur. Nunc oppidum esse D. Joannis nomine clarum videtur, pedis portus cognomino.

SVR.

IMO PYRENAEO.] H. Suritam hoc loco sefellit depravata Concilii Toletani editio, ut P. Marca recte observavit. *Donum Dii Impuritanus Episcopus* in ea Synodo Garf. de Loaisa vulgavit, quod verissimum est.

WESS.

CARASA.] Garis in Navarræ regno nunc in hujus loco esse Marca L. I. Hist. Beneharn. C. 11. ostendit.

WESS.

AQVIS TEREELLICIS.] Vel Tarbellicis.

SIML.

AQVAS TARBELLICASM. P. XXXVIII.] In Bland. aquis Terrellicis M. P. XXXVIII. & in Neapolitano Aquis Terrellicis M. P. XVIII. Libri Hieron. Pauli Aquis Terrellicis

M. P. XIX.

MOSCONNVN.

SEGOSA.

LOSA.

BOIOS.

BVRDIGALAM.

ITER AB AQVIS TARBELICIS BVRDIGALAM.

COEQVOSA.

TELLONVM.

M. P. XVI.

M. P. XII.

M. P. XII.

M. P. VII.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XVI.

M. P. XVIII.

SALO-

M. P. XIX. & Longoliani Aquis Terebelicis M. P. XXXVIII & XVIII. corrigitur. Strabo L. 4. p. 190. Tarbellos, Narbonensem suum incolere perhibet, & eorum aurarias celebrat. Plinius L. 4. C. 19. in Aquitania Tarbellos, quattuor signanorum cognomine, recenset. Idem auctor de Aquis Tarbellicis, libro xxxi. C. 2. Emicant, inquit, benigne, passimque in plurimis terris alibi frigida, alibi calida, alibi juncta, sicut in Tarbellis, Aquitanica gente, & in Pyrenæis montibus, tenui intervallo discernente. Tarbellos Ptolemaeus ad Pyrenæum usque pertinere memorat, & eorum ab eo urbs Aquarum Augustarum nomine celebratur.

SVR. AQVIS.] Cusani MS. Aquis Terebellicis M. P. XIX., ceteri Terbellicis, Trebellicis & Terrebellicis. Tabula Peutingerorum Aquis, apposita balnearum figura. Aufonius Aquas Tarbellas, auctor vitæ Ludovici Pii p. 354. villam Aquas vocat; unde nostra tempestate Gallis Aqs sive Acs, Vasconibus Dags superest, ut Ill. Scaliger L. I. Lect. Aufon. C. 6. egregie docuit. Vide Oinechartum L. III. N. V. C. 9.

WESS. MOSCONNVN.] Vel Mosconium. SIML. MOSCONNVN M. P. XVI.] Preferunt Blandinianum exemplar, & libri Longoliani. In Neapolitano Mostomium M. P. XVI. & in libris Hieron. Pauli, Mosconum XVI.

SVR. SEGOSA.] Alias Segusa. Boios, alias Bosos.

SIML. BOIOS M. P. VII.] Habet Blandinianum exemplar. Neapolitanum Bosos M. P. XII. Hieron. Pauli libri Bosos M. P. VII. & Longoliani Boios M. P. VII. & Bosos corrigitur.

SVR. BOIOS.] Bosos Cusani & Parisinus MS.; tamen vulgarum recte vetustiores editi & scriptorum alii probant. Paullinus Ep. IV. ad Aufonium V. 241.

Placuit reticere nitentem
Burdigalam, & piceos malis describere BOIOS.

Durant nominis vestigia in vico Buch. De anterioribus mansionibus nihil mihi innotuit.

WESS. TELVNNVM.] Alias Tolonium. SIML. TELONNVN.] Ita Vaticanus & Fabriciani exemplaris margo; Cusani schedæ Thelominum & mox Saloniaco.

WESS. SALAMOCVM.] Alias Salomacum. SIML. BENEHARNVM.] Cusani MS. M. P. XVII., ceteri unis millibus summam augment, quæ tamen iusto intervallo inferior est: sunt enim Beneharnum inter & Aquas Tarbellicas M. P. XXXIII., ut P. de Marca L. I. Hist. Beneharn. C. II. & Arn. Oinechartus L. III. Not. Vascon. C. ult. docuerunt.

WESS. AQVAS CONVENARVM M. P. VIII.] In Blandiniano, & Neapolitano Aquis Convenarum M. P. VIII. In libris Longoliani M. P. VIII. & XVIII. corrigitur. Strabo L. 4. p. 190. harum aquarum, & Lugduni, Convenarum urbis, mentionem fecit, & Onesiorum aquas calidas vocat.

SVR. AQVIS CONVENARVM.] Convenæ unde nomen duxerint Hieronymus L. I. in Vigilantium ostendit: Nimirum respondet generi suo, ut qui de latronum & convenarum natus est semine, quos Cn. Pompejus, edomita Hispania & ad triumphum redire festinans, in Pyrenæi jugis deposuit & in unum oppidum congregavit, unde & Convenarum urbs nomen accepit. Refert ad has aquas, pariter ut Surita, P. de Marca Strabonis L. IV. p. 190. τὴν τῶν Ὀνησίων Ἰσπείαν, neque ego refragor, quod vero L. I. Hist. Beneharn. C. 9. in Ὀνησίων vocabulo mendum esse suspicatur, & propterea Ἀκωνίων refingit, id factum

SALOMACO.
BVRDIGALA.

M. P. XII.
M. P. XVIII.
M. P. CXXX.

ITER AB AQVIS TARBELLICIS TOLOSAM.

Sic.

BENEHARNVM.
OPPIDO NOVO.
AQVIS CONVENARVM.
LVGDVNVM.
CALAGORRIS.

M. P. XVIII.
M. P. XVIII.
M. P. VIII.
M. P. XVI.
M. P. XXVI.
AQVIS

factum nollem: quis enim *aquas* has *Aquensium* nomine honestavit? nam quod nunc *des eaux d'Encausse* dicuntur, id, si vel maxime *Encausse* ab *Aguensibus* esset ortum, non est argumento, Strabonis ætate eo nomine fuisse: mitto, ne citra dubium quidem esse, *Aquas Convenarum* illo nostra tempestate titulo nobiles videri; ipse mihi hujus rei auctor est vir illustris L. I. Marcae Hispan. C. 22. ubi *Aquas Convenarum* hodie *Capvert* appellari prodit.

WESS.

LVGDVNVM.] *Lugdunum Convenarum.*
SIML.

LVGDVNVM M. P. xvi.] *Præferunt manuscriptorum exemplaria, quæ lectio mihi placet, ut id oppidum à Lugduno Lugdunensis Gallie, quæ à Ptolemaeo Ἐπίου τοῦ Μαγνησίας nuncupatur, distinguamus. Ejus, ut supra monuimus, & Convenarum regionis, & Lugduni oppidi Strabo meminit. Plinius L. 4. C. 19, in oppidum contributos Convenas memorat, & Ptolemaeus, regionis nomine vitiatum; in fine enim Aquitanie provincie ita legitur, Συμπληρωματὶς τῆς Νουβηίας Κορυφαίας καὶ τῆς Αὐστρίας, αὐτὴ Κορυφαία.* SVR.

LVGDVNVM.] *Parisinus MS. & margo Fabriciani libri hoc præferunt; Lugdunum Vaticanus & alii cum scripti tum editi, quod & verius arbitrer cum Ant. Pagi Critices An. ccccvi.; nam Convenarum additus titulus ab altero Gallie Lugduno satis eam distinguebat, Hieronymo Convenarum urbs, Gregorio Turonensi L. I. Mirac. C. 105. Conveniensis urbs, & L. VII. Histor. C. 34. Convenne; verba apponam, quoniam situm & naturam urbis signant: Igitur Gundobaldus cum audisset sibi exercitum propinquare, Garonnam cum Sagittario episcopo, Mummolo & Bladasse ducibus atque Waddone, transivit, CONVENAS petentes: est enim urbs in*

cacumine montis sita, nullique monti contigua; fons magnus ad radicem montis erumpens, circumdatus turre intissima, ad quem per cuniculum descendentes ex urbe latenter latices hauriunt: quæ omnia oppido S. Bertrandi, quod in ejus sede esse fertur, probe conveniunt, servanti nunc quoque in portarum una hoc veteris inscriptiois fragmentum:

IMP. XXVI COS.

V. P. P.

CIVITAS. CONVEN.

primi, quod sciam, vulgarunt Benedictini in Itinerario, cui *Literarii* titulum præscripserunt, tom. II. p. 14.; dein vir doctus, qui tamen editum fuisse ignorabat, tom. III. Histor. Acad. Inscript. p. 438. Referunt autem ad Augustum aut Tiberium Imp., in quorum neutrum quadrat: neuter enim in V. Consulatu Imp. xxvi. salutus est. Ego Claudio Imp. hoc monumentum dedicatum fuisse existimo, quem literati lapides & numi V. consulem indicant Imp. xxviii. & xxv, xxvi, & xxvii. consulationum fuisse.

WESS.

CALAGORGIS.] *Vel Calagerre. Libro Provinc. Egorra.*

SIML.

CALAGORRIS.] *Hoc è Vaticano, licet ceteris omnibus Calagorgis inesset, recipiendum duxi; movit me Hieronymus, qui Vigilantium omni contumeliarum genere inurens, iste caupo Calagurritanus, inquit, & in perversum propter nomen viculi mutus Quintilianus, miscet aquam vino, & de artificio pristino sue venena perfidia Catholica fidei sociare conatur: innuit enim Vigilantium ex hoc vico Calagorri, dum eum cauponem Calagurritanum nuncupat, esse ortum: nam eodem libro illum ex Convenarum*

M m m

gente

AQVIS SICCIS.
VERNOSOLE.
TOLOSA.

M. P. XVI.
M. P. XV.
M. P. XV.

DE AQVITANIA IN GALLIAS.

ITER A BVRDIGALA AVGVSTODVNVM. M. P. CCLXXIV.

BLAVIO.

Sic.
M. P. XVIII.
TAM-

gente & Gallia hostem vernaculum dixerat; mu-
tum præterea *Quintilianum*, quod, sicuti rhetor
præstantissimus ex Hispanica Calagurri origi-
nem duceret, ipse cognomine in Galliis vico
natus ad disertissimum rhetorem murus & in-
fans arque elinguis esset. Vide egregiam de Vi-
gilantii patria dissertationem inter opuscula P.
de Marca p. 373. & Pagi Critic. An. ccc. cvi.;
nunc *Cæsares* appellari perhibent. WESS.

AQVIS SICCIS.] Servant *Secbes* pristini no-
minis obscura vestigia: mox *Vernosole* M. P.
XII. Cusani MS. WESS.

TOLOSA.] Ausonius Clar. Urb. XII.

Non unquam altricem nostri reticebo Tolosam,
Cotilibus muris quam circuit ambitus ingens,
Perque laius pulchro pralabitur anne Garumna.

Flura de urbe ejusque fati & dignitate Guil.
Catellus L. II. Hist. Langued. C. 2. & seq.
coacervavit. WESS.

DE AQVITANIA IN GALLIAS.] *Aqui-*
tanix provinciæ nomen extra Galliis censeri,
Rufi Festi Breviario & ab autore Notitiæ provin-
tiarum Romani imperii admonemur. A Ruso Fello
xviii. provincia cum Aquitania & Britannia pro-
vinciis numerantur, & in Notitiâ xvii. Viennen-
ses, Narbonenses, Belgicæ, & Lugdunenses
Galliæ nuncupantur, & præter eas Aquitania prima,
m. P. CCLXXIII.] In Blandiniano M. P.
LXXIII. & in Neapolitano M. P. CCLXXIII.
Longolianum exemplar, quod ferme Blandiniani
vestigiis insistere videtur, M. P. LXXIII. &
CCLXXIII. corrigiunt: quam summam mansio-
num numeri superant. SVR.

ITER A BVRDIGALA.] Cusani codex non
sane pulchre M. P. CCLXIV. addit. WESS.

BLANVTO.] Vel *Blavio*. SIML.

BLAVVTVM M. P. XVIII.] In Bland.
Blavito M. P. XVIII. & in Neap. Blaunto M. P.
XVIII. Longol. libris Blaunto M. P. XVIII.
SVR.

BLAVIO.] Alii *Flavio*: sed *Blavio* legen-
dum docet doctissimus Scaliger L. II. Aufon.
Lectio. C. 6., & mox pro *Novioregum* re-
ponit *pago Novero* vel potius *Noverio* ibidem
C. 10. SCHOTT.

BLAVIO.] Hoc præfero: nostrorum pleri-
que *Blauto*, quod inde natales accepit; tamen
rectius *Blavia* Peutingerorum Tabulæ dicitur,
Ausonio Epist. 10. *militaris Blavia*, Gregorio
Turonensi Glor. Confess. C. 46. *Blavienſe cas-*
tellum super lius amnis Garomne: castrum Bla-
vii super alveum Garomne in Testam. Bertin-
chramni p. 259. *Analect. Mabillonii Nov. Edit.*
Nunc *Blaye*. WESS.

TAMNVN.] Tabula *Lamnum*, quo nostrum
melius erit, si, quod ferunt, vestigia mansio-
nis in vico *Talmon* perdurent: tamen M. P.
XII. Tabulæ præstant & spatium, quod *Bla-*
vium & *Tamnum* dividit, melius absolunt.
WESS.

NOVIOREGVM M. P. XII.] *Præferunt*
manuscripta exemplaria, & libr. Longol.; quam
lectionem minime rejiciendam arbitror, tametsi id
oppidum designari arbitror, quod Ptolemaeo in
Biturigibus, qui Vibisci cognominabantur, Nô-
viô nominatur una cum *Burdigala*. SVR.

NOVIOREGVM.] *Noviomagus Vibiscorum*
non bene cum hac componitur: videtur enim
Novioregum extra *Vibiscorum* fines in Santo-
nibus fuisse. Illi Scaliger *Noverum* malebat, quo
de Ausonius Epist. XXIV. 95.

Totque mea in Novero sibi proxima prædia pago.
quam magni viri conjecturam MSS. nihil ju-
vant,

TAMNVN.
NOVIOREGVM.
MEDIOLANVM SANTONVM.
AVNEDONNACVM.
RAVRANVM.
LIMONVM.

M. P. XVI.
M. P. XII.
M. P. XV.
M. P. XVI.
M. P. XX.
M. P. XXI.
FINES.

vant, vulgatum mordicus retinentes. *Royan* effe creditur.

Wess.

MEDIOLANVM SANTONVM M. P. xv.] *Strabo* L. 4. p. 190. Mediolanum Santonum urbem ad Oceanum vergentem inter Aquitanas maxima ex parte arenosam, & agro tenui ex milio alimoniam captare, auctor est. Ptolemaeus iridem Santonum urbem Mediolanum recenset. SVR.

MEDIOLANVM SANTONVM.] Aufonio Epist. VIII, 3. urbs Santonica, Tyroni in Notis Sanctonum, atque item Aufonio Epist. XXIIV, 78.

Santonus ut sibi Burdigalam, mox jungit Aginnum
Ille sibi. — — —

nam quod Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 2. p. 186. *Santonum* eo versu incolam Mediolani, non urbem indicare putat, Tyronis auctoritate facile confutatur. De urbe ita & gente Marcianus p. 47. Edit. Hudfoni: *Ἐνθάδε πεποιθὲς Σάντονες, οἱ πέλις Μεδιολάνων, ἐπὶ θαλάσῃ κέρμβροι τῶν τῶν Ἀγρίνῳ πεποιθῶν* sic lege: Berkelius aliam ingressus est viam ad Stephanum, sed quæ ipso locorum situ plurimum aberrat. Nunc *Saintes*, solo gentis nomine, ut moris in Galliis est.

Wess.

AVNEDONNACVM M. P. xvi.] *In Blandiniano* Aunedunnacum M. P. xvi. & *in Neapolitano*, Aundonacum M. P. xvi. *In Longol. libris* Aunedonacum M. P. xvi. SVR.

AVNEDONNACVM.] Cusani MS. *Avedonnacum*, ad quem proxime accedit *Tabula Avedonnaco*. *Aunay* est.

Wess.

RAVRANVM.] *Tabula Rarauna*: nostrum præstat. *Paullinus* Epist. IV. ad Aufon. V. 249.

*Vel quia Pictonicis tibi fertile rus viret arvis,
Rauranum Ausonias tibi devexisse curules
Conquerar.* — — —

Rom vel *Raum* veteris vocabuli reliquias servat.

Wess.

LOMOVNVM.] *Limonum Pictonum* Ptolemaeo.

SIML.

LIMONVM M. P. xxi.] *In Bland. & libris Longol. Lomonum* M. P. xxi. & *in Neapolitano* Lamounum M. P. xxi. Hujus oppidi nomen in Commentario Gallico A. Hirtii ser detortum, ac depravatatum apparet: quod a nemine animadvertum fuisse ad hanc diem, quod sciam, ope manuscriptorum exemplarium, mirum videri debet. Ita enim legendum est: C. 26. C. Caninius legatus, cum magnam multitudinem hostium in fines Pictonum litteris nuntiisque Duricii cognovisset, qui perpetua amicitia manserat Romanorum, quod pars quædam civitatis ejus defecisset, ad oppidum Limonum contendit. Et paulo post: quo cum adventaret, atque ex captivis certius cognosceret, multis hominum millibus a Dumnaco duce Andium Duracium clausum, Limonum oppugnari &c. Et paulo inferius: Rursus ad obsidendum Limonum redit. Quibus in locis in vulgatis libris, pro ea voce Limonum, Lemovicum legitur: cum versuta exemplaria & vetusti libri Florentie excusci Lemonum, & Lunonem, aut Limonem preferant. Meminit ejus oppidi Ptolemaeus; nam ab eo in Pictonibus, *Alpavon* conlocatur: & Picavium esse à posteris dictum, Christophorus Longolius est auctor, & doctissimus, & omnium, quos priora secula ante mille & c.c. annos tulerunt, eloquentissimus. Oratione enim priore suarum defensionum, ita inquit. Tenebar tum quidem adhuc, earum quæ dicendi, disputandique rationem traderent, discipularum studio: verum arbitratus me nullum non exilem ejus earum cognitione fructum esse percepturum, nisi juris etiam vestri prudentia animi excolerem, contuli me Limonum Pictonum, Aquitanie urbem, neque studiose juventutis multitudine incelebrem, neque Pontifici civilique juris interpretum doctrina inter eas quidem gentes ignobilem. Et alibi eadem, & posteriore perduellionis Oratione Lemoni fit ab eo mentio.

SVR.

M m m 2

LIMO-

FINES.
 ARGANTOMAGO.
 ERNODORVM.
 AVARICVM.
 TINCONCIVM.
 DECCIDAE.
 ALISINCVM.
 AVGVSTODVNVM.

M. P. XXI.
 M. P. XXI.
 M. P. XXVII.
 M. P. XIII.
 M. P. XX.
 M. P. XXII.
 M. P. XIV.
 M. P. XXII.
 ITER

LIMONVM.] Cusani membranæ *Lomounum*, Vaticanæ *Leonumum*, Parisinæ *Limounum*, Tabula scripta *Lemuno*; ex qua scripturæ differentia verum satis pellucet. Esse vero *Limonem* seu *Limonum* potius Hirtio restituendum, Sabellicus, Ciacconius, Scaliger in Scaligeran. I. p. 66. atque alii viderunt. Majus de situ certamen fuit. Ill. Scaligero urbs est parva in Picaveni agro, cui *Limons* cognomen hæret: alii gentis caput *Poistiers* arbitrantur, ducemque habent Tyronem sive Magnonem in Notis, *Pislarum*, *Limonum* scribentem; atque hoc itineris ordo & ductus postulare videntur, ut Cl. Cellarius L. II. G. A. C. 2. p. 187. jam animadvertit. Contra quidem venit in Galliæ Notit. Had. Valesius, sed relo admodum infirmo: *Augustoriturum* ait a Ptolemaeo in hac gente principe loco poni, adeoque gentis *Pictorum* caput videri; at oblitus vir egregius est, non esse illi Geographo inusitum, urbes obscuriores nobilioribus præponere, ne statutum sibi progressum interruptaret, sic, ut exemplo defungar, in Biturigibus Vibiscis Burdigalam Noviomago postposit: nec quisquam tamen Noviomagum antecelluisse Burdigalam.

— — Sic turribus altis
 Arduam, ut aërias intrent fastigia nubes,

quæ Ausonii verba Clar. Urb. XIV., opinabatur. Vidit hoc quoque M. Altingius ad Tabulam.

FINES.] *Pictorum fines* indicari putem.

ARGANTOMAGO.] Ita Parisinus; ceteri *Agrantomago*, quod & in suo Jos. Simlerus reperit, notans, *Agrantomago* vel *Argantomago*, ut sequenti itinere. Tabula vulgato consentit. Annal. Reuberi & Saxo Leibnitii An. 1806. LXVI.

castrum Argentomagus, Regino vero *Argentonium* appellat; neque adeo injuria suspicaberis, Reginonis ætate non multum afluxisse Francos ab hodierno urbis cognomine.

ERNODORVM.] In vita S. Ambrosii Cadurcenfis, quam Labbeus Biblioth. Nov. inseruit, p. 349. *Ernotrum* appellatur, *Reverfusque* est, inquit scriptor ejus, ad urbem Bituricam; cumque Ernotro vico advenisset, contigit eum dormire in Domino. Alia ejusdem Ambrosii vita habet, in pago Biturico in vico Ernotenfi. Nunc ab illo Ambrosio *Saint Ambrois sur Arnon* vocitant.

AVARICVM.] Caesari Comment. B. G. VII. C. 13. oppidum *Avaricum*, quod erat maximum munissimumque in finibus Biturigum atque agri fertilissima regione, Biturigibus ipsis C. 15. ejusdem Commentarii pulcherrima prope totius Galliæ urbs, quæ & præsidio & ornamento sit civitati, dicitur: Tyroni *Biturex Avaricum*, *Biturica civitas* Annalibus Reuberi & scriptori vitæ Ambrosii Cadurcenfis, urbs *Bituriga* Gregorio Turonensi Glor. Confess. C. 70., *Bituriga* Ammiano L. XV. C. 11.; quod nomen celeberrimæ ex Jurisconsultorum doctrina urbi, quamquam in *Bourges* paullatim deflexum, hodiernum hæret.

TINCONCIVM.] Tabula Peutingerorum *Tincollo*. Nomen & situs respondent oppido *Sancolin*.

DECIDE.] Alias *Decifia*, vel *Dececia*. SIML.

DECCIDAS M. P. XXI.] In Blandiniano *Decidia* M. P. XXI. & in Neapolitano, *Decude* M. P. XXI. Longoliani libri, *Decide* M. P. XXI. & *Decude* corrigitur.

DECCIDAE.] Hoc, quantumvis vitiosum, retinimus. Cusani liber *Decude*, Tabula *Dege-na*. Verum est *Decetia*, de qua superius dictum.

WESS.

WESS.

ALI-

ITER DE AQVITANIA IN GALLIAS.

ITER A BVRDIGALA ARGANTOMAGVM. M. P. CXCVII.

SIRIONE.

VSSVBIVM.

FINES.

AGINNVNVM.

EXCISVM.

TRAJECTVS.

VESVNNA.

Sic.

M. P. XV.

M. P. XX.

M. P. XXIII.

M. P. XV.

M. P. XIII.

M. P. XXI.

M. P. XVIII.

FINES.

ALISINCVNVM.] Ita magno consensu libri veteres hoc loco, qui p. 366. sibi parum constabant.

WESS.

ITER DE AQVITANIA.] *Itineris* vocem Parisinus codex addit, nec causa est, quamobrem rejectanea sit censenda.

WESS.

SIRIONE.] Tabula *Serione* M. P. x. a Burdigala, *Itiner. H.* cum vulgato non dissidet, Leugis tamen xvi. ab eadem urbe semovens. De vero situ non minor inter doctos lis intercedit. Abr. Ortelio, cui M. Altingius accedit, *Rions* est ad Garumnæ ripam: Had. Valefio *Barjac* ad Sirionis & Garumnæ confluentes; atque hoc verius existimaverim.

WESS.

VSSVBIVM M. P. xx.] *Habet Blandinianum exemplar, & libri Longoliani. In Neapolitano exemplari Vsubium* M. P. xx. legitur.

SVR.

VSSVBIVM.] Sic plerique MSS.; tamen Parisinus *Vsubium*; Tabula *Vesubio* atque eadem M. P. præfert. *La Reole* in dextra Garumnæ ripa nunc esse perhibetur.

WESS.

FINES.] Videntur Vibiscorum & Nitiobrigum esse *fines*, qui male ex Cusani libro exulant: habent ceteri cum scripta Tabula.

WESS.

AGINNVNVM.] H. Surita M. P. xii. apposuit, cum vetustiores editi & scripti xv. M. P. offerant; ea ego, quod & Tabulæ probentur & summam generalem rotundent, restituenda esse duxi, Aufonius Epist. XXIV.

Santonus ut sibi Burdigalam, mox jungit Agin-

num

illa sibi. —

Aginum mendose vocatur & scribitur in *Histor. Collect.*, edita in Canisiani *Lection. Antiq.*

224.

WESS.

EXCISVM.] Haud aliter Tabula, in numero M. P. itidem conspirans; tamen xvi. M. P. Parisinus & Cusani MSS.; durant nominis obscura vestigia in *Eixse*, Abbatia veteri, si Had. Valefii Notitia Galliarum non fallit.

WESS.

TRAJECTVS.] Vel *Trajectus*. SIML. TRAJECTVM M. P. xxi.] *In Blandiniano Traiectus* M. P. xxi. legitur. *Neapolitanum & libri Longoliani*, Traiectus M. P. xxi. Traiectus hic Ligeris amnis videtur.

SVR.

TRAJECTVS.] Excerpta MSS., quibus usimur, magno consensu *Traiectus*, prætereaque Cusani codex M. P. xi. edit. Credo scribentium peccato *Traiectum* ex *Traiectu* esse natum, quomodo eorundem negligentia in Ciceronis Orat. post reditum ad Quirit. C. 8. *parva navicula prævectus in Africam*, cum *traiectus* ab Oratore venisset, scribi in MSS. ceptum est.

WESS.

VESVNNA.] Ptolemaeus *Vesuna*. SIML.

VESVNNAV M. P. xviii.] *In Blandiniano, & libris Longoliani*, *Vesunna* M. P. xviii. & in *Neapolitano*, *Vesunnam* M. P. xviii. Ptolemaeo *Petrocoriorum urbs Odérua*.

SVR.

VESVNNA.] Peutingerorum Tabula *Vesona*, haud magno discrimine. Quod nostri libri præopturunt, est in Thesauri lapide p. cv. i.

VTTELAE AVG.

VESVNNAE

SECVNDOVS SOTER

D. S. D.

sic enim ultima, in Thesauro inscriptionum mendosiora, cum Savarone & Sirmundo ad Sidonium legi oportet, incolæ Sidonio L. VIII. Epist. 11. *Vesunni* dicuntur. Auctor autem Collect. *Histor.* in Canisii *Lection. Antiq.* p. 224. M m m 3 urbem

FINES.
AVGVSTORITVM.
ARGANTOMAGO.
ITER AB AGINNO LVGDVNVM.
LACTVRA.
CLIMBERRVM.

M. P. XXI.
M. P. XXVIII.
M. P. XXI.
M. P. LXV. Sic.
M. P. XV.
M. P. XV.
BEL-

urbem *Petrocori* & *Petrocoricam*, unde, voce, ut fieri amat, viciata, *Perigaux* superest, appellat: quia ne de hodierno situ dubium restet, vulgus arcem urbis *Petrocoricæ* *Vesune* vocare adfuevit, ut ad Apollinarem doctissimus Savar-
ro adscripsit. WESS.

FINES.] Habet hos Tabula, sed xiv. m. p. a Vesunna, totidemque ab Augustorito: defunt autem Cusani & Parisiensis MSS. Putem *finis* *Petrocoriorum* indicari. WESS.

AVGVSTORITVM M. P. xxviii.] *Legitur in Blandiniano, & vetusta manu Augustoretum corrigitur. In Neapolitano Augustorium m. p. xxi. & statim Augustoriturum xxviii. Finium mansione prætermissa: & Longoliani libri Fines Augustoricum m. p. xxi. & Augustoretum m. p. xxviii. præferunt, Ptolemaeo una cum Limono in Pictonibus* *Αυγουστίστοι.*
SVR.

AVGVSTORITVM.] MS. Parisinus *Augustoricum* M. P. XXI., corrigiturque *Augustoriturum* M. P. XXVIII. Situs ob opinionum differentiam dubius est: plerique Lemovicum urbem *Limoges* esse jubent; Altingius oppidum *Dorat*, quod ex ultima Augustoritii syllaba durare opinatur, conjectura non sane plausibili. WESS.

ARGANTOMAGO.] Em. Schellstrate ex Vaticano *Augustomago*, quod vitiosissimum est, vulgavit: Silvanectum enim Augustomagus multis hinc millibus diversus est: *Argentomago* schedæ Parisinæ.
WESS.

M. P. LXV.] *Præferunt manuscripta exemplaria, & libri Longoliani, nec ullius mansionum numeri cum summa conveniunt.*
SVR.

LACTVRAM M. P. xv.] *In Blandiniano & libris Longoliani Lactura m. p. xv.: & in Neapol. Iactura m. p. xv.*
SVR.

LACTVRA.] In Tabula *Lactura* inest: *Lacturam* invenio in veteri Hagiologio tom. II. Bib. Nov. Labbei, pro *Lactora*; *LACTORATES* incolæ Thef. p. xxxi. 2.

PRO. SALVTE. ET. INCO
LVMITATE. DOMVS. DI
VINAÆ. R. P. LACTORAT.
TAVROP. FECIT.

Nunc *Leyturs* in excellenti rupe. Vid. Arn. Oinehartum L. III. Notit. Vastcon. C. 10.
WESS.

CLEMBERTVM.] Vel *Climberrum*. SIML. CLIMBERRVM M. P. xv.] *Præfert Blandinianum exemplar. In Neapolitano Climbrum m. p. xv. Longoliani libri, Climberrum m. p. xv. & Climbrum corrigitur.*
SVR.

CLIMBERRVM.] Parisinæ & Cusani membrana: *Climbrum*, Vaticanæ *Climberrum*, quod è vulgato, litera m. in duas secta, natum est: Tabula *Chiberre*. Aufciorum urbs fuit, quam *Me-lac* Pomponio auspiciis addicentibus If. Vossius L. III. C. 2. restituit. In *Auscis Climberrum*. Eadem est atque Augusta Aufciorum Ptolemaei, unde gentili nomine, quod in hoc terrarum tractu solenne fuit, in urbis cognomen degenerante, *Ausch* natales atque originem accepit. Vid. præter Valesii Notitiam Gallia: Ch. Cellarium L. II. G. A. C. 2. p. 182.
WESS.

BELSINVM M. P. xv.] *In Blandiniano Belsino m. p. xv. & in Neapolitano Belsino m. p. x. Longoliani libri Belsino m. p. xv. & x. corrigitur.*
SVR.

BELSINO.] Lugduni & Basileæ *Bersino*, & hic quidem m. p. x., illic xii. m. adjunxerunt. Nostri constanter *Belsino*; Tabulæ *Balsino* M. P. XV. neutris assentitur.
WESS.

LVGDVNVM.] *Convenarum* intelligi Lugdunum ut multis declaratur, non est necesse.
WESS.

ITER BRITANNIARVM.] *Britannia nondum in formam Provinciae redacta, cum ipsi Albion nomen fuisset, Insula omnes versus Septentrionem Britannia vocabantur, uti Plinius L. 4. C. 16. commemorat. Eo more apud Valerium Catullum in Cæsarem Epigr. 30.*

Hunc

BELSINO.
LVGDVNVM.M. P. XV.
M. P. XXIII.

ITER BRITANNIARVM.

A GESSORIACO DE GALLIIS RITVPIS IN PORTV BRITANNIARVM. STADIA NVMERO CCCCL.

A LI-

Hunc Galliae timent, timent Britanniae.

At Britannia Insula subacta, in ea Provincia tres a Rufo Fello numerantur, Maxima Caesariensis, Britannia prima & Britannia secunda, quas Britanniarum nomine hoc Antonini loco intelligi, dubium mihi est, tamen si verisimile sit, eo jam tempore in aliquot provincias fuisse divisam. Posteriore vero tempore auctori Notitiae Provinciarum quinque provincias Britanniae numerat: Maximam Caesariensem, Valentiam, Britanniam primam, Britanniam secundam, & Flavianam Caesariensem. Plinius ratione miliarium longitudinis & latitudinis Britanniam dimetitur, & non Provinciarum: & Ptolemaeus laterum ejus insulae dimensiones colligit. SVR.

ITER BRITANNIARVM.] Rob. Talbor, qui Henrico VIII. rege hanc Itinerarii partem illustrare est aggressus, itineris vocabulum proferpsit, Itinerarii substituto: olim enim IT. aut ITINER. fuisse, inde indoctum amanuensum ITER fecisse; a qua sententia non multum abijt Wilhel. Burtonus principio Commentarii sui in Britan. hanc itinera. Equidem si id in libris esset, non pro rejicculo haberem; nunc quidquid est MSS. illi conjecturae obviat venit, iterque mordicus tuerur; quo titulo auctor, quicunque fuerit, se ad Britanniarum itinera recensenda accingi indicare volunt. WESS.

A GESSORIACO DE GALLIIS RITVPIS.] In Blandiniano Agessoriacum de Galliis Ritupis. In Neapolitano à Gessorio de Galliis Ritupis: & in Longol. libris, à Gessoria de Galliis Ritupis. Ptolem. in Atrebatibus Peremius Ritupiarum portus Britanniae Ammannus libro xx. C. 1. meminit: Adulta, inquit, hieme dux ante dictus Bononiam venit: quaestisque navigiis & omni impoſito milite observato flatu secundo ventorum, ad Rutupias, sitas ex adverso, deferatur, petique Londinum. Auctor Notitiae Provinciarum sub dispositione v. s. Comitum litoris Saxonicis per Britanniam praepositum Leg. II. Au-

gusta Rutupis recenset. In Itinerario maritimo, in Regio exemplari, quod integrum extat, & mihi insiar est complurium, & in Blandiniano portus Ritupius vocatur: ut non dubitem Ritupas scribere, non Rutupas. SVR.

A GESSORIACO.] Celeberrimus hinc in Britanniam & contra trajectus sub Imp. fuit. Vide Olympiodorum apud Photium Cod. LXXX. p. 182., & qui eum aemulatur, Zosimum L. VII. C. 2. Ritupis pro Rutupis MSS. omnes: sed huic Cantiorum, non Atrebatiorum, ut perperam Suria, portui aliud tempus erit. WESS.

STADIA NVM. CCCCL.] Manuscripta exemplaria & vulgati libri Stadia numero CCCCL. Caesar Commentario VI. C. 21. ipse cum omnibus copiis in Morinos proficiscitur, quod inde erat brevissimum in Britanniam trajectus. Plinius L. 4. C. 16. de Britannia, Haec, inquit, abest à Gessoriaci, Morinorum gentis litore proximo trajectu L. M. Ex quibus verbis, & hac Antonini itinerarii stadiorum ratione, visus est mihi Beda, initio historiae Ecclesiasticae, sententiam concinnasse: cuius verba adponam, quod hujus Itinerarii auctoritas, ab eo aperte laudari videatur: Habet, inquit, à meridie Galliam Belgicam, cujus proximam litus transmeantibus aperit civitas, quae dicitur Ruthubi portus; qui portus à gente Anglorum nunc corruptè Reptaceſtir vocatur, interposito mari à Gessoriaci Morinorum gentis litore, proximo trajectu miliarium quinquaginta, sive, ut quidam scripserunt, stadiorum quadringentorum quinquaginta. Strabo libro IV. p. 190. Caesarem perhibet, cum ad litum navali usus esset, & initis tenebris classem ajcendisset, postridie hora circiter quarta stadia ccc. ac xx. emensum applicuisse. In Itinerario ad portum Ritupium CCCCL. stadia assignantur. SVR.

STADIA NVMERO.] Cum Itinerario amicissime conspirat Dio L. XXXIX. p. 127. Η δὲ διὰ τῆς αὐτῆς ἡμέρας πρὸς τὴν ἑσπέρην τὴν Κελτικὴν καὶ Μακεδονίαν ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς Συρίας ἐκέρχοντο.

A LIMITE, ID EST, A VALLO PRAETORIO VSQVE.

M. P. CLVI.

A BREMENIO CORSTOPTVM.

M. P. XX.

VINDOMORA.

M. P. IX.

VI.

παύλας Habuit quidem summus in his literis I. C. Casaubonus ad Strabonis L. IV. p. 199. Dionis numeros mendi suspectos, quos Itinerarium & Beda facile defecerint. Wess.

A LIMITE ID EST A VALLO.] Cum Spartianus in *Hadriani vita* C. 11. auctor sit, murum Hadrianum in Britannia per LXXX. M. P. primum duxisse, qui Romanos à Barbaris divideret, & Valli nominis magna munitionum mole à Septimio Severo longius productum fuisse, dubium erit, quis limes hoc Itinerario designetur? Ac mihi magis sit verisimile Severi Vallum intelligi: quod si ita esse donemus, auctor hujus Itinerarii aetate Imperatoris Antonini Bassiani Severi F. opus hoc composuisse traditur: & Imperatoris hujus Antonini titulus erit, non Antonini Pii. Nam adeo singulatim hoc Itinerario à Vallo itinera ducuntur & ex aliis urbibus ad Vallum, ut verisimile non sit Valli Hadriani fieri mentionem, sed Severi: atque eam ob causam auctor hujus Itinerarii Antonini Augusti Severi F. nomine opus edidisse videtur. Julius tamen Capitolinus in *vita Pii Anton.* C. 5. Antoninum Pium auctor est Britannos per Lollium Urbicum vicisse, alio muro cespicio, submotis barbaris, ducto. De Vallo Xiphilinus ex Dione hac prodit in Severo, Britannorum mores describens: Οὐδὲν γὰρ οἱ πρὸς Μαδράς αὐτῶν καὶ Ἀλγερῶν, ὃ αὐτὸν ἴσως διὰ τούτου. Eum itidem murum à Severo erectum atque constructum fuisse, idem Spartianus in Severo C. 18. auctor est. Britannias, inquit, quod maximum ejus imperii decus est, muro per transversam Insulam ducto, urrinque ad finem Oceani munivit, unde & Britannici nomen accepit. Aurelius Victor in *Epitoma historiae Augustae*, & Eutropius libro vii. C. 19. in Severo, Vallum per LXXXI. M. P. à mari ad mare deduxisse, ut Spartianus, auctores sunt, si numeri mendo non careant. Nam Eusebius in libello *Temporum* ita prodiit: Severus in Britannos transfert bellum: ubi, ut receptas provincias ab incursione barbarica faceret securiores, vallum per CXXXII. M. P. à mari ad mare duxit. Orosius, L. 7. C. 17. ut Casiodorus omittam, hac prodidit. Severus victor

in Britanniam, defectu pæne omnium sociorum trahitur: magnis gravibusque præliis sæpè gestis receptam partem Insulæ à ceteris indomitis gentibus vallo distinguendam putavit. Itaque magnam fossam, firmissimumque vallum, crebris insuper turribus munitum per CXXXII. M. P. à mari ad mare duxit: ibique apud oppidum Eboracum morbo obiit. In *Notitia Provinciarum Tribuni cohortium* per lineam Valli recensentur. Eo Vallo Picti & regiones reliquæ, quibus Scotiæ regnum continetur, excludebantur.

SVR.

A LIMITE ID EST.] Guil. Camdenus illa ID EST A VALLO, tamquam ex glossamata hic inculcata, obelo confixit: non enim vallo Bremenium, primam itineris mansionem, accubare. In alia omnia abit Th. Galeus, Antoninum scripsisse opinatus A LIMITE IN VALLO; certe in vallo huic scriptori idem esse ac per vallum: habere quippe p. 244. *Altrino* in medio Lugione & Ad statuas in medio Alifca, pluraque alia. Nec ea tamen, si quid in his video, rem conficiunt: tantum innuunt, eas mansiones in medio esse itineris ac transeundas. Itaque cum MSS. hic conspiciant, nihil temere multaverò: videtur enim vallum loco limitis fuisse, uti apud poetam:

Saxum antiquum, ingens, campo qui forte jacebat

Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.

Jam quod Camdenus & ejus vestigiis inhærens Burtonus urserunt, primam itineris stationem aliquot M. P. a vallo fuisse disparatam, id fateor: at verba a limite i. e. a vallo non strictissime sunt accipienda, ut pulchre nuper vidit vir doctissimus L. I. Britan. Roman. C. 7., sed latiore sensu: Bremenium a vallo non multum aberat in solo barbarico posita, inde a limite i. e. a vallo itineris initium ducitur. Wess.

A BREMENIO CORSTOPTVLM M. P. XX.] Habent Blandinianum exemplar, & libri Longoliani. In Neapolitano Abremenio Confroptum

VINOVIÆ.
CATARACTONI.
ISVRIVM.

M. P. XIX.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
EBV.

pitum xx. Bremenium oppidum in Valli limite deligi, tamquam certum locum, ex quo iter hoc ducitur Corstophilum usque, ratio ipsa docet. Ptolemaeo in Otadenis, qui ad Meridiem vergunt, Bæpdyos. Corstophili verò oppidi, siue mansionis primæ, neque apud veteres auctores, aut recentiores, ullam mentionem reperi.

Svr.

A BREMENIO.] Jos. Simlerus Bremenio Basileæ vulgavit, ex Vossii autem codice Bremenio a Thom. Galeo citatur; ubi nolim arbitris eum Vossii MS. indicari, quo in superioribus sæpe usi sumus: nam ab eo omnia hæc, ut alia multa, absunt. Puto virum doctissimum ab If. Vossio editionem H. Suritæ mutuam habuisse, cui variantes, quæ dicuntur, allitæ erant, quæque ex Lugdunensi Bibliotheca nobiscum communicatæ sunt. Vulgatum est in Vaticanis, Parisiis & Cusani membranis, est quoque in Ravennate L. V. C. 31., & his omnibus vetustiore, Ptolemaeo, & quæ dubium omne auferet, in veteri ara, cujus epigramma post Camdeni Burtoni Galeique operam nuper accuratissime L. II. Brit. Roman. C. 3. §. 95. a Jo. Horsley descriptum libet apponere:

D. R. S.
DVPL. N. EXPLOR.
BREMEN. ARAM
INSTITVERVNT
N. EIVS. C. AEP.
CHARITINO TRIB.
V. S. L. M.

Hoc itaque, præterita eruditissimi Galei suspensione, quippe robustiore fulcro destituta, retineamus. Fuit autem Bremenium ubi Reichesfer in Northumbria; quo loco & ara olim eruta fuit.

Wess.

CORSTOPITVM.] Ita nostri præter Cusani librum, cui Corstophilum placet: Corstophilum Lugduni quoque dederunt; in suis Corstophito & Corstophito Th. Galeus esse adfirmat, prætereaque Corstophitenfes ex Gallia loco nomen fecisse; quod sane, cum alia in Britannis exempla non desint, a veri specie non abluat. Corbridge in ejus esse sede creditur.

Wess.

VINDOMORAM M. P. XVIII.] Manuscripta exemplaria, & libri Longoliani in hanc conveniunt, auferendi casu lectionem, cujus mentionis nullam reperi mentionem.

Svr.

VINDOMORA.] Excerpta MSS., quorum nobis usura est, nihil discordant: tamen V. M. P. Th. Galeus ex alio adfert, & Dolande nunc esse decernit: at Thomæ filius Rog. Galeus Vindomoræ situm in Ebechester, quod inter & Corstophilum ix. m. p. interfunt, figit. Vid. Epitom. Aëtor. Philosoph. tom. V. part. II. p. 51. H. Jones.

Wess.

VICONIA.] Vel Vinovia. Ptolemaeo Vinovium Brigantium.

Siml.

VINOVIAM M. P. XVIII.] In Blandiniano, & reliquis Vinovia m. p. XVIII. Ptolemaeo inter civitates Brigantium Odmothor.

Svr.

VINOVIÆ.] Vinovia est in Parisino & Cusani MSS., verum mendose. Numeri jubent, ut situs in Binchester, sicuti a doctissimo Rog. Galeo ostensum est, queratur.

Wess.

CATARACTONEM M. P. XXII.] In Blandiniano Cataractoni m. p. XXII. atque eodem pacto in libris Longoliani. In Neapolitano Cataractonii m. p. XXII. Ptolemaeo itidem in Brigantibus juxta Vinovium collocatur Καταρκτης. Beda in fine libri II. Ecclesiastice Historie Cataractæ meminit: & Cataractonis vici libro III. capite XIII.

Svr.

CATARACTONI.] Ita nostri omnes pro Cataractonii; nam Cataractonum verum esse ex Ravennate L. V. C. 31. novimus. Nobilem olim & amplam fuisse urbem, non injuria ex Ptolemaeo, qui ejus & L. II. Syntax. M. C. 6. & L. VIII. Geograph. p. 224. atque alibi commeminat, quamquam in positione figenda aberrans, Guil. Burtonus & post eum Th. Galeus collegerunt. Nunc Cataracti fide Cataract ad Salonis amnem esse jubent. Ceterum Bedæ verba huc quoque transtulit Burtonus Comment. p. 53., sed Th. Galeo invito, quem vide.

Wess.

ISVRIVM M. P. XXIII.] Preferunt manuscriptorum exemplaria, & Longoliani libri: & infra sequenti itinere Isuriam. Ptolemaeo in eisdem Brigantibus Isæros.

Svr.

ISV.

N n n

EBVRACVM. LEG. VI. VICTRIX.

DERVENTIONE.

DELGOVITIA.

PRAETORIO.

ITER A VALLO AD PORTVM RITVPIS M. P. CCCCLXXXI.

Sic.

A BLA-

M. P. XVII.

M. P. VII.

M. P. XIII.

M. P. XXV.

ISVRIVM.] Brigantum fuit appidum, unde alio itinere [sub]brigantum pro [sur]io Brigantum appellatur. Quod vero suspicantur, Brigantum civitatem, quæ numerosissima totius provinciæ perhibebatur, quamque Cerealis aggreffus fertur in Agricolæ Vita C. 17., hanc urbem esse, id vereor, ut tenere possint: liquidissimum enim est, gentem ipsam a Tacito intelligi. Aldborough ejus locum occupat. WESS.

EBORACVM LEG. VI. VICTRIX M. P. XVII.] In Blandiniano M. P. XIII. & in sequenti itinere, M. P. XVII. qui numerus recte hujus itineris mansionum summam conficit. In Neapolitano M. P. XVII. & in libris Longolianis XIII. & XII. corrigiuntur, & sequenti itinere M. P. XVII. ab Isturo Eboracum adponuntur. Ptolemaeo in Brigantum regione, *Ἐβοράκω*, & illi iidem adjunguntur *Ἀγρίων Ζ. Νικηφόρος*. SVR.

EBVRACVM LEG. VI.] Parisinus MS. *Eburacum* M. P. M. VI. *Victrix* M. P. M. XVII., nec aliter Cusani, quæ Th. Galeus ita declarat; *Eburacum municipium sextæ Victricis*, *Mit. pass. XVII.*; ego vero vereor, ut vir egregius attenderit ad eorum MSS. perpetuam pæne consuetudinem, qua pro M. P. ponere M. P. M. id est, *millia plus minus solent*, & exemplo stabiliri possit, *Eburacum municipium VI. Victricis* fuisse dictum. Legio VI. *Victrix* hic in statione erat, unde in Severi apud Goltzium numo COL. EBORACVM LEG. VI. VICTRIX, cui Ptolemaeus assentitur: egit quidem Eboraci Legio IX. *Victrix*, ut ex lapide, inibi reperto, quemque in Probabilibus explicitum dedi, apparet; sed ejus ad urbem temporaria videtur fuisse belli occasione mora. WESS.

DERVENTONEM M. P. VII.] In Notitia Provinciarum [sub] dispositione Ducis Britanniarum Praefectus numeri Derventienfis Derventione. SVR.

DERVENTIONEM.] Mansio ad cognominem fuit fluvium, quem hoc loco transmittant. Meminit & Derventionis in vita S. Cuth-

berti C. 8. Beda, sed is præter nomen commune nihil cum hac statione habet. WESS.

DELGOVITIAM M. P. XIII.] In Blandiniano exemplari & libris Longolianis Delgovitia M. P. XIII. & in Neapolitano Delgnitia M. P. XII. cujus mansionis & Praetorii, quo hoc iter deducitur, nullam reperi fieri mentionem. SVR.

DELGOVITIA.] Nostri conspirant in voce ita formanda. Intervallum ad Godmundingham, quo de Beda L. II. H. E. C. 13., aut potius Wighon nos ducit. WESS.

PRAETORIO M. P. XXV.] Ita constanter MSS. excerpta. Th. Galeus ex Benteiano & Oxoniensi codice M. P. XXI. produxit. Quo Praetorium, nam cui bono atque usui fuerit ut quæretur, cum alias ea de re actum abunde sit, nihil erit opus, quo, inquam, situ fuerit, controvertitur: plerisque Camdenum secutus est *Pairington*; quo loco cum nec indicia viæ militaris nec Romanæ magnitudinis conspiciantur, aliam L. II. Brit. Rom. C. 2. p. 405. vir doctus ingressus est viam, invenitque Praetorii hujus solum, si XXI. M. P. fiat iusta, in *Broughton*, sin, non longe ab ejus vicinia. WESS.

ITER A VALLO.] Vallum intelligit Severianum, quod spatio M. P. LXXIII., sic enim in Eutropii, Victoris, Chronici Eusebiani, Orofii & aliorum locis, quæ ad præcedens iter H. Surita exscripsit, legi oportere Guil. Burtonus Comment. p. 104. Th. Galeus, atque alii monuerunt, insulam fecabat, cujusque vestigia egregie L. I. Britan. Roman. C. 8 designata sunt. Sumitur autem a vallo itineris initium prorsus ut priore itinere; nam prima mansio paullo ultra vallum fuit. WESS.

ABLATO BVLGIO.] Vel *A Blato Bulgio*. Liber Notit. *Aballata*. SIML.

A BLATO BVLGIO.] Multa de mansionis nomine Th. Galeus in medium protulit, quæ, quod in conjectura deponentur, apud eum legi malim. Id enim vero negligendum non est, videri viro erudito primitus ab auctore venisse, A Bla-

A BLATO BVLGIO CASTRA EXPLORATORVM. M. P. XII.
LVGVVALLO.
VOREDA.
BROVONACIS.
VERTERIS.

M. P. XII.
M. P. XIII.
M. P. XIII.
M. P. XIII.

LAVA-

A Blato Bulgio castra exploratorum ad Luguvallum M. P. XII., adeoque castra exploratorum nihil omnino a Blato Bulgio discrepasse: at huic opinioni MSS. refragantur, castra a Blato Bulgio distinguenda: neque erit, quamobrem confundas, si cum erudito Britanniae Romanae scriptore L. I. C. 7. Blatum Bulgium ultra vallum in Middleby quaesiveris. Aballaba, quam ex Notitia Imp. Occid. Simlerus huc advocavit, longissime hinc diversa fuit.

WESS.

CASTRA EXPLORATORVM.] Cusani MS. x. m. p. adscribit, quæ ad Netherby, locum castris his opportunum, ducunt. Erant hic in statione exploratores, quorum semper quidem in Romana militia usus fuit, sed ferro in certos numeros descriptorum. Origo Imper. debetur, cum finibus longe longæ prolati perpetua castra in limitibus fixa cepta sunt: tum ut consilia barbarorum male quietorum explorarent, adhibiti sunt. Atque hinc Notitia Imp. Occid. Magistro equitum Galliarum dat exploratores, & Comitibus Saxonici per Britanniam pariter ac Ducibus Britanniarum Prefectum numeri exploratorum, cuius numeri in aræ inscriptione, de qua ante, mirum itaque non est mentionem fieri. Hinc quoque in Theaur. p. cccc. l. v. III. I. ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΕΞΠΑΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ. laudari videas, & in Africa explorationis mansionem, ab his exploratoribus, ut suo loco dictum est, appellatam. Videntur autem singulae Legiones suos sibi exploratores habuisse; certe EXPLORATOR LEG. VI. est in Thef. lapide p. xci. 4. Jam quot numero fuerint, ad finiendum non est facile: Zosimus quidem L. III. C. 14. χιλίους κρησσοκίτους CIO. exploratores & C. 16. CIO. commemorat; ex quo tamen nihil certi constitueris; dubium enim est, fuerintne illi milites hoc titulo insignes, an quod exploratorum essent cum Luciliano missi ita appellati. Ceterum ut castra exploratorum hoc loco habes, ita exploratores castrorum, qui sane alius generis exploratores, apud Plinium L. XXXVI. C. 19. Vide quoque Pancirolum Notit. Imp. Orient.

C. 154. & Occid. C. 89.

LVGVVALLO.] Alias Luguvallium, ut in sequentibus itineribus.

LVGVVALLO.] *Luguvallio Cusani MS., ceteri in vulgato acquiescunt. Luguvallio Galeus expressit, qui & xv. m. in Oxoniensi libro invenit. Bedæ Lugubalia in Vita S. Cuthberti C. 8. Venis ad Lugubalia civitatem, quæ a populis Anglorum corrupte Lucl vocatur, ut alloqueretur reginam. Nunc Carlisle, olim Carlol, ut in Chron. Saxon. An. CIOXCII., vocant. Vide Camdeni Britan. p. 537. Edit. Frankof. WESS.*

VOREDA M. P. XIII.] In Blad. Voredam m. p. XIII. atque item in aliis. SVR.

VOREDA.] Distantia ducit ad Old Penrith, Bereda Ravennati.

WESS.

BROVONACIS.] Liber Notit. Bravoniaco.

SIML.

BROVONACIM M. P. XIII.] In manuscriptis & libris Longolianis Brovonacis m. p. XIII. In Notitia provinciarum sub eodem duce Britanniarum Prefectus numeri defensorum Bravoniaco, qui locus ad hanc mansionem pertinere videtur.

SVR.

BROVONACIS.] Nostris MSS. consentiunt in hac voce: Th. Galeus s. suis profert Broconaco & Brocovonacis. De situ, ut affolet, horum rerum periti discordant. Kendale sive Candalia ad fluvium Can Galeo non displicet; sed cum extra viam militarem sit, & numeri obstant, accesserim viro docto, qui in Britan. Roman. C. 2. L. III. Kirbybure, ubi Romani operis vestigia videntur, esse decernit.

WESS.

VERTERIM M. P. XII.] In Blandiniano Verteris m. p. XII. & in Neapolitano Verteris m. p. xx. Longoliani libri Verteris m. p. XII. & xx. corrigunt. Sub dispositione ejusdem Ducis Britanniarum Prefectus numeri Directorum Verteris: ita enim in vetusto exemplari meo legitur, non veterum; quemadmodum in vulgatis presertur.

SVR.

VERTERIS.] Codex Cusani m. p. xx. mansioni apponit. Valeris Ravennas L. V. C. 31. Brugha under Stanmore.

WESS.

N n n 2

LAVA-

LAVATRIS.
CATARACTONI.
ISVRIVM.
EBVRACVM.
CALCARIA.
CAMBODVNO.
MAMVCIO.

M. P. XIII.
M. P. XIII.
M. P. XXIII.
M. P. XVII.
M. P. IX.
M. P. XX.
M. P. XVIII.
CON-

LAVATRIM M. P. XIII.] *In manuscriptis exemplaribus, & Longolianis libris Lavatris m. p. XIII. In eadem Notitia Prefectus numeri exploratorum Lavatres.*

SVR.

LAVATRIS.] Numeri ducunt ad Bowes, non longe a Greta fluvio. Ravennas Lavaris.

WESS.

CATARACTONE.] Ptolemaeus *Cazura-
Stonum.*

SIML.

CATARACTONEM M. P. XIII.] *In Blandiniano Cataractone m. p. XIII: & in Neapolitano m. p. XVI. In Longolianis libris, m. p. XIII. & XVI. corrigitur: & infra in Blandiniano Cataractone Lavatrim m. p. XVIII. tribuuntur.*

SVR.

CATARACTONL.] Parisinus *Cazara-
ctone* & Cusani MS., qui præterea m. p. XVI. annexit. Veriora sunt m. p. XVIII., quæ alio itinere hanc & superiorem mansionem distinguunt: tantum enim inter Bowes & Cataract intervalli eruditus Britanniae Romanae scriptor dimensus est.

WESS.

ISVRIA.] *Esfuriam* Cusani MS., reliqui *Isv-
riam.*

WESS.

EBVRACVM.] Vel *Eboracum*. *Calcaria*, vel *Cacaria*.

SIML.

CALCARIA.] *Cacaria* Oxoniensis & editus Lugdunensis. Verum & rectum vulgatum est. Beda L. IV. Hist. Eccl. C. 23. *Sed illa post non multum tempus facti monasterii secessit ad civitatem CALCARIAM, quæ a gente Anglorum Kalcæster appellatur, ibique mansionem sibi instituit. Nomen habuit a calce, quæ ibi copiose effoditur, & calcariis fornacibus, ut illa prope Massiliam p. 229. Nunc Tadcaster.*

WESS.

CAMBODVNO.] Forte *Camulodunum* Ptolemaei & Taciti.

SIML.

CAMVLODVNUM M. P. XX.] *Camboduno præferunt manuscripti, & Longoliani libri. Camboduni in Britanniarum regionibus, neque à*

Ptolemaeo, neque ab auctore Notitiæ sit mentio. Ptolemaeo in Brigantibus Καμυλῶνες, & in Trinovantibus, Καμυδῶνας. Trinovantium Camuloduni Tacitus meminisse, libro XIII. & recens Coloniam deducit fuisse.

SVR.

CAMBODVNO.] *Campoduno* est in Vitanis schedis, unde haud longe abest Beda L. II. Hist. Eccl. C. 14. *Arriamen in Campodono, ubi tunc etiam villa regia erat, fecit basilicam, quam postmodum pagani, a quibus Edwinus rex occisus est, cum tota eadem villa succenderunt. Recte vero huc refertur Ptolemaei Camulodunum, non Taciti, de quo alias. Almonbury aut Grel-
land, neque enim extra disputationem res est, esse volunt.*

WESS.

MAMVCIO.] Vel *Manucio*.

SIML.

MAMVCIVM M. P. XVIII.] *In Blandiniano Mamucio m. p. XVIII. & in Neapolitano Mamutio m. p. XVIII. & in libris Longolianis Manutio m. p. XVIII.*

SVR.

MAMVCIO.] *Manutio* Vaticanus, *Mamutio* Paris., prius verum arbitrantur docti Britannii, ut cum *Manchester*, quod in ejus solo fuisse ferunt, rectius conveniat.

WESS.

CONDATÉ M. P. XVIII.] *Præferunt manus-
cripta exemplaria, & libri Longoliani: man-
sionis nomen à nullo, quod sciam, auctorum pro-
ditum. Fortasse colonia Gallorum, quæ à Conda-
te Redonum oppido, sit deducit.*

SVR.

CONDATÉ.] Hoc nomine in Galliis mansiones habuimus, estque a multis animadvertum, & Celtarum veteri sermone locum aquis confluentibus accubantem notare. Hoc Condate Congleton nunc dici plures adfirmant, quibus se tamen opponit Britanniae Romanae illustrato-
tor, neque enim eo viam militare pergere, nedum indicia magnitudinis Romanae ibidem visenda reperiri. *Norwich* illi est. Th. Galeus hanc aræ inscriptionem hujus esse loci cen-
set:

D. M.

CONDATE.
DEVA LEVG. XX. VICTRIX.
BOVIO.
MEDIOLANO.
RVTVNIO.
VROCONIO.
VXACONA.

M. P. XVIII.
M. P. XX.
M. P. X.
M. P. XX.
M. P. XII.
M. P. XI.
M. P. XI.
PEN-

D. M.
CON DAT I
ATTONIVS
Q VINTIANVS
MENEXCCIMP.

Quod equidem miror; viri enim nomen est
CONDATVS, cui id monumentum dedicatum
fuit.

WESS.

DEVAM LEG XX. VICTRIX M. P. xx.]
Ex Blandiniano adposuimus: praefert enim Deva legi
xx. vici m. p. xx. In Neapolitano Deva legi
xxiii. ci. m. p. xx. & in Longolianis libris
Deva Leug. xx. vici m. p. xx. Ptolemaeo in Te-
xalorum regione, Δεῦα, & in Cornaviis, Δεῦ-
α, ut eadem sit, qua
hoc itinere constituitur, & in alterutro nomine er-
ror sit librorum: Sed cum in nomine Deva exem-
plaria manuscripta Antonini cum vulgatis con-
veniant, non id rejicimus.

SVR.

DEVA LEG.] Basileae Deva Leg. XXIII.
CL. M. P. XX., quod & Cusani membranæ edunt,
Lugduni Deva Leg. XX. vici M. P. XX., cui Pa-
risinus MS. ad stipulatur, publicarunt: unde per-
spicuum est, ex posteriore scriptura priorem
videri ortam. Quod sequimur iustum & rectum
esse ex Getæ apud Goltzium numo, COL. DE-
VANA LEG. XX. VICTRIX inscripto, colli-
gas. Videtur ea legio sua hic hiberna habuisse,
unde & PRI. LEG. XX. V. V. in monumento,
quod p. 250. exscriptum dedimus, hic loci
eruto, conspiciat. Chester est.

WESS.

BOVIO.] Vel Bovio.
BOVIVM M. P. x.] Manuscripta, & Lon-
goliani libri Bovio m. p. x.

SIML.

SVR.

BOVIO.] Ita omnes nostri. Bovium & ho-
diernum Bangor nihil omnino discrepare pler-
ique opinati sunt; sed quod longius Cestria absit,
& caetera vetustatis indicia desint, ampliandum
censuero cum Britannia Roman. editore, donec

certo Bovii finiri aliunde situs queat: ille circa
Stretton quæsit.

WESS.

MEDIOLANVM M. P. xx.] Ptolemaeus
in Ordovicibus Mediolanum urbem conlocat.

SVR.

MEDIOLANO.] Non minor de hac urbe
controversia intercedit. Th. Galeus Meudod,
nominis quadam conformatione ductus, esse
conicit: at vir doctus, quo teste toties utor,
prope Draison locat, conjectura non proflus
spernenda.

WESS.

RVTVNIVM M. P. xii.] In Blandiniano
exemplari, & libris Longolianis Rutunio m. p. xii.
& in Neapolitano Rutimio m. p. xii.

SVR.

RVTVNIO.] Videtur ad amnem Rodan, in
quo Rutunii quædam vestigia sunt, prope
Wem fuisse: durant quippe inibi ad militarem
aggerem vetusti operis parietinæ.

WESS.

VRIOCONIA.] Vel Viroconium.
VIROCONIVM M. P. xi.] In manuscrip-
tis Vrioconio m. p. xi. & in Longol. Vriconio

m. p. xi. infra Viroconio, quam lectionem præ-
tulimus, quod & Ptolemaeo in Cornaviis juxta
Leg. xx. victicem, Οὐριονίων statuitur.

SVR.

VRIOCONIO.] Parisinus Vrioconio M. P.
XI., quicquid ceteri dissident. Ravennas L. V.
C. 31. Vriconion, quod ex Viroconio Ptolemaei
scribentis peccato ortum habet. Wroxeter nunc
ejus locum occupare concors plerorumque est
sententia.

WESS.

VXACONAM M. P. xi.] In Blandiniano
Vxacona m. p. xi. & in Neapolitano Vfocona
m. p. xi. & in libris Longolianis Vfocona: &
nulli numeri ei mansi adiciuntur.

SVR.

VXACONA.] Membranaceus Cusani liber
Vxacona M. P. XI., Parisiensis Vfocona. De si-
tu denuo in diversa abitur; Okenyate Camde-
num secuti Burtonus, Galeus atque alii esse per-
hibent, in Britannia vero Romana L. III. C. 2.
ad torrentem circa Sheriff Hales ejus sedes inve-
nitur. Arbitri finium regundorum hos inter

N n n 3

alii

PENNOCRVCIO.
ETOCETO.
MANDVESSEDO.
VENONIS.
BENNAVENNA.
LACTODORO.

M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XVI.
M. P. XII.
M. P. XVII.
M. P. XII.
MA-

alii sedant; mihi dissidentium opiniones ad-
scripsisse abunde est. WESS.

PENNOCRVCIVM M. P. XII.] *In Blandi-
niano Pennocrucio M. P. XII. & in Neapolita-
no Penno crutio M. P. XII. Longoliani libri Pen-
no crutio preferunt.* SVR.

PENNOCRVCIO.] Creditur mansionis
huius & nominis vestigia servare amnis *Penk*,
& vicus illi assidens *Penkridge*: ita certe Cam-
denus, Burtonus & qui Britan. Romanam no-
bis exornavit, sibi persuaserunt: ab illis tamen
Th. Galeus Comment. in Itiner. p. 57. recedit,
quem vide. WESS.

ETOCETVM M. P. XI.] *In Blandiniano
Etoreto M. P. XII. & in Longoliani libris.*
Neapolitano Erocto M. P. XII. SVR.

ETOCETO.] E Vaticanis schedis Em.
Schelstrate *Etocto M. P. XII., Lactocetum Ra-
vennas L. V. C. 31.,* quod Th. Galeus, aut
certe *Erecto*, ob vasta *ericta*, quæ hic inci-
pant, verum mansionis nomen arbitrat.
Posterius nusquam obvium est; nam *Suritæ*
ex *Neapolitano MS. Erocto* sine controversia
ex vulgata depravatum est: prius cum ex scrip-
tore, pessime habito, sit haustum, vereor ve-
hementer, ut tuto recipiatur. Utcunque ceci-
derit, *Etocetum* inveniunt in *Wail* prope *Litch-
field*, ubi vetusti operis rudera durare perhi-
bentur. WESS.

MANDVESSEDDVM M. P. VII.] *In Blandi-
niano M. P. XVI. In Neapolitano, M. P. XVI.
In Longoliani M. P. VI. & XVI. corrigitur.* SVR.

MANDVESSEDO.] *Membranaceus Cusa-
ni liber M. P. XIV., ceteri XVI.,* quæ & plu-
rium auctoritate & intervallo moti, quod *Etoce-
tum* & *Mancester* in agro Warwicensi, ea enim
Romanorum veterumque Britannorum *Man-
duesedum*, disjungit, revocavimus. Ninius, si
magis viri Jac. Vsserii Antiq. Eccl. Britan. C. 5.
conjecturæ sua veritas constet, *Cair Maunguid*
vel *Manchuid* appellat. WESS.

VENONIS.] Consentiant Britanni mansio-

nem hanc in *Cleycester* quærendam videri; quo
loco bini militares aggeres, hic & quo *Lindo*
Londinium pergebatur, se jungebant. Addit
Cl. Stukeleius Itin. Curios. p. 104. solum in hac
vicinia totius insulæ celsissimum esse, atque ex
eo quaquaversum fluvios è fontibus spargi.

WESS.

BENNAVENNA.] Vel *Bannaventa.* SIML.
BENNAVENNAM M. P. XVII.] *In Blandi-
niano auferendi casu Bannavenna M. P. XVII.
& in Neapolitano, Benaventa M. P. XVII. In li-
bris Longoliani Bannavennam, P. XVII. & Ben-
naventa corrigitur.* SVR.

BENNAVENNA.] *Banaventa* scriptus Cusa-
ni, quod propius adest a *Bannavento*, cui post-
modum suus erit locus. Sunt qui *Wedon*, quam
Vita S. Werburgæ C. 3. *Wedunam* vocat, esse
credant: alii ad amnem *Avon* quærun: prop-
tereaque aut *Benavona*, ut Stukeleius, aut *Pen-
navenna*, uti Galeus, emendant, quo caput
ejus fluvii notet: sed hæc meræ incertæque sunt
suspiciones; præsertim cum urbis situs in am-
biguo hæreat: nuper enim Britan. Romanæ
conditor L. IIL C. 2. locum illi & sedem prope
Davertry assignavit. WESS.

LA TORODO.] Vel *Lactodoro*, ut in se-
quentibus. SIML.

LACTODORVM M. P. XII.] *In Blandi-
niano Lactodoro M. P. XII. & in libris Lon-
goliani. In exemplari Neapol. Lactodoro M. P.
XII.* SVR.

LACTODORO.] *Pactodradi* Cusani liber.
Ego vulgatum probavero, quod clara Celtici
Britannique sermonis indicia præferat: alias
diximus, *dorum durumve* in compositione no-
minum, urbes pagosve notantium, indicio
esse, ad amnes vadaque accubare: tamen Th.
Galeus *Lactodoro* præoptat. De situ iterum di-
versa omnia. Plures *Stony-Stratford*, Britannia
Romana *Toucesster*, pro quo olim *Torcester* sive
Dorcester dixerint, esse perhibet, nec male pro
instituta ratione. WESS.

MA-

MAGIOVINTO.
DVROCOBRIVIS.
VEROLAMIO.
SVLLONIACIS.
LONDINIO.

M. P. XVII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. IX.
M. P. XII.
NO-

MAGIOVINTVM M. P. XVII.] In Blandiniano Magiovento M. P. XVII. & in Neapolitano Maginto M. P. XVII. libri Longoliani utramque lectionem proponunt.

MAGIOVINTO.] Hæc & superior ex Vanciano exulat: Cusani MS. Magnio M. P. XVII.; Maginto M. P. XVII. 12. Simlerus Basileæ vulgavit Magiovinio infra duobus locis habebis. Quæ nunc sit, in tanta opinantium discordia, ad finiendum difficile est. Camdeno primum *Dunstable*, dein *Ashwell* est visa: Galeo prior Camdeni placet sententia. Contra utrumque Britannia Romanæ scriptor venit, arbitratus mansiones esse loco motas atque hanc sequenti postponendam, licet MSS. alia omnia jubent.

DVROCOBRIVIS.] Infra Durocobrius. Herford erit ad viæ militaris diverticulum ex Th. Galei sententia: illic plures aquæ, quas & nomen complectitur, conflunt; alii ejus in *Redburna*, qua de Gul. Burtons Comment. p. 146., posituram reperiunt.

VEROLAMIVM M. P. XII.] In Blandiniano Verolamio M. P. XII. & in Neapolitano Velolamio M. P. XII. Longoliani libri Blandinianam lectionem adponunt, & Velovanio corrigunt. Ptolemæo in Catyechlanis, *Οδοδάνος*. Beda *Historia Ecclesiastica* libro primo cap. vii. passum fuisse Beatum Albinum die x. Kal. Jul. juxta civitatem Verolamium perhibet.

VEROLAMIO.] Velolamio Parisinus & Cusani MSS.; Tacito An. xiv. C. 33. municipium *Verolamium*; unde *Caer Municip. Ninio* dicitur in Antiq. Britan. Eccles. Vsserij C. 5. Fuit concordii omnium sententia proximæ S. Albani urbem, quæ ex ejus ruinis accrevit. Audi Westmonasteriensem: Quod civitas nomine censetur bisaria, hæc ratio: Ab alvo enim, qui Varlamæ dicitur, & ad orientalem civitatis plagam defluit, Varlamæcessaria: a via autem regia, quæ *Waringesfretre* nuncupatur, & ad pariem civitatis jacet occidentalem *Waringesfretre* nominatur. Adde quæ ex Actis S. Albani idem Vsserius C. 7.

p. 79. &c. excerptit. Caput *Verolamium* gentis *Caruellanorum* fuit: habes *Καρυδανὲς* in Dionis L. LX. p. 779.; habuit quoque Ptolemæus, licet pessime nunc *Καρυεχλάνος* vocentur: bonum vero factum, quod vir doctus Jurinus eos ex veteri lapide, cujus tale epigramma, asseruit:

CIVITATE CAT
VVELLAVN
ORVM. T. OIS
EDIO.

Vide Epitom. Act. Philosoph. tom. V. part. 2. p. 42., & cui correctiorem monumenti inscriptionem debemus, Jo. Horsley L. II. Britan. Rom. C. 3 §. 27.

SVLLONIACIS.] Vel *Sulloniaca*. SIML. SVLLONIACIM M. P. VIII.] In Blandiniano Sulloniæ M. P. VIII. & in Longoliani libris. At in exemplari Neapolitano M. P. x.

SVLLONIACIS.] Ita MSS. excerpta, M. P. x. in Cusani libro appositis. Sedem ejus plerique figunt ad *Brockley Hills*, ubi urnæ sepulchrales, numi & alia prisca vetustatis argumenta eruta perhibentur.

LONGID[NIO.] Vel *Londinio*, ita namque frequentius scribitur.

LONDINIVM M. P. XII.] In Blandiniano Londinio M. P. XII. & in Neapolitano Longidinio M. P. XII. & in Longoliani Londonio M. P. XII. In Taciti manuscripto exemplari libro xiii. C. 33. & in Aldini libris: At Suetonius mira constantia medios inter hostes Londinium perrexit; à Ptolemæo in Cantis *Λονδίνο*, cognomento quidem *Colonia* non insigni, sed copia negotiatorum, & comæatuum maxime celebre. Ammianus libro xx. C. 1. Ad *Rutupias*, sitas ex adverso desertur, petitque Londinium. Et libro xxvii. C. 8. tendensque ad Londinium vetus oppidum, quod Augustam posteritas adpellavit. Et libro xxviii. C. 3. ab Augusta profectus, quam veteres adpellavere *Lundinium*. Ea enim

noti-

NOVIOMAGO.
VAGNIACIS.
DVROBRIVIS.
DVROLEVO.
DVROVERNO.
AD PORTVM RITVPIS.

M. P. X.
M. P. XVIII.
M. P. VIII.
M. P. XIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
ITER

nominis scriptura diverſitas, in uno ejus hiſtorie volumine vulgato reperitur.

LONDINIO.] *Londunio Vaticanus, ceteri Longidinio, perperam. Huic nobiliſſimæ urbi, quod de Roma Martialis,*

Terrarum Dea, gentiumque Roma, Cui par eſt nihil, nihil ſecundum.

& quod de eadem Marcianus,

Ἀγορὰ τὴν καὶ τοὺς ἑὸς δικαστῆρας.

quæque alii in Athenas & Byzantium laudis prodigi congeſſerunt, rectiſſime convenire Guil. Burtonus, haud dubitando in metropolin ſtudio, proſitetur.

NOVIOMAGVM M. P. x.] *Ptolemaeo in Regnis, Cantiiſ finitimis, Νοβόμαγος.*

NOVIOMAGO.] *Marinus Tyrius Noviomagi hujus ſitum non recte finiverat, reprehensuſ propterea a Ptolemaeo L. I. Geograph. C. 15. Καὶ Λονδίνιον ἢ Βρετανίας Νοβόμαγος εἶπεν ἰσπανίῃσι μάλιστα ἰδὲ, βορροτικῇ αὐτῆς ἀλφειῇ καὶ κλισίῃσι διαφαίνει.* Cum Noviomagum Londinio Britannia M. P. LIX. dixiſſet australiorem, magis tamen ad Boream per climata removeret. Quantumvis autem Geographus certiorum illi locum ſignarit, necdum tamen citra controverſiam ſitus eſt: varii enim diverſis in locis quæſiverunt, quorum omnium diſcordes ſententias ex Burtoni Comentar. p. 176. & Britan. Rom. L. III. C. 2. petere licebit. Vulgatioꝝ ea eſt, quæ in Woodcote Noviomagi ſedem veſtigat. Wess.

VAGNIACIS.] *Vaticanus Bagniacis M. P. XVIII. Idem quod anteriori & huic evenit: eſt enim ejus poſitio multo incertiſſima. Th. Galeus numeros ad xx x. m. P. adaugens Maidſton eſſe jubet, nec diſſentit Camdenum ſecutus Burtonus. In Britannia Romana Northſteet ejus locum occupat.*

DVROBRIVM M. P. VIII.] *In Blandiniano Duroprovis M. P. VIII. & proximis duobus itineribus Durobrius, & Durobrius præ-*

fert idem exemplar. In exemplari Neapolitano Durobrius M. P. VIII. & paulo poſt, Dubobrius & in Longolianis libris Duropronis M. P. VIII. & ſequentibus itineribus Dubobrius, & Durobrius.

DVROBRIVIS.] *Durobrius Vaticanus & Cuſani MS.; alii Duroprovis: Ravennas L. V. C. 31. Durobrabis. Rocheſter, quam Durobrius in veteri quadam Charta appellatam ve vididiſſe Rob. Talbot apud Burtonum Comment. p. 179. teſtificatur.*

DVROLEVO.] *XII. M. P., quæ Surita expreſſit, a Vaticano & Pariſino probantur. xvi. ſunt in Lugdunenſi edito & Baſilienſi, e quo tamen & XIII. M. in aliis fuiſſe perſpicue videas. Lenham Camdenus atque alii interpretantur, tumque tranſpoſitiſ numeris, ut huic XII. ſequenti xvi. addantur, erit opus: Milton in Britannia Romana.*

DVROVARNO.] *Vel Droverno, vel Duroverno, Durarvenno. Ptolemaeus Darvernus: hodie Dover.*

DVROVERNUM M. P. xii.] *In Blandiniano Duroverno M. P. XII. & ſequentibus itineribus Duravenno, In Neapolitano Durarvenno M. P. XII. & infra Durarvenno. In Longolianis libris Duroverno M. P. XII. & infra Durarvenno. Id oppidum eſſe videtur, quod in Cantiiſ medium inter Londinium, & Rutupias, à Ptolemaeo Δαρβύων nominatur: nam vetuſtiſ interpres Darvernum vertit. Beda libro Eccleſiaſtica Hiſtoria II. cap. III. Civitatem Doroverni nominat, & à Cantio diſtare M. P. ferme XXIIII. ad Occidentem. Cantuariam eſſe in Cantio arbitrantur, qui res geſſas earum Provinciarum inveſtigaverunt.*

DVROVERNO.] *Duroverno eſt in pleriſque editis & ſcriptis. Ravennas L. V. C. 31. Duroverno Caniacorum. Beda L. I. Hiſt. Eccl. C. 25. Doroverneſem civitatem imperii totius metropolim, & C. 33. regiam civitatem appellat; quæ cum totius Anglorum ad Chriſtianam reli-*

ITER A LONDINIO AD PORTVM DVBRIS. M. P. LXVI.

DVROBRIVIS.

DVROVERNO.

AD PORTVM DVBRIS.

ITER A LONDINIO AD PORTVM LEMANIS. M. P.

DVROBRIVIS.

DVROVERNO.

AD PORTVM LEMANIS.

Sic. M. P. XXVII.

M. P. XXV.

M. P. XIII.

LXVIII. Sic.

M. P. XXVII.

M. P. XXV.

M. P. XVI.

ITER

religionem traducta gentis esset metropolis, nova etiam Ecclesia, in isto regno fundata, caput & metropolis constituta est. Vid. Guil. Beveregium in Cod. Canon. C. IV. §. 17. *Canterbury.*

AD PORTVM RITVPIS.] *Civitas, que dicitur Rutubi portus* Orofio L. I. C. 2. *Rutupia* Ammiano, quarum litus oſtreis abundasse,

— Rutupinoque edita fundo
Oſtea —

apud Juvenalem Satyr. IV. 148. clamant. *Rutupias* autem sive *Rutupias* numero multitudinis propterea appellabant, quod binæ hic essent arces, ad portum appositæ, quarum ad Septentrionem vergentem *Regulbium*, cujus nominis reliquæ in *Reculver* durant, Notitia Imp. Occid. nuncupat, ut Joan. Battey in Antiq. Rutupinis, ante hos xxxii. annos Oxonii vulgaris, condecescit. *Richborough.*

DVBOBRVS.] Superiore itinere *Durobrovis*, sequenti *Durobris*: idem enim locus indicari videtur, cum ubique par sit distantia a Doroverno.

DVROBRIVIS.] Plerique MSS. *Durobris* aut *Durobras*, vitio amanuensium; mox quoque *Duraverno* Oxoniensis liber & Vaticanus *Durabrueuo.*

ITER AD PORTVM DVBRIS.] Abest hoc iter a Parisino & Th. Galei MSS.; habent editi vetustiores & scripti Vaticanus, Oxoniensis & alii. Quare miror. Galeum id damnare & ab imperito aliquo assutum arbitrari.

AD PORTVM DVBRIS M. P. XIII.] *Hujus oppidi in Notitia Provinciarum sit mentio: nam sub dispositione Comitris litoris Saxonici, Præpositus militum Thungrianorum Dubris, recensetur.*

DVBRIS.] *Dover* esse situs & nominis conformatio indicant: notabit autem portus cognomen *duas rupes* seu *colles* in vetusto Britannorum sermone, si *Dwy* duo, *Bre* & *Bryn* in illo collis fuerit, ut a Th. Galeo edocemur: nam Guil. Somnerus, cujus nobis sententiam vir Reverendus Edmundus Gibson in *Nominum locorum explicatione*, Chron. Saxonico adiuncta, exposuit, in alia omnia abit.

A LONDINIO AD PORTVM.] *Limanis* M. P. LXVI. est in membranaceo Cusani MS., nec numeros improbat Parisinus.

DVROVERNO.] *Duraverno* M. P. XV. MS. Cusani.

PORTVM LEMANIS.] Forte *portus novus* Ptolemaei.

AD PORTVM LEMANIS M. P. XVI.] *In eadem Notitia sub dispositione Comitris ejusdem Præpositus numeri Turnacensium Lemannis, & in vetusto item exemplari.*

AD PORT. LEMANIS.] In vita S. Cadroës, quæ VI. Martis magni operis Sanctorum Act. edita est, C. 2. *In portum usque, qui LEMEN dicitur, deduxit.* Fuisse videtur ad ostium amnis ejusdem cognominis: habet enim Ravennas L. V. C. 31. inter Britannia fluvios *Lemanam*, referturque in Chron. Saxon. An. 1000 cccxiii. appulsos esse Danos ad ostium *Limenæ, Limine mund*, cum ccl. navibus: esse autem illud ostium circa orientalem Cantii partem, ad orientem magnæ ejus silvæ, quæ *Andred* appelletur, atque ex illa fluvium decurrere. Quoniam vero ejus amnis æveus dudum evanuit, dubius ejus portus ac disputationibus obnoxius est: plerisque *Lime* circa *Wesl Hyth* veteris nominis reliquias ferre videretur, sed invito doctissimo Somnero;

O o o

qui

ITER A LONDINIO LVGVVALLIO AD VALLVM. M. P.
CCCCXLIII. Sic.

CAESAROMAGO.

COLONIA.

VILLA FAVSTINI.

ICIANOS.

CAMBORICO.

DVROLIPONTE.

M. P. XXVIII.

M. P. XXIII.

M. P. XXXV.

M. P. XVIII.

M. P. XXXV.

M. P. XXV.

DV.

qui longo verborum ambitu in *Nominum locorum explicatione* Reverendi Gibsoni non alium portus fuisse locum atque eum, quem *New-Romney* vocitant, vincere conatur. Ceterum *Lemavio* est in Peutingeriorum Tabula, & *Ad pontem Lemani*, vitio operam, in *Suritae* seu *Schotti* editione, quam supine admodum P. Bertius fecutus est.

Wess.

LVGVVALLVM AD VALLVM.] *A Londinio hoc iter Luguwallum duci Vallum versus indicatur: supra enim à Vallo Luguwallum diverticulo Castrorum exploratorum xxxiii. m. p. designantur.*

Svr.

LVGVVALLVM AD VALLVM.] *Supra ad vallum Luguwallio non ascribatur, quæ causa fuisse videtur, quam ob rem Th. Galeus duplex hoc cognomine oppidum in Britannia fuisse suspicaretur, quorum alterum a vallo paullo abesset, alterum assideret. Sed cum ad credendum sit difficile, in spatio non bene magno ejusdem nominis binas fuisse urbes, accesserim Britanniae Romanae scriptori L. I. C. 7. eandem ac superiorem arbitrato: dici autem ad vallum, quod in ejus vicinia esset posita.*

Wess.

CAESAROMAGO.] *Tabula Baromaci, librazii peccato, ut M. Vellserus monuit. Simili nomine in Galliis urbem videmus, a Caesare haud dubie appellatam: hanc fuisse volunt ubi Chelmsford aut certe quo loco Wristle conspicitur.*

Wess.

COLONIAM M. P. xxxiii.] *Ptolemaeo in Damniis Κολωνία, quæ haud scio, an huic mansioni sit attribuenda.*

Svr.

COLONIA.] *Arelatenfī Concilio An. cccxiv. præter alios è Britannis adfuisse fertur Adelphus Episcopus de civitate Colonia Londinensium. Jac. Vferius Antiq. Britan. C. 5 & 8. eam Coloniā huc refert, & Colchesteriam esse opinatur, quam Ninius in Catalogo Urbium*

Britan. *Cair Colun* five *Colon*, i. e. *civitas Colonia*, vocet. Posterius citra dubium est; est enim urbs ea ad flumen *Colne* apposita, atque ab eodem id nominis sortita: at quare tandem *Colonia Londinensium*? cujus si qua ratio tituli posset reddi, equidem magni viri sententiae ad stipularer. Jam vero in diversa abeunt harum rerum periti; Seldenus in *Origin. Alexandrin.* p. 118. Concilii subscriptionem vitii arguit, proque *Londinensium Colonia* *Camalodunensium*, quæ sane celebris, substituit: Galeus vero *Coloniā Londi* pro *Lindi*, quam urbem coloniae juri bus & dignitate fuisse auctam è Ravennate discimus, amplectitur. Nos in re adeo incerta atque dubia amplius habemus, illis accedentes, qui *Coloniā*, de qua agimus, *Colchester* esse jubent: nam quamvis *Camalodunum* coloniis fuerit adscripta, difficulter impenetrabis, ut *coloniā* simpliciter hoc loco dici credamus. Ceterum *Κολωνία* *Ptolemaei*, qua de *Surita*, alia est & longissime hinc remota.

Wess.

VILLA FAVSTINI.] *Faufstini villam Bajanam festivo carmine Martialis L. III. Epig. 58 descripsit. Potuit idem, quis enim eruditissimo Th. Galeo id negaverit? in Britannia aliam habere. Nunc Edmunsbury aut Dunmow, ut in Britannia Romana, erit. Lugduni & Basileae M. P. xxxv. apposuerunt.*

Wess.

ICIANOS.] *Hæc & quæ sequitur ex Vaticano exulat. Forte ab Icanis, quorum regina Baudicea æternum sibi nomen ingentibus ausis condidit, loco nomen venit. Ichburrow R. Talbotus & cum eo plures, nominis quadam similitudine impulsī, nunc dici credunt. Chæsteford Britan Roman.*

Wess.

CAMBORICVM M. P. xxxv.] *In Blandiniano, & Neapolitano Camborico M. P. xxxv. In Longolianis libris Camboriturum M. P. xxxv.*

Svr.

CAM.

DVROBRIVAS.
CAVSENNIS.
LINDO.
SEGELOCI.
DANO.
LEGEOLIO.
EBVRACO.

M. P. XXXV.
M. P. XXX.
M. P. XXVI.
M. P. XIII.
M. P. XXI.
M. P. XVI.
M. P. XXI.
ISV.

CAMBORICO.] Notat hoc vocabulum *Cami trajectum*, si Camdenus, Burtonus, Galeus atque alii non fallunt: *Camus* autem Cantabrigiam alluit; quæ causa est, quare plures *Camboricum* a Cantabrigia haud distinguant: tamen Britannia Roman. Scriptor L. III. C. 2. locorum intervalla cum cura dimensus *Ichlingham*, ubi *Cami* quoque *trajectus* fuit, esse jubet.

WESS.

DVROLIPONTE.] *Huntingtonia* aut *Godmanchesiria* plures hanc mansionem quæsi-
verunt, prout etiam ad nomen corrigendum; Camdenus *Durofiponte*, ut *pontem* notet *aque Ouse*, Galeus *Durofiponte* corrigit, ac si a lepra, quam Britannos *Oliphanti* vocasse ait, venerit: esse enim ad oppidum *Godmanchesir* fontem ad lepram eluendam efficacissimum. Sed hæc a MSS. damnantur, & multa ponunt, quæ testibus probanda fuerant: unde enim edocebimur, oppidum primitus *Gormanchesir* a *Gormes*, quo lepram vitiliginemque significabant, fuisse dictum? unde veteres Britannos Romanorum ævo eum morbum *Oliphanti* appellasse? unde denique hanc mansionem inibi fuisse? certe Britan. Roman. eruditus auctor *Durofiponte* Cantabrigia collocat. Cusani MS. M. P. XVIII. annectit.

WESS.

DVROBRIVAS.] *Dornesford* Camdeno, qui manifesta ibi urbis disiectæ ac prostratæ vestigia vidit: Galeo *Brig Casterton*, sed v. m. p. ab intervallo decisis, in Romana vero Britan. situs illi signatur circa *Caister*. Aliam simili titulo suo habuimus loco.

WESS.

CAVSENNIS.] *Gaufennis* Simlerus Basileæ expressit, quod nusquam invenimus. *Gefennis* aut *Gawvennis* Galeus emendat, quo *Nottingham*, in excellenti rupe locatum, esse queat; *Cevennas* enim & *Gawvennis* montium iuga veteri Britanorum dialecto norasse pariter ac Celta: mihi, cum de mansionis situ res nondum sit finita, nihil mutandum videtur;

auctor enim Britannia Romanæ L. III. C. 2. *Ancafter* esse ait, atque huic quidem M. P. XXXVI., sequenti XX. contribuit; quo facto accuratissime distantiam suis locis respondere.

WESS.

LINDVM M. P. XXVI.] *Ptolemaeo* in *Damniis*, *Alidu* & alterum in *Coritavis*.

SVR.

LINDO.] *Ravennas Lindum Coloniam* L. V. C. 31. vocat, præbetque occasionem haud in-
eleganti Thom. Galei conjectura, qua in *Arelatenfis* Concilii subscriptione pro *Colonia Londinensium* hanc substituit. *Civitas Lindocolina* Bedæ L. II. Hist. Eccl. C. 16. Nunc *Lincoln*, agri *Lincolniensis* oppidum primum, *Lindi* reliquias servat.

WESS.

SEGELOCIM M. P. XIII.] In *Blandiniano* Segeloci M. P. XIII. & in *Neapolitano* Segiloci M. P. XIII. & XXIII. corrigitur: & infra in eisdem Agelocum nominat.

SVR.

SEGELOCI.] *Ageloco* infra. *Littleborough* ut esse putetur distantia facit; ubi Th. Galeus utnam è rubra argilla & numum Domitiani facie inscriptum offendisse se perhibet.

WESS.

DANVM M. P. XXI.] Apud *Ptolemaum* in *Durotrigibus*, *Δάνας*, scilicet pro *Δάνας*; nam auctor *Notitiæ Provinciarum* huic mansioni nomini ad-
sentit: legitur enim sub Duce *Britanniarum* *Præfectus Equitum Crispianorum* Dano.

SVR.

DANO.] *Ninius Cair Daun* in Antiq. Britan. *Vsser* C. 5.; hodie omnium consensu *Danaster* live *Donaster*.

WESS.

LEGEOLIVM M. P. XVI.] In *Blandiniano* *Legelio* M. P. XVI. & in *Neapolitano* *Legelio* M. P. XV. In *Longoliano* *Legelio* M. P. XVI. & XXV. corrigitur, & infra in eisdem *Lagecium* cognominatur.

SVR.

LEGEOLIO.] Alias *Lagerium* in itinere ab *Eburaco* *Londinium*.

SMIL.

LEGEOLIO.] Cusani & *Parifinus* MSS. M. P. XV. a Dano separant. *Castlesford*, ubi magna numerorum scrutorumque copia eruitur.

WESS.

ISVBRIGANTVM.

CATARACTONI.

LAVATRIS.

VERTERIS.

BROCAVO.

LVGVVALLIO.

ITER A LONDINIO LINDO.

VEROLAMI.

DVROCOBRIVIS.

MAGIOVINIO.

LACTODORO.

M. P. XVII.

M. P. XXIII.

M. P. XVIII.

M. P. XIII.

M. P. XX.

M. P. XXII.

M. P. CLVI. Sic.

M. P. XXI.

M. P. XII.

M. P. XII.

M. P. XVI.

ISAN-

ISVRIBRIGANTVM.] *Isurium Brigantum* Ptolemaeus.

SIML.

ISVBRIGANTVM M. P. XVII.] *In Blandiniano* Ifubrigantum M. P. XVII. & *in Neapolitano* Ifubrigantium M. P. XVI. *Longoliani libri* Blandiniani lectionem praferunt, & XXVI. corrigitur.

SVR.

ISVRIBRIGANTVM.] Decurtate pro *Isurio Brigantum*, ut alias diximus.

WESS.

CATARACTONI.] *Caraetoni* Cusani & Parisiensis MSS.

WESS.

LAVATRIX.] Superius *Lavatris*. Idem *Liber* Notit.

SIML.

BROCAVO.] *Liber* Notitiar. *Brocavicum*.

SIML.

BROCAVO.] *Brocovo* Lugduni & Basileae vulgarent, MSS. non probantibus. *Brougham Castle* ut nominis ita & situs vestigia retinet.

WESS.

VEROLAMVM M. P. XXI.] *In Blandiniano* Verolami M. P. XXI. & postea Virolamo: & item *in libris Longolianis*. *In Neapolitano* Verolami, & Verolamo.

SVR.

DVROCOBRIVIS.] Hoc ex *Oxonienſi* libro recipimus. *Noſtri Durocobrius* & *Durocobrias*, uti *Vaticanus*.

WESS.

MAGIOVINNIO.] Supra *Magintio*. *Liber* Notit. *Magis*.

SIML.

ISANAVANTIA.] Vel *Isannavaria*.

SIML.

ISANNAVATIA M. P. XII.] *Praferunt Blandinianum exemplar, & Longoliani libri*. *In Neapolitano* Isanavantia M. P. XII.

SVR.

ISANNAVATIA.] *Vaticanus* *Isannautia*, *Cusani Isannavantia*, alii *Isanavenna*, mirum est in vitia haec conjurasse librarios: posterius

propius a *Bennavenna*, quod mansionis verum cognomen est, abest.

WESS.

TRIPONTIVM M. P. XXII.] *Ptolemaeo* in *Selgovis* Τριπόντιον. quod haud scio, an ad hunc pertineat mansionem.

SVR.

TRIPONTIO.] Huc referunt in *Theſauro* inscriptionum *Gruteriano* p. XCIII. 5., nihil diffidente *Th. Galeo*,

NYMPHIS
N. BRITTON.
TRIPVTIEN.
SVB. CVRA
M. VLP
M. ALCHI
P. LEG. XXII
PR. PF.

numerum enim *Brittonum Triputienſem*, seu *Tripontienſem* potius, indicari cenſent, haud scio, an injuria. *Dowbridge* prope *Liſburne* ex *Galei* ſententia erit, quam vir eruditus in *Britannia Romana* deſerit, & *Bugby* nunc dici pertendit. Τριπόντιον *Ptolemaei*, quod in *Selgovis* erat, longe hinc diſſitum fuit.

WESS.

RATIS.] *Ptolemaeo* Ράτα & in *Palatino* MS. Ρατά, unde Ράτα recte formaveris. Creditur id nominis indepta, quod paſſim hoc in tractu

Neglectis urenda filix innascitur agris:

Celtico enim ſermone Ράτα ſilicem, ex quo *Britanni Rhedyn*, adſignificabat, *Dioſcoride* auctore L. IV. C. 18. Nunc *Leiceſter*, ubi vetuſti operis & *Romanis* lateribus compaſti parietina viſuntur. Vid. *Th. Galeum* *Coment.* p. 100. *Ratas* *Pariſinus* & *Simlerus*.

WESS.

VERO.

ISANNAVATIA.

TRIPONTIO.

VENNONIS.

RATIS

VEROMETO.

MARGIDVNO.

AD PONTEM.

CROCOCALANO.

LINDO.

ITER A REGNO LONDINIO.

M. P. XII.

M. P. XII.

M. P. VIII.

M. P. XII.

M. P. XIII.

M. P. XIII.

M. P. VII.

M. P. VII.

M. P. XII.

M. P. XCVI. Sic.

CLAV-

VEROMETO.] Vel Vernemeto. SIML.
VEROMETVM M. P. XIII.] In manu-
scriptis, & Longolianis Verometo M. P. XIII.
& infra in eisdem Vernemeto. SVR.

VEROMETO.] Infra Vernemeto, quod, si
altero fuerit verius, Venantii Fortunati L. I.
Carm. 9. verbis explicari poterit:

Nomine Vernemetis voluit vocitare vetustas,
Quod quasi sanum ingens Gallia lingua refert.

At in dubio est: Th. Galeus *Guern* Britannis
alium notasse observat; hinc *Vernemetum*, ut a
dumis dumeisum videri formatum: prorsus ac
si veteres Britanni sui sermonis vocabula ad
Romanam consuetudinem ordinassent. Positio
Verometi seu *Vernemeti* in Romana Britannia
circa Willoughby fuisse dicitur: alii *Barrow* præop-
tant. WESS.

MARGIDVNVM M. P. XIII.] Margiduni
infra sit mentio, & Mariduni. SVR.

MARGIDVNO.] A *marga*, qua in Britan-
nia aeros laticasse ex Plinio L. XVII. N. H.
C. 6. & aliunde novimus, ac *duno* nomen loco
venit. Fuit, si Britan. Rom. scriptorem sequa-
ris, non multum ab *East Bridgefort*: nam alii
aliter. WESS.

AD PONTEM.] Hic in Libro Notit. *Aelii*
pons vocatur. SIML.

AD PONTEM.] *Pons Aelii*, de quo Jos.
Simlerus, ad *vallis* lineam fuit, ut ex Occid.
Imp. Notitia liquet, esseque adeo longe longe-
que hinc remotus. *Southwell* in hujus mansionis
loco ab erudito Britan. Rom. scriptore collo-

catur: Th. Galeo visa est *East Bridgefort*.
WESS.

CROCOLANA.] Vel *Crorolana*. SIML.
CROCOCALANVM M. P. VII.] In ma-
nuscriptis, & Longolianis Crococalani, & infra
Crococalano: & à Lindo ad eam mansionem
XIII. M. P. adjiciuntur. SVR.

CROCOCALANO.] *Croc*, *Croco*, *Crocar*
variorum apud Britannos fluviorum, ut Th.
Galeus recte commonefecit, sunt nomina: un-
de a vero non abhorret, ex ejusmodi olim ri-
vo mansioni nomen factum. Nunc *Collingham*,
aut *Brugh* non longe inde. WESS.

ITER A REGNO LONDINIVM.] Regni
oppidi mentionem fieri non reperi. At regionis Reg-
norum, qui Atrebatibus & Cantis finitimi erant,
Ptolemaeus meminit: quorum urbs erat Novio-
magus, cujus supra sit hoc Itinerarii mentio: quam
urbem hoc itinere intelligi arbitror. SVR.

ITER A REGNO LONDVNIO M. P.
CXV.] Ita Vaticanus & Lugdunensis editus:
ceteri P. M. XCVI. Urbem hanc in Regnis &
gentis caput fuisse recte dixeris. Vulgo *Ring-
wood*, nominis quadam conformatione impul-
si, nostra tempestate appellari censent; sed
cum nec via militaris eo pergat, & Romanae
magnitudinis nulla ibi argumenta conspician-
tur, non sine certa ratione hanc opinionem
Britan. Roman. auctor missam fecit. Fuit qui-
dem *Ringwood* in Regnis, nec aliud tamen ac
silvam Regnorum notat. Itaque *Chichester* ob ag-
gerem militarem & distantiam cum eodem
docto viro statuamus: quod oppidum Romana
olim statione insignitum fuisse, lapis, ante hos
x. annos ibidem repertus, indicio esse poterit;
inerat illi:

CLAUSENTVM.
VENTA BELGARVM.
CALLEVA ATREBATVM.
PONTIBVS.
LONDINIO.

ITER AB EBVRACO LONDINIVM. M. P. CCXXVII. Sic.
LAGECIO. M. P. XXI.
DANO. M. P. XVI.
AGELOCO. M. P. XXI.
LINDO. M. P. XIII.
CROCOCALANO. M. P. XIII.
MAR-

NEPTVNO. ET. MINERVÆ
PRO. SALVTE. DOMVS. DIVINÆ
AVCTORITATE Tib. CLAYD.
COGIDVBNL R. LEGA. AVG. IN. BRIT.
COLLEGIYM. FABROR. et. QVL. IN. EO
Honorati D. S. D. DONANTE AREAM
PUDENTE. PVDENTINI. FIL.

Ita inscriptionem vir eruditissimus Rog. Galeus explevit, referendam arbitratus ad *Cogidunum regem*, de quo Tacitus Vit. Agricola C. 14.; at regem Legatum quoque Augusti in provincia fuisse, & simile usquam esse exemplum, merito dubitavit Jo. Wardus: præterea *DOMVS DIVINA*, quam monumenta ante Antoninorum ætatem ignorare, recte animadvertit Galeus, ad seriora tempora nos ducit. Mihi, vetat enim notarum angustia longiorem sermonem, *Claudius ille Gidubnus* sive *Cogidubnus* provincialis, civitate donatus, aut libertinus fuisse videtur, & quidem domo *Regnus*, atque adeo ex hac ipsa civitate: solitariam literam R., quæ Claudii hujus cognomini additur, si id notare velis, ut ego posse putem, reliqua sine difficultate decurrent.

WESS. CLAUSENTVM.] Intervallum ducit ad *Old Southampton*, ubi multa casæ vetustatis indicia durare doctissimus Stukeleius Itin. Curios. p. 185. testis est.

WESS. VENTAM BELGARVM M. P. x.] In hoc Itinerario trium hujus nominis oppidorum fit mentio, & item apud Ptolemaum duplicis Ventæ, cui de hac in Belgis, qui Dobunis sunt finitimi, Océ-
to.

SVR. VENTA BELGARVM.] Cur *Belga* inter Britannos & *Atrebat*es memorentur, Cæsar

Coment. B. Gal. V. C. 12. docebit. *Britannie pars interior ab iis incolitur, qui, præda ac belli inferendi causa, ex Belgis transierant, qui omnes fere iis nominibus civitatum appellantur, quibus orti ex civitatibus eo pervenerunt, & bello illato ibi remanserunt, atque agros colere cæperunt: Ex Belgis ait, sic enim cum Jo. Davisio lego: neque enim ex Belgio tantum, sed & illi, qui Belgis erant contributi, ut Atrebatæ & alii, in Britanniam concesserunt. Horum vero Belgarum caput Venta fuit, nunc Winchester, cujus episcopum Wentanum, sicuti urbem Wentam, Osbernus in Vita S. Elphegi C. 2. atque alii appellant.* WESS.

SVR. CALLEVAM ATREBATVM M. P. xxxii.] In manuscriptis, & Longolianis Galleua, & infra eodem consensu Calleva. De Atrebatibus Britannicis populis fit à Ptolemaeo mentio: & corruptè in recentioribus Græcis libris, & in Latinum versis, eorum urbs nominatur Ναλκῆα, pro Καλῆα: nam à vetusto interprete Calleva vertitur non Nalcua.

SVR. CALLEVA ATREBATVM.] Galleua M. P. XXII Lugdunenſis editus; Galleua Vaticanus atque alii. Infra Calleva: Ravennas L. V. C. 1. Calleva Atrebatum. De situ, ut solet, lis intercedit. Thom. Galeus numeris in xxxvi. mutatis Henly esse ait, cujus urbis pars Ancasle nominetur: itaque in Ptolemaeo, quem Surtia recte emendavit, Ἀγκλῆα vel Ἀνκελῆα scribi debere; cui ego assentiri non possum. Ancasle ex castello quid trahit, & cum Ptolemaei Καλῆα nihil habet commune: quin, si Ptolemaeus ad eam formam est fingendus, utique & Itinerarium, cujus tamen MSS. aliorum ducunt. Mihi vero simillima videtur viri docti L.

III.

MARGIDVNO.
VERNEMETO.
RATIS.
VENNONIS.
BANNAVANTO.
MAGIOVINIO.
DVROCOBRIVIS.
VEROLAMIO.
LONDINIO.

M. P. XIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XVIII.
M. P. XXVIII.
M. P. XII.
M. P. XII.
M. P. XXI.
M. P. Sic.
CXXVIII. SI-

ITER A VENTA ICENORVM LONDINIO.

III. Brit. Rom. C. 2. p. 458. Sententia, qua *Calleva* est *Silchester*: eo intervallum hujus & aliorum itinerum accurate ducit; ibidem Romanorum manifesta in numis, munimentis aliisque rebus vestigia durant.

PONTIBVS.] *Pontibus* his *Tamefis* circa *Old Windsor* junctus fuit, sicuti ex M. P. distantia colligitur.

ITER AB EBURACO LONDINIVM.] In *Blandiniano*, Iter ab *Vburaco*: & in *Neapol.* ab *Eburaco*. *Longoliani* *Blandinianam* lectionem præferunt, & *Eburaco* corrigunt.

ITER AB EBVRACO.] *Vaticanus* mendoſe ab *Erruraco*, unde editi *Lugdunensis* a *Berruraco* proxime abest.

AGELOCO.] Vel *Sogeloco*.

AGELOCO.] *Sibilantem* literam aut promiscuus usus aut libratorum fœcordia vocis principio abstulit: ceteroqui inſtitutum non est, ut vocabulis modo, adſit modo deficiat. Ita *Almydeſſum* & *Salmýdeſſum*, *Accaſenam* & *Saccaſenam*, *Epoſſum* *Sepoſſum*, *Agalaſſum* *Sagalaſſum*, aliaque ejus generis diſperſe ſuis locis vidimus: ſic pro *Alpius* *Lycophron* *Ale-*
xand. X. 1361.

Καὶ Σαλπίων βεβῶσεν ὑψηλὸν πᾶν.

CROCOCALANO.] *Cuſani* MS. *Crococalano* M. P. XIV.; *Vaticanus* *Crococalono*. Mox *Margitudo* idem *Cuſani* liber, quæ deſicit in *Lugdunenſi*.

MARGIDVNVN M. P. XIII.] In *Blandiniano* deſſi hæc maſſio, quæ ideo aſterifcis ſignatur; ſupra *Margiduni* ſit mentio. In *Neapolitano* *Margitudis* M. P. XIII., & item in libris *Longoliani*.

BANNAVANTVM M. P. XVIII.] In *Blandiniano* *Bannavanto* M. P. XVIII., & in *Neapol.* *Bennavento* M. P. XVIII., & item in libris *Longoliani*.

BANNAVANTO.] *Parifinus* *Bennavento*, quod ad *Beneventum* accedit proxime. Supra *Bennavenna*, *Iſanavatia*, ubi de reliquis itidem actum eſt.

ITER A VENTA ICENORVM.] *Manuſcripta* & *Longoliani* libri *Icenorum*. Supra *Ventæ* *Belgarum* mentio facta eſt, cujus & *Ptolemæus* meminit; altera *Icenorum* hoc *Itinerario* nominatur, & à *Ptolemæo* ſecunda *Venta* *Simenorum* urbs conſtituitur, qui forte *Ixvoi* ſunt, non *Σιδποι*, cum ſatis conſet præpotentem *Icenorum* nationem fuiſſe. *Tacitus* libro XII. C. 31. quod primi *Iceni* abnuere, valida gens, nec præliis conculſa, quia ſocietatem noſtram volentes acceſſerant. Et paulo poſt: Ceterum clade *Icenorum* compoſiti, qui bellum inter & pacem dubitabant. Nec credibile fuerit, cum ejus gentis à *Tacito*, & *Antonino* mentio ſit facta, à *Ptolemæo* fuiſſe prætermiſſam; qui tam ſingillatim regionum, urbium, oppidorum, fluminum, portum, æſtuariorum, ac promuntoriorum *Britanniæ* mentionem fecerit.

A VENTA ICENORVM.] *Membranceus* *Cuſani* codex *Iter a Venta Icenorum* M. P. CXXXVII.; *Vaticanus* *Ventacinorum*, cui *Ravennatis* *Venta Cenorum* non multum eſt diſſimilis. Nunc *Cæſar* ad amnem *Wentſar*, in quo *Venta* veſtigia videas, non longe a *Norwich*. *Ptolemæi* *Σιδποι* in *Ιεβες* eſſe mutandos, recte *H. Surita* conſecit: *Palatinus* codex ſuſpicionem adſcribat, *Ιιδποι* ſcribens.

WESS.
SITO.

SITOMAGO.
COMBRETONIO.
AD ANSAM.
CAMVLODVNO.
CANONIO.
CAESAROMAGO.
DVROLITO.
LONDINIO.

M. P. XXXII.
M. P. XXII.
M. P. XV.
M. P. VI.
M. P. VIII.
M. P. XII.
M. P. XVI.
M. P. XV.
ITER

SITOMAGVM M. P. XXXII.] In Blandiniano Sitomago M. P. XXXII. & in Neapolitano Sitomago M. P. XXXII. Longoliani libri Blandiniani lectionem præferunt, & Sitimago corrigitur. SVR.

SITOMAGO.] Situmago M. P. XXXIII. schædæ Parisienses: Basileæ Lugduniquæ una millia summæ abstulerunt. Tabula Sinomagi. Wulpit. WESS.

COMBRETOVIO.] Vel Combretonio. SIML. CAMBRETOVIVM M. P. XXII.] In Blandiniano Combretovio M. P. XXII. & in Neapolitano Compretovio M. P. XXII. In libris Longoliani Combretonio M. P. XXII. SVR.

COMBRETONIO.] Excerpta MSS. Combretovio aut Compretovio. Intervallum incidit in Streisford ad fluvium Breton, qui vocabuli partem facit, & Combretonium præstare ostendit: Tabula Convvetroni idem postulat. WESS.

AD ANSAM.] Sic quoque Tabula: tamen ad Panſam Th. Galeus emendat, quod in hac vicinia fluvius Pant, qui Panſa olim fuerit, decurrat. Wil. Burtonus Comment. p. 232. ad Arcam malebat, ob arcam sepulchralem, COCCILLI M. inscriptam, & heic loci repetam. Mihi neutro opus videtur, cum a signo, ut pluribus in hoc libello, mansioni nomen venire potuerit. Witham esse volunt, aut Barklow, quæ Galei sententia. WESS.

CAMVLODVNO.] Candodinio Cusani MS., sed perperam: Camuloduno M. P. v. a præcedereti Tabula: Ravennas L. V. C. 31. Camulodulo Colonia. Hæc celebris est colonia, quam Baudicea, odio Romanorum, haud sane injusto, excindere aggressa est. CENSITOR CIVIVM ROMANORVM COLONLAE VICTRICENSIS QVAE EST IN BRITANNIA CAMALODVNI est in Theſ. lapide p. ccccxxxix. 5. Nunc Maldon post egregii rerum Britannicarum exploratoris Guil. Cam-

deni disputationem plerique dici censent, & nominis similitudine & loci positura impulsit: tamen Th. Galeus Walden mavult. Vide L. III. Brit. Rom. C. 2. p. 446. WESS.

CANONIO.] Canonio M. P. VIII. Peutingiorum Tabula. Multifariam pro diversa quisque instituti ratione sedem ejus quaerunt. Camdenus in Chelmsford, Galeus in Canſeld, Britan. Roman. auctor ubi Farnbridge.

Tantum evi longinqua valet mutare vetustas, ut ipsa urbium mansionumque, celebriorum ante, rudera vix certo reperias! WESS.

DVROLITO.] Monuit Camdenus ultimam vocabuli partem Leam innuere, atque adeo aquam fluminis Leae. Itaque Dorolito fuisse, ubi Leiton aut Leiton Stone v. M. P. a Londinio conspicitur. Quare opus est, ut cum Th. Galeo huic M. P. xxvi., sequenti v. addamus, quo distantia conveniat. WESS.

ITER A CLANOVENTA.] Habet Blandinianum, & in Neapolitano Clamoventa. In Longoliani libris Blandiniani lectio præfertur, & Clamoventa corrigitur. In Notitia Provinciarum sub dispositione Ducis Britanniarum, Tribunus Cohortis primæ Morinorum Glamibanta recensetur, in vulgatis, & in vetusto exemplari, Glamibanta: ac forſe Clamoventa legendum erat. SVR.

ITER A CLANOVENTA.] Sic nostri: Glanoventa Th. Galeus, Simlerus Clamoventa publicavit. Parit autem haud parum difficultatis hoc iter, quoniam ejus caput obscurius est, & complures mansiones, vix alibi obvias, complectitur: Galeus adeo ad id offendit, ut ab imperito aliquo ceteris annexum fuisse suspicaretur; quem tamen meritissimo cum MSS. retineant, eruditus Britannicæ Romanæ scriptor L. III. C. 2. sequendum negavit. Legam ejus vestigia, & mansiones, cum cura ab eo vestigatas, signabo. Hæc Lanchester in Durhamensi di.

ITER A CLANOVENTA MEDIOLANO.
GALAVA.
ALONE.
GALACVM.
BREMETONACI.

M. P. CL. Sic.
M. P. XVIII.
M. P. XII.
M. P. XIX.
M. P. XXVII.
COC-

fi ditioe est, loco commodo & munito posita.

WESS. GALAVAM M. P. XVIII.] *In manuscriptis & Longolianis libris Galava legitur, cum Calleva supra & sequentibus itineribus, exemplarium consensu sit mentio.*

SVR. GALAVA.] Ita omnes, quos noverim: tamen Gallana Camdenus: *Old town* erit, si numeros X. M. P. auxeris, ad *Alonwater*. WESS. ALONE.] Ptolemaeus *Alauna*; Liber Notit.

SIML. ALONEM M. P. XII.] *Manuscripta, & Longoliani libri Alone M. P. XII. Fortè id oppidum est, cujus auctor Notitiæ Provinciarum meminit: nam Trib. cohortis III Nerviorum Alione recensetur.*

SVR. ALONE.] Ptolemaei *Alauna*, quæ in Damnis erat, in Scotia est quaerenda finibus. Notitiæ Imp. Occid. *Alione* huc pertinet, estque magno omnium consensu *Whitley Castle*, ubi lapis erutus, qui cohortem III. Nerviorum, quam Notitia heic locat, in scriptam habuit. Epigramma hoc est:

IMP. CAES. LV. . . . .
BICI ADIA . . . . .
MAX. FIL. DIVI. ANTONINI.
SARM. NEP. DIVI. ANTONINI. PRON.
DIVI. HADR. AENEP. DIVI. TRAIAN.
PARTH. ET. DIVI. NERVAE. ADNEP.
M. AVR. ANTONINO. PIO
FEL. AVG. . . . .
TR. POT. X. IMP. . COS. IIII. P. P.
PRO. PIETATE. AED. E. VOTO
COMMVNI CVRANTE
LEG. AVG.
COH. III. NERVIO
RYM G. R. POS.

Apertum est, ad Caracallum pertinere ejusque majestati esse sacratum: quæ deficiunt, in his rebus callentes facile explebunt; & nuper egre-

gie in Britannia Roman. L. II. C. 5, §. 113: curata res est. Id improbavero, quod pro *DIVI TRAIANI PARTH. ET. DIVI NERVAE ADNEPOTE*, qui solennis Caracalli in literatis lapidibus, ut Theop. p. cclxix. cclxxi. & in Gudian. Inscript. p. xci. 8., titulus est, emendetur *DIVI TRAIAN. PARTH., FIL. DIVI NERVAE, ADNEPOT.* Debuerat sane Caracallus *Traiani adnepos, Nervæque trinepos*, si Jurisconsultorum responsis obtemperare voluissent, appellari: cum tamen nusquam id fiat, forte non injuria colligas, *trinepos* vocabulum, et si juris peritis tritum atque usitatum, nondum in publicum usum & monumenta fuisse receptum. Mecum sentit, quod nunc video & lætor, Jo. Wardus in Epist. p. 350. WESS. GALACVM.] Ptolemaeo *Calagum Brigantum*, SIML.

GALLACVM M. P. XVIII.] *Præferunt manuscripta: & libri Longoliani Gallacum M. P. XVIII. Ptolemaeo inter urbes Brigantum Κάλατος fortè ad hanc mansionem pertinet.* SVR. GALLACVM.] Rectè Κάλατος, pro quo & Κάλατος legitur, Ptolemaei huc refertur. Camdeno eumque secutis est *Whillep Castle*, quod quia numeri non ferunt, utpote amplius spatium desiderantes, in Brit. Roman. mansionis situs in *Appleby* figitur. Vaticanus M. P. VIII. WESS.

BREMETONACIM M. P. XXVII.] *In Blaudiniano Bremetonaci M. P. XXVII. & in Neapolitano Bremetonti M. P. XXVII. In Longolianis Bremetonaci M. P. XXVII. & XXVIII. corrigitur. In Notitiæ Provinciarum sub Duce Britanniarum cuneus armorum Bremetonaco recensetur, ut hand sciam, an ad hanc pertineat mansio.* SVR.

BREMETONACI.] Vaticanus *Bremetomaci*. Consentunt esse *Overboroug*, ubi præter nomen, numi, lapides insculpti & pavimenta tessellata Romanam stationem figunt, ut præstantissimi Th. Galei verbis utar è Comment. p. 119. WESS.

COCCIO.

MANCVNIO.

CONDATE.

MEDIOLANO.

ITER A SEGONCIO DEVAM.

CONOVIO.

VARIS.

DEVA.

ITER PER MVRIDONVM VIROCONIVM. M. P.

CCLXXXVI. Sic.

VIN-

M. P. XX.

M. P. XVII.

M. P. XVIII.

M. P. XVIII.

M. P. LXXXIII. Sic.

M. P. XXIV.

M. P. XIX.

M. P. XXXII.

M. P. P.

COCCIVM M. P. xxv.] Coccio *preferunt*
manuscripta exemplaria, & libri Longoliani Goc-
 cio. SVR.

COCCIO.] Nec ullum de hac diffiduum:
Ribchester enim nostro tempore dici, & plures
Romanæ superstitionis indidem effodi reliquias,
 passim agnoscitur. WESS.

MANCVNIO.] Supra in itinere ad portum
Ritupis, Mamucio vel Manucio. SIML.

MANCVNIO.] Vaticanus Mancunio, Cu-
 fan MS. Mancunio M. P. xxvii. Vide alibi
 dicta. WESS.

ITER A SEGVNCIO DEVAM.] In *Blan-*
diniano à Seguncio. In Neapolitano à Seguntro.
In libris Longolianis Segontio: cuius oppidi men-
tionem nullam reperio. Caesari belli Gallici Com-
mentario v. C. 21. ex Britanniae civitatibus me-
morantur Segontiaci. SVR.

ITER A SEGONTIO.] Universi MSS. M. P.
 LXXXIII. aut unis amplius: tamen Galeus M.
 P. LXXXIII. & Burtonus, haud scio qua de
 causa. Segontium, sive Seguntium, ut in Ra-
 vennate & Parisino est, prima fronte in Segon-
 tiacis, de quibus Caesar, fuisse videtur; sed illi
 Trinobantibus vicini ab hoc oppido remotio-
 res fuerunt. Nunc Caernarvon est ad flumen
Segont, unde in Monam trajecisse, est enim
 hic commodissimus & brevissimus transitus,
 Suetonius Paullinus videtur. Adi Tacitum An.
 xiv. C. 29. WESS.

CONOVIO.] Intervallum pertingit ad flu-
 men *Conway*, ubi rudera urbis, ut Th. Galeus
 ostendit, *Caer Rhyn*, de quibus, quod de Po-
 pulonia Rutilius, non injuria dixeris:

*Agnosci nequeunt avi monumenta prioris,
 Grandia consumpsit moenia tempus edax:*

*Sola manent interceptis vestigia muris:
 Ruderibus laeis tecta sepulta jacent.
 Non indignemur mortalia corpora solvi;
 Cernimus exemplis oppida posse mori.*

WESS.

VARIS.] Vaticanus M. P. XVIII. a supe-
 riore disjungit. Bodvary est ad rivum *Cluyd*.
 Oportet tamen, quo distantia respondeat, ut
 numeris bina addantur millia. WESS.

DEVA.] Numeri iusto sunt ampliores, quæ
 causa est, quare x. m. p. Galeus & Britan.
 Roman. auctor amputent. WESS.

ITER A MVRIDVNO.] In Schudii exem-
 plari, *A Caleva per Muridunum Viroconium*; at-
 que ita rectius legitur. Nam Muridunum vel
 Moridunum in medio hoc itinere ponitur. SIML.

ITER A MVRIDONO VIROCONIVM.]
Supra Margiduni fit mentio bis, quæ mansio haud
scio an ad hanc pertineat: & ubique Muridunum
fit legendum: nam à Ptolemaeo post Trinobantes
in Demetis Maedbor: & infra hoc Itinerario
manuscripta & vulgati libri Moriduno preferunt.
 SVR.

ITER A CALLEVA MVRIDVNO VIRO-
 CONIVM.] Sic edidit Galeus, monetque esse
 in Bentleiano m. p. cclxxxvi., quibus, quod
 numeris singularum mansionum rectius con-
 veniant, suum locum dedimus. In nostris *Iter*
a Muriduno Viroconiorum M. P. CLXXVI., Va-
 ticano excepto, qui *Conriduno* hic & in ipso
 itinere, sed male: alterutra scriptura aut Schu-
 diani MS. aut Galei proba videtur; utraque iter
 esse a Calleva per Muridunum Viroconium in-
 dicat, nec multum interest, quam felix:
 quamquam Schudiani exemplaris lectio consue-
 tudini Itinerarii paullo melius respondet. Vide
 p. 204. 205. & 258. 259. Itaque non opus erit,
 ut bi-

VINDOMI.
VENTA BELGARVM.
BRIGE.
SORBIODVNI.
VINDOGLADIA.
DVRNOVARIA.
MVRIDVNO.
ISCA DVMNVNIORVM.

M. P. XV.
M. P. XXI.
M. P. XI.
M. P. IX.
M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XXXVI.
M. P. XV.
LEV-

ut bina itinera hic in unum confusa esse fateamur, cum Burtono & Galeo. Callevam esse *Silchester* ex Britannia Romana supra adscriptimus.

WESS.

VINDONII.] Vel *Vindomi*.

SIML.

VINDOMI.] Excerpta MSS. in hac voce conspiciunt, *Farnham* ad amnem *Wey*, in militaris aggeris diverticulo.

WESS.

BRIGE.] Vel *Brage*.

SIML.

BRAGE M. P. XI.] In *Blandiniano* *Brage* M. P. XI. & *infra* *Brige*: in *Neapolitano* utroque itinere *Brige*. In *Longol. Brage* & *sequenti itinere* *Brige*. *Ptolem.* in *Coritavorum Regione* *Vage*, ut *haud sciam* an hanc mansionem respiciat. *Beda lib. iii. Ecclesiastica Historie*, in loco, qui dicitur *Brige*. Et paulo post, Maxime in *Brige*, & in *Cale*, & in *Andilegum monasterio*.

VR.

BRIGE.] Sic nostri. Nunc *Broughton* ex *Galei* sententia, quam auctor *Roman. Britan.* amplectitur, mutatis tamen M. P., atque huic IX., sequenti XI. M. assignatis, quo intervalli ratio conficit.

WESS.

SORBIODVNI.] A *Sorbis*, quorum hic latissimus proventus, nomen est. *Old Sarum.* *Sorbioduni* plerique scriptorum.

WESS.

VINDOGLADIAM M. P. XII.] In *manuscriptis exemplaribus* & in *Longolianis libris* *Vindogladia* M. P. XII. & *infra* in *eisdem* *Vindogladia*.

SVR.

VINDOGLADIA.] *Ravennas* L. V. C. 31. *Bindogladia*. *Granburn* M. P. intercapedo esse jubet.

WESS.

DVRNOVARIA M. P. VIII.] *Præferunt manuscripta*, & *Longoliani libri*, & *infra* *Duronovaria*.

SVR.

DVRNOVARIA.] Omnium consensu *Dorchester* est, ubi plurimæ operum Romanorum parietinæ, de quibus *Sukeleius Itin. Curof. p. 153.*, superant: ara quoque indecens, quæ vel

sola Romanorum opus testetur, ante hos duos annos eruta est, his vocibus inscripta.

I. O. M.
ET. NVMINIB. AVG.
M. VARIIS SEVERVS
R. COS.
ARAM. CVM
CANCELLIS
D. S. P.

In numeris M. P., quibus a *Vindogladia* disjungiuntur, difficultas est; sunt enim iusto minores. *Quadrabunt*, ut in *Roman. Britan. L. III. C. 2. p. 461.* ostensum est, si huic sequentis mansionis & vicissim jungantur.

WESS.

MVRIDVNO.] *Conriduno* *Vaticanus*, uti diximus. *Moriduno* *Ravennas*, quod *Th. Galeus* præfert, ut *coilem maritimum* notare ac *Seaton* esse queat. *Eggerton* in *Britan. Roman.* ejus locum occupat, quod *Seaton* a via militari ablit.

WESS.

SCADVM NVNNIORVM.] In ultimo itinere *Is cadum Nunniorum*: forte *Isca Dumnoniorum*, uti *Ptolemaeus* vocat.

SIML.

ISCADVM NVNIORVM M. P. XV.] *Habet Blandinianum exemplar*, & in *Neapolitano* *Scadum* *Inimiorum* M. P. XV. In *Longolianis* *Scadum* *Inuniorum* M. P. XV. & *Mumiorum* corrigiuntur: & ultimo itinere *Blandiniani* & *alii libri* *Is cadum Nunniorum*: quam lectionem preferendam esse arbitror. *Isca* urbis, in *Belgis*, apud *Ptolemaeum* sita mentio.

SVR.

ISCA DVMNVNIORVM.] *Cusani* liber *Sealum Nunniorum*, *Vaticanus* *Scadum Nonniorum*; quod equimur, è *Blandiniano* est. *Exeter* plerique esse decreverunt, quod oppidum ad ripam fluvii *Ex* sive *Isca*, ut ajunt, sedet. Quia vero nulla militaris via eo pergit, propterea in *Britan.*

LEVCARO.
NIDO.
BOMIO.
ISCAE LEG. II. AVGVSTA.
BVRRIO.
GOBANNIO.
MAGNIS.
BRAVINIO.
VIROCONIO.
ITER AB ISCA CALLEVA.

M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. XXVII.
M. P. IX.
M. P. XII.
M. P. XXII.
M. P. XXIII.
M. P. XXVII.
M. P. CIX. Sic.
BVR-

tan. Roman. L. III. C. 2. p. 463. variis de causis circa *Chifelsborough* ejus positura. WESS.

LEVCARO.] *Lagbor* ad fluvium cognominem *Camdenus* atque alii interpretantur: prope *Glaffenbury* Jo. Horsley ob signata hoc loco M. P. collocat, quod & mihi probabilis videtur: neque enim caussa est, cur iter hoc in duo secetur, ut diximus: praesertim cum *Ravennas Moridunum* a nostro non distinguat, sed, prorsus ut hic, circa *Isca* *Dumnoniorum* illi sedem figat L. V. C. 31. Item, inquit, juxta *supra-*scriptam civitatem *Scadamorum* est civitas, quae dicitur *Moriduno*. WESS.

NIDO.] Mansio haec sequenti postponitur in Britan. Romana, invitis MSS., qui, quantum reciscere potui, hunc ordinem servant. Itaque, si vir doctissimus spatia recte dimensus est, haec proxime *Axbridge*, sequens circa *Portbury* fuerit oportet. WESS.

ISCA LEG. AVGVST.] Vel *Iscalegia Augusti*: emendo ex *Ptolemaeo* *Isca* leg. II. *Augusta*. Ponit enim *Ptolemaeus* prope *Isca* leg II., sic tamen, ut amborum loca semisse unius gradus longitudinis distent, & quadrante, quoad latitudinem: quae distantiam faciunt circiter xxxv. M. P.: hic tamen major ponitur distantia inter *Isca* *Dumnoniorum* & Leg. II. *Augusti*. SIML.

ISCAM LEG II. AVG. M. P. xxxvii.] In *Blandiniano* *Iscaleia* *Augusti* M. P. xxvii. & in *Neapolitano* *Iscalegi* *Augusti* M. P. xxviii. & in *Longolianis* libris *Iscalegie* *Augusti* M. P. xxvii. & pro *distione* *Augusti*, legi *corrigit*, & xxviii. M. P. *Legionem* II. *Augustam* eo loco constitutam indicat, quod & a *Ptolemaeo* definitur, tametsi tanquam duo sint oppida, numeri longitudinis, & latitudinis utrique inepte attribuantur.

Iscae *Aspado* *divitiae* *Σίβαστα*. *Praterea* *Legio* II. *Augusta* in *Britanniis* ab *auctore* *Notitia* *Provinciarum* recensetur, sub *Comite* *litoris* *Saxonici* per *Britanniam* hoc modo: *Præpositus* *Legionis* II. *Augustae* *Rutupis*. Syr.

ISCAE LEG. II. AVGVST.] *Cusani* MS. *Isca* legi *Augusti*, *Vaticanus* *Isca* elegii *Augusti*, unde verissime viri docti *Isca*, aut *Iscae* Leg. II. *Augusta*. *Isca* *Silurum* est, quam perperam *Ptolemaeus* cum *Isca* *Dumnoniorum* permiscuit, non longe ab illa Leg. II. *Augustam* ponens. *Vid. Jac. Viserium* *Antiq. Eccles. Britan.* C. 5. p. 42. Nunc *Caerleon* ad flumen *Vik*, in quo nominis *Iscae* reliquiae exstant. Hic vero Leg. II. *Augustam* olim in statione fuisse, lapis in vicinia erutus testis est. En tibi ejus titulum:

D. M. IVL. IVLIANVS.
MIL. LEG. II. AVG. STIP.
XVIII. ANNOR. XL.
HIC. SITVS. EST.
CVRA. AGENTE
AMANDA
CONIVGE.

Alios Jo. Horsleius L. II. *Britan. Roman.* C. 3. unde & hic excerptus, p. 320. dabit. WESS.
BVRRIO.] ix. M. P. Jo. Horsley ad *Vik* perducunt. Th. Galeo est *Brubeg*. WESS.

GOBANNIO.] *Ravennas* L. V. C. 31. capite amputato *Bannio*, quod *Aber Gavenny* ad flumen *Gavenny* esse consentiunt. WESS.

MAGNIM M. P. xii.] In *Bland.* & reliquis *Magnis* M. P. xxi. Sub *Duce* *Britanniarum* in *Notitia* *Provinciarum*, *Præfectus* *numeri* *Pa-* *centium* *Magnis* recensetur, tametsi in *manuscripto* & *vulgatis* *Magis* legitur: nam infra in eis per *lineam* *Valli*, *Tribunus* *cohortis* II. *Dalmatarum* *Magnis* legitur, Syr.
MA.

BVRRIO.
BLESTIO.
ARICONIO.
CLEVO.
DVROCORNIO.
SPINIS.
CALLEVA.

M. P. IX.
M. P. XI.
M. P. XI.
M. P. XV.
M. P. XIII.
M. P. XV.
M. P. XV.
M. P. IX.

ITEM ALIO ITINERE AB ISCA CALLEVA. M. P. CIII. Sic.
VENTA SILVRVM.

ABO-

MAGIS.] Sic quoque Ravennas. *Old Radnor* passim in ejus solo statuitur; sed cum nulla vestigia inibi stationis Romanæ reperiantur, nec eo militaris agger pergat, assentior viro erudito, quo duce ex his tenebris toties emerisimus, circa *Kenchester* ejus sedem vestigant. *Magis* & *Magnis* Notitiæ Imp. Occid. aliorum pertinent; hæc vallo assidebat; illa a Lavatris & Verteribus, ut ex stationum ordine, quem Notitiæ observare solet, cuius apertum est, haud longe aberat.

WESS.

BRAVINIO.] Vel *Bravonia*.

SIML.

BRAVINIO.] Hæc & quæ sequitur, turpi laboriorum negligentia, ex Vaticano exulant: Cusani MS. *Bravino*; alii *Bravonia*. Nostra ætate *Ludlow*, commodissimum circa confluentes amnium *Teme* & *Corne* loco.

WESS.

AB ISCA.] Isca Silurum, qua de ante intelligitur. Numeri summam, quam singulæ mansiones præ se ferunt, exsuperant.

WESS.

BLESTIO.] Cusani membranæ *Blesio*, quod passim in agri Herefordiensis finibus *Old-town* esse asseveratur; nec convenit tamen distantia, cui *Monmouth* melius respondebit.

WESS.

ARICONIO.] Ager, qui inter amnes *Doier* & *Wye* interest, atque *Archinfield* appellatur, videtur ex *Ariconio* quid trahere. Itaque prope *Ross* in eo agro, numeris huc ducentibus, in Britan. Roman. collocatur: tamen Galeo & quotquot superiore *Old-town* interpretantur, *Kenchester* placet.

WESS.

CLEVO.] Ravennati L. V. C. 31. *Glebon Colonia*, qui cum conspirat vetusti lapidis fragmentum ad Aquas solis:

DEC. COLONIAE. GLEF.

VIXIT. ANN. LXXX@VL

Igitur lapidis scriptura, cui Ravennas fere paria facit, verior est. Nunc *Gloucester*, quam a

nescio quo *Glovo* ripæ fluvii *Sabrinæ* appositam monachi fabulantur.

WESS.

DVROCORNIO.] Si *Ptolemæi* & *Ravennatis* *Corinium* prorsus idem sit, non injuria Th. Galeus *Durocorinio* emendat. *Cirencestre* ad amnem *Churn*, qui *Durocornovii* partem facit; quæ urbs cum a præcedente xviii. circiter M. absit, ea ex Vaticano restituenda duxi, xiiii., quæ in aliis insunt, Ipretis.

WESS.

SPINIS.] Forte nomen a *spinis* est, quibus vicinæ ager vestitus erat, aut, quod plures haberet, ut poetæ verbis utar,

————— *Spinis jam pruna ferentes.*

servat pristini nominis reliquias *Speen* circa *Newbury*; quam cum M. P. xxxv. a superiore distinguant, numeri citra dubium sunt augendi.

WESS.

ISCA.] Eadem est, quæ superioris itineris.

WESS.

VENTAM SILVRVM M. P. viii.] *Trium Ventarum* hoc *Itinerario* mentionem fieri admonuimus: & *Belgarum*, & *Icinorum* *supra mentio* facta est, atque hæc tertia *Silurum* regioni attribuitur. Tacito libro xii. in *vetusto exemplari* C. 2. *Silurum* gens non atrocitate, non clementia mutabatur, quin bellum exerceret. Et in *Agricola* vita C. 11., *Silures* ex *Hiberis* veteribus colonis in *Britanniam* trajecisse conjicit. *Silurum*, inquit, colorati vultus, & torti plerumque crines, & positi contra *Hispaniam*, *Hiberos* veteres trajecisse, easque sedes occupavisse, fidem faciunt. Et in eodem libro C. 17. Sustinuit quoque molem *Julius Frontinus*, vir magnus, quantum licebat: validamque, & pugnacem *Silurum* gentem subegit. *Ptolemæus* ultimos, *verius* occasum populos *Demetas* statuit: ac post eos magis ad exortum *Silurum*.

SVA.

P P P 3

VEN-

ABONE.
TRAIECTVS.
AQVIS SOLIS.
VERLVCIONE.
CVNETIONE.
SPINIS.
CALLEVA.

ITER A CALLEVA ISCA DVMNVNIORVM. M. P. CXXXVI.

VINDOMI.
VENTA BELGARVM.
BRIGE.
SORBIODVNI.
VINDOGLADIA.
DVRNONOVARIA.
MVRIDVNO.
ISCA DVMNVNIORVM.

M. P. IX.
M. P. IX.
M. P. VI.
M. P. XV.
M. P. XX.
M. P. XV.
M. P. XV.

Sic.

M. P. XV.
M. P. XXI.
M. P. XI.
M. P. VIII.
M. P. XII.
M. P. VIII.
M. P. XXXVI.
M. P. XV.

VENTA SILVRVM.] Veteris nominis tenacissima est, quamquam de splendore veteri longa dies plurimum detritiv. *Caer Gwent*, i. e. *urbs Venta*, dicitur: *Caer* enim & *Cair* urbem sive castellum Britannis notabat. Vide Giral. Cambrensem L. I. Itin. Cambriae C. 5. Wess.

ABONE.] Ordinem hoc loco mansionum eruditissimus Th. Galeus commutatum suspicatur, primoque *Traiectum* tum *Abonem* debuisse poni: trajici enim *Sabrinam*: cui suspicioni Jo. Horsley accedere recusat, quod *Traiectus* mox ad *Ayonem* esse potuerit. Mihi conjectura spernenda non videtur: *Abone* cum hujus viciniae fluvio *Avene* egregie convenit, argumentoque est, quod & alibi tetigimus, tenacius vetera nomina fluvii hærere: illum autem a sua nominis mansionem abstrahere parum tutum videtur. Itaque si *Traiectus* præponatur, ad *Oldbury* aut *Aunbury* figatur: *Abonem* vero *Hanham* ad *Ayonem* fluvium dicamus. Wess.

AQVIS SOLIS.] Ptolemaeo "Ἰδωνά Ἰαπέθ". Solinus Polyhist. C. 22. fontes in Britannia calidos memorat, opiparo excoltos apparatus; quibus fontibus præsit *Minerva*, in cuius ade perpetui ignes nunquam censeant in favillas, sed ubi ignis tabuerit vertere in globos saxeos; quos fontes ab his aquis distinguendos non putant: ut adeo & *Minervæ* & *Soli* aquæ fuerint sacratæ. Vide Guill. Burtoni Comment. p. 260. Imo facile reperias, qui *Bædæ* Polybii apud Stephan. huc

referant, impulsî, ut liquet, recentiore aquarum nomine *Bath*: quod ipsum si Britannis Polybii ætate usitatum fuisse commonstrarent, nondum rem tenerent: neque enim usquam a Polybio scriptum accepimus, in ea urbe calidarum aquarum balinea fuisse. *Bathonia* prava Latinitate Osbernus in Vita S. Elphegi C. 1. appellat. Wess.

VERLVCIONE.] Oppidum *Westbury*, prope quod magnam vim numismatum Romanorum erutam constat, Th. Galeus interpretatur: quoniam vero id extra militarem viam est, quam D. Stukeleus Itin. Curios. p. 133. persequitur, *Hedington* alii præferunt: si tamen id longius ab *Aquis Solis*, propius a sequenti abist, Jo. Horsleio assentior *Leckham* eligenti. Vid. L. III. Brit. Rom. C. 2. p. 471.

CVNETIONE.] *Marlborough* ad amnem *Kennet*, quem Saxones *Kynetan*, propius a *Cunetionis* sono recedentes, appellabant. Hinc vero Romanus agger *Spinæ* pergit, ut de situ dubitandum non sit. Wess.

A CALLEVA ISCAM.] Totum hoc supra itinere a *Calleva* per *Muridanum Viroconium* reddidimus. Wess.

DVRNONOVARIA.] Vel *Durnonovaria*. SIML.

DVRNOVARIA.] M. P. IX. addit Jos. Simlerus, quibus nostri MSS. una millia auferunt, *Durnonovaria* scribentes. Wess.

IMPE-

IMPERATORIS ANTONINI AVGVSTI ITINERARIUM MARITIMVM.

VT NAVIGANS QVAE LITTORA TENENS NOSSE
DEBEAT, AVT QVAE AMBIRE, INCIPiens
A GADIBVS VEL EXTREMA AFRICA,
PERDOCET FELICITER.

INCIPIT QVAE LOCA TANGERE DEBEAS, CVM NAVIGARE
COEPERIS EX PROVINCIA ACHAEA PER SICILIAM
AD AFRICAM VSQVE. I. E.

IMPERATORIS ANTONI AVG.] Huius
Itinerarii Maritimi titulus ex vetustissimo codice Re-
giae Bibliothecae Divi Laurentii descriptus est. Nam
in Blandiniano ita legitur: Itinerarium Mariti-
mum. Quae loca tangere debeas cum navigare
caperis ex provincia Achaia per Lissiam ad Af-
ricam usque: Et in Longolianis libris eodem pa-
cto, & per Siciliam corrigitur. In Neapolitano ead-
em praefertur lectio: nisi quod per Siciliam legi-
tur, non per Silliam.

IMPERATORIS ANTONINI.] Absunt
haec ab editis nostris & scriptis: Parisiensis &
Cusani uterque, his enim in ultima hac parte
tantummodo uti possumus, Neapolitano addi-
pulantur. Retinebimus tamen ex praestantissi-
mo MS. excerpta, licet Itinerario huic aliena:
neque enim, quod verba praeseferunt, mari-
timi huius itineris a Gadibus & ultima Africa
initium est.

VT NAVIGANS QVAE LITORA TE-
NENS NOSSE DEBEAT.] Id est, à cursu de-
sistens, quae litora nosse debeat. Lentulus Cicroni,
epistolarum libro xii. Epist. 15. Novissimè Cory-
cum se contulit, & clauso portu se tenere coepit.
Visitata & quotidiana, atque solemnes, ut ita
explicem, navigationes hoc Itinerario Maritimo
tantum proponuntur; haud aliter, atque regia &
consulares, ac militares viae Terræstri Itinerario.
Scientia enim & usus nauticarum rerum maxime
constat, ut vada, portus, insulasque noris, &
situs litorum & oppidorum: ut aditum facilem
habeas, quod vasso, & aperto mari, raris portu-
bus, summa sit difficultas navigandi: ut pro loci

natura, ac vi tempestatum aptiores, & accommo-
datiores appulsus deligantur. Ob eam rem litora,
stationes, ac portus ita gubernatores notos habere
oportet, ac duces loca ipsa, quibus castra metanda
sunt.

QVAE LITTORA TENENS.] Mallem tene-
re, quamquam ne sic quidem expedita satis
oratio est. Tenere, verbum ex nautaurum usu
depromptum, indicat, quod aliis appellere &
portus subire. Virgilius Aen. IX. 98.

Immo ubi desuncta finem portusque tenebunt
Ansonios.

ubi Servius: Nautico usus est verbo, cum de na-
vibus diceret. Ovidius Metam. III. 690.

— — — — Excute, dicens
Corde metum, Diamque tene. —

Lucanus Pharsal. VIII. 464.

Nec tenuit gratum nocturno lumine montem.

Praeter ceteros Servius eo delectatus est Aen.
III. 1. Qui relinquens, inquit, Ilium Idam tenuit:
inde Antandrum, juxta quam sacris navigiis,
Thraciam tenuit. Max prodigiis terribus Delum
tenuit, &c.

AVT QVAE AMBIRE.] Hoc est circumire.
Festus Pompejus.

QVAE LOCA TANGERE DEBEAS.]
Hoc est, cum ad terram perveneris, ut tuto eam
attingas, & tutius capere possis. Vulgo verba nau-
tica, ab optimis auctoribus usurpata antiquitus, re-
tinentur. Tangere enim terram: & Capere ter-
ram,

AB ISTMO NAVPACTVM VSQVE PROVINCIÆ ACHAIÆ
STADIA DCCL.

A NAVPACTO OXEAS PROVINCIÆ EPIRI VETERIS STA-
DIA CCCC.

AB OXEIS NICOPOLI PROVINCIÆ SVPRASCRIPTEÆ STA-
DIA DCC.

A NICOPOLI BVTHROTO PROVINCIÆ SVPRASCRIPTEÆ
STADIA D.

A BV.

ram, aut portum dicitur. *Caesar Commentario iv. belli Gallici C. 23.*, Ipse hora circiter diei iv. cum primis navibus Britanniam attigit: & *Commentario iii. C. 6. belli civilis*: Impositis, ut supra demonstratum est, legionibus vii. post tridie terram attigit Græcorum. *Id est enim cum navis ad terram adpellitur: nam Capere terram est, ut de navi egredi possis. Caesar Commentario iv. C. 36.* Sed ex his onerariæ duæ eosdem, quos reliquæ portus capere non potuerunt: Et paulo infra delatæ sunt. *Et Commentario v. C. 8.* Tum rursus æstus commutationem secutus, remis contendit, ut eam partem Insulæ caperet, qua optimum esse egressum superiore ætate cognoverat. *Svr.*

QVÆ LOCA TANGERE DEBEAS.] *Litus, loca, portum tangere passim illi dicuntur, qui naves appellant. Virgilius Aen. IV. 658.*

— Si litora tantum
Nunquam Dardania tetigissent nostra carina.

Et Georgic. I. 303.

Ceu presse cum jam portum tetigere carina.

Ovidius Metam. III. 634.

Pone metum, prorens, & quos contingere portus
Ede velis. —

Lucanus Pharsal. VIII. 465.

Infimæque Aegypti pugnaci litora velo
Vix tetigit.

Mitto reliqua. V. Savaron. in Sidonium L. I.
Ep. 10. *Wess.*

AFRICAM VSQVE I. E.] *In regio exemplari Africam usque I. O: quas notas pro I. E. arbitror esse adpositas, ut significant, id est, qua in reliquis manuscriptis, aut vulgatis non habentur. SvR.*

I. E.] Absunt ab editis & scriptis membra-
nis hæc literæ. *Wess.*

NAVPACTVM VSQVE PROVINCIÆ ACHAIÆ] *Tametsi Plinius inter oppida Aetoliae in Corinthiaco sinu Naupactum recenset; Ptolemaeus eam regionem Achaiae attribuit. SvR.*

PROVINCIÆ ACHAIÆ.] *Revera Naupactus, de qua Palmerius L. IV. G. A. C. 21. & Wasse in Thucydidem L. IV. C. 76. Aetolia fuit, quæ veteris Graeciae pars Romanorum more Achaia contribuitur. Græciam enim, ever-
sa Achæorum republica, Achaia vocantur, sicuti ex Pausania Achaïcor. C. 16. & Suida in 'Azala constat. Wess.*

A NAVPACTO OXEAS] *Præferunt manuscriptorum exemplaria, & libri Longoliani: & infra inter Insulas recensetur Propaxos, Paxos, Oxia. Oxiarum Insularum sit à Strabone mentio lib. viii. p. 351. quas, Thoas ab Homero cognominatas perhibet, Oeas & Oigæxas, & Oigæxas. Interpres etiam novus G. Xylander parum adpositum proprium earum Insularum nomen in Latinum sermonem convertit, & acutas cognominat. Plinio L. 4. C. 12. in vulgatis, Taphias, Oxia, Prino esset, cum in vetustis exempl. summo consensu, Saphiasis, Arnoxia, Prinessa legatur. SvR.*

OXEAS.] *Oxeas alter Cusani MS., perperam. Sitæ in ore erant sinus Corinthii, non longe ab Acheloi ostiis. Acutas quoque vertit Stanislaus Warschewickius in Heliodori Aethiop. L. V. p. 230. De vetere novaque Epiro oportunior ad Hieroclem dicendi locus erit. Wess.*

PROVINCIÆ EPIRI VETERIS] *Porte veterem Epirum vocat regiones eas, quæ sub Epiri nomine Pyrrhi Epirotarum regis continebantur. SvR.*

SASSIONIS INSVLAM.] *Rectius Saffonis vel Sasonis. SIML.*

SASONIS INSVLAM.] *In Regio Saffonis, & in Blandiniano Sessionis, & in Neapolitano Sessionis, & Longoliani lib. Sessiones, & Sessionis præferunt. Strabo libro vi. p. 217. à Brundisio ad Sasonem Insulam cccc. stadia interesse, & me.*

A BVTHROTO SASONIS INSVLAM PROVINCIÆ SV-
 SCRIPTÆ SVPER AROCERAVNIA, ET RELINQVIT
 AVLONAM IN DEXTRO INTERIVS STADIA D.
 A SASONIS INSVLA TRAIECTVS HYDRVNTO PROVIN-
 CIAE CALABRIÆ STADIA CCCC.
 AB HYDRVNTO LITORARIA LEVCAS PROVINCIÆ SV-
 PRA SCRIPTÆ STADIA CCC.
 A LEVCIS CROTONA PROVINCIÆ STADIA DCCC.
 A CRO-

et mediam inter Epirum & Brundisium interja-
 cere adferit. Plinius in fine libri iii. perhibet Saso-
 nis Insulam ab Orico M. M. P. piratica statione
 notam esse. Ptolemaeo Ionio pelago inter Insulas,
 qua Macedonia adjacent, Sæd. Lucanus lib. v.
 V. 650.

Non humilem Sasona vadis.

Et Silius L. VII. V. 475.

Hadriaci fugite infaustas Sasonis harenas.

Et IX. lib. V. 468.

Expavit sonitus tremefacto litore Sason.

Hodie nomen retinet.

SASONIS.] Sessionis nostri, quorum Parifi-
 nus tamen secundæ literæ a imponit, quartam
 vero & quintam adscriptis punctis delendas
 notat.

IN DEXTRO INTERIVS STAD. D.]
 Prefert Regium exemplar: cum reliqua manu-
 scripta, & Longoliani libri stad. c. adscribant.

STADIA 10.] Codices scripti stadia C.,
 quæ quod intervallum, quod Sasonem & Bu-
 throtum distinguit, explere apta non sint,
 sprevimus. De Aulone supra p. 324.

TRAIECTVS HYDRVNTVM] Strabo
 auctor est eos, qui rectum navigando cursum tene-
 re nequeant, à Sasonem ad Hydruntem levorsum
 iter facere.

A SASONIS INSVLA.] Recte hoc loco
 usus est magni nominis Geographus Delisle in
 Memoritis, quas vocant, Acad. Reg. Scient.
 An. c1810ccciv. p. 184., quo vinceret,
 male vulgo ampliore maris intercapedine Hy-
 druntem atque hanc insulam disjungi: nostro
 enim mensuræ nauticæ consentiunt; adtipula-
 tur etiam Plinius L. III. C. 11. dum Apollo-
 niatum urbem M. P. L. Hydrunte semovet, &

Scylax, qui a Cerauniis montibus, a quibus
 insula paullum remotior, stadiis 10. separat:
 præter ceteros vero Strabo L. VI. p. 281. ab
 Hydrunte, non Brundisio, ut perperam Suri-
 ta, ad Sasonem stad. cccc. numerans, Wess.

AB HYDRVNT. Strabo medium tan-
 tum numerum stadiorum ab Hydrunte Leuca-
 da ponit, nempe cl.

LEVCAS PROV. S.S.] Cum stationem hanc
 Leucarum Calabriæ provinciæ supra scriptæ attri-
 buat, mihi omnino incognita est; nisi ad Leucam
 forte legendum sit, & Leucopetram promun-
 torium intelligat: Leucadis Insulæ, ante Epirum
 sitæ, apud Suidam sit mentio; quæ ad hanc sta-
 tionem nihil attinet. Nam quod à Strabone perbi-
 betur libr. vi. p. 281. ex Leucis ad Hydruntem
 parvam urbem, stadia cl. distare, oppidum Leucas
 Epiri, & promuntorium Leucates ad Trajedum
 intelligi arbitror: & hanc stationem litore Cala-
 briæ, Crotonem versus, designari, quod statio-
 nibus ipsis indicatur.

AB HYDRVNT. Verba Strabonis H.
 Surita relegisse non videtur: neque enim aber-
 rare potuisset. Tæ Λευκὰ parvum oppidulum,
 παλαιοί, stadiis lxx. Tarento, c. l. Hydrun-
 te semovet, & citra controversiam in Calabria
 collocat: nec dissidet Lucanus Pharsal. V. 375.

— — — Quas avius Hydrus
 Antiquisque Taras, secretaque litora Leuce.

a quo præterea discimus, Leucas haud male dici.

A LEVCIS CROTONEM PROV. STA-
 DIA DCCC.] Prefert Regium exemplar, & in
 reliquis stadia DCCCC.

A LEVCIS CROTONA.] Strabo longiore
 circuitu navigantem circumducit, & stadia cir-
 citer 1000000. Leucas inter & Crotonem
 L. VI. p. 262. & seq. interponit, cuius diffe-

A CROTONA NAVS PROVINCIAE

STADIA C.

A NAVS STILIDA PROVINCIAE SVpra SCRIPTAE STADIA DC.

AB STILIDA ZEPHYRIO PROVINCIAE

STADIA CCC.

A ZEPHYRIO RHEGIO CIVITAS PROVINCIAE SVpra SCRIPTAE STADIA CCCCXC.

A RHE-

rentiae ea ratio est, quod Geographus curvos sinus Tarentini anfractus fuerit admensus: tamen alter Cusani stadia 1500000. addit, & ad Strabonem proxime accedit. De Crotone, cuius nos vicinia paullum morabitur, vacuum non est differere: Aristoteles θαυρ. Ἀκρ. C. 123. Philoſteten, Troja reducem, habitasse refert τὰ καλὰ δὲ Μαλακῶν ἢ Κροτωνιάδων, ἃ φασιν ἀπὸ τῶν οὐκ ἐν εἰκοσι σταδίων, ἢ ἀπὸ δέκων τὰ τέσσαρα ἢ ἑξακλῆτα αὐτῶν εἰς τὸ Ἔ' Ἀπὸ κων. ἢ Ἀλίου Malaca, quae vocentur, agri Crotoniensis, ab urbe stadiis CXX. remota: praeterea quae perhiberi Herculis sagittas in templo Apollinis Alii dedicasse. Mirum est, Ph. Cluverium, cuius ceteroqui insignis fuit diligentia, huius urbis rationem non habuisse: comes ejus & amicus L. Holſteinus ad Stephan. haud praeteriit, Μαλακὰ corrigens. Mihi cum eo hac in parte parum convenit, cuius caussa ut appareat, Stephanum audiamus: Μάκεδνα πόλις Ἰωλίας, κίελη δὲ τὸ Ἔ' μαλακισθῆναι ἐν αὐτῇ φιλοκτήτην ubi vides, opinor, ultima prioribus male apta connexaque esse, neque immerito Th. Pinedo conquire se posse huius nominis etymologiam negare: nescire enim, quid habeant simile Μάκεδνα ἢ μαλακισθῆναι. Rem inspiciamus. Stephanus, ut in confesso est, urbem ex Lycophronis Alexand. N. 927.

Ἐν δ' αὖ Μακίλλας σπὸν ἔγγυρος μέγαν
Ἰπὸ πύλῳ δέκοντες, ἀμὴν ἦεν
Δαιβῶσι κούαντες

urbis vero verivbium ex scholiis hausit, quibus Grammatici poetae tenebras depellere anſi erant: unde colligo legisse eos Μαλακοῖς, quod & in Aristotele vidimus: mutata dein ea voce in Μακίλλας, ut Tzetzes & Seldeni MS. & Stephani quidam codices legunt, mansit tamen in commentario τὸ μαλακισθῆναι, quod noster secure exſcripſit. Nimirum terebant Philoſteten in ea urbe pæne fuisse effemina-

tum: id enim μαλακισθῆναι ſape, unde μαλακῶν & μαλακία de cinædis: inde urbi cognomen venisse, contraria prorsus ratione atque apud Herodotum L. IX. C. 121. φρίκην ἢ ἐν τῷ μαλακῶν χρόνῳ μαλακῶν γίνεσθαι. Atque hoc firmabit Thucydidis enarrator L. I. C. 12. Καὶ δι-λακτικῆς διὰ τὸ Πάριον ἡνικατο ἡλίκων ἰόσον νο-σῆτας, ἢ μὴ φέρον τὴν αἰσχύνην, ἀπὸ δὲ αὐτῶν τὸ πᾶν Μαλακῶν ἐκποσε πόλιν, ἣν διὰ τὸ πᾶν Μαλακῶν ἐκάλεσε. nam quam Μαλακίαν, sic enim malim, appellat, eam in Lycophrone, ut Aristotele, Μαλακῶν, legebant, quamque is ἡλίκων ἰόσον, id τὸ μαλακισθῆναι Stephano. Tameſi vero pro Μαλακοῖς hæc faciunt plurimum & Graecorum sententiam in luce ponant, Μάκεδνα tamen veriora & ab ipsa urbis origine & positio- ne repetita videri possunt: a vallo, quo mun-ita erat, non male derivabitur: Μάκεδνα, μα-κίκα & μακίκα sunt apud Hesychium φεγγ-μας, δρύφακτος, a quibus & Macelle, urbi Si- culae, nomen est natum. Restat templum Apol- linis Ἀλίου apud Aristotelem, quod omnino Ἀλίου nuncupari debuerat. Tzetzes in Lycop- tron. N. 911. Καὶ πανδοῖς τῷ ἄλῳ, Ἀλίου Ἀπόκωνον ἰερὸν κτίει, ἢ τὸ τὸ εὖρον αὐτῷ ἀνίε-το quibus paria Etymologus, ut Ti. Hem- sterhusius, amicus & collega meus, mihi ostendit, qui & Ἐκκλῆτας Ἀθηνῶν ἰερὸν, cuius Phi- losophus eodem loco meminit, in Ἐλευσίῃς ex eodem Lexicographo p. 298. scribi oportere egregie docuit. Hac Crotonis occasione. Nunc in viam.

WESS.

A CROTONA NAVS.] In MS. Navis, Schudius existimat Lacinium intelligendum Ju- nonis templum; ut sit Naus postumum pro Graeco Νάω; quasi ob celebratam templi xon' ἐξ-χῶν Νάω dictum fuerit. Idem pro Stilida Scyla- ceum legendum putat. Uterque autem locus est Strabone & aliis Geographis notus est. Quam- vis enim Columnnam Rheginam Strabo πορδῶν νο- minet; tamen de illa hic non sit mentio: hac enim Rhegio proxima, longius a Crotone & La-

A RHEGIO TRAIECTVS IN SICILIAM CIVITAS MESSANA
STADIA LXX.

A MESSANA TAVROMENIO CIVITAS PROVINCIAE SV-
PRA SCRIPTAE
STADIA CCII.

A TAVROMENIO CATINA CIVITAS PROVINCIAE SVRA
SCRIPTAE.
STADIA CCC.
A CA-

Lacinio distat. Neque Laus fluvius intelligi potest, qui ex adverso Crotonis mare ingreditur.

SIML.

NAVS PROV. STAD. C.] *Manuscripta exemplaria, & Longoliani libri in hanc consentiunt lectionem: cuius statio mihi penitus recondita est, & inaudita.*

SVR.

A CROTONA NAVS.] Diu hæc me exercuerunt, nec tamen, in quibus acquiescerem, invenire potui. *Naus* de templo Laciniae, licet Strabo L. VI. p. 262. id Crotonæ stad. c. l. removeat, non omnino spernendum duxero. *Stilidam* in oppido *Stilo*, quod in hac ora Grimoaldus Salernitanus Chron. p. 166. atque alii agnoscunt, vestigabam: Sed cum id recentioris ætatis sit cognomentum, animo, ut probarem, alluere non potuit. Itaque, donec certiora dies producerit, Schudii sententiam amplectar, obiterque Diodoro Siculo L. XIII. p. 135. medebor: perduxerat Athenienses, in Siciliam cogitantes, a Crotone præter Junonis Laciniae templum ad promontorium Dioscuri-dem: tum pergit; *πρὸς τὸν ἑκατέρωθεν Σκυλλήϊον καὶ Λακωνίαν περὶ τὴν ἑκατέρωθεν* sic quippe lego: nam *Τα σκυλλήϊον Τεφεύλιτον* nihili est. Intelligit Scyllaceum, quod Scylletion ante appellabant. Vid. Strabonem L. VI. p. 261.

WESS.

A NAVS STILIDA.] Et hæc itidem Stilidis statio mihi incognita est, cum longo tractu Orientem versus à Columella Rhegia distet: Cedrenus in ejus maris tractu insula mentionem facit Columenæ cognomen, quæ ad hanc stationem minime pertinere videtur, pagina cccclxxix.

SVR.

AB STILIDA ZEPHYRIVM STAD. cccc.] *Habet Regium exemplar. In Blandiniano & in libris Longol. stad. ccccxx. & in Neapol. ccccxx. Strabo L. 6. p. 259. Zephyrium Locrensis agri promuntorium, portum habere navigantibus ab occasu, ventis commodum, & ob eam causam nomen fuisse sortitum perhibet.*

SVR.

AB STILIDA.] Stadia cccxx. Lugduni, Bassilæ cccxx. 420. appofuere, Cusani alter

ccccxx. prætereaque Zephryo aut Zephyro scribunt.

WESS.

STADIA ccccxc.] *Habet Regium exemplar: cum reliqua, & Longoliani libri ccccxx. præferunt.*

SVR.

STADIA ccccxc.] *Nostri libri cum editis stadia ccccxx.; tamen Regii MS. numeros veriores arbitrit; rectius enim Straboni L. VI. p. 259. conveniunt, Locros, erant autem non longe a Zephyrio, Rhegio stadiis 100. separanti.*

WESS.

A RHEGIO TRAIECTVS.] De stadiorum numero, quibus fretum pateat, inter veteres dissidium est; nec tamen, qui Lxx. stadiorum intervallum fecerit, facile reperies. Plinius ad Columnam, ubi brevissimus est tractus, c. l. 10. passibus metitur: Servius, quem Isidorus L. III. Origin. C. 18. sequitur, III. m. p., Strabo stadiis vii., Agathemerus L. I. C. 5. xi., pluribus aliis, de quibus Ph. Cluverius L. I. Sic. Ant. C. 5. Vide vero, sitne in tempestiva Rhegi in his Capellæ L. VI. p. 205. mentio. Terracina, inquit, prius insula, nunc juncta Rhegium, quæ ab Sicilia continenti separata, atque in compensatione connexa telluris in insulam religata. Quid enim Rhegium ad Terracinam? Ego, cum MSS. juncta vel conjuncta regioni legant, tentabam; prius insula, nunc juncta regioni, cuius Sicilia continenti separata; sic enim prono alveo oratio decurret: posses ceteroqui, juncta regioni. Rhegium, quæ Sicilia continenti &c. prius tamen malim.

WESS.

TAVROMENIVM CIV. PROV. S.S. STAD. ccii.] *Habet Regium exemplar, & in Bland. & Neapol. & libris Longol. Stad. ccl.*

SVR.

A MESSANA.] Amplius est iter, quod terra absolvitur. Vide Strabonem L. VI. p. 266. & supra p. 87. Ceterum nostri quoque stadia ccl.

WESS.

A CATINA.] 1000. tantum stadia Cusani
Qq 2 MS;

A CATINA SYRACVSAS CIVITAS PROVINCIAE SV-
 PRA SCRIPTAE STADIA DCCC.
 A SYRACVSIS PACHYNO PROVINCIAE SV-
 PRA SCRIPTAE STADIA CCCC.
 A PACHYNO AGRIGENTVM CIVITAS PROVINCIAE STA-
 DIA CCCC.
 AB AGRIGENTO LILYBAEVM CIVITAS PROVINCIAE SV-
 PRA SCRIPTAE STADIA DCCL.
 A LILYBAEO INSVLA, QVAE APPELLATVR MARITIMA
 PROVINCIAE SV-
 PRA SCRIPTAE STADIA CCC.
 A MARITIMA INSVLA TRAIECTVS IN AFRICAM, ID EST,
 STADIA DCCC.
 SI AEGIMVRVM INSVLAM VOLVERIS PROVINCIAE SV-
 PRA SCRIPTAE STADIA DCCCC.
 SI

MS.; Simlerus utrumque numerum maiorem
 & minorem adscripsit.

WESS.

A PACHYNO AGRIGENTVM.] *Hec
 statio in Regio tantum exemplari legitur, quae in
 omnibus, quae viderim, manuscriptis exempla-
 ribus, & vulgatis libris deest: atque ideo diver-
 sis eam litteris distinximus.*

SVR.

A PACHYNO.] Neque nostri habent. Aga-
 themerus L. I. C. 5. a Pachyno Lilybaeum sta-
 dia c1010 c. esse scribit.

WESS.

STAD. DCCL.] *In statione ab Agrigento
 Lilybaeum in Regio exemplari DCCL. stadia adsi-
 gnantur: & in manuscriptis reliquis, & Longo-
 lianis CCL. neque à Regii exemplaris lectione de-
 flectendi ratio visa est.*

SVR.

AB AGRIGENTO.] *Agrigento stadia CCL.,
 quae contra verum editis vetustioribus etiam
 insunt, Cusani MS. & Parisinus.*

WESS.

MARITIMA.] Forte est Hieronimus Plinio
 & Ptolemaeo dicta, quam Moletius hodie Ma-
 ritimo vocari scribit.

SIML.

QVAE APPELLATVR MARITIMA.]
*Mirum videri debet, jam hoc tempore Insulae huius
 vetustum nomen fuisse commutatum, quae conti-
 nenti a Lilybaeo promuntori & Drepanitano
 portu proxima, in conspectu ipso est, & nunc Ma-
 ritimo adpellatur.*

SVR.

QVAE VOCATVR MARITIMA.] *Uti-
 que veterum Hiera est. S. Bochartus L. I. Phaleg.
 C. 27. vocabulum Maritima, ut multa, ex
 Orientis provinciis accersit: neminem enim di-
 cere posse, cum tot insulae sint in mari & ma-*

ritima omnes, quamobrem una praeter ceteras
*Maritima vocetur: quae ratio si valeret, nulla
 deberent esse, nunquam certe dñi & mñs ap-
 pellari, insulae Pontiae, quas tamen plures no-
 vimus. Numeri, si traiectus Carthaginem in-
 telligatur, ut sequentia innuunt, iusto sunt mi-
 nores: quod si enim stadia c1010. Lilybaeum
 & Carthaginem distinguant, hi & sequentes
 adaugendi sunt. Vident & hoc Ph. Cluverius L.
 II. Sic. Ant. C. 15.*

WESS.

TRAIECTVS IN AFRICAM, ID EST
 STAD. DCCC.] *Habet Regium exemplar & re-
 liqua, stadia DCCCC.*

SVR.

STADIA 10 ccc.] *Nostri codices 10 cccc.
 stadia probant.*

WESS.

EGIMVRVS.] *In MS. libro legitur, & si
 Gurumum: in impresso, si & Gurumum. Emen-
 do si Aegimurum. Est autem insula Aegimurus
 ante Carthaginem sita, nota ex Strabone, Li-
 vio, Ptolemaeo & aliis.*

SIML.

SI AEGIMVRVM INSVLAM.] *In Reg.
 si Egemurum, & in Blandiniano si & Gurumum,
 & in Neapolitano si & Gurumum: ut Livium,
 & reliquos Historiarum auctores omittam, Aegi-
 muri Insulae Strabo, Plinius, & Ptolemaeus
 mentionem fecere. Ea juxta continentem Africa
 sita est. Ptolemaeo & Stephano Arizus.*

SVR.

SI AEGIMVRVM.] *Optime viri docti lo-
 cum restituerunt. Cusani MS. alter si & Gur-
 rinum, alter si ei Gurumum. De insula Livius
 L. XXX. C. 24. ubi triginta fere millibus Car-
 thagine abesse tradit.*

WESS.

SI

SI MISSVAM CIVITATEM PROVINCIÆ	STADIA M.
A MISSVA CARPOS	STADIA CCC.
A CARPIS CARTHAGINE	STADIA CL.
SI AVTEM NON CARTHAGINE, SED SVPERIVS AD LI- BYAM VERSVS VOLVERIS ADPLICARE, DEBES VENI- RE DE SICILIA AB INSVLA MARITIMA IN PROMVN- TORIVM MERCVRI	STADIA DCC.
SI CLYPEA	STADIA DCC.
SI CVRVBI	STADIA DCCCC.
SI NEAPOLIM	STADIA MC.
SI ADRVMETO	STADIA MDXL.
ITER A PORTV AVGVSTI VRBIS TRAIECTVS IN A- FRICAM CARTHAGINEM	STADIA VCCL.
	A LI-

SI MISSVAM.] Ita habet MS.; impressa exemplaria *Missanam*. Plinius etiam *Missuam*; *Nisum* Ptolemaeus. SIML.

SI MISSVAM CIV.] In manuscriptis exemplis *Missuam* legitur: & in Longoliani Si *Missanam*, cuius stationis, & Carporum mentionem nullam factam reperi. SVR.

SI MISSVAM.] *Missua* Plinio L. V. C. 4. & Tabulæ Peutingerianæ: *Missuensis* Episcopus est in Notitia Africæ. Erat circa Clupeam, & Carthaginenses ea tanquam navali utebantur, teste Procopio L. II. Belli Vand. C. 14. WESS.

A MISSVA CARPOS.] *Corpus* & *Carpos* MSS., prætereaque stadia ccc. Plinius *Carpos* L. V. C. 4. memorat: Ptolemaeo *Kápmis* dicitur. Optatus Milevitanus L. II. Schiffm. Donat. C. 18. *Episcopis vestris iuventibus & presentibus supra altare Catholici diaconi occisi sunt; similiter & apud Carpos.* WESS.

AB INSVLA MARITIMA.] Usus his in rem suam est Delisle Memor. Acad. Reg. Scient. An. c1010ccciv. p. 182. ad coarguendos eos, qui Siciliam in tabulis Geographicis ab Africa longissime disjungunt: nec male: vellem tamen attendissent, insulam a continente Sicilia ccc. circiter stadiis fuisse semotam, atque ea in summam addidisset. WESS.

IN PROMVNTORIVM MERCVRI ST. DCC.] *Livius libro xxix. C. 27.* Jam terram cernebant. Haud ita multo post gubernator Scipioni ait, non plus v. m. p. Africam abesse: Mercurii promuntorium se cernere. SVR.

SI CLYPEA.] Agathemerus a Lilybæo

Clupeam stadiis cccc. L. I. C. 5. removet, quæ nulla ratione, sicut ab insula Maritima, ut oportet, trajectum intelligas, cum his concordare possunt. De *Curubi* dictum alias est. WESS.

SI NEAPOLIM.] MSS. vel *Si Rineopoli* vel *Sine Neapoli*, sed omnes *stad. num. mille C.*, ut in editis vetustioribus. c. stadia, quæ *Surita* neglexit, addidimus: nec ea tamen æquare intervallum poterunt, quod in *Thucydide* L. VII. C. 50. reperitur: *Καὶ αὐτοὶ ἐν ἑξαπλάσιον ἐς Νέαν πόλιν, Καρχηδονίων ἐμπορίαν, ὅτε αὐτὸς Σικελίαν ἐλάττειν οὐκ ἔμελλεν καὶ τοὺς πλοῖς ἀντίκειναι* hinc prætervelli *Neapolim* appulsi sunt, unde minimum duorum dierum & unius noctis in *Siciliam* navigatio est: Si enim diei & noctis navigatio stadiorum sit mille, ut apud *Ptolemaeum* L. I. Geogr. C. 9., apparet c1010. stadiorum intervallum a *Thucydide* *Neapolim* inter & *Siciliam* poni: jam si a *Mariumi* trajectus sit, c. stadia in Itinerario deficient. WESS.

SI ADRVMETVM ST. C10. L.] *Habet Regium exemplar. In Blandiniano, & Longoliani libris*, stad. mille D. XL. & in *Neapolitano* I. D. LX. SVR.

SI ADRVMETVM.] In uno *Cusani* stad. c1010 LX., in altero, stadia i. mille 10 XL., quæ posteriora cum editi priores receperint, revocanda censui: tantoque magis, quod terrestri itinere *Neapolim* inter atque *Adrumetum* plus L. m. p. interfit. Vide supra p. 56. WESS.

ITEM A PORTV AVGVSTI VRBIS.] Et ut-

A LILYBAEO DE SICILIA IN CARTHAGINEM STADIA
M. D.

A CARALIS SARDINIAE TRAJECTVS IN PORTVM AV-
GVSTI STADIA III.

A CARALIS TRAJECTVS IN AFRICAM CARTHAGINEM
STADIA M. D.

A CARALIS GALATAM VSQVE INSVLAM

bis Augustæ, & portus Augusti nomina recentiora videntur, quam ut à Plinio, & Ptolemaeo commemorantur: urbs Agostia nuncupatur. SVR.

ITER A PORTV.] Sic Parifinus, quem
fequi placuit: alter vero Cufani item a Rema
portu Aul. urbis, ac fi a Roma voluiffet. Portum
hunc XVIIII. m. ab urbe diftium egregie
defcribit Philothorgius L. XII. H. E. C. 3. ubi de
Alarico, δὲ ἡ πόλις, inquit, καὶ ἀναμάρτητος ἦ Πόλις
καὶ, μέγιστος δὲ ἄνθρωπος ὁ βασιλεὺς Ῥώμης, ληϊστὴς τολῶν
ἀποκαταστάσας, καὶ ἐς πόλιν μικροῦ ἀφῆκεν
πύλιν, μέγα δὲ ἐστὶν κοινὸν Πόρτον occupat, qui
cum maximum Rome navale fit, ribus portibus
incingitur & ad parva urbis magnitudinem accedi-
t. Hæc eo excerpti, ut cum Portus hujus
pictura, quam Tabula Peutingerana oftendat,
componi poffint. Facile ibi, fi oculos intende-
ris, tres portus diftingeris, nec cauffa appa-
rebit, quare Ph. Cluverius L. III. Ital. Ant.
C. 3. finitira de Tabulæ auctore fufpicetur.

A LILYBAEO.] Strabo L. VI. p. 267. Itinerario assensitum: Έστὶ δὲ καὶ ἀπὸ Λιλυθαίων τῶν Λάγυον ἀζήτων ἐπὶ Λιβύῃν χεῖμα καὶ περὶ αὐτοὶ σὺν Ἀκαρθίῳ: Brevissum a Lilybaeo in Africam trajectus ad Carthaginiem stadium est c. 10. Ad-
dit fuisse quandam tam insigni oculorum acie, ut ē promontorii specula numerum navium, Carthagine solventium, accurate enarraret: quae tamen res haud leve dubium habet: Plinius enim de hoc Strabone, id homini nomen fuisse M. Varro prodidit, paria L. VII. C. 21. referens, de Cicerone c. xxxv. m. p. pervidisse auctor est; quae millia ne mille quidem & centum stadia rotundant. Hoc vero, ut ē medio viri praecleari tollant, praecipue quod alibi, & ex eo Capella L. VI. p. 208. Lilybaeum in CLXXX. m. p. Mercurii promontorium spectare addidit, scripsisse illum censuerunt M. p.

CLXXV., quæ a stadiis CIO. et 10. proxime
abfunt. Atque hanc viam ingressus effi Ph.
Clavus II. Sicil. Ant. C. 1. p. 235., et Jac.
Perizonius in Aelian. L. XI. V. H. C. 13.; quæ
tamen plana atque expedita omnia haud efficit
longius enim Carthago a Mercurii promonto-
rio, quam v. m. p. itario, remota fuit: ad hoc,
Cicero conjectura virorum præstantium fe op-
ponit L. IV. Q. A. C. 25. *At ille nescio qui*, in-
quit, *qui in scholis nominari solet*, mille & otting-
entia stadia quod abfess videbat: illa vero stadia
utramque & Strabonis & Plinii summam multo
exsuperant. Quid ergo? mutabimur *ottingen-
tia* Ciceronis in *quingenta*. Sic fane res erit con-
fecta, quamquam opera audaciore & nodum
secante. Quid si *ottingenta* cum Harduino scri-
bamus? quæ ratione Plinio cum Cicerone, quem
testem excitaverat, convenit egregie, etrique
mutatio minima. Itaque hoc malim, tantoque
magis, quod Pliniani libri & Solinus C. 1. in
ea m. p. confident. Neque ea propter Plinius
sibi ipse adversabitur, qui narrationi Ciceroni-
nem inscripserit; cuius utique sententia bona
fide repræsentanda erat. Varro vero, nam Ci-
cero, quantum recorder, de navibus tacet, a
veritate non aberit, si non ipsi Carthagini jun-
ctum portum, sed alium in Mercurii promon-
torio, cujusmodi fuisse diximus, intellexerit:
namque cum *Strabonem* adeo fuisse Lynceum,
ut promontorii objectu, quod è Lilybæo pro-
spicere in oculos incurreret, visus ejus nihil
prædeditur, cras fortasse credam. Wess.

A CARALIS SARDIANA.] Rectius SAR-
dinia. SIML.

A CARALIS SARDINIAE.] In Surinæ
 editione *A Caralis de Sardinia*. Ego Simplerum
 sequor, quod alter MS. Cufani *a Caralis Sardinia*,
 levi discrimine, edat, alter *Sardania*.
Caralis de cujus insulæque ab Italia distantia
 alius

A GALATA TABRACAM IN AFRICAM STADIA CCC.
INTER CORSICAM ET SARDINIAM FRETVM GALLICVM
STADIA XC.

DE HISPANIIS.

A BELONE TRAJECTVS IN TINGIN MAVRITANIAE STA-
DIA CCXX.
A CAR-

alius erit dicendi locus, monoptoton est scrip-
tori, qua de re p. 78. & 85. Hoc addo, videri
urbis nomen in vitio esse apud Dionem L.
XLVIII. p. 428. Καὶ πλεονεξία ἐκλήθη τὸ αὐτὸ τῆς
νῆσος, κατέβη πρὸς τὴν ἄλυσαν ὁρμήν, τὴν δὲ ἈΡΑΔΙΝ
πολιτείαν. Insulam, Lucio cedente, occupavit,
deditione cetera, Aradin autem expugnatione;
quod ut suspicer, facit alium ejus in insulae
urbibus silentium, & quod omnia, quae de
Aradi praedicantur, in hanc recte quadrent,
praetereaque, si majoribus literis scribas, APA-
DIN & KAPADIN parum differre videas. Scio
summum virum S. Bochartum L. I. Phal. C. 32.
Aleriam, quae & Caralis dicta fuerit, urbem
Corficae, intelligere: verum ea nihil ad Sardi-
niam, quam Dio a Mena, Pompeii liberti, inibi
vexatam prodit. Palmerius, quod his in char-
tam relatis animadverto, mecum sentit Exereit.
p. 255.

TRAJECTVS IN AFRICAM.] Neque hunc
locum sibi negligendum duxit Delisle in mo-
numentis Acad. Reg. Scient. An. c. 19 1833.
p. 183., quo Africam vulgo intervallo amplio-
re, sed perperam, a Sardinia & Caralitana urbe
disjungi comprobaret: quod quamquam illi ne-
gandum haud sit, tamen in confesso est, ple-
rosque veterum in hujus interapedinis ampli-
tudine cum nostro dissentire: Strabo utique L.
V. p. 225. a Sardinia brevissimum in Africam
cursum ccc. m. facit; Plinius L. III. C. 6. Afri-
cam a Caralitano promontorio ducentis milli-
bus removet; ut adeo & hic verum sit, quod
de Geographis Strabo L. VI. p. 285. μετὰ τὴν
ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ τῆς Σαρδηνίας ἀπόστα-
σιν. Prius vero quam hinc abeo, observandum est,
Cusani codicum alterum stadia 1000000000.
alterum xxv. supra nonaginta prae se ferre
caque Galatae subijcere.

A GALATA.] Vel Calata, insula vicina
Numidia. SIML.
GALATAM VSQVE IN SVLAM STAD.
DCCCCXC.] Habet Regium exemplar. In Blan-

diniano stad. DCCCCXXV. & in Neapolitano sta-
dia DCCCCXXV. Longoliani libri, Calatham
usque Insulam stad. DCCCCXXV. Credo ex cor-
rectione, quod à Ptolemaeo inter Insulas Africæ
juxta continentem Καδύβη consummeretur. Infra
à Caralis ad Galatam Insulam hic idem auctior
stadia DCCCCXXV. adsignat. Plinius L. 5. C. 7. inter
adjacentes Sicilia, Galata, Lopadusa. Fine item
libri xxxv. Ex Galata, inquit, Insula, & circa
Clupeam Africæ scorpiones necat. SVR.

A GALATA TABRACAM ST. CCC.] Ea-
dem stadia infra à Tabraca ad Galatam consu-
merantur: neque in his exemplaribus Tabracæ no-
men adspiratur: Pontanus tamen C. in Tabraca
fluvio adspirat. Plinio oppidum Tabracha, ci-
vium Romanorum, & Ptolemaeo Ταβραχὴ Κα-
λάνια.

A GALATA.] Martianus Capella L. VI. p.
207. Sardiniam a Caralitano promontorio ha-
bere Ficariam Galatamque memorat; qua in re
a Plinii sui vestigiis recessit, qui L. III. C. 8.
Ficariam illi promontorio, non alteram, admo-
vet: & prudenter, nam Galatam propius con-
tinentem Numidiæ fuisse vel ex hoc loco ap-
paret, De Tabraca vide p. 21.

INTER CORSICAM.] MSS. nostri stadia
XX; Lugdunensis & Basileensis editio, quas
duces Surita habuit, stad. XC; utrique male:
illi spatium nimis artant, hi producent. Stadiis
LX. Scholiastes Comici in Acharnens. 5. 112.
utramque insulam disjungit, secutus, puto,
Strabonem L. V. p. 223., Plinius octo fere m.
p. L. III. C. 7., ubi & fretum, quod cur Gal-
licum vocetur, nondum perspicuo, Taphros sive
fossas nominari auctor est. Vid. Ph. Cluverium
Corfic. Ant. p. 507.

A BELONE.] Regium exemplar stadia DECLX.
In Blandiniano, & Neapolitano, & Longolianis
libris cccx. Ego arbitror legendum esse cccx.,
ex Plinio L. 5. C. 1., qui Tingin abesse à Belone
oppido, Bæticæ proximo, trajetū xxx. m. p. per-
bibet.

A BEL-

A CARTHAGINE SPARTARIA TRAJECTVS CAESAREA
MAVRITANIAE STADIA III.

D E G A L L I I S.

A PORTV GESSORIACENSI AD PORTVM RITVPIVM STA-
DIA CCCCL.

D E I S T R I A.

A POLA JADER IN DALMATIAS STADIA CCCCL.

D E

A BELONE.] Blandiniano & nostri se ad-
jungunt, quamquam in *Tingi Mauritaniam* aut
Mauritaniam scribentes. H. Suritae conjectura
prima specie blanditur, venitque II. Casaubono
in mentem ad Strabonem: nec citra dubium
tamen est: Solinus enim Polyh. C. 24. & Ca-
pella L. VI. p. 215. ex Plinio, ejus uterque
sestam atque instituta, ut notissimum, sequi
adfuevit, M. P. XXXIII. Belonem Tingi sepa-
rat. Ceterum hic trajectus, licet alibi fretum
angustus esset, maxime frequentabatur: *corol-*
ter, inquit Strabo L. III. p. 104., *ei Ἀγρόδος*
μεγίστη ἐστὶν ἐν Τίγγι & Μαυρωσίῃ. De Belone
plura alibi memoravimus. WESS.

A CARTHAGINE SPARTARIA.] In ma-
nuscriptis exemplaribus, & Longolianis libris stad.
III. id est tria millia. At Plinius L. 3. C. 3.
Carthago, inquit, nova colonia, cujus a pro-
muntorio, quod Saturni vocatur, Caesaream
Mauritaniae urbem CLXXXVII. M. P. *Vetustis*
exemplaribus in eam sententiam congruentibus.

SVR.

A CARTAHGINE.] Parisinus *Caesarea Mau-*
ritaniae III tria millia. Plinii M. P., quibus haec
stadia tanto sunt auctiora, verior ut bene ha-
beant. Certe Strabonis L. III. p. 156. a Calpe
Carthaginem usque stad. CI CC CC CC., sive
CI CC CI CC. Polybii, difficulter cum rationi-
bus Plinianis, quantumvis a Carthagine in
Mauritaniam cursus directus fuerit, concilia-
buntur. WESS.

A PORTV GESSORIACENSI.] Lego, *A*
portu Gessoriacensi de Galliis; nisi quis malit hoc,
de Galliis, separatim tituli loco ponere. SIML.

GESSORIACENSI.] *Gessoriacensi* est in Pa-
risino & Cusani altero MS. *De Galliis*, ut *De*
Hispaniis, *De Ischia*, videtur tituli vicem fungi.

WESS.

AD PORTVM RITVPIVM STAD. CCCCL.]

In Regio Stad. DCCCCL. & in reliquis stad.
CCCC. & superiore Itinerario terrestri, eadem
trajectus CCCC. stad. constituta sunt. Ad ea,
quae eo loco de Ritupii animadversa sunt, id lice-
bit ad hanc adicere stationem, nomen gentile Ri-
tupiarum, quod hic Ritupium est, Ritupinum,
aut Rutupinum ab Ausonio poeta deductum fuis-
se carmine, quod Aquileia urbis laudi tribuit.

— Sed magis illud

Eminet, extremo quod te sub tempore legit,
Solveret exacto cui iusta piacula bello
Maximus, armigeri quondam sub imagine
lixæ.

Felix, quæ tanti spectatrix læta triumphî,
Punisti Ausonio Rutupinum Marte latronem.

SVR.

A POLA JADER.] In Schudii exemplari
ponuntur M C C L. Plinius ponit C L X. M. P., quæ
faciunt M C C L XXX. stadia. In eodem examplari
ponitur, *Ancona Jader in Dalmatis. Stadia*
M D. quæ navigatio in aliis exemplaribus non
habetur. SIML.

A POLA JADER. IN DALM. ST. CCCCL.]
In Regio Denistria A Pola Derinde Stad. CCCCL.
& reliqua, quam pratulimus lectionem, proferunt.
supra trajectus sinus Liburnici Jader usque stadia
CCCC. assignavit. Plinius L. 3. C. 21. Rursus
in continente Colonia Jader, quæ à Pola C L X.
M. P. abest: quam lectionem vetusta etiam exem-
plaria edunt. SVR.

A POLA.] Cusani MS. alter stadia I. DL.,
quibus Lugdunensis editus adstipulatur. Jofias
Simlerus stadia mille CCCCL. 1500. Basilæae
vulgavit. Quod sequimur, est in Parisiensi & su-
pra p. 272., licet minus cum Plinio conspirans.

WESS.

AB ANCONA JADER.] In Regio exemplari
Stad. DCCCCL. In Blandiniano, Neapolitano & li-
bris

DE ITALIA.

AB ANCONA JADER IN DALMATIAS STADIA DCCCL.
 AB ATERNO SALONAS IN DALMATIAS STADIA M. D.
 A BRVNDISIO DE CALABRIA SIVE AB HYDRVNTA AV-
 LONE STADIA M.
 A BRVNDISIO DYRRHACHI IN MACEDONIA STADIA
 M. CCCC.
 A SALONA SIPVNTA STADIA M. D.
 ITINERARIVM PORTVVM VEL POSITIONVM
 NAVIVM AB VRBE ARELATVM VSQVE.

A POR-

*bris Longolianis stad. i. d. Plinius L. 3. C. 19. Po-
 lam ab Ancona trajectu CXX M. P. abesse, au-
 ctor est.* SVR.

AB ANCONA.] Nostri constanter stad.
 i. d., aut mille d., Plinius Harduini, nec MSS.
 invitis, inter Anconam & Polam M. P. CXXX.
 statuit. WESS.

AB ATERNO SALONAS] Plinius L. 3. C. 4.
 ab Aterni amnis ostio in Adriaticum mare influen-
 tis ad Tiberina ostia Italia mensuram colligit: &
 L. 3. C. 22. Salonis colonia ad lader. SVR.

A BRVNDISIO ETC. AVLONEM] Sta-
 pra pag. CCCXXXIII. recto itinere ab Hydrunte
 Aulonem eadem stadia mille assignantur. SVR.

A BRVNDISIO DYRRHACHIVM.] Su-
 pra pagina CCCXVII. à Brundisio trajectus Dyr-
 rhachium usque eadem assignat i. cccc. stadia.
 SVR.

A SALONA SIPONTE STADIA D.] Re-
 ctius stadia MD. SIML.

A SALONA SIPONTE.] A Salonas Siponte
 plerique libri; unde, quod exprimi iussimus,
 quodque a prioribus editis probatur, formatur
 facillime; ceteroque nec Salonas, uti nec Siponte,
 hic scriptor averfatur. Vid. p. 270. & 314.
 WESS.

ITINERAR. PORTVS.] Hæc paullo aliter
 in Schudii exemplari leguntur; idque hoc
 modo: Itinerarium portus & positionum navium
 ab urbe usque ad ostia Rhodani in Gallias & Are-
 latum.

Ab urbe Roma usque ad portum Augusti M. P. XIX.
 A portu Augusti Fregenas M. P. VIII.
 A Fregenais Alsium M. P. VIII.
 Ab Alsio ad Turres M. P. IIII.
 A Turribus Pyrgos M. P. XII.

SIML.

ITINERARIVM.] Cum Schudii illo MS.
 omnes libri discordant; neque injusta est su-
 spicio, librarium, quicumque fuerit, ignotis
 maritimi hujus itineris locorum nominibus of-
 fensum ea, quæ Jos. Simlerus excerptit, ex p.
 300. huc transfussisse. WESS.

VEL POSITIONVM NAVIVM.] Videtur
 positionum nomine stationes intelligere, quæ por-
 tuum tutam mansiorem non assequuntur, & ta-
 men litoribus præstant. Casar Commentario iii. C.
 8. belli civilis. Hoc confecto negotio, à Salonis
 ad Orfei portum stationes, litoraque omnia
 longe lateque classibus occupavit. Isidorus item
 in stationes, portus, & litora distinguit, & hoc
 Itinerario in portus, positiones, plagia: ut mihi
 dubium non sit, quin positiones pro stationibus
 & plagia, pro litoribus usurpentur. De plagis,
 supra ex Isidoro, & vulgo playas appellamus; Gre-
 cis Ναυσταθμοί. SVR.

POSITIONVM.] Assentior Suritæ. Positio
 navium videtur esse, ναυσταθμός, ubi nautæ ve-
 lis tonsisque positis navem in tuto positam ha-
 bent, ut apud Thucydidem L. III. C. 6. ναυ-
 σταθμὸν ὃ καὶ τὸν ἵππὸς πλοῦν καὶ ἀντιπλεῖν ἢ Μα-
 λία. Credo ad Græcorum exemplum nautas
 positionem navium formasse: nam qui præter
 hunc ita sit locutus, nunc quidem nemo oc-
 currit. Positio loci, castrorum, calli, ponere cari-
 nas apud Curtium L. X. C. 1, nihil ad hunc
 rhombum. Ut vero Isidorus, ita Imp. Honorius
 & Theodosius L. 2. C. Theod. de Litor. & lin-
 custod. loca, mari vicina, in stationes, portus
 & litora dividunt. Vid. N. Bergerium L. IV.
 Viar. Mil. C. 48. WESS.

ARELATVM VSQVE.] Regium exemplar.
 Ab urbe Arelatum usque ad portum Augusti Pir-
 gos Posio M. P. XXVIII. In reliquis Ab urbe
 Arelato usque ad Portum Augusti M. P. XXXVIII.
 R r r Vide-

A PORTV AVGVSTI PYRGOS POSITIO.	M. P. XXXVIII.
A PYRGIS PANAPIONE POSITIO.	M. P. III.
A PANAPIONE CASTRO NOVO POSITIO.	M. P. VII.
A CASTRO NOVO CENTVM CELLIS POSITIO.	M. P. V.
A CENTVM CELLIS ALGAS POSITIO.	M. P. III.
AB ALGIS RAPINIO POSITIO.	M. P. III.
A RAPINIO GRAVISCAS POSITIO.	M. P. VI.
A GRA-	

Videtur mansio prima ab urbe ad portum deesse, quam supra designat pag. CCC. & XVIII. M. P. numerat, & à portu Pyrgos XXXVIII. M. P.

SVR.

A VRBE.] MSS. nostri *Ab urbe Arelato usque ad portum Augusti M. P. XXXVIII.*, nec aliter priscæ editiones, pessime: paullo quidem melior MS. Regii scriptura est, nec satis tamen sana. sine dubio hic omissa est prima mansio: fuisse videtur: *Ab urbe Arelatum usque: Ab urbe ad portum Augusti M. P. XIX.* A portu Augusti Pyrgos &c., quæ cum amanuensis describeret, festinans oculos in postrema coniecit, mediaque adeo transiit. Ph. Cluverius L. III. Ital. Ant. C. 3. p. 876. ex Itinerar. Maritimo citat, *Ab urbe Arelatum usque: Ad portum Augusti M. P. XVIII.*; quæ si è MS. fuissent hausta, non illis suum locum assignare vereretur. Sed nihil ille de scripto codice, sumptisque potuit, quamquam numeris emendatis, ex Simleri nota.

WESS.

A PYRGIS PANAPIONEM] Panapione legitur in manuscriptis, & Longolianis libris, quæ mansio mihi incognita est.

SVR.

PANAPIONE.] In hanc vocem MSS. conspirant. Tabula a Pyrgis VI. M. P. separat, & Punicum, quod & Ravennas inter Pyrgos & Castrum novum L. IV. C. 32. & L. V. C. 2. ex simili Tabula collocat, appellat. Ph. Cluverius L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 497. Panapione ex Punicum fossio errore librariorum natum esse suspicatur: fuisse autem Punicum ubi Santa Marinella, statione seu positione navium etiamnum nobilis.

WESS.

A PANAPIONE.] Si Punicum sit Santa Marinella numeri hic sunt transpositi, ut bene Cluverius advertit: III. M. P. superioris stationis huic apponi oportuerat, & vicissim.

WESS.

CASTRVM NOVVM &c.] *Regium exemplar, & Blandinianum, & Longoliani libri, M. P. VII. præferunt & in Neapolitano VIII.*

SVR.

CENTVM CELLAS M. P. v.] *Totidem supra à Castro novo Centum Cellas M. P. constituntur terrestri itinerali.*

SVR.

ALGAS POSITIO.] Ab *alga*, qua omne hoc litus oppletum conspici L. Holsteinius adfirmat, nomen est, manetque in *Valle d'Aliga*.

WESS.

AB ALGIS RAPINIVM] *In Regio Rapinio, & in Blandiniano à Rapinio Graviscas: ut Rapinium legendum sit, non Rapionium, quemadmodum in Neapolitano exemplari, & libris Longolianis præfertur. Alga & Rapinium mansiones mihi incognita sunt.*

SVR.

RAPINIO.] MSS. plerique *Rapionis* aut *Rapioni* & mox *Rapinio*. Ph. Cluverius ex hac discordia *Minione* refingit, præsertim quod nulla commodior inter Centum cellas & Martam statio sit L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 483., invito tamen L. Holsteinio ad Cluver. Ital. p. 33., cui & ego accedo: licet enim hoc nusquam occurrat, propterea abjici non debet; ne dicam nimiam esse inter vocabula differatam. Fuit autem non longe ab ostiis Minionis, quæ forte, quod vadosa & soli forent suspecti, vitabant. Rutilius L. I. 279.

Paulisper litus fugimus Minione vadofum, Suspecto trepidant ostia parva solo.

Quo versu *crepant* olim in Observat. L. II. C. 30. corrigebam, quod post egregiam Celeb. P. Burmanni animadversionem nunc quidem defendere nolum, licet non dubitem, quin aquæ satis eleganter *crepitare* dicantur. Cur, queso, id damnaverimus, ubi *crepula aqua* illæ sæ abeunt? Avienus Ora Marit. 572.

Præterque vasti gurgitis crepulas aquas.

præsertim cum & *crepare* ferantur. Horatius Epod. XIV. 47.

——— *Montibus altis
Levis crepante lympha defiluit pede.*

nc:

A GRAVISCIS MALTANO POSITIO. M. P. III.
 A MALTANO QVINTIANO POSITIO. M. P. III.
 A QVINTIANO REGAS POSITIO. M. P. VI.
 A REGIS ARMINE FLVVIVS HABET POSITIONEM. M. P. III.
 AB ARMINE PORTVM HERCVLIS. M. P. XXV.
 A PORTV HERCVLIS IN CETARIA DOMITIANA POSITIO. M. P. VIII.
 IN CETARIA DOMITIANA POSITIO. M. P. III.
 A DO-

neque enim dubium esse potest, qui crepante pede aqua, leni suo lapsu sonitum ciens, indicetur, sive, ut L. III. Od. 13., loquax:

Unde loquaces
 Lympha desiliunt ius.

Imo, si hæc omnia nusquam forent, Virgilii idoneus auctor locutioni fuerit Aen. XI. 297.

Ceu saxa morantur
 Cum rapidos amnis, sit clauso gurgite murmur,
 Vicinaque fremunt ripa crepitanibus undis.

Videndum itaque erit, præsentne in Quintiani Declam. XIII. C. 3. crepantes inter radiantes calculos aquæ: solent quippe lapillis illisæ suavi murmure vicina replere: ego certe crepantes inter ejusmodi calculos aquas sæpe numero videre & mirari memini. Atque hæc hæcenus. *Καπνίζω δ' ὕδατος εἰς ἡδονήν*, sicuti Longinus ait.

GRAVISCAS.] Strabo L. V. p. 226. hinc Pyrgos usque paullo minus stadiis c l x x x. numerat.

A MALTANO QVINTIANVM] In manuscriptoris, & Longolianis Quintiana: sed cum statim Quintiano in regio legatur, videtur Quintianum legendum, utraque statio mihi est incognita.

MALTANO.] Sic aut Maltana MSS., natum videtur ex Martano, quod ex fluvio Martia, sive vicus seu mansio ad eum fuerit, cognomen traxit. Flumen illud a Graviscis Tabula m. p. VII. separat.

REGAS.] Est, ut pridem Merula & Cluverius animadverterunt, Regis villa, de qua Strabo L. V. p. 225. *Ἐν τῇ περὶ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ τῆς οὐκίας ἐστὶν ἡ τοῦ βασιλέως Μαλακίτης Πιλαγοῖς*. Inter Cosam & Graviscas Regis est villa, quam narrans olim fuisse

regiam Malacoti Pelasgi. MSS. paullo ante Quintiana, mox A Regas.

ARMINE FLV.] Hic in MS. codice Armine & Harnine legitur. Forte fluvius Martha hodie dictus.

ARMINE FLVVIVS HABET POSIT. si. p. I. III.] Ha nota in Regio præferuntur, cum reliqua tantum m. p. III. adponant.

ARMINE.] Hoc ex Simleri MS. præoptavi-
 mus, quippe propius accedens ad Tabulæ Armenita. Ph. Cluverius quidem Armenia, quoniam MSS. Armine hoc loco, legit: sed nulla persuasibili causa: habet Armeniam Ravennas L. IV. C. 32. & L. V. C. 2., firmatque, quod alias suspicabamur, ex simili se Tabula, cujusmodi Peutingerana, pleræque omnia excerptisse: in ea enim Armenita litteram I. superne inscriptam ostendit, quæ exolefcent oculos Ravennatis fugisse, & pro Armenita Armenitanos nobis perperisse videtur. Ab hoc Armenitanos Ciceronem formasse p. 287. conjecimus. MSS. nostri Armine aut Arnino fluvius habet positionem M. P. III., quæ, Regii codicis inductis notis, restituimus.

PORTVS HERCVLIS.] Portum Cosanum Livius L. XXII. C. 11. & L. XXX. C. 39. appellat, cui ab Hercule etiamnum cognomen hæret. Abest x x v. m. p., quæ Surita dedit, ab Armenita: tamen MSS. nostri x x x. m. Wess.

IN CETARIAS DOMITIANAS] In Regio Incidria Domitiana Posio m. p. III. Reliqua ex voce Domitiana alteram mansionem consecravit, à portu Herculis, in Cetaria, ab incetaria Dentiliana, à Domitiana Altimiana fluvius: nec visum est à vetustissimi exemplaris lectione desistere.

IN CETARIA.] Pulchre in Cetarias, seu in Cetaria Domitiana, quorsum scripti libri ducunt,

A DOMITIANIS ALMINA FLVVIVS HABET POSITIONEM.

M. P. VIII.

AB ALMINA PORTVS TELAMONIS

M. P.

A PORTV TELAMONIS VMBRONIS FLVVIVS. M. P. XII.

A PORTV TELAMONIS LACV APRILE. M. P. XVIII.

A LACV APRILE IN ALMA FLVMEN HABET POSITIONEM.

M. P. XVIII.

AB ALMA FLVMINE SCABRIS PORTVS.

M. P. VI.

AB

cunt, H. Surita emendavit. Horatius L. II. Serm. V. 44.

Plures annabunt thynni & cetaria crescent.

ubi Scholiastes Cruquii: *Cetaria loca sunt juxta lacum, ubi cete, thynni & alii pisces capti saliantur, mallem aluntur*: in his enim cetariis undique extractos pisces faginabant: Glossæ *Cetarius, Bisaportus*, sive qui vivarii talis curam gerit. Erant hæc Domitiana Cetaria ad Orbitellensem lacum, cujus ostio vestigia & rudera maxima cetariorum ac piscinarum ex vivo lapide sectarum imminet, ut L. Holsteinius in Ital. Ant. Cluverii p. 31. docet. Ceterum MSS. cum editis vetustioribus sic legunt: *A portu Herculis incitaria portus M. P. VIII. Ab Incitaria Domitiana positio M. P. III. A Domitiana Alminia fluvium*: ut tria distincta & diversa loca signentur: *In Cetaria portus, In Cetaria Domitiana positio, & Alminia fluvius*. Nunc ab Herculis portu ad S. Stephani portum, ubi *Cetariorum portus*, m. p. xiii. sunt, inde ad emissarium lacus Orbitellenis m. p. xii., quæ propterea L. Holsteinius restituenda judicat. Wess.

A DOMITIANA ALMIANIAM.] Nullus hic additus est numerus. In Schudii exemplari ita legitur: *A Domitiana, quæ est ad Alminiam fluvium, ad portum Telamonis M. P. XII.*

SIML.

AB ALMINA PORTVM TELAMONIS]

In Regio una mansione comprehenduntur & Portus Telamonis & fluvius Vmbro & lacus Aprilis. In Blandiniano hoc pacto legitur: Ab Alminia portus Telamonis m. p. nec numeri mansionis adponuntur, à portu Telamonis lacu Aprilis positio m. p. xiii. & Vmbromis fluvii nulla sit in eo exemplari mentio. In Neapolitano Ab Alminia portus Telamonis m. p. neque numeri mansionis adponuntur: A portu Telamonis Vmbromis m. p. xii. A portu Telamonis lacu Aprilis, m. p. xviii. *Supra Vmbromis fluvii,*

& lacus Aprilis mentionem fecimus, dum Salebronis vocem in Vmbromis vertendam esse arbitramur: & Plinii verba hoc loco repetenda videntur L. 3. C. 5.: Hinc amnes Prille, mox Vmbro navigiorum capax: & ab eo tractus Vmbrie portusque. Telamon Ptolemaeo *Telamon promuntorium, & Plutarchus in Mario, in Portum Etruriæ Telamonem delatum, descensione facta, ad pileum servos vocasse. Stephanus urbem esse ad Tyrrhenum mare auctor est.* SVR.

ALMINA.] Ex Regio MS. hoc retinemus, utpote vero propius: nostri *Alminia vel Alminia. Albinia* Tabulæ ac Ravennati, unde *Albegna* nunc durat. Numeri m. p. in omnibus deficiunt. Wess.

AB ALMINA PORTVS TELAM.] H. Surita Regio codici nimium tribuens sic ex eo publicavit: *Ab Alminia portum Telamonis, fluvium Vmbromis Lacu Aprile positio M. P. XVIII.*; qua ratione tres stationes in unam constipavit. Nos presse MSS. inhærebimus, has stationes distinguentibus. Aberat portus Telamonis ab urbe Roma stadiis 1000, si Diodorus Siculus L. IV. p. 259. non fallit. Wess.

VMBRONIS FLVVIVS.] Sic bene Regius MS.; ceteri a portu Telamonis Vmbromis. Rutilius L. I. 337. Wess.

Tangimus Vmbromem, non est ignobile flumen, Quod tuto trepidas excipit ore rates.

De Salebrone & lacu Prile vide p. 392. mox pro *A portu Telamonis* oportuerat scribi, *Ab Vmbrome fluvio.* Wess.

ALMA FLVMEN.] *Almos* flumen unus Cusani. In numeris vitium est; sunt enim inter fauces lacus Prilis & Almæ ostium m. p. vii., quæ Ph. Cluverius L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 475. restituenda putat. Wess.

SCAPRIS.] Vel *Scabris*, nam utroque modo in MSS. legitur. SIML.

SCA-

AB SCABRIS FALESIA PORTVS.
A FALESIA POPVLONIO PORTVS.
A POPVLONIO VADIS PORTVS.
A VADIS PORTV PISANO.
A PORTV PISANO PISIS FLVVIVS.
A PISIS LVNA FLVVIVS MACRA.
A LVNA SEGESTA POSITIO.

M. P. XVIII.
M. P. XIII.
M. P. XXX.
M. P. XVIII.
M. P. IX.
[M. P. XXX.
M. P. XXX.
A SE-

SCABRIS.] Ita Parisinus & Cusani alter, qui & M. P. 111., alter *Scapris* cum Lugdunensi edito. Puto a loci scabritie nomen esse, ad quem modum *scabra saxa* alibi in Theodulpho vidimus. Fuit in dextra parte promontorii, quod Trojanum vocant. WESS.

FALESIA.] Vel *Faleria* vel *Faliscia*. In impressis exemplaribus *Falesia*: in Schudii exemplari inter *Faleriam* & *Populonium* ponitur *Traiani portus*. SIML.

AB SCABRIS FALESIAM PORTVS M. P. XVIII.] In Regio Ab Scabris *Falesia*, & in Blandiniano ab Scabris *Falesta*. Neapolitanum exemplar Blandiniani lectionem præferi: ut non dubitem in Rutilii Itinerario *Falesia*, non *Faleria*, illo versu legere lib. L. 371.

Lassatum cohibet vicina *Falesia* cursum;

Quamquam vix medium Phæbus habere iter.

SVR.

FALESIA.] Sic nostri. Quod vero Rutilii *Faleriam* ad hanc formam mutant, nihil forte necesse erit: notissimum enim est, liquidas eas invicem locum commutare, & *Valesios* fuisse, qui *Valerii* deinceps, idque in *Furiis* & *Fusis* itidem obtinuisse, qua de re Macrobius L. III. Saturn. C. 2., nunc quoque *porio Faresio* & *Falesio* vocari. Jam quod *Faliscas* Simleri spectat, ex ex lutescentis Annii fontibus, ut *Traiani portus* codicis Schudiani ex Ptolemaeo, haustæ sunt. WESS.

A POPVLONIO VADA.] Vada hac Volaterrana.

SVR.

VADA.] Rutilius L. I. 453.

In Volaterranum vero Vada nomine tractum Ingressus dubii tramitis alta lego.

De Vadis his supra p. 292.

WESS.

A VADIS PORTVM PISANVM] Pisani

portus nulla apud vetustos auctores sit mentio, cum in Pisanorum, & Genuentium rebus, super Sardinia insula imperio, & postea in expeditionibus Aragonensium regum maritimis, quibus id regnum sibi adseruere, maxime frequens mentio fiat Pisani portus. SVR.

PORTV PISANO.] Desinit hic H. Surtam memoria. Rutilius L. II. 12.

Tandem nimbofa maris obsidione solutis,
Pisano portu contigit alta sequi.

Numeros Cluverius XXXI. M. P. esse debere monet. Fuit ad Arni ostia. WESS.

PISIS FLVVIVS.] Pisarum fluvium vocat amnem *Auserem*, qui Pisas præterfluit. SIML.

FLVVIVS MACRA.] Plinio, lib. 3. §. 7. Flumen *Macra*, Liguriæ finis: & paulo inferius, patet ora Liguriæ inter amnes *Varum* & *Macram* CXXI. M. P. SVR.

LVNA FLVVIVS MACRA.] Lucanus L. II. Pharfal. 426.

Nullasque vado qui *Macra* moratus
Alnos, vicina procurrit in aquora *Luna*.

Itaque *Macra* prope *Lunam* fuit, cujus fluvii ostium satis olim navigiorum capax erat, ut certis, nunc quoque permanentibus indicis, L. Holsteinius in Cluverii Ital. Ant. p. 27. collegit. Scribonius Largus Composit. 163. portum *Luna* appellat, quem Servius Aen. VIII. 720. in confinio Liguriæ & Tusciæ esse ait. WESS.

A LVNA SEGESTE.] Alii *Segestem* post *Veneris* portum ponunt: inter portum *Veneris* & *Delphini*. SIML.

A LVNA SEGESTAM] In Regio exemplari A *Luna Regesta*, & statim *Segesta*: Blandinianum exemplar, & Neapolitanum, & libri Longol. *Segeste*, præferunt. Plinio lib. 3. §. 7. portus *Delphini*, *Tigulla*, intus *Segesta* Tigulliorum, SVR.

R r r 3

A LV-

AB ALBINGAVNO PORTVM MAVRICI TAVIA FLVVIVS.

M. P. XXV.

A VINTIMILIO PLAGIA.

M. P. XII.

A VINTIMILIO HERCVLE MONOECI PORTVS. M. P. XVI.

AB HERCVLE MONOECI AVISIONE PORTVS. M. P. XXII.

AB

A Vindimilia plagia M. P. XII. legitur: & in Neapolitano A viginti milia plagiam M. P. XII. Longoliani libri Blandiniani lectionem praeferunt, & pro Vindimilia, Viginti milia corrigunt. Ex his quae superius adnotata de Albintimilio scribitur satis adparet legendum esse, A portu Maurici Albintimilium plagia M. P. XII: & ideo asteriscis signatur ea mansio. SVR.

A VINTIMILIO.] MSS. Vigintimilia, Vintimilio, Vindimilia, quae omnia ex senescentis & pravae Latinitatis tempore sunt. Vigintimilium vidimus paulo ante in Lotharii I. decreto: Vintimilium est in Gefi. Trevirens. Leibniti C. 28. Quod dedimus, satis vetustum videri alibi commemoravimus; nec credam tamen Seculo V. jam receptum fuisse, quantumvis monachus Olivetanus in Vita S. Ampelii C. 1. id habeat, eamque aetatem mentitur. De plagia jam ante disputavimus p. 96., quibus nunc addimus; Plagiam ex pelagia videri contractam. Columella rustico praecipiens, qui vivarium & stabula, in quae aquatilis pecus induceret, ordinari oporteat, litorum differentiam cognitam esse debere L. VIII. R. R. C. 16. docet: limofam regionem planum educare piscem; arenofas gurgites, planos quidem non pessime, sed PELAGIOS melius pascere: rursus optime saxofum mare sui nominis piscis nutrire. Hinc colligo, Pelagiam esse stationem praeruptam & gurgitibus vorticofam, maleque adeo fidam: a pelago autem esse, Isidorus L. XIII. Orig. C. 14. testabitur, cuius est MS. Groningano verba sunt: Pelagus autem est latitudo maris sine litore & portu, Graco nomine πλάγια, hoc est, altitudine dictum: unde & PILAGIA, eo quod sint importusae: quae, si in eorum principio altitudo maris, & dein πλάγια & pelagia legatur, vulgares mihi praestare videntur. Jam in Itinerario scribi aequum fuisse A Tavia Vintimilio, seu Albintimilio potius, apertum est.

WESS.

A VIGINTIMILIO HERCLEMANICO.] Lege A Vintimilio, sive Abintimilio, Herculis Monoci portum. SIML.

HERCVLEM MONOECI.] Ex perversa litterarum scriptura nemo non viderit, mansionem hanc esse restitutam: nam in exemplari Regio à Vintimilio Elelemanico portus M. P. XVI. legitur: & in sequenti mansione Ab Eclemanico Avisione. In Blandiniano, Herdemannico & Herchemunnico. In Neapolitano, Herdemannico, & Herdomannico: In Longolianis libris Herlemannico, & Hercolianico. Strabo L. 4. p. 202. ab Albingauno ad Monoci portum stad. cccclxxx. numerat: quo in medio urbem esse ingentem Albulum Intemellum: & Monocum portus stationem quandam esse, non magnarum, neque multarum navium capacem, quae templum Herculis haberet, cognomento Morvux, quod in eo solus inhabitet. Plin. L. 3. 7. Portus Herculis Monoci: & item Tacito Hist. 3. 42. Fabius Valens est sinu Pisano saevitia maris, aut adversante vento, portum Herculis Monoci depellitur. Ammianus libro xv. C. 10. Thebanum Herculem Monoci arcem & portum, ad perennem sui memoriam consecrassse, auctor est. Ptolemaeo vicini portus duo in Ligustina ora statuantur, unus Herculis & alter Monoci. SVR.

HERCVLIS MONOECI PORTVS.] Egregie viri doctissimi Simlerus & Surita hunc locum restituerunt. MSS. nostri Erdemannico aut Herclermannico portus. Ptolemaeum, qui portum Herculis & Herculis Monoci distinxit, erroris Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 8. & Honorat. Bouche L. III. Hist. Provinc. C. 5. coarguerunt. Nunc Mourguez sive Monaco, unde castrum Monacum in Annal. Genuef. Caffari p. 444. quod vocabulum cum a monachis non multum, si sonum spectes, discordet; inde antiquissimi ditionis ejus reguli insignibus suis monachum Benedictinum ex casside umbilico tenus emicantem imposuerunt, dextra gladium atque altera fasciam, cui inerat DEO IUVANTE, praferentem. Meritissimo vero is principatus inter antiquissimos referetur, si ab Othone I. Grimoaldo, qui Saracenos inde expulerat, ita fuerit condonatus, ut nulli, nisi soli Deo, ratio-

AB AVISIONE ANAONE PORTVS.

AB ANAONE AD OLIVVLAM PORTVS.

AB OLIVVLA NICIA PLAGIA.

A NICIA ANTIPOLI PORTVS.

AB ANTIPOLI LERO ET LERINVS INSVLAE.

M. P. IV.

M. P. XII.

M. P. V.

M. P. XVI.

M. P. XI.

A LE-

tionem redderet. Vide H. Bouche L. VIII. Hist. Provinc. Sect. VIII. p. 897.

WESS.

VISIONE PORTVS.] Lego *Ab Herculis Monaci portu ad Visionis portum.*

SIML.

AVISIONEM] *In Regio Avisione, & in reliquis Avisione. Numeri mansionis in Regio exemplari delati sunt.*

SVR.

AVISIONE PORTVS.] Sic nostri omnes: tamen mox *A Visione*. Ph. Cluverius L. I. Ital. A. C. 8. *Avisione & Anaone* ejusdem loci, sed viciatim esse nomina auguratur, quem MSS. factis confutant. Est hoc tempore haud multum a portu *des Malles* pagus, quem indigenae *Ese*, catalogus vero villarum & pagorum episcopatus Nicaeensis *Ysonem* appellat: hunc cum *Avisione* rectissime componit Honor. Bouche L. III. Hist. Provinc. C. 5.; obsunt quidem M. P., quae IV. circiter sunt a portu Herculis: verum ea restituenda hoc loco esse non ipse tantum sed & L. Holsteinus, qui in eandem sententiam descendit, ad Ital. Ant. Cluverii p. 5. deprecavit.

WESS.

ANAONE.] Vel *Naone*.

SIML.

AB ANAONE AD OLIVVLAM.] *In Regio Olibula & Alinbola, & in Blandiniano Olivula. Neapolitanum exemplar Olivulam. Forte ad Olbiam legendum: inter quam, & Antipolim Strabo L. 4. p. 184. navale Caesaris Augusti, Forum Iulii nuncupatum, statuit. Ptolemaeus inter Citharisten promuntorium & Argentii fluvii ostium, Olbiam collocat. Stephanus inter urbes hujus nominis primam Ligustinam commemorat. Ligustinas enim Stoechades ipsas insulas, idem auctor cognominat.*

SVR.

ANAONE.] Sic Cusani alter, alter vero & Parisiensis *Naone*. Portus est S. Hospicii, quem vulgus *le port de Saint Sospiere* appellat.

WESS.

AD OLIVVLA.] Ita Cusani alter & Parisinus. Videtur esse *Villa Franca*, seu potius *Mons Olivi*; cujus incolae, urbe eversa, Villam Francam migrarunt circa An. 1100. ut Bouche observat. Sane illo tempore Villam Brancam pro Olivula haberi fuisse ceptam Amelius, Gregorii XI. iter describens, testis est:

Cum hilaritate, inquit, nimia Villam Francam seu portum Oliva iniravimus. M. P., quod & L. Holsteinus advertit, nimia sunt. I. I. M. ad spatium absolvendum sufficiunt.

WESS.

NICIA PLAGIA.] *Portus Nicaeensis episcopus Arelatenſi Concilio sub Constantino M. adfuit. Inter Villam vero Francam & Nicam terrestri itinere I. I. M. P. interfuit, ut adeo anfractus litorum ratio habeatur in M. P. auctoribus.*

WESS.

LERO ET LERINVS.] In MS. codice habetur *Libero Ederinus*: in impresso *Jero & Jerino*: utrumque mendose. *Lero & Lerinus* insulae hic significantur.

SIML.

LERO, ET LERINA INSVLAE.] *In Regio exemplari. Strabo L. 4. p. 184. post Stoechadas Planasiam, & Lerone statuit, colonias habentes, & in Lerone Fanum Ἡρώων, & è regione Antipolim adjacere. Plinio L. 3. C. 11. Lero, & Lerina adversum Antipolim. Proelmao sub Varo flumine Ἀντιόων.*

SVR.

LERO ET LERINVS.] Omnes nostri *Libero Ederinus*, at mox *A Lero & Lerino* vel *Lerine*. Pulcherrime viri docti, *Lerone* & *Lerinum* inde formarunt. Strabo L. IV. p. 189. *Μετὰ τῆς Στοιχάδας ἡ Πλανασία καὶ Ἀήρων, ἔχουσαι κατωκυίας ἐν τῇ Ἀήρωνι καὶ ἡρώων ἐπὶ τῇ Ἀήρωνος;* quae eo exscripti, quod Suritae nota male hic sit habita. If. Casaubonus dubitat, an in Plinio *Lero*, quae & *Lerina* scribat, quoniam Strabo unius meminisse videtur: & meritisimo nihil adfirmat; diversa enim fuerunt. Ennodius Vit. Epiphaniū Ticinensis p. 1008. Ed. Venet. *Medianas insulas, Stoechadas, Lerum, ipsamque nutrice summorum montium planam Lerinum adiit.* Imo Strabo utriusque meminit: nam quam *Planasiam* appellat, ea *Lerinus* est, plana quippe, ut Ennodius indicat & Caesarius Arelatenſis Homil. XX. *Insula, ait, Lerinensis, quae cum parvula & plana esse videatur, innumerabiles tamen montes ad coelum misisse cognoscitur: & cujus oxymoron utrumque aemularus est, Sidonius Eucharistico ad Faustum N. 110.*

— Quan-

A LERO ET LERINO FORO JVLI PORTVS. M. P. XXIV.
 A FORO JVLI SINVS SAMBRACITANVS PLAGIA. M. P. XXV.
 A SINV SAMBRACITANO HERACLIA CACCABARIA POR-
 BARIA PORTVS. M. P. XVI.
 AB HERACLIA CACCABARIA ALCONIS. M. P. XII.
 AB ALCONIS POMPONIANIS PORTVS. M. P. XXX.
 A POMPONIANIS TELONE MARTIO PORTVS. M. P. XV.
 A TE-

Quantos illa insula plana
 Miserit in calum montes.

Lero est S. Margaritæ, Lerinus S. Honorati in-
 sulæ. Vide H. Bouche L. I. H. P. C. 7., ubi de
 utraque egregie. WESS.

FORO JVLI.] Vetusioris editi M. P. XXVII.,
 Parisiæ, cui Cusani alter assentitur, M. P.
 XXVIII. WESS.

SINVS SAMBRACITANVS.] Vel Sam-
 blacitanus. SIML.

SINVS SAMBRACITANVS.] In Regio exem-
 plari legitur, & Sambracitano in sequenti item
 mansione: & in Blandiniano Sambracitanus, &
 in sequenti mansione Sabriticano: In exemplari
 Neapolitano Samblacitanus, & Samblacitano:
 In Longolianis libris, Sambracitanus, & inse-
 quenti mansione Sambracitano, & Samblaceta-
 no corrigitur. Sinus nomen ad hanc diem mihi
 inauditum. SVR.

SAMBRACITANVS.] MSS. Sabracitanus,
 Sambracitanus & Samblacitanus. Est ejus men-
 tio in vetustis Foro-Julienfis Ecclesiæ chartis,
 quæ sinum *Gambracitanum* circa An. 1000.
 a Comite Provinciæ Gulielmo I. dono datum
 ferunt Giballino de Grimaldis, Grimaldi, primi
 Principis Herculis Monæci, filio. Vid. Hon.
 Bouche L. VIII. Hist. Prov. Sect. VIII. Dicit post-
 modum finis Grimaldi, *Golfo de Grimaud*, cœ-
 ptus est. Ceterum ad hunc sinum, si eidem viro
 docto L. III. H. P. C. 6. accedimus, fuit *Fraxinetum*,
 è quo Saracenis vicina omnia infesta
 habuisse novimus, & eo quidem loco, quem
Frainer vulgo vocant, quique spinarum & fra-
 xinorum etiamnum densissima silva horret.
 Sane si veteri chartæ monasterii S. Victoris
 apud Massilienses & Pontifici Gregorio VII.,
 quorum verba vir eruditus exscripsit, fidere li-
 ceat, in Foro-Julienfi Episcopatu *Fraxinetum*
 fuerit oportet. Luitprandus L. I. C. 1. *Fraxi-
 netum in conspectu Italorum provincialiumque*
statuens non oberit huic positioni. Vide tamen

virum eruditissimum, cui Chorographicum
 Ital. med. ævi Dissert. debemus, p. CVI. in di-
 versa abeuntem & circa Villam Francam *Fraxi-
 netum* quærentem. WESS.

HERACLIA CACCABARIA.] Portus
 est S. Tropetis, *Saint Tropez*. Quod vero H.
 Bouche L. III. H. P. C. 5. Heracleam hanc am-
 plam olim fuisse urbem ex *Caccabaria* titulo
 colligit, paucis approbat: ait quidem caca-
 bum esse tripodem: tripode in sacris, præci-
 pue cum oracula sciscitarentur, fuisse usus; vi-
 deri ergo oraculum hic fuisse Herculis; quæ
 omnia sine teste dicuntur, quædam ejus etiam
 generis sunt, ut falsis merito annumerentur.
 Had. Valesius Notit. Galliæ p. 217. *Perdicariam*
 appellat, sine dubio, quod perdis *παιδείαν* &
παιδείαν Græcis. Mihi non liquet. WESS.

ALCONIS.] Savaro Sidonii L. VIII. Ep. 12.
portum Alingonis cum hoc componit, eundem
 arbitrat; qua in re error erit, si Apollinaris
 ille portus nunc *Lengo* in Vafatum diecepsi ad
 Garumnæ sit, ut Jac. Sirmondus docet. Hunc
Cavalaire H. Bouche esse jubet. WESS.

POMPONIANAS.] Habet Regium exemplar:
 & reliqua Pompeianis, & libri item Longoliani.
 Fortè Pomponianam legendam, ut stationem ad
 secundam Stæchadam *Insulam designat*, quarum
insularum hoc Itinerario maritimo mentionem non
fieri mirum videri debet, cum Leronis, & Lerinæ
 mentio fiat, Plinius ejus ita meminit: L. 3. C. 5. Tres
 Stæchades à vicinis Massiliensibus dictæ propter
 ordinem, quas item nominant vocabulis singu-
 lis Prote, & Mese, quæ & Pompeiana voca-
 tur, tertia Hypæa. Strabo L. 4. p. 184. tres digna
 satis amplitudine esse, sed duas perexiguas. Hinc
 Ptolemæo item v. Stæchades, *Stephano vero tres*.
 SVR.

POMPONIANIS.] Nostri *Pompeianis*. Insu-
 lam intelligi cum Surita opinatur H. Bouche L.
 I. H. P. C. 7., quibus ego accedere non possum:
 insulam si veller auctor, addidisset id vocabuli
 ut in Lero & Lerino: imo quod maxime offi-
 ciat,

A TELONE MARTIO TAVRENTO PORTVS.
 A TAVRENTO CARSICIS PORTVS.
 A CARSICIS CITHARISTA PORTVS.
 A CITHARISTA PORTV AEMINES POSITIO.
 A PORTV AEMINES IMMADRAS POSITIO.

M. P. XII.
 M. P. XII.
 M. P. XVIII.
 M. P. VI.
 M. P. XII.
 AB

cit, debent viri docti, ut certe Boucheus fecit, *Pomponianam* eandem ac *Proten* facere, ut *Portueyroles* esse possit: nam *Portecroz*, quæ *Mese* Plinii, Boucheo fatente, nullo modo ob longiorem interapedinem hic locum habere poterit. Atqui Plinius diserte *Mesen* eandem esse ac *Pomponianam* adfirmat, & cum eo Capella, ut deinde ostendam. Malim itaque portum hunc circa *Olbian* cum Samfonio collocare.

WESS.

TELONEM.] Post *Telonem* Citharista portus ponendus est.

SIML.

TELONE MARTIO.] Hæc antiquissima portus ejus censetur memoria: non multum hinc abest Notitia Imp. Occid., quæ p. 65. *Procuratorem baphii Telonenfis Galliarum*, ubi sine caussa Pancirolus *Tolonenfis* corrigit, memorat: *Pagus Tolonenfis*, hinc dictus, est in Testam. Abbonis tom. II. part. II. Script. Ital. p. 750. Nec videtur tamen prorsus ignotus fuisse Romanis ævi prioris: plane enim mihi persuadeo *Telonem* hinc dictum apud Lucanum L. III. 592. & Silium L. XIV. 443., sicuti egregie nuper conjecit Cl. Oudendorpius, & ante eum Hon. Bouche L. IV. H. P. C. 3. p. 337. *Toulon*.

WESS.

TAVRENTVM.] In manuscriptis, & Longolianis libris Taurento. *Caesaris Commentario* II. C. 4. belli civilis videtur esse Taurenta Castellum. Nasti, inquit, idoneum ventum ex portu (*Massiliensis scilicet*) exeunt, & Taurenta, quod est Castellum Massiliensium, ad Nasidium perveniunt. *Strabo* L. 4. p. 184. τὸ ὁ Ταυρέντος, καὶ τὴν Ὀλβίαν, καὶ Ἀντιπολίς, καὶ Νίνικας. *Ptolemaeo* Ταυρέντος.

SVR.

TAVRENTO.] *Tauroënta* in *Caesare* *Ciacconius* corrigit, atque ita vulgo edunt. *Tauveyntos* quoque *Strabo* alterum ex *Xylandri* emendatione esse *Casabonus* docuit. Videtur fuisse ad sinum *Telonensem*, ubi nunc bini portus, *le bras de S. George*, & *l'Evescat*: alteruter Hon. Bouche L. III. C. 5. p. 159. videtur esse *Tauroëntum*, posterior præcipue.

WESS.

CARSICIS.] *Ph. Cluverius* in *Alpium Maritimarum* Tabula ordinem portuum mutat, & *Citharistam* præponit, nulla iusta causa. Idem est ac portus S. Nazarii, quem vulgus *Cenari* vocat. Durant obscura quædam nominis vestigia in proximo promontorio, quod *Sissech* sive *Cerciech* appellant.

WESS.

CITHARISTA.] *Plinio* L. 3. C. 4. promontorium *Citharista* & item *Ptolemaeo* juxta *Taurentum*.

SVR.

CITHARISTA.] Perique omnes *Ciotat* esse consentiunt, oppidum recens, ne anno quidem c1000., ut H. Bouche observat, conditum. Videtur fuisse navale urbis *Ceireste*. *Citharistam* in territorio *Arelatenfis* Zosimus papa in Epist. apud Saxium Pontif. Arelat. p. 135. memorat, qui an idem sit portus vehementer dubito.

WESS.

PORTVS AEMINES.] In *Regio* *Hemines*, & *Aemines*: & in *Blandiniano* *Mines*, & in *Neapolitano*, & in libris *Longolianis*.

SVR.

AEMINIS.] Nostri *Emines*, *mines*, *minus*. *Is. Vossius* ad *Melam* L. V. C. 2. nunc *Pormino* dici adfirmat. H. Bouche *Cassius*, qui *Ema* inter pagos *Massiliensis* diocesis in vetustis chartis appellatur, esse arbitrat *L. IV. Chorograph. Provinc. C. 4. p. 334.*

WESS.

IMMADRAS.] In *Regio* *Immadras*, & *Immadris*, & in *Blandiniano* *In matras*, & *In matris*, & item in *Neapolitano*: & in libris *Longolianis* *Imatras* & *Immatris*.

SVR.

IMMADRAS.] In *matras* & mox *In matris* nostri. Consentiant esse *Maire* insulam M. P. XII. a priore distitam.

WESS.

MASSILIAM GRAECORVM.] *Plinius* L. 3. C. 4. eodem cognomine quo *Antonini* hoc *Itinerarium*, *Massiliam* *cobonesat*: At in ora *Massilia*, *Græcorum*, inquit, *Phocæensium* *foederata*. Quam merito jure id acciderit, nullius testimonio uti verius possumus, quam ipsorum *Græcorum*. Princeps *Rhodi* *legationis*, oratione in *Senatu* *Roma* habita, apud *Livium* libro xxxvii. *Massilienses*, inquit, quos, si natura insita, vel

lut

AB IMMADRIS MASSILIA GRAECORVM PORTVS. M. P. XII.
 A MASSILIA GRAECORVM INCARO POSITIO. M. P. XII.
 AB INCARO DILIS POSITIO. M. P. VIII.
 A DILIS FOSSIS MARIANIS PORTVS. M. P. XX.
 A FOSSIS AD GRADVM MASSILITANORVM FLVIVS
 RHODANVS. M. P. XVI.
 A GRA-

ut ingenio terræ vinci posset, jam pridem efferaſſent tot indomitæ circumſuſæ gentes, in eo honore, in ea merito dignitate audimus apud vos eſſe ac ſi medium umbilicum Græciæ incoherent. Non enim ſonum modo linguæ, veſtitumque, & habitum, ſed ante omnia mores, & leges, & ingenium ſincerum, integrumque à contagione incolarum ſervarunt. *Strabon*is Græci item auctoris accedit teſtimonium, qui L. 4. p. 179. docet eorum republicam ab Optimatibus ſeri ſolitam, & ita ſua conſilia enixos fuiſſe, ut optimo cuique probarentur. Primarios urbis viros, ad Eloquentiæ, & Philoſophandi ſtudium converſos, ex quo ad unius arbitrium Romani Imperii res verſe ſunt: Adeoque liberalium artium doctrinam ea in urbe viſuiſſe, ut Romanorum nobiliſſimi, pro Attica peregrinatione, Maſſiliam ſtudioſorum gratia commeari ſoliti ſunt: eos *Cicero* quoque cognominat. *Pomponius Mela* L. 2. C. 5. de Maſſilia, Mirum, inquit, quam facile & tunc ſedem alienam cepit, & adhuc morem ſuum teneat. At *Agathias* ſua ætate Maſſiliam ex Græca civitate, jam barbaram redditam perhibet: nam patrio illo reſecto, & priſco vivendi more, imperantium inſtitutis uſam fuiſſe.

INCARO.] Vel Incorio, *Ptolemaeo* Tricorium.

INCARO.] *Raimondus de Solery* in Maſſiliæ Hiſtoria L. I. hanc poſitionem ad Maſſiliæ occidentem, ubi torrens *Haren* vel *Aren* ſeſe in mare immittit, atque ubi *Lacydon* olim fuerit, querit: nec potuit tamen H. Bouche id perſuadere, præfertim quod intervallum repugnet: quare ille *Incarum* & *Calcarium*, de qua ſupra memoravimus, eandem arbitrat, & ex poſtiori *Incarum* videri contractum, adeoque *Carr* nunc dici, quæ fortaiſe pauciſſimis perſuadebit. Vide eum L. III. C. 5. p. 160. *Wess*.

DILIS.] XIII. M. P. Cuſani alter & Pariſius addunt. Fuiſſe volunt ad promontorium Columnæ cap de *Colonne*, quamquam veſtigia deſunt.

FOSSIS MARIANIS.] Duxit eas *Marius*, ſervatque earum indicia pagus *Foz* & *Galion*. Vid. ſupra p. 299.

AD GRADVM MASSILITANORVM FLVIVS RHODANVS M. P. XVI.] In *Regio numeri deſecere*, & *Fluvius tantum legitur*. In *Elandiniano*, & *Neapolitano*, ac libris *Longi*. *Fluvius Rhodanus* M. P. XVI. *Ammianus* libro xv. C. 11. huius manſionis meminit, *Rhodani curſum deſcribens*, *Manſiusque inter valles*, quas ei natura præſcripſit, ſpumeus *Gallico mari* concorporatur, per patulum ſinum, quem vocant ad gradus, ab *Arelate* XVIII. ferme lapide diſparatum. Gradus enim antiquitus vocati videntur pontes ad litus, aut fluminum ripas conſtrati, ex quibus naves commodiore ingreſſu conſcenderentur ad navigandum, & ad quos adpel-lerent. In monumentis Commentariorum *Regiorum Jacobi Aragonum Regis* ejus nominis primi, & *Petri* III, *Valentini gradus*, quem nunc *Grao* vocant, ſit mentio, & *Cullaritani*, ad *Suconis* annis trajetum. *Morvedrenſis præterea Gradus* & *Orpeſenſis* & in hoc *Aragonix* regno ad *Hiberi* trajetum ad oppidum *Pinam Gradus* *Pinenſis*, quod nomen in eo trajetum diu eſt, quo obliteratum videtur.

AD GRADVM.] Quæ *Surita* hic diſputat de gradu, *Du Canguio* ad *Alexiadem* Annæ p. 313. placere non potuerunt: quemvis maris angulum trajetum, ſæpe etiam fluvii meatum, Gradus nomine venire aſſeverat: acolas præterea *Rhodani* meatibus, quibus fluvius in mare evolvitur, id cognominis impoſitare: atque hoc veriſſimum eſſe, exempla ibidem & in *Lexico* mediæ Latinit. magna copia producta adfirmant. Addam unum ex *Caffari* *Annal.* p. 309. At quem *Piſani* ſciverunt noſtras naves exiſſe de portu *Maſſilia*, perterriti exiverunt *GRADVM* & altum pelagus queſiverunt. *Du Canguio* adſtipulatur *Hon. Bouche*. L. I. H. P. C. 5., monetque *ſpæ* *Μαροναίων* *Polybii*, ſive, ut nunc vocant, *le Grads de Paſſon*, intelli-

A GRADV PER FLVVIVM RHODANVM ARELATVM. M. P. XXX.

IN MARI OCEANO, QVOD GALLIAS
ET BRITANNIAS INTERLVIT.
INSVLAE ORCADES NVM. III.

IN-

gi, a quo ad *Galeion*, ubi finis fossæ Marianæ, xvi. sint M. P. Equidem facile utrique largiar, gradus vocabulum id, quod docti viri volunt, adsignificasse: nec unquam tamen negavero, ea ex re, quam H. Surita in medium produxit, significationis ejus originem esse coartam: exempla, quæ Valesii fratres Ammiano adscripsere, id persuadent: idem quoque colligas ex Strabone L. XVII p. 792. ubi de portu Alexandrino ἀντιβαθὺς τὸ ἐστίν, inquit, ἀπὸ τοῦ μεγάλου τοῦ ἐντὶ καίμας ὀρεῖν profundusque adeo est, ut maxima etiam navis ad ipsos gradus tuto applicari possit; sic vertit, qui locum eum recte constituit, Xylander: nec aliud indicant Sinope & Amifus ad gradus positæ, αὐτὸς τοῖς καίμας κέρπειν in Novella xxviii. Wess.

FLVVIVS RHODANVS.] Lego, Ostium fluvii Rhodani: deinde, A Gradu per fluvium &c. Pro gradu MS. habet gratum. SIML.

PER FLVVIVM RHODANVM ARELATVM M. P. xxx.] In Regio numeri in hac mansione non adponuntur: & in reliquis exemplaribus, ac Longolianis libris Arelatum M. P. xxx. cum superiori Ammiani testimonio ex Gradu Arelate xviii. M. P. adsignentur. Arelatum præterea in omnibus legitur, tamen si supra Arelate præferant, & Ptolemaeo item Ἀρελάτω. SVR. ARELATVM.] Ita etiam nostri. Augustinus Epist. 43. Post apud Arelatum memoratum Imperatorem eandem causam diligentius examinandam terminandamque curasse. Vide quæ p. 290. observavimus. Wess.

IN MARI OCEANO.] Sextus Rufus Breviar. C. 5. Et usque Gades ad Oceanum mare pervenimas. & Itin. H. princ. Facit mare Oceanum accessu. Plures MSS. in mare Oceano, quomodo Ovidius Ibi v. 200.

Aut summam Libyco de mare carpat aquam.

& passim alii.

Wess.

INSVLAE ORCADES n. III.] In Regio n. III. & in reliquis exemplaribus, & Longolianis nulli adjiciuntur numeri. Solino C. 22. item III.

Orcaes sunt, cum Plinius L. 4. C. 16. ejus mirabile opus ipse in Epitomen redatum dederit, xl. esse doceat. Pomponius L. 3. C. 6. Triginta, inquit, sunt Orcaes angustis inter se spatii ductæ. Ptolem. item xxx. Isidoro L. 14. C. 6. xxxiii. quarum, inquit, xx. desertæ sunt, xiiii. coluntur. SVR.

ORCADES.] Isidorus sua ex Orofio L. I. C. 2. exscripsit Jornandes Get. C. 1. xxxiv. numerat; quibus tamen codex Ambrosianus unam recte detrahit. Vide de his insulis Buchananum L. I. Rer. Scot. p. 34. Nostri libri Orcaibus nullum addunt numerum. Wess.

INSVLA CLOTA.] Habet Regium exemplar. In Blandiniano Insula Glota, & in Neapolitano Dota, nomen ex Clota ex affinitate litterarum d. & cl. constatur. Longoliani libri Glota, & Dota corrigunt. Glotæ æstus Tacitus meminit in Agricola C. 23. Nam Glota, inquit, & Bodotria, diversi maris æstus per immensum revecti, angusto terrarum spatio dirimuntur, quod tum præsidii firmabatur. Ptolemaeo item Κλωτᾶ æstus, ut fluvii nomen sit. non Insulæ, nisi eam Britannicæ partem intelligat, quæ Scotiæ regno continetur. SVR.

GLOTA.] MSS. secum invicem discordant: unus Cusani Orcaes, Glota, Hiverione, nec dissentit editus Lugdunensis: alter insule Orcaes, insula Dota, in Virione, quod & Parisinus agnoscit, sed Clota scribens. Forte mutili hoc loco sunt MSS., qui olim ex Glota tractum in Hiverione fuisse significabant. Aliter Camdenus instituit, cui Glota insula est Arran, vicina Glotæ æstuario. Wess.

IN HIVERIONE.] In Regio exemplari, & Neapolitano Inverione, & in Blandiniano Inhiverione. Longoliani libri Nivione, & Vierione corrigunt. Mihi nomen Insulæ videtur, quam Pomponius, Plinius & Tacitus Hiberniam vocant. Ptolemaeo urbs mediterranea ejus insule, à qua nomen accepisse videtur Insula universa, Inipie. Juvenalis Juverna, Satyra II. v. 160.

— Arma

INSULA CLOTA IN HIVERIONE.
VECTA, RIDVNA, SARMIA.
CAESAREA, BARSA, LISIA.
ANDIVM, SICDELIS, VXANTIS, SINA.

VIN-

— Arma quid ultra
Litora Juvænae promovimus, & modo
capias
Orcadas, ac minima contentos nocte Bri-
tannos.

*Solino item Juvæna nominatur. Festus Avienus
in Ora maritima.*

Ast hinc duobus in Sacram, sic insulam
Dixere prisce, solibus cursus rati est.
Hæc inter undas multum cespitem jacit,
Eamque late gens Hiernorum colit.
Propinqua rursus insula Albionum patet.

Stephano *Ἰέρη*. Neque enim verisimile est, tam no-
bilem Oceani Britannici insulam, inter tot insulas,
ab auctore hujus itinerarii fuisse prætermittam.
Isidorus L. 14. C. 6. Scotiam eandem, & Hiber-
niam dictam fuisse adserit, & Hiberniam
dictam, quod ejus partes priores Hiberiam, &
Cantabricum Oceanum intendunt; Scotiam
verò, quod à Scotorum gentibus colebatur. SVR.
HIVERIONE.] Diffinisse ita alter Cusani
codex *Ἰέρη* *Ἰερίδα* Orpheus Argonaut. V. 1179,
&, si non fallit Schotti conjectura L. 11. Ober.
20., *Ἰέρη* *Ἰερίδα* V. 1164. appellat. Vide quæ
Jac. Vherius Antiq. Ecclæ. Britannic. C. 16.
congeffit. WESS.

VECTA] *Plinio* L. 4. C. 16. Vectis, & *Ptole-
maeo*, è portu magno *Ἰνσὺλᾳ* *Οὐκὼντις*, deprava-
te, pro *Οὐκὼντις*; nam vetustissimus interpret Vectis red-
dit. SVR.

VECTA.] *Ἰουκὼντις* *Ptolemaeus* Bertii. *Vebla*
Bedæ L. 1. H. E. C. 15. In Cusani uno *Ecta*,
Elia in Lugdun. edito dicitur. WESS.

RIDVNA.] *Plinii* *Rimea*. SIML.

RIDVNA.] *Præfertur* *Regium*, & *Blandinia-*
nium exemplar, & *Longoliani* libri, *Neapolitanum*
Ridinia. *Plinius* L. 4. C. 16. *Ricneam* *insulam* &
Veclim adiungit. SVR.

RIDVNA.] *Iduna* Cusani alter & editio Lug-
dunensis. Probabile propterea est, nullam esse
aliam ac *Ptolemaei* *Ῥιδίνῃ* & *Plinii* *Ricinam* sive
Ricneam, *Rasline* *Camdenus* esse jubet, WESS.

SARMIA.] *Alias* *Arimia*. SIML.
SARMIA.] *In* *Regio*, & *Bland.* *præfertur* :
& *in* *Neapol.* *Sarma*. *Longol.* libri *Sarmia* *præfer-*
runt, & *Sarma* *corrigitur*. SVR.

SARMIA.] *Armia* Cusani unus & editus
Lugdunensis; alter *Sarmia*. Summo consensu
hæc *Grensey*, *Caesarea* *Fersey* esse perhibetur.
WESS.

BARSA] *Deest* hoc insula nomen in exemplari
Regio, & *in* reliquis recensetur. SVR.

BARSA.] *Nostri* libri probant. *Camdenus*,
nominis quadam similitudine ductus *Isle de Bas*
esse conjicit. WESS.

LISIA.] *Vel* *Bissa*. SIML.

LISIA] *In* *Regio* *Silia* *commutatis* litteris. *In*
Blandiniano *Bissa* & *in* *Neapol.* *Lisia*. *Longol.* libri
Blandiniani *lesionem* præferunt, & *Lisia* *corri-*
gunt. SVR.

LISIA.] *Isa* est in altero Cusani. *Lis* veteri
Britannorum sermone *gurgitem* notasse volunt :
hinc insulam dictam, atque eam esse, quæ ad
extremam Cornubiam ab Anglis *the Goulphe* ap-
pellatur. Vide S. Bocharti iudicium de *Gosseli-*
ni *Hist.* tom. 1. p. 1299. WESS.

ANDIVM.] *Vel* *Andros*. SIML.

ANDIVM] *In* *Regio* *exemplari* *Adium*, & *in*
reliquis, atque item in *Longol.* libris, *Andium*.
In *Bland.* *vetustissima* manus indicatur *Insula* esse
Andio, ut nomen retinere videatur. SVR.

ANDIVM.] *indum* Cusani alter. *Andio* nunc
esse, notæ *Blandiniani* codicis concedit *Had. Va-*
lesius *Notit. Gallicæ* p. 219. *Camdenus* *Plinii*
Andron & *Ptolemaei* *Ἰδρον* cum hac componit &
Bardsey vocari perhibet. Mihi *Valesii* potior vi-
deatur sententia. WESS.

SICDELIS.] *Plinii* *Siambis*. SIML.

SICDELIS.] *Idelis* editus *Lugdunensis* &
Cusani MSS. unus. Pro *Siambi* plures *Pli-*
niani codices *Amnis*; unde fortasse ea est,
quam *Vita* S. *Marculphi* abbas C. 3. *Agnum*
vocat: *Britannia* regioni quandam adjacentem
insulam, quæ *Agnus* vocatur, adiit: incolabatur
autem eadem insula paucissimis colonis. Nunc *Ar-*
ne, WESS.

S s s 3

VXAN-

VINDILIS, SIATA, ARICA.

INTER HISPANIAS ET TINGIM MAVRITANIAM.
INSVLA DIANA, LESDOS, EBVSOS.

AB

VXANTISINA.] In Regio dua leguntur distiones Vxanis Ina, & in Blandiniano conjunctim Vxantifina legitur. Neapolitanum Vxantifina praefert, & Longoliani libri Vixantissima, & Vxantissima corrigunt.

SVR.

VXANTIS SINA.] Codicum Cusani alter Vxantifana, alter Exantissima. Egregie H. Vossius ad Melam L. III. C. 6. Vxantis Sina, quod ex-primi iussimus, corrigit: Venit Camdeno & Had. Valefio idem in mentem. Vxantis, quae Axantos Plinio, Ouessans est, quam Ossam ferior aetas appellavit. Vita Pauli Leonensis C. 2. Ad quandam insulam applicuerunt, nomine Ossam, ab Aremorica regione XVI. M. P., aut paullo amplius distantem. Sina est Isle des Saints, de qua Mela: Sena in Britannico mari Ossimicis adversa litoribus, Gallici numinis oraculo insignis est.

WESS.

VINDELISSATA.] Alias Vindelisi Siata Liga, item Siata Iga.

SIML.

VINDILIS.] Legitur in Regio exemplari, & in Blandiniano Vindelisi. In Neapolitano Vindelissata. libri Longoliani item Vindelisi, & Vindolissata corrigunt, ex sequenti nomine dempta syllaba, quemadmodum & in Neapolitano praefertur exemplari.

SVR.

VINDELIS.] MSS. nostri turpiter disentiunt: unus Cusani Vindelissata, Siata, Iga; alter Indelis, Siata, Ga, literis initialibus omissis, prorsus ut in Lugdunensi. Parisinus Vindelissata, Iga. Rectius Regius MS. Vindelisi, Siata; quarum prior censetur esse Portland, posterior, si numero multitudinis legeris, quod Saub veteribus Britannis Septem notaret, indicabit ex Camdeni opinione les sept isles: quae restat Iga, modo ex Simleri codice Liga admiseris, erit Lignon. Quia tamen Iga potiores libri, forte ea est, de qua Milo in Vita S. Amandi L. I. C. 2.

Est locus Oceani distans a litore magni
Nempe quaterdenis, ut fertur, millibus aequae
Insula, quo praebet venientibus Ogia portum.

hodie Oyen non longe a Rupella. Verum haec, uti pleraque, quae de insulis his commentati

sumus, conjecturis tantum suffulta sunt. WESS. SIATA ARICA.] Habet Regium exemplar, quam lectionem rejicere non est visum. In Blandiniano Siata, Iga. Neapolitanum Vindalissata Iga. Longoliani libri Blandiniani lectionem praeferrunt.

SVR.

ARICA.] Abest a nostris, ex Iga & parte anterioris nata.

WESS.

DIANA LESBOS ERVSOS.] Lege Diana insula & Ebusus. De Dianae insulis Strabo L. III. p. 159. in extremitate Ferrarii promontorii Hispaniae est Dianae Ephesiae fanum apud Dianium oppidum, ubi ex propinquo parvae insulae Planesia, Plumbaria & Limnothalassa. SIML.

LESDOS.] Habet Regium exemplar, & reliqua Lesbos.

SVR.

DIANA.] Aut Jos. Simleri amplectenda conjectura est, aut, quod malim, Dianium hic Diana ex ferioris Latinitatis consuetudine dicitur. Laurentius Veronenfis Rer. Pisanae. L. II. tom. V. Script. Ital. p. 120.

— Laborantes turbantur in aequore nautes,
Et se conclamant invitos ire Dianam.

Et L. III. p. 128.

Hanc Ebusum memorant, urbi dedit insula nomen;

Portus in hac magnus, Magnum vicina dicit,
Qui valet innumeras spatii servare carinas,
Cernitur Hispana de partibus esse Diana.

Neque oberit, quod Dianium fuerit promontorium: postmodum enim, promontorii insularum inditos fuisse titulos, ostenditur. Vide H. Casaubonum ad Strabonis L. III. p. 138. Ceterum insula Limnothalassa festinanti Simlero excidisse videtur.

WESS.

LESDOS.] Nostri Lesbos praeter alterum Cusani, qui Tesbos; quae insula nisi aliunde in hanc viciniam commigraverit, oportet ex xx. parvis insulis fuerit, quas mari vadoso circa hanc oram Plinius L. III. C. 5. numerat.

WESS.

EBVSOS.] Regium Ebusos: Blandinianum & Neapolitanum Erufos. Libri Longoliani Erufos, & Erufos

AB HAC INSVLA CARTHAGINE SPARTARIA STADIA CCCC.
ET ASVPR A SCRIPTA INSVLA AD BALEARES STADIA CCC.
INSVLA COLUMBA, BALEARIS MAJOR.

IN-

Eruſos corrigitur: ex diſtancia tamen, que ab ea Carthagine Spartariam, & Baleares inſulas adſignatur, ſatis adparet Ebuſum eſſe majorem ex Pityuſis, Inſulam, que corrupte in Strabonis libro ii. p. 123 *Bor* legitur. Nam minor Ophiuſa Græcis dicta, Latinis Colubraria eſt. Plinius L. 3. C. 11. (cum pluribus de ea re prior Pomponius prodiderit) inquit: Ebuſi terra ſerpentes fugat, Colubrariæ parit, ideo infeſta omnibus, niſi Ebuſitanam terram inferentibus: Græci Ophiuſam dicere. Vides Colubrariam eandem eſſe, que Græcis Ophiuſa ſit? Et Ptolemæus item docet, in Balarico pelago Pityuſas Hiſpania adſistere, quarum minor dicta ſit Ophiuſa, major Ebuſus, in qua ejusdem nominis urbs. His ita conſtitutis, quis non videat, luxatum, mancun- que eſſe eum Plinii locum, in quo primo de Pityuſis ſermo capit: cuius verba, quod locum expendi oporteat, hæc ſunt: Inſulæ per hæc maria primæ omnium Pityuſiæ à Græcis dictæ, à frutice pineo, nunc Ebuſus vocatur: utraque civitate fœderata anguſto freto interfluente: patent

XIII. M. P. Duplex hic & manifeſtum videtur erratum, quod alterius Inſula nomen reticatur, & duas conſtituat Civitates in eis Inſulis fœderatas. Ophiuſa enim & priſcis & poſteris temporibus inculca ſemper ac deſerta habitata eſt, quam Frumentariam vocant: videtur ergo Colubrariæ nomen ex hoc loco in alienum emiſſaſſe, ubi legitur infra: Tantundem à Pityuſis in altum Baleares duæ & Sucronem verſus Colubraria: ex quo loco ſi Colubrariæ vocem demas, & ſuperius inferas, ſententia ratio conſtiterit, ſi legas, nunc Colubraria & Ebuſus vocantur, atque hæc civitate fœderata. Manilius lib. iiii. v. 540.

— Primæque intrant in orbem
Oceani viſtricem Ebuſum

Et Avienus Feſtus:

Ac dilecta vago pecori conſurgit Ebuſus.

In Iſidori Etymologiarum exemplaribus L. XIV. Orig. C. 6. Ebuſus Inſula Hiſpaniæ dicta, quod à Zanio non procul ſit: quæſi *Aſil*, cum ſtadiis lxx. ab eo diſſet, cuius terram ſerpentes fugiunt. Huic contraria eſt Colubraria, quæ refer-

ta eſt anguibz, ut quaſi è *Amphi* ſit legendum, ut ſuo more auctor etymo reſpondet. Zanium vero, uti ſupra eſt animadverſum in voce Hipponis Zarthyti, Dianium eſt: & à Pityuſis ſeptuaginta ſtadiis diſtare Plinii vetuſtis exemplaribus continetur, non ſeptingentis, ut vulgari præferunt libri: & cum Iſidori vetuſtis itidem libris conveniunt.

Syr.

EBVSOS.] Eruſos noſtri, unde niſi Regius MS. obſtaret, de Eruſo, quam Pityuſæ, ſive Ebuſi, præcipuam urbem Diodorus L. V. p. 297. facit, cogitares. Quod vero Plinii & Iſidori verba, ad quæ H. Surita adhæſit, ſpectat, in utriusque vir egregius a ſcopo aberravit. Plinio ad Harduini exemplum diſtinctione ſuccurri poſteſt: Nunc Ebuſus vocatur utraque, civitate fœderata: utramque Pityuſam dici Ebuſum ait, & recte: nam Colubrariam à Pityuſis diſſerte diſtingui, proſuſi uti Mela, & ab illis verſus Sucronem ſtadiis 100 c. diſtare prodit. Vid. P. de Marca L. II. M. H. C. 12. In Iſidoro mendoſa ſunt ſtadia lxx., & ex Plinio in 100 c. mutanda. Livius enim, quod probe animadverſit L. Nonius Hiſpan. C. 94. Pityuſam centum ferme m. r. continenti ſemover; quæ ſane plurimum ſtadia lxx. exſuperant. Jam quod Nonius in Iſidoro quaſi *in*uſis, quod videlicet Dianium ſtatim excipiat & ſubſequatur, emendet, id paucis, puto, approbat. MS. Groninganus ſic præfert: Ebuſus inſula Hiſpaniæ, ita dicta, quod à Zemo non procul ſit, quaſi Ebuſus; unde colligas, Hiſpalenſem præſulem ex *in* & Zanio, pro Dianio, Ebuſi vocabulum derivaſſe.

Wess.

AB INSVLA CARTHAGINE.] Lege, Ab hac inſula, ſcilicet Ebuſo, Carthaginæ Spartariam ſtadia CCCC.

SMIL.

AD BALEARES.] Plinius L. III. C. 5. Baleares duas à Pityuſis ſtadiis 100 c. ſeparat.

Wess.

INSVLA COLUMBA.] Lego Colubraria, quam Græci Ophiuſam dicere. Meminerunt huius Mela, Plinius, Solinus. Poſt hanc ſeparatim ponenda eſt inſula Balaris major: diſtante autem inter ſe Baleares m. p. xxx.

SMIL.

INSVLA COLUMBA BALEARIS MAJOR]

INSVLA NVRA, BALEARIS MINOR.
INTER SE HABENT BALEARES

STADIA DC.

ITEM INTER CARTHAGINEM SPARTARIAM
ET CAESAREAM MAVRITANIAE.

INSVLA ERRORIS, ET TAVRIA.
INTER SE HABENT

STADIA LXXV.
AD

[JOR] Draconaria Insula nuncupatur in Commentariis rerum à Jacobo Aragonum Rege primo gestarum, qui eas Insulas, & Valentinum à Sacracenorum dominio vindicavit, quæ ante portum Palumbarie Majoris Insula adjacet. Major, & Minor, Baleares ab optimis auctoribus adpellantur. Nam quod apud Pomponium L. 2. C. 7., & in manuscriptis exemplaribus legitur de Balearibus, ex spatio sui cognominibus acceptis, majores minoresque perhiberi, & castella esse in majoribus Palmam, & Pollentiam colonias, & in minoribus, Jamnam & Magonem: Quis non videat majorem & minorem legi debere? Apud Procopium de bello Vandalo lib. 1. C. 1. Atque item C. 5. interpretes vertit, ab incolis eas insulas Majoricam, & Minoricam adpellatas; nec tamen Græcis exemplaribus usi sumus, sed apud Isidorum in vetustis exemplaribus legimus L. XIV. Origem. C. 6., eas vulgus Majoricam & Minoricam nuncupare.

SVR.

INSVLA COLUMBA.] Assentior Simlero, Colubrariam emendant, atque a Baleari distinguunt: scio L. Nonio Hispan. C. 95 hanc operam displicuisse; qui, si docere potuisset, majorem Balearem Columbam, minorem Nuram fuisse appellatam, aliquam Simleri laxandi causam habuisset. Equidem mihi persuadeo, olim in MSS. alio ordine has insulas fuisse positas, & suum sibi locum Balearem utramque & a Columba Nuraque distinctum habuisse. Colubraria ea est, quæ Montolibre nunc audit; quo nomine seculo xii. jam notam fuisse Laurentius Veronenfis L. III. Rer. Pisani. p. 128. indicat.

Sol erat incipiens per iter descendere cæli,
Quando Colubrarem viderunt agmina montem;
Cui, quibus est plenus, nomen tribuere colubri.

De Nura, quam Nauram alter Cusani MS. appellat, nihil mihi innotuit.

WESS.

INSVLA NVRA.] In libris Hieronymi Pauli Insula Mira legitur.

SVR.

BALEARIS MAJOR.] Majorica & Minorica nomina Victor Vitenfis, Procopii æqualis, L. I. Perf. Vand. C. 4. itidem habet. Minoricam fuisse describit Severyus in Epist. de Judæeorum ad Sacra Christianorum transitu, quæ rom. VII. Oper. Augustini vulgata est.

WESS.

INTER SE HABENT BALEARES STAD. DC.] Numerus stadiorum deest in Regio exemplaribus & in reliquis stadia DC. assignantur, quæ mensuræ ratio multo excedit distantiam xxx. m. p., quam Plinius, & Jacobus Aragonum Rex primus inter Majorem & Minorem Insulas interesse produnt. Manilius, L. 4. v. 541. quasi regni solium constitutum in his Insulis divinaris, Balearica regna nuncupat.

SVR.

INSVLA ERRORIS ET TAVRIA.] Neutram alibi legere memini. Abr. Ortelius priorem ab Albusama, ut nunc vocant, distinguendam negat.

WESS.

CALAMADE.] Vel Calama de Mauritania: forte Chylimat fluvii ostium Ptolemæi. SIML.

A CALAMA.] In Regio non adponuntur numeri stadiorum, qui lxxv. in reliquis preferuntur exemplaribus: & eandem lesionem retinent, de qua nihil video me divinare posse, in voce Calama, & Ameras, pro qua in Longol. ad Mecas legitur.

SVR.

A CALAMA.] A Calamade aut Calameda nostri. Nota satis est Calama in Africa, sed Circam inter & Hipponem Regium. Augustinus L. II. in Petilian. C. 99. Inter Constantinam, ubi tu es, & Hipponem, ubi ego sum, Calama, ubi ille est, vicinior quidem nobis, sed tamen interposita; quæ cum in Numidia fuerit, huc pertinere non potest. Fuit simili nomine alia in Mauritania mediterraneis, de qua supra p. 36.; quæ neque hic in censum venire potest: aperte maritima designatur. Itaque felicioribus hanc querendam ut & Amecas relinquo: nam Simleri Chylimat ex Ptolemæo nihil juvabit, utpote mendosus, & in Mozarab. sive Mulucham cum Is. Vossio

ad

AD HAS SVPRASCRITAS INSVLAS, A CALAMA DE MAV-
RITANIA AMECAS
STADIA LXXV.
INSVLA CRINIS, ET STOECHADIS.

ITEM INTER SARDINIAM ET ITALIAM.

INSVLA ILVA.
DE TVSCIA A POPVLONIO
INSVLA PLANASIA.

STADIA DC.

IN-

ad Melam L. I. C. 5. refingendus; nedum *A*
Megas, quod & sententiam concurbat, & cum
Calama male conjungitur. WESS.

AMECAS.] Forte, *A Megas*, ut intelligatur
magnum promontorium Mauritaniae Caesarien-
sis, cujus etiam Ptolemaeus meminit. SIML.
ERINIS.] Vel *Crinis insula*. SIML.

INSVLA CRINIS ET STOECHADIS.]
In Regio Insula Crinis & Stoechadis. In reliquis
Insula, Crinis, & Stocadis. SVR.

CRINIS.] Ita nostri: *Erinis* Lugdunensis edi-
tus. Itali insulas *Eri* vocant, quas Galli *Hieres*.
Forte illae sub *Erinis* nomine latent. Vide Notit.
Gall. Had. Valefii p. 534. WESS.

STOECHADIS.] MSS. *Stocadis*. Plinius tres
numerat, alii plures: Martianus Capella, Plinii
vestigia premere adfectus, L. VI. p. 206. in
nominibus earum signandis multum a doctore
suo diffidet: videamus, utrum in gratiam cum
eo reduci queat: *Et tres Stoechades*, inquit, *qua-*
rum haec sunt nomina singularum; prima Themista,
secunda Pomponiana, tertia Hyepa, ceterasque exi-
gas aduersum Antipolim. Themistam, modo ita
scripserit, primam appellat, quae Plinio Prote;
ego vero deservisse Plinium atque ita scripserisse
dubito; codex enim scriptus Prothemisto offert,
unde Proten, & ex Misto Meseu formavero: ut
fuerit, prima Prote, Mese secunda & Pomponia-
na, quemadmodum Plinius L. III. C. 5. Proten
& Meseu, quae & Pomponiana vocatur. WESS.

HILBA.] Vel *Hilda*. Plinio & aliis *Ilva*. SIML.
A POPVLONIO STAD. DC.] *In Regio*
numerus stadiorum interit: & in reliquis Stad.
DC. manifesti mendii errato. Plinius lib. iii. cap.
vi. Ilva cum ferri metallis circuitu c. M. a Po-
pulonio x. SVR.

DE TVSCIA A POPVLONIO.] Stadio-
rum numerus sine controversia nimium est au-
ctus. Gregorius M. L. III. Ep. XI. maris spa-
tium, quod ab *Ilva* usque Populonium est xii,

M. P. metitur; quae cum x. fere stad. aequent,
ea Ph. Cluverius L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 504.
restituenda hoc esse loco censet. Idem colligas
ex Diodoro Siculo L. V. p. 294., cujus verba,
ut corrigantur, exscribam: *Τῆς δὲ Τυρρηνίας ἡ*
πρὸ δημοφιλῆος πῆλις Ποπλονίου νῆσος ἐστὶν, ἢ
ὀνομαζομένη Ἀμφυλίαν αὐτῇ δὲ Λιπάρας ὀνομαζομένη
ἀπὸ τῆς τοῦ ποδῆτος ὡς ἱκανῶν, πρὸ δὲ ἀστυγγορείας αὐ-
λαφὲς δὲ δὲ πλάτους, ἣ καὶ αὐτὴ ἀπὸ ἡλῶν vertebat
Rhodomanus: Nam ad oppidum *Hetruria*,
quod Populonium dicitur, *Aethalia* jacer: quae a
Lipara C. ferme stadia distat; a fuliginis inibi
copia nomen sortita. Quid, quare, *Lipara*, quae
longe longeque hinc astit, cum *Ilva* negotii?
eam si ire jussis, unde malum pedem intulit,
oratio bene decurrit, locorumque positioni
convenit. Ceterum a Populonio in Corsicam
& Sardiniam brevissimus erat trajectus, stadio-
rum, ut Agathemerus L. I. C. 5. ait, *εἰς εἰς CC.*
quem tamen cave audias: Strabonis verba imi-
tatur, sententia non recte percepta; dicit Geo-
graphus Artemidorum Populonio Sardiniam &
Corsicam stadiis *εἰς CC.*, quae Agathemero li-
bens reddidero, femovisse: falsum autem id fa-
ctum atque injuria esse, quod utraque insula
a se, cujus acies tantum spatii pervidere non
possit, Populonio fuerit visa. Re vera autem
εἰς CC. ferme stadiis insulas ab urbe, de qua agi-
tur, distare. Vide eum L. V. p. 224. WESS.

STAD. x.c.] *Et hoc eisdem loco numerus sta-*
diorum inter Ilvam, & Planasiam in Regio de-
fecit exemplari. In reliquis stad. x.c. assignantur.
Plinius L. 3. C. 6. inter Ilvam & Planasiam
xxxix. m. attribuit Ptolem. Ilvam inter insulas
Italiae Ligustini maris recenset, & Tyrreni,
Planasiam. Tacitus I. Annal. initio: Nam senem
Augustum devinxerat adeo, uti nepotem uni-
cum Agrippam Posthumum in Insulam Plana-
siam projiceret. SVR.

PLANASIA.] *Πλαναςίας πρὸς τῆς Κόρυς νῆ-*
T t t

INTER ILVAM ET PLANASIAM SVNT
INSVLA IGILIVM A COSA

STADIA XC.
STADIA XC.

ITEM INTER SARDINIAM ET AFRICAM.

INSVLA GALATA.
A CARALIS DE SARDINIA
ET A TABRACA EX AFRICA
INSVLA PALMARIA.
INTER HANC ET GALATAM
INSVLA PHALANS, INSVLA VVLTVRIA.

DCCXXX.
STADIA CCC.
STADIA XLV.

AN-

est Dio appellat L. IV. p. 653.; unde mirum est, Hon. Bouche L. I. H. P. C. 7. potuisse in animum inducere, *Lerinum*, quæ Planasia Straboni L. IV. p. 184., insulam esse, in quam Agrippa ab Augusto fuerit sepositus. Wess.

EGILIVM.] Vel *Igilium*. In Schudii exemplari post Planasiam ponitur, distat a Cosa stadia XC. Iluam & Igilium eleganter describit Rutilius. SIML.

INSVLA AEGILIVM] In Regio exemplari Egilum, & Blandiniano, & Longolianis libris Igilum & in Neapolitano desit hec statio. Plinius L. 3. §. 12. Aegilium, & Dianium, quam Artemisiam, ambae contra Cosanum litus. SVR. IGILIVM.] Ita nostri, & recte, ut dudum viri docti monuerunt. Rutilius L. I. 325.

*Eminus Igilii silvosa cacumina miror,
Quam fraudare nefas laudis honore sue.
Hac proprios nuper iurata est insula saltus,
Sive loci ingenio, seu domini genio.
Gurgite cum modico victricibus obstitit armis,
Tanquam longinquo dissociata mari.*

Vide Ph. Cluverium L. II. H. Ant. C. 2. p. 502. &, quæ iuxta ad hos versus commentatur, haud dubie improbas. Wess.

A COSA STAD. xc.] In Regio à Cosa, & numeri defecere stadiorum: & in Blandiniano à Cosa stadia xc. SVR.

GALATA.] Hanc aliqui DCCCXXV. stadiis a Caralis Sardiniae distare scribunt. SIML. STAD. DCCXXX.] In Regio numerus desit stadiorum. In Blandiniano, & Neapolitano DCCXXX. Cum supra in Blandiniano DCCCXXV. & in Neapolitano DCCCXXXV. assignentur. SVR.

ET A TABRACA EX AFRICA STAD. CCC.] In Regio numeri desit sunt, & supra stadia CCC. In Blandiniano, & Neapol. à Tabraca & Africa stad. CCC. SVR.

A TABRACA.] Et Africa omnes nostri. Wess.

INSVLA PALMARIA.] Plinius L. 3. C. 6. alterius Palmariae insula meminit maris Tyrreni. Hujus mentionem non reperi. SVR.

STADIA XLV.] Cusani alter stadia XL. Wess.

PHALANS.] Alias Phalaris. SIML.

INSVLA PHALANS.] In manuscriptis exemplaribus & Longolianis libris legitur. SVR.

PHALANS.] Phalaris est in Lugdunensi edito; quo nomine insulam nondum reperi. Phorbantiam ex Ptolemaeo novimus, quam Ph. Cluverius eandem ac Plinii Bucinam L. III. C. 8. esse conjicit, eodem refertens L. II. S. A. C. 15. ex Anastasio Bibliothecario in Pontiano: Eodem tempore Pontianus Episcopus & Hippolytus presbyter exilio sunt deportati in Sardiniam in insulam Bucinam; quod tamen haud recte fieri arbitrer. Quid enim? eademne Sardinia ac Bucina? Imo vero aut falsus est Anastasius, aut in Sardiniam insulam notivam scripsit. Aperta res est ex antiquissimo Pontif. Roman. Catalogo, quem Aegid. Bucherius Comment. in Victorii Canon. p. 271. inferuit, quemque Vitarum Pontif. scriptor sequi aduevit: Eo tempore, inquit Catalogi auctor, Pontianus & Hippolytus presbyter in insulam notivam Sardiniam exules deportati sunt. Habet, ut in viam redeam, Plinius insulam Ficariam, Caralitano promontorio praetentam: utra vero nostra sit, an longe diversa, mihi non liquet. Wess. VVL.

ANTE PROMONTORIUM APOLLINIS AEGIMVRVS INSVLA A CARTHAGINE STADIA CCXXX.

INTER ITALIAM ET SICILIAM.

INSVLAE NVM. III. PONTIAE.

A TERRACINA

STADIA CCC.

INSVLA PANDATERIA A TARRACINA

STADIA CCC.

INSVLA AEGINA.

INSVLA AENARIA A CVMIS DE CAMPANIA STADIA XLV.

INSVLA PROCHYTA A MISENO DE CAMPANIA STADIA.

XXX.

IN-

VVLTVRIA.] Fortasse *Isignus* vnde est, quam Ptolemaeus L. III. C. 3. hoc in mari memorat.

WESS.

ANTE PROMONTORIUM.] MSS. constanter, *Ante promontorium Apollinis Aegimurus*, aut *Egimurum*, insula: quod quare H. Surita spreverit, praesertim cum Livius L. XXX. C. 24. nihil fere dissentiat, exputare non possum.

WESS.

A CARTHAGINE ST. CCXXX.] *Omnes harum stationum numeri in Reg. exemplari defecere, & in reliquis St. CCXXX. Livius libro xxx. C. 24. Pars maxima ad Aegimurum insulam: ea sinum ab alto claudit, in quo sita Carthago est, xxx. ferme m. ab urbe: ut recte conveniant utriusque auctoris numeri: xxx. enim M. P. CCXL Stad. conficiunt: atque ideo à Livio ferme adiciunt.*

SVR.

PONTIAE.] Has Plinius scribit adversum *Formias* esse positas.

SIML.

INSVLAE Æ. III. PONTIAE.] *In Regio III. descere atque item stadiorum numerus, qui in reliquis manuscriptis CCC. est. Plinius L. 3. C. 6. & adversus Formias Pontiae.*

SVR.

PANDATERIA.] *Pandateria* nostri, quam & Pontiam, parvas insulas, a spelencis, quae circa Cajeram, stadiis CCL. Strabo abesse L. V. p. 233. refert.

WESS.

INSVLA AEGINA.] *In Reg. & Neapol. Egina. Blandiniani Aegina: cuius nominis insulam Aenariae adiunctam non reperi ab aliis recenseri auctoribus.*

SVR.

AEGINA.] *Egina* MSS. quae cur huc migraverit, demiror; neque enim est, quantum recordor, qui Aeginam hac in ora noverit.

WESS.

AENARIA.] Scripti codices *Naria*, pro *Ena-*

ria; id enim verum insulae nomen esse Salmasius in Solin. p. 68. ostendit. Olim *ἀναπορρογῆτος πρὸς*, ut Strabo testatur L. V. p. 247., abundabat, quae tamen sensim evanuerunt. Corn. Severus Aetnae §. 418.

Dicitur insignis flagrans Aenaria quondam. Nunc exstincta super: testisque Neapolin inter Et Cumas locus est, multis jam frigidus annis.

Sic versus, quod dixi adfirmantes, Aldus vulgavit. Pithoeus *Dicitur insidius*. Forte a poeta venerat:

Dicitur e signis flagrasse Aenaria quondam, Nunc exstincta subest: testisque Neapolin inter Et Cumas &c.

Ita probaverit Severus, quod posuerat. Aliter Gorallus, cuius verba, ne reprehendere cogar, consulto praetermitto.

WESS.

INSVLA PROPO.] MS. habet, *Insula Propo circa Missedone de Campania stadiis XXX.* Legendum autem est, *Insula Prochyra, distat a Missedone Campanie stadiis XXX.*

SIML.

INSVLA PROCHYTA.] *In Regio numerus stad. deficit, & in Blandiniano hac statio. In Neapolitano Stad. xxx.*

SVR.

INSVLA PROCHYTA.] Nostri *Propocirca a Missedone*; unde vulgatum recte H. Surita producit. Virgilius Aen. IX. 715.

Tum senitis Prochyta alta tremis. —

ubi Servium vide. A Lugdunensi de *Prochyta* abund omnia.

WESS.

CA.

INSVLA CAPRARIA A PVTEOLIS.

STADIA CCC.

EGIRA ET CELSINA.

ITEM INSVLAE NVMERO III. AEGINA, HERACLEOTES,
ET DIDYMA.

INSVLA STRONGYLOS A MESSANA

STADIA CCCXX.

INSVLA LIPARIS.

A STRONGYLO LIPARIS SVNT

STADIA CCC.
IN-

CAPRARIA.] Rectius *Caprea*. Plinius L. III. C. 6. Mox a Surrento VIII. M. P. distantes, *Tiberii principis arce nobiles, Caprea*, circuitu XL. M. P. Alia enim est *Capraria*, quam Græci *Aegilon* dixerunt, cuius Rutilius meminit. SIML.

INSVLA CAPRARIA.] In manuscriptis legitur exemplaribus, & libris Longol. etsi *Capreas insulam*, omnes Græci, & Latini scriptores nominant. *Καπρίνη* ab Hecateo vocatam Stephanus prodit, quod idem erit atque *Capraria*. Ptolemaeo *Καπρία* in mari Ligustino, & hac in Tyrreno *Καπρία*.

SVR.

AEGINA ET CELSINA.] Regium exemplar habet *Celsina*, & in Bland. & Neapolitano, & Longolianis libris *Celsina*, cuius Aurelius Cassiodorus variarum Epist. 16. libro vii. meminit. Curritane, inquit, & *Celsina* insulis te Iudicem per illam indictionem, nostra dedit auctoritas: In cuius vetusto codice *Curritane* legitur. Et ritulus induitur *Formula Comitum Insulae Curritane*.

SVR.

EGIRA ET CELSINA.] Neutram in hac ora invenio. Parisinus MS. hanc & quæ mox sequetur, *Egiram*, pro *Aegina*, appellat, auggetque suspicionem, intempestive *Egiram* illam esse duplicatam. *Celsina*, si eadem fuerit ac Cassiodori, ableganda erit in Hadriaticum mare, ubi *Curritane*, sic enim in Senatore præstat, sedes est.

WESS.

ITEM INSVLAE N. III.] Duarum ex his tribus, inter *Aeolias* à Plinio L. 3. C. 9. non fit mentio, nisi *Didymæ*: Strabo L. 6. p. 276. item *Didymæ* meminit, & Ptolemaeus. Stephanus unam ex *Aeoliis* esse, à figura cognominatam. Jam vero inter has, quæ *Aegina* vocatur, forte ea est quæ Ptolemaeo *Αργόον*.

SVR.

AEGINA.] Tabula scripta *Egiltam* circa Osteodem insulam ponit, quæ non alia atque hæc fuisse videtur: cum vero Osteodi *Ρίσις* fuerit proxima, Ph. Cluverius L. II. S. A. C. 14. ab ea *Aeginam* & Tabula *Egiltam* distinguendam negat.

WESS.

HERACLEOTES.] *Parifina* schedæ *Eriodotes*, Cusani *Herioclotes*: forte *Ericodes*, quæ eadem atque *Ericusa*, *Aeoliarum* una. Quia tamen Tabula *Herculis insulam* in hac ora novit, *Heracleotes* non mutabitur, nisi ea *Heraclia* sit, quod putem, qua de mor.

WESS.

INSVLA STRONGYLOS.] Strongilos præferunt manuscripta exemplaria. Plinio L. 3. C. 9. Strongyle. Strabo L. 6. p. 276. Η ὁ Στεργύλη καλεῖται ἢ διὰ τὸ στήχυτον, Ptolemaeo item *Στεργύλη*, ac Stephano.

SVR.

STRONGYLOS.] Sie & nostri. Ph. Cluverius & Cellarius Silium eadem forma usum fuisse L. XIV. 259. observant:

Mille *Agathyrna* dedit, perflataque Strongylos *ausiris*.

sed ibi Trogilos cum N. Heinio & Drakenburgio legendum est. Hefychius eandem ac *Liparam* facit: *Σπερσίλη, σπηραμμένη καὶ λιπάρις ἴση*, non sane ex vero, nisi si *Λιπάρις ἴση* scripserit, ut aut vicinam, aut in *Liparaeorum* potestate fuisse innuerit, ita, puto, intelligi voluit, quod de *Cnido* habet: *Κνιδίον, ἴση* *Ρίδη*, & quod de Elumnio: *Ἐλύμιον, Ποσειδώνος Λίσση, καὶ ἴση* *Ἐυβοίας*, ubi tamen ἴση *Ἐυβοίας* præstabit ob Stephanum.

WESS.

A MESSANA.] Strabo L. VI. p. 277. Strongylen xvi. m. p. a Sicilia distare refert. Adde Thucydidem L. III. C. 88.

WESS.

INSVLA LIPARIS.] Manuscripta, & Longoliani libri *Liparos*, & *Liparis* sequenti statione. Straboni *Λιπάρις*, & *Λιπάρις*, & Latinis auctoribus *Lipara*; & Ptolemaeo, & Stephano *Λιπάρις*.

SVR.

A STRONGYLO LIPARAM SVNT STAD. CCC.] In Regio deest *stadiorum numerus*: & in reliquis CCC. adsignantur: cum Plinius L. 3. C. 9. à Strongyle ad *Liparam* mille tantum passus numeret.

SVR.

A STRONGYLO.] Distantia, quæ hic finitur,

SVR.

INSVLA HERACLIA.

INSVLAE AETHVSA ET THAPSOS.

DISTAT AB OPPIDO MEGARA, ID EST, CASTELLO SYRA-
CVSANORVM STADIA XI.

ITEM INTER SICILIAM ET AFRICAM.

INSVLA COSSVRA, A LILYBAEO SVNT STADIA CLXXX.
A CLY-

nitur, nimia est; quæ vero in Plinio iusto minor. Nunc x. ferme m. v. utramque disjungunt. Vide Ph. Cluverius L. II. S. A. C. 14. In Parifino, *Antrongilos Liparis*. WESS.

INSVLA HERACLIA.] Forte *Hiera*. SIML.
HERACLIA.] Videatur ea esse, ut dixi, quam *Herculis insulam* circa Liparam & Didymen Tabula nominat. WESS.

ARETHVSA.] Forte *Ericusa*. SIML.
INSVLAE AETHVSA, ET THAPSOS]

In Regio Insulæ Laretsita. & Tapfus. In Blandiniano Insula Aretusa & Tapfus, & in Neapolitano Insula Aretusa, & Tapfus. Aethusæ insula, Sicilia adjacentis, meminit Plinius L. 3. C. 9., quam alii, inquit, Aegusam scripserunt. Eam esse opinantur, quæ nunc Favignana vocatur. Ptolemæo inter Insulas Africæ adjacentes *Aspæ*, & Siciliæ *Aspæ*. Thapsi celebris oppidi maritimi, Africa provincia, Græci, & Latini auctores meminere, & Thapsi Insulæ unius portarum summi testimonium sufficit, ad hunc itinerarii locum maximè adpositum, quod Megarici sinus simul meminit *Aeneid*. 3. v. 689.

—— Vivo prætervehor ostia faxo
Pantagiæ, Megarosque sinus Thapsumque
jacentem.

ARETHVSA.] Ita nostri, aut *Aretusa*. Aethusa cum Siciliam inter & Africam fuerit, locum hic tueri non poterit. Forte insulam Orygiam, in qua fons *Aretusa*, in animo habuit, Vid. Ciceronem L. IV. in Ver. C. 53. WESS.
THAPSVS.] Peninsulam fuisse Thucydes L. VI. C. 97. indicat: nec insolens est, ut insulæ dicantur, quæ parum ab insulis absunt. Ita Cyzicum *ἡνὶν πεννῆσι* Apollonius L. I. Argon. 936. & Arilides tom. I. p. 416. atque alii alias appellant. WESS.

DISTAT AB OPPIDO MEGARA.] In

Regio Megerio, & in Blandiniano, & Neapolitano Megera. Strabo L. 6. p. 268. Dorum coloniam fuisse Megaram, quæ prius Hybla vocata sit, perhibet. Ptolemæus Hyblam, & Megaram diversâ oppida recenset. Præterea Megaram eandem esse, quæ nunc Augusta vocatur, opinantur, & Augusta vrbis supra hoc Itinerario maritimo mentio facta est. SVR.

CASTELLO SYRACVS.] Jam olim Syracusani Megarenfes sibi subjecerant, & castellis eorum agros occupaverant, Thucyde L. VI. C. 94. teste. *Σύρακα, ὁδὸν τῆς Μεγακίδος*, de quo Ph. Cluverius L. I. S. A. C. 11., est apud Stephanum. WESS.

STAD. XI.] In Regio omnes harum stationum numeri deleti sunt. Blandinianam, & Neapolitanum exemplar, & libri Longoliani, x1. Isidorus L. XIV. Orig. C. 6. Thapfus insula stadiis x. Sicilia remota jacens, & planior: unde & nuncupata: de qua Virgilius.

—— Thapsumque jacentem.

Igitur à Sicilia stadiis x. distat Isidoro, quæ huic Itinerario à Megara stadiis undecim. SVR.

INSVLA COSSVRA.] Rectius *Cosyra*, SIML.

INSVLA COSSVRA] Strabo item hujus Itinerarii auctor, Cosiuram insulam Lilybæo, & Clypeæ Africa urbi adjacentem, atque adversam statuit, & inter ambas eas urbem sitam perhibet. In Plinii libris L. 5. C. 7. *Cosyra* & Ptolemæo *Κόσσυρος*. Ovidius *Fastorum* libro III. v. 567.

Fertilis est Melite, sterili vicina Cosyre
Insula, quam Libyci verberat unda freti.

Arbitrantur insulam eam esse, quæ nunc vocatur Pantalarea. SVR.

COSSVRA.] Hoc, pro quo Parisinus *Corsica*, Strabonis *Κόσσυρος*, & numi apud Parum
T 11 3 tam,

A CLYPEA EX AFRICA

STADIA DXC.

INSVLAE MALTA, HEPHAESTIA, ET PHALACRON.

INSVLA CERCINA.

HAEC A TACAPIS DISTAT

STADIA DCXXII.

INSVLA GIRBA, A GITTI DE TRIPOLI

STADIA XC.

IN-

tam, *COSSYRA* inscripti, defenderint. Numeros iusto minores esse Scylax, qui *δὲ δὲ Κοσσυρῶν*, inquit, *ἐπὶ Αἰλύβατον, ἀκρωτήριον ἔχει Σικελίας, πλὴν ἡμέρας μίας*. amplior enim diei navigatio, quam CLXXX. stadiorum: idem ostendit Strabo L. XVII. p. 834., qui intervallum inter hanc insulam & Siciliam stadiis ferme 10 c. metitur.

WESS.

A CLYPEA.] Sive de trajectu in Cossuram, sive Lilybaeum acceperis, numeri non responderunt: posterius, uti alias memoravimus, longius aberat: insula propius, quam Strabo L. VI. p. 277. a Clupea stadiis LXXXVIII. separat.

WESS.

INSVLA MALTACIAE.] Forte eadem Melita.

SIML.

INSVLAE MELITA, ICAESIA.] In Regio Insulae Maltache Festia. In Blandimiano, Insula Maltacia Festa, & in Neapolitano Maltacia Festa. Melitam verò designari, Siciliam adjacentem Insulam, & Africæ, ex superioribus Ovidii versibus, Strabone, Plinio, & Ptolemaeo adparet, qui Cossyræ iidem eam adiungit. Huic Siciliensi Melitæ Strabo L. 6. p. 277. Melitæos canes attribuit, Plinius verò alteri, cuius infra fit hoc. *Itinera* mentio. Icaesia Ptolemaeus meminit inter insulas Siciliæ adjacentes, quæ mihi pro Festia substitui ex manuscriptorum corrupta lectione videtur. SVR.

INSVLA MALTA.] Nostri cum editis Maltacia Festa; unde de Maltace Plinii L. IV. C. 12., nisi in alio ea mari esset, suspicio incidere posset: potior est Regii codicis, quam sequemur, scriptura. *Meleuorum* feriore ævo appellarunt, ut Nyc. Specialis L. I. Hist. Sicul. C. 26., sumpto titulo ex Milevitano Concilio, quod in hac insula coactum imperitæ putabant, ut probe Burch. Niderstedt L. I. Melit. V. & N. C. 1. animadvertit.

WESS.

HEPHAESTIA.] Ita è vestigiis Regii MS. refingendum esse dudum Cluverius L. II. S. A. C. 17. observavit; quam conjecturam firmat Ildori MS. Groninganus Hephæstiam inter Aëolias Festiam L. XIV. Orig. C. 6. appellans. Nunc erit Comino, inter Meliten & Gaulon interposita, de qua B. Niderstedt L. I.

Melit. C. 9.

ET PHALACRON.] *Legitur in manuscriptis*, Phalacron promuntorium Corcyrae insula notum apud auctores, quod nihil ad hanc stationem pertinet, neque huius nomines Insulae mentionem reperi.

WESS.

SVR.

PHALACRON.] Faliacorum est in altero Cusani; Faliacorum ex aliis Ortelius citat. Ph. Cluverio est Gaulos ex situ, qui hic signatur, cui opinioni ne adstipuler, differentia, quæ inter bina ea vocabula intercedit, prohibet: nec tamen, quæ in Gauli locum succedere, & occupatum tueri possit, nunc succurrit: posset quidem ex illis, quas Scylax, Plinius & Ptolemaeus in hoc mari recensent, una feligi, verum in re incerta, & cui meliores tantum subvenire libri possunt, conjecturam perdere nolumus.

WESS.

SIML.

CERCENA.] Vel Cercina. Insulam circa Syrtis minoris initium haud multum a Thenis post Strabonem L. XVII. p. 834. Agathemerus L. I. C. 5. locat; Livius vero L. XXXIII. C. 48. prope Achollam & Thapsum. A continente non longe remota erat; cui rei contraria non sunt stadia, quæ Tacapæ & insulam distinguunt: Distabant enim Tacapæ LXXX. ferme m. p., ut alias vidimus, a Thenis, quarum portui Cercina obiacebat.

WESS.

STAD. DCXXII.] In Regio deest numerus stadiorum, qui in reliquis est DCXXII.

SVR.

INSVLA GIRBA.] *Legitur in manuscriptis* exemplaribus, & Longolianis libris: ut mirum sit Meningem clarissimam, ut Plinius adfert L. 5. C. 6., Africæ Insulam, jam hoc tempore vetus nomen amississe. Sex. Aurelius Victor de Vitis Gallo: Creati, inquit, in insula Meninge, quæ nunc Girba dicitur: & in Concilio Carthag. sub D. Cypriano Momillus à Girpa subscripsit, & Girba corrigunt: & in Notitia Provinciarum sub dispositione Comitum sacrarum Largitionum inter procuratores Baphiorum, Procurator Baphii Girbitani provincia Tripolitana recensetur. Quam & Plinius, quod ad hanc Baphiorum procuratorem attinet, præcipuum purpurae rorem in Meninge Afri-

Africæ

INSVLA TRIAIEIA, STROTA, ET CEPHALENIA.
ASTERIS, ITHACA, PAXOS, PROPAXOS, OXIA.

INTER DALMATIAM ET ISTRIAM INSVLAE.
APSOROS, BRATTIA, BOLENTIA, ISSA.

LIS-

Africæ excipi, post Tyrium Asiæ, auctor est. SVR.

GIRBA.] Viriosus est in insula hujus nomine Anonymus de Generat. Gent. in Labbei Biblioth. N. tom. I. p. 302. Insule autem hæ sunt, quæ habent civitates: Sardinia, Corsica, Girda, quæ & Benigga: pro Girba, quæ & Menigga: mendosus quoque Schol. Cruquianus Horatii, qui purpuram, quæ hic lanam saturabant, Girgianam L. II. Ep. 2. 181. appellat; ridiculus vero N. Speculis L. I. Hist. Sicul. C. ult., insulam ab Hiarba Afrorum rege nomen traxisse narrans. Vide S. Bochartum L. I. Phal. C. 25. WESS.

AGVTI.] Vel Agira insula.

GITTI DE TRIPOLI.] In Regio verba ea, à Gitti, deleta sunt. In Bland. à Gitti, & Neapol. à Gitti. Supra Municipii Gitti mentio facta est: quod Tripolitana provincia hic contribuitur: id enim de Tripoli significat. SVR.

A GITTI.] Nostri Agitide. In Tabula Girba municipio Gitti, de quo p. 60., præstenditur. Thuanus L. XXVI. ponte Africæ continenti junctam memorat Girbam: Agathemerus vero L. I. C. 5. stadiis 150 C. Minerva τὴν Λατοφραγίδα & Cercina femover, ubi forte Λατοφραγίδα, quo titulo passim ornatur, præoptaveris. WESS.

INSVLA TRAGEIA.] Vel Trageia. Plinius Trachis insule non procul a Paxi & Corcyra meminit. SIML.

INSVLA TRIAIEIA.] In Regio tres primæ hujus insule littera leguntur Tri: & reliquæ deletæ sunt. In Bland. Traieia legitur, & in Neapol. Tagreia. Libri Longol. Traietia & Tagreia corrigunt. Plinius L. 4. C. 12. ante Aetoliam, Echinades, Aegialiam, Coronum & Thyatiram memorat: quæ haud scio an ad hanc pertineat Insulam. SVR.

TRIAIEIA.] Cusani MS. alter Tagreia, Parisinus Tagreia, If. Vossius ad Melam L. II. C. 7. Tarichias contra Carthaginiis sinum positas & a Scylace ac Strabone recensitas, legit. Mihi Trachie Plinii, quam & Simlerus elegit, aut ejusdem Tarachie, quam utramque circa Paxos L. IV. C. 12. locat, placet. WESS.

SIROTA.] Plinii Sybota.

SYBOTA.] In Regio Strota & Cephaleonia. In Bland. Cephalaria Syrota, & in Neapolit. Cephalaria Sirota. Ego arbitror pro Strota, aut Syrota, Sybota legendum, quam Plinius L. 4. C. 12. ante Leucimnam consiuit. SVR.

STROTA.] Incertum est utrum Prote, de qua præter Plinium L. IV. C. 12. Thucydides L. IV. C. 13., an Sybota præterit. Regius MS. a priori propius abest, a posteriore alii. Cercum tres insule erant, quibus a porcis Sybota nomen erat, ut Schol. Thucyd. L. I. C. 47. docet: Livius aliam hoc nomine habet, interjectam Eleæ & Arho, L. XLIV. C. 28. WESS.

ASTERIS.] Plinius L. 4. C. 12. ante Ithacam in alto Asterim collocat, & hoc loco etiam Ithacam præcedit in Regio exemplari. SVR.

ASTERIS.] Ithacæ in MSS. postponitur. Homerus Odyf. Δ. 845.

Μεταγὰς Ἰθάκης τὸ Σάμιο τε πενταπόλειος Ἀστερί, ἡ μεγάλη. —

Asteriam Aufonius Perioch. Odyf. IV., & Stephanus vocant. WESS.

PAXOS PROPAXOS OXIA.] Hoc ordine leguntur in exemplari Regio, tamen si vox Paxos in eo desecit. Paxon Plinius L. 4. C. 12. commemorat. Hermolaus Oxia videtur legisse hoc loco in Antonini exemplaribus, sed nostris Oxia legitur. De Oxels insulis supra mentio facta est. SVR.

PAXOS.] Hefychius Παξῶν, οἱ καὶ τῶν Ἰσθμίων, pro Παξῶν, καὶ καὶ τῶν Ἰσθμίων. Vide Pearsonium Vind. Ignat. C. 11. p. 345. Edit. Amstel.

APSOROS.] Vel Aprofos. Plinius Absyrtium, vel Absyrtides, SIML.

APSOROS.] In Regio Abforos, & Neapolit. & in Bland. Apforos. Ptolim. prima insularum Liburniæ adjacentium, Ἀψυρος consiuitur. SVR.

APSOROS.] Est quoque in Mela L. II. C. 7. qui, quod If. Vossius dudum monuit, ab Absyrtide non recte distinguit. Vide & Stephan.

WESS.
BRAT-

LISSA.

CORCYRA, MELITA.

A MELITA EPIDAVROS

INSVLA SASO.

A DYRRHACHIO

INSVLA CASSIOPE, INSVLA GOREIRO.

STADIA CC.

STADIA CCC.

AB

BRATTIA.] In Regio Brattila, Bland. Brattia, & Neapol. Brattia. Plinius L. 3. C. 26. Contra Surium bubus, & capris laudata Brattia.

SVR.

BRATTIA.] Constantino de Admin. Imper. C. 36. Βραττία, & nunc la Brazza. Vid. L. Holsteinium ad Stephanum Βραττία.

WESS.

SOLENNA.] Vel Solenia.

SIML.

BOLENTIA.] Habet Regium exemplar, quæ vox in Blandiniano exemplari desit. Neapolitano Solentia legitur, & in libris Longolianis.

SVR.

BOLENTIA.] Nostri Solentia; quo nomine insulam sola Tabula novit, insulam Solentii appellans. Plinius L. III. C. 26. & Scylax varias insulas memorant, sed longe hinc absunt, præter Ὀλόνη Scylacis, quam nostram puto.

WESS.

LISSA.] Plinio Gissa.

SIML.

LISSA.] Præfertur, cum Issa notissima insula, in vetustis exemplaribus. Plinio L. 3. C. 26., contra Iader est Lissa.

SVR.

LISSA, ISSA.] Utraque ex Plinio L. III. C. 26. & Stephano atque aliis nota est. Zonaras tom. II. p. 67. Ἰσσα ἦτορ ἐν τῇ Ἰωνίᾳ κόλπῳ καὶ τῇ αὐτῆς ἡδονῆς Ἰσσαίης.

WESS.

CORCYRA.] Hanc Plinius, Strabo, Ptolemaeus nigram cognominant.

SIML.

CORCYRA.] MSS. Cortera aut Corsira. In Suritæ editione Corra, operarum peccato; quo Ansel. Banduri ad Constantinum Admin. Imp. C. 26. deceptus, hanc cum Porphyrogenetæ Ἰσσηῶς componit. Sine dubio Corcyra nigra est, quam, quod densissima & nigrantis coloris silva esset vestita, hoc cognomine ornarunt. Apollonius L. IV. Argon. 569.

Μελανόρρινος δὲ μὴ ἄνθρωπος
Ναυπλοῖ ἐν πόρτοις καλαρῇ πάντεσσι ὕλη
Δασυρῖνοι Κίρκουσι ἱπποκρίεσσι Μέλαναν

Ab Aenea conditam Dictys L. V. C. 17. adfirmat; unde sine dubio in Iscanio L. VI. 890. scribi oportebit.

— In Hadriacas exul delabitur undas;
Hic ubi Corcyra nigra, quam struxerat ipse,
Nomen; & exiguo regnat contentus agello

WESS.

MELITA.] Vel Meleta. Plinio Melita. SIML.
MELITA.] Manuscripta, & Longoliani libri Melita, cum haud dubie Melita sit legendum. Nam Plinius L. 3. C. 26. Corcyrae subjungit, & inter eam & Brattiam & Issam, & Illyricum conlocat: unde Melitaos canes appellari, Callimachus auctore, perhibet, cui Insula Epiri Stephanus iudem canes attribuit, cum Siciliensi à Strabone condonetur. In Ptolemaei libris Μελίτιν.

SVR.

MELITA.] Nostri Melia. Hanc Constantinus Administ. Imp. C. 26. eandem esse vult ac illam, ad quam Paulus Apostolus in Actis C. 28. naufragium fecit: quam opinionem ante hos tres annos erudita dissertatione Ignatius Giorgi, Benedictinorum hujus insulae collega & socius, assertum ivit. Scylax Melitam continenti vicinam facit, a Corcyra vero stadiis xx.

WESS.

EPIDAVROS.] Sic nostri. Tabula Epiriuro. Olim colonia, sed nunc in ruinis sepulta, è quibus Ragusa succrevit. Vide Constantinum Administ. Imp. C. 29.

WESS.

STAD. c.c.] In Regio desit numerus stadiorum: & in reliquis c.c. numerantur.

SVR.

SATO.] Rectius Saso, vel Sasomis insula.

SIML.

INSVLA SASO.] In Regio exemplari Sago, & in reliquis Sato. Supra stadia trajectus ab ea insula Hydruntem adsignavit, & hoc loco Dyrrhachium usque.

SVR.

INSVLA CASSIOPE.] Lego, Corcyra insula & oppida ejus Corcyra, Cassiope, auctore Plinio L. IV. C. 12.

SIML.

INSVLA CASSIOPE.] Cassiopos Cicero nominat epistola ix. ad Titum. lib. xvii. ad Famil. A. D. xv. K. à portu Corcyraeorum ad Cassiopem stad. cxx. processimus. Cassiope præterea urbs, & promontorium ejusdem Corcyrae insulae.

SVR.

IN.

AB HYDRUNTE CASSIOPE INSVLA
HAE SVpra SCRIPTAE DVAE INSVLAE
INSVLA PYRIDIS STAT.

STADIA I.
STADIA XX.

IN MARI QVOD THRACIAM, ET CRETAM
INTERLUIT.

INSVLAE ERYTHRE, DELESSA, EVBOEA.

CAR-

INSVLA CASSIOPE.] Nusquam hoc nomine insulam reperi, nisi in Lupi Protospatae Chron. An. c101xxv., ubi de Roberto Normanno, ingressus est Adriaticum pelagus, perxitque in insulam nomine Cassiopem, ubi Status Veneticorum & filius Ducis Venetiae cum pluribus navibus erat infestus Duci Roberto. Cum vero res ad Corcyram fuerit gesta, non vana suspicio est, intellexisse Lupum Cassiopem, insulae ejus urbem, quam Gregorius M. L. XII. Ep. 3. castrum Cassiopi in Corcyra in insula appellat, Gaudfridus Malaterra L. III. Hist. Sicul. C. 24. castrum Cassopolim, pro, Cassiopi ex ejus aevi more, in insula Carosi. Jovem Casium in ea urbe, unde & nomen, venerabantur. Suetonius Neron. C. 22. Nec professione dilata, ut primum Cassiopem trajecit, statim ad aram Jovis Casii cantare auspiciatus est. Procopius L. IV. B. G. C. 22. Δία δὲ Κάσιον Ἰσμεῖον ποτὶ αἱ τῆς αἰθέρης, ἐπὶ τῇ πάλῳ, ἐν ᾧ πάλαι τὸ τοῦ Ἰανθίου, ἐκ τούτου τὸ καὶ κασιόπην ἐπικραλεῖται. ubi sane nihil necesse fuerat, ut κασιόπην emendarent; constat enim è numis & κασιόπην urbem fuisse dictam. Vide vero, an ex ea navi, de qua Procopius, explicari Corcyraeorum numi debeant, Jovi Casio inscripti & navem praeferebant. Wess.

INSVLA GOREIRO.] Hae vox Goreiro desit in Regio exemplari, quae in manuscriptis reliquis retinetur. In Longol. Gorreiro: nomina penitus inaudita. SVR.

GOREIRO.] Videtur esse Corcyra, de qua fufe Palmerius L. II. G. A. C. 10. Wess.

CASSIOPE.] Cassiopem, Epiri urbem, Strabo L. VII. p. 324. Brundisio stadiis c1010 cc. remouet, vetatque ne quam ejus rationem habeamus. In Corcyra Cassiopem recte satis conveniet distantia: Polybius enim apud eundem L. II. p. 105. Corcyram ab aera Japygia stadiis 1000. disjungit, a quo promontorio cc. ferme stadiis Hydrus distabat: Cicero praeterea Ty-

roni suo L. XVI. Ep. 9. narrat, se unius noctis & diei navigatione Cassiope Hydruntum trajecisse; jam vero νυκτὶς navigationem stadia c10. aequasse, Ptolemaeus L. I. Geog. C. 9. docet. Wess.

HAE S.S.] Supra scriptas duas insulas Cassiopem & Goreiro inter se xx. stadiis distare, videtur describi, qui stadiorum numerus in Regio deletus est. SVR.

HAE S.S. DVAE.] Duas insulas Cassiopem & Corcyram facit; quod mirum prima fronte videtur: nihil tamen habebit difficultatis, si & promontoria insularum fuisse numero, & passim ita appellari, observetur. Itaque, si non fallit conjectura, ex Cicerone stadia cxx. erunt adscribenda. Wess.

INSVLA PIRIDIS.] Forte, Thyrides insula, in mari, quod Achaia & Cretam interluit, in sinu Afinao. SIML.

INSVLA PYRIDIS STAT.] In Regio Insulae Piridis Stat. & in reliquis insula Piridis. SVR.

PYRIDIS.] MSS. Insula Pyridis in mari, siue mare, quod Thraciam & Cretam interluit: è quibus bene Simlerus Thyrides insulas, de quibus Plinius L. IV. C. 12. fecit; cetera mutari non oportuerat, utpote vicem tituli fungentia. Stationis vocem nostri manu exarati codices non norunt. Wess.

IN MARI QVOD THRACIAM.] In Regio In mare, quod Tracia: & in Blandiniano quod Thraciam & c. & in Neapolitano Tratia, & infra Pallene Thraciae Insulae sit mentio. In Longolianis libris: in mari, quod contra Chium, & Cretam interluit. Mela Pomponius, in Aegeo mari, prope Thraciam, Thafon, Imbron, & Samothracem constituit lib. II. cap. vii. Et mirum videri debet in commemoratione Insularum, Chium nobilem insulam esse praetermissam. SVR.

ERITHRA DELESSA.] Aliqui pro his sup-

CARSA CHALCIS, LEMNOS, SIGEOS. ΠΗΛΑΓΙΟΝ
SAMOTHRACA, ANACOLE, CALIPPIA. ΠΕΛΑΓΟΣ
CAEA, ANDROS, HIOS, TENEDOS. ΠΕΛΑΓΟΣ

TE-

ponunt *Cisleram* & *Elesiam* insulas Peloponneso vicinas.

SIML.

INSVLAE ERITHRE.] *In Regio* Insule *Ritricæ*, & *in Blandiniano*, Insula *Erithra*, & *in Neapolitano* Insula *Cridira*.

SVR.

ERITHRA.] Ita distincte codices vetusti; quo nomine cum insula hoc mari desit, forte *Erythras*, Ionicam urbem, in peninsula positas apud Strabonem L. XIV. p. 644. intelligit: neque enim id citra usum est. Ita Phaselidem, longe projectam in altum, Herodianus insulam dixit apud Stephan. in *Θαυρίας*, quod peninsulae formam haberet, ut pulchre L. Holsteinius advertit; qui cum alia exempla extremo suo Stephano adscripserit, sicuti & schedis, quas vir clarissimus & ad has literas juvandas natus J. P. D'Orville mecum communicavit, intellexi, ea, ne quid tanti viri intercidat, apponam: Insulam pro peninsula plures dixere. Apollonius L. I. Argon. 936. peninsula, in qua *Cyzicus*, insulam appellat. Constantino L. II. Them. 6. Peloponnesus est *νῆρ*. Catullus de Sirmione: *Peninsularum Sirmio, insularumque ocellis*; præterea Hyginus Fab. XV. *Tauricam insulam vocat, quam frustra Ph. Cluverius L. III. I. A. C. 4. p. 926. in peninsula mutavit*. Hactenus Holsteinius. Adde J. Gronovium ad Arrianum L. I. C. 9.

WESS.

DELESSA.] *Præferunt manuscripta sex exemplaria, & Longoliani libri*.

SVR.

DELESSA.] Forte *Thallusa* est, quam *Telusam* MSS. vocant, Plinii L. V. C. 32. aut ejusdem *Phellusa*.

WESS.

CARSA.] Vel *Carsa*.

SIML.

CARSA.] *Carfas* Sunita vulgavit: nostri vulgatum malunt. An *Corfeas* intelligit in Joniæ ora apud Plinium L. V. C. 31. & Strabonem L. XIV. p. 636.?

WESS.

CHALCIS.] Sita prope Lesbum fuit Stephanus teste; huc aut certe ad Chalcidem circa Athon refert Senecæ Herc. Oct. 803.

Et vasta Chalcis sonuit: & voces Cyclas

Excepit omnis: hinc petra Capharides;

Hinc omne voces reddidit Hærculeas nemus.

gemitus, qui *sidera* & *pontum* feriisse dicitur, alterutram videtur requirere.

WESS.

LEMNOS.] Duas habebat urbes: Galenus L. IX. Simpl. Medicam. p. 118. Ed. Basil. *Ἐν δὲ τῇ ἑλν νήσῳ τῇ Λήμῳ κτλ* & *Ἐν αὐτῇ τῇ αἰατολάῳ μέσθ' αὐτῆς Ἡφαισίας* Kamē *ἢ* *Ἐν αὐτῇ τῇ δονητῇ ἢ Μυθνα*; quarum prior *Hæpasia* Harpocrati, Stephano atque aliis appellatur, Ptolemaeo cum Galeno faciente. Adde Herodotum L. VI. C. ult.

WESS.

SIGEOS.] Alii *Sciathus*.

SIML.

SIGAEOS.] *In exemplari Regio præfertur, & in reliquis Sigeos*.

SVR.

SIGEOS.] *Sciathus* si è MSS. esset, satis hic foret opportuna, sed non potest manu exaratis libris *Sigeos* eripi: puto *Sigeon* olim fuisse, idque inter insulas recenseri, ut alia promontoria. Ecce tibi aliud exemplum ex Isidoro L. XIV. Orig. C. 6. *Abydos insula in Europa super Hellespontum posita, angusto & periculoso mari separata*.

WESS.

ANACOLE.] *Præferunt eadem*.

SVR.

ANACOLE.] Hanc legere non memini, *Anapho* circa *Theram*, *Alopeco* juxta *Smyrnam* ex Strabone & Plinio notæ sunt: hucine pertineant, unde resciscam?

WESS.

CALIPPIA.] *Regium Callape Acea, Blandinianum, Calippia Cæa, Neapolitanum Calippea, Cæa Plinio L. 4. Sect. 20. ab Helene Ceos, quam nostri quidem dicere Ceam*.

SVR.

CALIPPIA.] Sic nostri: *Calippiam* Ephesi fontem Plinius laudat L. V. C. 29., sed is nihil juvat. An *Caliste*, quæ dein *Thera*, aut *Calydna*?

WESS.

CAEA.] Insulæ hæ Cyclades dicuntur, quarum aliquæ postea nominantur.

SIML.

CAEA.] Hoc offerunt membranæ, licet *Cæa* præstet. Ovidius Epist. XX. 221.

Insula, Corycii quondam celeberrima Nymphis, Cingitur Aegæo, nomine Cæa, mari.

ubi N. Heinsium vide, *Klar* Ptolemaeus appellat, Pintiano, Palmerio atque aliis invitis; *Mela Cæan* L. II. C. 7., quam If. Vossius ad Scylacem p. 49. Ed. Gronov. *Ciam* esse jussit. At

Pom.

IN HIS HARPYIAE MORABANTVR.
 INSVLAE CEPHALENIAE ZACYNTHOS, ET DVLICHIA.
 HIC EST MONS ITHACVS, VBI EST PATRIA VLIXIS.
 INSVLAE PARNASSI MONTIS DRYOPES.
 INSVLA SAMOS IN MARI AEGEO.
 IN HAC IVNO NATA EST.

IN-

nuncupantur, qua in versione Avieni carmen latinum exstat.

SVR.

PLOTAE.] Apollonius L. II. Argon. 296.

— Στροφαδῶν ἢ μελαχρόνων ἀνθρώπων
 Νήους τοῖς ἐκπ. πάρεσσι Πλάτῳ καλίωντις.

— Strophades cognominarunt homines
 Insulas ejus rei causa, quas ante Plotas dixerant.

Causam nominis dabit Servius Aen. III. 209.

WESS.

IN IONIO MARI.] Virgilii carmine Strophadas Graio nomine dictas insulas Ionio in magno, notum est.

SVR.

INSVLAE CEPHALENIA.] In Regio Cephalane: & in Blandiniano, Cephalaniae, & in Neapolitano, Thephalaniae. supra jam Cephaleniae mentio fit.

SVR.

CEPHALENIAE.] Sic MSS.; praetaret Cephalenia, nisi voluerit a praecipua reliquis cognominare, ut Dicaearchus,

Νῆπι: Κεφαλήναι ἐς εἴ' αὐτῇ κέρδεται.

Aberat ab Ithaca M. P. XII., si Plinio fides est L. IV. C. 12.; nam Artemidorus apud Porphyrium Ant. Nymph. p. 114. Ed. Barnef. stadiis tantum XII. a Panormo Cephaleniae separat; in quibus tamen numeris error inesse videtur.

WESS.

ET DVLICHIA.] In Regio, & Neapolitano Dulcia & in Bland. Dulicia: cum ab Homero, Virgilio, Strabone, Pomponio, & Plin. Dulichium vocetur.

SVR.

DVLICHIA.] Dulcia nostri. Sed quid est mons Ithacus? Insulamne, scopulis obstitam, intelligit? De ea Artemidorus: Ἰθάκη πρὸς τὴν Ἰνδόνυμφον νῆστον, τοῦ δ' ἐξ ἐστίν. nec multum abt Dicaearchus:

Ἰθάκη πρὸς τὴν εἰ' Ἰνδόνυμφον, πρὸς.

Id dubium est, utrum de ambitu an insulae longitudine intelligi LXXXV. sive LXXX. stadia voluerint. Strabo de circuitu accepit L. X. p. 455., quem Plinius L. IV. C. 12. XXXV. M. P. metitur. Puto, quod & Palmerio L. IV. G. A. C. 23. placuit, de longitudine insulae utrumque egisset: major enim amplitudo est.

WESS.

PATRIA VLIXIS.] Praesertim manuscripti libri, quemadmodum in vetustissimis exemplaribus ferme semper legitur Vlixes: sic, ut Quintilianus L. 1. C. 4. auctor est, Ὀδυσσεύς, quem Aeoles Ὀδυσσεία fecerint, ad Vlixem deductus. Cicero Ithacam, non Dulichium, patriam Ulyssis appellat. Ac nos, inquit I. de Orat. C. 44. quod maxime debet, patria nostra delectat, cujus rei tanta est vis, tanta natura, ut Ithacam illam in asperrimis saxulis, tanquam nidum adfixam sapientissimus vir immortalitati anteponeret. Virgilius altricem terram nuncupavit Aeneid. 3. 271.

Effugimus Ithacæ scopulos, & Laertia regna,
 Et terram altricem sævi exsecramur Ulyssis.

Et Cicero eandem terram, parentem & altricem patriam dici perhibet oratione pro Elaco.

SVR.

INSVLAE P. M. DIOPES.] Alii Triopes insula, cujus habitatores quondam Parnassi montis accolæ fuerunt, Plin. L. IV. & Strabo L. VIII.

SIML.

DRYOPES.] In Regio exemplari Diopes, & in Blandiniano Dyopes, & in Neapol. Cliopes. Longol. Dyopes. Parnasso & Heliconi montibus Crissæus sinus expositus est: qua tamen cognominentur Insula Dryopes, mihi incognitum est. Stephanus Cythnum insulam Dryopim vocatam perhibet.

SVR.

INSVLAE DRYOPES.] Si Incola Parnassi montis Dryopes legerentur, res aperta atque exposita esset; hunc enim montem Dryopes, prius:

INSVLA BOEOTIAE AVLIS.

IN HAC GRAECI ADVERSVM TROIANOS CONSPIRAVERVNT.

INSVLA PALLENE IN THRACIA.

IN HAC MINERVA NVTRITA EST.

IN-

priusquam in Peloponnesum concederent, incoluerunt. Vid. Strabonem L. VIII. p. 373. & Pausaniam Messen. C. 35. Serviumque Aen. IV. 146. Nam de insulis Dryopibus vereor, ut consilium quid possit.

WESS. SAMOS.] Lactantius L. I. Inst. Div. C. 17. Insulam Samum scribit Varro prius Partheniam nominatam; quod ibi Juno adoleverit, ibique etiam Jovi nupserit. Adde Pausan. Achaic. C. 4. & Apuleii Florid. p. 350.

WESS. [INSVLA BOEOTIAE AVLIS] In Regio Insulae Boeotiae Aulis. In Blandiniano & reliquis Insulae Boeotiae Aulis. At ineptum videtur urbem Boeotiae insulam facere, cum stationem ad Aulidem significet, quae in continenti Boeotia sita est, ex adverso Chalcidis, urbis Euboeae insulae. Quare ita interpungendum arbitrarer, ne in hanc inepriam incidatur: In hac Juno nata est insula: ut statim subdatur, Boeotiae Aulis: & stationem ad Aulidem significet. Ptolemaeo enim Boeotiae Aulis cognominatur, Βοιωτίας Ἀῤῥίς. At cum videam à Manilio lib. IV. §. 53. inter insulas, Aulidem connumerari, nihil, tamen praeposterum videatur, in hoc Itiner. auctore negligendum, aut contemnendum existimo. Manilii versus sunt:

Pulsatur Cypros Aegyptia fluctibus omnis
Totque minora salo tamen emergentia ponto
Littora, & aequales Cycladas Delonque Rhodonque,

Aulidaeque & Tenedon, vicinaque Corsica terris.

De conjuratione vero, Postea carmen notissimum est:

Non ego cum Danaïis Trojanam excindere gentem
Aulide juravi —

Pompon. Mela C. 3. L. 2.: Aulis, inquit, Agamemnoniae, Grajorumque classis in Trojam conjurantium statio.

SVR. AVLIS.] Eodem jure, quo Isidorus Abydum insulis accenset, Aulidem hic scriptor insulam facit: consentit Servius Aen. IV. 426. Aulis

insula est, vel portus, in Aegeo mari, in qua Graeci conjurarunt.

WESS. [INSVLA PALLENE IN THRACIA.] Pallene Thraciae item oppidum, non insula Stephano, & Cherrhonesus, cujus angustias Gigantes incoluisse, & Phlegrae bella memorant. Plinio L. 4. C. 10. Macedonix juxta Canastrum promontorium, oppida Pallene, Phlegra. Dianam vero non Minervam, Pallencam cognominatam Plutarchus in Arati vita meminit. SVR.

PALLENE.] Cherfoneus erat, quam & alii insulam appellarunt. Philargynius Georg. IV. 390. Pallene insula secundum Thermodontem, dicta a Pallene, Sithonis filia; qui tamen perperam nobis Thermodontem pro Thermæo sinu, cui Pallene vicina erat, obtrudit. Ex mox: Pallene autem est Cherfoneus in Thracia, cujus in faucibus Torona est oppidum: ita lege: nam Corone alium situm obtinet. Nec dissidet auctor scholii ad Libanii Declam. XIX. tom. I. p. 505. Παύλας ἡ Κασσάνδρου. Παύλη ἢ ἡ τοῦ σ. neque etiam Jo. Cameniatæ Excid. Thessalon. C. 37. κατὰ τὸν ποταμὸν τῆς Πάλλης. Plura de Pallene Dukerus in Thucyd. L. IV. C. 120.

WESS. [IN HAC MINERVA] Dianam Pallencam, quod Surita opinabatur, Plutarchus in Arato non memorat, sed quæ Pallenz in Achaia colebatur. Minervae Pallencis est in Euripidis Heraclid. 849. mentio.

Παλληίδου ὃ στυγρὸν σκεπὸν πάρος
Δίος Ἀχαιῶν.

& V. 1031.

Δίος πάρος τε πατρὸς Παλληίδου.

Verum illa ex Pallene Atticae pago cognomen traxit. Hesychius Παλλήνιος Minervam & Χαλκίτη esse dictam scribit, quæ forte ad Chalcidem circa Pallencem cum L. Holsteinio ad Stephanum Χαλκίτης referenda est. De incunabulis Minervae nihil, ut perisque in fabulis, certi. Alal-

V V 3

come-

INSVLA CYPRVS SIVE PAPHOS, VENERI CONSECRATA,
IN CARPATHIO MARI.

ITEM IN HELLESPONTO INSVLAE CYCLADES INTER
AEGEVM ET MALIAEVM MARE CONSTITVTAE, CIR-
CVMDANTVR ETIAM PELAGO MYRTOO.

DELOS.

IN

comenis in Bœotiae pago educatam ferebant, alii Aliphææ in Arcadia. Vid. Pausaniam Arcad. C. 27. & Bœotic. C. 33. Ovidium Metam. XV. 356.

INSVLA CYPRVS SIVE PAPHOS] Pomponius de Cypro L. 2. C. 7. Prope media, inquit, Cypros ad ortum occasumque se mittens, recto iugo inter Ciliciam, Syriasque porrigitur ingens, ut quæ aliquando nomen regni (ita enim legendum pro novem regna) cepit, & nunc aliquot urbes ferat, quarum clarissimæ Salamis & Paphos. Nam quod Paphi nomen insula tribuitur hoc Itinerario, Anselmi unius, quod sciam, auctoritate fulciri potest.

INSVLA CYPRVS] Cum primum hæc versabam, Cyprum & Paphum a scriptore venisse putabam: imitatumque adeo eos scriptores, qui provinciam & præcipuum in ea urbem sæpe conjungunt. Xenophon Ephesus L. V. p. 66. καὶ ἡ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἀλεξάνδρειας. Profectiscabatur in Aegyptum & Alexandriam. Ampelius C. 2. Abest ab Aegypto & Alexandria M. P. IX. Præcipue vero eos, qui Cypro Paphum appellant: Euripides Bacchis §. 400.

Ἰνσὺλῳ πὸν τὰν Κύπρον,
Νῆσον τὴν Ἀφροδίτας,
Πάφον δ', ὃν ἐκατέστημι
Βασιλέως πύλαι ποταὶ
Καρπύων.

ubi omnino cum Meursio L. I. Cypri C. 30. Βασιλεὺς πύλαι ex Hefychio legendum est. Alaman apud Eustathium in Iliad. B. p. 231. Κύπρον ἡμεῖς ληϊοῖσι καὶ Πάφον περιβοῖον. Aeschylus apud eundem: Κύπρου Πάφου τὰ ἔχοντα πάντα κλέρον. At re pressius examinata, hæc homini ne quidem in mentem venisse, solito ad serio-ritatis consuetudinem sua dirigere, animad-verti tum quippe Paphum pro insula habere, ut Servius ad Georg. II. 64., & Isidorus L. XIV. Orig. C. 6. Cyprus insula, inquit, a civitate

Cypro, quæ in ea est, nomen accepit: ipsa est & PAPHOS, Veneri consecrata in Carpathis mari: quæ ultima adeo his gemina germana sunt, ut, nisi Hispalensem præfulem hinc hortulos suos rigasse velis, indidem sumpta videri possent. Jam quod Melæ verba, quæ Surita emendat, spectat, ea nulla egent medicina. Novem præcipua dignitate urbes insulam illuminabant; quæ cum suis sibi reges olim habuerint, ut Plinii, Strabonis, Diodori Siculi, quorum loca conduxit Meursius L. II. Cypri C. 7., auctoritate cognitissimum est, quid miremur novem Cypri regna?

VENERI CONSECRATA] Pomponius L. 2. C. 7. de Aria insula, Marti consecratam perhibet. Ita enim in vetusto legitur exemplari, non sacra.

ET MALIAEVM MARE] In Regio Mal-leum, & in Blandiniano Mallieum, & in Neapolitano Maileum, Stephano gentile nomen, καὶ δὲ τὸ Μάλειον, Μαλειῶν Ζεὺς, & Μαλειῶνα ἄνευ. Mela Pomponius L. 2. C. 3. Maliacus, & Opuntius, grandes sinus. Plinio item Maliacus sinus ab incolis dictus.

ITEM IN HELLESPONTO.] Denuo hæc paria sunt Isidori verbis L. XIV. Orig. C. 6. ubi de Cycladibus: In Helleponto inter Aegæum & Maleum mare constituta circumdantur etiam pelago Myrto.

EX LATONA NATI SVNT] Homerus in Hymnis Apollinem in Delo, & Dianam in Ortygia, quæ eadem insula est, natam dicit: nec tamen desunt, qui diverſam eam à Delo intelligi velint.

ORTYX DICTA EST] In Regio & Blandiniano Ortyx, & in Neapolitano Ortygia: & in Longolianis libris Ortix, & Ortigia corrigitur. Ortygiam dictam Plinius L. 4. C. 12. auctor est, non Ortygem. Alserius insula Ortygiæ Syracusis adjacentis Strabo meminit. Virgilius de e. iii. §. 694. Anid.

Sica-

IN HAC APOLLO ET DIANA EX LATONA NATI SVNT.
HAEC INSULA ORTYX DICTA EST AB ASTERIA
SORORE LATONAE, QVAE CVM VIM IOVIS FVGERET,
IN COTVRNICEM CONVERSA, ILLVC DELATA EST.
MYCONOS A DELO DISTAT
ICASIA A MYCONO DISTAT
DIONYSA, EDENEDIA, SCYROS.
INSULA PAROS.

IN

Sicanio prætenta sinu jacet insula contra
Plemmyrium undosum, nomen dixere priores
Ortygiam.

SVR.

ORTYGIA.] Nihil ab his dissidet Tzetzes
in Lycophon. *ŷ.* 400.; nihil etiam Lactantius
in Stati Thebaid. L. IV. 796. Vide, qui hanc
fabulam excussit, Ill. Spanhemium ad Calli-
machi Hymn. in Delum *ŷ.* 37.

WESS.

AB ASTERIA SORORE LATONAE]
In Callimachi Scholiis, non Asteriam, sed Lato-
nam in coturnicem versam perhibetur.

SVR.

MIGANOS.] Vel Myconos.

SIML.

MYCONOS.] Plerique MSS. *Miganos*: alter
tamen Cusani *Miconos*. Insula erat sterilis, *λυγρὴ*
Athenæo L. I. C. 7., præbuitque urbanioribus
Græcis uberem bene atque acute distorum fe-
gerem. Plinius L. IV. C. 12. xv. m. p. a Delo
removet; ut in alterutro sit peccatum: forte in
utroque, quamquam gravius in nostro: multo
enim brevius nostra ætate inter utramque in-
tervallum Turnefortius Epist. VI. p. 106. ob-
servavit.

WESS.

ICASIA.] Vel *Incasia*, vel potius *Icaria*, seu
Icaros.

SIML.

ICASIA A MYCONO DISTAT.] In ma-
nuscriptis *Icasia* legitur, & in Longolianis *Inca-*
sia, & *Icasia* corrigitur. Stephanus *Nicasia* parva
Insula prope Naxum meminit, & item *Suida*;
ut ego non verear *Nicasiam* apponere, pro *Icasia*.

SVR.

ICASIA.] Malim cum Simlero *Icaria*, quam
Isidorus L. XIV. Orig. C. 6. Myconum inter &
Samum locat. Vid. Turnefortium Epist. IX. p.
153.

DIONYSIA.] Plinio *Donyfia*.

SIML.

DIONYSA.] In Regio *Dioniffa*, & in Blandi-
niano *Dyoniffa*, in vetustis Virgilii exemplaribus
Donyfam, & *Donasam*, & item in pervetustis

*Taciti exemplari, quod Leonis x. tempore in lucem
prodiit, Donusa Ann. 4. C. 30.*

SVR.

DIONYSA.] *Donyfa* verum insulae nomen
est, quod *κῆρ* & *εὐφροσύνη* ex *Dionysia* natum
volunt, haud scio an perperam. Virgilius Ciril
ŷ. 475.

Prospectit incinctam spumanti litore *Cythnon*,
Marmoreamque *Paron*, viridemque adlapsa
Donyfam.

WESS.

EDENEIDA.] Vel *Edenedia*, vel *Eudemia*.

SIML.

EDENEDIA.] Praferunt vetusta exemplaria:
nomen mihi inauditum. Odia Insula à Plinio sit
mentio.

SVR.

EDENEIDA.] MSS. excerpta, & *Denedia*:
unde, si parum adjuventur, *Rene*, *Dia* emer-
geat; quarum *Rhene* Delo fuit proxima: *Dia*
vero plures, ut circa Melum & juxta Amor-
gum, de quibus Schol. Theocriti Idyl. II. 45.
Posses & inde *Helenen* procudere, qua de Plin-
ius. Si tamen Simleri *Eudemia* è MSS. foret,
ceteris præstaret ob Plinium, qui eam ante
Thermacum sinum L. IV. C. 12. locat. WESS.

SCYROS.] Vel *Syros*.

SIML.

SCYROS.] Praferunt manuscripta exemplaria,
& Longoliani libri, cum supra *Scry* facta sit men-
tio. Plinius L. 4. Sect. 23. *Syrnon Insulam* ab
Andro LXXX. m. p. constituit.

SVR.

SCYROS.] Si *Scyros* supra bene habeat, *Sy-*
ros a me præferetur. Servius Aen. III. 76. Nam
inter Myconum & Gyarum, Syron, unam de
Cycladibus esse dicunt; unde fuit *Pherecydes phi-*
losophus. Ita lege, *Seyro*, quam editi habent,
damnata: *Pherecydes* enim *Syrius* fuit, ut ex
Diogene, *Suida* atque aliis constat. Contra pec-
catum est in *Polyaeno* L. III. C. 4. *Ὀψυλίων*
δῶπλος ἐς τὴν Σαλαμῖν καὶ ἀπὸ τῶν οὐκ ἔστιν ἢ ἐκ
τῆς χερσὶς Σικώρ ἀπὸ τῆς, male vulgo *Képp*. Refe-

10

IN HAC LAPIS CANDIDISSIMVS NASCITVR, QVI DICITVR
PARIVS.

NAXOS. IN HAC ARIADNE A THESEO RELICTA, A LIBE-
RO PATRE ADAMATA EST.

PHOCAE, LEVCE, CYTHNOS, ASCAPHOS.

SE-

ro ad Syrum elegantem numum ex Thef. Britan.
tom. I. p. 254., qui Deorum Cabirorum capi-
ta, stellis insignia, prorsus ac si a Dioscuris
nihil differrent, ostentat, & CYPION cognomen:
Cabiros enim in Aegæi maris insulis præcipue
fuisse cultos, & a Dioscuris veteri honore pæ-
ne privatos egregie, ut omnia, Celeb. Tib.
Hemsterhusius ad Lucianum docuit. Wess.

INSVLA PAROS.] Quod de marmore addi-
tur notissimum & simile Isidori verbis L. XIV.
Orig. C. 6. Erant insulæ, quæ recententur,
vicinæ: Statius L. I. Achil. princ.

— Et innumera mutabant Cyclades aure,
Jam Paros, Olearosque latent. Jam radiis alta
Lemnos, & a tergo decrescit Bacchica Naxos,
Ante oculos crescente Samo. Jam Delos opacat
Aegior. —

quibus in versibus Lemnos non sane suum locum
occupat, Cycladibus immixta, a quibus
remotior erat. Rectius Virgilius instituit Aen.
III. 125. De Naxo, & Ariadne, in ea a Theseo
deserta, Diodorus L. IV. p. 264. Wess.

FOCE.] Forte Phologandros.

PHOCAE.] In Regio Focæ, & in Blandiniano
& Neapolitano Focæ, Plinio L. 4. Sect. 20., ante
Sammonium promontorium, Phocæ. SVR.

LEVCE.] Plinio L. 4. C. 12. duplex Leuce:
Dextra Cretam habenti, contra Cidoniam Leuce,
& contra Itanium promontorium Onisa,
Leuce. SVR.

CYTHNOS.] Rectius Cythnos.

CYTHNOS.] In Regio Leucocinthos, & in
Blandiniano Leuce Cinthos, & in Neapolitano
Leuci Chintos, legendum Cythnos. Plinius L.
4. C. 12. juxta Seriphum, Prepesinthus, &
Cythnos statuit, cujus Ptolemaeus, & Stephanus
meminere. Suidas unam esse ex Cycladibus
videtur. SVR.

CYTHNOS.] MSS. Cinthos & Chintlos; è
quibus viri docti verum insulæ nomen probe
eruerunt: mons Deli Cythnos videtur librario
fraudi fuisse. Wess.

ASCAPHOS.] Hujus Insula nomen non reperi.
SVR.

ASCAPHOS.] Vide utrum Scapus an Asy-
palea sit, quam utramque in Plinio L. IV. C. 12.
invenies. Wess.

SERIPHOS.] Passim hæc insula, ut faxosa
& aspera, notatur. *Τηνχαία Σέριφος* Hegesippi
Epigramma, quod ad Stephanum Holsteinius
edidit, appellat, nuperque Turnefortius Epist.
IV. p. 69. rupibus præruptis plenam vidit &
descripsit: mirum itaque est Ovidio Metam.
VII. 464. planam dici, magisque, a N. Heinso
defendi. Equidem, si parvam Constantii Fanen-
sis & Fabri spreveris, quoniam plenam MSS.
quidam edunt, mallem:

*Florentemque Cythnon, Seyron, Theramque,
Seriphon,
Marmoreamque Paron.* —

ut Thera intelligatur, Anaphes, de qua poeta
ante, vicina. Wess.

SIPHONOS.] In Regio Siphnos, & in Blandi-
niano Siphonos, atque in Neapolitano, & Longo-
lianis libris. Plinius L. 4. Sect. 20. Siphnum cum
Seripho etiam adjungit, Insulam circuitus
x xviii. m. p. antea Meropiam, & Acin cog-
nominatam: & in ea Insula lapidem esse, qui
cavatur, tornaturque in vasa, coquendis cibis
utilia vel ad esculentorum usus, quod in Co-
mensi Italiæ lapide viridi accidere notum erat.
Ptolemaeus inter Cyclades Siphnon recenset. *Sie-
phanus* Meropem, non Meropiam cognominatam
perhibet. SVR.

CIMELOS.] In Regio, & Neapolitano, Ci-
melos, & in Blandiniano Cymelos. Plinio L. 4.
Sect. 24. Cimolus, quæ Echinussa. SVR.

CIMOLVS.] Celeberrima ob sui nominis
glebam, de cujus in medicina usu Dioscorides
L. V. C. 176.; Ovidius Metam. VII. 463.

— Cretosæque rura Cimoli.

Wess.
COS.

SERIPHOS, SIPHNOS, CIMELOS, COOS.
OLEAROS, ANDROS, GYAROS.
SVPRASCRIPTAE INSVLAE, IN MARI VAGARI SOLITAE
ERANT. HAS APOLLO CONLIGAVIT, ET STABILES
FECIT.

E X P L I C I T.

COS.] *In manuscriptis Coos, cum monosyllabum sit. Ausonius:*

Asperit cautēs, & dira aconita creat Cos.

SVR.

COOS.] Sic omnes, quod prorsus damna-
bile non esse, ex Stephano, & quem ibi testem
excitavit Holsteinius, Eustathio liquebit. WESS.

ANDROS GYAROS.] *Cum supra Andron, mobilissimam Insulam recensueris, forte hoc loco Letandros legendum, quam Plinius L. 4. Sect. 23. cum Gyaro Insula itidem adiungit, Odia, Letandros, Gyaros: tamen si in vetustis exemplaribus legitur Odia, Olentrandos, Gyara.* SVR.

ANDROS GYAROS.] Vicinae erant, &
Romanorum sub Imp. ex illis celebres; pejor
tamen Gyaros, quam *ῥαρότερη τῆς Ἀνδρίας*
Philo in Flaccum p. 987. appellat. Adde Arriani
L. III. Disp. Epicteti C. 24. WESS.

APOLLO CONLIGAVIT.] *Ad poetae carmen de Delo respexit lib. iii. Aeneid. 7. 76.*

——— Oras & littora circum

Errantem Mycone celsa, Gyaroque revinxit:
Immotamque coli dedit & contemnere ven-
tos.

SVR.

APOLLO COLLIGAVIT.] *Instru omnium ad haec firmanda vetus epigramma, siue Petronii, seu alius, erit:*

*Delos jam stabili revincta terra
Olim purpureo mari natabat,
Et moto levis hinc & inde vento,
Ibat fluctibus inquieta summis.
Mox illam geminis Deus catenis,
Hac alta Gyaro ligavit, illac
Constanti Mycone dedit tenendam.*

Plura, si cupias, Ill. Spanhemius in Callima-
chi Hym. in Del. 7. 11. 273. dabit. WESS.

EXPLICIT.] *In vetustissimo exemplari haec, pro Coronide, finis est: quae à vetustis Grammaticis adjici solebat, quae libri finiebantur: & in eum locum Explicit adjici videmus: quae de re D. Hieronymus ad Marcellum de Diapsalmate, quid Explicit significet docens, à vetustis usurpatum commemorat.*

In vetustis hujus Itinerarii exemplaribus Fragmenti illius, quod libris à Godofredo Torino ex Longoliano exemplari editis, Anno M. D. xii. in fine adjicitur, vestigia nulla adparuerunt: & multo tamen antea à Johanne Anno Viterbiensi non editum modo, sed fictitio, & fabuloso Commentario decoratum fuerat. SVR.

ITINERARII ANTONINI PII FRAGMENTA.

DIVUS AUGUSTUS, QUAMVIS TOTUM ORBEM RECTE DIVISERIT, UBI AIT: ORBIS TOTUS DIVIDITUR IN PARTES TRIS, EUROPAM, AFRICAM ET ASIAM, QUAE FERE EST DUPLA AD QUAMLIBET DUARUM: IN DESCRIPTIONE TAMEN LOCORUM ORBIS MULTA LOCA, MEMORATU DIGNA, SILUIT; QUAEVE IN PRAECIPUIS ITINERIBUS OPPIDA ET URBS OCCURRANT, QUAE MAXIME TUM MILITIBUS, TUM PEREGRINANTIBUS, TUM HISTORICIS NON PARUM PROFICIENT, NEGLEKIT: EA NOS NUNC ORDINE PERCURRERE INSTITUIMUS.

AB URBE IN GALLIAS ITUR ITINERIBUS SEX, MARITIMO, LITOREO, AURELIANO, CASSIANO, TIBERINO, FLAMINIO.

I. MA

ITINERARII ANTONINI.] Non fuit consilium hae fragmenta, quae Jo. Annii Viterbiensis Comment. p. 539. Edit. Ant. ex collectaneis magistri Guilielmi se accepisse scribit, praetermittere; partim ne ex eorum absentia calumniandi nasceretur occasio; partim etiam, quod viri docti illis subinde pro genuinis utantur. Sunt autem duo fragmenta, quorum alterum ex proemio, alterum ex Itinerario depromptum est, ut Annii, qui rem optimè scivit, auctor perhibet.

MARITIMVM TENET.] *Marisimum*, ad quod Ph. Cluverius L. I. A. C. 10. adhærebat, appellat, Annio interprete, quod navi conficitur; *litoreum* quod terrestri itinere per maritimas urbes instituitur: quæ tamen distinctio inepta est, & Annio digna.

PHALISCAS.] Natæ hæ *Phaliscæ* ex *Falesia*, de qua p. 501. & recentiore atque etiamnum usitato nomine *Phaliscæ*. Caput autem *Etruria* admodum ridiculum est, ex *Capo di Troja* sive promontorio effectum, meritissimoque a Ph. Cluverio L. II. I. A. C. 2. p. 476. in ultimam barbariem relegatum.

ERYCIS.] Hunc portum eundem ac *Lunæ* Annii in Comment. p. 543. esse ait. Sumptus est ex Latina Ptolemaei versione. Vid. Ph. Cluverium L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 457.

ENTELLIA.] *Entellan* fluvium Ptolemaeus habet, ex quo Annii oppidum condidit, de cujus originatione mirifica profert Comment. p. 543.

INTER PORSENAM.] *Leander Albertus* in *Ligur*. p. 30. inter *Porciferam* & *Feritorem* emendat. Credo alterum scripsisse Annium,

Porciferam in Comment. memorantem: uterque est ex Plinio L. III. C. 5. sumptus: Phericonem tamen sibi eripi non patitur, quem eundem ac *Phaëthontem* esse ac colonias huc deduxisse in fragmentis Orig. Catonis p. 516. nugatur.

MONACHVM.] Hoc verum portus *Herculis Monæci* cognomen, deceptus suæ & praecedentis ætatis scribendi more, esse asseverat, prætereaque, quod ineptias omnes superat, vocabulum originis esse *Aegyptiæ* Comment. in Catonis Orig. p. 520.

TRANSITVM IN GALLIAS CARRIARAM.] Ph. Cluverius *Carrariam* legebat L. I. Ital. Ant. C. 10. Sed intercedit Annii Comment. p. 546. *Cariara*, inquit, nomen est *Etruscum*, a *Car* & *Jara*, quæ duo urbem & *lunam* significant, teste *Divo Hieronymo de interpretationibus nominum*. Hinc *Cariaram urbem Lunæ* & regionem *Luna* significat: Et vulgus corrupte *Carrariam* pronuntiat. Mirum vero est, urbem adeo antiquam, nec Catoni, si Annio credimus, ignotam, ab aliis omnibus fuisse præteritam.

AVRELIANVM QVOD ET.] Profrus imperite *via Aurelia* & *Claudia*, quas diversissimas fuisse nemo ignorat, in unam conflatur. Vid. Ph. Cluverium L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 525. Et quænam ea *Aurelia*, per quam fertur, Annii docere nos nolit in Comment. p. 547.

THERMAS STYGIANAS.] Has ex *Sallianis*, ut vulgus nunc vocat, olim enim *Apollinarias* erant, effinxit. Vid. Ph. Cluverium L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 493. Addit Annii eas *Cajæ* Straboni & *Tibullo* fuisse dictas, quas tamen

ridi-

- I. *MARITIMUM TENET FREGENAS, CASTRUM NOVUM, CELLAS, HERCULEM, THELAMONEM, CAPUT ETRURIAE, PHALISCAS, TRAJANUM, POPULONIUM, VADA, LIGURNUM, ERYCIS, ENTELLAM, DELPHINUM, GENUAM INTER PORSENAM ET PHERITONEM, MONACHUM, NICEAM.*
- II. *LITOREUM CONTINET ALSIUM, CAERE, PYRGANUM, FORUM CELLAE, GRAVISCAS, COSAS, VOLATERRAS, PISAM, LUNAM ET IPSUM TRANSITUM IN GALLIAS CARIARAM.*
- III. *AURELIANUM QUOD ET CLAUDIANUM FERTUR PER IPSAM AURELIAM, THERMAS STYGLANAS, FORUM NOVEM PAGORUM CLAUDII, TARQUINIAS, SATURNIAM, VOLCEN, TUNNIATEM MONTEM, ROSELLAS, ROSETUM, TURSENAM, ET TRANSITUM APUAM.*
- IV. *CASSIANO ITINERE ITUR PER POLITORUM, ARCENUM, MI-NIONEM, FORUM CASSII, ARUNTES CAMILLARIOS, TUDER-NUM,*

ridiculi quidam præ ingenii stupore fecerint *Bajas*; quæ cum nuper admodum Franciscus Marianus, Annii popularis, in Castigation. de Etruria repetenda duxerit, videamus quid rei sit. Strabonis verba L. V. p. 227. sunt: *πολλὰ δὲ τῶν ἡμεῶν ἰδόντων ἐφθόνη καὶ τὸν Τυρσηνίας τῶν πελαγίων εἶναι τὸ Κάσιον. ἐκ ἧτος δὲ διασπείρεται τὸ Κάσιον, ἃ διασπείρουσι πολλοὶ πόντων μέδουσιν.* Vertit Xylander: *Abundat etiam calidarum fontibus aquarum vicina Rome Etruria, cujus Therme non minus quam famosissima ille omnium maxime Baie frequentantur; quæ Strabonis sententiam haud male exprimunt, licet ejus verba non bene sint distincta, ut Casaubonus jam monuit. Lege vero ut Annii & ejus sectator Marianus jussuerunt, τὸ τὸ Κάσιον, & Strabonem magis ridiculum feceris, quam Annii cum omnibus suis nugis unquam fuit: quorsum enim o bone! referes ἐκ ἧτος διασπείρεται τὸ τὸ Κάσιον; ubi locorum sunt *Casæ*, quibuscum Thermae Etruscae comparantur? Sin, ut oportet, *Bajas* retinueris, salva omnia erunt. Tamen *Casæ* illæ Annii ita gratæ acceptæque fuerunt, ut Tibullus, vel invitus, earum meminisse debuerit L. III. 5, 1.*

*Vos tenet, Etruscis natat quæ fontibus unda,
Unda sub æstivum novæ advenit Canem.
Nunc autem sacris Bajarum maxima lymphis,
Quum se purpureo vere remittit hiemi.*

Casarum maxima legit: cur tandem? quia ita placet; neque enim in Strabone aut aliis ullum illis prædium est. Vide quæ Scaliger & Broukhufius de Bajarum maxima notantur, & Annii Casis nihil indigebris.

FORVM NOVEM PAGORVM.] *Fiæ hæc sunt ad Plinii L. III. C. 5. Novem pagi, præfectura Claudia Forocladii: inde Annii Forum novem pagorum Claudii exfluxit.*

SATVRNIA.] De hac & ceteris quid Ph. Cluverius monuerit vide L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 513.

TURSENAM.] Idem Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 10. *Cursenam* malebat. At negat Annii, *Tursenam* retinens, ut a *Tursibus*, Etruriæ, ut ait, antiquissimis incolis, repetere possit Comment. 548.

TRANSITVM APVAM.] Distinctius explicat in fragmentis Orig. Catonis p. 520. *Apuam in transitu Apeanini ad fontes Macre, unde Apuanus Ligures ab Arno ad Macram. Hausti hos Apuanos ex Livio L. XL. C. 41., Apuam autem ipse exfluxit, ne Apuanis urbs desset.*

ARCENVM.] Hanc mutuatus est a Livio & corrupt: is enim *Artenam* L. IV. C. 61. vocat, & jam dudum ante suam ætatem deletam esse scribit. Annii tamen *Arcenum* retinet, & primo *Barcenum*, deinde *Bracianum*, quo nomine nunc est, formatum adfirmat. Vid. Cluverium L. II. Ital. Ant. C. 2. p. 522.

ARVNTE CAMILLARIOS.] Habet eosdem & magni facit Franc. Marianus. Vide vero unde nati sint. Plinius L. III. C. 5. *Arretinos veteres*, quos Hermolaus ex inscripto lapide egregie adfirmavit, memorat: ex illis Annii Comment. in Catonis Origin. p. 526. *Aruntinos* facit, quos Virgilius a commentariis *Thuforum* & *Secretariis* & *Referendariis annalium antiquorum* vocet Aen. VII. 205.

X x x 2

At-

NUM, VERENTANUM, UMBRONEM MONTEM, SENAM COLO-
NIAM, PHOCENSES, LUCAM ET CAFERONIANUM TRANSITUM
IN GALLIAS.

V. TIBERINUM QVOD ET CIMINUM FERTUR GALLERA, LAR-
THENIANO SIVE VEJENTE, ROSULO, SUTRIO, LACU ELBII,
ET JUGIS CIMINIIS, FANO VOLTURNAE, CUIUS CLARIS GESTIS
INVIDET LIVIVS. SALEUMBRONE, VOLTURNA, LARTHE
AMNI,

*Atque equidem memini, fama est obscurior an-
nis,
Arantes ita ferre senes, bis ortus in agris
Dardanus Idaea Phrygia penetratris ad urbes.*

Sic legit, *Auruncis*, qui Dionysii Halicarnassei,
Plinii atque aliorum testimoniis satis securi vi-
debantur, expulsis. Jam Camillus Mercurium
notat, *Secretarium*, ut ait, *Deorum*. Quare Ca-
millarii senes *Arantes* erant *Secretarii* & *Can-*
cellarii Lucumonum. Egrege profecto!

TVDERNVN.] In Ptolemaeo est *Σάτερν*,
quod Annii correxit ex Plinio L. XIV. C. 3.,
nec male. Nunc *Madernum* esse ait Quaest. An-
nian. XXX., cuius sententiae confortis habet
Leandrum & Holsteinium in Ital. Ant. Cluverii
p. 41.

VERENTANVM.] Plinius L. III. C. 5.
Verentanos habet, è quibus oppidum *Verenta-*
num fecit, quod omnino *Verentum* fuisse vide-
tur. De eo Ph. Cluverius L. II. Ital. A. C. 2.
p. 516.

UMBRONEM.] Hujus nominis fluvium
novimus. Annii montem, ad cuius radices
fluvius erumpit, eodem cognomine esse iussit.
Vide Leandrum Albertum in Thufcia p. 85.,
qui hominem erroris arguit.

PHOCENSES.] Hos unde creavit, docet ad
Caton. Origin. p. 530.

CAFERONIANVM.] Ex *Carfaniana* apud
fontem Auferis formavit, sed solitis suis arti-
bus. *Caferonianum* ait esse Comment. p. 549.
posterius Feronianum, & dictum a *luco Feronia*. Ad-
de Leandrum, qui Annio accedit, Thufciae
p. 56.

TIBERINVM QVOD ET.] Recte negat
Ph. Cluverius L. II. Ital. Ant. C. 3. p. 565.
se videre posse, cur hoc iter magis *Tiberinum*,
quam, quod continuo subiicitur, *Flaminium*,
inter Tiberim amnem & istud *Tiberinum* in *Vm-*
briam versus ductum, appellari debeat. Sit

tamen *Ciminum*, quia per Ciminum ferebat
montem; nonne *Rosulum*, *Sutrium*, *lacus El-*
bii, *Volturnum* & *Clusium* vetus una cum *Fero*
Cassii in *Cassia* fuerit via? Vide ibidem plura.

GALLERA.] Haec in Claudia via erat. Vide
vero quam lepidus sit, cum vocem a *Gallis*
i. e. inundatis, unde & ratem, quae undas fe-
cet, *Galeram* & *Galeam* esse appellatam, repe-
tit Comment. p. 551. Prorsus ignoravit bonus
Annii, *Galeram* esse recentissimae originis, &
in ejus sede olim *Caraias*, de quibus ad Anto-
ninum p. 300., fuisse.

LARTHENIANO.] Ex *Marteniano*, quod
nunc durat, id formavit; Causam vide in Com-
ment. ad Caton. Orig. p. 523, & in Leandri
Thufcia p. 123.

LACV ELBII.] *Ciminus* est. Tergit haec
fragmenti verba eruditus auctor Differt. Cho-
rogr. Ital. p. cxxi.

FANO VOLTURNAE.] *Volturna* Livius
appellare solet; Adi Ph. Cluverium L. II. Ital.
Ant. C. 3. p. 563, ubi haec Anniana, ut meren-
tur, explodit.

LIVIVS INVIDIT.] Quae clara gesta intel-
lexerit Annii, divinari non posse Ph. Cluve-
rius ait: infpexisset nugatoris Comment. p.
552., & advertisset, dolere atque indignari
hominem, a Livio nullam in Romuli rebus
mentionem esse factam Caelii Thufci, Lartii
hujus fani & Galeritii Lucumonis, qui Romulo
auxilio occurrerint, & res Romanas stabili-
runt: praeterea ab eodem adfirmari, Lucum
nomen incertae esse originis, quod Fabius Pi-
ctor & Varro ex Etruria derivent. Ea vero
omnia praeter livore & animi malignitate, ut
Tuscorum gloriam obfuscaret, ab optimo scrip-
tore esse neglecta. Recte proinde ut negligen-
tem & verbosum a Cajo Caesare fuisse taxa-
tum; quae sibi habeat servetque sepulchro: nam
ut confutentur digna non sunt.

SALEUMBRONE.] Finxit hanc urbem ex
Salebrone, de quo ad Antoninum p. 292., An-
nii

AMNI, VOLSINIIS, *CLUSIO VETERI*, OLIM COMERSOLO, *CLUSIO NOVO*, A QUO DICTUS *CLUSENTINUS* TRANSITUS ANNIBALIS ET FESULAE TRANSITUS.

VI. FLAMINIUM HABET CASTRUM NOVUM, *OCREAM* ET *OTRICULUM*, *NARNIAM*, OLIM NEQUINAM, TUDER, HISPELLUM, AUT A CASTRO NOVO SPOLETUM, *CAMERINUM*, URBINUM, PISAURUM, ARIMINUM.

nus, deque ejus originatione & situ omnium absurdorum ineptias exsuperat in Antiq. & Reb. Erusc. p. 327.

CLUSIO VETERI.] Harduinus Emendat. XXXVI. ad Pligianum L. III. his verbis usus est, ut Holsteinium notaret, qui *Clusinos veteres* & *Clusinos novos* non re & loco, sed nomine solum invicem discrepare in Cluverii Ital. Ant. p. 75. scripserat; parum sane animadvertens, Anniana hæc ex Plinio esse sumpta, & nihili habenda; tamen in partes traxit Ch. Cellarium L. II. G. A. C. 9. p. 723. Pergit Harduinus atque ex hoc loco Livium emendat L. X. C. 25. Vere inde primo, reliqua secunda legione ad *Clusium*, quod *Camars* olim appellabatur, & *Camarsolum* legit, adstipulante Dissert. Chorogr. Ital. p. ccx. auctore. Observassent viri egregii ex Annii incude hæc prodixisse, & cautius navigassent: neque enim aliter Annii in Livio legit, deceptus, ut Ph. Cluverius L. II. Ital. Ant. C. 3. p. 565. dudum vidit, prava Liviani codicis scriptura. Quo tamen novi aliquid profferret, ducem quandam *Comarsglen*, unde urbi nomen venerit, ementitus est in Caton. Origin. p. 529. Mirandum vero est, *Camarsolum* probare Harduinum potuisse, cum *Camertes*, qui *Clusini*, Polybius L. II. C. 19. memoret.

CLUSENTINUS.] A *Clusio* more solito atque ineptissimo *Clusentinum* format, occasione arrepta ex *Caesentini*; ad Tiberis fontes, ut Lean-

der monet Thuscæ p. 61.

OCREAM.] *Ocrem* antiquos montem confragosum appellasse ex Festo novimus, atque inde *Interocrea*. Urbem *Ocream* Annii condidit, quam juxta *Otriculum* sitam fuisse, ubi & ruinæ durent & gemmæ eruantur, admonet. Nimirum ex *Civita Docria*, ut nunc vocant, *Ocream* fecit, & ab *Otriculo* imperite distinxit: cum tamen *Otriculum* olim fuerit, ubi *Oeria* sive *Docria*, non in colle, qui *Otricoli* oppidum nostro tempore ostendit, ut viri præstantes Ph. Cluverius & L. Holsteinius ostenderunt. Vide hunc in Ital. Cluverii Ant. p. 101.

NARNIA.] Sumpsit a Plinio L. III. C. 5. *Narnienses*, quod oppidum *Nequinum* antea vocatum est; genere tamen vocabuli mutato.

AVT A CASTRO NOVO.] Utitur his Conradus Janingius, doctus Jesuita, ut vincat, plures fuisse *Flaminias vias*, quarum una olim sola hoc fuerit cognomine, binæ autem reliquæ dextra sinistraq; ex illa fuerint ductæ Traçatu Præliminari ad tom. I. Julii p. 7.

CAMERINVM.] Hanc urbem a *Came* duce, ut *Spoletium* a *Polo* conditore, aut *Spo* a *ve*, cujus auspicio fuerit fundata, Comment. p. 553. nomen traxisse adfirmat. Vide Ph. Cluver. L. II. Ital. Ant. C. 6.; nam, ut aut plura addamus, aut his refellendis immoremur, nihil utique necesse fuerit.

F I N I S.

Xxx 3

ITINERARIUM
A BURDIGALA
HIERUSALEM

USQUE, & ab Heraclea per Aulonam,
& per urbem Romam, Mediolanum
usque.

ANTE ANNOS MILLE ET TRE-
CENTOS *simplici sermone scriptum, ex*
antiquissimo P. Pithoei exemplari editum

cum

P. WESSELIINGII
ANIMADVERSIONIBUS.

THE INHERITANCE

A NOVEL

BY

JOHN GALT

WITH ILLUSTRATIONS

BY

JOHN GALT

AND

JOHN GALT

JOHN GALT

JOHN GALT

JOHN GALT

PETRI WESSELINGII
DE ITINERARIO ET PEREGRINATIONE
HIEROSOLYMITANA
DISSERTATIO.

Hierosolymitanum, seu Burdigalense malucris, Itinerarium in plerisque omnibus Antoniniano adeo simile est, ut sine injuria ex ejus comitatu abesse non possit: profecturum per easdem provincias, signatis iisdem mansionibus & passuum millibus, quibus Antoninianum distinctum est, circumducit, pluraque passim adspersit, quæ & scire refert, & vix alibi reperias. Itaque id recentare & notis instruere placuit. Prius vero quam ad ea accingor, de Itinerario ipso & ejus scribendi causis pauca præfabor. Scriptum videtur ab homine Aquitano, quod itineris sui initium Burdigalam fecerit, & sacris Christianis imbuto, circa postremos Imperii M. Constantini annos: id tempus Consulatus Dalmatii & Zenophili, quod se Constantinopoli Chalcedonem transisse profitetur, satis manifestat: nam *Hannibalianus*, quem P. Pithoeus scriptoris ætati firmandæ advocavit, Hannibal dux Carthaginienfium est, & aliorum pertinet. Digestum hoc fuisse consilio arbitrer, ut Hierosolyma cogitantibus fax præferretur, & via monstraretur; ad quam rem & multo accommodatissimum est: hoc enim duce cuivis in promptu erat susceptum iter absolvere. Ea quidem tempestate membranas, quæ depictum orbem ostendebant, frequens usus terebat, nec ita tamen ad itinera conficienda aptæ censebantur; angustia earum mansiones obscurioresque mutationes, quas nosse peregre abituri intererat, excludebat; neque indidem millia passuum, quæ urbes mansionesque separant, & cognita ad iter sine molestia decurrendum juvant, tam facili opera sumi poterant. Quæ mihi sane causa visa est, quamobrem in illis stadiisque admetiendis veteres sæpe numero accuratissimi fuerint. Sit ad hanc rem nobis exemplo Galenus, qui terræ Lemniæ causa in eandem nominis insulam profectus &

Y y y

prio-

priore itinere a recto tramite deflectens, ne aliis idem usu veniret, solícite & cum cura, Philippis è Macedonia ad mare, quod cxx. stadiis aberat, hinc in Thasum, a continente stadiis ferme cc. remotam, atque inde in Lemnum, hinc stadiis 1000. totidemque Alexandria Troade distantem, trajiciendum esse, adscripsit L. IX. Simpl. Medicam. Facult. p. 117. Éd. Basil. Ὡς γὰρ, inquit, ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἀφβαλὼν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ σχεδὸν ὅλην αὐτὴν ὁδοπορήσας ἐν Φιλίπποις ἐγενόμην, ἥπερ ἐστὶν ὁμοῦ τῇ θράκη πόλις, ἐστῆν ἐπὶ τῇ πλησίον θάλατταν εἰκοσὶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀπέχουσαι σταδίων, ἐπλευσα πλεονέκτερον μὲν εἰς θάσον ἐγγύς περὶ ἀφκοσίους σταδίων. ἐκείθεν δὲ εἰς Λήμνον ἐπτακοσίους, εἰς αὐτοῖς ἀπὸ Λήμνου τὸς ἴσους ἐπτακοσίους εἰς Ἀλεξάνδρην Τρωάδα. καὶ ἀφ' τῆς ἐξ ἐπίτηδες ἔγραψα πρὸς τὸ πλὴν καὶ τὰ σταδίων, ὅπως ἐτίς ἐδέλῃ διασώσασθαι καὶ αὐτοὺς τὴν Ἡφαιτιάδα, ἀφ' ἡγεῖσθαι τὸν δέον αὐτῆς, ὅπως ὁξυμενέζοιτο πρὸς τὸ πλὴν. Qua utique opera superfedere Galenus potuisset, si commodissime è scriptis tabulis ea sumi potuissent. Parili ex causa ortum arbitrer, ut, si qui in provinciam, quam viderant nunquam, iter molirentur, amicos harum rerum peritos, ut sibi loca, urbes atque insulas enotarent, & quoddam quasi Itinerarium, quo uti possent, peterent. Ea, puto, Crinagorae mens fuit, cum profectio in Italiam intentus Menippum, celeberrimæ famæ Geographum, ἵστορα κύκλον, sive indicem insularum atque urbium, quarum ora legenda erat, in eleganti epigrammate, quod Salmasius in Solinum p. 597. & L. Holsteinius ad Stephani Σχερίαν publicarunt, rogat:

Πλῆς μοι ἐπ' Ἰταλίην ἐντύνεται, ἐς γὰρ ἐταίρους
 Στέλλομαι, ὧν ἤδη θνήσκον ἀπείμι χρόνον
 Διφῶ δ' ἡγητῆρα περίπλοον, ὃς μ' ἐπὶ ῥήσους
 Κυκλάδας, Σχερίαν τ' ἀξί' ἐπὶ Σχερίην.
 Σὺν τί μοι ἀλλὰ Μένιππε, λάβει Φίλῳ, ἵστορα κύκλον
 Γράψας, ὃ πάσης ἰδρὶ γεωγραφίης.

Quod iisdem numeris facile hoc modo adstrinxeris:

*Currere in Italiam, veteresque invisere amicos,
 A quibus ah! longum cogor abesse, libet:
 Quero ducem, prudens qui me maria omnia circum
 Cycladas, antiquam ducat & ad Scheriam;*

Care

*Care Menippe juva, tabulis positusque locorum
Inscribe, o totam docte Geographiam.*

Tanto vero opportunior Aquitani hujus scriptoris opera videri potuit, quanto acrior circa ejus aetatem plerosque Hierosolymorum visendorum cupido incescit. Atque hic saepe mihi, quid potissimum Christianos in illud iter conjecerit, quod nusquam sacrae literae aut congenita nobis ratio praecipunt, mirari subiit: hæc utique Deum ubique se benivolum castis adoratoribus praeberet, nec loci mutatione ad eum propius accedi posse, singulos admonet; illa προσέχεται ἐν παντί τότῃ I. Timoth. II. 8., nulla usquam Hierosolymorum aut Syriae Palaestinae praeter ceteras habita ratione. Jam cum varia itinerum incommoda, & expositam morum per voluptaria Asiae loca corumpendorum occasionem confidero, mirandi causæ invalescunt. Omnia illic stuprorum & flagitiorum in diversoriis & mansionibus erant referta; nec facile quis, nisi egregie firmus contra has pestes, incontaminatus abibat. Nyssenus Gregorius, cui propius hæc explorare licuit, in Epistola, qua ituris Hierosolymam professionem dissuadet, pericula egregie exponit: Τῶν ἢ χεῖ τὸς ἀνατολικὸς τόπος πανδοχείων καὶ καταλυμάτων καὶ πόλεων ἢ ἀδελφῶν καὶ πατρῶν τὸ κακὸν ἢ ἀλγυφῶν ἐχόντων, πῶς ἔστι δυνατόν ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸν νόμον τῶν ὁρίων, ὅπως μολύνεται ἢ ἀκοῇ, μολύνεται ἢ ὀφθαλμοῖς, μολύνεται ἢ καρδίᾳ, δι' ὀφθαλμῶν καὶ ἀκοῆς δεχομένη τὰ ἄτοπα. πῶς ἔστι δυνατόν ἀπαθῆς παρελθεῖν τῶν ἐμπαθῶν τόπων; Quum per Orientis, inquit, regiones stabula & diversoria & urbes omnem licentiam & promiscuam mali libertatem habeant; qua fieri ratione potest, ut transeunti per fumum oculi ejus acrimonia non mordeantur? ubi polluitur auditus, polluitur oculus, polluitur animus per oculos atque aures fæda admittens. Fierine potest, ut loca infecta transeas, nec afficiare tamen? Ad hoc, Hierosolyma ipsa nihil sanctum habebant, latronum, adulterorum, homicidarum sentina: rari ibi boni, mali & alios circumvenientes quam plurimi. Quid sancti ergo indidem reportarent, quorumve exemplo ad pietatem accenderentur? Videbor fortasse multis rem nimis adaugere & de Hierosolymitanis fidem excedentia prode-
re. Iterum igitur Gregorius loquatur. Νῦν μὲν τοι οὐκ ἔστιν ἀκαθαρσίας εἶδος, ὃ μὴ τολμάται παρ' αὐτοῖς. καὶ πορνεία, καὶ μοιχείαι, καὶ κλοπαί,
Y y y 2 καὶ εἰ-

ἡ εἰδωλολατρεῖα καὶ Φαρμακείαι, καὶ Φθόνοι, καὶ Φόνοι καὶ μάλιστα γὰρ τοῖς-
 τον ἑπιχωρίῃ κακόν, ὥστε μηδαμῇ τοιαύτην εἰσβολὴν εἶναι πρὸς τὸ Φο-
 νεῖν, ὅσον οὐ τοῖς τόποις ἐκείνοις, θηρίων δίκην τῷ ἄματι τῷ ὁμοφύλῳ ἑπι-
 τρεχόντων ἀλλήλων ψυχρῶ κέρους χάριν. *Nunc vero nullum non, ait,*
impuritatis genus apud eos perpetratur; nequitiae, adulteria, furta,
idololatriæ, veneficia, cædes: & maxime quidem hoc malum ibi us-
que adeo familiare est, ut nusquam tanta sit ad homicidia facilitas,
quanta illis in locis, passim ferarum in modum ad sanguinem popu-
larium parvi lucri causa procurantium. Quæ profecto flagitiorum
 illic, non pietatis fuisse domicilium, patefaciunt. Quid itaque permo-
 visse homines dicemus, ut tam cupide eo pergerent? Mihi rem
 sedulo examinanti haud pauca se obtulerunt, quæ, quam brevissime
 potero, exponam. Et primo quidem Augustæ Helenæ Constanti-
 nique Imp. exempla, quorum illa ad urbem inviserat, hic illam &
 vicinam Bethlemum variis ornaverat operibus, multorum studia ad
 iter ingrediendum excitasse videntur: solet enim vulgus ad principum
 regentiumque mores & facta se componere, ac magis, quo itur, quam
 quo eundum sit, spectare. Deinde plurimos in Hierosolyma affectus
 rapiebat, ut loca, in quibus corporaliter præsens fuit Christus, vi-
 derent & contingerent, sicuti Paullinus in quadam ad Severum epi-
 stola scribit, quorum ardor, si intra hos fines manserit, & nulla se
 superstitione contaminarit, in vitio non fuerit. Quod si enim illi-
 berale non sit habendum, eas adire provincias, in quibus stupenda
 priscae antiquitatis vestigia durant: si in laude ponitur, Græcæ Ro-
 manæque magnitudinis parietinas lustrare, & cariosos lapides, ut in
 cognitione rerum vetustarum proficias, rimari: quis sanæ mentis al-
 teri vitio verterit, si in eam regionem se contulerit, quam sua præ-
 sentia Dominus Jesus cohonestavit: si natale ejus solum, si montem,
 in quo ex cruce pependit, si sepulchrum, ex quo in vitam rediit, si
 collem, unde cælum petiit, sedulo consideraverit, & sacro quodam
 horrore perfusus ad eum arctius complectendum & tota mente vene-
 randum incendatur: si urbes, pagos, præfecturas, montes Palæstinæ,
 terræque ejus ingenium expenderit: si Jordanem, mare Tiberiadis,
 lacum Asphaltiten, rivosque omnes, quæ recte explorata multa sa-
 crarum literarum loca illuminant, cum cura viderit? At latius serpsit
 studium, & in turpem superstitionem degeneravit. Plurimos præte-
 rea

rea desiderium baptismi ad Christi exemplum in Jordane fluvio sumendi, quod apud Eusebium L. iv. Vit. Constant. C. 62. de se Imperator proficitur, acerrimum invasit. Eusebius de Loc. Sacr. Βηθσα-
 βαρά, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων πέραν τῆς Ἰορδάνης καὶ δίκρυπτος ὁ τόπος,
 ἐν ᾧ καὶ πλείους τῶν ἀδελφῶν εἰς ἔτι νῦν τὸ λῆτρον φιλοτιμῶνται λαμβάνειν.
 Verit Hieronymus, solito sibi more, liberius: *Bethbaara trans Jordanem, ubi Joannes in pœnitentiam baptizabat; unde & usque hodie plurimi de fratribus, hoc est, de numero credentium, ibi renasci cupientes, vitali gurgite baptizantur*: quorum ambitus, si fluminis accolæ fuissent, tolerari utcunque potuit. Sed enim ex multo remotissimis locis ad illud flumen currere, atque interea baptismi lavacrum disferre, fluviiæ aquam præferre aliis, aut cupidissime in ea lavare, qua de re excitati a Valelio ad Eusebium L. iv. Vit. Constant. C. 62., unde repetes nisi ex fonte cultus arbitrarii, quem Christus meritis-
 simo taxavit? Nusquam sane ad Jordanem ablegatos legimus, quos mystici lavacri cupido tenebat: mirorque ad quæstionem eunuchi reginæ Candaces responsonemque Philippeam, qua de Aëtor. Apostol. C. viii. 36, 37., ejus posteriorisque avi Christianos haud magis animum advertisse. Porro Psalmo cxxxii. 7. preces Hierosolymis atque ex vicinia ad Deum allegatas commendari existimabant: quod enim hymni scriptor, ut pedibus Dei optimi maximi advoluti supplices veniam precemur, auctor est, id Græci interpretes suo sermone dederunt: προσκυνήσωμεν εἰς τὸ τόπον, ὃ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. & eos secutus Hieronymus, *Adoremus in loco, ubi steterunt pedes ejus*: locum vero ubi Domini pedes steterant, Hierosolyma & urbi vicinos agros interpretabantur. Eusebius L. iii. Vit. Constantini C. 42. ita accepit: Ὡς δὲ τοῖς βήμασι, inquit de Helena, τοῖς σωτηρίοις καὶ πρέπουσαν ἀπεδίδωκεν προσκύνησιν, ἀκολούτως προσφητικῶς λόγῳ πάντι, Προσκυνήσωμεν εἰς τὸ τόπον, ὃ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ: τῆς δικαίας εὐσεβείας καρπὸν καὶ τοῖς μετέπειτα ὡς χρηρῆμα κατελίμπανεν. *Postquam vero Servatoris nostri vestigia debito cultu venerata est, prout olim propheticus sermo prædixerat: Adoremus in loco, ubi steterunt pedes ejus; continuo pietatis suæ fructum posteris etiam dereliquit.* Neque aliter intellexit Hieronymus, sive Paulla & Eustochium Epist. ad Marcellam: *Quum ergo & Evangelista & omnes scriptura Jerosolymam sanctam nomen civitatem, & Psalmista*

præcipiat, ut adoremus, ubi steterunt pedes ejus; ne patiaris eam appellari Sodomam & Aegyptum: qua tamen in re utrique, quam parum ad Hebraei sermonis genium attenderint, haud obscure ostenderunt. דָּוָם הָרִילִים, quo utitur divinus poëta, *pedum scabellum* significat, quod Græci ambitu verborum, alias *ἑρπύλλιον* yertere soliti, non male expresserunt: pari enim modo דָּוָם הָרִילִים, τῶν ποδῶν in Jesaiæ C. LX. 13. sese offert. Addebantur in cumulum plura eorum exempla, quos V. T. historia sacrorum caussa Hierosolyma commeasse perhibet. Inde imprudentioribus, urbem eam in divino cultu obeundo multum ceteris præstare, persuadebant, haud sane animum advertentes, plurimum ejus ætatis ritus a Christianorum sacris dissentire: tum quidem gentis & religionis fuisse metropolin, qua dignitate prorsus nunc est, & secundum ea quidem, quæ cecinerat Christus noster Joh. C. IV. 21., exuta. Maxime vero multitudinem ea, quæ de cruce, in quam olim Dominus Jesus sublatus fuerat, reperta rumor differebat, concivisse videtur: ubi enim fama stupendorum operum, quæ ejus tactu patrata ferebantur, increbuit, dici non potest, quanta accessio his fuerit facta partibus: undiqueque in Syriam Palæstinam virile muliebreque secus, illic veniæ delictorum impetrandæ primum esse locum rati, festinarunt. Audiamus Paullam atque Eustochium: *Quicumque in Gallia fuerit primus, huc properat. Divisus ab orbe nostro Britannus, si in religione processerit, occiduo sole dimisso, querit locum fama sibi tantum & scripturarum relatione cognitum. Quid referamus Armenios, quid Persas, quid India & Aethiopiæ populos, ipsamque juxta Aegyptum, fertilem monachorum, Pontum & Cappadociam, Syriam Coelen & Mesopotamiam, cunctaque Orientis examina? quæ juxta Salvatoris eloquium, dicentis: ubicunque fuerit corpus illuc congregabuntur aquilæ; concurrunt ad hæc loca.* Subdebant præterea, qui impetum freno coercere debuerant, calcar sacrorum præferti: eos laudibus in cælum ferebant, qui, quamquam raro meliores, hinc redierant: subinde etiam turpi dicam an impia adulatione veterum oraculorum verba ad hos transferebant, quo ditiorum liberalitatem provocarent: veluti cum Eudociae Augustæ, quam non sine justa causâ res suas sibi habere jusserat Imp. Theodosius II., verba Psalmi L. I. 20. transcripserunt. Cedrenus flagitiosum hoc commentum nobis enarret:

Γρά-

Γράψοι δὲ τινες, πληρωθῆναι ἐπ' αὐτῇ, τὸ, Ἀγάθουσι Κύριε τῇ Ἐυδοκίᾳ
 σὲ ἡ Σιών, ἢ ἐπιδομηθῆναι τὰ τεύχη Ἱερουσαλὴμ. Ἀλλ' τὸ πολλὰ ἀγα-
 θὰ ἐν Ἱεροσολύμοις αὐτῷ πεποιημένα. *Sunt, qui scripsere, implevis-*
se eam oraculum hoc: Benefac favore, Græce Eudocia, tuo Sioni,
& Hierosolymæ muri instaurentur: nam ea plurima beneficia in
Hierosolymitanam urbem contulerat. Egregie profecto! quasi va-
 tes divinus, cum turpis delicti veniam supplice prece Deum ro-
 garet, ejusdem flagitii ream Græco sermone prædicarit. Porro
 amplissima laudum præconia in urbem ejusque viciniam, ac si nihil
 par aut secundum haberent, congerebantur: *Quanto Judæa ceteris*
provinciis, inquit Paulla & Eustochium, tanto hæc urbs subli-
mior est Judæa. Et, ut coactius differamus, totius provinciæ
gloria metropoli vindicatur & quidquid in membris laudis est,
omne refertur ad caput. Denique jubebantur multi, quod tamen
 serius in usum venit, ut si sceleris sibi conscii essent, ad illud eluen-
 dum

Per mare, per terras, per tot discrimina rerum,

summo rei familiaris dispendio, Hierosolyma tenderent: cum tamen
 parata omnibus ubique locorum & præsens, modo serio expeteretur,
 divina esset benignitas. *Dominus non dixit, præclare Augustinus*
ait Serm. III. de Martyr., vade in Orientem & quære justitiam:
naviga usque ad occidentem, ut accipias indulgentiam. Dimitte ini-
mico & demittetur tibi. Nihil extra te quære: nec minus ele-
ganter Gregorius Nyssenus in Epist., de qua supra: Θεὸς παρορμησι-
μὸν τοιοῦτῃ μεταστάσει ἢ κατεργάζεται. ἀλλ' ὅπως περ ἀν' ἡς, τοὺς σὲ ἥξει
ὁ Θεὸς, ἐάντε τὸ ἡ ψυχῆς σὺ καταγώγιον τοῖς τὸν εὐρεθῇ, ὥστε ἐνοικῆσαι τῷ
Κύριον ἐν σοὶ καὶ ἐμπεριπατῆσαι. *Loci mutatione ad Deum non accedi-*
tur; sed ubiubi locorum fueris, ad te Dominus veniet, si modo tale
inveniat animi tui diversorium, ut possit in te habitare & inam-
bulare Dominus. Atque hæc de peregrinandi causis. Quoniam ve-
 ro, qui urbem lustraturi venerant, memorabilia ejus sibi cognita vo-
 lebant, & præcipue ea, quæ aut magnificis Domini Jesu operibus,
 aut ejusdem afflictationibus atque exitu fuerant illustrata, prop-
 terea Itinerarii auctor sedulo omnia, quæ sive Hierosolymis, sive
 Bethlemi ac in utriusque vicinia digna erant observatu, adscripsit:
 quæ

quæ omnia ubi diligenter expenderis, non sine justa ratione quæsi-
veris, unde tandem ea fuerit edoctus? Urbs enim eo tempore, quo
noster ad eam profectus est, pæne deserta erat, & eos habebat ci-
ves, qui talia, si non spernerent, certe vix sua cura digna existima-
bant. Operæ erit utrumque ex Eusebio, qui circa eandem tempesta-
tem Commentaria in Psalmos digessit, & rerum Hierosolymitana-
rum, utpote in vicinia agens, haud ignarus fuit, ostendere. Et vastam
ac desolatam quidem fuisse urbem Comment. in Psalm. LIX. p. 382.
significat: Ἐν γὰρ τις ἀφίκοντο εἰς τὰς τόπους, ἴδοι ἀν' ἡ ἐσχάτην ἐρημίαν ἢ
τόπων, Ἰσραήλων ἢ εὐδὲνα τολμῶντα ὀπιθεῖναι τῇ πόλει· μήτιγε οἰκεῖν αὐτόν;
ἀλλ' εὐδὲ οἰκησὶς Ἰσραὴλ καὶ ἐκτελέσσεται ἐν τῇ τόπῳ, ὥς τινα τῶν Ἑλλήνων οἰκεῖν
ἐν αὐτῇ θύνασθαι. Si quis in ea loca venerit, urbem prorsus desertam
videbit: Judæorum neminem ne eam ingredientem quidem, nedum
incolentem: imo vero nullam in ea Judaicam domum, quam Græcus
habitare possit: incolas vero profligatissimos ac perditissimos fuisse
Comment. in Psalmum LXXXVI. p. 539. Καὶ τὰυτα πάντα νομίζῃ
λέγεσθαι περὶ πόλεως, ἣν ἄνδρες οἰκῆσι Ἕλληνες καὶ ἄλλοφυλοι καὶ ἰδιωλά-
τρων, σφόδρα μοι δοκεῖ ταπεινὸς εἶναι καὶ μικροπρεπὲς ἀγνοίας. Ea omnia
de urbe dicta arbitrari, quam pagani, peregrini & idolorum cultores
incolunt, mihi animi videtur humilia atque abjecta sentientis. Tales
itaque cum cives fuerint, ad ea, per quæ advenam scriptor hic cir-
cumducit, non admodum attendisse videntur. An ergo dicemus,
quod Samueli Petito L. III. Observat. C. 8. in mentem venit, haud
pauca ex illis scripta esse post occupatam ab Europæis Christianis ductu
atque auspiciis Godefridi Ducis Bullionii Palæstinam? Equidem
non dixerō: nam illa ipsa, quæ vir doctissimus inculcata censet, fa-
cile ex æqualibus pæne scriptoribus tuebimur: damnat hæc Itinerarii
verba: Inde Therebinto Cebon millia II., ubi est memoria per qua-
drum ex lapidibus miræ pulchritudinis, in qua positi sunt Abraham,
Isaac, Jacob, Sara, Rebecca & Lea: ac postquam cum Benjamin
Judæi Itinerario composuisset, a Christianis prioris ævi importata
adfirmat: verum, ut cetera, quæ alibi reddentur, præteream, Hie-
ronymus sive Paulla atque Eustochium in Epist. ad Marcellam fal-
sum esse S. Petrum demonstrant: Ad Abraham, inquiunt, Isaac
& Jacob, trium quoque illustrium seminarum vel tabernacula pro-
perare vel memorias: nam sepulchrum familiæ Abrahameæ, quod
Hebro-

Hebrone erat, eas digito quasi monstrare & qui in eo conditi ferebantur, nemo est, qui ambigat. Quid ergo? putem inter inconditos eos cives aliquos fuisse non malo ingenio, qui myſtagogi, ſive *μυſταγοί*, ut Plutarcho de Pyth. Orac. p. 400. Ed. Franc. dicitur, vice fungerentur, & hospites ad ea, quæ viſenda erant, ducere ſolerent, & unumquidque offendere, ſive conjectura ſeu veteri & ab aliis accepta opinione ducti: ceteroqui fieri non potuit, ut, qui in urbe peregrinarentur, ea explorata haberent. Reliquum eſt, ut, quam rationem in Itinerario hoc iterando ſecutus ſim, commemorem. Scilicet veſtigiis editionis A. Schotti, primam enim Pithoei videre non licuit, preſſius inhæſiſſe me: quæ mutanda videbantur, in notas conjeciſſe: ſcripto codice non fuiſſe uſum; habuiſſe tamen excerpta, quæ Iſ. Voſſius Schotti editioni alleverat. Ea ex Lugdunenſi Bibliotheca mei cauſſa Vir Cl. Fr. Oudendorpius exſcripſit, ſuntque gemina germana illis, quæ D. Richardſon, forte ex Voſſii libro, eidem edito appinxerat, ex Anglia ab ingenioſiſſimo Marklando ad me tramiſſa: cui utrique ut meritæ referantur gratiæ & mea & publici intereſt. Ad cetera ut excurram nihil neceſſe eſt: in promptu enim cuius eſt arbitrari, fecerimne operæ pretium: quod ſine dubio feciſſet vir egregius H. Relandus, ſi Itinerarium hoc, notis ſuis illuſtratum, ut ſibi propoſitum fuiſſe L. II. Palæſt. C. 4. ſignificat, vulgare potuiſſet.

The first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the

the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the

the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the

the tenth is the fact that the
the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the

the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the

PETRUS PITHOEUS I. C.

L E C T O R I.

Hoc Itinerarium hominis, ut nobis quidem visum est, Aquitani, simplici licet sermone, circa tempora Magni Constantini scriptum *Xenophili* Consulatus arguit. Sed & *Annibaliani* memoria, quem *Marcellinus*, eorundem temporum Scriptor, Regem etiam vocat. Huic *Victor*, post Constantini patrum mortem, Armeniam nationesque circumfocias obtigisse scribit, Constanti Africam. Nos more institutoque nostro vetustissimi exemplaris scripturam bona fide exhiberi volumus, ne iis quidem mutatis, quæ facile nobis fuit ex aliorum scriptis aut conjectura emendare: cujus in hoc genere operæ jam lubentes alii lampadem tradimus, quibus plus otii erit. Ne quis vero quæ hic nos ter de *angulari lapide*, sive de pinna templi, & aliis quibusdam sanctæ urbis monumentis refert, inter recentiorum commenta numerare auit, visum est monere, eadem fere non in Lyrani modo glossis, & Petri nostratis scholastica historia legi, sed & inter Titulos historiarum, qui in antiquissimis codicibus *Aur. Prudentii* libris *Peristephanon* subjiciuntur, quem *Dittoscheum* sive *Diptychion* de toto veteri & novo testamento scripsisse *Gennadius* testatur: quamquam is libellus titulo *Enchiridii*, à nonnullis *Amoeni* nescio cujus nomine editus legitur. Illud etiam notasse non ab re fuerit, jam tum in illis Galliæ partibus quæ *Provinciæ* nomine quondam censitæ fuerant, viarum intervalla non per leugas sed per miliaria numerata: quod conferri velim cum illis ejusdem *Ammiani* verbis ex lib. xv. *Hist. Rhodanus* (inquit) *sine jactura Lemano exiens Sequanos, longeque progressus Viennensem latere sinistro perstringit, dextro Lugdunensem; & emensus spatia fluctuosa, Ararim, quem Sauconam appellant, inter Germaniam primam fluentem, suum in nomen adsciscit, qui locus exordium est Galliarum. Exinde non millenis passibus, sed Leugis itinera metiuntur, ubi auctus Rhodanus aquis advenis locupletior vehit grandissimas naves, finitusque inter valles, quas ei natura præscripsit, spumeus gallico mari incorporatur per patulum sinum, quem vocant ad gradus, ab Arelate octavodecimo ferme lapide disparatum. Qui locus, ut hoc etiam obiter moneam, usui præterea erit emendando Itinerario veteri maritimo, in quo male *Adgratum & Agratu* hodieque legitur. Est & illud magni Hieronymi de leugis nostris in Ioclem: unaqueque, inquit, gens certa viarum spatia suis appellat nominibus, nam & Latini mille passus vocant, & Galli leucas, Persæ parasangas, & rassistas universa Germania. Verum ut hæc jam tota, Rastis suis depositis, Romani milliarium vocem saltem in usu habet, sic & nostra jam provincia leugas suas resumit sibi; de quarum veteri intervallo si quis adhuc laborat, succurret idem ille *Marcellinus*, cujus hæc sunt ex lib. xvi. *Et**

quoniam à loco, unde Romana promota sunt signa, ad usque vallum barbaricum quarta leuga signabatur & decima, id est, unum & viginti millia passuum. Placet & de itinerum mensurarumque varietate Plinii verba adicere ex lib. 3. Nat. Hist. Dum alibi, inquit, mutato provinciarum modo, alibi itinerum auctis aut diminutis passibus, incubuere maria tam longo ævo, alibi processere littora, torsere se fluminum aut correxere flexus. Præterea aliunde aliis exordium mensuræ est, & alia meatus: ita fit ut nulli duo concinant. Quæ quidem & ad Itinerarium illud publicum viarum militarium sive regiarum & evectionum pertinent, Antonii nomine ex nostro quoque exemplari olim editum: cui ut hoc imposterum conjungi possit, Patissonii nostri curæ studioque debetur. Porro Mansio quid sit, nullus puto ignorat, Mutationes sunt veredorum vel animalium ad iter. Ea vehiculis & animalibus, eorumque pabulis instructæ erant: sed non cæteris rebus ad usum vitæ humanæ peregrinantibus necessariis. Ideoque distinguuntur in libris nostris ut xi. Cod. Theod. Tit. I. C. 9. Vale Lector & bene volentibus bene precare.

ITINERARIUM A BURDIGALA HIERUSALEM

USQUE, ET AB HERACLEA PER AULO-
NAM, ET PER URBEM ROMAM
MEDIOLANUM USQUE

SIC:

CIVITAS BURDIGALA, UBI EST FLUVIUS GARONNA,
PER QUEM FACIT MARE OCEANUM ACCESSA ET
RECESSA, PER LEUGAS PLUS MINUS CENTUM.

MVTATIO STOMATAS.

LEV. VII.
MV-

AB HERACLEA.] In manu exarato codice *Ab Deracla per Alauanam*, sicuti M. Vossius ad Ed. Schotti marginem notavit, legebatur. Utrumque P. Pithoeus, sive ex alio MS., seu coniectura ductus, recte emendavit.

ACCESSA ET.] *Accessa & recessa* eadem sunt ac ἀναχωρήσεις καὶ ἐπιστροφῆς Auctoris de Mundo, sive Apuleii progressus & recursus fluctuum, Servius Aen. I. 230. *Quod tanta est in illis locis accessa, qua dicitur maris, ut per ora Timavi, id est, usque ad initium fontis mare ascendat: & mox: Constat autem & in illo loco accessam maris usque ad montem pervenire: sic emendat Salmastius in Solin. p. 204., & hoc loco accessam & recessam legens; cui & ego ad stipularer, ni multa huic libello inessent, quæ legibus Latini sermonis repugnant, & accessa & recessa pari modo usurpasset Antoninus Placentinus, cujus verba Cangius in suo medicæ atque infimæ Latinitatis Lexico exscripsit. Garumnæ vero maris in litora venientis & inde remeantis fluctibus augeri, notissimum est. Mela L. II. C. 3. Garumna ex Pyreneo monte delapsus, nisi cum hierno imbre aut solutis nivibus intumuit, diu vadus & vix navigabilis fertur. At ubi Oceani exstantibus accessibus adauctus est, iisdemque retro remeantibus suas illiusque aquas agit, aliquantum plenior, & quanto magis procedit, eo latior fit: ad posterum magni freti simi-*

lis. Sidonius Carm. XXII. 105.

*Currit in adversum hic pontus, multoque re-
cursum*

*Flumina quas voluunt, & spernit & expedit
undas.*

*At cum summos lunaribus incrementis
Ipse Garumna suos in dorsa recolligit astus,
Præcipiti fluctu raptim redit, atque videtur
In fontem jam non refluxus, sed defluus ire.*

Adde Carm. VII. 395. & Aufonii Mosel. 483. *Mare Oceanum*, de quo nos alibi habet etiam Catullus Epig. 116. *Usque ad Hyperboreos & mare ad Oceanum*. Ovidius *Oceani mare Metam. VII. 267.*

PER LEVGAS PLVS.] Itaque Tolosam usque, qua de re Guil. Catellus L. II. Hist. Langued. C. 2. De *Leugis*, quarum usus per Gallias erat extra Narbonensem provinciam, abunde ad Anton. Itin. p. 251. & p. 359.

MVTATIO STOMATAS.] *Mutationem* diversorium seu stabulum vocant, atque ad hoc exemplum Græci recentiores ἀναγωγὴν. Eustathius in Iliad. E. p. 531. Ed. Ross. esse ait ἰαδικὴν ἀναπαύσασα τοῖς εἰς ἐπιστροφὴν εἰς πλεονέκτους, ἃς καὶ ἈΛΛΑΓΑΣ ἔλεγον τινες. Græcus scriptor apud Salmastium in Solin. p. 351. ἡ ἀπὸ ἡμῶν ἐπιστροφὴ εἰς ὑπερλίαν τῶν βασιλικῶν ἀναγωγὴν

Z z z 3

τάδε

MVTATIO SIRIONE.
CIVITAS VASATAS.
MVTATIO TRES ARBORES.
MVTATIO OSCINEIO.
MVTATIO SCITTIO.
CIVITAS ELVSA.
MVTATIO VANESIA.
CIVITAS AVSCIVS.
MVTATIO AD SEXTVM.
MVTATIO HVNGVNVERRO,
MVTATIO BVCCONIS.

L. VIII.
L. VIII.
L. V.
L. VIII.
L. VIII.
L. VIII.
L. XII.
L. VIII.
L. VI.
L. VII.
L. VII.
MV.

ταύτων ἀλλήλων. Causa nominis ea est, quod cursu publico utentes iumenta inibi mutarent: inde ὁπλῶν ἀλλοτρίων mulorum mutationes, ex quibus montes imperitissime interpres fecit, apud Libanum Orat. ad Caesarium tom. II. p. 519., & celeri cursu publici mutatione vehi apud Ammianum L. XXI. C. 9. Origo est ex vehiculari cursu, quo ad Perlarum paene morem, de quo alias, constituto, necesse fuit, ut in viis militariis ejusmodi stabula essent. Procopius Hist. Arcan. C. 30. Ἐς ἡμέρας ἰδίᾳ ὁδῶν ἀνδρὶ ταχέως κινησέμεντα, πρὶν δὲ ὁρῶν, πρὶν δὲ τῶν ἐν ὁδοῦ, ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς καὶ ἐν τοῖς πελάγεσιν ἢ καὶ πύρρᾳ ἵππῳ ἢ ἵππῳ ἐς τοσαύτην ὁδὸν ταχέως ἰέναι. In via, quam diurno itinere expeditius viator conficit, octona ferme mutationes, alicubi pauciores, infra quinque nusquam posuere. In singulis mutationibus equi dispositi erant ferme quadraginta: ex quo loco & illud discimus, quam ob rem plures in hoc Itinerario mutationes, quam quidem mansiones aut civitates, numerentur. Ut vero mansionibus ab hoc scriptore adiunguntur, ita & in Leg. 9. Cod. Theod. de Annon. & Trib., ubi plura Gothofredus: adde N. Bergerium L. IV. V. M. C. 9. Ceterum *Siomatas* ad *εὐφύλα*, qua Graeci voce fluviorum ostia inuunt, prope accedit: utrum vero è Græcia sit an aliunde, adfirmare, qui nusquam id nomen legerim, non aum.

SIRIONE.] Non aliter A. Itin. p. 461., ubi vide.

VASATAS.] Ausonio *Cosio Vafatum* Parent. XXIV. 8., cujus gentis caput erat; unde, consueto in Gallis more, gentile nomen urbi adhaesit. Sita urbs erat in solo arenoso. Paullinus Epist. IV. ad Auson. 247.

Quique superba tua contemnitis moenia Roma Consul, arenas non dedignare Vasatas.

& Sidonius L. VIII. Ep. 12. *Tantumne te Vafatum civitas, non cespiti imposta, sed pulveri: tantum syrticus ager ac vagum solum & volatiles ventis altercantibus arena sibi possident? ubi plura Savaro. Nunc Bazas. Vide P. de Marca L. I. Hist. Beneharn. C. 10.*

TRES ARBORES.] Sine dubio quod circa mutationem tres essent arbores, hoc illi nomen est factum. De duabus sequentibus nihil mihi innotuit.

ELVSA.] Urbem hanc egregie Ammiano L. XV. C. 11. H. Surita in Anton. Itiner. p. 358. restituit. Olim provincia Novempopulanae, ut ex antiquissimis Notitiis apparet, metropolis erat; sed quæ dignitas dein in Ausciorum civitatem migravit. Vid. P. de Marca L. I. Hist. Benehar. C. 6. Nunc *Euse*, in vicum paene redacta.

VANESIA.] Hanc adhuc quæro. *Esfensac* hodie dici adfirmant.

AVSCIVS.] Ammianus L. XV. C. 11. *Novem populos Ausci commendant & Vafata*, quo loco Marca L. I. Hist. Benehar. C. 6. cum Hermolao Barbaro *Eusates* pro *Vafatis* legendum contendit: sed cum *Eusam* paullo post, quamquam non sine errore, Marcellinus in Narbonensi ponat, ea quidem opera supervacanea erit. Nunc Novempopulanae metropolis, de qua I. Sirmondus in Sidonii L. VIII. Epist. 6., olim *Climberri*, quod in Ant. Itiner. p. 462. obvium est, nomine notior.

HVNGVNVERRO.] Nusquam hanc & sequentes reperire memini.

MAN.

MVTATIO AD IOVEM.
CIVITAS THOLOS.
MVTATIO AD NONVM.
MVTATIO AD VICESIMVM.
MANSIO ELVSIONE.
MVTATIO SOSTOMAGO.
VICVS HEBROMAGO.
MVTATIO CEDROS.
CASTELLVM CARCASSONE.
MVTATIO. TRICENSIMVM.

L. VII.
L. VII.
MIL. VIII.
MIL. XI.
M. VIII.
M. VIII.
M. X.
M. VI.
M. VIII.
M. VIII.
MV.

MANSIO.] *Mansio* in hoc Itineri, a *civitate*, *mutatione*, & *vico* distinguitur: neque diffidet lex 35. C. Theod. de Curs. Publ. *A nullo unquam oppido, aut frequentis civitate, mansione denique atque vico uno die ultra quinque Veredorum numerus moveatur; nec lex 2. C. Th. de Concuss. Advocat.* Fuit melior & praestantior *mutatione* & *vico*, sed *civitate* minor, ita dicta, quod *manere*, hoc est, pernoctare ibidem iter facientes possent, sicuti ad A. Itin. p. 6. & a N. Bergerio L. IV. V. M. C. 19. abunde dictum est. Graecis *στάσις* est, quibus viae per Orientem a Persis, ut citius, quae gesta fuissent, ad regem perferri possent, fuerunt distinctae: quae causa est, quare Herodotus L. V. C. 52. iter, quod Sardibus Susa conficitur, mansionibus siue *στάσις* dimetiatur, & alia in re iisdem Diodorus Siculus L. XI. p. 680. nec non Xenophon L. I. Exped. Cyr. p. 200. & seq. utatur. Jam uti *mansionem habere* Sulpicius Severus Dialog. II. C. 8. eos dicit, qui in loco quodam *manent*, ita *στάσις ποιεῖσθαι* Herodotus L. VII. C. 119. & *ἐνιστάσθαι* Diodorus L. XVII. p. 525. in simili re dixerunt.

ELVSIONE.] Falluntur, ut pulchre monuit J. Sirmondus in Sidon. L. VII. Epist. 6. qui hanc cum *Elusa* confundunt; nec illis tamen Guil. Catellus, ut ab Had. Valesio in Norit. Gall. factum video, annumerandus est: discrete enim distinguit L. II. H. Langued. C. 23. p. 335. Paulinus Epist. 6. *Elusione* vocat, & octava die ex Barcinonensi urbe eo perveniri posse significat. Vicus *Luz*, aut illi proximus *Luzes*, creditur nominis reliquias servare.

SOSTOMAGO.] Quae haec fuerit, iuxta cum aliis ignoro. Catellus, qui L. II. H. Lang. C. 23. haec illustrare voluit, nihil profecit. Cicero pro

Fonteio C. 5. vicum *Cobiamachum* inter Tolosam & Narbonem memorat; qui utrum hic, an sequens, an alius sit, non finio.

HEBROMAGO.] Saepè Aufonius Hebromagum Paullini laudat, ut Epist. XXII. 35.

Is nunc ad usque vectus Hebromagum tuam, Sedem locavit mercibus.

& Epist. XXIV. 124.

*Ecce tuus Paullinus adest, jam nunguida linguis
Oppida Iberorum: Tardellica jam tenes arva.
Hebromagi jam tellus subit.*

sed ea Paullini *Hebromagus* longe alia atque haec est, sicuti Vinetus ad Epist. XXII. & P. de Marca L. I. Hist. Beneh. C. 8. docuerunt, quippe cujus in *Embrau* infra Blavian vestigia superant. Hic vicus *Eburomagi* nomine in Tabula Peutingerana notus est.

CEDROS.] MS. codex *Coeiros*, puncto tamen litera o subiecto. Guil. Catellus, sicuti neque ego, nusquam invenit.

CARCASSONE.] Manu exaratus liber *Carcassone*; quomodo Theodulphus Parænes. ad Judic. 141.

*Inde revisentes te Carcassone, Redasque,
Mœnibus inferimus nos cito Narbo tuis.*

Carcassone Tabula cum iisdem m. p. ab *Eburomago*. De ejus situ & dignitate Guil. Catellus L. II. H. Langued. C. 9.

TRICENSIMVM.] Trigesimum lapidem indicari, non dubium est; unde vero xxx. haec m. p. numerentur, non liquet: possent numeri facili opera mutari, ni Tabula obstitet, quæ inter

MVTATIO HOSVERBAS.
CIVITAS NARBONE.
CIVITAS BITERRIS.
MANSIO CESSARONE.
MVTATIO FORO DOMITI.
MVTATIO SOSTANTIONE.
MVTATIO AMBROSIO.
CIVITAS NEMAVSO.
MVTATIO PONTE AERARIVM.
CIVITAS ARELLATE.

M. XV.
M. XV.
M. XVI.
M. XII.
M. XVIII.
M. XVII.
M. XV.
M. XV.
M. XII.
M. VIII.
FIT

inter *Carcassonem* & *Hosverbas* M. P. XXIII. interponit.

HOSVERBAS.] Tabula *Urvrwa*. M. Altin-
gius notis in Tabulam MS. oppidum *Ausere*
nunc esse suspicatur.

NARBONE.] MS. *Narbons*. Theodolphus
Parænes. X. 137.

*Mox sedes Narbona tuas, urbemque decoram
Tangimus.* ——— ———

Quam urbem & plures sequentes ad A. Itiner.
P. 389. satis illustravimus.

PONTE AERARIVM.] Debuerat *Aerario*
scribi. Tabula *Ugerno* xv. M. P. a Nemauso &
VIII. ab Arellate habet, quod propterea M. Al-
tingius eodem cum *Ponte* hoc situ fuisse decer-
nit: quoniam autem *Ugernum* Valesius in Noti-
tia a *Belliquadro* sive *Beaucaire* haud distinguit,
propterea ibidem *Pons Aerarius* fuisse statuit:
& de *Ponte* quidem nihil obloquar, quem
magnus doctiorum consensus hic reperit: in
Ugerno alia res est. Non convenit distantia, ut
bene vidit A. Pagi in Critica An. 12LXXXIV. 4.
Erat *Ugernum* in ripa fluminis Rhodani, sicuti
ab Abbate Biclariensi An. 1111. Mauritiū edoce-
mur: in edito quidem ejus Chronico *Hodierno*
castrum dicitur, sed in alio MS., ut ex schedis,
quas præstantissimus Th. Hemsterhusius mecum
communicavit, manu M. Velferi descriptis,
cognosco, *Ugerno*, quemadmodum in Tabula:
Jam cum xv. M. P., quibus a Nemauso separa-
tur, incident in *Bellegarde*, ad senior Hon. Bou-
che L. III. Hist. Provinc. C. 4., ibidem *Ugerni*
situm figenti.

A BVRDIGALA ARELLATE.] MS. *Aril-
late*, male. Urbem præcipuè fuisse dignitatis,

postquam eo Honorius, qui & *maïrem* omnium
Galliarum vocavit, sedem præfecturæ Gallia-
rum, Trevirensi urbe a Vandalis excisa, tran-
stulit, multis ostendit P. de Marca L. VI. Con-
cord. Sacerd. & Imp. C. 17. Huc refero Theo-
dolphī ex Parænes. versūs 145. &c.

*Quis bene compositis, nos tandem opulenta re-
cepit*

*Urbs Arellas, cives quam statuere sui:
Urbs Arellas, aliis quæ pluribus urbibus exstat,
Prima gradu tamen es, Narbo secunda tibi:
Quo synodo cleri, legum moderamine plebis
Peciora contudimus juris & artis ope.*

MILLIA CCCLXXI.] Hæc millia nulla ra-
tione æquant numeros singularum mansionum:
imo imperite in summam additæ sunt Leugæ,
quasi M. P. tantum pares.

MVTATIONES xxx.] Salmasius in Solin.
p. 451. mutationem veredorum ex Græco scri-
ptore in vi. M. P. fieri solere observat. At in
Itinerario Hierosolymitano ut plurimum duas mu-
tationes pro una mansione recenseri, sicuti in Syria
& Italia: quo pacto semel tantum mutare solitus
fuisse. Aliibi triplas numerari mutationes ad man-
siones, ut in Gallijs, a Burdigala Arellate usque
millia CCCLXXI., mutationes xxx., mansio-
nes xi. Item: Ab Arellate Mediolanum usque
millia CCCLXXV., mutationes LXIII., man-
siones xxii. Aliibi aliter & sæpe cum modo.
Recte posterius, quod si animo firmius hæsisset,
neque hæc vitio carere pervidisset. Mutationes
toto hoc itinere omnino xx. sunt, mansiones,
si illis, ut scriptor hic fecit, civitates, vicum &
castellum annumeraveris, xii. Non itaque tri-
plæ mutationes numerantur ad mansiones;
imo

*FIT A BYRDIGALA ARELLATE VSQVE MILLIA CCCLXXI.
MVTATIONES XXX. MANSIONES XI.*

MVTATIO ARNAGINE.
MVTATIO BELLINTO.
CIVITAS AVENIONE.
MVTATIO CYPRESSETA.
CIVITAS ARAVSIONE.
MVTATIO AD LECTOCE.
MVTATIO NOVEM CRARIS.
MANSIO ACVNO.

M. VIII.
M. X.
M. V.
M. V.
M. XV.
M. XIII.
M. X.
M. XV.
MVTA-

imo ne duplæ quidem toto itinere: videre enim licet tres quatuorve *mutationes* sine interposita *mansione*: unde apertissimum est, subinde *mansionum* loco *mutationes* fuisse. Liquec etiam sine iusta causa N. Bergerium L. IV. V. M. C. 9. negare, *mutationes & mansiones cursus publici Romani querendas esse in colonis, municipiis, prefecturis, civitatibusve fœderatis, sed in vicis aut villis*. Quamvis enim *mutationes & mansiones*, si dignationem spectes, a civitatibus fuerint distinctissimæ; nihil impedit tamen, cur aut in his non *manere* atque interquiescere, aut iumenta *mutare* potuerint; atque hoc ni agnoscas, ostendendum erit, ubi tandem *manferint* aut equorum *mutatione* fuerint usi, quoties hoc in Itinerario quatuor, quinque, imo septem *civitates*, nulla aut *mansione* aut *mutatione* interjecta, sese non magno intervallo insequuntur.

ARNAGINE.] In Caesarii Arelatenfis vita locus *Arnagenensis*, ubi episcopus ille Liberium patricium; a Gothis gravi vulnere affectum, pristinae sanitati reddidisse perhibetur, appellatur. Ceteroqui *Ernaginum* Anton. Itiner. p. 344., ubi de hac *mutatione* disputavimus, vocat.

BELLINTO.] Descehit Itinerarii auctor ex via, quam Tabulæ & Itinerar. Anton. ductum sequuti obeunt, magnoque circuitu in Delphinatum, quem vocant, properat. Distantia ducit ad *Barbentane*, ubi Durantiam illi trajiciunt, qui *Ernagino* Avenionem petunt.

AVENIONE.] Celebrem & coloniae dignitate, ut & Ptolemaeo novimus, illustrem urbem superior ætas, sicuti Norit. Ecclesiasticae, civitatem *Avennicorum* appellavit; ad quem modum Theodulphus Paræni. 129.

*Post & Arausinas terras & Avennica rura
Tangimus, & fines, quos tenere Gætæ.*

Nunc juris esse pontificii, nemo ignorat; cuius esse venditionis specie cœpit, qua Joanna regina pretio urbis compensavit tributum, quod ex regno non perfolverat ab eo tempore, quo fasces fuerat consecuta, ut verbis Pandulphi Collenutii L. V. Hist. Neapol. p. 355. utar; quibus tamen regina ipsa ad stipulari vetat, diserte in venditionis instrumento, quod Hon. Bouche L. IX. Hist. Provinc. Sect. III. edidit, asseverans, se 1 x x x. millia florenorum auri Florentini, boni & legitimi ponderis, a Clemente V. praesentia accepisse idque omnibus testatissimum velle.

CYPRESSETA.] Honor. Bouche ob distantiam *Barrelasse* esse jubet; qui locus & hoc tempore lætissimo silvarum vestitu amœnissimus est: desunt tamen Cypressi, a quibus loco nomen venit. Glossæ *Cypressetum*, *κωνιακιστὶν*.

ARAVSIONE.] Tabula & Ravennas *Arausione*. Erat in Cavaribus, secundanorum colonia: unde in Neronis apud Goltzium numo, COL. ARAVSIO SECVNDANOR. COH. XXXIII. VOLVNT.; nostro etiam tempore celeberrima, plurimaeque Romanae magnitudinis vestigia, arcus triumphales, circum, theatra, de quibus in ejus urbis Histor. Joseph. de La Pife, ostentans.

AD LECTOCE.] MS. *Ad letoce*, quod quid sit, alii docuerint. *Mondragon* est ex indicio Hon. Bouche.

NOVEM CRARIS.] Distantia ducit ad *Pierre Late*.

ACVNO.] Tabula *Acunum*, Ravennas L. IV. C. 26. *Acunon*. *Montelimar*, non longe a

A a a a

Rho-

MVTATIO VANCIANIS. M. XII.
 MVTATIO VMBENNO. M. XII.
 CIVITAS VALENTIA. M. VIII.
 MVTATIO CEREBELLIACA. M. XII.
 MANSIO AVGVSTA. M. X.
 MVTATIO DARENTIACA. M. XII.
 CIVITAS DEA VOCONTIORVM. M. XVI.
 MANSIO LVCO. M. XII.
 MVTATIO VOLOGATIS. M. IX.

I N-

Rhodano, urbem satis amplam, Boucheus esse existimat. Malim situm in vico *Ancone* non longe ab ea urbe figere, & *Aeusonem Coloniam*, quam Ptolemus Cavarum gentis fuisse docet, eandem arbitrari. Eam L. Holsteinius notis in Ortelii Thef. ab *Ancone* distinguendam negat.

VANCIANIS.] MS. *Vacianis*, sed littera N. supra primam syllabam posita. Ravennatis L. IV. C. 26. *Vatiana* manu exarato codici consentiunt. *Aurili* esse creditur.

VMBENNO.] Intervallum ducit ad *Paillasse* in via qua Valentiam iter est.

VALENTIA.] Colonia fuit in Segalaunis, quam Prosper in Chron. *Valentiam nobilissimam Galliarum civitatem* appellat. De ea alias dictum est.

CEREBELLIACA.] Incidunt M. P., quibus a Valentia separatur, in *Monthaison*.

AVGVSTA.] Tabula *Augustum*, *Auguston* Ravennas. Observat Philibertus Monetis in Delphinatus, quem vocant, descriptione fuisse olim inter Deam Vocontiorum sive *Die* & *Cristam*, *Crest*, urbem amplam, Augustam Vocontiorum dictam, cuius a lacu vicino pæne submersæ exigua supersint vestigia in loco *Aouste* sive *Hosse* dicto: inibi hanc *Augustam* querendam esse, probabile fit, licet Augustam Vocontiorum qui dixerit, nondum noverim: Fuit tamen in Vocontis.

DARENTIACA.] Hanc alibi nondum obviam habui. Hon. Bouche *Saillans* in via, qua Deam pergitur, esse conjicit: verum si oppidulum *Saillans* inter Deam Vocontiorum & *Cristam* ad Segalaunis, quæ Abr. Ortelii & L. Holsteinii opinatio est, acceperit, quod tamen non putem, sumus enim Vocontis, aut etiam a *Salientibus*, sicuti Had. Valesius conjicit, alibi erit hæc mutatio figenda. Vide Gallie Notitiam in *Valentia*.

DEA VOCONTIORVM.] De urbe, coloniarum juribus instructa, alibi diximus. Addam ex Thef. p. cccxxiii. 2. Arelatensem lapidem:

CAECILLAE. D. F. APRVLLAE FLAM.
 DESIGNATAE. COL. DEA. AVG. VOC.
 O. ANNOS XIII. MENS. II. DIES. V.
 MARTIVS. VXORI PIENTISSIMAE. POSUIT.

Sic ultima ex lapide exscripsit Hon. Bouche L. III. Chorog. Provinc. C. 3., ut merito Gadius corrigi debere censuerit.

LVCO.] Ravennas L. IV. C. 27. *Luco Boconilon*, pro *Bocontiorum* sive *Vocontiorum*. Olim urbs ampla erat, nunc propter rupem, vehementi terræ tremore scissam, ruinaque sua torrentis alveum obstruentem, pæne deleta: præbuit enim is casus lacui natales, qui ex urbe præter parvum locum, etiamnum *Luc* nuncupatum, nihil reliquit. Ita, ut Manilius ait,

Omnia mortali mutantur lege creata,
 Nec se cognoscunt terra vertentibus annis.

VOLOGATIS.] Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 33. p. 372. hanc cum *Vilargonis* componit, quem meritissimo Hon. Bouche deseruit; defleceretur enim via longissime in septentrionem, nec intervallum conveniret. Ille *Leibes* aut *Beaumont* esse existimat.

GAVRA MONS.] *Mors* MS., perverſe: hoc nomine montem nondum videre mihi contigit. Unus ex illis esse videtur, qui plures circa *Aspres* in via sunt, qua Dea Vapincum tenditur.

COMBONO.] Ph. Cluverius L. I. I. A. C. 33. nominis quadam conformatione motus *Les Combos* esse ait, cui opinioni cum itineris ordo of-

ficiat

INDE ASCENDITVR GAVRA MONS.

MVTATIO CAMBONO.

MANSIO MONTE SELEVCI.

MVTATIO DAVIANO.

MVTATIO AD FINE.

MANSIO VAPINEO.

MANSIO CATORIGAS.

MANSIO HEBRIDVNO.

M. VIII.

M. VIII.

VIII.

M. XII.

M. XI.

M. XII.

M. XVI.

INDE INCIPIVNT ALPES COTTIAE.

MVTATIO RAME.

MANSIO BYRIGANTVM.

M. XVII.

M. XVII.

INDE

ficiat, malim cum Hon. Bouche *Aspres* esse, arbitrari.

MONTE SELEVCI.] *Montsalon*, de quo plura ad Ant. Itiner. p. 357.

DAVIANO.] Alibi hoc nomine stationem seu mutationem vix invenitis: creditur esse *Montmaur*.

AD FINE.] *Finem* vel *Fines* oportuerat. Forte *Tricoriorum*, in quibus Vapincum erat, *fines* intelliguntur. Distantia incidit in *Roche d'Arnaud*, qui locus transeundus est, ut Vapincum devenias.

VAPINEO.] Imo vero *Vapinco*, de qua urbe alias.

CATORIGAS.] *Caturicam* in vetustis regum Arelatenfium actis appellari testis est Hon. Bouche. Tabula Peutingerana *Caturigomagum*, unde Ravennatis L. IV. C. 27. *Canduribagus* natus est, vocat. Ab ea diversam non esse *Rigomagensem civitatem*, quam Notitia Provinc. inter Alpium maritimarum urbes recenset, idem Boucheus L. III. Chorogr. P. C. 3. p. 117. arbitrat, & ante cum Blondellus & Holsteinus, quippe ex *Caurigomago* contrariam. Contra hos vero Had. Valesius in Notit. venit, atque ex hoc Itinerario urget, *mansio- nem* tantum fuisse *Caturigas*, nec videri *civitas* nomine condecoratam. Verum hæc ratio perquam levis est: *Ebredunum*, *Brigantium*, atque alias *mansiones* scriptor hic appellat, quas *civitates* fuisse dubium nullum est. Quid? in lapide, de quo ad Ant. Itiner. p. 342., ipsa hæc *CIVIT. CATVR.* appellatur. Itaque viro- rum eruditorum conjecturam non damnayero;

praesertim cum *Rigomagensis pagus* in Testamento Abbonis tom. II. part. II. Script. Italic. p. 748. Ebredunensi & Brigantino pagis, ut vicinus, adjungatur. Nunc *Chorges* esse, omnes norunt.

HEBRIDVNO.] Pro Ebreduno aut Eburaduno; quod municipium fuisse, ex *decurione* colligas, cujus in hoc lapide, quem Hon. Bouche L. IV. Chorogr. Prov. C. 3. p. 262. in ea urbe An. C1915CXXVI. erutum atque inventum testificatur:

M. VESSONIO

IANVARIO

DEC. ILVIRO

AVO. OPTIMO

M. VESSONIUS. PA

TERNVS. NEPOS. ET. HAE
RES. FACIENDVM. CVRAVIT.

Plura ad A. Itin. p. 342. & 357.

INDE INCIPIVNT.] Consentit Strabo L. IV. p. 179. ubi ab Eburaduno Cottii regnum orditur. Recte ergo Brigantium in Alpibus Cottis a Juliano Epist. ad Athen. p. 286. collocatur. De Alpibus his vide Jos. Simleri Comment. de Alpibus p. 89.

RAME.] Hanc satis explicuimus ad Ant. Itiner. p. 341.

BYRIGANTVM.] Verum est *Brigantium*, ut Hen. Valesius in Ammiani L. XV. C. 10. jam monuit. Addo alibi observatis hanc ex Hon. Bouche Addend. ad Chorogr. Provinciae p. 928. elegantem inscriptionem:

A a a a

D. N.

INDE ASCENDIS MATRONAM.

MVTATIO GESDAONE.
MANSIO AD MARTE.
CIVITAS SECVSSIONE.

M. X.
M. IX.
M. XVI.

INDE INCIPIT ITALIA.

MVTATIO AD DVODECIMVM.
MANSIO AD FINES.
MVTATIO AD OCTAVVM.
CIVITAS TAVRINIS.
MVTATIO AD DECIMVM.

M. XII.
M. XII.
M. VIII.
M. VIII.
M. X.
MAN-

D. N.
P. LICINIO COR
NELIO. SALONI
NO. VALERIANO
NOBILISSIMO
CAESARI
ORDO
ERIG.

Quod infelicitissimi principis epigramma propterea prætereundum non fuit visum, quod & Briganthi meminerit & in rariis obvio libro lateret.

ASCENDIS MATRONAM.] Tabula in *Alpe Cottia*, pro summo Alpium Cottiarum transitu. Hinc discimus Alpem eam *Matronam* fuisse dictam: quod ipsum Ennodius *Itiner. Briganthonis* indicat:

*Matronas taceo, scopulos atque invia, dictas,
In foribus blandas cetera difficiles.*

& præter ceteros Ammianus L. XV. C. 10. *A summitate autem hujus Italici clivi planities adusque stationem Martis per septem extenditur milia: & hinc alia celsitudo erigitur, aegreque superabilis, ad MATRONAE porrigitur verticem, cujus vocabulum casus femina nobilis dedit. Unde declivis quidem iter, sed expeditius, ad usque castellum Virgantium, Briganthium, patet. Senior ætas montem Janum, ut è vetustis chartis H. Bouche ostendit, appellavit; nostra monti Genevre, montem Genebram.*

GESDAONE.] Tabula *Gadaone*, sed propius a nostro abest Ravennas L. IV. C. 30. cum

مندو suo *Gessabone*. Videtur eo loci fuisse, ubi *Sezane* Matronam enixis occurrit.

AD MARTE.] Imo *Ad Martis*, ut in *A. Itiner. Honor. Bouche* ex hoc loco & reliquis *Itinerariis* in Ammiano adusque stationem *Martis per septendecim* extenditur milia legendum contendit: sed frustra: non enim Marcellinus a Segusione ad Martis intervallum VII. M. P. esse ait, verum a summitate jugi Italici, quod circa Segusionem erigi scribit.

SEGVSSIONE.] Hic Cottiae Alpes principium habebant. Ammianus L. XV. C. 10. *In Alpibus Cottii, quarum initium a Segusione est oppido, præcelsum erigitur jugum, nulli fere sine discrimine penetrabile.* Vid. ad A. Itin. p. 341.

INCIPIT ITALIA.] Consentit, ut Ph. Cluverius L. I. Ital. A. C. 2. dudum monuit, Nazarius in Panegy. C. 17., quem Constantinus Augustus dixit: *Differamus, iniquens, parumper Italicas expeditiones, quibus Segusiensium civitatem, qua, superatis Alpibus, Italia claustrum obijcit, quum vi & velut januam belli refregisses, inde per obiectas acies, per exercitus obvius, usque ad Romana moenia inoffensus victoriarum impetus percurrit.* Strabo cum Scincomago Italiam orditur L. IV. p. 179. *Kad i dñi Savfopáyu j ññh Tália líyeytu,* nec quicquam tamen cum Itiner. hoc dissentit, quum eadem sit Scincomagus & Segusio. Scio Ph. Cluverium L. I. Ital. Ant. C. 12. in alia omnia abire & Scincomagum in Sezane quærere: sed id perverse fieri ex Strabone pulcherrime collegit Honor. Bouche L. III. H. Prov. C. 3.; dicit Geographus ab Eburoduno per Briganthium & Scincomagum Oculum versus, ubi finis regni Cottii, esse

MANSIO QVADRATIS.
 MVTATIO CESTE.
 MANSIO RIGOMAGO.
 MVTATIO AD MEDIAS.
 MVTATIO AD COTTIAS.
 MANSIO LAVMELO.
 MVTATIO DVRIIS.
 CIVITAS TICENO.
 MVTATIO AD DECIMVM.
 CIVITAS MEDIOLANVM.
 MANSIO FLVVIO FRIGIDO.

M. XII.
 M. XI.
 M. VIII.
 M. X.
 M. XIII.
 M. XII.
 M. VIII.
 M. XII.
 M. X.
 M. X.
 M. XII.

FIT

esse M. P. XCIX., Ocelum vero a Scincomago distare M. P. XXVII. Jam compone hæc intervalla cum numeris Itinerarii, & videbis Scincomagi situm in Segusionem convenire. Adde præterea *ἡ τοῦ Ἁγῶνος*, collocari Scincomagum ab Agathemero L. I. C. 4., idque in Segusionem quadrare. Videtur quidem Plinius obesse L. II. C. 108., cum ICXVIII. M. P. Scincomagum Roma separat; quæ distantia in Itinerariis maior est. Verum alio modo intervallum videtur dimensus, non, ut in Itinerariis, per varios anfractus atque ambages.

AD FINES.] Videntur esse fines regni Cottii. Cæsar L. I. B. G. C. 10. Ocelum extremum citerioris provincie oppidum fuisse ait: id si *Avigliane* nunc fuerit, sicuti Hon. Bouche probasse mihi videtur, hos *fines* sibi vicinos habuerit oportet.

TAVRINIS.] Ita Itin. Ant., Tabula Latinus *Augusta Taurinorum*: prius ex consuetudine ævi senioris est. Constit. Lotharii I. *In Taurinis conveniant de Viginimilio*. Claudius Taurinensis apud Jonam Aurelian. L. I. de cult. Imag. p. 1204. Edit. Basil. *Missus*; inquit, a *pio principe Sanctæ Dei Ecclesiæ filio Ludovico*, veni in *Italiæ civitatem Taurinis*, inveni omnes *basilicas*, contra ordinem veritatis, sordibus anathematum imaginibus plenas.

QVADRATIS.] De his ad A. Itin. p. 340., ubi pro Tabula hoc Itinerarium & M. P. XXI. memorari debebant.

CESTE.] Alibi hæc videre non recordor, neque ex ea Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 23. expedire se potuit.

AD MEDIAS.] Antonini Itinerar. *Carbaniam Rigomagum* inter & Cottias collocat, quæ si *La Grangia* nunc vocetur, oportet hæc illi

vicina fuerit. Vid. Dissert. Chorogr. Ital. medii ævi p. CXXVI. De Cottis & Laumello non opus est, ut repetantur ad Anton. Itin. p. 340. observata.

DVRIIS.] Ex itineris tractu, M. P. numero, nec non nominis similitudine colligitur esse vicus vulgari vocabulo *Dorno*. Vid. Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 23.

TICENO.] Urbem hanc a *Papia* tribu, in qua censebatur, fuisse *Papiam* appellatam, Anton. Itiner. adscriptimus: utrum vero a Longobardis dubium est. Certe si eam urbem spectent hæc Cassiodori de Comment. de Orat. p. 566. Ed. Venet., nomen id vetustius fuerit: *Sunt* è contrario, inquit, *positione pluralia, intellectu singularia*, ut *Papia*, *Puteoli*: quæ vero nomina non ideo plurali numero preferuntur, quia multa *Papia*, aut multa *Puteoli*: sed quia horum singularis numerus nunquam *lectus* existit. Fortasse tamen aliorum ea referri oportebit: nam si hæc valeant, celebre & ante Cassiodori tempora id cognomen frequentatum fuit; quod tamen secus esse, in confesso est: præterea numero multitudinis Senatorum effertur, quo vix quisquam utitur. Quorsum vero respiciat & quid *Papiae* velint, si Cassiodori sit ille foetus, non succurrit.

FLVVIO FRIGIDO.] Est hoc cognomine fluvius in A. Itin. p. 128. inter Aquileiam & Longaticum mansionem, sed ab hoc diversissimus. Hunc nullum alium esse posse, quam qui alio nomine celebratur *Lamber*, hoc nominis hodieque custodiens, Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 24. decernit; id si verum fuerit, oportet in numeris sit peccatum: propius enim Mediolano adest.

*FIT AB ARILLATO MEDIOLANVM VSQVE MIL. CCCLXXV.
MVTATIONES LXIII. MANSSIONES XXII.*

MVTATIO ARGENTIA.
MVTATIO PONTE AVRIOLI.
CIVITAS VERGAMO.
MVTATIO TOLLEGATAE.
MVTATIO TETELLVS.
CIVITAS BRIXA.
MANSIO AD FLEXVM.
MVTATIO BENEVENTVM;
CIVITAS VERONA.
MVTATIO CADIANO.
MVTATIO AVRAEOS.

M. X.
M. X.
M. XIII.
M. XII.
M. X.
M. X.
M. XI.
M. X.
M. X.
M. X.
M. X.
CIVI-

MIL. CCCLXXV.] Desunt huic summæ ferme xxxiii. m., ut singularum mansionum & mutationum numeros rotundent.

MVTATIONES.] Mutationum numerus præter verum est auctus: tantum xxxiii. sunt; mansionum ratio constabit, si in summam addideris civitates. Igitur falsum est, hoc itinere triplas mutationes ad mansiones, quod Salmasio in Solin. p. 351. visum fuit, numerari.

ARGENTIA.] Intervallum atque itineris ductus, ut vicus sit, qui vulgo Gorgonzola appellatur, persuadent.

PONTE AVRIOLI.] Nominis originem exponit Trebellius Pollio in Aureolo: *Hunc, inquit, eundem Aureolum Claudius, interfecto jam Gallieno confictu habito, apud eum pontem interemit, qui nunc pons Aureoli nuncupatur: atque illic, ut Tyrannum, sepulchro humiliore donavit. Exstat etiam epigramma Græcum in hanc formam:*

*Dono sepulchrorum, victor post multa tyranni
Prelia, jam felix Claudius Aureolum
Munere, prosequitur, mortali, & jure superstes:
Vivere quem vellet, si pateretur amor
Militis egregii: vicam qui jure negavit
Omnibus indignis & magis Aureolo.
Ille ramen clemens, qui corporis ultima servans,
Et pontem Aureoli dedicat & tumulum.*

Nunc Ponterola.

VERGAMO.] Pro Bergamo, ex barbari se-

culi scriptura; quam edicti quidam Justinus & MSS., ut Francueranus alter, nam alter *Pergamum*, L. XX. C. 5. agnoscunt, recte repudiatam a Celeb. Gravio atque aliis. *Pergamum* quoque Ravennas, alii *Pergama*, ut suo loco ad Itin. Ant. monitum est.

TOLLEGATAE.] MS. *Tollegate*. Servat pristini nominis vestigia vicus *Talgat* sive *Telgat*, XI. circiter m. p., ut in Magini Tabulis, a Bergamo.

TETELLVS.] Est in Brixie vicinia *Baitella*, quam ab hac mutatione diversam videri negat Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 25. scribi ergo *Betellus* oportere.

BRIXIA.] Fluvius Mela eam olim alluebat. Catullus Epigr. 68. 23.

*Flavus quam molli percurrit flumine Mela;
Brixia Verona mater amata meæ.*

Nunc millibus passuum unis ab urbe abest; quæ causa est, quare Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 26. & Ch. Cellarius L. II. Geog. Ant. C. 9. p. 686. *præcurrit* in Catulli epigrammate legant: tantoque magis quod Philargyrius *Brixie vicinum* scripserit eum amnem Georg. IV. 275.; haud sane male, modo *præcurrere* Latinos ut *præfluere* & *prætersuere* usurpasse, & urbem eodem semper ambitu fuisse, de quo utroque merito dubites, liqueret.

AD FLEXVM.] Hanc mutationem Ph. Cluverius in vico, cui vulgare vocabulum est *Bidiz-*

CIVITAS VINCENTIA.	M. XI.
MVTATIO AD FINEM.	M. XI.
CIVITAS PATAVI.	M. X.
MVTATIO AD DVODECIMVM.	M. XII.
MVTATIO AD NONVM.	M. XI.
CIVITAS ALTINO.	M. VIII.
MVTATIO SANOS.	M. X.
CIVITAS CONCORDIA.	M. VIII.
MVTATIO APICILIA.	M. VIII.
MVTATIO AD VNDECIMVM.	M. X.
CIVITAS AQVILEIA.	M. XI.

FIT A MEDIOLANO AQVILEIAM VSQVE MIL. CCLI.
MVTATIONES XXIII. MANSIONES. VIII.

MVTATIO AD VNDECIMVM.	M. XI.
	MVTA-

dizoli, ubi ramus ex Eleusio flumine lavorsum defleat, reperit.

BENEVENTVM.] Idem vir egregius suspicatur, *supposititium* hoc esse vocabulum ab clara huius nominis in Samnitibus urbe: quid vero auctor huius Itinerarii scripserit, incertum esse: nulla utique iusta causa: neque enim nobilis Samnitum urbs officere debet, ne obscura mutatio, & longe longeque ab ea remota, pari cognomine utatur: præsertim cum interval- lum, quod Veronam & Brixiam distinguit, facile eam toleret.

VERONA.] Semovet hanc Ticino M. P. CXX. Constantinus Administ. Imper. C. 26. *ὑπερὸν τῆς ἁλῆος ἐς Βαγῖαν, ἐκ τῶ ἀπὸ τῶν τῶ δὲ δὲ δὲ δὲ. μιλίων* * *Παρίας* Hoc Itinerario paullo amplior M. P. numerus est.

CADIANO.] Hanc & sequentem frustra quæsi.

VINCENTIA.] Pro Vicetia sive *Vicentia* ex labentis Latinitatis consuetudine, quam uterque membranaceus Justinianus Franequeranus MS. L. XX. C. 5. probat: similiter lex 13. C. Theod. de Re Milit. *Vicentia* dicitur data.

AD FINEM.] Distantia ducit ad il Zocco, publicum in via hac diversorium.

PATAVI.] Dictum de hac alias est. Adscribam ex rudi lapide in agro Patavino cruram a Jacobo Salomoni Inscript. agr. Patavin. p. 181. epigramma, Itinerarii quendam formam exhibens:

ARQVAT.	III. M. P.
MONTAG.	XVII. M. P.
MONT.ORT.	V. M. P.
MONT.SIL.	V. M. P.
APON.	V. M. P.

Id si ex ultima foret antiquitate, dignum esset, cui opera impenderetur: verum quidquid etiam L. Pignorius Orig. Patav. C. 15. de monte *Agnone*, & monte *Ortone* suspicetur, vix tamen vice- rit, eorum nomina esse vetustissima. Montem *Silicem*, qui ante Paullum Diaconum L. II. Gest. Longob. C. 14. memorat, neminem novi: montem *Agnonem* præterea *Annianum* Anton. Itiner. dici p. 281. animadversum est.

AD DVODECIMVM.] Conferat fuisse ad am- nem Musonem in vico, cui *Mirano* nomen hæret.

AD NONVM.] In oppido *Mestre*, vix, milliaribus a Venetiis distante, hanc mutatio- nem Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant. C. 18. figit.

SANOS.] Ex intervallo colligitur ad dex- tram Liguæ ripam fuisse. De Concordia & Altino ad Ant. Itin. p. 281.

APICILIA.] Fuit inter *Concordiam* & *Tisanam* oppidum, sicuti, quæ sequitur, ad undecimum ab Aquileia lapidem haud procul oppido *Marano*, si spatia bene dimensus est Ph. Cluverius.

MIL. CCLI.] Summam singulæ mansiones, ut ad calculos sedenti apparebit, paullo minorem porrigit.

MVTATIONES XXXIII.] Si XI. abstuleris, ratio constabit.

AD VNDECIMVM.] Creditur fuisse in ri-
pa

HIEROSOLYMITANUM.

568

MVTATIO LOTODOS.
MANSIO RAGINDONE.
MVTATIO PVLTOVIA.
CIVITAS PETOVIONE.

M. XII.
M. XII.
M. XII.
M. XII.

TRANSIS PONTEM, INTRAS PANNONIAM
INFERIOREM.

MVTATIO RAMISTA.
MANSIO AQUA VIVA.
MVTATIO POPOLIS.
CIVITAS IOVIA.
MVTATIO SVNISTA.

M. VIII.
M. VIII.
M. X.
M. IX.
M. IX.
MVTA-

Emonam apertissime Italiae finibus transcribens. Memini equidem Ph. Cluverium adfirmasse, Antonini Itinerarium Pannoniae initium facere ad *Longaticum mansionem*, id est, post transitum Alpīs Iuliae: sed & id novi, nusquam in eo Itinerario id legi, neque adeo quidquam huic sententiae nocere. Denique Sodomus urbem, de qua controversia est, *ἡ Ἰσπιδὸν ὁρίσις*, in Italia finibus ab Argonaustis esse conditam L. I. H. E. C. 1. prodit. Plura de Emona ad A. Itiner. p. 120. memoravimus.

AD QVARTODECIMO.] Aut *Emona* adscripti numeri huc pertinent, aut mox XII. m. p. una millia addi oportebit.

FINES ITALIAE ET NORICI.] Noricum intelligit mediterraneum, duplex enim scriptoris notior tempore erat, *ripense & mediterraneum*, ut ex Notitiis nemini ignotum est: Vide ergo an sana & boni coloris habenda haec Zosimi sint L. V. C. 48. *ὁ δὲ αὐτὸς ἔφη τοῖς αὐτῷ πᾶσι Βενετίας καὶ τῷ Νορικῷ τὸ Ἀσπασίαν* ut ipse cum suis omnibus utramque Venetiam & Noricos & Delmatiam incoletet. Una erat Venetia provincia, Paullus Warnefridi L. II. Gell. Longob. C. 14. Venetia enim non solum in paucis misulis, quas nunc Venetias dicimus, constat, sed ejus terminus a Pannonie finibus usque ad Adriacum fluvium protelatur: nec dissidet Zosimus L. V. C. 45. unde ergo utraque Venetia? Equidem Βενετίας καὶ Ἀσπασίαν Νορικῶς a Zosimo venisse opinor, quod & propterea mihi probabile accidit, quoniam C. 50. ceteris missis *μὲν τῷ Ἀσπασίαν Νορικῶς, ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῖς τῷ Ἰσπρ καὶ*

p^{re}terea, Alaricus sibi petere pergit. Si qui tamen
 Zosimi veterem scripturam tueri voluerint, illi
 Venetiam in duas fuisse sectam, *superiorem* atque
inferiorem, profiteri debebunt: nec derit
 eorum opinionio praesidium ex Notis. Imp.
 Occid., quæ in provincia *Venetia inferiore* col-
 locat praefectum classis *Venetum Aquileie* p. 146.

AD MEDIAS.] Hanc & *Lotodos* ac *Pultoviam* nusquam reperire potui: ceteras ad A. Itin. p. 129. & seq. illustravimus.

TRANSIS PONTEM.] In Dravo factum
pontem intelligit. Ut vero Norico Petovionem
adscribit, ita Ammiano L. XIV. C. 11. *Petobio*
oppidum Noricorum, & Zosimo ex Reinesii emen-
datione L. II. C. 46.

PANNONIAM INFERIOREM, Frequens est Pannonia inferioris & superioris mentio, quarum hanc primam, illam secundam solent appellare: id vero hinc itiner. præcipuum est, quod inferiorem eam vocet Pannoniam, quæ aliis omnibus est superior, quod ab Hen. Valefio dum animadversum est ad Ammian. L. XVI. C. 10. & superiorem, quæ ceteris inferior. Uno utitur teste, plures enim ex Ch. Cellarii L. II. G. A. C. 8. P. 547. sumi poterunt, Zosimo L. V. C. 29. quæ Emonam πεποιθε Παννονίας & ἀνωτέρω τῆς Νωβæ sitam fuisse refert.

19. *Populus*. Forte ad *Populus* verus mutationis titulus est, quod ea ad arbores *populus* esset adposita. Præcedentes alibi exposuimus.

SVNISTA.] *Sonista* in Tabula & Ravenna-
te cum eadem ferme M. P. distantia.

B b b b

P E-

MVTATIO PERITVR.
MANSIO LENTOLIS.
MVTATIO CARDONO.
MVTATIO COCCONIS.
MANSIO SEROTA.
MVTATIO BOLENTIA.
MANSIO MAVRIANIS.

M. XII.
M. XII.
M. X.
M. XII.
M. X.
M. X.
M. VIII.

INTRAS PANNONIAM SUPERIOREM.

MVTATIO SERENA.
MANSIO VEREIS.
MVTATIO IOVALIA.
MVTATIO MERSELLA.
CIVITAS MVRSA.

M. VIII.
M. X.
M. VIII.
M. VIII.
M. X.
MV.

PERITVR.] Eadem *Piretis*, quod sine dubio melius. Forte a *Piro*, ut *quercetum*, *roboratum*, aliaque, formatum est. *Pirri* in *Vossiano* MS. dici ad A. Itin. p. 266. adscriptum est.

LENTOLIS.] Tabula *Luntulis*, sed ex *Ravennate* & Itin. Ant. *Lentulis* rectum esse colligitur. *Ptolemaeus* habet *Αἰνυδα*, quod ex *ΑΕΝΤΟΥΑΟΝ* originem accepisse videtur.

CARDONO.] Nisi erro atque hujus animi frustra sum, *Carrodunum* sive *Καρρουνον*, ut in *Coislino* MS. legitur, *Ptolemaei* est: neque obest, quod illi urbs dicatur, hic autem *mutatio*: nam & alia suppetunt urbium exempla, quae *mutationis* nomen ferant.

COCCONIS.] Solus, quod sciam, *Ravennas* L. IV. C. 19. memorat, & *Cucconis* scribit.

SEROTA.] Sic quoque A. Itin. p. 130. *Sirotis* Tabula, *Ravennas* vitiosissime *Sirore*. Haud scio an *Ptolemaei* ΣΟΡΟΤΑ, pro ΣΟΠΟΤΑ, eadem sit.

BOLENTIA.] If. *Vossius* è MS. *Bolemta* excerptit: Tabula *Bolemtio*, *Ravennas* mendose *Bolemtio*. Tabulae scripturam firmat *Ptolemaei* Βολέντιος L. II. C. 15.

MAVRIANIS.] *Marimianis*. Tabula & *Ravennas*. Vid. Itin. A. p. 130.

PANNONIAM SUPERIOREM.] Eam esse diximus, quam *inferiorem* vocant alii, vicinam *Μακεδονία*. Vid. *Sext. Rufum Breviar.* C. 7. Duplex itaque *Pannonia* hoc in Itinerario atque apud alios memoratur. Solus, quod me-

minerim, *Optatus Milevitanus* L. II. *Schif. Donat.* C. 1. *tres Pannonias*: si apud eos tantummodo, inquit, esse vultis in tribus *Pannoniis*, in *Dacia*, in *Μακεδονία*. Causa haec *Optato* fuisse videtur. Secunda *Pannonia* in duas fuit secta: prior vetus nomen servavit; alteri *Valeriae* inditum cognomen est. *Ammianus* L. XIX. C. 11. *Valeriam* venit Imperator, partem quondam *Pannonia*, sed ad honorem *Valeriae Diocletiani filiae* & institutam & ita cognominatam. Ubi *Lindenbrogium* consule.

SERENA.] *Seronis* Tabula, *Sorenis* *Ravennas*. Puto nostrum satis rectum esse.

VEREIS.] *Blepus*, quam *Ptolemaeus* in inferiore *Pannonia* procula *Danubio* ponit, alibi videri diximus.

IOVALIA.] *Jovallio* Tabulae, *Joballios* *Ravennati*, *Ptolemaeo* *Ἰοβαλλίος* L. II. C. 16.

MERSELLA.] *Mursa* minor est, ut Tabula ostendit, quam & *Ptolemaeus* *Μυρσάνα* vocat.

MVRSA.] *Aethicus Cosmogr.* p. 40. Ed. *Gronov.* Savum *jungere se Danubio* ad locum *Mursa oppidi* scribit, sed egregie errans: sita enim urbs ad *Dravum* fuit. Vid. *Julianum Orat.* I. p. 36. & quae nos alibi.

LEVTVOANO.] Haec quae sit, juxta cum ignarissimis scio. Est in *Notis*. Imp. *Occid. Leonata*, ubi *tribunus cohortis I. Jovaris* in statione fuisse dicitur: sed hanc esse non asseveravero.

CIBALIS.] Ad hanc urbem *Constantinus* M. Lic-

MVTATIO LEVTVOANO.
CIVITAS CIBALIS.
MVTATIO CELENA.
MANSIO VLMO.
MVTATIO SPANETA.
MVTATIO VEDVLIA.
CIVITAS SIRMIVM.

M. XII.
M. XII.
M. XI.
M. XI.
M. X.
M. VIII.
M. VIII.

*FIT AB AQVILEIA SIRMIVMVSQVE MILIA CCCCXII
MANSTONES XVII. MUTATIONES XXXVIII.*

MVTATIO FOSSIS.
CIVITAS BASSIANIS.
MVTATIO NOVICIANI.
MVTATIO ALTINA.
CIVITAS SINGIDVNO.

M. IX.
M. X.
M. XII.
M. XI.
M. VIII.

FINIS

M. Licinium primo praelio superavit; unde ὁ ἐπὶ Κιβάλας μάχη Sozomeno L. I. H. E. C. 6. Eutropius L. X. C. 5. *Ac primo eum in Pannonia ingenti apparatu bellum apud Cibalas infirmum repentinus oppressit.* Sic recte viri docti locum refingunt, quibus tamen Hen. Valefius ad Eusebii L. II. Vit. Constant. C. 7. præluxit. CELENA.] *Consletnam* Tabula vocat. Hacer est a Dravo recta ad Savum per mediam inter eos fluuios regionem.

VLMO.] De hac & sequenti disputavimus ad Ant. Itin. p. 268.

VEDVLIA.] *Budalia* est, Sirmiensium vicus, Decii Imp. patria, sicuti alias memoravimus.

SIRMIVM.] Nobilissimam hanc urbem & in amoenissimo solo positam, quo de Jo. Sambucus in Append. Rer. Hungar. p. 761., Niceas Choniater Annal. Manuelis Comneni L. II. p. 47. *Zeuzminum* prius dictam refert: καὶ ὁ καὶ Φραζιον ἱερμῶντος ἑσπερας, ὁ Ζεὺς μινος ἱερμῶντος κληται, ὅτι οὗν Ἀρκετιος Σερμιον. Nimirum gentinā Hungarica lingua, si verus testis est Laziuz, Sirmium *Suynigius* appellabatur; inde Nicetæ nata est eorum scribendorum occasio, *Bismionius*, τὴν αὐτὴν τῇ Ἱερμῶντος πόλιν appellat Prifcus Excerpt. Hoesch. p. 45.

MANSTONES xvii.] Summa respondebit, si illi mansionem ad Pirum in summis Alpibus addideris.

MUTATIONES.] In hanc summam man-

siones, civitates & mutationes, turpi vitio, coniectæ omnes sunt.

FOSSIS.] Habet has etiam *Fossas*, quas Tabula & Itiner. A. præterierunt, Ravennas L. II. C. 19. De *Bassianis* vide ad A. Itin. p. 131., ubi civitatis iidem nomen ferunt.

NOVICIANI.] Nemo alius hanc memorat; quæ sequitur *Alina*, in eundem censum venit: Novit quidem *cuneum equitum Fortensium Alino* Notitia Imp. Occid., sed ea statio in Valeria fuit provincia, & longius hinc distita, Tabula & Ravennas *Bassiana* inter & *Singidunum Ideminium*, *Taurunum* & *Consuetas* collocant, mirumque est *Tauruni* nullam hic fieri mentionem.

SINGIDVNO.] Ptolemaeus L. III. C. 9. in Mysia superiore hanc sitam fuisse docet, nec dissidet Noit. Imp. Orient. Hic, quoniam in Pannoniæ & Moesiæ finibus erat, priori accensetur, sicuti quoque a Procopio L. I. B. Goth. C. 15., cuius, ut illustrem, verba adscribo: ἑστὶν ἡ αὐτὴν, egerat de Istria, Liburnia & Venetorum agro maritimo. Σερμιον τε καὶ Σιδάβος (ὅτι οἱ Φράζιον ἑρμῶντος, ἀπὸ αὐτῶν τῶντος ἑσπερας) ἡγεῖται τῆς μεταξὺν ἑσπερας καὶ οὐτῶν τῶντος Κάρπιοι τε καὶ Νάγκεσι ἰσχυρταὶ τῶν τε ἡ δακρυ τε καὶ ἡ λανονες οἱ δὲ αὐτῶν εὐχόμενοι οἱ ἄλλοι τε ἡ πρὸς τῶντος καὶ Σερμιοντος καὶ Σερμιοντος ἑσπερας, ἀπὸ τῆς ἐκ τῶντος ἑσπερας διανέμεται: Supra eos disici ex Suabi, non illi, qui Francis parent, sed ab iis diversi, interioris terra tractus obtinent. Ultra hos Carnii sui sunt Noricique; ad quorum dextram Dacæ & Pan-

B b b b z

noies

MVTATIO AD SEXTVM.
 MVTATIO TRICORNIA CASTRA.
 MVTATIO AD SEXTVM MILIARE.
 CIVITAS AVREO MONTE.
 MVTATIO VINGEIO.
 CIVITAS MARGO.
 CIVITAS VIMINATIO.

M. VI.
 M. VI.
 M. VII.
 M. VI.
 M. VI.
 M. IX.
 M. X.

VBI DIOCLETIANVS OCCIDIT CARINVM.

MVTATIO AD NONVM.

M. IX.
 MAN-

nonēs habitant, suisque in urbibus Sigidonum & Sirmium numerant, ad Istrum fluvium pertinentes: quibus in verbis *Syriddon* & *Sirmium* scribi oportere, nullum potest esse dubium: id fortasse obscurius erit, quinam illi *Suabi* fuerint, quos Siscis iunctos a *Suabis*, Thoringorum & Alamannorum, de quibus L. I. C. 12. dixerat, vicinis diversos distinctosque esse ait: putem *Siscios* appellasse eos, qui vicinum urbis Sisciae agrum arabant; *Suabos* autem provinciae *Saviae*, a *Savo*, qui eam alluebat, dictae, incolae. Eam Sext. Rufus Breviar. C. 8., atque ex eo Jordanes Reg. Succes. p. 82., sed *Sueviam* perpetuam vocans, memorant: *Suaviam* autem Procopii ætate fuisse nuncupatam, ejus æqualis Cassiodorus Senator L. IX. Var. Epiit. 8. testis erit: *Atque ideo illustrem magnitudinem tuam, Deo juvante, ad Dalmatiarum atque Suaviae provincias iterum credimus destinandam.* Neque enim *Suavia* alia est ac *Savia* Rufi; quæ & Senatori restituenda videri posset, nisi eam Procopius sequenti capite *Σααβίας* semel atque iterum nuncuparet, & Dalmatiæ vicinam faceret.

MYSLAE.] MS. *Misias*, quam Latini *Moesiam* appellare solent. Servius Georg. I. 102. *Moesia* autem provincia est Thraciarum, vicina *Scythiæ*: *Myisia* vero civitas Phrygiæ, haud longe a *Troja*; qui sine dubio pro civitate rectius provinciam seu regionem vocasset: *ἡ κῆ τῶν Θρυαίων Μυσία*, ut ab hac distingueretur, Eusebio propterea dicta L. V. H. E. C. 16. Solenne enim Græcis est, utramque & Asiaticam & Europæam *Myisia* nomine celebrare, atque illam *Μυσίαν τῶν κῆ τῶν Ἀσίων*, ut Dioscorides L. IV. C. 171., aut *τῶν Ἐλασσονίων* nominare, Ga-

lenus L. V. *Ἰστορίαι*, p. 269 *κῆ δὲ καλεῖται. Μυσία, ὅσην οὐκ ἐστὶν ἡ Ἰσθμὸς Μυσίας, ἀλλ' οὐκ ἐστὶν Ἐλασσονίαν ὀνομαζέμεθα.* Est autem *Moesia* duplex ex Notitia Imp. Orient. haud ignota, utraque cis Danubium, quamquam Græci etiam ultra id flumen ejus fines proferre adsueverunt. Dio certe Chrysostomus Orat. XII. p. 198. *Myfos* & *Getas* non distinguit: *Καὶ ᾧ δὲ πρὸς τὸν ποταμὸν, inquit, μακρὰν τὴν δὲ τὰ νῦν πεπορευμένην ἐστὶν ἡ Ἰσθμὸς, κῆ τὴν Γετῶν χώραν ἢ Μυσίαν, ἃς φησὶν Ὀκεανὸς, κῆ τὴν νῦν ἐπικλεῖσθαι τὴν Ἰσθμὸν.* Etenim longam his diebus viam ingressus sum versus Istrum & Getarum regionem sive Mysorum, ut Homerus, secundum nostri temporis appellationem gentis, ait: Sic vertenda & legenda ea sunt ex Casauboni emendatione: nam *ᾧ τῶν* proflus ineptum erat; quod tamen & Orat. LXXI. p. 628. fecdaverat, sicuti & animadvertum est a viro docto, quem a Seldeno non esse diversum Wasse ad Thucydidem L. I. C. 20. significat, in Emendat., a Wolfio tom. I. Anecd. infertis.

AD SEXTVM.] Procopius L. IV. Aedif. Justin. C. 5. Justinianum ad octavum a Singiduno lapidem *Φαργίων* *Ἀλφειοῦ* *ἰχθυῶν* castellum munitissimum excitasse scribit; forte ex hujus ruinis.

TRICORNIA CASTRA.] Hierocli prave *Περίκλεια*, rectius Ptolemaeo L. III. C. 9. Tricornium *Τρικόνιον*, addenti, *παρὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ Μόρμῃ πῶς ποταμὸς*, quæ vertunt, juxta quam dicitur *Μοσχίους* fluvius, adeoque obscura Ch. Cellario sunt visa, ut ea se intelligere negarit, nisi *ἐκείνη* effunditur, vel legas vel explices; scribere enim Geographum ripæ oppida, apud quæ effusiones sint fluminum, non flexus & diversæ

MANSIO MVNICIPIO.
MVTATIO IOVIS PAGO.
MVTATIO BAO.
MANSIO IDOMO.
MVTATIO AD OCTAVVM.
MANSIO OROMAGO.

M. IX.
M. X.
M. VII.
M. VIII.
M. VIII.
M. VIII.

FINIS MYSIAE ET DACIAE.

MVTATIO SARMATORVM.
MVTATIO CAMETAS.

M. XII.
M. XI.
MAN-

diverticula. Vid. L. III. G. A. C. 8. p. 573. Verum hinc nullo negotio vir eruditissimus se expedivisset, si recordari potuisset, Ptolemaeo *ἐκ τῆς πηγῆς* ejus in alium influxum saepe notare: ita L. III. C. 8. *ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Κιανθοῦ, ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀδριατικοῦ, & de flumine Hieraso, ὃς ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Διδυμοῦ* & *ἵερου*, qui circa Dinogitiam Isthro jungitur. *Castra hic fuisse ex Notitia Imp. Orient. colligas, quippe quae Tricornio in Moesia prima cuneum equitum Sagittariorum, auxilliarum Tricorniensium, & auxilium Aureomontanum sub dispositione viri spectabilis Ducis Moesiae fuisse scribit.*

AD. SEXTVM.] MS. *miliarem*; quod, si lapidem, ut oportet, subintelleris, non omnino spernendum videretur.

AVREO MONTE.] Vide, quae Ant. Itin. p. 132. adscripsimus.

VIMINATIO.] Haec provinciae Moesiae metropolis in Hieroclis est Synecdemo & numis. Ptolemaeus *Legionem* hic stativa habuisse significat, quam ex Notit. Imp. Orient. *Legionem VII. Claudiam* fuisse novimus.

VBI DIOCLETIANVS.] Ultimum inter Carinum & Diocletianum ad Margum commissum est praelium, quo victus & a suis desertus Viminatium aufugisse aut certe abductus atque interfectus videtur. Eutropius L. IX. C. 13. *Postea Carinum, omnium odio & desertione viventem, apud Margum ingenti praelio vicit, proditum ab exercitu, quem fortiores habebat: certe desertum inter Viminatium & Aureum montem.* Plura Probabil. C. 34. in medium prolata sunt, quae inibi legi velim.

MVNICIPIO.] Manu exaratus codex *Municipio*, sed alterum res ipsa & Tabulae atque Itin. A. consensus tuerentur.

JOVIS PAGO.] *Jovis* hunc pagum Tabula X. quoque M. P. a Municipio semover. Ravenas L. IV. C. 7. *Pago* tantum.

BAO.] Aliis omnibus haec indicia est, nec apparet, rectumne an mendosum sit.

IDOMO.] *Idimo* ex Tabula & A. Itin. forte praestabit.

OROMAGO.] Vir egregius Ch. Cellarius L. II. G. A. C. 8. p. 579. non dubitat, quin hoc ex *Horreo Martis* depravatum sit, sine dubio pro *Horreo Margi* & calami quidem vitio: omnes id hoc loco ad Margum flumen, quod *Morabum* Nicetas An. Ifacii Angeli L. III. p. 214. *Morabam* Laon. Chalcocondyles L. VII. Rer. Turc. p. 234. Ed. Colon. appellant, agnoscunt.

MYSIAE ET DACIAE.] MS. *Mysiae & Asiae*, perperam. Intelliguntur fines Moesiae I. five superioris & Daciae: utramque enim Moesiam Dacia post Aureliani tempora distinxit, deinceps in *ripensem* & *mediterraneam* descripta. Fl. Vopiscus in Aureliano C. 39. *Quum vastatum Illyricum ac Moesiam deperditam videret, provinciam trans Danubium Daciam, a Traiano constitutam, sublato exercitu & provincialibus, reliquit, desperans eam posse retineri: abductosque ex ea populos in Moesiam collocavit, appellavitque suam Daciam, quae nunc duas Moesias dividit.*

SARMATORVM.] Forte a Sarmatarum praesidio nomen loco venit. Tabula *praesidium Dasmuni*, five *Dasmiani*, ut Ravenas L. IV. C. 7., quod a *Dasumio*, quo nomine in literatis monumentis aliqui sunt, natum videtur, x. v. M. P. ab *Horreo Margi* semover.

CAMETAS.] Nusquam apud alios reperitur.

MANSIO IPOMPEIS.
 MUTATIO RAPPIANA.
 CIVITAS NAISSO.
 MUTATIO REDICIBVS.
 MUTATIO VLMO.
 MANSIO ROMANSIANA.
 MUTATIO LATINA.
 MANSIO TVRRIBVS.
 MUTATIO TRANSLITIS.
 MUTATIO BALLANSTRA.
 MANSIO MELDIA.
 MUTATIO SCRETISCA.

M. IX.
 M. XII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. VII.
 M. IX.
 M. IX.
 M. IX.
 M. XII.
 M. X.
 M. IX.
 M. XII.
 CI.

IPOMPEIS.] Viciosum est, & ex Pompeii praesidio, quod in Tabula inest, ortum. Raven- nas tamen Pompeis.

RAPPIANA.] Hoc quid sit, non expedit. Tabula Peutingerorum XII. M. P. a Pompeii praesidio *Gramirianis*, pro quibus *Crambrianis* Ravennas: neutrum ad verum nos perducet. Possit posterius ex *Ciambrianis* natum videri, & ad Ciabrum, quem Ptolemaei libri *Κλαμβρον* & *Κλαμβρον*, quamquam mendose, vocant, referri; nisi metus esset, ut ad eum devenerimus. M. Altingius notis in Tabul. MS. prius in *Grati- ana* commutat: urbis enim *Grati- ana* sub Viminatio metropoli in Notitia Graeca, & *Gratiangensium* in Notit. Imp. Orient. mentionem esse: cuius ego opinioni assentiri non possum: disconvenit enim situs. Procopius eam in ultimis Illyrici finibus; cū τῇ ἑξακτῇ τῇ Ἰαυ- ρίων L. I. B. G. C. 3. locat, positionemque in- certam relinquit. Certiora Notitia Imp. Orient. docebit, inter Margum & Tricornium in Moesia I. eam statuens. Jam cum Hierocles locum illi Singidunum inter & Tricornium assignet, du- bium esse nequit, quin longius hinc auferit: igitur meliora aliunde expectemus.

NAISSO.] Sita urbs ad amnem erat, sed no- minis dubii. Peiscus Excerpt. Hoefsch. p. 36. Ἀρι- κηδονίς δὲ ἐστὶν Ναισσὸν, ἔρημον τὴν περιόχον ἀνθρώπων τὴν πόλιν, ὡς καὶ τὸ τῷ παλαιῷ ἀναλογησάμεν· ἐν δὲ τοῖς ἱεροῖς κειταλόμιστα τῷ κατὰ τὴν κειταλόμιστα πρὸς τὸν Ἰαυρὸν ὄντες· μετὰ δὲ αὐτῶν τῶν παλαιῶν ἐν κειταλόμιστα ἀναλογησάμεν, ὡς καὶ τὸ τῷ παλαιῷ ἀναλογησάμεν τῷ κατὰ τὴν κειταλόμιστα πρὸς τὸν Ἰαυρὸν ὄντες· μετὰ δὲ αὐτῶν τῶν παλαιῶν ἐν κειταλόμιστα ἀναλογησάμεν, ὡς καὶ τὸ τῷ παλαιῷ ἀναλογησάμεν τῷ κατὰ τὴν κειταλόμιστα πρὸς τὸν Ἰαυρὸν ὄντες.

ἡμεῖς δὲ τὸν ὄντα τὸ Ναισσὸν. quæ omnia, quod urbis situm & conditionem illustrarent, adscri- benda duxi; quamquam, quid sit cū *Καμπύρῳ*, ubi se divertisse scribit, non bene capio. Nolo diffiteri, placuisse mihi olim & *ποταμὸς Κλαμβρον*, quem hanc viciniam constat alluisse: nec ausum tamen pro vero id vendicare, quoniam citra dubium non est, id flumen hanc urbem præ- fluxisse. Nissum Busbequius Epist. I. p. 22. ap- pellant, præterque suspicandi occasione, ejus- dem cum urbe & olim fuisse cognominis. Vi- dendum itaque, utrum cū *καμπύρῳ* apud Priscum præstet. Memorat eandem urbem, sed minus honeste habitat, Consentius Artis p. 207. In nominibus quoque urbium, inquit, idem hoc evenit, ut pleraque incerti generis sint, inter fe- mininum & masculinum, ut hic Narbo, &, si- cuti non præsumi cepit, hac Narbo: vel inter fe- mininum & neutrum; ut hoc Navissum & hac Navissus: qui, puto, voluerat, nunc præsumi, & hac Narbona, hoc Naissum & hac Naissus. Nissam nunc vocitant, Νίσση Nicetas L. III. An. I. c. Angeli p. 214. Νήσση Laon. Chalcocondy- les L. VII. Rer. Turc. p. 234.

REDICIBVS.] Rectum fortasse *Radicebus* fuerit: ut ab illis, sicuti sequenti ab ejusdem nominis arbore, nomen adhaerit.

ROMANSIANA.] Cardinalis Baronius hoc nomen in Martyrum catalogo Romano die xxii. Julii Aquileiae imposuit: at turpi errore, ut præter alios D. Papenbrochius tom IV. mensis Julii p. 245. recte ostendit. De iusto-man- sionis cognomine disputavimus alias.

TVRRIBVS.] Habet has turres Tabula & Itiner.

CIVITAS SERDICA.

M. XI.

FIT A SIRMIO SERDICAM VSQVE MILIA CCCXIII.
MVTATIONES XXIII. MANSIONES XIII.

MVTATIO EXTVMNE.

M. VIII.

MANSIO BVRAGARA.

M. IX.

MVTATIO SPARATA.

M. VIII.

MANSIO ILIGA.

M. X.

MVTATIO SONEIO.

M. IX.

FINIS DACIAE ET THRACIAE.

MVTATIO PONTEVCASI.

M. VI.

MANSIO BONAMANS.

M. VI.

MV-

Itiner. A., ubi neglectæ non sunt: prior *Latina* ab aliis præteritur.TRANSLITIS.] Si vera ea scriptura, ex *Litis*, quicumque demum fuerit is locus, nomen erit conflatum; quomodo *Transdiernis*, *Transluco*, *Transalba*, *Transiacinto* & ejus generis alia in Notis. Imp. utriusque.

BALLANSTRA.] Hanc mihi invenire non licuit: sequentem Ant. Itiner. & Tabula habent.

SCRETISCA.] Procopius L. IV. de Fabric. Justin. C. 4. castella atque arces circa *Serdicam* describens, hanc, quod & alii omnes fecerunt, præterit.SERDICA.] *Triaditzam* seriore ævo fuisse appellatam *Niceras Choniates* L. III. *Annal. Isaac. Angel.* p. 214. testificabitur: *Και ἐν τῷ Τεσσάρτῳ ἀφ᾽ ἐκείνων, ἡ ἐν πάσαις λεγόμενη Σερδική, ἢ πλείον αὐτῆς μίϋ ἐφ᾽ ἑαυτῆς.*A SIRMIO.] MS. vitiose a *Sirmium Serdicum*. Summa m. p., si tria millia addideris, numeros, quos singulae mansiones præferunt, æquabit.

MVTATIONES.] Ut numerus quadret, his quatuor auferes, mansionibus vero unam addes.

EXTVMNE.] Hæc quæ tandem sit, prorsus ignoro. Sequentem A. Itin. *Burburacum* appellat.SPARATA.] In Tabula *Sarto* xx. m. p. a *Serdica* separatur, quam nostram esse, non dixerō.ILIGA.] *Helice* est, ut ex A. Itin. novimus. De *Soneio* quod dicam, certi nihil est.FINIS DACIAE.] *Thraciam* intellige I.,de qua *Ammianus* L. XXVII. C. 4. Inter quas prima ex fronte, quæ *Illyriis* est confinis, *Thracia* speciali nomine appellatur; quam *Philippopolis*, *Eumolpias* vetus, & *Beroea* ample civitates exornant. Eam a *Dacia Succorum angustia* separabant: Idem paullo ante: *Cujus in summitate occidentalis montibus præruptis densitate Succorum patefcent angustia*, *Thracias dirimentes* & *Daciam*: ut forte in *Soneio* vocabulum *Succorum* delitefcat. Vide de his angustis *Henr. Valesium* ad *Socratem* L. II. H. E. C. 2.PONTEVCASI.] Quo in fluvio hic pons fuerit factus, non temere dixerō. *Oescum* flumen in hoc tractu novimus, quod si suam in his montibus originem sumpsisse liqueret, non prorsus huic loco incommodum foret.BANAMANS.] *Il. Vossius* è MS. *Bona mansio*, quod verissimum, enotavit. Nota ea est ex leg. 3. C. de *Erogat.* & leg. 1. C. *Theod.* de *Privil.* Corporat, quæ utraque *Bona mansio*, scripta est. *Situm* ejus & a *Philippopoli* distantiam signant *Acta* S. *Alexandri* C. 2. *Pestea* vero quam urbem transferunt, quæ *Clisura* nominatur, & ad castrum quoddam, *Banamasi*um nomine, advenerunt, quod est supra *Philippi urbem* fere miliaribus XL., illic constitunt: quæ *Acta* si Græca haberemus, hæc enim ex *Aloyssi* *Lipomani* versione sunt, sine dubio *Bonam mansionem*, non quod *Latina* offerunt, nobis darent. Vereor etiam, ut urbs *Clisura* recta sit, eo enim nomine angustis inter montes calles, cujusmodi venientibus ex *Dacia* atque *Illyrico* transeundi erant, celebrare solent. *Procopius* L. IV. *Aedif. Justin.* C. 2. *Ἐξ Ἰλ- λυκῆς*

MVTATIO ALVSORE.
 MANSIO BASAPARE.
 MVTATIO TVGVGERO.
 CIVITAS EILOPOPVLI.
 MVTATIO SYRNA.
 MVTATIO PARAMVOLE.
 MANSIO CILLIO.
 MVTATIO CARASSVRA.
 MANSVO AZZO.
 MVTATIO PALAE.
 MANSIO CASTOZOBRA.
 MVTATIO RHAMIS.

M. IX.
 M. XII.
 M. IX.
 M. XII.
 M. X.
 M. VIII.
 M. XII.
 M. IX.
 M. XI.
 M. VII.
 M. XI.
 M. VII.
 MAN-

λολίαν ἐς Ἑλλάδα ἵκοντι ὅρη δύο ἐπὶ μεσσηνίᾳ ἀλλήλων· ὡς ἀντιπαραστήσαντες, συνιστῶν δὲ βουχαῖ ἀπαραβρίθρα τὴν μεσσηνίαν, Κλεισθόες γενόμενος τὰ τοιαῦτα κηλέει· Hinc qui angustis illis praest, κλεισθόφυλας δὲ κλεισθολόγους Theophrasti Chonogr. p. 291. 307. dicitur.

ALVSORE.] Hanc feliciores invenerint. Sequentem ad A. Itin. p. 136. attigimus.

TVGVGERO.] Posset ex *tuqurio* nata videri, nisi barbarae essent pleraque per Thraciam loca.

EILOPOPVLI.] *Philippopolis* est, ut praeter intervallum in Aetis S. Alexandri finitum Ant. Itin. & Tabula docent.

SYRNA.] Memorant Aetia S. Alexandri C. 2. inter *Philippopolin* & *Parembolen* fluvium, cui nomen est *Sernius*; ad quem haec mutatio forte adposita fuit. *Castellum*, quod *Sarrunio* dicitur, in Marcellini est Chron. An. 10XVIII., fed in Dardania, a qua longius absumus.

PARAMVOLE.] Verum & rectum nomen est *Parembole*; quod in Graecis S. Alexandri Aetis C. 2. fuisse ex his Latinis facile perspicias: *His dictis cum abduxerunt*, (a *Sernio* fluvio) cumque venissent ad locum quandam, ubi emporium erat, quod *Castrametatio* dicebatur, eos *Tiberianus* confectus est. Putem in Graecis fuisse, ὅτε ἀπαρχὴ ἦν, ἢ Παρεμβολὴν κηλέει, atque inde nobis *Lipomanum* emporium & *castrametationem* extruxisse. Meminit ejusdem *Synaxarium* collegii *Jesuitarum* *Claromontani*. *Dux* deinde *versus Beroeam*, in loco *Parembolis* dicto ad tribunal sistitur & crudeliter verberatur, Angelo eum confortante.

CILLIO.] *Cillis* Ant. Itinerario sive *Cellis*, ut manu exaratus ē Regis Hispaniae Bibliotheca codex.

CARASSVRA.] Aetia S. Alexandri si exceperis, vix alibi reperies: ea C. 2. Postea vero ad castrum quoddam, cui nomen est *Carasura*, quod XL. miliaribus ab urbe *Philippi* & XVIII. distabat a *Beroea*, *Alexander* & *Tiberianus* pervenerunt.

AZZO.] MS. *Arzo*, quod verissimum est: intelligitur enim fluvius & ejusdem nominis mansio *Arzus*; cuius amnis caput & cursum in plerisque omnibus Tabulis male describunt, urbem praeterea cognominem longissime ab eo removens. Itaque cum signum; & primo quidem inter *Carasuram* & *Beroeam* Thracia fluxisse *Alexandri* Aetia C. 3. docebunt: nam cum *Tiberianus* *Carasurae* *Alexandrum* ad ejurandam religionem adigere non posset, celeriter, inquit, illum comprehendite, & in urbem *Beroeam* abducite. Ceperunt igitur illum milites, & ad fluvium quandam venerunt, cui nomen erat *Arzon*. Unde non sine causa colligas, circa *Haemi* montem ejus fontes esse quaerendos. Deinde variis per Thraciam flexibus atque ambagibus *Proponidem* versus se evoluisse, *Beroae*que *Hadrianopolin* profecturis denuo fuisse trajiciendum: Aetia *Alexandri* C. 3. *Tiberianus* urbe *Beroea* egressus, praecepit militibus, ut *Alexandram* vincitum per viam publicam ducerent, & ipsum tribunalum martyris sequeretur. Cum igitur *Tiberianus* ad fluminis, quod supra diximus, vadum alterum venisset, qui locus XL. fere miliaribus distabat a *Beroea* urbe, ubi hostia multa erant. Tandemque, quod *Ptolemaeus* docet, inter

MANSIO BVRDISTA.
MVTATIO DAPHABAE.
MANSIO NICAE.
MVTATIO TARPODIZO.
MVTATIO VRISIO.
MANSIO VIRGOLIS.
MVTATIO NARGO.
MANSIO DRIZVPARA.
MVTATIO TIPSO.
MANSIO TVNORVLLO.

M. XI.
M. XI.
M. IX.
M. X.
M. VII.
M. VII.
M. VIII.
M. IX.
M. X.
M. XI.
MV-

inter Heracleam & Rhædætum se in Propon-
tidem effudisse.

PALAE.] *Pæne Beroeam* Thraciæ, qua de
in A. Itiner. p. 231., esse dicerem; convenit
enim distantia, quam inter eam & Carasuram
Adæ S. Alexandri interponunt. Ne tamen con-
fidenter adfirmem, præposita *mutatio* facit, quæ
in Beroeam, amplam urbem & post scriptum
hoc Itinerarium, ut ad Hieroclem common-
strabo, satis prospera usam fortuna, non bene
quadrat.

CASTOZOBRA.] *Castra Zarba* videntur
esse, quæ Procopius L. IV. Aedit. Justin. C.
21. *Arzo* adjungit. Vid. Ant. Itin. p. 137.

RHAMIS.] Hanc alii reperiunt. Forte *Rham-*
nus verius nomen fuerit.

BVRDISTA.] *Burdipia* Anton. Itiner., *Bur-*
denis Tabula.

DAPHABAE.] Et hæc in obscuro latet;
quod mirandum non est, cum interior & pars
Thraciæ mediterranea multis obfuscata tenebris
sit. Non longe tamen Hadrianopoli astitit.

NICAE.] Πόλις ἡ ὀρθὴ, ὁνομαζομένη Νίκην
Socrates L. II. H. E. C. 36. appellat; Ammianus
L. XXXI. C. 12. *stationem Nicen.* Πολίτην ἡ
Μακεδονίας Νίκην Cedrenus p. 45. Famosa est,
cum fatali prælio, quo circa eam Valens a Go-
this prostratus occubuit; tum fidei professione,
quam Ariani, ut imperitiores in fraudem in-
duerent, *Nicene* impositio nomine, in hac
mansione conscripserunt. Sozomenus L. IV. C.
19. Διόνειος ἡ πύλος Θράκης, ὡς ἀπὸ Νίκης
πύλιν τὰς εἰσόδους, ἡ συνόριον ἐνδὸς ἀπὸ καθίσταται
& μοχ: ἐπιτοκὸς ἡ πύλη ἐν Νίκῃ πρὸς τὴν καὶ ἀπὸ
ἐπιφωτισμένη, ὥς τὸς ἀπὸ τῆς βασιλῆος πύλιν
αὐτῇ τῇ πύλιν συνασπεί, τῇ ὡς ἀπὸ τῆς πύλιν
ἀπαυτῆρος, ἡ δὲ πύλιν τῶν εἰναι πύλιν ἐν Νικαίᾳ

βασίλειος τοῦ γεωγράφου Ὁσινδίου A. Itin., quod
pristinum ejus nomen fuisse ex Hilario docui-
mus.

TARPODIZO.] Est in A. Itin. p. 230., sed
ante *Osundium*, ut aut ille aut hic scriptor in
mendo sit.

VRISIO.] Nemo alius, quod sciam, memo-
rat. *Virgolis* ex *Bergulis*, quo olim nomine Ar-
cadiupolis fuit, corruptum est: sita urbs erat
ad flumen Erginum, ut commodiore loco ad
Hieroclem ostendam.

NARGO.] Neque hanc, quæ tandem sit,
docere possum.

DRIZVPARA.] Synaxarium collegii Jesuitarum
Claromontani de Alexandro martyre: *Postea ad urbem Thraciæ Drisiparam ductus, ad*
præterfluentem existens fluvium, sententiam accep-
it, ut gladio interficeretur. Fluvius, qui eam
alluit, Erginus est, quo de ad A. Itin. p. 230.
Vitiosum urbis nomen est in Theophane p. 198.
Ἡ πόλις ἐστὶν πρὸς τὴν ἑξῆς τῆς Ἀρκαδίας καὶ
τῆς Ἀλβανίας ὡς ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας καὶ
τῆς Ἀλβανίας: Alexandri enim ultima syl-
laba primam hujus urbis absorpsit. Dicuntur
autem Alexandri Drizupara, quod is mortem
inibi pro religione Christiana obierat. Vide
ejus Adæ & Theophylactum L. VII. H. M.
C. 14.

TVNORVLLO.] *Tzunulum* esse, alias
ostendimus; quod oppidum in eccellente colle
erat positum. Anna L. VII. Alexiad. p. 215.
Ἰδὼν τοίνυν ὡς τὸ πολίτευμα τῆτο ἡ Τζουνουλὸς ἐντὶ λό-
φῳ ὑψιστάτῃ ἐστὶν ἐκτισμένη. Ut autem vidit, conditum
esse oppidum *Tzunulum* in eminente colle. Non
longe ab eo fluebat amnis, cui *Xerogypso* no-
men indigenæ fecerunt. Eadem paullo ante:
οἱ δὲ Σκῆτοι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν Τζουνουλὸν, ἐπὶ
C c c c

*FIT A SERDICA CONSTANTINOPOLIM MIL. CCCCXIII.
MVTATIONES XII. MANSIONES XX.
FIT OMNIS SVMM A A BYRDIGALA CONSTANTINO-
POLIM VICIES BIS CENTENA VIGINTI VNVM MILLA.
MVTATIONES CCXXX. MANSIONES CXII.*

*ITEM AMBVLAVIMVS DALMATIO ET DALMATICEI,
ZENOFILO CONS. III. KAL. IVN. A CALCIDONIA,
ET REVERSI SVMVS CONSTANTINOPOLIM VII. KAL.
IAN. CONSULE SVPRASCRIPTO. A CONSTANTINOPOLI
TRANSIS PONTVM, VENIS CALCEDONIAM, AM-
BVLAS PROVINCIAM BITHYNIAM.*

MVTATIO NASSETE.

M. VII. S.
MAN-

tii & Zenophilo Conf., quomodo legendum esse, Henr. Valestus ad Ammian L. XIV. C. 1., ubi de utroque Dalmatio egregie disputat, suspicatus videtur: nascetur etiam, *Item ambu-
lavimus Dalmatio*, Dalmati Cæ. F. & Zenophilo Conf.; quam viam Samuel Petitus L. III. Observ. C. 9. p. 356. ad hæc refingenda ingressus est, quamque ego derelinquendam non puto. Fuit enim consul Dalmatius Dalmatii Censoris filius. Auctor Chron. Alexandrini, a Valetio quoque ad testimonium dicendum excitatus: *Καὶ Δαλ-
ματίου, ὃ ὤντο ἑ ἀδελφεὶ αὐτοῦ Δαλματίου, ὃ Κέ-
σας. Καὶ αὐτοῦ ἀνηγόρευσε· ἢ δὲ Δαλματίου, ὃ ὤντο
Δαλματίου ὃ ἀδελφεὶ Κωνσταντίνου πραιποσίτου· ὃ ἔπαρτο αὐτῷ ὃ αὐτὸν ἀναστρέφοντα Καίσαρα.*

VII. KAL. JAN.] Lege Kal. Jun.; nisi velis a scriptore, se absoluto itinere Hierosolymitano VII. Kal. Jan. Constantinopolin redisse, significari; prius ob CONS. SVRRASCR., sic enim oportuerat, præstabit.

TRANSIS PONTVM.] Bosporum dicere debuerat: sed pontum pro fretto usurpat, ut passim poetæ. Lucretius L. I. 200.

— Pedibus qui pontum per vada possent
Transire. —

Transire vero pontum pro ejus transitu satis ob-
vium est. Ovidius L. IV. Pont. 5, 6,

Et maris Ionii transferitis aquas.

Valerius Flaccus L. IV. 345.

— Rursusque capessunt
Aequora, qua rigidos eructat Bosporus amnes,

*Illos, Nile, tuis nondum Dea gentibus Iō
Transferat fluitus: unde hæc data nomina ponto.*

qui tamen locus Bospori magis causâ, quam quod locutionem adferret, appositus censetur. Alios ejusdem generis dabit N. Heinsius ad Ovidii Epist. VII. 40.; quibus adde Sallustianum transgredi maria & maris transgressum, quo de Gellius L. X. N. A. C. 26. & P. Burmannus in Quintilianii Declam. VI. C. 21.

AMBVLAS PROVINCIAM.] Quintilianus L. I. I. O. C. 5. *ambulare viam* è sermonis Latini finibus ejicit & proscibit; nec recte tamen, cum Ovidius Fast. I. 122. dixerit:

Libera perpetuas ambulat illa vias.

& Cicero, quod N. Heinsius Ovidio adscribere haud neglexit, L. II. Finib. C. 34. *ambulare maria*: qui summi oratoris locus mihi in memoriam revocat illud Quintilianii è Declam. V. C. 10. *Pro duobus prelia contraxi, pro duobus maria conscendi*: pæne enim huic insolentiori dictioni similis est; par vero & geminus hic Petri Chrysologi Sermon. VII. p. 22. *Hypocrita abstinentia fluctus intraisti, continentia undas conscendisti, enatasti Jesum pelagus.* De Chalcædonia, unde x. m. p. mons Oxia Ozim in Vita Auxentii C. 2. XIV. Feb. magni operis S. separatur, vide ad A. Itiner. p. 139. Mares episcopus Chalcædonia est in Histon. Tripart. ex Epiphani Scholastici versione L. VI. C. 6.

NASSETE.] Hæc a me frustra fuit quaesita. Pandicia, quæ sequitur, est A. Itinerarii Panticlion, nunc quoque Pantiche, ut Bello-nius auctor est, inter Turcas appellata.

Cccc 2

PON-

MANSIO PANDICIA.
MVTATIO PONTAMVS.
MANSIO LIBISSA.

M. VII. s.
M. XIII.
M. IX.

*IBI POSITVS EST REX ANNIBALIANVS, QVI FVIT
AFRORVM.*

MVTATIO BRVNGA.
CIVITAS NICOMEDIA.

M. XII.
M. XIII.

*FIT A CONSTANTINOPOLI NICOMEDIAM VSQVE MIL. VIII.
MVTATIONES VII. MANSIONES III.*

MV.

PONTAMVS.] Videtur esse *Potamus*; quamquam qui ille fluvius sit, nondum edoctus sum. Habet P. Gyllius L. III. Bosp. Thrac. C. 10. ad Chalcedonis orientem æstivum amnem, qui *Potamon* ab accolis appelletur; nec hunc tamen esse dixerō. Forte fluvius *Dracon* est, qui circa Drepanen sive Helenopolin adeo tortuosus serpit, ut illac iter facientibus vicies & amplius illum transire necesse sit, Procopio L. V. de Fabric. Justin. C. 2. teste. Posses etiam de *Libyso*, de quo postmodum Appianum audiemus, cogitare, si de ejus cursu liquida omnia forent.

LIBISSA.] Hanc deinceps *Diacibizam* & nunc quoque dici censet Turnefortius Epist. XV. p. 67.; imo inibi sibi P. Bellonius L. I. Oper. Antiq. Præst. C. 13. Hannibalis sepulchrum visum fuisse scribit. Videamus utrum vere: Bellonius *Diacibizæ*, sive, ut nunc vocant, *Diacibes* situm sic figit. *Libyssa* porro, sive *Diacibe*, urbs multum vicina *Pantiche* in eadem *Bithynia* inter *Nicomediā* & *Panticheon*. quod utique de *Libyssa* verissimum non est, xxii. m. p., aut xxiii. ut in A. Itiner. a *Panticchio* femota: præterea *Libyssa* Valeris Imp. ætate suo adhuc nomine nobilis erat, ut ex Libanio tom. II. p. 28. & Ammiano L. XXII. C. 9. novimus; & tamen *Diacibiza* in rebus Valentis haud obscurum nomen est. Quis enim ignorat, Imperatorem hunc eo crudelitatis devenisse, ut lxx. sacri ordinis viros in quassam & labefactatam navim imponi. & incendi jussit; navimque illam *Diacibizam* usque delatam una cum hominibus deflagasse: Prætereo Zonaram, Cedrenum, Theophanem, uno Sozomeno L. VI. H. E. C. 14. contentus: & jussu suo imperatoris hunc illecebram, & hæc Διαιβίζα-

ζης, χωρίον δὲ τῆτο, τὸ ἀπὸ τοῦ Βιθυνίας, διήκουσας αὐτῶν τὴν ἐκπλῆξιν ἀμα δὲ τῇ γῇ αὐτοῦ καὶ διελθῆναι οὐκ αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ ἀφαιρέσειαν. Itaque conjectura fortasse falsi sunt egregii illi viri. Ceterum, quia *Diacibiza* nos moratur, notandum est, Διαιβίζαν Socrati L. IV. H. E. C. 16. & Theophani, *Acidizām* vero Hæstor. Tripart. L. VII. C. 30. perverse dici: non enim illi tantum, quorum nomina recensui, sed & Suidas in Ὀυσίας & Procopius Hæstor. Arcan. C. 30. hoc illi nomen, cujus vestigia manifesta durant, induunt. Porro Suidam in recensenda ea Valentis impia crudelitate pessime ab exscriptoribus habitum videri: duces lxx. & sacro ordine virorum fuisse ait Theodorum & Curbagum & Menedemum: ὃν ἠγέρτο Θιόδωρον, καὶ Κούβαγον, καὶ Μενέδημον: quorum alterum Socrates, Sozomenus atque alii *Urbanum*, & recte, vocant.

REX ANNIBALIANVS.] Hannibal est, quem hoc loco sepultum fuisse constat. Plutarchus in Flaminio p. 380. Ed. Frank. Ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τόπον ἐστὶν οὐρανὸς ἀπὸ θαλάσσης καὶ αὐτῇ καὶ αὐτῇ τὴν ἐκπλῆξιν ἀμα δὲ τῇ γῇ αὐτοῦ καὶ διελθῆναι οὐκ αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ ἀφαιρέσειαν. Unde colligas, non longe a mari fuisse *Libyssam*. Appianus Syriac. p. 150. *Libyssum* *Bithynia* ait fluvium, & ab eo *Libyssam* vicinum agrum esse dictum. Πανταρχὸς δ' ἐστὶν Ἀβύσσα ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, καὶ πρὸς αὐτὴν ποταμὸς Λίβυσσα: ut forte *Libyssa* ab alluente fluvio nomen accepit. Ceterum *regis* nomen, quod Annibali imponitur, fraudi P. Pithoeo fuit: hoc enim motus videtur, ut de Fl. Hanniballiano rege Ponti atque Armeniæ, quo de Valesius ad Ammianum L. XIV. C. 1., interpretaretur.

BRVN.

MVTATIO HYRIBOLVM.	M. X.
MANSIO LIBVM.	M. XI.
MVTATIO LIADA.	M. XII.
CIVITAS NICIA.	M. VIII.
MVTATIO SCHINAE.	M. VIII.
MANSIO MIDO.	M. VII.
MVTATIO CHOGEAE.	M. VI.
MVTATIO THATESO.	M. X.
MVTATIO TVTAIO.	M. IX.
MVTATIO PROTVNICA.	M. XI.
MVTATIO ARTEMIS.	M. XII.
MAN	MAN.

BRVNGA.] Hanc, si conjecturis, quibus tamen non admodum fido, uti liceat, aut *Εβρα*, *Βιθύνια* locum maritimum, apud Theophrastum p. 332. sive *Εβρα* apud Cedrenum in Leone Iconomacho, fuisse suspicer, aut *Bryazim* in *Βιθύνια*, de quo Plinius L. XXXI. N. H. C. 2.

· FIT A CONSTANTINOPOLI.] MS. *Constantinopolim Nicomedia*. Corruptos esse M. P. numeros pariterque *mutationum* quisque animadvertit.

HYRIBOLVM.] Mānu exaratus cōdex *Hyr-
ribolum*, æque perperam: verum nomen est
Eribolum, quod ad sinum Attaceum contra
Nicomedian non ignobile erat navale. XiPhi-
linus in Macroino. Καὶ διετέλκετο διὰ τὴν Κασιπα-
δικὰς καὶ Γαλατίας, καὶ τὴν Βυζαντίου μέγαν Ἐρι-
βόλῃ καὶ Ἰππινῇ, καὶ ἡρώδῃ πατρὶ καὶ τῇ Νικημέλει πό-
λεως ὄντι. Tabula plenius eam confirmat,
& *Eribulo* XI, m. p. a Nicomed a scribit. Pto-
lemaeo *Eribosa* Ἐριβόσα L. V. c. i. satis men-
dofo dicitur.

LIBVM.] Cedreno, ut alibi animadversum est, in Leone Iconomacho *Liba*; sed cum ille sua ex Theophane mutua sumpserit c. *Ats*, Chronograph. p. 332. scribente, dubium esse non debet, quin id illi restitui oporteat.

NICIA.] *Nicæa* est, quam seriore ævo *Niciam* & *Niceam* appellarunt. Quæ præcedit *Liada*, in tenebris later; nec illustriores sunt *Schina*, forte non aliæ ac *αἰνῶναι*.

MIDO.] Manu exaratus codex *Mide*. Habet A. Itin. hanc p. 141., sed *Moedo* aut *Medo Orientalis* appellans.

CHOGEAE.] De hac & sequente alii nos
certiora docebunt; nihil enim extricamus.

ΤΥΤΑΤΙΟ.] In L. 119. C. Theod. De Decurion. servatum hujus esse memoriam jam ante diximus: verba legis denuo exscribam, ut ea emaculem: *Claudioptidis, Prusidis ac Totitis & Voridis oppidorum sive mansionum per Bithyniam curiales publicis includere functionibus per suam fideam cognovimus.* Disputat J. Gothofredus, quae sit *Voridis* illa mansio, & ad ejus auxilium ex Stephano accessit Βορόν, πόλιν Ποππιδί, quae cum extra Bithyniam fuerit, nihil utique *Voridem* juxerit. Verum mansionis nomen erat *Doris*, quae cum Taatio Nicaeae suberat: testem hujus rei dabo Anastasium, Nicanum episcopum, qui in Chalcedonenſi Concilio tom. IX. Concil. Lab. p. 88. popit, inquit Ταττίου· ἡ δὲ Δορίς ἡγεμένη ἐστὶν τῶν τῶν Νίκαιαν, ἑταῶς δὲ πρὸς τὴν τὴν Βασιλευπόλιν καὶ τὴν Νίκαιαν· ἡ Τατταίος & Doris regiones sunt Nicaeae subiectae, ita utique quaeque Basilinopolis. De quibus Anastasii verbis postmodum plura ad Hieroclem reddemus. Hoc obiter addamus, non illo tantum de Chalcedonenſi Concilio loco *Doridem*, mansionem Bithyniae, consistatili, sed & leg. 4. C. Th. de Erogat. Milit., quae *Doride*, seu *Doride* potius, fertur data: eadem enim prorsus est, quantumvis in ea cruenta non minus adhaerit praestantissimus Gothofredus.

PROTVNICA.] Nisi Προτομας Protoma-
era Protemai sit L. V. C. i. truitra fortasse
quaretur. Quæ sequitur *Artemis*, à Diana ejus-
que templo nomen accipere potuit; hanc enim
in Bithynia, & præcipue quæ Rhebas decurrit,
summo studio colebant, solemnesque illi dies,
quibus Καλῶς, de cuius in facris Matris Deum,
Cereris, Proserpinæ, Dianæ, Junonis & Mi-
nervæ usu Ezech. Spanhemius ad Callimachi
Ὀσσην. Hymn.

MANSIO DABLAE.
MANSIO CERATAE.

M. VI.
M. VI.

FINIS BITHYNIAE ET GALATIAE.

MVTATIO FINIS.
MANSIO DADASTAN.
MVTATIO TRANSMONTE.
MVTATIO MILIA.
CIVITAS IVLIOPOLIS.
MVTATIO HYCRONPOTAMVM.
MANSIO AGANNIA.
MVTATIO IPETOBROGEN.

M. X.
M. VI.
M. VI.
M. XI.
M. VIII.
M. XIII.
M. XI.
M. VI.
MAN-

Hymn, Cerer. §. 1., nomen erat, agebant, quo tempore per dies quinquaginta peregre proficisci nefas habebatur, modo Acta S. Hy-patii tom. III. Junii p. 343. non fallant.

DABLAE.] *Δαβλαί* Ptolemaeo, qui ex *Dablis*, casu ejus mansionis auferendi, id formasse videtur.

CERATAE.] Mansionem hanc, a ceteris praeteritam, nusquam legere memini.

FINIS BITHYNIAE.] Ptolemaeus L. V. C. 1. *Dadašana* & *Juliopoli*m extra Galatiae fines collocat: nec dissidet de *Dadašanas* Sozomenus L. VI. H. E. C. 6., *χρησις* & *Bithynias* appellans. Vel sic tamen, si ad ejus aetatem attendamus, Historicum erroris absolvere non licebit; tum quippe Galatiae & *Dadašana* & *Juliopoli*s erant contributa: nam *Juliopoli*m ejus fuisse provinciae, Philadelphius *Juliopoli*s *Galatiae* *prima* episcopus, qui pars Concilii Antycyrani fuit, certissimus testis est: de *Dadašana* idem produnt Socrates, Theodoretus, Ammianus atque alii, cum in Galatiae & Bithyniae finibus positam fuisse asseverant. Itaque post Ptolemaei tempora Galatiae itas longius Bithyniam versus prolata videntur.

DADASTAN.] Pro *Dadašana* aut *Dadašanas*; utrumque enim in usu est. Socrates L. III. H. E. C. 26. de Joviano: *ἐκ χρησίου τοῦ ὁμοῦ* τῆς, *ἢ ὁμοῦ τῆς Δαδασάνης* *μετέγενετο* *ἢ ἐν τῇ* *Γαλατίας* *ἢ ἐν Βιθυνίας*. Ammianus extremo L. XXV. de eodem: *Quum venisset Dadašanasam, qui locus Bithyniam distinguit & Galatas, exanimatus inventus est nocte.*

TRANSMONTE.] *Trans montem* sive *mon-*

tis fuisse videtur. Accipe vero de Olympi montis jugis, quae longissime Galatiam versus porrigebantur. Vide Busbequii Epist. I. p. 56. Quae hanc excipit mutationem *Milia*, mihi ignotissima est.

JVLIOPOLIS.] Vulgo urbem Sangario apponunt, sed Procopio invito: is a Siberi fluvio orientalem urbis partem x. m. p. afuisse, occidentalem autem illi vicinam fuisse L. V. de Fabric. C. 4. prodidit. Plura ad Hieroclem.

HYCRONPOTAMVM.] Cum primum sub styli acumen haec venirent, *Hieron potamum* scriptorem dedisse suspicabar; quo nominis fluvium ex Ida decurrentem Plinius L. V. C. 30. memorat. Postea vero cum nusquam hoc in tractu *Hieros* reperiretur, de *Siberi* cogitatio incidit, qui Syceon Galatiae I. oppidum alluit, & Sangario jungitur, ut ex Vita Theodori Syceotae C. 15. constat: hunc *Hieron* olim potuisse dici arbitrabar. Quoniam tamen major hic a *Juliopoli* distantia, quam quidem Procopius finivit, signatur, in hac conjectura acquiescere non ausus sum. Itaque aliud circumspexi. If. Vossius è MS. enotavit, in eo *Hypon Croitumum* legi, sed supra correctum esse, *Hyron Potamum*. Vide ergo an *Hypon Potamum* praestet: fluxisse *Hypon* ultra Sangarium Galatiam versus ex Hyiis montibus testes plurimi sunt, Apollonius Rhodius L. II. 797., Ptolemaeus, Arrianus atque alii. Alter uter non male quadrabit.

AGANNIA.] *Lagania* est, oppidis Galatiae L. deinceps annumerata.

IPE.

MANSIO MNIZOS.

MVTATIO PRASMON.

MVTATIO CENAXEPALIDEM.

CIVITAS ANCHIRA GALATIA.

M. X.

M. XII.

M. XIII.

FIT A NICOMEDIA ANCHIRAM GALATIAEVSQVE
MILIA CCLVIII.

MVTATIONES XXVI. MANSIONES XII.

MVTATIO DELEMNA.

MANSIO CVRVEVNTA.

MVTATIO ROSOLODIACO.

MVTATIO ALIASSVM.

CIVITAS ARPONA.

M. X.

M. XI.

M. XII.

M. XIII.

M. XVIII.

MUTA-

IPETOBROGEN.] Spirat Celticum quiddam hoc mutationis nomen; ejus enim productio a *Briga*, in Celtarum urbibus adeo frequens, non longe recedit. *Eubrogim* Ancyram inter & Tavian in A. Itinerat, vidimus, haud dissimile praferentem.

MNIZOS.] Galatiae I. hoc oppidum suum sibi episcopum, ut Chalcedonenfis Concilii Acta indicio sunt, habuit. Noster *mansionem* appellat; nec longe ab Hieroclis *Ῥεζέμων*: prior enim vocis ejus pars ex *Ῥεζέμων*, qua superiores Graecos vicum mansionemque indicasse alibi ostendam, constata est. *Prasmon* legere non memini.

CENAXEPALIDEM.] MS. *Cenaxempalidem*, quod corruptissimum vocabulum non expedit. Videtur *paludis* nomen in vocis esse compositione. Erat non longe ab Ancyra palus, ad quam statim tempore Minervae & Dianae simulacra lavanda deferebant. Acta S. Theodoti C. 2. *Ἐκείθεν ἢ αὐτοὶ τῷ Ἀρτεμίδῳ καὶ τῷ Ἀγνῶστῳ ἡρώδῳ γινώσκοντες ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐν τῇ πλεονεξίᾳ λίμνη καὶ ἵππος λίμνη ὅτι ἔστιν.* & post pauca: *ἐκείθεν γὰρ καὶ τὰς παρθένους ἐπὶ τὴν λίμνην ἀπαγαγόντες καὶ τὰς ἐκείθεν.* Additur deinde, curribus virginis & simulacra fuisse imposita: pompae in curru virginis praevisse, secuta esse simulacra; quae, ut illis adderentur, quae Ezech. Spanhemius ad Callimachi Lavac. Pallad. y. it. conduxit, exscribere visum fuit: nam eandem esse paludem non asseveravero.

ANCHIRA GALATIA.] Pro Galatia aut *Γαλατικῇ* ita infra *Tarj*us Cilicia & *Caesarea* Pa-

lestina, & in Tabula Peutingerana *Antiochia Pisidia, Comana Cappadocia*: pari modo *Καυκάγια Καππαδοκία*, atque aliae, de quibus Salmasius in Solin. p. 436. Urbem nobilissimam & Galatiae I. metropolim Tzetzes fluvio *Haly* apponit:

Καὶ κτίσκει πόλιν Ἀλυσον Γαλατικὴν ὠς Ἄλυσ.

sed falsus est: retractus ab urbe ad XLIV. m. p. fuit, ut *Μάλῳ*. *Malus* flumini accubans vicus, eoque intervallo ab Ancyra distinctus in Actis S. Theodoti C. 1., indicio præter Busbequium Epist. I. p. 63. est. Inter urbem & Halyn mons *Magaba*, de quo Livius L. XXXVIII. C. 19., intererat: cui forte appositus fuit vicus *Μεδοσάγα* *Medosaga*, quem vita S. Antiochi m. p. xx. Ancyra separat apud Lambecium L. III. Bibl. Caesar. p. 140.

NICOMEDIA ANCHIRA.] MS. *Anchora Galatia*. Millia passuum xxxvi. m. jussu auctiora sunt.

MVTATIONES.] xv. tantum sunt, & mansiones x.

DELEMNA.] Nihil mihi de ea innotuit.

CVRVEVNTA.] Est Ptolemaei *Κυρβεῖντος*, ut ad A. Itiner. p. 143. adscriptum fuit.

ROSOLODIACO.] *Rosolodiaco* verius est, agnoscitque Anton. Itiner. & Ptolemaeus.

ALIASSVM.] Præterita a ceteris omnibus est, ut passim obscurioribus mutationes.

ARPONA.] Imo *Arpona*, quæ Galatiae I. urbibus in Hieroclis Synecdemo accensetur.

GA.

MVTATIO GALEA.
MVTATIO ANDRAPA.

M. XIII.
M. IX.

FINIS GALATIAE ET CAPPADOCIAE.

MANSIO PARNASSO.
MANSIO IOGOLA.
MANSIO NITALIS.
MVTATIO ARGVSTANA.
CIVITAS COLONIA.

M. XIII.
M. XVI.
M. XVIII.
M. XIII.
M. XVI.
MV.

GALEA.] Hæc & quæ sequitur *Andrapa* inter obscuras suum facile locum tuebuntur. Est quidem *Andrapa* in Paphlagonia ex Ptolemaeo nota, sed nihil illa ad hanc detegendam faciet; quippe longissimo terrarum tractu hinc semota. Ni conjectura fallit, *Andrapa* est, quam Ptolemaeus L. V. C. 6. & in Cappadocia, qua Galatiæ proxima est, ponit.

GALATIAE ET CAPPADOCIAE.] Recte fines earum provinciarum hic figi, vel ex *Parnasso* apparet, quam Hierocles in Cappadocia agnoscit.

PARNASSO.] Fidem datam liberabo & Polybio hanc urbem restituam, cuius Legat. I. v. hæc verba sunt: Παρνασσόβοι οἱ ἐν Καππαδοκίᾳ πρὸς τὴν Ἄλιν ποταμὸν, ἐνταῦθα πάλιν ἀντιζεύξων εἰς Ἀμύσον ἦν καὶ Ἀρμενίου ὁ τῆς Καππαδοκίας βασιλεὺς συνέμεζεν ἀντιπρὸς μὴ δ' ἐκείνους δι- νάμενος. καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀρμενίαν χώρον. Sic in editis est ex Urfini emendatione; MS. ἀντιζεύξων εἰς Παρνασσόν; & dein εἰς τὴν Κάμωτον χώρον. Audi ipsum Urfinum: Vox Καππαδία mihi quidem suspecta est; & fortasse Καππαδίας scribendum, quæ urbs est Bithynia: pro Παρνασσόν vero Ἀμύσον reponendum opinor, quæ urbs Ponti est, di- rum sex iter ab Haly studio distans: & infra εἰς Ἀρμενίαν χώρον, pro eo, quod est in exemplari, εἰς τὴν Κάμωτον χώρον. Est autem Ἀρμενία & ipsa urbs Ponti, Strabonis Stoici philosophi patria. Quæ viri egregii verba causam exturbatæ à Polybii oratione Parnassi nullam adferunt; nec aliam fuisse suspicor, quam quod ea urbs paullo es- set obscurior neque ubivis obvia. Restituendam esse præstantissimo scriptori, nemo post hæc dubitaverit: cum & MS. præferat, & locis, de quibus agitur, optime conveniat. Jam quod ad τὴν Κάμωτον χώρον attinet, eam ego in τὴν Ἀρμενίαν non temere mutavero: & partim qui-

dem quod longius Pontum versus Amasia sit remota, tum etiam, quod Cappadocia apud Ptolemaeum L. V. C. 6. præfectura *Χαμάνης*, sive, ut in Palarin. & Coislin. est codice, *Χαμάνης*, longe melius quadret. Posses cete- roqui de *Saramene* ultra Halyn apud Strabonem L. XII. p. 546. cogitare, nisi Ponto fuisset pro- pior.

IOGOLA.] Videtur non multum abesse a Ptolemaei in Chamanes præfectura *Odogo*: quamquam eandem prorsus esse, non temere dixerō.

NITALIS.] *Nitazi* A. Itiner., quod vide, ARGVSTANA.] An *Augustana*?

COLONIA.] Deest *Colonia* nomen. *Arche- laidem* indicari aliunde novimus.

MOMOASSON.] *Neanessius*, sive, ut Pa- latin. MS. præferebat, *Nanessius* coloniam Ar- chelaidem proxime sequitur apud Ptolemaeum: hæccine sit, alii viderint.

ANATHIANGO.] *Nazianzum* indicari; ad A. Itiner. suspicari sumus: nec mutamus sen- tentiam; solet enim urbis ejus nomen passim corruptissime a librariis scribi: ita in Vincen- tii Lirinensis Commonitor. p. 322. Ed. Brem., ubi sanctus Gregorius episcopus & confessor de Na- zianzo laudatur, codex regis Christianissim., Balusio teste, confessor de Nanzando vel Nazabes edebat. Ceterum in Nazianzi suburbio mons erat, cui *Athar* cognomen faciunt Acta Ter- geminorum C. 1. Tunc perrexit, ajunt, ad S. Macarium confessorem, qui erat in exilio ab An- tiochia missus in ergastulo Cappadociae, in monte *Athar*, qui est in suburbio Nazanzæ, sic scri- bunt, civitatis.

CHVSA.] Hoc nomine in Aegypto man- sionem ex Athanasio & Itin. A. novimus: hanc quærimus.

SA.

MVTATIO MOMOASSON.
 MANSIO ANATHIANGO.
 MVTATIO CHVSA.
 MANSIO SASIMAM.
 MANSIO ANDAVILIS.

M. XII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. XVI.

IBI EST VILLA PAMPALI, VNDE VENIVNT EQVI CVRVOLES.
 CIVITAS THIANA.

INDE

SASIMA.] Mansionem fuisse miseram & prorsus ingratam ex Gregorio Nazianzeno ostendimus: adde quæ Orat. XXV. p. 435. ipsi obijciuntur: *Μικρά σπι, φρον, ἡ πόλις, καὶ ἐδὲ πόλις, ἀλλὰ χαλεπὸν ἔστιν, καὶ ἀγρία, καὶ ἐλπίσις ἀκέραια*. Parva tibi civitas es, inquit, ac ne civitas quidem, sed aridus locus & inamænus atque infrequens. Quamvis enim Sasimorum nomen non exprimitur, cum tamen urbem indicari, si Nazianzeni verum in consilium adhibueris, facile cognoscas.

ANDAVILIS.] Habent eam Tabula Peutingerorum & Anton. Itinerarium: quæ si cum Ravennate exceperis, vix alibi reperies. Hæc autem parum juvant, quum præter nomen & dubiæ fati fidei nihil doceant.

VILLA PAMPALI.] Qui genus, unde domo Pampalus fuerit, nemo facile, nisi cum eruditissimo J. Gothofredo *Palmati* legerit, nobis enarraverit: MS., quem Iſ. Voſſius verſavit, *Pampali* præferebat, eoque ad *Palmati* vocem manu præne ducimur. Fuit *Palmatius* equorum, quorum greges in Cappadocia aluit, studiosissimus; unde & illi *Palmatii* in leg. 1. C. Th. de Equis Curul. & leg. unica de Greg. Dominic. dicti sunt. Hominem Glossæ Nomicæ describunt, & Valeriani Imp. temporibus Cæsareæ in Cappadocia maximis opibus conspicium fuisse, palatii, equarum gregibus, reliquoque apparatu Augustum præne æquiparasse, raptus autem ac seditionum concitatorum causa confiscatum fuisse produnt in *Παλματίου* Εὐθύς. Ἡ δὲ ὁ Παλμάτιος ἐστίν, inquit, ἵπποις πάντων πλεόνει, ὅς δ' αὖτε ποσειδάων ἰαχέειν, καὶ ἔ φησιν Ἰαχέας Ἡσύχιος, ὁ φιλοσοφῶν τις Μιλατίας ἐν τῇ Ε. χρονικῇ ἀναστρέφεται. Καὶ τὸς χρονικὸς Οὐαλεριανὸς ἐν Κασσιανῇ καὶ Καππαδοκίᾳ Παλμάτιος τις ἐστίν, ἐκείναι μὲν ἐπὶ τοῦ βασιλέως κεκτημένη, ἵππων δὲ ἀγέλαια καὶ πλεόντων χρονικῇ κ. λ., sic recte, vestigia manu exarati co-

dicis secuti, locum viri egregii restituunt. Vide consultissimum J. Gothofredum ad leg. unic. C. Th. de Greg. Dominic., ubi de equis curulibus abunde disputatum est.

THIANA.] Urbs hæc colonizæ iuribus condonata est a Caracalla, unde in rarissimo Theoph. Britan. tom. II. p. 243. numo ANT. ΚΟΛΩΝ. ΤΥΑΝΩΝ, *Antoniniana colonie Tyanorum* titulis superbit: antea passim *ΙΕΡΑ* & *ΑCYAOC* dicebatur, quorsum & hæc Philostrati L. VIII. extremo Vit. Apol. Got. Olearius refert: *Καὶ ἡ ἐκτὸς Τύανα δὲ βασιλέως ἐκπαινεμένη πόλις* ὅδε δὲ βασιλεὺς ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι αὐτῷ ἡγήσθη. Verit vir doctissimus: *At et ipsa sacra habetur Tyanensis urbs, neque missis ab Imperatoribus legatis obnoxia est: neque enim Imperatores designati sunt, iisdem honoribus virum honorare, quibus ipsi honorari fuerunt.* Quæ, pace manium ejus dixerim, cum Græcis discordant, nam ἐκπαινεῖσθαι βασιλέως πόλιν urbem posse dici, quæ a præfectis ac magistratibus, ab Imperatore missis, liberatur, & cui αὐτονομία conceditur, nunquam, puto, probabitur: præterea, qui tandem demonstrabitur, omnes urbes, quæ Augustorum templo insignes erant, *ΙΕΡΑ* atque *ΑCYAOC*, quod è Latinis & addito commentario conficitur, fuisse appellatas? Sententia verborum, ne longum faciam, hæc est: *Templa Apollonio Tyanis impensis Imperatoriis esse exstructa: neque enim Imperatores indignum eum censuisse, quibus ipsi honorabantur.* Veram esse, sine magno labore adfirmabitur: ἡ ἐκτὸς Τύαναδ' ἐστὶν ἡ πόλις Tyanis exedificata, Philostratus L. VIII. C. 29. testis est, ubi ἐν τῇ Τύανασι ἱερὰ, Oleario interprete, est in *Templo Tyanensi*. βασιλέως πόλιν regias impensas indicari posse, nemo, nisi horum rudis, diffitebitur; Thucydes L. VI. 16, 97. δὲ αὐτῷ τοῖς ἰδίοις πόλιν καὶ ἰαυτὴν μέντοι ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἀφελῇ. Quod si quem ἡ ἐκπαινεμένη remorentur, quod passim id verbum in alio usu

D d d d

sit,

CIVITAS FAVSTINOPOLI.

MVTATIO CAENA.

MANSIO OPODANDA.

MVTATIO PILAS.

M. XII.

M. XIII.

M. XII.

M. XIII.

FINIS

fit, *οὐκ ἀπονηρῶν* refingat, ac Philostrato ex L. I. C. 5. appobret: *Τεχθῆναι δὲ ἐν λαμάνι λέγεται, αὐτὸς δ' ὃν ἰερὸν αὐτῷ ὀκνηπὸν ἔσται* quæ unius licet immutatio utique minima est & librariis, solitis *πεποιηρῶν* & *πικνηρῶν* confundere, quo de Lamb. Bos Exercit. in Epist. Hebr. C. XII. 27., frequentata. Atque hæc, in re non admodum obscura, paulo uberius exsequi placuit, ne alterius opinionem cavillari voluisse videar.

INDE EVIT APOLLONIVS.] Philostratum vide L. I. Vit. Apoll. C. 4. & Fl. Vopiscum in Aureliano C. 24. Ceterum passuum millia, quæ amanuensius negligentia *Tyanis* sunt detracta, ex Ant. Itiner. XVI. esse debere constat.

FAVSTINOPOLI.] Habent urbem Itin. Ant. & Conciliorum Acta.

CAENA.] Est in Peutingerana Tabula *Caena* xxvi. m. p. a *Tyanis*, sed Galatiam versus: quæ, si mansionum ordo non sit turbatus, nostra esse nequit.

OPODANDA.] *Podandus* est, cui ultima ex mansionis vocabulo litera male agglutinata est: sita hæc urbs circa Taurum montem erat: unde ἡ τῆς *Ποδανδῆς κλειστός*, *angustia*, sive claustra, *Podandis* in Jo. Scylitzis Histor. p. 829. & p. 844. *ἡ κλειστός τῆς Ποδανδῆς ἀφικνύται εἰς Κιλικίαν*, Nomen a cognominis ejusdem fluvio habere ex Constantino in Vita Basilii Imp. C. 36. novimus. Vide A. Itiner. p. 145.

PILAS.] Pylas Ciliciæ, quibus ex Cappadocia transitus in Ciliciam erat, intellige. Describuntur a Diodoro Siculo L. XIV. p. 250. hunc in modum: *Παρερμύθη αὐτὴ τὸς ὅρας τῆς Κιλικίας, καὶ τὴν αὐτὴν εἰς Κιλικίαν πύλαις ἐνοβολῇν αὐτῇ εἰς τὴν καὶ τὴν ἀφικνύται, ἡτοι εὐθείας μὲν εὐκατὰ τὴν ἀντοῖαν, πλεονεῖ δ' αὐτῆς ἐστὶν εἰς ἀμφοτέρων καὶ ὑπερβολὴν ὅρα μεγάλη καὶ δυσπρόσιτος, δὴ καὶ τὴν ἰσθμὸν εἰς εὐκατὰ μέρος τῆς κατὰ τὴν μέγαν τῆς ὁδῆς, καὶ ἡ ἀνεκδοκίμαται πύλαις, διεσπαρμέναι δ' αὐτῇ τέσσαρσι τὴν δύναμιν, ἐστὶν αὖτε εἰς τὴν βίαν, καὶ τὴν Ἀσίαν ἐκείνην καὶ κατὰ λατὸν ὁδόν* Cyrus ad fines Ciliciæ & pylas pervenit. *Augustus ibi transitus est & præparatus, ad XX. stadia per-*

tingens, quem vassi præaltique & difficiles consensu montes ex utraque parte cingunt. Ex montibus autem hinc & illinc murus ad viam portis communiatam pertendit. Hæc copius ergo traductis campos quosdam ingressus est, nullis per Asiam eximia amœnitate secundos. Sic interpres: unde cogas pro εἰς τὴν βίαν legisse eum, quod & Palmerio in mentem venit, εἰς τὴν πύλιν; neque injuria fecisse, Xenophon L. I. Exped. Cyr. p. 195. testis est. De Pylis vide quoque Herodianum L. III. C. 3.

CAPPADOCIAE ET CILICIAE.] Ad Pylas finem fuisse Cappadociæ & Ciliciæ initium Xenophon & Diodorus auctores sunt: præterea Mopsucrenas primam ex Cappadocia venientibus mansionem occurrisse Ammianus L. XXI. C. 15. docet: Constantius petit per vias difficiles Mopsucrenas, Ciliciæ ultimam hinc, Tarso, pergentibus stationem, sub Tauri montis radicibus positam. Itaque bene omnia se habent.

MANSVERINE.] Hen. Valefius ad Ammiani L. XXI. C. 15. hinc, & ut ego putem, pulcherrime, *Mopsucrenem* fecit. In alia omnia abit Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 8. p. 351.; cujus, quod causam dissensus contineant, & urbem illustrent, verba exscribam: *Nondum autem, inquit, induci possum, ut nominibus illis, Mansuerine Itin. H. & Namsucrene Itiner. Ant., Mopsucrenas latere credam. Magno enim auctores consensu extra Taurum, sive ad latus Tauri septentrionale posuerunt; Ptolemaeus in Cataonia Cappadocia. Socrates dicto loco, (L. II. H. E. C. ult.) μὲν δὲ Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας, inter Cappadociam & Ciliciam: & Sozomenus L. V. C. 1., μὲν δὲ Κιλικίαν καὶ Καππαδοκίαν καὶ τὴν Τάυρον, inter Cilices & Cappadoces, qui ad Taurum sunt. Eutropius L. X. Cap. VII. de Constantio: in itinere obiit inter Ciliciam & Cappadociam. Et Hieronymus Eusebiano Chronico: Constantius Mopsucrenis inter Ciliciam Cappadociamque moritur. Hæc vir egregius: quæ si, ut oportet, expendaris, Mopsucrenis parum nocebunt.*

MANSIO MANSVERINE.
CIVITAS THARSO.

M. XII.

M. XII.

INDE FUIT APOSTOLVS PAVLVS.
FIT AB ANCHIRA GALATIA THARSON VSQVE
MILLIA CCCXLIII.

MV.

cebunt. Nam Ptolemaei Cataonia urbes in Tauro & cis atque ultra eum montem positas complectitur: reliqua scriptorum testimonia in Cappadocia Cilicizque finibus urbem eam, proflus ut utrumque Itinerarium, collocant. Vide jam ecquæ alia *Mansuerine* ac *Mopsucrene* esse queat, quas Ammianus ultimam Tarso pergentibus stationem sub Tauri montis radicibus esse ait: si enim Pylis Ciliciz principium & Cappadocia sit finis, utique cis Taurum, ut *Mansuerine*, Mopsucrene fuit. Præcipue cum Mopsucrene primam mansionem Tarso profectis, pariter ac *Mansuerine*, præberit. Theophaues Chronogr. p. 39. Καὶ ἰδὼν ἐν Μοψουκρηνῇ, ἐν πρώτῃ ἡμερᾷ διὰ τὰς τοῦ Κιλικίης ἑπὶ τὴν ἑσπέρην. Cuiusque Mopsucrenas, que prima Tarso pergentibus mansio occurrit, pervenisset, fato sanctus est. Gemina his Chron. Alexandrin. præfert. Ita que cum situs conveniat & paria de Mopsucrene prodantur, causâ non videtur, cur *Mansuerine* ab ea urbe distinguamus. Id vero demitor, potuisse Theophaues editorem, *Μοψουκρην* probare, eamque MSS., quorum plures ἐν Μοψουκρηνῇ offerunt, auctoritati præponere.

TARSO.] Meminit urbis, sed pessime habuit, Libanius Orat. XXVIII. ad Senatam, sive, ut in Augustano codice esse monet Valesius, ad Severum p. 620. Καὶ ποταμὸς ὁ ὠκεῖος διὰ τῆς ἡμετέρας ἐποικίᾳς ἡδὲ διὰ τῆς διὰ Περσέως πόλεως, ἥς διὰ τῆς αὐτῆς ἑκείνου Κόλῳ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. Scripserat Sophista διὰ Θερμῆς & διὰ Περσέως πόλεως, ut Cydnus fluvius indicat, resque ipsa. Persens enim urbis conditor habebatur; unde Dio Chrysostomus Orat. XXXIII. p. 396. Tarsenses interrogat, auditurosne se existiment laudem urbis atque hymnum quandam, αὐτὸς τε Περσέως, καὶ Ἡρακλῆος, καὶ τῆς Ἀπόλλωνος καὶ Ἰσμενίης, καὶ αὐτῆς ἡμετέρας καὶ γαίης. De Perso & Hercule, de Apollinis tridente, deque oraculis redditus. Quæ disertissimi oratoris verba sicuti Tarsum Περ-

σέως πόλιν adfirmant, ita magnos in his literis viros exercitos habuerunt *Apollinis*, quem memorant, *tridente*. Casaubonus, cum inter Nepotuni arma sit, dubitat utrum *Περσέως* καὶ Ἰσμενίης, an, tridente confectio atque ejectio, τῆς Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ex alio Orat. ejusdem loco legat. Seldenus in notis, a Wolfio editis, quid si, inquit, *rescribamus τῆς Ἰσμενίης*; Ego neutrum sequor, Dionis illa sana atque optimi coloris arbitratu. Tarsi enim telo Apollinem armabant, quod *tridentem* Dio, *gladium* Demetrius Tarsensis apud Plutarchum Oraul. Defect. p. 433. appellat: αὐτὸς δὲ τῆς Κόλῳ καὶ τῆς ἑσπέρης τῆς Ἀπόλλωνος ἐν τῇ τοῦ Κρόνου, ἢ τοῦ Διὸς, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τῆς Ἡρακλῆος, καὶ τῆς Ἰσμενίης, καὶ τῆς Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τῆς Ἡρακλῆος, καὶ τῆς Ἰσμενίης, qui Tarsi est, gladio, te, mi Demetri, narratam audivimus, nulla id ferrum aqua perinde tergi ac purgari, ac ejus fluminis. Stat a meis partibus, quod lator, Hemsterhusius noster.

INDE FUIT PAVLVS.] Nota res ex Apostoli oratione Act. C. XXII. 3., ubi se *μετὰ τὴν ἀποκρίσιν ἐν τῇ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ἡρακλῆος* profectur. Quid ergo opinioni præterdet Nötkerus Martyr. II. Non. August., qua Giscala Pauli patriam fuisse, & puerum inde cum parentibus Tarsum migrasse asseverat? Hieronymo, credo, utetur auctore, qui in Catalogo Script. Eccles. de Apostolo id memorias prodidit, sed auctore, cui certa & definita ea narratio non fuit: *fabulam* enim appellat Comment. in Epist. ad Philen. Phōtius Patriarcha majores Apostoli Giscala domicilium habuisse Epist. cccxlv. adfirmat; quod ut districte negare nolim, ita locupletiore teste opus erit: certe nemini persuadebit, Giscala in tribu Benjamin situm ac sedem obtinuisse, ἐν τῇ μεσότητι καὶ δικαίᾳ, ut ait, τῆς Βενιαμίν καὶ φολίης.

GALATIA TARSO VSQVE.] Ita MS.; summa m. p. xlii. auctor est.

D d d d 2

MV.

MVTATIO PARGAIS.

CIVITAS ADANA.

CIVITAS MANSISTA.

MVTATIO TARDEQVEIA.

MANSIO CATAVOLOMIS.

MANSIO BAIÆ.

MANSIO ALEXANDRIA SCABIOSA.

M. XIII.

M. XIII.

M. XVIII.

M. XV.

M. XVI.

M. XVII.

M. XVI.

MUTA-

MVTATIONES.] X. tantummodo, & mansiones XIV. inveniuntur.

PARGAIS.] Suspicor *Pagris* olim fuisse, ad cognominem montem appositam mutationem: Aristoteles Lib. de Ventis p. 132. hanc mihi suspicionem iniecit; memorat ventum, cui nomen *Παργαίος*, & *Παργαίος* ὄρος, montes *Pargicos*, è quibus ventus iste urbem Mallum perflet. *Mallus* haud longe hinc a fuit, Tarso vicina: & multo commodius hinc ortus venti flarus ad urbem adspirare, quam è *Pagris* circa *Antiochiam*, potuit.

ADANA.] MS. *Abdana*. Urbem alluit *Sarus*, ex *Armenia* montibus defluens, quem *Pharum* aut *Pfarum* *Xenophon* L. I. Exp. *Cyrip.* 199. non recte appellat, *Procopio* L. V. Fabr. *Iustian.* C. 5. auctore. *Vita S. Theophili* apud *Lambecium* L. VIII. Bibl. *Vindob.* p. 75. in *Cilicia* II. ponit, qua de re opportunius ad *Hieroclem*.

MANSISTA.] *Mopsuestia* est, quam vitiatò vocabulo *Mampsyssiam*, *Mansissiam* & *Mamysiam* seriore ætate appellare ceperunt. *Lex I. C. Theod. de Conlat. Donatar.* *Mampsyssa*, id est, *Mopsuestia*, data est. *Glycas* Part. IV. *Annal.* p. 306. ἡ Μάμψισ, ἢ καὶ Μόψισ ἰσὶν Ἀρμενίας. Auctor *Gest. Tancredi*, ab *Ed. Martene* tom. III. *Thef. Anecd.* editus, C. 143. *Igitur Mamysiam, Adanam, Tarsum brevis, sed acrimolimine, debellat. Mamysiam* Alb. *Aquensis* L. III. *Hist. Hieros.* C. 59. atque alii, quos *Cangius* ad *Annae Alexiad.* p. 379. enumerat, vocant. Alluebat urbem fluvius *Pyramus*, ut præter *Procopium Stephanum* docet. *Jo. Malala* in *Constantio* tom. II. *Hist. Chron.* p. 14. *Mopsuestiam* & *Mopsucrenas*, cum in priore *Constantinum* fato fuisse functum adfirmat, confundit, præbita etiam errandi occasione

viro docto, a quo notis illustratus in publicum prodiit *Joannes* ille.

TARDEQVEIA.] Eruent eam alii ex tenebris; mihi hic felici esse non licet.

CATAVOLOMIS.] Scriptum olim *Catavolo* fuisse videtur, pro *Catabolo*, uti in *Tabula* & *Ant. Itin.* legitur: *mis*, quæ *Syllaba* voci coheret, ex *mil.*, indice *M. P.*, videtur nata. *Curtii Castabulum* sive *Plinii Castabala* esse, alibi diximus. Aliud *If. Vossius* ad *Epist. Mariae Cassobellæ* p. 95. *Ed. Amstel.* censet, *Catabolo* verissimum arbitratus: notare enim vocem Græcis navium stationem atque emporium: ex *Catabolo* præterea *ἰσχυρὸν*, *Catabolensis* formari. Posterior unde hauserit, nescio; nisi velis ex *Cassiodoro*, cujus *Catabolensis* nihil ad hanc stationem, licet *H. Surita* eo retulerit, pertinere constet. Prius a vero non abit, modo Græcos recentiores intelligas. *τὸ ἐπιστάσιον τῶν ἐκ τοῦ ΚΑΤΑΒΟΛΟΝ ἔχοντες*, inquit *Thucydidis* scholiastes L. I. C. 30. Vel sic tamen confecta res non est: requiro exemplum, quod *Constantini* ætate prius sit; auctorem præterea, qui in *Cilicia* commemoraverit: taceo *Castabali* situm accuratissime convenire, neque permittere, ut ad ignota decurramus.

BAIÆ.] De his alias disputavimus. *Vid. Ant. Itin.* p. 146.

ALEXANDRIA SCABIOSA.] Urbis situm alibi finivimus; id dubites, sitne genuinum ejus cognomen. Solet aliis *Alexandria cataisson*, ut *numis* & *Ptolemaeo*, aut *catisson*, sicuti in *Tabula* inest, appellari. *Cabiosa* dicitur *Chron. Alexand.* p. 170., quod inter XII. urbes, ab *Alexandro* nomen sortitas, τὰς ΚΑΒΙΩΤΑΣ numerat; Excerpt, vero *Latinis*, hinc magnam partem sumptis, quæ *Scaligero* debemus, p. 59. *Alexandria, quæ Cabiosum*, pro *Cabiosa*. Similitud-

MVTATIO PICTANVS.

M. IX.

FINES CILICIAE ET SYRIAE.

MANSIO PANGRIOS.

M. VIII.

CIVITAS ANTIOCHIA.

M. XVI.

FIT A THARSO CILICIAE ANTIOCHIAM MILLI CXLI.

MVTATIONES X. MANSIONES VII.

AD PALATIUM DAFNE. M. V.

MV-

titulo a Ptolemaeo ornatur Laodicea, Libano apposita; quam *Scabiosam* Peutingerorum Tabula & Ptolemaei MS. Coislin. nuncupant: manetque adeo in ambiguo, utrum cognomen sit verius. Dat quidem sententiam M. Altinius in notis MS. ad Tabul. secundum *Cabiosam* sive *Chabiosam*, quae eadem ac *curva* fit: forte quia *καρβή* ab Helychio dicatur esse *καμπύλος*. Ego vero scire magnopere, qui *Chabiosa* inde formetur, velim. If. Vossius aliter instituit, professus ad Epist. Mariae Cassobellitæ alibi se ostensurum, *Scabrosae* titulum verum hujus urbis esse; quod an fecerit, ignoro. Puto virum doctissimum ex oppidi situ in eam devenisse opinionem: in colle enim posita erat. Herodianus L. III. C. 4. Μάνει δ' ἐπὶ τοῦ Ἱερουσάλημ καὶ διόγμω τῆς πόλεως αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ τῆς λαφῆς. Αλεξάνδρου καὶ Ἰουδαίου. Idem de Laodicea ad Libanum doceri possit. Quae tamen satis mihi valida non videntur, ad *Scabrosa* vocem Ptolemaeo atque Itinerariis ingerendam; praesertim cum nullum illi praesidium è MS. veniat, & Latini sermonis usus officiat. Itaque alios, qui hinc me expediant, expectabo.

PICTANVS.] Videtur fuisse circa Pylas Syriae, nusquam alibi mihi lecta.

FINES CILICIAE.] Strabo & Ptolemaeus Alexandriam circa Isthm Syriae contribuant. Plinius, quicum noster facit, Ciliciae: & bene. Pylis enim Cilicia terminatur, Syriaque initium habet.

PANGRIOS.] *Pagras* intelligi ex A. Itin. certissima res est. Sozomenus L. VIII. H. E. C. 2. de Joan. Chrysofomo Antiochia Constantinopolin pergente, ἦκεν εἰς Πάγρους, παρὰ τοὺς ἑτα καλόμενον. Venit *Pagras*, quo nomine mansio est.

FIT A THARSO.] MS. a Tharso Cilicia Antiochia usque. Summa M. P. pæne numeris

singularum mansionum respondet.

MVTATIONES.] Denuo in hunc catalogum civitates, mansiones, & mutationes conjunctae sunt.

AD PALATIUM DAFNE.] *Daphnen* egregie descripsit Libanius in Antiochiæ. p. 380., monens nihil esse, quod cum ejus amenitate comparari possit: ipsos illi asurgere & primas dare Romanos: ἢ καὶ Ῥωμαίων ὄντες θρασυὶ ἰθαῖς, καὶ ἴσως, πείσονται μᾶλλον τῷ Γαλιλαίῳ ἡρώδι, εἰς ἀντήν τὴν ἐκείνου: ubi, nisi fallor, in corrupta *Galilia* voce *Italia* latet. Fuisse in eo loco *Palatium* ex Tabula, quae inter lauros & cupressos ejus figuram repræsentat, liquet, & leg. 2. C. Theod. Aquæduct. : *Aquæ ductus, qui Daphnensi Palatio, usum aquæ præstat, quorundam aviditate tenuatur.* Ubi diligentia J. Gothofredi hujus Itiner. mentionem non præterit. Vellem neglexisset Auctoris Geopon. L. XI. C. 2. testimonium, quod prima quidem specie huc pertinere videtur, sed penitus expensum Lauro-lavinium spectat. Rectius advocasset Libanium Orat. XIII. p. 418, de Theodosio καὶ τῷ Δάφνῃ, dicentem, καλῶς κατέστηκε, βασιλεὺς παλαιὰ τοῖς ναῖς δαμώσας: *Daphnen multo elegantiorē fecisti, vetera Palatia novis abscondens.* Auctorem atque ejus Palatii conditorem Constantinum fuisse, Ezech. Spanhemius Dissert. XIII. De Praest. & V. Numif. p. 613. suspicatur. Ego vero multo esse antiquius, & regum Seleucidarum tempore Palatium sive regiam Daphnen condecorasse arbitror; Polyaeus L. VIII. C. 50., si cum Justinus L. XXVII. C. 1. conferantur, quae de Beronice narrat, id facile probaverit. Jam quod ad distantiam atinet, ea satis certa est. Stephanus in *Μισση* esse eo nomine ad Antiochiæ circa Daphnen orientem vicum significat: atqui ille v. M. P. ab urbe aberrat, teste Simeonis Strylitæ Vita C. 9. *Πενιεν*.

D d d d 3

115

MVTATIO HYSDATA.
MANSIO PLATANVS.
MVTATIO BACHAIAS.
MANSIO CATTELAS.
CIVITAS LADICA.
CIVITAS GAVALA.
CIVITAS BALANEAS.

M. XI.
M. VIII.
M. VIII.
M. XVI.
M. XVI.
M. XIII.
M. XVI.

FINIS SYRIAE COELIS ET FOENICIS.

MVTATIO MARACCAS.
MANSIO ANTARADVS.

M. X.
M. XVI.

EST CIVITAS IN MARE A RIPA MIL. II.

MVTATIO SPICLIN.

M. XII.
MV.

tes vero in V. milliaro ab Antiochia, in vico, qui dicitur, Meroë, nullus potuit movere eum. Sic vetus versio: Græcus scriptor ἐν τῷ ἰσχυρῶς Μέροϊ. Vide vero, habueritne inde originem nomen NERO, quo Græcos recentiores, abolita Daphnes appellatione, eum locum dixisse Casaubonus ad Capitolini Marc. Philosph. C. 8. docet.

HYSDATA.] Operam in hac querenda perdidit. De Platano dictum alias est.

BACHAIAS.] Videtur esse Βαχταϊάδης Ptolemaei, quam Tabula in hoc tractu agnoscit. De sequenti præter incertam suspicionem, jam ante in medio positam, nihil habeo.

LADICIA.] Ita in melioribus & antiquioribus codicibus pro *Laudicia* aliquando scriptum reperiri, Salmasius ad Capitolin. in Verbo C. 7. notat. Proxime abest hoc & alibi productum epigramma è Gudii Inscrip. p. CCCXXXIII. 15.

ΕΝΘΑΔ
ΕΚΕΙΤΑΙ
ΤΡΥΦΩΝ
ΑΔΔΙΚΥC
ΤΗC ΠΡΟC
ΔΥΚΟΝ

COELIS ET FOENICIS.] *Coeles* & *Phoenices*. Incipit hic Phœnice maritima; *Φοινικὴ παρὰ τὸν ἑλὸν* appellat Evagrius L. III. H. E. C. 33. & Jo. Malala tom. II. p. 73.

MARACCAS.] Excrevit deinceps hæc mu-

tatio in urbis amplitudinem: Κάσας Μαγγαίος Annae dicitur Alexiad. L. XI. p. 329; scriptoribus rerum Hierosolymitanarum *Maraclea*, ut Guilberto Abbati L. VI. Hist. Hierof. C. 20., aut *Marachea*, sicuti in Gest. Tancredi C. 135. Situm illi Guiliel. Tyrius eundem assignat, quem Itiner., L. VII. C. 17. Deinde *Marecleam*, inquit, qua prima de urbibus Phœnicis a septentrione venientibus occurrit, *Antaradum*, qua vulgari appellatione *Tortosa* dicitur, qua similiter una est de urbibus supra nominata provincia, in litore maris similiter constituta, pervenerunt.

A RIPA.] MS. *Aripa*. Loquitur de Arado, de cujus a litore intervallo alibi diximus *Ripam* vero pro litore posuit, ut Apulejus L. XI. p. 264. Jam ripam maris proximamus: & diu ante eum natum Manilius L. IV. 700.

Magna jacet tellus, magnis circumdata ripis,
Parthis. —————

Apposite de Antarado Gilo Parisiens. extremo L. V. de Exped. Hierosolym.

Non procul urbs aberat, ripe vicina marina,
Fertilitate sua promittens multa rapinae,
Nemine qua celebris ipso Tortosa vocatur.

SPICLIN.] Hanc & sequentem qui expleret & illustret, alius erit.

ARCAS.] Meminit hujus urbis Stephanus papa in Epist. ad Basilium Macedonem inter Aἰῶ

MVTATIO BASILISCVM.
 MANSIO ARCAS.
 MVTATIO BRVTTVS.
 CIVITAS TRIPOLI.
 MVTATIO TRIDIS.
 MVTATIO BRVTTOSALIA.
 MVTATIO ALCOBILE.
 CIVITAS BERITO.
 MVTATIO HELDVA.
 MVTATIO PARPHIRION.
 CIVITAS SIDONA.

M. XII.
 M. VIII.
 M. IIII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. VII.
 M. VIII.

IBI HELIAS AD VISIONEM ASCENDIT ET PETIT SIBI CIBVM.

MVTATIO AD NONVM.

M. IIII.
 CI-

Acta Concilii Constantin. p. IV. p. 653. tom. XXIII. Concil. Labbei, sed ita ut tuto dejes, vix illi notam videri: Βερενθ, inquit, δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκ Τύρου, Ἰωάννης τῆς Γορδολίας ἐκ Προκοννητον. Debulisset δὲ Ἀπὸν ὁ Φαριανός, & tum δὲ Γέρδης ὁ Δοδίας, ut ex Socrate L. VII. H. E. C. 36. notissimum est. Secutus est Historiae Tripartitae versionem, quae L. XII. C. 8. Reverentius ab Arcis Phoenicia in Tyrum migravit, Joannes de Gordo Lydia mutatus est in Proconnesum. Quae sequitur Brutus in MS. Brutius dicitur, mihi quae prorsus est inaudita.

TRIDIS] Videtur esse Trieris Plinii L. V. C. 20., quae Stephano est πόλις ὁ Εὐκίας, Straboni L. XVI. p. 754. Καρχηδὼν inter Tripolin & promontorium, cui ὁ ἑστωππος nomen est.

BRVTTOSALIA.] An scripsit, ut a superiore distingueret, Brutus alia? Putem esse Berytin, quam Tabula & Itin. A. hoc loco ponunt; de ea portuque, gravi terrae tremore nato, Jo. Malala tom. II. p. 229.

ALCOBILE.] Hae mihi multo obscurissima est, cuius ne vestigium quidem reperire licuit.

BERITO.] Personatus Athanasius in absurdissima oratione, de imagine Berytensi in Actis Concilii Nicaeni II. p. 232. πάλιν ἐπὶ Βερύτης καλεῖται, ὅτι μὲν ὁ Βερύτης τὸν τῶν Σιδωνίων κειμένην, τὴν αὖτε ὅτι ἂν Ἀντιόχειαν, vetus interpretes apud Lambecium L. I. Bib. Caesar. p. 128. Latina hoc modo fecit: Est civitas, qua vocatur Berytus, adiacens inter terminos Tyri & Sidonis, praebens tributum Antiochia. Quam satis ridiculam & anilem urbis descriptionem mirum est,

patrum eorum animos non advertisse. Hae expectes ab Athanasio Alexandrino aut recentiore Antiocheno, ut Lambecio visum? Utique qui ea scripsit, urbem nunquam vidisse videtur. Zacharias Scholasticus princip. Dialog. cur τὰς μνηστὰς τῶν νόμων vocet, non est, ut doceatur.

HELDVA.] MS. Haldax, sed litera a supra ultimam vocabuli posita.
 PARPHIRION.] Porphyrionem Procopius Hist. Arcan. C. 30. pagum ait esse maritimum, Κάμιν ἐν Τηλασσίᾳ, Περὶ Φοινίκων ἰσχυρὰ. Stephano Phoenices urbs est. Meminit etiam Polybius L. V. C. 68., quam cur Aegypto vicinam fuisse putari Jac. Gronovius & a Scylacis p. 100. Ed. Lugdun. cognomine urbe distinxerit, causam reperire non possum: attendisset vir eruditissimus ad Polybii πρὸς τὸν Πλάτωνος στίχον, quae Porphyreonem praecedunt, & cum Platano sive Platane Iosephi L. XVI. A. Jud. C. 11. 2. contulisset, nec dubito quin in alia omnia ivisset.

IBI HELIAS.] Videtur hic deesse Sarepta, inibi enim Elias ad viduam diverit I. Reg. C. 17. 10. Hieronymus in Epitaphio Paullae: Sidone derelicta in Sarepta luore Elias est ingressa turriculam, in qua adorato Domino salvatore per arenas Tyri, in quibus genua Paullus fixit, pervenit Acco. Tanto magis autem vero est simile, eam hinc exulare, quod amplior Sidonem inter & Tyrum sit intercapedo, quam quidem hic finitur. Vid. Ant. Itiner. p. 149.

AD NONVM.] Numeri appositii iusti non sunt: 1x. aut hic aut mox esse debent.

TY-

CIVITAS TYRO.

M. XII.

*Fit ab Antiochia Tyrum vsque mil. CLXXIII.
MVTATIONES XX. MANSIONES XI.*

MVTATIO ALEXANDROSCHENE.

M. XII.

MVTATIO ECDEPPA.

M. XII.

CIVITAS PTOLEMAIDA.

M. VIII.

MVTATIO CALAMON.

M. XII.

MANSIO SICAMENOS.

M. III.

IBI

TYRUM VSQVE.] MS. *Tyro usque summa*
M. P. non æquat eam, quam singulæ mansio-
nes exhibent.

MVTATIONES.] XII. tantum sunt.

ALEXANDROSCHENE.] Castrilla sunt,
quorum rudera nunc durant. & scandalii no-
mine insignia feruntur. Reliquias describit ac-
curatissimus Maundrellus Itin. Hieros. p. 67.

ECDEPPA.] Posita est ad mare: Josepho
propterea *ἡρώδης τῆς βασιλείας* L. I. B. Jud. C. 13.
4. Olim *Ἀκζιβ* Hebraeis dicebatur: Hiero-
nymus de Loc. Sacr. *Achziph in tribu Aser,*
in qua alienigena permanserunt. Hac est Ecdippa
in nono miliario Ptolemaidis pergentibus Tyrum.
Noster VIII. M. P. Ptolemaide femovet, non
ut festinans vir egregius in Palæstina sua exis-
timabat, M. P. XII.

PTOLEMAIDA.] Dubium est utrum sex-
to an quarto casu extulerit: forte tamen prio-
re; illum enim inflectendi vocabuli morem scri-
ptoris nostri ætate probarunt. Latinus inter-
pres Añor. C. XXI. 7. a *Tyro descendimus Pto-*
lemaidam. Vid. Munker. in Dissert. Hygino Fa-
bulatori præmissa, ubi similitum uberrima co-
pia.

CALAMON.] Habet hoc nomine in Phœ-
nice urbem Plinius L. V. C. 20. sed inter Tri-
polin & Trierem: neque alium illi situm Poly-
bius L. V. C. 68. tribuit. Alia itaque ac nostra
est.

SICAMENOS.] Ab ejusdem nominis arbo-
re ita dictam videri alibi ostendimus. De situ
Eusebius in *Ἱεροσ* hoc modo: *Καὶ ἡ Συκαμίνου*
ἢ ἐπὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ Πτολεμαΐδα δὲ καὶ Καισαρείας πόλιν
παλαιὰ πόλιν ἢ Καισάρειαν ἢ φησὶ λέγεται. Ver-
tit Hieronymus: Sed ex oppidum Syccaminum
nomine de Caesarea Ptolemaidem pergentibus super
enare propter montem Carmelum Ephra dicitur.

IBI EST MONS CARMELVS.] *Duo sunt*
montes, qui vocantur hoc nomine: alter in quo
fuit Nabal Carmelius, maritus Abigail, ad au-
stralem plagam: alter juxta Ptolemaidem, que
prius vocabatur Acho, mari imminens, in quo
Elias propheta flexis genibus pluvias imperavit,
inquit Hieronymus Comment. in Amosi C. 1.
In eo monte feculo XII. Calabrum monachum,
ab Elia per quietem monitum, monasterium
excitasse Phocas in Descript. Palæst. C. 31. pro-
didit; jecitque adeo prima fundamenta ordinis,
ut ajunt, Carmelitarum: qua de re in publicum
notissimæ sunt D. Papebrochii & Sebast. a S.
Paulo contentiones.

CERTA.] Vossius è MS. *Certha* excerptit;
Richardsonus vero *Certisa.* Quid verius sit,
mihi certum non est.

FINES SYRIAE.] Non dissentit Plinius L.
V. C. 13. *Inde, a Joppe, Apollonia: Strato-*
nis turris, eadem Caesarea, ab Herode rege con-
dicta: nunc colonia prima Flavia a Vespasiano Impe-
ratore deducta. Finis Palestine, centum octoginta
novem millibus passuum a confinio Arabia, deinde
Phœnice. Neque etiam in Onomast., modo egre-
giam Jac. Renferdii emendationem è Dissert.
p. 785. sequareis, Eusebius: Καρθήλ, inquit,
ἔστιν Βαρυχὰς διὰ τὸ ὄνομα. Καισαρεία, πόλις ἐπὶ τῶν τοῦ
τῶ Φοινίκιον πύργου, ἢ ἀρχαῖον Παλαιστίνην Φοι-
νικὸς. Κάμυλ, ἢ φησὶ ἐστὶν ἐκαστὴ τῶν ἡλίας. Mihi
verissima videtur, neque parum hoc loco adjuvari.

CAESAREA PALÆSTINA.] Vir præstan-
tissimus Had. Relandus L. III. Palæst. p. 671.
Nuncupatur, ait, *hec Caesarea Palestina in Itiner.*
Hieros.; quidni corrigis, inquit quispiam, & re-
ponis Palestine? Ego nihil muto. Invenio idem
apud Hilarium in fragmento tertio operis Historiæ
p. 1311. Ed. Paris. a. 1693. Nam propter hæc
necessario Concilium apud Caesaream Palæsti-
nam

IBI EST MONS CARMELVS, IBI HELLAS SACRIFICIVM FACIEBAT.
MVTATIO CERTA. M. VIII.

FINES SYRIAE ET PALESTINAE.

CIVITAS CAESAREA PALESTINA, ID EST, IVDAEA. M. VIII.

FIT A TYRO CAESAREAM PALESTINAM MILIA. LXXIII.
MVTATIONES II. MANSIONES III.

IBI EST BALNEVS CORNELII CENTVRIONIS, QVI
MVLTAS ELEMOSYNAS FACIEBAT. IN TERTIO
MILIA.

nam videtur esse conditum. Et quidni, ut
Syrus Palaestinus in illo,

Alba Palaestino culta columba Syro,

et Palaestina aqua apud Ovidium in Fastis,

Inque Palaestinae margine sedet aquae,

dici possit Caesarea Palaestina? Hæc ille; quæ
omnino amplecterer, nisi scriptor adderet,
id est, Judaea: fac Caesaream Palaestinam iustam
esse, quid apposita illa notabunt? utique Pa-
lestina, id est, Judaea voluit; nam urbi ea tri-
buere, ineptum videtur. Vehementer præterea
dubito de Hilarii loco ob Acacium ex Caesarea
Palaestine in fragmento II. Oper. Histor. p.
1288.; is enim prius, nisi Caesaream Palaesti-
nam aliunde probaveris, suspectum facere ap-
tus est.

CAESAREAM PALAESTINAM.] MS.
Caesarea Palaestina. m. p. esse x. m. p. iusto inter-
vallo auctiora H. Relandus L. II. Palæst. C. 4.
monuit. De mutationibus idem iudicium esto.

IBI EST BALNEVS CORNELII.] MS.
Corneli. Balneus & cubiculus ex hoc Itiner. in I.
G. Vossii L. III. Vit. Serm. Latin. C. 7. leguntur,
sed sine t. bicine, quo niti queant. Prius habet
in fragmento Traguriano Petronius Sat. C. 41.
Et mendum frigus habuimus: vix me balneus
calfecit; tamen calda potio vestiarius est. Quæ
verba ab aliorum emendationibus hoc auxilio
se postmodum facile tuebuntur. Nimirum La-
tine loquentium vulgus multa sibi permisit, nec
Grammaticorum præceptis adstringi se semper

passum est: multa præterea in provinciis mu-
tarunt, quæ gentilia appellare adfuerunt. Cu-
rius Fortunatianus L. III. Art. Rhetor. p. 71.
Ed. Pith. Gentilia verba sunt, quæ propria sunt
quarundam gentium, sicuti Hispani non cubitum
vocant, sed Greco nomine ancona; & Galli sa-
cundos pro facietis, & Romani vernacula plurima
& neutra multa masculino genere enuntiant, ut
HVNC THEATRVM & HVNC PRODIGIVM.
Hinc repetere hunc munimentum, hunc adificium,
hunc sepulchrum & lapidibus literatis & vinis
atque alia fragmenti Traguriani. Ceterum de
balneo Cornelii centurionis nihil legere memini:
forte persuasio ista orta est, quod Cornelius
benefica esset indole, & Caesarea balneis super-
biret ceterisque urbibus præstaret: docemur id
a Choricio Sophista Orat. in Procopium Ga-
zaeum C. 10. Η ἡ δὲ, inquit, Ἀσποχὺς δὲ λέγει
ἔχει τὸ ἄλσος, ἡ δὲ Τυρίων τὴν χάριν, ὅτι καὶ
ἀξίων ἀποσκευῆς τὰς πηγὰς ἡ Κολοσσαίη δὲ λείπει
καταπίνεσθαι, ὅτι καὶ τὸ ἕρποντι σοὶ δίδω, περιεβί-
ον δὲ λειψιδόν. Antiochia igitur illecebras habet
nemus; Tyriorum urbs Gratias, sic enim æquum
est appellare fontes: Caesaris vero urbs balneis
effertur, quæ jucunda quidem tibi videbuntur,
cum oculis usurpaveris, jucundiora vero, cum lo-
tus illis fueris. Cornelii domum Hieronymus
Epitaph. Paulæ Caesareae durasse indicat:
Mirata ruinas Dor, urbis quondam potentissima,
& versa vice Stratonis turrim ab Herode rege Ju-
dæae in honorem Caesaris Augusti Caesaream nunc
cuparam, in qua Cornelii domum, Christi vidit
ecclesiam, & Philippi adiculas & cubicula quatuor
Virginum prophetarum. Hæc junctumne sibi bali-
neum habuerit, non dixero.

*MILIARIO EST MONS SYNA, VBI FONS EST, IN QVEM
MVLIER SI LAVERIT, GRAVIDA FIT.*

CIVITAS MAXIANOPOLI.

M. XVII.

CIVITAS STRADELA.

M. X.

*IBI SEDIT ACHAB REX, ET HELIAS PROPHETA VIT.
IBI EST CAMPVS, VBI DAVID GOLIAT OCCIDIT.*

CIVITAS SCIOPOLI.

M. XII.

ASER,

MONS SYNA.] Non longe Caesarea abesse montem, ad cujus radices fons prorumpat, præter alios Alb. Aquesiens I. VI. Hist. Hierof. C. 41. testis est: illi vero nomen esse *Syna* & eam virtutem, qua de scriptor hic, nemo, quod sciam, alius.

IN QVEM SI LAVERIT.] Pro in quo: ita infra, in *unum positus est Isaias propheta*. Similiter Lex 2. C. Theod. de Venat. Residentes in Hierapolitanam civitatem: & Lex 58. C. Th. de Haeret. Domus Eunomianorum, in quas nefarios conventus habitus claruerit: tum, conventicula in domos si qua fuerint. Sæpius Græci, ut Marci C. II, 1. *eis obvia* ita, ubi Raphaelium vide & Munckerum ad Hyginum Fab. x. l. i.

MAXIANOPOLI.] Imo Maximianopoli, uti H. Relandus dudum monuit. Olim *Adadrimmon*, de qua Hieronymus Comment. in Zachar. C. XII. sic scribit: *Adadrimmon*, pro quo LXX. translulerunt *ἱερὸν*, urbs est juxta *Jezraëlem*, quæ hoc olim vocabulo nuncupata est, & hodie vocatur MAXIMIANOPOLIS, in campo Maggedon, in quo *Josias rex* a Pharaone, cognomento *Nechao*, vulneratus est.

STRADELA.] *Jezraël* est, caput olim regni Israëliti. Hieronymus in Hoseæ C. 1. Supra diximus *Jezraëlem*, quæ nunc juxta Maximianopolim est, fuisse metropolim regni Samariae. Ex *Jezraël* Esdraëlam, unde *Stradela* depravata est, formarunt. Eusebius Onomast. in *ἱεροζολαῖμ*. *ἔστιν ἐν τῇ πόλει ἱεροζολαῖμ ἡ πόλις ἡ παλαιὰ καὶ τὸ μέγαρον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ βασιλέως*. Quæ, quantumvis ab aliis sæpe notata, quod urbis situm signarent, negligere non placuit.

IBI SEDIT ACHAB.] Vide Hieronymum in Hoseæ C. 1. & in primis I. Reg. XVIII, 45, 46.

VBI DAVID GOLIAT.] Hæc qui scripto-

ri nostro persuasit, in gravissimo errore fuit, Campus, in quo singulare illud certamen ex provocatione fuit commissum, ejusque situs figitur I. Samuel. XVII, 1. circa *Socho* in montanis Judæe. *Socho* 1x. m. p. ab Eleutheropoli versus Aeliam in Eusebii Onomast. fuisse dicitur: xx. vero m. p. ab Hierosolymis sive Aelia in Limonario, cujus verba adferuntur Act. Concil. Nicaeni II. p. 404. *ὁ γὰρ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ τόπος ὁ ἐν τῇ πόλει τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ βασιλέως*. Vetus versio: *Habitavit abbas Joannes in partibus Sicchus, ubi possessionem habebat, milliarius ab Hierosolymis viginti parvis*. Rectius Anastasius, in partibus *Socchus*, possessionis ab Hierosolymis milliarius XX. ferme distantis. Quia tamen Ant. Itin. Aeliam inter & Eleutheropolin xx. tantum m. p. interponit, fieri potuit, ut in his numeris sit peccatum: præsertim cum Paullus Bernierensis in Vita Gregorii VII, ubi Anastasii versionem sequitur, IX. ferme m. p. possessionem *Socchus* Hierosolymis femoveat. Quod utunque fuerit, certum satis est in tribu Juda, nec longe admodum ab urbe Hierosolymitana Davidem adversarium Goliatum confecisse. Vide vero, utrumnam errandi hinc nata sit occasio: erat circa Scythopolin simili fere nomine locus; quem cum eundem ac *Socho* esse arbitrantur, evenire utique potuit, ut ad Scythopolin depugnatum id fuisse certamen opinarentur. Hieronymus Quæst. Hebr. in Genes. C. XXXIII, 17. In Hebræo legitur *Sochoth*. Est autem usque hodie civitas trans Jordanem hoc vocabulo in parte Scythopoleos.

SCIOPOLI.] Imo Scythopoli, de qua, olim *Bethschean* dicta, plura Relandus L. III. Palæst. p. 993. Id dubium est, unde Scythopoleos indepta sit cognomen. Doctissimus Palæstinæ auctor a *Sochoth*, de quibus paulo ante ex

Hie-

ASER, VBI FVIT VILLA IOB.
CIVITAS NEAPOLI.M. VI.
M. XV.

Ibi est mons Agazaren. Ibi dicunt Samaritani Abraham sacrificium obtulisse, & ascenduntur usque ad summum montem gradus num ccc. Inde ad pedem montis ipsius locus est, cui nomen est Sechim. Ibi positum est monumentum, ubi positus

Hieronymo, *Sucathopolin* & dein *Scythopolin* appellatam suspicatur. Aliter instituit Theod. Hafaens Dissert. de Rubo Moſis C. 24., vetus urbis nomen *בית צור* *Bethschean* & recens *Scythopolis* idem esse arbitrat: prioris enim ultimam partem *שכנין spinam* notare, nec aliud posterioris primam: *שכנין schitta* ejusdem esse originis atque idem notare: uberem vero ejus *spina* circa urbem fuisse proventum. Neutrum, pace manium utriusque dictum sit, tale videtur, in quo tuto acquiescas. Et hoc quidem plausibile esse nequit, quod multa ponat, quæ nullo certo testimonio constant: veluti *spinam albam* latissime ad urbem hanc crescere: *שכנין Schean* & *שכנין schitta* rem eandem notare: esse ea vocabula ejusdem originis; cui opinioni genius linguae frontibus adversis pugnat. Alterum propterea credibile non fit, quod causa adferri nulla possit, cur urbs nobilis, & suo nomine illustris, ab obscuriore & remotiore cognomen traxerit. Huc accedit, quod Græcum & bonæ notæ sit nomen: *Σκυθῶν πόλιν* Juditæ Hist. C. III, 10. & II. Maccab. XII, 30. & Stephanus appellant. Ego a *Scythis* repetere soleo; sive quod incolæ, quos magnam partem a sacris Judæorum alienos fuisse ex Hist. Maccabaica colligas, inde originem repeterent, seu quod mores civium huic titulo initia dederint. Excursisse in Palæstinam Scythas Herodotus L. I. C. 105. auctor est.

ASER.] Eusebius Onomast. *Ασῆρ, πόλις Φουλάς Μανασσῆ, ἐξ ἧν ἐστὶ ἡ κληρονομία καὶ μετὰ τῶν πατέρων τοῦ Νίως πέλας ἐστὶ Σκυθόπολιν, ἢ ποντικαὶ ἀντιόχη, ἢ σημὴν αὐτῆς τῇ λαοφύλῃ.* Vertit Hieronymus: *Aser, civitas tribus Manasse. Nunc demonstratur villa descendens a Neapoli Scythopolin in XV. lapide juxta viam publicam.* Quæ ad hanc villam illustrandam aptissima sunt. Unde vero noster edoctus fuerit, *Jobi* fuisse, explicari non potui. Variasse veteres de viri ejus patria, notissima res est: Eusebius Onomast. in *Καριὰν*

Ἀρζαζὰν domum ejus in Batanaeæ vico ostendit fuisse solitam scribit. Anonymus vero, cujus de Loc. Hierosolym. inter Symmicha Leon, Al-latij libellus est, circa muros urbis ejus *πηγάδα* *ἢ δινάτη* *ἰὺς*, *fontem justī Jobi* esse refert: quæ traditio æque certa est, ac hanc illius fuisse villam.

MONS AGAZAREN.] Lege cum Cellario Dissert. VI. §. 26. & H. Relando Diss. de hoc monte §. 1. *Argarizim*: sic enim conjunctim & Samaritani & Græci plures montem *Garizim* vocant.

ABRAHAM SACRIFICIVM.] Invaluisse apud Samaritanos eam opinionem apparet ex Photij Cod. CXLII. p. 1055., ubi Marinus Neapolitanus, sectæ quondam Samaritanæ popularis, haud obscure id profitetur: nec alia Alexander Polyhistor & Phocas, quos testes produxit Ch. Cellarius Dissert. VI. §. 25., prodiderunt.

GRADVS NVM. ccc.] Gradus hi sæpe in numis Neapolitanis apud Patinum & Vaillantium conspiciuntur: quorum numerum vehementer auxit Procopius Gazaeus Comment. in Deuteron. *Atqui vero*, inquit, *si Garizim & Gebal montes, qui sunt altissimi, Neapoli adjacent, quomodo fieri potest, ut inferne benedictio seu maledictio superne in utraque immensa, ut etiamnum videre est, altitudine edita exaudiretur? Cum videlicet in montem, qui apud illos Garizim appellatur, sexcentorum millium & unius graduum sit adscensus. Quæ, quamvis multo altiore, quam re vera fuit, montem facias, fidem excedunt: vix enim, quod recte H. Relandus L. II. Palæstin. C. 13. observavit, ea altitudine in universo terrarum orbe mons est. Oportet ergo in Procopij calculo error sit.*

AD PEDEM MONTIS.] Vide Judic. IX, 7. & Procopium L. V. de Fabric. Justiniani C. 7. Idem præter alios Theodorus testatur apud Eusebium L. IX. Præp. Evangel. C. 22., cujus, cum de montibus Garizim & Ebal dixisset, ita fortasse rectius ordinabuntur versus:

positus est Joseph in villa, quam dedit ei Jacob pater ejus. Inde rapta est & Dina filia Jacob a filiis Amorrhæorum. Inde passus mille, locus est cui nomen Sechar, unde descendit mulier Samaritana ad eundem locum, ubi Jacob puteum fodit, ut de eo aqua impleret, & Dominus noster Jesus Christus cum ea loquutus est. Ubi sunt arbores platani, quos plantavit Jacob, & balneus qui de eo puteo lavatur.

INDE MILIA XXVIII. EVNTIBVS HIERVSALEM, IN PARTE SINISTRA EST VILLA, QVAE DICITVR, BETHAR.

Inde passus mille est locus, ubi Jacob cum iret in Mesopotamiam addormivit, & ibi est arbor Amigdala, & vidit visum, & Angelus cum eo luctatus est. Ibi fuit Rex Hieroboam, ad quem missus fuit Propheta, ut converteretur ad Deum
excel-

Τῶν δὲ μετὰ
Ἀλεξανδρῶν τῶν αὐτῶν. τῶν δὲ ἐν τῇ
Ἡ δὲ ἐστὶν Σικιμαὶ καὶ ποταμὸς, ἡ ἐστὶν ἄν,
Νέβηλ καὶ ἡ δὲ διδουμένη ἀπὸ τοῦ
Διοσκῶρος, καὶ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἐστὶν ἡ

ut ἀπὸ, quæ vulgo tertia fecundi versus vox est, sequentis sit interpretamentum: certe ea, si cetera salva esse velis, locum tueri non poterit; qua tamen de re cum nemine contendero.

IN VILLA.] Jo. Phocas Descript. locor. Palaestin. C. 13. Ἐν τῇ Ἡ δὲ βυβλῶν ἀποστόλῃ ἐστὶν τὸ χωρίον, ὃ διδουμένη ἰσχυρῶς τῇ αὐτῇ αὐτῇ. Ad pedes montis, Garizim, conspicitur villa, quam Jacob filius Josepho dedit. Vid. Joan. C. IV, 5.

A FILIIS AMORRÆORVM.] Verius filio Hemor ex Genes. C. XXXIV, 2. dixisset. Juvencus in Genes. 1015. puellæ amatorem Corraem appellat:

Illic improbius Dinam Corraeus amatam
Polluit, & tenera præcepit virginis usum.

Ed. Martene, cui editum id poema debemus, tom. IX. Thes. Anecdor. p. 93. gentis nomen videri ait; quod verissimum erit, si Chorraus scripseris: sequitur enim Juvencus Græcos interpretes, qui in Alexandrina editione Συγγῆ ἐστὶν Σικιμαί, ὃ Χορραί.

CVI NOMEN SECHAR.] Distinguit Sichesar a Sicheim, contra Hieronymi opinionem Quæst. Hebr. in Genes. C. XLVIII. Eusebius non multum dissentit in Συγγῆ, ubi Josephi tu-

mulum, prorsus ut hic, illi vicinum facit, & Συγγῆ. Sine Joan. IV, 5. ex Sychem id depravarum nomen, dubia res est. Hieronymus adfirmantibus additipulatur: qui negant, ex ἡ γὰρ Sebekar, mendacium notante, ut ea voce religio & sacra Samaritana, quorum in ea urbe sedes erat, notetur, reperunt. Mihi non satis apertum atque exploratum est, Joannem Samaritanos dignos censuisse, in quos ita illuderet.

AQUA IMPLERET.] Videtur esse Joannis ἀντλῶσαι ὕδωρ, nisi valis nomen deesse velis.

SVNT ARBORES PLATANI.] Quercetum hic fuisse Eusebius in Βάλλανθῳ Σικιμαί significat. De platanis nostro scriptori accedimus, quando & aliunde novimus hic eas arbores confitas fuisse. Huc refero, quod in Bereschith Rabba, Parascha XXXII, Judæi memorant: Profecturus, inquit, doctior Jonathan Hierosolyma oratum פלטאנט עבר כרדין, tanstis per Platanos: id ut Samaritanus vidit, quorsum, inquit, tendis? precatum ait Hierosolyma: tum ille, præstaret, ut in benedictio illo monte potius, quam in stercorearia ista ade adorares. Non quidem ignoro, præstantissimum H. Relandum Dissert. de monte Garizim §. 3. aliud amplecti, secutumque Judæi in illa verba scholia, quæ ור גריזים, montem Garizim interpretantur, vocem Græcæ originis esse arbitrari, nec aliud ac πλάττω εἶναι sive stercoreum delubrum notare. Verum intelligi mons haud potest, quod per eum transitus non esset, sicuti per has arbores, si δὲ Galilæa in metropolin cogitarent, erat, ut δὲ Joan.

excessum: Et iussum fuerat prophetæ, ne cum pseudopropheta, quem secum Rex habebat, manducaret. Et quia seductus est à pseudopropheta, Et cum eo manducavit, rediens occurrit prophetæ leo in via, Et occidit eum leo.

INDE HIERVSALEM MIL. XII. FIT A CAESAREA PALESTINAE
HIERVSALEM VSQVE, MIL. CXVI.
MANSIONES IV. MUTATIONES IV.

Sunt in Hierusalem piscine magnæ duæ ad latus templi, id est una ad dexteram, alia ad sinistram, quas Salomon fecit. Interius vero civitatis sunt piscinæ gemellares, quinque porticus habentes, quæ appellantur Bethesda. Ibi ægri multorum annorum sanabantur, Aquam autem habent eæ piscinæ in modum coccini turbatam. Est ibi Et cripta, ubi Salomon Dæmones torquebat. Ibi est angulus

è Joan. C. IV. apparet. Abit præterea vocis scriptura, sicuti in Midrash Schir C. IV. 4. conspiciunt פלאטון דרמט, ut venit ad platannum; abit, inquam, longe a Græcis: ne dicam, vix tam elegantes Judæos fuisse, ut ex ultima Attica ad Samaritanorum sacra traducenda πλανῶν sive σπλιῶν arcessiverint.

BETHAR.] Bethel est: quod addit in parte sinistra viæ fuisse, egregie Eusebianis in Ἀγλαίᾳ conspirat: καὶ τῆς ἱερῆς, ait, ἀπέναντι εἰς Ἀγλαίαν δὲ τὴν Νέαν τὴν πόλιν καὶ τοῖς τὸ ὄδον ἀμφὶ τὸ δῶκεται ὡς Ἀγλαίαν σημειῖται. Hieronymus: Sita est Bethel euntibus Aeliam de Neapoli in lava parte via XII. circiter miliario ab Aelia.

ARBOR AMIGDALA.] Laza, quod pristinum loci nomen, eam arborem notat. Hieronymus Quæst. Hebraicæ. in Genes. C. XXVIII, 19. Et vocas illum Bethel, id est, domum Dei; qui locus vocabatur antea LVZA, quod interpretatur nux sive amygdalon. Adde Euseppum in Symmich. Allat. p. 112.

MISSVS FUIT PROPHETA.] Vid. I. Reg. XIII, 1. &c. Nomen vatis ibi reticetur, quod Adonias fuit, si fidem Constitut. Apostol. L. IV. C. 6., ubi plura Cotelerius, merentur.

IVSSVM FVERAT PROPHETAE.] Placuit ita recentioribus loqui. Vid. G. I. Voßium de Constr. C. 36., & qui vetustiores quamquam non sine dubio, in partes trahunt, Sandium, Scioppium & Perizonium ad Minerv. L. II. C. 4.

MIL. CXVI.] Denuo in numeris peccatum est. Si singularum mansionum m. p. addideris III. m., quibus mons Syna ab urbe Caesarea

separatur, & bina millia, quorum una Sechar & Neapolin, altera Bethar & Luzam sive amigdalam distinguunt, m. p. c.v. nascentur.

MUTATIONES IV.] Atqui nullas, nisi forte villam Aser, cui suus titulus deest, hoc itinere signavit. Ergone civitates mutationibus jumentorum accommodatas fuisse indicat?

INTERIVS CIVITATIS.] Ἐν τῇ πόλει, ut Græci.

PISCINÆ GEMELLARES.] Eusebius in Βηθσαῖά appellat λίμνας διδύμους, Hieronymus lacus geminos.

BETHSAIDA.] Ita olim codices aliqui Joan. C. V, 2. præferebant; nec alter Vulgatus interpret, aut Tertullianus, qui Lib. advers. Judæos, Et piscina, inquit, Bethesda usque ad adventum Christi curando invaliditudo in Israel, desit a beneficiis deinde. Male tamen: verum enim & piscina convenientissimum cognomen Bethesda fuit. MS. Vossii visus Βαῖταιδα.

IN MODVM COCCINI.] Idem Eusebius fere de gemellaribus his piscinis prodit: ὅτι ἐκκέντρον ἦν καὶ τὸ κατ' ἑαυτὴν πλεῖστον, ἡμεῖς δὲ ἐκ τῆς πόλεως πρὸς τὴν πόλιν δέκα νοστοὶ τὸ ὕδωρ, ἡγῶμεν, ὡς φασὶ, φέρειν τὴν πόλιν καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῆς πόλεως. Hieronymus: quorum unus hybernus pluvii impleri solet: alter mirum in modum rubens, quasi cruentis aquis, antiqui in se operis signa restantur: nam hostias in eo lavari a sacerdotibus solitas ferunt.

UBI SALOMON DÆMONES.] Aut salior, aut hæc ex Judæorum fabulis sunt deprompta: Salomonem enim præter alia dæmonum torquendorum & expellendorum artem

gulus turris excelssissime, ubi Dominus ascendit & dixit ei is, qui tentabat eum.
 * *Et ait ei Dominus: Non tentabis Dominum Deum tuum, sed illi soli servies.*
Ibi est & lapis angularis magnus, de quo dictum est: lapidem quem reproba-
runt edificantes. Item ad caput anguli, & sub pinna turris ipsius, sunt cubacula
plurima, ubi Salomon palatium habebat. Ibi etiam constat cubiculus, in quo
sedet & sapientiam descripsit; ipse vero cubiculus uno lapide est tectus. Sunt ibi
& exceptoria magna aquae subterraneae, & piscine magno opere adificate, &
in

tem calluisse, Josephus L. VIII. A. I. C. 2. §. 5. perhibet; imo nunc circumferunt nugivendum librum, cui *Claviculam Salomonis*, de qua nuper Clariss. Wolfius Bibl. Hebraeae tom. IV. p. 977. accurate, inscripserunt, ejus artificii praecepta dicantem. In primis huc cae refertur oportet, quae in Gittin fol. 86. de daemonum plebe & eorum principe Asmodaeo, in quos tormentis inquisiverit Salomo, aniliter garriunt; quibus si delectere, neque enim digna sunt, quae hic legantur, vide Wagenfeilii Sotam Cap. IX. p. 1073.

QVI TENTABAT.] Deficiunt hoc loco, quae Matth. C. IV. 6. reperies.

DICTIONE EST.] Psalm. CXVIII, 22. Vir doctissimus Theod. Haseus Dissert. de Lapide Fundat. C. 2. §. 14. lapidem angularem & lapidem peritum haud recte nostrum distinguere autumat: eundem enim fuisse; quod an probari possit, ignoro. Scriptor hic ducem & mystagogum suum secutus est; nec quicquam ex ejus oratione aliud deduxeris, quam quid vulgo ea tempestate de locis urbis Hierosolymitanæ censuerint. Prudentium, sicuti P. Pithoeus animadvertit, opinionis consortem in Enchirid. habet:

Excidio templi veteris stas pinna superstes:
Structus enim lapide ex illo manet angulus,
usque
In saeculum saeculi, quem sperunt adificantes;
Nunc caput est templi, & lapidum compago novorum.

CONSTAT CVBICVLVS.] Hac forma vocem in scriptoribus legere non memini: Glossæ quidem *cubiculus*, & *cuiculus* ostentant; sed rectum *cuniculus*, ut & in Sangermanensi MS. erat, videtur. In Gruteriano tamen lapide p. CLXXII. 8. **ET SUPER EODEM PORTICVS, IN QVA EST ETIAM CVBICVLVS** in-

venitur; qui, nisi quadratarum error sit, nam *CVBICVLVM* paullo ante sculperat, huic loco accommodatissimus est.

EXCEPTORIA MAGNA.] Exceptoria vasa sunt, quibus aqua recipitur, sive cisternæ. Glossæ, quibus usus est Cangius, *Exceptoria, cisterna, lacus, collectoria*. Caesarius Arelat. Serm. IX. ad Monachos: *Ecce preparo exceptorium cordis mei influenti per vos aqua divina*. Egregius autem hic locus est, quo firmes, in templi monte cisternas fuisse; quas prorsus necessarias deesse templo non potuisse, & res ipsa, & Aristae & aliorum testimonia, de quibus vir in his literis magnus Camp. Vitrina tom. II. Temp. Ezechielis p. 383., indicio sunt.

SANGVINEM ZACHARIAE.] Meminerunt ejusdem Epiphanius Hagiopolita in Symmisti. Allatii p. 50., qui satis imperite in sanctorum, quod vocant, sancto fulum conspici adfirmat: Phocas C. 14. speluncam memorat infra templum, in qua Zacharias sit tumulatus; quasi Judaei intra templi montem mortuos sepeliverint. Ab Epiphanio non dissidet Anonymus Allatii, qui Zachariam Joannis patrem intelligendum esse addit p. 99. Symmisti. Ceterum *asteriscus*, quo haec signata sunt, deesse aliquid monet; quamquam, si voculam *ibi* tolles, sana videri possent.

CLAVORVM MILITVM.] *Clavos caligares*, puto, intelligit, quos alii, quod sciam, non viderunt: mox in cera fixa esse oportuerat.

HADRIANI.] Nec has alibi offendi. Positæ videntur, ut Imperatori honor haberetur; qui urbem instauraverat, & suo nomine insignem esse jusserat.

LAPIS PERTVSVS.] Illustris Scaliger ad Euseb. Chron. n. m. c. l. his utitur, nec dubium esse monet, quin Judaei ad Jacobi exemplum, qui lapidem in loco, Berhel dicto Genes. C. XXVIII, 18, 19., unxit, oleo hunc perfuderet.

in eade ipsa ubi templum fuit, quod Salomon edificavit, in marmore ante aram sanguinem * Zachariae, ibi dicas hodie fufum. Etiam parent vestigia clavorum militum, qui eum occiderunt, in totam aream, ut putes in cera fixum esse. Sunt ibi & statuae duae Hadriani. Est & non longe de statuis lapis pertulus, ad quem veniunt Judaei singulis annis, & unguent eum, & lamentant se cum gemitu & vestimenta sua scindunt, & sic recedunt. Est ibi & domus Ezechiae Regis Judae. Item exeunti in Hierusalem, ut ascendas Sion, in parte sinistra, & deor-

fuderint; quod mihi plausibile videtur. Queritur, quinam iste lapis? Theod. Hafaes Dissert. de Lapid. Fundat. C. IV. §. 19. eundem esse vult, quem Judaei אבן השתדל, lapidem fundationis appellant, quemque in interiore templi penetratili hac fini fuisse in Joma C. V. §. 1. scribunt, ut pontifex solemniter die turibulum illi imponeret: *percutum* dici, quod septem in eo essent foramina; esse enim ex rupe excisum, & qua divina ope aqua Judaeis in Arabiae desertis fluxit: septem foramina in illo fuisse ex Zacharia C. III. 9. patere; neque enim alium esse lapidem, de quo inibi praedicatur, על אבן אשר שבחה עינים, id est, id est, interprete viro docto, super uno hoc lapide sunt septem fontes: igitur rectissime *percutum* dici. Equidem negare distincte nolum, eum hic lapidem indicari; quamquam, si verum fateri velimus, talia conjecturis illis insunt, quae si neges, firmari nunquam poterunt. Quo, quæso, teste edocebor, ex rupe a Mose percussa, haud exiguum decimas esse partem, & in Palaestinam asportatam? ubi lectum est, in intimo templi adyto eam collocatam & in ultima usque tempora servatam fuisse? unde porro septem foraminibus saxum id fuisse *percutum*? nam Zachariae verba, si penitus examinaveris, aliam dabant sententiam & a viri eruditi opinionibus alienissimam. A viri eruditi opinionibus alienissimam. אבן עזר septem oculi sunt, ut bene interpretes, etiam, modo recte distinxeris, Cap. IV. 10. obvi. Potest vocum altera fontes notare: at septem foramina non sunt fontes; desideroque similis usus exemplum: praetereaque super lapidem eum fuisse dicuntur; quod de oculis probum erit, non de foraminibus. Fuerit itaque *percutus* hic lapis nullus alius atque ille, de quo Judaei: causa tamen cur *percutus* fuerit atque appelleretur, in obscuro manebit. Ceterum est, qui Scaliger pæne consentiat, Phocas, confidentissime asseverans Descript. Loc. Palest.

C. 14. in monte templi eum ipsum fuisse lapidem, cui dormiens incubuerit, quemque unxerit Jacobus.

SINGVLIS ANNIS.] Negat Eusebius Comment. in Psalm. LVIII. p. 267. sua aetate Judaeas urbem ingredi licuisse: tantum & longinquo oculis lustrare locum potuisse: si propius accederent, paratam fuisse poenam: Νόμος γὰρ κελεύει, inquit, ἐξ αἰῶνος πᾶς Ἰουδαίος ἔλθον ἀπαγορεύεται τοῖς τόποις ἱερῶν, ἀποκρίνεται πρὸς τὴν ἐπιτομήν τοῦ ἱεροῦ ὡς ἔστιν ἐν τῷ νόμῳ. Διὸ εἰς ἐν ἡμέραν ἀμφὶ τὸν τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ λαοῦ παρόντας πᾶσι καὶ ἱεροῦ, μὴ ἐξ ἀπείρου τὸ πάλαι νομοθετήσας αὐτοῖς ἱερὸν ἱδρύσας Ἰησοῦς καὶ ἱεροῦ. Quibus non dissimilia leges p. 423. & L. IV. H. E. C. 6. Nec est tamen, cur fidem nostri scriptoris suspectes: adscitur illi Gregorius Nazianzenus Orat. XII. p. 202., Henr. Valetio ad Euseb. Hist. Eccl. indice, & loci, a Billio non intellecti, explanatore, praetereaque Hieronymus, quem Ill. Scaliger huic rei testem advocavit, Comment. in C. II. Sophoniae: Et, ut ruinam suae eis flere liceat civitatis, pretio redimunt: ut, qui quondam emerant sanguinem Christi, emant lacrymas suas, & ne stent quidem eis gratuitus sit. Videas in die, quo capta est a Romanis & diruta Jerusalem, venire populum lugubrem, consuerere decrepitas mulieres, & senes pannis annisque obfisos in corporibus & in habitu suo iram Domini demonstrantes. Qui cum diserte diem finiat, quo capta & erepta urbs est, quem nunc etiam genti lugubrem esse novimus; demiror praestantissimum Valecium, dies, quibus solemniter mercatus ad Terebinthum fiebat, substituere maluisse. Ergo ut dissensus inter Eusebium & ceteros tollatur, oportet, ut post scriptum eum Commentarium Judaeis ea lugendi copia fuerit facta.

LAMENTANT SE.] Κέντρου ἱερῶν. Agnellus in Theodoro Ravennate C. 3. Ab alto

Et deorsum in valle juxta murum, est piscina, quæ dicitur Siloa, habet quadriporticum, & alia piscina grandis foras. Hic fons sex diebus atque noctibus currit: septima vero die est Sabbatum in totum nec nocte nec die currit. In eadem ascenditur Sion, & paret ubi fuit domus Caiphæ sacerdotis, & columna adhuc ibi est, in qua Christum flagellis ceciderunt. Intus autem intra murum Sion, paret locus ubi palatium habuit David, & septem synagogæ, quæ illic fuerunt, una tantum remansit, reliquæ autem arantur & feminantur, sicut Isaïas propheta

alio trahens suspiria pectore, se ipsum lamentans, cubiculum introivit. Unguent ea forma dixit, nisi scripturæ error sit, quæ vix alii usurpent.

HABET QVADRIPORTICVM.] Atrium est, quatuor porticibus cinctum. Audi Cangium ad Paullum Silentiarium de templo S. Sophiæ C. 20. Latinis, ait, ejusmodi impluvia, quatuor porticibus cincta, Atria dicuntur. Gloss. Gr. Lat. ὑψηλός, Atrium. Græci vero ὑψηλόν ea vocant: Quadriporticus Anastasio Biblioth. in S. Symmacho P. P. & cantharum B. Petri cum quadriporticu marmoribus ornavit. Idem in Domino: hic atrium B. Petri Apostoli superius, quod est ante Ecclesiam in quadriporticu magnis marmoribus stravit. Occurrit apud eundem in Leone III. & in Itinerario Hierosol. Hæc ille. MS. paullo ante exeuntibus Hierusalem, & melius.

SEX DIEBUS ET NOCTIBUS.] Si certa hæc forent, egregie Plinium illustrarent L. XXXI. N. H. C. 2. In Judæa, scribentem, rivus sabbathis omnibus secatur. Sed merito de rei veritate dubites. Non diffitebor, plura similia de fonte esse memorata, quale hoc Prudentii in Enchiridio de piscina Siloa:

Morborum medicina latex, quem spiritus horis
Eruellat variis: fuscum ratione latenti
Siloa vocant.

& Isidori L. XIII. Origin. C. 13. Fons Siloa in radicibus montis Sion non jugibus aquis, sed in certis horis diebusque ebullit: quomodo ex codice Groningano legi ea oportet. Mitto Epiphanium, seu qui alius libelli auctor, de Vit. Prophet. in Esaïa, atque alios. Verum hi antiquiorum testimoniis falsi arguuntur: nostro, qui fontem vidit, vereor, ut nimia credulitas fraudi fuerit: certe Josephus ceterique ex ejus gente nihil hujusmodi de fonte, licet de Sabbathio fluvio prodigiosa memorent multa, prodidere. Quod vero Sabbathis siccati solitum fuisse innuit, id

illi verissime evenit S. Sabæ tempore, cum prorsus exaruit: Cyrillus Scythopolitanus in ejus Vit. C. 77. ἡ πόλις δὲ παλιγγενεὶς ἐκφορῆς τε καὶ ἀνομβρίας τὸ ὕδωρ ἐξέλειπε τὴν πάλαιαν καὶ Ἀν. κιδωνίαν· ἡ μὲν ἀπὸ καὶ αἱ πηγὴ καλονόμιαι τὴν Νεφθὺς ἀνυπόσταται. Ex diuturna enim siccitate & pluviae penuria aque Siloes defecerant & Lacilliarum: prateraque Colonia & Nephthus fontes imminui coepi sunt. Ubi notandi fontes, seu cisternæ sunt, vix alibi obvii. Nephthys, ἡ πηγή in Josuæ C. XV. 9.: hinc autem videas, fontis ejus memoriam ne seriore quidem ævo intercidisse.

VBI FVIT DOMVS.] Caute fatis; confentit Prudentius Enchiridio:

Impia blasphemæ cecidit domus ecce Caiphæ,
In qua pulsata est alapis facies sacra Christi.

Nam qui ad sua tempora durasse referunt Epiphanius Hagiopolita & Perdicca, fidem, opinor, vix fecerint.

COLUMNNA ADHVC EST.] Passim & hanc memorant. Epiphanius Hagiopol. p. 50. ἀνατολὴν δὲ τὸν πύργον, spiramentum ignis gehennalis illi facit vicinum, eoque columnam præne afflat: alii postea fulcrum & templi columnam fuisse adfirmant. Prudentius, cui Hieronymus in Epitaphio Paullæ adscriptatur:

Vinctus in his Dominus sciet adibus atque columna
Admixtus tergum dedit, ut servile, flagellis;
Perfatus adhuc, templumque gerit veneranda columna,
Nosque docet cunctis immunes vivere flagris.

SEPTEM SYNAGOGAE.] Judæi saepenumero CCCCXXX. synagogas intra urbis ambitum includunt, ut in Echa Rabbati fol. 52. col.

pbeta dixit. Inde ut eas foris murum de Sione euntibus ad portam Neapolitanam, ad partem dextram, deorsum in valle sunt parietes, ubi domus fuit sine prætorium Pontii Pilati. Ibi Dominus auditus est antequam pateretur. A sinistra autem parte est monticulus Golgotha, ubi Dominus crucifixus est. *Inde*

col. 2. & fol. 71. col. 4. Nihil mirum ergo si septem in Sione fuerint, quas & Epiphanius de Mensur. & Ponderib. C. 14. memorat: Καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς, αἱ εἰς τὴν Σιών μόναι ἐστήκεισαν: ὡς καλεῖται ἐξ ἀν' ἑαυτῆς ἀδελφότης ὡς ἡ πόλις Μαξιμονίου & ἐπιστολὴ καὶ Κωνσταντίνου & βασιλείου, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπύλῳ, καὶ ὡς ἡ ἐκκλησία. Et septem synagogae, quæ in Sione, velut inguria, sola persisterant; ex quibus una duntaxat ad Maximonae presulis & Constantini Imper. tempora, velut umbraculum in vinea, ut scriptura ait, relicta videbatur. Eadem male ex Optato Milevitano L. III. Schism. Donat. C. 2. a Dupinio ejectæ sunt, quas plures MSS. & ejus ætatis persuasio tuebuntur facile.

ARANTVR ET SEMINANTVR.] Dinarchus in Demosthen. p. 93. de Thebis, καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει τῇ Θηβαίων ἑν, prorsus ut hic synagogæ. Quod addit, sicut Isaias propheta dixit, refer ad unam synagogarum, quæ remansit: huc enim, ut ex Epiphanio vides, pertinere putabant Esaiæ C. 1. & 8.

PRÆTORIVM PONTIL.] Perdiccas Expofit. memorabil. Hierosolym. domum Pilati, Caiaphæ atque Annæ contiguam esse jussit:

Ἐν τῇ Πιλάτου ἑκκλησίᾳ Ἄννα καὶ Καϊάφα,
καὶ βαδίζοντες περιπατοῦντες, καὶ τὸ πᾶν ἐκβαδίζοντες.

quæ res illi vix condonabitur.

MONTICVLVS GOLGOTHA.] Quod Judæi de lapide fundarionis adfirmant, eum orbis terrarum esse umbilicum in Capitul. Eliezeris p. 88. Ed. Vorst., id in hunc montem quadrare Victorinus Poetovienfis Hymn. de Cruce existimavit:

Est locus, ex omni medium quem credimus orbe,

Golgotha Judæi patrio cognomine dicunt.

Nec dissentit Perdiccas & Anonymus Allatii, neque Eusebius Orat. in Laudem Constantini p. 630. Id vero maximopere demiror, nullam hic de cruce, Helenæ auspiciis inventa, nec

ullam de stupendis operibus, ejus virtute & contactu paratis, fieri mentionem. Dicemus præterire ea scriptorem voluisse, qui summa diligentia rumusculos, de locis Hierosolymitanis in vulgus sparfos, collegit: qui daemones a Salomone in crypta tortos & fontem Siloam sabbathis siccat solitum aliaque sedulo adscripsit: præferim cum paucissimis ante ejus in urbem Hierosolymitanam adventum annis facta ferantur. Mihi nihil aliud dici posse videtur, quam ea miracula, & quæ illis artissime coherant, in urbe eo tempore nondum fuisse audita: quam rem & Constantini Imp. in Epist. ad Macarium, & Eusebii, in his locis & gestis recensendis versati, silentium affirmat. Esse novi, quæ ex Eusebio adferri possint, producatque sunt a B. Montfauconio in Dissert. Prælimin. ad ejus in Psalmos Commentar. C. 3.; quæ tamen, si, partium studio procul ablegato, cum cura examinaveris, nihil juverint. Explicat Psalmi LXXXVII, 10. καὶ τοῖς νεκροῖς πνεύσεις ζωοποιῶν; æqua mortuis mirabilia facies? Ea ad Christum referri oportere ex factis cogit: sua enim ætate ad Servatoris nostri tumulum & martyrium mirabilia factitata fuisse. Ipsum audiamus Comment. p. 549. Ἐὰν δὲ πρὸ τῆς ἐκείνης τοῖς νεκροῖς ἡμεῖς ἀμφὶ τὸ μυστήριον καὶ τὸ μυστήριον & σωτῆρος ἐπιταλῶντες θυμωμένους, ἀληθῶς εἰσέλθωμεν, ὅπως πληρωθῶμεν ἡμεῖς τὰ τεύχερα. Afferat vir egregius illa θυμωμένα mirabilia non alia atque illa esse, quæ Sulpitius Severus, Socrates, Sozomenus atque alii in literas retulerunt. Unde vero id cognoscam? Eusebius in genere loquitur, nec illa se miracula intellecta velle usquam, licet commodissimæ adfenset occasiones, significavit. Et qui possunt ea hoc loco intelligi? loquitur de rebus stupendis, quæ ad Christi sepulchrum & martyrium sua ætate contigerunt. Atqui martyrium istud nusquam erat, cum ea fierent, quæ evenisse Sulpitius atque alii prodiderunt. Martyrium μυστήριον, ipso doctissimo viro adspulatore, notat basilicam sive Ecclesiam ad sepulchrum Christi: ea exstrui cœpta est, cum Helena Hierosolymis ad fluvium

F f f f

redis-

Inde quasi ad lapidem missum est cripta, ubi corpus ejus positum fuit, & tertia die resurrexit. Ibidem modo jussu Constantini Imperatoris basilica facta est, id est, Dominicum miræ pulchritudinis, habens ad latus exceptoria unde aqua levatur, & balneum à tergo, ubi infantes lavantur. Item ab Hierusalem euntibus ad portam, quæ est contra Orientem, ut ascendatur in montem Oliveti, vallis quæ dicitur Josaphath ad partem sinistram ubi sunt vineæ. Est & petra, ubi Juda Scarioth Christum tradidit. A parte vero dextra

redisset, necdum absoluta, quando hic scriptor eam ad urbem invisit. Quod si itaque ea innuisset, de quibus Socrates & Sozomeus, historiam repertæ crucis commemorantes, utique martyrii meminisse non potuisset. Imo illa *θωρηξία* mirabilia nec in sacri hymni verba convenire, nec interpretis opinionem stabilire apta sunt. Facta dicuntur moriuis, τοῖς νεκροῖς, id est Eusebio auctore, Christo: quæ vero illa? Ecquid magis mirabile & stupendum Judæis pariter ac paganis esse poterat, quam Augusti matrem, ejusque exemplum imitatores plures, ad vilem antea & despectum eum locum, ut Christo Domino meritum honorem haberent, confluere; mirificis operibus illum exornari; quod quam admirandum utrisque fuerit, ex Orat. de Laud. Constantin. p. 633. colligas; & plerosque omnes, superstitione ejurata, Christo sacramenta dicere atque in felicitatis parte ponere, si illius additi cultui vivere liceat. Eusebius id se velle testatur, cum paullo ante αἱ εἰς τὴν ταύτην, ex Christi ait persona, ὁπερ εἶναι μὴ τὸ θάνατον βεβαίως, ἵνα εἰς τοῖς θεοφειδὲς οὐκ ἀνηρῶν, οὐδ' ἐν τῇ ἀπολείᾳ ἡ ἀληθεία οὐ γινώσκῃ, οὐδ' ἐν τῇ σπουδῇ τῇ θουμῇ τῇ κακοχρῆστῃ, ὅτι ἐν τῇ ἐπιληρημένην γῆ ἡ διαμορφὸς οὐ μνημονεύδῃ. εἰ δὲ πῶς τὸ νῦν K. T. A. Quæ utique, si crucem repertam & connexa illi miracula in animo habuisset, non apte cohærent. Verum in viam.

AD LAPIDEM MISSVM.] Pro lapidis, ut paullo post: ἀπὸς λίθου πολλῶν Lucæ C. XXII, 41. Cryptam in genere sepulchrum vocat, ut mox Lazari & Ezechielis & eorum, quos ibi jungit monumentum: quod vero Salmasius in Solin. p. 851. inde colligit, non alio genere structam hanc cryptam videri, nec alia forma, quam illam Lazari subterraneam quippe, & saxo constructam, & fornice testam, & foramine, quod lapide cludebatur, apertam: id nec Historia Evangelica, nec veterum & recentiorum testimonia

de sepulchro è saxo excavato ferent, ut bene P. D. Huetius Demonst. Evangel. p. 1029. Ed. Lips. ostendit.

MODO JVSSV CONSTANTINI.] Extrui cepta est An. cccxxvi., dedicata cccxxv. Noster Hierosolymis fuit cccxxxiii. Vide Eusebium L. III. Vit. Constant. C. 31. MS. jussu hic & semel atque iterum infra.

DOMINICVM MIRAE PVLCRITVDINIS.] Dominicum vocat basilicam honori Domini Jesu excitatam. Marcellinus & Faustinus in libello precum ad Imperatores p. 149. Ed. Venet. Et postremo, quod horroris est dicere, ad cumulum perpetrati sacrilegii ipsum altare Dei, de Dominico sublatum, in templo sub pedibus Idoli posuerunt. Vid. Lexic. Infim. Latinit. Cangii, cujus diligentiam nec hic fugit locus. Ceteroqui σωτήριον μνηστήριον, aut μνηστήριον τῆς ἀναστάσεως, aut ἀνάστητον, qua de re Henr. Valesius Epist. de Anast. & Martyrio Hierosol. hanc aedem vocare solebant. Fuisse autem miræ pulchritudinis, Eusebius L. III. Vit. Constant. C. 35. &c. docebit.

INFANTES LAVANTVR.] Cui bono? neque enim baptismum respicere videntur.

VALLIS QVAE DICITVR.] Consentit Eusebius in Κολλῶς Ἰωσαφάτ. Denuo vero uterque, & in primis noster, qui mox regis Ezechiae & prophetæ Esaiae tumulum studiosissime memoravit, sepulchrum divæ Virginis Mariae, quod in ea valle Jo. Damascenus tom. II. p. 858. & 880. atque alii fuisse afferant, non vidisse videtur, etque re haud levem illi litem tacitus intendit.

JVDA SCARIOTH.] Pro Iscarioth: prorsus ita codex Cantabrigiens, Lucæ VI, 16. καὶ Ἰούδα Σκαριώθ, & Latin. in Scarioth: Joan. vero C. XIII, 2. ὁ δὲ Καρριώθ, & Lat. a Cargoto. Henricus Septimellensis inter poetas mediæ ævi Polyc. Leyleri p. 466.

dextra est arbor palme, de qua infantes ramos tulerunt & veniente Christo substraverunt. Inde non longe quasi ad lapidis missum sunt monumenta duo * monubiles miræ pulchritudinis facta. In unum positis est Isaias Propheta, qui est vere Monolitus, & in alium Ezechias rex Judæorum. Inde ascendis in montem Oliveti, ubi Dominus ante passionem Apostolos docuit. Ibi facta est basilica jussu Constantini. Inde non longe est monticulus, ubi Dominus ascendit orare & apparuit illic Moyses & Helias, quando Petrum & Joan-

Numquid ego Scarioth? numquid sum Pontius?
unde

Tam graviter merui tanta flagella pati.

VENIENTE CHRISTO.] *Venienti melius dixisset. Sed cum hoc scriptore Latini sermones ratio accuratissime putanda non est. De re ipsa vide Matth. XXI, 8.*

MONUBILES.] *Asteriscus defectum videtur indicare: ceteroqui si post vocem pulchritudinis distinguas, non male cohærent. Savaro ad Sidonium & Cangius in Lexic. Miræ pulchritudinis facte, utrum ex conjectura, an aliunde haud scio, legunt. Major in vocabulo ipso difficultas est. Salmastius in Solin. p. 858. monumenta volubilia emendat: volubilia esse ελληνιστῶν, concamerata, qualia omnia fiebant sepulchra Judæorum ut & Græcorum subterranea: quam mutationem non esse necessariam Sidonius L. II. Ep. 2. ostendit: Ab ortu, inquit, lacum porticus intuetur; magis rotundatis fulsa collyriis, quam columnis invidiosa monubilibus. Et, qui oportune ibi ad testimonium dicendum a Sirmondo excitatus est, Cyprianus Diaconus in Vit. Caesarii Arelat. L. I. sub finem: Et ne conferret sacris virginibus, quas congregaverat, curam necessariam sepulchra, monubiles arcas corporibus humandis de saxis ingenitibus noviter fecit excidi. Quæ loca vocem & tuebuntur, & de columnis & conditoris usurpari condocefaciunt. Dubium tamen est, quid monubiles sint? Jac. Sirmondus ad Apollinarem columnas interpretatur insignes, quales adhiberi solent in monumentis. Cangius in signe & præclarum aliquid hoc vocabulo, licet incertum sit etymon, denotari scribit, atque adeo non longe a Sirmondo abit. Enimvero cum monubiles miræ pulchritudinis fuisse dicantur, plus voci inesse arbitrer: & ni conjectura fallit, monubiles columna illæ sunt, quæ ex uno saxo sunt decissæ: id oppositio in Sidonianis*

verbis videtur postulare: arce monubiles ex simili causa, quam Cypriani etiam verba ministrant, nomen habent; nosster autem scriptor huc prorsus ducit, quum monubiliam alterum vere monolithum fuisse monet. De vocis origine nihil, nisi ad exemplum docibilis & similium a monendi verbo videri formatam, addam.

QVI EST VERE MONOLITHVS.] Sepulchrum ex uno lapide factum, sive, ut ait Zacharias Scholast. in Disputat. p. 462., ἐν μιᾷ ὕλῃς ἐκτεταγμένον. Monolithum enim appellant, quæ uno lapide absolvuntur. εἰκονα μεγάλῃ habet Herodotus L. II. C. 75., Κιόνας μεγάλῃς Strabo L. IX. p. 437., μεγάλῃς ἱεροῖσι Diodorus L. p. 60., & ἀνδραγαθὺς μεγάλῃς Lib. eod. p. 45. Laberius in Cophino apud Nonium in Lenis: Quum provincias despoliavit, columnas monolithas, labella, lenis. Simili modo τελαίθες columnas vocant, quæ è tribus grandioribus faxis constant, quæ de re vir doctus Miscellan. Observat. Vol. II. tom. II. p. 177. Vide vero, sitne ea vox restituenda princ. Disput. Gregentii, ἰσομασίας ἐν τῇ ἱερᾷ τερνύλῃ: αὐτὴ δὲ τῶν μεγίστων καὶ πρώτων τῶν βασιλειῶν. Cel. I. A. Fabricius L. V. B. G. C. 32. p. 15. ἰσολύῃ, tanquam è Vindebonensi MS., præfert; sed id Lambecii conjecturæ, sicuti ex ejus L. V. Bib. Caesár. p. 129. apparet, debetur. Mihi τελαίθῃ ad ductus literarum proxime accedere, aut τελαίθῃ, quod de ædificiis rotundis & in maximam altitudinem eductis adhiberi Cangius ad Paulum Silentiarium C. 32. ostendit, videtur. Sed in viam. Sepulchrum Esaiaæ non longe a Siloa Dorothæus, quicunque fuerit, in prophetæ vitæ locat.

BASILICA JVSSV CONSTAN.] De æde Eusebius L. III. Vit. Const. C. 41. Basilicam autem appellat, quod templorum nomen tanquam ex superstitione ortum veteres Christiani averferantur. Vid. Def. Heraldum in Arnobii L. VI. p. 239.

MONTICVLVS, VBI DOMIN.] Qui
Ffff 2 præ-

*Et Joannem secum duxit. Inde ad Orientem passus mille quingentos est
villam, quæ appellatur Bethania. Est ibi cripta ubi Lazarus positus fuit,
quem Dominus suscitavit.*

ITEM AB HIERVSALEM IN HIERICHO MIL. XVIII.

descendentibus montem in parte dextra, retro monumentum est arbor Sicomori, in quam Zachæus ascendit, ut Christum videret. A Civitate passus mille quingentos est fons Helisei prophetae, antea si qua mulier ex ipsa aqua bibebat, non faciebat natos. Ad laus est vas fidele Helisei, misit in eo sales, & venit & stetit super fontem, & dixit: Hec dicit Dominus, Sanavi aquas has; ex eo si qua mulier inde biberit, filios faciet. Supra eundem vero fontem est do-

præter hunc scriptorem Hierosolymis tam prope junxerit eum montem, neminem novi. Vulgo montem Tabor esse jubent, coniecturis hauri dubie ducti. Joan. Damascenus Homil. de Transfigur. Dom. tom. II. p. 793. ex Psalmo LXXXVIII, 12. ubi *Θαβὼρ ἐξ Ἐβερὸν ἐν τῇ ὁρῇ αὐτῇ ἐκ ἀβραάμ τε καὶ ἰσαάκ τε καὶ ἰακώβ τε*. Hermonem ait exultasse, cum Christus baptisimi lavacro tingeretur, Taborem, cum gloria majestate in eo resurgeret; quæ opinio, ut quisque videt, debiliter fundamento nixa est. Mihi neque hæc nedum altera Itiner. hujus sententia probatur, persuasio ex Historiæ Evangelicæ ordine montem Cæsariæ Philippi vicinum indicari. Vid. H. Reclandi L. I. Palæst. C. 51.

ORIENTEM PASSVS ERIS.] Joannes C. XI, 18. prope Hierosolymas, xv. stadiis inde remotam, fuisse docet. Hoc loco non ab urbe ip[s]a, sed ab Oliveti monte & altero monticulo distantia videtur notari.

BETHANIA. EST IBI.] MS. *Vethania*, B. & V., ut fieri sæpe affolet, permutatis. Hieronym. Loc. Sacr. *Bethania*, villa in secundo ab *Aelia* miliario, in latere montis Oliveti: ubi Salvator Lazarum suscitavit, cujus & monumentum *Ecclesia* nunc ibidem exstructa demonstrat. Hic & apud Eusebium basilicæ nulla est mentio; ut post utriusque aetatem monumento imposita videatur.

MIL. XVIII.] Non dissentit Josephus L. IV. B. I. C. 8. §. 3. cum inter hanc & Hierosoly. ma stadia CL. interponit.

ARBOR SICOMORI.] Vid. Luc. C. XIX, 4.

NON FACIEBAT NATOS.] Vetus hæc opinio est, ex 2. Reg. II, 19. profecta: nam

שכלתהו de terra, quæ abortum feminis
 procuraret, accipiebant. Josephus L. IV. B. 1.
 C. 8. §. 3. Τῶν τε πάλ' ἡγῆται, λόγῳ ἔχει, καὶ
 ἀρσὲς ὡς μὲν γῆς καὶ δένδρων καρπὸς ἀποκρίνεται,
 αὐτὰς δὲ γυναῖκα γένος, καὶ θῆλυς τε πάσι ἐστὶν τοῦτο
 τε καὶ ὄψιμα καὶ ἐκμαρτυρεῖται ὅτι καὶ γῆρας ἐκταῖον
 ὑπὸντοστίς τε καὶ γυναικῶν τὰς ἑλισσας
 προσφύει. Hanc sententiam ferunt, non solum olim
 terra & arborum fructus sed & mulierum facies
 debilitate: in universumque omnibus morbos &
 pernecium atituisse; postea veromanihiseisse, contra
 saluberrimum & sacundissimum factum esse
 ab Elisæo vate. Facere natos Græco more dicitur,
 quod patrem matremque πατὴρ μήτηρ
 loquuntur. Plutarchus Conjug. Præcept. p. 145.
 Πατὴρ δὲ καὶ μήτηρ πρὸς τὴν ἀρετὴν πείσονται διὰ
 κατὰ φύσιν ἀδελφῶν, & in Pyrrho p. 402. ubi A-
 crotao fenes Spartani μὲν παῖδας ἀγαθὰς καὶ
 Σπάρτα ποιεῖ.

FORNICARIAE.] τῆς πόρνης. Tertullianus de Pudicit. C. 16. *Auferens membro Christi, faciam membra fornicariae? Non scitis, quod qui agglutinat fornicariae, unum corpus efficiatur.* Quæ ex I. Corinth. VI, 15, 16. conversa esse, nemo non videt.

VERSA EST ET SOLA.] Subversam desolatam urbem indicat, prorsus uti Eusebius, qui veteris urbis obscura vestigia durasse in *Isenæ* memorat. Lucanus L. III. 489.

Moliri nunc ima parant & vertere ferro
Moenia. ——— ———

Seneca Hyppol. 562.

*est domus Rachab fornicariæ, ad quam exploratores introierunt, & occulta-
vit eos, quando Hiericho versa est & sola evasit. Ibi fuit civitas Hiericho,
cujus muros gyrauerunt cum arca Testamenti filii Israel & ceciderunt muri. Ex
eo non paret nisi locus ubi fuit arca Testamenti & lapides 12., quos filii Israel
de Jordane levaverunt. Ibidem Jesus filius Nave circumcidit filios Israel,
& circumcisiones eorum sepelivit.*

ITEM AB HIERICHO AD MARE MORTVVM MILLIA NOVEM.

*Est aqua ipsius valde amarissima, ubi in totum nullius generis piscis est, nec
aliqua navis, & si qui hominum miserit se ut natet, ipsa aqua cum versat.*
INDE

Est versa ab imo regna tot populos premunt.

Virgilius Aen. II. 625.

—— *Et ex imo versi Neptunia Troja.*

*Sola urbs deserta & vasta est. Cicero pro Vare-
no apud Quintilianum L. VII. J. O. C. 1. Cum
iter per agros & loca sola faceret. Ovidius Epist.
XI. 84.*

—— *In solis destituitque locis.*

Silius III. 429.

Tum noctem Alcide solis plangebant in antris.

ubi plura Drakenburgius & quos ille advoca-
vit.

ARCA TESTAMENTI ET LAP. XII.] Eusebius Onomast. Βυθὸς ἀρεθιστῶν, τόπος ὃν
Γαλιλαίοις, ὃν ὁ περὶ τὴν Ἰερὴν δὲ λαὸν, ὡς λέγει
δύο στήλαις ἱερῶν, ἵνα δέκονται εἰς τὴν νῦν αἰ-
λῆται, ὡς ἡγουμένους τῶν ἱερῶν. Hieronymus:
Bunos, hoc est, collis prætoriorum, locus in Gal-
galis, ubi circumcidit Jesus populum Israel in se-
cundo ab Jericho lapide. Et ostenduntur usque
hodie saxa, quæ de Jordane illuc translata scrip-
tura commemorat. Vide & in Γαλιλα.

CIRCVMCIDI FILIOS ISR.] Vide Josuae
C. V, 9.

MILLIA IX.] Igitur Hierosolyma & mare
mortuum M. P. XXVI. distinguebant. Josephus
L. XV. A. I. C. 6. §. stadia CCC. numerat;
quæ iusto spatio majora sunt.

VALDE AMARISSIMA.] Simili modo

maxime pessima Columella L. IX. R. R. C. 3.
Esse autem lacus hujus aquam amarissimam
nec pisces alere Galenus L. IV. Simpl. Medicam.
Facult. C. 19. atque alii quos H. Relandus tes-
tes esse voluit L. I. Palæst. C. 38. adfirmant.
Addo Mich. Psellum Omnifar. Doctrin. C. 138.,
ubi pro ὃν Γαλιλαίους sine controversia Γαλιλαίους
legi oportet, & Diodorum L. XIX. p. 734.,
qui cum addit, viciniam esse ἀγροῦν Φονικῶν-
τος, sive egregiam esse palmarum nutricem, lu-
cem dare atque accipere potest ex Aët. S. Ste-
phani Sabaitæ C. XI. tom. III. Julii p. 585.
Egregie auctor de Sodoma:

*Nec mare vivit ibi, mors est maris illa quieti:
Quod nullus animat per ankela volumina flu-
ctus,*

*Quodque etiam patri nusquam suspirat ab au-
stro;*

*Quodque nequit proferre aliquam de gurgite
gentem*

*Squamigeram, lavive cui vel cortice septam,
Vel crispam concham, aut duplici compagine
clausam.*

Solum illic propria mentitur fruce bitumen,

Exusti fuligo maris.

ALIQUA NAVIS.] Præstat cum Salmasio
in Solin. p. 433. aliqua avis. Navibus enim
trajici posse, Diodorus & poeta, qui de Sodo-
ma scripsit, & Josephus, quo de H. Relandus
adeundus, testificantur: mox cum eodem Sal-
masio aqua eum non versat, aut potius eum
servat, legi oportebit: indicat, eos qui natant,

F f f 3

2b

INDE AD JORDANEM VBI DOMINVS A JOANNE
BAPTISATVS EST MIL. V.

Ibi est locus super flumen monticulus in illa ripa, ubi raptus est Helias in cœlum. Item ab Hierusalem euntibus Bethleem milia quatuor, super strata in parte dextra, est monumentum, ubi Rachel posita est uxor Jacob. Inde milia duo à parte sinistra est Bethleem, ubi natus est Dominus noster Iesus Christus, ibi basilica facta est jussu Constantini. Inde non longe est monumentum Ezechiel, Asaph, Job, & Jesse, David, Salomon, & habet in ipsa cripta ad latus deorsum descendantibus, Hebræis scriptum nomina super scripta.

INDE

ab aqua sustentari, ne fundum petant. Passim id à veteribus memoriæ proditum est. Poëta, qui carmini Sodomam inscripsit :

*Esce aliud monstrum pelagi de clade notatur:
Cuncta illic immissa natant : natura recessit
Mergendis data corporibus.*

INDE AD JORDANEM.] Accipi debet de mari mortuo: nam Jericho VII. ferme M. P. a fluvio aberat, five stadiis LX., uti apud Josephum. L. V. A. I. C. 1. §. 4. legitur.

LOCVS. SVPER FLVMEN.] Trans flumen esse significat: potest autem locus sine damno hinc abesse.

MILIA QVATVOR SVPER STRATA.] Eusebius Symmici. Allat. p. 113. Quarto miliario ab Hierusalem contra meridiem Bethleem. Miliario a Bethleem via, qua ducit Hierusalem, Kabrata, sonans quasi electum sive quasi grave, locus, in quo, cum peperisset Benjaminum, Rachel occubuit, ibique a Jacob, viro suo, tumulata quiescit. Sic ex MS. reginae Suecorum cum Emman. Schellstrate ea legenda sunt; falsa tamen, licet illi in spatio tumuli Rachelis Syrus & Arabs in Polyglottis Londinen. Genes. XXXV. 16. & XLVIII. 7. adscriptentur: factis enim certum est, Bethleemum M. P. VI. Hierosolymis afuisse. Eucherius Epist. ad Faustum, quam Labbeus Biblioth. Novæ inseruit: Sex millibus Bethleem ab Hierosolyma in meridiano latere secedit: nec plura hic aut Sulpicius Severus Dial. I. C. 4. agnoscunt. Deinde IV. ab urbe Hierosolymitana lapide tumulum eum ostentari fuisse solum Eusebius in 'Ερωτάδω testabitur: 'Ης αὐτὸς τὴν οὐρανὴν τὴν Παλαιάν, δὸν σημεῖον ὁ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ κελευσθῆναι Ἱεροπόλεως. δεικνύται τὸ νότιον εἰς τὴν τῆς Hieronym. Juxta

viam ubi sepulta est Rachel: quinto miliario ab Hierusalem, in eo loco, qui a LXX. vocatur Hipodromus. Ubi omnino IV. miliario ab nostri scriptoris cum Eusebio concordiam melius erit. Ceterum strata dixit seculi sui more, quem Eutropius L. IX. C. 15. securus est, & plures, quos accumulavit in Lexicio suo Cangius.

IBI BASILICA.] De ea Eusebius L. III. Vit. Constant. C. 43.

MONVMENTVM EZECHIEL.] Fefellorunt scriptorem, qui hæc ei persuaserunt. Jesse forte hic loci tumulus fuit; nam David cum filio Hierosolymis sepulchro illatus est. Ezechielis monumentum ad Euphratem fuisse Epiphanius & Judæus Benjamin Itiner. sui p. 79. asseverat. De Jobo & Asapho unde quæro collegerunt? Vide P. D. Huetium, qui hæc tetigit, Demonst. Evang. p. 458.

HEBRAEIS SCRIPTVM.] Scripturis aut potius literis dicere debuerat.

INDE BETHASORA.] Accuratissime & pulcherrime conspirat Eusebius in Βεδθὰρ. Καὶ ἐν τῇ κώμῃ Βεδθὰρ καλεῖται δὸν Ἀιλίος εἰς Χαβρὰν ἐν εἰκοσι σήμεσι, ὅτε καὶ πηγὴ δὸν ὅρος ἐκείνου δεικνύται, ἐν ᾧ λέγεται ἐν τῷ Β. Καὶ δεικνύται βεβαιῶτα ὑπὸ Φιλίππου. Hieronymus liberius, ut sollet: Et est hodie Bathoron vicus euntibus nobis ab Aelia Chebron in XX. lapide; juxta quem fons ad radices montis ebulliens ab eadem, in qua gignitur, sorbetur humo. Et Apostolorum Acta referunt eunuchum Candacis regine in hoc esse a Philippo baptizatum.

INDE THEREBINTO.] Longe aliter hæc spatia finiv Gervasius Tilberienfis Otior. Imperial. p. 949. A Hierusalem usque quo baptizavit Philippus eunuchum, miliaria XXVI. Hinc usque ad Terebintum, quod dicitur Mambre, M. P. V. A Terebinto ad speluncam duplicem

M. P.

INDE BETHASORA MIL. XIV.

Ubi est fons, in quo Philippus Eunuchum baptizavit.

INDE THEREBINTO MIL. IX.

Ubi Abraham habitavit, & puteum fodit sub arbore Therebinto, & cum Angelis loquutus est, & cibum sumpsit. Ibi basilica facta est jussu Constantini miræ pulchritudinis.

INDE THEREBINTO CEBRON, MIL. II.

Ubi est memoria per quadrum ex lapidibus miræ pulchritudinis, in qua positi sunt Abraham, Isaac, Jacob, Sarra, Rebecca, & Lia.

ITEM

M. P. IV. Hinc in Cebron, male Cedron in edito, M. P. II.; cujus tamen spatiorum finitioni fidere tuto ob MSS. discordiam non licet. Consentit nostro Sozomenus L. II. H. E. C. 4. τὸ πρὸς τὸν ποταμὸν, inquit, ὃν ὁν τερειβίντου ἀποκαλεῖσθαι οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ πόντου τοῦτον τὸν ποταμὸν καλεῖσθαι τὸν μισοῦντοῦ ἐξ ὧν ἱεροσολύμων ὁ δὲ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ τερειβίντου ἐκείνου καλεῖσθαι τὸν ποταμὸν. Locum hic, quem hodie Therebinthum vocant, a Chebron quidem XV. stadiis distans: ab Hierosolymis vero ferme CCL.

ABRAHAM HABITAVIT.] Abrahamum ad quercum Mambræ tentoria fixisse notissimum est. Pro quercu therebinthum dixere, sive quod therebinthus antiquissima ibi conspiceretur, quam ab ipsa mundi origine ibidem durasse fabulantur apud Josephum L. IV. B. I. C. 9. §. 7. sive etiam, quod vocem Hebræam חֲמַר & חֲמַר eam arborem, uti sane LXX. interpretibus subinde visum est, posse notare arbitrarentur. Fuit autem Therebinthus multo celeberrima ob annuum mercatum, qui ad eam celebrari solitus fuit, & superstitiosum ejusdem cultum; qua de re Illust. Scaliger in Euseb. Chron. num. MMCXXXIII. H. Valesius in Eusebii L. III. Vit. Constant. C. 53. & Had. Relandus L. III. Palestin. p. 712. abunde.

PVTEVM FODIT.] Et hunc summo honore paganis dignabantur. Sozomenus L. II. H. E. C. 4. οὐδὲν γὰρ καὶ παλαιῶς εἶδος ἱερὸν ἔχοντα, ὅντιν ὁ ποταμὸς καλεῖσθαι οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ πόντου τοῦτον τὸν ποταμὸν καλεῖσθαι τὸν μισοῦντοῦ ἐξ ὧν ἱεροσολύμων ὁ δὲ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ τερειβίντου ἐκείνου καλεῖσθαι τὸν ποταμὸν. Tempore mercatus nemo ex illo puteo aquam haurit: nam gentili ritu alii lucernas accensas puteo imponebant: alii vinum superfundebant: quidam placentas, nonnulli numos vel unguenta vel suffitus inficie-

bant. Conspiciebantur ibidem in picta tabula angeli, qui ad Abrahamum inviserant, Eusebio L. V. Evang. Demonst. C. 9. teste, quique eum exscriptis, sed imperitissime imaginum cultui patrocinium inde arceffere, Jo. Damasceno Orat. III. de Imagin.

IBI BASILICA.] Extructa est ad therebinthum, Socrates L. I. H. E. C. 18. Mansit tamen paganis, licet aræ essent everse & basilica cultui Christiano excitata, pristina arboris ejus veneratio: donec à Constantio excindere-tur. Id, nisi fallor, Hieronymus docet in Drus membre: Qua usque ad aetatem infantie mee & Constantii regis imperium therebinthus monstrabatur pervetus, & annos magnitudine indicans. Et in Arbore: Et quercus Abraham, qua & Mamræ, usque ad Constantii regis imperium monstrabatur, & mausoleum ejus in presentiarum cernitur. Quumque a nostris jam ibidem Ecclesia adificata sit, a cunctis in circuitu gentibus therebinthi locus superstitiose colitur. Imo ne everfa quidem arbore, ut Hieronymus innuit, tolli statim superstitio quita est.

CEBRON MIL.] Sozomeni L. II. H. E. C. 4. stadia xv. his ferme paria sunt. Josephus L. IV. B. I. C. 9. §. 7. sex tantum stadia inter Therebinthum & Chebronem interponit.

MEMORIA.] Id est, sepulchrum. Sic in Inscript. Donianis Claf. X. 40. EXSVPERIVS. FORTVNIVS. SEIA. AELIA. TITIA. PARENTES PIENTISSIMI. EXSVPERIAE. FORTVNTIAE. FILIAE. CARISSIMAE. MEMORIAM. FECERVNT. Similiter Hieronymus Eusebianum illud ex Onomast. μνηματὶ ἐπιθυμίας vertit, memoria, id est, sepulchra concupiscentia.

IN QVA POSITI SVNT.] Sam. Petitio L. III.

CIVITAS NICOPOLI.

CIVITAS LIDDA.

MVTATIO ANTIPATRIDA.

MVTATIO BETTHAR.

CIVITAS CAESAREA.

M. XXII.

M. X.

M. X.

M. X.

M. XVI.

FIQ

L. III. Observat. C. 8. visa hæc sunt a recentiore manu orta : factam enim demum esse Abrahami memoriam postquam bello sacro Europæi Christiani a Sarracenorum tyrannide Palaestina vindicarunt & sibi ejus imperium asseruerunt : hoc ex Benjaminî Itiner. p. 48, qui a Christianis sex sepulchra, quibusab Abrahamo, Sara, Isaac, Rebecca, Jacobo & Lea nomina imposuerint, hic exstructa refert, colligit. Verum injuria id fieri in Dissert. huic Itinerario præfixa, ostensum est: memorant enim Paula atque Eustochium in Epist. ad Marcellam Abrahami, Isaac & Jacobi, rituum quoque illustrium seminarum vel tabernacula vel MEMORIAS. Præterea Hieronymus Loc. Sac. in Arboc diserte Mausoleum familiæ Abrahamææ Chebro-ne esse adfirmat. Qui cum multis annis Judæum illum exsuperent, apertum est, ejus testimonio nihil effici posse, neque causam esse, cur hæc ab aliis importata existimemus.

NICOPOLI.] Huic Emmaus quondam dictæ & instaurationem & novum nomen Jul. Africanum impetrasse, testatissima res est. Quod vero eandem esse jubent ac κάμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ὀνομαζέμεθα, Lucæ C. XXIV, 13., id imprudentissime decernunt. H. Relandus, ne longam disquisitionem ordiar, mihi otium fecit; vere enim tres simili nomine vicos in Palaestina fuisse ostendit: hunc, cui Nicopolis nomen & urbis parta dignitas est: alterum Lucæ memoratum: tertium Tiberiadi vicinum. Vid. L. II. Palæst. C. 6. & L. III. p. 759.

LIDDA.] Turpissime nimia hominum credulitate Orientis episcopi abutuntur, cum Synodic. ad Theophil. p. 115. Ed. Combef. senes ætate graves quasi ejus opinionis certi perscribunt: Οἱ ἰσχυροὶ κορυφαῖοι ἀπὸ παλαιῶν Πίττος καὶ Ἰωάννης ἐκ Λυδίας τῇ καλεσθῆναι Διοσπόλει, ἀπὸ μιλίων δεκαοκτώ τῇ Ἱερουσαλὴμ πρὸς Ἀστυνοίας ποιεῖσθαι, εὐκταίοντες οὖν ἐπὶ ἰσχυροῖς τῇ μητρὶς ὅς κενεῖσθαι

καὶ Ἱερουσαλὴμ ὀνομαζόμενες, καὶ ταύτῃ τῷ ὀνόματι αὐτὸς τῶν ἑξήκοντα ἐκείνους, καὶ αὐτοὶ μετὰ ἡμῶν εἶναι. Quis ipsi Deum viderunt Apostolorum principes Petrus & Joannes Lyddas, quam Diospolin vocant, distatque ab Hierosolymis XVIII. M. P., cum meras traherent, Oratoria domo sub invocatione nominis matris Domini ac Dei parentis adificata, cum ad templi dedicationem ut veniret rogassent, ad illos infest, ego quoque illic vobiscum ero. Adeone infantem Imp. Theophilum se habituros suspicati sunt, ut ne exspectarint quidem, die quibus indicibus, quo teste probatur? Sed hoc ipsi viderint. Nam quod XVIII. Lyddam Hierosolymis femovent, id, si vere ita scripserint, exculare non poterunt: nimis enim contrafactum id intervallum est. In alium errorem sese implicuit Scholiastes Aristid. Orat. Platon. tom. III. p. 340., ubi de Sarone, qui mari nomen fecerit: Ἐκ τούτων ἀναλὼν τὸ Σαρωνικὸν πάλαι· ἐστὶ δὲ καὶ Παλαιστίνη, ἣ ἀπὸ σκονταὶ πόλεις ἄλλαι τε παλαιαὶ τῇ Ἰσραὴλ καὶ Λυδίας, sic scribit. Numquam ille de Saronico sinu inaudivisse videtur, certe non recordatus, modo tamen attente legerit, Strabonis L. VIII. p. 369., mare illud describentis. De campo Palaestinae Sarone, a quo imprudens in eam opinionem impulsus est, verius id prædicasset. Hieronymus Comment. in Esai. C. XXXIII. Saron omnia circa Joppen Lyddamque appellatur regio, in qua latissimi campi fertillique redduntur. Tamen erranti assentient, seu potius auctore utitur, Mich. Apostolius Cent. XVII. 27., ut Ti. Hemsterhusius me docuit. Quod vero utrique & Apostolio & Scholiastæ δαίμων ναυτικῶς ἐστὶν appellatur, factum ex ea causa est, qua Saronen, Troezenis regem, qui in id mare præcepss abissiæ a Pausania Corinth. C. 30. fertur, Diis marinis transcribebant. Hinc utique Cyrillus aut Philoponus δαίμον, σάρον, δ., Deus marinus.

ANTIPATRIDA.] Olim Χωρομάρτυρος, Josepho

FI OMNIS SVMM A A CONSTANTINOPOLI VSQVE HIERVSALEM
MIL. VNDECIES CENTENA LXIII. MIL
MVTATIONES LXVIII. MANSIONES LVIII.
ITEM PER NICOLIM CAESAREAM MIL. LXXIII. S.
MVTATIONES V. MANSIONES III.
ITEM AB HERACLEA PER MACEDONIAM MVT. AEREA
MIL. XVI.

MANSIO REGISTO.
MVTATIO BEDIZO.
CIVITAS APRIS.

M. XII.
M. XII.
M. XII.
MV-

pho L. XIII. A. I. C. 15. §. 1. teste, dicta; recens nomen habuit ab Herode, qui patri Antipatro cognominem esse voluit. Chronic. Paschale p. 193. ὁ αὐτὸς Καλαστὶδιον ἐπικρίσας Ἀγριππῆν ἐκάλεισε· ἐπὶ αὐτῷ Περσεβῆν ἐς ὄνομα Ἀντιπάτρου ὁ πατὴρ. Ubi sine dubio Καλαστὶδιον, nam particula ὁ primam vocis syllabam abstulerat, legendum est. Hieronymi tempore non longe a ruina astitit; Deinde, inquit in Paulae Epitaphio, Antipatrida semirutum oppidulum, quod de patris nomine Herodes vocaverat.

BETTHAR.] A. Itiner. Betaro, separaturque xxii. m. p. a Lydda five Dioſpoli, & xviii. m. p. a Caesarea.

MIL. VNDECIES CENTENA.] Prius mil. intemptivum est, & abesse hinc debet. Consummata m. p. nec singulis mansionibus nec m. p. acervatim variis locis adpositis respondent: summæ diversis urbibus subscriptæ undecies centena & xlii. m. p. æquant: nec eae tamen, ut suis locis admonitum est, numeros singulorum mansionum rotundant.

MVTATIONES.] Hæ & iusto catalogo sunt maiores, & consummatas subinde mutationibus multo minores: ille xlvii., hæ xciv. offerunt.

MIL. LXXIII. s.] Quingentos passus, quorum hic mentio, nusquam toto hoc itinere adscriptos videmus. Præterea mansiones non lxxiii. m. p. sed lxxviii. porrigunt. Oportet igitur aut illic aut hic peccatum sit: prius propterea a vero abhorreere non videtur, quod Ant. Itin. intervallum, quo Lydda five Dioſpolis & Caesarea disparantur, iv. m. p. auctius faciat: quodque Josephus L. I. B. I. C. 3. §. 5. Stratonis turrim five Caesaream Hierosolymis 100 c. stadiis, & ex eo Zonaras & personatus Hegesippus, semoyeat. Stadia autem 100 c.,

præcipue si numero, ut ajunt, rotundiore ea acceperis, non multum exsuperant lxxiii. m. p. Mecum sentit, qui accurate hæc examinavit, H. Relandus L. II. Palæst. C. 9.

MVTATIONES v.] Antiquum obtinet harum notationum auctor: stipat enim in eundem numerum & civitates & mansiones, seorsimque civitates, ut mansiones, recenset. Fuisse in civitatibus jumentorum mutandorum occasionem, non dubium est: ea tamen propter mutationes esse recusabunt.

ITEM AB HERACLEA.] Supra p. 570. iter Heraclea Constantinopolin descripsit: itaque illis mansionibus & mutationibus præteritis itineris per Thraciam & Macedoniam atque Epirum Italiam versus initium ab ea urbe orditur. Quod autem ad Ant. Itiner. p. 323. Imp. Aureliani ætati nominis Heracleæ originem adscribebam, id egregie firmatur vetusta inscriptione, ejus Augusti honoribus dicata, quæ Heracleam præfert. Vidisse se in Wheleri eam MS. vir doctus Vol. III. Miscel. Observ. tom. II. p. 203. testificatur. Prima mutatio Aerea, ut multa hac in via, mihi lecta non est.

REGISTO.] Registro verius est, quod Plinius L. IV. C. 11. m. p. xxii. Apris removet. Vid. Ant. Itinerar. p. 332.

BEDIZO.] Antea p. 570. Bedizum vidimus inter Tzurulum & Heracleam, ab hac m. p. ix. remotum; quod nostrum ob intervalli & itineris differentiam esse nequit.

APRIS.] Anna Alexiad. L. VII. p. 204. ὁ Ἄπρον appellat. Theodosiopolin dictam etiam adfirmat Index urbium, quæ nomina mutarunt, editus a Jac. Goar post Codin. p. 405. Θεοδοσιόπολις ὁ νῦν Ἄπρος, ὡς ὁ Ἄπρος πινθερὸς Κάρις κηρύσσου. cui simile est Cedreni commentum, jam alibi expofum.

Gggg

ZESV-

MVTATIO ZESVTERA.

M. XII.

FINIS EVROPÆ ET RHODOPEÆ.

MANSIO SIROGELLIS.

M. X.

MVTATIO DRIPPA.

M. XIII.

MANSIO GIPSILA.

M. XII.

MVTATIO DEMAS.

M. XII.

CIVITAS TRAIANOPOLI.

M. XIII.

MVTATIO ADVNIMPARA.

M. VIII.

MVTATIO SALEI.

M. VII. S.

MVTATIO MELALICO.

M. VIII.

MANSIO BEROZICA.

M. XV.

MV-

ZESVTERA.] Nusquam eam legere me-
mini.

FINIS EVROPÆ.] Europa hæc pars est
Thraciæ, Propondi & Bosporo apposita.
Thraciam in sex provincias partiebantur, Thra-
ciam, Hæmimontem, Mæsiam inferiorem,
Scythiam, Rhodopen & Europam, ut fit a
Sext. Rufo Breviar. C. 9., ubi commodum
Cellarius, & ante eum Jos. Scaliger in Euseb.
Chron. MMLXXXIX., ex Gruteriano lapide p.
cccclxi. CONSVLAREM PROVINCIAM EV-
ROPÆ ET THRACIÆ arcessit. Ammianus L.
xxvii. C. 4. Europa omnium ultima, præter muni-
cipia, urbibus niset duabus, Apris & Perintho, quam
Heracleam posteritas dixit. Similiter Procopius L.
IV. Fabr. Justin. C. 9., de Heraclea, ἡ πό-
λις ἢ τὴ πρωτεύουσα τῆς Ἑυρώπης ἰδιόθεν τὴν δὲ μέγα-
λην Κωνσταντινούπολιν ἢ δυνστεῖα παρίχοντα. Quæ
olim locum in Europa principem tenuit, nunc uni
cedit Constantinopoli. Nihil ergo opus erit, ut ex-
plicetur, quamobrem in Concilio Constantin.
sub Menna Constantinus vocetur Episcopus
Ἡεροκλέης Ἑυρωπαϊὸν μητροπόλεως. Jam cum Rho-
dope Europæ connexa fuerit, recte utriusque
fines hic figuntur. Ammianus loco signato:
Rhodope huic, Europæ, adnexa Maximianopo-
lin habet & Maroneam & Aenum: ubi mirum
cuius accidere debet, Trajanopolim sperni,
neque ceteris annumerari, quam recte Hiero-
cles in ea provincia locat.

SIROGELLIS.] Siracellis præstabit ex Ant.
Itin. p. 332.; Ravennati L. IV. C. 6. & L. V.
C. 12. Syracula. Drippa, quæ sequitur, mihi
ignota est.

GIPSILA.] MS. Gripila. Verum est Cyphela,
quam urbem Hebrum alluisse alibi vidimus.
Anna L. VII. Alexiad. p. 204. circa Apros fuisse
indicar.

DEMAS.] Dyme, & Ptolemæo nota, intel-
ligitur. Dymis Ravennas & Ant. Itiner., quod
p. 333. XII. Trajanopoli sejungit.

ADVNIMPARA.] Natum videri coniecimus
ex vocibus Ad Timpara, sive Tempyra.
Ovidius L. I. Trist. IX. 19.

Inde levi vento Zerynthia littora nactis

Threiciam tetigit sessa carina Samon.

Saltus ab hac terra brevis est Tempyra petenti.

Angustiarum circa Tempyra Livius L. XXXVIII.
C. 41., cujus verba Ovidio defendendo N.
Heinsius recte produxit, meminit. Salei muta-
tionem adhuc quæro.

MELALIO.] Mytilon Ravennati IV. C. 6.,
Milolito Ant. Itiner. p. 322.

BEREZICA.] MS. Berezicha. Vid. Anton.
Itiner. loco dicto.

BREIEROPHARA.] Rectumne an pravum
sit hoc mutationis nomen, ab alio ut ostenda-
tur exspecto.

MAXIMIANOPOLI.] Hanc tetigimus ali-
bi. In Concil. Chalcedonenſi Μαξιμιανούπολις
Ποδότης, ut ab ejusdem cognominis aliis discer-
neretur, appellatur p. 96.

AD STABVLODIO.] Verum loci nomen
est Ad stabulum Diomedis, quod Anton. Itin.
hic agnoscit. Ferebant stabulatos hic fuisse Dio-
medis Thracum regis equos, quos carne hu-
mana

MVTATIO BREIEROPHARA.
CIVITAS MAXIMIANOPOLI.
MVTATIO ADSTAVLÖDIO.
MVTATIO RVMBODONA.
CIVITAS EPYRVN.
MVTATIO PVRDIS.

M. X.
M. X.
M. XII.
M. X.
M. X.
M. VIII.

FINIS RHODOPEAE ET MACEDONIAE.

MANSIO HERCONTROMA.
MVTATIO NEAPOLIM.
CIVITAS PHILIPPIS.

M. IX.
M. IX.
M. X.
VBI

mana paverit. Ovidius in lbi 383.

*Ut qui Thoreicii quondam praesepia regis
Fecerunt dapibus sanguinolenta suis.*

Et vers. 403.

*Ut qui terribiles pro gramen habentibus herbis
Impius humano viscere parvis equos.*

Quos versus miror suspectos fuisse viro clarissimo ex ea causa, quod in prioribus, quos adscriptimus, Diomedis jam esset facta mentio: illi enim non impii regis caedem, sed miserabile eorum exitium, quos equi adederant, exponunt; hi crudelissimi regis meritas poenas: ut adeo diversae sint poetarum in lbin impreca-
tiones.

RVMBODONA.] *Rumbona* si legeretur, quid vocabuli esset quæve ejus origo, facile patefacerem. Græci tortuosas serpentis spiras eo describunt. Apollonius Rhodius L. IV. 143.

Ὅς ἐστὶ καὶ πάλαι ἀπειροσῆς ἐλπίς
Ῥυμβόνας.

ubi eruditi Critici: Ῥυμβόνας δὲ ὅς ἐστιν αἰὶνός τις σπείρης, πῆς περιδινήσας καὶ Ἑσπερίδης ἐν Πελιδῶν. Ἐν τῇ αὐτοφύῳ πάντων ἡνῶν αἰδίες Ῥυμβόνας. Ῥῆϊ ἐν κινήσει. Dicit itaque locus posset a soli ingenio, aut alia quavis obscuriore causa. Verum ita longius a vestigiis scripturae abiretur. Equid autem pretii erit, si occasione usus Euripidis fragmento, in quod incidimus, succurram? Primo legi oportebit αἰδίες Ῥυμβόνας. Hecychius enim hinc sumpsit atque explicuit Ἀ-

ἰδίες Ῥυμβόνας, ἔργος; licet male nunc, quod dudum Salmasius animadvertit, Ῥυμβόνας edatur. Deinde dubitandum non est, quin multo integrior, qua de re vir Clarissimus Ti. Hemsterhusius, cum ejus versus in familiari sermone mentio incidisset, me admonuit, in scholiis ad Tragici Orest. V. 980. superet: quamquam & inibi prave αἰδίες Ῥυμβόνας cum in nupera Cantabrigiensis tum Barnesiana editione scribatur; nec quicquam Barnesius, qui illi inter Euripidis fragmenta suum sibi locum assignavit & Ῥυμβόνας. Nunc quod instat, agamus.

EPYRVN.] H. Valesius in Ammiani L. XXVII. C. 4. *Topirum* emendat, quod a vero ne latum quidem unguem recedere, ex Ant. Itin. p. 321. videbis.

PVRDIS.] *Pardos* vir multo doctissimus ad Ammian. legit, nulla tamen addita causa. Mihi *Purgis* sive *Pyrgis* non displiceret, si *turres* hic fuisse aliunde liqueret.

FINIS RHODOPEAE.] Recte terminos provinciarum fixit. *Topirus* in Rhodope fuit, Procopio L. IV. Fabr. Justin. C. 11. auctore. Macedoniae ad *Acontisma*, cujus angustis utraque provincia cohaerebat, principium erat. Ammianus L. XXVII. C. 4. Ex angulo tamen Orientis Macedonici Rhodope jungitur collimitis per artas precipitesque vias, quae cognominatur *Acontisma*.

HERCONTROMA.] Haud dubie *Acontisma* est, ut pulchre Valesius; situs distantiaque, in Itin. Ant. signata, id postulant.

NEAPOLIM.] Ant. Itin. m. p. XII. Philippi separant, quæ veriora videri diximus.

PHILIPPIS.] *Kepidus* titulo ob fontes vicinos olim illustres fuisse ex Appiano L. IV. B.

VBI PAVLVS ET SILEAS INCARCERE FVERVNT.

MVTATIO AD DVODECIM.

MVTATIO DOMEROS.

CIVITAS AMPHIPOLIM.

MVTATIO PENNANA.

MVTATIO PERIPIDIS.

M. XII.

M. VII.

M. XIII.

M. X.

M. X.

IBI POSITVS EST EVRIPIDES POETA.

MAN-

C. p. 1040. novimus. Peccat ergo Anna L. XIV. Alexiad. p. 450. cum Philippopoli id cognominis imponit; quod tamen unicum ejus in illa urbe peccatum non fuit: quæ enim de Philippo, Romanorum Imp., a quo Philippopolis fuerit condita, adfpergit, ea & imprudenter scripta & alibi sunt confutata. Jam quod Appianus ait, Strymonem, ad quem Amphipolis accubatur, stadiis ferme cccL. semotum Philippis esse, id intervallum ab hoc & A. Itin. damnatur, & x. m. p. contractius fuisse docetur.

[IBI PAVLVS.] Vide Lucam Act. A. C. XVI, 19. Mox Ad Duodecimum verius erit.

[DOMEROS.] Doberos in Ammian. L. XXVII. C. 4. H. Valesius citat, an ex conjectura, an aliunde incertum est. Nota quidem est Doberos Pæoniæ urbs ex Thucydide L. II. C. 98.; quam hic sedem suam habuisse, nunquam, puto, vir eruditissimus existimavit, quippe longius in Illyridem versus remotam, ut è Plinio & Ptolemæo haud ignotum est. Fueritne simili cognomine mutatio, nondum edoctus sum.

[AMPHIPOLIM.] Exiguas nobilissimæ urbis Antoninorum tempore reliquias Antipater hoc epigrammate, quod ad Stephan. L. Holsteinius vulgavit, descripsit:

Στρυμόνι καὶ μεγάλῃ πεπλησμένῃ Ἐμαρπόντῃ
Ἡραὶ Ἠδονῆς Φυλίδῃ Ἀμφίπολι,
Λοιπὰ τοῖς Αἰσωνῆς Βαρυτινίδῃ Ἰγρία καὶ
Μίμνῃ, καὶ πάλιν τῇ ἀμφικύκλιον ὕδρῃ.
Τὴν δὲ ποτ' Ἀργείων μεγίστην ἔειν, ὡς Ἀλκωνίδης
Τόλμης, ἐπ' ἀμφοτέρωσι δεικνόμεν' ἵκισσι.

sic enim ex vestigiis scripturæ, usus eminentium ingeniorum R. Benrleji & Boivinii opera legendam arbitretur: quamquam ille in cor-

rigendo nimius videri potest, cum in Horat. L. III. Od. XXV. v. 1. περιπλοῖσθαι, & 5. ἀλκωνίδης emendat: hic vero in Ἀργείων pro Ἀργείων substitutendis tom. III. Memor. Acad. Inscript. p. 390.; etsi enim Argilii apud Thucydidem L. IV. C. 103. Iese Brasidas junxerit ad urbem occupandam, ex vero tamen de illis, quod in epigrammate est, non prædicabitur: taceo, Ἀργείων longius a ductibus vocis corruptæ abesse. Sententia est: Ex Amphipoli, monumento Edona Phyllidis, ad Strymonem & Hellepontum condito, nulla vestigia præter Dianæ Brauronidis adem & aquam, de qua pugnatum fuerat, durare: conspici urbem, magnam olim Atheniensibus certamen, ab utraque ripa, ut lacertum purpure pannum. Quæ ultima elegant metaphora, quæ & ἰσχυρὸς ὁκλῆς apud Aristotelem L. III. Rhetor. p. 139. pro ruderibus ponitur, splendidas & veterem magnificentiam referentes urbis reliquias ostendunt. Quod eam autem μεγίστην ἔειν seu magnum Atheniensibus fuisse certamen adfirmat poeta, nusquam melius explanatur, quam MS. in Aeschinis Orat. ἀπὸ περὶ προσηγορίας scholii, quorum mihi indicium & copiam Ti. Hemsterhusius, de epigrammate non dissentiens, fecit: Ἡτόρκειον, inquit incertus eorum auctor, Ἀργείων ἰνίκων ἀπὸ τῆς Ἐνείας καλεσμένης Ὀδῆς, ὡς ἐστὶν τόπος τοῦ Θράκης, ἢ καὶ καλεσμένη Χερρόντος. Ἡτόρκειον δὲ διὰ τὴν Φυλίδῃ ἁρὰς, ἢ διὰ μὲν τὸν ἐργασίον καὶ αὐτοδράκον αὐτῶν ἐπαινεῖται δασυτέλεισθαι τὰς αὐτῆς αὐτῇ συνηκίας, καὶ ὁμοίας ἐπὶ τὸ τοῖον ἰδρῶσαι, ὡς ἐν ἡμῖν, κατὰ τὴν αὐτῆς Ἀθηναίων τοῦτο ἄντηται ἀπὸ τὸ τόπον τὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς ἐστὶν ἔντα, & reliqua, quæ H. Dodwellus, ex simili codice excerpta, ad Dissert. III. de Cyclis p. 742. vulgavit. Quantumvis autem Antipatri tempestate in ruinis fuerit Amphipolis, ex illis tamen surrexit, & Chrysopolis nomen impetravit: id & Cata-

logus

MANSIO APOLONIA.
MVTATIO HERACLEVSTIBVS.
MVTATIO DVODEA.
CIVITAS THESSALONICA.
MVTATIO AD DECIMVM.
MVTATIO GEPHIRA.

M. XI.
M. XI.
M. XIV.
M. XIII.
M. X.
M. X.
CIVI-

logus Urb. Vatican. & alter a Jac. Goar post Codin. p. 404. editus, Scholiaſtesque Prolemaei Coislinianus, prætereque Tzetzes in Lycophron. V. 416. condoceſciant: ut adeo fruſtra Abr. Ortelius Chriſtopolis titulum præoptet: præſertim cum Chriſtopolis non longe quidem a Philippiſ: ſed diverſiſſimo fuerit ſitu, quemadmodum Acta S. Germani C. 12. in tom. III. Maji innuunt.

PENNANA.] Quid tandem hoc ſit, nondum decrevi.

PERIPIDIS.] Niſi fallor, H. Valeſius in Ammian. L. XXVII. C. 4. Mutatio Arethufa hoc loco legendum eſſe conſtituit, motus, credo, Ammiani ſui auctoritate, qui, cui proxima, inquit, Arethufa convallis & ſtatio eſt, in qua viſitur Euripidis ſepulchrum tragicædiarum ſublimitate conſpicui; & Dionyſii epigrammate L. III. Florileg. C. 25.

Ὁ οὐ σε κωλύει γῆρ' ἢ ἄλ' Ἑυχαρίδης, ἧδε γυναικὸς
Ὀϊστῶν, ἧ σκοπὸς Κόπελ' ὁ ἀπὸ τέμν' ἄλλοτε μὲν,
'Αλ' αἰδὼς καὶ γῆρας ὑπὸ βάλε' τῇ δ' Ἀρεθούσῃ
Καῖσιν, ἑταίρην ἔμην' Ἀρχάδην

Cui quominus aſſentiar, impedit nimia vocis corruptæ diſcrepancia, & quod alii aut ad Bormiſcum, ut Stephanus, aut circa Arethuſam, ὁ Ἀρεθούσων, quemadmodum Plutarchus in Lycurgo, poetam contumeliatum referant. Atque hoc mihi verofiſſimilius videtur, quoniam ea ratione diſſidentes de Euripidis ſepulchro opinionones facile in concordiam rediguntur. Vicinæ Arethuſa & Bormiſcus ſeu Bormiſcus fuerunt; ſi in utriuſque ſinibus monumentum Tragico fuerit excitatum, ſine veritatis diſpendio & circa Arethuſam & prope Bormiſcum collocari poterit. Vide itaque, an Euripidis hic præſtet; ut ab ejus ſepulchro mutationi nomen venerit.

IBI POSITVS.] Quanti mortuum Macedo-

nes fecerint, A. Gellius L. XV. N. A. C. 20. docebit: Sepulchrum autem ejus & memoriam Macedones eo dignati ſunt honore, ut in gloriæ quoque loco predicarent; & ποτε δὲν μὴ μὲν Ἑυχαρίδης ὁλοτὸ πνε, quod egregius poeta morte obita ſepulchus in eorum terra foret. Græca, ut vides, MS. Franequeranus offentat: poſſuntque haud magno molimine cum Joſ. Barneſio Vitæ Euripid. C. 22. ſenarii legibus coerceri ſcribique,

Ὁ οὐ σὸν γὰρ μὴν' Ἑυχαρίδης ὁλοτὸ πνε.

Jambum vero Macedonibus placuiſſe & a Gellio Noctibus ſuis inſertum ea forma fuiſſe, merito dubites: MSS. ἧ ποτε ſingulari quadam conſpiratione defendentes, emendatori nihil ſavet: & cui τὸ Ἑυχαρίδης probaverit?

HERACLEVSTIBVS.] Eſtne Ἑρακλῆς ἡ βῶ, ut ab Herculis via nomen venerit? an Heraclea, quam non longe ab Arethuſa Plinius L. IV. N. H. C. 10. collocat? De Apollonia dictum alias eſt.

DVODEA.] Nihil, quod veri ſpecie ſe commendet, hinc extrico: nam XII. lapidem ſi intelligas, numeri intercedunt; ſi Diocleſianoſin, locorum ſitus. Igitur aliunde auxilium exſpectemus.

GEPIRA.] Τῇ δ' Ἀξίε γὰρ ὄρεον, ſive pontem in fluvio Axio factum, quem Plutarchus in Demetrio p. 909. Ed. Frank. memorat, deſignat. Theophylaſtus Epiph. LV. Bardarium, qui veteribus Græcis Axius fuerit, ſua ætate ponte junctum fuiſſe negat: ἵππερον δὲ τὸ δ' ἱερὸν πόντιον, δὲ ἡ πελαγία γὰρ καὶ Ἑλληνὶς Ἀξίον, ἡ νῆα δὲ καὶ βαρύνοντο ἐνομελίζον Βαρδάρειον ἑταίρην δὲ καὶ πικρὰν γὰρ ἔσαν ἱππὸν, τῇ δ' ὅτι σὺ δὲ γὰρ καὶ καὶ ἵππων ὀγκωδὲς, καὶ κατὰ πικρὴν, καὶ ἐπιπλοῖς δὲ γὰρ καὶ ὀδὸς, καὶ γὰρ ΓΕΦΥΡΑΝ ἔμην, κ. λ. Adi quoque Nicephorum Bryennium L. IV. p. 98., quem ab interprete non fuiſſe intellectum ex Niceph. Gregora L. VIII. p. 266. Ed. Duſ. videbis.

G g g g 3

PEL.

CIVITAS PELLI, VNDE FVIT ALEXANDER MAGNVS MACEDO.	M. X.
MVTATIO SCVRIO.	M. XV.
CIVITAS EDISSA.	M. XV.
MVTATIO AD DVODECIMVM.	M. XII.
MANSIO CELLIS.	M. XVI.
MVTATIO GRANDE.	M. XIV.
MVTATIO MELITONVS.	M. XIV.
CIVITAS HERACLEA.	M. XIII.
	MV.

PELLI.] MS. *Polli*. Pellam esse nemo dubitaverit, sitam ad flumen *Lydiam*. Illene-fluvius a Borboro diversus, an idem fuit, ita ex indole sua & limo, quem trahebat, dictus? Theocritus Chius ambiguo & virulento in Aristotelem epigrammate ejus meminit; alluisse Pellam Plutarchus de Exsil. p. 603. observat: *Ἀεσιππὸν δὲ καὶ λελαιδόμην Θεόκριτος ἐν Χίῳ, ὅτι τῷ ὄρει Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου ἀγρίων ἀναπύσας*.

ἐπὶ τῷ ναύῳ

Ἄνε' Ἀλεξανδρείας Βαρβόρον ἐν ποταμῷ.

Ἐστὶ δὲ ποταμὸς ἐπὶ Πέλλῃ, ἐν Μακεδόνες Βαρβόρον καλεῖται. Fieri certe potuit, ut ex ea, quam innui, causâ Macedones hoc illi nomen facerent: quod ut ut fuit, non dubito, quin *Pella* in his Jornandis Rer. Get. G. 56. delitescat: Initioque sedere, Romanus ductor loca eis jam sponte, quæ incolerent, tradidit, id est, *Ceropelias*, *Europam*, *Medianam*, *Petinam*, *Bereum* & alia quæ *Sium* vocatur. Id ut credam & locorum situs, quem scriptor circa Thessalonicam signat, & *Ravennas*, a quo ea exscripta sunt, faciunt: is enim L. IV. C. 9. Non longe, inquit, ad superscriptam Thessalonicam sunt civitates, id est, *Ceras*, *Europa*, *Mediana*, *Petina*, *Bereum*, *Quasium*. *Quasium* unde exstruxerit, ex Jornande vides: *Pellam* præterit, quod ejus ante meminisset. Dederit itaque *Jornandes Ceras*, *Pellam*, *Beream* & *Diam*: quæ omnes in hac vicinia fuerunt.

SCVRIO.] Habet Ptolemaeus in Emathia *Κύριον* Cyrium urbem, non longe hinc recedentem: quæ tamen cum *Cyrrus Κύριος* esse debeat, & numeri Geographi non bene conveniant, tuto hic non collocabitur. Doctiores ergo nostro opem ferant, ego obiter *Cyrrum*

Diodoro reddam. Narrat L. XVIII. p. 589. Alexandrum præter alia edixisse, ut vi. templa magnificentissime extruerentur, in Delo unum, Delphis alterum, Dodonæ tertium: καὶ δὲ τῷ Μακεδονίῳ, ἐν Δίῳ μὲν, & Δίῳ, ἐν Ἀμφιπόλει δὲ, & Ταυροπόλει, ἐν Κύρῳ δὲ, & Ἀγνῷ. vertuntur: *Quædam in Macedonia: ut Jovis in Dio, Dianæ, (quam Tauroponum vocant,) Amphipoli. Aliud in Cyrno, quæ Corsica Latinis, Minervæ: sic interpres; qui si attendisset, Cyrrum sive Corsicam in Macedonia recenseri, sine dubio id perperam fieri vidisset: quidem Corsica ad Alexandrum, cujus imperio subditam fuisse, nemo dixit? Ut paucis absolvam, Κύριον Diodorus scripsit; quæ urbs, ut plures aliæ, deinceps nomen suum cum notissima Syriæ civitate communicavit. Atque hinc tandem cognoscimus, unde Ἀγνῶς Κορσικῶν, sive Minervæ Cyrrificæ, cujus apud Strabonem & Stephanum memoria est, ad Syriæ cognominem urbem cultus devenit.*

CELLIS.] Habent Ant. & Tabula has cellas, in m. p. non satis concordēs, ut diximus alibi. Cangius ad *Annae* L. V. *Alexiad.* p. 300. a Monachorum cellis mansioni hoc nomen hæsisse suspicatur: mihi prorsus inter incertissima hæc opinatio referenda videtur: qui enim probabitur, Monachos jam hoc ævo Macedoniae loca sibi secrevissè desertiora iisque immoratos fuisse? Credo *Κάλαν* Hieroclis esse, quæ MS. *Κέλα*, & *Edessæ* subjungitur.

GRANDE.] Hanc ignorare me profiteor.

MELITONVS.] Nominis mutationis conjectura fortasse lucem adferet, quamquam non admodum certa. Locum alendis apibus destinatum *μελιτόνιον* vocant: Varro L. III. R. R. C. 16. *Dic igitur, inquit, ubi & cujusmodi facere oporteat alvearium, ut magnos capiam fructus.*

MVTATIO PARAMBOLE.
MVTATIO BRVCIDA.

M. XII.
M. XIX.

FINIS MACEDONIAE ET EPYRI.

CIVITAS CLEDO.
MVTATIO PATRAS.
MANSIO CLAUDANON.
MVTATIO IN TABERNAS.
MANSIO GRANDA VIA.

M. XIII.
M. XII.
M. IIII.
M. IX.
M. IX.
MVA-

Etus. Ille paxatōus ita facere oportet, quos alii paxatōus appellant, eandem rem quidam mellaria. Hinc Melistonus cognomen nancisci potuit.

HERACLEA.] Est *Heraclea Pelagoniae*, qua de ad Ant. Itiner. p. 319. Hic mihi considera Caesaris è L. III. B. C. C. 79. verba: *Pompejus per Candaviam iter in Macedoniam expeditum habebat. Accessit etiam improvise aliud incommodum, quod Domitius, qui dies complures castris Scipionis castra collata habuisset, rei frumentariae causa ab eo discesserat, & Heracleam Senticam, quae est subiecta Candaviae, iter fecerat; ut ipsa fortuna illam obicere Pompejo videretur. Perpende illa, inquam, atque explora, tuerine Heraclea Sentica siue Sintica eo se loco possit? Candavia mons erat Illyrici, Lychnidum versus protentus: ab eo ad urbem Thesalonicae Polybius apud Strabonem L. VII. p. 323. M. P. CCLXVII. numerat, cumque circa Strymonem Heraclea Sentica fuerit, oportet ad M. P. CCC. a Candavia afuerit: quo ergo modo Candaviae subiecta dicitur: ad hoc accedit, inter Candaviam & Sinticam Heracleam fluvios magnos Aliamonem, Erigonem atque Axium versus Thernaicum sinum per Macedoniam defluxisse, & praeter alios ejus provinciae montes Bermium a Berocia in Illyridem & Epirum, ut ex celebri Dexitippi fragmento apud Syncellum p. 268. constat, pertinuisse: cui verius utique Heraclea Sentica subiecta ferretur. Praeterea si Sinticam Caesar intellexit, qui tandem ipsam fortunam Domitium Pompejo obicere voluisse, addere potuit? cum longissimo & impeditissimo itinere uterque disjuncti essent. Ne plura his adstruam, castra Domitii castris Scipionis ad Aliamonem collata, ejusdemque ad Aeginium, quod est obiectum opposi-*

tumque Thessaliae, postquam quatuor horarum spatio hostium adventum praeveritisset, cum Caesare conjunctio Heracleam Sinticam huic loco alienam ostendere videntur. Igitur, si melius esset arbitrii, Senticae huic apud Caesarem Heracleae auferrem ex glossemate natum titulum, nostramque interpreter: quae nullis eorum incommodorum, quae recensui, premitur, & revera Candaviae subiecta fuit.

PARAMBOLE.] Pro Parambole: Castra Itin. Ant. p. 330.

BRVCIDA.] An Brugiada? Urbem Macedoniae Brygiadem Stephanus memorat, a Brygis, gente ejus regionis in Illyricum vergentis, ut credibile sit, appellatam.

MACEDONIAE ET EPYRI.] Strabo L. VII. p. 323. Pylonem non longe a Lychnido Illyricum a Macedonia distinguere scribit: Ut, si eum sequamur, non male termini earum provinciarum hic constituantur. Eadem res aliunde comprobatur: Heraclea est in Macedonia II., Hierocle teste, in Epiro vero nova Lychnidus, qua de mox, eodem & Malcho in Excerpt. Hoefsch. p. 64. auctoribus.

CLEDO.] Lychnido fuit, ut H. Valesius in Malchi Excerpta p. 211. Ed. Regiae docuit: de ea ad Itin. Ant.

PATRAS.] Nemo alius, quod sciam, Patras in hoc tractu novit. Quod sequitur, Claudanone, a Claudis videtur formatum.

IN TABERNAS.] A. Itin., quantumvis in numeris discordant, tres Taberna p. 318.

GRANDA VIA.] Candavia verum est. Lucanus L. VI. 330.

*Terraque secutus
Dravia, qua vastos aperis Candavia salus
Contigit Emathiam, bello quam fata varia-*
bant.

ubi

MVTATIO TRAIECTO.
 MANSIO HISCAMPIS.
 MVTATIO AD QVINTVM.
 MANSIO COLADIANA.
 MANSIO MARVSIO.
 MANSIO ABSOS.
 MVTATIO STEFANAPHANA.
 CIVITAS APOLLONIA.
 MVTATIO STEFANA.
 MANSIO AVLONA TRAIECTVM.

M. IX.
 M. IX.
 M. VI.
 M. XV.
 M. XIII.
 M. XIV.
 M. XII.
 M. XVIII.
 M. XII.
 M. XII.
 FIT

ubi & *Grandavia* MS. Marpurgenſis præfert. Mons erat Illyrici per quem via Ignatia profecturus in Macedoniam ducebat, ut ex Strabone L. VII. p. 323. novimus. Senior ætas *Bagoram*, quem montem inter *Bulgarica* & *Dyrrhachina* montana circa *Achridem* medium procurriſſe *Theophylactus* Epist. LXXXV. prodidit, nuncupaſſe videtur. Itaque manſio ad eum montem intelligitur, non præterita in Tabula, licet brevior ibi intercapedine a *Lychnido* collocetur.

TREJECTO.] Fuit hic *trajectus* flumini *Genusi*: Tabula *Peutingerana*, quæ *Genesin* in hac vicinia ostendit, id docet. Forte ejus in *Candavia* fuere fontes; è quibus egressus circa *Apolloniam* in mare *Jonium* devolvitur. *Caesar* L. III. B. C. C. 75. *Sed quum ventum esset ad flumen Genusum, quod ripis erat impeditis, consecutus equitatus novissimos destinebat.* Adde C. 76.

HISCAMPIS.] *Scampis* Itin. Anton., quibus ibidem immorati sumus.

AD QVINTVM.] Aut v. i. m. p. una detrahenda sunt, aut *Ad quintum decimum* milius erit.

COLADIANA.] *Clodiana* ex Itiner. A. & scripta Tabula probanda sunt. Fieri potuit, ut ab *Ap. Claudio*, de quo *Livius* L. XLIV. C. 30., aut alio quovis ejusdem gentis manſio id nominis auferret.

MARVSIO.] Hæc me doctiorum præstolatur opem.

ABSOS.] A fluvio manſioni cognomen, quod illi assita esset, hæret. *Lucanus* L. V. 461.

*Prima duces vidit junculis consistere castris
 Tellus; quam volucer Genusius, quam mollior
 Apus*

*Circueunt ripis. Apso gestare carinas
 Causa palus, leni quam fallens egerit unda.
 At Genusum nunc sole nives, nunc imbre solute
 Precipitant: neuter longo se gurgite lassat.*

Qui versus hunc & *Genusum*, de quo ante, satis illuminant. Tabulæ *Hapsus* est; è quo nomine in *Vibio Sequestro* De *Flumin.* nata videntur, *Hæsus* finibus *Apolloniæ* decurrens in *sinum Ionium*, pro *Hapsus* a *sinibus*: vel si MSS. sequi velis, qui *Hæsus* a *undæ*, aut, quod in *Cl. D'Orvillii* codice legere memini, *Hæsus* inde finibus præferunt, *Hapsus* inde a *sinibus*. Hunc sane fluvium aut *Hæcum* sive *Acum*ve, quem *H. Relandus* in Epist. ad *Fr. Hesselium* præoptat, in animo atque oculis *Vibius* habuisse videtur.

STEFANAFANA.] An *Stephani phana*? *S. Stephani* Castellum in *Epiro* a *Justiniano* renovatum *Procopius* L. IV. Fabr. C. 4. prodit. STEFANA.] *Stephanacium* idem *Procopius* in *Epiro* castellum memorat; quod tamen cum a *Justiniano* conditum significat, cum hac mutatione fortasse commune præter nominis quandam conformationem nihil habet. *Ergone* *Græcorum* est *στέφανος*, quatenus collis verticem, *ἑστὸν ὄρος* adsignificat? ut *Iliad.* N. 138.

Ὅς τε καὶ στέφανος πολέως χρηματίζοιτο ἄρῃ.

Fieri potuit, ut ad montem accubans mutatio hoc titulo ornaretur, quamquam solam hanc cognominis esse causam, dejerare nolim.

MIL. DCLXXXVII.] Summa hæc XIII. ferme millibus exsuperat numeros manſionibus & mutationibus adscriptos.

MV.

*FIT OMNIS SUMMA AB HERACLEA PER MACEDONIAM
AVLONA VSQVE MILIA DCLXXXVIII. MUTATIONES
LVIII. MANSIONES XXV. TRANS MARE STADIA MILLE.
QVOD FACIT MILLIA CENTVM.*

ET VENIS ODRONTO MANSIO. MILLE PASSVS.

MVTATIO AD DVODECIMVM.

MANSIO CLIPEAS.

MVTATIO VALENTIA.

CIVITAS BRINDISI.

MANSIO SPITENAEES.

MVTATIO AD DECIMVM.

CIVITAS LEONATIAE.

MVTATIO TVRRES AVRILIANAS.

MVTATIO TVRRES IULIANA.

CIVITAS BEROES.

MVTATIO BOTONTONES.

M. XIII.

M. XII.

M. XIII.

M. XI.

M. XIII.

M. XI.

M. X.

M. XV.

M. IX.

M. XI.

M. XI.

CI-

MVTATIONES LVIII.] Omnes & mutationes & mansiones cum civitatibus in eundem catalogum confipatae sunt: tantum XXXIII. numerantur.

QVOD FACIT MILLIA.] CXXV. dicere debuisset, si singulis M. P. stadia VIII. contibuerit, sin VII. stad., paullo plura.

ODRONTO.] Est hoc ex serioris ætatis usu, Erchempertus Histor. Longob. C. 39. Hoc audientes qui Bari residebant, Gregorium Bajulum Imperialem Græcorum, qui tunc in Odronto degebat, cum multis exercitiis adsciverunt. Adde Anonymum Barensem An. CIOXLVII.

CLIPEAS.] *Lipeas* sive *Lupias*, de quibus Ant. Itin. p. 118., scribi oportuit. ORDO POP. Q. LVPIEN. est in Donianis Inscript. Claf. V. 101. 102.; quas iure meritiſſimo Ant. Fran. Dorius tanquam subditiciis confixit.

VALENTIA.] MS. *Valentio*, quod verius est: nam & Tabula *Balentium* xv. M. P. a *Lupia*, Ravennatis *Baleium*: unde proxime abest Plinii L. III. C. 11. *Baleium*, & Melae L. II. C. 4. *Valerium*: quamquam de huius scriptura dubia res est: manu enim exaratus codex, quem Cl. D'Orvillius humanissime mecum communicavit, *Valentium* clarissime præterit: *Post Barium & Gnatia & Ennio* sive *nobiles Rudia: & jam in Calabria Brundisium, Valentium, Lupe, Hydrus mons.* sic MS.

SPITENAEES.] MS. *Spileneas* es; unde *Speluncas* ob Tabulam & Itin. A. recte feceris. Has forte Dorylensium legati apud Ciceronem pro Flacco C. 17. signarunt: *Venio nunc*, inquit Orator, ad Dorylensium testimonium: qui producti tabulas se publicas AD SPELVNGAS perdidisse dixerunt.

LEONATIAE.] *Egnatiae* scripserat, de qua alias.

TVRRES.] Habet has Ant. Itiner., sed *turres* sine adscripto titulo appellans.

TVRRES IULIANA.] *Julianas*, aut *turris Juliana*: posterius Tabulae firmabit *turris Caesaris*, & Ravennatis L. IV. C. 31.

BEROES.] Natum est ex *Bario*.

BOTONTONES.] MS. *Butontones*. Justum est *Butontus*, ut alias diximus, confirmaturque numo, de quo ita L. Holsteinius in Ital. Ant. Cluver. p. 282. BYTONTINON nummum vidi antiquissimum apud Francisc. Gotsifredum cum spica tritici, ab adversa caput muliebri. Habet eundem tom. II. Theſ. Britan. p. 103. Franc. Haymii, at BYTONTINON inſcriptum nomine, addita conjectura, quam ad Ant. Itin. p. 325. retigimus. Si recte legerit Holsteinius, non dubitem huc referre: nam *Butroti*, etsi vera fuerit Haymii scriptura, procusum difficulter credidero; quod nominis ejus forma officiat. Utcunque vero id ceciderit, prorsus mihi persuadeo, Scylaci *Butontinos* esse restituen-

H h h

tuen-

CIVITAS RVBOS.
MVTATIO AD QVINTVMDECIMVM.
CIVITAS CANVSIO.
MVTATIO VNDECIMVM.
CIVITAS SERDONIS.
CIVITAS AECAS.
MVTATIO AQVILONIS.

M. XI.
M. XV.
M. XV.
M. XI.
M. XV.
M. XVIII.
M. X.

FINIS APVLIAE ET CAMPANIAE.

MANSIO AD EQVVM MAGNVM.
MVTATIO VICVS FORNO NOVO.
CIVITAS BENEVENTO.
CIVITAS ET MANSIO CLAVDIIS.
MVTATIO NOVAS.
CIVITAS CAPVA.

M. VIII.
M. XII.
M. X.
M. XII.
M. IX.
M. XII.
FIT

tuendos: ponuntur ab eo in Daunitarum gente præter alios *Besovinos*, quos Ph. Cluverius *Phrygiæ Frentanos* esse iussit, If. Vossio non verante contra Jac. Gronovius suæ Edit. p. 11. *Besovinos* præfert, quæ conjectura a ductibus receptæ vocis aberratur longius: propius haud dubie absunt *Bornivos*, sive *Bornivos*, qui in eadem gente floruerunt. *Rubos* ad Itin. Ant. haud præterivimus.

AD QVINTVM DECIMVM.] MS. *Aquin- to decimo*: perperam.

CANVSIO.] Fallitur longoque terrarum tractu aberrat B. G. Struvius, cum *Res. German. Period. V.* in Ottone M. §. 20. *Canossam*, in quam Adelheida se recepit, atque ubi Henricus IV. ad Gregorium Papam inivit *Period. VI.* in Henr. §. 31. cum *Canisso* confundit, *castellamque Apuliae munitissimam* appellat;

ἐπὶ τοῖς ῥήμασι πολλὰ μεταβέβηκε
ὅπως τε οὐκ ἔστιν, ἡλικιὰ δὲ τὴν ἡλικίαν,

ut poeta ait. *Canossa* circa Regium Lepidi fuit, saxo prærupto imposita, nunc quoque nota Donizo in Vita Machthildis egregie eam de pinxit, mirorque virum doctum, qui Donizonem utrique evoluit, in ejus situ potuisse labi: ne dicam, Adelheidæ & Henrici IV. res gestas ab Apulia, si attendatur, cuivis remotissimas apparituras. Vid. Donizonem L. I. Vita Machthild. C. 1., quæque ibi Muratorius, & in-

primis C. 16. argutam *Canossæ* ac *Mantua* contentionem.

SERDONIS.] *Erdonis* aut *Herdonis*: quæ enim *Herdonia* altis, eam Itineraria numero multitudinis efferunt. Hic sibilante litera augeatur, ut *Halmydessus* & *Salmeydessus* aliaque: Straboni L. VI. p. 282. *Kerdonia*.

AECAS.] Aëtis S. Marci Episcopi Lucerini C. 1., tom. II. Junii p. 802., *civitas Aetana*, quæ est in *Apuliae finibus*. Plura alias.

AQVILONIS.] Diceret ab Aquilone vento mutationi nomen hæere, nisi *Apuliae* proprii nominis ventus *Atabulus* infestior fuisset, unde satis asperè Marius Mercator Subnotat. in Julian. C. 4. de Juliano Eclanensi, *Apuliae indigena*, *Te postremo Atabulus provincia sua pestifer halitus inflavit*, quo tot morbis turgidus & male sanus, imo insanus, effectus hac eructaret. Igiturne *Aquilonia* *Apuliae* urbs, quam in hac vicinia fuisse nemo addubitavit, intelligenda erit? De ea Ph. Cluverius L. IV. Ital. A. C. 8. p. 1204.

FINIS APVLIAE.] Recte hos terminos fini sua consensione Itin. A. p. cxi. adfirmat. Idem Aëtis S. Marci Epif. Lucerini, *Aecas* in finibus *Apuliae* collocantia, ostendunt, & *Horatius*, qui Beneventò in Equum Tuticum versus progressus *Apuliae* montes tum demum videre sibi visus est L. I. Sat. V. 77.

Incipit ex illo montes *Apulia* notas
Ostentare mihi, quos torret *Atabulus*.—

AD

FIT SUMMA AB AFLONA VSQVE CAPVAM.
MIL. CCLXXXIX.

MVTATIONES XXV. MANSIONES XIII.

MVTATIO AD OCTAVVM.

MVTATIO PONTE CAMPANO.

CIVITAS SONVESSA.

CIVITAS MENTVRNAS.

CIVITAS FORMIS.

CIVITAS FVNDIS.

CIVITAS TERRACINA.

MVTATIO AD MEDIAS.

MVTATIO APPI FORO.

M. VIII.

M. IX.

M. IX.

M. IX.

M. IX.

M. XII.

M. XIII.

M. X.

M. IX.

MV.

AD EQVVM.] MS. *Ad Aequum*, quo de alibi. *Tuticus* est *Equus* Itin. Ant., quod cum p. 112. *SENTIANVM* illi adjungat, eaque manifestum postmodum mihi se objecerit in Actis S. Potiti C. IV. ad XIII. Januar., hic prætereunda non est: *Tum duxerunt eum in Apoliam, in loco, qui dicitur Milianus, inter SENTIANVM & Mulianum: decollatus autem S. Potitus super flumen, quod dicitur Banus: ubi Mulianum videtur Itinerarii Baleianum esse. Qui vero locus Milianus sit, quodve flumen Banus horum Actorum, satis utique male habitum, an prope Bantiam viderint ejus regionis indigenæ. Ego verba & A. Itin. causa negligere nolui, & ut Bollandi focii scrupulum eximerem, qui in Apulia nullum nominatum locorum apud auctores expressum repererunt.*

VICVS FORO NOVO.] Nondum *Forum* hoc novum nisi in Tabula, quæ eandem illi distantiam ab Equo Tutico & Benevento adscribit, invenire potui.

CLAVDIIS.] Rectum *Caudiis* erit: ferior enim ætas *Caudium* eo numero usurpavit, uti exemplis suo loco confirmatum fuit. Pro *Caudio* sæpe *Claudium* librariorum dedisse, & Livio, Ptolemaeo, Plutarcho atque aliis apertissimum est. Quem vero huc referunt Horatii versum L. I. Satyr. V. 51.

*Hinc nos Coccei recipit plenissima villa,
Quæ super est Claudii cauponas.*

de eo mihi dubium pertinacius haeret. Primo enim MSS., quos Lambinus Cruquiusque versant, magna concordia *Claudi cauponas* defen-

dunt; neque dissidet Franequeranus codex: præterea Scholiastes, qui illi codici & inter versus & margini commenta sua adscripsit, locum esse ait, qui *ad tabernas Claudii* vocetur, esse tamen qui *oppidum* ferant: quibus non dissimilia criticus Cruquianus prodidit. Ad hoc, si *Caudium* poeta voluit, cur *Caudii cauponas*, cum urbis apertius signanda facultas esset, maluit? si dixeris, non ipsam urbem, sed vicinas illi *cauponas* innuisse, viceris sane, ubi rectius tabernis sive *cauponis* illis a *Caudio* cognomen potuisse hære, quam a *Caudio* patereris. Equidem *Claudios* de *cauponarum* possessione dejicere nondum sustineo.

NOVAS.] Tabula *Ad novas*, ut puto, tabernas, eodem a *Caudio* intervallo.

MVTATIONES xxv.] Solito sibi more in eundem numerum congestis mutationes, civitates & mansiones.

PONTE CAMPANO.] Fuit in Savone fluvio, ut Tabula docet. Horatius L. I. Sat. V. 45.

*Proxima Campano ponti quæ villula, testum
Præbuit.*

ubi Scholiastes Franequeranus & Cruquianus villam eam intra XVI. lapidem a Capua esse adnotat, hosque numeros firmat.

SONVESSA.] *Sinveffa* & *Minturnas* oportuerat.

TERRACINA.] MS. *Tarragina*, unde *Tarracina*, quod melius, oritur.

AD MEDIAS.] Alii neglexerunt. De *Appii foro* notum est Horatianum istud:

H h h h 2

— Inde

MVTATIO SPONSAS.
CIVITAS ARICIA ET ALBONA.
MVTATIO AD NONO.
IN VRBE ROMA.

M. VII.
M. XIII.
M. VII.
M. IX.

*FIT A CAPVA VSQVE AD VRBEM ROMAM M. CXXXVI.
MVTATIONES XIII. MANSIONES IX.
FIT AB HERACLEA PER AVLONAM IN VRBEM ROMAM
VSQVE MIL. VNDECIES CENTEN A XIII.
MVTATIONES XVII. MANSIONES XLVI.*

AB VRBE MEDIOLANVM.

MVTATIO RVBRAS.

M. IX.
MV-

— — — — — *Inde Forum Appi
Differtum navis, cauponibus atque malignis.*

SPONSAS.] Adfentior L. Holsteinio Pontes emendandi in Cluver. Ital. A. p. 220. Fuere enim magnificentissimi operis pontes ad initium Decemnovii.

ARICIA ET ALBONA.] Albano citat Ph. Cluverius L. III. Ital. Ant. p. 917., idque restum est: vicina oppida erant, quæ jungendorum causa. Quod autem M. P., quæ hinc ad urbem Romam statuuntur, sollicitat, ea opera iustius, ut Holsteinius admonuit, superfediffet. xvi. m. p. & Scholiastes Lucani & poetæ ipse ab Urbe femovent L. VI. 74.

*Parua Myceneae quantum sacrata Dianae
Distat ab excessa nemoralis Aricia Roma.
Quoque modo terra praelapsus mania Tiberis
In mare descendit, si nusquam torqueat amnem.*

Nam cum Ostia xvi. m. p. Roma afuerit, de Aricia utique paria Lucanus adfirmat. Ampliorem intercapedinem Cruquianus Scholiastes & xx. quidem m. p. ad L. I. Sat. V. 1. agnoscit: nec minorem dant Procopii stadia cxi., quibus L. II. B. G. C. 4. Albanum ab Urbe separat: Ph. enim Cluverius, qui xvi. m. p. æquari arbitrabatur, non attendit ad scriptoris ejus consuetudinem, quæ vii. stadia una millia rotundant.

AD NONO.] Nonum reliquit. Fuit hæc mansio non multo a Bovillis. Vid. L. Holsteinium in Ital. Cluver. Ant. p. 184.

MIL. CXXXVI.] Summa denis millibus iusta auctior est.

MVTATIONES.] Antiquum obtinet, ut vides.

MVTATIONES xvi. Et has iusto catalogo longe inferiores esse patet.

AD RVBRAS.] Habet etiam Tabula: Rubras & Martialis appellat L. IV. Epig. 64.

Fidenas veteres, brevesque Rubras.

Alia Saxa rubra. Aurelius Victor de Maxentio: Sed Maxentius atrocior indies tandem urbe in Saxa rubra millia ferme IX. egerime progressus.

AD VICENSIMVM.] Tabula consentit: fuit mutatio circa Castellum novum, Holsteinio menfore.

AQVA VIVA.] Fuit olim Episcopo insignis, nunc in ruinis sub monte Soracte inter civitates Arinianam & Castellanam, sed veteris nominis reliquias in fonte Aquæ vivæ & templo Virginis matris Aquæ vivæ servantibus, ut L. Holsteinius in Cluver. Ital. p. 32. egregie docuit.

VERICVLO.] MS. Viriculo, pro Utriculo, quo olim nomine Oriculos appellabant.

INTERAMNA.] vi. m. Tabulæ spatium absolvunt.

TRIBVS TABERNIS.] Fuerunt hæc taberna circa principium angustiarum, quæ Stræturæ nomine veniunt, ubi diversorium della Castagnina, indice Holsteinio.

FANI FVGITIVI.] Habet hoc Fanum Tabula: impositum fuit iugo montis, quod vul-

MVTATIO AD VICENSIMVM.
 MVTATIO AQVA VIVA.
 CIVITAS VERICVLO.
 CIVITAS NARNIAE.
 CIVITAS INTERAMNA.
 MVTATIO TRIBVS TABERNIS.
 MVTATIO FANI FVGITIVI.
 CIVITAS SPOLITIO.
 MVTATIO SACRARIA.
 CIVITAS TREVIS.
 CIVITAS FVLGINIS.

M. XI.
 M. XII.
 M. XII.
 M. XII.
 M. IX.
 M. III.
 M. X.
 M. VII.
 M. VIII.
 M. IIII.
 M. V.
 CI-

go *Summa* dicitur, ubi nunc S. Leonardi fanum. v. m. p., ut mensus est L. Holsteinius in Cluver. Ital. A. p. 96., intervallo inter *tres tabernas & Fanum* hoc sufficiunt.

SACRARIA.] In numeris, quod ex accurata locorum dimensione deprehenditur, error est: VII. m. Spoletium hinc abest, Trebia II. & s., Fulginium veto IV. m. p., eodem auctore. Fuerunt hæc *Sacraria*, non Jovis Clitumni, ut Ph. Cluverio in mentem venit, sed cultus Christiani. Libet eorum descriptionem L. Holsteinii verbis in Cluver. Ital. A. p. 123. apponere: Templum sane antiquissimum, quod adhuc exstat. Altare cum monogrammate Christi tres inscriptiones vetustissimas Christianas habet. Opus sano admirandum & religiosa veneratione suspiciendum. Inscriptio ad latus dextrum, †. SANCTVS DEVS PROFETARVM QVI FECIT REDEMPTIONEM. In fronte, †. SANCTVS DEVS ANGELORVM QVI FECIT RESURRECTIONEM. Ad latus sinistrum, †. SANCTVS DEVS APOSTOLORVM QVI FECIT ASCENSIONEM. Subtus autem duo alia sunt sana, sive sacraria, alterum titulo sancti Angeli, alterum baptisimi, sive baptisterii, vulgo il *Battesimo* appellatum: hæc quoque ejusdem antiquitatis sunt cum priore; ut ostendunt fragmenta quadam vetusta parietibus inserta. Et mox: Nec dubium est, quin *Tabule Augustanae* auctor tria hæc sacraria Christianorum suo tempore jam agnoverit, ut multa alia prime Christianitatis exempla in ea notantur. Ideoque de Jovis Clitumni sano explicari non possunt: nam fontes Clitumni, ad quos sanum hoc fuisse Plinius testatur, longius hinc remoti sunt. Hactenus vir egregius: tantum Ta-

bulam Augustanam hinc exulare vellem, quæ *Sacraria* non novit.

TREBIS.] Trebia est, quam jam olim, ut *Noster*, numero multitudinis dixerunt; cumque alii scriptorum, nam *Trebiases* tantum Plinius, vix urbem sua cura dignati fuerint, fortasse *Trebias* præstiterint: hoc in lapide Interamnate, quem post Fabreum C. v. 263. A. F. Gori in Donianis Inscript. Claf. VII. 42. correctiorem dedit, inest:

L. SVCCONIO. L. F. PAL.
 PRISCO. IIIIVIR. I. D. Q. A.
 OMNIUM. CORPOR. PATR.
 ITEM TREBIS. DECVR. PONT.
 IIIIVIR. I. D. PATRON. MVN.
 DECVRIAE. IIII. SCABILLAR.
 VETERES. A. SCAENA
 AMANTISSIMO. SVI
 EX. AERE CONLATO. H. A. I. R.

Nec Scholiastes Juvenalis Sat. XII. 13. aliter inflectit, ubi de Clitumno, *Fluvius, qui Trevis, civitatem Flaminiae, interfuit*. Nam Jan. Rutgersius, qui L. IV. Var. Lect. C. 4. *Trebam*, quam *Augustam* nomine circa Anienem Frontinus & Plinius locant, refingit, errorem excusare non poterit.

FVLGINIS.] Siliij ætate nullis urbs cincta mœnibus erat, L. VIII. 461.

— Patuloque jacens sine manibus arvo
 Fulginia.

Retinuit tamen municipii jura: unde in Donia.
 H h h h 3

CIVITAS FORO FLAMINI.
CIVITAS NOCERIA.
CIVITAS PTANIAS.
MANSIO HERBELLONI.
MVTATIO ADHESIS.
MVTATIO AD CALE.
MVTATIO INTERCISA.

M. III.
M. XII.
M. VIII.
M. VII.
M. X.
M. XIII.
M. IX.
CI-

nianis Inscript. Claf. II. 70. CVRATOR. R. P. FVLGINAT., & Claf. V. 57. DECVR. FVLGIN. Pluralem autem vocis numerum cave mutes, probatum seriori ævo.

FORO FLAMINI.] Data est lex. 5. C. Theod. De quaest. *FORO FLAMINI* Ab Urbe C. ferme M. P. a fuisse hinc vides & ex S. Feliciani Actis C. 4., die XXIV. Jan.; *Veniente itaque per Italiam Decio ad civitatem antiquam, cui nomen Forum Flaminis in agro publico constitutam, centesimo ab urbe miliario.* Quæ Aëta *Foro Flaminis*, ut in plerisque MSS. Itin. Ant. legitur, utrunque firmant, præsidioque civitatis sunt vocæ, quam Ph. Cluverius L. II. Ital. A. p. 632. hinc ablatam aut in vicum commutatam malebat.

NOCERIA.] Aëta S. Feliciani C. III. *Civitatem Fulginea, Nocerias, Plesneas, & ulteriorem regionem & omnia montana cum Nursia civitate ad fidem Christi verbo ejus venisse referunt, pariterque Itinerarii hujus scripturam, licet minus veram, & Fulginis corroborant. Plesneas Actorum forte a Plisfia Livii L. IX. C. 21. distingui haud debent.*

PTANIAS.] Vitium huic voci inesse consentiunt viri docti, de ejus eluendi modo non admodum concordēs. Ph. Cluverius L. II. Ital. An. p. 617. *Caprarias* emendat, & *Capras* intelligit, morte Totilæ apud Procopium L. IV. B. G. C. 32. nobiles. In alia omnia discedit L. Holsteinius, *Tadinas* substituens, sæpe obvias apud Gregorium M., & *Taginarum* cognominæ a Procopio L. IV. B. G. C. 29. haud neglectas. Ego huic accessero: tum quod minore opus sit innovationes; tum præcipue, quoniam via Flaminia non per *Caprarias*, sed *Tadinas* fuit ducta.

HERBELLONI.] *Helvillo* oportuerat, de qua Ph. Cluverius L. II. Ital. Ant. p. 617.

ADHESIS.] Tabula Peutingeriana *Ad Ensem*: quæ verior erit scriptura; si fontes fluvii *Aefis*

intelligi haud possint. Dicitur *Ad Ensem* mansio a signo poruit.

AD CALE.] Verius *Ad Calem* Tabula: *Ad Callem* tamen legendum esse L. Holsteinius discernit. Vid. Itin. Ant. p. 316.

INTERCISA.] Consentit Tabula, *ad intercisa* præferens. Innuunt *Saxa intercisa*, quæ Vespasianus, quo transiri possent, maximis impensis cavari jussit, Aurelio Vidore, & qui eum exscripsit, Freculpho tom. II. L. II. C. 2. testibus. Claudianus VI. Conf. Honorii Y. 500.

*Lator hinc Fano recipit Fortuna venusto,
Despiciturque vagus prarupta vallis Metaurus;
Qua mons arte patens vivo se perforat arcu,
Admisitque viam secta per viscera rupis.*

Petram pertusam Procopius L. II. B. G. C. 11., & Agnellus Pontif. Ravennat. in Petro seniore C. 3. nunc *il Furlo* appellat. Vid. Ph. Cluverium L. II. Ital. A. p. 619.

AD OCTAVVM.] MS. *Ad Octavo*. Distantia incidit in locum, cui a S. Antonio circa defensorium *della Cerqua* sive quercus nomen est, sicuti ab Holsteinio edocemur.

VSQVE ARIMINVM.] Mirum est civitatis huic nomen negari, quæ Donianar. Inscript. Claf. V. 33. *SPLENDIDISSIMAE CIVITATIS ARIMINENSIVM* titulo superbit. Desunt præterea M. P., quibus a Pisauero dissociatur, restituenda Tabulæ auxilio: illa inter utramque X. a. x x i i i. interponit, atque inter coloniam Fanestrem & Pisaurum tantum v i i i. Igitur in suum locum x x i i i. M. P. retrahantur, & è Tabula Pisauero v i i i. M. annectantur.

COMPETV.] *Comptum* vel *Compta* reliquit. Incurrit hoc loco in viam Aemiliam aliud iter, a Ravenna Ariminum ferens.

CESENA.] Illustremus Agnellum, hanc & sequentes urbes Pontif. Ravennat. part. II. p. 161. memorantem: *Sine ruta*, inquit in Via S. Fe-

CIVITAS FORO SIMPRONI.

MVTATIO AD OCTAVVM.

CIVITAS FANO FORTVNÆ.

CIVITAS PISAVRO.

M. IX.

M. IX.

M. VIII.

M. XXIV.

VSQVE ARIMINVM.

MVTATIO CONPETV.

CIVITAS CESENA.

M. XII.

M. VI.

CI-

S. Felicitis C. 3., litora, & per omnes vigilia portus. *Sarxena* excubet, *Cervia* aquoris ad nonas *Papia* armis *Flavia*. *Inslet*, quæ curva vocatur, *Cesena*. *Popilienses* viri adhareant *Sapis* portui juxta descendens fluvius marinos. *Coloni decumani* speculantur juxta portus *Candiani*. *Livienſes* accola insent in litore curvo. *Bedenſe* vetere æmne castra *Faventina* scrutentur post *Lachernum* portum, & *Eridani* ora. *Cornelienses* acies lustrat *Coriandri* campos & loca omnia circa *phalanges* armata. *Bononienses* transmissio *Eridano* parte *Lionis* servant. Sic *Bened. Bacchini* & *Muratori* vulgarunt; nec facile tamen ex intricatissima & asperissima oratione vicina *Ravennati* urbi loca, quæ describuntur, cognoveris, nisi horridiora verba & distinxeris aliter, & donec aliunde lenius auxilium veniat, sanaveris: singula lustrabimus, & ut legenda autumamus, apponemus: *Sarxena* excubet *Cervia*, aquoris ad *Novas* *Papia* armis *Flavia*: ubi *Sarxena* est *Sarfina*, nobile hujus tractus municipium, & *Cervia* nunc quoque non ignota circa *Ravennam*. Quid vero *Papia* faciat, longius hinc disjuncta, nisi de fœdere aliquid divines, non temere dixerim: eam *Flaviam* armis insolentiore titulo, quod *Longobardi* illam reges metropolim & *Flavii* cognomen habuerunt, appellat. Ad *novas*, quas refinxit, *Tabula* tuebitur atque ipse *Agnellus* in *Martino* C. 1. Et veniens non longe a *Ravenna*, quasi milliariorum XV, ad *Novas*, ubi olim fuit civitas, nunc dirupta; quas cur aquoris ad *Novas* vocet, si mari assedisse memineris, non inquires. Sequitur deinde: *Inslet*, quæ *Curva* vocatur, *Cesena*. *Popilienses* viri adhareant *Sapis* portui, juxtaque descendens fluvius marinos: quæ egregie *Curva* cognomen, quod *Tabula* & *Ant. Itiner.* *Cæsenati* urbi imponunt, adfirmant, alibi a nobis examinatum. *Sapis* fluvius is est, qui *Cæsenam* alluit, *Sabis* *Tabule* nuncupatus. Porro, *Coloni decumani*

speculantur juxta portus *Candiani*: *Candiani* portui ab æmne *Candiano*, qui *Classem* alluit, nomen hæret: indidem campus, qui vocatur *Candiani* in *Vita S. Joannis* C. 4., & post *Candiani* apud *Jornand. Ren. Get. C. 29.* Denique, *Livienſes* accola insent in litore curvo. *Bedenſem* veterem æmne castra *Faventina* scrutentur. *Bedenſis* est, quem vulgus *Montonem* nominat; cur autem vetus æmnis? Arbitrari desicere vocem *Uientem*: quem enim medio ævo *Bedenſem* & dein *Montonem*, quod ejusdem significationis vocabulum, dicebant, eum veterum fuisse *Uientem*, a *Sigonio* & *Cluverio* felici opera *Livio L. V. C. 35.* redditum, existimabant, sicuti ex *Actis S. Hilarii* & *Olybrii* cognitissimum est. Fuerit adeo veterem *Uientem* æmne. Tandem, post *Blachernum* portum & *Eridani* ora *Corneliensis* acies lustrat; ita maluerim, quam *Saturni*, quod olim ardebat, portum: *Blachernus* sive *Blachernarum* portus, a sacratio *Virginis Matris* ad *Blachernas*, cuius in *Episcop. Petri Vita* C. 2. *Agnellus* commemorat, cognomen traxisse videtur; quo *Blachernarum* titulo adeo capti olim *Græci* fuisse, ut omnia divæ *Virginis* templa ab uno, quod in *Blachernis* regie urbis erat, *Blachernas* appellarent, ut auctor *Histor. Deposit. Mariæ* tom. II. *Auctar. Combesii* p. 753 testis est. Tum, *Coriandri* campos & loca omnia circa *phalanges* armata, *Bononienses* *Eridano* transmissio portum *Lionis* servant: voluisse portum *Lionis* sive *Leonis* scriptorem, ipse in *Vita Joannis Episcopi* C. 3. attestabitur, cum *Theodoricum Ariminum* cum *dromonibus* in portum *Lionis* venisse, atque inibi v. l. a *Ravenna* milliariorum palatium extruxisse prodit. Atque hæc paullo uberius *Ravennæ* caussa; quæ si *MSS.* fideiores improbaverint, causam non dicam, quin una illis litura satisfiat.

FORO

CIVITAS FOROPOPULI.
 CIVITAS FOROLIVI.
 CIVITAS FAVENTIA.
 CIVITAS FOROCORNELI.
 CIVITAS CLATERNO.
 CIVITAS BONONIA.
 MUTATIO AD MEDIAS.
 MUTATIO VICTVRIOLAS.
 CIVITAS MUTENA.
 MUTATIO PONTE SECIES.
 CIVITAS REGIO.
 MUTATIO CANNETO.
 CIVITAS PARMAE.
 MUTATIO AD TVRVM.
 MANSIO FIDENTIAE.
 MUTATIO AD FONTECLOS.
 CIVITAS PLACENTIA.

M. VI.
 M. VI.
 M. V.
 M. X.
 M. XIII.
 M. X.
 M. XV.
 M. X.
 M. III.
 M. V.
 M. VIII.
 M. X.
 M. VIII.
 M. VII.
 M. VIII.
 M. VIII.
 M. XIII.
 MV-

FORO LIVI.] *Aemiliae civitatem* Jornand-
 es Rer. Get. C. 31. esse ait; nec male: quam-
 quam quæ de nuptiis Ataulfi & Placidiae ibi-
 dem celebratis addit, dubia atque incerta sunt:
 Auditor enim Histor. Miscel. extremo L. XIII.
Foro Corneli, Olympiodorus apud Photium
 Cod. LXXX. Narbone in Gallia Placidiam Vifo-
 gothorum regi junctam fuisse tradiderunt.

CLATERNO.] *Claterna*, de qua Ant. Itin.
 P. 287.

BONONIA.] Aberat Ravenna M. P. LXX.
 Zosimo L. V. C. 31. teste.

AD MEDIAS.] Intervallum, quod Ph. Clu-
 verius L. I. Ital. Ant. p. 288. monere haud ne-
 glexit, ducit ad *Ponte della Samoggia*, medio
 ferme itinere Bononiam inter Mutinamque.

VICTVRIOLAS.] Fuisse videtur circa si-
 nistram Scultennæ, qui *Panari* nomine vulgo
 notior est, ripam. Nominis causa, nisi con-
 jectura fallit, a parvis victoriæ est icunculis,
 ad quas mutatio erat. Cicero L. III. Nat.
 Deor. C. 34. *Idem* Victoriolas aureas, & pateras
coronasque, quas simulacrorum porrectis manibus
susceperantur, sine dubitatione sollebat.

PONTE SECIES.] Ponte fluvius, qui *la*
Secchia nostræ ætatis hominibus, veteribus Ga-
 bellus dicebatur, hoc loco junctus fuit. Recte
 ergo Ph. Cluverius *Seciae* satis vetustum videri
 nomen hinc collegit.

CANNETO.] *Tanneto* rectum est. Simile
 vitium è Livio L. XXI. C. 25. Ph. Cluverii fe-
 dulitas sustulit L. I. Ital. Ant. p. 274.

AD TVRVM.] Scribe *Ad Tarum*, qui fluvius,
 ejusdem nominis clarissima etiam nunc vestigia
 ostentans, apud Plinium L. III. C. 16. est.

AD FONTECLOS.] Imo *Ad Fonticulus*,
 Fuit mutatio circa vicum, a fontibus *la Fontana*
 nomen retinentem, haud longe Florentiola fe-
 motum, ut bene Ph. Cluverius L. I. Ital. Ant.
 C. 27.

AD ROTA.] *Ad Rotam* sive *Rotas*. Est in
 medio tere itinere, quod Placentiam & Lau-
 dem dissociat, castellum, cui *Zorlesco* nomen
 dedere; hinc duobus circiter millibus mutatio-
 nem *Ad Rotam*, & tribus, sed Laudem versus,
Tres Tabernas femovere solent.

AD NONVM.] V11, M. P. bina addi opor-
 tet, ut intervallum & loco nomen constet.
 Nunc *Malignanum*, ut nuper eruditus Auctor
 Dissert. Chorograph. Ital. p. cxxxviii. monuit.

MEDIOLANVM.] *Mediolanum* MS., more
 Græcorum quorundam.

MILLE ccccxvi.] *Millia* lege, quæ bre-
 vissimo discrimine ab adscriptis M. P. distare,
 si calculus uti volueris, advertes.

MUTATIONES.] xx. toto hoc itinere, &
 mansiones xxvii, si Ariminum prætercas,
 annumeravit.

MVTATIO AD ROTA.

M. XI.

MVTATIO TRIBVS TABERNIS.

M. V.

CIVITAS LAVDE.

M. VIII.

MVTATIO AD NONVM.

M. VII.

CIVITAS MEDIOLANVM.

M. VII.

FIT OMNIS SUMMA AB VRBE ROMA MEDIOLANVM

VSQVE MILLE CCCCXVI.

MVTATIONES XLII. MANSIONES XXIII.

EXPLICIT ITINERARIVM.

EX EOD. V. C. DE VERBIS GALLICIS.

LVGDVNVM, DESIDERATVM MONTEM.

AREMORICI, ANTE MARE. ARE, ANTE; MORE DICVNT
MARE, ET IDEO MORINI MARINI.

ARVERNI, ANTE OBSTA.

RHODANVM, VIOLENTVM. NAM, RHO NIMIVM, DAN
JVDICEM, HOC ET GALLICE, HOC ET HEBRAICE DI-
CITVR.

EX EODEM V. C.] Hæc, quantumvis dubie auctoritatis neque magni momenti, placuit retinere; tum quod Pithoeus digna censuerit, quæ hic legerentur; partim etiam, ne frustra quarantur, ad quæ viri docti subinde provocarunt.

LVGDVNVM.] Citat hæc Savaro in Sidonium L. I. Ep. 8. & Had. Valefius Not. Gallia, ut Erricum monachum L. IV. Vitæ S. Germani, qui *lucidum montem* explicat, erroris manifestum faciant. Clitophon apud Auctorem De Flumin. quem Plutarchum esse ajunt, *Δῶ-299* Celtarum sermone *corvum* & *δῶρος* collem adsignificare auctor est. Alii, quos inter Hon. Bouche L. IV. Chorogr. Provinc. C. II. p. 196. ex *Lucidunum*, quod L. Plancius coloniam huc deduxerit, contractum pertendunt. Quæ meritisimo partim falsa partim incerta Valefius pronuntiat. De *Duno* dictum alias est.

AREMORICI.] Hæc pro rejiculis habenda non sunt. Caesar L. VII. B. G. 75. *Univerfis civitatibus, quæ Oceanum attingunt, quæque*

eorum consuetudine Armoricae appellantur. Et L. VIII. C. 31. *Ceteraque civitates posita in ultimis Gallias finibus, Oceano conjunctæ, quæ Armoricae appellantur.* Hinc ipsa Aquitania olim *Armorica*, Plinio L. IV. C. 17. teste, erat Porro *Morinos* inde nomen traxisse, regionis ingenium, quo de Caesar L. IV. B. G. C. 38., & situs ostendunt: ne nunc addam vocabulum, unde ea derivata apud Britannos, Germanos Belgasque durare.

ARVERNI.] Illud *obsta* vereor ut sanum sit: sin tamen, respicere Glossarum auctor ad mores gentis & belli studium potuit, quo de Stephanus.

RHODANVM.] Futilia hæc sunt, nec digna quæ confutentur. Bochartus L. III. Phal. C. 6. ab accolis *Rhodanis* repetit; Had. Valefius Massilienses, Græcæ originis, ex suo sermone *Ῥοδανὸς*, quo titulo Homerus Iliad Σ. 576. fluvium cohonestat, ob rapidum cursum nuncupasse, ni & alii in Celtis eo nomine fuissent, arbitraretur.

NEW YORK

1877

1877

1877

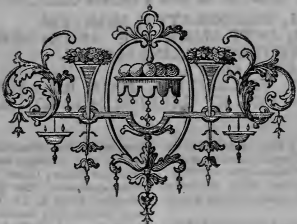
1877

1877

1877

1877

1877

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ.

HIEROCLIS GRAMMATICI

SYNECDEMUS

CUM

PETRI WESSELINGII

COMMENTARIO.

11112

PE-

REPORTS OF THE

COMMISSION

ON THE

STATE OF

THE

PETROLEUM

INDUSTRY

1900

1901

dita. Propius ejus ætatem L. Holsteinius finire aggressus est ad *Pulcheriopolin* Thesauri Orteliani: *Civitas*, inquit, *Epiri novæ in Notitia Hieroclis, ubi male Πολυχερσιόπολις pro Πελχερσιόπολις editur. Accepit autem nomen a Pulcheria Augusta, cujus hæc Notitia tempore scripta videtur.* Optassem plura vir egregius constabiliendæ opinioni, quæ illi in mundo fuisse non ambigo, produxisset: nam sola ejus urbis mentio rem non constituit. Quantum conjectura assequi possum, impulsus in eam est sententiam ipsa Synecdemi dispositione: Provinciæ Orientis eodem hic digestæ modo, ut in Ephesino & Chalcedonenſi Conciliis, Codice Theodosiano & Notitia Imperii Orientis, conspiciuntur, nec alius magistratibus parent: vestigia innovationum, quas deinceps Justinianus est molitus, vix ulla apparent: omniaque Theodosii II. & Marciani temporibus prima fronte haud male respondere videntur. Atque hæc si citra dubium forent, prona ad suspicandum via aperiretur, Hieroclem non alium atque eum esse, quem φιλιτόρας λόγους reliquisse Jo. Tzetzes Chiliad. VII. 144. testis his versibus est:

Ἱεροκλῆς ὁσαύτως Φιλιτόρασι ἐν λόγοις
 Ἐξῆς ἧ, λέγων, ἴδομεν χάρας αὐχμηροτάτων,
 Ἠλίω φλεγομένην τε, καὶ παρὰ ταύτῃ ἀνδρας
 Γύμνας, ἀνετίες τε, παρὲς χάρας δ' ἐρήμους.
 Ὡν οἱ μὲν ἀπεσκίαζον τὸ παρῶσαν ὥτιος,
 Τῆς πόδας δ' ἀνατένοντες τὸ σὺμπαν ἄλλο σῶμα.
 Τῶτων δὲ Στράβων μέμνηται, καὶ γε τὴν ἀκεφάλων,
 Καὶ τὴν δεκακεφάλων τε, καὶ τετραχειροπόδων.
 Ὅσοι περ ἐγὼ δοκ' ὅπασα, φησὶν ὁ Ἱεροκλῆς.
 Ταῦτα Ἱεροκλῆς μὲν.

Hierocles similiter in libris Philhisticis
Deinde, inquit, vidimus regionem siccissimam,
Soleque exustam atque in ea viros
Nudos ac tecto carentes, locis in desertis;
Quorum quidam obumbrabant faciem auribus,
Pedes autem extendentes etiam corpus reliquum.
Quin horum Strabo meminit, nec non Acephalorum
Et decem capita habentium, quatuorque manus & pedes:

Quos

*Quos ego nunquam vidi, inquit Hierocles.
Hæc quidem Hierocles.*

Liquet inde, quod verissime Jo. Pearsonius *Proleg. in Comment. alterius Hieroclis ad Aurea Carm.* observavit, illum, qui Φιλίστορας scripsit, quam plurimas regiones peragrassè, resque in itinere visas aut aliunde cognitæ scripto tradidissè, & libros, quibus hæc omnia erat complexus, Φιλίστορας nominassè. Jam cum Strabone posterior, & Stephano, qui eum in Βεαρχυᾶνες & Ταρυνία testem appellavit, aut prior aut æqualis fuerit: non utique, si cetera probe quadrarent, absurdum foret, Φιλίστορον & Συνεδόχην eundem parentem agnoscere: præsertim cum Synecdemus similis ingenii scriptorem ostendet. Quo minus tamen in his acquiescam, pauca faciunt, sed talia, quæ validissime & huic conjecturæ & L. Holsteinii sententiæ pugnant. Primo enim Synecdemus in provincia Osrhoëne *Leontopolin* recenset, quo nomine Callinicum aliquot a morte Marciani Imp. annis ornatum fuisse suo loco ostendam: deinde in Pisidia reliquis urbibus *Justinianopolin* accenset, quæ cum a nullo, nisi ejus nominis Imperatore, & mirifice hujusmodi titulis capto cognominata sit, sine dubio scriptor, qui eam memorat, & Stephano urbium explanatore & Pulcheria Augusta multis annis recentior est. Idem colligas ex provincia Pannonia, quæ Orientis Imp. hic subjicitur: illa Marciani Augusti tempore amissa prorsus erat, prædæ Attilæ atque Hunnis exposita: prætereaque extra Orientalis Imperii fines, ut ex Notitia utriusque Imperii certissimum est: quam cum reciparit virtus & providentia Justiniani, sicuti Novel. XI. præfert, utique ad ejus ætatem demittendus Hierocles erit; quæ an etiam multo possit esse inferior, nunc circumspiciamus. Notum in vulgus est, multa cum Imperatorem in provinciarum administratione mutassè: has aliis magistratibus mandassè, illarum nomina aut sustulissè prorsus, aut ex binis unam, & vicissim ex una binas fecissè: Hierocles vero cum Orientis nobis annumerarit provincias, singulis suos præpositos imponens, fortasse his in consilium missis & secum invicem comparatis, suam nobis ætatem ostenderit. Viam hanc nuper ingressus est eruditus Auctor *Dissert. Chorograph. Ital. med. ævi* Sect. V., cujus ductum, nostra passim adspergentes, in
his

his vestigandis sequemur. Ergo cum mutatis a Justiniano provinciarum magistratibus ordiamur. Jubet ille Novella XXIV. C. 1., ut qui Pisidiæ præsit, *Prætor Justinianeus* sit & vocetur; quo eodem honore Lycaoniæ præfectum Novel XXV. C. 1. & Thraciæ Novel. XXVI. ornat; quarum provinciarum præpositi Hierocli sunt *Consulares*: decernit præterea, ut Phrygia Pacatiana, & item Galatia 1. *spectabilem* in posterum *Comitem* habeant; cui utrique *Consularis* ab Hierocle imponitur. Est in Synecdemo Paphlagonia sub *Correctore*, qui Novel. XXIX. *Prætor* creatur, & Iauria sub *Præside*, quem *Comitem* Novel. XXVII. esse vult. Denique Phœnice ad Libanum *Moderatori* Edict. IV., itemque Arabia subjiçuntur, quæ hac in Notitia *Præsidi* & *Consulari* dicto sunt audientes. Harum autem Constitutionum pleræque cum Belisario V.C. consule sint editæ, jure utique optimo statuitur, Synecdemum ante Belisarium consulem annumque 1033. publicatum videri: ni enim id concesseris, danda ratio erit, quamobrem in libello, quo provinciarum magistratus ex sui temporis more Hierocles describit, nulla prorsus de *Prætoribus Justinianeis Moderatoribusque* mentio fiat. Quo magis vero scriptoris ætas ad liquidum perducatur, in eas provincias pergamus, quas Imperator aut sustulit funditus, aut novis titulis auxit, aut etiam plures esse jussit; quarum si nulum in Synecdemo indicium reperiās, quid aliud profiteberis, quam illis cum mutationibus esse priorem? Memorat hæc Notitia provinciam *Honoriadem* & *Præsidi* subjiçit: eam Justinianus Novel. XXIX. C. 1. abrogat & arctissime Paphlagoniæ agglutinatam uni *Prætori* mandat: "Ὡς τε καὶ τῶ ἐθνῶν, inquit, τέτταρ' ἔχοντα πῶς ἀρχὴν, ἡνωμένην καὶ μίαν ἀντὶ δυοῖν τ' ἐμπροσθεν, (φαρὸν ἡ Παφλαγονίας τε καὶ Ὀναριάδος) καλεῖσθαι Πραίτορα. Dividit præterea Cappadociam ex Valentis Augusti instituto in binas, Consularem utramque, si plerosque MS. sequare, quas Novel. XXX. in unam videtur conflare; πᾶσαν, inquit, ἀνθυπάτειαν γενέσθαι τε καὶ καλεῖσθαι βελομένηα: *universam Proconsularem esse & appellari volumus*. Quæ tamen an vincere, quod viro doctissimo videbatur, possint, revera Justinianum ex duabus Cappadociis unam extruxisse non injuria dubites: nam diserte Novel. XX. C. 2. primæ Cappadociæ præsidem dignatione Proconsulari condecoratum fuisse docetur: estque in ipsa Novel. XXX. C. 10.

utrius-

utriusque Cappadociae mentio: 'Εἰ δὲ τις ἐξ ἑκατέρας Καππαδοκίας δίκη πεντακοσίων ἐλάττων χρυσῶν ἐφέσμεθ' γίνηται. *Si ex alterutra Cappadocia in lite quadam 15. aureis minore appelletur*: neque enim, si utramque in unam commutasset, utriusque distincte deinceps meminisset. Esse in Haloandri editione novi, εἰ δὲ τις ἐτέρα ἐν τῇ Καππαδοκίᾳ δίκη, *si quæ alia ex Cappadocia lis*: sed prius præoptaverim; tum quod oratio ἐτέραν δίκην vix ferat; tum quoniam Cappadociae duæ nusquam una esse iubentur: tum etiam quod I. Cappadociae Proconsul creetur, secunda non addita. Utcunque id ceciderit, insignitam Cappadocia mutationem subiit, Hierocli cum Synecdemum scriberet ignoratam: quæ etsi ex Proconsule Cappadociae I. explorata est; negligi tamen nolim, ejusdem Imperatoris decreto gentis ejus dispositionem Ecclesiasticam in alium ordinem fuisse conversam. Huc usque binæ fuerant Cappadocum Metropoles, I. Cappadociae Caesarea, II. Tyana: tertiam Mucission Tyanenſi detractam & Justinianopolin nuncupatam III. Cappadociae ipse imposuit. Operæ pretium fuerit ea de re perorantem audire Euphratam Tyanenſem Episcopum Collat. V. Conc. Constantinopol. II. p. 96. *In illo, inquit, tempore sub Tyanenſi civitate erat & Dohara & Nazianzus usque ad tempora hujus pii imperii. Piissimus autem Imperator cum Metropolitana jura dedisset civitati, quæ quondam quidem Mucissus, nunc vero Justinianopolis nuncupatur, cum aliis civitatibus & Dohara & Nazianzum subjecit ei.* Hæc si in Synecdemo præteriri potuisse putaveris, quod a Notitia Ecclesiastica sit diversus; debuit tamen Mucissus urbium catalogo inseri, non regionibus sive vicis, ut fit, si post metropolis dignitatem, illi oppido collatam, fuerit scriptus. Ad hæc accedit, Helenopontum Consulari, & Polemoniacum Pontum Præsidi in hac Notitia attribui: Novella vero XXVIII. abolito Ponti Polemoniaci titulo Helénopontum Moderatori Justiniano committi. Porro duæ tantum in Synecdemo Armeniæ insunt, quas multifariam sectas Justinianus, non, ut perperam Eustathius in Dionys. Perieges. 694., Justinus, quatuor Novella XXXI. esse atque haberi vult. Taceo, quæ Justinianæ I. causâ decreverit Novel. XI., utque in Syria Theodoriadem, ne egregiæ Theodoræ honor deesset, provinciam, de qua Novella VIII., condiderit. Mihi hæc abunde ad ætatem scriptoris

eruendam videntur. Posses alioqui plures auxilio vocare urbes, quas suo & Theodorae nomine illustres esse voluit, in unum catalogum a N. Alemanno ad Procopii Hist. Arcan. C. II. conjectas; ni & aliae forent, quarum rationem Hierocles nullam habuit. Quod enim Iustinus I *Anazarbo* atque *Edeffae* pristinum nomen abstulit, utrique *Iustinopoleos*, quo & prior in Mopsuestana Synodo, licet *Iustinianopolitana metropolis* vulgo p. 132. tom. XII. C. G. edatur, superbit, imposito titulo apud Evagrium L. IV. H. E. C. 8., & Theophanem Chorogr. p. 146.; eo nusquam, quantumvis illi tempori proximus, in Synecdemo has urbes dignatur. Illa ergo, quæ in medio posui, satis superque evincunt, nihil eorum, quæ Justinianus novavit, Hieroclem, cum hanc Notitiam vulgaret, inaudivisse videri: adeoque ante Belisarium Consulem, cujus annum plures illarum Constitutionum præferunt, principe tamen Justiniano, scripsisse. Nam ante hunc Consulem fato concessisse, quod viro erudito in mentem venit arbitrari, vix indidem coëgeris. Potuit sane vulgato Synecdemo omnia, quæ Imperator mutaverat, addere, novamque ejus editionem publicare: at id voluisse, unde cognoscemus? Quid si etiam priori editioni illa astruxerit, & in nostram ætatem Notitia, ut primum è scriptoris calamo defluerat, devenierit? Itaque ad Synecdemum ipsum descendamus, atque integerne & genuinus, & cujus generis sit Notitia, Civilis an Ecclesiastica, exploremus. Non esse genuinum neque integrum Emman. Schelstratenus tom. II. Antiq. Eccles. p. 720. sibi persuasit; tum quod ea, quæ de civitate Constantinopolitana ex Hierocle Constantinus Porphyrogenitus refert, in Notitia non compareant: tum ex eo quoque probari, quod Hieroclis opus LXIV. præfecturas seu provincias, & ΙΟϸϸϸϸϸϸϸϸϸ. seu ΙΟϸϸϸϸϸϸϸϸϸ. civitates continuerit, Notitia autem LI. tantum provincias & ΙΟϸϸϸϸ. civitates exhibeat. Quæ accusationis capita, si, ut oportet, expendantur, causam tenere haud poterunt: quod ut unicuique dilucescat, Constantini Imp. L II. Them. I. verba, illis adnexa, quæ in superioribus exscripta dedimus, inseramus: Ἀρχὴν δὲ τῆς Ἑυρώπης τὴν βασιλίδαν τῆς πόλεως καὶ τὸ κράτος παντὸς τῆς νῆας Ῥώμης, τὴν Κωνσταντινέωσιν ἐγὼ τίθημι. Ἀπὸ τούτου καὶ τὸ πλεῖον ἀντὶ τῆς Σεμα, τὸ καλεῖσθαι Θράκη, τὸ δὲ τοῖς Ἑυρώπης μέρεσι Σεμάτων πρῶτον τετέλεσται. Quocirca principium Eu-

ropa

impares fuerint; uti in Bithynia Nicomedia, Nicæa & Chalcedon; vix unam atque alteram, sæpenumero etiam nullam, eo titulo cohonestat. Ad hoc, haud paucae recententur urbes, quibus nullus unquam episcopus fuit; quarum exempla cum suis quæque locis admetiri constituerim, una hic Scythia defungar. Illi XV. urbes contri buuntur; unde singulis episcopis, si Ecclesiastica foret Notitia, subditas fuisse existimares; cum tamen omnes unius Tomitani præfulis curæ commissæ fuerint: si addubites, Sozomenum L. VI. H. E. C. 21. auctorem dabo: Τῆτο ἡ τὸ Ἐνθὸ πολλὰς μὲν ἔχει καὶ πόλεις καὶ κάμας καὶ φρένια· μητρόπολις δὲ ἐστὶ Τόμος, πόλις μεγάλη καὶ ευδαίμων ὠρελιθ, ἐξ ευωνύμων εὐσπλέοντι καὶ Ἐυξαίον καλέμενον Πόντον· εἴσεται καὶ τὸν Ἐνθὸ παλαιὸν ἐνθάδε κρατεῖ, καὶ πάντος ἔθνος ἕνα τὰς ἐκκλησίας ἐπισκοπῶν. *Provincia Scythia multas urbes, vicos & castella complectitur: metropolin autem habet Tomos, urbem magnam & opulentam, mari appositam, in sinistro latere Ponti, quem Euxinum vocant. Vetus illic consuetudo etiamnum manet, ut totius provinciae Ecclesiarum unus tantum regat episcopus.* Utique si Synecdemus episcoporum ordinem & dignitates describeret, ut omnes ejus provinciae urbes enumeraret, nihil opus fuisset: unam Tomitanam, ut in Notitiis Ecclesiasticis affolet, gentis præfuli dare potuisset. Deinde plures plerisque in provinciis urbes, quæ suos sibi episcopos habuerunt, quod in Notitia Ecclesiastica insolens est, negliguntur. Nec eo tamen telo alia omnia sentientes vehementius urserim: quid si illæ exciderint? & sane multas negligentia exscriptorum deperditas esse mihi persuadeo. Nam cui credibile fiet, ut uno exemplo utar, in Mesopotamiae provincia solam *Amidam* Hieroclis ætate Romanis fuisse superstitem? Imo vero plures ibi florebant, sed a librariis susque deque habitæ; qui, si absque codice Farnesiano fuisset, unam itidem Phœnicæ maritimæ reliquissent *Tyrum*. Quid porro tituli magistratuum, quibus provinciae administrandæ attributæ fuerunt, ad Notitiam Ecclesiasticam? Quid *Synecdemi* nomen, quod huic Notitiæ inscriptum est? id peregrinationis comitem adsignificat, argumentoque est, Hieroclem provincias obituris succurrere & Imperii Orientis amplitudinem in brevi quasi tabella præpingere voluisse. Quæ mihi causâ videtur, cur provinciarum ordinem, uti Præfectis & Vicariis suberant, accuratissime servarit.

Libet id ostendere, quod illa re suam ab Ecclesiasticis Notitiis prorsus distinxerit: primum Thraciarum Diœcesin, in VI. provincias descriptam & Vicario parentem, quo de Notit. Imp. Orient. C. 132. exsequitur: tum Macedoniæ & Daciæ Diœcesin Præfecto Prætorii Illyrici attributam: cui nuper a Justiniano recuperatam Pannoniam, quæ ante Præfecto P. Italiæ commissâ fuerat, adjungit. Hanc excipit Asiana XI. provinciarum; tum Pontica totidem provinciarum; dein Orientis provinciæ XV.; tandem Aegyptus, prorsus ut in Notitia Imp. Orientis C. 1., omnes Præfecti Prætorio Orientis dispositioni & curæ mandatæ. Atque hæc de Synecdemo; cujus primam editionem Car. a S. Paulo debemus, sed XIV. provinciis mutilam. Aliam animo agitasse Jac. Sirmondum ex quadam ejus ad L. Holsteinium epistola p. 471. Ed. Venet. suspicere: *De Hieroclis Synecdemo*, inquit, *gratuler an doleam nescio. Imo revera doleo tibi non a me dono datum fuisse, cum expeteres: & quod ego mihi contingere optabam, ut aliud exemplar nanciscerer, id tibi potius obtigisse gaudeo; atque ut ex animo me gratulari intelligas, si ad reliqua tua Geographica, cum ad Cramosium mittes, Africanam nostram adjici jubes, non defugiam.* Quod, uti advertis, consilium deinceps repudiavit. Vidit versavitque eum Sirmondi MS. Henr. Valesius, sicuti ad Ammian. L. XXXI. C. 11. proficitur, haud obscure plurimis eum vitiis oblitum fuisse innuens. Demum L. Holsteinio bona quadam fortuna plures manu exaratos codices, Vaticanum, Altempsianum & Farnesianos, obtulit, quorum ope correctum & XIV. provinciis auctiorem Synecdemum præter alia Geographica, de quibus Lambecius L. VI. Bib. Cæsar p. 268. vulgare proposuerat: quibus conatibus, ne egregie inchoati absolverentur, cum viri præstantissimi fatum obstitisset, latuere diu in Barberina Bibliotheca schedæ: donec Emman. Schelstratenus inde erutas publicaret, & tom. II. Antiq. Ecclesiast. p. 689. Hieroclem variis, quæ vocantur, lectionibus & Latina Holsteinii versione instructum insereret. Post deinde Ansel. Bandurius dignum censuit, qui indidem sumptus tom. I. Imperii Orientalis p. 31. ornaret. Nos, quoniam spe scripti codicis excidimus, eas editiones contendemus, & ex MSS. variantibus scripturis illas, quæ veriores aut propius a recto recedentes videbuntur, amplexabimur,

ΕΥΔΟΞΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΉΡΑΚΛΕΙΑ, ΑΡΚΑΔΙΟΥΠΟΛΙΣ,
BIZYH, ΠΑΝΙΟΝ, ΟΡΝΟΙ,

ΓΑ-

α Πάνιον editi c^r MSS.

Consularitatis in L. 4. C. Th. ad L. Jul. de Ambitu vocantur, & numero quidem sex, unde Paullinus Nolanus Natal. XIII. 342. de se Campaniæ Consulari

*Ergo ubi bis termo ditionis fasces levatus
Deposui nulla maculatam cade securim.*

Ubi vero eo honore erant defuncti, illum iterare non poterant, sicuti dicta L. ult. de Ambitu sciscit; quamquam non desint eorum exempla, qui iterum gesto honore claruerunt, de quibus ibi J. Gothofredus. Originem Consularium ab Augusto esse ad Spartianum Hadrian. C. 22. Salmastius disputat.

[Ευδοξίη] Ab Eudoxia Arcadii hoc nomen Selymbria imperavit Socrates L. VII. H. E. C. 36. Θεόφιλος δὲ Ἀπὸμαίας, τῆς αὖ Ἀσίας, μετακίνησεν εἰς Εὐδοξίαν πόλιν τὴν ἐν Παλαιῇ Σαλαμυβρίᾳ καλεομένην Theophilus ex Aramita Asia Eudoxiopolin, olim Salambriam dictam, translatus est. Selymbriam intelligi & Socrati reddi oportere, liquet ex Stephani Pontificis ad Basilium Macedonem epistola inter Acta Concil. Constantinop. IV. p. 653., ubi Σαλμβρία, in quam episcopus ille migraverit, appellatur. Alia quidem omnia L. Holsteinus in Car. a S. Paulo Geogr. S. autumnavit, Pisdix Eudoxiopolin olim Salambriam fuisse opinatus: sed Romanus Eudoxiopolitanus præful, quo auctore potissimum nititur, auctoritatem defugit, cum tom. VIII. C. Gen. p. 527. Actis Chalcedonenibus inserit, Romanus Episcopus Eudoxiopolis, id est, Selymbria provincie Thracie, subscripti. Videntur autem Selymbriani hunc titulum abstulisse, postquam Arcadio se Imp. donassent: hinc Arcadius & Honorius L. 42. C. Th. de Oper. Publ., Eudoxiopolitana civitatis ciues pro oblata nobis sua patria ergasteriis condonamus: sic lege & vide J. Gothofredum.

[Ηράκλεια] Secundum dignitatis locum in Europa post regiam urbem tenebat, Procopio L. IV. Fabr. Justin. C. 9. teste; & quoniam huic metropoli olim subditum Byzantium

erat, consuetudo, ut Heracleensis episcopus Constantinopolitanum Patriarcham inauguraret atque ordinaret, deinceps valuit, sicuti Codinus Offic. Constantinop. C. 20. admonuit.

[Αργυρόπολις] Bergulen Theodosius sive Arcadius, neque enim scriptoribus convenit, instauravit & Arcadii nomine prælustrem esse iussit: Theophanes Arcadio Chronogr. p. 66., Cedrenus patri Theodosio Compend. p. 266. tribuit. Apposita erat Ergina, quo de ad Ant. Itin. p. 230., fluvio: Auctor anonymus de Leone Armeno p. 434. Καὶ ἰδόντες εἰς Ἀργυρόπολιν, ἢ περὶ αὐτὴν τὴν Ἐργίαν, πᾶσι μὲν δὲ ἔτι καὶ ἐπὶ, ἔργον λαὸν ποδῶν. Cum Arcadiopolin devenissent, trajecto Rhagina fluvio, magnam multitudinem offenderunt: nam Rhagina non alius est ac Ergina sive Erginus: Excerpta è Strabonis L. VII. p. 330. Ὅτι ὁ νῦν ποταμὸς Ἐργίνα αὖ θορότερον καλεῖσθαι, Ἐργίαν δὲ. Imo Ἐργίνα & Ἐργίον, Apollonio, Melae & Plinio celebratus: nam Ergion Macedonia erat flumen.

[Βιζύη] Urbs ex Plinio & Ptolemaeo atque aliis est notissima. Τὴν δὲ Βιζύην πολὺν χρόνον Zonarae in Michaële Balbo p. 112., Κάστρον Βιζύης in Hist. Disputat. Maximi & Theodosii tom. III. Op. Sirmondi p. 355., Βόζην in Actis Concil. Ephesini & Chalcedon. passim, sed perperam, dicitur.

[Πάνιον] Hoc ex Constantini L. II. Them. I. vulgato præponimus. Maritimæ Thraciæ αἱ περὶ θάλασσαν πόλεις, τὸ τε Πάνιον καὶ ἡ Ἡρακλεία sunt in Cedreni Compend. p. 417. unde colligas haud multum Heraclea semotum fuisse oppidum: clarius id videas ex Suida in Πάνιον, & ex Concil. Ephesin. p. 790. ubi Heraclea & Panion eundem episcopum habent: postea tamen singulis episcopis paruerunt; unde Concilio Constantinop. III. p. 500. Παρὸν ἐπισκοπῶν Πανίος τῆς Θρακίας πόλιν scribendo adfuisse dicitur.

[Ὀρνός] Frid. Morellus in Constantini L. II. Them. I. Ὀρνός legi posse suspicatur pro oppido montanorum Thracie popolorum, quos Ὀρνός

^a ΓΑΝΟΣ, ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ, ΜΟΡΙΖΟΣ,
ΣΙΑΤΙΚΗ, ^b ΣΑΤΑΔΙΑ,

^γ ΑΦΡΟ-

^a ΓάνΘ. MSS. ^b Σαταδία editi, Constant. Σαυάδια.

ὅς Xenophon L. VII. Exped. Cyri vocet, Athujus nominis urbem in Thracia nemo novit; fuisset præterea extra Europæ fines in Scythia provincia ob ea, quæ Xenophon L. VII. Exp. Cyr. p. 320. memorat. Ego de Arzo & Tonzo cogitaveram: sed cum plura, quæ vix apud alios reperias, in Synecdemo sint obvia, nihil constituerim.

ΓάνΘ.] Suidas τὸ αὐτὸς τῇ ὀρθῇ ἔσθ' ἡ ΓάνΘ. τὴν ΓάνΘ. ἔστιν ὁρατορ ἀνώνυμος de Leone Armeno p. 433. Hinc conicere licet, urbem Ganum ad Propontidem ejusdem nominis monte fuisse incindam, pessime autem habitam esse in Libanii Apol. Demosthen. tom. I. p. 451. ubi Σέλευς τείχεσσι καὶ δόμοισιν, καὶ Μορίων, καὶ ΓάνΘ., καὶ Σαυάδιαι χόρον εἰς ὑπὲρ τῶντων, ὡς εἴη τὸ νόμισμα ἰσχυρὸν, ἐκασταίμεν; scripsisse Σέλιον, ΓάνΘ. & Γανίδια ex Aeschine, quem imitatur, in Ctesiphont. p. 65. & Valerio ad Harpocratonis Μορίων cognosces.

Καλλιπολις.] Recentioris ævi Græcos Καλλιπὸν appellasse, alias animadversum fuit: causam habuere, quod eam a Callia, Atheniensium duce, conditam fuisse existimarent, ut Jo. Cinnamus L. V. C. 3.

ΜέριξΘ.] Constantinus ΜέριξΘ. Unde Morrellus, Merizus an Merizus? ut Plinius vocat montem Thracie, in quo fortæan urbs sita fuit; quam cum nemo noverit, conjecturæ haud accesserim. Rectius huc referuntur ejusdem Plinii L. IV. C. 11. Moriseni, qui Thraciæ partem incoluerint: laudoque Jo. Harduinum, quod in recentata Plinii editione Merizum ad eos firmandos advocaverit.

Σαταδία.] Constantinus Σαταδία. Posses ex priore Σαταδία, ex posteriore Βισαλαπία formare; nisi regionum ea essent cognomina & ultra fines Europæ versus Macedoniam. Si Σαταδία potior sit, nam Βισαλθεν in voce latere non apertum est, a Salubus, ut pluribus in Synecdemo, nomen venire potuit.

Σαυάδια.] Sic malo è MS.; quamquam Σαυάδια verius videtur. Sola, quod rescire potui, Ephesini Concilii Acta urbis memoriam servarunt. Supplicat patribus episcopi Europæ p.

790. tom. V. C. G. his verbis: *Vetus mos viget in provinciis Europa, quod singuli episcopi duos vel tres sub se habeant episcopatus. Unde Heraclea episcopus sub se habet Heracleam & Panion; episcopus autem Byzes sub se Byzen & Arcadiopolin; Coelensis vero similiter Coelan & Callipolim: porro episcopus Sabadias sub se habet Sabadiam & Aphrodisiadem.* E quibus paucissimos olim in Europa fuisse episcopos cognoscimus, & Sabadiam Aphrodisiadi vicinam: nam Sabadiam eandem atque hanc esse, nemo addubitaverit. Sita fuit in Thraciæ regione Sapaica Σαπικαῖ, de qua Ptolemaeus L. III. C. 11. cui a Sapaici id nomen hæsit. Habet Appianus L. IV. B. C. p. 1037. Ἐπὶ τῇ Σαυάδι καὶ Τεγπύλων ἀνγύστιας Σαπαεὶον & Turpilorum in Thracia, quas Norbanus & Ceditius occuparint; unde perperam p. 1023. ejusdem libri τὴν τῇ Σαυάδι καὶ Σαυαπάλων iidem incedisse feruntur: quamquam ne sic quidem bona omnia fuerint: ignoti enim plane Turpili sunt, in Corpilos ex Plinio & Solino mutandi. Sapaicos, ut ad eos redeamus, Sabos Σάβος alii vocant, ut Eustathius in Dionys. Perieges. 1069, indidemque Sabazii Jovis & Bacchi titulum repetunt: Scholiastes in Comici Vespas. V. 9. Σαυάδιον ἢ τῇ Διόνυσον οἱ Ὁρῆες καλεῖται, καὶ Σάβος τὸς ἱερεῖς αὐτοῦ. A Sabis Thracibus, Sabazii sacerdotibus, Σάβη, σαβάζειν, Σαυάδιον formarunt: cumque Sabadius non alius sit (Macrob. L. I. Satur. C. 18. Item in Thracia eundem haberi Solem atque Liberum accipimus, quem illi Sabadium nuncupantes magnifica religione celebrant) plane mihi persuadeo urbem Sabadiam aut Sabasdiam vero fuisse nomine, atque a cultu Sabazii, aut vicissim Sabazium ab urbe eo titulo esse ornata. Non desunt fateor, qui Phrygibus Sabazium deberi sentent; quæ res opinioni nihil nocuerit: Phrygibus enim & Thracibus multa erant communia sacra, quibus καὶ Σαυάδι Strabo L. X. p. 471. accenferet: ne nunc dicam Phryges è Thracum finibus in Asiam commigrasse perhiberi a Strabone & Herodoto L. VII. C. 73. Utinque ceciderit, digna utique Sabadia fuerat, quæ inter episcopales

L 111

Euro-

ἈΦΡΟΔΙΣΙΑ, ^a ἈΠΡΟΣ, ΚΟΙΛΙΑ.

β'. ΕΠΑΡΧΙΑ ῬΟΔΟΠΗΣ ^b ὙΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ Ζ'.

Ἰ. ΑΙΝΟΣ, ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ,
Ἐ. ΜΑΡΩΝΕΙΑ, Ἐ. ΤΟΠΕΙΡΟΣ ΝΥΝ ῬΟΥΣΙΟΝ,

NI-

^a Ἀπρος Constant. ^b Ὑπὸ Κοιναίων male Const. c Editi & MSS. Μαρόνα.
d Τὸ πῦρος vulgo.

Europæ sedes in C. a S. Paulo Geogr. S. locum tuetur.

Ἀφροδισία] Ἀφροδισίης præstat. Vid. Ant. Itin. p. 333.

Κοιλία] Κοιλία oportuerat; quod nomen ex loci natura portus impetravit, prorsus ut τὴν κοιλίαν τῆς Ἐυβοίας, de quibus præter Herodotum L. VIII. C. 13. egregie Dio Chrysostom. Orat. VII. p. 100. Erat hic portus circa Sestum, ut ex Niceta L. V. Rer. Manuel. p. 81. Valesius ad Ammian. L. XXII. C. 8. docuit, nec longe a Madyto: Anna L. XIV. Alex. p. 429. τὰς ῥ' αὖτις λιμένας Μαδύτου καὶ Κοιλίας ἀποσημαίνει. Atque hoc clarius in Actis Concilii Nicaeni II. indicatur, cum Leonides ἱστοῦσθαι Μαδύτου ἤτοι Κοιλίας p. 351. fuisse perhibetur, & p. 371. Μαδύτου ἢ Κοιλίας quantumvis enim male portus edatur nomen, Κοιλίας enim, nisi & Κοιλίας formaverint, ut Coelam Euboeae Valesius L. I. C. 8, 11. & Coelam Acta Concil. Ephesini, appellari debuerat: licet, inquam, in nomine error sit, vicinos fuisse portus, cum eidem paruerint præfuli, apparet. Ceterum nulla hic habita ratio est plurium Europæ urbium; quæ res, nisi falsus sum, non scriptori, sed amanuensis debetur.

Ὑπὸ ἡγεμόνα] Constantinus L. II. Them. I. Consulari & hanc mandat, a codice suo, plura in hac provincia turbante, deceptus: Præsidia fuisse Rhodopæ Notit. Imp. Orient. C. 1. ostendit. Erat quidem Præsidis nomen generale; eoque & Proconsules & Legati Caesaris & omnes provincias regentes Præsides appellabantur, ut in L. I. D. de Offic. Præsid. est; valuit tamen usus, ut provinciis quibusdam Præsides, a Consularibus & Correctoribus diversis illisque dignatione interiores, unde & illis in L. 8. C. Th. de Cohort. possuntur, imponerentur: cumque Consulares fuscibus essent illustres, horum

inter insignia vexilla præsidialia L. 4. C. Th. ad L. Jul. de Ambitu & Notkerus Martyrol. prid. Cal. Aug. recentem, qua de re J. Gothofredus. Quod vero doctissimus Dissert. Chorogr. Ital. Auctor p. xxv. scribit, sub provincia Rhodope in Synecdemo VII. urbes designari, vix autem V. nominari, id festinanti excidisse mihi persuadeo.

Ἀνὰ] Ab Aenea conditam perhibent; verere an nominis quadam conformatione impulsu, disputant C. Salmastius in Solin. p. 114., Henr. Valesius in Ammian. L. XXII. C. 8. Pier. Valerianus Aeneid. III. 18. Homero filitis arbitrium deferatur, Aeneas Aenea prior erit: inde auxilia ad Trojam mittit Iliad. A. 520.; quorsum cum Hefychius respexerit in Ἀνὰν forte, ut poetæ scholia, δὲ Ἀνὰν scripsit. Utebantur incolæ cælo frigidissimo, quamobrem Stratonicus ἐν Ἀνὰν, ἔφη τὰς ῥ' ἐκ τῶν μῆνας εἶναι ὕψους, τὰς δ' ἐπὶ τῆς χειμῶνα, VIII. mensibus Aeneas frigore uri dicebat, IV. reliquis hyeme. Fuit Aeneas, si non fallunt Acta Concilii Constantinopol. II. Rhodopæ metropolis: Collationi enim VIII. p. 240. subscribit Paulus episcopus Aemorum, Aeniorum oportuerat, metropolis Rhodopæ provincia. Noli tamen credere; nam & multæ ibi metropoles recensentur, de quibus, nisi honorariæ fuerint, meritisimo dubites; constat etiam aliunde Trajanopolin ceteris hac dignitate præcelluisse. Vid. Concil. Chalcedon. tom. VIII. C. G. p. 91.

Μαρόνα] Hoc ex Constantino L. II. Them. 2. præcipavimus: urbem hanc & Maximianopolin Acta Conc. Chalcedon. p. 96. Rhodopæ tribuunt.

Τόποι] Recte iterum Constantinus. ΟΥΛΙΑΣ ΤΟΠΕΙΡΟΥ in Getæ & Julia Domnæ numis cognomine superbit. Erat vicina mari, nec longe ab Abderitana civitate dissociata.

Ru-

γ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΘΡΑΚΗΣ ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΤΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ Ε'.

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ, ^a ΒΕΡΟΝ, ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ,
ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ, ^b ΔΙΟΠΟΛΙΣ.

δ' ΕΠΑΡΧΙΑ ^c ΕΜΙΜΟΝΤΟΥ ὙΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
^d ΠΟΛΕΙΣ. Ε'.

^e ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ^c ΑΓΧΙΑΛΟΣ, ^f ΔΕΒΕΛΤΟΣ,
^g ΠΛΩΤΙΝΟΠΟΛΙΣ, ΤΖΟΙΑΗΣ.

ε'. ΕΠΑΡ-

^a Βερὸν editi cum MSS. ^b Αβεστὸν ab editis & Constant. ^c Κεραιόφυρτος Constant. quod recte Morellus correxit. ^d Πόλεις & Constant. ^e Αχχιάλ^{ος} vulgo. ^f Δεβελτ^{ος} edit. & MSS. ^g Πλωτίνου πόλις iidem.

Rufinum, quo deinceps nomine fuit, Anna L. VII. Alexiad. p. 212. habet fluviūque admodum, qui forte *Cossinites*, de quo ad Itin. A. p. 321.

Νησός] Circa Nessum amnem fuit: unde Νησός πόλις ἢ Νησὸν Ptolemaeo L. III. C. 11., numis ΟΥΑΠ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ ΠΡΟΣ ΝΕΣΤΩ, Socrati L. VII. C. 36. Νησός πόλις ἢ Θράκης, Thraciae laxiore significatione. Senior aetas *Christopolin* vocavit, ut scholia Coislin. Ptolemaei docent. Haec itaque est, quam Acta S. Germani signant C. 2., nec longe Philippis remouent. Adde Theophylactum L. I. H. Mauric. C. 7.

Κερεόπυργος] Constantinus Κεραόπυργος] Jo. Harduinus Emend. LV. in Plinii L. IV. C. 11. cum *Pyrogeris*, quos *Pyrogeros*, seu permutatis syllabis, quod eodem recidere ait, *Cereopyrgos* esse jubet, componit. Mihi longe ea confidentia. Vellem docuisset a *Cereopyrgo* cives gentili nomine *Cereopyrgos* recte appellari. Ego nusquam *Cereopyrgum* reperire memini, nisi si lateat in *Κεραόπυργων* castello, quod in Rhodope Procopius L. IV. Aedif. Justin. C. 11. describit.

Ἰνὰ Κανναλάρην] *CONSULARIS PROVINCIAE THRACIAE* est in Theop. p. cccclxiii. 2. & Notit. Imp. Orient. C. 1.

Βέρην] Pulchre ita Constantinus L. II. Them. 1., nec diffidet Sozomenus L. IV. H. E. C. 11. cum Liberitum ἐν Βερόν τῆς Θράκης relegatum tradit. Sebastianus Episc. ἢ Βερίδος, Βέρην p. 657, Thraciae Concil. Chalcedon. p. 624. adfuit. Ut

adeo condonari vix possit C. a S. Paulo negligentia, qua urbem praeteriit; quæ tamen illi cum multis communis est. Augusta Irene, postquam prolapsam excitaverat, *Irenopolin* appellavit, Theophane p. 385, auctore. De situ ad Itin. A. p. 231. disputavimus.

Σεβαστόπολις] Hanc adhuc quaero.

Διόπολις] Διόπολις praestiterat: famosus est ejus ob impudicitiam episcopus Alexander: ὁ ἀπὸ Διὸς πόλιος ἢ Θράκης διόπολις Ἀλέξανδρος] Jo. Malalae tom. II. p. 167., ubi, ut quid abs Chilmeado mutaretur, nihil necesse fuerat.

Ἀδριανόπολις] Provinciae Hamimontis erat metropolis: unde Collat. VIII. Concil. Constantinop. p. 240. Joannes gratia Dei episcopus Adrianopolitanorum eminentiorum provinciae subscribit, pro Hamimontiorum seu Hamimonti.

Αγχιάλος] Recte ita Constantinus L. II. Them. 1. & mox Δεβελτὸς, de qua utraque ad Ant. Itin. p. 229. Concilio Ephesino adfuit Athanasius ἐπίσκοπος & ἐπὶ Δουβλὸν ἐπὶ Σουλζοπολιν: quod argumento est, uni episcopo dicto audientes fuisse; quæ forte causa est, quare Sozopolis hic negligatur: habuit tamen deinceps suum sibi praefulem; nam Πέτρος ἢ Σουλζοπολὶν πόλιος ἢ Αἰμαργυρίαν ἐπαρχίαν Conc. Constantinop. III. p. 507. interfuit.

Τζόιαης] Constantinus Τζόιδος, ubi Morellus, inaudiatum: numquid *Tzurulum* vel *Zurulum* Thraciae? male; nam *Zurulum* provinciae L III 2 Euro-

ἑ. ἘΠΑΡΧΙΑ ΜΥΣΙΑΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ Ζ'.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ὈΔΥΣΣΟΣ, ΔΟΡΟΣΤΟΛΟΣ,
ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, ΝΟΒΑΙ, ἈΠΠΙΑΡΙΑ, ἙΒΡΑΙΤΤΟΣ.

ς. ἘΠΑΡΧΙΑ Ἀ ΣΚΥΘΙΑΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ ΙΕ'.

ΤΟ-

α Μυρίας ὅφ' ἡγεμόνα πόλεις ιδ'. *Constantin.*, tribus *Mysia* praeteritis.

Europae fuit, Heraclea non longe separatum, de quo abunde ad Ant. & Hieroc. Itin.; *Tzoides* mutari non debet; est in alia Notitia Jac. Goari p. 378. ὁ Τζοιδῶν episcopus: habet praeterea Procopius L. IV. Fabr. Justin. C. 11. castellum Τζοιδῶν.

Μαρκιανὸς πόλις] Provinciae Moesiae II. haec metropolis fuit & Praefidis sedes: hinc in Severi Alexandri numo ΗΓ. Μ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, i. e. ἡγεμόνῳ Μάρκῳ Τερβενηνῷ, Praefide Marco Terebentino. Bulgari *Proslaw* Πρωσλάβων vocarunt, egregie descriptam ab Anna L. VII. Alexiad. p. 194.; quae tamen cum μεγάλαν πόλιν vero olim nomine fuisse arbitrat, a recto tramite recessit. Adde Nicetam L. I. Annal. Isac. p. 185.

Ὀδῶν. Imo Ὀδῶν. Facit tamen cum nostro Procopius L. IV. Aedif. Justin. C. 11., & Theophanes Chorogr. p. 190., qui cetero qui Ὀδυσσεύων appellare consuevit, ut p. 137. & *Varnam* illi vicinam ait p. 298.

Δοροστόλῳ] Theodoretus in Thracia locat, usu vocis latiore: ὃν Δοροστόλῳ, inquit, πόλις ἔστιν ἡ Θεσσαλονίκη. Vid. Jos. Scaligerum in Euseb. n. m. mcccclxxviii., & Itin. Ant. p. 223.

Νικοπόλις] Jornandes Rer. Get. C. 18. *Nicopolin* accedit, quae juxta *Iatrum* flumen est constituta notissima: quoniam devictis Sarmatis Trajanus eam fabricavit, & appellavit *Victoriae civitatem*. Ad quae Jo. Harduinus in Numis Antiq. Illust., Ex his *Jornandis* verbis non uno loco *Thesaurum* suum Ortelius latro amne locupletat, cum *Istrum* legi oportere nemo inficiari possit, qui nuptos veteres vel obiter viderit, cuiusmodi sunt, ΝΙΚΟΠΟΛ. ΠΡΟΣ ΙΟΥ. & ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡ. ΙΟΥ. quem si audieris, *Iatrus* posthac nullus erit: verum cave faxis:

ἢ λεγόμενον Ἰατρὸν καὶ μὴν memorat Theophrastus L. VII. H. M. C. 14., è quo & appositae urbi *Iatri* nomen venit, de qua ad Anton. Itin. p. 222. Erat *Nicopolis* ad confluentes *Istri* & *Iatri*, recteque in numis priori adstruitur.

Νοβαί] Binæ erant in hac vicinia *Novae*: alterae *Cuppis* vicinæ, quas τὰς ἀνω Νοβὰς Theophrastus L. VII. H. M. C. 7. vocat; alterae *Appiariae* propiores, *Novensis* *Moesiae* civitatis nomine Marcellino Comiti notæ. De his Ant. l. p. 221.

Ἑβραϊττός] Rectius Ἀβραϊττός, ut Procopio sine L. IV. de Aedif. dicitur: *Jornandi* *Abrutus*, *Moesiae* civitatis in Ambrosiano MS., ut diximus alias. Famosa urbs est Decii Imp. cæde, passim male scripta, sicuti exemplis prolatis Ill. Scaliger in Euseb. n. mcccclxxvii. patefecit. Sita fuit inter Odessum & Mesembriam, diciturque in Tabula Peutingerorum *Erite*. Falluntur itaque, qui Decium ad Tanain perisse, quemadmodum Zosimus, aut trans Danubium, uti Victor, perhibent.

Ἐπικράτεια Σκυθίας] Hæc postrema est quatuor Thraciae provinciarum, quæ Praefidis suberant, ut Notit. Imp. Orient. C. 1. docet. Athanasio variis locis *Σκυθία* dicitur Apol. contra Arianos p. 123., 155., & Histo. Arian. ad Monach. p. 360.; quibus cum provinciis enumerat, quarum episcopi aut Sardicensi Synodo adfuerunt, aut causæ suæ patrocinabantur, non dubitem, quin *Σκυθίας* voluerit: neque enim *Sicilia* ejus ætate provincia nomen erat, sed Pannoniæ, quam Athanasius ibidem reliquis accenset provinciis, oppidum. In Procopio errore turpi ex *Scythia* castellum condiderunt pariterque ex *Mysia* sine L. IV. de Fabr. Enumerat egregius scriptor urbes & castrametum, quæ Justinianus aut instauraverit aut novis operi-

ΤΟΜΙΣ, ^a ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΙΣ, ^β ΑΚΡΑΙ, ^γ ΚΑΛΛΑΤΙΣ,
^δ ΊΣΤΡΟΣ, ^e ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΝΑ, ^f ΖΕΛΔΕΠΑ, ΤΡΟΠΑΙΟΣ,
^g ΑΖΙΟΥΠΟΛΙΣ, ^h ΚΑΠΙΔΑΒΑ, ⁱ ΚΑΡΣΟΣ, ΤΡΟΣΜΙΣ,
^j ΝΟΒΙΟΔΟΤΝΟΣ, ^k ΑΙΓΙΣΣΟΣ, ΑΛΜΥΡΙΣ.

ζ. ΕΠΑΡ-

^a Διονυσόπολις vulgati. ^β Καλατίς edit., MSS. Καλάτης. ^γ Non est in Constant. ^δ Ζέλδεπα.
^e edit., Constantin. Ζέλπα. ^f Καπιδάβα edit. ^g Κάρος Constant., qui et max Τροσμίς.
^h Νεβιόδοτνο vulgo et Λιμνός.

operibus exornarit, cumque de Europa & Rhodope dixisset, οὐδὲν ἔτι ποιεῖν ἴσκει, Μυσίας, Ἐρελίτι, additis xxx. aliis, pergit, Σκυθίας, Γαλατίας. λ.: hinc Mysiam urbem & Scythiam fecere, cum tamen aliud nihil velit, quam Mysiam ad Istrum & Scythiam ad eundem eas esse urbes & castella.

Τόμις Scythiae erat metropolis, cujus Episcopi curae omnes provinciae urbes erant commissa: quam in rem egregia sunt Sozomeni L. VI. H. E. C. 21. verba; quae, quod Prolegomenis sint inexta, praececo. Id addo, Jo. Damascenum Parallel. p. 781. ex Theotimo & Σκυθόπολεως episcopo verba quaedam excerptisse: qui cum Tomitanus fuerit, teste Sozomeno L. VII. H. E. C. 25., maluisse Mich. Le Quien & Σκυθίας. Poruisset minore molimine & Σκυθίαν πόλεως.

Διονυσόπολις Ita & recte Constantinus L. II. Themat. 1.; Theophanes Chronogr. p. 190. Διονυσόπολιν, ut editus & MSS. Syncedemus, probat.

Ακραι Eo nomine urbem in hoc tractu requiro. Fuit quidem Promontorium Tivris, ἄκρον Τιεπρία Ptolemaeo, cum ejusdem ferme nominis oppido; nec dixero tamen id intelligi. An ἄκρον & Σκυθίας apud Stephanum?

Καλάτης Hoc ex Constantino praestat. De urbe & aliis hujus orae Anton. Itin. p. 227.

Ἰστρὸς Jul. Capitolinus in Maximo & Balbino C. 6. Sub his pugnatum a Carpis contra Moesios suis & Scythici belli principium, & Histria excidium eo tempore: ut autem Dexippus dicit, Histria civitatis. Fuit sine dubio in Dexippo Ἰστρὸς πόλεως, quemadmodum in MS. Ptolemaei Cosliniano, quam urbem Capitolinus cum non recordaretur, de Histria, longissimo terrarum intervallo a Moesio & Carpis, Istri fluvii, ut, Zosimus L. I. C. 31. docet, accolis, remota cogitare cepit, occasionemque Ortelio atque aliis, ut Histricam civitatem, ab Istro distinctam, memorarent, praebuit.

Κωνσταντιὰν Videtur esse CONSTANTIANA DAPHNE, quam è numo Constantini egregie illustravit Henr. Valesius in Ammian. L. XXVII. C. 5.; obest tamen suspitioni Procopius L. IV. Fabr. Justin. C. 7., eam in Moesia II. collocans. An ergo ex superiore in hanc provinciam migravit? Constantinus certe L. II. Them. 1., ubi reliquas excerptit, hanc praeterit, xiv. tantum urbes provinciae tribuens. Utique aut hoc, aut simili nomine aliam in Scythia fuisse, dicendum erit: tumque Procopius auxilio accedatur, in Scythia Constantianam L. IV. Fabr. Just. C. ult. ponens.

Σέλδεπα Hoc receperim, quoniam propius a vero abest: Σέλδεπα Procopio L. IV. Aedif. Just. C. 11., Σελπιδία in Excerpt. Theophylacti apud Labbeum p. 178., sed male, ut ex L. I. Hist. Mauric. C. 8. cognoscet.

Τρόπαιος Frid. Morellus de Topiro Dobroque cogitavit, quarum utraque citra hujus provinciae fines fuit. Credo a tropaeo, de victis hostibus posito, loci nomen esse: quamquam cum huc usque frustra quaesivi. De Axiopoli ad Itin. A. p. 224.

Καπιδάβα Sic praestat è MSS. & Constantino ob Itin. A. consensum. Morellus cum Comidava Ptolemaei L. III. C. 8. eadem censet, Daciam Ptolemaei cum Scythia confundit.

Κάρσος Κάρσος male Constantinus. Vid. Itin. A. p. 224. & seq., ubi & haec urbes recensentur.

Αλμυρίς Vira S. Epicteti & Aftionis C. 6. In Scythiarum fines ingressi in Almyridensem civitatem deveniunt. Si Morello credis, non alia Halmyris est ac Salmysessus, neque in dubium vocari posse putat: & tamen falsissimum est: Halmyris in ultima fuit Scythia Procopio L. IV. Aedif. Justinian. C. 7. auctore, proxima Istro fluvio; Salmysessus vero sive Halmydesus vastissimo terrarum tractu inde dis-

ζ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ^a ἸΛΛΥΡΙΚΟΥ. ^δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ. ΠΟΛΕΙΣ ^b λβ'

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΠΕΛΛΗ, ^ε ΕΥΡΩΠΟΣ, ^ε ΔΙΟΝ, ^δ ΒΕΡΡΟΙΑ,
^ε ΘΟΡΑΙΑ, ^ε ΕΔΕΣΣΑ, ^ε ΚΕΛΛΗ, ^ε ΑΛΜΩΠΙΑ, ^ε ΛΑΡΙΣΣΑ,
ΗΡΑ-

^a Ἰλλυρικὴ vulgo, alterum ἔ MSS. est. ^b λβ'. Const. ^c Δίος Edit. & Const. ^d Βερροία vulgo & Ἐρδία. ^e Κόλλα Ed. & Ἀλμωπία, Constant. Ἀλμωπία. ^f Non est in Constant.

fociata & Ponto in Affica regione sive Rhodop. provincia apposita. Vid. Arriani Periplum circa finem.

[Επαρχία Ἰλλυρικὴ] Hæc & sequentes provinciae Præfecto Prætorio Illyrici suberant: complectebatur enim Illyricum Orientale Macedoniam I., secundum quæ & Salutaris, Thessaliam, Achaïam, Cretam, Epirum veterem & novam, Daciam mediterraneam & ripensem, Dardaniam & Prævalim, quemadmodum Notit. Imp. Orient. C. 1. & 24. docet. Additur ab Hierocle Pannonia, quod eam nuper Justinianus, ut in Novel. XI. est, reciperat.

[Θεσσαλονίκη] Erat Thessalonice metropolis & caput provinciarum, quæ sub dispositione Præfecti Prætorio Illyrici erant: Theodoretus L. V. H. E. C. 17. Θεσσαλονίκη πόλις ἐστὶ μέγιστη καὶ πολυάνθρωπος, ἐς τὴν τὴν Μακεδόναν ἔστι τελευτῶσα, ἡγεμονία δὲ καὶ Θεσσαλίας καὶ Ἀρκαδίας, καὶ μὲν τοὶ καὶ ἄλλοι πεμπούκων ἰδιῶν, ὅσα καὶ Ἰλλυρίων τὸν ὕμνον ἡγούμενοι ἔχουσι. Thessalonica civitas est ampla & incolarum multitudine abundans, sita quidem in Macedonum provincia, sed qua caput est Thessalæ & Achaïæ, & aliarum plurium provinciarum, quæ sunt sub administratione Præfecti Prætorio Illyrici. Vide Henr. Valesium ad Socratem L. V. H. E. C. 11. & P. de Marca Dissert. de Primatib. C. 37. &c.

[Ευρώπη] Duæ sunt hoc nomine in Macedonia civitates, altera in Almopiis, altera ad Axium flumen: utraque ex Ptolemæo & Plinio notissima est. Mox Δίος præstiterit.

[Βερροία] Sic Constantinus L. II. Them. 2., qua de re dictum alias est.

[Ἐρδία] Hoc ut verius ob Polybium L. XVII. C. 19. elegi. Vulgo Ἐρδία, Constantino Ἐρδία. Regionis est Macedonicæ nomen, non urbis: nam Jo. Harduinus ad Plinium L. IV. C. 10. Eorudem urbem ex Livio memorans a vero aberravit. Vide modo præstantissimi scriptoris L. XXXI. C. 39. 40. & L. XLII. C. 53.,

& nihil dubitabis. Ἐρδία Thucydidi L. II. C. 99.

[Κόλλα] Placet hoc præter MSS. Constantino Imp.; neque ego pro rejiculo habuerim ob Cellas Itin. H. p. 606.

[Ἀλμωπία] Bene ita correxit Harduinus in Plinii L. IV. C. 10. Regionis nomen est, cujus incolæ Ἀλμωπιοὶ Thucydidi L. II. C. 99.

[Λάρισσα] Exulare hanc ex Constantino L. II. Them. 2.; ubi Hierocles exscribitur, monuit L. Holsteinius: forte non male; neque enim inter Larissas, quas Scholiastes Apollonii Rhodii L. I. 40. & Stephanus enumerant, ulla est, quæ ad Macedoniam hanc referri possit; nisi si ea fuerit, quam hic in Ossâ collocat.

[Ἡρακλεὰ Λακωνία] Hoc Constantinus, Λακων MSS. præferunt: utrum verius sit, non temere dixerō. Tamen ecquid inde exculpi possit quæramus. Intelligendam esse Heracleam Pelagoniæ, Concil. Constantinop. II. ostendit: subscribit enim Collat. VIII. p. 238. Benignus Heracleotana civitatis, quæ est I. Macedonia, episcopus, vicem agens Eliæ Archiepiscopi Thessalonicensium civitatis, qui Collat. I. Benignus Heracleæ Pelagoniæ dicitur. Nihil Heraclea hæc discrepat ab illa, quam Ptolemæus L. III. C. 13. in Lyncestide ponit; sita quippe in utriusque regionis sinibus: quæ causa est, cur Norisius Dissert. de Synodo V., & ego nimis illi credulus ad Ant. Itin. p. 319., ex Actis Conc. Chalcedon. p. 98. Dionysium Episcopum Heracleæ Lyncestidum huic urbi imposuerit, in eum errorem Latina Concilii versione impulsus; neque enim is Heracleæ Macedoniæ I., cui Chalcedon. Concil. tempore Quintillus præerat; ex Actis notissimus, præsul fuit, sed Heracleæ Latmi in Caria, ut Græca inibi & p. 667. indicant. Jam cum Heraclea hæc ΑΤΥΝΚΗΤΙΔΟΣ diceretur & Pelagonia regio ab Hierocle Macedoniæ II. contribuatur, fortasse ΛΑΚΩΝΥ tulum inde librarii, cum in mendo vocabu-

ἩΡΑΚΛΕΙΑ ΔΑΚΚΟΥ, ^a ἈΝΤΑΓΝΙΑ ΓΕΜΙΝΔΟΥ, ΝΙΚΕΔΗΣ,
ΔΙΟΒΟΡΟΣ, ^b ἸΔΟΜΕΝΗ, ΒΡΑΠΙΔΟΣ, ῬΙΜΟΥΛΑ,
ΠΑΡΘΙΚΟΠΟΛΙΣ, ἩΡΑΚΛΕΙΑ ΣΤΡΥΜΝΟΥ, ΣΕΡΡΑΙ,

ΦΙ-

^a Ἀντωνία, Γέμιδος in Them. Constant. pariterque Διόβορος. ^b Ἰδομένη idem.
i Περίμελα MSS., Περίβανα Cōfisi.

cabulum esset, nobis reliquerunt, ut multa alia.
[Ἀντωνία Γεμίδης] Constantinus Ἀντωνία, Γέ-
μιδος, quibus ego nominibus in Macedonia
urbes legisse non recordor. Videndum est, an
Ἀντωνία Μυρδίνος, de qua Plinius, Ptole-
maeus, Stephanus atque alii, huic originem
dederit.

Νικέδης] Nicetam Thraciae urbem ex L.
XXIV. Hist. Mifcel. Abr. Ortelius Thesaurο
inferuit: eam, si bonae fidei esset, huc arces-
serem, Verba sunt: Tunc Anchialum & Bereon
dimittentes Christiani fugerunt, nemine persequen-
te, Nicetamque & Probati castrum & alia qua-
dam praesidia. Quo minus tamen Anastasio fi-
dam, Theophanes, quem exscripsit, facit
Chronograph. p. 420. Τότε καὶ Ἀνγκιῶλον καὶ Βερεὼν
ἀφέντες Χριστιανοὶ ἔφυγον, μηδὲν διώκοντες, Νί-
κειάν τε καὶ τὸ Πρωβάτιον κἀστὴν, καὶ ἄλλα τὰ αὐτοῦ
κἀστὰ. unde Nicetam, Thraciae episcopo subdi-
tam, ut Concil. Nicaen. II. p. 590. monstret,
urbem, vertere debuit, & fortasse etiam scrip-
sit. Sunt enim in Historia ea urbium tituli
passim corruptissimi, levi opera, si Theophanes
in consilium mittatur, refingendī, & scē.
pe maximo hujus commodo; velut cum ibi-
dem memorat, ἔβλεπεν Μιχαὴλ καὶ Βασιλῆων συν-
ελεσθῆναι αὐτῷ καὶ Προκοπίου ἑως Τζυβῆ. ubi Τζυ-
βῆ, de quo Ant. Itin. p. 139., fuisse, Ana-
stasius testabitur, vertens: aggressus est Impera-
tor Michael contra Bulgares & cum eo simul Pro-
corpius usque Zerulum. Atque hoc obiter. Nicetam
inveniri posse, nisi opem meliores manu exa-
rati codices ferant, despero.

Διόβορος] Verum esse Δόβορος in Plinii L.
IV. C. 10. Harduinus monuit: ejus episcopus
Chalcedonenſi Synodo adfuit, perperamque p.
317. ἐπίσκοπος Δουβήρι Μακεδονίας πρώτης nuncu-
pat, rectius p. 671.

Ἰδομένη] Non aliter Ptolemaeo dicitur. Thu-
cydidi L. II. C. 100. Ἰδομένη, è quo pariter
videas, Dobero haud longe aſuisse: Tabula Ἰδο-
μένη, M. P. xxxv. a Stobis, & LIII. a Theſ-
ſalonica. Forte ab Idomeno Cretensi & Ho-

meri versibus celebrato id urbi nomen est. Vid.
Ic. Voſſium in Caſtellum p. 210.

Βερέμελος] Probat hoc MSS., editi Δερέ-
μελος, Constantinus Βερέμελος: è quibus, nisi
Ἀρχαῖος sit, de qua non longe a Strymone at-
que Amphipoli remota Thucydides L. IV. C.
103., nihil expedio.

Τεμενδία] MSS. Περίμελα, quod nomen L.
Holſteinio ad Geogr. S. Car. a S. Paulo verius
videtur propter Timotheum Primopolis episcopum,
qui Concil. Constantinop. sub Flaviano scri-
bendo adſuit: at nihil ille juvat, ſiquidem Pri-
mopoleos in Pamphylia & Περίμενδίας & Πα-
μφυλίας, ut p. 127. Conc. Chalcedon; ubi Acta
Synodi Constantinop. repetuntur, praesul fuit.
Viderint alii, lateant in voce Ptolemaei Τε-
μενδίας in Senticia, illis, quae mox ſequuntur, vi-
cina.

Παρθενική] Ptolemaeo Παρθενήpolis librario-
rum peccato, ΠΑΡΘΙΚΟΠΟΛΙΣ in ΠΑΡΘΙΚΟΠΟ-
ΛΙΝ mutantium; quem eundem errorem in Lon-
gaevis Phlegontis Tralliani C. 1. tererraverunt:
Ἀιδέος Δίξιν Παρθενήpolis Μακεδόν. Βίβλος Δίξιν
Παρθενήpolis & Μακεδόν. Ζακύνθους Μακρόν
Παρθενήpolis Μακεδόν. Verum esse urbis, quod
Hierocles offert, cognomen, non tantum Io-
nas a Macedonia de Parthicopoli, quem alibi ex
Hilarii fragmentis produximus, pateſcit, ſed
Joannes Παρθενήpolis, qui Concil. Chalcedo-
nenſi p. 100. & 61. ſubſcripſit, licet prave
Παρθενικήpolis episcopus p. 566. appelletur.

Ἡρακλεία Στρυμνῆ] Imo Στρυμνός. Senticia
intelligitur, illi fluvio vicina

Σέρρας] Jo. Harduinus in Plinii L. IV. C. 10.
Δέρρας corrigit, quo ejus ſcriptoris Derrha esse
queat; cui emendationi Maximianus episcopus
Derrhenſis civitatis Macedonie ex Concil. Chal-
cedon. p. 387. faveret, niſi Σέρραν & Σέρραν
πρώτης Μακεδονίας p. 100. & 317. vocaretur, &
aliunde Serras bene habere conſtare. De ſitu
alia lis est: L. Holſteinio ſi accredis, Serrae &
Philippi nominibus duntaxat diſtinctae fuere:
Fuit dein, inquit ad Geogr. S. Car. a S. Paulo
de

ᾱ ΦΙΛΙΠΠΟΙ, ᾲ ΑΜΦΙΠΟΛΙΣ, ᾳ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, ΝΕΑΠΟΛΙΣ,
 ΑΚΑΝΘΟΣ, ῃ ΒΕΡΓΗ, ᾴ ΑΡΑΥΤΟΣ, ᾅ ΚΛΙΜΑ ΜΕΣΤΙΚΟΝ
 ΚΑΙ ᾆΚΟΝΤΙΣΜΑ, ΝΗΣΟΣ ΘΑΣΟΣ, ΝΗΣΟΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ.
 ῆ. ἘΠΑΡ-

α Φιλίππους & Ἀμφίπους ed. perperam. b Const. Βέργη. c Κλίμα Μεστικόν edit.

de Philippis, metropolis Macedoniae Thraciae sive II. quae & Salutaris, Serre postea dicta, ut & hoc tempore, unde Nicetas i. Σερίων. At enim non in Chalcedonenfis tantum Concilii Actis Serrensis & Philippensis episcopi perpetuo dislocantur, sed & Notitiae Ecclesiasticis: ut satis ea viri egregij verba mirari non possim. Abr. Ortelio Serre ad Tempe pertinere videntur circa Larissam Berrohaemque; cui opinioni fortean originem Nicetas Choniates in Reb. Balduini p. 295. praeiit: Καὶ ὅς πεδὺς, inquit, μίτευσι, ἴσται· τί αὐτὴ Σέρρας κρηνηπάλαιος, καὶ ἐπὶ ὧν τῆς Βερροῦλος ἀποθνήσκοντι, καὶ ὅπου αὐτὸς τὰ Τίμωνα & Θεοφλάδων ἀποθνήσκοντι. quae tamen eum non poterunt firmare situm; siquidem Serre, Berrohae & Tempe ut diversissimae positionis loca memorantur. Putavero circa Strymonem fuisse, eaque propter πὺ αὐτὴ Σέρρας καὶ Στρυμόνα κρηνηπάλαιος. Alexii Angeli L. II. p. 241. conjungere, & Nicephorum Gregor. L. IX. C. 6. Thraciam inter & Thessalonicam, atque Annam L. IX. Alex. p. 255. haud multum a Christopoli ponere.

Φιλίππους] Verius ita & mox Ἀμφίπολις co-dex Constantini L. II. Them. 1. & 2.

Ἀπολλωνία] Sita erat in Chalcidice, quam & Olynthum cum XXXII. aliis urbibus Philippum evertisse Demosthenes Philipp. III. p. 63. & Suidas in Κάσσανος docent. Atque huc saepe Rhetores respiciunt, ut Aristides tom. II. p. 225. & Libanius tom. I. p. 106. Ὀλυνθίους ἡφίεν τὴ χερσὶν, ὡς φιλέδωρος· καὶ μετὰ ὕστερον ἐδωκεν Ὀλύμπιος· μετὰ δὲ καλκιδεὺς, δύο καὶ τεράκοντα πόλεις· sive potius καὶ δύο κ. λ., ut ex ejusdem Apolog. Demosthen. p. 451. compertum est. Βέργη] Male Constantinus Βέργη. Vide Stephan.

Ἀεργους] Constantino Ἀργολος; fortasse Ἀργολος Ptolemaei est in Bisfalarum regione.

Κλίμα Μεστικόν] Frid. Morellum Νεστικόν emendantem recte coarguit Schurzseischius Notit. Bibl. Vinar. p. 71., quamquam urbem imprudenter arbitratus Thraciae fluvium Nestum

numi ΜΕΣΤΟΝ & MSS. Solini & Plinii, teste Salmastio in Solin. p. 112., appellant. Κλίμα tractum regionis, more Graecis recentioribus consueto, notat, unde Κλιματικῶν regionum praepositia apud Theophrastum L. III. M. C. 9.; qui cum Arabibus haud secus atque Hierocles sit prior, eorumque Geographica non videatur tractasse, non accesserim Cangio Climatis eum usum ab Arabibus derivanti: praesertim cum Divinus Paullus Galat. I. 21. ὁ κλίμας & Συρίας καὶ Καλυκίας & II. Corinth. XI. 10. κλίμας & Ἀρχαίος, & praeter eum plures alii dixerint. Nata haud dubie illa voci significatio est, quod Geographi Climata coeli inclinationes & subjectas terrae regiones nuncuparent. Itaque Clima Messticon nihil erit aliud, ac regio illi fluvio vicina, qua de Livius L. XLV. C. 29. Acontisma alibi teigimus.

Σέραι] Σέρβαι oportuerat; estque vetus hoc peccatum, jam ante Constantini Porphyrogenetae aetatem admissum. Stobi Macedoniae II., sive Salutaris, ut Noritiae Imp. Orient. dicitur, metropolis erat: unde primam & praecipuam Macedoniae urbem πρῶτην & Μακεδονίας πόλιν τὴν Σέρβαις, quemadmodum egregie L. Hoffseinius in Stephan. correxit, Malchus in Excerpt. Hoësch. p. 61. appellat.

Ἀργους] Argos Pelasgicum intelligi putabam, cujus Homerus & vetus apud Hephæstionem Enchirid. p. 33. poeta meminit; quod tamen cum in Thessalia fuerit, rectius hinc aberit. Sit itaque Argos Oresticum: nam Orestias sive Orestis, in qua illud Argos, pariter ac Pelagonia superiori Macedoniae erant contributae, teste Strabone L. VII. p. 326. Licet autem Pelasgicum Argos in urbium Macedonicarum censum venire haud possit, cur opem veteri Hephæstionis poetae, qua indigere coepit, negabimus?

καὶ ὁ χρυσόπρασος, αἰτ, βαβαίον Γάλλον, Πύον Πιλαστικόν Ἀργος ἱμαβατικόν.

Ita in nupera editione hos versus vir Cl. dislinxit,

η. ἘΠΑΡΧΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ^a β' ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ η.

ΣΤΟΛΟΙ, ΑΡΓΟΣ, ἘΥΣΤΡΑΙΟΝ, ΠΕΛΑΓΟΝΙΑ;
ΒΑΡΓΑΛΑ, ^b ΚΕΛΑΙΝΙΔΙΟΝ, ἈΡΜΟΝΙΑ, ΖΑΠΑΡΑ.

ζ. ἘΠΑΡ-

a Dief. Const. b Καλειδων νηγο.

xit, insuper adscribens: *Illud πῶς non potest pendere ab ἑμβατεύων: nam sic ineptum esset. Sequiebantur igitur alia, cum quibus apte coherere poterat: totum Argos Pelasgicon, simulac intraveris, læticia afficis & exultare facis tibi: hoc aut simile quid dixerint Græci: Et sic punctum post Γάλλων etiam appositissimum est. Quæ ego dicta nollem. Deditis hæc turbas Pan in versibus reconditus videtur, satis ceteroqui ex titulis conspiciendus: ipsum illud ἑμβατεύων cum requireret; quid enim poetis magis familiare, quam de locis numini sacris id usurpare? Aeschylus Persis p. 146.*

Ἡρόδοτος πρὸς τὴν ἀρχαίαν Σαλαμῖνος τόπον,
Βαίει, δὲ σερμοὶ ταύτην, ἢ φιλόσοφος.
Πάν ἑμβατεύει.

Quibus Tragicis versibus alios ex Sophocle & Euripide præstans eruditione juvenis Georg. D'Arnaud Animadvers. C. 34. apposuit. Aristides rom. II. p. 307. *οἱ Μαστιγὴ Χαλκιδων χοροὶ οἱ δι' αὐτὸν τὴν πόλιν ἑμβατεύοντες*. Libanius Antioch. p. 350. *ὡς ὁ θεὸς ἑμβατεύει τὸ τόπον*, sive potius, *ἑμβατεύει*. Euripides apud Dionysium de Composit. Verbor. p. 256. Edit. Londin.

— Ὅστις πῆρεν Ἀργεῶν δουραμένον
Ἐμβατεύει.

Igitur distinctione non est prior a posteriore versu dissociandus: cumque βαβάζει Γάλλων minus commode Pan nuncupetur, præferri oportuerat, quod in MS. Florentino ff. Vossius in Catul. p. 163. legit, βαβάζει κέλων. & tanto quidem magis, quoniam Etymologus non aliter versum hunc Cratini, non, ut D. Heinsius in Sili L. XIII. 329., quamquam κέλων adprobans, Diphi, scriptum invenit. Κέλων autem cum idem sit ac θεῖμος ἐκ τῆς συνήθους, quin de capride Deo verissime pronuntiatur, nemo dubitaverit. Atque hoc obiter; nam Cratini Pelasgicum Argos quodnam sit, neque enim Thessalicum videtur, Ti. Hemsterhusius prope diem nos docebit.

Ἐυπαρίων] Non aliter Constantinus. Rectum esse Ἀιστραῖον Ptolemaeus & Aestracenes Plinii L. IV. C. 10. ostendunt.

Πελαγονία] Non urbis, quod olim opinabar, sed regionis est nomen. Fuit utique eo nomine oppidum, sed ab Heraclæa Pelagoniæ, quam in Macedonia I. vidimus, non diversum. Regionis Strabo, Plinius, Ptolemaeus atque alii meminerunt.

Βάργαλα] Non alia videtur ac Livii L. XXIX. C. 12. *Bargulum*, fortasse hinc adjuvandum: conspirant enim in urbis nomine MSS., nec aliud *Δαρδάνιον* Βαργάλων, qui Concl. Chalcedonenis p. 402. subscripsit, requirit: appellatur quidem p. 100. episcopus Βαργάων & p. 671. Παρλαῖ, sed quisque videt ex nostro ea esse depravata; præsertim cum vetusta versio *Dardanum* episcopum Βαργάλα posteriore loco præferat. Peccavit ergo C. a S. Paulo tum quod huic urbi inter Macedonicas locum negaverit, tum præterea quod Dardanium Bargylæ, Cariae urbi, præfulem, quem Ioannes pars ejusdem Concilii ejusdemque oppidi episcopus non poterit ferre, dederit.

Καλειδιον] Hoc ex Constantino præoptavi, licet verissimum esse pro comperto non habeam: imo vero *Celstrum* esse, quod in Orestide regione Livius L. XXXI. C. 40. describit, credidero.

Ἀργεῖνα] Nusquam hanc legere memini: est in Illyrico τόμῳ Ἀργεῖνας apud Dionysium Perieges. Ὀ. 391. & alios, cujus tamen hic ratio esse nequit. Videtur ab eadem Harmonia hoc fuisse oppidum seu castellum id nominis accepisse.

Ζάπαρος] Huic urbi episcopus fuit Sabinianus, quem Concl. Constantinopolitanum II. Collat. 2. p. 28. *Zaparena civitatis Illyricana diocesis*, ut L. Holsteinius ducum monuit, appellat. Eodem pertinere diceres Cyriacum episcopum Ζυπάρον ex Actis Concl. Nicaeni II. p. 349. nisi Drizuparorum Δελζυπάρον urbi præfuisse ex p. 588. liqueret.

M m m m

Θέβαι]

9. ἘΠΑΡΧΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.

^a ΠΟΛΕΙΣ ¹.

ΛΑΡΙΣΣΑ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ, ΘΗΒΑΙ, ^b ἘΧΙΝΑΙΟΣ, ΛΑΜΙΑ,
ὑΠΑΤΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ^d ΤΡΙΚΚΗ, ΓΟΜΦΟΙ, ^c ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ,
ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ^f ΦΑΡΣΑΛΟΣ,

^a ΣΑΛ-

^a Πόλεις ἰσ'. *Constantinus L. II. Them. 2., male.* ^b Ἀρχαίοι editi & MSS. ^c Ὑπατὸς μὴ ὑπόλως
υπόλως. ^d Editi Τετρεῖς, MSS. Τετρεῖς. ^e Καίσαρεα omnes; Car. a S. Paulo Hannonius addit,
prorsus intempestive, quippe a Thessalia remotissimam. ^f Φάρσαλα MSS. & editi.

Θήβαι] *Thebae sunt Phthioticae*, ut Livio, sive Thessaliae, ut Plinio dicuntur.

Ἐχινάϊος] Ita ex Constantino praestat ob Procopii L. IV. Fabr. C. 3. consensum. Theodorus Episc. Ἐχινάϊος πόλιν ἐκπαρξίας Θεσσαλίας est in Concil. Ephesi. p. 461. & Petrus Ἐχινάϊος in Chalcedon. p. 101. Non alia ac *Echinus* videtur.

ὑπάτα] Additur ab Editis & manu exaratis *μυτῶπολις*, ac si *Hydrata* Thessaliae caput & metropolis fuisset: idem velle diceret Apulejum L. I. *Metamorph.* p. 104. *Comperio itaque, Hydrate, quae civitas cunctae Thessaliae antepollet, esse casum recentem.* Sed res secus habet; Larissa urbium Thessaliae erat caput. Rectius itaque *Μητρῶπολις* in Constantini L. II. Them. 2. ab hac distinguitur: nec aliud voluit Hierocles, ut ex urbium catalogo, provinciae praescripto, apparet.

Μητρῶπολις] Thessaliae hanc urbem ex pluribus oppidis constatam & Triccae & Gomphis vicinam memorat Strabo L. IX. p. 437. Huc pertinent ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ numi, equo Thessalico insignes apud Goltzium. Fuit autem, quod negligi nolum, postea *Novarum Patragum* urbi cognomen: Constantinus *Μητρῶπολις*, αὐτὸς Νέων Πάτραν. Huic ergo episcopus fuit Euthymius ὁ Νέων Πάτρων apud Nicetam Choniaten Ann. Andron. Comnen. L. II. p. 165., de cuius sede omnia incerta Abr. Ortelio videbantur.

Τερίκκη] Sic oportuit, ut vel ex Homero notum est. Procopius L. IV. Aedif. Just. C. 3. *Τερεῖτες* appellat, sed aliorum peccato: scripserat credo καὶ ἄλλων ἢ ἐπὶ Θεσσαλίας πόλιν ἀπασάν, ἐν αἷς Δημητρίους τί ἐστι καὶ Μητρῶπολις ὄνομα, καὶ Γόμφου, καὶ Τερίκκη, τὸς ἀπὸ βλῆτος ἀγανιστάρχου. Senior aetas *Tricala* appellavit.

Catalogus urbium, quae nomen mutarunt, Cordino a Jac. Goaro p. 404. additus, *Τερίκκη ὡς Τερίκκλα.* Nec alio nomine Annae L. V. Alexiad. p. 138. nota est; & Tzetzae Chiliad. IX. 280.

Χόρση τὴν Θεσσαλίαν ὅτι συνεκκλήθη καὶ ἴσως, Φθίας καὶ Φαιρτωλίας ὅ, Ἀκρίσσης, καὶ Τελαμῶνος, Δημητριάδου, Ἰωάννης, καὶ Γλαφυρέων καὶ Φοιόνος.

In quibus Θεσσαλίας absurdum est, ex Βοιωτίας natum, sicuti Iliad. B. 712. docemur. Itaque longo terrarum tractu a vero aberrat Cangius, cum Not. in Alexiad. p. 100. *Tricala urbem ad Strymonem fluvium esse decernit.*

Καίσαρεια] Pulchre ita Constantinus. Habet eam, Thessaliae urbem, a Justiniano instauratam Procopius L. IV. Fab. I. C. 5.

Διοκλητιανῶπολις] Apposita erat paludi Castoriae, quam dein a barbaris dirutam egregis operibus Justinianus munivit Procopio L. IV. Fab. Just. C. 4. auctore. Fortasse non alia est ac *Castoria*, cuius Anna in hac vicinia L. V. Alexiad. p. 152. & Gauf. Malaterra L. III. Hist. Sicul. C. 29. atque alii ejus aetatis meminerunt.

Φάρσαλα] Hoc ex Constantino praestat. Est in Ephesino Conc. p. 436. *Περίβητος Φαρμάκης* pro *Φαρσάλας*. Quod vero pra primis operae pretium fuerit notari, idem praeful p. 478. ὅτι Θεσσαλικῶν Σαλτῶν Thessalicorum Saltuum, quamquam male p. 526. τῶν Θεσσαλονικίων Σαλτῶν, dicitur: unde non injuria colligas, *Salmi*, qui mox sequuntur, huic urbi, siquidem ejusdem episcopi curae fuerunt commissi, vicinos fuisse. Itaque & hac sede episcopali Geograph. S. C. a S. Paulo augeatur.

Σαλθεσερμίνιστοι] Constantinus *Βαθυμίνιστοι*; unde

^aΣΑΛΤΟΒΟΥΡΑΜΙΝΣΙΟΝ, ΣΑΛΤΟΣ ΊΟΒΙΟΣ; ΝΗΣΟΣ
^bΣΚΟΠΕΛΟΣ, ΝΗΣΟΣ ΣΚΙΑΘΟΣ, ΝΗΣΟΣ ΠΕΠΑΡΗΘΟΣ.

Ἰ. ΕΠΑΡΧΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἩΓΟΥΝ ἈΧΑΙΑΣ, ὙΠΟ ἈΝΟΤΗΤΑΤΟΝ.
 ΠΟΛΕΙΣ αῤ.

ΣΚΑΡΦΙΑ, ^dΕΛΑΤΙΝΑ, ^eΒΟΕ ΚΑΙ ΔΡΙΜΥΤΑ, ^fΔΑΥΛΙΑ,
^gΧΑΙΡΩΝΕΙΑ, ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ, ΔΕΛΦΟΙ,

ἈΜΦΙΣ-

^a Σαρταβουράμιον & Σαρταβίον MSS. cum editis. ^b Constantinus Σκαπία, Car. a S. Paulo
 Σκίοπα, qui etiam Παναζόβι. ^c Δεσφ ex editis. ^d Const. Ἐλευσίνα. ^e Ita MSS.
^f Δαύλιος Constant. ^g Χερώνια vulgo.

unde verius videbitur Σαλτὸς Βουράμιον, aut,
 ut Constantinus legit, & mox Σαλτὸς Ἰόβιος,
 pro quo Constantinus Ἰωάννη βίον. Nomen est
 a jugis, crebris arboribus confitis, quæ in
 Pharfalia vicinia erant. Lucanus L. VI. 576.

Qua juga devexus Pharfalia porrigit Haemus.

cui, quod Haemum ex ultima Thracia huc
 transtulerit, si fidere nolis, ex Strabone &
 Caesare nullo negotio cognosces, jugis & sal-
 tibus hunc tractum fuisse asperum. De titulis
 horum saltum si rogaveris, alio tibi opus erit
 doctore: ego enim cum ignarissimis scio.

Νῆος Σκαπία. Habet eam Ptolemaeus
 circa Thermanicum sinum. Ruben episcopus
 Σκαπία scribendo adfuit Concil. Nicaeno II.;
 nec asseveraverim tamen, cum plures eo sint
 nomine, huic insulari impostum fuisse.

Ὑπὸ ἀνότητι. Duo erant Orientis Imperii
 Proconsules Asia & Achaja, ut Notit. Imp. Or.
 C. 1. docet; utriusque meminerunt Imp., il-
 lius in L. IV. C. Th. de Patrocina. Vicor. hujus
 L. ult. de Bon. Vacant. VETTIUS AGORIVS
 PRATEXTATUS PROCONSUL ACHAEAE
 est in Theop. p. 113. Sedem Corinthi habuisse
 ex L. 2. C. Th. de Accusat. & Aristide tom. I.
 p. 43. recte colligitur.

Σκαρφία. Σκαρφία rectius alii; erat Locro-
 rum Epicnemidiorum urbs, non multum a Ther-
 mopylis; qua de viri docti ad Stephan. & Pal-
 merius L. V. G. A. C. 3.

Ἐλατίνα. Sic MSS.; Constantinus L. II. Them.
 5. Ἐλευσίνα legit; quæ tamen cum in Attica
 fuerit, longius ab urbibus, quibus hoc loco

cincta est, recedit. Credo Ἐλάτεια venisse ab
 Hierocle, quæ Phocidis urbs non male hic lo-
 cabitur. Reddamus eam Libanio tom. I. p. 110.
 ubi de Aeschine: Ἐκείνη ἐπὶ τῇ δὲ τῇ Χαίρωνεια
 αὐτῶν συμφορῆς ἢ πρὸς μὲν τῶν ἐπὶ τῇ τῇ
 ἢ ἐπὶ τῇ ἘΛΤΕΙ κτεταλημμένη. sic edunt emen-
 dantque cō Βωσπία. Quanto melior Ἐλάτεια,
 quam Critice addicente Rhetori restituit vir egre-
 gius Ti. Hemsterhusius, firmatque ejusdem
 Oratoris verbis tom. I. p. 133. Ἐπὶ τῇ δὲ τῇ
 Χαίρωνεια κτετὼν αὐτῶν τῇ Ἀρχίτη. σπ. αὐτῇ
 ἐκείνη εἰς Χαίρωνεια Ἀθηναίη, μὲν κτεταλημμένη
 Ἐλατίνια.

Βοὲ τῇ Δελφία. Coniungi hæc in Farnesianis
 schedis L. Holsteinius monuit, quod facile pati-
 ar, modo ne pro eadem habeantur. Prius in
 Βόιον Βοίων abire debet, oppidum Doridis satis
 notum, alterum in Δρυμαίαν, quæ inter Phoci-
 dis regiones a Plinio, rectius ab aliis inter ur-
 bes refertur.

Δαυλία. Δαυλίαν τῇ Φωκίᾳ habet Thucydi-
 des L. II. C. 29., quam Daulidem alii vocant,
 qua de re L. Holst. in Stephan.

Χερώνεια. Imo Χαίρωνεια, ut Constantinus.
 Chaeroneam Boeotia urbem, sed Phocidis
 finibus proximam, Stephanus a Chaerone, A-
 pollinis & Thersus Θερσῆς filio, initia & nomen
 accepisse refert, & ante eum ex Hesiodo Pau-
 sanias Boeotic. C. 40.; fuerit tamen Chaero-
 nis mater vero nomine Thuro Θυρῶ oportet, si
 urbi huic vicinus collis Θέρη & Apollo Θη-
 rius inde nomen accepissent, ut Plutarchus in
 Sulla p. 463. auctor est: quod ipsum & eorum
 opinione, quam ibidem Plutarchus commemo-
 rat, firmabitur, qui a bove, quo Cadmus
 M m m m 2 duce

^aΑΜΦΙΣΣΑ, ΤΙΘΩΡΑ, ἈΜΒΡΟΣΟΣ, ἈΝΤΙΚΥΡΑ,
ΛΕΒΑΔΙΑ, ΚΩΡΩΝΙΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ, ΣΤΗΡΑΙΣ, ὈΠΟΥΣ,
^bἈΝΑΣΤΑΣΙΣ, ἘΚΕΨΟΣ, ΝΗΣΟΣ ἘΥΒΟΙΑ, ^cἈΝΘΗΔΩΝ,
ΒΟΥ-

^a Ἀμφισσα editi. ^b Ἀναστάσις ἴδεν. ^c Ἀνθιδώ Car. a S. Paulo.

duce itineris erat usus, quaeque Ἰσθμὸς Phœnices appellabant, nominis causam repetebant. Miror autem Orchomeni nullam hic rationem haberi; quæ in transcurso iuvabitur. Refert Diodorus L. IV. p. 226. & hoc inter Herculis stupenda opera, *ὅτι τῇ Βοιωτίᾳ τὴν ἀνάσσειν ἐμπεδύνας τὸ ἀπὸ τῆς Μινυαίας ἰσθμῶν, ἐποίησε ἀναμύγειν τὴν γλῶσσαν*. Contra vero in Boeotia efficit, ut *fluvius, Minyarum terras prelabens, inundatione suam totam vastaret regionem*. Palmerius Exercitat. p. 100. nescio quod nobis *Μινυαίας ἰσθμῶν* obtulit, quo, si MSS. lectio, margini appicta, in consilium adhibeatur, facile carebimus; inde enim haud magno molimine exsurget τὸ ἀπὸ τῆς Μινυαίας Ὀρχομενίου ἰσθμῶν, *flumen, quod Orchomenum Minyarum alluit*. Verum hoc esse Homerus Iliad. B. 511. & Thucydides L. IV. 76., Ὀρχομενίου τῆς Μινυαίας appellantes, ostendunt. Fluvius est Melas, ἀνατίνων τὸν τὴν πόλιν τῆς Ὀρχομενίου ποδὸς καὶ ἀναμύγειν τὸν ποταμὸν τῆς Ἐλλικῆς ποταμῶν, qui largus, ut Plutarchus in Sulla p. 465. ait, sub Orchomeniorum mœnibus prorumpit, solusque Græciæ fluviorum mox a fontibus navium est patiens. Firmantur reliqua egregio lapide, cuius epigramma Domitian. Inscript. Claf. I. 98. nuper insertum est, sed mendosius excerptum. Adde eundem Plutarchum in Pelopida p. 286.

^aἈμφισσα] Erat in Ozolarum & Phocidis finibus, stadiis cxx. Delphis separata; Pausanias Phoc. C. 38.

^bΤίθωρα] Sita erat ad Parnassum stadiis circiter Lxxx. a Delphis Pausania, cui Τίθωρα & Τίθωρεια, quod & Stephanus ex eo habet, teste Phoc. C. 32. Plutarchus in Sulla p. 461. pæne cum Hierocle consensit, Τίθωρην appellans.

^cἈμβροσος] Ἀμβροσος, vel geminata sibilante, ut apud Pausaniam Phocic. C. 36., ubi Parnasso adponitur.

Κορώνια] Κορώνεια. Sita Coronea erat ad Phliarum amnem, si Plutarcho in Lyfandro

p. 450. credis, si Pausaniæ Boeotic. C. 34., ad Phalarum: ut in altero utro virum insit, sicuti sine dubio est in Isocrate de Big. p. 521. Edit. Basil. ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν μετὰ τὸν ποταμὸν τῶν Κορωνείων τοῖς πελοποννησίοις ἀπὸ τῶν ποταμῶν legi enim ἐν Κορωνείᾳ debet, adtipulorque emendanti Hemsterhusio nostro: ibi Clinias occubuit, testibus Platone in Alcibiad. I. p. 112. & Plutarcho Alcib. p. 191.

^bΤίθωρεια] Videtur esse Στίρις Stiris, Phocensium oppidum, de quo Pausanias Phocic. C. 35.

^cἈναστάσις] MSS. Ἀναστάσις, quo nomine licet nullam huius oræ urbem noverim, & plures sese, ejus occupaturæ locum, offerant, nihil tamen mutare fustineo: quid si enim Boeoticarum aut Phocidis aliqua nomen mutari? Expectemus ergo, donec meliori manu exarati codices aliud jubeant.

^dΕὐβοία] Haud scio an Ἀιθιδῶν, Euboeae oppidum, fuerit: nec morari quemquam debet, quod insulæ præponatur: apertissimum quippe est, iustum ordinem, negligentia, ut puto, librariorum, hic esse neglectum, neque accuratam situs habitam rationem. Car. a S. Paulo ἔστιν Ἐυβοίας emendat & huic urbi agglutinat; quo modo omnia in vado fuerint.

^eΝυμφαία] Nusquam hanc legere memini. Possent, si vocabulum secaretur, inde Νύμφης & Αἰλίου, Phocidis urbes, nasci: quod MSS. non addicentibus cum temerarium videri queat, a corrigendo temperare satius erit.

^fἸθυσία] Ὀδύσεια] Monstra hæc sunt, quæ an profugari valeant, videamus. MSS. Ἰθυσία, ex quo posteriore levi opera Ὀδύσεια extruitur, urbs Boeotiae, Statio Thebaid. VII. 261.

— Dionasiæque avibus circumfusa Thisbe,

ex Homero Iliad. B. 502. Alterum Hylen dare potest, urbem ejusdem oræ maritimam, eidem Statio N. 267. memoratam. Si utramque impro-

ΒΟΥΜΕΛΙΤΑ, ΘΕΣΠΙΑΙ, ^aΥΤΤΟΙ ΘΙΣΘΑΙΣ, ΘΗΒΑΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ, ^bΤΑΝΑΓΡΑ, ΧΑΛΚΗ ΝΗΣΟΣ
^cΕΥΒΟΙΑΣ, ΠΟΡΘΟΜΟΣ, ^cΚΑΡΥΣΤΟΣ, ΠΛΑΤΕΑΙ,
^dΑΙΓΟΣΘΕΝΑ, ^eΑΘΗΝΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ^fΑΤΤΙΚΗΣ, ΜΕΓΑΡΑ,
ΠΑΓΑΙ, ΕΜΠΟΡΙΟΝ ^gΚΡΟΜΜΩΝ, ^hΑΙΓΙΝΑ ΝΗΣΟΣ,

ΠΟΙ-

^a Υπὸς Θύβανι αὐτὸς ὁ ὕβανις alii. ^b Πάνταρχος Car. a S. Paulo. ^c Χάρις αὐτὸς Χάρις editi.
^d Αἰγὸς θέναι Car. a S. Paulo. ^e Κρομμῶν omnes.

baveris, Ὑπερβόρας an malueris perpende, notas Homérico carmine & *Infra Thebas* Plinio dictas.

Θύβανι] Dionis Chrysostomi ætate major urbis pars in ruinis erat, ut Orat. VII. p. 123. profutur, nec aliud de suo tempore Paulanias, a Casaubono excitatus, arcein tantum Cadmeam habitari adfirmans. Utrum ē ruderibus refurrexerit, an Cadmea potissimum incolis fuerit sub Christianis celebrata, in obscuro est. Habuit scum sibi episcopum, qui Ἐκλάδης in Conciliis, veluti Ephesino p. 525, dici, ut a Thessaliciis Thebis distinguatur, afolet. Metropolis autem non Ecclesiastica, sed civilis & honoraria fuit, prorsus ut Athenæ, Lacedæmon & Elis. Unam duntaxat in singulis provinciis Metropolim Canones Ecclesiastici agnoscunt, ut Concil. Chalced. tom. IX. p. 103. docet: ab ejus episcopo reliqui provinciales inaugurabantur, ejusque decretis parebant; qua dignitate in Achæa Corinthus fuit illustris. Nec impedire tamen poterat, quin plures honorariæ ab Imperatoribus, quibus solis id jus Concil. Chalcedon. p. 619. tom. VIII. tribuitur, constituerentur; & si potuisset, nihil admodum erat, cur veteret: tantum enim diplomate Imperatorio creatæ honore ampliore gaudebant, οὐκ ἐν ἑστέῳ τῇ κατ' ἀλήθειαν Μητροπόλει ἢ οὐκ ἐν ἑστέῳ, jurevis vera Metropoli privilegiis suis, uti Canon XII. Chalcedonenfis Concilii sciscit.

Χαλκή] Oportuerat, ut C. a S. Paulo conjecisse video, Χαλκίς ἦν ὁ ἔθνος Εὐβοίας. Vitium fati vetustum auguror ipsoque Constantino prius: quod enim de Hierocle L. II. Them. 5. prodit, οὐκ ἐν ἑστέῳ ἢ τῷ κατ' ἀλήθειαν Εὐβοίαν, ἢ πᾶσι Χαλκίς ἢ Χαλκίδας ὀνομαζέσθαι, illis annumerat insulam Euboeam, quam nonnulli Chalin sive Chalcida nominant, id hinc suam

originem accepisse suspicor. Hesiodus cur Χαλκίδα καλεῖται dixerit, explicat Casaubonus in Athenæi L. XIII. C. 9.

Πορθμός] Creberrima hujus apud Demosthenem est mentio, uti Philipp. III. p. 69. πᾶσι περὶ τῶν ἑνῶν, τὰς μὲν ἐς Πορθμόν, τὰ δὲ μὲν οὐκ ἐκλυόντες ἢ Ἐβερρίων ubi Ulpianus navale luisse Erettrium docet. Philipp. IV. p. 76. κατὰ πᾶσαν Πορθμὸν καὶ τὴν ἀπὸ Πορθμὸν ἄρτιον ἐκτετακτοῖν ἡμῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ. De Legat. Fals. p. 218. καὶ μὲν καὶ τῇ τῷ κατὰ πᾶσαν Πορθμὸν, ἢ κατὰ Μεγαροὺς ἀπὸ τῶν δόξασι Φιλίππου καὶ ἑνῶν ἡγεμονίᾳ. Hinc hausit Aristides tom. II. p. 240. ἐν Πορθμῷ Φιλίππου, ἐν Μεγαροὺς Φιλίππου, quod perperam vertitur. In *fresco* Philippus. Quæ cum ejus in Euboea situm haud obscure constituant, non utique opera abusi recentiores fuissent Geographi, si oppidum sua cura fuissent dignati.

Χάρις αὐτὸς] Κάρις αὐτὸς suo marmore nobilitata, & mox Πλαγίαι.

Αἰγὸς θέναι] Oppidum erat Megaridis, a Paulania, qui in vocis sono variat, dudum ab Abr. Berkelio adjunctus, Attic. C. 44. signatum.

Παγὰι] Itidem in Megaride erant, sed in Boeotiam vergente, si Paulanias non fallit, nam Strabo & Ptolemæus sinui Corinthiaco adponunt. Vide Ch. Cellarium L. II. G. A. C. 13. p. 1168.

Ἐμπόριον Κρομμῶν] Κρομμῶν oportuerat, maritimum in Corinthi & Megaridis sinibus oppidum. Seniore ætate mercatorum frequentia celebre fuisse & propterea *empirii* nomen indeptum videtur.

Αἰγίνα] Superbum ejus est in Vita S. Theodoræ Thessalonicensis elozium C. 1. v. April. magni Sanctorum operis: Ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, inquit Vitæ ejus auctor, ἢ ἐν Ἐκλάδῃ κεφάλαιον.

M m m m 3

• ^a ΠΟΙΤΟΙΟΥΣΑ, ΚΕΑ, ^b ΚΥΘΝΟΣ, ΔΗΛΟΣ, ^c ΑΔΗΛΟΣ, ΣΚΥΡΟΣ, ΤΑΛΑΜΕΝΗ ΜΕ ^c ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ, ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ^d Η ΠΟΤΕ ^d ΕΦΥΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ^e ΝΕΑ ΣΙΚΥΩΝ, ^f ΑΙΓΗΡΑΙ, ΑΙΓΙΟΝ, ^g ΜΕΘΩΝΗ,

ΤΡΥ-

^a Ποιτειύα iidem editi. ^b Vulgatis abest. ^c Θερμοπύλαι MSS., quos Holst. vidit. ^d Εφυρος omnes. ^e Junjunt scripti codices anterioribus, acsi Sicyon Græcia fuisset Metropolis, perperam. ^f Αιγαι aut Αιγαιον & Αιγιον editi. ^g Μετώνα C. a S. Paulo, MSS. Μεθώνα.

ὅς ἀνέκρητο μεγάλως ἐν κλέους καὶ δόξαις μέγαν κα-
ταπαύει τῇ ἀστυνίκῃ ἀναφανέντι, καὶ ἔτι μεγάλῃ
ἐνδοξασθέντι τῇ μέτρῃ, ὅς ἐξ ὀκταὶν πέντε (ὅς νῆ-
σους, ἀστυνὴν δὲ ἀνταίρειν ἔχουσαν) Αἰγίον, μετὰ δὲ
νῆς τῇ πρεσβυτέρῃ ἐνδοξασθέντι. Adduntur plura in
laudem, quæ non exscribo: id obiter mone-
bo, non videri D. Papebrochium recte sen-
tentiam hōrum verborum percepisse, καὶ
χωρηγίαν ἔχειν ἐνταύθην πρὸς παλαιὰς ἀστυνίκας, δι' ὅν αἱ
πόλεις ἀμύνουσιν, cum verteret, quo sit ut urbes in
ea sint plurimæ, id enim falsum est, nec Græ-
cia innunt, tantum, habere eam, qua abun-
dantissime aliis urbibus, unde meliores evadant,
prebeat, indicantia. Adde Pindarum, in laudes
insulæ passim & in primis Ode V. Nemeor.
excurrentem.

Ποιτειύα] Nec urbem neque insulam eo
nomine novi. Fors fuerit olim Παιήσσα Κίαις,
ut Pœssia insule Cæe sit; quam in rudibus
fuisse Strabonis & Plinii ætate, ille L. X. p.
486., hic L. IV. C. 12. docet: ἐ quibus refur-
gere potuisset cur negemus? quia dubium tamen
id est, vide an Pirysia Melæe L. II. C. 7. 80.
esse queat.

Κύθηρον] Cæe locum in MS. Κύθηρον occupat,
quam illi proximam in integrum restituere pla-
cuit.

Δήλον Ἀδελον] MSS. hæc conjungere Hol-
steinio doctōri credimus; nec sane perperam:
quisquis enim Delo insula id cognomen indi-
dit, in animo atque oculis notissimum Sibyllæ
versum habuit ἔ L. III. & VIII.

Ἐστὶν δὲ Σάμου ἄμμου, ἐστὶν Δῶλον Ἀδελον
καὶ Τάμνη ἱέρην.

Hallucinantur ergo, qui insulam *Adelum* ce-
teris mediterranei maris inserunt.

Ταλαρῆον] Conspirant in vitia hæc editi &
MSS., quæ, si medica manu contrectaveris,

sanum colorem facile receperint. Ταλαρῆον,
ut pulchre C. a S. Paulo, obstetricantibus li-
brariis ex Σαλαμῆς ἵστον nata videtur. Reliqua,
ubi parum auxeris, μέγας Θερμοπύλων dabunt,
sicuti ex Hierocle a Constantino L. II. Them.
5. profertur; L. itaque Holsteinius non injuria
id probavit; præsertim cum μετὰ Θερμοπύλων
in principe sit editio. Etsi vero bene hæcenus
procefferit, deficere tamen ea non dubitandum
est, quibus scriptor omnia Achææ loca usque
ad Thermopylas Proconsulis imperio manda-
bat.

Κόρινθος] Helladis metropolin fuisse locuples
testis est Apulejus L. X. p. 247. Oriundus patriâ
Corintho, quæ caput totius Achææ provincia:
nec alia Dion Chrysostomo Orat. XXXVII.
p. 464. de urbe sententia fuit, cum cives com-
pellat, ἡμεῖς γὰρ ἐστὶν οὖν, τὸ δὲ λεγόμενον, πρόμαχον
τῇ πόλει καὶ ἑαυτάς. Vos enim nunc estis, ut habet
proverbium, prora & puppis Græcia. Adde Aristi-
dem tom. I. p. 43. Mox ἢ ποτε Ἐρῶτα, re ipsa
adstipulante, ex Constantino L. II. Them. 6.
præoptavi.

Νέα Σικυών] Olim Sicyon Corinthiaco sinui
accubabat, inde a Demetrio Poliorcete in pro-
ximum & natura munitum collem translata,
teste Diodoro L. XX. p. 827. & Plutarcho
Demetr. p. 900.; quæ novam non male dici
adfirmant.

Αἰγίον, Αἰγαιον] Sic oportuit. MS. Αἰγαιον
& Αἰγιον. Utraque urbs veteris Achææ ex Ta-
bula Peutingerana, quæ xii. m. p. spatio se-
parat, & Pausania L. VII. C. 24., 26. notissima
est. Prior ultimæ ætatis Græciæ Βοτστίζα dicta
est, sæpe eo nomine apud Georg. Phranziam
obvia, ut L. II. C. 2. 9.

Μεθώνα] MSS. hoc probant: C. a S. Paulo
Μετώνα vulgavit; prius Theucydides patrocini-
um est L. IV. C. 45., posterior Strabonis
L. VIII. p. 374. & Pausaniae L. II. C. 34. Op-
pidum

*ΤΡΥΖΕΝΑ, ΠΙΛΑΥΡΑ, ^b ΊΕΡΑ ΜΙΟΝΗ, ἈΡΓΟΣ, ΤΕΓΕΑ,
ΘΑΡΠΟΥΣΑ, ^c ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ, ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΚΩΝΙΚΗΣ ἢ ΠΡΙΝ ΣΠΑΡΤΗ, ΓΕΡΕΝΘΑΙ, ΦΑΡΑΙ,
^d ἈΣΩΠΟΛΙΣ, ἈΚΡΕΑΙ, ΦΙΛΑΛΙΑ; ^d ΜΕΣΣΗΝΗ,
ΚΟΡΩΝΙΑ, ἈΣΙΝΗ, ΜΟΘΩΝΗ,

ΚΥΠΑ-

a Vulgo Ἀρχαία ας Πινωρε. b Ἰσομυιὴν editio princeps. c Μαντίνια eadem.
d Μετὶν αὐτ Μετῶνα.

pidum erat munitum in Isthmo Troezenio.

Τρυζένα] Imo Τραιζεν, aut Τροιζήνη ex Ptolemaeo, nisi & id in vitio sit.

Πίλωρα] Hoc aut Πίλωρα MSS. praefurunt. Verum est Ἐπίδαυρος, cultu Aesculapii famosa & Troezeni vicina.

Ἰερὰ μίονη] Ἐριμόνη, quae & Ἐριμὴν, ut bene in Stephano viri docti relinxerunt. Euripides Herc. Fur. 615.

Χορτιάς, ἢ ἄλλως, Ἐριμὴν τ' ἔχει πόλιν.

Hesychius ait esse πόλιν αὐτ' Ἀργεῖ, pro Ἀργεῖα five Argolide, quod ipsum de Troezenis, Epidauris atque Alope itidem praedicat. Colebant Hermionenses praecipuo honore Cererem *Chthoniam*, quod praeter Pausaniam Corinthiac. C. 35. egregium nos marmor docet Inscript. Dorianar. Cl. IV. 9.; in quo etsi nunc Ceres a Chthonia distinguatur, dubitari non potest, quin exscriptoribus acceptum id referri, ut plura in eo lapide, legique non ΚΑΙ ΔΑΜΑΤΡΙ ΚΑΙ ΧΘΟΝΙΑΙ sed ΤΑΙ ΔΑΜΑΤΡΙ ΤΑΙ ΧΘΟΝΙΑΙ oporteat.

Θάρενσις] Θάλασσα, Arcadiae urbs, Stephanos.

Μαντίνεια] Ab Antigono Argivi dono acceptam *Antigoniam*, quo nomine Plutarchi aetate, ut in Arato prodit p. 1048., tantum nota erat, vocarunt. Pristinum nomen beneficio Hadriani recipiavit, Pausania Arcadic. C. 8. tesse.

Γερώντρη] Verum nomen est Γερωνότρον, ut Sylburgius ad Pausan. Lacon. C. 22. docuit: oppidum erat Eleutherolaconum.

Φαρεῖ] C. a S. Paulo Φαρεῖ ex Ptolemaeo corrigi, quo facile carebimus, praesertim cum vitio non sit liberum; Φαρεῖ enim, quod idem ac Φαρεῖ, oportuerat, ut Hen. Valesius in Po-

lybii excerpt. p. 15. ostendit. Urbs erat agri Messenii.

Ἀσώπους] Conflatum hoc perverse est ex Ἀσπιδος πόλιν, ut ex Ptolemaeo L. III. C. 16. & Pausania Lacon. C. 22. comperit habemus. Verius ad hanc urbem, quam ad Ἀσπιδem, agri Sicyonii partem, elegantem ē Thef. Britan. tom. II. p. 247. numum retuleris, in cuius altera parte ΦΟΥΛΙΑ. ΠΑΑΥΤΙΑΛΑ. СЕВ., altera Nemesis, rotæ pedem imponens, addito ΑΣΩΠΕΙΤΩΝ cognomine, conspicitur.

Ἀκρεαί] Ἀκρεαί praestant ex Polybio L. V. C. 19., & Pausania Lacon. C. 22., 1 x. stadiis Ἀσφο femovente. Ptolemaeo Ἀκρεαία, Straboni Ἀκρεῖα, haud sane bene.

Φιάλεια] Φιάλεια rectum est, quo nomine Arcadiae oppidum fuit, olim Φυγάλεια dictum. Colebatur ibi Bacchus, ut ex Diodoro L. XV. p. 357. videas; unde Lycophroni Alex. γ. 212.

Δαίμων ἑτέρος Φιγαλὸς Φανερθεῖος.

Incolæ ΦΙΑΛΕΩΝ nomine in numis Severi & aliorum, insignes sunt.

Κορώνια] Κορώνη vero nomine agri hac Messeniaci urbs fuit, vicina Pamiso fluvio, quem Ptolemaeus *Panifum* haud recte appellat, apud Pausaniam Messeniæ. C. 34. Turpiter in eo flumine adhæsit Jac. Pontanus, nam cum in Georg. Phranza L. II. C. 2. Πάμισον ποταμὸν in sinum Messeniæ evolvi legisset, *στουτὸν ὀδιστὸν fluvium* inde fecit. *Asine*, quæ sequitur, Coronæ viciniam infedit.

Μεσσην] Tuebitur sc. Hierocles Tabulae Peutingerianæ & Pausaniae suffragio, qui passim *Μοθονητ* Μεσσην & incolæ Μεσσηνίαις, ut L. IV. C. 35., appellat. Thucydides, Strabo, Ptolemaeus atque alii Μεσσην malunt. *Μοθονητ* suo quoque calculo ratam habebit *Αμμία-*
nus

ΚΥΠΑΡΙΣΙΑ, ἩΛΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ἈΙΤΩΛΙΑΣ, * ΝΗΣΟΣ
ΚΕΦΑΛΗΝΙΑ, ΝΗΣΟΣ ΠΑΝΟΡΜΟΣ, ΝΗΣΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΣ,
ΝΗΣΟΣ ΚΥΘΗΡΙΑ, ΝΗΣΟΣ ΜΥΚΩΝ, ΝΗΣΟΣ^b ΣΤΡΟΦΑΔΙΑ,
ΝΗΣΟΣ ΜΟΛΟΣ^c ἈΝΤΙΚΡΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ, ΝΗΣΟΣ^c ΔΩΡΟΥΣΑ, ΝΗ-

a Νῆος Κεφαλινία Car. a S. Paulo.

b Στροφοδάξ idem. c Et Δωρούςα.

nus L. XXVI. C. 10, & quos testes ibi appellavit Henr. Valesius.

Κυπαρισσία] Gemina sibilante omnes scribunt, in vocis numero variantes: Pausaniae Κυπαρισσίας Messen. C. 36. Straboni L. VIII. p. 361. Κυπαρισσία. Oppidum erat Messeniorum in Elidis finibus, x v. μ. ρ. a Pylo, ut Tabula, cui Cyparissia, ostendit.

Ἡλῖς] Novi, Elidenfes & Aetolos cognatione fuisse ob Oxylum iunctos, sed eorum urbem Aetoliae tanquam caput fuisse impostitam difficulter mihi persuaderi potior. Desunt, quibus ea dignitas urbi firmetur, argumenta; longius praeterea ab Aetolia erat disparata, quam ut ejus fuisse Metropolim opinari possis. Puto defecere hic Patras, nobilem urbem, contra Aetoliam positam: eam Metropolim fuisse ex Epist. Leonis Imp. additoque illi catalogo tom. IX. Concil. Labbei p. 267. citra dubium est: habet eandem inter Metropoles ex Hierocle Constantinus L. II. Them. 6. Nec morari quemquam situs urbis extra Aetoliam debet; neque enim longo trajectu inde dislocata fuit; & praeterea multa Augustus Imperator ex opposita continente oppida Patris condonavit, de quibus Pausanias L. X. C. 38. Vid. quoque L. VII. C. 18. & Ezech. Spanhemium Dissert. XI. de Usu & Praest. Numis. p. 324.

Νῆος Πάνορμος] Haud parum molestiae haec mihi insula adpersit, neque haec tamen eam deponere potui: tantum quae in mentem venerint, adscribam. Panormum insulam veteres circa Peloponnesum ignorant: habet ejus nominis portum prope Rhium in Naupacti adverso litore Polybius L. V. C. 102. & Pausanias Achaic. C. 22., qui utique nihil ad hanc insulam: aliam in Cephalenia novit Artemidorus apud Porphyrium de Nymphar. Intro p. 114. Edit. Barnef. Τῆς Κεφαλινίας δὲ Πανόρμου λίμνηⁱ αὐτὴ ἀνατολὴν εὐδαιμονίαⁱⁱ καὶ Διὰ τὴν ἰσθμὸν Ἰθάκην συνελθὼν ἐνδὲρκενⁱⁱⁱ πίνοντι^{iv} & Antipater in epigrammate, ad Holsteiniū ad Stephani Πάνορμου^v publicato:

Φάβει Κεφαλινίαν λιμνοσκεπτε, Σίνα Πανόρμου
Ναίων ἰσηχείης ἀντιπένει Ἰθάκης.

Hinc ego dedisse Hieroclem Νῆον Κεφαλινίας Πανόρμου^{vi} conjiciebam, aut certe ex portu nobis insulam fecisse. Quo minus tamen secure in his acquiescam, Marcellinus Comes efficit, Zenonis Imp. iussu Pelagii gulam in insula, quae Panormus dicitur, laqueo fractam An. ccc x c. memorans. Etsi enim, ubi posita fuerit insula, addere neglexerit, fieri potuit, ut non aliam signarit.

Κεφαλία] Praestiterat Κεφνηε^{vii} & mox Στροφοδάξ, nota Virgiliano versu,

— Strophades Grajo stant nomine dicta
Insula Ionio in magno.

Μύκων] Forte Μύκων^{viii} ab Hierocle venit, nisi si & recto casu Μύκων insula fuerit dicta: certe συμπεπληγὴς τῇ Μύκωνος ἡντος habet Apostolus Cent. XIII. 32., & quem exscripsisse videtur, Zenobius Cent. V. 21., hanc in rem a L. Holsteinio jam appellatur. Vid. Celeb. Ti. Hemsterhusium in Luciani Dial. I. Mort., ubi μύκων Μύκωνος egregie lepidissimo scriptori & plura de insula reddidit.

Νῆος Μόλος] Molum insulam contra Corinthum adhuc quaero. Τὴν πέτρην τὴν Μολυρίδην, Moluridem petram ex qua se Ino cum Melicerte in Saronici sinus aquas praecipitem dederit, in hac vicinia Pausanias Atticor. C. 44. & Tzetzes ad Lycophronis Alexand. γ. 229. commemorant.

Δωρούςα] Samus olim Δωρούςα, testibus Heraclide de Polit. & Hefychio, cui tamen alio loco Δόρουσα est, appellabatur; quae cum alibi ab Hierocle recensetur, hinc abesse debet. Habet Ὀνέστος insulas in sinu Messenio Pausanias Messen. C. 34.; illae, aut potius Δονύσα, quam viridem Virgilius vocat, huc pertinere videtur.

Δῶμα.

ΝΗΣΟΣ ΔΗΜΝΟΣ, ΝΗΣΟΣ ΊΜΒΡΟΣ.

α'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΡΗΤΗΣ ΥΠΟ^α ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ κβ'

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΗ, ΊΝΑΤΟΣ, BIENNA, ^βΙΕΡΑΠΥΔΑΝΑ,
ΚΑΜΑ-

^α Υπό ημετέριον vulgo. ^β Ίερη πᾶντα edit.

Λήμνος] Hanc & sequentem Proconsulis Achajæ imperio fuisse contributam, cum ab Achajæ longissime versus Thraciam sint semotæ, mirandum est. Constantinus, si hac in re Hieroclem fuerit secutus, septem duntaxat insulas circa Peloponnesum L. II. Them. 6. invenit: quoniam itaque dubium id esse potest, notari operæ pretium fuerit, M. Constantinum Præfectum Prætorii Orientis amplissima potestate instruxisse, & præter Asiaticam, Ponticamque Diocesin omnes illi Orientis provincias cum Aegypto & Thraciarum Diocesi atque insulis Cycladibus mandasse, διὲν Λήμνῳ καὶ Ἰμβρῳ καὶ Σαμοθράκῃ, exceptis Lemno, Imbro & Samothracia insulis, quæ Præfecti Prætorio Illyrici imperio relictæ sunt, ut Zosimus L. II. C. 33. docet.

Υπο Κονσουλάρειο] In manu exarato codice accuratissimus Holsteinius ita legit, verissimumque nobis videtur. Olim Creta provincia Cyrenaica conjuncta Proconsuli paruit; unde Q. Caecilius Rufinus in Theaur. p. MXC. 6. ΑΝΟΥΑΤΟΣ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΚΥΡΗΝΗΣ dicitur. Post dein, mutata Romanæ reipublicæ a Magno Constantino forma, distractaque hinc Cyrene, Zosimo L. II. C. 37. teste, provincia fuit *Consularis*, ut Notit. Imp. Orient. C. 1. ostendit, & hoc è Theaur. epigramma p. MXCIII. 4.

ΦΔ. ΥΠΑΤΙΟΝ. ΤΟΝ. ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ. ΑΠΟ
ΥΠΑΡΧΩΝ ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΥ ΔΟΓΜΑΤΙ. ΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥ. ΠΑΧΗΣ. ΤΗΣ. ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣ. ΔΟΞΙΘΕΟΣ. ΑΓ.
ΚΛΗΠΟΔΟΤΟΣ. Ο. ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΟΣ
ΥΠΑΤΙΚΟΣ. ΤΗΣ. ΚΡΗΤΩΝ. ΕΠΑΡ
ΧΙΑΣ. ΑΝΕΣΤΗCΕΝ.

Furlanus, qui Flavianum virum consularem clarissimum ex hoc Flavio Hypatio fecit, risum omnibus debet: tu Fl. Hypatium intellige, qui

Præfectus Prætorio Italici fuit Antonio & Syagrii Consulibus, virum quieti placidique consilii interque omnes adolescentiam & virtutum pulchritudine commendabilem, quo eum elogio ornavit Ammianus L. XXIX. C. 2. Jam cum hujus epigrammatis Asclepiodotus ΥΠΑΘΗΚΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ Theaur. p. MXC. 20. dicitur, eo in titulo vitium esse nemo addubitabit.

πᾶντα κβ'] Olim centum urbibus insulam fuisse celebrem res est tritissima: bella & rerum humanarum vicissitudines plures dein sustulerunt; quarum tamen eum fuisse numerum, ut paucissimæ superstites manserint, licet Servii ætate ita ferrent, nunquam censuro: *Primo quidem centum habuit Creta civitates*, Grammaticus in Aeneid. III. 106. ait, unde Hecatompolis dicta est: post viginti quatuor, inde ut dicitur, duas, Gnoson & Hierapidnam: quamvis Livius plures a Metello expugnatas dicat. Recte Servius Livium illi rumoris opponit: sed severius eum ex sui temporis factis castigatum vellem.

Γορτύνη] Gortynam Cretæ metropolin fuisse ex Actis Concilii Ephesini p. 453. citra dubium est.

Ἰνατῶ] Ίνατο. Hefychio, Etymologo & Stephano. Ptolemaeus nostro consentit. Tabulæ Inata m. p. xxxi. ab Hierapydna in parte insulæ australi.

Βιέννα] Vitio exscriptorum Tabulæ Blenna, unde Ravennas Blentiam L. V. C. 21. fecit, dicitur: Stephano Blin, fortasse invito: nam a Vienna Gallica gentile cognomen Blin & Βανήσι formari ait, & Blēnus Biennai: quod utique & forma & orationis ferie ad hanc Cretensium Biennam pertinere videtur.

Ἰεραπύδνα] Dion princ. L. XXXVI. τὰ Ἰεραπύδνα vocat. Tabulæ Hiera xx. m. r. a Bienna, Ravennati Ierapina; ad quam formam in
N n n n
Syno:

ΚΑΜΑΡΑ, ἈΛΛΥΓΓΟΣ, ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ, ΛΥΚΤΟΣ, ἈΡΚΑΔΙΑ,
 ἌΚΝΩΣΟΣ, ΣΟΥΒΡΙΤΟΣ, ὈΛΕΙΟΣ, ἘΛΕΥΘΕΡΝΑ,
 ΛΑΜΠΑΙ, ἈΠΤΕΡΑ, ΚΥΔΩΝΕΑ, ΚΙΣΑΜΟΣ, ΚΑΝΤΑΝΙΑ,
 ἘΛΥΡΟΣ, ΔΙΣΣΟΣ, ΦΟΙΝΗΚΗ ἮΤΟΙ

ἌΡΑ-

a Car. a S. Paul. Κίσους. b Ὁ Ἄξος omnes. c Ἐλευθέριος ἴδεν. d Λάος vulgo.
 e Abest ab editis.

Synodica Cretensium ad Leonem Imp. epistola Euphronius episcopus Hierapina. Verius est Ἱεραπύτνη, ut lapides inscripti ostendunt. Vide B. Montfauconii Diar. Ital. p. 74. C. V., ubi perperam ἹΕΡΑ ΠΥΤΝΗ, & Edm. Chishul Antiq. Asiat. p. 126.

Καμάρου] Olim Lato, teste Stephano, cuius verba Jo. Meursius L. I. Cretæ suæ C. 7. recte constituit.

Ἀλυσός] Hanc insulæ urbem nondum reperi. Suspicio de mendo esse posset, nisi in Notitia, quam Jac. Goar Codino addidit, inter Cretenses episcopos Ἱ Ἀλυσός memoraretur.

Χερσονήσος] Navale erat Lyci, cuius præful Sisinnius Nicænæ II. Synodo scribendo adfuit p. 354. Χερρόνησος Κρήτης in Actis Concilii Ephesini p. 437. dicitur.

Λάος] Urbem hanc Λάσιον Polybius L. IV. C. 53. appellat, & ante eum, Strabone teste, Homerus. Sita erat in excellentiore colle, quæ & nominis ejus causa: ὅ γ' ἄνω, inquit Stephanus, καὶ ὑψηλὸν λόφος φασί. Atque hanc scribendæ urbis consuetudinem ipsi incolæ sunt secuti, ut in Theaur. p. M LXXXV. 5.

ΜΑΤΤΙΔΙΑΝ. ΣΕΒΑΧΤΗΝ
 ΛΥΤΤΙΩΝ. Η. ΠΟΛΙΣ. ΔΙΑ
 ΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΥ. Τ. ΦΔΑ
 ΟΥΙΟΥ ΚΩΜΑΣΤΑ. ΤΟ Ε.

ubi πρωτεύωντος est magistratus cognomen, qui inter collegas, Κίσους dictos & numero quidem decem, ut Aristoteles L. II. Polit. C. 10. docuit, principe erat loco. In numis non aliud probantur, qua de re Ezech. Spanhemius in Callimachi Hym. in Apoll. ὕ. 33. Vid. Hefych. Καρηνοπόλις.

Ἀρκαδία] Tabulæ Arcade, unde Arpæ Ravenas extruxit, x x x. m. p. a Bienna, pro Arcades: urbem enim Ἀρκαδίας & Ἀρκαδίας, teste Stephano, appellabant. Arcadia Notitiis Ec-

clesiasticis, ut Joannes ὁ Ἀρκαδίας ἐπίσκοπος, qui pars Nicænæ II. Synodi fuit, testis erit, placer. Male vero huic urbi in Geographia Sacra Car. a S. Paulo locum negavit.

Σόβριτος] Theodorus ἱστορίας Σοβρίτων est in Actis Nicænæ II. Concilii p. 354. Subritii nomine in Tabula Peutingerana insignis est; unde Σόβριτος non male diceretur, præferim si Σόβριτος, quam ex Polybio Stephanus habet, hinc originem acceperit: ceteroqui Σόβριτος Scyllaci & Ptolemaeo esse solet. Pertinet huc Cyrillus episcopus Subritius, ut vitiosissime in Synodica Cretensium ad Leonem Imp. epistola feribitur, paullo melius in Actis Chalcedonenfibus tom. VIII. p. 671. Κύριλλος ἱστορίας πάλου Σόβριτος.

Ὀλέιος] Immo Ὀλζος. Aberat haud multum Eleuthernis. Vide Edm. Chishul. Ant. Asiat. p. 125.

Ἐλευθέριος] Multum hoc vulgato præstat, licet Dio L. XXXVI. principio πῶς Ἐλευθέριος vocet: in edito probando numi, lapides scriptoresque plurimi, licet in numero vocis variantes, conspirant: πῶς Ἐλευθέριος Scyllax, Plinius, Ἐλευθέριον Conciliorum Chalcedonenfis & Nicænæ II. Acta, Stephanusque & Tabula, quæ VII. m. p. Subritii urbe semovet, malunt.

Λάρπη] Λάρπη. Hinc fuit Demetrius, qui pessime in Chalcedonenfi Concilio p. 100. Πάλης dicitur, ut ex p. 401. comperit est. Λάρρα Λάπη in Tabula, quæ a superiore m. p. x x x i i. diffociat, & Lapidibus, ut Gruteriano p. M X C I. 9.

ΛΑΜΠΑΙΩΝ
 Η. ΠΟΛΙΣ. ΤΟΝ. ΜΑΡΚΟΝ
 ΑΥΡΗΛΙΟΝ. ΚΑΝΘΙΠΠΟΝ
 ΤΕΙΜΗΣ. ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ
 ΧΑΡΙΝ.

Sic enim expleri illud epigramma debet, ut Mabil-

ἌΡΑΔΕΝΑ, ΝΗΣΟΣ ΚΛΑΥΔΟΣ.

β'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ἨΠΕΙΡΟΥ ὑΠΟ ἨΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ β'.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, ² ΔΩΔΩΝΑΙ, ΕΥΡΟΙΑ,
'ΑΚΝΙΟΥ, 'ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ,

'ΑΠΠΩΝ,

^a Δωδόναι vulgo.

Mabillonius Itin. Ital. p. 33. & Donianae Inscript. Claf. V. 176. docuerunt.

Kudavie] *Kudavie*. *Cydonea* tamen Floro L. III. C. 7., ubi Dukerum vide, & Ravennati: *Kudavie* habes in Dione L. LI. p. 507.

Kav[asia] Verius est Kav[asia]. Tabulae Can-
tano M. P. XXIII. a Cifamo, Aptera navali.
Catamenfis episcops est in Synodica Creten-
sium epistola ad Leonem Imp.; ex qua Cifam-
ensem Car. a S. Paulo facit, cum Cantanen-
sem debuisset.

⁷Ελυρ⁹] Montibus fuisse incinctam Pausanias Phocic. C. 16. docet. Joan. Meursium L. I. Cretæ C. 9. vide.

Ἀλασ^α] Hocce an Ἀλασ^α amplectare,
 dubites. Plinius L. IV. C. 12. *Lafon* in med-
 terraneo ponit insula tractu; *Lissum* Ptole-
 maeus in australi Creta parte, quae Tabulae
 M. P. XVI. a Cantano *Liso* dicitur. Atque haec
 prior erit, tum quod Pliniana *Lafos* sit obse-
 rissima, tum etiam, quod Ἰαλασ^α episcopus &
 aliis insit Notitiis. Adde Scholia in Odyss. l. 293.

Φαινίαν τοῦ Ἀραδίνου.] Ita MSS., ut Holst. admonuit. In Notitia, quam Jac. Gorf publicavit, ὁ Φαινίαν τοῦ Ἀραδίνου praeful ceteris Cretensium accensetur; qui, cum vitio sit deformatus, parum juverit. Fuisse putō Φαινίαν τοῦ Ἀραδίνου, quam posteriorem Stephanus agnoscit: Ἀραδίνου, inquit, πόλις Κρητῶν, καὶ τῆς Ἀνατολῆς Ἀφροῦται, τοῦ ποταμοῦ ἕως. De Phœnicie res alia est, vix alibi obvia. Est in parte insulae australi apud Ptolemaeum Φαινίς Phœnix, cujus episcopum, in Nicæno II. Concilio p. 354. memoratur, negligenter Geographi S. conditor præterit: ea si nostra est, oportet cum *Aradene* deinceps coaluerit; aut id si spreveris, ut *Araden*, incerta nobis causâ, *Phœnicie* nomen impetaverit.

Nḥṣ & Klawdḥ] Sic & Ptolemaeus & No.

titia Jac. Goar appellat: Lucae Aët. Apofi. C. XXVII, 16. Κλαυδῖ, variantibus tamen MSS., & versionibus plerisque in *Gauden* five *Caudon* inclinantibus, qua de re Hngo Grotius, Jo. Millius Κλαυδῖ divini scriptoris Ptolemaei auctoritate haud male firmat, fide Athenaeum, quem auxilio accersit, vellem missum fecisset: verba Δειπνοφιλῆτα δὲ L. VI. C. 9. sunt: Ἀριστοτ. δ' ἐν τῇ πινυδαρῇ Περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἀποφασίζοντες ὅτι ἐν τῇ Κλαυδῖ τῷ σοφιστῇ, ἐν δὲ ἑστὶ μεμνημένον καλεῖται. Putat vir diligenterissimus, τὸ Κλαυδῖον esse hanc insulam, quam si Athenaeus signasset, utique ἐν τῇ Κλαυδῖ scriptisset. Verius if. Cafaubonus in Sueton. Claud. C. 42. animadvertit, *Claudium* Athenaei non insulam fide Museum esse, quod ab Imperatore Claudio ex suo nomine additum est Alexandrino, ut Suetonius docet.

Nikopolis] De ea in Ant. Itin. p. 325. Metropolin veteris Epiri fuisse Conciliorum Aq̃a & Leonis Imp. epistola tom. IX. Concil. Gener. p. 268. ostendunt.

Δωδώνη] Sic MS., pro *Δωδώνη*, cujus episcopus Theodorus Concilio Ephesino subscribit p. 437.

Elpasa] Urbem fuisse antiquam, &, quod
aquis esset copiosissimis cincta, eo nomine di-
ctam Procopius L. IV. Fabr. Justiniani C. 1.
adfirmat. Marcus *Esopius* saepe in Aëdis Chal-
cedonenfisbus occurrit, ut p. 126., & p. 566.
ubi perperam *Eußalos* præful dicitur. Vide Va-
lesium in Sozomen. L. VII. C. 26.

*Ακρίς] Vitiosum & ex *Ακρον natum est.
Fuit *Ακτιον* Colonia ad sinum Ambracium,
qua de Plinius L. IV. C. 1.

'Αδριανέπολιν] Instauravit eam civitatem & suo nomine insignem fecisse Justinianum ex Procopio novimus: sedem habuit in mediterraneis, si Tabulae scriptae fides est: nam Ad-

№ 2

S. Leu-

ἈΠΠΩΝ, ΦΟΙΝΙΚΗ, ἈΓΧΙΑΣΜΟΣ, ΒΟΥΤΡΙΤΟΣ,
ΦΩΤΙΚΗ, ΚΕΡΚΥΡΑ ΝΗΣΟΣ, ἡ ΘΡΑΗ ΝΗΣΟΣ.

γ'. ἘΠΑΡΧΙΑ ΝΕΑΣ ἨΠΕΙΡΟΥ ὑΠΟ ΚΟΝΣΟΥΤΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ θ'.

ΔΥΡ-

α ἡ Θεογονία editi.

S. Leucii XI. Januar. mari admovent: *Tunc quidem navigantes, ajunt, diebus XV. pervenerunt in civitatem Adrianopolim, & illic adhaesit sibi duos sacerdotes Leonem & Sabinum, & inventa navi de Rhegio, datoque naullo, ascendit in eam, Hydruntumque pervenit:* neque enim dubium est, quin barbarus scriptor hanc intellexerit.

Ἀργος] Argos Amphilocheum in hac voce latere, si quid auxilii a MSS. esset, mihi persuaderem. De Phœnice vide Ant. Itin. p. 244.

Ἀρχιεπισκοπὴ] Episcopus Ἀρχιεπισκοπὴ Ἡπείρου παλαιὰ, qui Anchiaxi in versione, est in Chalcedonenſi Concilio p. 126. Forte portus est Onchestus, de quo ex Strabone & Ptolemaeo Palmerius L. II. Græc. Ant. C. 2. p. 245.

Βέρρωτος] Βέρρωτος, de qua alias. Stephano Βέρρωτος, ἡ πόλις τῆς Κέρκρας in editione Aldina Florentinaque & Vossiano MS., ut Berkellius advertit, non, uti addit, corruptissime: fuit sane Buthrotus in Chersoneso, nec tamen necessarium erat, ut Χερσόνησος urbium descriptori inculcaretur: sæpe illi insulæ dicuntur, quæ proxime, ut insulæ videantur, accedunt. Vid. Ant. Itin. p. 522.

Φωπικὴ] Sita in depressiore fuit loco aquis stagnantibus circumdata, Procopio L. IV. Aedif. Justin. C. 1. auctore. Meminit ejusdem Auctor Comment. de Petro & Paulo C. 3. Ἐξ ἧς (ῥάματος) εἰς Μεδιόλανον καὶ Φωπικὴν πόλιν Ἡρακλῆδης, ἔρχεται. Conjicit quidem God. Henschenius tom. V. A. S. Junii p. 417. urbem Lucam, a luce Φωπικὴν scriptori dici; quæ Epirotarum nunquam fuit; at nostram intelligit, quam imperie Mediolano junxit: oppida enim, quod Callimachus ait,

— καὶ ὃ τόσσον ὅσον εἰς πλείστην ἔρχεται.

ἡ Θεογὸν ἡγεῖται] Sic MSS.; unde sine controversia eruenda erit ἡγεῖται, ut Car. a S. Paulo & L. Holsteinius viderunt.

ὑπὸ Κονσουλᾶριον] Idem in suo codice Con-

stantinus L. II. Them. 9. legit, & falsum tamen esse arbitror: nam & Notitia Imp. Orient. C. 1. utrique & novæ & veteri Epiro Præsidem imponit, & Imp. Valentinianus & Valens ad Zosimum novæ Epiro Præsidem dant L. unic. Cod. Theod. de Stratorib., innuuntque Apollonia agere solitum. Itaque ὁφ' ἡμεῖς præstiterit.

Δυρράχιον] Metropolis erat Epiro novæ; unde Lucas ἐπισκοπὴς Δυρράχου, μητροπόλεως νῆας Ἡπείρου Conc. Chalced. p. 565.

Σηρίμπα] Ita recte Constantinus in editione Batava; nam Σηρίμπα, quod Ansel. Bandurius recepit, hinc detortum est; Vid. ad Ant. Itin. p. 318.

Βελίς] Ptolemaeo Βελίς, Stephano Βουλίς; urbs erat maritima, Apolloniæ vicina, unde ejusdem episcopi cura fuerunt commissæ, qui in Ephesino Concil. p. 437. Ἀποδωνίης καὶ Βελιάδου & p. 524. Ἀποδωνίης καὶ Βελιάδου vitio dicitur. Vid. Holst. in Stephani Βουλίς.

Ἀμαντία] Fuit in Orici finibus, ab Abanti-bus condita & dicta. Vid. Palmerium L. I. G. A. C. 31. p. 171. Eulalius episcopus ab Ἀμαντία est in fragm. III. p. 1323. Oper. Hiltor. Hilarii.

Παλκερλίς] Recte hoc Holsteinium probasse, Constantinus L. II. Them. 9. ostendit: nomen est a Pulcheria Theodosii II. sorore; situs vero obscurissimus; qui, si nomen, quo ante usa fuit, esset exploratum, commodius finiretur. Palmerius de Bulgarica Belgrado suspicionem jecit, quæ ut probari possit, vehementer vereor. De Aulone Itin. Ant. p. 324.

Ἀλκόνιδος, μητροπόλις] Fuit olim Δυρράχου, ut bene Palmerius, quæ cum Hieroclis avo Epiro metropolis non fuerit, credibile est μητροπόλις vocem huc a Dyrrachio migrasse, aut Lychnido a recentiore librario fuisse appositam: fuit enim feriore ætate sub Bulgaris metropolis; quod ut appareat, sciendum est, urbem hanc a gente Bulgarica Achridam fuisse nuncupatam: Cedrenus, Nicephori Gregoras & Callistus, quibus testimonium denuntiavit Palme-

ΔΥΡΡΑΧΙΟΝ ἢ ΠΟΤΕ ἘΠΙΔΑΜΝΟΣ, ^a ΣΚΑΜΠΑ,
 ἈΠΟΛΛΩΝΙΑ, ^b ΒΟΥΛΙΣ, ἈΜΑΝΤΙΑ, ^c ΠΟΥΛΧΕΡΙΟΥΠΟΛΙΣ,
 ἈΥΛΩΝ, ^d ἈΥΛΑΤΝΙΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ,

^a ΛΙΣΤΡΩΝ

^a Σκαμπα aut Σκάμπε editi & MSS. ^b Βούλος vulgo aut Βόλος.
^c Πουλχερίουπολις Car. a S. Paulo. ^d Ἀλγυίδος Constanti.

Palmerius L. I. V. G. C. 35., id habet obscure indicant; nec alia fuit scholiasta. Coisliniano, cum Ptolemæo adscriberet, *Λυχνίδος ἢ Ἀχρίδα*, sententia. Sub iisdem Bulgariis Achrida Justinianæ I. & metropolis titulo superbit, testibus utroque Nicephoro & Wilhel. Tyrio L. XX. Hist. Hierof. C. 2. Hic vero non immerito quæsieris, siue Lychnidus eadem ac Justiniani patria? patriam enim suam Imperator cognomine Justinianæ I. Novel. XI. illustrem esse iussit. Mihî, quantumvis in eam opinionem doctissimus Palmerius & plures alii concesserint, nullo modo plausibilis videtur. Dissentiendi causas habeo graves & varias: quid si primo Lychnidum condita Justiniana I. superstitem fuisse ostendero? Extructa ea est ante Belisarium Consulem siue ante annum 1535., teste Novella XI.; Lychnidus gravissimo terræ motu corruit Justiniano principe, non, ut Palmerius, Justino I., apud Procopium Hist. Arcan. C. 18.: movit autem terra per Achajam & Epirum anno belli Gothici XIII. eodem auctore L. III. B. G. C. 18., pluresque urbes disiecit: tremuit præterea anno belli ejusdem XVII., L. IV. B. G. C. 25. & horribilem quidem in modum: altero utroque motu Lychnidus corruit; neque enim alius in hoc tractu memoratur; adeoque si priore, XII. ferme annis post conditam Justinianam I., si posteriore, XVI. post eam aunis in ruinis abiit. Igitur cum Lychnidus edificata Justiniana I. pristinum nomen mordicus retinuerit, florueritque in plures annos, perperam a Justiniano ex ruderibus excitata & novo nomine decorata perhibetur. Quod ipsum, si, quæ de utraque urbe prædicantur, in examen miseris, liquidius patebit. Procopius in Hist. Arcan. *Λυχνίδος πάλιν ἐπὶ Ἡγεσιπύγῳ* siue *Epiroticam* appellat; at Imperatoris patriam L. IV. Fabr. C. 1. in *Dardanis*, qui ultra Epidamniorum fines agitent, collocat: quæ sane regiones magno terrarum intervallo dissociantur. Promptum quidem est cum

Palmerio profiteri, Procopium non satis edoctum fuisse limites earum regionum; nec facile tamen illi persuaserit, qui ejus de bellis Gothico, Vandalico & Persico deque Aedificiis Justiniani libros cum cura evoluerit; ne nunc dicam, Imperatorem aperte satis Novel. XI. patriam suam circa Daciam mediterraneam fingere, & Procopii partibus accedere. Ad hæc omnia accedit, Justiniani natale solum aut *Tauresium* aut *Bederianam* siue *Bederianam* a Procopio & Agathia vero nomine appellari; quæ ergo ratione Lychnidus erit? Porro Lychnidus excellenti colli erat imposita, *καὶ πηγὴν ὕδωρ πλῆρες, & fontibus abundantissima* apud Malchum in Excerpt. Hoeschelii p. 64.; utrumque defuit Justinianæ I., debuitque Imperator aquæ ductibus, magnifico opere extructis, subvenire civibus, ne sitirent, Procopio indice. Tandem, ne longum faciamus, si Justiniana I. eadem est ac Lychnidus, debuit Epirus nova, in qua ea urbs sedem obtinebat, Justinianæ I. esse contributa, aut saltem ejus pars: atqui res secus habet: decernit Justinianus Novel. XI. ut *primæ Justinianæ patriæ nostræ pro tempore sacro sanctus antistes, non solum metropolitani, sed etiam Archiepiscopus fiat; & cetera provincia sub ejus sint auctoritate, id est, tam ipsa mediterranea Dacia, quam Dacia ripensis, nec non Moesia II., Dardania & Prevalitana provincia & secunda Macedonia, pars etiam secunda Pannonia*: nulla prorsus hic Epiri mentio, in qua non infimo loco Lychnidus. Dices *Achridam* Justinianam I. fuisse dictam; eam autem a Lychnido nihil discrepare: quod ut libenti animo admitto, ita ea, quæ disputavi, prohibent, ut a Justiniano eo nomine insignitam fuisse agnoscam: omnia nisi me fallant, Bulgariis ad Christianorum sacra traductis, Lychnido, quæ gentis præcipua in hoc tractu urbs, & metropolis dignitas venit & Justinianæ I. cognomen: religione enim meliore recepta, & sacerdotibus, & qui eos inauguraret, episcopis

^a ΔΙΣΤΡΩΝ ΚΑΙ ΣΚΕΠΩΝ.

ιδ' ἘΠΑΡΧΙΑ ΔΑΚΙΑΣ ^b ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ^c ε'.

ΣΑΡΔΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΠΑΝΤΑΛΙΑ,

^c ΓΕΡΜΑΝ, ^d ΝΑΙΣΟΣ, ^e ΡΕΜΕΣΙΑΝΑ.

ισ'. ἘΠΑΡ-

^a Δίστρων, Σκέπτων *idem*. ^b Μεσογαίης *Constant.* ^c Γερμανίδης *id.* ^d Ναίσου, *omnes.*
^e Ρεμεσιανῆς *Constant.*

scopo fuit opus: lecta ergo urbs, quæ Bulgari caput erat, & metropolitano assignata, appellataque Justiniana I., sive quod eandem, quamquam non sine errore, ejus temporis Græci opinarentur; seu potius, quod vera Justiniana I., ut plures in hac vicinia aliæ, per tracta diu bella esset desolata, nec alius titulus ad novam metropolim decorandam videretur accommodatior.

Διστρὼν καὶ Σκεπτῶν Hæc quid velint, non facile dixerō. Viri docti, qui occasione oblata in ea inciderunt, conjecturis, sed parum certis, indusserunt. Palmerio L. I. G. A. C. 31., quod Constantinus I. II. Them. 9. Ἀστρον, Δίστρον, Σκεπτῶν præferret, in mentem venit, posse legi Ἀστράκων, vel etiam Ἀστῶν, ut sit velut epithetum Ἀυλονίς, navale piraticum vel piratarum, ut in Attica erat Φόρων Λίμνη, furum portus: cui suspicioni MSS., verborum ordinem aliter digerentes, contra veniunt; obstant quoque Romanorum leges, piraticam proscribentes. L. Holsteinius in Thesauri Orteliani *Aestracum* Ἀστρακῶν præopat, Aestracumque, pariter ut Car. a S. Paulo, intelligit; quod oppidum cum in Macedonia II. ab Hierocle fuerit collocatum, hic sedem obtinere non potest. De altero Σκεπτῶν non minor hæsitatio: Car. a S. Paulo videndum esse monet, an *Καισαρεπῶν* legi possit; ubi maximopere vellem, ut, quid tandem *Καισερεπῶν* fuerit, docuisset. Palmerio Σκεπτῶν quæ sit non succurrit. Equidem, si sententia sit ferenda, Διστρὼν esse dixerō novæ Epiri castellum, qui apud Procopium L. IV. Fabr. Just. C. 4. nomen est Ἀλυσθῶ; in Σκεπτῶν autem sive Σκεπτῶν voce latere ejusdem Epiri urbem, quæ Σκεπιδίων, & in Augustano codice Σκεπιδίων, eidem Procopio audit.

Ὑπὸ Κονσουλάρου] Consulari Daciam medi-

terraneam paruisse Notit. Imp. Orient. C. 1. confirmat. Est in L. 2. C. Theod. de Inoffic. Testam. *Claudius præfes Daciae*; quæ cum & *Sardica* meminere, diceret Daciam mediterraneam fuisse præsidialem provinciam; quæ tamen res secus habet. *Sardica* a Constantino I. ea lex data est ad Præsidem Daciae, qui propterea Daciae mediterraneæ Præfes non fuit, ut J. Gothofredus censebat.

Σαρδική] Daciae metropolin fuisse Theodoretus L. II. H. E. C. 4., docet, *Constantinus*, inquit, *προεβέβηκεν ἐς τὴν Σαρδικὴν, Ἰουλιανὸν δ' αὐτῇ πόλιν, ὃν Δακίαν ἰδὼντος μελλέπουλον, καὶ τὸς τῆς ἑσπίας καὶ τὸς τῆς ἰσθμίας συνδραμεῖν ἐπιτρέψας*. Ubi ne ad *Illyricam urbem* offendaris, ita dici obiter observa, quod Præfecto Prætorii per *Illyricum* subesset, quæ ratio & Jornandem R. Got. C. 56. permovet, ut *Naisum* *Illyrico* contribueret. Vide de *Sardica* Ant. Itin. p. 135.

Πανθάλια] Πανθάλια vero nomine fuit, numis, ΟΥΔΗΛΙΑΣ ΠΑΥΤΑΛΙΑΣ titulis inscriptis, & Tabula, quæ *Pentaliam* XXXIX. M. P. *Sardica* separat, indicibus: ter idem commissum est peccatum in Malchi Excerpt. Legat. Hoeschelii p. 62., quæ accuratissimus L. Holsteinius ad Stephani *Πανθάλιον* optime eluit. Sita erat non longe à Thraciæ introitu: *ἐν τῇ θύρῃ τοῦ χροῦ τοῦ αὐτῆς θύρας ἐν Πανθάλια*, Malchi verba sunt, ἃ καὶ Ἰουλιανὸς μετὰ τὴν ἐπαύριον, ὃ πολλὸν δ' ἐπέχρησε τῇ ἐκβολῇ τῇ ὀρεῖ. Procopio non dissimili vitio *Πανθάλια* L. IV. Aedif. Just. C. 1. dicitur.

Γερμανίς] Constantinus L. II. Them. 9. *Γερμανίς* habet. Verum est *Γερμανή*, quo nomine Procopius L. IV. Aedif. Just. C. 1. in hac *Dacia* novit urbem: nec diversa, puto, est *Germania*, quam L. I. B. Vand. C. 11. in finibus *Illyrici* & *Thraciæ*, *Θερμανίς* τε καὶ *Ἰαυροβάν* μετὰ τὴν, ponit,

16. ἘΠΑΡΧΙΑ ὅ ΤΗ ΠΑΡΑ . . . ὙΠΟ ΚΟΝΣΤΟΥΔΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ὁ

ΡΑΖΑΡΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ὁ ΒΗΝΟΠΙΑ, ὁ ΑΚΟΙΝΕΣ,
ΚΑΣΤΡΑ ὁ ΜΑΡΤΙΣ, ὁ ἼΣΚΟΣ.

17. ἘΠΑΡΧΙΑ ΔΑΡΔΑΝΙΑΣ ὙΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ γ.

ὁ ΣΚΟΥΠΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ,

ΜΗΡΙΩΝ,

^a *Constantinus L. II. Them. 9. τῇ πελαγῇ.* ^b *Μονοτία MSS.* ^c *Μαρτὸς vulgo.*
^d *Ἰδὲως editi.* ^e *Σκῦπο ἰδὲμ.*

ponit, Belisarii patriam. Vid. N. Alemannum in Hittor. Arcan. C. 2., & cave credas in sanctonibus antistitum Orientalium, quod iambi fidenter & Ortellianis verbis asseritur, metropolin esse: longe enim hæc ab ea dignitate auit.

Nauvès] Recte ita MSS. & Constantinus. Vid. Holst. ad Stephan. & quæ Itiner. H. p. 566. adscripta sunt.

Ρεμισσιάνη] De hac urbe ad Anton. Itiner. p. 135. disputavimus. Id mirandum est, in Actis Chalcedonenfibus p. 323. Ἀφρόδιτον appellari: subferibit *Διογενιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφροπόλειος Ρεμισσιάνης*, qui in Latina veteri versione *episcopus civitatis Remissianensium* & p. 126. *Ρεμισσιάνης* ὁ *Δακίης* recte dicitur. Putem librariorum Ἀφροπόλειος esse conditores, & cum in Actis esset *Διογενιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφρῶ, Διογενιανὸς ἐπίσκοπος πύλειος Ρεμισσιάνης*, neglecto alterius Diogeniani nomine, novæ urbis fundamenta posuisse. Ἀφρῶ *ἐπίσκοπος*, ut hoc addam, episcopus Afer in his Conciliorum Actis esse solet, ut p. 402.

Τῇ ὁδῷ . . . πρὸς Κονσταντινῶν] Ripensis Dacia cum intelligatur, fortasse ὁ *ἑξουσιώμενος Δακίης* iustum erit: Procopio L. IV. Aedif. C. 5. *Ῥιπενσις* est *Δακία*. Quod autem Consulari administranda mandatur, id a recto longe abest: fuit enim Præfudialis provincia, uti præter Notit. Imp. Orient. C. 1. ex L. 2. C. Theod. de Inoffic. Test. pro comperto habemus.

Ῥαζαρία] *Ῥαπαχία* oportuerat: hæc & duas sequentes Theophanes Chronograph. p. 217. non præterit: *Καλοσέφους τῷ π. Ῥαζαρίων*, in-

quit, ὁ *Κατανίαν* ὁ *Ἀκὴ* ὁ *Δαυροτόν* ὁ *Πρόδωπος* ὁ *Μαριανόπολις*: quæ ex Theophylacto L. I. H. M. C. 8. decerpta, indidem facile saniores recipient colorem. Vid. Ant. Itin. p. 219.

Βυοντία] *Βονονία* est, ut Henr. Valesius in Ammian. L. XXXI. C. 11. dudum vidit. Quod sequitur Ἀρβίης Latini *Aquas*, Græci Ἀνδρὸς vocitant, qua de re dictum alias est.

Κάστρα Μάρτις] Sozomenus L. IX. H. E. C. 5. *Κάστρα Μάρτις πύλειος* ὁ *Μυσίας* appellat, recte si urbis nomen spectes, non item si provinciam: fuerunt enim hæc Castra in Dacia, ubi Procopius ea L. IV. Fabr. Just. C. 6. agnoscit & a Danubii ripa remouet, quod sane mirandum est, siquidem Gratianus permeato Danubio, delatus Bononiam, Sirmium introiit, & quadriduum ibi moratus per idem flumen ad Martii Castra descendit apud Ammianum L. XXXI. C. 11.

Ἰσκος] Ita MSS., Henr. Valesii conjecturam adfirmantes. Vid. Ant. Itin. p. 221.

Δαρδανία] Sita hæc provincia erat ad Macedonia occidentem plagam: Codex missorum Theodosii, ab Emman. Schelstrate tom. II. Antiq. Ecclef. p. 526. editus, *Macedonia* ὁ *Ἡελοπόντιος* ὁ *ἡ pars Ponti finitur ab oriente mari Pontico, ab occidente desertis Dardania, a septentrione flumine Histro, a meridie Agæao*. Harduinus, qui ad Plinii L. IV. C. 11. *deserta Candavia* substituit, causam nullam habuit.

Σκῦποι] Sic Ptolemæus, Stephanus *Σκῦπος* vocat: Scyrium Marcellinus Comes An. 1038. cum de aerumnabili Dardaniæ calamitate Scyrium namque metropolis, ait, licet sine civium suorum *hostem*

ΜΗΡΙΩΝ, ὁ ΟΥΑΠΙΑΝΑ.

Ἰ. ἘΠΑΡΧΙΑ ὁ ΠΡΕΒΑΛΕΩΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ γ'.

ΣΚΟΔΡΑΙ, ΛΙΣΣΟΣ, ὁ ΔΩΡΑΚΙΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ.

ἡ. ἘΠΑΡ-
α ὁ Ὑπόστα Car. a S. Paullo. b Πρεβάλων MSS. c Δωράκιος Car. a S. Paullo.

hostem fugientium clade, funditus tamen corrui.
Melius Paullinus Scupos Propemptico ad Nica-
tam:

*Tu Philippeos Macetum per agros,
Per Tomitanam gradiaris urbem,
Ibis & Scupos patria propinquos,
Dardanus hospes.*

quamquam si iter consideres, quo amicum Re-
mesianam, patriam in urbem, mittit, maximas
ambages meritissimo mirere: quid opus Philip-
peos agros & Tomitanam urbem, ut Scupos deven-
ias, invisere? Ant. Pagi Critic. An. cccxcvii.
9. quo Paullinum ignorare Geographiae culpa
liberet, nescio quos Philippeos agros, nusquam
lectos, comminiscitur, & pro Tomitana urbe
Stobitanam restituit sive Stobos: equidem a Sto-
bis Stobenstem recte formari, nusquam Stobita-
num, legi: at demus hoc: cui bono per gemi-
nam Epirum Thessalonicen Nicetam amandat, cum
brevius per Prævalitanam Dardaniamque pro-
vincias iter, in Tabula signatur, in Scupos &
Remesianam versus pateret? Sed hæc missa fa-
ciamus: sita urbs fuit ad Axium, sive, ut ferior
ætas maluit, Bardarium: Nicephorus Bryen-
nius Coment. L. IV. C. 18. ὁ δὲ Βαρδάρειον
καλεῖται πρὸς τὸν ποταμὸν Ἰσθμίου, καὶ διὰ τὸ
Σκώπον, καὶ τοῖς μετὰ τὸν Στρεμπήτιον: quæ cur
Possinus vertere neglexerit, divinare non possum;
nihil utique habebat obscuri si Nicephorus
Gregoras in consilium adhibeatur, Scopia, quo
nomine deinceps claruit, Triballorum in mon-
tibus oppidum, Axio flumini adstruens L. VIII.
C. antepenult. p. 266. Edit. Genevens.

Μακεδόν] Fortasse hæc delitescit inter castella,
quæ plura Dardania Procopius L. IV. Aedif.
Just. C. 4. nobis annumerat; proxime accedere
Βερμύσιον, Ἀεζία & Μακεδὼν videntur.

Ουαπιάνα] Urbem hanc longa temporis in-
juria labantem Justinianus erexit, & Justinianæ

II. cognomine superbire jussit apud Procopium
L. IV. Aedif. Just. C. 1. Habes eandem in his
Jornandis Rer. Getic. C. 56. Theodemir Naif-
sum primam urbem invadit Illyrici, filioque suo
Theodorico consociatus adstat & in villam comites
per castrum Herculis transmittit Ulpianam, qui
venientes tam eam quam & opes mox in deditionem
accipiunt: sic edunt, intricatissimam ver-
borum sententiam susque deque habentes: Co-
dex Ambrosianus sociatis adstat & in villa comi-
tibus & tam eam, quam Metulum mox præfert:
unde ego fuisse credidero, filioque suo Theodori-
co sociatis adstat & III. millia & comitibus per ca-
strum Herculis transmittit Ulpianam: qui venien-
tes tam eam, quam Metulum mox in deditionem
accipiunt. Castrum Herculis, ut obiter ea illu-
strem, Tabula XIII. m. p. Naissio femovet;
Metulum autem in hac vicina oppidum erat
natura & operibus munitum: Appianus Illyr.
p. 10. Ed. Hoefch. ἐπὶ δὲ ἱερώων πόλιν ἔχοντες Με-
τέλον, ἢ τὴν ἱερὸν ἐπὶ κεφαλῇ, καί τινος τὸ ὄρι
σφῆρα ὁραθεῖν, ἐπὶ δύο λόφων, ὡς ἀπορεῖ μακροτέρῃ
γενεῇ. Reliqua a vestigiis manu exarati codices
proxime recedunt.

Πρεβάλων] Provincia Prævalitana inter Epi-
rum novam & Dalmatiam ad Adriaticum erat
protenta sinum, Procopio L. I. B. G. C. 15. au-
ctore: paruisse Præsidii Noit. Imp. Orient. C. 1.
affirmat.

Σκῶδρα] Verius Σκῶδρα: situm urbis Livius
L. XLIV. C. 31. describit.

Δισκον] Hæc & ejus arx Acrolissus ex Polybio
L. VIII. C. 10. & Livio L. XLIII. C. 20. no-
tissima est. Ἐλισκον Constantino dicitur Imper-
de Administ. Imper. C. 30.

Δωράκιον] Diceret hinc fuisse Eucharium Δω-
ράκιον præfulem. qui pars Ephesini fuit Conci-
lii, nisi p. 436. adderetur τὸν ποταμὸν Ἰσθμίου, atque
inde Dyrrhachinus esset. Est inter Gudianas ex
Ligorio inscriptiones p. C. I. X. I. hoc epigram-
ma:

D. M. S.

α'. ἘΠΑΡΧΙΑ ΜΥΣΙΑΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ ε'.

α' ΒΙΜΕΝΑΚΙΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΣΙΓΓΙΔΟΝΟΣ,
ΓΡΑΤΙΑΝΑ, ΠΡΙΚΟΡΝΙΑ, ΟΡΘΕΜΑΡΧΟΣ.

β'. ἘΠΑΡΧΙΑ ΠΑΝΝΟΝΙΑΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ β'.

β' ΣΕΡΜΙΟΝ, ΒΑΣΙΑΝΑ.

β' ἘΠΑΡ-

α' Βυζάντιον idem & Σιγγιδόν. β' Ἐρμιον id.

D. M. S.
C. IVLPVS. C. F.
AEMILLA RVFFVS
DVRRACI
MIL. COH. XII. VRE.

quod & ego ad Dyrrhachium pertinere existimem. Quid ergo huic *Doracio* fiet? Equidem legere id nusquam memini: fuit praeterea Praevalitanae provinciae metropolis Scodra, ut ex Gregorii M. L. X. Epist. 34. apparet: quare, donec aliunde firmiore Doracium hoc tibicine fulciatur, arbitror, Docleam sive Diocleam, non quidem metropolin, sed celebrem tamen post Diocletianum ejus instauratorem urbem, hic suum etiam locum obtinuisse. Vide de ea Constantin. Administ. Imp. C. 35. & Cinnamon L. VI. Hist. C. 1.

Moesias] Moesia haec I. est, sive superior, ut Tabulae dicitur; Socrati L. I. H. E. C. 27. & *ἡνω Moesia*. LEG. AVG. PR. PR. PROVINC. PANN. ET. MOESIAE SUP. sub Septimio Severo est in Thesaur. p. ccccvii. 1.; postea Praesidialem fuisse testis Notit. Imp. Orient. C. 1. est.

Βυζάντιον] Βυζάντιον rectius Theophylactus L. I. H. M. C. 5. qui *πύλον λαμπερόν* ad Illyricum pertinentem appellat. In Gordiani & Philippi numis P. M. S. COL. VIM., quos ridicule admodum Harduinus in Num. Urb. Illustrat. explicat de Provincia Macedonia superioris Colonia *Viminacina*. Adeone Moesia superior ignorata fuit, ut his in numis cognosci haud potuerit?

Σιγγιδόν] *Σιγγιδόν* aut *Σιγγιδόνος* oportuerat, Socrates L. I. Hist. E. C. 27. & L. II. C. 12. episcopum *Σιγγιδόν* & *ἡνω Moesia* Ursacium

inter Arianismi defensores numerat: ut mirer Car. a S. Paulo Socratem notasse ob Singidunum Pannoniae transcriptam; certe L. I. C. 20., quorum lectores amandat, nihil hujus legitur. Vid. Ant. Itiner. p. 132.

Γεωμανία] Est in Notit. Imp. Orient. C. 155. inter Moesiae I. urbes, deque ea disputavimus ad Itiner. H. p. 566.

Παγκονία] Imo vero *Τεγκόνια* aut *Τεγκόνιον* potius. Vide idem Itiner. p. 565.

Ὁρθέμαρχος] Pro *Ὁρθε μαρχος*, ut diximus ad Ant. Itin. p. 134.

Παννονίας] Pannonia II. est, quae olim Praefecto Praetorii Italiae parebat, pars Imperii Occidentis, ut Notit. Imp. Occid. C. 2. docet: eam autem cum Justinianus reciperasset, sicuti Novel. XI. significat, provinciae Orientis Hierodes accenseret. Quod autem Praefidi mandatur, id Justiniano credo debetur; est sane *MVNATIVS PLANCVS V.C. PRAESES PANNONIAE PER ANNOS XXVII* in lapide Reinesiano Claf. vi. 71.; sed is Pannoniae I. praepositus fuit: nam secundam Consularem fuisse Notitia eadem C. 1. confirmat.

Σέρμιον] Urbium mater & populosa & celebris Anianio L. XXI. C. 10. unde in Concilio Aquileiensi sub Damaso Amenius Caput, inquit, *Illyrici non nisi civitas est Sirmienfis* tom. III. Concil. Labbei p. 391. Non dissimilia leges Justiniani in Novel. XI., cujus tamen verba si ita acceperis, acsi Thebalonensis Ecclesiae post Atiliae & Sirmii everfi tempora demum ea dignitas accesserit, qua omni Illyrico praestabat, erroris Tribonianum absolvere non poteris: multis enim ante annis, ut ex Theodoro supra monuimus, Illyricum Orientale illi urbi

κ'. ΕΠΑΡΧΙΑ 'ΑΣΙΑΣ 'ΥΠΟ 'ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ μγ'.

ΕΦΕ-

α' Ἀδριανὸς Bandurini.

urbi paruit. Vid. P. de Marca Dissert. de Primat. C. 38. & de *Basianis* sive *Bassianis* Itiner. A. p. 131.

Υπὸ Ἀδριανῶν] Aristidi tom. I. 611. ἄρχων τῆς Ἀσίας, & p. 572. ἀτ 600. ἡγεμὼν τῆς Ἀσίας, quibus atque aliis in locis cum *praetorem* aut *praesidem* interpretis verterit, praebita magno Usserio in Smyrnenſium Epist. p. 46. Ed. Ruinarti ut scriberet occasio est, totius provinciae proprie dictae *Asia* Proconsulem tunc fuisse praesidem; quod tamen a vero procul abesse, cognitissimum est. Erat Proconsulis imperium latissimum, suis terminis ab eodem Aristide tom. II. p. 501. circumscriptum: longe tamen accuratius, quamquam ejus scriptoris aetate tantum non erat, ab Eunnapi in Maximo p. 101. Ed. Plantin. ἀπὸ τοῦ ἑξῆς μετὰ τὴν μελέτην, ἀνδραγαθῶν αὐτῶν ἐπιστάτας τῶν ἰδίων Ἀσίου καὶ Λαρυμνίου. αὐτῶν δὲ καὶ Περσέως τὸ ἀντιπρὸς ἐπὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν τῶν ὑπερκαρδίων ἐπὶ τῶν ἑξῆς Καρδίων ἀποτίμηνται. καὶ Τριμῶν αὐτῶν ἀντιπρὸς τὸ αὐτῶν Ἀνδρῶν τῶν δὲ ἑξῆς αὐτῶν αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Valens Clearcho majorem praefecturam commisit, *Asie*, quae nunc peculiari nomine sic vocatur, proconsulem creans; ea a Pergamo usque maritimam oram complexa in continentem Caria tenuis definit, Immo monte fines ejus, Lydiam attingentes, circumſcribente: estque provincia illustris, neque subiecta Praefecti Praetorii imperio. Jam si observaris huic Proconsuli Hellesponti Consularem & Insularum Praesidem dicto fuisse audientem, amplissimam utique potestatem illi injunctam agnosces. Quod vero Praefecti Praetorii imperio exemptum fuisse adfirmat, id, quamquam ab eo ad Praefectum appellatio in L. 19. Cod. de Appellat. permittitur, ex Notit. Imp. Orient. C. 1. quoque cognoscas; neque enim *Asia* provinciae annumeratur, quae sub dispositione Praefecti Praetorii per Orientem fuerunt. Ceterum in Eunnapii verbis, quod nec interpretem fugit, non τὸ ἀντιπρὸς sed τὸ ἀντιπρὸς, et apud Polybium L. IV. C. 39. de ora Ponti τῶν δὲ ἐστὶν ἀντιπρὸς, legi oportet: simile vitium ē Strabone L. XIII. p. 595. eluit Paul. Leopardus L. IV. Emendat. C. 152.

Πόλεις μγ'] Olim quingenta urbes Asiae Proconsulis jurisdictioni erant contributae: unde Agrippa apud Josephum L. II. B. I. C. 16. §. 4. πέντε καὶ πενήκοντα τῆς Ἀσίας πόλεις; ἐξ ὧν διέχετο φρουραὶ εἰς ἀστυκονόμην ἡγεμόνα, καὶ ὧν ὑπαρχὸς ἐκάθετος; tumque in plures descripta erat conventus, de quibus Plinius L. V. C. 29. Deminui ejus amplitudo coepa est, postquam vicinis provinciis sui magistratus sunt impositi, & alterius imperio subiecti. Vid. Usserium de Asia Proconf. p. 32. &c.

Εφεσῶν] Provinciae erat metropolis: & quamquam olim eam urbi dignitatem vicinae invadebant, ab Antonio tamen Imperatore Proconsuli necessitas imposita est per mare applicare καὶ τῆς μετροπόλεως Εφεσῶν (i. e. inter matrices urbium Ephesium) primam attingere, ut Ulpianus L. 4. §. 5. D. de Offic. Proconf. admonet; nec tamen Ephesium Imp. Smyrnae aut Pergamo ita praeposuit, ut praeter illis primas auferret: tantum ut metropolibus provinciae primam eam adiret edixit, ut pulchre demonstravit Ezech. Spanhemius Dissert. IX. de Usu & Praest. Numis. p. 614. sequiore demum aetate reliquis est antelata, factusque ejus episcopus Asiae dioeceseos exarchus & jure quidem Patriarchico apud Evagrium L. III. H. E. C. 6. Adde Usserium de Asia Proconf. p. 49.

Επίαια] *Αναιά* verum oppidi, quod Cariae Protemaeus & Stephanus, Seylax Lydiae circa Magnesium attribuit, cognomen est: Sotius πόλεις Ἀναίης inter Asiae Episcopos Chalcedonenſi Concilio p. 675. subscribit, Concil. vero Constantinop. III. p. 666. Joannes ἐπίσκοπος Ἀναιῶν τῆς Ἀσιατικῆς ἐπαρχίας, qui p. 500. τῆς Ἀναίης πόλεως dicitur. Prave ergo in Concilio Ephesi. p. 465. Modestus fertur τῆς Ἀναιῶν πόλεως & Φρυγίας & p. 527. τῆς Νεαπόλεως πόλεως praeful. Apud Stephanum gentile nomen est Ἀναίῶν & Ἀναίης, ad quam formam ea, quae produxi, facile corrigentur.

Μαγνητικὰ Μιανάρη] Numis ΜΑΓΝΗΘΙΑ Η ΠΡΟΣ ΤΩ ΜΑΙΑΝΑΡΩ, Concilio Constantinop. III. p. 666. Μαγνητικὴ ἢ Πρωτοκαρδίων πόλις aberrat haud multum Epheso. Vid. Ezech. Spanhemium

ἘΦΕΣΟΣ, ἘΝΕΑ, ^a ΠΡΙΗΝΗ, ΜΑΓΝΗΣΙΑ ^b ΜΕΑΝΔΡΟΥ,
 ῥΑΛΛΕΙΣ, ΝΥΣΣΑ, ΠΡΙΟΥΛΛΑ, ΜΑΣΤΑΥΡΑ, ἈΝΙΝΕΤΑ,
 ὙΠΗΤΑ, ἈΡΔΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΔΙΟΣ ἹΕΡΟΣ, ^d ΕΤΑΖΑ,

^a ΚΟΛΟ-

^a Περὶ editio princeps. ^b Μακάνδρου oportuerat. ^c Τεφάλης Car. a S. Paulo.
^d Ἐνασσα idem.

mium Dissert. IX. de Ufu & Præst. Numism. p. 656.

Τεφάλης] Neque hæc longe Epheso remota fuit: Oracula, quæ Sibyllæ accepta feruntur, L. III.

Τεφάλης δ' ἡ γένειον Ἐπίστειν σισμῶν καὶ ἐλάνοι
 Τεφάλης.

Dubium autem est, fuerintne Maeandro adstru-
 ta: Stephanus adfirmat; negantium partibus Strabo accedit L. XIV. p. 648.; cui Whelerus numum ΤΡΑΛΛΑΙΩΝ nomine inscriptum & annis figuram præferentem Itiner. p. 288. op-
 ponit: nec is tamen fluvio accubuisse Maeandro probaverit: tum quod numi subinde fluvium, qui urbis agrum radit, ostendent, ut Nicae-
 num, amne Sagari insignes, tum maxime quod numi ejus flumen possit esse *Eudon*, quem circa Trallianorum urbem defluxisse Etymo-
 logus cum Plinio docet.

Νόσση] Νόσση Straboni atque aliis. Actis Con-
 ciliū Ephesini p. 527. subscribit Theodotus Epi-
 scopus Μνάσης, qui Νόσσης fuit: Νουσαίον πόλις
 Concil. Constantinop. III. p. 667.

Περίελα] Περίελα oportuerat, ut apud Strabo-
 nem L. XIV. p. 650. & in egregio Thesaur.
 Britan. tom. II. p. 102. ΒΡΙΟΥΛΕΙΩΝ numo:
 idem adfirmaverit Rufinus episcopus πόλις
 Βερελίων Nicaen. Concil. II. 349.; corrige ergo,
 quem in Actis Ephesin. p. 528. reperies,
 Βερελινίων præfulem. Quæ sequitur Μακταύρα a
 Strabone, Stephano & Conciliorum Actis sæpe
 memoratur.

Ἀντιόχ[ος] Ἀντιόχην videtur præstare ob Theo-
 dorum episcopum Ἀντιόχην in Ephesino C. p.
 466., licet prave p. 528. Ἀντιόχου vocetur
 præsul: Mamas enim Ἀντιόχης Chalcedonen-
 sis Conc. p. 522. illud sua subscriptione firmat,
 quantumvis p. 664. ἐπιστολῆς πόλις Ἀντιόχης
 dici videatur. De situ nihil finivero.

Ἰουλιανὸς] Ἰουλιανῷ, unde Julianus Episcopus

πόλις Ἰουλιανῷ in Chalcedon. Synodo p. 665.
 & Antonius Ἰουλιανῷ πόλις Concil. Constan-
 tinop. III. p. 500., quod posterius sæpe in nu-
 mis apud Harduinum, Vailantium & Haymum
 conspicitur. Oppidum Tmolo accubabat: Ovi-
 dius Metamorph. XI. 150.

Nam freta propiciens lato riget arduus alto
 Tmolus in ascensu; clivoque extentus utroque
 Sardibus hinc, illinc parvis finitur HYPÆRIS.

Ἀρδιούπολις] Verum esse Ἀρχιδιούπολις, Ale-
 xander Ἀρχιδιούπολις ὁ Ἀστικός Concil. Ephes. p.
 463. & 528. testatur, qui si nomen, quo urbs
 antea fuerat usa, adposuisset, ejus sedem quam
 frustra vestigamus, eadem opera indicasset.

Διὸς ἱερεῶν] Imo ἱερεῶν, Ionice Lebedum inter &
 Colophonem apud Stephanum oppidum: num-
 mos ΔΙΟΚΛΕΡΙΩΝ habet Harduinus, qui ex
 Concil. Constantinop. III. p. 500. Ed. Labbei
 Χερσέπολιν deinceps fuisse non præterit.

Ἐνασσα] Liberatus Diaconus Breviar. C. 13.
 Nono quoque Secretario acta est actio, ubi Bassia-
 nus, qui ad civitatem Euxazensium episcopus ordi-
 natus est, & Ecclesie incuburatur Ephesine: quam
 civitatem cur in Labbeana editione asterisco
 notarint, causam non video: bene enim omnia
 habent. Fuerat Bassianus invitus Ἐναζην civi-
 tati a Memnone Ephesio episcopo impositus:
 Memnone & ejus successore Basilio fato functis
 idem Epheso est præpositus; quæ omnia fusi-
 Concil. Chalcedon. Acta tom. IX. p. 7. L. Hol-
 stenius in Car. a S. Paulo Geogr. S. huc refert
 Basilii Epist. 251. Nov. Edit., τῆς Ἐνασηνῆς in-
 scriptam, auctorque est, ut Ἐνασηνῆς legatur:
 mihi, pace ejus dixerim, alia est sententia: in
 Basilii Epist. 278. Ἐννοῦ Εὐφύς, Cappadocia
 montibus proxima, ut ex serie epistolæ co-
 gnoscas, inventur; hujus incolis missam eam
 epistolam arbitror, propterea quæ Ἐνασηνῆς,
 præcipue quod posteriore in Epist. manu exa-
 rati codices, non item priore, in vocabuli scri-
 ptura

^a ΚΟΛΟΣΗ, ΑΛΓΙΖΑ, ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, ΠΑΛΑΙΑ ΠΟΛΙΣ,
ΒΑΡΕΤΤΑ, ^b ΑΥΛΙΟΥ ΚΩΜΗ, ΝΕΑΥΧΗ, ^c ΚΟΛΟΦΩΝ,
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΔΕΒΕΔΟΣ, ΤΙΟΣ, ΣΜΥΡΝΑ, ΚΛΑΖΟΜΕΝΗ,
ΣΑΤΡΩΤΗ, ^d ΜΑΓΝΗΣΙΑΣΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΠΑΗ,

ΤΕΜΝΟΣ,

^a Κολοσις MSS. ^b Carol. a S. Paulo Ἀγριόπολις Κόμην emendat, nulla iusta causa motus.
^c Κολοφῆν ejusdem edit., alia Κολοφὸν μὲν ἐξ πόλεως. ^d Μαγνησιόπολις vulgo.

ptura consentire videantur, praeopto.

Κολοσι] Manu exarati codices Κολοσις præferunt: ego neutrum probavero; tamen quo vero nomine fuerit pro comperto nondum habeam. In binis Jac. Goar Notitiis inter Asiæ præfules est ὁ Κάλως, subscribitur Nicaeno II. Concilio p. 50., 350. atque alibi Theophanes ἐπισκοπῶν Κάλως & p. 153. mendose Κάλως. Diceret itaque Κάλωσιν justum esse urbis titulum, nisi Aphobius, qui Synodo Ephesinae adfuit, contraireret, & se Κάλωσιν p. 465. sive Κάλωνες p. 528. aut, quod MSS. dant, Κάλως episcopum fuisse testaretur; cui ultimo cetera postponere, illique nomen venisse a Κολοῦ lacu haud multum a Sardibus apud Strabonem L. XIII. p. 626., si aberrandi metus abesset, autmarem. Quamvis autem de urbis nomine pleraque dubia sint, non poterit Car. a S. Paulo negligentiam in ea prætereunda excusare.

Ἀργίζα] Hoc Ἀττα Concil. Nicaeni II. p. 153. atque alibi, quibus Leo ἐπισκοπῶν Ἀργίζων nomen adscripsit, firmabunt: in Chalcedon. p. 96. habebis Proclum Ἀργίζων & p. 398. Ἀργίζων. De ejus & Νικοπόλις, quam frustra quaero, situ, Sepecticos imitatus, nihil finivero.

Παλαία πόλις] Eandem esse volunt ac Παλαιὰ κηροκίσαν, de qua cxxx. stadiis ab Anderis remota Strabo L. XIII. p. 614., dubia tamen conjectura: nam Παλαῶν præsul in Nicaeno II. p. 51. inter Hellespontios subscribit & a Palaeopolitano distinguitur. Ejus episcopi in Conciliorum Ἀττις sæpe obvii sunt. Vid. Nicaenum II. p. 153. & Ephesium p. 437.

Βαρέττα] Constabit hocce oppidi cognomen Joannes Βαρέττιον episcopus in Ἀττις Chalced. p. 675. Βαρέττιον præsul est in Constantinop. III. p. 667. & Nicaeno II. p. 153.

Αυλὴ Κώμη] Thomas πόλις Ἀυλὴ Κώμης est in Chalcedon. Concil. p. 96. & 675.

Νεαύχη] Νεῖα Ἀυλὴ oportuerat ob Philippum Νεῖα Ἀυλὴ in Chalced. Conc. p. 96., qui perpe-

ram p. 675. Μενάλλος, & in Latina versione Ναυλοχί, unde Car. a S. Paulo Naulochum urbibus Asiæ, quibus olim episcopus fuerit, adstruxit.

Κολοφῶν] Emman. Schelltratenus & Ans. Bapdurius Colophoniarci acerbissime Μητροπόλις vocabulum addringunt: qua ratione Colophon metropolis, cujusmodi non fuit, creatur, Ioniaeque urbs Μετροπόλις prorsus præteritur: rectius itaque Car. a S. Paulo distinguit. Abest Colophon, si recta naviges, Epheso stadiis Lxx., Strabone teste L. XIV. p. 643., aut, ut Xenophon Ephesius L. I. p. 8., stadiis Lxxx.

Μαγνησιόπολις] Numi ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΙΟΝΙΑ & οἷον Μητροπολίτης Strabonis L. XIV. p. 637. & Marcellinus Μητροπόλις episcopus ex Conc. Chalcedon. p. 96. huc pertinent. Mox τίως, Anacreontis Lyrici poetæ patria, potior erit.

Σατρώνη] Nisi omnia me fallunt, Ἐγυρὰν in voce latent: ea huic loco accommodatissima urbs est, & huic provinciae a Concil. Ἀττις & Notitiis transscripta: paullo ante Κλαζομένη præstiterant.

Μαγνησιόπολις] Sic MSS., pro Μαγνησία Σιπύλλης, unde numi ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ; peccato non dissimili Basilii episcopus Μαγνησίας Ἡπίου Conc. Nicaeno II. subscribit p. 571.

Ἀπάη] Natum hoc videtur ex Ἀραῖη, cujus episcopus Constans in Nicaeno II. p. 350. πόλις Ἀράης dicitur; id vero ex Ἀραῖη; unde Cyriacus Ἀργύρος pro Ἀραῖης Ἀττις Chalcedon. p. 127. inferitur, qui p. 322. Ἀργίης, & p. 508. Ἀργίης, & p. 664. Ἀργίης πόλις. Intelliguntur Ἀεσας Aeolicæ, quarum nomen seniore ætate in aliam formam diceret procusum, si quid his inesset auctoritatis monumentis: ducimus enim illis ad Ἀργίης atque Ἀραῖη. Florente Graecia non Ἀραῖς tantum fed Ἀργίης appellabant; quod posterius, etsi certi usus est, non tamen solum pro bono est habendum. Suidas

Παλ

ΤΕΜΝΟΣ, ΦΩΚΕΑ, ΜΥΡΙΝΑ, ΜΥΚΗ, ΠΕΡΓΑΜΟΣ, ἘΛΑΙΑ,
 ΠΙΤΤΑΝΗ, ΤΙΑΝΑΙ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΥΠΟΛΕΩΣ, ἈΔΡΑΜΥΤΤΙΟΝ
 ἢ ΠΟΤΕ ΛΥΡΝΗΣΟΣ, ἈΤΑΝΔΡΟΣ, ΓΑΔΑΡΑ, ΑΣΣΟΣ.

κα'. ἘΠΑΡΧΙΑ ἙΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ ὑπο ἑ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
 ΠΟΛΕΙΣ^d λ'.

ΚΥΖΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

^a ΠΡΟΙ-

^a Πιτάνη Bandur. ^b Ἀπὸ δ' edit. Car. a S. Paul. ^c Ἀπὸ δ' a prima editione.
^d Car. a S. Paullo λβ'. corrigi, verius λγ'.

πόλεως Ἀργεῖς, δὲ δὲ Ἀργεῖς τῆς Ἀσίας, κέντρῳ δὲ
 πολλοῖσι Μαγνητίας καὶ Σμύρνης. In quibus Gram-
 matici, licet Aegae longissimo terrarum inter-
 vallo Smyrna remotas non dixerō, rectius pu-
 tem καὶ Μυρῆας; illi enim proximae erant & pro-
 pterea Ἀργεῖς καὶ Μυρῆας Stephano dictae: idem
 Galenus πρὸς Ἑυχρύμας p. 358. Edit. Basil. fir-
 mat: ἵππῳ δὲ ἐστὶν παρ' ἡμῶν καὶ Ἀργεῖς καὶ Περπε-
 ρίη τῇ δὲ ἰσθμῷ Μυρῆς, τῇ δὲ Περπερῶν. & brevi
 post: ὁ δὲ καὶ Ἀργεῖς καὶ Περπερῶν, μάλιστα τέσσαρ ἐς-
 σιν. Quae utique Ἀργεῖς & nostram conjecturam
 probabilem faciunt. Possunt haec cum Theod.
 Laurentio Gronovio in Marmor. Basil. C. 32.
 in Ἀργεῖς, quod unice verum existimabat,
 perverti, at non sine aperta vi. Incolas Tacitus
 Annal. II. C. 47. Aegeatae appellat, qui
 quantumvis Aegeatae MS. Florentino, ut vir
 doctissimus animadvertit, vocentur, non
 ausim tamen Aegeatae prorsus spernere: neque
 enim ἐν τῷ Ἀργεῖας ejusdem Galeni L. XII.
 Method. Therap. p. 164. id permisit, qui per-
 peram ὕμῳ. L. V. p. 270. Ἀργαυσίης scribitur.
 Vide & Anton. Itiner. p. 146.

Τέρον. Imo Τῆρον, pro quo Τόρον in
 Concil. Nicaen. II. p. 350. & mox Φόνημα.

Μυρῆς] Sicuti hujus locum in Suida occu-
 pavit Smyrna, ita subinde in Concil. Aëtis &
 Aristidis Sermon. Sacr. V. tom. I. p. 618. &
 619., sicuti Palmerius Exercitat. p. 471. admo-
 nuit, idem molita est.

Μύκη] Scribe Κύμη, quo vitio laborant Aëtia
 Chalcedon. p. 675. cum Chryfogonum πόλεως
 Μύνης praefulem fuisse adfirmant.

Ἐλάμα] Pergamenorum erat navale, stadiis
 cxx. ab eorum urbe distans apud Strabonem
 L. XIII. p. 615., cui Aristidem junge tom. I.

p. 620. & Galenum L. I. de Antidot. p. 427.
 Incolas ΕΛΑΙΤΑΙ in numis & Chalcedon. Conc.
 p. 398., non ΕΛΑΙΤΑΙ, ut Stephanus, cui pro-
 pterea recte subvenit L. Holst.

Πιτάνη] Πιτάνη, de qua Strabo L. XIII. p. 614.
 Pardus episcopus πόλεως Πιτάνης eodem pecca-
 to in Nicaeno II. p. 571.

Τιάναι] Nisi a vero aberro, Κάσαι fuit, quod
 oppidulum ad ejusdem nominis promontorium
 idem Strabo L. XIII. p. 615. adponit: Melae
 Pomponio L. I. C. 18. Cana.

Θεοδοσίῳ πόλεως] Πόλεως praestat. Situm urbis
 ignoraremus, nisi ex Notit. Jac. Goar Perperi-
 nem eandem esse constaret: ea vero haud longe
 afixit Pergamo, ut ex Galeno πρὸς Ἑυχρύμας p. 358.
 constat, Ptolemaeo Τυρραῖον, & MS. Palatino Περ-
 περῶν, Coisliniano Περπερῶν dicitur, unde verum
 nulla opera eruitur. Nobile erat ejus urbis at-
 que agri vinum, de quo Galenus eisdem locis,
 in quibus de Aegeate. Vide Sirmondum in Tri-
 plic. numo & Anti-Trifano II.

Ἀδραμύτιον] De eo ad Anton. p. 335.; mox
 Ἀντιμύτιον verius erit, tamen Marinus episcopus
 πόλεως Ἀντιμύτιον in Aëtis sit Nicaeni II. p.
 589.

Γάδαρα] Γάδαρα lege, & Strabonem L. XIII.
 p. 606. ad: Γαργάρον περὶ τὸν ποταμὸν Nicophorus est
 in Nicaeno II. Conc. p. 350.

ὑπὸ Κοινὴν] Fuisse hanc Consulare
 provinciam Notit. Imp. Orient. C. 1. & L. unic.
 C. de Offic. Comit. Sacr. Patrim. ostendunt:
 hinc Anicius Paulinus Thes. p. mxc. 19.
 CONSVL. PROV. ASLAE. ET. HELLES-PONTI.

Κύμη] Nobilissima urbi Metropolis Hel-
 lesponti dignitatem Leo Imp. & Jo. Malala tom.
 I. p. 364. asserunt: ἵππῳ, inquit, ὑπὸ Ἰουλιανῶν.

Ο Ο Ο Ο

^aΠΡΟΙΚΟΝΗΣΟΣ, Ἡ ἘΞΟΡΙΑ, ΒΑΡΙΣΠΗ, ΠΑΡΙΟΝ,
ΛΑΜΨΑΚΟΣ, ἈΒΥΔΟΣ, ΔΑΡΔΑΝΟΝ, ΙΑΙΟΝ, ΤΡΩΑΣ,
ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ, ΠΟΛΙΧΝΑ, ΠΟΙΜΑΝΕΝΤΟΣ,
ἈΡΤΕΜΕΑ, ^bΡΕΚΕΤΑ, ΒΛΑΔΟΣ, ΣΚΕΛΕΝΤΑ,

ΜΟΛΙΣ,

^a Προκόντος *idem.* ^b Ρέκετ MSS.

αἰας τοιαυτὴν ἡ Κίβητος, ἥπερ ἐπὶ μηδ' ὅπως μετέλκν
τῷ Ἐλλησπόντῃ ἐπαρχίᾳ.

Προκόντος. In principe editione Προκόντος, sicuti & in Stephano inest: Ptolemaeo Προκόντος, unde Joannes Προκόντος in Actis Ephes. p. 436. & Acacius Προκόντος in Chalcedonenf. p. 673., ceteris Προκόντος esse solet. Vocis originationem Critici in Apollonium L. II. 278., quos Etymologus ab If. Vossio ad Scylacein optime, ut indidem apparet, restitutus, exscripsit, tradidere. De *marmore Proconnesio* Gothofredum in L. 9. C. Th. de Indul. Debit. vide.

Ἡ Ἐξορία] Regionis insulane nomen sit, incertum est: de Propontidis insula quadam memoriae ex Sanctorum Actis inhaerent, sed obscura; quorum cum nec auctor nec verba ad officium redeant, non liquere pronuntio.

Βαγίον] Fuitne Ἀγίον, Abydo atque Ilio haud multum separata? Aet. S. Parthenii Lampfaceni C. 2. *Alexandria autem quadam ex Arisba, quae sit juxta Abydum*, Lucanus *Idalin* L. III. 204. appellat, quod agri esset Trojani & circa Idam:

Mysiaque & gelido tellus perfusa Caico,
Idalis & nimium globis exilis Arisbe.

Car. a S. Paulo Bares ex *Barispe* placet, cuius episcopum Eutychianum Chalcedonenf. Conc. p. 673. Hellepontis annuerat.

Πάριον] Lampfaco c. c. x. stadiis, sicuti Polyacnus L. VI. C. 24. indicat, distabat. Sequentes urbes ad Anton. Itin. p. 334. attingimus.

Σκάμανδρος] Videtur *Scamandria* parva civitas, de qua Plinius L. V. C. 30., esse.

Πολίχνα] Troadis hanc circa Aescopum urbem Strabo L. XIII. p. 603. & Plinius L. V. C. 30. norunt; nec aliam multi censent, quam Thucydides L. VIII. C. 14. & 24. a Clazomeniis munitam commemorat: ego vero accesserim Acacio, Clazomeniorum eam urbem ab hac distinguenti; clarissime enim Thucydides

eam in continente contra Clazomenas, longequae adeo a Troadis Polichna collocat.

Ποιμάντης] Lege *Παιμάντης*, Aristides tom. I. p. 596. Ἐπὶ τῷ Ποιμάντῃ, χωρίον τῷ Μυσίας, ἐν ᾧ αὐτῷ ἐστὶν Ἀσολιπιδί, ὡρίον τε τῷ ὀνομασθέν. οὐδ' ὅμως ἐπαλίσσωνται τῷ Μυσίας ἐξ ἑκτονί, μέγιστα καὶ ἐκτονί. Fuit ergo Mysiae oppidum, nam *agrum* male vertunt, c. l. x. circiter stadiis ab Hadrianis, Aristidis paria. Stephano & Nicetæ Choniatae Annal. L. ult. p. 296. est *Ποιμάντης*, & Actis Conciliorum; subscribit enim, Constantinop. III. p. 501. Mercurius episcopus πάλαις Παιμάντῃ τῷ Ἐλλησποντίῳ ἐπαρχίᾳ, & Nicaeno II. p. 372. Leo *Παιμάντῃ*; qui cum p. 51. episcopus *Παιμάντῃ* feratur, & V. Cl. Jo. Masson, ut in Aristidis Vita III. 6. perscriptum est, Parisiis numum ΠΟΙΜΑΝΗΝΩΝ tractaverit, non dubium est, quin *Ποιμάντης* Stephano reddi debeat: scio aliam virum doctissimum ingressum esse viam & *Ποιμάντης* Aristidi restituisse: sed cum Ethnicographus τὸ Ἰνδιὸν ὀμείβας inflecti adfirmet, *Ποιμάντης* utique ab eo venit. Ceterum series Aristideae Orationis ἐπὶ τῷ Ποιμάντῃ requirere videtur.

Ἀρτεμέα] Assentior Jo. Harduino in Plinii L. V. C. 30. Ἀρτεμέα legenti: habet *Atarneum* Plinius, quæ Straboni Ἀρτερνός, Stephano Ἀ. τάρνα.

Ρέκετ] Nisi *Ρέντιον* in voce reconditum sit, nihil de ea novero: *Rhoeteum* a Plinio, Strabone atque aliis non est neglectum.

Βλάδον] Βλαύδον, sive Βλαύδον, potius Concilium Chalcedonenf. p. 575. urbibus Lydiæ contribuit; nec dissident veteres Notitiae: ΒΛΑΥΔΕΩΝ numi, in quibus fluvius ΠΗΠΟΤΡΙΟΣ, sunt in Thes. Britan. tom. II. p. 100. Βλαύδον in Lydiæ finibus memorat Strabo L. XII. p. 567. & ex eo Stephanus, modo id diversum a Conciliorum *Blando*, qua de re equidem dubitaverim, fuerit: quæ cum ab Hellepontis provincia longius distent, nihil juvant: itaque huic & τῷ Σκέλεντῃ alius opituletur.

Μόλις]

ΜΟΛΙΣ, ΓΕΡΜΑΙ, ἈΠΤΑΟΣ, ΚΕΡΓΗ, ΣΑΓΑΡΑ,
 ἈΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΘΗΡΑΙ, ΠΙΟΝΙΑ, ΚΟΝΙΟΣΙΝΗ, ἈΡΓΙΖΑ,
 ἘΙΟΣ ΤΡΑΔΟΣ, ΜΑΝΔΑΚΑΔΑ, ἘΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ,

MAN-

a Sic Holst. d MSS., Carol. a S. Paulo duas iussit esse urbes.

Μόλις] Car. a S. Paulo Melis seu Melitopolis suae editioni adscripsit: Miletopolite & ΜΕΙΛΗ. ΤΟΠΟΛΕΙΤΑΙ sunt in numis & Plinio inter Hellepontii accolae: scribendo quoque adfuit Concil. Constantinop. III. p. 501. Joannes ἐπιτοπολῖς & Μιδωντοπολιτὴν πόλιν & Ἐκκλεσιοντινὴν ὑπερβύς, & Nicæno II. Michael τῆς Μελιτονπόλεως, ut perperam p. 592. atque alibi scribitur: nec asseveravero tamen, nisi meliores manu exarati codices propius abierint, eam esse.

Γέρμας] Γέρμα. Non longe a Cyzico assuiffe Stephanus auctor est, ubi Holst. vide: Ptolemaeo ἰσθμὸς Γέρμας, unde solo ἹΕΡΑΣ titulo signari in egregio numo Nic. Haymii Thef. Britan. tom. II. p. 115. arbitratur quæ mihi conjectura multo videtur incertissima. Plura de urbe ad Anton. Itiner. p. 335.

Ἀπύζα] Hanc & sequentem frustra quæro: forte tamen in Κίρρα latebit Κίρρα, urbs Troadis, sicuti Scylaci & Harpocratiōni ex Demosthene in Aristocratem p. 428., dicitur: Καστανία aliis, Κίρρα. Sibyllinis Oraculis L. III. p. 243., quemadmodum & Holsteinus in Steph. monuit.

Σάγγαρος] Nec hanc expedit: Sangarum, Bithyniæ vicum maritimum, non longe ab Helenopoli Sozomenus L. VII. H. E. C. 18. fuisse refert, situ ipso multum hinc discrepantem: Σαγγάριον Episcopus Andreas est in Chalcedon. p. 574., sed Lydia contributus, & Σαγγάριον p. 599. verius appellans: nihil ergo & is auxilii feret. Restat Cleodemus Flavianus ΣΑΓΑΡΕΙΤΗΣ ex Reinesiana Cl. I. 72., quem hinc fuisse non iusta suspicio est.

Ἀδριανὸς Ἱέρμας] Sic oportuit: oppidum enim Hadrianus in Mysia Hadrianotheras, M. D. VIII. a Pergamo, nisi Tabula fallit, quod illi & feliciter esset venatus & urbem occidisset, constituit, ut Spartianus in Hadriano C. 20. & Dio docent. Ter oppidi meminit Aristides tom. I. p. 500., semel Ἀδριανὸς Ἱέρμας, librariorum manifesto peccato, appellans. Ἀδριανῶν episcopus est in Nicæno II. p. 352., qui p. 592. Ἀδριανῶν paullo rectius dicitur: cives ΑΔΡΙΑΝΟ-

ΘΗΡΕΙΤΑΙ in numis a pud Harduinum & Vailantium inunt. Vide Jo. Massonum Vitæ Aristidis III. 9. 12., ubi plerum de hac urbe aberrationes in ordinem rediguntur.

Ἐρμα] Oppidum Ἐρμα circa Erythras & Teum Thucydides L. VIII. C. 19. & Strabo L. XIV. p. 644., sed a Palmerio emendatus, memorante id quo minus nostrum putemus, locorum intervallo prohibemur. Alius ergo, ubi in Hellepontii provincia fuerit, atque utrum ex Plinii L. V. C. 30. Tiare five Tiaris sit ortum, docebit.

Πιονία] Est apud Strabonem L. XIII. p. 610., & Pionite apud Plinium. Eulalius Πύριος & in MSS. Παιρίων, sive, ut vetus interpret, Eulalius Pionie Hellepontii Synodo Chalcedonenſi p. 398. subscribit.

Κονιόσινη] Estne Conisum, quod Plinius L. V. C. 30. inter huius orae oppida connumerat?

Ἀργίζα] In Asia provincia urbem, cui Ἀργίζα nomen erat, vidimus, a qua, si nomen spectes, hæc haud multum distat, si situm, plurimum. Plinius L. V. C. 30. Miletopolitibus huius provinciæ Erezios jungit, quos si hinc derives, in vitio nomen urbis adhærescet: Harduinus Erezos, Caria urbe, eos dedit cives: verum imprudenter: Caria longissime ab Hellepontii ora, quam Plinius describit, femota est.

Ζίος Τραγάσιος] Jungunt hæc arctissime Schelstratenus & Bandurius, non item Car. a S. Paulo: utrum præfret, mihi in ambiguo est: nihil quod alterum utrum possit illuminare, mihi occurrit: etsi enim Trarium vicum Strabo L. XII. p. 607. circa Perperenem locet, & Τραγάσι, unde sal Τραγάσιον, de quo egregie Galenus L. XI. πρὸς ἀπλότ. Φαρμ. p. 151., ab aliis memorentur: huc referre non sustineo.

Μανδανυδάς] Hinc Cilices Mandacadeni inter Hellepontii accolae Plinio L. V. C. 30. ex Harduini pulchra emendatione.

Ἐργαστήριον] Vicus Cyzicum inter & Pergamum, sed hinc stadiis ccccxl. separatus, metallis celebris atque Ergasteria dictus, uti Ortelius admonuit, occurrit apud Galenum L. IX.

αββ

ΜΑΝΔΡΑΙ, ^a ἹΠΠΟΙ, Ὁ ΚΙΣΙΑΗΡΟΝ, ΣΚΕΨΙΣ.κβ. ἘΠΑΡΧΙΑ ΦΡΥΓΙΑΣ ^b ΚΑΠΠΑΤΙΑΝΗΣ ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ^c λδ.

ΛΑΟ-

^a Hoc cum sequente ab eodem Car. a S. Paul. connectitur. b Καὶ Παπαῦς princeps editio, quo modo Φρυγία καὶ Παπαῖ MSS. Constantini Imp. L. I. Them. 1., Bandurio indice. c λδ. Car. a S. Paul. corrigi.

ἐπὶ ἀπλῶν Φαρμ. p. 127. καλέει) δ' Ἐργαστήρια, inquit, κώμη τις, οὗ ἢ καὶ μέγιστα ἐστὶ, μετὰ Πυρραμὸς καὶ Κεῖς, τῶνδ' ἀπὸ Πυρραμὸς τὴν ἐργαστήριον τεσσάρων) e: cum a nostro nihil discrepare, certum habeo.

Μάνδρα] Μανδρά, Troadis oppidum, de quo Strabo L. XIII. p. 604. & p. 603., ubi tamen Μανδρά, male, nisi fallor, olim mihi videbatur; quam ego opinionem, etsi plausibilem, urgere nolim: quid si enim a caulis boum atque ovium loco nomen hæserit? ut Mandris circa Byzantium in Dionysii descriptione Bosphori apud Pet. Gyllium L. II. C. 4. & Mandrae in Palaestina, quam Josephus L. X. A. I. C. 9 §. 7. memorat. Atque hoc pro comperto esset habendum, si quid auctoritatis Joan. Malalae inesset: adfirmat enim tom. I. p. 114. Priamum seposuisse filium Alexandrum in agro, ἐν ὁμίῳ Μανδρῶ, γαλακτοτροφῆναι τὸν γὰρ ἡπάνη τῷ, cui Mandrae nomen erat, ut lacte ab agricola aleretur: est quidem in Malala Ἀμώδρα; sed rectum esse, quod sequimur, Cedreni Μανδρῶ, tametsi vitioso, ostenditur.

Ἱπποι] Habet Strabo L. XIV. p. 644. circa Erythras, Ioniae urbem περὶ τοὺς ἀστυνόμους τῆς Ἰωνίας, Ἱππὺς καλεῖσθαι, IV. insulas urbi illi praetentas, quae Hippri vocentur: quæ, quamvis ab Helleponto a fuerint longius, in censum venire possent, quod insulae pariter ac Helleponti Asiae Proconsulis imperio fuerint subiectæ: tutius tamen erit, nihil finire; siquidem & simili nomine vicus esse queat, & insulae rectius Proconsulari Asiae contribuantur.

Ὁ Κισιῆρος] Haud magno molimine procudi Ὁξὺν sive Ὀξην vocabuli initio posset; quam urbem Conciliorum Asiae provinciae Helleponti inserunt. Vid. Chalcedonense p. 673.; tumque Σιδῆρος, quod restat, aut retineri, ut vici, ferri metallis copiosi, nomen sit; aut in Σιδεον, quam Troadis urbem nemo ignorat, converti oportebit. Sed hæc conjecturae sunt, quibus ipse nihil fido. Viderint ergo peritiores.

Σκέψις] Imo Σκέψις, de qua Strabo L. XIII. p. 609.

Ὑπὸ Κονσουλᾶριον] Vereor vehementer, ut hoc rectum sit: Notitia Imp. Orient. C. 1. provinciam hanc Praefidalem facit, & L. 3. C. Theod. de Protothaf.; nunc quidem ea Praefidi Frygiae Palaestinae inferbitur, quod non aliud est, quam

*Humano capiti cervicem pictor equinam
Jungere si velit, & varias inducere plumas
Undique collatis membris; ut turpius atrum
Desinat in piscem mulier formosa superne.*

Animadvertit & hoc eruditissimus Gothofredus, sed infelici conjectura Hygia Palaestina, ut Palaestina Salutaris sit, nomina substituit: ut ut enim Palaestina Salutaris sive Σαλαστίνη in Conc. Ephesino p. 470. & Notit. Imp. Orient. arque alibi legitur, quis unquam Hygiam appellavit, aut vocari posse censuit? Cautius navigasset, si Phrygiam Pacatianam, quam aliis haud displicentiam augurabatur, amplexus esset: nam quod sub Theodosio nulla ejus in indice Provinciae Schoonhoviano sit mentio, id enimvero emendationi nihil obest. Scribunt Impp. Valentinianus & Valens episcopis Asianae dioeceseos interque eos τῆς ἐπισκοπῆς Καρδοφρυγίας Πακατιανῆς apud Theodoretum L. IV. H. E. C. 3. & 9., nullumque de Pacatiana, Theodosio Imp. priore, dubium relinquunt. Maneat ergo provincia hæc Praefidialis, quam etsi Caparianam cum Constantino Imp. L. I. Them. 1. & patribus Synodi Laodiceae apud Beveregium tom. I. p. 453. & MSS. quibusdam Paullinae I. ad Timotheum epistolae noster appellat, tamen Pacatianam, fretus Impp. & Conciliorum Ephesini, Chalcedonensis, Constantinopol. III. Nicænicæ II., prætereaque Novellæ XX. & plurius epistolae Paullinae codicum auctoritate, maluerō: idem vocabuli origo suadet, quam Latinis acceptam refero, tametsi nominis in obscuro causa; quod enim de Pacatiano, qui ad

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ, ΙΕΡΑΠΟΛΙΣ, ΜΟΣΥΝΑ,
ΑΤΤΥΔΑ, ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΟΛΙΣ,

* ΚΟΛΑΣ-

no cccxxxii. cum Hilariano Consul pro-
cessit, & sub Constantino Prætorii præfetu-
ram administravit, G. Pancirolus in Notit. Imp.
Orient. C. 125. jecit: id in eorum genere cen-
setur, quæ species præ se ferunt, at vero sunt
cassæ: præsertim cum Præfectum Prætorii
Orientis, quod vir doctus affirmabat, egisse
non appareat; imo vero Præfectum Italix fuisse
L. 2. C. Th. de Sponsal. & L. 1. C. Th. de
Suar., quod Gothofredo non statuit, docent.
Cærephrygia vero, ut eo redeam, nisi cum Va-
lesio vocem in duas provincias distaxeris, di-
cta censerî poterit, quod Carix proxime ad-
hæresceret.

[Laodicea] Hanc provinciæ Metropolis sub-
scripto epistolæ Paulinæ-I. ad Timotheum &
Concil. Constantinop. III. p. 496. & Chalce-
donensem ponunt; quorum etiam posterus Τε-
τραμετρία novo titulo appellat p. 127. Latina qui-
dem versio p. 92. Nunectium metropolis Phry-
giæ Pacatiana Trimitaria episcopum facit, ac
pæne L. Holsteinio ad Stephan., ut provinciæ
id fuisse cognomen conficeret, persuasit: at
præter Græca ejus Concilii verba urbis esse ti-
tulum Acta Cosmæ & Damiani in Nicaeno
II. Concil. p. 272. perspicue docent: ἐπισκοπὴ δὲ
ἰνκλιντ, τῇ Λαοδικείῃ πόλει, ἥτις τετραμετρία ἢ
Τετραμετρία. Cur autem Trimitaria five Trime-
taria, nam Τετραμετρία & Τετραμετρία è MSS. Acto-
rum profertur, fuerit nuncupata Laodicea, non
temere dixero: fuit, cum opinarer ex situ id
nominis eam accepisse, quem in Phrygiæ Ca-
riæque finibus, ut ex Philostrato & rarissimo
numo, de quo Jo. Maillon Vitæ Aristidis V. II.,
constat, pariterque & Lydiæ, cui propterea
Stephanus attribuit, obtinebat; a meta Arno-
bii metarias circumscriptiones formavit; hinc
Laodicea Trimitaria, quæ in finibus trium esset
provinciarum, dici posse videbatur: verum ur-
gere illa non ausing.

[Ιεραπολις] Metropolis catalogo & hanc
Car. a S. Paullo inferuit non sine consensu
Concil. Constantinop. III., cui Sisinus epi-
scopus & Ἱεροπολιτῶν μητροπολίτης & Φρυγῶν ἐπαρ-
χίας p. 496. subscibit: nec censenda tamen
veri nominis est metropolis, sed honoraria:

quo jure nec in Ephesino neque Chalcedonen-
si, etsi de priore L. Holst. suspicionem injecti,
usa fuit. Vide Ephesi Acta p. 533. & Anton.
Itin. p. 337.

[Μοσύνα] Gennadius Μοσύνης est in Chalcedon.
p. 228. & Μοσύνας p. 668., in Constantinopol.
III. p. 678. Joannes & Μοσύνας πόλεως ἐπαρχίας
Φρυγῶν, atque hinc Μοσύνη conventus Pergame-
ni apud Plinium L. V. C. 30. Nomen urbi ab
aëdibus turribusque ligneis venisse videtur: μό-
σων Hefychio & Apollonio Rhodio L. II. 383.
est πόριον: μόσωνται, (scholiastes Apollonii ait,
οἱ ἐξολοιτο ὄντι) quod ipsum adfirmat Xenophon
L. V. Exped. Cyr. p. 276. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ
ἐν τῇ μόσωνι, τῇ ἐπ' ἀκρὸς ἀκροδμημῶν, ὅπου τῇ-
λει ἐξελθόν, εἰδὲ τίς ἐν τῇ αὐτῇ αἰμίδιπυ γυρίῃ
ἔκ' αὐτῶν ἐν τῇ μόσωνις κρετακυλῆται. Et Or-
pheus Argonaut. V. 739.

Λαοὶ π βίχρεις
Μίχλην ἐν μοσύνοισι πῖλον ἀεικωνάμενοι.

Sic enim scripsit: nam λαοὶ τ' ἐπὶ χρεις obstet-
ricante inscitia librariorum geniti sunt, ut bene
L. Holsteinius. Longe quidem Μοσύνοισι, quos
Xenophon & Apollonius describunt, a Phrygia
distabant; quid autem prohibet, quo minus
multa cum antiquissima Phrygum gente, si ser-
monem spectes, communia habuisse fateamur?

[Ἀποδία] Rectius Ἀπιδία, unde Symmachius
πόλεως Ἀπιδίαν in Chalcedonenf. p. 674. &
Ephesino p. 533. Hermolaus πόλεως Σαττινίδων,
litera prioris vocabuli ultima intempestive ur-
bis vocabulo connexa; pejus in Constantinop.
III. 678. Stephanus πόλεως Ἀπιδίᾳ Φρυγῶν ἐπαρ-
χίας. Numos ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ, Diana Ephesia &
Cybele ac Baccho inscriptos, Thefaur. Britan.
exstructor N. Haymius tom. II. p. 91. dedit
egregios: neque præterit Harduinus, etsi ma-
le Plinii L. V. 32 Attusam, quippe Bithyniæ
urbem & Plinii ætate subversam, cum hac
contenderit.

[Τετραμετρία] Memorat præter Ptolemaeum
hanc Phrygiæ urbem Socrates L. VII. H. E. C.
36., cujus episcopus in Concil. Constant. III.

P P P

p. 674.

^a ΚΟΛΑΣΣΑΙ, ΚΕΡΕΤΑΠΑ, ΘΕΜΕΣΟΝΙΟΣ, ΟΥΑΛΕΝΤΙΑ,
ΣΑΝΑΟΣ, ΚΟΝΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΣΙΤΟΥΠΟΛΙΣ,

ΚΡΑ-

^a vulgo Κολασσά & τοx Θεμεσόνιου.

p. 674. Eugenius πόλεως Τραπεζῶν Πανκρεπῶς dicitur. Harduinus cum eam in iterata Plinii editione ad promontorium Τραπεζατ Hellefpon-ti, quo de L. V. N. H. C. 30., refert, & Pro-temaei & Plinii fui, Τραπεζοπολις haud sane negligentis, oblitus videtur.

Κολασσά] Rectum hoc est: ἐν Κολασσῶς τῆς Φρυγίας Polyaeus L. VII. C. 16. Theodoretus in Paulli ad hujus urbis incolas Epistol. τῆς δὲ Φρυγίας αἱ Κολασσῶς μητρόπολις ἢ αὐτῆς καὶ ἡμέ-ται ἢ Λαοδικεία unde haud longe Laodicea dis-sociatam fuisse apparet: Herodotus L. VII. C. 30. Lyco anni apponit, & πόλιν μεγάλην Φρυ-γίας appellat. Incolae in multis Paullinae Epist. MSS. Κολασσῶς & Concil. Actis dicuntur: se-rior aetas Chonias vocavit, unde Dositheus epis-copus Χόνιος in Nicaeno II. p. 596.; quare per-peram idem praeful p. 574. Φόνιον ἢ Κολασσῶν & p. 357. Φόνιον ἢ Κολασσῶν audit. Vide & Niceitam, cujus ea patria fuit, Annal. L. ult. p. 313. & p. 89. ubi Χόνιας, πόλιν εἰδικύμενη καὶ μεγάλην, πόλιν τῆς Παλαισῶς in Basil. Edit., per-peram.

Κερετάπα] ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ numi apud Har-duinum & Vaillantium hoc firmat: corrigi ergo debent Theodulus Χαιρετάπαν & Φρυγίας apud Socratem L. II. H. E. C. 40., Philetas-que πόλεως Χαιρετάπων. Chalcedon. p. 674. & Michaël Χαιρετάπων in Actis Nicaeni II. Concil. p. 356., atque Andreas episcopus Ἀντιοχείων. Πανκρεπῶς in Constantinop. III. p. 674.

Θεμεσόνιου] Ita manu exarati codices, qui Θεμισόνιου verius probassent ob Strabonis, Pau-sanias & Stephani concordiam: ΘΕΜΙCΩΝΕΩΝ nummum habet Thef. Britan. tom. I. p. 269. ΘΕΜΙCΩΝΕΩΝ. plures Vaillantius; si tamen earundem urbium illi incolae fuerint, qua de re alias quaeremus.

Ὁσολέντιος] Pantaleon episcopus Ὁσολέντιος Nicaeno II. p. 356. adfuit, perverseque p. 597. Γουλατίος fuisse dicitur. Posuillet Car. a S. Paulo hac urbe Geograph. Sacr. locupletare.

Σανᾶς] Sic & Strabo L. XII p. 576. & Chal-cedon. Concil. p. 674., ubi Antiochus πόλεως Σανᾶς.

Κονιούπολις] Conna est apud Ptolemaeum, & Conium inter Phrygiae urbes in Plinio L. V. C. 32., sed ex Harduini emendatione: ante Ico-nium erat Sitaropolis, quae sequitur, nondum alibi lecta.

Κράσσο] Phrygia urbem Crassum Κράσον & Φρυγίας, ad quam Nicephorus Imp. a Saracenis praeful fuerit victus, Theophanes Chronograph. p. 406. obiter memorat: quam vero huc retu-lit ex Galeno αὐτῆς ἱερῶν. διπλῶν. p. 312. Crassopolin Abr. Ortelius, ea diversissima est, ut suo loco ostendam.

Λούδιον] Rectum hoc esse Nicephorus episco-pus πόλεως Λούδιον in Actis Nicaeni II. p. 574., tamen p. 357. Λούδιον feratur praeful, patefacit. Nicetas inter Phrygiae circa Macandrum urbes & Δέμω L. VI. Annal. Manuel. p. 97. recenset; quae si haec fuerint, de situ non omnia obscura-erunt: utcunque ceciderint, non utique indi-gnum oppidum, quod Geograph. Sacr. Car. a S. Paulo ornaret, fuerat.

Μόλπη] MSS. Μόλπη, quod si parum juveris, ad verum nos ducet; Πόλπη sunt, quas Xe-nophon L. I. Exped. Cyr. p. 196. x. ferme pa-ratans Celaenis femovet: perpetam itaque Pella in Tabula & Georgius episcopus Πέτλων Concil. Chalcedon. p. 574., rectius p. 356. & Constantinop. III. p. 674. Πέμκων Πανκρεπῶν.

Ἐνδρίαι] Scriptis codicibus Ἐνδρίαι, neque aliter Actis Nicaeni II. Concil.; vulgarum Ta-bula, Ptolemaeus & Strabo ratum habent. Numi EYMENEΩΝ sacerdotum nominibus fere in-scripti sunt; qui in genere egregius est Thef. Britan. tom. II. p. 186., ubi EYMENEΩΝ, ΙΟΥΛΙΟΣ. ΚΑΙΩΝ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. ΑΣΙΑΣ.; vi-detur Julius Cleon, ut obiter ejus dignationem illustrem, Asiae & patriae urbis fuisse sacerdos summus: quo modo in Thyatirena inscri-ptione Sponii Itin. tom. I. 394. M. Aurelius Diadochus ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΝΑΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΡΓΑΜΩΙ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, & M. Ulpus Appulius in Aphrodisiensi marmo-re, cujus partem exscripsit Jo. Maffion Vit. Aristi-

ΚΡΑΣΟΣ, ΔΟΥΝΔΑ, ^a ΜΟΛΠΗ, ^b ΕΥΜΕΝΕΙΑ, ΣΙΒΛΙΑ,
ΠΕΠΟΥΖΑ, ΒΡΙΑΝΑ, ΣΕΒΑΣΤΗ, ΊΔΟΥΖΑ, ΑΚΜΩΝΑ,
ΑΔΙΟΙ,

^a *Molm Car. a S. Pálllo & MSS.* ^b *Ευδρία princeps edit., alie Έυδρία.*

Aristidis An. V. C. ΙΣΣΣΣΧVIII. 12., ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΙΑΣ ΝΑΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΤΟ Β. fuisse traditur. Asia sacerdotium multo erat amplissimum ac magnis opibus praestabat: Στρίβανθον δ' εἶπεν πολλὰ καὶ ἐπὶ πολλῶν χρημάτων, inquit in Scopeliano Philostratus. Sacra, cerimonias, ludosque, unde in Aphrodisiensi marmore Appulius ea mandat, quae ludos praestant, curabant; quod ipsum urbium quoque sacerdotibus erat injunctum: de Pergamenis sane a Galeno L. III. Comment. ἐπὶ ἀγῶν p. 565. docemur, quontannis munera gladiatoria edere solitos: καὶ μέγιστα ἐν θύραις, καὶ ἐν καίτοις ἀπὸ παλαιοῦ ἐν Περσέων τῶν ἀρχαίων ὅς καλεῖσθαι μνημονεύει ἀπὸ τῶν πολεμίων qui quamvis multitudinis uratur numero, unus tamen Pergameni eodem tempore summi praeflusi dispositioni sacra suberant: bini singulis annis, alter sub autumini, sub veris alter initium, creabantur, sicuti idem L. II. ἐπὶ Φαίωνα καὶ γένη p. 350. significat. Quod vero ΝΑΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ & ΝΑΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΡΓΑΜΩΙ illis cura committitur, forte ex ea causa est, quoniam illae aedes communibus Asianorum impensis factae testae erant: hoc, nisi fallor, significat Dio Chrysostomus Orat. XXXV. p. 434. ubi Apamiensibus καὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν Ἀσιας μέγιστον ἔστιν, ὅτι διὰ τὴν τοσούτων, ὅσων ἐκείνων αἱ πόλεις, ἐν αἷς ἐστὶ τὰ ἱερά. Quin etiam in Asia templa jus vobis est: sumptus vero tantos consortis, quantos civitates ille, in quibus ea templa. Jam si ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ princeps collegii fuit Asiarchaerum, quod vir doctissimus autumavit, oportet in communi gentis concilio ex Asiae urbibus pro arbitrio legatorum fuerit lectus: vidimus enim Eumeniensem & Thyatirensem, Scopelianum ejusque majores Clazomenios Philostratus L. I. V. Soph. C. 21. 2., Philippum Trallianum Acta S. Polycarpi C. 21. offerunt. Verum haec, nondum ad liquidum perducta, spatiosiores requirunt campum. Vide Jo. Mafionum & Ezech. Spanhem. Dissert. XII, de V. & P. Numif. p. 416.

Σιβλία] Ptolemaeo Σιβλίαι, unde Plinii sunt *Silibiani*. Nicaeno-II. Concil. p. 374 Joannes Σιβλίαι, qui versionis *episcopus Silibii* & p. 396. Σιβλίαι dicitur, nomen adscripsit, Chalcedonenfi vero Eulalius πόλις Σιβλίαι, sive, ut vetus interpres, *civitatis Silibii* p. 668. Σιβλίαι etiam Nicetas Chon. L. VI. An. Manuel. p. 88.

Πισυρία] Phrygia urbem desertamque suo tempore & solo aequatam Epiphanius Haeref. XLVIII. 14. adfirmat: ab ea *Peruziis* nomen venit in L. 59. C. Th. de Haeret., quos cum probe fac. Gothofredus noverit, mirere utique πάλιν Πισυρία & Φρυγίας apud Philostorgium L. IV. H. E. C. 8. illi negotium successivum: Vallesius urbi suum nomen reddidit. Πολύχριος τῆς Φρυγίας, πάλιν Πισυρία Aristaeus Comment. in Canon VIII. Concil. Laodicensi apud Beveregium tom. I. p. 456. appellat.

Βερίαια] Susplicar gentile hujus Ovidio esse reddendum, si paullo mihi notius esset, L. VIII. Metamorph. 719.

— — — Ostendit adhuc Tyaneus illie
Incola de gemina vicinis arbore truncos.

neque enim, quod Farnabius pulchre advertit; Tyaneus rectum esse poterit: Tyana erant in Cappadocia, longe terrarum a Phrygia femota: in Phrygia Philemonem & Baucidem in arbores conversos esse poeta V. 620. significat:

— — — Tiliac contermina quercus
Collibus est Phrygiis, modico circumdata muro.

Britanius si legeretur, res foret difficultatibus exempta, & poetae sua laus sine errore constaret.

Σιβδία] Hujus episcopus Plato πόλις Σιβδίας τῆς Παφλαγονίας in Conc. Constantinop. III. p. 674. legitur: huc citra dubium pertinet ΣΕΒΑΚΤΗΝΩΝ numus Thef. Britan. tom. II. p. 148. juvenis Phrygia tiara & hasta conspiciendus hanc, non Tectosagum Galatiae, requirit.

PPPP

Διβία]

ἌΔΙΟΙ, ἸΟΥΧΑΡΑΤΑΞ, ΔΙΟΚΛΙΑ, ἈΡΙΣΤΙΟΝ, Ἀ ΚΙΔΥΣΣΟΣ,
 ἈΠΙΑ, ἘΥΔΟΚΙΑΣ, ἈΖΑΝΟΙ, ΤΙΒΕΡΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΚΑΔΟΙ,
 ὁ ΘΕΟΔΟΣΙΑ, ἈΓΚΥΡΑ, ὁ ΣΥΝΝΑΟΣ, ΤΕΜΕΝΟΥ ΘΥΡΑΙ,
 ΤΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΠΟΥΤΑΧΕΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

κγ'. ἘΠΑΡ-

a Κιδίωσης & Κίδωνος νηλο. b MSS. Θεοδοσιανή. c Σόνα Car. a. S. Paulo & Τανόπολις.

[Ἰλνξ] Patricius πόλεως Ἰλνξων ἐπαρχίας Πα-
 κηπανών Concil. Constant. III. p. 534. urbis
 nomen bene habere patefacit.

[Ἀκμῶνα] Ἀκμῶνι oportuerat, uti Ch. Cellari-
 rius L. III. G. A. C. 4. p. 150. jam monuit:
 Gennadius Ἀκμῶνιαν Chalcodon. Conc. decre-
 tis nomen apposuit p. 668., pro Ἀκμῶνιαν,
 ut p. 400. ΑΚΜΟΝΕΙC enim in numis incola-
 dicuntur, cuiusmodi Thef. Britan. tom. II. p.
 189. Jure ergo ab Ezech. Spanhemio Dissert.
 XI. de V. & P. Numif. p. 280. Stephani Ἀκμῶνι-
 os proficribitur.

[Ἀλιό] Imo Ἀλιό, Leo Episcopus Ἀλεῶν in-
 ter Phrygas in Nicaeno II. p. 596. & Gajus
 πόλεως Ἀλιάνων in Chalcodon. p. 674. subscribit.
 Numos ΑΙΗΝΩΝ post L. Holsteinium recte
 Jo. Harduinus huc revocavit. Quod sequitur,
 ut sano sit colore vehementer vereor. Forte
 Χάραξ, de quo Stephanus, in voce delitescit.

[Διόκλεια] Ptolemaeo inter Phrygiæ urbes
 Δόκλεια memoratur, quam nostram esse præ-
 stantissimum Cellarius adfirmare non ausus est:
 tollit dubitandi causas codex Coislinianus,
 Διόκλεια præferens, idque Evander Διόκλειος
 Concil. Chalcedon. p. 98. tuebitur, atque hinc
 Constantinus & Διοκλητιανὸν πόλεως Concil. E-
 phes. p. 533. corrigendus est.

[Ἀρσίον] Paullus hujus urbis præsul Ἀρσί-
 ον in Chalced. p. 528. & 668. inter Phrygas no-
 men suum proficitur. Augeatur ergo Sacr.
 Geograph. & hoc oppido, huc usque neglecto.

[Κιδύων] Verum est Κιδύων; unde prave
 apud Ptolemaeum vulgo ΚΥΔΑΗΕΙΣ, pro
 quo MS. Coislinianus Κυδιστεύς, & Barberinus,
 ab L. Holsteinio inspectus, Κυδιστεύς. Conci-
 lio Chalcedon. p. 674. Heraclius πόλεως Κυδισ-
 τῶν & Nicaeno II. p. 574. Andreas Κιδύων, sed
 mendose, subscribit.

[Ἀπία] Præstat Ἀπία, unde Apiani apud
 Plinium & Ciceronem L. III. Epist. 7. Ἀπίας
 præsul est in Nicaeno II. p. 574. De sequenti
 nihil dixero.

[Ἀζανό] Sic Stephanus & manu exaratus Bi-
 bliotheca Coisliniana codex Ptolemaei, sæpe-
 que Conciliorum Acta: numi ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ
 plures Ἀζανέας postulant. Vid. Holsteinium in
 Stephan. & Ezech. Spanhemium Dissert. IX. de
 P. & V. Numif. p. 618. & Harduinum.

[Τιβεριόπολις] Τιβερὶς πόλις ὁ Φρυγίας habet
 Socrates L. VII. H. E. C. 46. & Ptolemaeus,
 & Τιβεριόπολις Πακηνανῆς Constantinop. III. p.
 674.

[Κάδιν] Notissima urbs est, cuius episcopus
 Philippus πόλεως Κάδιν Πακηνανῆς Concil.
 Constantinop. III. p. 674. subscribit. Sita urbs fuit
 in finibus Lydiæ, Phrygiæ & Mysiæ, unde
 modo huic modo illi a veteribus contribuitur,
 & quidem circa Hermum: id docemur egregio
 numo Gazæ Wildianæ, altera parte ΑΥΤ. Κ. Μ.
 ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ inscripto, altera ΕΡΜΟ. ΕΠΙ.
 ΚΑΕΟΝΑΤΟΡΟC. ΑΡΧΟΝ. Α. ΚΑΔΟΗΝΩΝ,
 & fluvii urnæ, aquam eructanti, incumbens
 figura: similem Vaillantius in Num. Imp.
 Græcis p. 183. profert, sed alium Archontem,
 nisi si nomen ejus vitiosius sit excerptum, sine
 Hermi adscripto vocabulo, ostentantem.

[Θεοδοσία] Nec hac, nec MSS. Θεοδοσιανή re-
 cta videtur; porior est Θεοδοπέπολις, cuius præ-
 sul Concil. Chalcedon. p. 244. Thomas Θεοδο-
 σιανολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας Φρυγίας Πακηνανῆς vo-
 catur.

[Ἀγκυρῶ] Non alia est ac Strabonis L. XII. p.
 576. Ἀγκυρῶς & Ἀβαστινῶν: cuius episcopus
 in Concil. Constant. III. p. 482. Curicus Ἀγκυ-
 ρωνιανῆς & p. 465. Ἀγκυρῶς Συνηνῆς dicitur, haud
 dubie, quod Synnao esset vicina.

[Σόνα] Ptolemaeo Συνάδης: nostrum probat
 Aramius πόλεως Συνάδης ex Chalcedon. Conc.
 p. 674. & quæ de Ancyra dixi. Vitiosi in urbis
 nomine Socrates & Nicephorus sunt; ille L.
 VII. H. E. C. 3. Ἐν Συνάδῃ, inquit, πόλις τῆς
 Πακηνανῆς Φρυγίας Θεοδοσιῶς τῆς ἐπισκοπῆς ἦν hic
 L. XIV. H. E. C. 11. Σόναδῃ πόλις τῆς Πακηνανῆς
 Φρυγίας ἐστὶ Priori Συνάδῃ inculcat Hen-
 Vale.

κγ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΥΔΙΑΣ ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ κγ'.

ΣΑΡΔΕΙΣ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ, ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ^a ΘΥΑΤΕΙΡΑ, ΣΙΤΑΙ,
^a ΜΑΙΟ-

^a Θυάτειρα. MSS., quo fere modo Ἐγκυκλίους ὁ Θεωγραφὸς Artemidoro L. IV. C. 35.
Onirocrit. edit. Aldin.

Valesius, ut *Synnada*, marmore nobilitata, intelligantur: at ea *Σύναδα* Græcis omnibus, fueruntque extra Pacatianam in Salutari Phrygia: *Συνάγ* si resciperis salva omnia erunt. Posterior mendosa Socratis scriptura videtur impulsus, ut ex Salutari in Pacatianam Phrygiam *Synnada* transferret.

Τερδὺς Ἱέρων] Τερδὺς Ἱέρων Pausaniæ, qui Lydiæ non magnam urbem esse fert Atticor. C. 35., unde ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ. ΑΡΧΙΣ. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCIN in optimo Theaur. Britan. rom. II. p. 268. numo. Nostrium tueri se posset Matthia πόλεως Τερδὺς Ἱέρων ex Concil. Chalcedon. p. 674. nisi pariter ille ac Gregorius Τερδὺς Ἱέρων Nicaeni II. p. 597. vitio esset oblitus. Ptolemaei ΤΡΙΜΕΝΟΘΥΡΙΤΑΙ, ab Holsteinio in Ortelii Theaur. correcti, originem dedere Jo. Tzetzae Chiliad. XI. 396. ΤΡΙΜΕΝΟΘΥΡΙΤΑΙΣ.

Τανέπολις] Τεγνέπολις, unde Philippus Τεγνέπολις in Nicaeno II. p. 596., quam vocem Car. a S. Paulo ex Trajanopoli contractam ait ob Asignium Trajanopolitanum, qui Collat. VIII. Conc. Constantinop. II. p. 240. vices agit Joannis Episcop. Laodicensium metropoleos Phrygiæ Pacatianæ: cui & ego assenserim, ni plurima in ea Collatione essent mendosissima & Notitia & Concil. Asta obstitarent. Novi quid Cellarius L. III. G. A. C. 4. de Trajanopoli Ptolemaei disputarit, necdum tamen eam nostram esse constat. Sequens Πυλζαλανόπολις forte verius Πυλζαλέπολις, etsi nusquam mihi visa, a Puteberia Augusta appellabitur.

Ἰπὸ Κορνηλίαν. Consularis Lydiæ L. 17. C. Th. de Petitionib. meminit & Synesius Epist. 127.: cui ἄρρον & Λυδίας.

Σάρδεις] De hac & tribus insequentibus Ant. Itin. p. 336. Hic obiter illustremus Theaur. Britan. tom. II. p. 145. numum, in quo ὁ dimidiata luna juvenale caput, Phrygia tiara ornatum, promicat, additis ΜΗΝ ΑCΚΗΝΟC,

& altera parte *Hermus* urnæ leniter incumbit, subscripto ΕΡΜΟC, circa vero ΚΑΡΑΙΑΝΟΝ Β. ΝΕΩΚΟΡΟΝ. Vir doctus, qui numum publicavit, *Deum Lunum* esse ait, & *Aseni* nomine, quod sine tentorio agat, perpetuo circumactus motu, donatum; quæ mihi explicatio longius accessita videtur: potius arbitrer non esse Græcæ originis sed barbaræ vocem, ut Μηνὸς Κάρης, cui templum fuisse Laodiceam inter & Carura ē Strabone L. XII. p. 580. novimus, & Μηνὸς Καμάρων, quem Nysæorum in Caria numi præserunt, & Μηνὸς Φαρνάκων, qui circa Cabira templum erat apud eundem Strabonem L. XII. p. 557., eoque *Deum Lunum* & sub ejus figura *Adonin* designari; quem & matrem *Deum* seu Venerem Lydi vicinæque gentes barbaris ornatos titulis coluerunt: Proclus Diadochus in Tetrabybli Ptolem. Paraphrasi p. 97. Ἐν τούτοις χρόνοις εἶδεναι ᾧ ὡς ἐπὶ πολλὸν πάλιν Ἀφροδίτην, ὡς Ἰωνὶ μετάρω, Διφφύριος αὐτὴν καὶ ἑγγυρλοῖς ὀνομάσαι ὀνομαζόντας ἑκείνης καὶ τῆς Ἀρεως, καλέντες αὐτὴν Ἀδωνιν καὶ αὐτοὺς ποτὶ ὀνόμασι ἐ quibus, quæ de Adonide dixi firmatum, clarissimeque apparet, nullam esse causam, quamobrem Livii L. XXXVIII. C. 15. vicum, quem *Adonidos Comen* vocant, viri docti mutant: cum enim Lydi, Phryges, Lycii, Pamphylii, de quibus omnibus Proclus, *Adonin* præcipuo honore coluerint, quid impedit, si *Comen Adonidos* in Phrygiæ finibus fuisse, si Livio credamus? Ceterum, ut ad *Ascenum* redeam, non dubitem, quin idem atque ille sit, quem Antiochiæ in Pisidia maximo honore prosequerantur: Strabo, modo parum adjuvetur, nobis eum ostendit L. XII. p. 577. ἦ δὲ κοινῶν, inquit, καὶ ἱερῶν καὶ Μηνὸς ὀνομαζομένης, πολλοὺς ἔχουσα ἱεροδολοῖν καὶ χωρίων ἱερῶν. Fuit etiam ibi sacerdotium *Mensis Arcæi*, multitudine *bierodulorum* & locorum *sacrorum* habens. Sic vertunt edunque: MSS. Ἀσκήσις, ut L. X. p. 577., quod ex Ἀσκησι sive Ἀσκησι natum

^a ΜΑΙΟΝΙΑ, ἸΟΥΔΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΤΡΑΛΛΗΣ,
^b ΑΥΡΗΛΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΤΤΑΛΙΑ, ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΙΑ,
^c ΑΚΡΑΣΟΣ, ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΙΕΡΟΝ, ΤΑΛΑΖΑ,

ΒΑΓΙΣ,

^a *Maioria Car. a S. Paul.* ^b *Ἰουδαίος editi.* ^c *Vulgo Ἀπόλλωνος.*

videri locorum nominumque similitudo haud diffiadeat.

Σίταγ] Verum urbis nomen quod fuerit dubium est: Vaillantius numos CAETON in Græc. Imp. Num. p. 36. huc retulit, sed perperam; sunt enim *Samoatenſium*, ut ex numis Theſaur. Britannici p. 211. tom. II. apparet. Rectius CAITTHON numos hujus urbis incolis Harduinus tribuit. Itaque Σαίτης rectum erit, a quo non longe abest Ptolemæi ἐ MSS. Palat. Σαίτης, pro quo Σίτης Coislinianus codex: in Actis Concil. modo Σιτών πόλις, ut Nicaeno II. p. 591., modo Σιτών πόλις Ἰπταρχίας Ἀνδίας, sicuti Constant. III. p. 502., modo Σεπτιών πόλις, quo modo in Chalcedon. p. 666., pro qua p. 97. Σιπίων, p. 527. Σέλιον & Σελίων p. 399.

Μαιονία] Sita fuit in radice Imoli, teste Plinio L. V. C. 29. *Μαιονίη πόλις* ἢ Ἀνδῶν Ἰπταρχίας in Constant. III. p. 668. *Μιονία* mendose in Nicaeno II. p. 591. Sequentem legere non memini.

Τράλλης] Δάδῃ potior erit, cujus episcopus Joannes Δάδης Nicaeno II. subscribit, & Ephesino p. 535., quamquam prave, ἢ Ἀνδίας Δαρδέννης. Numus ΔΑΔΔΙΑΝΟΝ Theſ. Britan. tom. II. p. 104. N. Haymius inseruit; qui dum adscribit, nusquam eam, nisi in Suida reperiri, usu veterum scriptorum parum se instructum prodit. Carol. a S. Paulo Daldis, inquit, *Suidæ in voce Artemidorus, qui hanc urbem MYSEN ab incolis dictam scripsit*: quibus gemina Abr. Ortelius in Theſauri sui Dalden commentatur: utrumque Artemidorus, quantum a vero ea abſint, si patrio sermone loquentem audire voluissent, docuissent L. II. Oneiroc. C. ult. ἐν τῇ ἰουμασίῃ ἐς Δαλδίαν Ἀπολλωνία, ἐν ΜΥΣΤΗΝ ἡρώδῃ ἡμῶς παλαιῶν ὀνόματι, ταῦτα με ἀπερὶ τῆς αὐτῆς intellexissent Apollinem Mystem a Daldianis fuisse cultum, nec unquam Daldiam eo nomine fuisse. Erat Daldia Lydiæ nec magnum neque memorabile oppidum: Δαλδία ὅ, verba ejusdem Artemidori I. III. Oneir. C. ult. sunt,

πόλις ἡμῶν Ἀνδίας ἢ ἐς σφῆδρον ἐκδομένη. Quæ etſi haud male disputata videri queant, fortasse tutius erit *Τράλλης* retinere: hoc enim nomine urbem, a Trallibus diversam & Notitiæ veteres & Concil. Adā agnoscunt: ita Constantinop. II. p. 243. Uranius episcopus Trallenorum civitatis Lydiæ prævinciæ, & Nicaeno II. p. 51. Michael *Τράλλης* inter Lydiæ episcopos, cum paullo ante Theophylactus *Τραλλέων* inter Asianos nomen esset professus, subscribit.

Ἀρρηλιόπολις] Theodorus Ἀρρηλιόπολις ἢ Ἀνδῶν Ἰπταρχίας Constantinop. III. p. 668. scribendo adfuit; adde Nicaenum II. p. 591.

Ἀτταλία] Habet eam Stephanus & Lydiæ contribuit, ubi recte L. Holſt. & aliam eo nomine in Pamphylia, quam suo loco videbimus, fuisse observat. Huc numus ΑΤΤΑΛΕΟΝ Theſ. Britan. tom. II. p. 229., sicuti ΑΤΤΑΛΕΑΤΟΝ ad alteram in Pamphylia p. 90. ejusdem tom. refertur oportebit, qua de re N. Haymius. Dionysius tamen Ἀτταλέωντος Ἀνδῶν est in Chalcedon. p. 666.

Ἐρμοκαπηνία] Theopistus Ἐρμοκαπηνίας est in Nicaeno II. p. 51. qui p. 591. Ἐρμοκαπηνία dicitur: *Hermocapellitas* novit & Plinius L. V. C. 30.

Ἀκραςός] Sic MSS., nec male, ut ex numis ΑΚΡΑΚΙΟΝ Theſ. Britan. tom. II. p. 87. & quos Vaillantius infepxit, constat. Chalcedonenſi Concil. Patricius Ἀκραςός provinciæ Lydiæ p. 574. adfuisse legitur.

Ἀπὸλλωνος ἱερὸν] Hinc Apollonos hierite Plinii L. V. C. 29. & Lucius episcopus Ἀπὸλλωνος ἱερὸν in Chalcedon. p. 666. Meminit Ἀπὸλλωνος ἱερὸν in monte positi Aristides tom. I. p. 625. & 629.; quod si nostrum est, ccc. ferme stadiis Pergamo semotum fuit.

Τάλαζα] Τάβαλα rectum est: non diffiteor perlisque in Notitiis ἢ Γαβάλων præfulem inter Lydiæ episcopos recenseri, neque etiam Polycarpum Γάβαλον Concil. Chalcedon. p. 97. subscribere, eundemque in Latina epistola Episcoporum Lydiæ ad Leonem Imp. *Gabalorum* dici:

nec

ΒΑΓΙΣ, ^a ΚΗΡΑΣΕ, ^b ΜΕΣΟΤΥΜΕΛΛΟΣ,
 'ΑΠΟΛΛΩΝΗΣ, ^c 'ΙΕΡΟΚΑΣΤΕΛΛΕΙΑ, ^d ΜΥΣΤΗΝΗ,
 ΣΑΤΑΛΕΩΝ, ΓΟΡΔΟΣ, ΜΟΣΤΙΝΑ.

κδ'. 'ΕΠΑΡ-

^a Κήρασε Miro Schelfstrate & Bandur. ^b Μεσοτύμηλ. prima editio, cetera Τύμηλ. MSS. Κήρασε, Μεσοτύμηλ. ^c 'Ιεροκαστεία Car. a S. Paulo. ^d MSS. Μυστήν.

necdum tamen permoveri possum, ut id rectum esse credam, aut cum Harduino numos TABA-
 ΔΕΩΝ vitii arguam ob Notitias Ecclesiasticas: quis enim ignorat, quam frequentatum librariis sit T & Γ permiscere? Jam Τάβαλα vero nomine urbem fuisse ex Concil. Actis patefaciam: primo Polycarpus, qui Chalcedonensi adfuit, est passim Ταβάλαν dicatur, Τεγβάλαν inscribitur p. 399., nosque ad legitimum urbis nomen perducit: deinde Ioaannes episcopus Ταβά-
 λων constanter Actis Nicaeni II. appellatur, ut p. 51. 352. 591. atque alibi. Itaque Notitia omnes & Chalcedonense Concil. hinc emendentur. Sita urbs fuit circa *Hermum*; unde Thef. Britan. II. p. 150. TABAΔΕΩΝ numus recubantem atque uras innixum eum fluvium ostentat, adscripto ΕΡΜΟΣ: quod vero N. Haymius similem numum vulgarum negat, id secus est: fefellit diligenter virum Harduinus, qui numi inscriptione correctā, seu depravata verius, ΓΑΒΑΔΕΩΝ. ΕΡΜΟΣ in Num. Urb. Illust. ad *Gabala* retulit.

Βάγης] Aliis Notitiis Βάγη, unde ΒΑΓΗΝΟΙ in Thef. Britan. tom. II. p. 249. Harduinus numum vidit ΒΑΓΗΝΩΝ, cui aderat ΕΡΜΟΣ, unde haud multum inde dissitam fuisse colligas.

Κήρασε] Forte Κεράση; Menecrates Κερασίων & Κερασίων inter Lydos Chalcedon. Conc. p. 526. atque alibi subscritbit, & Nicaeno II. p. 353. Michael Κερασίων: nec aliter Not. Jac. Goarp. 384.

Μεσοτύμηλ. Μεσοτύμηλ. ex Jure Græco Romano Leunclavii p. 91. præstiterit: hinc *Mesotimolite* apud Plinium L. V. C. 29. ex Harduini emendatione, quem vide.

'Απολλωνίς] 'Απολλωνίς est Strabonis L. XIII. p. 625. Pergamum inter & Sardes, utrimque CCC. stadiis separata: *Cyriacus* episcopus *Apolloniadis* Synodice Lydorum epistolæ nomen adscripti; numos *Apollonidenesium* ΑΠΟΛΛΩΝΙ-
 ΔΕΩΝ habent Vaillantius & Harduinus, Vide

Th. Laur. Gronovium in Basf. Marmor. C. 29.
 'Ιεροκαστεία] Sine dubio 'Ιεροκαστεία rectum est, cujus episcopus 'Ιεροκαστείας Κοσ-
 sinus Chalcedon. p. 665. scribendo adfuit. Haud longe Hypæpis distabat, famosa cultu Dianæ Persicæ, qua de Tacit. An. III. C. 63., a *Persicis*, inibi incoletibus apud Pausaniam L. V. C. 27., ut viri docti monuerunt, dictæ: quæ cum non ignoraret Jo. Harduinus, ausus tamen est iteratæ Plinii editioni adscribere L. V. 29. nullos illic Persicos, nullamque Dianam Persicam fuisse: ΠΕΡΣΙΚΗ notari ΠΕΡΤΙΝΑΚΗ. Σεβαστῶν 'Ιερῶν Κατήκοντος 'Ηγεκλήος, Perminacem Augustum sacerdotes consecraverunt Herculis:

En cor Zenodoti, en secur Cratetis!

Μοστήν] Μοστήν, ut numus ΜΟCΤΗΝΩΝ ΛΥΔΩΝ perspicue docet: Julianus πάλις Μοστήνης est in Chalcedon. p. 240. Vid. L. Theod. Gronovium in Basf. Marmor. C. 31. Ceterum quæ ultimo loco legitur Μοστία, nostræ correctio atque ex margine in catalogum imprudenter recepta est, ut Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 4. p. 131. animadvertit.

Σάββαλον] Scribe Σάββα, pro quo prave Ptolemaeus Σάπβαλα, & Nonnus L. XIII. Dionysf. 474. Σάββαλα. Andreas Σαπβάλων Ανδίας interfuit Chalcedon. p. 97. vitioseque p. 574. Σαπβάλων Ανδίας & p. 665. ἱπποκράτης. 'Αρμελῶν dicitur.

Γόρδ. Γόρδ. ὁ Ανδίας Socrati L. VII. H. E. C. 36., cujus episcopus Gregorius Γόρδων Νicaeno II. p. 353. nomen adscripti. Car. a S. Paulo eandem esse censet ac *Julianopolis*, quæ ante *Gordu Come*, apud Strabonem L. XII. p. 574., sed errans: illam in Galatia I. videbimus; hæc *Julagordus* Ptolemaeo & numis, cuiusmodi Thef. Britan. tom. II. p. 116. una parte turribus ornatum caput & circa ΙΟΥΛΙΑΓΟΡΔΟΣ, altera Ephesiānam Dianam & ΙΟΥΛΙΑΓΟΡΔΩΝ titulum representans.

κδ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΙΣΙΔΙΑΣ ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ κτ'.

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ, ΝΕΑ ΠΟΛΙΣ, ΛΙΜΕΝΑΙ, ΣΑΒΙΝΑΙ,
'ΑΤΜΕΝΙΑ, ΠΑΠΠΑ, ΣΙΝΗΘΑΝΔΟΣ, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ
ΚΕΚΑΥΜΕΝΗ, ΤΥΡΑΙΟΝ, 'ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΦΙΛΟΜΗΛΙΟΝ,
ΣΩΖΟΠΟ-

[Ἰνὰ Κασσιδάριον] Fuit Praefidialis provincia Pisidia, ut Notit. Imp. Orient. C. 1., & Novel. XXIV., cujus C. 4. provinciae Praefes praetor Justinianeus esse jubetur, indicant: estque ejus Praefes in Actis Zosimi tom. III. Jul. p. 813. &c.

[Ἀντιόχεια] Provinciae erat metropolis, ut ex provincialium ad Leonem Imp. epistola constat, Lycaoniae finibus proxima: quae causā est, quare Basilio Seleuciensi L. I. Vir. S. Theclae p. 255. Edit. Paris. & Πισιδίαν, & κτ' γένετο Λυκαονίαν dicatur. Ancyrae Synodo adfuisse fertur Sergianus Antiochia Pisidia sive Cariae, quorum alterum haud dubie a correctore est. Vid. Cellarium L. III. G. A. C. 4. p. 187.

[Νέα πόλις] Helychium Neapolitanum inter Pisidiae episcopos in MSS. vetustissimo Nicaeni I. invenit L. Holstenius: Bassonas & Νέας πόλιν inter provinciae praefules in Chalcedonenfi p. 670. nomen profertur. Haber etiam Ptolemaeus.

[Λιμενίαι] Limenopolis in provincialium ad Leonem Imp. Epist. pro Λιμενίων πόλιν: sane Musianus Λιμενίων Pisidiae episcopus in Chalcedon. p. 670. dicitur: at Constant. III. p. 676. Patricius & Λομναίων πόλιν Πισιδίαν ἐπαρχίας unde an Λίμναι, quo nomine urbes Stephanus recenset, potiores sint, haud immerito dubites.

[Σαβίνα] Hanc atque Atmeniam nondum reperi. Posterior, si Graecae sit originis, a servorum causa id nomen accipere potuit. Vid. Scholia in Nicandri Alexipharm. V. 176.

[Πάππα] Novit eam Ptolemaeus, estque in Nicaeno II. Michaeli ἱστορίας Πάππων sive Πάππων inter Pisidas p. 358. & 575: negligi ergo a Geogr. Sacr. conditore haud debuerat.

[Σινηθάνδρος] Σινιανδρ., ut Cyrillus Σινιανδρος Concil. Chalcedon. p. 670. & Conon πόλιν Σινηανδρ. & Πισιδίαν ἐπαρχίας Constant. III. p. 676. ostendunt.

[Λαοδικεία] Non aliter Strabo L. XIV. p. 663., alii Λαοδικείαν & Πισιδίαν malunt, ut Socrates L. VI. H. E. C. 8. Palladius satis oratorie Vit. Chrysostomi p. 78. συγκλητικὸς, inquit, Ἀμμωνίου, τῷ Λαοδικείας & κεκυρωμένης, κεκυρωμένη ἐπί-στην τῷ ἐκκλησίᾳ Coniunctus Ammonio Laodiceae aduſa episcopo, ut adureretur ecclesia perfectae. Causa cognominis ex foli ingenio, quod ignis ibi quaedam quasi scaturigines essent, sumpta videtur.

[Τυρσίον] Rectum est: Theotecnus Τυρσίον Chalcedon. p. 40., & Τυρσίον p. 669. subscribit; male utrobique: facile tamen videas, unde ea sint depravata. Meminit ejusdem in Phrygia, finibus ejus longius prolatis, Xenophon L. I. Exped. Cyr. p. 194., sed Τυρσίον appellans; quod ipsum Straboni, si MSS. valeat auctoritas, cum Ortelio restituendum erit L. XIV. p. 663. ἐπὶ τῷ τῷ Λυκαονίᾳ πύργῳ & παρὰ τὸν τὸν Τυρσίον & Φιλομελίαν μικρὰ πλέναι τὸν πύργον. Sic enim illi, non Τυρσίον, ut vulgo, nec Τίσιον, quod ex Ptolemaeo Palmerius advocabat, probantes: ut adeo circa Lycaoniae montana non multum a Philomelio positum fuerit; quod & Plinii Tyriensis L. V. C. 27. Philomeliensis pae conjuncti suadent. Poterit autem Tyriacum numerum urbium Geographiae Sacrae, in qua nulla ejus mentio, augere.

[Ἀδριανούπολις] Florentius Ἀδριανούπολιν Pisidiae est in Chalcedon. Concil. p. 670. & Thallaeus Hadrianopolitanorum Pisidiae provinciae Collat. VII. Constantinop. II. p. 241.

[Φιλομήλιον] Nota urbs ex Strabone & Conc. est Actis, non item, turpi vitio deformatam esse in Procopii Hist. Arcan. C. 18.; narrat plures urbes vehementi terrae motu corrumpi, praeterque ceteras Πολύβοτον τε τῷ ὅτι Φρυγίᾳ & ἢ Πισιδίᾳ Φιλομελίον καλεῖται imo Φιλομήλιον, quo nomine Pisidis urbem fuisse, non altero, citra dubium est.

Σαβί-

ΖΩΖΟΠΟΛΙΣ, * ΤΥΜΑΝΔΡΟΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ,
 'ΟΠΑΜΙΑ, 'ΕΥΔΟΞΙΟΥΠΟΛΙΣ, 'ΑΓΑΛΑΣΣΟΣ, ΒΑΡΙΣ,
 ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ 'Η ΣΙΔΗΡΑ, 'Ο ^b ΤΙΜΒΡΙΑΔΩΝ,

ΘΕΜΙ-

* Τύμανδρος Metropolis Schellstratenus et Bandurii. MS. Leidensis, cuius mihi nunc copia est facta, Τύμανδρος, et vere. b Τυμβιάδων aut Τυμβιάδων vulgo.

Ζωζόπολις] Patria fuit Severi, qui Flaviano depulso Antiochenis episcopus est datus: Evagrius L. III. H. E. C. 53. ἐς περὶ πόλιν τὴν Ζωζοπολιτὴν κληρονομήσας, ἣ μάλιστα Πισιδίαν ἔχει. In Actis Zosimi tom. III. Jul. Ζωζοπολιτὴν πόλιν circa Antiochiam Pisidiae & Conanam C. 1. collocatur.

Τύμανδρος] Jungitur huic arctissime in E. man. Schellstrateni & Bandurii editione μετρώπολις, quam Car. a S. Paulo jure optimo hinc distincti: neque enim Pisidiae metropolis unquam fuit, Τυμάνδρος appellanda, si Longino, qui Synodo Constantinopolitanae sub Flaviano adfuit, credimus, episcopum se ἐ Τυμάνδρῳ πύλῳς ἐπαρχίας Πισιδίης inter Ἀδὰ Chalcid. p. 244. professo, et si ἐ Μανδρῶν πόλιν prave p. 247. ὁ Τυμάνδρος & Τυμάνδρος est in Notitiis Jac. Goar.

Μετρώπολις] Exorticius Μητροπόλεως Πισιδίης Chalcedonensi p. 401. & 644. subscribit, perperam Νικοπόλεως, quo nomine in Pisidarum gente urbem ignoramus, p. 670. dictus: hinc catus Metropolitani apud Livium L. XXXVIII. C. 15.

'Οπαμία] 'Απαμεία est, de cuius amœno situ multa viri docti ex Xenophonte, Strabone, Livio, Maximoque Tyrio. Vid. Ch. Cellarium L. III. G. A. C. 4. p. 158. & Cl. Salmasium in Solin. p. 581. Vulgo Phrygiæ adscribitur, neque id male: sub Christianis tamen Pisidiæ est contributa, unde Sisinnius 'Απαμείας ἐ Κιβωτῶ inter Πισίδας Nicaeno II. p. 358. subscripsit: nimirum in Phrygiæ Pisidiæque finibus erat, quod egregie docet Dio Chrysostomus Orat. XXXV. p. 432. cum Apamienfes compellens, τῆς τε Φρυγίας, inquit, ἀποκρίνεται καὶ Λυδίας, ἐπὶ δὲ Καρίας ἀλλὰ τε ὅλην πελοποννησιακὴν, κατωπιδίαν τε καὶ Πάμφυλον καὶ Πισιδίαν, ubi plura in laudem urbis adduntur, quæ non exscribo.

'Ευδοξίωπολις] Quo olim nomine fuerit, ignoratur: doctissimus Holsteinius ex Socratis L. VII. H. E. C. 56. suspicionem jecit, sed debili tibiene fultam, ut ad Eudoxiopolin Europæ admonuimus,

'Αραλασσός] Sic quoque in altera Notit. Jac. Goar & Nicaeno II. p. 575., ubi Theodosius ἐ 'Αραλασσῶ, qui Σαραλασσῶ p. 358.; similiter MSS. quidam Liviani L. XXXVIII. C. 15. vocisibilantem literam demunt, & Pliniani L. V. C. 27.: diceret propterea urbem inter eas esse referendam, quæ modo sibilantem sibi praponi, modo auferri patiuntur: at obstant Græci, ut Polybius, quem Livius exscripsit, & plures alii, numi quoque ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ apud Vailantium, Harduinum & Haymum. Scribatur ergo Σαραλασσός, quam dici itinere Apamea dissociatam fuisse Strabo L. XII. p. 569. docet.

Βάρις] 'Ο Βάρις episcopus est in Notit. Jac. Goar, qui perperam πύλῳς Βάρις in Nicaeno II. p. 358. Ptolemaeo prorsus ut hic Βάρις, cui Κόρυθα proxime jungitur & in veteri versione Κορυθα, haud dubie verius: nam & Constantinus Κορίνης est in Nicaeno II. p. 575. & diserte Κονανίαν πόλιν in Pisidia locatur in Actis Zosimi tom. III. Junii p. 815. & 816.

Σελούκεια] Utraque Jac. Goar Notitia hoc cognomine Seleuciam ornat, quod a ferri metallis accipere potuit: Nicaeno II. p. 575. Petrus Σελουκίας τῆς Ἰδίας pro Πισιδίης subscripsit.

'Ο Τυμβιάδων] Sic MSS. neque hiliu Notitia Jac. Goar disfidet: videtur librariis hæc ad normam Ecclesiasticæ Notitiæ exegisse, & episcopum hujus urbis, solenni in illis more, signasse urbem si spectes, difficulter invenientis; Xenophon L. 1. Exp. Cyr. p. 194. Θύμβριον X. παραλάνγας a Tyriaco, de quo supra, semover; id si nostrum, vitium manifestum erit: nec mutari tamen sustinerem, quoniam Constantinus hujus urbis præsul in Constant. III. p. 505. Τυμβιάδων & in veteri versione civitatis Tibriadorum Pisidiæ provincia quamquam male p. 676. ἐ Μαμβιάδων πύλῳς, dicitur; nisi & Plinius Timbrianos inde formasset L. V. C. 27. Ergo Geographiam Sacr. & hac urbe augcamus.

Q q q q

Θεμ.

ΘΕΜΙΣΟΝΙΟΣ, ΊΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΜΑΛΛΟΣ,

α' ΟΔΑΔΑ, β' ΖΟΡΖΙΔΑ, γ' ΤΙΤΥΑΣΣΟΣ.

κ' ΕΠΙΔΡΧΙΑ ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ιη'.

'ΙΚΟΝΙΟΝ

α' Ο Δάδω Car. a S. Paulo. b MS. Leid. Ζέρζελα. c Τεσσαυδς editi.

Θεμισόνου.] Nusquam in Pisidia mihi lecta est: Phrygiæ cognominem urbem supra vidimus, forte a Pisidica nomen habentem: Strabo enim L. XIII. p. 629. fuisse Phrygiæ urbem, quæ a Hieridicis nomen traxerint, docet. Posses cum doctissimo Chorograph. Ital. mediæ ævi p. xxvii. auctore de *Termesso*, quam Stephanus Pisidiæ urbem facit, nisi eam Pamphyliæ Hierocles contri buisset, cogitare.

Ίουστινιανούπολις.] Nec hanc urbem, si alteram Jac. Goar Norit. exceperis, legere memini. Vir doctus, quem tantum quod appellavi, quoniam Alemannus in Procopii Hist. Arcan. C. ii. inter Justinianopoles Pamphyliæ urbem, quæ in Notitia veteri *Mylyma* sit, recenset, de *Myliade* cepit autumare acsi & illa Justinianopoleos nomen induisset: at ea & ab hac provincia distat, & in Pamphylia fortasse reperitur. Equidem suspicatus sum, *Conanam* sive *Conana* Justiniani nomen accepisse: causam habeo, quod Notitiarum una Jacobi Goar Justinianopolim inter Tymandum & Malum interponant, reliquæ vero, Justinianopoli neglecta, *Conanam*: quæ tamen mera suspicio est neque admodum firma.

Μάλλου.] Reliquis Notitiis Μάλλου: unde Μαλίων episcopus in Jure Græco Romano p. 190. & Constant. III. p. 676. Sisinnius & Μακεδόλεως & Πισιδών, sed vitiose. Vid. L. Holst. in Steph. Μάλλου. Auctor Dissert. Chorogr. Ital. cum hujus *Mali* occasione p. xxvii. asseverat, nullam *Mallum* in duabus Ciliciis Hieroclem adnotare, haud sane advertit Μάλλου Ciliciæ I. vitiosum esse & *Mallum* nobis offerre.

Οδάδω.] Imo 'Αδάδω, ut MS. Palatinus Ptolemæi. Joannes episcopus & 'Αδιδών πόλις, & Πισιδών επαρχίας Concil. Constant. III. p. 676. adfuit. Artemidorus apud Strabonem L. XII. p. 570. inter Pisidia urbes 'Αδαδάτη, Βεράδω, pro 'Αδάδω, τὴν Βεράδω, seu Τιμβεράδω potius, annumerat.

Ζέρζελα.] Ο Ζαρχζών constanter in Notitiis

Jac. Goar, & ea, quam Beveregius Comment. in Canon. Concil. Trullani p. 140. vulgavit. Videtur non alia ac Ζέρζελα Ptolemæi, Ζ & Δ, ut affolet, permutatis.

Τεσσαυδς.] Sanum hoc est, ut & i Τεσσαυδς veteris Notitiæ: male Petrus Totiaw in Nicæno II. p. 358. & Τεσσῶ p. 53., nec melius Stephanus & Τεσσαύη πόλις & Πισιδών επαρχίας Constantinop. III. p. 676.: perperam etiam Πτεσσαυδς Artemidoro apud Strabonem L. XII. p. 570.

Υπὸ Κονσουλάρειον.] Et hæc *Præsidialis* fuit, uti Notitia Imp. Orient. C. i., & Novel. XXV. docemur: meminit quidem Theodorus Iconiensis in Epist. de Cyrico & Julitta tom. III. Jul. p. 26. Domitiani, Comitis Lycaoniæ, Κομήτη Λυκαονίας, qui mihi rei militaris per Lycaonium Comes fuisse videtur: Notitia eum non habet: at præter Præsidem in provincia, qui rem militare curaret, fuisse, Novella XXV. dubitare vetat: Justinianus uni Lycaoniæ Prætori Justiniano & rem civilem & militare mandavit.

Ίκόνιον.] Lycaoniæ fuisse Metropolim ex Chalcedon. p. 670. constat: sita erat in Pisidarium & Phrygium finibus, nec multum ab Orientis diœcesi neque Asiana disparata: Basilii Seleucienfis L. I. Vit. S. Theclæ p. 232. πόλις ἡ αὐτὴ Λυκαονίας, inquit, & ἔβας ἡ πολλὴ ἀντίχουσι, τῇ δ' Ἀσιανῶν μετὰ τὴν π. αὐτονομίαν, καὶ τῇ Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χάρις ἐν αὐτονομίᾳ κειμένη Coloniz eam dignatione illuminavit Imp. Gallienus, si fides rarissimo, & fortasse in hoc genere unico, Theauri Wildiani numo, cuius uni paginæ IMP. C. P. LIC. GALLIENVS. P.F., alteri, ICONIEN. COLO. S. R. inscripti sunt. Ceterum Basilio illud τῇ χάρις ἐν αὐτονομίᾳ admodum familiare est: nam & Seleuciam L. I. Vit. Theclæ p. 275. & Ἐβας ὁλὴν ἐν αὐτονομίᾳ positam ait, & L. II. C. 11. αὐτομὸν & αὐτονομῶ, & C. 17. & ἰμβέρις αὐτομὸν, quin & Orat. XXVII. p. 150. & ὁρῶν τὴν αὐτομὸν dixit: quam vero recte atque

ex

ἸΚΟΝΙΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΑΥΣΤΡΑ, ΜΙΣΘΕΙΑ, ἈΜΒΛΑΔΑ,
 ὁ ΟΥΑΣΑΔΑ, ΟΥΜΑΝΑΔΑ, ὁ ἸΛΙΣΤΡΑ, ΛΑΡΑΝΔΑ,
 ΔΕΡΒΑΙ, ὁ ΒΑΡΑΤΗ, ἸΔΗ, ἸΣΑΥΤΡΟΠΟΛΙΣ,

ΚΟΡΝΑ,

ἂ Ὀυασάδα editio prima. ὁ Αἰσρα omnes. ὁ Βάρεζα MSS., melius Leid. Βάρεζα & Δέρβα.

ex usu veteris Græciæ, ex egregia Hemsterhusii nostri ad Luciani Somnium animadversione cognoscitur.

Ἀύρα] Lucas Act. A. C. XIV, 6. ὅς πο-
 λεις Λουκονίας Ἀύρα ἐξ Δέρβαν, & versu 21., at
 ὁ. 8. ὁ Ἀύρας unde πάλιν Ἀύρα & Ἀύραν in pro-
 misuo usu fuisse diceret, nisi passim alii nu-
 merum pluralem mallet: ὁ Ἀύραν est in plu-
 ribus Notitiis, subscriptique Chalcedonenſi p.
 99. Plutarchus Ἀύραν. Ptolemæo Ἀύρας, in Pa-
 latino MS., pro quo verius scriptus Coislinia-
 nus, Ἀύρα.

Μιδεία] Est hujus præsul in Chalcedon. p.
 674. Armatius πόλεως Μιδείας, & Longinus
 Μισαίων πόλεως Λουκονίας, in Constantinop. III.
 p. 670. Theophanes Chronogr. p. 320. Μιδείαν
 & Μισίαν Ravennas L. II. C. 17. appellat. Non
 longe Vasadis a fuisse colligas ex Basilii M. Epist.
 118. ὅν ἄν ῥη δόεινον, scribit, ὅτι παλαιότερον τῇ Μη-
 σεία, ὅτι ἐκαστοῦ τῇ ἐν δερβαν, πόλεως Ὀυασά-
 δος ὀνομαζέται. Argumt illiut Mestie subiectum, cui
 additus est homo ille, Vasadis subesse iube. Sic Jul.
 Garnerius vertit ediditque, admonens Μασείαν
 in IV. esse MSS., Vasada vero in plerisque:
 veteres editi Μιδεία, Balsamon & Zonaras
 tom. II. Beveregii Canon. p. 66. Μιδεία, quod
 vir doctus spernere non debuerat, utpote solum
 cum vero consentiens.

Ἀμβλάδα] Philostorgius L. V. H. E. C. 2.
 urbem arido ac pestilenti fuisse solo, incolas
 barbaro atque ab humanitate alienissimo inge-
 nio docet: oppidi episcopus πόλεως Ἀμβλάδαν
 in Chalcedon. p. 673. & Constant. III. p. 673.,
 sed perperam, Ἀμβλάδαν πόλεως ἐπαρχίας Λου-
 κονίας. Vulgatum præter Stephanum & Philo-
 storgium Ptolemæi MSS. Palatinus, Coislinia-
 nus & Barberinus, de quo L. Holst. in Steph.,
 probant.

Ὀυασάδα] Ptolemæus Ὀυασάδα, quod emen-
 dari debere ex MSS. Coislin. certissimum est:
 Basilii M. Ὀυασάδα in nupera editione, cui
 hinc facillime & ex Beveregio tom. II. p. 66.,
 tametsi pessime ibi Balsamon & Zonaras Μι-

σάδα legunt, succurri potuerat. Conon episco-
 pus πόλεως Ἀσπράδαν ἐπαρχίας Λουκονίας Con-
 stant. III. p. 675. & Olympius Ὀυασάδα Chal-
 cedon. p. 674. subscripserunt, male uterque.

Ὀυκράδα] Ὀυκράδα oportuerat, ut belle
 Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 4. p. 205., licet
 operarum peccato Ὀυκράδα inibi legatur: hinc
 gens Homniadum apud Plinium L. V. C. 27. &
 Strabonem L. XII. p. 569., hinc Tyrannus
 Ὀυκράδαν in Chalcedon. p. 400., qui prave
 p. 99. Μανιάδαν, & pejus in Constantinop. III.
 p. 675. Alexander πόλεως Συμενίδαν provinciam
 Lycanomia.

Ἰλίστρα] Hoc in MS. fuisse ex Holst. in Geogr.
 S. novimus: editi omnes Αἰσρα: oppido episco-
 pus Martyrius Ἰλίστραν, qui rectius MSS. Ἰλίστραν,
 Ephesini Concil. p. 534. & Onesimus πόλεως
 Ἰλίστραν Chalcedon. p. 674. fuit.

Λάραβαν] Anton. Itin. p. 211. vide.

Δέρβα] Δέρβα, ut Act. A. C. XIIV, & apud
 Strabonem L. XII. p. 569; ubi in Iauriæ con-
 finio locatur.

Ἰδῆ] Plinius Lycanoniæ urbem in confinio Ga-
 latiae atque Cappadociae fuisse L. V. C. 27. scri-
 bit. Rufus πόλεως Ἰδῆς est in Chalcedon. p. 526,
 qui Ἰδῆς mendose p. 400.

Βάρεζα] Ptolemæo Βάρεζα, Tabulae Pen-
 tinger, m. p. L. ab Iconio Barathos: nomine me-
 tropolitæ sui Constantinus ὁ Βασυλίων ἡγε-
 πόλεως ὁ Λουκονίαν ἐπαρχίας Constantinop. III. p.
 426. subscribit; noli tamen putare metropolin fuisse,
 quam dignitatem librariis debet, intempestive &
 satis inique eam Iconio auferentibus: paulo
 itaque rectius p. 675. πόλεως Βαρεζας dicitur.

Ἰσουργονία] Lycanoniæ partem ad Taurum
 Ἰσουργονίαν Iauricam Strabo L. XII. p. 568. facit:
 nec male ergo Iauriopolis huic provinciae tri-
 buit. Aëtius Ἰσουργονία Chalcedonenſi ad-
 fuit p. 673.: alii Ἰσουργονίαν appellant, Ἰσουργονίαν πόλιν
 Diodorus L. XVIII. p. 605., de qua Henr.
 Valesius in Ammian. L. XIV. C. 8. Fuisse ur-
 bem latrocinii infamem nemo ignorat; at-
 que haud scio an Laefrygonia sit Basilii Se-

ΚΟΡΝΑ, ΣΑΒΑΤΡΑ, ^αΠΤΕΡΝΑ, ΚΑΡΝΑ, ΓΛΑΥΑΜΑ, ΡΙΦΝΟΝ.

κτ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΦΡΥΓΙΑΣ ΣΑΛΟΥΤΑΡΙΑΣ ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ κτ'.

ἘΥΚΑΡΠΙΑ, ^βΙΕΡΑΠΟΛΙΣ, ὍΣΤΡΟΥΣ,

^αΣΕΚΤΟ-

^α Πτεῖρα Car. a S. Paulo.

^β Ἰεράπολις MS. I.

Ieucienſis L. II. Vit. S. Theclae C. 12., ſce-
leratorum hominum atque ex rapto viventium
receptaculum: ſitus haud male convenit: dicit
eam in Seleucia Iſauriaeque fuiſſe conſinio,
ſed verſus occaſum ejus provinciae totiusque
Orientis, altiffimis montibus impoſitam: *Ἀφ-
κεῖν μὲν ὡς αὐτὸς ἰσχυρὸν κατ' ἡμέρας τε καὶ συμπάσαν
ἡμέραν ἦν, ποταμὸς δ' ὃς ἰσχυρὸς ὡς αὐτὸς διὰ τὴν μὲν*
Incolis atque urbi a Laetrigyonibus, quod eorum
ſectam atque inſtituta probarent, id nomen ve-
nit: ſane Iſauros Baſilii aetate ab improba præ-
dandi cupiditate fuiſſe inſtrudiffimos ex Chry-
ſoſtomi epistoſis, Zoſimo atque aliis pluribus
cognitiſſimum eſt.

Κόρνα] Haud eam Ptolemaeus, nec Concil.
Conſtantinop. I., ut Car. a S. Paulo monuit,
ignorat.

Σάβατρον] Conſentit Tabula, quæ Iconio m.
p. XLIV. ſemovet: Ptolemaeo, *Σάβατρον*, unde
in Chalcedon. p. 673. Euſtathius πόλεως Σαβά-
τρον, quæ differentia ex ſono eſt, uti in Σαβάδια
& Σαβάδια, Καλαυρία & Καλαυρία, καλαυρὸν
& καλαυρὸν, innumerisque aliis. Straboni L.
XII. p. 568. *Σάβατρον*, quam eandem eſſe, recte
Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 4. p. 205. ani-
madvertit.

Πτέρνα] Πέρνα Ptolemaei eſt, cujus præſul
Conon πόλεως Περών Chalcedon. Concil. p. 674.
& in veteri verſione, quam L. Holſt. verſavit,
Pterorum, ſubſcriptit, & Nicaeno II. p. 53. Epi-
phanius Πέρτων.

Κάρνα] Imo Κάρνα, ut apud Ptolemaeum &
Chalcedon. Concil. p. 646., ubi *Eugenius Can-
porum* & p. 526. πόλεως Κάρνων nomen inter Ly-
caoniae præſules adſcribit.

Γλαυμάρα] Suſpicor hanc in Ptolemaei Δαυ-
μωνα, ut MS. Palatinus præfert, abſconditam
latere: ſane forte alia habenda eſt Ἰδαμωσιν
Concil. Chalcedon. p. 674.: quamquam quo
vero nomine fuerit, proſus ignorem. Rignum
Rignon nondum inveni.

Ἐπὶ Κοινολάρεω] Phrygia Salutaris Præſidi
paruit, non Conſulari, ut ex Noſit. Imp. Orient.
C. 1. compertum habemus: Amachius ἄρχων
& ἱπάρχης & Φρυγίας, qui dein ὑπαὶν Præſes itera-
tis vicibus, eſt apud Socratem L. III. H. E. C.
15. Suidas rem eandem referens in *Ἀρχὴς*
parva urbis Phrygiae Præſidem facit, ἄρχος μί-
κρος πόλεως Φρυγίας, ſatis imperite excerptiſ
Malchi aut alius auctoris verbis: ſuſpicor ſcri-
ptorem, quicumque fuerit, & μικρὸς Φρυγίας
deſiſſe, idque, cum in parva urbe Mero res fue-
rit acta, πόλεως addito vocabulo auctum: par-
vam autem Phrygiam hanc fuiſſe dictam ex Ste-
phano in *Εὐκαρπία* conſtat.

Εὐκαρπία] Pagus fuit Phrygiae, ab ubere fru-
gum viniſque proventu id nominis fortitus, Me-
trophane, quem Suidas *Eucarpia* ortum adſcri-
mat, apud Stephan. auctore. Quod vero primo
loco ponitur, id metropolin fuiſſe Phrygiae Sa-
lutaris, uti L. Holſt. in Geograph. S. autuma-
bat, argumento non eſt: nam & alia ſunt in
Synecdemo exempla urbium, quæ principem
locum in catalogo occupant, nec metropoles
fuerunt: & Synecdemo civilis eſt, neque
ad metropoles ſemper attendit. *Synnada* pro-
vincia caput fuiſſe ſuo loco dicitur.

Ἰεράπολις] Celebrem hoc nomine urbem in
Pacatiana vidimus, dicereſque ex ea provincia
librariorum ſocordia in Salutare Phrygiam
migraviſſe, niſi Concil. Nicaenum II. Hierocli ad-
ſtipularetur: cum enim p. 346. Nicolaus Hie-
rapoleos Pacatiana ſubſcripſiſſet, nomen ſuum
inter Salutaris Phrygiae præſules p. 357. Michael
Ἰεραπόλεως proſecutus: & ne de vitio cogites,
p. 597. atque alibi eundem reperies. Itaque
duas Phrygiae, alteram Pacatianæ, alteram
Salutaris, Hierapoles agnoſcamus & hac Geogr.
S. ornemus.

Ὅστρες] Ὅστρε, cujus episcopus πόλεως Ὅστρε
in Chalcedon. p. 673., in Nicaeno II. Ὅστρε
Ὅστρε p. 358. dicitur. Plutarchus ὁς λαζαρίδας ἐν
Φρυγ.

- ^a ΣΕΚΤΟΡΙΟΝ, ΒΡΟΥΞΟΣ, ΚΛΗΡΟΣ 'ΟΡΙΝΗΣ,
^b ΚΛΗΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ^c ΔΕΒΑΛΑΚΙΑ, ΑΥΣΙΑΣ,
^d ΣΥΝΝΑΔΑ, ΠΡΥΜΝΗΣΟΣ, ΊΨΟΣ, ΠΟΛΥΓΩΤΟΣ,
^e ΔΟΚΙΜΙΟΝ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΜΗΡΟΣ.

ΝΑΚΟΛΙΑ;

- ^a Σεκτόριον Schelstrat. & Bamlur. ^b Κλήρ^ο πολίτη edit. princeps, alia Κλήρ^ο πόλεως.
^c Δεβαλίκια MSS. d Σύννα Car. a S. Paulo. e Δοκίμιον μητροπόλις Schelf. Band. & MS. L.

Φονία^ς 'Ορίων in Lucullo p. 497. appellare videtur.

Σεκτόριος] Hoc, utpote proxime ad Σεκτόριον, quo vero nomine fuit, accedens, è MSS. arripimus: Ptolemaeo vulgo Ίσθρίον, sed vetus interpres Σεκτόριον legit, quod & MSS. Coislinianus & Barberinus, de quo Holst. ad Geograph. S., præferunt. Joannes presbyter Ἰσθρίων Ἐκπρέτης Nicaeno II. p. 357. nomen adscripsit, & p. 53. Ἐκπρέτης.

Βρούξος] Verum est Βρούξος, unde numi ΒΡΟΥΖΗΝΟΣ & ΒΡΟΥΖΙΝΟΣ, ut in Thef. Britan. tom. II. p. 234., de quibus egregie Harduinus in Num. Urb. illustrat.; Ptolemaeus, cui Δρούξος, hinc auxilium accipit.

Κλήρ^ο 'Ορίνης] Lege ὁρίνης. Intelligi credo Phrygiam Paroreiam, sive montanā, de qua Strabo L. XII. p. 577. ἡ τῆς ἐν παραρτίᾳ ὁρίνης πᾶσι τῶν ὄρεων, καὶ τῶν ἀνατολῶν ἐκτετατομένη ἐπὶ δόσον Paroria Phrygia montanum habet dorsum, ab ortu versus occasum productum. Κλήρ^ο dicitur solemnī more, quo vox de agris, forte divisīs, & dein de aliis quibusvis usurpatur. Vide Cl. Dukerum in Thucydidem L. III. C. 50. & quos ille appellavit.

Κλήρ^ο Πολιτικός] Sic MSS. edere, Holsteimio accedimus, etsi quæ Phrygiæ pars sit, in obscuro maneat: si conjecturis in re incerta indulgere liceat, dixerim eos Phrygiæ agros signari, qui usui publico reipublicæ serviebant; atque eos in primis, in quibus greges dominicos pascebant: fuisse in Phrygia Imp. Valentinianus & Valens L. 19. C. Th. de Prætorib. restabuntur; Sotos de Phrygiæ, ajunt, gregibus XX. quatuor equos, subjugandos quadrigis, hoc est, simul octo, duobus maximarum editionum Prætoribus dari sancimus: simili fortasse ex causa regio Aphrodisias antea Pelitice Orgas fuit appellata apud Plinium L. V. N. H. C. 30. De Debalacia nihil habeo monere, utpote nusquam lecta,

Αυσίας] Nota è Strabone, Plinio & Ptolemaeo urbs, cujus numi ΑΥΣΙΑΔΕΩΝ nomen præferunt. Philippus Ὑψιάδης est in Chalced. p. 646.

Σύνναδον] Hanc provinciæ metropolin Conc. Chalcedonenſe p. 673. imponit; unde Synodorum metropolita, quamquam non sine vitio, L. XXIV. Hist. Miscel. Tabula xxxii. m. p. Docimæo femovet. Vid. Vales. in Socrat. L. VII. H. E. C. 3.

Πρύμνησος] Prymnesia Ptolemaeo & Chalced. Concil. p. 673., vulgo quidem Περιουσιόνη ibi appellatur, sed verum Latinus interpres servavit, & Constantinus. III. p. 675.

Ίψος] Urbem nobilitavit, quod prope eam depugnatum est, memorabile prælium, quo Antigonus a conjuratis ducibus victus atque interfectus est apud Plutarchum in Pyrrho p. 384. ἈΨ^ο perperam Nicaeno II. p. 161.

Πολύβοτος] Πολύβοτος oportuerat: Georgius presbyter πόλεως Πολυβότης est in Nicaeno II. p. 358., hinc refingendus. Vid. Cellarium L. III. G. A. C. 4. p. 168.

Δοκίμιος] Addunt Schelſtratenus & Bandurius μητροπόλεως titulum; quo ornatum unquam fuisse exiguum oppidum & solo marmore nobile, haud constat: verius suum sibi locum Μητροπόλεως in principe editionis occupavit: binas enim eo nomine in Phrygia fuisse è Stephano novimus, quorum fortasse hæc apud Athenæum L. XIII. p. 574. obvia. Δοκίμιος, ut eo cedamus, Stephano, Δοκίμιος, non sine errore, Ptolemaeo, Δοκίμια πόλεις Siraboni L. XII. p. 577. Δοκίμιος, plane ut hic, ἱπάρχης Φρυγίας Σαλαβούλως Ephesino Concil. p. 534. Vid. Norisium Dilert. I. de Epoch. Syro-Maced. p. 14.

Μήρ^ο] Est apud Socratem L. III. H. E. C. 15. & Sozomen. L. V. C. 11. ubi Valef. vide; nec crede tamen posteriore ætate Comopolin fuisse appellatam; neque enim Constantinus

Q 9993 Imp.

ΝΑΚΟΛΙΑ, ^a ΔΟΥΡΥΛΛΙΟΝ, ΜΕΔΑΙΟΝ, ΔΗΜΟΥ ^b ΛΥΚΑΩΝ,
ΔΗΜΟΥ ΑΥΡΑΚΛΕΙΑ, ΔΗΜΟΥ ΑΛΑΜΑΣΣΟΥ, ΔΗΜΟΥ
ΠΡΟΠΝΙΑΣΑ.

κζ, ΕΠΑΡ-

^a Δουρίων MSS. ^b Λυκαῶν Bandurins, Λυκαῶν Car. a S. Paulo.
c Προπνιασσε idem c MSS., Προπνιασέ MS. Leid.

Imp. L. I. Them. i. id affirmabit, sed Merum fuisse καρχηλον, sive grandem vicum, qui ad urbis amplitudinem proxime accederet, uti in Marci Evang. C. 1., 38. Car. a S. Paulo cum Myrum vocat, ab Actis Conciliorum, ut Nicæni II. p. 357., ubi Damianus Μέρων, in fraudem impulsus est.

Ναυκλία] Urbem Phrygiæ, cui Nacolia nomen, πάλιν τὸ Φρυγίας, ἢ Ναυκλία ὡς ἑσπευμένη, ad quam Valens Procopium profugaverit, Soerates L. IV. H. E. C. 5. vocat, Basilius Ναυκλίας Φρυγίας Chalcedon. Concil. p. 378. subscripsit: ceteris Ναυκλία, ut Ptolemaeo & Zosimo L. IV. C. 8. Vid. Ch. Cellarium L. III. G. A. C. 4. p. 144.

Δουρίων] Δουρίλων, uti Strabo; nisi forte Δουρίων, modo sanum id sit, cum Eustathio in Dionys. 5. 815. voluerit. Proxime fluvium sedem habuit, qui in Thef. Britan. tom. II. p. 257. numo ΔΟΥΡΥΛΛΕΩΝ urbz incumbit, quamquam quo nomine fuerit, nondum pro comperto habetur: Nic. Haymius Sangarium arbitrat, cui sane in Tabula Peutingerana accubatur: at id flumen ulterum aluisse cum certo haud constet, malim alterutrum amnium credere, de quibus Cinnamus L. V. C. 1., ubi de Manuele Commeno, ὡς δ' ἔχοντες περὶ μὲν ἐπὶ Ἀσίῃς Νεβείας, ἄλλοι Δουρίων ἢ ἄλλοι ἄλλοι τὰ πρὸ μὲν ὅτι ἐστὶ Βαθύς ποταμὸς ἐν Ἰνδῶν, ὅθεν δὲ ἄνωθεν ἐνομεύετο; per fretum Hellepontiacum in Asiam trajiciens, ad Dorylaeum usque pervenit, circa duos fluvios, quorum alter ab incolis Bathys, alter Thyaris vocatur. Adde L. VI. C. 14. & Niceram Choniæ. L. VI. Annal. Manuel. p. 88.

Μεδαίον] Μεδάον sive Μεδάιον, unde ΜΙΑΛΕΩΝ numi apud Harduinum & Holst. in Scèphan.

Δήμος Λυκαῶν] Posterius è MS. eruit Holsteinius, è quo Λυκαῶνι δήμῳ formari oportet. Δήμῳ, ut sæpe, pagum notat; Stephanus Ἐκακάρτι δήμῳ & μυαῶς Φρυγίας, & in Δήμῳ. Lycæones in Phrygia Plinius L. V. C. 29. agnoscit, probe contra Harduinum a Ch. Cellario

L. III. G. A. C. 4. p. 164. defensos.

Δήμος Ἀυρακλείας] Forte δήμῳ Ἀυρακλήνας Plinius Aulocrenas Phrygiæ tribuit L. V. C. 29. Mar/syas, inquit, ibi redditur, ortus ac paullo mox conditus, ubi certavit tibiarum cantu cum Apolline, Aulocrenis: ita vocatur convallis decem mill. passuum ab Apamia Phrygiæ sitientibus. & L. XVI. C. 43.; faver fursipicioni Aquilas episcopus Ἀυρακλῶν, qui inter Phrygiæ Salutaris præfules Chalcedon. p. 400. nomen suum profiteretur: quia tamen Ἀυρακλῶν p. 246. dicitur, nihil decreverim; id addam, in Geograph. Sac. præteriri haud debuiss.

Δήμος Ἀλαμασσοῦ] In Concilio Chalcedonenfi ejus episcopus memoratur, diciturque πόλις Ἀμαδάσση p. 673., & in Constantinop. II. p. 244. civitas Amadaassenorum: rectius itaque δήμῳ Ἀμαδάσσης.

Δήμος Προπνιασσοῦ] Forte δήμῳ Προπνιασσοῦ Præpensis est inter Phrygiæ urbes apud Ptolemaeum, subscibitque Auxanon πόλις Προπνιασσοῦ Chalcedonenfi p. 673. Quod vero his pagis episcopi fuerint impositi, id argumento est, fuisse καρχηδόνες sive amplos & civium frequentia celebres pagos, unde & πόλις Chalcedonenfi Concil. dicuntur: ceteroqui Canones pago aut parvæ urbi, cui vel unus presbyter sufficeret, episcopum negabant, ut Synodi Sardicensis VI. μὴ ἐξέσται καθιεῖν ἐπίσκοπον ἐν τῇ κοίμῃ ἢ βερεγγία πόλιν, ἢ πῃ ἕως περὶ πόλιν ἐκαστὴν & Synodi Laodicenæ LVI., qui πρεσβυτέρους, sive visitatores, ut Dionysius Eriugus verit, de quibus Beveregius plura, in ejusmodi pagos amandat: quamquam & id citra dubium est, haud raro præfulum ambitione optime decreta fuisse proterve conculcata, & quo plures suffraganeos, quos vocant, acciperent, pagis atque oppidiis episcopos datos: in Africa certe per contentiones Donatificas incredibilem in modum præfulum numerus increvit, paullatimque villæ, fundi & vici suos sibi præpositos viderunt, sicuti & Collat. Carthagina. C. 181.

κζ', ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ μζ'.

² ΠΕΡΓΗ, ΣΥΛΛΑΙΟΝ, ΜΑΓΥΔΟΣ, ΑΤΤΑΛΙΑ, ΔΗΜΟΥ,
b ΟΥΔΙΑΜΒΟΣ, ΤΡΕΣΕΝΑ, ΔΗΜΟΥ ΚΑΝΑΤΡΑ,

ZOBIA,

a Πέργη Σόλωνος οἰκει, distingu MS. Leid. b Ουδίαμβος Car. a S. Paulo.

C. 181. colligas. Sed hæc ab instituto nos avocarent longius.

Υπὸ Κωνσταντίνου] Olim Lycia & Pamphilia uni Proconsuli paruerunt; unde C. Porcius PROCOS. LYCIAE ET PAMPHILLIAE in Thef. p. cccclviii. 6.; sub Constantino *Præsident* habuerunt, ad quem L. 2. C. Th. de Censu data est. Diceret Decii tempore a Lycia jam fuisse distractam ob *Pamphylia præfecturam*, Martiano ab eo Imp. mandatam, in Actis S. Achatii apud Ruinart. p. 155., si bonæ fidei semper ea essent monumenta. Forte Theodosius II. Lyciæ suum præsidem imposuit, qua de re alias. Fuisse vero Consulare Pamphyliam Notit. Imp. Orient. C. 1. docet.

Πέργη] Editi omnes Σόλωνος Pergæ jungunt, ac si eadem urbs esset, prorsus contra verum: distinctissimæ enim fuerunt, singulis episcopis, ut ex Chalcedonenſi Concilio novimus, subditæ: seriore quidem ævo dignitas metropolitana Sylæum ornavit, eaque causa est, cur in aliis Notitiis id Πέργης ἔστι Σολαῖς episcopus memoretur: at nondum, cum Hierocles suam digreſſeret, eo res redierat; distinguuntur enim utriusque episcopi in Constantinop. III. Erat Pergæ provinciæ metropolis, sicuti præter Chalcedonenſe Concil. p. 646. scholiastes Callimachi Hymn. in Dian. v. 187. & egregius numus, ab Ezech. Spanhemio, Dissert. IX. de V. & P. Numif. p. 591. productus, ostendunt. Secta dein in duas Pamphylia, quæ tamē diviso Hierocle, quod supra patefecimus, posterior est, Pergæ Pamphylia II., primæ vero Side metropolis esse cœpit.

Σόλωνος] Σόλωνος Constantinop. L. I. Them. 14. & Constantinop. III. p. 677., ubi Paulus πρόεδρος Σολαῖς & Παμφυλίων ἐπαρχίας, nec aliter Actis S. Stephani Junioris, a Benedictinis vulgaris, p. 452., quæ Lyciam hinc ordiuntur, essi ipsi Σόλων maluerint. Putares itaque rectum id esse: at obſtat Σόλωνος Stephani, & *Sylæum*

Livii. Salmasius in Solin. p. 549. Σίλωνος, nisi error ibi sit ab operis commissis, verum esse pertendit: L. Holsteinius Σόλωνος præfert ad Stephan., atque Arriani L. I. Exped. Alexand. C. 27. Σόλωνος, *χρησὶς ἔργου* ad hanc normam corrigit: ego in Arriano nihil muto, Σόλωνος & Σόλωνος ceteris præfere arbitrat: habet id Polybius Leg. XXX., &, quam conformatione literarum Δ & Α deceptam nemo dixerit, Tabula Peutingerana: perperam ergo Ptolemaeus Σόλωνος, & Chalcedon. p. 402. Σίλωνος. Oppidum haud multum Perga distabat.

Μαγυδο] Sic & Palat. & Coislin. MSS. Ptolemaei pro vulgato Μάγνητος numi ΜΑΓΥΔΕΩΝ Thef. Britan. tom. II. p. 189. id probant: quare non recte fatis *Magadenſium* civitatis Pamphylia Constantinop. II. p. 241. nec *Μαγίδων πόλις* Constantinop. III. 502., nedum πόλις Μαυδο. Chalcedon. p. 672.; verius *Magadenſium* civitas p. 646. veteri interpreti.

Αττάλια] Nota urbs è Strabone est circa Corycum posita: Suidas in *Καρυκείας* sitam ait ad Corycum promontorium, haud obscure Corycum Ciliciæ cum cognomine Pamphylia oppido confundens, quem eundem errorem Salmasius in Solin. p. 545. reprehendit in Demetrio, quo Stephanus teste usus fuit. Αττάλιος episcopus, qui Ephesino intreruit Concil. p. 535., hinc fuit, appellari quæ Αττάλιων debuerat. Ceterum seriore ætate urbs ab Alexio Imp. metropolitana jura, quemadmodum Notitia Jac. Goari docemur, impetravit; hinc explicata, quod ceteroqui absurdum videri posset, scholion Balsamonis & Zonaras tom. I. Canon. Reveregii p. 107. Παμφυλία ἐστὶ ἡ & Αττάλιος ἐπαρχία. Vide quoque Tzetzetum Chiliad. VI. 72.

Δήμος Ουδίαμβος] Ab aliis ut hic nobis *pagus* explicetur exspecto, gratiam relaturus si eadem opera binis sequentibus, qui meam frustra implorant, succurrere voverint. Meminit sane Notitia Jac. Goari Διοκύνδου βου, videntur-
que

ZOBIA, ^a ΘΕΡΜΕΣΟΣ ΚΑΙ ΉΥΔΟΚΙΑ, ΔΗΜΟΤ
 ΜΕΝΔΕΝΕΩ, ΔΗΜΟΥ ΣΩΚΛΑ, ΣΙΝΔΑ, ^bΒΕΡΒΗ,
 ΣΙΝΔΑΤΥΝΔΑ, ^cΜΥΩΔΙΑ, ΧΩΡΙΟΜΥΤΙΑΔΙΚΑ, ΟΔΒΑΣΑ,
^dΠΑΛΑΙΑΠΟΛΙΣ, ΑΥΣΗΝΑΡΑ, ΚΟΜΑΝΑ,

^eΚΟΛΒΑ-

Θεμισός, ἢ Ἐυδοκία idem, MS. Leid. Ἐυδοκίος ὁ Ἰοβία, probe. b Βερβή vulgo ὁ Σινδαῦδα.
 c Μυωδία ἄλλοι editi omnes, Cod. Leid. Μυωδία, Χαριτωμυτιάδικα. d Παλαιόπολις editi. princeps.

que eadem ac Κάνωσα, nec hillum tamen juvant: Car. a S. Paulo non aliam esse ac Zenopolin sidenter adfirmat, quam nos Ifanriae fuisse pro comperto habemus.

Ζοβία] Lege Ἰοβία & mox Τερμεσός. Tribus his oppidis tempore Synodi Constantinopolitanae sub Flaviano unus episcopus fuit, qui inter Acta Chalcedon. p. 239. πρὸς τῇ Τερμεσῶν ἢ Ἐυδοκιάδῃ ἢ Ἰοβίᾳ ἀρχίας Θεῷ ἰκαλοῦνται dicitur: Ephesinae Synodo p. 535. Timotheus πόλειος Τερμεσῶν ἢ Ἐυδοκιάδῃ subscripsit, unde alii Synodica provincialium epistola docemur, & Eudocias & Termessus singulis praefulis dicto audientes fuere. Montibus Termessus supra Phaselidem circa angustias, per quas in Milyadem transitus, erat adposita. Vide Cellarium L. III. G. A. C. 4. p. 196.

Δήμος Μενδενίων] Nisi me omnia fallunt, est hoc Ptolemaei Μενδήμιον. Itaque Δήμος Μενδήμιον refingamus.

Δήμος Σώκλα] Imo Πάγλα, ut idem Geographus. Paulus πόλειος Πάγλαν inter Pamphylies nomen in Chalcedon. p. 672. profertur.

Σινδα] Ἰσινδα oportuerat, quod L. Holst. ad Geogr. S. monere haud praeteriit, simile mendum ē Strabone & Stephano ad hujus Ἀμβλαδα eluens. Concilio Ephesino p. 535. πόλις Ἰσινδῶν, perperam appellatur, rectius Chalcedonenā p. 672.

Βέρβη] Sic MSS.; Βέρβη aliis Notitiis: utrum praeter, in tam pertinaci veterum de oppido silentio haud temere sinivero.

Σινδαῦδα] Et hoc ē MSS.; crederes hinc fuisse Neonem episcopum πόλειος Σινδαῦδα Παμφυλίας in Concil. Chalcedon. p. 536., nisi aliunde liqueret, Syllii, de quo supra, praefulem fuisse: Vid. p. 672. Actorum eorum. Itaque de hac & sequenti Μυωδία nihil profitebor aliud, quam obscurissimas videri: inveni quidem in Notitia

Jac. Goari Μυωδίων ἢ Ἰσινδόπολιν, pro qua Justinianopolin N. Alemannum in Procopii Hist. Arc. C. 11. legisse constat, sed ea ab auxilio ferendo tantum abest, ut omnia conturbet.

Χαριτωμυτιάδικα] Jungere haec manu exaratos codices Holsteinio accredimus, nec tamen urbem eo nomine Pamphyliae fuisse, quae ejusdem in Stephani Μιλιάδα suspicio erat. Milyas a Ptolemaeo Pamphyliae contribuitur: hinc τῇ Μιλυάδῃ χάριν, regionem Milyadem in Lyciae, Phrygiae & Pamphyliae finibus apud Arrianum L. I. Exped. Alexand. C. 25. & Strabonem L. XII. p. 370. appellatur: Verum ergo fuerit χωρία Μιλυάδικα, ut pagi ejus regionis intelligantur.

Ὀλβασα] Jurares Ὀλβίαν esse, quam omnes, si Stephanum exceperis, merium propterea If. Casauboni, Salmastii atque aliorum animadversionem, Pamphyliae transcribunt: ne quid tamen muretur, Ptolemaeus auctor erit, Ὀβασα, sive, ut Coislín. MS., Ὀλβασα Pisidiae haud multum a Comana, quo de oppido mox, contribuens: nec Pisidiae mentio illi nocere debet, cum finitimas esse provincias & plura ejus oppida Hieroclem Pamphyliae suae vindicare apertissimum sit.

Λυσισαφεί] Λυσισίαν Ptolemaei esse ne dubita: nam & reliquae Notitiae urbem agnoscunt, & Theodorus Λυσισίαν p. 402. in Chalced. Concil. p. 402., sive Λυσισιένσις, ut in Synodica ad Leonem Imp. Epistola, memoratur.

Κομάνη] Non aliter Ptolemaeus, cui Ephesus Comanensis in Synodica Ep. adscriptatur: nam operam Car. a S. Paulo abutitur, cum Comanenum cum esse jubet; huc refert Harduinus numum ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡ. ΚΟΜΑΝΕΩΝ, probabilis conjectura: propius enim hinc Hierocae castra quam ab oppido Pontico Cappadociae distat.

Κόλβ.

^a ΚΟΛΒΑΣΑ, ΚΡΕΜΝΑ, ΠΑΝΕΜΟΥ ΤΕΙΧΟΣ, ^b ΑΡΙΑΣΟΣ, ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΚΤΗΜΑ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΡΕΓΗΣΑΛΑΜΑΡΑ, ΔΙΜΟΒΡΑΜΑ, ΚΟΔΡΟΥΔΑ, ^b ΔΕΜΟΥΣΙΑ, ΔΗΜΟΥ ^c ΣΑΒΑΙΩΝ, ΠΑΣΤΟΔΗΡΙΣΟΣ, ΣΕΛΠΗ,

ΤΡΙ-

^a Κόλβαση eadem, ^c μοχ Διμοβράμυ. ^b Δεμουσία Car. a S. Paulo. ^c Σαβαν MS. Leid.

Κόλβαση] Κέρβασα, quemadmodum Ptolemaeus, unde Corbafens episcopus, ut Car. a S. Paulo admonuit, in Concilio Constantinop. sub Menna.

Κρέμνα] Κρήνα, quam Coloniam Romanos deduxisse Strabo & Ptolemaeus testantur: sita erit in loco praeupto, quae fortasse nominis causa, undique fossis depressissimis munita apud Zosimum L. I. C. 69., ubi tamen male Lyciae tributur.

Πάνημος τείχος] Ἀνεμότειχος mendose Constantino L. I. Them. 14., ut HANEMOTEIXEITON numi monstrant: τείχος autem in hac compositione arcem notat; quam rem cum pluribus exemplis L. Holsteinius ad Stephanum stabilire confluxit, eaque absint ab eius Notis, en tibi ea ex schedis, quarum mihi copiam fecit vir clarissimus J. Ph. D'Orville: Τείχος multis in locis veterum non solum murum sed & castellum vertendum est: significat enim locum munitum; ita ferme semper apud Scylacem & Herodotum; sic L. I. C. 83. Sardes vocat τείχος & Λαδών, ubi inepte interpretes murum Lydorum, & L. VII. C. 59., quem locum notavi ad Stephan. Justinus Cohort. ad Gracos: ἐπὶ τῆς τοῦ Φιλοστράτου ἀγορῆς ἐπὶ τῶν ὀρεῶν ἡρώδης ἐκτίθει τείχος & Orat. ad Gracos, Hercules inter alios labores Augia ὀρεῶν τείχος a sordibus purgasse dicitur: utrobique validum murum reddunt perverse: Παλιν τείχος, Ἀβόν τείχος, Ἡρώδης τείχος & παλαιὸν τείχος in Steph. Γάργυ. Atque ita accipe in oraculo Apollinis Atheniensibus dato ἑόλιον τείχος, & vide ipsum Stephanum in τείχος, ubi φέρειαι exponit. Idem Justinus Dialogo cum Tryphone Platonem scribit & Pythagoram esse ὄπισθ' ὑπὸ τείχος ἢ ὑπὸ τῆς φιλοσφίας velut murum & columnen ait interpretes, ego potius arcem & munimentum: nam & Homerus Iliad. A. 407. τείχος Ἀρείον vocat Thebas, quasi locum ab ipso Marte munitum, Martis propugnaculum. Haec vir doctissimus, quae est ve-

rissime observata sint, non ivero tamen inficias, murum apud Latinos eandem haud raro significationem possidere. Vide Anton. Itiner. p. 446. & Waffium ad Sallust. Catilin. C. 61.

Ἀρματός] Gemina sibilante Ptolemaeus & MS. Leid., nec discordante Theophilo & Ἀρματός in Chalced. p. 672., tametsi perperam p. 556. πόλιος Ἀρματός Παμφυλίας.

Μαξιμιανέπολις] Est in Notitiis & Conc. Actis, sed situs, ut pleræque hujus provinciae, incertissimi. Κατήχη, quod sequitur, publicum urbis agrum sive praedia indicat: quo modo βασιλικὴ κατήχη in Herodianī L. I. C. 11. sunt villae principis, & L. II. C. 6. τὰ παρὰ τὴν πόλιν κατήχη, praedia ab urbe remotiora.

Ρεγησαλάμαρα] Credo pagi aut oppiduli esse nomen: solet enim Hierocles τὸ ῥεγὴ, ex ῥεγίων accisum, illis praenotare; qua de re infra cum in Bithyniam venerimus; pagus ipse, pariter ac Limobrama, mihi nusquam occurrit.

Κόδρουδα] Forte Κόδρουδα praestiterit: certe Maras urbis episcopus in veteri Latina versione Concil. Chalcedon. p. 100. Cordylorum & MS. Κορύλων, etsi vulgo nunc Κοδρύλων, & pessime p. 557. Κοδρουδαν, atque in Epist. provincialium Synodica Codri, appellatur: accedit Stephanus, Κόδρουδα, πόλις Παμφυλίας. Haud equidem ignoro, quid Abr. Berkelius ex eo fuerit architectatus, quo utrique sine incommodo nunc facile carebimus.

Δεμουσία] Sanumne hoc sit, an mendosum, quemve locum cum insequente infederit, ut doceatur, aliunde expectamus.

Πασταηολιός] Si MSS. addicerent, Πισταηολιόν Ptolemaei & Conciliorum praefeream.

Σίλαη] Σίλαη haud dubie est, quod & animadvertum a Ch. Cellario L. III. G. A. C. 4. p. 198. videbis: monti erat imposita; πολύγηρὴς ὡς Παμφυλίας ἐπὶ, ἐπὶ λόφῳ κατὰ Ζοσίμ. L. V. C. 15.

R r r r

Τριμέ-

ΤΡΙΜΟΥΠΟΛΙΣ, ΣΩΔΙ, ΣΕΡΝΑ, ΛΥΒΡΗ, ΚΑΣΣΑ, ΚΟΤΑΝΑ,
 α' ΟΡΥΜΝΑ, ΚΟΡΑΚΗΣΙΟΝ, ΣΥΕΔΡΑ, ΚΑΡΑΛΙΑ,
 β' ΟΛΥΒΡΑΣΟΣ.

κλ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΥΚΙΑΣ ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
 ΠΟΛΕΙΣ λδ'.

ΦΑΣΥΔΗΣ,

α' Ορύμνα omnes. β' Ολύβαρο editi, vulgatum est δ MSS.

Τριμούπολις] Vero nomine Περιμούπις erat: hinc Timotheus Περιμούπις τῆς Παμφυλίας in Chalcedon. p. 127. & p. 240.; male Περιμούπις in Ephesino p. 528.: id enim vero negligi non oportet, Tribonianum Primupoleos praefulem, qui Ephesino Concilio scribendo adfuit p. 438. Ἀσπίδα δὲ Παμφυλίας dici, nec usquam Primupoleos episcopum ab eo distingui: praeterea in veteribus Notitiis Aspidi praefulem saepe memorari, & Primupoleos nullam esse mentionem; quae mihi res argumentum est, Aspidum nihil profusum a Primupoli discrepasse, atque adeo perperam in Geographia S. distingui.

Σόδα] Lege Σόδα, quae deinceps Metropolis Pamphylicae I. fuit: primum ea dignitate in Concil. Constantinop. II. p. 240. illustrata conspicitur, etsi in Chalcedonensi p. 437. Amphilocheus ejus episcopus inter Metropolitanos, quos vocant, nomen adscripsit. Numum ΣΙΔΗΤΩΝ ΠΡΩΤΑ ΠΑΜΦΥΛΩΝ & alterum ΣΙΔΗΤΩΝ ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ ΕΝΔΟΣΟΥ explicuit Illustris Ezech. Spanhemius Dissert. IX. de V. & P. Numif. p. 591.

Σίμα] Assentior L. Holsteinio *Sennensium* in Concil. Ephesino episcopum huic urbi impo- nenti: tamen enim Nechtarius Συνέων p. 439. scribatur, alibi τῆς ἐν Σίμα κηρυχτῆς ἐκκλησίας nominatur. Vid. p. 529.

Λύβρον] Sic & Dionysius Perieges. γ. 859. in editione Guil. Hilli, quod *sphalma typographi* Cl. Cellarius L. III. G. A. C. 4. p. 199. putaret, nisi in Hieroclii Notitia Pamphylia etiam Λύβρον scriptum inveniretur. Ego contra sentio; Dionysii plerumque omne editiones Λύβρον, etiam Ferrariensis An. σιζοχι., prae se ferunt; nostrum vero a librario, parum diligente, est: nam ceteri scriptores consentiunt ΛΥΤΒΕΙΤΩΝ numis.

Κάσσα] Non alia est ac Ptolemaei Κάσσα,

pro quo Cassae vetus ejus interpres.

Κότانا] Si Acta Ephesini Concilii haud fallunt, Κότανα praestiterint: subscribit enim p. 459. Acacius Κοτίων δὲ Παμφυλίας, & p. 529., quamvis non sine levi mendo, δὲ ἐν Κοτίοις ἐκκλησίας.

Ορυμνα] Hoc MSS. approbant: huic episcopus fuit Paulus Ορυμνιότου Ephesin. Concil. p. 674., qui vitiose τῆς ἐν Θέρμοις ἐκκλησίας p. 535. Vid. Nicaen. II. p. 598.

Καρχησιόν] Situm erat in saxo praerupto, olim Ciliciae asperae initium apud Strabonem L. XIV. p. 668. Matidianus Καρχησιόν est in Ephesino p. 438., qui cum paene conspirat ΚΟΡΑΚΗCΙΩΝ numis Thef. Britan. tom. II. p. 282.

Σύεδρα] Desertum Ciliciae scopulum Florus a Salmasio emendatus L. IV. C. 2., Lucanus *parva Suedra* L. VIII. 259., ab eodem sanitati restitutus, appellat: olim *Synedris* legebatur, prorsus ut Coislin. MSS. ex *Suedra* Ptolemaei Συνέδραν L. V. C. 8. fecit. Vid. in Solina p. 542. & Kuster. ad Suidae Ἀδισιός.

Καρχλία] Κάρχλιος ἢ Καρχηλιος Stephano. Concilii Ephesini Actis adfuit Solon Καρχηλιος p. 438. & Chalcedon. p. 672. Marcianus πόλιος Καρχηλιος, rectius Constantinop. III. τῆς Καρχηλίου πόλιος δὲ Παμφυλίας ἐπισκοπός p. 593. Vid. Holst. in Stephan., & gentile hoc a Κάρχλιος derivatum atque ab Ethnographo neglectum observa.

Ολύβαρο] Κορυβαροδός vere Holsteinius, cujus praeful, ab eodem appellatus in hanc rem, Nesius Κορυβαροδός Ephes. Concil. p. 438. perperam vero τῆς κτ' Κορυβαρῶν ἐκκλησίας p. 529.

Υπό Κορυβαρίων] Praefidi Lyciam Notitia Imp. Orient. C. 1. subjicit, estque in Actis S. Claudii apud Ruinart. p. 866. *Lycias Praefes provinciae Lyciae*; qui tamen non huic sed Ciliciae, quoniam

ΦΑΣΥΔΗΣ, ^a Ὁ ἈΝΑΠΟΣ, ΓΑΓΑ, ἈΚΑΛΙΣΣΟΣ, ἘΛΕΒΕΣΟΣ,
^b ΔΙΜΥΡΑ, ^c ἈΡΥΚΑΝΔΑ, ΠΟΔΑΛΙΑ, ΧΩΜΑ,

ΡΕΓΚΥ-

^a Ὁ Ἀναπὸς Bandur. Ὁ τοκ. Ἀναπὸς. ^b Διμυρα vulgo. ^c Ἀρύκανδα omnes, vulgatum MSS.

quoniam in civitate *Aegae* commoratus dicitur, praefuisse videtur, ut bene vir doctus. Junctam Pamphyliæ paullo ante observavimus: Malala tom. II. p. 69. Lycæoniæ olim connexam, sed a Theodosio II. inde divulsam ac provinciam esse factam, Myrensi urbe ad metropoleos dignitatem provecta, affirmat: quod si verum est, fortasse ultimis Theodosii I. Imp. annis Lycæoniæ est adjecta: tum enim Lyciæ gravis iniusta nota est, permixtumque, ut provinciales contumelioso nomine vulnerarentur; nec cum veritate tamen consentiret, a Theodosio juniori Lyciam pristina jura reciperasse, siquidem priorem illi famam meritumque inter ceteras renovari censuerunt Imp. Arcadius & Honorius in L. 9. C. Th. de Indulgent. Crimin. Forte rem eandem repetita lege Theodosii II. iussit, eorumque scribendorum Malalæ occasionem præbuit.

Πόλις λδ'. Plinius L. V. N. H. C. 27. suo tempore oppida xxvi. Lyciam habere, Strabo L. XIV. p. 664. commune Lyciacum ὁ Λυκαίων πόλις ex xxiii. civitatibus fuisse compositum, in quo *Lyciarches* aliique magistratus crearentur, refert: hoc loco numerus catalogo, qui mox sequetur, major est.

Φασίδης Imo Φασίλης, in finibus Lyciæ & Pamphyliæ posita apud Strabonem L. XIV. p. 667. De *Cylabra*, quem tanquam Heroem venerabantur, Athenæus L. VII. C. 13. Ex sequenti nihil, quod placeat, emergit. Vide Ciceron. L. IV. Verr. C. 10.

Γάγας Holsteinius in Steph. Γάγας hoc neutrum videtur plurale, cui si quod simile esset exemplum, nec tot vitia huic Notitiæ inessent, assentiret: ab urbe & vicino amne, quem tamen Galenus L. IX. ἀπλ. φαρμακ. p. 123, etsi Lyciæ oram parva navicula legeret, invenire potuisset negat, lapidem *Gagatem* appellatum volunt, qua de re Saracenus in Dioscorid. L. V. C. 146, & Rhodius in Scribonii Larg. Composit. cccxv., cuius tamen omnia puto non probabis. Vide vero quas turbas hoc oppidum leviter in Eusebio de Martyr. Palæstin. C. 4. depravatum de-

derit: εἰ τις ἀγνοῖ Πάγας ἐπὶ τῇ πόλει, τῆς Λυκίας πόλις, si quis, inquit, *Pagas* novit, urbem *Lyciæ* non obscuram: Valesius *Araxa*, quod MSS. *Ἀραπυγίας* aut *αραγίας* offerrent, quo nomine nusquam urbs in Lyciæ, videtur maluisse: Henschenius tom. I. April. p. 59. *Psara* præoptat: Ruinartus Actis Sincer. M. p. 320. in dubio est, utri accedat: tu mecum *Γαγίας* scribe & compositos hos fluctus agnosces.

Ἀκυλίσσος] Si hanc & alias Notitias exceperis, inventu difficilis erit.

Ἐλεβεσός] Legendum haud dubie est Ἐλεβεσός, quam urbem è MSS. Stephano L. Holst. & Abr. Berkel. restituerunt: Ἐλεβεσός, ait, πόλις Λυκίας, ὅς τις κατέπαιον Ἰσσανευκῶν ἄ., nollem vero a Berkelio probari conjecturam Hermolai Barbari in Plinio L. V. C. 27. *Habessum* in *Edebeffum* mutantis: oppida, inquit, *Apvye* & *Antiphellos*, quæ quondam *Habessus*, atque in recessu *Phellus*. Nam competissimum hinc est, diversa oppida Lyciæ *Antiphellum* & *Edebeffum* fuisse, utpote distincte ab Hierocle memorata.

Διμυρα] Hoc è MS. vulgato præferendum; sita urbs erat ad ejusdem cognominis amnem apud Strabon. L. XIV. p. 666. Videtur autem τὰ Διμυρα & τὴν Διμύραν dixisse; sane τὴν Διμύραν Διότρητον Basilii M. Epist. 218. laudat, & ex Ovidio L. IX. *Metamorph.* v. 645. haud ignotus est,

Ἰαμ Cragon & Limyren, Xanthique reliquerat undas.

Ἀρύκανδα] Nota satis urbs est ex Strabone, Stephano & aliis, forte adposita ad *Arycanum* fluvium Plinii L. V. C. 27. Male Petrus Diaconus Ὁ αὐτὸν Νικαῖον Nicaeno II. Concil. p. 52.

Ποδάλια] Stephanus Ποδάλια, πόλις Λυκίας, quod jure viri docti ex Ptolemaeo & Notitiis mutarunt: *Lyciæ* enim fuit. Vid. Epist. provincialium Synodicam tom. IX. Concilior. Labbei P. 339.

Χώμα] Haud aliter Plinius & Ptolemaeus: Eudoxius πόλις Χώμας ἐπαρχίας Λυκίας in

ῬΕΓΚΥΛΙΑΣ, ^a ΜΥΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ^b ἈΡΝΕΑ, ΚΥΑΝΕΑΙ,
^c ΑΠΕΡΛΑΙ, ΦΕΛΛΟΣ, ἈΝΤΙΦΕΛΛΟΣ, ΚΑΝΔΥΒΑ,
 ΕΥΔΟΚΙΑΣ, ΠΑΤΑΡΑ, ΞΑΝΘΟΣ, ΚΟΜΒΗ, ^d ΜΙΣΑΙ,
 ΠΙΝΑΡΑ, ^e ΣΙΔΥΜΑ, ^f ΤΛΩ, ΤΕΛΜΙΣΟΣ,

ΚΑΥΝΟΣ,

a *Mela* Schellstrat. & Bandur. b *Ἀρνεά* MSS. c *Ἀπερλαὶ* aut *Ἀρπελαὶ* vulgo.
 d *Ita* MSS. distinguunt. e *Σιδύμα* MS. Leid. *Διδύμα* vulgo. f *Πλω* Schellstr. & Band.

Ephesino p. 536. memoratur. Quæ hanc excipit, mihi inaudita est, vereorque ut sine mendio sit. Arbitratur Κορυδαλλία, unde ΚΟΡΥΔΑΛΛΕΩΝ numus Thef. Britan. tom. II. p. 262., & cὺ Κορυδαλλίως, sive potius Κορυδαλλίως, Ἀλέξανδρῳ δὲ πρὸς μνησζόντων ἐπιστολῆς Basilio M. Epist. 218., legi posse; sed id oppidum longius a vulgato distat, & fortasse in Κορυδαλλίῳ, quo Lyciæ urbium index finitur, delitescit.

Mόρος] Bene MS.; Metropolin fuisse præter Malalam Concil. Chalced. & Synodica provincialium ad Leonem Epist. dubitare vetant. Basilii Seleucensis L. I. Vit. S. Theclæ p. 272. ἀπαυλίσθηται εἶναι καὶ τὴν Μόρον ὁ Παῦλῳ τῆς Λυκίας δι' ἐστὶν αὐτῇ βελτίστη καὶ φαιδρυνάτη πόλις. Vetera Theclæ Aἴτα a Grabio tom. I. Specileg. p. 114. publicata Mόρος & Λυκίως appellant, male ac propterea corrigenda: paullo enim ante cὺ Μόρος.

Ἀρνεά] Ἀρνεά, unde in pluribus Notitiis ὁ Ἀρνεῖν. Stephanus Ἀρνεά, πόλις Λυκίας μικρῆς. Κυανεά sunt apud Plinium L. V. C. 27.

Ἀπερλαί] Ita manu exarati libri; Ptolemaeo Ἀπερλαί, Notitiis Jac. Goari ὁ Ἀπερλων episcopus, perperam.

Φειάδες] Hanc & illi oppositam Antiphellum Strabo L. XIV. p. 666. atque alii describunt. cὺ Φέλω Λαλαμὶν ἐπιστολῆς Basilii M. Epist. 218. commendat; ubi ex Vaticano M. cὺ Φειάδ admitti oportuerat.

Κανδυβά] Plinius & Stephanus hoc probant, Κανόνβα Ptolemaeus, haud bene: Constantinus πόλις Κανδήβων Nicaeni II. p. 52. & Καυδίκων p. 355. hinc fuit, inferique adeo urbs hæc Geographiæ S. debuerat.

Ευδοκίας] Notitiæ haud præterierunt, estque, quod & L. Holsteinius monuit, Photius *Ἐνδοκаторит* provincia Lyciorum in Concilio Constantinopolitano sub Menna.

Πλω] Hanc nobilem fecit delubrum *Apol-*

linis, quondam opibus & oraculi fide Delphico simile: ultra est Xanthus flumen & Xanthus oppidum, inquit Mela L. I. C. 15. Adde Strabonem L. XIV. p. 665.

Κόμβη] Ptolemaeo Κόμβαι, & forte verius; nam ὁ Κόμβων non tantum est in Notitiis Jac. Goari, sed & Constantinus πόλις Κόμβων Nicaeno II. p. 356. subscripsit: unde mirere, & hanc in Geographia S. esse neglectam.

Μίσα] Verum est Νίσις, sive Νύσις, ut Coisl. MS. & Ptolemaeo: ὁ Νύσιον est in Notitiis; præfuit huic urbi episcopus Georgius, qui πόλις Νύσις Nicaeni II. Concil. p. 52., & Νύσιος p. 355. dicitur.

Πινάρ] Sita urbs fuit ultra Xanthum flumen, non, uti vulgo locant, cis eum fluvium, si verum tradidit Arrianus L. I. Exped. Alexand. C. 25. Episcopus Πινάρων Theodorus cum Nicaeno II. p. 52. inter Lycios nomen profiteatur, digna utique urbs fuerat, cui in Geographia S. locus assignaretur.

Σιδύμα] Ita MS. & verissime, ut ex Ptolemaeo & Plinio constet: addo Zemararchum πόλις Σιδύμων & Λυκίας Concil. Constantinop. III. p. 305. & Nicodemum πόλις Σιδύμων Nicaeno II. p. 52. subscripsisse. Theophanes de Marciano Chronogr. p. 89. καὶ τὴν Σιδύμα, ἀρρωστία πλεονεκτήσει καὶ καὶ τὴν Σιδύμα, ubi sine dubio Σιδύμα oportet, quo & MS. Barberini Σιδύμα ducit. L. Holst. in dubio utrum Σιδύμα an Διδύμα probaret, fuit. Vid. ad Stephan. in Διδύμα & Σιδύμα.

Τλω] Hoc è MSS. verum fuerit, modo Τλωίς legeris, quam urbem inter sex maximas Lyciæ Strabo L. XIV. p. 665. refert. Andreas πόλις Τλωίων Chalcedon. p. 97. & Τεγγλων p. 399., ac Constantinus Τλωί, qui Τλωίον dici debuerat, Nicaeno II. p. 52. adfuerunt.

Τελμισός] Præstat sibilantem geminari, uti Helychius Τελμιτῆς, ἡ πόλις Λυκίας, & Clemens

ΚΑΥΝΟΣ, ἈΡΑΞΑ, ΒΟΥΒΩΝ, ἩΝΟΑΝΔΑ,
ΒΑΛΟΥΡΑ, ἈΚΟΜΙΣΤΑΡΑΟΣ.

κδ'. ἘΠΑΡΧΙΑ ΝΗΣΩΝ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ κ'.

ΡΟΔΟΣ,

a Κομιστήριον MS. Leiden.

mens Alexandrinus L. I. Stromat. p. 361. Edit. Oxon. ὅστις Τελμισσίδης πλὴν δ' ἐτέρων μαντικῶν, & Basilus M. Epist. 218. ὃς Τελμισσὶ Ἰλῆρα ὅτι ἐπὶ αὐτῷ alterum enim plerique veterum probare solent, interque cō Clemens ipse Protrept. p. 40. Posita urbs erat in colle prærupto circa mare apud Arrianum L. I. Exp. Alexand. C. 28., finiquē nomen fecit: Lucanus L. VIII. 248.

— Magnosque sinus Telmissidos unde
Compensat medio pelagi.

Sic malim: nam & Themisidos in manu exarato libro Fr. Oudendorpius invenit. Vid. Cellar. L. III. G. A. C. 3. p. 107. & Holstein, in Stephan.

Καὺν. Cariae hanc urbem ferior ætas Ly-
ciae contribuit: arces ejus *Heracleam* & *Perseum*
Diodorus Siculus L. XX. p. 766. non præterit;
ager circa urbem satis uber & fertilis erat,
sed aer per æstatem & autumnum pestilentis-
simus, auctore Strabone L. XIV. p. 651., unde
valetudine habitantium, quod Mela ait, op-
pidum erat infame: passim cives febricitabant,
pallidoque vultu mortuum prodebant, quam in
rem præter Strabonem egregia habet Dio Chry-
sostomus Orat. XXXII. p. 390. Hefychius in
Καὺν. dicit τῶδε esse πόλιν, quoniam Rhodiis
subiecta fuit: descivere quidem ab his Caunii
apud Livium L. XLV. C. 25. Sed & in ordinem
sunt redacti & a Romanis deinceps iisdem ad-
dicti, indice Strabone; quo iugo necdum exfo-
luti erant, cum Rhodiacam Dio Chrysostom.
recitaret: *ἡς δὲ καὶ Καυνίους*, inquit p. 349.
ῥῆγιστε ῥηγοῦσι τὸν αἰῶνα; ἢ τίς πάποτε αἰώνιος ἀγμάδων
πεπλοῖται; αἱ γὰρ δαλῶσιν ἐκ ὅρων μέσους, ἀλλὰ καὶ
ῥωμαιοῖς, δι' ὑπερβολὴν ἀνοίους καὶ καρχηνεῖς διπλῶν
αὐτοῖς τῶν δαλῶν καὶ καρχηνεῖς ἀντιπαραστήσαντες. Quare cum ea
fuerint misera conditione & inconsiderata te-
meritate, ne miremur ab eodem Oratore p.
326. τὸς καρχηνεῖς τῶν Καυνίων περὶ σὺν ἑαυτοῖς
sulentem Caunios appellari.

Ἀρχαῖα. Habent urbem Stephanus & Ptole-

maeus. Theodorus episcopus πόλις Ἀρχαῖαν
ἐπαρχίας Λυκίας, sive Ἀρχαῖαν, ut perperam p.
673. Concilio Constantinop. III., pejus Ste-
phanus πόλις Ἀρχαῖα Nicaeno II. p. 356. sub-
scripsisse dicitur. *Bubon* ex Plinio nota est.

Ἡνοάνδρα. Ὅτι Ἡνοάνδρα ex Plinio & Stephano;
nam Ptolemaei Ὅτι Ἡνοάνδρα recta non sunt: prave
Concil. Constantinop. III. p. 673. Georgius
præsul Ἡνοάνδρ' ἐπαρχίας Λυκίας, & p. 533. Ὅτι
Ἡνοάνδρα, ac Nicaeno II. p. 326. Georgius Ὅτι
Ἡνοάνδρα scribitur.

Βαλῶρα. Βάλωρα, ut in Plinio & Ptolemaeo,
cujus oppidi episcopus Chalcedon. Concil. p.
524. Philippus Βαρβαρίων, & p. 666. πόλις Βαλ-
ωρίων, optime Βαλωρίων p. 97. vocatur.

Κομιστήριον. Mihi, nisi Corydalla sit, nihil
de ea innouit.

ὑΠὸ Ἡγεμόνῳ. Sub Vespasiano principe insularum
provincia facta est, Sextus Rufus ait Breviar. C.
10., Præsidisque imperio subiecta: unde Dio-
cletianus Imp. ad Diogenem *insularum Præsi-*
dem scribit L. 5. C. Ubi Cauf. Stat., ejusdemque
meminerunt Impp. Honorius & Theodosius in
L. 32. C. Th. de Navicul., ubi plura Gorho-
fredus. Agere Præses plerumque Rhodi sole-
bat, quorsum cum hieme periculosus & sæpe
incertus esset cursus, frustra Rhodiis queren-
tibus, Impp. Valens, Gratianus & Theodosius
aliud edixerunt L. 6. C. de Offic. Reſtor.
Provinc., Civitas Rhodiorum, ajunt, *injuriarum*
suam non tam decenter, quam sero conquisita est.
Unde inviolabili observatione sanctimus, ut quo-
niam tempore hiemis navigatio sæpe periculosa est,
et semper incerta, in illis quinque urbibus, que
potiores esse ceteris afferuntur, vicissim hiemandum
sibi iudices recognoscant. Neque enim dubitan-
dum videtur, quin sub iudicium nomine *Præsi-*
des complectantur; tantoque minus quod &
alias *Judices* in lictorum fragmentis *Præsi-*
des ad-
significent, ut exemplis vir amplissimus Corn.
van Binkershoek L. I. Observat. C. 2. docuit
pluribus. Cave vero *quinque* urbes, in quibus
vicissim hiemem transigere jubentur, de insu-

ΡΟΔΟΣ, ΚΩΣ, ΣΑΜΟΣ, ΧΙΟΣ, * ΜΙΤΥΛΗΝΗ,
ΜΕΘΥΜΝΑ, ΠΕΤΕΛΟΣ, ΤΕΝΕΔΟΣ, ΠΡΟΣΕΛΗΝΗ,
'ΑΝΑΡΟΣ, ^b ΤΗΝΟΣ, ΝΑΖΟΣ, ΠΑΡΟΣ,

ΣΥΦΝΟΣ,

a Μιτλήνη Car. a S. Paulo.

b Τίνος idem e MS. Leid.

ia Rhodi urbibus cum Guid. Pancirolo in Notit. Imp. Orient. C. 102. interpreteris: tot illa non vidit, tribus olim superba, unde *τρίπολις τῶν* Pindaro Olymp. Od. VII., sed quæ in unam Rhodum, ejusdem cum insula nominis, deinceps coaluerunt, Strabone teste L. XIV. p. 655. *Quinque urbes*, nisi fallor, insulæ sunt totidem, in hac provincia ceteris potiores: hoc ipsa Imp. constitutio, ut admittas, requirit: nec obest sermonis usus; nam & Virgilius *De Ium Apollinis urbem* vocat; neque Græcis quicquam familiarius, quam insulam *πόλις* appellare. Vid. Anton. Itin. p. 523.

[*Ῥόδῳ*.] Insularum provincia Metropolis Ephesino Concil. p. 453. dicitur; Jornandi de Regn. Succes. *Rhodus opinatissima insula e totius Adriæ insularum Metropolis*, qui rectius *Aegei maris aut Asiæ* scripsisset. Libertate a Vespasiano privata est apud Sueton. C. 8.; unde citra dubium est, Dionis Chrysostomi *Rhodiæ* aciem ante fuisse recitatam, quam Rhodiis libertas auferretur, in provinciæ formam redactis; salvam illis *λευτερίαν libertatem* p. 344. D., beatamque fatis insulæ conditionem, cui in Caria & Lycia civitates tributariæ essent plures p. 341. C.; adfuisse illis præterea τὸ *αὐτῶν αὐτοκρατεῖν* τὴν πόλιν διαιεῖν τὸ βασιλεύειν τὴν δὲ δινοῦσαι p. 359. B. significat; quæ omnia inter provincias transcriptæ haud sane conveniunt.

[*Κῶς*.] De hac & sequentibus Anton. Itin. p. 522. Addam iustam Sopinio causam defuisse, cur hæc Hefychii de Samo, Φωκίς, ἢ Σάμῳ τὸ πάλαι mutaret & Φωκίς mallet: vulgato patrociniū nunquam Nicander negaverit Alexipharm. Ὡ. 149., ubi scholiastes Φωκίς ἢ Σάμῳ.

[*Μέθυμνα*.] Sic & Scylax, quem Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 2. p. 15. ut sine vitio sit veretur, quoniam Straboni & Thucydidi *Μέθυμνα* placeat; ego haud damnaverim, nam & *Μέθυμνα* in Nicæno II. p. 349. legitur, & *ΜΕΘΥΜΝΑΙΩΝ* numum Thef. Friderician. C. V. 29. ostentat: videtur & assentiri Galenus L. XII.

Method. Therap. p. 166. *Τελὴν τὸ ἄνω ἐν Λίσσῳ πάλαιον, ὅστις ἐστὶν ἀπὸ τῶν γλῶσσῶν (ἑνῶν) ἐν Μιτλήνῃ ἡσιώταται μῆλον δ' ἐστὶν καὶ γλῶσσος ἐν Ἑρέσσῳ, καὶ πάλαι ἐν Μέθυμνῃ.* Qui tamen cum L. I. de Antidot. p. 427. ἐν Μήθυμνῃ præferat, incertum relinquit, utrum probaverit: itaque succedat *Μέθυμνα* apud Athenæum L. VIII. C. ult. & Maximum Philosophum Ὡ. 459. *ἐν δὲ Κασσῳ* χῆν.

^H γάρ τις ἐν κλήμει Μέθυμνῃς λεγέσθαι Κατ' Εὐδῶμαι.

Jam si μέθυ originem dederit *Μέθυμνα*, ut Athenæus voluit, aut *Μέθυμνα* potius, utique ea se tueri poterit.

[*Πέτελος*.] Hoc nomine cum insulam nemo noverit, Car. a S. Paulo *Δῆλον* substituit, quam supra sub Achazæ Proconsulis ditione vidimus: mihi *τῶλῳ*, de qua Strabo L. X. p. 488., ex parte vocabuli haud male exstrui posse videtur, etsi gravior latere ulcus arbitrato; Auctor catalogo præscripsit, urbes se xx. recensurum, & xix. tantum memorantur: deficit præterea *Carpathus* celebri satis fama in hac provincia; itaque opem ē MSS. fidelioribus optamus.

[*Προσελήνη*.] Insula *Πορδὸς* προσλήνη est, quam vocabuli factorem vitantes *Προσελήνη* alii, alii *Προσελήνη* vocarunt: prius est apud Stephanum & plures alios, posterius in Chalcedon. Synodo, cui p. 530. & tom. IX. p. 173. Florentini *Τενίδῳ, Λέσβῳ, Προσελήνῃ* τὴν ἢ Ἀργυλῶν subscribit, testificaturque se illis insulis episcopum fuisse; quas & conjunctas atque uni præbuli subditas ex Ephesino p. 671. colligas: videbis enim *Lesbopolitensem* Joannem, haud dubie Lesbo & *Pordoselenæ* impositum. Quæ vero ἢ Ἀργυλῶν nomine in Chalcedonenſi signantur? Novimus Ἀργυλῶν, sive Ἀργυλῶν, ut Suidas maluit, insulæ Amorgi urbem, sed longius in Carpathium mare projectam, quam ut Lesbii episcopo subditam arbitremur; ergone a vero multum aberrabimus, si καὶ Ἀργυλῶν scribamus? constat enim Lesbum earum insularum principem & Metropolin fuisse ex Eufathio in Dionysii Periegef. Ὡ. 536.

Σύφνῳ.]

ΣΥΦΝΟΣ, ΜΗΛΟΣ, ΊΟΣ, ΘΗΡΑ, ἈΜΟΥΡΓΟΣ, ἈΣΤΥ-
ΠΑΛΛΙΑ.

Α'. ἘΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΙΑΣ ὑΠΟ ΚΟΝΣΟΤΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ὅλ'.

ᶜ ΜΙΑΝΤΟΣ, ᶑ ἩΡΑΚΛΕΙΑΣ ὈΓΜΟΥ, ἈΜΥΝΔΟΣ,
ἈΔΙΚΑΡΝΑΣΣΟΣ, ΚΝΙΔΟΣ, ΚΕΡΑΜΟΣ, ᶜ ΜΥΛΑΣΑ,

ΣΤΡΑ-

α Ἀμολῆς MSS. ὡ Car. a S. Paul., nec dissidet Constantin. L. I. Them. ult. b Vulgo ἁς.
c Μήλτος editi omnes, vulgatum MS. Leid. d Ἡρακλέας, Ὀγμῶ, Ἀστυ, acsi due urbes
essent Car. a S. Paul. e Μύλασσα MSS.

Σύφνῳ] Σίφνος, ut MS. Leid., quam cum Ste-
phano male Μεσσηνίῳ vetusto nomine dici & Με-
σσηνίῳ substituendam suscipitur Abr. Berkelius,
haud sane attendit ad Plinii cum Stephano con-
sensum L. IV. C. 22.

Ἀμολῆς] Non aliter Ptolemaeus, Ἀμολῆς
alii. Quod autem ē MSS. profertur Ἀμολῆς id
ex posteriore natum est, profus ut rempubli-
cam depulantes Attici poetā ἀμολῆς & ἀμολ-
ῆς appellabant. Vid. Kuster. ad Suidae Ἀμολ-
ῆς & de insula Bochartum L. I. de Colon.
Phoenic. C. 14.

Ἀντιπάλαια] Notissima insula est, cui cogno-
minem in Samo urbem Polyaeus L. I. Stratag.
C. 23. habet, sitam, ut Etymologus docet ad
flumen Schesium ὡς ἔστι πρὸς τὴν Σάμον, qui
forte Χάσις esse debet: Χάσις ejus insulae pro-
montorium Alexipharm. ὕ. 151. Nicandri scho-
liafles novit, unde Χησιάδες Nymphae isti πο-
ταῖ, & Diana Χησιῆς Callimacho Hymn. in Dian.
ὕ. 228.

ὑπὸ Κονσουλάριον] In Notitia Imp. Orient. C.
I. Praesidem Caria habet, atque apud Sozome-
num L. V. H. E. C. 21.; scribit enim τῆς ὀγε-
μῶν τῆς Καρίας Julianus.

Μίλῳ] Μίλετος est, urbs nobilissima, de
qua Strabo L. XIV. p. 635.

Ἡρακλείας Ὀγμῶ] Jungunt haec MSS.; verum
est Ἡρακλείας Δάμω, ita, quod Latmo monti assi-
deret, dicta; quin & Δάτω ὀγμῶ urbi nomen fuit,
uti Strabo L. XIV. p. 635. & Apollonii Scholiast.
L. IV. 57. monuerunt, quo insignis etiam est
in Polyaei L. VII. Stratag. C. 23. & Chalced.
Concil. p. 581., ubi Dionysius Δάμω Καρίας,
pro Δάτω, qui p. 667. Ἡρακλείας Ἀβίλμω gra-

viore peccato dicitur: in Nicaeno II. Ἡρακλείας
Ἡρακλῆας p. 356., melius Constantinop. III. p.
673. Ἡρακλῆας Δάτω ἐπὶ τῆς Καρίας.

Ἀμολῆς] Μόνδῳ, de qua Strabo L. XIV. p.
658. & Pausanias L. II. C. 30.; perperam Ni-
caeno II. p. 356. πόλιν Μόνδῳ Halicarnassus &
Cnidus nobilitate sunt & stilo minus egent; etsi
hoc addi poterit, posteriore deinceps Stadiam
esse appellatam eoque nomine insigniri in Ni-
caeno II. p. 52.

Κέραμος] Neque maritimam hanc urbem,
unde sinui nomen venerit, Strabo L. XIV. p.
656. praeferit: meminit etiam Galenus ὡς
τῆς θύρας. p. 517. Hefychius Κέραμος, πρὸς
τὴν πύλιν ὀρεων, καὶ δεσμωντήριον, καὶ ἐν τῇ πόλιν
Καρίας ἢ δὴ ἡ ἐν τῇ ἐν τῇ πόλιν ὡς forte ul-
tima ea legenda sunt; putem Grammaticum illa
ex Criticorum scholiis in Homerum esse mutua-
tum: soliti enim fuisse Iliad. E. 387. χαλκίῳ δ'
ὡς καὶ αὖτε diversis explicare modis atque
aut de carcere, aut de Cariae urbe Ceramo, lo-
co munito posita, accipere: Eustathius in eum
poetā verum p. 425. ἄλλοι δὲ φασὶ δεσμωντήριον
εἶναι, λέγοντες Κυπρίους πρὸς τὸν καλὸν τῷ δεσμωντή-
ριον οἱ ἡ πόλιν Καρίας φασὶ τοῖς Κέραμω, καλεῖται
οἱ δὲ αὖτε καὶ τῷ οἰκιστῇ λέγοντες ὡς τὸ εἶναι τῇ
τειχεύματι.

Μύλασσα] Sic & Polybius Leg. XCIII. &
Ptolemaei MS. Coislin. & ΜΥΛΑCΕΩΝ numi,
Μύλασσα Athenaeus L. VIII. C. 18., Dio L.
XLVIII. p. 425. atque alii, quos testes appel-
lavit Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 3. p. 104.
Est & in Thef. Fridericiano C. XII. 17. numus,
ΜΥΛΑCΣΕΩΝ nomen praefers, si hac
pertineret, ut viro docto visum est, multa con-
iur-

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΙΑ, ^a 'ΑΜΥΖΩΝ, 'ΑΛΙΝΔΑ, 'ΑΛΑΒΑΝΔΑ,
'ΟΡΘΟΣΙΑΣ, 'ΑΡΠΙΑΣΑ, ΝΕΑΠΟΛΙΣ, ^b 'ΥΔΑΡΗΜΑ,
'ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ 'ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ, 'ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ
^c 'ΑΛΒΑΚΟΝΟΣ, *ΤΑ-

^a 'Αμύζων omnes & 'Αλάπανδα. ^b 'Αλάρημα scriptus Lugdun. & 'Αντίχεια μὴ ὑποπίπτει.
^c Abest hoc vox a principe editione, MS. Leid. 'Ηράκλειον Σαλαβαρῶν.

turbaret: sed cave illi fidas, aur vera opineris, quæ de novem Cariae Dynastis ad eum disputata sunt: numi inscriptio alia omnia docebit, si componatur cum illis, quos Jo. Massonus memorat Vitæ Aristid. II. 7.; inle enim ΑΛΑΣΣΕΩΝ legi oportere apparebit, & in corruptis Thef. Frider. literis ΟΛΘΗΝΩΝ nomen dilitescere: præterea ΚΑΙ ΚΕΝΝΑΤ. ΔΥΝΑΣΤΟΥ sanum esse, neque inde ΚΑΙ ΕΝΝΑΤΟΝ ΔΥΝΑΣΤΗΝ effici posse: cetera expediri nondum possunt, cum laceri & detriti fere hoc genus sint numi. Erant Mylasa temporum multitudine referta magis quam hominum; quæ causâ fuit, quare Stratonicus, cum urbem ingressus esset eaque animadverteret, mutata solenni formula, ἀνέστη ναὶ clamaret. Vide Casaub. in Athen. L. VIII. C. 8.

[Στρατονικεῖα] Dio L. XLVIII. p. 425. Labienum, Parthicum imperatorem, Ciliciam occupasse καὶ ἂν Ἀσίας πρὸς ἡπειρώτους πόλεις, πλὴν Στρατονικεῖας, atque Asiae urbes in continente sitas præter Stratoniceam: cui si Cariam pro Asia scriptam reliquisset, cuius sane urbes Mylasa & Alabanda & Stratoniceam in primis nominat, rem nobis, quæ veri fidem haud excederet, prodidisset. Corruptissimum urbis nomen est Concil. Constantinop. III. p. 673.. ubi Theopemptus πόλεις Τροπολυκείας ἐπαρχίας Καρίας subscribit.

'Αμύζων Sic, uti apud Strabonem & Ptolemaeum, MS. Leidenfis; hinc Joannes 'Αμύζων in Chalcedon. p. 400., & Philetus 'Αμαζών, levi peccato, in Ephesin. p. 437. Alinda ex Ptolemaeo & Stephano, a viris doctissimis correcto, atque aliunde notificum sunt.

'Αλάπανδα Ita vulgo, MS. Leid. 'Αλάβανδα, quomodo præter alios Dio L. XLVIII. p. 425.; tumulis fere incincta est apud Strabonem L. XIV. p. 660., ut pleræque in hac provincia urbes, collibus impositæ; Aristophanes Avib. 293.

— — — — — Ὡς περ οἱ Κύριες μὲν εἰς
Ἐπὶ λόφῳ οἰκῶν, ὃ γὰρ, ἀφ' ἡλίου ἔρχεται.

'Ορθοσίης 'Ορθοσία, quomodo Polybius Legat. XCIII. & MS. Ptolemaei Coislin., Strabo atque alii. Diogenes 'Ορθοσίαν est in Chalcedon. p. 98.

'Αρπιασα Sita fuerunt ad amnem Harpasum apud Plinium L. V. C. 29. Phanias πόλεις Ἀρπιασῶν & Καρίας adfuit Ephesino Concilio p. 526.

Νικάπολις Meminit ejus Ptolemaeus: fuit hinc Dorotheus Νεαρόλεις, qui Nicaeno II. p. 159. subscripsit; Bassonas enim Νίκας πόλεις Chalcedon. Concil. p. 99., quem huic urbi imposuit Car. a S. Paulo, Pifidiæ ejusdem nominis urbis præsul fuit, ut ante diximus.

'Υδάρημα Stephano 'Υλάρημα, πολλοίτοι Καρίας ὑπὸν Στρατονικεῖας, quemadmodum ea verba I. Vossius ad Melam L. I. C. 16. correxit: 'Υλάρημα Conciliorum Acta probant: ut Georgius πόλεις Ὑλαρίων ἐπαρχίας Καρίας Constant. III. p. 673. & Anthimus episcopus πόλεις Ὑλαρίων Nicaen. II. p. 52.; qui præfules haud dubie indignarentur, si nullum sibi in Geographia Sacra locum viderent relictum.

'Αντόχεια Sozomenus L. VII. H. E. C. 2. 'Αντόχειας & Καρίας vocat: Phlegon Rer. Mirab. C. 6. 'Αντόχειαν τὴν πρὸς Μαγνέρον ποταμῶν huic enim urbs attidebat, mirandi operis ponte junctam, quem horum ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ numus ob oculos ponit in Thef. Britan. tom. II. p. 269.

'Αφροδίσις Metropolin fuisse Cariae Imp. Leo significat in Epistol. tom. IX. Concil. Labbei p. 267., & Chalcedon. Concil. p. 656.; ἡ πόλις τῆς 'Αφροδίτης Veneris urbs Damascio dicitur apud Suidam in Ἀσκληπιόδωτῶν nam nostram esse dubitare vetat Photius Cod. ccxlii. p. 1030., & quo præterea discimus, haud multum afluise a Maedon fluvio. Adde Stephan. Νινός & Μεγάλη πόλις.

'Ηρακλείας 'Αλαβανδῶν Sic MS. Farnes., nec sine vitio tamen; quod qui tolli debeat, discordantium opiniones satis dubium fecerunt: L. Holsteinsio, quoniam Stephano Heraclearum

^a ΤΑΒΑΙ, ἈΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΙΣ, ἸΑΣΟΣ,
^ε ΕΡΕΖΟΣ, ΜΑΡΚΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ἈΝΑΣΤΑΣΙΟΥΠΟΛΙΣ,
^β ΧΩΡΑ ΠΑΤΡΙΜΟΝΙΑ,

KIBYPA,

α Τάξας Bandur. β MSS. χωρίς Πατερμύρια.

xix. ἐπὶ *Kαλαίης* ἡ *Λαζαρβή* Ἀλκυονίδος μεταστῆναι, & ab eodem *Σαλαμίνης* urbis Cariae recenter, *Ἡερacleia Σαλαμίνης*, verbo nomine fuisse videtur, praefertim cum ab Arriano neglecta non sit: cui accedere, etiam si Menander episcopus opinionari favere videtur, cum *Σαλαμίνης* *Ἡερacleias* Chalcedon. Concil. p. 667. dicitur, non possum: agnosco urbem *Salmacedia* esse in Stephano, se *Heracleam* fuisse, nemo dixit: de Arriano alia res est, qui *Σαλαμίνης* quidem memorat L. I. Exped. Alexand. C. 26., at *Halicarnassii* arcem: unde *Heracleam* hanc esse haud posse, apertissimum est; praeterea haec *Heraclea*, Stephano teste, fuit mediterranea; cujusmodi, si propter *Salmacin* fontem *Halicarnassii* posita fuit, ut vir egregius arbitrat, minus recte appellabitur, quod *Halicarnassus* mari pene esset incincta. Ergone cum Berkelio in Stephano amplexamur ἡ *Λαζαρβή* Ἀλκυονίδος *Λατμού*, quae *Alcmani Latmus* esse dicta? eisdem *Ἡερacleas Latmus* Cariae urbibus libens asseruerim, nec probavero tamen viri confidentiam, quia conjectura, eaque incertissima, Stephani orationi inculcatur; ne nunc addam, plurimum ea correctione a vestigiis MSS. recedi. Quid itaque, dices? putem ἡ *Λαζαρβή* Ἀλκυονίδος a scriptore venisse eandemque esse profluvium, quae *Ptolemaeo* in Caria *Ἡερacleia* πρὸς Ἀλβανίαν pro Ἀλκυονίδος appellatur: auctores habeo *Suidam* in *Διοφύτανῳ*, ubi ἡ ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ *Ἡερacleia* τῇ ἐν *Καλαίᾳ* *Ἰαλῶς*, & veteres *Notitias*, quae *Ἡερacleias* *Σαλαμίνης* & *Σαλβανίης* saepe meminerunt; *Acta* quoque *Concil. Chalcedon.*, quibus Menander *Ἡερacleias* *Σαλβανίης* *Καρίας* p. 81. subscrbit: non diffitebor eum *Σαλαμίνης* p. 667. nuncupari; quod cum ex priori facillime nasci posse constet, nihil nocebit; tantoque minus, quia *Salbacon* vetus interpretes ibidem legit. Itaque eadem urbs *Heraclea* Ἀλβανίης, Ἀλβανίης & *Σαλβανίης* dicta videtur ab *Alba* *Ptolemaei* sine nomine sui fluminis, neque enim temere finiverim: nec quemquam morabitur sibilans littera urbis cognominis modo connexa modo detruncata, si meminerit, quae ad Anron. Itin.

p. 206. & 479. disputata fuerunt.

Tαβηναι] Sic codex Lugdunenſis & Stephanus; Baſilius Tαβηναι eſt in Nicaeno II. p. 52. Numos TABHNNΩN dabit Theſ. Britan. tom. II. p. 150.

'Απολωνίους] Credo non aliam esse ac *Apolloniam* ad Lemniam: 'Απολωνίαν λέγουσι Δαρδανίαν, pro quo 'Αλξάνδρ malim: certe 'Αλξάνδρ est in MS. Coisliniano, in quo si & 'Απολωνίους in-
ferret, quod mihi verissimum videtur, bene omnia haberent: Tynchanius πάλαι 'Απολωνίαν & Cariae provinciae est in Chalcedonenſi Conc. p. 667. *Ἀπολλοπόλιν* in Caria, nisi fallor, Theophanes Chronogr. p. 305. ad mare habet.

¹[*ισθ*] Sic & Archestratus, quod L. Holst. non fugit, apud Athenaeum L. III. Deipnosoph. C. 23.

¹⁷Ἦν δὲ ποτ' εἰς Ἰωσὴν Καρδὴν πόλιν ἐπισκεψίμεθα.

Ceteri Ἰάκκων malunt, quam in insula ejusdem nominis positam ostendit Strabo L. XIV. p. 658. Diodorus L. XIII. p. 223. Ὀδύσῃ τις Κε-
 ρίας habet, quam Palmerius Ἰάκκων facit, prob-
 abili conjectura: Xenophon tamen eandem
 rem deferbens L. II. H. G. p. 355. *Cedreas* ad
 Cerameum sinum a Lyfandro occupatas ad-
 firmat.

"Εἰς [Θ] Notitiæ Ecclesiasticæ "Εἰς α probant, unde Papias "Εἰς α in Chalcedon. p. 399. Vid. Ch. Cellar. L. III. G. A. C. 4. p. 164. *Mariannopolis* quo olim nomine fuerit, cum nondum mihi pro comperto sit, de situ quidpiam finire nolim: idem de *Anafafisopoli*, cujus aliqua, ut ē Car. a S. Paulo videbim. in Concilio- rum Aëtis memoria est, dictum esto.

Χάρις Πατριμῆα] Credo regionem indicari, quæ principis patrimonio erat contributa: commodissime autem Anastasopoli jungitur, siquidem rei auctor perhibetur Imp. Anastasius in Glof. Nomic., Πατριμηνιάλια, ὅσα ἕκαστος βασιλεὺς ἐωυτοῦ κτλ) διὰ τὸ βασιλεὺς Ἀναστασίος. αὐτὸς γὰρ ἐπὶ τὸ ἐξέδραν καὶ τὴν ἀσπασίαν ταύτην καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Κοινοτήτων τῶν πατριμηνιῶν, quæ tamen apud

S S S S

1.2

ΚΙΒΥΡΑ, α ΚΟΚΤΗΜΑΛΙΚΑΙ.

λα. ἘΠΑΡΧΙΑ ΠΟΝΤΙΚΗΣ ἁ ὑΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ 17.

ΧΑΛΚΗΔΩΝ,

NIKO-

α Κοινημαλίκης codex Lugdun.

in omnibus bonæ fidei sint, sine crimine dubitari potest: nam cum *coloni patrimoniales* diu ante Anastasium Imp., ut L. 1. & 2. C. de Fugitiv. & Colon. docemur, fuerint noti, & a *patrimonio* nomen habeant, omnino res ipsa Anastasio videtur prior: atque in his ne ambigamus, possessiones faciunt *patrimoniales per Asianam & Ponticam diocēsin & fundis patrimoniales per Mesopotamiam & Osdroēnam provincias*, quorum Impp. Arcadius, Valentinianus & Theodosius in L. 6. & 8. C. de Fund. Patrimon. meminerunt, & *Sacrum patrimonium* L. 13. C. de Vestigal.; quod ultimum, tamen Th. Reinefius App. Inscript. xx. ita censuerit, *Comitem sacri patrimonii* requirere, merito addubites, eundemq; adeo Anastasio priorem, & sub Theodosio & Valentiniano principatu jam fuisse notum: nulla enim ejus in Notitia Imp. Orient., quod sciam, mentio, in qua sub dispositione Comitum rerum privatarum *Præpositi gregum & stabulorum Procuratoresque saluam fundos patrimoniales* C. 88. curant. Fateor Fl. PEREGRINVM SATVRNIVM MODERANTE MINVSTREM SACRI PATRIMONII COMMITVAM esse in veteri lapide: largior etiam eundem videri, qui *Comes & Procurator* in L. 16. C. Th. de Bon. Proscript. Arcadio & Honorio Principibus dicitur: at is, ut legis argumentum indicat, *patrimonii Gildoniaci Comes*, quem Notitia Imp. Occid. C. 42. memorat, & procurator fuit. Jam quod forma hujus Comitivæ sit apud Cassiodorum L. VI. Ep. 9., id, ut *Comes Patrimonii* ante Anastasium fuerit, efficere non poterit, cum ab Anastasio Theodoricus ejus rei exemplum sumere potuerit. Verum hoc obiter. MSS. *χωρία πατερων*, & quibus si *πατερωνια* formaveris, *fundos patrimoniales* habebis.

Κίβυρα] Magna hæc est Cibyra, a qua conventus Cibyricus apud Plinium L. V. C. 29., in Phrygiæ Caricæque finibus posita, nec longe ab Antiochia ad Maecandrum teste Strabone L. XIII. p. 630. Itaque falsus est scholiastes Ho-

ratii Cruquianus in L. I. Ep. VI. 33. scribens, Cibyra vicus maritimus in Paphlagonia aut Lydia. Fuit quidem altera eodem nomine sed minor in Pamphylia apud eundem Strabonem L. XIV. p. 667., quam si intellexit, errorem excusare quoque non poterit: a minore hac Cibyra Thema Cibyrrhaotarum appellavit Constantinus L. I. Them. 14.; quod cum patria Athanasii Thaumaturgi in Synaxario Divionensi feratur, *χωρος ὁ ἐν Κιβύρραιων*, merito miretis D. Papebrochium tom. I. Jun. p. 326. scribentem, *Nihilò facilius explicuerim, quæ S. Athanasii patria; nam Kibyrrhoitarum in elogio nominata regio nulla nobis innotuit.*

Κοκτιμαλίκης] Alio tibi conjectore, qui verum divinet, opus est: ego nihil hinc expedio.

Ἐπαρχία Ποντικής α] Sic MSS., quæ lacera esse apparet: credo ab Hieroclis manu venisse Ἐπαρχία Ποντικής διακρίσεως α Βιθυνία, Provincia Ponticæ Dioceseos prima Bithynia: orditur hinc Dioceseos Ponticæ provincias, quas x i. fuisse, Bithyniam, Honoriadem, Paphlagoniam, Galatiam I. & II., Cappadocias duas, totidem Armenias, Helenopontum & Pontum Polemoniacum ex Notit. Imp. Or. C. 1., quæ & Bithyniam Consulari mandat, explore novi-mus.

Χαλκηδών] Et si primo loco inter Bithyniæ urbes ponatur & Concil. Constantinop. III. p. 495. Joannes *της Χαλκηδωνίης μητροπόλεως & Βιθυνίων ἐπαρχίας* subscribat, non tamen nisi nomine tenus metropolis fuit, salvis Nicomediæ suo jure & privilegiis, ut Marcanus, cui honorarium hunc titulum debet, in Chalcedon. Conc. p. 681. sciscit: *τιῶν Χαλκηδωνίων πόλιν*, inquit, *ὅς ἔστι ἀγίας πίστεως τινος διανοητῆς, μητροπόλεως ἔχει προεβένια ὑποτάσσοντα, ὁ ὅμοιος μὲν τῶν τῶν τιμῶνταις, οὐχ ὁμοίως δὲ λαδὸς τῇ Νικαγενείῳ μητροπόλει & ἰδὸς ἀξιώματι* qui cum Χαλκηδὼνα urbem appellat, haud multum abest a ΧΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ numis: olim enim Χαλκηδὼν nuncupabatur; quod nomen atque Χαλκηδὼν cum *sonō*

ΝΙΚΑΙΑ, ΒΑΣΙΛΕΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΚΙΟΣ, ΑΠΑΜΕΙΑ, ΠΡΟΥΣΑ,
ΚΑΙ-

lin, quam rusticiores Elecinopolin, quasi dicas op-
pidum miserabile, vocant: recte enim Leunclau-
vius hanc indicari animadverit, & vocabuli
paronomasia ejus opinionem firmat; ut prorsus
sine ratione illi Ph. Labbeus sit oblocutus.

Nicaea] Bithyniae Metropolin esse ait Strabo
L. XII. p. 565., notissimaeque ejus & Nicome-
diae de Primatu sunt contentiones; in quibus
etiam victa discesserit, Nicomedia ad Metropolis
dignitatem elata; tamen Imp. Valentinia-
nus & Valens, quoniam ea in urbe Augusti
erant creati, eandem sed secundi loci Metropoli-
nin esse iusserunt: verba legis Actis Concil.
Chalcedon. tom. IX. p. 101. inserta sunt; unde
natam credidero multorum persuasionem, qua
Chalcedonenfis Concilij tempore Nicaeam hac
dignatione auctam arbitrati sunt: διὰ δὲ τῆς ἐκείνης
μετροπόλεως, inquit Augusti, πάσαι ἀνομήθη
καὶ τῶν νόμων παλαιὰ περὶ ἡμῶν ὑπῆρχον, ἀπὸ τοῦ Νι-
κομηδίου καὶ μετροπόλεως ἡμῶν ὑπῆρχον, αὐτοὶ μὲν ἀμ-
φιβολίαν ἔχον διότι τὸ ἀσπίλιον καὶ ἰσχυρὸν πόλις, καὶ
ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἡμῶν πόλει. Sicilli, verborum ordine
fatis aspero, quem cum paulo aliter vetus in-
terpres expresserit, eum audiamus: Propterea
licet Metropolitana olim est nominata ex hoc leges
antiquae continent, tamen legem nobis proferenti-
bus, nulla dubitatio esse poterit, eo quod hac im-
mota & firma permaneant ex temporibus futuris
augenda; praeterit ἀπὸ Νικομηδίου καὶ ὑπῆρχον, &
bene me arbitro: non enim Nicaea prorsus
Nicomediae fuit aequata, sed secundi loci me-
tropolis, salvis omnibus verae metropoli, crea-
ta: καὶ οὖν δότι τὸν ὅτι καὶ μετροπόλεως ἀνομήθη κα-
λῶν, iidem Augusti ajunt in Epist. ad Nicome-
dienses p. 103. Adduntur in eadem constitutio-
ne, qua Nicaea Metropolis fit, quaedam de
Bithynarcha ejusque solenni in Metropoli pro-
cessu αἰσθητὰ, quae vix alibi reperias.

Βασίλειον] Gravis hac de urbe contentio
inter Eunuomium Nicomediensem & Anasta-
sium Nicaeanum in Chalcedonenfi fuit Synodo,
utroque urbem sibi asserente: praeter alia Ana-
stasius tom. IX. p. 98. ἐγὼ δὲ δέκατον, inquit,
Βασίλειον πόλιν αὐτὴν καὶ Νικαίαν ἡγουμένον καὶ ὅτι ἡ
πόλις ἡ αὐτῆς τοῦ βασιλέως οὐδὲν καὶ εἶπαι,
καὶ τὰ καὶ Βασίλειον πόλιν καὶ Νικαίαν
ἔγω οὐκ ὀφείλω Βασίλειον πόλιν Νικαίαν ὡς δι-

cas curia sub quo fuit Basilinopolis, si non fuit re-
gio Nicaeae: sic vetus interpres: post dein plu-
ra in hanc rem addit. & Julianum aut alium
eo antiquiorem Basilinopolin urbis dignitate
ornasse; βασιλεὺς τῆς Ἰουλιανῆς, ἢ οὐκ αὖτε τῆς
αὐτῆς, ἰσχυρὸν αὐτὸν πόλιν: cumque ex Nicaea
sumpsisse τὰς περὶ ἡμῶν νόμους curiales & Basili-
nopolin constituisse, valuisseque deinceps con-
suetudinem, ut quoties Basilinopolin curiales
descent, Nicaea arcescerentur. E quibus ma-
nifesto apparet, olim Basilinopolin fuisse vi-
cum, atque urbis demum privilegia a Juliano
aut alio quovis impetrasse: quamquam ego Ju-
lianum fuisse puteo, qui matri Basilinae ejusque
memoriae id dederit: ἢ Βασίλειον Βασίλειον πόλιν in
Epist. Synecii 66., non alia est, ut Abr. Ortellius
jure suspicatus est, forte etiam ex animadversis
emendanda, Basilinopolin enim constanter ap-
pellant, Liberatus etiam Diaconus Breviar. C. 13.

Κ[αὶ] Eandem ac Prusidem esse nemo igno-
rat: etiam enim Cius novo eo nomine fuerit do-
nata, pristini usus perpetuo mansit, qua de re
Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 8. p. 285.

Ἀπάμεια] Olim Myrae, ut praeter ceteros
Suidas in Ἀσκληπιάδης docet: Colonia fuisse ex
Plinio L. X. Ep. 56. & ex Dione Chrysostomo
Orat. XL. p. 501., numoque Theop. Britan.
tom. II. p. 264., atque haud multum Prusa ad
Olympum, quae & ejus portu, si quidem nul-
lo alio posset, uti solebat, fuisse disjunctam ex
ejusdem Chrysostomi Orat. XL. p. 495. novi-
mus. Adde p. 492. & quae ibi Casaubonus.

Προύσα] Plinius L. V. C. ult. Prusiam sub Olym-
po ab Hannibale conditam professus reprehensio-
nem Salmasii in Solin. p. 616. Cellarii L. III.
G. A. C. 8. p. 585. commercius est: haud
scio an injuria; nisi enim fallor, Dio illi pa-
trocinabitur Orat. XLIII. p. 511. ἐν ᾗ ἔστιν, ait
Prusensibus, ὅτι ἡ μέγιστη πόλις ἡ πόλις, καὶ
πλείστον χρόνον δεκάτην, πολλὰν γινώσκοντες ἡ
Si enim Prusa Dionis aetate longissimum tem-
pus non fuerit habitata, utique verus ejus ori-
go referetur ad Prusiam, Hannibalis amicum,
quam ad antiquiorem alium: Dio certe, si Cyri
aetate exstructam autumasset, non infatias ivis-
set πλείστον χρόνον fuisse cultam & civibus fre-
quentatam. Abit Strabo L. XII. p. 563. in alia
omnia, & a Prusa, cui bellum cum Croeso fuit,

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ, ἈΠΟΛΛΩΝΙΑΣ, ΔΑΣΚΥΛΙΟΝ,
 ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ, ἈΔΡΙΑΝΟΙ,

^a ΠΕΓΕ-

^a Ἀδριανὸς MS. Leid.

aut, uti Stephanus legit, cum Cyro, excitatam adfirmat; quod tantum indicio est, de urbis origine variatum fuisse sententias quin si Palmerii opinionem sequaris atque in Strabone & Stephano ² *ἡ πόλις Κίριον πελαγικαὴν*, qui cum Ciro bellum gessit, legas, Straboni & Plinio optime conveniet: Prusias enim Claudus, quem Cierum occupasse & Prusidem appellasse Memnon C. 29. prodidit, Hannibalem hospitio excepit: id si nolis, ut ego sane sprevero: neque enim credibile est, Geographum Prusiam signare & ab aliis discernere ex bello, cum ignobili oppido & quod in alterius ditione erat, cujusque nusquam præterea meminit, gesto, voluisse: huc adde, a Strabone Prusiam, qui bello Croesium oppugnavit, apertissime distingui ab eo Prusia, qui Hannibalem amicitia complexus est: a quo diversus non erit, si viri docti conjectura valeat. At nulli reges Bithynis Croesi fuerunt tempore: tacent enim Herodotus & Xenophon; quorum silentium etsi agnosco, vereor tamen ut recte inde cogatur, nullos Bithyniæ fuisse tum reges: nam quæ Memnon C. 21. de *Dydalis* & *Botira* refert, ea mihi ad Xenophontis ætatem descendere posse videntur: & cum primos gentis eos reges fuisse non constet, quid vetat, alios illis priores admittere? Atque his firmatis Appianum Mithridat. p. 297. advocarem, nisi ampliorem is, ab eodem Palmerio Exercit. p. 156. in aliam formam mutatus, campum postulare. Itaque præstiterit, discrepantes Plinii & Strabonis de Prusæ initio opiniones & fibi contrarias fuisse profiteri.

Καυσιάρεια] In Vita Niceræ Hegumeni C. r. *Καυσιάρεια* ἢ *Βιθυνίας*: urbs haud magna erat in Prusæ vicinia: Dio Chrysostomus Orat. XLVII. p. 526. postquam de Nicomediensibus & Nicaenis non multum Prusæ disjunctis, dixisset, *τὴς Καυσιάρειας*, inquit, *τόπους, ὁρῶντας ἢ ἀνθρώπους, ἢ σφῆδρα Ἐλκίους, πολλὸν ἢ μικροτέρων οἰκόντων πόλιν.*

^a *Ἀπολλωνίης*] Scribe *Ἀπολλωνία*. Intelligitur hujus nominis urbs ad Rhyndacum, quæ in lapide LVIII., quem Præfat. Append. Inscriptio.

Gudianar. Fr. Hesselius vulgavit, *Η ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΥΝΔΑΚΟΝ ΠΟΛΙΣ* dicitur. Adde Plutarchum in Lucullo p. 498. & Tournesort Epist. XXII. p. 192. Est in Concil. Constantinop. III. p. 402. Anastasius episcopus *Θεσσαλονικῶν πόλεως ἢ τῆς Ἀπολλωνιάδος* ἢ *Βιθυνίας*, qui vulgatum etiam in usu fuisse testatur: adde Nicaenum II. p. 353.

Δασκύλιον] *Dascylos* Melae L. I. C. 18., ceteris cum nostro fere consentientibus: a *Dascyle* dictam volunt plerique, a loci ingenio Is. Vossius ad Melam, quem vide. *Dascylos* servata memoria est, ut L. Holst. admonuit, in Epigr. Alexandri Acroli, quod multo correctius, quam apud Plutarchum legitur, *Salmasius* in Solin. p. 580. vulgavit: sic enim *Alcman*.

Καὶ Μόσχος ἰδιῶς Ἑλικωνιάδας, αἱ μὲν τοῦ ἑσπέρου ὄψεως Δασκύλου μέγιστα καὶ ὀργα.

Erit tamen *Dascylos* mentio hic incommoda, si valeat eruditissimi Bentleji animadversio in Horatii L. II. Od. 17.: neque enim tyrannum *Dascylen*, Gygis patrem, fuisse, sed privatum: proptereaque, nisi auctori potius errorem quam librariis impingas, *Κανδαύλου* scripsisse, certe scribere debuisset. At quid si Alexander non fuerit securus Herodoti de Gyge narrationem, sed Plutarchi in *Ἐκωνίης*? quæ utique majorem veri umbram præ se fert: quid si etiam alium *Dascylen* ac Gygis patrem spectaverit? *Dascylen* Periaudi, a quo *Dascylium* fuerit appellatum, memorat Stephan., atque ejusdem nominis Tantalii filium Scholiastes Apollonii L. II. 725. & 754.

Νεοκαισάρεια] Ejus præsul Constantinop. III. p. 668. *Νεοκαισάρειαν* ἢ *Βιθυνίας* vocatur. *Αρίστος* deinceps dicta est, ut *Ἀἴτα* Nicaeni II. p. 353. innunt.

Ἀδριανοί] Numi *ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΠΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝ* urbem Olympo monti asedisse ostendunt; quam, Aristidis patriam, magna diligentia examinavit, veterum scriptorum locis in consilium missis, Jo. Masson. Vit. Aristidis III. 3. & c. Oppidi episcopus Nicephorus sæpe in Nicaeno

α ΡΕΓΕΤΑΤΑΙΟΣ, ΡΕΓΟΔΩΡΙΕ.

ββ'. ΕΠΑΡΧΙΑ^b ΟΝΩΡΙΑΔΟΣ ΥΠΟ ΗΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ γ'.

ΚΛΑΥΔΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΠΡΟΥΣΙΑΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΑ

α ΤΙΟΣ,

α Ρεγετάδιος & Ρεγδορίος idem MS. b Ονωράδιος scriptus Lugdun. c Περούσιος vulgo.

II. πόλεις Ἀδρανῆς, ut p. 51. & 572., dicitur, rectius David Ἀδριανῶν Chalced. tom. IX. p. 176.

[Ρεγετατίος] Hanc & quæ sequitur Ρεγδορίος, id enim verum nomen opiner, ad Itin. Hierol. p. 573. abunde illustravimus: restat, ut quid Ρεγδορίον velit, quæramus. Utraque mansio in L. 119. C. Th. de Decurion., altera mutatio Itinerario H. dicitur: unde colligas nominis utriusque initium mansionem vicumve notare; quod clarius patebit, si eam ex Ρεγδορίον detruncatam animadverteris, qua voce vicus & loca, quæ urbe sunt minoræ atque inferioræ Notitiæ, ut illa Jac. Goari p. 365., signare solent. Idem citra dubium faciet Anastasius præsul Nicaenus, in Chalcedon. Concil. tom. IX. p. 98. de Tastaio & Doride hæc profatus: ὅσατε Τατσίον & Δωρίς Ρεγδορίος εἰσι καὶ τὸν Νίκαιον, ὅτις ἦν καὶ τότε καὶ Βασιλιάνη πόλις καὶ τὸν Νίκαιον utramque Ρεγδορίαν sive vicum nuncupat, & cum paullo post de Basiliinopoli & ἡ ἀστυὴν εἴπε Ρεγδορίον, ait, ἀπὸ τῆς ταύτης ἐγένετο πόλις, apertissime significat, eo se vocabulo locum, urbis amplitudine & dignitate multo minorem, intelligere. Dictæ autem regiones Nicaeae videntur, quod ejus magistratibus ibi jus dicendi & coercendi esset facultas: Regiones dicimus, Siculus Flaccus de Agr. Condition. p. 1. inquit, intra quarum fines singularum coloniarum aut municipiorum magistratibus jus dicendi coercendique est libera potestas.

[Επαρχία Ονωράδιος] Facta hæc & a Bithynia abscissa est provincia a Theodosio II., cognomineque patris ejus donata. Jo. Malala tom. II. p. 69. ἐποίησεν δὲ καὶ ἄλλαν ἐπαρχίαν, ἀπὸ μερῶν τοῦ δὲ Βιθυνίας, ἥτις καλεῖται Ονωράδια, εἰς ὅσον & αὐτὴ δὲς Ονωρίς, δὲς δὲ καὶ οἱ μετροπόλεις καὶ ἄλλοις Ἡρακλεία, πόλιν & Πόντον qui tamen fallitur, cum Heracleam Metropolis creatam adfirmat: ea enim dignitate Claudiopolis insignis fuit, uti Leo Imp. in Epist. tom. IX. Concil. p.

267. & Justinianus Novel. XXIX., qua Honoradiis abolito nomine provincia hæc Paphlagoniae arctissime connectitur, docuerunt.

Κλαυδιόπολις] Bithyniæ passim contribuitur a Ptolemaeo, Galeno atque aliis: quod quare factum sit, facile perspicitur. Vid. Ant. Itin. p. 200. Haud multum ab hac urbe Mantinium distabat; quod quoniam magni Sanctorum operis conditores nusquam reperire se potuissent professi sunt, ex Hiftor. Martyris Titianis apud Lambecium L. VIII. Biblioth. Caesar. p. 212. firmabimus: Ο ἄριστος κήρυξ Τίτιον ἦν ἐκ τῆς Μαντινίης, & καὶ Κλαυδιόπολιν τὴν μετ' ἐπὶ τοὺς τελεῖν &c. Adde Socratem L. II. H. E. C. 38.

Προύσιος] Recte MSS. Est Prusias juxta Hypium flumen, cujus cives in Doniana Inscriptione Claf. V. 177. ΠΡΟΥΣΙΕΙΣ ΑΠΟ ΥΠΙΟΥ dicuntur. Memnon C. 49. olim Cierum, a præterfluente amne, fuisse appellatam indicat: assentitur enim Palmerio & Holsteinio, hanc cum Prusiadem, non illam, quæ & Cius, innuisse: πόλιν Ἡρακλεωτῶν pariter ac Tium C. 29. nuncupat, atque, utraque in potestatem redacta, regem Prusiam ἐκ τῆς πόλεως εἰς Ἡρακλεωτῶν τὴν Ἡρακλεωτῶν περιελάμβαναι, Heracleam undique ad mare circumdedisse: quæ de Prusiade ad sinum Cium vera esse haud possunt; in hanc vero egregie quadrant: sita hæc erat ad Heracleæ occidentem, ad orientem Tius; unde utraque potius Prusias proflus incinctos videbat Heracleenses. Quæ est bene habere videantur, non negavero tamen, Memnonem utramque Prusiadem confudisse: nam quæ de Argonautis C. 43. refert, acsi illi ad Cierum appulerint, atque in ejus vicinia Hylam amiserint, ea alii circa Cium contigisse adfirmant constanter. Vid. Apollonium L. I. 1178., Orpheum y. 635. & Valer. Flaccum L. III. 484.

Ἡρακλεία] Colonia Megarensium ad amnem Soonauten fuit, testibus Criticis in Apollon. L. II.

ἂ ΤΙΟΣ, ΚΡΑΤΙΑ, ἈΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

λγ'. ἘΠΑΡΧΙΑ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ ὙΠΟ ΚΟΡΙΚΤΟΡΑ.
ΠΟΔΕΙΣ ς'.

ḡ ΓΑΓΓΡΑ, ḡ ΠΟΜΠΗΝΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΣΟΡΑ,

ḡ ΑΜΑ-

ḡ MSS. Πίθ. ḡ Πάγγελ Bandur. & Schelfrat. ḡ Πομπήπουλις Car. a S. Paulo.

L. II. 748.; quæ cum magnam sibi potentiam multasque opes peperisset, gravissima calamitate a Triario, Michridatici belli tempore, est oppressa apud Memnonem C. 53.

Τίθ. Posita urbs erat ad flumen Billæum, ut scholia Apollonii, ab Holst. in Steph. correctum, L. II. 791. ostendunt. Adde Ezech. Spanhemium Epist. IV. ad Morellium.

Κεφεία De hac Ant. Itin. p. 200. Corrupta videtur in his Galeni L. I. αἰετὶ Ἰερφ. διναμ. p. 312. cum in gelidissimo Bithyniæ tractu collocantur Νίκαια καὶ Πέδνα, καὶ Κεφεία, καὶ Κλαυδιέπουλις, καὶ Ἰωνιέπουλις, αἰετὶ καὶ Δαδύβριον, ἢ ἐπὶ τῇ ἐκστάτῃ τῇ Ἀσπυῖ ὀφείλειται nam Κεφεία, est vocem πόλις ex sequentibus addas, nihil est: ubi enim *Grasopolis* lecta scripturæ? nihilo magis proficies, si cum Abr. Ortelio Κεφεία legas & *Grasum* Phrygiæ urbem intelligas, quoniam extra Bithyniæ illa fines: sin. ut ego putem, Κεφεία scribitur, plana res erit: ea in Bithynia & Claudio-poli vicina, nec longe a Juliopoli, & recte propterea illis jungetur.

Ἀδριανέπουλις Meminit ejus Imp. Novel. XXIX. & Nicaenum II. p. 52. unde locum illi in Geographia S. esse oportuerat.

Ὑπὸ Κορίκτορος Correptorem intelligit, cui & Notit. Imp. Orient. C. 1. Paphlagoniam mandata erat is medio loco Confutarem inter & Præsidem, si dignitate atque amplitudinem spectes, ut ex L. 8. C. Th. de Cohort. cognoscet. In Italia *Correptorum*, de quibus Urfatus de Not. Roman. p. 641. Edit. Graevii, antiquissima mentio est: extra eam rarius occurrit, & binis tantum in provinciis, Paphlagonia & Augustamnica, cui urrique præter Hieroclem Not. Imp. Orient. hunc magistratum imponit. Synesius hujus provinciæ *Correptorem* Marcianum Philosophum τὸν ἀρχαῖον Παφλαγονίαν generali vocabulo appellat Epist. 109. Adde Panciro-lum in Notit. Imp. Orient. C. 156.

Γάγγρα Probe MSS.; Concil. Ephesino p. 532. Bosphorus subscribit Γάγγραν τῆς μετρώπο-
λις ἑπάρχου Παμφυλίας, perperam pro Πα-
φλαγονίας, ut Sozomeno L. III. H. E. C. 14. Γάγγραι μετρώπολις Παφλαγονίαν Dixisse veteres τὰ Γάγγραι, τῆς Γάγγραις & τὴν Γάγγραιν ex Stephano notissima res est. Adde Ch. Cellarium L. III. G. A. C. 8. p. 318.

Πομπήπουλις Conditā a Pompējo est apud Strabonem L. XII. p. 562.; ludit ergo in voce Imp. Constantinus L. I. Them. 7., cum πομπή-
ρα εἴη, ait, καὶ ὡσαύτῃ καὶ ἐκείνη καὶ ἀντιστοι-
χῆται, simul indicans urbem suo tempore vilis-
sima fuisse conditione.

Σόρρα Sic Nicaenum II. p. 52., Chalcedon. p. 664. Σόρρα, Constantinus Σόρρα L. I. Them. 7., Σόρρα Justinianus Novella XXIX., ubi ci-
tilulos sive tumulos male veri Probabil. C. 13. ostendi, mecum, quod deinceps edoctus sum, consentiente L. Holst. in Ortelii Sora. Superest in iisdem Novellæ verbis aliud quod morari possit, unde & hic illis locus dandus: Φαβρὸς τὸ Γερμανικὸν πόλεως τὴν καὶ τῇ Γάγγραι καὶ Πομπή-
πουλιν, καὶ Δαδύβριον καὶ Σορρὰν Ἀμαστρίδῃ καὶ αἰετὶ τῇ Ἰωνιέπουλιν. Sic Holoander vulgavit, na-
tique hinc sunt tumuli *Amastridos*. Cl. Hom-
bergius in notis è MS., puto, adfert, Φαβρὸς τὸ Γερμανικὸν πόλεως τὴν καὶ τῇ Γάγγραι, Πομπή-
πουλιν, Δαδύβριον καὶ Σορρὰν, καὶ Ἀμαστρίδῃ καὶ αἰετὶ τῇ Ἰωνιέπουλιν, multo, me iudice, rectius. Difficile autem est, qui sex Imperator Paphla-
goniæ has urbes dixerit, cum plane septem re-
censere videatur, *Germanicopolin*, *Gangram*, *Pompejopolin*, *Dadybra*, *Sora*, *Amastrin* & *Io-
nopolin*: neque suspicio de numeris vitiatibus inci-
dere potest, siquidem diserte in sequentibus
xii. urbes Prætoris Paphlagoniæ ditioni, sex
Honoriadis & totidem Paphlagoniæ, subjecit.
Mihi, ut Novellæ sententiā constet, Germa-
nico-

ἈΜΑΣΤΡΙΟΝ, ἸΟΥΝΟΠΟΛΙΣ, ΔΑΔΥΒΡΑ.

λδ'. ἘΠΑΡΧΙΑ ΓΑΛΑΤΙΑΣ ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ζ'.

α' ἈΓΓΥΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, β' ΤΑΒΙΑ,
γ' ἈΣΠΟΝΑ, δ' ΚΙΝΝΑ, ε' ΡΕΓΑΝΑΓΑΛΙΑ,

α' ΡΕΓΕΜ-

α' Ἀγγυρα codex Leid. β' Ταβία idem, sed a correctore. γ' Κίνα Car. a S. Paul.

nicopolis Gangrae videtur contributa ob viciniam ac propterea pro una sumi. Metropolis provinciae Gangra praeteriri haud potuit, quippe ceteris dignitate praestans, illi vicinam Germanicopolin facit aperte Imperator, Γερμανικὸν πόλιν καὶ τοῦ Γάγγραν appellans. Atque hinc videtur etiam derivandum, cur Germanicopolin Hierocles ceteraque Notitiae spreverint, curque ejus in Concil. Aëtis mentio nulla.

Ἰουόπολις] Sic & Chalcedon. Concil. p. 95. & Nicaeno II p. 52., rectius Constantino L. I. Them. 7. Ἰουόπολις petit imponitur Alexander ὁ πρῶτος αὐτοκράτορος μετανομήσαντος τῷ Ἀβόνι καὶ τῷ Ἰουόπολιν κληθῆναι, ut Aboni castrum mutato nomine Jonopolis appellaretur apud Lucianum in Pseudomante; voti damnatum fuisse, ἸΩΝΟΠΟΛΕΙΤΟΝ numi, ab Harduino, Vaillantio, Spanhemioque producti, confirmant.

Ἀμαστρίον] Ἀμαστρί Luciano passimque aliis & Concil. Chalcedon. p. 96.; Nicaeno II. Ἀμαστρία, Constantino Imp., itemque Nicetae Paphlagoni Orat. in S. Hyacinthum xvii. Julii magni Sancti. operis, qui eam Paphlagoniae aut orbis potius ocellum, in cuius portum Euxini Ponti accolae, tanquam communem quandam mercatum, conmeant, appellat: Ἀμαστρία, ὁ τῆς Παφλαγονίας, μέγιστον ἢ τῆς εὐκράτους ἡλίου δὲ καὶ ἡφαιστοῦ, εἰς οὗ τοῦ βόρειον τῷ Εὐεχέμει μείζον περιμενέσθαι δεύοντι, καὶ οἱ αὐτοὶ ἰσχυροὶ καὶ μισοὶ εἰς πεινῶν συντηγνέσθαι ἐμπόρων, πρὸς ταῦτα ἰσχυροὶ τε συνεισφέρουσιν, καὶ τὰ πρὸς αὐτῆς ἀντιλαμβάνονται πόλιν ὡς τε πάσης λαχέως καὶ ἰσχυρίας μετὰ τοῦ καίρου, ubi plura in ejus laudem sequuntur. Adde Schol. Apollonii L. II. 943. ubi perperam Δάμακτος.

Δαδύβρα] Δαδύβρα Constantinus L. I. Them. 7., sed perperam, appellat: pejus multo Chal-

cedon. p. 664. Polychronius Δαδύβραν dicitur; rectius Nicaeno II. p. 52. Nicetas Δαδύβραν. Vid. Probabil. C. 13.

Γαλατία] Deest πρώτης Socrates L. I. H. E. C. 36. & L. II. C. 15. μικροῦ Γαλατίας sive partem Galatiam appellat & vetus lapis in Roma Subterranea. p. 154., quod & Holfst. vidit, ubi ΔΟΚΙΜΟΣ ΧΩΡΙΟΥ ΓΟΔΟΝΟΣ ΜΙΚΡΑΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ. Ἀγκυρογαλατία dicitur in Sardicenfis Synodi Epist. tom. III. Concil. Gener. p. 51., quod Ancyra hujus esset metropolis. Subditam autem Consularem, quem ὁ ἴδιος ἄρχων Sozomenus L. V. C. 11. nuncupat, fuisse, ex Notit. Imp. Orient. C. 1. constat.

Ἀγκυρα] Hoc iustum est. Πρώτη καὶ μεγίστη Γαλατῶν πόλις Libanio Apologet. Orat. p. 599., Metropolis Galatiae in Theodori Syciotae Vita XXII. April. saepissime dicitur, Vid. Ant. Itin. p. 143.

Ταβία] Erat in Trocmis, unde numus CE. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ, Severianorum Trocmorum Tavianorum in Thel. Britan. tom. II. p. 233. Plura Anton. Itin. p. 202. & de Aspona p. 143.

Κίνα] Haber hanc urbem Galatiae Vira Theodori Syciotae C. 8., & Nicaenum II. p. 50.; Κινητῶν πόλιν Concil. Constantinop. III. p. 501., Ptolemaeo perperam vulgo Κίνανα, quod hinc corrigi debere codicis Coislin, Κίνα adfirmat.

Ρεγαναγάλια] Ρεγαναγία oportuerat, quippe Lagania Tabulae & Itin. Ant. p. 142. Ejus praeful Euphrasius Λαγανίος dicitur p. 95. Concil. Chalcedon., verius Λαγανίος p. 662.; dicta deinceps Αναστασιουπόλις videtur, quoniam in Jac. Goari Notitiis illa memoratur nusquam Lagania; quam conjecturam sitis plausibilem facit: Lagania x x i i i. m. p. Julipoli distabat, spatium medium secante Siberi fluvio, cui Syceon oppidum

^a 'ΡΕΓΕΜΝΗΖΟΣ, 'ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΣ.

Λε'. 'ΕΠΑΡΧΙΑ ΓΑΛΑΤΙΑΣ ΣΑΛΟΥΤΑΡΙΑΣ 'ΥΠΟ 'ΗΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ 9'.

ΠΙΣΙΝΟΥΣ, 'ΡΕΓΕΜΑΥΡΕΚΙΟΝ, ΠΗΤΙΝΕΣΟΣ,
'ΑΙΩΡΙΟΝ, ^b ΚΛΑΝΕΟΣ,

^a 'ΡΕΓΕΤΝΑ-

^a 'Ρεγέμνησθ MS. L. ^b Κλάνειος vulgo.

pidum vicinum erat, Procopio L. V. Aedif. Just. C. 4. auctore: Syceon vero cum XII. M. P. Anastasiopoli afuerit, non alia utique ea ac Lagania dicenda est: Vita Theodori Syceotae C. 2. In Galatarum regione est oppidum, quod Syceon appellatur, subiectum Anastasiopoli primi An-cyranorum principatus: distat autem Anastasiopoli XII. M. P.; ubi P. Francis. Zinus, cui Latini- nam eam vitam debemus, haud dubie offendit ad πρώτον Ἀγκυρανῶν ἑπαρχίαν, ut ex primo An-cyranorum principatu perspicitur.

'Ρεγέμνηζοι] Μνήζοι est, cuius episcopus And- reas πόλις Μνήζοι τῆς πρώτης τῶν Γαλατῶν ἑπαρχίας Concil. Constantinop. III. p. 501. subscribit. Nicaeni II. Concilii Agis adfuit ejusdem episcopus Leo, sed qui vitiosissime p. 51. πό- λεις Ἀμύνου, & p. 591. Μιζύος dicitur, melius p. 351. Digna itaque fuerat, quæ in Geographia S. locum occuparet. Vid. Ant. Itin. p. 142.; nam μερὰ ut denuo explicemus, nihil fuerit ne- cesse.

'Ηλιόπολις] Heliopolin Galatiæ Vita Theodori Syceotae C. 5. & 9. memorat; præterea Meliphthongus Ἡλιεπολιτῶν Chalcedon. Concil. p. 195. interest: unde sanum hoc esse dices, siquidem & ceteræ Notitiæ conspirent: cor- ruptum tamen est, & in Ἡλιόπολις mutandum: tum quod Meliphthongus constanter alibi, ut p. 243. & 662. Ἡελιόπολιν scribarur, & Concil. Constantinop. III. p. 501. Martyrius τῆς Ἡελι- οπολιτῶν πόλεως, & πρώτης τῶν Γαλατῶν ἑπαρχίας appellatur: tum maxime quod nulla in Galatia fuerit Heliopolis. De Juliopoli Ant. Itiner. p. 142.

Γαλατίας Σαλυνθρίας] Galatiam II. appellat Concil. Constantinop. III. & passim alii. Zo- simo est ἡ τῆς Φρυγίας Γαλατία L. IV. C. 7., quod Phrygiæ esset finitima. Notitiæ Imp. Orient. C. 1., uti nostro, Galatia salutaris, Præfidi subjecta.

Πισινός] Verius Πεσινός vel Πεσινός, de qua A. Itin. p. 201. Metropolis provincia erat; unde in Concil. Constantinop. III. p. 663. Con- stantinus Πεσινωντίαν τῆς δευτέρας τῶν Γαλατῶν ἑπαρχίας inter Metropoliticos connumeratur. Vita Theodori Syceotae C. 11. Πεσινωντίαν Metropolis, haud dubie quod in Græco inesset Πεσινωντίαν καὶ ἑπαλιν.

'Ρεγέμνηζοι] Sic MSS., unde vicum fuisse, quem legere non memini, apparet.

Πητινήσος] Non alia est ac Ptolemaei Πετι- νήσος, sive, ut Palat. & Coislin. MSS., Πετι- νησός. Habet & Notitia Jac. Goari.

'Αιώρα] Putabam, cum primum hoc oppi- dum confiderarem, lucem hinc atque auxilium accipere Philostratum L. II. Vit. Sophist. C. 11. posse, καὶ Ἀιώρας ὅ ἐστι τῆς ἑλίου Γαλατίας latere enim in voce ἑλίου Galatiæ quandam urbem dudum mihi persuaseram, mirabarque doctis- simum Olearium, spreta Salmasii admonitio- ne, orientalem Galatiam vertisse, & serio de- fendisse, ἑλίου Γαλατίαν recte, si opponatur Gallia Europæae, dici: præsertim cum nemo Græcorum, nam Hesychii verba aliorum spe- ctant, aut Galatiam aut aliam quamvis, ad orientem positam, regionem tali titulo orna- rit. Postquam vero Ἀιώραν pravum esse ani- madverti, suspicio incidit, fuissetne olim ὅ ἐστι Ὁλίον Γαλατίας in Philostrato; quam conje- cturam, Ptolemaei auctoritate constabilitam, donec MSS. aliud jusserint, haud spernendam arbitrer. Ἀιώραν idem est ac Ἀιώραν, ejusque vitiosum locum occupare debet: etsi enim id op- pidum a multis Phrygiæ tribuitur, serior tamen ætas Galatiæ II. accensuit, ut Constantinop. III. p. 672. cui Theodorus Ἀμύνος τῆς δευτέρας τῶν Γαλατῶν ἑπαρχίας scribendo adfuit.

Κλάνειο] Sic MSS., quorum auctoritatem non esse spernendam Salomon Κλάνειος τῆς δευτέρας

T t t t

^a 'ΡΕΓΕΤΝΑΚΑΔΗ, ^b 'ΕΥΔΟΞΙΑΣ, ^c ΜΤΡΙΚΙΩΝ, ΓΕΡΜΙΑ.

λς^d. 'ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ ^e δ' ὑΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ δ'.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ,

ΝΥΣΣΑ,

^a 'Ρεγετνακάδα editi, scriptus Leid. ^b Μυρκείων & Car. a S. Paul. & Bandur.
^c Abest ab editis.

προς τὴν Γαλατικὴν ἐπαρχίαν Constantinopol. III. p. 504 & 672., & Nicephorus Κλαύσι Nicaen. II. p. 355. ostendunt: male hæc urbs ex Geographia S. exulat.

[Τεγονακάδα] Ita è MSS. profertur: tamen L. Holsteinius in Geograph S. manu exaratam codicem Trocnada sive Τεγονακάδα præferre monet, quod sine dubio rectius est: nam & Cyriacus Τροκιάδων Chalcedon. p. 663., & Theodorus Τροκιάδων τῆς δούρας Γαλατικῆς ἐπαρχίας Constantinop. III. p. 672. & Leon Τροκιάδων Nicaeno II. p. 355. subscribit. Quoniam vero Cyriacus, cuius memini, Τεγονακάδων in Chalced. p. 125. & 309. dicitur, forte Τεγονακάδα præstitierint, ut a Troctis, gente Galatica, nomen descendat.

[Ευδοξίαις] Haud multum disjunctam fuisse a Germiour civitate, ex Vita Theodori Syceotæ C. 8. apparet. Ejus episcopus Aquilas est in Chalcedon. p. 663.; ut perperam nulla ejus sit ratio in Geographia S. habita.

[Μυρκείων] Hoc MSS. dant: nec quicquam mihi de urbe innotuit, quam Jac. Goari Notitiam non prorsus eam damnare.

[Γερμία] Γερμουκιάδων Notitiæ J. Goari p. 344., nec male, ut ad Itin. Ant. p. 201. videbis Aetate feriore Myriangelorum nomine hæc colonia celebris fuit: Theophanes p. 203 ἀπὸ τῆς βασιλεῖς Ἰουστιανῆς χρεῖται οὕτως ἐν τοῖς Μοραυστίαις, ὅταν ἐν Γερμίοις, πόλει δὲ Γαλατίας. fallit enim J. Goar, cum Pythæa thermas, de quibus Procopius L. V. Fabr. Justin. C. 3., intelligendas censet: illæ in Bithynia fuerunt, Germia XVI. M. p. a Pessinunte.

[ὑΠΟ Κονσουλάριον] Vespasianus Cappadociae propter assiduos barbarorum incursus legiones addidit: Consularemque rectorem imposuit pro equite Romano, apud Sueton. C. 8. Sub Constantino Praefidi, cuius in L. 41. C. de Liberal. Cauff. mentio est, paruit, neque alium Basilii M. aut

Chrysothomi tempore magistratum habuisse videtur: ille Epist. 78 & 94. ἀρχὸν τῆς ἐπαρχίας & Epist. 86. ἡγεμόνα, hic ἡγεμόνα Epist. 14. p. 596. Nov. Edit. nuncupat. Denuo Consulari mandata est a Theodosio II., cuius mihi rei auctor est Firmus, Caesariensis episcopus, in Epistolis, quas V. CL. A. Muratorius in Anecd. Græc. vulgavit: sic enim Epist. 17. ad Soterichum: ποιήσεται ὁ ἥρῳς καὶ τὸ ἀρχόντος μέγιστον μὴ τῇ ἐνέκλειαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ δυνάμει. Effugite nobis ut praefectus non tantum nomine sed & potentia sit amplior; nam si provinciae praepositus, quem Praefidem vidimus, titulo excellentiore fuerit donatus, utique ad Consularem dignitatem evectus erit censendus: atque hoc Epist. 16. ad Thalassium clarius innuit: Καὶ τὸ ἀρχόντος, ὃ ἐπιφανέστερον ἡμῶν πεποιμένος σὲ παρ' ἡμῶν, χαίρουσιν ἀσφύγησιν, ὡς ἀσφύγησιν σοι, γνωρίζω. Et praefectum, quem tuo studio nobis illustriorem reddidisti, de rebus quoque, utpote a te non alienum, illuminari. Postulat Firmus, ut Cappadociae I. Consularem latiore campum, ubi excurrere ejus virtus & prudentia possit, accipiat, atque ad eum redeant urbes, quæ a Valente Imp. fuerant distractæ, & Praefidi Cappadociae II. subjactæ: ea est sententia verborum, ad quæ vir doctissimus offendisse videtur: Δὸς ὅ καὶ πάλαι ἀσφύγηται πάλ' ἀρχὴν διηγεῖσθαι, ἵνα σοι ἀσφύγηται. Διὰ πάντων ἡ πατρίδος γῆν. Recte ergo Consularem Hierocles huic Cappadociae dedit: nec quicquam illi officiet Notit. Imp. Orient. C. 1., ubi Praefidi committitur, modo eam Theodosio II. & Firmo episcopo esse priorem memineris.

[Καισαρίαις] Olim totius Cappadociae fuit metropolis, sed provincia in duas a Valente Imp. secta, hanc illi dignitatem invidisse Tyana videntur: litem sub Theodosio II. sopitam fuisse & veterem dignationem Caesareae stabilitam Firmus Epist. 17. indicat. Sitam fuisse ad Argacium

ΝΥΣΣΑ, ΤΑ ΘΕΡΜΑ, ῥΕΓΕΠΟΔΑΝΔΟΣ.

λζ'. ἘΠΑΡ-

gaenum montem norunt omnes, non item propter amplissimum lacum, qui in Halyn influat; opera itaque pretium fuerit, paulum huic rei immorari, & quae loca Halys praefluit, inquirere. Lacus distincta mentio apud Strabonem L. XII. p. 538. est, & incertum auctorem Epitolaē, quae inter Baſilianas novissimae editionis 365.; is cum immanem nivis & pluviae copiam in eum depluisse narrasset, ἀφ' ὧντος γὰρ οὕτως, inquit, τῆς τοῦ ἔτους, ἀνέκρουσι τοιαύτης βολῆς, ἀπὸ τῶν περὶ τὸν συνημνηθῆντα, τὴν Ἀλυν πάλιν πένει. Quae nive subio liqueſcente, fluvius incredibilis, quod fluvio atque arſio alveo ruenti Halys commixti, surrexerunt: quae Halym, licet Corclerius totum II. Monum. Graec. p. 97. & nuperus editor eum videre noluerint, haud multum Caesarea removens: nec alius, puto, est γέντιον περὶ τὴν, cuius Firmus Epist. 35. meminit; nisi tu Melanem esse malis, quem Strabo L. XII. p. 308. stadiis x Lab urbe scaturire prodidit: quod utcumque decidere, Halym agro suo, etsi saepe perincommodum, Caesariensis eripi non patientur; huc a Sebastia defluebat in Armeniorum diuione ortus: ἔστι δ' ὁ λαχὼν, sic cum Hemiterhufo nostro lege, nam λαχὼν multo ineptissimum est, ἔστι δ' ὁ λαχὼν ἡμῶν, inquit Epist. scriptor, γέντιον περὶ τὴν, ἐκβλέπον τὴν οὐκ ἐστὶν Ἀρβύριον, ἡμῶν δὲ τῶν πρὸς τὴν ἰσταντικὴν λίμνην τὸ Σεβαστείον κ.λ. Hic qui nobis insularum vicinias fluvius, ex Armenia progressus sacratissima Sebastenorum paludi miscetur. Atque hoc cum Strabone L. XII. p. 546. bene factis convenit: Halym enim ex magna Cappadocia circa Cambyſenem, Armeniae contributus, derivat: nec longe aberit Herodorus L. I. C. 72., si per Ἀρβύριον ὄρεα montem Armeniae intellexerit. Optime vero cum Gregorio Nyſſeno Epitolaē auctor consentiit, qui Orat. I. in x. Martyr. Sebastenos p. 501. τῶντος δὲ γέντιον περὶ τὴν, ὅς τις τὸ μέγιστον τὸν ἀναρῶν τῶν τῶν τοιαύτης περὶ τὴν τοιαύτης τὴν ὡν, &c. & ἡμετέρας δεξιὰς, & ὁ ἄλλος καθίσταται τὴν πάλιν. Illud dicit viciniam fluvium, qui propter magnitudinem isis annumeratus, qui per orbem terrarum clari amnes habentur, & nostra regione exoritur urbem proxime praeterlabitur. Non ille quidem Halym nominat; sed nec in Irim nec in Lycum quadrat. quae de fluvio praedicat: neuter enim

tam large & ample fluxit, ut cum nobilissimis orbis terrarum fluviis contendere possit; in Halym conuenire nemo negauerit. Ne dicam, nullius auctoritate liquere, Sebastiam *Lyco* fluuio appositam; cuius fontibus asfidebat Sebastopolis, nisi fallat Ptolemaeus, a qua versus interiore Armeniam plus *x l. m. p.* Sebastia distabat. Itaque si recte hæc disputauimus, non video qui excusari Plinius possit *L. VI. C. 2.* annum Halym per Cataoniam in Cappadociam immittens: defluxerit enim oportet ex regionibus longe ultra Taurum positis, siquidem Cataonia Commagenae fuit prætenta: multo minus sese tuebuntur recentiores Geographi, passim hoc flumen ex intima Asia, meridiem spectante, emittentes contra Arriani monita in Peripl. Pont. Euxin. p. 16. Ed. Oxon., neque urbes, quos dixi, illi adfluentes. Ceterum, quod propemodum neglexeram, in Gregorii Nysseni verbis non *ὁ ῥεύων* sed *ὁ ῥέων* *ἡ δὲ ῥέουσα* scribi debet, ut pulchre amicus nostrus

Nōsse Hanc metropolin, sed titulo tenus finē re. Ii. Cafaubon in Epist. Gregorii Nysseni ad Euthasian p. 116. fuisse antequam, quod haud injuria negavit Ezech. Spanhemius Differ. IX. de Uf. & Præf. Numif. p. 599., tametsi erret vir nobilissimus, cum Cafaubonem ibi fuisse opinatur, *Macissum* III. Cappadociae fuisse metropolin: diserta enim ejus inibi mentio est: nec unquam in iisdem notis a viro magno, licet a Spanhemio adfirmetur, III. Cappadociae metropolin Nyssam fuisse scriptum meminī: tantum honorario metropoleos titulo in Conc. Constantinop. II. condecoratum censuit ob Socratem L. V. H. E. C. 8., ubi tamen *πατριάρχης* nec *metropoleos* nec *Patriarchatus*, quos vocant, sed regimen ac gubernationem, ut bene Henr. Valesius, notant.

Θέρμα] Vid. Ant. Itin. p. 202.

Ῥεγαποδωνδῆς Vita Eutychie Patriarchae Constantinopolitani C. 6. Ἐτυχίης πρὸ ἡμερῶν τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἵστοιτο λέγειν ἱερωὶν δὲ Κορυμῶν εἶναι καὶ παλαιστῆς sic D. Papebrochius correxit, cum in MSS. πολωνῶνδε legere, deceptus corrupta Ptolemaei scriptura: mihi omnino δὲ πολωνῶνδε dedisse scriptorem probabile fit: neque enim Comana Podandae fuere iuncta. Plura in Hierof. & Anton. Itiner. p. 145. & 578.

λζ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ^a β' ΥΠΟ^b ΗΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ γ'.

ΤΥΑΝΑ, ΦΑΥΣΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΚΥΒΙΣΤΡΑ, ΝΑΖΙΑΝΖΟΣ,
ΣΑΣΙΜΑ, ΠΑΡΝΑΣΟΣ, ΡΕΓΕΔΟΑΡΑ,

ΡΕΓΕΜΟΥ-

a Non est in editis.

b Vulgo Κοινολέμον.

Καππαδοκίας β'] Secunda hæc Cappadocia originem suam debet Valenti Imperatori, qui circa annum cccclxxi. eam, primæ distractam, Tyanis, tanquam metropoli, addixit. Basilus eam ægerrime tulit divisionem, ut ejus Epist. 74. & 75. testantur: tantoque magis, quod Anthimus Tyanensis, civili ea divisione instituta, multa sibi arrogaret & redditus Ecclesiæ Caesariensis intervertere conaretur, qua de re Gregorius Nazianzenus Orat. XX. p. 355. Reliquissime vero MSS. hanc Cappadociam *Præsidi*, pariter ut Notit. Imp. Orient. C. 1., mandat.

Τόμας J. Gregorius Nazianzenus Epist. 33. *νέαν καππαδοκίαν*, cujusmodi ejus ætate revera erat, appellat. Adde Orat. XX. p. 355. & Itin. H. p. 577. & de *Fausinopoli* Ant. Itin. p. 145.

Κάδιστρα] Situm Cicero L. XV. Ep. 4. ad Catonem signat: *Itaque in Cappadocia extrema non longe a Tauro apud oppidum Cybistra castra feci, ut & Ciliciam tuerer & Cappadociam tenens nova finitimum consilia impedirem.*

Ναζιανζός] Gregorius Nazian. Epist. 50. ab Olympio Nazianzo I. Cappadociæ attributam fuisse, sed mox in II. ditionem rediisse significat, in qua ad Justiniani tempora mansit, quando *Mucisso*, III. Cappadociæ tum constitutæ metropoli, subdita est: unde Theodosius Mucissi episcopus Collat. V. Synodi Constantinopol. II. p. 97. *Sub mea gubernatione*, inquit, *modo est Dohara & Nazianzos, sub qua Nazianzo & Arianzo prædium constitutum est.* Id ab instituto nostro alienum non erit, si inquiramus, an Nazianzus eadem ac *Diocæsareæ*, cujus in Cappadocia Prolemaeus & Plinius meminerunt, fuerit? Baronius Cardinalis in Gregorii Vita, quæ a D. Papebrochio IX. Maji est edita, ita censuit: & favore opinionis Gregorius videtur, cum de se Carm. V. 25.

Γερραζίη μνήτωρ, ἥ ἔρεψε Καππαδόκειον
Ἡ Διοκαισαρίων ὀλίγη πόλις. —

Se enim Diocæsareæ nutritum canit, quem

certum est, Nazianzi præcipue fuisse educatum atque edoctum: huc adde, Diocæsareæ nullam in Conciliorum Actis & Notitiis esse mentionem; frequentem Nazianzi, quod utique mirandum foret, si diversæ fuissent. Necdum tamen his moveor, ut cum Cardinale paria faciam: ultima enim ratio levis est; siquidem plures urbes, nobiles olim, in Notitiis & Conciliis nullum sibi episcopum habent, neque adeo de Diocæsareâ mirabimur, quæ parva admodum erat, Gregorio Carm. XXXII. in Anecdor. Græc. Muratorii teste:

Τοῦτον τὸ πῶλιν ἐξοῦς, ἀπὸρ πολλὴν αἰτίαν δῶκεν
Βήμασιν ἰσοδύνακ' Ἡ Διοκαισαρίων
'Αμφίλοχον' —

Altera speciosior est: sed cum *Arianzi* Gregorius fuerit natus, idque prædium æque Nazianzo ac Diocæsareæ fuerit vicinum, fieri utique potuit, ut Diocæsareæ, antequam pater Nazianzo episcopus daretur, nutritur: vicina autem oppida fuisse ex Ptolemaeo L. V. C. 6. colligitur, ubi arctissime Diocæsaream & *Neanessum*, sive ut MS., *Nanessum*, quam *Nazianzum* esse debere mihi persuadeo, jungit. Ad hoc, nihil Gregorius Ep. 49., qua pro Diocæsariensisibus deprecatur, de patre suo matre; quod argumentum aptissimum fuerat ad iram Olympii molliendam: ait præterea se Diocæsareæ Deo templum excitasse; quod si eadem ac Nazianzus foret, a vero discederet; Basilicam quippe miri operis patre ejus Nazianzi extruxit, ut Orat. XIX. p. 313. docemur. De *Safimis* Itin. Anton. p. 144.

Παρνασσός] Gentile hujus *Παρνασσός* est in Basilii Epist. 239. Vid. Itin. H. p. 576.

Ρεγέδαρος] Vicus olim erat, unde Basilus Epist. 239. *Ὁ Δοάριος τῇ κάμῃ*. Idem episcopum illi imposuit, qua occasione Gregorius Nazianzenus Orat. XXX. recitavit, ut ad eam Elias Cretensis animadvertit: nec vincere tamen Basilus potuit, ut I. Cappadociæ adscripta mane-

* ΡΕΓΕΜΟΥΚΙΣΟΣ.

λη'. ΕΠΑΡΧΙΑ ^b ΕΔΕΝΟΥΠΟΝΤΟΥ ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ^{γ'}.'ΑΜΑΣΙΑ, 'ΙΒΥΡΑ, ΖΗΛΑ, ^c ΣΑΛΤΟΝ ΖΑΛΙΧΗΝ, 'ΑΝΔΡΑΠΑ,
'ΑΜΙΣΟΣ,^a Τρεμακισός scripti & vulgati constanter. ^b Ελενοπόλεως Schellstr. & Bandur., MS. Lugdun.
Ελενοπόντε. ^c Σάλτον Ζαλίχην princeps editio, MS. L. Σάλτε Ζαλίχην.

neret, si quidem Tyanenſi deinceps ſubdita
fuit, ut mox videbitur.

[Τρεμακισός] Omnino Τρεμακισός ſive Τρε-
μακισός legi oportet: nam & Conſtantine Imp.
L. I. Them. 2. Μακισός hinc habet, & Cuenſus
Armeniae II. fuit. Procopius L. V. Fabr. Juſt.
C. 4. caſtellum Cappadociae, plano ſolo ſitum,
ait, atque a Juſtiniano inſtauratum: 'Η δὲ π
ὦ Καππαδοκίαις Φεβέρον, Μακισός ἵκοιτο, οὗ δὲ
πρὸ μεγάλης κέρειρας. Nec reſtituit tantum impera-
tor, ſed ſuo nomine urbem, III. Cappadociae
metropolin impoſitam, illuſtrem eſſe juſſit:
hinc Collat. V. Concil. Conſtantine II. p. 96.,
In illo autem tempore ſub Tyanenſi civitate erat
& Dobara & Nazianzus uſque ad tempora hu-
jus pii imperii. Piſſimus autem Imperator cum
metropolitanam jura deſiſſet civitati, qua quon-
dam quidem MVCISSOS, nunc vero Juſtiniano-
polis nuncupatur, cum aliis civitatibus & Dobara
& Nazianzum ſubjecit ei.

[Ελενοπόντε] Sic oportet ex Conſtantino L. I.
Them. 2., quod illi nomen ab Helena, Imp.
Conſtantini M. matre, veniſſe Juſtinianus Nov.
XXVIII. C. 1. adfirmat. Notū. Imp. Orient.
C. 7. Praſidi Helenopontum committit, quem
Juſtinianus, abſolito Ponti Polemoniacy titulo,
ejuſque urbibus huic provinciae contributis,
Moderatorem creavit.

[Ἀμασία] Metropolis Helenoponti dicitur
Gregor. Nyſſeno Orat. de Theodoro p. 582.
Novel. XXVIII. C. 2. & in Vita Eutychie C. 6.,
Acta S. Baſilei C. 5. ſatis ambigue μεταπόλιν
& Ποτικὴς ἐπαρχίας appellant; dubites enim Dioce-
ceſſime Ponticam, cujus Metropolis Caefarea,
an Helenopontum intelligant. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΡΩΤΗ ΠΟΝΤΟΥ pluribus in numis apud Har-
duinum & N. Haymum tom. II. Theſ. Britan.
p. 232. Situſ urbis accuratiſſime Strabo L. XII.
p. 651. deſcriptiſt.

[Ἰβυρα] Rectum Ἰβυρα, & ex Orat. III. Gre-

gorii Nyſſeni in x l. Martyr. p. 212., ubi πόλιν
vocat, apertiffimum eſt, atque ex Eutychie Vit. C.
11. & Nov. XXVIII.; appoſitum oppidum erat
Euxino ponto apud Sozomenum L. VI. H. E.
C. 30., etſi male ibi atque apud Palladium
'Ιβήροι πόλιν; hinc enim fuiſſe Evagrium, quo
de duumviri illi, Hieronymus Epit. ad Cteſi-
phonem ſignificat: vulgo quidem Hyperborita
ibi audit, quod jure Valeſſius in Sozomenum
& Roſweidus in Palladium mutarunt, quando
& MS. Corbeienſis Hiberitam pro Hiberita os-
temat. Phorius πόλεως Ἰβήρων & Ελευποπόλιν
ἐπαρχίας Concil. Conſtantine III. p. 670. pro
'Ελενοπότιον dicitur.

[Ζήλα] Haud multum aberat Amafia: Vita
Eutychie C. 6. Πόλιν ἧς ἐστὶ Ζήλα ἀνεκατασκευ-
σθῆναι, γεννιάς δὲ τῇ μετροπόλει Ἀμικισίαις Plu-
tarchus Caefar. p. 731. πόλιν Ζήλων vocat, cum-
que vetuſtae Hirii de bello Alexandr. C. 72.
editiones & MS. Norvic. Zelam exhibeant, id a
Cl. Daviſio deſendi, neque Ζήλων Plutarcho &
Dioni inculcari debeatur. Stephano Ποτιὰ Ζή-
λων.

[Σάλτον Ζαλίχην] Sic MSS., & recte, modo
Σάλτον Ζαλίχης reſingatur; putem urbem ſalti-
bus fuiſſe incinctam, & propterea Σάλτον præ-
poni. Nicaeno Concilio II. Andronicus pres-
byter nomine Joannis epiſcopi Ζαλίχην p. 355.
ſubſcribit, qui cum p. 163. presbyter Λεοντο-
πόλεως ἦτοι Ζαλίχης dicatur, certus nobis index
eſt, non aliam atque hanc Leontopolin eſſe,
cujus Imp. Novel. XXVIII. commemorat. Cor-
ruptum ſæpe id nomen eſt in Vit. Eutychie C.
2. ubi Amaleon ſubditus epiſcopus & Ζαλίχην
νὴν πόλεως, & Ζαλίχην ἀνεκατέβη, & Ζαλίχην
ἐποικιστή. Forte & huc referenda eſt Orat., quæ
Baſilio M. tom. II. p. 587. tribuitur, οὗ Λαλί-
χης; quod ut ut fuit, negligi urbs in Geogra-
phia S. non oportuerat.

[Ἀνδραππὴ] Hujus epiſcopus Paraliſ Ἀνδραππῆ
T t t t 3

ἈΜΙΣΟΣ, ^α ΣΙΝΟΠΗ.

λθ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΟΝΤΟΥ^β ΠΟΛΕΜΩΝΙΑΚΟΥ ὙΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ ^ε.

ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ, ΚΟΜΑΝΑ, ^ε ΤΟΛΕΜΟΝΙΟΝ,
ΚΕΡΑΣΟΥΣ, ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ.

μ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ἈΡΜΕΝΙΑΣ ^δ ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ^ε.

ΣΕΒΑ-

^α Σινοπή ὁ Πολεμωνιακῆ scriptus Lugd., vere. ^β Πολεμωνικῆ vul. ^ε MS. Leidenfis Τολεμώνιον, quo ad verum ducimur.

τῆς Ἐλευπόνης, pro Ἐλευπόνης, quod nec L. Holsteinius ad Geogr. S. fugit, Concil. Ephesin. p. 438. dicitur. Adde de urbe Acta Hesychii Thaumaturgi ex Synaxario Græcō VI. Mart. Operis Sanctorum, ubi plura.

Ἀμισός] Constantino L. I. Them. 2. Ἀμισός, & Suidæ, haud sane bene. Aberat Amisus Stadiis 100000. Sinope, ut ē Strabone L. XII. p. 547. prodidit Stephanus.

Σινοπή] Σινοπή, ut MS. Leidenfis; nobilem hanc urbem, peninsulæ impositam, Strabo L. XII. p. 545. describit & Tournefort Epist. 17. p. 91. De conditoribus Scholiastes Apollonii L. II. 948.

Πόντος Πολεμωνιακῆ] A Polemone, Ponti hujus rege, nomen ei venisse Justinianus Novel. XXVIII. C. 1. indicat; provinciæ annumerari coepit est sub Nerone, qui Ponti regnum, concedente Polemone, in provinciæ formam redegit apud Sueton. C. 18.; *Præsidi* itidem mandatur in Notit. Imp. Or. C. 1.

Νεοκαισάρεια] ΚΟΙΝΟΝ. ΝΕΟΚΑΙ. ΜΗΤΡΟ. vidit in numo Mediceo Holsteinius, cui geminum habet Thef. Britan. tom. II. p. 236. Gregorius Nyssenus in cognominis sibi Thaumaturgi Vita p. 337. communi gentis consensu *καροφὴν πάσης τῆς περιουσίας* caput totius viciniæ haberi, ac a Romanorum Caesare, loci amoenitate capto, novo nomine esse donatam refert. Plinius Lycum flumen urbem præfluere L. VI. C. 3. adfirmat; quod utrum verum omnino sit, dubites; præsertim si eum radere Neocaesaream intelligas: nam agrum urbis manifeste ex eadem Thaumaturgi vita p. 557. colligitur: dubitandi causæ sunt, quod Nyssē-

nus Gregorius, urbem ejusque situm describens, nihil de Lyco memoret: præterea Gregorii frater Basilus Epist. 210. apud Neocaesarienses in aviæ ædibus & dein in monasterio multum se temporis contrivisse testatur: atqui illud monasterium propter Iridem flumen erat, eodem Epist. 223. & Gregorio in Vita Macrinæ p. 182. auctore: his adde, Neocaesaream & Comana Amasiae, quæ Iridi assidebat, vicina perhiberi in Actis Eutychii C. 7. Fortasse itaque rectius Iridem inter & Lycum collocabitur.

Κόμωνα] Sita erant ad amnem Iridem apud Strabonem L. XII. p. 547., nec longe a Neocaesarea: unde *πάλιν ἀναγείνεται* Gregorius Nyssenus in Thaumaturgi Vita p. 561. & *τὴν Κομωναίων ταύτην ἀναγείνεται* πάλιν Orat. de Baptismo p. 220. appellat; quod autem Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 8. p. 327. Comana ab Iridis fontibus parum distare ex Strabone colligit, id amnis ex intima Armenia ortus & per Pontum hunc decurrens apud eundem Gregorium in Macrinæ Vit. p. 182. non feret.

Τολεμώνιον] Rectum est Πολεμώνιον, quod oppidum inter Thermodontem & Coryzora situm obtinebat apud Arrianum in Periplus. p. 17. De *Cerasunte*, maritimo oppido, Xenophon. L. V. Exped. Cyr. p. 273. & Tournefort Epist. 17. p. 98.

Τραπεζῆς] Circa Nicaeni II. Concilii tempora Phalis & Trapezus uni episcopo paruisse videntur; unde Christophorus ὁ Φάσιος ὁ πρὸ Τραπεζῆς p. 345. subscribit. Vid. Ant. Itin. p. 216.

Ἰπὸ Ἡγμένων] Sic MSS., quibus præter Not. Imp.

ΣΕΒΑΣΤΕΙΑ, ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, ΚΟΛΟΝΙΑ,
ΣΑΤΑΛΑ, ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ.

μα'. ΕΠΑΡΧΙΑ ἈΡΜΕΝΙΑΣ β' ΥΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ ς'.

^a ΜΕΛΙΤΗΝΗ, ἈΡΚΑ, ^b ἈΡΑΒΙΣΣΟΣ,
^c ΚΟΥΚΟΥΣΟΣ, ^d ΚΟΜΑΝΑ, ^e ἈΡΑΡΑΘΙΑ.

μβ'. ΕΠΑΡ-

^a Μελετή Bandur., codex Leid. Μελητή. ^b Car. a S. Paul. Ἀρβισου. ^c MS. L. Κίμα. ^d Sic codex Lugd., ceteri Κόμνα. ^e Vulgo Ἀραραθία, codicibus scriptis editum probantibus.

Imp. Orient. C. 1. quæ *Præsidalem* hanc facit, assentitur Basilius M. Epist. 112.; nam Andronicum ἄρχοντα, ad quem illæ literæ mittuntur, Armeniæ I. præfuisse, ex *Sebastias* in illis mentione haud obscure colligitur. Ceterum primam hanc Armeniam idem Basilius Epist. 195. & 263. μικρὴν Ἀρμενίαν parvam Armeniam vocat.

Σεβάστεια] Provinciæ metropolis est in Theodoret. L. II. H. E. C. 25 & Novel. XXXI. Sitæ erat loco amœno, præterque Halym, qui urbis mœnia radebat, mediâ secabat alius amnis, qui mox in vicinum lacum abdebatur Gregorio Nysseno Orat. I. in x1. Martyr. p. 501. & Orat. II. p. 510. auctore. Vid. Itin. Ant. p. 177.

Νικηπόλις] Non longe Colonia diffociata erat, qui cum & sacra Christiana communicaverat: unde τῶν μαρτύρων ἡμῶν τῶν ἐν Νικοπόλει κακολησίων Basilius Epist. 227., Coloniensibus inscripta, appellat; nec dissimilia tribus sequentibus Epist. reperies, Lycus fluvius in spatio VI. M. P. ab urbeolvebatur, si Actis x1. v. Mart. tom. III. Jul. p. 46. fides est. Plura Anton. Itin. p. 182.

Κολονία] Κολωνία sive Καλόνεια. Liberatus Breviar. C. 6. Cappadociæ II. nihil dissidente Concil. Chalcedon. p. 557., transferibit: at Basilius Epist. 228. ἐν τῇ ἱερουπόλει Ἰερουπόλεις in extrema Armenia, & Epist. 195. μικρὴν ἀπὸ τῆς ἰδουστίνης ἔστιν τῶν Καλόνειαν, longe disparatam ab illis esse locis adfirmat, quæ frequenter adeuntur: ergo circa Chalcedonenfis Concilii tempora Colonia Cappadociæ fuit contributa; rediisse dein ad Armeniam I. ante Justiniani ætatem, Novel. XXXI. docemur.

Σάββατα] Basilium vide Epist. 99. & Anton. Itin. p. 183. *Fundus Satalenæ civitati consiguus* Theodosius II. in Novel. 3. Tit. XII. memorat.

Σεβαστόπολις] Novella XXXI. Armeniæ I. itidem tribuit, Adde Itin. A. p. 205.

Υπὸ Ἡγέμονα] Assentitur Novit. Imp. Orient. C. 1.; Joannes Chrysostomus Epist. 64. ἄρχοντι ἢ Ἀρβρίαν, nam II. Armeniæ præsidem intelligere epistola argumentum patefacit, appellat.

Μελιτήνη] Μελιτήνη, quam περιφανὴ ἢ Ἀρβρίαν μελίσσπολιν illustrem Armeniorum metropolin Cyrillus in Vit. Euthymii vocat, ut Anton. Itin. p. 209. adscripsimus. De Arca p. 211.

Ἀρβισου] Patria Mauricii Imp. fuit; quorsum respiciunt, quæ in Vita Eutychii C. 7. referuntur: ὁσάκις μετὰ τὸ ἐποιεῖτο ἢ Ἀρβισοῦν τὴν πόλιν, ὅπως ἐλεγετο χαλκίντις, ἀκόντων πάντων ἡμῶν καὶ τῶν ἐκείθεν ὁμοῦ ῥήτορι ἀρχόντι μετὰ τὴν πόλιν ἡμῶν, ὡς τὸ τοῦ αἵματος ἀπὸ αὐτῆς, ἐκ Ναζαρεθ δινάται π ἀρχὸν εἶναι; Plura ad Ant. Itin. p. 181., quibus Suidam in Ἑνδύξῃ jungo.

Κουκουός] De eo Chrysostomus Epist. 30. οὐκ ἐστὶν ὃ χωρίον ἐρημώσαν καὶ πόλιν ἢ καὶ ἡμεῖς οὐκ ἐμνήσθημεν ἱερωτέρων quæ nobis, si addantur ad Anton. Itin. p. 179. ex eodem observata, urbem fuisse desertissimam ostendunt. Quod vero Epist. 125. Κουκουός ἢ Κιλικίας, id Montfauconius MSS. auctoribus recte mutavit: nunquam enim Ciliciæ Κουκουός fuit.

Κόμνα] Κόμνα, de qua & Ariarathia, eo enim nomine utebatur, abunde Itin. Ant. p. 181.

Κιλικίας

μβ'. 'ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΙΛΙΚΙΑΣ ὡς ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ η'.

ΤΑΡΣΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΠΟΜΠΗΝΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΣΕΒΑΣΤΗ,
ΚΟΡΥΚΟΣ, ἈΔΑΝΑ, ἈΓΟΥΣΙΑ, ΜΑΛΧΟΣ, ΖΕΦΥΡΙΟΝ.

μγ'. 'ΕΠΑΡ-

^a Κόρυκος. Leiden. MS. c bene.

Κιλίκιας ὡς.] Orditur Hierocles Orientis provincias xv., quorum prima hæc Cilicia, postrema Arabia, omnes sub dispositione Comitatus Orientis, quo de Henr. Valesius in Ammiani L. XIV. C. 1. & Th. Reinseus Claf. VI. Inscript. 47. Recte vero I. Ciliciarum Consulari regendam tradit, prorsus ut Notit. Imp. C. 1. & L. I. C. de General. Abolition.

Τάρσος.] Metropolis dignitatem Leo Imp. in Epist. tom. IX. Concil. Labbei & Concilio- rum Acta illi adfirmant: sita erat commodis- simo loco, ὅτε Ἰσάωρος, ἢ Κίλικας, Καππαδό- κης τὴν καὶ Σύρος δι' αὐτῆς συνάπτει, ut Isaurus, Cilicæ, Cappadocesque & Syros per se ipsa conjun- geret, auctore Basilio M. Epist. 34.; idem pro- fitetur alter Basilius, Seleucia episcopus, L. II. Miracul. Theclæ C. 13. cum de Tarso ἐπὶ τὴν κῆρυκα ἢ μελέτην καὶ οἷς ἀν' ἀπλῶς πόλιν λαμπρὰ ἢ εὐδαίμων γνωρίζεται, πᾶσιν ἐπιγυμνήσει, καὶ τὸ πρῶτον μελέτην τ' ὥς ἀνίσχον, καὶ πρῶτον πάλιν αὐτοσφάδων τοῖς ἐξ ἀπείρας ἐν γῆς ἡμερωμένοις ἀπὸ τῆς ἰσῆας aperte enim indicat, tali positam es- se loco, ut, si quis ex vicinis provinciis in Orientis diocesin pergere, aut ex ea in Ponticam si- ve etiam Asianam, transire velit, adeunda ea primum sit. Vid. Itin. H. p. 579.

Πομπηνίουπολις] Mari assidebat, eo nomine a Pompejo donata, cum Solorum ante fuisset usq; Auctor Vitæ Arati in Uranologio Petavii, οἱ δὲ Σόλοι, πόλιν παφανιστάτην τῆς Κιλικίας, ἀφ' ἧς πολλὰ κῆρυκα γινώσκον ἀνδρες καλεῖται] ἢ ἢν Πομ- πηνίουπολις. ἐπὶ δὲ καὶ ἡτοῖοι Σόλοι τ' Κόρυκος ἀπὸ οἱ τῆς Κόρυκος Σόλοι καλεῖται, οἱ δὲ Κίλικας Σολῆς, cui gentile nomen distinguenti adscriptulatur Diogenes Laërtius L. I. 51., ubi Menagii di- ligentiam verba ex Arati vita non effugerunt.

Σεβαστή] Olim Elaseusa contra Corycum in insula nec longe a Tarso, quamobrem Conc. Chalcedon. p. 126. Σεβαστή τὴν Τάρσον. Est inter Gazæ Wildianæ numos, qui antica parte

CABINA TRANKYLLA..... & postica SEBASTH. IEP. AC. ΑΥΤ. ΝΑΥΑΡΧΙΟ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ cum turrito velatoque capite præfert, certoque no- bis est argumento, Gordiani ætate urbem satis illustrem fuisse & re nautica valuisse. Adde H. Norfium Dissert. II. de Epochis Syro-Maced. p. 136.

Κόρυκος.] Κόρυκος, ut Lugdun.; Oppianus L. III. Halieut. 208.

“Οσοι δ' Ἐρμῆος πόλιν, ναυοκλυστὴν ἄν
Κορύκοις ταῖς.”

qui versus Valeriani numum, ΚΟΡΥΚΙΩΤΩΝ. ΑΥΤ. ΝΑΥΑΡΧΙΟ insculptum, explicant. Joannes πόλιν Κορυκῆς τῇ Κίλικῳ ἐπαρχίᾳ subscribit Constantinop. III. Synod. p. 670., pro Κορύκος τ' Κίλικας.

Ἀδανα.] In Actis Theophili, de quibus Lam- becus L. VIII. Bib. Vindob. p. 75., Ἀδανα τ' τῇ Κίλικῳ ἐπαρχίᾳ ἐπαρχίας & apud Eutychia- num in ejusdem Vita C. 1. die 15. Febr. Oper. S., sed perperam; prima enim Cilicia in Chalced. Concil. p. 660. atque aliis accenfetur.

Ἀγούσια.] Ἀγούσια, ut bene Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 6. p. 241. correxit; quam urbem Latino nomine decoratam credibile est, ut a Sebaste hujus provincie discerni posset. Theo- dorus πόλιν Ἀγούσιας est in Chalcedon. p. 660., & numis ΑΥΤΟΥΣΤΑΝΩΝ in Theaur. Britan. tom. II. p. 242.

Μάλχος.] Verum Μάλχος erit, quod oppidum loco edito non longe a Pyramo positum erat, neque multum a Tarso; cum cujus etiam civi- bus de vicino litore & agris circa lacum dissep- tabant apud Dionem Chrysostomum Tarsica II. p. 426. Reddere urbem If. Casaubonus ei- dem Chrysostomo Orat. XLV. p. 516. voluit. τί ἐν ἐπὶ δύο ἡμέρας ἢ πέντε, inquit Orator, με- τὰ τὴν χειροτονίαν; ἐξελθόν, εἰδὲ μὴ μᾶλλον αὐτὸς περὶ τῆς

μγ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΙΛΙΚΙΑΣ β' ΥΠΟ ΉΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ θ'.

ἈΝΑΖΑΡΒΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΜΟΥΟΥΕΣΤΙΑ, ἈΙΓΕΑΙ,
ΕΠΙΦΑΝΙΑ, ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ῬΩΣΟΣ, ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΙΣ,

2 ΦΛΑ-

τοὺς μαθητοὺς cum enim τὸ μὲλλον, quid in vulgata vellet lectione, non appareret, ἐξέλεον εἰς Μαλλοὺς εἰς ἀπὸστολὴν τοῦ γ. reſinxit, plauſibili, niſi Mallos puriſimum a Prula diſtare, conjectura: aliter Seldenus in Anecd. Wolfii tom. I. p. 273. inſtituit: mihi parvo molimine, ἐπὶ μὲλλον ἀποσυνεῖν τοὺς γ. cum deſcripſerim factis non addeſſe, fuccurri poſſe Dionyſider.

Ζεφύρου] In Menaisi vi. Jun. de Dula ζτϞ
 ἢ ἐκ Ζεφύρου Προπετριάδου, ἐπαρχίας τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως. Prætoriam dictam fuisse putares:
 at non ipsa urbs, sed vicus illi vicinus eo
 cognomine fuit; nam Dula ipse in Actis tom.
 II. Jun. p. 1044. Ζητος ἦ εἰμι, inquit, κληρικόν,
 κἀπὶ τῆς Προπετριάδος. Aberat Zephyrium
 p. xxxiv. Tarso, si iisdem Actis fidere fas est;
 ejus episcopus Petrus πόλεως τῆς Ζεφύρου τῆς πρῶ-
 τῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως in Constantinop. III. p.
 670. dicitur.

Kilikias §] Hanc provinciam, priori abstractam, & Anazarbium metropolin Theodosius II. fecit, Malala tom. II. p. 69. auctore: *ἡ Κιλικία δὲ ὁρίσθη διαμεμεσῆς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπιτοῆς ἐπὶ τὴν ἑξῆς, τὰς δὲ δίκαιας μετροπόλεως Ἀναζαρβίου τῆς πόλεως.* cui tamen utrum toto assensieris, dubites: nam in Notit. Imp. Orient. utraque Cilicia memoratur, & *Πραεσι* Ciliciae, cuiusmodi magistratus huic fuit inpositus, est in Aëdis Claudii sub Diocletiano apud Ruinart. p. 266., & sub Constantino in L. 24. C. Theod. de Appellat. atque in Ammian. L. XXIII. C. 2. *Ἀναζαρβῶν* §] Hanc Metropolin præter Malalam Synodus Mopfuestena frequenter memorat. Vid. Concil. Constantinop. II. p. 119. & Agr. Itin. p. 213.

Μοψουστία Μοψουστία Colonia Christianissima
in Actis Constantinop. II. p. 118, quo titulo
quando ornari fuerit cœpta equidem ignoro:
ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΣ in Thef.
p. CLV. 4. & liberum oppidum Plinio. Vid. Itin.
H. p. 580.

¹⁰ *Ayran*] *Civitas Aegea* in Actis S. Claudii C. 1., & *Aegaea* in Synodo Mopsuestana

inter Concil. Constantinop. II. decreta p. 118. *Ἀρχιεὺς* Constantinop. Imp. L. I. Them. 13., Basilio M. Epist. 244. Patrophilus episcopus πᾶς τοῦ Ἀρχιεὺς ἐκκλησίας, profusus ad Hieroclium mentem. Vide Anton. Itin. p. 146. Situm oppidi Ἀδᾶς Zenobii in Lambecii L. VIII. Bibl. Caesar. p. 256. accurate ita describunt: Ἀρχιεὺς πόδισ ἐπὶ τῇ κλῆρῳ πρὸ Ἱουδαίου κειμένη, ὅπου Κρίστους τῶν δικηγόρων, οἱ τὸ πρὸ αὐτοῦ κτενοῦν ἐς παλαιοὺς ἀνταρταίους τοῦ ἱουδαίου ἐξ ὧν τινες διήκουντο οὐδ' ἔγχετο οὐδ' ἡλιακοὺς ὁμοῦ καὶ ἐκδοίχεται male tamen κλῆρῳ Ἱουδαίου adfuitur, quæ Ἱουδαίᾳ vicina fuit.

[Ἐπιφανία] Epiphaniam Ciliciae oppidum Am-
 mianus L. XXII. C. 11. appellat. Basilii πο-
 λεως Ἐπιφάνειας τῆ δουρίτης τῆ Κιλίκων ἐπαρχίας
 Constantinop. III. p. 670. & Nicetas *Epipha-
 neorum civitatis* Constantinop. II. p. 132. sub-
 scripsit. De *Alexandria* Itiner. H. p. 480.

ῥῆφο] ἵσθιδεβατ Ἰσῖφο five *Rhefo*, ut *Poly-*
taeus dicitur, sinui: Theodoretus Philoth. C.
 10. ῥῆφοις ἐστὶ Κίλιστος πόλις, ὅς δὲ διὰ τὴν ἐκλογὴν
 τὴν Κίλιστος ῥῆφοι Proxime urbem faxum erat
 excellum, quod Proximeaus & Stephanus *Ῥα-*
φῶν ῥῆφοι vocant: ejusdem meminit *Poly-*
taeus L. IV. C. vi. 9., etsi nunc vitio de-
 formati: ὁ δὲ Σωσιγόνης, inquit, ἐπὶ Ὁρτιμενίῳ
 διέτριβε, ἀποκαταστὰς πάλιν ἐν πόλει αὐτοῦ· nihil
 enim hic est Ὁρτιμενίον, Celticum quid *Pir-*
ans, vocabulum. Abr. Ortelius de *Ortobofade*,
Phoenices oppido, cogitavit: quod cum lon-
 gius a *Rhefo* & vocabuli duābus difter, ἔρριπτον
 μάλλον malim, quod modo ἵσθιδεβατ *πῆλεις* L. IV.
 C. 11. 23. dixit: posses etiam ἵσθιδεβατ legere ob
 hae Plutarchi in *Sylla* p. 463. ἐπὶ τῇ κορυφῇ τοῦ
 ἵσθιδεβατ ἵσθιδεβατ ἵσθιδεβατ.

Ἐργενέπολις] Paullus Ἐργενέπολις ὁ δούρατος
 ὁ Κιλικίης ἑπαρχίας est in Constantinop. III. p.
 670., & in Hilarii Fragm. Operis Histlor. Nar-
 cissus Irenopolis, qui cum Ναρκίσῳ ὁ Σὺν Νε-
 ρινιάδῳ Athanasio Apol. cont. Arian. p. 155. fit,
 monetur ut Benedictini Neropolis in Hilario
 olim fuisse, parum sane considerate, siquidem
 Νεργίας & Irenopolis eadem urbs est. & Nar-

^a ΦΛΑΒΙΑΣ, ΚΑΣΤΑΒΑΛΑ.

μδ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΥΠΡΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ^{ι ε}.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ^b ΤΑΜΑΣΣΟΣ, ΚΙΤΙΟΝ,
^c ΑΜΑΘΟΥΣ, ^d ΚΟΥΡΙΟΝ, ΠΑΦΟΣ, ^e ΑΡΣΙΝΟΗ,

ΣΟΛΟΙ,

^a Φλαβία Bandur. & Schelfr. ^b Ταμασός MS. L. ^c Ἀμαθούσια omnes præter MS. L.
^d Κόριν Car. a S. Paul. ^e Ἀρσίνος editi, codex Leid. Ἀρσίνος & mox Κυθησία.

ciffus Sozomeno L. III. H. E. C. 10. præful
Ἐρμηνόπιδας & Κιλίκιος dicitur. Videtur Nero-
niadis nomine donata a Claudio, quod sub
Domitiano Imp. jam deposuerat; discimus hoc
ex egregio Gazæ Wildianæ numo, qui una
parte ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣΑΡ. ΔΟΜΙΤΙΑ... & al-
tera ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΕΤ. ΒΜ. cum figura
turribus ornata mulieris, rupibus insidentis,
ἐ quorum pede amnis emergit: æra in Claudii
principatum, si conferantur numi, quos Vail-
lantius habet, incidet.

Φλαβιάς] Φλαυόπιδος Ptolemaeo & numis
ΦΛΑΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ in Thef. Britan. tom.
II. p. 250. & Vaillantio p. 378., ἐ quorum
signata epocha a Vespasiano Imp. instauratam
dicere oportet: Flaviaς Itin. Anton. p. 212.,
& Chalcedon. Concil. p. 660., ubi Joannes
ἐπίσκοπος Φλαβιάδων.

Κασταβάλα] Κασταβαλ. Appianus Mithridat.
p. 403. & Κιλίκιος πόλιν Κασταβαλ, quam ego Κα-
στέβαλα credo, memorat. Adfuit Concil. Con-
stantinop. III. p. 670. Theodorus πόλιν & Κα-
στωλὸν, pro Κασταβάλων. Vid. Itin. A. p. 146.

Ἰπὸ Κοινούδαλον] Sub Augusto provincia
erat *praetoria* sive *Prætoria*, teste Strabone L.
XIV. p. 634 & sine L. XVII., etsi postea ad
jus populi redierit, ipso concedente Augusto,
& Proconsuli paruerit, ut ex Dione L. LIV. p.
589. Jo. Alberti in Actor. Apost. C. XII. 7.
ostendit: recte ergo Sergius Paulus ibi ἐν-
παρ. dicitur; præsertim cum & Cominius
Proculus in Cypriorum apud Vaillantium numo
ἈΝΘΥΠΑΤΟΣ, & Cajus Antius Quadratus
ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΥ ἈΝΘΥΠΑΤΟΣ in lapi-
desponthe tom. I. Itiner. p. 413. appelletur: post
dein Consulari subdita est, cuius & Notit. Imp.
Or. C. I. meminit.

Πόλις ^{ι ε}] L. Holsteinus in MS. Farnesiano,
cui & duæ ultimæ urbes manu recentiore erant

additæ, πόλις ^{ι ν} reperit: idem in pristinis
Constantini L. I. Them. 15. editionibus inerat,
sed & aliis dein ex MSS. x.v. urbes in Constanti-
no sunt expletæ: cumque ultimæ urbes ante
Hieroclis ætatem fuerint satis celebres, nihil
caussæ video, quam ob rem quid mutetur.

Κωνσταντία] Salamis est, quam insulæ metropo-
lin Ephesina Synodus p. 779. & Imp. Leo in
Epist. tom. IX. Concil. Lab. p. 267. imponunt.
De ea abunde Jo. Meursius L. I. Cypri C. 20.

Ταμασός] Sic præter Ptolemaeum Strabo,
Constantino Imp. Ταμασός, cui Nonnus Dio-
nyf. L. XIII. 445. & Epaphroditus πόλις Τα-
μασός Concil. Chalcedon. p. 670. adtipulan-
tur: cum vero ΤΑΜΑΣΙΩΤΩΝ sit apud Golt-
zium numus, non dubium est, quin id præ-
stet. Adde Ovidium L. X. Metamorph. 644.

Κίτιον] Aberat stadiis c.c. Salamine apud
Diodorum L. XX. p. 785. De eo præter Meur-
sium L. I. C. 10. S. Bochartus L. III. Phaleg.
C. 5.

Ἀμαθούς] Hoc malim ex MS. Lugdan. &
Constantino: nam Ἀμαθούσια gentile est, cui
si πόλις addatur, ferri poterit. Heliodorus πό-
λιν Ἀμαθούσων est in Chalcedon. p. 670.

Κέριον] Et hoc ex Constantino præfere, cu-
jus episcopus *Cariensis* in Ephesino p. 779. ap-
pellatur. Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 7. p.
273. nostri Κόριν cum Plinii *Corinno* aliquid
commune habere suspicabatur, quod ego, cum
dubix sit fidei, & Constantinus Κέριον hinc
depromserit, huc arcessere nolim.

Πάφος] Cyprum insulam huic urbi cognom-
inem fecisse Servium, Isidorum atque alios,
Anton. Itiner. p. 526. adscripsimus: Ovidium
addo L. X. Metamorph. 297.

Ille Paphos genuit, de quo tenet insula nomen.
Ἀρσίνος] Recte Constantinus: olim hæc urbs
Marina

ΣΟΛΟΙ, ΛΑΠΙΘΟΣ, ΚΙΡΒΟΙΑ, ^aΚΥΘΟΙ, ^bΚΑΡΠΑΣΙΟΝ,
ΚΥΡΗΝΙΑ, ^cΤΡΙΜΙΘΟΥΝΤΩΝ, ΛΕΥΚΟΥΣΙΑ.

μέ. ἘΠΑΡ-

^a Κόντος idem. ^b Κάρπασι editi. ^c Absunt bina hac voces à MS. Leid.,
Holsf. inventi in Farnes., sed recentiore manu additas.

Marium erat, Stephano teste; estque ejus rex apud Diodorum L. XIX. p. 701. ὁ δὲ Κίπριος καὶ Λαπίθου, ἐπὶ δὲ Μάριου καὶ Κερωνίτης πύλιντος αὐτοῦ φίλιον συντίθειν, ubi tamen Μαρίος oportuerat; id enim urbis gentile: eundem Σόλιον καὶ τὴν βασιλείαν τῶν Μαρίων p. 704. & Σόλιοι καὶ τῶν Μαρίων p. 719. vulgo libri appellant, rectius utrobique τῶν Μαρίων nuncupaturi. Scio Ch. Cellarium L. III. G. A. C. 7. p. 273. posteriorem advocasse, ut Μάριος ejusdem Diodori L. XII. p. 73. tueretur, quod cum nusquam alibi sit lectum & Stasioecus Mario imperaverit, putem ad eandem formam esse refingendum: nam Ariarian, cui testimonium Jo. Meursius L. I. C. 13. denuntiavit Mali causa, nihil prodest: meminit sane L. II. de Exped. Alexand. C. 20. Solorum & Malli, quæ Ciliciæ oppida fuisse, nemo ignorat. Adde Jac. Gronovium, mihi consentientem, in Scylacem p. 98.

Σόλιος] Ἀἰῶ Αὐξιβίου C. 1. pagum Limmen m. p. 14. ab urbe semovet & Σόλιον πόλιν appellant, & jure: nam Σόλιος ab hac urbe, sicuti ab ejusdem nominis in Cilicia Σολέας, appellabatur, qua de re supra ex Arati Vita. Galeus L. IX. ἀπὸ Φαμερῶν p. 125. τὸ δὲ Κόντος Σόλιον meminit & metallorum, quæ stadus xxx. ab oppido aberant.

Λαπίθου] Non aliter Ἀἰῶ Αὐξιβίου C. 1., Ptolemaeus, Didymus πέλαος Λαπίθου in Chalcedon. Concil. p. 670., & βασιλεὺς Λαπίθας apud Diodorum L. XIX. p. 719. & Λαπίθου p. 701.; tamen cum ΛΑΠΙΘΕΩΝ numus sit apud Goltzium, & veterum plures, a Meursio L. I. C. 12. conducti, Λαπίθην vocent, id malim.

Κιρβόια] Constantino L. I. Them. 15. Κερμία, quam Jo. Meursius L. I. C. 9. a Ceronia sive Cernipia haud differre autumat: at eam post deinde Hierocles & Constantinus recensent; quare, donec felicior manus vitium detulerit, Cremasiam arbitror, qua de Nonnus L. XIII. 455.

Ὅτι ἔστιν Κερμάσιον, ἀλλήλοφες ἑδρας ἀρέρας.

Κύθροι] Κυθήρια Car. a S. Paulo margini

editionis suæ adscripsit, favetque Constantinus: quæ tamen conjectura, quoniam hoc nomine urbem Cyprus ignoravit, ut bene contra Meursium Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 7. p. 281. asseruit, rejicula esse debet. Intelligitur mediterranea insulæ urbs, quæ Χύθροι aliis & Concil. Chalcedon. p. 671.; cum nostro facit Spyridon præsul Palæstas ἡτοι Κύθρων in Nicæno II. p. 351. & 371.

Καρπάσιον] Ex Constantino recepimus, sententiam L. Holstæini in Stephan. secuti ob Plinii L. V. C. 31. Carpassum: ceteri Καρπασίον probant.

Κυρήνια] Κυρήνεια Constantino, Stephano in Πηγή dicitur Κυρήνια, quam Berkelius imprudenter Κεδωνίον esse iussit, Cretam cum Cypro confundens: nec dissentiit Menologium Cæsianum v. t. Maji. Verior tamen, nisi diversæ fuerint urbes, erit Κερυνία, cujus rex Κερυνίας Diodoro dicitur L. XIX. p. 701., etsi male p. 704. Κερυνία & p. 719. Κερυνία. Putarem non aliam etiam esse L. XX. p. 783. Ὀυρενίαν, nisi illius patrociniū Nonnus profiteretur L. XIII. 452.

Καὶ Ὀυρενίης πέδοι ἰδρας,
Ἀδρεῖα καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν.

ubi cum ætherium ventrem vertunt, non bene ad Nonni consuetudinem dictionemque animi advertisse videntur: αὐτῶν καὶ τῶν ἰψῶν appellat cælum, ut L. IX. 82. χύθριον καὶ τῶν τῆς γῆς καὶ τῶν ἀγρῶν, quæquam, ut vere dicam, satis insolenter.

Τελμίδαντες] Ch. Cellarius L. III. G. A. C. 7. p. 276. Τελμίδαντες legi posse arbitraur, sicuti ex Hydrus sit Latine Hydruntum, ex Sipus Sipuntum; cui, si usquam Trimituntum legeretur, haud difficulter adstipularer. Videntur librarii δὲ Τελμίδαντες dedisse, ut ejus episcopus, sicuti in aliis Notitiis assolet, intelligeretur, male tamen; siquidem hæc ab Ecclesiastica distat.

Λευκασία] Diversis hæc nominibus fuit usa: Hieronymus Catal. Script. Eccles. C. 92. Trithyllius, Cypri Ledrensis, sive Λατρίων ἐπίσκοπος, V V V V 2

μέ. ἘΠΑΡΧΙΑ ἸΣΑΥΡΙΑΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ κγ/.

ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, *ΚΕΛΕΣΔΕΡΗ, ἈΝΕΜΟΤΡΙΟΝ,
ΤΙΤΙΟΥ-

* Codex L. Καλὸνδέρη, Bandur. Καλεσδέρη.

pus, eloquentissimus suæ ætatis & sub rege Constantio celeberrimus fuit. Sozomeno I. I. H. E. C. 10. Triphyllius τῶν Λεδρῶν dicitur: quem hinc fuisse ex Actis ejus C. 1. colligo. ubi Τριφύλλιος ἐπίσκοπος Λεουκίας, τῆς ἐν μισηρό-
λεως Κόρυ. & C. 3. ψῆφον δέκα τῶν Καθηλικῶν πῶλον, τῶν δὲ Λεουκίας περιερίβει. Non diffiteor D. Papebrochium tom II. Jul. p. 682. duos nobis Triphylios esse commentum, quorum alter Ledrorum, alter Leucosia fuerit præsul; qui si ad ea attendisset, quæ ex Actis S. Spyridonis Lambecius L. VIII. Bibl. Caesar. p. 311. excerptit, eam haud dubio conjecturam damnaasset: inibi enim Τριφύλλιος ἐπίσκοπος τῶν Καθηλικῶν πῶλων, ἡτοι Λεουκῶν Θεῶν ἀρχὴς τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ: quæ perspicue docent, in Triphyllium Spyridonis æqualem, ea omnia convenire; atque eandem prorsus esse Ledrorum, Callinicensium & Leucosia urbem: imo vero in Hieronymi Catalogo non Λεουκῶν sed Λεουκῶν Θεῶν rectum esse.

ὑΠὸ Ἡγεμόνα] Præsidentem Diocletiano Imp. Isauriam habuisse Theodorus Iconiensis in Epist., quæ tom. III. Jul. ab Antwerpensibus est vulgata p. 26., ostendit; Notitia Imp. Orient. eum non habet, sed Comitem rei militaris Isauris, cujus etiam Ammianus L. XIV. C. 2. & L. XIX. C. 13. commemorat. Puto & Præsidentem & Comitem habuisse, quorum hic rei militaris curam gereret, & Isaurorum latrocinia compesceret, ille vero rem civilem curaret. Justinianus dein Novella XXVIII. utramque administrationem conjunct & uni Comiti mandavit.

Σελευκεία] Provinciæ Metropolis Theodoretus L. II. H. E. C. 26. facit, & maxime Basilis Seleuciensis extremo L. I. de Vita S. Theclæ: πόλις δὲ ἐστὶ αὐτῆς τῶν ἰσάων ὁρίων ἐν προσημειωμένη, περιεβόλῃ τῆς ἀστυλειτουργίας πάσης Ἰστανδῶν πόλεως, ἀστυκῶν ἡλιατῶν, πολυμῶν γένων Κώλωνδων ἰσάων τῶν παλαιῶν, ἡγεμονίᾳ μὲν ἀνατὶς δὲ τῶν Κήπων μοναρχίᾳ τῶν χωρίων: quæ & Metropolis fuisse, & maritimam ac Ca-

lycadno, quem Calydnium appellat, id, quod Stephanus in Ἰγρία prodit, firmans, vicinam: addit dein, tanto splenderet & quibusdam exæquetur: cum Tarso autem, elegantissima urbe, montibus, situ, ætris temperie, fructuum copia, & rerum venalium abundantia aliisque ad elegantiam & utilitatem rebus de palma certet celebrari in urbe quotannis varia ludorum genera, quæ Olymptia appellant, & in quæ non immerito Orat. XXVII. p. 148. invehitur. Zosimus L. I. C. 27. Σελευκείαν τῶν μὲν Κιλικίας vocat, & Apollinis Sarpedonii, in quo oracula redderentur, templo insignem fuisse, cujus & Basilis L. I. Vitæ Theclæ p. 275. & L. II. de Mirac. Thecl. C. 2. & 26. mentionem fecit. Perperam Σελευκεία ἢ ἐν Κανταρείᾳ in Symeonis Stylitæ Actis C. 25. tom V. Maji p. 384., rectius Seleucia Τερχία aliis, quod in Isauria Τερχία, de qua Candidus apud Photium Cod. LXXIX., esset.

Κελεσδέρη] Κελεσδέρη est, quæ Celendris Melæ, quamquam Citarandis MS. D'Orviliiani ad Celenderin propior est. Conditæ est a Sandoco sive Sandaco, si Apollodorus L. III. Bibl. p. 193. fidem meretur, patre Cinyræ, quem ex Pharnace, quam Apollodorus Θανάστην vocat, genuit. Vid. Hefychium in Κινύρης, & Suidam in Κάλυμνος, ubi mallem nihil a Kustero mutatum.

Ἀνεμότριον] Sita erat in ejusdem nominis promontorio, olim Ciliciæ contributa: meminerunt urbis Acta S. Barnabæ, quæ Joannes, ejus comes, videri vult digessisse, tom. II. Jun. p. 432.: refert se cum Barnaba Laodiceæ in Syria navim, ut Cyprium peterent, conscendisse, adversoque confictatos fuisse ventro: sed ipsum quid dicat audire est operæ pretium; ἡγεμονίᾳ ἐν τῇ Κελεσδέρῃ ἐκείνῃ δὲ ἡγεμονίᾳ ἐς Παλαιάς τῇ Ἰστανίᾳ, κατέειπεν ἐλθόντις ἐν νύκτι τῇ Πανόσῃ καλεσδέρῃ: οὐκ εἶπεν δὲ παντολασδέρῃ τῆς Ἀνεμότριάς, ἢ ἡγεμονίᾳ ἐν πόλει Ἀνεμότριάς: ubi observari velim inulas Pirrynam & Aconesias, vix alibi

ΤΙΤΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΛΑΜΟΣ, ἈΝΤΙΟΧΕΙΑ, ἸΟΥΔΙΟΣΕΒΑΣΤΗ,
ΚΕΣΤΡΟΙ, ΣΕΛΙΝΟΥΣ, ἂ ἸΟΥΑΠΗ, ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ,
ὈΛΒΗ, ΚΛΑΥΔΙΟΥΠΟΛΙΣ, ἹΕΡΑΠΟΛΙΣ,

ΔΑΔΙΣΑΝ-

a Vulgo Ἰονία.

alibi obvias; præterea Corasium idem ac *Pseudocorasium* esse Stephani, & Παλαίος *Palaeas* ab Ammiano bene describi, etfi male ejus libri *Palaeas* vocent, L. XIV. C. 2.

ΤιτίουΠολις] Habet urbem Constantinus L. I. Them. 13., quam Domitius præsul Τιτιανὸς Concil. Constantinop. III. p. 671. firmat.

Λάμος] Sicum ad ejusdem nominis amnem habebat, unde & vicina regio Λαμωτῆς apud Stephan. in Ἀντιόχεια. Vid. Nicaenum II. p. 599.

Ἀντιόχεια] Posita in Lamotide erat, quam obrem Ἀντιόχεια ἡ Λαμωτιδῶν in Concil. Chalcedon. p. 528. dicitur, & quidem in colle circa mare, ut Theophanes Chronograph. p. 119. docet: τέτταρ' ἔτι, inquit, Λαζύδης τις ὁ λεγόμενός Σελινόνητι τὴν Ἀντιόχειαν ἡ Ἰσαυρίας ἔκρινεν, ἐπὶ τῷ ὄρει κειμένη ἐν ἡλῷ καὶ τῷ μισσημεριῶν ἡ χύμας ἡλίαςαν, εἰσῆλθον οὖν Ἰσάυροι πᾶς τρεφόμενος Mons, cui imposita erat, *Cragus* dicebatur, ut Ptolemaeus docet.

Ἰουλιανὸς] Hujus episcopus in Synodica provincialium Epistola tom. IX. Concil. Lab. p. 319. Sebastianus *Sebastiae* dicitur: nam quod Car. a S. Paulo vitium ibi suspicatur, atque ex Cilicia I. eam inter Isauros migrasse, id hac Notitia falsi arguitur.

Κέστρι] Epiphanius πόλις Κέστρων est in Chalcedon. p. 659., qui pessime p. 573. Κέστρων ἡ Συρίας pro Ἰσaurίας scribitur. Ptolemaeo Κλῆστρῶν & in Palatino & Coislin. MSS. Καύστρῶν, unde Κέστρῶν formari oportet.

Σελίνος] Τραπεζοπολίς, quod Trajanus ibi vitæ finem habuisset, dictam fuisse ex Ulpiano Xiphilinoque compertissimum habemus; rediit dein pristinum urbi nomen, cujus situm egregie describit Basilius Seleucienfis L. II. Mirac. S. Theclae C. 11. Σελίνος ἐπὶ πόλιν μικρὴν ἢ καὶ ἰσάλιον, μεγάλην ποτὶ καὶ διδυμυμένους τὸ πρὶν ἐπ' ἐρήνης ἐπὶ φθιόντῃ ἢ καὶ ἐπὶ καὶ νῦν ὅσα τὰς πελομελούς. Parvam suo tempore ait urbem esse & maritimam, olim cum pax esset, magnam & felicem, & propterea hostium invidiæ expositam: τῷ οὖν,

pergit, Ἰσάυροι καὶ ἡλίαςτις μὲν ὑπερῆκοντο, ὡς αὖ πρὸς ἀντιόχειαν ὅρασε ἀχαιοπολίτην καὶ κερμενὸς ἢ ὑπερῆκοντος, καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν καφάλην, φολάτιον πρὸς καὶ πόλιν πελομελούς ἐπὶ φθιόντῃ. Itaque cum mari, tamquam a natura facta fossa, fuerit incincta, & prærupta rupes eam, ut caput galea, defenderit, apparet munitissimo fuisse loco, Vid. Ampl. Corn. van Binkershoek L. V. Observ. Jur. C. 21.

Ἰονία] Ita MSS.; Ptolemaeo Ἰωνία & Chalcedon. Concil. p. 659. Vid. H. Norisium Dissert. II. de Epochis p. 135.

Διοκαιοπόλις] Ejus episcopus Joannes πόλις Διοκαιοπόλις in Chalcedon. p. 659. dicitur. Vid. Norisium Dissert. V. de Epoch. p. 562.

Ὀλβη] Non multum a Seleucia separatam fuisse Basilius L. II. Mir. S. Theclae C. 8. significat, ἀστυνέστα πόλιν, ἥ ὅσοις ἐπὶ Ὀλβῳ, appellans. Theodorus πόλις Ὀλβος ἡ Ἰσάυροι Ἰσαυρίας Constantinop. III. subscripsit. Plura in Ant. Itin. p. 212.

Κλαυδιόπολις] Colonia erat, a Claudio deducta, Ammiano teste L. XIV. C. 8., olim, si Theod. Ruinartus ad Epist. Theodori Iconienfis Act. Sincer. p. 478. non fallit, *Isauria*: falsum tamen puto, & Ammiani verbis, non, ut oportuerat, intellectis, deceptum: nam & Ptolemaeus & Hierocles & ipse Ammianus utramque distincte memorant. Vide, quem signavi locum cum Valesii nota. Sita *Claudio-polis* erat in Isauria mediterraneis, inque planitie inter duo Tauri juga, μετὰ δὲ δὸ Τάυρων ἐν πεδίῳ κειμένη, inquit Theophanes Chronograph. p. 119.

Ἰερόπολις] J. Novit hanc Isauriae *Hierapolis* Chalcedon. Concil. p. 674. Fortasse & huc pertinet rarissimus ἹΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΠΥΡΑΜΩ numus Thef. Britan. tom. II. p. 114.; etfi enim Pyramus Ciliciae sit flumen, nihil impedit si ad ejus fontes, unde & juvenis specie in numo emergit, hanc urbem quaeramus atque extra ejus provinciae terminos: praesertim cum plura veteris Ciliciae oppida Isauriae deinceps sint transcripta.

V V V V 3

Δαδισαν

ΔΑΔΙΣΑΝΔΟΣ, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΙΣ,
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, ΜΩΛΩΗ, ΔΑΡΑΣΟΣ,
ΖΕΕΔΗ, ΝΕΑΠΟΛΙΣ, ² ΛΑΥΖΑΔΟΣ.

μτ'. 'ΕΠΑΡ-

^a Ita Constant. Imp., vulgo Λαυζαδαῖς, MS. Leid. Λαυζαδαίη.

Δαλιανδῶν] Apposita erat monti excelso fedamoneo & irriguo, ad vilem & miseram conditionem redacta Baſilii tempore : *Δαλιανδῶν ἐστὶ πόλις*, inquit L. I. Mirac. S. Theclae C. 10. α ἡ πόλις ἀβαλοι, οὗ τοῦ ἀφανέσι τῷ τῷ ἀνωτάτω ἀπέριμτος. Credebatur a Sanda Herculis filio & Damalide esse dicta : Idem Baſilius L. II Mir. S. Thecl. C. 15. de Eusebio & Hyperchio καὶ γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ἀρχάντο ὃ Δαμαλίδου τε καὶ Σάνδα ὅτι Ἡρακλέους ὁ Ἀμφιτέριον· ad hanc enim urbem ea pertinere cum Cl. Ti. Hemsterhusio existimo, non ad Tarfum, quæ Hent. Valesii in Ammian. L. XIV. c. 8. erat sententia ; etsi enim Ammiani Sandan viri doctissimi opinionioni quodammodo patrocineretur, obstat tamen Damalis, quæ cum Sanda conjuncta *Δαμαλιδων* & contractæ *Δαλιανδῶν* format : nec dicam Baſilium Tarfi cum meminit semper honoris titulos addere, ut L. I. Vit. Theclae p. 275. Τάρσος ἡ κηλή, & L. II. C. 10. ἡ μὲν γαίη, & C. 13. ἡ κηλίς καὶ κυνήϊας παρυπὶ καὶ ὀπίσσω· Ad hoc, urbis apud Baſilium conditor Sandas Herculis filius fuit, cum Ammiani Sandan ex Aethiopia sit profectus, vir opulentus & nobilis, & diversæ propterea originis videatur : quod tamen urgere nolim, cum in Heroum genere secum invicem sæpe differentiant veteres ; certe non laudavero nec Valesii, qui pro ex Aethiopia, quoniam MSS. quidam ex *Aethio* scribunt, ex Chio profectus emendavit, conatum, nec Gronovii ex Metachio vel Metachio corrigentis. Sandes enim sive Hercules seu Herculis filius peregrinus fuit, & ex ultimis Indiæ locis, quam cum Aethiopia sæpe permixeri notum est, in Ciliciam invasit : docemur hoc a Nonno L. XXXIV. 196., cum Morrhæum, Iadorum regis generum & copiarum ducem, Ciliciam domuisse ac Sandam inibi appellari perhibet :

ubi, ut a doctissimo Cunaeo quid mutaretur, nihil fuerat necesse, uti nec ab Harduino in

Plinii L. V. C. 20: Indus enim fluvius, inco-
lis *Sandus appellatus*, Herculi huic Indico vi-
ditur merito cognominis. Nec Indis tantum
Sandes in honore erat, verum & Persis, quos
Agathias, cuius mihi iudicium fecit Hemiter-
hufius noster, L. II. p. 62. *Herculeum Sanden*
nuncupare testificatur. Itaque si a *Damalide* &
Sanda *Dalifandus* sit, vix mihi persuaderi po-
tior, *Δαλινδου* urbem fuisse, tametsi tes-
tetur Stephanus Capitoneum L. I. *Isaucorum*,
unquam dictam. Novi quid Victorinus Gram-
mat. p. 2470. quid alii de *Δ* & *Δ* inter sese
commutatis scripserint: sed alia hic & multo
diversa est ratio: neque enim *Damalid* & *La-
malid* dixisse credibile est: potius arbitror in
Capitonis *Isaucris* conformatione literarum *Δ*
& *Δ* errasse librarios, eaque ratione *Δαλιν-
δου* esse nata.

Γερμανικὴ πόλις] Inter Isauriae mediterraneas
Constantinus L. I. Them. 13. locat. Γερμανι-
κὴ πόλις τῆ Ἰσαυρίας Concil. Chalcedon. p. 659.

Ἐμμενέου] Distinguenta hæc est ab ejusdem nominis in Cilicia II. urbe, ut studiose fit in Constantinop. II. p. 670. & 671.; nam & Paulus Ἐμμενέου τῷ δούτῳ τῶν Κιλικίων ἐπιστολῶν, & Georgius Ἐμμενέου τῷ Ἰουδαίου ἐπιστολῶν subscribunt, Basilus I. II. Mirac. S. Theol. C. 18. τῷ καὶ ἡμεῖς Ἐμμενέου, ut a Cilicia urbe distinguat, nuncupat.

Φιλαδέλφεια] Est in Ptolemaeo & Concil. Chalcedon. p. 659. Sequentem legere non memini. Habet Stephanus Isauriae urbem ΜΟΝΟΒΑΣ ex Capitone, quam nostram esse, non finivero.

verò.
 Δραστης] Puto Car. a. S. Paulo Ἀδραστὸν recte
 correxisse: Stephanus πόλεως Ἀδραστῆς τῆς Ἰουδ-
 ραν ἐπεριβάς eam urbem, male in Geographia
 S. neglectam, requirit Concil. Constantinop.
 III. p. 671.

III. p. 671.
Zēdē] Σβδē aliis Notitiis, Bīdē Chalcedon.
Synodo p. 674.

Synodo p. 574.
 Νέσπολις] De hac nihil dixero, nisi Suidam
 ejus nobis memoriam servasse in Ἰνδῶν.
 Δαυζῶν] Ita Constantinus L. I. Them. 13, ubi

μζ' ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΥΡΙΑΣ ἂ ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ζ'.

ἈΝΤΙΟΧΕΙΑ Ἡ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΝ, ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ,
ΓΑΒΑΛΑ, ΠΑΛΤΟΣ, ΒΕΡΟΙΑ, ΧΑΛΚΙΣ.

μζ'. ΕΠΑΡ-

ubi eam in Isauriae mediterraneis fuisse adfirmat.

ὑπὸ Κονσουλάρειο Inscripta est Jo. Chrysostomi Epist. 139. Theodoro πρὸς Συρίαν Κονσουλάρειον. Vide & Jac. Gothofredum in L. 11. C. Th. de Cohortal.

Ἀντιόχεια Coeles Syriae Metropolin agnoscunt omnes. Vid. Ill. Sphaghemium Dissert. IX. de Usu & Praest. Numif. p. 586.; hinc Eunapio in Libanio ἡ τῆς ἡγεμονίας Συρίας πρώτη πόλις. Quam illi dignitatem Theodosius I. ob motam seditionem, prorsus ut olim Severus Imp., abstulit & Laodiceae transcripsit, teste Theodoro L. V. H. E. C. 20., cui egregiam Jo. Chrysostomus Homil. XVII. ad Antiochen. p. 175. edit. Nov. lucem feret.

Σελδίκεια Auctori L. I. Maccab. C. 11, 8. Σελδίκεια πυργωδισαία, cujus situm accuratissime descripsit Polybius L. V. C. 59. Libanius πρὸς Σελδίκην appellat, quod cum non animadverteret interpres, turpiter lapsus est in Antiochico p. 363., τὴν αὖ τῆς Σελδίκης πόλιν, sic enim scripsit Libanius, tyrannum a Seleuco vertens: Eugenius intelligitur, qui Seleucia, cum imperio Diocletianus praeset, tyrannidem invaserat: quo de egregie, ut solet, Hen. Valesius in Eusebii L. VIII. H. E. C. 6. Seleucensium numi superant plures, è quibus hic Gazae Wildianae notandus est: ΑΥΤΟΚΡ... ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC. ΑΡΙCΤ. CΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. & parte altera, CΕΛΕΥΚΕΩΝ. ΠΕΡΕΙΑC. B. cum templo IV. columnis suffulto, in cujus medio mons, infra quem ΖΕΥC ΚΑCΙΟC, huic similem in Thes. Frider. C. 1x. 11. cum Δ & in Num. Imp. Græc. Vaillantip. 30. cum nota fenarii reperies; quæ literæ nec Trajani annos, obstant quippe Dacici atque Optimi tituli, nec novam designant æram, cujus initium referendum foret a Trajani pietate, quam Jovi Casio in iis partibus probaverit, quæ Cl. Liebesententia: vetant Beroëcensium numi, iisdem Trajani titulis inscripti, inter Wildianos, quo-

rum unus ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ. B, alter Γ., tertius, quem vir egregius Selest. Numif. Tab. XVII. vulgavit, H. præfert, & Chalcidensium apud Vaillantium cum signis A. & Δ.; neque enim, puto, vir doctus arbitrabitur, ad omnes Syriae urbes eam æram pervasisse, & passim Syros ex cultu Cassii apud Seleucienfis Jovis annos sub Trajano numerasse. Forte verius moneta-riorum notæ credentur, nobis nunc ignotæ. De Laodicea dictum alias est.

Γάββαλα Πόλις τῆς πρώτης Συρίας Jo. Malalae tom. II. p. 88.; Theodoro πρὸς Συρίαν ἡ πρώτη πόλις Hist. Religiof. C. 28. Vid. Ant. Itin. p. 148.

Πάλατῳ Aberat xx. m. p. Laodicea. Vid. Ant. Itin. p. 147. Justinianus hanc & Laodiceam & Gabala, Antiochia quodammodo adeptas, novæ provinciae, cui Theodoradiis nomen fecerat, prætereaque ex Syria II. Balaneas contribuit apud Jo. Malalam tom. II. p. 183.

Βέροια De hac & Chalcide disputavimus ad idem Itiner. p. 193. Obiter hic Socrati auxilium feremus L. VII. C. 16. Ἐν Ἰμμοῦ, inquit, ἔστι κληρονομία (ἢ κτῆνος, ἢς κτῆνος) μετὰ Χαλκιδῶν καὶ Ἀντιοχείας τῆς ἐν Συρίᾳ, Ἰνδαῖοι συνήθως ἐκείναις παύσιντα ἱππέων πάλιν. Illegitiose enim corruptum est vici nomen, in quo scelus, quod Socrates enarrat, Judaei patrarunt. Lege δὲ Ἰμμοῦ ἦδ, & vicum habebis, xx. m. p. à Chalcide disjunctum apud Theodoretum Hist. Religiof. C. 7. atque in Tabula Peutingerorum. Firmat conjecturam, etsi in vocabuli numero & genere dissentiens, Theophanes Chronograph. p. 71. Τότε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸ Ἰμμοῦ καὶ τὸν Χερσινδὸν συλλαβόντες. & Cedrenus, quamquam per καὶ τὸν Theophanis in errorem impulsus, p. 276. Ἰνδαῖοι ἐκ τῆς ἡμέρας καὶ τὸν Χερσινδὸν καὶ τὸν συλλαβόντες, fecit ex vicinia foni τῆς καὶ τὸν & τὸν Ἰμμοῦ campum, quem, si ad hæc attendisset Abr. Ortelius, circa Byzantium non quæsiisset.

μζ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΥΡΙΑΣ β' ΥΠΟ ΉΓΕΜΟΝΑ
ΠΟΛΕΙΣ η'.

ἈΠΑΜΕΙΑ, ἘΠΙΦΑΝΕΙΑ, ἈΡΕΘΟΥΣΑ, ΛΑΡΙΣΣΑ, ΜΑΡΙΑΜΗ,
ΒΑΛΑΝΕΑ, ^α ῬΑΦΑΝΑΙΕ, ^β ΣΕΛΕΥΚΟΒΗΛΟΣ.

μὴ. ἘΠΑΡΧΙΑ ΕΥΦΡΑΤΗΣΙΑΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ
ΠΟΛΕΙΣ β'.

ἹΕΡΑΠΟΛΙΣ,

ΚΥΡΟΣ,

a 'Paeponijæ MS. Leiden.

b *Idem*, ceteri Σιλευκὸς βολ.

Τῆς Ἡμετέρας] Distracta hæc est provincia a
Coele Syria, ut Evagrius L. III. H. E. C. 32.
docet, & quidem, si qua Malalæ tom. II. p.
69. fides, a Theodoro II., quem & Apamiæ
jus Metropoleos dedisse adfirmat. *Præfidi* pa-
ruisse Notitia Imp. Orient. C. I. monere haud
neglexit.

Provinciae erat Metropolis, quam obrem τὴν τῶν Ἀράγων ἰσλῶν, episcopos, hujus urbis metropolitano subditos, Evagrius L. III. H. E. C. 34. appellat. Erat circa urbem vicus, ὅπου, καὶ καὶ Μαργαρίτου Ζαβιδαίου Μαρτύρου Ζαβιδαίου erat nomen, tom. XI. Concil. Lab. p. 403. & 408. memoratur: vicinus ille habuisse videtur Μαρτυροῦς, de quibus in Ammian. L. XXVIII. C. 2., adfirmatque primam tituli graffatorum illorum, de qua dubitatum videri, partem. Sequentes tetigimus in Anton. Itiner. p. 187.

P. 187.
Μακεδών] Sic & Ptolemaeus: Arrianus L.
 II. Exp. Alex. C. 13. *Μακεδόνων*, Concl. Αἴα
Μακεδόνων vocare adseuerunt: Vid. Synop.
 Constantinop. sub Menna tom. XI. Conc. p.
 402. & Chalcedon. p. 659. L. Holsteinus & Ch.
 Cellarius ex Alexandrino Chron. *Καὶ ὅταν*
ἐκλήμην, in qua Gelafinus Martyr fuerit contu-
 mulatus, cum hac urbe componunt, quod ut
 recte fecerint, vereor: plane proxime Heliop-
 olin ibi collocatur, a qua Ptolemaeus hanc
 longius removet: provinciae quoque diversae
 sibi vindicant, hanc Syria II., illam Phoenice
 ad Libanum. De sequente Ant. Itin. p. 148.

ad Libanum De fequente Ant. Iun. p. 140.
 'Ραφαῖαι] 'Ραφαῖαι Ptolemaei & Stephano,
 qui urbis gentile 'Ραφαῖότης esse addit. Lampa-
 dius 'Ραφαῖαν πόλιν est in Chaicedon. p. 660.,
 & Zoilus 'Ρεφάνης in Constantinop. sub Menna
 p. 402., satis vitiose.

Σελούβλιον.] Seleucia est ad Belum five
annem fide montem, neque enim alterum
pro comperto est. Vid. Ch. Cellarium L. III.
G. A. C. 12. p. 420. Sita erat in finibus Apa-
mienfium: Theophanes Chronogr. p. 289. Ὁ
τῶν Σελούβλιον πότις ἀποφρονεῖς σὺν αὐτῇ ἐν Συρίᾳ
κατὰ τὴν ἡμετέραν πότιν, καὶ ἵκνεται εἰς τὴν Ἀρα-
μείαν χώραν ἐν πότιν Ἀπμιέν. Verit. Miscel-
lae Hist. L. XIX. adducitur: Porro Slavini ad
hunc confluentes cum ipso descendunt in Syriam
numero quinque millia et habitabant in Apamien-
fium regione in castello Seleucobori. Unde vides,
legiste cum eis τὴν Ἀπμιέν χώραν, & bene:
dein Σελούβλιον, quod ex Σελούβλιον natum
est. Stephanus Σελούβλιον, & Σελών, καὶ
τῶν ἐν Συρίᾳ Ἀπμιέν πότις ἀποφρονεῖς κατὰ τὴν πότιν
distinguit, perverte, si quid in his video: eadem
enim est, & Σελούβλιον & Σελών αὐτῇ τῇ
Βίβλιν appellata, ac uti vidimus, Apamiae, unde
de longius Seleucia Pieriae distabat, vicina.

de longius Seleucia Pieria. *Εὐφρατισίαι* | *Olim Comagene* erat: Procopius L. 1. Bel. Perf. C. 17. *χώρα γὰρ, ἥ οὖν Συριοσύ-
ταις αὐτῇ Εὐφρατὴ πόλιν αἶε, πάλιν με Κομμενήν
ἐκάλεσαν, ταύτῃ δὲ πόλιν ἐστὶν ἐκταμένη* & L. II. C. 20. *Ἐπὶ γὰρ ἐκ ταύτης Κομμενήν χώραν ὁ Κορδὸς
ἀφῆκε, ἢ καλεῖται Εὐφρατιοίται. Auguslo-Euphrat-
ensis in Chalcodon. p. 565. dicitur, & Leoni
Imp. L. 10. C. de Divers. Offic. Provincia fa-
cta est, & a Syria & Osdroëna diffocata
iussu Constantini M., teste Malala tom. II. p. 3. *Præf. ejus est in Notit. Imp. Orient. C. 1. &
Præsidale officium Euphratense* L. 2. C. 7. de
Venat. Fer.*

de Venat. Fer. Orat.
 [ἱεροπολις] Metropolis huic provinciae fuisse
 prater Imper. Leonem atque alios testis est Eva-
 grius L. VI. H. E. C. 19. Quo nomine Arabi-
 bus & Syris sit, Imp. Constantinus Porphyrog.

ΚΥΡΟΣ, ^a ΣΑΜΟΣΑΤΑ, ΔΟΛΙΧΗ, ΖΕΥΓΜΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΚΙΑ,
^b ΠΕΡΡΗ, ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, ΣΚΕΝΑΡΧΑΙΑ, ΣΑΔΓΕΝΟΡΑΤΙΖΕΝΟΝ,
 ΣΥΡΙΜΑ, ^c ΕΥΡΩΠΟΣ.

μϞ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ^d ΟΣΡΩΗΝΗΣ ΥΠΟ ΉΓΕΜΟΝΑ.
 ΠΟΛΕΙΣ ϩ'.

ΕΔΕΣ.

^a Vulgo Σαμόσατα. ^b Πίση MS. Leid. ^c Vulgo omnes Europos. ^d Πορμυλιος Car. a S. Paullo: codex Lugdun. Πορμυλιος Κορμυλιος. Bandur. & Schelslr. Πορμυλιος. quod sequimur in MS. Holst. invenit.

Orat. de Imagin. Edeffen. p. 51. Edit. Com-
 besfii docet: εἰς τὸ κτήριον Ἱερραπόλεως ἱερῆς, ὃ
 τῇ μὲ Σαλαγκιῶν φωνῇ Μιμική λέγει, τῇ δὲ τῇ Σό-
 ρον Μαβύα. unde egregia Hydi in Itin. Peritz.
 p. 43. conjectura constabatur, qua in Plinio
 L. V. C. 23. *Bambyce*, quae alio nomine Hiera-
 polis vocatur, Syris vero *Mabog*, expulso atque
 ad tenebras damnato *Magog*, emendat. Vide
 Cl. Alb. Schultens Indicem, Bohadino an-
 nexum, in *Manbesum*.

Κύρου] *Cyrestana* civitas Imp. Justiniani Epi-
 stola Collat. VII. Concil. Constantinop. II. p.
 219.; *civēs* D. Papebrochius *Cyropolitanos*, qui
 Actis Juliani οἱ τῇ πόλεως Κύρου, tom. II. Jun. p.
 178. appellat, haud recte. Vid. Ant. Itin. p.
 189.

Δολίχη] *Parvum oppidum πολίχνη συμπε-
 Theodoro* L. V. H. E. C. 4., *Δολικία* Theo-
 phani Chronogr. 354.; ad quem modum *Philo-
 xenus Dulichii episcopus* in Collat. inter Catholi-
 cos & Severianos tom. XI. Concil. Lab. p. 137.
 Plura supra p. 184., ubi de *Zeugmate* etiam &
Germaniciā.

Περίη] *Liberatus Diaconus Breviar. C. 13.
 Ecclesiae Parensum* Sabinianum fuisse ait episcopum,
 quem *Perrhensum* fuisse Acta Concil.
 Chalcedon. tom. IX. Conc. Lab. p. 106. cla-
 mant. V. Ant. I. p. 210.

Νικηπύλις] *Non aliam esse puto atque eam,
 quam Josua Stylites in Chron. Syriaco sub Imp.
 Anastasio vehementi terrae tremore corruisse
 refert* tom. I. Bibl. Orient. Assemani p. 271.,
 nec diversa fortasse est Itin. Ant. p. 190.

Σκεναρχία] *Σκητι ἀρχαία*. Viderint peritio-
 res an loco nomen venerit a tentoriorum co-
 pia, & quid *Σαλδορατίζενον* sibi velit.

Σόρα] *Putares Σορά sive Σόρον*, ut Eva-
 grius L. IV. H. E. C. 25., urbem in Euphratis
 ripa positam: (*Vita Symeonis Stylitae* C. 26.
 Ἦν τις ἐν Συρίῃ θρασυῖς, πολίχνην δὲ π τῷ τῷ
 ἐπιφωρῶντι) Nisi propius abesset *Θουρμα*,
 pro quibus *Θουρμα* editus Ptolemaeus, sed hinc
 & ex Coislin. MS. *adjuvandus*. *Θεμα* & *Θε-
 μα* Chalcedon. Concil. p. 676. Erat Euphrati
 adfluita, unde *עורא דעל נהר* *אורין*, *Castel-
 lum Urina Euphrati accubans* in veteri Codice
 Syriaco tom. I. Biblioth. Orient. p. 172. *Assa-
 mani*.

Ευρωπός] *Josua Stylites castrum ait Europus,
 quod in provincia Mabugensi, sive Hierapolita-
 na, ad occidentem Euphratis est positum* Bibl.
 Orient. tom. I. p. 282.; cui Procopius L. II.
 Fabr. Justinian. C. 9. & L. II. B. P. C. 20.
 adduntur: merito ergo Lucianus insulsum
 scriptorem historiarum taxavit, qui de urbe
 hac Ἦν δὲ Ευρωπὸς κτλ) μὲν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ παρ-
 μέν δὲ δὲ Ευρωπὸν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 Ἐδεσσοῦς *Europus* sita quidem est in *Meopotamia*,
mansione ab Euphrate duabus disjuncta,
 & ab Edeffensis condita. Nomen est a Macedo-
 nibus, qui urbium patriae suae nomina oppidis
 Syriae indiderunt: Vid. Appianum Syriac. p.
 201. & Abr. Berkelium in Stephan. *Ευρωπὸς*,
 ubi commixta videbis, quae longo terrarum
 situ distantiissima fuerit.

Όσρωήνης] *Όσρωήνης* Nomen provinciam ab
Όσρὸ Procopius L. I. B. P. C. 17. accepisse me-
 morat, nec multum, ut alias observavimus,
 ab eo diffidet Dionysius Patriarcha: provincia
 post Constantinum a Mesopotamia videtur di-
 vulsam, quae de re Norisius Diss. II. de Epoch.
 p. 110. *Præf. Osdroènes* est in L. 105. C. Th.
 de Decur. & Notitia I. O. C. 1.

X x x x

Εδεσσα

ἙΔΕΣΣΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΥΠΟΛΙΣ, ^a ΚΑΡΡΑΙ,
ΒΑΤΝΑΙ, ΝΕΑ ^b ΒΑΛΕΝΤΙΑ, ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΙΣ

Ἡ ΚΑΛ-

^a Vulgo Κάριαι. ^b Βαλεντίας αὐτὶ Ὀυαλιτίας scripti codices.

^a Ἑδεσσα] Provinciae metropolis fuit; ^a Θεο-
δοσιουπόλις ἡ παλαιὰ μεσηπολις Theopha-
ni Chronograp. p. 146. Aët. S. Thaddaei
apud Lambecium L. VIII. Bib. Caesar. p. 202.
^b Ἡ γὰρ πόλις Ἑδεσσας ἡ πόλις, μεσηπολις ἡ παλαι-
αὴ αὐτῇ, Ὁσροὴν καλεῖσθαι, Ἀρρυσίαν μεση-
πολις, quæ, cum urbem Ὁσροῆτη vocitant, vi-
deri possent vitiosa, nisi & Syri Orrhoam &
Osrhoam appellarent. Vid. Anton. Itin. p. 185.

Κωνσταντία] Κωνσταντίνη aliis, Suidæ Κωνσταντία,
cujus episcopus Sophronius est in Actis Synodi
Antiochænae, intertexti Actionis xiv. Concil.
Chalcedon. tom. IX. Concil. p. 120. Olim Ni-
cephorium dicebatur, Stephano teste, Syris au-
tem Τελα λέγεται, quod utrumque nomen mutavit
Constantii Imp. iussu, quemadmodum Chron.
Edesseum tom. I. Bib. Orient. p. 395. re-
fert: quod vero a Chronicis auctore additur,
היה נקרא כתריום אנטיוכיה, quæ olim
Antipolis dicebatur, non mihi satis rectum vi-
detur: succurrit Ammianus L. XVIII. C. 9.
ubi Amidam & Antoninopolin, prorsus ut scrip-
tor Edesseum, eodeni tempore a Constantio
instauratas fuisse memorat. Male itaque Cl.
Assemanus Dissert. de Monophysitis tom. II.
Bib. Orient., ex Antipoli facit Anthemiadum
Taciti sive Anthemiadum aliorum, reprehen-
ditque Ch. Cellarium, qui Stephanum Suidam-
que secutus Niecephorium a Constantina nihil
differre recte adfirmaverat. Aberat ad occasum
Nisibis & septentrionem Amidae stadiis LVI.,
si quæ fides Theophani Chronogr. p. 124.; quæ
sane, nisi culpa recidat in librarios, exigua esse
debet: longius enim intervallum inter eas ur-
bes interjectum fuisse Peutingerorum Tabula
vetat dubitare. Vid. etiam Procopium L. II.
Aedif. Justin. C. 5.

Θεοδοσιούπολις] Posita erat ad flumen Chabor-
ram loco munito: Procopius L. II. Fabr. Justin.
C. 5. Θεοδοσιούπολις, ἡ παλαιὰ πόλις Ἀρρυσίαν γὰρ
ἡ Παλαιὰ μεσηπολις. Distinguenda ergo ab
altera ejusdem est nominis urbe in Armenia,
quæ de L. III. Fabr. Just. C. 5.

Κάριαι] Recte ita codex Lugdunensis: urbem
Christiani, quod cives sacris paganorum dedi-

tissimi essent, Ἐκλήτων πόλιν vocarunt; Libellus
Samuelis & reliquorum presbyterorum contra
Ibani tom. IX. Concil. Lab. p. 37. Ὅτι ἡμερο-
τόντες Δανήλων, τὴν αὐτὴν ἀδελφίδην, ἐπισκοποῦν τῆς
Ἐκλήτων πόλεως: ubi eos Carras intelligere Li-
belli principium ostendit, συνήλαστον ἡμεῖς, in-
quiunt, ἐπὶ τῷ ᾧ τῷ κατηγόρου ἔλθον αὐτὴν τε
καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Δανήλως, καὶ αὐτὴν ἐπισκοπεῖ
Καρήτων πόλεως, tamen male ἀδελφίδος Ibæ fra-
ter Daniel vocetur, qui ἀδελφίδος sive fratris
Ibæ filius fuit: pejus vero Commonitorium
Damasio tribuno missum p. 26. Δανήλων τὴν
ἀδελφίδην Θεοδοσιούπολεως ἐπισκοποῦν nuncupat:
neque enim ille Theodosiopolitanus fuit præ-
sul, sed Joannes; quare verius vetusta versio,
& Daniele Carrhenorum civitatis episcopus, &
Joannem reverendissimum Theodosiopolitanum
episcopum præfert. Consentit in Carrarum illo
titulo scriptor Syrus Vitae S. Ephraemi,
qui tom. I. Bib. Orient. p. 51. de Juliano
ישראל ברוך כוונה דוראן וקרת בצלכא
& divertit Carras; urbem Paganorum, refer-
tamque simulacris. Vide itaque hucine referri
oporteat L. 8. C. Th. de Pagan., qua Theodo-
sius Palladio Duci Osdroënæ scribit, Aedem
olim frequentie dedicatam, coetui etiam, populo
quoque communem, in qua simulacra feruntur
posita, artis pretio quam divinitate metienda, ju-
giter patere publici consilii auctoritate decernimus.
Mihi sane, tamen pro Edesia Gothofredus
disputaverit, ades illa Carris fuisse videtur:
præsertim quod Edeseni, ut ex eorum Chro-
nico Syriaco patet, Theodosio Imperatore Sa-
cerorum Christianorum essent studiosissimi at-
que a simulacris averrissimi. Plura Anton. Itin.
p. 193. & de Batnis p. 190.

Νέα Βαλεντία] Nusquam, quod quidem re-
cordor, hanc Valentiam reperire potui. Vide-
tur è castellis fuisse, quæ Euphrati assidebant.

Λεοντόπολις] Præstiterat ἡ καὶ Καμήνικος, quo-
modo Libanum, Theodoretus, Procopius at-
que alii, jam ante ad Ant. Itin. p. 191. appel-
lata. Urbem instauravit Imp. Leo circa An.
cccclxvi. suoque nomine insignem esse vo-
luit, uti Chron. Edesseum tom. I. Bib. Orient.
p. 405.

Ἡ ΚΑΛΔΑΙΝΙΚΗ, ^a ΒΙΡΘΑ.

Ἡ ἘΠΑΡΧΙΑ ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑΣ ὑΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ ^α.

^b ἈΜΙΔΑ.

Ἡ ἘΠΑΡΧΙΑ ΦΟΙΝΙΚΗΣ ὑΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ^δ.

ΤΥΡΟΣ, ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ, ΣΙΔΩΝ, ^d ΒΗΡΥΤΟΣ, ΒΙΒΛΟΣ,
ΒΟΣΤΡΥΣ,

^a Abest a Lugdun., vulgo Βίρθη. ^b Amida princeps editio, "Amida Bandur. & Schell.

^c Car. a S. Paulo. πόλις-α., solumque Tyrum provinciae tribuit, ceteris ex ejus codice.

exultantibus & urbibus & provinciis deficientes ex MS. Farnesiano, qui cum Lugdunensis consentit, L. Holstein. explevit. ^d Βηρυτὸς MS. L.

p. 405. perscriptum. Adde Assemano notata tomi ejus p. 258.

Βίρθη] Virta munimentum valde vetustum, in extremo Mesopotamiae situm Ammianus L. XX. C. 7. memorat, quod cum Birtba videatur Ptolemaei ad Tigrim, nostra esse nequit. Forte haec latet in Birta, cui in Osdroëna locum dedit Notit. Imp. Orient. C. 169.

Ἐπαρχία Μεσopotamίας] Praefidi quoque parer in Notitia Imp. Orient. C. 1.; quod vero una illi urbs Amida datur, id ne librariis acceptum referri oporteat vereor: erant quippe Hieroclis aetate plures in ea provincia urbes & castella. Daras paullo ante muniverat Imp. Anastasius apud Evagrium L. III. H. E. C. 37., ne de arcibus dicam, quas Procopius L. II. de Fabr. Justin. C. 4. describit.

Ἀμίδα] Πόλις ἱερὰ τῆς μέσης & ποταμῶν μινιτὰς Mesopotamiae urbem Evagrius L. III. H. E. C. 37. appellat. Situm signat Ammianus L. XVIII. C. 9., Procopius atque alii, quos nunc praetereo: id quaeram, tamen si ab instituto recedat, verumne sit Nisibin, celebrem olim hujus provinciae urbem, Σιβapολιν Sibapolin fuisse nuncupatam: abijt in hanc opinionem D. Papebrochius tom. V. Jun. p. 15. ad Vitam S. Febroniae, in cuius Actis C. 1. Σιβάπολις, ἥτις δὲκεν ἐν ὁρίοις τῆς αὐτῆς Ἀσσυρίης censet vir doctus, Syrorum sermone Nisibin & Sibapolin rem eandem significare: quod, puto, nunquam probabitur: nihil quoque in Actis, unde Nisibin intelligendam esse colligas. Ego τῶν Σιβapολιν non aliam esse autumo atque eam,

quae Syris Sibabarech סבארך, cujusque haud obscura mentio in Bibl. Orient. tom. II. p. 361.; Actorum autem Febroniae interpretem סבארך Sibacarech legisse & propterea Σιβάπολις vertisse: Syris enim כרך seu כרכא oppidum significat, & proxime a productione urbis Sibabarech, unde facilis errori via, distat. Posita urbs erat intra Mesopotamiam, ut ea Acta ostendunt, quae res Cl. Assemano in Dissert. de Monophyitis tom. II. Bibl. Orient. dubia atque incerta visa est: hoc obiter; nunc in viam redeamus.

Φοινίκης] Haec est Φοινίκη πάροςθεν Phoenice maritima, uti Evagrio L. III. C. 33. & Jo. Malalae tom. II. p. 73. dicitur. Subditam fuisse viro Consulari L. 52. de Decurion. & Notit. Imp. Orient. C. 1. testantur. Facta provincia est, sed multo amplior & Phoenicem II. complexa, ab Hadriano apud Spartian. C. 14.

Τόπος] Provinciae erat metropolis, quo titulo etiam in numis ante Hadrianum insignis est, Phoenice tamen Syria devulsa, provinciae caput est imposita, ut Suidas in Πάρος Τόπος significat. Vid. Norisium Diss. de Epoch. v. p. 396. & Spanhem. Dissert. IX. de Uti. & Praest. N. p. 588.

Βηρυτὸς] Metropolitano nomine ac dignitate civitatem Berytum exornaverat Theodosius II. L. un. C. de Metrop. Beryt.; qua re Eustathius urbis ejus praeful accensus Phoenices urbes Byblon, Botryn, Tripolin, Orthosiadem, Arcas atque Antaradon sibi, utpote novae Metropoli subijciendas, vindicavit: contra venit Pho-

X x x x 2

tius,

ΒΟΣΤΡΥΣ, ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ^a ἈΡΚΑΙ, ὈΡΘΟΣΙΑΣ, ἈΡΑΔΟΣ,
ἈΝΤΑΡΑΔΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ, ΠΟΓΩΝΑΣ, ΠΑΝΕΙΑΣ.

ιβ. ἘΠΑΡ-

a Ὁμογλῆ *idem* & μοι Πανίος.

tius, Tyrīorum praeful, questusque est patri-
bus Chalcedonensibus ab Eustathio injuriam
sibi illatam Canonemque Nicaeni I. Concilii
iv. proterve esse proculcatum: patres secun-
dum Photium litem dedere, iusseruntque Ty-
rum esse metropolin, Berytum vero nihil præ-
ter ceteras provinciae urbes sibi sumere p. 622.
Adde Balsamonem in Can. xxix. Chalcedon.
Concil. apud Beveregium tom. I. p. 148. Plura
Itin. H. p. 583. & de sequentibus Ant. Itin. p.
148.

Βόστρυς] Lege Βόστρυς & Βόζλ.®, etfi Βίζλ.®
sit in Actis Chalcedon. p. 618., Βόστρυς in Chro-
nog. Theophranis p. 193.

Ἀργεῖ] Recte MSS., ut alias diximus. Aure-
lius Victor duplex illi nomen fuisse Arcas &
Caesareae in Alexandro Severo asseverat: cum-
que urbs Libani fuerit vicina, uti Gest. Tan-
credi C. 105. indicant, haud spernenda vide-
tur N. Haymii conjectura, qua numum KAL-
CAPIAC AIBANOT huic tribuit tom. I. Thef.
Britan. p. 252.

Ὀρθεσίος] Ὀρθεσίος vicina fluvio Eleuthero
apud Strabonem L. XVI. p. 753. Vid. Norif.
Epoch. Diff. II. p. 103.

Ἀργεῖ] Uni episcopo Aradum atque An-
taradum subditas fuisse, Acta Concil. Ephesin.
& Chalcedon. vetant dubitare: nec iustatamen
propterea hæc Harduini animadversio, *In No-
titia*, ait in Num. Ant. Illustr., Hieroclis Ara-
dus & Antaradus seu duo diversa oppida, episco-
pali decore insignia, appellantur in provincia Phœ-
niciae Paraliae sive Mariiimae: credo mendose,
cum utriusque oppidi unum fuisse antistitem veri-
to suspicemur ex Epistola Orientalium XIII. in au-
thentico Theodoretī p. 564. neque enim Ecclesiasti-
ca hæc Notitia, nedum omnia oppida, quæ
Synecdemo comprehensa sunt, suos sibi epi-
scopos habuerunt. Plura Itin. Anton. p. 148.

Κωνσταντῖνα] Nusquam eam reperi, vereor-
que ne quid hic a librarīs sit neglectum, si
Ἀντιόχεια® ἢ Κωνσταντῖνα legeretur salva res foret:
Constantinus enim urbem inlauratam suo
nomine donavit, Theophranes Chronogr. p. 31.

καὶ πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ Φοινίκῃ, ἣν Κωνσταντῖναν κα-
λέουσι, τὴν αὐτοῦ καλεῖσθαι Ἀντιόχεια. At-
que hinc *Antiochus* episcopus Aradiae Constantiae
provincialium ad Leonem Imp. epistolæ tom.
IX. Concil. p. 312. subscribit, ut jam ante
diximus.

Πογωνίαι] Codex Leidensis Παγωνίαι, quo ego
nomine oppidum in hac ora ignoro. Si rectum
est, potuit ex simili causa locus dici, quo por-
tus Troezenius Πόρων, de quo Suidas. Fortasse
tamen Saltus Gonaricus, quem alia Notitia in
hac provincia agnoscunt, & cuius possessio-
num Imp. Zeno L. 2. C. de Præd. Tamiac.
meminit, sub vocabuli involucro latet. Vid.
Jac. Rhenferdii Diss. de Angulo Arab. p. 821.,
nec crede tamen, saltum Gonaticum esse Angu-
lum illum cavum ex concursu Libani & Anti-
libani ortum, de quo Strabo agit, uti ait: nihil
enim hujus in Strabone reperies: habet sane
Bonfrerius ad Antilibanum Hieronymi, atque
ex eo Rhenferdus, hæc Strabonis ἐ L. XVI.
Duo sunt montes, qui eum faciunt, qua Conca-
vus Angulus dicitur, quasi inter se pares Liba-
nus & Antilibanus, paullo ultra mare incipien-
tes. At si L. XLVI. p. 754. inspexeris, cavum
quidem Syriam, nusquam eum angulum, inve-
nies.

Πανείας] Vitiosè Σπανίαις in Vita S. Sabae,
quam a Cyrillo conscriptam Cotelerius tom.
III. Mon. Gr. inferuit, p. 252.; multo pejus in
Actis Procopii, seu fabula potius, cum Cae-
sarea, Palæstinae metropoli, sive Stratonis
turris confunditur C. 3. Κασιόρεια δὲ τὴν πόλιν
Φαῖδον, ἣν καὶ Φιλίππου καλεῖται ἐν ἡμεῖς. αὐτὴ δὲ
Σελγία® ἢ πόρτις® τὸ αὐτοῦ καλεῖται. Φοίνι-
κες δὲ Πανιάδας καλεῖσθαι λέγουσι καὶ ὁ γένειος αὐτῇ
ὄρες Πανίος τὴν ἐπανομίαν δέξονται. Quem eundem
errorem scriptor Vitæ Epiphaniī erravit, dum
C. 44. ex Cypro se navi Caesaream Philippi
trajecisse narrat: ἀπαρχαίς δὲ καὶ Κόπρην ἀπὸ
Πανείας ἐν Κασιόρει τῇ Φιλίππων. neque enim
Paneadem sive Caesaream Philippi appellare
potuit.

ιβ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΦΟΙΝΙΚΗΣ ΛΙΒΑΝΗΣΙΑΣ ΥΠΟ ΉΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ γ'.

ΕΜΙΣΣΑ, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ, ΔΑΜΑΣΚΟΣ,
ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΒΙΛΑ, ΠΑΛΜΥΡΑ.

ιγ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΥΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ κβ.

ΚΑΙΣΑ-

a MSS. "Αβιλλο.

Φοινίς Λιβανήσις] Fuit provincia hæc conjuncta superiori, donec a Theodosio M. distraheretur & suum sibi Præsidem acciperet: vidit hoc H. Norisius ex Concil. Actis Dissert. IV. de Epochis p. 356., tametsi per errorem Arcadio originem hujus provincie tribuerit; Theodosium enim auctorem esse, Jo. Malala tom. II. p. 39. perspicue docet: οὗ ἄνδρος, inquit, βασιλὸς ἀπέμειρε καὶ τὴν Φοινίαν Λιβανήσιον δὲ τὸ Παρόλιον, καὶ ἐποίησε ἑπαρχίαν, ὅθεν ἐκείνη μετροπόλεως καὶ ἀρχιεραὶ ὀρθοδόξου ἑμίσου τῇ πόλει. Idem Theodosius Phœnicen Libanensem a Maritima dirimens Provinciam fecit: jure Metropolitico et Præsidi ordinario Emessæ urbi datis. Quamquam quæ de Emessa addit, a vero abeunt: neque ea enim metropolis provincie, sed Damascus fuit: nec succurres homini, si civilem metropolim eam urbem factam dixeris; quoniam jura & dignitatis civilis privilegia Ecclesiastica secum trahebant: sic cum Tyanis Valens jus Metropolitanum contribueret, ejus urbis antistes jura Ecclesiastica statim sibi arrogavit: quæ eadem res Eustathium Berytensem, postquam Berytus a Theodosio II. metropolis esset constituta, ut sibi vicinas urbes subiceret, impulsisse videtur. Id superest, ut honorariam metropolim Emessam, etsi verbis Malalæ non satisfaciat, creatam profitearis. Præsidi huic provincie præfuisse Notitia Imp. O. C. 1. ostendit; cave tamen huc referas cum Pancirollo C. 112. Notitiæ ejus Præsidi provincie Phœnicie, ad quem Diocletianus L. 3. C. de Divers. Rescript., & Constantinus L. unic. C. de Form. & Impetrat. sublat. mittit; is totius Phœnicies, antequam in duas feceretur, curam gessit, propterea PRÆSES PROVINCIÆ SYRIÆ PHOENIC. in inscriptione Sponiana Miscellani p. 270., quæ in paucis diversa & inter Gudianas p. LXIX. 1. legitur, appellatus.

Ἑμίσου] Ἑμίσου τὸ Λιβάνου Φοινίης πόλις Jo.

Malalæ tom. I. p. 391. Vid. Ant. Itin. p. 188. Λαοδικεία] Laodicea est ad Libanum, de qua Ant. Itin. p. 198.

Δαμασκός] Provincie erat metropolis, unde Theodorus episcopus τῆς μετροπόλεως Δαμασκὸς in Chalcedon. Concil. p. 676., & in Actis Stephani Sabaitæ C. 6. tom. III. Jul. p. 555. ἡ ἐπίσημος καὶ παλαιότατος μετρόπολις. Plura alias. Ἡλιούπολις] Diutissime hujus cives paganice superstitioni studuerunt: urbs ipsa altissimis montibus undique erecta; Vide Theodoretum L. IV. H. E. C. 22. p. 183. & Ant. Itin. p. 189. ubi & de Abila.

Παλμύρα] Theophanes πόδις Φοινίης Λιβανήσις Chronogr. p. 148., Procopius L. II. de Fabr. C. 11. Φοινίης τὸ καὶ Λιβανήσις, & ab Imp. Justiniano instauratam prodiit. Palladius Vit. Chrysostom. p. 194. Παλμύραν, τὸ τὸ Παρόλιον φέρει, quod ad Persas compellendos commodissima esset, appellat, LXXX. m. p. Emesa removens. Fuit itaque in finibus Romane Persicæque ditionis, nec longe ab Euphrate, ut Appianus L. V. B. Civil. p. 1079. ostendit: quare Ulpianus L. 1. D. de Cenfib. §. 5. prope barbaras gentes & nationes collocatam in provincia Phœnice ait, gentium & nationum nominibus vicinos Arabes, Parthos ceterosque ejus oræ barbaros complexus; Cicero in simili re voces jungit de Provinc. Consul. C. 9. Celebrantur aures quotidie mea novis nominibus gentium, nationum, locorum, & C. 13. Cetera partes a gentibus aut inimicis huic imperio, aut infidis aut incognitis, aut certe immanibus & barbaris & bellicosissimis senabantur: quas nationes nemo unquam fuit, qui non frangi domarique cuperet. Neque aliter Vellejus L. II. C. 110. Gentium nationumque, quæ rebellaverant, omnis numerus amplius 150000 millia explebat. Vide & C. 98. & Corium in Sallustii Caecil. C. 10.

Παλαιστίνη] Excidit πρώτης tres enim ordine
X x x x z recea-

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΔΩΡΑ, ἈΝΤΙΠΑΤΡΙΣ,
ΔΙΟΣΠΟΛΙΣ, ἈΖΩΤΟΣ ΠΑΡΑΔΙΟΣ, ἈΖΩΤΟΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ,
ἘΛΕΥΘΕΡΟΠΟΛΙΣ, ἈΙΔΙΑ ἢ ΚΑΙ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΑ,
ΝΕΑ ΠΟΛΙΣ, ΛΙΒΙΑΣ, ΣΕΒΑΣΤΗ,

ἈΝΘΗ-

α ἢ Ἑλίας καὶ codex Farnes.

recensentur Palæstinae, quarum & Imp. Theodosius in L. 30. C. Th. de Erogat. Milit. & Notit. Imp. Orient. C. 1. meminit; quæ res parum animadversa sæpe doctis, quos Jac. Rhenferdus Dissert. II. in Euseb. Onomast. p. 788. ab errore revocare adnitus est, negotium facessivit. Junctæ fuere ad Arcadii usque tempora: nam quod Jo. Malala tom. II. p. 5. Constantinum M. Palæstinam III. provinciam constituisse asseverat, id Hieronymus Quæst. in Genes. C. XXI. convellit, ante non grande tempus Palæstinam Salutarem, quæ eadem ac III., ex divisione Præsidum esse factam & dictam adfirmans: idem & hinc statuminatur, quod omnis Palæstina sub Theodosio M. uni Proconsuli paruerit, quemadmodum ex Zosimo L. IV. C. 41. liquet. Vide H. Norisium Diss. V. de Epoch. p. 474. Consularis Palæstinae I. est in Notit. Imp. Orient. C. 1. & apud Palladium Hist. Lausiac. C. 65.

Καυτέρεια] Metropolis hujus provinciae Caenon VII. Nicaeni I. apud Beveregium tom. I. p. 68. & Hieronymus in Epist. ad Pammachium agnoscunt; quæ dignitas urbi mansit, postquam tres Palæstinæ episcopo Hierosolymitano in Synodo Chalcedonensi tom. IX. p. 2. subditæ, atque eidem jura Patriarchalia fuerunt aucta, uti Novel. CIII. ostendit.

Δωρα] Stephanus maritimam hanc urbem egregie illustrat in Δωρ. Adde H. Relandum L. III. Palæst. p. 739. & Probabil. nostrorum C. 25.

Διόσπολις] Lydda est: Cyrillus Hierosolymitanus Catech. XVII. p. 204. Λοδδα ἢ τὴν Διόσπολιν. Vid. Itin. H. p. 600. ubi & de Antipatriade.

Ἀζωτὸς καὶ Ἐβλίμ] Duplicem Azotum, si Notitias exceperis, vix alibi reperies. Videtur Azotus mediterranea ea esse, cujus Sacrae literæ, Herodotus, Diodorus, Josephus atque alii meminere: posita illa non longe a mari erat, nec illi tamen junctæ; Josephus inde L. 1. B. I. C. 7. §. 7. inter τὰς ἐν τῇ μεσσηνίᾳ πόλιν σive

urbes mediterraneas recenset, & τὰς ἐν Ἐβλίμ; maritimas ab ea distinguit: idem facit Wilh. Tyr. L. XII. Hist. Hieros. C. 6. & L. XV. C. 24.; nec dissentire videtur Fulcherius Carnotensis C. 52., qui præterea suo tempore vicum fuisse, quem Ibenum indigenæ vocabant: forte is non alius est ac ʿΑβνʿ Jebna, qui H. Relando L. III. Palæst. p. 608. molestus fuit. Maritima Azotus prioris esse portus potuit: quomodo Ascalon, etsi mari prætenta apud Wilhel. Tyr. L. XVII. C. 22., suum sibi portum habuit, episcopo, æque ac Ascalon, subiectum: subscribit enim Relcripto Joannis Hierosolymitani ad Joannem Constantinop. & Antonius Ascalonius & Stephanus Majumae Ascalonis tom. XI. Concil. Lab. p. 376. Majuma autem Ascalonis ejus portus est, ut Majuma Gazensium, & Majuma Alexandriae, quam alias, hætenus minus notam, illustrabo. De Eleutheropoli & ceteris, quas intactas prætereo, vide H. Relandum.

Ἀιδία ἢ καὶ Ἱεροσόλυμα] Recte ita MS. Lugdunensis: Aeliae nomen dutilissime Hierosolymis hæsit: Joan. Chrysostomus Orat. V. in Judæos p. 645. Edit. Nov. Ἐπειδὴ γὰρ Ἀιδίαν ὁ Ἀδριανὸς ἐκκλημάσκειν ἔτι καὶ τὴν πόλιν καλεῖσθαι ἐπαρτέοντες, ἐκατέρη περ Ἀιδία μετὰ τὴν ἐνομήσθην. Plura, quæ in Justinian usque ætatem eum urbi titulum durasse adfirmant, Beveregius in Can. VII. Nicaeni I. coacervavit. Adde Vales. in Euseb. L. VII. H. E. C. 5.

Λιβιάς] Olim Betharam, teste Eusebio, sed in Liviae Augustae honorem novo titulo decorata: erant circa eam trans Jordanem & xxi. m. p. ab Hierichunte positam, balnea aquarum calidarum: Gregorius Turonensis L. I. Miracul. C. 18. Sunt autem & ad Liviana civitatem aqua calida, in quibus Jesus Nave lavare solitus erat: ubi similiter leprosi mundantur; est autem ab Hiericho duodecim millibus: qui locus situm egregie firmat.

Σεβαστή] Urbem hanc in Trachonitidem transposuit Jo. Malala apud Jo. Damascenum Orat.

'ΑΝΘΗΔΩΝ, ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΣΥΚΑΜΑΖΩΝ,
'ΟΝΟΥΣ, ^a ΣΩΖΟΥΣΑ, 'ΙΟΥΠΗ, ΓΑΖΑ, ^b 'ΡΑΜΦΙΑ,
'ΑΣΚΑΛΩΝ, 'ΑΡΙΖΑ, ΒΙΤΥΛΗ.

νδ'. 'ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ β' 'ΥΠΟ 'ΗΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ ια'.

^a ΣΚΥΘΟ-

^a MS. Leid. Σώζουσα. ^b Omnes ita, 'Ραφία praestati.

Orat. III. p. 368. ubi de Joanne Baptista ^{χρὶ}
^{ἀντιτερόν} αὐτὸν Ἡρώδης, ὁ τοπάρχης, εἰς τὸ βασι-
λεῖν τῷ Τραχωνιδῷ ^{χώρας}, ἐν Σεβαστῇ τῇ πόλει
τὸ caput illi praeclitit Herodes in Trachonitidis re-
gia, in urbe Sebaste: paullo melius, nec tamen
sine errore, in Chilmeadi editione tom. I. p. 305.
legitur ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, ὁ Φιλίππου, ὁ το-
πάρχης, ἥτοι βασιλεὺς τῷ Τραχωνιδῷ neque
enim Herodes Trachonitidi, ut bene vir do-
ctus, praefuit: & cui bono ὁ βασιλεὺς, ὁ το-
πάρχης ἥτοι βασιλεὺς coacervantur? Forte ex
Damascono ita refingenda omnia: Ἡρώδης ὁ βα-
σιλεὺς τῷ βασιλεὺς τῷ Τραχωνιδῷ καὶ; quo
quidem modo erroris non absolvitur Joannes,
eripitur tamen graviore.

grammate inter Doniana Claf. III. 45. doce-
mur:

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ
Μ. ΑΝΩΝΙΟΝ.
ΓΟΡΔΙΑΝΟΝ. ΕΥΣΕΒΗ
ΕΥΤΥΧΗ. ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΑ. Η ΠΟΛΙΣ
Η ΤΩΝ ΓΑΖΑΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΚΑΙ
ΑΣΤΑΟΣ. ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ
ΠΙΣΤΗ. Η ΕΥΣΕΒΗΣ. ΛΑΜΠΡΑ.
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΕΞ ΕΝΚΛΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ. ΘΕΟΥ
ΤΩΝ ΕΑΥΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΔΙΑ. ΤΩ ΚΑ. ΠΑΠΕΙΡΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ. ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ.

Αἰνῶν] Gaza stadiis x x. aberat, Sozomeno
L. V. H. E. C. 9. auctore, mari proxima. Dio-
clesianopoleis, si Notitias & Concil. Acla exce-
peris, rara mentio. Vid. H. Relandum L. III.
Palæst. p. 736.

Συκομαζών] Συκομαζών in Notit. Jac. Goari,
Eftomafon in Notitia, quæ Wilh. Tyrio adjuncta
est, Afozomaton Gervasio Tilberiensis tom. II.
Script. Brunsvicens. p. 760.; nostrum rectum
est, cisi situs ejus ignotus.

'Ονός] Creditur esse Ono, de qua I. Chronic.
VIII. 12. Sequentem habet Stephanus, quam-
quam nihil de loco, quem occupaverit.

Γάζα] Duplicem olim fuisse Gazam, quarum
vetustior Apostolorum ætate fuerit everfa &
deserta, ad Anton. Itin. p. 151. disputavimus:
mecum sentit Hieronymus de Loc. Sacri. Qua-
ritur, inquit, quomodo in quodam propheta di-
catur Gaza futura in tumulum sempiternum:
quod solvitur ita; antiquæ civitatis locum vix
fundamentorum præbere vestigia; hanc autem
que nunc cernitur, in alio loco, pro illa, que
corrui, edificatam. Cui oculo testi, & hac
in parte aliis consentienti, cur fidem negemus?
Erat urbs Gordiani Imp. ætate sacra, sui juris
& admodum splendida, ut egregio hoc epi-

Id mirere, virum eruditum, qui inscriptionem
Latinam fecit, in ea Deum Encluseum invenisse,
verit enim media ex Encluseo Patrio Deo; qui
nullus fuit & ex corrupta ΕΝΚΛΥΣΕΩΣ voce
natales alcepit. Fuit in matrone ΕΝΚΕΛΕΥ-
ΣΕΩΣ, certe esse debuit, quod ex jussu, ut sæpe
in his monumentis, notat: ΚΑΤΑ ΚΕΛΕΥΣΙΝ
ΘΕΟΥ in simili re habes in Thef. p. xxi. i. Deus
autem patrius Gazensium est Marnas, cujus
jussu lapis est dedicatus. Vide de eo H. No-
rissum Dissert. Epoch. V. 494.

Αζάα] Nisi erro, Γάζααα sive Γάζααα, quam
urbem seu vicum Notitiæ in Palæstina I. non
longe ab Azoto agnoscunt, præstiterit. De
ea Relandus L. III. Palæst. p. 679. Quæ sequi-
tur Βηθλάν, Bethelne an Betulia sit, in dubio est.
Aliis Notitiæ dicitur Βηθλάν.

Παλαιστίνης β'] Hujus & superioris provincie
incolas totiusque cavæ Syriæ audaces, atheos
atque insidiosissimos esse ingenio perhibet Pro-
clus Diadochus in Paraphraf. Tetrabibl. Ptolem.
p. 95. ὡς ἐκποδὸν θεοῦ ἐστὶ καὶ καὶ ἐκποδὸν
καὶ. Idem Anonymus Scholiastes, Basileæ
editus, in eandem Tetrabibl. p. 62., sed verbis
mire

^a ΣΚΥΘΟΠΟΛΙΣ, ΣΕΛΛΑ, ΓΑΔΑΡΑ, ἈΒΙΛΑ,

^b ΚΑΡΕΤΩΔΙΑΣ, ΊΠΠΟΣ, ΤΙΒΕΡΙΑΣ, ἘΛΕΝΟΥΠΟΛΙΣ,
ΔΙΟΚΕΣΣΑ, ΜΑΖΙΜΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΓΑΒΑΙ.

78. ΕΠΑΡΧΙΑ

^a Κουζόπουλος MS. *Leidenfis.*

^b Καπιτωλίου *idem*.

mire turbatis, proficitur, εἰς, inquit, τὸ Ἀφροδίτης τῇ Ἀρμ συμπλακίνας ταύτης ποιῆ (καὶ ἄλλους ἀμείλι Ἰσδαίς) τῆς Ἰσδαίς ὡς ταύτης ὕψος εἰς δίκας φασὶν ὅτι καὶ τὴν ἀστρονομίαν ἐκμετρίον καὶ τὴν τῶν ἰσδαίων ὀθωνίων γήμωδον ἦν εἰς ἴσους ἀστὴρ οὗ τοῖς ὅψεσιν ἐλάττω. *Varia enim scholia in unum funt conflata; quae facile distingues, si observaris καὶ ἄλλως esse Ptolemaei verba, eaque breviori scholio explicari ἀμείλι Ἰσδαίς* mox alium idem paullo pluribus interpretari. Quae vero addunt ὅτι καὶ τὴν ἀστρονομίαν καὶ. a Judaeam non spectant, sed Arabiam *Ἀραβίαν*, quem ejus titulum haud obscure respiciunt. Vid. Proclum L. II. p. 95. & me falsum negabis. Nata ea persuasio paganus est, quod Judaei in summi numinis cultu cum reliquis omnibus disfiderent: hinc & Lucanus l. II. 593.

— — — — — *Et dedita sacris*
Incerti Judaea Dei. — — — — —

& Aristides tom. III. p. 514. Τοὶς οὖν Παλαιστῇ
 δουλεύουσιν ἡρώδης τῶν τε πατρῶν καὶ τοῦ αἰώνιου
 τοῦ ἐν τῷ σύμβολῳ τοῦ δουλεύοντος, ὅτι τὸν κρείττονος ἔ-
 τοίμει· Non alicui ab impiorum Palaestinarum
 moribus : nam et illi hoc habent impietatis signum,
 quod Deos esse non putant. Quo tamen loco si
 & Christianis notari cum Cl. Jebbio velis,
 nihil intercedam. Ceterum Praesidem hujus provin-
 cia etiam Notitia Imp. Orient. C. 1 imponit.
 Συνοῦχος | Provincia fuit metropolis; quare
 ex ea ortus Cyrillus in Vita S. Sabae C. 80.
 Γυνή τις, inquit, καὶ πῆς καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῖς
 ἰσχυροῦσι. C. 75 καὶ ἐξήλθεν αὐτὸς ἐκ Συνοῦχου,
 ἐξελθὼν ἐκ μητροπόλεως. Θεοδοῖος μὲν πῶτος ὁ λαὸς
 ἐκ ἐκείνου· αὐτὸς Ἄριστος tom. III. p. 595. Συνο-
 ῦχος, πῶτος, quod de nomine ad Irin. h. p. 586.

Σίλλα] Imo Πίλλα, quod nomen a Macedo-
nibus acceptum, solitis patriæ suæ oppidis cogno-
mines devictas urbes facere apud Appian. Sy-
riac. p. 201. Pella τοῦ τῶν πέλλας, τῶν λίθων καὶ
τοῦ Μασκενίου φωνῶν, quod Macedones lapides

Pellae vocarent, est dicta, ut ex Ulpiano in Demosthenis Orat. de Legat. Fals. p. 23. Illust. Spanhemius Diss. IX. de Usu & P.N. p. 654. *patefescit*: perperam ego a nescio quo *pelle* Stephanus nomen derivat, meritoque Cl. Ti. Hemsterhusius eorum mutandi libidinem compescit, qui Hefychianum Πέλλα, λέγουσιν corrigere instituerunt. Sedem urbs, nobilis mora Hierosolymis digressorum Christianorum, in Peraea obtinebat.

Γάδαρα] Non longe ab urbe fluvius *Hier-*
max decurrebat, quem propterea τὸν λεγόμενον
πόταμον Γάδαρων Cyrilus in Vita S. Sabae C. 3.,
& Antoninus Martyr in Itiner. *fluvium calidum,*
qui dicitur Gadara appellat. De sequentibus *Re-*
landus & nos alibi.

Ἰαπθ] Aberat stadiis a Tiberiade xxx. Iosephus Vita suae C. 65. Ἡ δὲ ὁ πατεὺς, δ' Ἰσθ, κελεύειν ἐν τῇ Γεννηαριῶν λίμνῃ καὶ ἀπέχεσθαι Ἰαπθ. τὸ πῦλός τελευτοῦται, Γαδάρων δ' Ἰαπθ. πόλεις δ' αὖθις καὶ ἱκανὸν ἴνα, Jufje, patria Tiberias, ad lacum Gennearion accubans, Hippo stadiis XXX, Gadaris LX, Scythopoli vero CXX distat.

[Ἐλὲν πολλὰς] Magni Constantiniani matris hoc nomen debet, testē Sozomeno L. II. H. E. C. 2, si pristinum, quo ante utebatur, notius esset, de situ, qui obscurissimus, fortasse certiora haberemus.

*Διοκίστρα. Lege Διοκιστράτεια, quæ in media Galilæa posita apud Josephum Vitæ suæ C. 65 olim *Sephoris* erat: Hieronymus de Loc. Sacr. Porro & alia villa *Araba* nomine in finibus Diocæsareæ, quæ olim *Sephorine* dicebatur. Vid. Palladium Hist. Lausac. p. 65. & H. Norfium Dissert. V. de Epoch. p. 563. & de *Maximianopoli* Irin. H. p. 586.

Γάβρα] Hinc fuit Anastasius, qui Γαβρᾶν sive *Gabenorum* antistes in Synodo Hierosolymitana dicitur. Aberat urbs m. p. xvi. a Caesarea, ut Eusebius & Hieronymus in Onomastico monuerunt. Vide eundem Norisium Dissert. IV. p. 460.

Παλαιά...

γέ. ἘΠΑΡΧΙΑ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ^a γ. ὙΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ ^ι.

ΠΕΤΡΑ, ἈΥΓΟΥΣΤΟΠΟΛΙΣ, ^b ἈΡΙΝΔΗΛΑ, ΧΑΡΑΓΜΟΥΒΑ,
ἈΡΕΟΠΟΛΙΣ, ΖΩΑΡΑ, ΜΑΜΨΙΣ, ΒΙΤΑΡΟΥΣ, ἘΛΟΥΣΑ,
ΣΑΛΤΩΝ.

γδ. ἘΠΑΡΧΙΑ ἈΡΑΒΙΑΣ ὙΠΟ ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ ^{ιζ}.

ΒΟΣΤΡΑ,

^a Abest a codice Leid. ^b Ἀρίνδην idem ὡς τοκ Ζώου.

Παλαιστίνης γ') Olim hæc Arabia erat, sed Palæstina in plures divisa provincias, illis accenseri coepta est: Procopius L. V. de Fabric. C. 8. 'Εν δὲ τῇ πόλει τῇ Ἀρσείας, ὣν δὲ τῇ Παλαιστίνῃ τὴν καλεσμένην, ἡμεῖς ἐρημὴν καὶ μικροὺς κῆρυγας. Notitia Imp. Orient. Palæstinam Salutarum, prædictam subjunctam, appellat.

Πέτρα] ΑΔΡΙΑΝΗ ΠΕΤΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ in numis: Πέτρας αὐτῆς ἐκπαίς τῇ Παλαιστίνῃ καλεσμένης Evagrius L. III. H. E. C. 32. vocat, quod in ultimis Palæstinæ finibus essent. Sozomenus Πετραίης δὲ Ἀριαννίως L. VII. H. E. C. 15. in Arabia, ad quam olim pertinuerunt, locat. Passim alii in Palæstina III., ut Stephanus. Vid. Renferdii Dissert. II. in Euseb. Onom. & Relandi L. III. Palæst. p. 927.

Ἀνυστερόλις] Joannes Ἀνυστερόλιος subscript Synodo Ephesinae p. 529.

Ἀρίνδην] Stephanus Ἀρίνδην, τρίτης Παλαιστίνης, cuius nomen in Actis Conciliorum varie esse vitium admonuit L. Holsteinius. Vid. Ephesin. p. 487. & 530.

Χαρχαμύβη] Illustis urbs in Actis S. Stephani Sebatiae C. 4. tom. III. Jul. p. 445.; memorant enim Joannem τὸν Ἀρσείας καὶ ἐκπαίς τῇ Παλαιστίνῃ Χαρχαμύβην. Adde Stephan. in Χαρχαμύβη.

Ἀρεόπολις] Olim Ar W & Moab dicebatur, ut Eusebius in Onomast. & Hieronymus in Esai. C. XV. testantur. Polychronius Aereopolitani subscriptit Rescripto Joan. Hierosolymitani tom. XI. Concil. Lab. p. 376.

Ζωάρα] Hebraeorum WY est, sita ad lacum Asphaltiten: Cyrillus in Vita S. Sabae C. 22. καὶ ἀπὸ τῆς νεκρῆς θαλάσσης ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῷ Ζώου, ὅθεν εἰς θαλάσσαν ἤσαν πᾶσι χεῖρι καὶ μικροτέλει

Cumque ad mare mortuum Zora versus tendit, insulam in mari vidit siccam & parvam. Adde H. Relandum L. III. Palæst. p. 1065.

Μάμψις] Aliis Notitiis Μάψης, quo nomine Ptolemaeus Idumaeae urbem ad Jordanis occasum agnoscit, Μάψ tamen scribens.

Βιτάρης] In Jac. Goari Notitiis Βιτάρης δὲ Βιροστίβη hac in provincia recensetur; quæ mihi æque est obscura. Fortasse nostri Βιτάρης est Notitiæ Imp. Orient. C. 145. Bethora, quæ sub dispositione Ducis Arabiae præfecturam Legionis IV. Martiae habet; quorsum & Gothofredus eleganti conjectura L. 15. C. Th. de Erogat. militar. refert; aut certe vicus Idumaeae Βιτάρης apud Josephum L. IV. B. Jud. C. 8. §. 1.; atque hoc malim, etsi Rufinus aliter legisse videatur: neque enim præter morem id accidit.

Ἐλῶα] Posita fuit in partibus veteris Moabitidis, teste Hieronymo in Esai. C. XV.; urbis episcopi sæpe in Conciliis obvii sunt, & ab H. Relando recensiti.

Σάλτων] Deest aliquid: solet saltibus, quorum in provinciis meminit, addere titulos, ut cognoscantur. Jac. Goari Notitia Σάλτων Ἰεραρχῶν appellat, quod verum videtur.

Ὑπὸ Κονσουλᾶριον] Fuit Arabia Constantii Imp. tempore prædialis, ut ex L. 3. C. Th. de Poenis apparet; habuit præterea Ducem, qui rei militaris curam administraret: ab eo vero cum Præses penderet, tandem soli Duci Arabia est commissa: docemur hæc a Justiniano Nov. 102. Erat enim, inquit, ita tenui potestate prædictus is, qui civili magistratu desungebatur, ut ei, qui præset armis, servili propemodum more manciparetur, & in illius arbitrio huius salus esset posita, aut, ut ne esset quidem omnino hic magistratus.

Υ Υ Υ

gistra-

ΒΟΣΤΡΑ, ΝΙΛΑΚΩΜΗ, ἈΔΡΑ, ΔΙΑ, ἘΞΑΚΩΜΙΑ ΚΩΜΗ,
ΜΗΔΑΒΑ, ΓΕΡΑΣΑ, ΜΑΙΟΥΔΟΣ, ^αΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ,
ΝΕΑ ΠΟΛΙΣ, ἹΕΡΑΠΟΛΙΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΣ,

ΦΑΙΝΑ,

^α Φιλαδέλφεια MS. Luid.

gistratus: unde adeo & longum tempus est, ex quo is desierit, & militaris ea, quae civilem magistratum concernunt, peragat. Idem Notitia Imp. Orient. C. 1., Ducem quidem Arabiae, nusquam Praesidem aut Consulem, nisi C. 145., ubi Dux & Praefes, qui ante Dux tantum, memorans, adfirmat. Itaque dubium esse non potest, quin hic error sit, & in Consularis locum Dux succedere debeat.

Βόστρα] Provinciæ metropolis erat: Eusebii in Bosor. Ἀυτὴ ἐστὶ Βόστρα, ἡ νῦν μετροπόλις τῆς Ἀραβίας. Hac est Bostra, metropolis Arabiae. Adde Concil. Chalcedon. p. 676. Isidorus apud Photium p. 1060. Bostra οὖτος τῆς βοδός, quasi Io, in vaccam versa, nomen urbi fecerit, notare auctor est, sed errans, est enim בוסרא, quo Hebraei & vicinæ gentes locum munitum describunt.

Νιλακώμη] Ignota mihi est: cogitaveram Νόλη κώμη, quæ in Goari Notitia & Concil. Chalcedon. p. 676. conspicitur, an Παλαικώμη, an Νελη κώμη, cuius episcopus in eodem est Concilio, præstaret: forte posterior suspicio non longe a vero aberit. Id præterire nolo, ibidem Joannem πόλις Ἐβρίν inter Arabas nomen profiteri, & mansionem Itin. Ant. p. 196. Aere, sive, ut in Vaticano MS. legitur, Ere tueri.

Ἀδρα] Sic & Ptolemaeus; Tabulæ Peutingerorum Adraba m. p. xxiv. a Bostris, Eusebio in Onomasti. Adara cum de urbe Esdrai χῆνός, inquit, ἐστὶ Ἀδαρα πόλις ἐπίσημος τῆς Ἀραβίας, διεκοῦσα Βόστρων, sic præstat, αἰκίονος καὶ. vertit Hieronymus, Nunc autem est Adara insignis civitas Arabiae in vicesimo quarto lapide a Bostra.

Δία] Δίαν, τὴν ἑρημὴν πόλιν, Diam urbem desertam Isidorus in Vita Damascii apud Photium Biblioth. p. 1061. vocat, addens prope urbem esse campum, in quo aqua stygia ebulliat: fortasse ergo huc pertinet epigramma apud Stephanum, quod ipse ad Dium Syriae, si tamen alia ac nostra est, transulit, quo aqua Diensis potui quidem dulcis, sed & mortifera perhibetur:

Νάκω τὸ Διανὴ γλοκαρὴν ποτὶν, αἰ τὸ δὲ πῆλ
Πάνωτῃ τῇ δόξῃ, δὴν δὲ καὶ βοττῇ.

Ἐξακώμη] Habetur & in Jacob. Goari Notitia: nomen illi a sex pagis, ut Pentacomiae, quam eadem agnoscit, a quinque, venit.

Μήδαβα] מדיבה Medeba est in portione tribus Ruben. Jos. C. XIII. 16. Cyrillus in Vita S. Sabae C. 45. Μηδαβα πόλις ἐστὶ πέραν τῆς Ἰορδάνης καὶ ἀνατολὴς πρὸς τὴν Ἀραβίαν τελευτᾷ Medaba urbs est Arabiae ultra Jordanem in orientem versus posita. Meminit ejus Eusebius in Γεωγραφίᾳ & Ἰεσὺ, ubi pro μετὰ Μηδαμὸν, quod Martiane editio præfert, Μηδαβὴν legi oportet.

Γεωγραφία] Urbs illustris Arabiae πόλις ἐπίσημος τῆς Ἀραβίας Eusebio Onomasti. in Γεωγραφίᾳ, femota a fluvio Jaboc m. p. iv., teste Hieronymo in Jaboc ejusdem Eusebii, Episcopus ejus Placus est in Chalcedon. Concil. p. 675.

Μαγδού] Nihil mihi de hac innouit: posset ex Notitiis & Concil. Aëtis alia non magno molimine substitui, nisi ea res periculosa plena foret alex.

Φιλαδέλφια] Non alia est ac רבת בני עמון, sive Rabbatamana, quæ a Ptolemaeo Philadelpho novo donata est nomine: Hieronymus in Ezech. C. XXV. Filii Ammon habebant metropolin nomine Rabbath, quæ hodie a rege Aegyptii Ptolemaeo, cognomento Philadelpho, qui Arabiam tenuit cum Judæa, Philadelphe cognominata est. Aberat haud longo intervallo ab æmne Jaboc apud Eusebium Onomasti. in Ἰαβὰ. Plura Eduar. Bernardus in Josephi L. IV. A. Jud. C. 5.

Νία πόλις] Chilon πόλις Νίας πόλις inter Arabes antistites Concil. Chalcedon. p. 675. nomen adscripsit.

Ἱεροπόλις] Atii hanc explicuerint, mihi ignota est.

Φιλιπποπόλις] Condita est a Philippo Arabe, ut Victor, Zonaras & Cedrenus docent, & viri docti dudum monuerunt: quod vero Bosra eandem atque hanc arbitrantur, id & hæc Notitia & Concil. Chalcedonense convellit di-

stin-

ΦΑΙΝΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ, ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ, ΚΑΝΟΘΑ, ΑΔΡΑΣΣΟΣ,

νζ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΥΠΟ ΑΥΤΟΥΣΤΑΛΙΟΝ.
ΠΟΛΕΙΣ κγ'.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ,

ΕΡΜΟΥ-

flinguunt enim *Bosra* & *Philippopolin*. Vid. tom. VIII. Concil. Lab. p. 644. & 675. prætereaque Ezech. Spanhemium Dissert. XIII. de Us. & P. N. p. 612.

Φανὸν] Ita legendum vidit L. Holsteinus. Sita erat Petram inter & Zoora, aris metallis & exiliis multorum infamis: Eusebius in Φανὸν. αὐτὴ ἐστὶ Φανὸν, ὅπου ἐστὶ μέγαλον ὄρεον, μετὰ καὶ τὴν Πέτρας πόλιν καὶ Ζοορῶν. Sic Jo. Clericus, & recte, emendavit, quem & in κρ. παρ. γενοῖται & Δαυὶδαν vide. Hieronymus, *Fenon, castra filiorum Israël in deserto*. Fuit autem quondam civitas principum Edom, nunc viculus in deserto: ubi aris metalla damnatorum suppliciiis ef-fodiuntur inter civitatem Petram & Zoaram. Adde S. Bochartum P. II. Hierozoic. L. III. C. 13.

Κωνσταντία] Notitiæ Jac. Goari *Κωνσταντή*, Concil. Chalcedon. p. 676. *Κωνσταντινή*, & in veteri versione *Constantia*.

Διονυσία] Maras *Dionysiadis Διονυσιάδου* sub Bosreno metropolita in eodem est Concilio. Incolæ *Διονυσίαις*, non multum a Bosris, Isidoro apud Photium Bibl. p. 1060.

Κανὸθ] *Κανὸθ* Concil. Chalcedon. p. 660., numus ΚΑΝΘΘΑΙΩΝ apud Vaillantium: Har-duinus Domitiani numum ΚΑΝΘΘΑΙΩΝ ZNP. inscriptum in Num. Urb. Illust. edidit, cui si-milem Wildiana Gaza servat; consensit Euse-bius in Onomast. *Κανὸθ, κάμνη* & *Αγοβίας, ἐς τὴν Κανὸθ λεγόμενης*. & post pauca; *καί τινι τῇ ἐν τῇ νῦν ἐστὶ Τετρακτῆρι πλησίον Βόσραν*. Fuit ergo propter *Bosra*.

Αδρασός] H. Relando non alia est atque Adra: faveat illi Notit. Jac. Goari, *Adrasium* memorans, non illam; cum tamen Hierocles distinguat, præstiterit eum, etsi solæ Notitiæ ejus meminerint, audire.

Επαρχία Αἰγυπτιακή] Orditur Diocæsin Aegyptiam, quæ Ammiani ætate v. provinciis, Aegyptio, quæ sub Justiniano duplex erat, ut Edict. XIII. indicat, Thebaide, Libya, Augustamnica, & Pentapoli absolvetur, uti L. XXII. C. 16.

scribit: addita dein ab Arcadio Imp. Arcadia est, cujus Notitia Imp. Orient. C. 117. meminit: post dein Augustamnica in duas est secta. Omnes Præfecto Augustali, etsi Aegyptus provincia præcipua ejus esset fors, subjectæ. Primus horum Augustalium 'Αυγουστάλιον, si non fallit Jo. Malala tom. I. p. 290., Cornelius fuit Gallus: Augustus enim domitæ Aegypti Equitem imposuit apud Dionem L. LI. p. 521., interque alia dominationis arcana vetuit, nisi permisso, ingredi senatores, Tacito Annal. II. C. 59. teste. Solemnis Præfecti Augustalis sedes Alexandriae erat; unde ὁπαρχὸς & Ἀλεξανδρινός Sozomeno L. VII. H. E. C. 15. dicitur. Theodorus 'Αυγουστάδου est in Isidori Pelusiotæ L. III. Epist. 50., alius in Synesii Epist. 105. De officio ejus vide L. 1. & 2. C. de Offic. Præf. August. atque Edict. Justiniani XIII. & Pancirolum in Notit. Imp. Orient. C. 117.

'Αλεξάνδρεια] Dio Chrysostomus Orat. XXXII. p. 372. totius orbis fua ætate emporium fuisse atque undique in eam omnes confluisse mercatores, ὥστε πᾶς ἑμπορίας, inquit, & νότον, ἐπὶ δὲ δαρδάνην, ἐπὶ περσικὴν πᾶν καὶ ἰσθμὸν, ἀπὸ δὲ ὅλης ἀπείρου & οὐκ ἐκείνης γένεσθαι καὶ ὅμιαν quam rerum copiam & incolarum frequentiam diu illi durasse, aliunde constat. Haud longe aberat Pharus, dein urbi conjuncta ac *Majumæ* nomine celebris: Acta S. Cyri C. 3. tom. II. Januar. p. 1090. *Majumetes* hic erat, non ex *Gazenzium* *Majuma* prodians, sed ex illa *Alexandrinorum*, quam *Pharus*, quondam insula, complectitur, quæque nunc *Alexandriae* cum insulana civitate conjuncta, pars habetur, veteri *Majumæ* nomine adhuc retento. Philonis ætate ὡς τῇ ὑποτάξει ex insula ad urbem pertinebat, quæ *tania*, de qua & Strabo L. XVII. p. 800., aut si brevia malis, paullatim alluvionibus videtur aucta, L. 11. de Vita Mosis p. 659. Ceterum urbis episcopi per universam Aegyptum auctoritas amplissima erat, sibi que subiectos centum circiter antistes habebat, ut Athanasius Apol. contra Arian. p. 187. affirmat.

Υ γ γ γ 2

Εργασ-

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, ΜΕΝΕΛΑΙΤΗΣ, ^a ΜΕΛΕΤΗΣ, ΒΟΥΤΟΣ,
ΚΑΒΑΣΣΑ, ^b ΣΑΙΣ, ΝΑΥΚΡΑΤΙΣ, ^c ΑΝΔΡΩΝ,
ΝΙΚΙΟΥ, ^c ΖΟΙΣ, ^d ΦΡΑΤΤΝΗΣ, ΠΑΧΝΕΜΟΗΣ,

ΔΙΟΣΠΟ.

^a Sic MSS., Μένελαισ οφεινεται. ^b Σάης codex Farnes. & Naukratis.
^c Ζωης idem, Lugdun. Ζωίς. ^d MSS. Leid. Φρατίνης.

Ερμούπολις] Parva Hermupolis, quae τῆς Ἀλεξανδρίαν χείρας metropolis Ptolemaeo dicitur, unde Athanasius Dracontium ejus praefulem modo τῆς Ἀλεξανδρίαν χείρας sive ἐν τῇ Ἀλεξανδρίαν χείρα, ut tom. I. p. 263., modo Ερμούπολις μιν χείρας, sicuti in Epist. ad Antiochen. p. 776., nuncupat.

Μενελαΐτης] Vicina erat Schedia, unde Agathodaemon Σχιδίας καὶ Μενελαΐτης episcopus in Epist. Athanasii ad Antiochen. intellige autem nomen Menelaiten; nam urbs Μενελαίς: si tamen urbem esse velis, Justinianus Edict. XIII. C. 18. auxilio erit, Schedia prope Chaereu mansionem, de qua Itin. Ant. p. 154, erat: Schol. Nicandri Theriac. §. 623. Σχιδία ἢ πόλις Ἀργυρῆς, πλησίον Χαίρης. Adde L. III. Maccab. C. IV. 11., ubi Latinus interpres Schediam videre non potuit.

Μίπλις] Recte L. Holsteinius correxit. Aberrat haud longe Alexandria Stephano auctore: numi ΜΕΘΑΙΤΩΝ sunt apud Harduinum & Vaillantium, ac episcopus Macarius Μετρωτῶν in Ephesino Concil. p. 531.

Βετῶν] Haud longo intervallo femota fuit ab ostio Sebennitico, Βετῶν quoque, uti Epiphanius tom. I. p. 1092., Aegyptiorum more dicta. Theonas episcopus Βετῶν subscribit Synodo Constantinop. sub Gennadio apud Lambecium L. VIII. Bib. Vindob. p. 423., Ammon Βετῶν, levi vicio, Ephesinae p. 531.

Κάβασσα] Κάβασσα Ptolemaeus, & ΚΑΒΑΣΙΤῶν numi. Theopemptus Καβάσσαν, pro quo MS. Κωάσσαν, nomen Ephesino Concil. p. 531., & Chacedon. p. 127. adscripsit.

Σάς] Ita codex Lugdunensis: nobiliter hanc cognominis nomi urbem Nicander Theriac. §. 567. Σάς ἐκκλησίαν appellat, ubi scholiastes, Σάς, inquit, πόλις Ἀργυρῆς, γάρως ἐκκλησίαν αὐτοῦ δέ φησι, ἐκτὸς μελαγχολίας ἐστ. Incolae Σαίται αιται, ut ab ejusdem nominis in Thracia civibus distinguantur: Vita Arati in Uranolog. Petavii p. 184. Καὶ γὰρ Σάς πόλις ἐστὶν

ἐν Θερσίῃ, καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ ἡμετέρου, ἐν Ἀργυρῇ: ἀλλ' οὐκ ἔστι ἐν Ἀργυρῇ, οἱ πολῖται Σαίται καλεῖνται, οἱ δὲ Θερσίῃ, Σάσις.

Ναυκρατίας] In eodem erat nomo, flumini accubans. Efsaias Ναυκρατίαν Synodo Constantinop. sub Gennadio apud Lambecium L. VIII. Bibl. Caesar. p. 423. subscripsit.

Ἀνδρῶν] Habet Ant. Itin. p. 154. Car. a S. Paulo in Athanasii ad Antiochenos Epist. p. 776. Andromenam appellari censet, errore ridiculo: memorantur inibi Ζάλλω, Ἀνδρῶ, Μηώς Ἀντίφρων episcopi: hinc Andromenam exfluxit, ut Benedictini pridem monuerunt. Vid. Xenophonem Ephes. L. IV.

Νικίης] Vid. Ant. Itin. p. 155. Episcopus τῆς Νικιωτῶν est in Synodica Gennadii apud Lambecium.

Σείς] Urbs insulam in nomo Sebennytico insidebat, L. V. Orac. S'byl. p. 307. Σείς dicta:

Θεωίς καὶ Σείς θάλασσα καὶ ἡ πόλις βόλη
Ἡρακλῆος τε Διὸς τε καὶ Ἑρμῆος.

qui versus, si in prioris sine Βετῶν scripseris & posteriori addideris, ne claudicat, πόλις, melius decurret, pluresque Aegypti comprehendent urbes.

Φραζονίς] Φραζονίς rectum videtur: certe Athanasius Epist. ad Antiochen. p. 776. Agathum ait antistitem Φραζονίως καὶ μέγας τῆς Ἐλεαρχίας τῆς Ἀνδρῶν, Phragonis & parvis Elearchiae fuisse, quibus pariter, ubi quaerenda sit, indicavit. In Liberati Breviario C. 14. memorantur Athanasius episcopus Eufirios & Nestorius Phragoneos & Auxenios Chabafensis, quorum medius Phragoneos, ultimus Cabaensis, de cujus urbe ante, verius appellabitur. Φραζονίως sive Φλαζονίως, variant enim MSS., praesul adfuit Concil. Ephesino. Vid. p. 439. & 530.

Παχυμενίς] Ptolemaeo Παχυμενίς, Athanasio Παχυμενίς episcopum enim in Epistola ad Antiochen. Ammonium fuisse ait Παχυμενίως καὶ τῆς λοιπῆς μέγας τῆς Ἐλεαρχίας, Pachymenitis & reliqua

ΔΙΟΣΠΟΛΙΣ, ΣΕΒΟΥΥΤΟΣ, ΟΝΟΥΦΙΣ, ^a ΤΑΥΑ,
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, ΚΥΝΩ, ^b ΒΟΥΣΙΡΙΣ, ΩΑΣΙΣ,

ΕΛΕΑΡ-

^a Schede Leid. Τάτα & Κλεοπάτρα. ^b Βούσιρις & Ωάσις MSS.

religuae patris Elearchiae: unde apertum mihi est, hanc superiori fuisse vicinam, & in Elearchia, de qua postmodum, positam.

Σεβούιθ] Σεβουύτος præstat, sita ad ejusdem nominis fluvium apud Ptolemaeum & Stephanum Paulus Σεβεινυθ subscrit Synodicae Gennadii apud Lambecium L. VIII. B. Caef. p. 423.

Ονυφίς] Stephano urbs haud obscura πάλαι σὺν ἔγνωσθαι, Athanasio Ονυφίς τῆς Λύχνης Epist. ad Antioch. p. 776., haud scio qua de caussa. De Ταύα Itin. Ant. p. 153.

Κλεοπάτρα] Κλεοπάτρας alia in Notitia, quam Car. a S. Paulo prope Hermopolin parvam locat, indignantibus & nullo auctore id fieri asseverantibus Benedictinis ad Tabellam Geographicam, quam Athanasio addiderunt: neque sane injuria: quis enim veterum hunc illi locum assignavit? nollem tamen Cleopatridem nullam aliam esse atque Arsinoën, tanta cum confidentia adfirmassent. Arsinoën Cleopatridis nomine insignem fuisse, Straboni L. XVII. p. 304. accreditimus: at ea ab hac provincia longissime abest, sinui Arabico apposita; hanc vero cum Notitiæ agnoscant, & Κλεοπάτρας antistes sit in Concil. Ephes. p. 531. distinguiturque ab episcopo ὡς Ἀρσινόη in Meletii Brevariario p. 187., haud sane absurde Cleopatris suum sibi locum tuebatur. Dices ὅτι Ἀρσινόη præfulent non urbis Arsinoës, sed agri vicini fuisse: unde vero probabitur? neque enim sine testimonio in hoc genere cuiquam credimus. Addo superioribus, Cleopatridem in Ephesino p. 439. Ταύα & Chalcid. p. 127. Βυσίριδι, urbibus hujus provinciae jungi.

Κυνώ] Hæc est ἡ κάτω Κυνώ inferior Cyno, a Ταύα xxx. m. p. remota, & Busrin vicina: unde Hermæon ὡς Κυνίς & Βύσιρις antistes in Meletii Brevariario p. 188. Vid. Ant. Itin. p. 153.

Βούσιρις] Præstat Βούσιρις. Zonaras a Diocletiano eversam, & imprudentissime Thebis Aegyptiis vicinam tradit: erat enim intra Delta. Paria de Diocletiano Acta S. Procopii C. 1. tom. II. Jul. p. 557. & libros Chemicos, ne Aegyptii artis, multis desideratissimæ, auxilio

fese locupletarent, ab eodem exustos referunt; plane ad Suidæ mentem in Διοκλητιανῶς Jo. tamen Pinus, Actor. interpres, Busrin urbem videre noluit, cum αὐτοῦ λέγει ὅτι μὲν Βούσιρις ad Busridis usque immanitatem processit, vertit. Athanasius in Vit. Antonii C. 58. Βούσιριν πάλαι Τελιπόλιν habet, quam nostram esse Acta Chalcedonenſia, quibus Athanasius antistes Βούσιριος Τελιπόλιος ὡς Ἀρσινόη p. 188. subscrit, dubitare vetant.

Ωάσις] Ωάσις Est autem parva Oasis: duas enim Ptolemaeus & Notit. Imp. Orient. C. 143. atque alii norunt; tres Strabo L. XVII. p. 813. & Olympiodorus apud Photium Cod. LXXX. p. 191. Hæc circa Moeridis fuit lacum: fortasse eadem, quam Palladius in Vita Chrysostomi p. 195. Ωάσις, πάλαι γέννηται ὅτι Μαζικῶν, & Joannes Romanae Ecclesiæ diaconus in Viis Patrum C. 12. Οάσα, ubi genus est Mazicorum, appellant: Mazyces quippe Marmaricam, huic confinem, incolebant, Pentapopolitanis sæpe infesti, ut diximus alibi. Josephus L. 11. in Apion. C. 3. ὡς Ὀάσις ὅτι Ἀιγύπτου Apionem fuisse natum adfirmat, qui cum Cap. 4. eundem ὡς πάλαι βασιλέα ὅτι Ἀιγύπτου editum profiteretur, hanc majorem Oasin intellexerit, incertum reliquit. Mirum autem est, Mareoten nomen ab Hierocle præteriri, quem alia Notitiæ & Concil. Acta sæpe memorant. Obiter notabimus ridiculum Corderii errorem, hæc Joan. Philoponi L. V. de Mundi Creat. C. 5. ἰκενὴς ποταμὸς Νίλος γίνεσθαι ἢ ἐπὶ βασίς, ὃς ὅτι λίμνη, ὃς καλεῖται Μαρία, βάσις σὺν ἐκχέουσιν πολλὸν ὕδατος ὅτι δὲ οὐδὲν ὕδατος, contigit aliquando, ut Nili adscensus esset perennis & cum lacus, Μαρία βάσις appellatus, deficeret, propter aquæ penuriam: festulit hominem distinctio male posita: debuerat, cum lacus, Maria dictus, profundus non esset. Patebat lacus, supra quem Nitria, monachis olim celeberrima, sese porrigebat, m. p. lxx., si Palladius Hist. Lausiæ C. 9. non fallit: nam aliter Plinius L. V. N. H. C. 10. Adde Evagrium tom. III. Monument. Cotelerii p. 101. & Philonem in Flaccum p. 971.

Υ γ γ γ 3

ΕΛΕΑΡ-

'ΕΛΕΑΡΧΙΑ, ΠΑΡΑΛΙΟΣ.

ἡ. 'ΕΠΑΡΧΙΑ 'ΑΥΓΟΥΣΤΑ ἡ 'ΥΠΟ^a ΚΟΡΗΚΤΟΡΟΣ!
ΠΟΛΕΙΣ γ'.

ΡΙΝΟΚΟΡΟΥΤΡΑ,

*'ΟΣΤΡΑΚΙΝΗ,

a Sic Leid., Farnes. Κόρηκτορ

'Ελεαρχία] Provinciae aut regionis nomen est; etsi Isaac 'Ελεαρχίας in Concil. Ephesino p. 439. & Chalcedon. p. 127. memoretur. Ille enim aut Pachnemunis aut Phragonis, quæ utraque in Elearchia sedem habuit, antistes fuit. Sita provincia sive ea regio erat inter officia Sebenyiticum & Pharnicum: priori vicinam fuisse ex Ptolemaeo L. IV. C. 5., posteriori ex Diodoro L. XX. p. 806. apertum est. Nomen accepit a paludibus, quæ ibi plurimæ: Thucydides L. I. C. 110. Ἀρχαὶ δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλῆα ἐγένετο, πάλιν Ἀρχαίης δὲ ἐν τοῖς ἑσπερίαις βασιλείαις τῶν δὲ Ἀχαιῶν, πάλιν ἑσπερίαις ἐλάν, καὶ ἡμεῖς μνησθέντες ἐστὶν Ἀρχαίης οἱ ἑσπερίαις Ἀρχαίης vero in regis ditionem rediit, præter regem Ἀμυργαίης, qui in paludibus regnabat; hanc enim propter paludis magnitudinem expugnare nequiverunt: quia qui paludes eas incolunt, Ἀεγυπτίων sunt bellicosissimi. Adde Herodotum L. II. C. 152. Quæ omnia cum illas paludes, πάλιν, in aperta luce ponant, mirabere viris eruditione celeberrimis sæpenumero parum animadversas negotiorum facessivisse, solidamque adeo restitutarum gloriam Hemsterhusio nostro esse reliquam: quis enim dubitaverit, quin in his Polyæni L. II. Stratag. C. 16. καὶ ψαῖς δὲ τῶν Ἀρχαίης ἐν τοῖς ἑσπερίαις, ὡς πάλιν ἀσπῆς τῶν ἑσπερίαις, legi ἐν τοῖς ἑσπερίαις oporteat? aut ambigat, Aristidem tom. III. p. 591. dedisse ἥτις δὲ Μοίρα δὲ λίμνη καὶ αἱ ἀσπῆς τοῖς ἑσπερίαις, καὶ ἡ ἀσπῆς μὲν ὑπὸ Φάρκ, ὅτι δὲ ἐξ ὁπότεον τῆς Ἀλεξάνδρου πόλεως Μαρία, ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐστὶν δὲ Νείλας καὶ λοιπὸν non, ut nunc editi præ se ferunt, ἀσπῆς τῶν ἑσπερίαις καὶ τῶν id enim multo ineptissimum, quemadmodum etiam p. 612. cum de Nilo καὶ τῶν δὲ τοῖς ἑσπερίαις ἐν ἐκτὸς καὶ βασιλείᾳ ubi itidem ἑσπερίαις reliquerat. Par ratio est in his scholiastæ Aristophanis Plut. ὅτι 178. οἱ τινες δὲ Ἀλεξάνδρου ἐν τῶν Ἀρχαίης, καὶ ἡ πάλιν δὲ Νείλας ἐκτὸς ἀναπλάττοντες, ἀσπῆς τῶν τοῖς ἑσπερίαις. reliquit commentator τοῖς ἑσπερίαις, tantoque beneficio Collegæ meo obstrictus, medicam

ejusdem manum in plerisque aliis supplex sibi expostulat.

Παράλιος] Ita MSS.; L. Holsteinus Παράλιος emendat, cujus præsul in Ephes. Concil. p. 439. Athanasius Παράλιος, & in Chalcedon. p. 127. Palmeius Παράλιος dicitur, & in Latina versione Parali, etsi Ephesine Synodi interpretes Paralii maluerit. De ejus situ, nisi intra Delta fuisse, nihil certi constat.

'Αυγούστου] Forte Ἀυγουστουμηνῶν quomodo Constantius Imp. apud Athanasium Apol. cont. Arian. p. 174. τοῖς ἐν Ἀυγουστουμηνῶν καὶ Θεβαϊδὶ καὶ Λιβύαις ἡγεμόσι pro quibus Metaphrastes in Arhanasii Vita C. 11. τοῖς ἐν Ταμνικῇ καὶ Θεβαϊδὶ καὶ Λιβύᾳ ἡγεμόσι perperam diceret, nisi Nilus Doxoparius rom. I. Var. Sacror. Le Moynes p. 223. τῶν σφόδρα Σαμνικῶν, ἐν ᾗ πάλιν μεταβολῆς τὸ Παλιόν, & mox τῶν δούλων ἑσπερίαις Σαμνικῶν haberet, suspicionemque injiceret, feriore ævo Stamnicam provinciam pro Augustamnicam fuisse usurpatam. Latini Augustamnicam, & Augustianicam, qua de re Hent. Valesius in Ammian. L. XXII. C. 16., vocitant; Epiphanius Haeref. LXXXIII. C. 26. Ἀυγουστῆς, Cyrillus Epist. ad Atticum p. 205. Ἀυγουστῆς Speculator ἐν τῇ Ἀυγουστῆς est in Athanasii eadem Apolog. p. 199., sed is coheretis fuit Augustalianæ, cujus Imp. Justinianus Edict. XIII. C. 2. meminit. Dicta Augustamnicam ab amne Nilo est, quem amnem Augustum nominasse videntur. Provincia Correctorem & Notitia imposuit C. 1., estque Isidori Pelusioræ L. II. Ep. 15. ad Serapionem Κορίνθιος, & plures ad Aufonium Correctorem, ut L. I. Ep. 116. & L. II. Ep. 25. & passim.

Ποσειδωνία] Non hac provincie metropolis, sed Pelusium, ut ex Nilo Doxopatrio vidimus. Plinius extra Aegypti terminos L. V. C. 12. Rhinocera locat; Nostro consentient Ptolemaeus, Ammianus L. XXII. C. 16. & Hieronymus in Esai. C. XIX., omnesque Notitiæ. Vid. Ant. Itin. p. 152.

*'Οστρακ-

Ἄ' ΟΣΤΡΑΚΙΝΗ, ΚΑΣΣΙΟΝ, ΠΕΝΤΑΣΧΟΙΝΟΝ, ἈΦΝΑΙΟΝ,
ΓΕΡΡΑΣ, ΣΚΕΝΝΑ, ΠΗΛΟΥΣΙΟΝ, ΣΕΘΡΑΙΤΗΣ,
ἩΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΑΝΙΘΥΣΟΣ, ΠΑΝΝΙΣ, ΘΜΟΥΗΣ.

Β'. ἘΠΑΡΧΙΑ ἈΥΓΟΥΣΤΑ Β' ὙΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ ζ'.

^a Ὁρασίον codex Farnes., vulgatum est in Lugdun.

^a ΛΕΟΝΤΩ;

Ἄ' Οστράκινη] Recte ita MS. Leidensis. Haud longe aberat ab urbe lacus *Sirbonis*, teste Aristide tom. III. p. 591.; Plura de ea & *Casfo* ac *Pentascoeno* alias.

Ἀφνάϊον] Est in Ephesino p. 439. Hierax Ἀφνάϊος, agnoscuntque urbem cetera Notitia. Car. a S. Paulo Itin. Ant. p. 162. *Daphno* sive *Daphnen* Stephani eandem arbitrat; cui suspitioni et si situs nihil obstat, vix se tamen tueri ea poterit, nisi in aliam formam nomen deinceps proculum fuisse appareat.

Γέρρας] Sic prae se MSS. ferunt. Ptolemaeus *Gerrhum* & ante eum Plinius L. VI. C. 29., cognomento *Adipsen*, vocat: *Gerrha* Strabo L. XVI. p. 760., nihil dissidente Peutingerorum Tabula; nostro adstipulari videtur *Sozomenus* L. VIII. H. E. C. 19. Ἀπὸ τῶν πλεόντων ἡδὲ συμβάντων, κατὰ τὴν εἰς Γέρας πόλιν μικρὰν, ἀπὸ παντήκων ἐκείνων τῶν Πηλυσίων ἀφεσώσαν. Forte *euenie*, ut natus *Geras*, urbem parvam, & quinquaginta circiter stadiis *Peluso* distantem, appelleretur. Verius tamen *Gerrhum* sive *Gerrha* fuerit, siquidem κατὰ τὴν γῆραν, quatenus *tabernacula*, *σκήνας*, notant, nomen acceperint: *Schoellas* *Luciani* in Ἀνάξαρτ. p. 32. Ed. Amst. *Δημοδόντης* δὲ ἐπὶ τῷ κορινθίῳ & τῷ ἀσπιδοφύρῳ (pro *Coron*. p. 168. Ed. Parif.) κατὰ τὴν γῆραν ἐντοπιζόμενος καὶ παρ' Ἀργυπίου δὲ τὸ ἱερὸν Πηλυσίων καλεῖσθαι, διὰ τὸ τότε ἀνοικεῖσθαι, ἐπὶ κορινθίῳ ἔστι, ἐν οἷς ἀποφυλάττοντες ὡς ἐισόδους διὰ τῶν ἐν τοῖς Critici verbis & *Gerrhum* positura confirmatur, & id docemur, fuisse ibi castris sive praesidiarios milites, qui Aegypti aditus contra hostium incursiones tuerentur. Erat *Gerrhum* loco commodissimo positum atque ad initium quidem *Barathrorum* sive voraginum, quae *Pelusium* versus porrigebantur: quod si ergo cum cura servaretur, ad claustra Aegypti aditus erat hostibus interclusus. De *Barathris* illis *Diodorus* L. XVI. p. 444. & *Strabo* L. XVI. p. 760.

Σέλας] Σέλας, cuius episcopus *Alypius* Σέλας ἐπαρχίας Ἀνγεστημικῆς in Ephesino Concil. p. 478. dicitur. Vid. Itin. Ant. p. 171.

Σεθραίτης] Straboni in MSS. Σεθραίτης L. XVII. p. 804., sed nostro accedit *Ptolemaeus*; cuius nomi metropolis *Herculis parva urbs* erat: neque alia hic intelligitur: nam in Concil. Ephesino modo *Theon*, ut p. 472., antistes Σεθραίτης, modo *Ηεροκλῆς* δὲ Σεθραίτης, quemadmodum p. 531. dicitur. *Pelusio* Itin. Anton. M. P. XXII. separatur.

Ἡφαίστος] *Joannes* Ἡφαίστος Ἀνγεστημικῆς subscripsit Ephesino Concil. p. 471.

Πανίθυος] Adscripti L. Holsteinii *Πανίθυος*, *Πανίθυος* & *Πανίθυος*. *Ptolemaeo* dicitur *Πανίθυος* metropolis nomi *Neut*, Ephesino Concil. p. 478. *Πανίθυος* ἐπαρχίας Ἀνγεστημικῆς, & p. 440. *Πανίθυος*. *Cassianus* Collat. XI. C. 3. oppidum *Panephisum* appellat, & satis miserabili fuisse conditione prodit.

Πάννις] Ita MSS., sed verum *Τάννις* sive *Τάνης* est: *Harpocras* *Τάνης* *Gennadii* Synodicae apud *Lambecium* L. VIII. Bibl. Caes. p. 423. subscribit. Vid. Itin. Ant. p. 153.

Θμύης] *Θμύης*. *Pindarus* apud *Strabonem* L. XVII. p. 802. *Mendetem* mari apponit, merito castigatus ab *Aristide* tom. III. p. 610. φησὶ δὲ Ἀργυπίου Μένδηον ὡς καὶ κρημνὸν ἡλιασῆος καὶ τοὶ ἔτι κρημνὸς ἐστὶν ὡς ἐν οἷς, ἔτι ἡλιασῆος ἀσπληγῆς, ἀπὸ τοῦ πηλὸν κρημνίσας ὁ Μένδης ὡς πηλὸς οἰκίστης, καὶ ἡ πόλις αὐτῆς, ἥ ἐν οἰκίστῳ ὀνομάζεται. *Aut* enim *Pindarus*, *Mendetem* *Aegyptiam* juxta maris praecipitium: at nec ullum est ibi praecipitium, neque assonat mare: quandoquidem agrum spatiosum & amplum tota praefectura *Mendesia* tenet, atque ejus urbs, *Thomis* nomine.

Ἀνγεστήμικη] Ἀνγεστημικῆς. Post *Theodosii* II. tempora haec videtur provincia facta: nam tantum *Augustamnica* Notitia Imp. Orient. novit, unam etiam *Cyrillus* in Epist. ad Atti-

ἌΛΕΟΝΤΙΩ, ἌΘΡΙΒΙΣ, ἩΛΙΟΥ, ΒΟΥΒΑΣΤΟΣ,
ΦΑΡΖΙΘΟΣ, ἈΡΑΒΙΑ, ΚΑΥΣΜΑ ΚΑΣΤΡΟΥ.

ζ. ἘΠΑΡΧΙΑ

a. *Assensu scriptus Leid.* b. MSS. omnes Ἀλεξάνδρ. c. *Codex Leid.* Φάρζιθου.

cum p. 205. *Præsident* habuisse, Hierocli-credimus. Est *Augustamnicae Praefes* in L. 34. C. Th. de Decurion. & apud Athanasium Apol. contra Arian. p. 174., qui toti Augustamnicae, non dum in duas distractae, sub Constantio imperavit: post dein sub Arcadio eadem *Correctorem*, ut ex Iulodoro ostendimus, habuit: ubi vero ex una binæ sunt creatæ Augustamnicae, prima *Correctorem*, secunda, ut olim, *Præsidentem*, qui pareret, nata est.

Assensu, Πόλις Ἀσσηντων Ptolemaeo circa Busruticum amnem, unde ejus in Ephesino Concil. p. 474. episcopus Metrodorus Ἀσσηντων dicitur: nec dammandum tamen nostrum est, quod formam Aegyptiam præferat, & receptum satis est: Xenophon Ephesius L. IV. p. 56. διαλθόντες ᾧ ἡ τῶν ἐν τῷ Ἀσσηντῷ ἔργοντες πόλιν. Sic enim ingeniosissime vulgarum τῶν Celeb. Ti. Hemsterhusius refinxit. Nilus Doxopatrius tom. I. Var. Sac. Le Moine p. 223. τῶν Ἀσσηντων metropolin Augustamnicae II. esse ait. Vid. Itin. Ant. p. 153.

Ἀθρίβις] Fuit in cognomine nomen, non multo a Leonum urbe dissociata spatio apud Ptolemaeum: habet etiam Palladius Hystor. Lauf. C. 35., ubi maximopere vellem, a Io. Meursio nihil fuisse adscriptum Ἀθρίβις ἡ πόλις, ex qua sectam Muhammedis produxit Zonaras, Cedrenus, Constantinusque Imp. prodidere: ea enim ab *Asiribis* hac multo est diversissima, quippe in interiora Arabia posita: non aliam enim esse ac *Medinam*, quæ *Jasrib* olim, certissimum est. Vid. Jac. Golum in Alfergan. p. 97. De *Heliopoli* sive Ἡλῖς Ant. Itin. p. 169.

Βάβυς] Apposita fuit *Bababico* fluvio, a Diana, quæ Aegyptiis Βάβυς apud Herodotum L. II. C. 137., id nominis sortita. Hermon ἡ Βαβυς τῶν Βαβυσιανῶν est in tom. III. Maji Aët. S. p. 71.

Φάρζιθου] Rectum est Φάρζιθου, ut Ptolemaeus & Stephanus, aut Φάρζιθου, quomodo Strabo & Epiphanius in Expof. fidei C. XII. p. 1093. Sedem urbis inter Bubasticum & Busruticum amnes habebat.

Ἀραβία] Intelligitur nomen *Arabicus* circa Bubasticum fluvium Arabiam versus protentus: ceteroqui & alia *Arabia* cognomini sinui confinis & in Aethiopiam pertingens in Aegypto erat; nobilis ea est marmore porphyrite, cujus ibi metalla, sed & aridissimo solo atque arenis infamis apud Aristidem tom. III. p. 587. Atque hic, puto, fuit *porphyritis* ἔπη, cujus Palladius Hystor. Lauf. C. 42. meminit, & *eremus* Porphyrio, quam ab oppidis aut habitabilibus terra septem mansionibus vel eo amplius separatam Callianus L. VII. de Spir. Acediae C. 24. prodiit: bene enim illi in eremi descriptione, cum Aristide convenit. Id vero mirum accidit, *Babylonem* ab Hierocle in hac provincia negligi, satis sua ætate celebrem: aberat ab Arabico sinu, si jumentis sarcinalibus iter ingrederentur, intervallo quatuor dierum, quod tamen expeditus eques unius diei & noctis decursu absolvere poterat: hoc Jo. Philoponus L. IV. de Mund. Creat. C. 5. his verbis, quæ Corderius non intellexit, docet; *πλησιάζει ἡ ἔρημος ὁ Ἀραβίος κόλπος* ἡ καὶ Ἀραβίαν Βαβυλῶνι, ὁδὸν ἐκ αὐτῆς ἔχον, ἀρχομένους ᾧ ζώοντες ἡμερῶν ἐν γῆς πρὸς τεσσάρων, ἔσονται ἡ θρησκεία, ἡ πόλις ἰλαύνονται, νυκτὶ ἡμέρας. Vide & Ant. Itin p. 196.

Κλύσμου Κάστρου] Lege cum Holsteinio Κάστρου. Sic enim Epiphanius Haeret. LXVI. C. 1. & incertus auctor in Bibl. Coisliniana p. 399. Palmerius Exercit. p. 546. *Glysmata* ad fluvium sive fossam Ptolemaei, a Trajano renovatam & repurgatam appositum fuisse censet ex his Luciani in Pseudomanto p. 773 Ed. Amst. ἀναπλάσσειν ὁ ναυτοῦ ἐς Ἀιγύπτου ἀγρὸν ἢ Κλύσμου, πλοῖς ἀναγομένης, ἐκείνη καὶ αὐτὸς ἐς Ἰνδὸν πλάσσει. Recte quidem Latium interpretem castigavit, qui *Glysmata* non observaverat; quod ipsum & Beveregius fecit in Canon. Concil. Trullani p. 151.; at de fossa Ptolemaei res alia est: illa Arsinoëa usque fuit producta apud Strabon. L. XVII. p. 804., Trajani vero ad Heroum urbem, Arsinoae vicinam, teste Ptolemaeo L. IV. C. 5. Ab utraque amplius L. X. m. v. *Glysmata* erat semotum, quemadmodum Ant. Itin. indicat, longeque adeo a fossa Traja-

ξ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ἈΡΚΑΔΙΑΣ ὙΠΟ ἩΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ 9.

ΚΥΝΩ, ὈΞΥΡΥΓΧΟΣ, Ἀ ἩΡΑΚΛΕΩΣ,
Ḃ ἈΡΣΕΝΟΙΤΗΣ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΥΠΟΛΙΣ,

ΝΙΚΟΠΟ-

a MS. Leid. Ἡεροκλέος. b Farnes. liber Ἀρσενόιτης, sollenni literarum: & η confusione.

Trajana Ptolemacique. Si præterea Luciani orationem recte consideraveris, nullum huic opinioni præsidium auxiliumve invenies: neque enim ἀρχὴ Κλύδμερτος πλοῖς ἀναρχοῖς recte verteris usque ad Clysma adducto navigio; quandoquidem naves ἀνάρχα dicuntur, quæ solvunt & ex portu provehuntur: Polybius L. 1. C. 60. δὲ ἀναρχοὶς τῇ κρηίδεσσι ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ κλημῆνι ἦσαν & L. V. C. 2. ἀνήχη καὶ κρηίδες δόρυ τεταῖο ἐς Πάτρας & passim alii, a viris doctissimis ad Aëtior. C. XXVII, 2, 3. excitati. Itaque hoc Lucianus voluisse videtur, juvenem eum in interiorem Aegyptum navigasse & Clysma adisse, cum vero navis inde solveret, persuasum fuisse, ut eam confunderet & Indiam peteret: erat quippe Clysmais portus, ad iter Indicum, ut Epiphanius significat, accommodatus. Vid. & Ant. Itin. p. 170.

Ἀρκαδίας] Nomen provincia ab Arcadio indepta est, estque prima ejus, quod sciam, apud Cyrillum Epist. ad Atticum p. 205. & Concil. Ephesin. p. 474. mentio: Arcadium illi nomen dedisse Eustathius in Dionysii Perieges. 5. 251. testabitur; facileque adeo Harduini carebimus commento, quo provincia eo titulo donata perhibetur, quod totius Aegypti esset media, uti Arcadia Peloponnesi: quæ si solida foret ratio, cur nusquam id nomen obvium est, nisi post Imp. Arcadii Imp. ætatem? Praefes Arcadiæ est in Notitia Imp. Orient. C. 1.

Κυνώ] Hæc superior est Κυνο ἢ ἄνω Κυνὴ in Meletii Breviario p. 187.; quæ etsi principem in urbium catalogo locum teneat, metropolis tamen censenda non erit cum L. Holsteiniis: sæpius enim vidimus seu consulto, seu librario-rum negligentia, metropoles aliis fuisse postpositas.

Ὀξύρυγχος] Hæc provinciæ Metropolis est apud Nilum Doxopatrium p. 223. tom. I. Var. S. Le Moÿne: urbs erat amplissima & incredibili monachorum frequentia celebris; quæ de re Rusticus, ad Ant. Itin. p. 157. a me appel-

latus & maxime Paradisus seu Hist. Monach. Aegypti tom. III. Monum. Cotelerii p. 175.

Ἡεροκλέος] Ἡεροκλέος voce πόλις subintellec-
ta: Ephesino Concilio p. 531. ἡ ἀνω Ἡεροκλεία, & Ἡεροκλειαντῶν πόλις & Ἀρκαδίας, ut p. 474. dicitur. In ejus vicinia natus fuit Antonius, Monachorum parens, cujus vitam Athanasius nobis reliquit: Sozomenus L. I. H. E. C. 13. ἐν τῇ πόλει δὲ ἔσται Ἀρκαδίου τῆς γένει, & ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κερμεῖ Κέρμη δὲ αὐτῇ ὁμῶς Ἡεροκλείας, & παρ' Ἀρκαδίου ἄρχεται] Sic edidit H. Valesius, secutusque conjecturam, qua Heracleam minorem a Sozomeno signari arbitratur, vertit: Fuit hic Aegyptius, ortus genere nobili in vico Coma. Est autem hic vicus juxta Heracleam, urbem Aegypti, qua cognominatur minor. Ego aliter sentio, & majorem Heracleam indicari opinor. Invenerat vir egregius in codice Fuketiano & παρ' Ἀρκαδίου Ἀρκαδίας unde colligas, fuisse Arcadium aut Arcadiæ ibi mentionem. Idem confirmat Necephorus, qui ex Sozomeno habet, ἡμερῶν δὲ αὐτῇ Ἡεροκλεία & παρ' Ἀρκαδίου Ἀρκαδίας. Forte ergo verum fuerit, κόμη δὲ αὐτῇ ἡμερῶν Ἡεροκλεία & παρ' Ἀρκαδίου Ἀρκαδίας, qui vicus Heracleæ, qui in Aegypti Arcadia, vicinior erat. Certe articulus & Fuketiani MS. hoc requirit: posses ceteroqui, si ζῆς παρ' Ἀρκαδίου Ἀρκαδίας aliorum codicum retinendum censeas, præpositionem addere, atque ἐν ζῆς x. λ. legere, sententia eadem. Alterutrum proflus necessarium est.

Ἀρσενόιτης] Ita codex Leidensis: intelligit Arsinoën & nomen ad occasum infusæ Heracleoticæ, cujus episcopus Andreas Ἀρσενόιτης in Epist. ad Antiochenos p. 776. ab Athanasio memoratur.

Θεοδοσίε πόλις] Habent ejus episcopum Acta Conc. Chalcedon, cumque is pro Arsinoita antistite subscribat, urbs Arsinoëa vicina fuisse videtur: forte statio Ptolemais apud Ptolemaicum id nominis a Theodosio est sortita.

Z z z z

Ναγ.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, 'ΑΦΡΟΔΙΤΩ, ΠΕΜΦΙΣ, ΛΙΤΤΟΥΣ.

ξ'. 'ΕΠΑΡΧΙΑ ΘΗΒΑΙΔΟΣ 'ΕΓΓΙΣΤΑ 'ΥΠΟ 'ΗΓΕΜΟΝΑ.
ΠΟΛΕΙΣ Ι.

'ΕΡΜΟΥΗ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΥΠΟΛΙΣ, 'ΑΝΤΙΝΩ, *ΚΑΣΟΣ,
ΛΥΚΩΝ,

a MSS. 'Ανάσσει, editum in nota apposta Holst. invenit.

Νικόπολις] L. Holst. Νειλόπολις corrigit, rectissime, me arbitro. Fuit sane Nicopolis in Aegypto, sed Alexandria vicina apud Josephum L. IV. B. Jud. C. 11. §. 5., a qua longius discessimus. Nilopolis erat in insula Herculæica, cujus episcopus Ephesino p. 531. Eusebius Ναιλνπόλις cum ceteris Aegyptiis nomen adscribit.

'Αφροδίτη] Forma hæc Aegyptia est, ut Διωνύσιος, Διων. Ptolemaeo 'Αφροδίτης πόλις, Chrysostomus 'Αφροδίτην Ephesino p. 439. Vid. Ant. Itin. p. 168.

Πέμφις] Μίμφις. Quam urbem cultu Apis famosam olim fuisse, constat: de quo cum omnia jam sint vulgata, circumspicimus tamen, ecquid lucis obscurioribus Lucani verbis de Achoreo adferri possit L. VIII. 477.

Hunc genuit, custos Nili crescentis in arca,
Memphis vana sacris illo cultore Deorum,
Lustra sue Phœbes non unus vexerat Apis.

In illis enim, qui Apis lustra sua Phœbes vehere dicatur, vix intelligas: equidem cum in Regio MS. & uno Pulmanni Cl. Oudendorpius duxerat offenderit, luxerat: maluerit: ut Apis lustra sua Phœbes, quibus sacerdotum in fonte merus enecabatur, luxisse perhibeatur: idque mihi propterea arrisit, quod sacra illa summo cum luctu Aegyptii obirent; unde Tibullus L. I. Eleg. 8, 27.

Te canit, atque suum pubes miratur Osirim
Barbara, Memphiten plangere docta bovem.

& Statius, simili metaphora, L. I. Thebaid. 265.

Et arisoni lugentia flumina Nili.

Neque oberit conjecturae luctus, bovi tributus, siquidem poetæ id sibi licere arbitrantur: idem Statius L. V. Theb. 334.

Regemque peremptum
Ipse ager, ipsi amnes, et multa armenta queruntur.

Et si autem Lucanus id mihi voluisse videatur, ultro suspicionem, ubi meliora fuero edoctus, damnabo: neque tamen eripi mihi patiar præsidium, quod hinc Ammiano veniet; scribit L. XXII. C. 14. Apin Lunae fuisse sacratum, meritis propterea Salmastii in Solin. p. 311. castigationem: Quod contra omnes est, inquit, qui ερσθημαδιν Apin Osiridi, id est, soli dicantur dixere. Atqui Lucanus Phœbas sive Lunae Apin evidentiissime adscribit, & Porphyrius apud Euseb. L. III. Præp. Evan. C. 13. Σελήνη δὲ τῶν ὡρὶν ἀνέστηκε, δὲ Ἀπὼν ἐπονομαζέσθαι. Nunc è diverticulo in viam, atque ad Latonæ urbem. Διτῆς] Διτῆς, unde Isaac ἐκ Αἰτῆς in Meletii Breviario p. 187. Vid. Ant. Itin. p. 156.

Θηβαΐδων] Unam Thebaidem Aegyptus Constantii Imp. ætate habebat, ut ex ejus Epist. apud Athanasium tom. I. p. 174. videas; Notitia Imp. Orient. C. 1. unam quoque novit. Secta postea in duas est, quarum Justinianus Edicto XIII. C. 22., Præsidibus subditarum, meminit.

Ἐρμῆς] Ita MS. Leidensis, alii 'Ερμῆς male omnes. Ἐρμῆς πόλις vero nomine fuit, quam μεγάλην, magnam vocabant, ut ab altera, quam supra tetigimus, discerneret. Gennadius Ἐρμῆς πόλις μεγάλην adfuit Ephesinae II. Synodo, est que in Chalcedonenſi p. 127. Vid. Itin. Ant. p. 127. Sequentem legere non recorder.

'Αρμό] Sic & Moschus in Prat. Spirit. C. 37. & Rufinus in Vit. Patrum C. 12. Vidimus et alium senem venerabilem, Eliam nomine, in finibus civitatis Antino, que est Metropolis Thebaidis. Palladius Hiftor. Laus. C. 85. & 87. πόλις Ἀρμόν vocat. Plura ad Itin. Ant. p. 167.

'Ανάσσει] Ita schedæ Leidenses. Holsteinius Φάνασσα emendat, et MS. Κάτω legere admo-

net;

ΛΥΚΩΝ, ἡ ὙΨΗΛΗ ἈΠΟΛΛΩΝ ΜΙΚΡΟΣ, ἌΝΤΕΟΥ,
ἡ ΠΑΝΟΣ, ὩΑΣΙΣ ΜΕΓΑΛΗ.

ξβ'. ΕΠΑΡΧΙΑ ΘΗΒΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ἈΝΩ ὙΠΟ ΔΟΥΚΑ.
ΠΟΛΕΙΣ 12.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ, ΔΙΟΣΠΟΛΙΣ, ΤΕΝΤΡΑ, ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.
ΚΩΠΤΟΣ,

ἡ Ὑψλῃ codex Farnes., alterum Lugdun. probat, qui mox quoque Ἀπόλλωνος μικρός,
& recte. ἡ Πάνων MS. Farnes. & mox Ὡάσις.

net; cui ad stipulari, etsi magnopere velim, non possum. Phacusa vicus erat, Stephano teste, Aegyptum inter & Arabicum mare, sive, ut Ptolemaeus, Metropolis nomi Arabiae: praeterea Strabo L. XVII. p. 805, fuisse Ptolemaeae, quae ex Bubastico amne in sinum Arabicum erat perducta, a Phacusa, sic enim appellat, initium esse adfirmat. Quae omnia, Phacusam in Augustamnica I. fuisse & longissime hinc femotam indicant. Verum est Κεῖται, unde Cusis Itin. Ant. p. 157., quod adi.

Δύων] Si πόλις addatur, bonum erit: ceteroqui Λύα, Aegyptiorum more, dici assolet, ut Palladio Hist. Laus. C. 41., & Cassiano L. IV. de Instit. Renunt. C. 23. Primum abbatem Joannem, qui commemoratus est juxta Lyco, quod est oppidum Thebaïdos, & Collat. I. C. 21. Adde Canon. Theophili apud Bevereg. tom. II. p. 371. & quae ibi Balsamon. Cusis m. p. xxxv. Itin. Ant. dissociat.

Ὑψλῃ] Hoc manu exaratus liber, qui Lugduni in Batavis est, probat. Athanasio Apol. cont. Arian. p. 185. Ὑψλῃ τῶν πόλεων, Epiphano Haeres. LXVI. C. 2. Ὑψλῃ πόλις ἔστι κελευμένη ἐπὶ τῷ Θηβαΐδα. Vid. Ch. Cellarium L. IV. G. A. C. i. p. 70. & de sequenti Itin. A. p. 158.

Ἀντί] Pro Ἀντίας, solemniori recentioribus more, ut ad Anton. Itin. vidimus. Causam nominis locique situm Diodorus L. I. p. 18. signat, γένος, inquit, τῷ μέγιστον ὄψιν ἡ πόλις, πλεονάζει τὴν Ἀντίας Κομης κελευμένης ἢ καὶ τὴν μὲν λέγουσι ἐπὶ τῷ Ἀραβίαν μέρος, τῷ Ἀσσηνίαν δὲ ἔχοντι δὲ κελευμένης ὅψιν Ἡρακλῆος Ἀντίας, & τῷ τῷ Ὀσίειδον ἡλικίαν κελευμένης. Pugnam ad fluvium commissam esse prope vicum, qui nunc Antiae nomen habet, & situs in parte Arabiam spectante: dictus ab Antaeo, quem Hercules Osiridis atate supplicio affecti. Rhod-

domannus vicum vertendo in parte quadam Arabiae collocans, haud sane attendit, rem in Aegypto esse gestam. Posita urbs sive vicus ad orientem erat Nili, ut Ptolemaeus quoque docet; quem tractum Arabiae vicinum faciunt. Vid. Itin. Ant. p. 164., & de Πάνος, sic enim recte MS. Leidenfis, urbe p. 166.

Ὡάσις μεγάλη] Ὡάσις μεγάλη, uti Socrati L. II. H. E. C. 28. dicitur; Athanasio ἡ ἄνω Ὡάσις Hist. Arian. p. 387., & magna Oasis, μεγάλη Ὡάσις Apolog. ad Constantium p. 316. Siccam & exilis famosam fuisse praeter alios Diodorus Tarsensis apud Photium Cod. CCXXIII. p. 671. docet; Zonaras, qui in Theodosio II. Oasin Arabiae regionem ait, errorem excusare non poterit.

Ὑπὸ Δούκα] Unum Constantii Imp. tempore Aegyptus Ducem habebat, qui rei militaris curam ageret; Athanasius Hist. Arian. p. 394. modo λαμπροτέρῃ Δούκα Ducem illustrem, modo ἐπαυλιώτην, ut Apolog. ad Constantium p. 310., appellat. Postea duo constituti sunt, alter Thebaïdos, Libyae alter, cujus utriusque Notit. Imp. Orient. C. 1., & L. ult. C. de Divers. Offic. meminit. Justinianus dein Edicto XIII. C. 22. duas Thebaïdas uni Duci mandavit, eique utriusque provincia Praefides parere iussit.

Πτολεμαίς] Haec est Ptolemais Hermi; Ἑρμῆς Πτολεμαίς non apud Ptolemaeum tantum sed & Theodorum Meliteniotam Prooemio in Astro-nom. tom. IX. Bibl. Graec. Fabricii p. 212. Zosimo ἡ καὶ τῷ Θηβαΐδα Πτολεμαίς L. I. C. 71. Autor L. III. Maccab. C. VII, 17. Ptolemaïdem habet, quae ex loci ingenio βελδοφάρος dicebatur: nostrane an Statio Ptolemais in Arfinoita nomo sit, non temere dixerō. De Diospoli Ant. Itin. p. 159.

Τέντρα] Lege Τέντρα. Vid. ibidem.

Μαξιμιανόπουλις] Nomen a Maximiano Hercu-

Λ z z z z

culco

ΠΙΔΟΝΙΑ, ἈΝΤΙΦΡΩ, ἈΔΑΡΝΙΣ, ἈΑΜΜΩΝΙΑΚΗ.

ἘΙΣΙΝ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ Αἱ ἘΠΑΡΧΙΑΙ ὙΠΟ ΡΩΜΗΝ Ζ'.

ἸΤΑΛΙΑΣ, ἘΠΑΡΧΙΑ ΝΩΡΙΚΟΥ, ἘΠΑΡΧΙΑ ΓΑΛΗΝΩΝ,
ἘΠΑΡΧΙΑ ΣΠΑΝΙΩΝ, ἘΠΑΡΧΙΑ ΒΡΙΣΓΑΜΩΝ, ἘΠΑΡΧΙΑ
ΠΑΝΟΝΙΩΝ, ἘΠΑΡΧΙΑ ἈΦΡΙΚΗΣ, ἘΠΑΡΧΙΑ ΣΙΚΕΛΙΑΣ,
ἘΠΑΡΧΙΑ ΣΑΡΔΗΝΙΑΣ, ἘΠΑΡΧΙΑ ΚΟΡΣΙΚΗΣ.

^a Vulgo Δάρης. ^b Ἀμμωνιακή MS. Farnesian. ^c Hæc & quæ sequuntur a Leidenfis
Bibliotheca libro absunt.

Τ Ε Λ Ο Σ.

quidem inter se intervallo, nec juncti tamen arctissime.

Πιδονία] Πιδονία est Ptolemæi prope Cata-
bathmon parvum, atque haud scio, an hinc
fuerit Apollon Πιδονίας in Synodica Gennadii?
Ἀντιφρὼ] Eidem Synodicae Apollon Ἀντιφρῶν
subscribit: Ἀντιφρῶς Straboni, qui L. XVII. p.
799. non longe a mari locat.

Δάρης] Hæc provinciæ fuit metropolis, nisi
Nilus Doxopatrius fallat, certe corruptus cum
urbem Δαράδ p. 223. vocat. Plura Ant. It. p. 69.

Ἀμμωνιακή] Recte ita MS. Lugdun.; Non
alia est ac Ptolemæi χώρα Ἀμμωνιακή, Ἀμμο-
νιακα regio, cœli solique siccitate aspera. Atha-
nasilus Libyæ Ἀμμονιακατ Ἀμμωνιακὴν τὴν Λι-
βύης Apol. ad Constantium p. 317. appellat,
& exiliis episcoporum frequentem fuisse tum
eo loco, tum Hiflor. Arian. p. 387. significat.
Fortasse & huc pertinet Oasis Strabonis, quam
prope Ammonis oraculum collocat: recte sane
Ἀμμονιακα appellabitur.

Ἐἰς τὴν δύσεως] Hæc & quæ sequuntur, a MS.
Leidenfi exulant, hanc clausulam addente,
πλὴν τῆς κατὰ δύσιν πρὸς τὴν ἑπὶ τὴν πόλιν,
τὴν κατὰ τὴν βασιλείαν τὴν Ῥωμαίων, τὴν οὖν Κωνσταντινου-
πόλιν, διακρινόμεναι quæ mihi multo quoque ju-
stior & verior illis videtur, quæ L. Holsteinus

ex suis codicibus excerptis: neque enim com-
mode occidentis Imperio ab Hierocle provin-
ciæ tribuentur, quæ ipsius ætate amissæ prorsus
erant; cujusmodi pleraque sunt, quas sub-
junctas vides.

Γαλιῶν] Γάλλων aut Γαλατῶν aut Γαλιῶν oportuerat.

Σπαίων] Solenni more pro Ἰσπανίων Ita
Paullus Epist. ad Roman. C. XV, 28. τὴν Σπα-
νίαν, & Galenus L. II. πρὸς τὴν τοῦ Διόσκ. p. 328.
τὴν Ἰβηρίαν τε καὶ Σπανίαν ὀνομαζομένην, & Atha-
nasilus τὴν Σπανίαν ὀνομαζομένην nuncupat: similiter
Σπάνιοι Ἰσπανοὶ apud Apfyrtum Hippat. C. 115.,
& Melane τὸν Σπάνιον in Hiflor. Lauf. Palladii
C. 65. Adde Salmasium in Spartian. Hadrian.
C. 1. & Jo. Rhodium in Lexico Scriboniano.

Βελγίων] Βελγίων scribere voluit.

Ἐπὶ τὴν Σικελίαν] Has tres ad Italiam per-
tinere, L. Holst. margini adscripsit, eaque ra-
tione numerum VII. provinciarum rotundari:
quod uti verum est, ita scriptorem id voluisse
dubites; ea enim si homini opinio fuit, cur
Italiæ tres has provincias non addidit? Putem
hoc auctarium non unius esse auctoris, novis-
que accessionibus in hanc formam a diversis suis-
se extructum. Certe dignum non est quod nos
multum, metam tandem assecutos, moretur.

PRAEFATIONES

E T

DEDICATIONES,

Q U A E

IN VARIIS EDITIONIBUS

ITINERARIORUM

INVENIUNTUR.

Hemistoclem Atheniensem, Orteli, amicorum optime, memoriae proditum, saepenumero è somno Miltiadis tropæis excitari solitum. Idem mihi usu venisse, & Geographiam abs te egregie illustratam, bonarum artium studio adjungere cepisse, nisi fatear ingenuè, equidem mentiar. Ad id vero studium, non inanis auræ & gloriæ cupiditate, ut Imperator ille Græcorum, sed bene de aliis merendi, quoad ejus fieri à me posset, voluntate adductus, nuper sum tuo exemplo aggressus. Quæ quidem virtutis honestatisque contentio, magno est mortalibus, teste Hesiodo, emolumento, stimulosque addere ad summa quæque tentanda sollet: ut licet consequi nequeas, laus sit aliqua in secundis tertiisque subsistere. Cumque excello ipse & heroico animo, THEATRUM ORBIS TERRAE spectandum populo pridem exhibuisses;

Descripti radio totum qui gentibus Orbem.

addito & nuper verè aureo, THESAURO *Geographico*, quo spartam, quam nactus es, vehementer ornasses, ipse Te hortante maximè *Pomponium Meliam* meliorem factum, Notisque à me illustratum (addito comite uno & item altero, Hermolao, & Pintiano, &, quas molior, Petri Ciacconii observationibus) in lucem prodire sum passus: Ostensis etiam locis, quos ex Herodoto Bæticus ille scriptor latine exscripsisset, adeo eleganter, ut M. Tullium, si *Geographica* scribere, ut T. Attico promiserat, voluisset, ne venustius quidem & accuratius de orbis situ (absit verbo invidia) dicere potuisset, existimem. Post è Carpetanis Cæsaraugustam publicè evocatus, incidi in *Hieronymi Suritæ* hominis doctissimi filium: qui me humaniter complexus cum esset, ITINERARIUM ANTONINI AUG. à parente edolatum, commentarioque ornatum, ostendit, describendumque tradidit & evulgandum. Negare id officii commodi publici gratia, non debui, manibus præ-

ferim piis viri doctissimi: quem in variis Pe. Victorius, ad Terentium Gab. Faernus, in Antiquitatum Dialogis Ant. Augustinus V. C. & parentis mihi loco colendus, aliique certatim laudassent. Qui nostra, parentumque memoria *Annalium Arragoniæ libris triginta*, totidemque annis elaboratis, sermone Hispano complexus, eam est laudem scribendo consecutus, ut eloquentia, lacteque copia Hispanorum Livius, prudentia Tacitus, acumine Sallustius quidam, vel Thucydides esse videatur. Indices adhæc eorum *Annalium* Latine ἐν ἑκτοῦ in gratiam exterorum inchoatos, edidit: quos utinam florentissima Cæsaraugustanorum Respub. absolutos aliquando emittat. Qua quidem in Historiæ patriæ tractatione, cum Geographiam esse pernecessariam rectè observasset, in qua ingenii nervos intenderet, ITINERARIUM *Antonini Aug.* tanquam viæ ducem, adhibendum putavit; depravatum tamen temporis, ut fit, injuria, vehementer indoluit. Antiquorum itaque librorum calamo exaratorum subsidium implorans, quatuor antiquissimos codices in membranis scriptos inspexit: *Regium* exemplar è bibliotheca ad D. Laurentium, *Blandinianum* item, *Neopolitanum*, & alterum Hieronymi Pauli. His addidit & multorum instar *Christophori Longolii Belge* editionem, Parisiis Anno cło. Io. xii. excusam. Equidem duo vetera nactus exempla, diligenter quoque comparavi. Alterum Valentia Edetanorum, amicitiae gratia, Pe. Joan. Nunnesius, summus nostra ætate & Rhetor, & Philosophus, ad me misit, alterum Hieron. Blancus (qui Suritæ in historiæ Arragonicæ tractatione succedens, *Annales* & ipse latine perscripsit) utendum dedit. Addidi & *Provinciarum Romanarum* libellum ab Ant. Schonhovio Belga primo editum. ITINERARIUM item *Burdigala Hierosolymam usque* à P. Pithoeo viro doctissimo in membranis repertum. Spicas itaque Ruth Moabitidis in divinis libris exemplo, à tergo messorum legere non puduit, egen-
tibus, legentibusque non inutiles, nisi me ipse amo, futuras. *Nemo est enim reprehensus*, ut vir undecunque doctissimus M. Varro, sexto de lingua lat. scriptum reliquit, qui è *segete ad spicilegium reliquit stipulam*. De quo idem ille Criticorum princeps, togatorumque maximus, in lege Mœnia de plano sic pronunciat: *Neque in bona segete nullum est spicum nequam; neque in mala non aliquod bonum*. Hoc quicquid est laboris à nobis exhausti, operæque in Suritæ lucubrationibus è situ vindicandis, Tibi, Orteli optime, libens merito do, dicoque: quod, cum à te discessero, nemo de his melius hac tempestate existimare aut possit, aut velit. Mitto itaque ut amoris in te mei, mutuæque inter nos benevolentiae exstet monumentum apud posteros, si modo ætatem mea ferre poterunt, cupio quidem certe, sempiternam. Valetudinem tuam, quantum nos, studioque redamas, cura, amice magne. Sic tibi de meis annis Deus O. M. addat volo, ac fospitet feliciter. Tarracone, ex ædibus Ant. Augustini, Idib. Martiis, an cło. Io. LXXXV.

IDEM

CANDIDO LECTORI.

DUO esse, ut Hominis, sic & Historiæ lumina, locorum temporumque descriptionem, nemo ignorat: Illa Geographia; hæc Chronologia appellata: illa locorum in universo situm; hæc numeris annos offendit, de illa in præsens è re nata brevi disseram: mox de Antonini Augusti Itinerario, quod in manibus est; denique consilii nostri rationem exponam. Geographiæ, ut inde ordiar, qui & Geometriæ idem credo inventor extitit, sive Adami soboles, ut Hebræi volunt, sive Aegyptii, ut Græci, dum extra alveum Nilus agros pro pluvia irrigans eluvione ferri solet. Cum de finibus regundis, atque agrorum limitibus agi ceptum est, terminis collocatis. Tabularum vero, quibus orbis terræ situs pingebatur, usus est perantiquus. Anaximander enim Thaletis auditor, (qui Servio Tulio Romanorum sexto regnante floruit) primus Geographicam tabulam exhibuit, teste Strabone, qui & Eratosthenis, aliorumque Geographorum tabulas commemorat. Aristagoras quoque æræ Tabulâ & οὐρανίου & ἑσθόδου maria omnia, & flumina incisa habuit, ut autor est Herodotus. Socrates quoque ut Alcibiadis factum, qui agris ad urbem insolentior erat, retunderet, referente Aeliano Lib. 3. Var. Hist. C. 28. Ostende, inquit, in hac Græciæ tabula agros illos tuos. Cum non apparere respondisset. Quid igitur his tibi divitiis, quarum nullam Geographus rationem duxit, tantopere places? Cujus philosophi alter discipulus Cebe Thebanus, πίναξ qui etiamnum extat, non locorum quidem, sed humane vitæ ad vivum expressam dedit imaginem. Theophrastus quoque Aristotelis & auditor, & in schola ἀστρολογῶν, testamento jussit tabulas orbis terræ in porticu collocari, sic enim lib. 5. Laërtius: ἔτα τὸ τῶν ἰδίων οὐρανίου πίναξ τὸ τοῦ κόσμου μὴ χεῖρον ἢ ἄλλοτερον ἀναθεῖναι ἢ ἐν τοῖς πίναξας, ἐν οἷς αἱ τῶν ἑσθόδου εἰσιν, εἰς τὴν κατὰ τὸν. Hanno quoque Carthaginiensis Tabulam navigationis maris Atlantici, qua Lybicam oram lustrarat, à se delincentam in æde Saturni dedicavit. Et apud Propertium Arcthusa, nescio quis:

Cogimur è tabula pictos ediscere mundos.

Habemus externa: pergamus ad Romana exempla. M. Varro Romanorum doctissimus lib. primo Rei rusticæ offendisse se scribit in fundo C. Fundani soceri sui, C. Aegrium, equitem Rom. Socraticum, & P. Agrasum Publicanum, Italiam in pariete pictam spectantes. M. quoque Tullius, eloquentiæ latine Princeps, T. Pomponio Attico Γεωγραφικὰ scripturum se pollicetur, utinam absolvisset. Certe P. Scipionis Somnium è sexto de repub. libro, quantum eo genere orator potuisset, facile offendit. Mitto de zonis cæli & terræ, quæ Varro, Virgilius & Ovidius aliique tradiderunt. Augustus Cæsar & M. Agrippa Orbem populo spectandum, teste Plinio,

Α α α α α 2

nio,

nio, proposuerunt. Horum equalis Vitruvius. Nec, inquit, sic fieri, testimonio possunt esse capita fluminum, quæ Orbe terrarum Chorographiis picta inveniuntur. Domitianus quoque Imp. Metium Pomposianum, quod depictum in membranæ Orbem terræ circumferret, jugulandum curavit. Trajani equalis Plutarchus, ab initio vitæ Thesei, veteres Orbis terræ tabulas depingere solitos ait: ejusdemque fere equalis L. Annæus Florus, sive is Seneca est, faciam, inquit, quod solent, qui Terrarum situs pingunt in brevi quadam Tabella. Et Julianus Imperator epist. ad Alypium: ἡδὴ μὲ ἐτόνυχανο ἀνευδρῶν τῶ νόου, πλεῖν γεωγραφίαν ὅτε ἀπέσειλας, οὐ μὴν ἑλαττον ἂν ἔστο ἡδέως ἐδιδάμην τὸ ἀξί σου πινάκιον ὁπταλέν ἔχει γὰρ καὶ τὰ ἀγεγραμμένα τῷ ἀεὶ ὄντι βέλτιον, καὶ κατεμύσσωσας αὐτὸ, παροῦσιν τοὺς ἰαμβεύς. Jam eram morbo liberatus, cum Geographiam misisti, non tamen propterea minus grata fuit Tabella abs te missa, erant enim in ea tum descriptiones meliores, tum Jambi, quibus eam ornasti. Hac vero tempestate crevit, seculi felicitate, ut & ceteræ discipline omnes, sic & Geographia. Tabularum enim referta sunt atria, bibliotheca, & officina. Quæ cum ita sint, Tabulis ferè Orbis terræ situs ob oculos ponitur, ut nullo vitæ discrimine, & absque itineris molestiis, sumptu vero exiguo, provincias lustrare possis; Navigantibus vero περιπλὺς usus est, qualis hodie quæ extat Arriani; & Ἀεὶρήνης, qualis est versibus à Dionysio Afro conscripta, quam & Rhemnius Fannius, & Rufus Festsus latine reddiderunt: ut & Elegiacis Itinerarium Rutilius Numatianus dedit, nudis vero nominibus Antonius, sive is Antoninus est Augustus, quo terrestri itinere, militari via & gradu (quales aliquot viæ in Italia, pauciores in Hispania videmus) Romani duces utebantur, & hodie viatores utuntur, quique dispositis ad celeritatem equis vehuntur. Ceterum de Itinerariis Tabulis, quæ & militiæ in castra-metatione peritiles sunt, legendus Fl. Vegetius lib. 3. de re militari cap. 6. Qualem Itinerariam Tabulam è Conradi Peutingeri, patricii Augustani, bibliotheca nuper eruit de omni antiquitate bene meritus. V. C. Marcus Welferus, Augustanæ reip. septemvir, & scholiis etiam ornavit: Ortelius vero noster Geographorum κορυφαῖος in æs incisam integram quoque vulgavit Joannis Moreti typis: quo in genere antiquorum Monumentorum extare puto nihil prius, aut secundum. De scriptore certi nihil adferre possum, illud tantum: ab erudito aliquo Geometra locorum peritissimo conscriptum hoc Itinerarium videri: sed post, jussu Imperatoris alicujus (qui fere post M. Aurelium Antoninum Pium, Antonini & Pii cognomen, boni ominis gratia, retinuerunt) publice auctoritate nomenque Antonini Augusti sumpsisse, tametsi plerique veteres libri Antonii præferunt, solemnī fortasse librorum vitio, quo & Constantium & Constantinum sæpe confundunt. Hieronymus Surita, Hispanus pereruditus, ad Antoninum Severi filium, refert hoc opus, propter locorum Britanniae mentionem: Sed Critici certant, & adhuc sub judice lis est. Ducibus vero, militibusque ac Proconsulibus & Praetoribus in Provincias proficiscentibus compositum apparet, ne aberrarent à via, in insidiasque per devia inciderent. His enim necessarium hujusmodi Iti-

necra-

nerarium author est *Fl. Vegetius*, & *B. Ambrosius Serm. in Psalmum 118. Ad-*
juncta vero post id genus glossemata arbitror, Byzantium, quæ & Constantinopo-
 lis, Porfûlis quæ Maximianopolis. *Via autem non recta semper & compendiaris,*
ut hodie, ducebat, sed trita magis ac tuta, quæ Regia & Militaris via & solita
itineria ab Ammiano vocantur. De stratis viis videndus *Galenus* est *Medicorum*
princeps lib. 9. methodi cap. 8. & Procopius initio lib. II. belli Persici Stratam * ur-
hem, à Romanis, à via militari credo appellatam scribit. Reliquum est, ut *confi-*
lii nostri ratio constet, hoc enim propositum fuit, dum, quæ in tenebris delitescerant,
Hieronymi Suritæ hominis doctissimi in Itinerarium Augusti Notas eruerem,
 & nostra qualicunque accessione, variantis scripturæ è membranarum (edito jam
 pridem Pomponio Mela) illustrarem, ut publicè Geographiæ studiosos juvarem:
 hoc enim spectavi, præterea nihil. Verum, ne quis forte imprudens, ut super-
 vacaneum hunc veteres libros comparandi laborem censet, qui magnum tamen Reip.
 literariæ adfert operæ pretium, unum de multis hujus libelli specimen, Lector, ac-
 cipe.

In Aldino exemplari integrum quaternionem omissem, tres vero in compaginando
 loco motos observavi. Quare perturbatè omnia in illa Veneta editione leguntur,
 quæ in Parisiensis Christoph. Longolii, hominis disertissimi, omnium ad eam diem
 optima, an. cld. lo. xii. & in Basiliens. an. cld. lo. lxxv. ordine collocata
 leguntur: Aldini vero libri error in multa exemplaria propagatus, ut Florentina
 Juntarum an. cld. lo. xxvi. & Lugdunensi Simonii Vincentii inveteravit. Sed
 quid Antonino id accidisse miramur? idem enim Cenforino de die natali ad Q.
 Carellium usuenisse in ipsis etiam Aldinis Germanicisque libris, docuit Lud. Car-
 rio Brugensis, traductis paginis, & quæ falso inscripta sunt, abjudicando. Quin
 & in Plutarchi Symplicis, edente & ipso Manutio majore, transposita video.
 quæ nunc in Basiliens. libris Græcis, Latinisque, composita leguntur. Quid? In
 iis etiam libris, (quos integros exstare permagni sanè Reip. intererat) Pandectarum,
 qui Pifis primum, post Florentiæ ab Ætruriæ Ducibus, tanquam juris civilis fon-
 tes, religiosè servantur, libro quinquagesimo quædam conglutinatoris vitio transposi-
 ta, nunc postliminii jure in sedem recepta leguntur, ut primus docuit Ant. Augusti-
 nus, vir elegantioris Jurisprudentiæ, & Antiquitatis instaurator, quem, ut debeo,
 honoris causa, libenter nomino. Hæc de librorum veterum in comparando fide, &
 emendationum fructu atque utilitate adjicere placuit. Addideram & huic Spicile-
 gio locorum veterum nomenclaturas à Numismatis antiquorum Græcis & Latinis:
 item ex Inscriptionib. Rom. litteratisque lapidibus, quos & in Muscio Ant. Au-
 gustini V. C. in hortis ejus, & copiosa bibliotheca, quæ mihi patebat, arbitratu
 meo inspexissem, legissemque hisce oculis Tarracone: quæ urbs citerioris Hispaniæ
 plus ceteris simul omnibus Romanorum abundat inscriptionibus, titulis, ac marmo-
 ribus. Verum quod supervacaneum fore inaudissem, supersedi, mibique ac Musis
 exhaustum laborem segregavi: præsertim editis jam sæculi felicitate tot, tantisque
 Anti-

* Imo regionem non longe à Palmyra, quæ Strata dicebatur.

Antiquitatis monumentis, ut uberi Huberti Goltzii Thesauro, Fastis, ac Græcia majore, nummorum etiam Græcorum referto & vasso illo Inscriptionum Europæ libro Mart. Smetii, cum Justii Lipsii hominis longe doctissimi Auctario. Ex his enim monumentis Geographiam quoque mirifice illustrari & posse, & debere, nemo paululum humanior, nisi in his litteris hospes, inficiabitur. Cætera enim præsidia Geographiæ cum Orthographia communia (quam & ætatibus, ut nummos usu, variasse auctor est Fabius) puta veterum librorum calamo in membranis exaratorum atque Historicorum veterum, Græcorum, Latinorumque non perinde certa esse comperi atque præcorum nummorum, & marmorum, quod hæc in omnium oculis sita, manibusque trita, reprehensionibusque vulgi magis obnoxia, publica auctoritate, partim incisa, partim cusa, valuerunt. Quam enim Græci in locorum personarumque nominibus à Latinis dissentiant, quis ignorat, nisi Græcarum litterarum rudis? Geographi quidem, Strabo, Ptolemæus, Dionysius Afer, à Pomponio Mela, Plinio, Solino, Capella, Rutilio, Sequestro discedunt. Historici vero, qui & in locorum descriptionibus, ut Poetæ disertii sunt, Polybius, Plutarchus, & Appianus: nam in rerum gestarum rerum uberiores Græcos Romanis esse, quod peregrini incolis fere diligentius omnia excutiant certum est. Hanc industriam, mi Lector, beneque de Repub. merendi studium æqui, boni, consule: quod si impetravero, erit cur altera Geographicorum scriptorum pars accedat.

E X E D I T I O N E

ITINERARII GERMANICA BASIL. ANNI

CIO. Io. LXXV.

ANTONII AUGUSTI ITINERARIUM Provinciarum sæpe ante hac editum est sub *Antonini* nomine, ac quidam credunt *Antoninum Pium Imp.* hujus auctorem esse. In nostro exemplari *Antonius Augustus* nominatur: & qui Parisiis *Antonini* nomine hoc *Itinerarium* edidit, fatetur eodem modo in manuscriptis exemplaribus *Antonio Aug.* inscribi: Nominatur autem quidam *Antonius Augustus* inter Geoponicorum scriptores. Habui etiam alterum exemplar, quod Aegidius Scudius, ex veteri quodam codice, Bibliothecæ, ni fallor, S. Galli descriperat: in eo liber hic *Antonino Augustali* inscribitur. Flodoardus presbyter, lib. primo Historiæ Rhemenfium Pontificum, citat hæc ex Aethico in Cosmographia.

A M E D I O L A N O.

Per Alpes Cottias Viennam M. P. CCCCIX.

Inde Durocortorum M. P. CCCXXXI. quæ sunt leuæ CCXXI.

I T E M A D U R O C O R T O R O.

Divodorum usque M. P. M. LXII.

Hæc autem ex *Antonii Itinerario* desumpta esse non est dubium: quare juxta hunc *Aethicus* utriusque libri auctor erit. Præterea in antiquissimo *Itinerario Antonii* invenitur eadem præfatio, quæ Aethico nostro præposita est, de dimensione orbis terrarum jussu Rom. Senatus facta. Postremo Cuspinianus scribit se habere *Itinerarium* vetustissimum incerti auctoris, quod Julio Cæsari adscribatur, è quo hæc eadem profert, quæ ab initio *Aethici* nostri leguntur. Meminit etiam Felix Malleolus, in dialogo de Nobilitate, descriptionis totius orbis, quæ à Julio Cæsare inchoata, & sub Augusto absoluta fuerit: *ac gentes & civitates singulas, inquit, cum suis distantis annotatas esse in Itinerario urbis Romæ, quod se vidisse refert.* Cæterum ex his, quæ ab ipso commemorantur, apparet eum loqui cum de *Aethici* nostri *Cosmographia*, tum etiam de *Itinerario Antonii Augusti*.

Porrò in tanta opinionum varietate quid nobis statuendum est: quemnam agnoscemus hujus *Itinerarii* auctorem? Dicam quod sentio, audaçter. Primum neque Julium, neque Antoninum Imp. sive Pium, sive Philosophum intel-

intelligas, *Itinerarii* quod hodie sub *Antonini* nomine circumfertur, auctorem esse existimo, quoniam multa urbium nomina hic ponuntur, quæ illorum ætate incognita prorsus fuere, ut *Constantinopolis*, *Maximianopolis*, *Dio-cletianopolis*, *Constantia*, *Curia*. Non tamen propterea nihil ad *Julium*, aut *Antoninos* hoc opus pertinere censeo: sed existimo descriptionem aliquam regionum, & urbium illorum iussu primum factam, & postea sæpe mutatam, aut auctam, nomen vetus servasse ut *Julii* aut *Antonini* diceretur. Video enim descriptiones hujusmodi semper magnis Imperatoribus & Regibus curæ fuisse. Plinii ætate adhuc extabant Commentarii Diogneti & Bitonis, qui fuere mensores itinerum Alexandri Magni, & loca, quæ adiit, eorumque distantias litteris commendarunt. Agrippam diligenter admodum in dimensionibus terrarum observandis, & annotandis versatum fuisse, ex Plinio constat. Ab Augusto Italia in regiones certas distributa, & diligentissime descripta est. Idem cum in Orientem missurus esset Cajum filium, præmisit Dionysium Geographum, qui singula commentaretur. Refert etiam *Aethicus*, universum orbem à mensuris ex Senatusconsulto descriptum esse, tempore Julii Cæsaris, & Octavii Augusti Imperatorum. Ac procul dubio quando Cyrenio sive Quirinio Præside, census Judæorum habitus est; imo totius orbis Romano imperio subiecti, cujus Evangelica historia meminit, singula oppida Provinciarum omnium diligentissime descripta fuerunt. Verisimile autem est etiam posteriorum Imperatorum iussu, provincias & oppida Romani imperii descripta fuisse, præsertim cum toties Provinciarum limites mutati sint. Exstat quoque ad finem libri nostri, fragmentum *Itinerarii ANTONINI*, quo tantum itinera ab Urbe in Gallias continentur: nullæ autem locorum seu mansionum distantia adnotata sunt. Ac forte talis fuit *Julii*, vel *Antonini* descriptio, in qua tantum provinciæ & itinera oppidaque celebriora annotata essent: huic postea alii, multa ex posterioribus descriptionibus adjecerunt, numeros addiderunt, nomina alicubi mutarunt, atque ad suam ætatem accommodarunt. Ceterum an *Aethicus Itinerarium* scripserit, vel auxerit, ut Flodoardus censere videtur, affirmare non ausim: etsi animus huc inclinat, eundem utriusque libelli auctorem esse. Attamen quoniam in vetustis, & manuscriptis exemplaribus prior *Aethico*, posterior *Antonino Augusto* inscribitur, nihil hic mutare volumus: Posterior vero *Aethici* descriptio totius orbis, pæne ad verbum suæ historiæ inserta est à Paulo Orosio, sive hanc *Aethicus* ab Orosio acceperit; sive, quod magis credo, alter illam ab *Aethico* nostro mutuatus sit.

Est autem *ITINERUM* notitia, non tantum mercatoribus necessaria, qui per varias regiones peregrinantur, sed exactiori locorum descriptioni plurimum inservit, & totius Geographiæ fundamentum est.

Assert etiam *ITINERUM* cognitio multum lucis Historiarum lectioni: sæpe namque ab Historicis exercituum profectiones variæ, terra marique, nonnunquam etiam classium tempestate factæ dissectiones describuntur, quæ omnia

omnia melius intelliguntur, si noris distantias, & intervalla locorum.

Præterea ducibus & Imperatoribus Itinerum ratio nota esse debet, ideoque summi Imperatores olim huic rei, & operam, & sumptum impenderunt, ut omnia itinera nota & diligenter descripta haberent. Ab iisdem militibus itinerum ratio præscribebatur: qua de re non pigebit D. Ambrosii verba adscribere, Serm. V. in Psalm. CXVIII. Miles, inquit, qui ingreditur iter, viandi ordinem non ipse disponit sibi, nec pro suo arbitrio viam carpit, nec voluntaria captat compendia, ne recedat à signis, sed Itinerarium ab Imperatore accipit & custodit illud: præscripto incedit ordine, cum armis suis ambulat, restaque via conficit iter ut inveniat commeatum parata sibi subsidia. Si alio ambulaverit itinere, annonam non accipit, mansionem paratam non invenit, quia Imperator iis jubet hæc præparari omnia, qui sequuntur. Nec dextra nec sinistra à præscripto itinere declinant, meritoque non deficit, qui Imperatorem suum sequitur. Moderate enim ambulat, quia Imperator non quod sibi utile, sed quod omnibus possibile, considerat: ideoque & stativa ordinat, triduo ambulat exercitus, quarto requiescit die. Eliguntur civitates in quibus triduum, quatrimum & plures interponantur dies: Si aquis abundant, commerciis frequentantur: & ita sine labore conficitur iter donec ad eam urbem perveniat, quæ quasi regalis eligitur, in qua fessis exercitibus requies ministratur. Hæc ille.

Postremo Itinerarium hoc Antonii, de quo nunc scribimus, conjunctum cum libro, qui titulum habet: NOTITIA utriusque imperii, oculis quodammodo subjicit dispositionem rei militaris, qualis olim sub Imperatoribus fuit per omnes Provincias Romani imperii. Nam in illo opere omnes copiarum, & equestres, & pedestres recensentur, vexillationes Palatinæ & Comitatenſes, & pseudocomitatenſes, auxilia, classes, & quo loco, in quibus limitibus singulæ legiones, & cohortes, atque alæ dispositæ fuerint indicatur: sed plurima locorum nomina apud Ptolemæum & alios Geographos non inveniuntur, quæ tamen fere omnia apud Antonium nostrum exstant. Quare si quis hunc cum altero conferat, videbit quibus locis, & quanta inter se distantia Romanæ copiarum per Provincias distributæ fuerint.

Bbbbb

CAN.

Perſæ *paraſangis*, Aegyptii *ſchenis*, Galli *Leugis*; ita Latini *Millibus paſſuum* Lapidum menſuras designaverunt: & *Paſſum* quinque pedibus conſtare, *Columella*, & Severinus Boethius teſtantur. Inde *Milliare*, & *Milliarium* Ciceroni: *Accepi*, inquit, *litteras tuas ad v. milliare*. &: *Cum plebs prope ripam Anienis ad 111. Milliarium conſediſſet*. &, *Poſtea audivi à 111. milliario tum cum iſſe*: & alio loco: *Si quidem etiam vos duo tales ad v. milliarium*: Sed Auguſti jam Cæſaris imperio *lapidum* item nomine, menſuras itinerum designatas legimus: nam Cornelius Nepos Pomponium Atticum juxta viam Appiam ad v. lapidem in monumento Q. Caecilii avunculi ſui ſepulcrum perhibet: Et T. Livii teſtimonio itidem admonemur, cum ejus Annalium libro v. ita ſcribat. *Juſſiore*, inquit, *altero deinde prælio ad v. 11. lapidem Gabina via memorat*. Evidet inde ut in *Antonini Itinerario ad ſeptimum decimum, Viciſſimum, Tricenſimum* legentes, *lapidem* ſubaudiamus: Eos *lapides* Probus Grammaticus *Cippos* dictos perhibet: & Straboni *στυλῶν ἀπὸ τῶν*, per *columellas dimenſa via* appellatur. Neque immeritò Quintilianus Fabius, audientem quoque reſci certo ſingularum partium ſine, non aliter quam facientibus iter multum detrahunt fatigationis *notata inſcriptis lapidibus ſpatia*, commemorat: quo reſpexiſſe Rutilium Numatianum, veterem poetam & ipſum, *Itinerario* ſecundo apparet, illis verſiculis quos Jovianus Pontanus jure merito enodes & nitidos eſſe teſtatur:

*Intervalla via ſeſſis præſtare videtur,
Qui notat inſcriptus millia crebra lapis.*

Summum vere non Regis magni, ut eſt apud poetam, ſed complurium Imperatorum atque Principum & totius pœne orbis provinciæ opus; atque hæc ſcio an de humanis operibus longe maximum fuerit, ſpatiis immutabilibus ab ortu ad occaſum regionum itinera circumcirca ad inhabitabiles ſiſque oras ſubſtructionum innumeris milliaribus fuiſſe dimenſa, complanata, atque deſcripta, ut neque ipſius imperii interitus, & urbium occaſus, earum columnarum & ſubſtructionum monumenta, quam late longeque Romani populi nomen diſfuſum fuerat, evertere penitus potuerit. Id non Siconii modo Apollinaris carmine, apparet qui ſic cecinit:

*Antiquus tibi nec teratur agger,
Cujus per ſpatium ſatis vetuſtis
Nomen Cæſareum nitet columnis.*

Sed & ad Alfonſi Caſtellæ regis ejus tempora, qui cum Richardo, & Rodolpho de Romani regni ſucceſſione contendit, *milliariorum* nomen ex ipſis Columnis deſumptum in vulgus vernaculo vocabulo dimanavit: *migeriis* enim, quos vocat, id eſt milliaris, hæc ſecus atque *leugis* ſpatiorum dimensiones designare illa ſæcula in Hiſpania conſuevere. Legum certe volumine ſecundo,

do, *Paritiam* vulgo nominant, titulo xvi. lege iii. *leugam* tribus *migeriis* contare docet: terna namque passuum millia singulis leugis tribuit, cum *leugas*, sive *leuwas*, Gallicum enim nomen erat, D. Hieronymus, Ammianus, & Isidorus *passibus mille & quingentis* finiri uno ore consentiunt. Jam vero Augusti & Tiberii imperatorum temporibus Hispaniarum provinciarum regiones ad ultimas usque nationes demetatas atque definitas, circumscriptasque fuisse, columnarum ipsarum inscriptiones præclare indicant: cum ad Oceanum usque, & Vaccæorum populos, homines maxime mediterraneos, viæ constructæ, atque substratæ & mirificis molibus munitæ in hanc usque diem appareant. In Cordubensi territorio columnæ duæ erutæ sunt: quas in Aede maxima ejus urbis conlocatas Februario mense anni M. D. LXX. vidimus, cum Philippus Hispaniarum rex, Principum maximus, regio comitatu urbem eam iniret: atque earum inscriptiones ejusmodi sunt:

IMPERATOR CAESAR. DIVI. F.
AVGVSTVS. COS. XIII. TRIB.
TOT. XXI. PONTIF. MAX.
A. BAETE. ET. IANO AVGVST.
AD OCEANVM
LXIIII.

Exstare in D. Nicolai æde alteram ejusdem inscriptionis columnam ferunt; & nos prope eam ædem in domo primarii viri Johannis Herediae fragmentum alterius lapidis cum eadem inscriptione usque ad ea verba A BAETE ET IAN.... vidimus, plures enim eodem loco columnæ constitui consueverunt, quæ eadem verba continerent.

TI. CAESAR DIVI AVGVSTI F.
DIVI IVLI NEPOS AVGVSTVS
PONTIF. MAX..... COS
V. IMP. TRIB. POTEST. XXXVII.
AB IANO AVGVSTO QVI
EST AD BAETEM VSQVE
AD OCEANVM
LXIIII.

Ejus vero notæ L quam nos alias nunquam vidimus, ratio ea videtur esse, ut geminum L. id est *Centenarium* numerum designet. In ea vero parte, quæ rasæ apparent litteræ, alios video xxi. legere: qui numerus forte voci IMP. addendus erat. In Vaccæorum vero regione ad Pisoracæ fluminis ripas juxta oppidum Hetteram in fragmento columnæ eam inscriptionem legi Florianus Ocampius mihi magnopere asseveravit, penes quem fides esto:

J U D I C I A
DOCTORUM VIRORUM
DE
HIERONYMO SURITA.

Fredenandus Nonius Pintianus castigationibus in Plinium.

HIERONYMUS Surita Cæsaraugustanus à secretis iudicium violatæ fidei, amor & delictum generis humani: tantum illi vel ingenii, vel artis ad promerendam omnium mortalium voluntatem superest. Qui, præter multiplices alias dotes in humanis etiam literis, quæ apud nos quoque magno jam studiorum proventu efflorescere cœperunt, ita excellit, ut quem ei anteferre possimus, habeamus sine controversia neminem.

Idem in Retractionibus Melæ.

HIERONYMO SURITAE, summæ in literis diligentiae, ac totplane meritorum, ut nulla eis par laus inveniri possit.

Pet. Victorius lib. 22. Variarum lectionum Cap. 23.

Cum HIERONYMUS SURITA Cæsaraugustanus hac iter faceret, meque de via salutasset, in multo sermone, quem de literis elegantioribus habuimus, intelligebatur admodum studiosus esse scriptorum Ciceronis, & omnis Antiquitatis bene peritus, aperuitque mihi iudicium suum &c.

Gabriel Faernus emend. Terentii locum Aët. I. Heautontimor. Scæ. I. vers. 27.

Rectum est? ego ut faciam. Non est? te ut deterream.

Sic recte interpunctum acceptum refert Hieronymo Suritæ, sic enim scribit:

Hujus loci intelligentiam HIERONYMO SURITAE, doctissimo Hispano, debemus.

Ant. Possevinus à Societ. Jesu Apparatus historie Sectione 5. cap. 13.

HIERONYMUS SURITA scripsit *Annales regum Arragonensium* sive Aragoniorum usque ad mortem Ferdinandi regis Catholici lib. 30., quibus

bus annos totidem impendit, stylo pereleganti Hispanico, quamvis prolixior fuerit, quod nomina inseruerit omnium eorum, qui in Regum illorum expeditionibus fuere. Ii vero Annales, ingentibus quinque voluminibus comprehenduntur; quæ etsi perampla sunt, utilitas tamen, quæ ex iis capitur, molestiam temporisque jacturam superat. Hæc Possevinus.

Idem post Latine eosdem describere & *ἐπιτομὴν* inchoarat, extantque INDICES, ut nominat, tomorum duorum; qui, ut & Hispanici libri cum Singularum rerum historiis, Cæsaraugustanæ Reip. sumptu excusi sunt iterum; vidimus & INDICES manu auctoris locupletatos in Carthusianorum, extra urbem, Bibliotheca, quibus religiosi viri suos labores SURITA moriens commendarat, ut & quæ in *C. Julii Cæsaris commentarios* plurima, & in *Claudianum* poetam adnotarat. Quæ omnia utinam hæredum beneficio lucem aliquando aspiciant; & INDICES rerum Arragonum Latine per-textere quis patriæ amantior pergat. Esset sanè laudis campus amplissimus, & ingentis utilitatis feges uberrima. *Nescire enim, quid antequam nascereris acciderit*, inquit Tullius, *est semper esse puerum*. Ant. Schottus Ant.

GEOGRAPHIAE STUDIO SIS AND. SCHOTTUS A N T V E R P.

Actum, ajunt, ne agas. " Quod igitur *Antonini Augusti ITINERARIUM* ad vetera exemplaria calamo exarata plurima *Hieronymus Surita*, vir eruditissimus, & ad *Parisiensem Christoph. Longolii*, longe cæteris omnibus præstantiorem editionem, contulisset, breves Notas duntaxat, ne ἀποβῶλῃ hinc discederem, subjeci; supervacaneum ratus singula anxie appendere, ac pæne adnumerare, quæ olim in Celtiberia è duobus membranceis libris *Cæsar Augustano*, ac *Valentino* (qui hisce notis *Cæs.* & *Val.* designantur) descripsissem. Plerumque unius literæ varietas erat, resque plena tædii lectori fuisset: quæ tota consensu confirmari debet Geographorum, Historicorumque, cum Græcorum, tum Latinorum, marmorum, Inscriptionum, ac lapidum, quibus viarum olim intervalla (teste in Gracchis Plutarcho) designabantur: veteris denique appellationis vestigiis, quæ hodieque appareant, atque distantis: Translatitia alioquin cum omni, & periculi plena alea. Quid? numerorum, quibus milliarium intervalla *Antoninus* numerat, ut in numerorum notis primum est, etiam in Ptolemaeo Græco, quæ, & quanta diversitas? Putidum itaque visum, singula persequi velle: quod & in una eademque Provincia ingens sit leucarum varietas. Illud tantum monuisse contentus: ut totius summæ præscriptæ singuli collecti numeri respondeant, exæquentque, maxime allaborandum. Sic æræ ratio constabit probè. Quæ quidem intervallo-
rum oppida accusandi casu omnia *Surita*, auferendi fere *Car. Sigonius*, ut quâ iter ad terminum esset, extulit. Qui *Sigonius*, homo historiarum peritissimus *ANTONINI* fragmentum *ITALIAE* Indici Historiarum regni Italiae apud suos commodè inseruit: Typographi enim Germani, cætera diligentes, forte quod nacti non essent ab opere avulsam, quod equidem miror, non addiderunt. Nos hominis eruditissimi, patriæ historiæ ac soli diligentiam minime contemnendam existimavimus. Notas interim σκωπῶν, qua licuit brevitate, ne fastidio essemus, damus, tanquam digitum ad fontes doctorum hominum, qui *Varias lectiones* hodie scribunt, intendendo. Aequi boni, mi Lector, consule: Equidem ut utriusque amici morte amissi, *Surite* & *Ortelii*, dolorem aliqua ex parte minuerem, tollere enim solus potest Deus, diesque, Epitaphia adjeci; utque mortalem me esse assidue recorder, Venerum illud Poetæ identidem usurpans:

Omnes compositi, Felices, nunc ego resso.

HIERO-

Cæsaraugustano

JOAN. SECUNDUS,

Hagienfis.

UNica nata meis requies Hieronyme curis
 Qui facis Hesperie jam mihi dulce solum,
 Cujus in auriculis argutis Julia gaudet
 Laudatos tenera voce sonare modos.
 Cuique mea ante alios non dedignata Neera est
 Humida adhuc labris basia ferre meis.
 Quæ te cumque mihi lux obtulit optime rerum
 Inter solenneis hæc mihi semper eris.
 Hæc mihi cum Maji celebretur sæpe calendis,
 Credo equidem, cari mensis & ipsa fuit.
 Sed quæcunque fuit, mihi te donavit amicum,
 Quo mihi non alius carior ante fuit.
 Tu mihi labenteis solito brevioribus horis
 Ire jubes Phœbo candidiore dies.
 Quam juvat antiquos pariter cantare Poetas?
 Magna quibus veteres Roma tuetur opes.
 Cumque pio Aenea Laurentem querere Tybrim,
 Securos, Turno quam paret ille necem.
 Aut legere infestas qui Cæsaris intonat iras,
 Et deslet Magni colla refecta ducis.
 Quin & Claudiani doctas evolvere chartas,
 Hic Reges etiam, nec minus arma canit.
 Et raptam Siculo Cereris de littore natam,
 Quam nunc & Manes, & Stigis unda colit.
 Dein Vatis varias per sylvas Parthenopæi
 Ire Amphionia mœnia in alta lyræ,
 Et fera Thebanos armare in prælia fratres,
 Et procul è tuto bella videre loco.
 Mox bello festas in blanda reducere Musas
 Otia, Pegasei qua fluit unda pedis.
 Adjunt, & dominas per odora vireta sequuntur
 Lesbiaque & Tyrios culta Corinna sinus,
 Deliaque & Nemeſis, tortoque superba capillo
 Primus amor Latii Cynthia Callimachi.

C c c c c 2

Quam

*Quam multa interea subeunt jucunda relatu?
 Unà mihi tecum quot parit una jocos?
 Seu varios hominum mores ridemus, & arteis,
 Seu Complutensis Grammatici cerebrum.
 Dii mihi dent tecum, juvenis leſiſſime, longum
 Degere, & inſuſos ludere Grammaticos.*

Ad eundem in Grammaticos.

*Si te ruris opes juvant beati,
 Si te liberioris aura cœli
 Salubris juvat, arborumque ſœtu
 Diſtinctus viror omnium colorum,
 Si lenis tremula quies in umbra,
 Qua fagus patulis comata ramis,
 Laurusque innuba, populusve pallens
 Confringit rabiem Leonis uſi,
 Qua centum querulæ ſtrepunt volucres,
 Et centum ſuperat modos volucrum
 Crudam Threicii ſcelus Tyranni
 Longa Daulias integrans querela:
 Qua ſtringit virideis amœna ripas
 Chriſtalloque liquente ſerpit unda,
 Mox cum murmure bulliens ſonoro
 Pugnantis aqua concitat lapillos.
 Hæc ſi te recreant, amice dulcis,
 Nec cœnare poetiſtis patellis,
 Laſtucasque times, cucurbitasque,
 Huc ad nos propera, ſerasque tecum
 Totum quicquid habes facetiarum,
 Et quicquid ſalis, atque riſonis
 Triginta ſolidis diebus abſens
 Servaſti accumulans tuo Secundo.
 Sed te per Genium tuum, meosque
 Per Faunos, Dryadesque per puellas,
 Helleſpontiacum per & Priapum,
 Ne de Grammaticis amice quenquam
 Adducas precor huc; moleſta gens eſt;
 Nec ridere mihi liceret illos,
 Ut mos eſt meus, omnibus cachinnis.
 Nam quidam mihi rettulit Poëta,
 Noſtæ Grammaticum ſeveritatis,*

Noſtes

Noctes atque dies dolenter argi,
 Quod nec Grammaticum vocare doctum,
 In libri titulo sui venusti
 Possit, cum generis sit ipse neutri.
 Cui Vates meus, ut gravi labore
 Jam tandem miserum senem levaret,
 Securè pater, inquit, eloqueris
 Si te Grammaticosque masculinos
 Tecum, Grammaticosque fœmininos
 Communesque simul, simulque neutros
 Omneis, Grammaticum pecus vocabis.

E P I T A P H I U M
HIERONYMI SVRITAE.

HIERONYMO SVRITAE MICH. F.
GABR. N. CAESARAVGVSTANO
HISTORIAE ARAGONIAE
DILIGENTISS. ATQ. ELECTO
SCRIPTORI PATRI B. M.
HIERONYMVS F. POSVIT.
VIXIT ANN. LXVII. MENS. XI.
OBIIT CAESARAVG. III. NON. NOVEMB. cId. Id. LXXX.

M A R T I N I A Z A G R I A E

Aragonensis.

*Dum Salo, dum Sicoris, dum Cinga augebit Iberi,
Dum maris augebit magnus Iberus aquas,
Post cineres, manesque tuos, beu magne SVRITA,
Semper erit magis nomen in orbe tuum.
ANNALESQ. tui tantarum pondere rerum
Æterni æternum te sine morte dabunt.*

JACOBI FALCONIS, EQUITIS VALENTINI,

Poëta, & Mathematici summi, carmen retrogradum.

*Ingenium & candor SVRITAE vivet, opinor,
Vivet, dum mundo carmen & Historia.
Historia & carmen dum mundo vivet, opinor,
Vivet SVRITAE candor & ingenium.*

ANTVER-

ANTVERPIAE
 AD D. MICHAELIS.
 ABRAHAMI ORTELIJ

QVEM VRBS VRBIVM ANTVERPIA EDIDIT,
 REX REGVM PHILIPPVS GEOGRAPHVM HABVIT,
 MONVMENTVM HIC VIDES.
 BREVIS TERRA EVM CAPIT,
 QVI IPSE TERRARVM ORBEM CEPIT,
 STILO ET TABVLIS ILLVSTRAVIT:
 SED MENTE CONTEMPSIT.
 QVA CAELVM ET ALTA SVSPEXIT,
 CONSTANS ADVERSVM SPES AVT METVS.
 AMICITIAE CVLTOR, CANDORE, FIDE, OFFICIIS.
 QUIETIS CVLTOR, SINE LITE, VXORE, PROLE,
 VITAM HABVIT, QVALE ALIVS VOTVM.
 VT NVNC QVOQVE AETERNA EI QVIES SIT
 VOTIS FAVE LECTOR.
 OBIIT III. KAL. QVINCT. ANNI cId. Id. XCIIIX.
 VIXIT ANNOS LXXI. MENS. II. DIES IIXX.

COLII EX SORORE NEPOTES. B. M. POSS.

IBIDEM

Ad. V. C.

ABRAHAMUM ORTELIIUM,
G E O G R A P H U M
REGIUM EX NOMINIS ANAGRAMMATISMO
EPIGRAMMA.

Abrahamus Ortelius Antverpiensis
Insulas, urbes, arte ornavi, vah tempfi.

*Nomen Abrâme tuum, positas te in littore terras
Arte ornavisse ait, ac urbibus esse decus:
Arte geographica totum quia pinxeris orbem,
Et nullum quia non videris arte locum.
Vah etiam tempfisse, inquit, quia divitis orbis
Omnia tempfisti paupere dona animo.*

Carmen retrogradum.

*Ortelio decus, his terris dum lucida præbet
Lumina sol, gignent, urbs, loca picta, libri.
Libri, picta loca, urbs, gignent, sol lumina præbet
Lucida dum terris his, decus Ortelio.*

Hermannus Mylius
Arn.F. Birickmannus.

INDEX I.

I N D E X I.

I T I N E R U M

UTRIUSQUE ITINERARII

E T

PROVINCiarUM HIEROCLIS.

A.

A Cinco, quo castra constituta sunt. Pag.	266
Æmines portu Immadras.	506
Æni (à <i>ponte</i>) ad castra.	259
—— Veldidenam.	259
Agioño Lugdunum <i>Galliar.</i>	462
Agrigento Lilybaeum.	96
—— Syracusas per maritimam.	95
<i>Ἀργινάκη</i> (' <i>Ἐπαρχία</i>)	723
Alaunia Condatem.	386
Albingano Maurici portum.	503
Alconis Pompejanas.	505
Algis Rapinium.	498
Alma flum. Scabros.	500
Almina Telamonis portus.	500
Anaone Olivulam.	504
Ancona Iader.	272
Ancyra Cæsaream per Nysam.	205
—— Taviam.	203
—— Tarsum.	572
Anae flum. ostio Emeritam.	431
Andematunno Cambatem.	386
—— Tullum Leucorum.	385
Antiochia Emesam.	187
Antipoli Lero & Lerinus.	584
<i>τῆς Ἀφεικῆς</i> (' <i>Ἐπαρχ.</i>)	734
Aprile lacu in Alma flum.	500
Aquileja Bononiam.	281
—— Lauriacum.	276
—— Salonas per Istriam extra mare.	272
—— Sirmium.	559
—— Sisfiam per Liburniam.	272
—— Veldidenam per compendium.	279
Aquis Regis Subibus.	47
Aquis Tarbellicis Burdigalam.	456

<i>τῆς Ἀργείας</i> (' <i>Ἐπαρχ.</i>)	721
Arabillo Muzana.	188
—— Satalam per compendium.	181
per Arabicam partem trans Nilum.	184
Arelate Carthaginem Spartariam.	396
—— Castulonem.	396
—— Narbonem.	396
—— Mediolanum.	558
—— Tarraconem.	396
Arimino Dertonam.	286
—— Ravennam.	126
—— Casenam.	126
<i>τῆς Ἀργείας</i> (' <i>Ἐπαρχία</i>)	729
<i>τῆς Ἀργείας α'</i> (' <i>Ἐπαρχ.</i>)	702
<i>τῆς Ἀργείας β'</i> (' <i>Ἐπαρχ.</i>)	703
Arnine Herculis portum.	499
<i>τῆς Ἀσίας</i> (' <i>Ἐπαρχία</i>)	638
Asturica Thenas.	47
Asturica Tarraconem.	448
—— Burdigalam.	453
—— Cæsaraugustam.	439
—— Cæsaraugustam per Cantabriam.	439
Aterno Salonas.	497
<i>Ἀργεία α'</i> (' <i>Ἐπαρχία</i>)	726
<i>Ἀργεία β'</i> (' <i>Ἐπαρχία</i>)	727
Augusta Vindellicorum Veronam.	274
Augusti urbi à portu <i>Carthaginem Africa.</i>	493
—— Pyrgos.	498
Augustoduno Lutetiam Parisiorum.	360
Avisione Anaonem.	504
Aulone Capuam.	609

B.

B Agaco Nerviorum Durocortorum Remo-	380
rum.	

D d d d d 2

Bario

INDEX ITINERUM

Literno Misenum.	123	† Μυσίας ('Επαρχία)	636
Londinio Dubrim portum.	473		
—— Lemanis portum.	473	N.	
—— Lindum.	476	N	
Luguvallium ad Vallum.	474	Naupacto Oxeas.	488
Luca Lunam.	489	Naus Stitida.	190
—— Pisas.	289	Neapoli Ascalonam.	199
—— Romam per Clodiam.	284	—— Nuceriam.	123
† Αυλίας ('Επαρχία)	669	Nemetaco Samarobrivam per compendium.	
Lugduno Argentoratum.	368		379
† Αλκονίας ('Επαρχία)	674	† Νέσος ('Επαρχία)	685
† Αυλίας ('Επαρχία)	682	Nicia Antipolim.	504
Luna Segesten.	501	Nicomedia Ancyram.	572
		Nicopoli Arabisum.	213
		—— Buthrotum.	488
		—— Ediflam.	190
		—— Satalam.	215
		† Νωρικῆ ('Επαρχία)	734
		O.	
		O	
		Olbia Caralim.	80
		Olisipone Bracarum Augustam.	420
		—— Emeritam.	416
		Olivula Niciam.	280
		† Ολιβαδίου ('Επαρχία)	694
		Opitergio Tridentum.	280
		† Ορρενής ('Επαρχία)	713
		Oxeis Nicopolim.	485
		P.	
		P	
		Pachyno Agrigentum.	492
		† Πάλακινος ('Επαρχία)	717. 721
		† Πάμφυλλος ('Επαρχία)	679
		Panapione Castrum novum.	498
		† Πανονίας ('Επαρχία)	634. 657
		† Πάφλαγονίας ('Επαρχία)	695
		Parma Lucam.	284
		Pelusio Memphim.	162
		Pesinunte Ancyram.	201
		† Πενίτης ('Επαρχία)	715
		† Πενίτης Λιβανητίας ('Επαρχία)	717
		† Πενυλίας ('Επαρχία)	664
		—— Σαλδοτίας ('Επαρχία)	676
		Pisano à portu Pisas fl.	501
		Pisus Lunam Macram fl.	501
		† Πισιδίας ('Επαρχία)	672
		Plotinopoli Heracleam.	175
		Poetionone Carnuntum.	262
		—— Sisciam.	263
			Pola

M	
Malaca Gades.	492
Maltano Quintianum.	499
† Μανδυνίας ('Επαρχία)	641
Mariana Palas.	85
Maritima ab insula in Aegimurum insulam.	492
—— in Africam.	491
—— Misluam.	491
Massilia Græcorum Incarum.	507
Mediolano ad Galliciam ad leg. VII. gemi-	
nam.	587
—— Aquileiam.	513
—— Argentoratum per Alpes Grajas.	346
—— Arclare per Alpes Cottias.	339
—— Columnam seu Trajectum Siciliæ	
per Picenum & Campaniam.	98
—— Durocortorum.	356
—— Gesloriacum per Alpes Cottias & Du-	
rocortorum.	356
—— Moguntiacum per Alpes Penninas.	350
—— Vapincum trans Alpes Cottias.	356
—— Viennam per Alpes Grajas.	344
Melitena Samosaram.	215
Mercuri ab exploratione Cæsaream Mauritanicæ.	
	12
—— Carthaginem.	11
—— Hipponem Regium.	20
—— Rusader.	2
—— Rusticadem.	19
—— Saldas.	32
—— Tingim.	24
† Μασσαρητίας ('Επαρχία)	715
Messana Tauromenium.	491
—— Tindaridem.	90
Misissus Carpos.	493
Muridono Viroconium.	482
Musti Cirtam.	41

UTRIUSQ. ITINER.

Pola Iader.
 Pomponianis Tolonem Martium.
 τῆς Πομπηίας ('Επαρχία)
 τῆς Πόντου Πολεμωναίου ('Επαρχία)
 Populonio Vada.
 τῆς Πελοποννησίου ('Επαρχία)
 Procolofida Tingi.
 Ptolemaide Alexandriam.
 Pyrgis Panapionem.

496	τῆς Σααρδηνίας ('Επαρχία)	734
505	Safonis infula Hydruntum.	459
690	Satala Samofata per ripam Melitenem.	207
702	Scabris Falefiam.	500
501	Sebastia Cocufum.	176. 212
656	— Cocufum per Cæfaream.	178
23	— per compendium.	180
70	— per Melitenam.	176
498	Sebastopoli Cæfaream.	214
	Segesta Portum Veneris.	502
	Segontio Devam.	482
499	Septempeda Castrum Truentinum.	316
	Serapio Pelufium.	170
	Serdica Constantinopolim.	567
	Seriane Scythopolim.	197
498	τῆς Σικελίας ('Επαρχία)	734
491	Sirmio Augustam Vindelicorum.	241
499	— Carnuntum.	266
477	— ad Fines.	238
634	— Lauriacum.	241
124.	— Salonas.	267
310	— Serdicam.	563
124	— Treveros per Sopianas.	240
	Siscia Murfam.	263
	Sitifi Saldas.	31
	τῆς Σικελίας ('Επαρχία)	636
	Sopianis Acincum.	264
	— Bregetionem.	264
	τῆς Σπαρτίας ('Επαρχία)	734
	Stilida Zephyrium.	499
	Sufetula Clypeam.	55
	Sufibus Adrumetum.	55
	Sulcis Nuram.	84
	Syracufis Pachinum.	492
	τῆς Συρίας α' ('Επαρχία)	711
	τῆς Συρίας β' ('Επαρχία)	712

Q
 Quintiano Regas.

R.

Rapinio Graviscas.
 Rhegio Messanam.
 Regis Arninen flum.
 Regno Londinium.
 τῆς Ρωμανίας ('Επαρχία)
 Roma Alexandriam.
 — Anconam per Picenum Flaminia.
 — Antiochiam.
 — Arelatum per Tusciam & Alpes
 ritimas Aurelia.
 — Aquileiam.
 — Beneventum Latina.
 — Lavicana.
 — Prænestina.
 — Centumcellas per Portum.
 — Columnnam Appia.
 — Cosam.
 — Forum Clodii.
 — Hadriam Salaria.
 — Valeria.
 — Hierafycaminon Aegypto.
 — Mediolanum.
 — Nicomediam.
 — Sirmium.

498	
491	
499	
477	
634	
124.	
310	
124	
289	
124	
305	
506	
795	
289	
106	
500	
286	
306	
308	
124	
129. 612	
124	
124	
384	
39	

Rotmago Lutetiam.
 Ruficuro Saldas.

S.

SAbaria Acinoum.
 — Bregetionem.
 — Vindobonam.
 Saldis Igilgili.
 Salonis Sipontem.
 — Dyrrachium.
 Samarobriva Sueffonas.
 Samblacitano à finu Heracliam Caccabariam.

T.
 TAcapis Leptim magnam secundum iter
 quod limitem Tripolitanum ducit per
 turrem Tamalleni.
 Tamugadi Lamasbam.
 Tarracina Beneventum.
 — Neapolim.
 Tarso Antiochiam.
 Tarvenna Durocortorum.
 — Turnacum.
 Tavia Cæfaream.
 — Sebastiam.
 — per Sebastopolim.
 Taurento Carficim portum.

505

Tau.

INDEX ITINERUM UTR. ITINER. &c.

Tauromenio Catinam.	491	Treveris Agrippinam.	372
Tauruno Lauriacum.	241	_____ Argentoratum.	374
_____ Argentoratium.	241	Turburo per Vallos Tacapas.	84
_____ Augustam Vindelicæ.	241	Turiasone Cæsaraugustam.	445
Telepte Tacapas.	77	Turri Cæsaris Cirtam.	34
Telone Martio Taurentum.	506	Tusdro Theveste.	53
Teveste Sittii per Lambesem.	33	Tyro Cæsaream.	584
_____ Tusdrum.	54		
Thenis Teveste.	46	V.	
Thermis Catanam.	93	V	
τῆς Θεσσαλίας (Ἐπαρχία)	642	Vadis Pisani portum.	501
τῆς Θράκης (Ἐπαρχία)	730	Vadis Sabatii Albingaunum.	502
_____ Θεσσαλίας τῆς Ἀσίας (Ἐπαρχία)	731	Vallo Prætorium.	464
τῆς Θράκης (Ἐπαρχία)	635. 637	_____ ad portum Ritupas.	466
Tibulis à portu Caralim.	81. 82	à Veneris portu Delphini portum.	502
_____ Olbiam.	82	Venta Icenorum Londinium.	479
_____ Sulcos.	83	Vercellis Laudem.	282
Tingi Carthaginem.	11	Verona Bononiam.	282
_____ Raslides.	11	Viminacio Nicomediam per Ripam.	27
à Tingi litoribus ad portus divinos.	9	Vindobona Pictovionem.	261
Trajanopoli ad Trajectum Asiæ Callipolim.		Vintimilio Plagiam.	503
	533		
Trajectu Jader.	272	Z.	
_____ Lilybæum.	86	Z	
Trapezunte Satalam.	216	Zephyrio Rhegium.	499

F I N I S H

I N D E X II.

URBIUM LOCORUMQUE UTRIUSQUE ITINERARII ATQUE HIEROCLIS.

A.

A Ballone. 360.

Abaraba. 190.

Abelterium. 419.

Abila. 198. 199.

**Ἀβίλα Φοινικ.* 717.

**Ἀβίλα Παλαιστ.* 720.

Abilis. 9.

Abone. 486.

Abſos Manſio. 608.

Abuzacum. 275.

Abydus *Helleſp.* 158. 334. 662.

Acaliffus *Lyc.* 683.

Acaucci. 402.

Acci. 402. 304.

Achelous Fl. 325.

Acidii. 104.

Acincum. 245. 263. 264.

Acium. *Sicil.* 87.

Acmona *Phryg.* 667.

Acontisma. 321. 331. 640.

Acræ *Sicil.* 87.

Acræſus *Lyd.* 670.

Acroceranunia. 324.

Actia Nicopolis. 325.

Acuno Manſ. 553.

Adana Civitas. 380.

**Ἀδανα Κιλικ.* 704.

Adapera. 203.

Adaugmagdum. 75.

Adellus. 401.

Adheſis Mutatio. 614.

Adii *Phryg.* 668.

**Ἄδρια Λεσβ.* 722.

Adramutrium *Aſia.* 334. 661.

Adrante Manſ. 129.

**Ἀδριακὸς Ἰνδός.* 723.

Adria. 308.

Adria. 310.

Adriane. 67.

**Ἀδριανοὶ Ποντ.* 693.

**Ἀδριανόπολις Ἐμμα.* 635.

———— *Ἡπειρ.* 651.

———— *Πισιδ.* 672.

———— *Ὀριεντιδ.* 695.

**Ἀδριανὸς Θῆραι Ἐλκεσπ.* 663.

Ad Adrum Fl. 418.

Adrumetum *Col.* 52. 53. 56. 493.

Aditabulodio *Mut.* 331. 603.

Aduaca Tongrorum. 378.

Adunimpara *Mut.* 602.

Aecæ civ. 610.

Aere. 196. 198.

Aegææ. 145. 705.

Aegææ *Aſia.* 660.

Aegeum *Mare.* 524. 526.

Aegina *Inſula Græc.* 515. 516. 645.

**Ἀεγιον Ἐλ.* 646.

Aelia. 200. 718.

Aegimurus *Inſ.* 515.

Aemate. 269.

Aenaria *Inſ.* 517.

Aequinoſium *in Medio.* 241.

Aequum. 269.

Ad Aefim. 316.

Aethuſa *Inſ.* 517.

Aetna *Sicil.* 93.

Afrodito. 172. 174. 730.

**Ἀφροδίτη Κιλικ.* 704.

**Ἀφρακασὸς Πισιδ.* 673.

Agannia *Manſ.* 574.

Agariabas. 74.

Agatinnum *Sic.* 92.

Agazaren *Mons.* 587.

Agelocum. 478.

**Ἀγχιναλὸς Ἐμμα.* 635.

**Ἀγκυρα Γαλατ.* 696.

E c c e c

234

INDEX URBIVM LOCORUMQUE

- Aginnum. 461. 462.
 Agiria. 447.
 Agma. 59. 75.
 Agredicum. 383.
 Agriane. 204.
 Agrigentum Sic. 88. 89. 95. 96. 492.
 Agrippina civ. 370. 373. 376.
 Agurum. 279.
 Agurium Sicil. 93.
 "Αγυρῆς Κιλικ. 705.
 "Αγυρῆς Έβλ. 646.
 "Αγυρῆς Σκυθ. 637.
 "Αγυρῆς Έβλ. 645.
 Αἰάγειος Γαλ. Σαλ. 697.
 "Αππῶς Ἡπειρ. 651.
 "Αρπυῖες Ἰθωρ. 640.
 "Αρπυῖες Δακ. 655.
 Αἰϋ. Ροδῶπ. 634.
 "Αρκεῖ Σκυθ. 637.
 Ala nova in Medio Vindob. 248.
 "Αλάμνδος Καρ. 688.
 Alabone. 444.
 Alabonte. 342.
 Alamonte. 383.
 Alantone. 455.
 Alara. 339.
 Alaanium. 343. 383.
 Alba. 404. 455.
 Alba Fucientia. 309.
 Albanum. 219.
 Albinianæ. 369.
 Albingaunum. 295. 503.
 Albintimilium. 296. 503.
 Albona Mut. 612.
 Albonica. 447.
 Albucella. 434.
 Alces. 445.
 Alcobile Mut. 583.
 Alconæ. 505.
 Aleria Cors. 85.
 Alexandria Aegypt. 57. 70. 124. 154. 723.
 ————— Cilicia. 146. 705.
 ————— Scabiosa Mansf. 580.
 Alexandrofcene Mut. 584.
 "Αλγυλῆς Ἄσπ. 660.
 Aliaria. 190.
 Aliaflum Mut. 575.
 Alicanum. 261.
 "Αλίνδος Καρ. 688.
 Alisca. 244.
 Alifuncum. 366. 460.
 Allava Sic. 88.
 Allifæ Ital. 122. 305.
 "Αλλυρῶς Κερτ. 650.
 "Αλλυρῶς Ἰθωρ. 638.
 Almun. 219.
 "Αλμυρῶς Σκυθ. 637.
 Alone. 481.
 Alps Summa. 296.
 Alfium. 301.
 Altaba. 27.
 Altanum Ital. 115.
 Altievros Col. 26.
 Altina Mut. 563.
 Altinum civ. Ital. 126. 128. 244. 281. 559.
 Alufore Mut. 568.
 Alyi. 168.
 Amallobrica. 435.
 "Αμαρτία Ἡπειρ. N. 653.
 "Αμαρτία Έλινπ. 701.
 "Αμαρτία Παφλ. 696.
 "Αμαρτία Κυπρ. 706.
 Ambianis. 362.
 "Αμύλαδα Λυκαον. 675.
 Ambre. 236. 257. 258.
 Ambrosium Mut. 552.
 Ambrusius Græc. 644.
 Ambrusium. 389. 396.
 Amecas. 113.
 "Αμειδῶς Μεσση. 175.
 "Αμειδῶς Έλινπ. 702.
 Amphipolis. 320. 331. 604. 640.
 "Αμφίπολις Έβλ. 644.
 Amudaria. 46.
 "Αμυρῶς Νηρ. 687.
 "Αμειδῶς Καρ. 687.
 "Αμειδῶς Καρ. 688.
 Anabuci. 65.
 Anacole Inf. 522.
 Anagninæ. 302.
 Analiba. 208.
 "Αναπῶς Λυκ. 683.
 "Ανάστῶς Έβλ. 644.
 Anathiangio Mansf. 577.
 "Ανακτιστῶς Καρ. 689.
 "Ανάζαρος Κιλικ. 705.
 Anazarbus. 211. 212. 704.
 Anchesmus Epir. 652.
 Anchialis Scyrb. 229.
 Anchira Galatia civ. 575. 579.
 Ancona. 101. 312. 316. 497.
 Ancyra Galat. 143. 200. 201. 202. 203.

Ancyra

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Ancyra *Phrygia*. 668.
 Andabalis 145.
 Andarba. 338.
 Andavilis *Manf.* 577.
 Andethannæ *Vic.* 366.
 Andium. 509.
 Ἀνδραππὶ Ἑλισσπ. 701.
 Andrapa *Mut.* 576.
 Andro 154. 155.
 Ἀνδρῶν Ἀργεπ. 724.
 Androna. 195.
 Andros *Inf.* 522. 523. 529. 686.
 Ἀνμῆλαις Ἰσαυρ. 708.
 Angellas. 412.
 Angitula fl. *Ital.* 106.
 Angulum. 313.
 Ἀνίσις Ἀστ. 669.
 Anisium. 134.
 Annamatia. 245.
 Anneianum. 281. 283.
 Annesel. 64.
 Ad Anfam. 480.
 Ἀντάγρια Ἰθωρ. 639.
 Antandrum. 335.
 — *Manf.* 582.
 Antaradus. *Phoen.* 148.
 Ἀντάργιδος Θωρ. 716.
 Anteu. 166. 731.
 Ἀντροδὼν Ἑλλάδ. 644.
 — *Παλαισ.* 719.
 Antianæ. 243. 267.
 Ἀντίκωνος Ἑλλάδ. 644.
 Antinou. 167. 730.
 Antiochia 124. 140. 147. 187.
 — *Caria.* 686.
 — *Isaur.* 709.
 — *Pisid.* 672.
 — *Syria.* 581. 711.
 Antipatrida *Mut.* 600.
 Ἀντιπεδιδὸς Λυκ. 684.
 Antipolis. 297.
 Ἀντιφωρὸς Λιβ.
 Antiquaria. 412.
 Antistiana. 398.
 Antunnacum. 371.
 Anxanum *Ital.* 313.
 Ἀπάς Ἀστ. 660.
 Ἀπαμεία Συρ. 712.
 Apamia. 187. 195. 692.
 Ἀπρῶν Λυκ. 684.
 Ἀφρῶν Ἀργεπ. 727.
 Aphrodisia *Europ.* 333. 334. 634.

Aphrodisia *Caria* 688.
 Aphroditon. 168. 730.
 Apia *Phryg.* 668.
 Apicilia *Mut.* 559.
 Apollonia 320. 329. 330.
 — *Epiri Nov.* 652.
 — *Caria.* 608. 640.
 — *Illyr.* 686.
 — *Pontii.* 693.
 Apollonia *Manf.* 605.
 Ἀπολλωνίης Λυδ. 671.
 Ἀπόλλωνος ἱερὸν Λυδ. 670.
 Apollonos minoris. 158. 731.
 — *superioris.* 160. 174. 732.
 Appii Forum *Ital.* 107. 611.
 Appiaria. 222.
 Ἀππιαρία *Mut.* 636.
 Ἀππῶν Ἡπειρ. 652.
 Apri *Thrac.* 175. 634.
 Apris *Europ.* 332. 333. 334. 601. 634.
 Apta Augusta. 358.
 — *Julia.* 343. 388.
 Aptaus *Hellep.* 663.
 Ἀπτιγῶν Κερ. 650.
 Aqua viva *Ital.* 130. 265.
 — *Manf.* 561.
 — *Mut.* 613.
 Aquæ. 31. 218. 261. 263.
 — Apollinares. 300.
 — Balissæ. 265.
 — Bilbitanorum. 437. 438.
 — Celenæ. 423. 430.
 — Convenarum. 457.
 — Dacicæ. 23.
 — Larodis *Sic.* 89.
 — Neapolitanæ *Sard.* 82.
 — Originis. 428.
 — Perticianenses *Sic.* 97.
 — Pintianæ *Sic.* 91.
 — Querquennes. 428.
 — Regis. 47. 53. 54. 55. 56.
 — Segestianæ *Sic.* 91.
 — Sextiæ. 296.
 — Siccæ. 458.
 — Solis. 486.
 — Tacapitanæ. 78.
 — Tarbellicæ. 455. 457.
 — Tibillitanæ. 42.
 — Voconia. 398.
 Ad Aquas. 43. 74. 88. 422.
 Aquila minor. 9.

Eeeee z

Aqui:

INDEX URBIIUM LOCORUMQUE

- Barfa. 509.
 Basapare Mansf. 568.
 Basc. 64.
 Basiana Mysf. 657.
 Βασπιανόπολις Εβρ. 692.
 Basilia. 164.
 Basippo. 410.
 Bassiscum Mut. 583.
 Bassiana civ. Pannon. 131.
 Bassianis. 563.
 Basti. 401.
 Bathnas. 190. 191. 192. 193.
 Bathnae. 190. 193.
 ——— Osroen. 714.
 Bauconica. 355.
 Baudobrica. 374.
 Baunne Mut. 570.
 Bauras. 347.
 Beda Vic. 372.
 Bedizo Mut. 601.
 Belca. 367.
 Belgica Vic. 373.
 Beloia. 454.
 Belona Claudia. 407.
 Belone Opp. 495.
 Bellintrum Mut. 553.
 Belsinum. 463.
 Bemmarl. 185.
 ——— Canna. 190.
 Beneharnum. 453. 457.
 Beneventum Ital. 112. 119. 121. 122. 304. 610.
 Beneventum Mut. 558.
 Benna Venna. 470.
 Brevetia. 655.
 Beodizo Mut. 570.
 Βίβος Παμφ. 680.
 Berezeos. 74.
 Berge Afr. 64.
 Βίργη Illyr. 640.
 Bergidum. 425. 429. 431.
 Bergintrum. 345. 347.
 Bergomum Ital. 127.
 Bergulae Thrac. 323.
 Bergule. 137. 230.
 Bergusia. 346.
 Beritum. 583.
 Beroa Thr. Conf. 193. 194. 635.
 Bercea 328.
 ——— Illyr. 638.
 ——— Syr. Conf. 711.
 Be.oes civ. 609.
 Beronice. 67. 171. 173. 174. 733.
 Berozica Mansf. 602.
 Berytus. 149. 715.
 Bessippo. 408.
 Bassipara 136.
 Betarum. 150. 199.
 Beterrae. 389. 397.
 Bethasora. 599.
 Bethsaida. 589.
 Betthar Mut. 588.
 Betunia. 439.
 Bibium. 274.
 Βίβλα Φοιν. 715.
 Bidaium. 236. 257. 258.
 Biesva Kert. 649.
 Bilbili. 457. 439.
 Bilubium. 338.
 Βιρβαντ Mysf. 657.
 Bingium. 374.
 Biora Sard. 81.
 Birciminum. 339.
 Biroe. 225.
 Βίρση Ορεινή. 715.
 Βίρρως Παλαις. 721.
 Βιττή Παλαις. 719.
 Βιζόν Θερ. 632.
 Βλάδω Έμμητ. 662.
 Blandona. 271.
 Blandos. 176.
 Blatum Bulgium. 567.
 Blavium. 458.
 Blestium. 485.
 Blera Ital. 121.
 Boaceas. 293.
 Boderia. 294.
 Boia Inf. 523. 643.
 Boii. 456.
 Bolelasgus. 203.
 Bolenria Mut. 562.
 Bomium. 484.
 Bonamans. Mansf. 567.
 Bonna. 370.
 ——— Dacia 219.
 ——— Pannon. 243.
 Bononia Ital. 99. 127. 283. 287. 616.
 Borbitomagum. 374. 355.
 Boreum. 66.
 Bortinae. 421.
 Bosa. Sard. 83.
 Βόστρε Λγαβ. 722.
 Βόστρε Φιν. 716.
 Botontones Mut. 609.
 Βούβνη Λυκ. 685.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Bovianum *Ital.* 102.
 Bovium. 469.
 Βόλις *Ἰππε* N. 653.
 Βουλίσι *Ἰππε* 645.
 Bracara 422.
 Βράχλιον *Ἰππε* 639.
 Bravinium. 484.
 Bregetione. 263. 265.
 Bremenium. 464.
 Bremetonacum. 481.
 Brendice *Thr.* 322.
 Ereviodurum. 385.
 Brevis. 430.
 Briana *Phryg.* 667.
 Bricize. 331.
 Brigantia. 237. 259.
 Brigantium. 424.
 Brige. 483. 486.
 Brigeicum. 439. 440.
 Brindisi. civ. 609.
 Brivaisaræ. 384.
 Brivodurum. 367.
 Brixia civ. 558.
 Brixillum. 283.
 Brocavum. 476.
 Bromagum. 352.
 Brucida Mut. 607.
 Brundisium. 315. 497.
 Brunga Mut. 572.
 Bruttosalia Mut. 583.
 Bruttus Mut. 583.
 Βρυτιόν *Ἰππε* 584.
 Bubastus *Aegypt.* 728.
 Bucconis Mut. 550.
 Budalia. 268.
 Budua. 419.
 Buragara Mans. 567.
 Burbida. 436.
 Burdidizum *Thr.* 323.
 Burdigala. 449. 453. 456. 457.
 Burdista Mans. 469.
 Burginatum. 370.
 Burtodizum. 137. 230.
 Buxyris *Aegypt.* 725.
 Buthrotum *Epir.* 489. 652.
 Βυθρότιον *Ἰππε* 724.
 Byrigantum. 555.

C.

C. Abalsi. 173. 174

Cabassa *Aegypt.* 724.
 Cabellione. 343. 388.
 Cabillonum. 360.
 Cabyle. 175.
 Cadi *Phr.* 668.
 Cadiano Mut. 558.
 Cæa Inf. 522.
 Cæcili Portus. 12.
 Cælianum *Ital.* 113.
 Cæna Mut. 578.
 Cæsarea Colonia. 5. 15. 25. 31.
 ——— *Bithyn.* 693.
 ——— *Cappadocia.* 179. 202. 206. 214. 698.
 ——— *Palast.* 150. 585. 589. 600. 601. 718.
 ——— *Thessal.* 642.
 Cæsaraugusta. 392. 438. 439. 443. 444. 446. 448.
 451.
 Cæsariana. 263.
 Cæsena civ. *Ital.* 100. 126. 286.
 Cæsaromagum. 380. 474. 480.
 Calacta *Sic.* 92.
 Caladunum. 422.
 Calagorris. 457.
 Calagurra. 393.
 Calama. 513.
 Calamon Mutat. 584.
 Callaris. 227. 637.
 Calcaria. 299. 468.
 Calcecome. 191.
 Ad Calem. 316. 614.
 Cale Inf. 523.
 Caleia. 560.
 Calem. 421.
 Calippia Inf. 522.
 Calleva. 485. 486.
 ——— *Atrebatum.* 478.
 Callinica *Osroen.* 715.
 Callipolis. 333.
 Callis Vic. *Ital.* 125.
 Calloniana Mans. *Sic.* 94.
 Callum Mut. 570.
 Calone. 370.
 Calor Fl. *Ital.* 110.
 Calpe. 406.
 Calpurniana. 402.
 Calvisia *Sic.* 89.
 Camara *Cret.* 650.
 Camaracum. 377.
 Camarata. 13.
 Cambatis. 386.
 Cambetis. 354.
 Cambodunum. 468. 480.

Cam.

INDEX URBIIUM LOCORUMQUE

Cambonum Mut. 555.
 Camboricum. 474.
 Cametas Mut. 565.
 Caminos. 66.
 Camifa. 207. 213. 213.
 Campodunum. 258.
 Campona. 24.
 Camulodunum. 480.
 Canales *Ital.* 120. 121.
 Canalicum. 290.
 Candalicas. 276.
 Cindidiana. 223.
 Candyba *Lyc.* 684.
 Cannaba. 189. 191.
 Canneto Mut. 116. 616.
 Canonium. 480.
 Cantania *Cret.* 650.
 Canusium civ. 610.
 Capara. 433.
 Caperturi. 187.
 Capidaba *Scyth.* 224. 637.
 Capitolas. 196. 198.
 Capitoniana Manf. *Sicil.* 88. 94.
 Caportis. 73.
 Cappareas. 194.
 Capraria Inf. 105. 110.
 Caprafi *Ital.* 105. 110.
 Capfis. 77.
 Capua. 109. 610. 611.
 Caput flum. Anæ. 446.
 ——— Cilani. 31.
 ——— *Thyrjsi Sard.* 81.
 Caræ. 477.
 Caralia *Pamph.* 682.
 Caralis *Sard.* 80. 81. 82. 494. 514.
 Caranicum. 424.
 Carafa. 455.
 Carassione Castr. 551.
 Carassura Mut. 568.
 Caravi. 443.
 Carbantia. 140.
 Carbia *Sard.* 83.
 Carcuvium. 445.
 Cardono Mut. 562.
 Carcia. 300.
 Carmelus Mons. 585.
 Carmone. 414.
Κάρνα Αργεον. 676.
 Carnuntum. 262. 267.
 Carpathum *Cypr.* 707.
 Carpathium Marc. 526.

Carpi. 493.
 Carræ. 192.
Κάρραι Όρρωσι. 714.
 Carfa Inf. 522.
 Carlagis. 208.
 Carseoli. 309.
 Carfat. 215.
 Carfici Port. 506.
 Carfo. 224.
 Carteia. 406.
 Cartenna. Col. 4.
 Carthago *Afr.* 3. 6. 22. 24. 44. 46.
 58. 493.
 ——— *Spartaria* 401. 511.
 Cartili. 14.
 Carula. 411.
 Carvone. 369.
 Carus Vic. 200.
Κάρυος Ό Έκκαδ. 645.
 Casæ Casarianæ. 285.
 ——— Calventi. 15.
 Casas Villa Aniciorum. 61.
 Cascantum. 392.
 Casinum. 305.
 Cassa *Pamph.* 682.
 Cassiope Inf. 521.
 Cassium. 152.
 Castabala *Cilic.* 706.
 In Castello. 283.
 Castellum. 376.
 ——— Firmianum. 101. 313.
 Castozobra Manf. 568.
 Ad Castra. 259.
 Castrapuerorum. 13.
 ——— Celica. 433.
 ——— Exploratorum. 467.
 ——— Martis. 655.
 ——— Mut. 350. 560.
 Castrum Novum. 291. 301. 308.
 313.
 ——— Truentinum. 308. 313. 317.
 Castulonc. 402. 403. 404.
 Casuaria. 347.
 Cafula. 57.
 Catabatmon. 69. 71.
 Catabolum. 146.
 In Catabana. 186.
 Cataraftoni. 465. 468. 476.
 Catavolomis Manf. 582.
 Cathela. 147.

Cati.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Catina *Sic.* 87. 90. 94. 491.
 Catium 248.
 Catobriga 417.
 Catobrigas *Manf.* 555.
 Cattelus *Manf.* 582.
 Catviaca 343.
 Caturigas 342.
 Caturigis 365.
 Catufiacum. 381.
 Cauca 435.
 Caudium *Ital.* 112. 610.
 Caviculum 405.
 Caum *Græc.* 451. 646.
 Caunus *Lyci.* 685.
 Caufennæ 475.
 Cebron. 599.
 Cebrum 220.
 Cecilionicum 434.
 Cedros *Mut.* 551.
 Celioia *civ. Ital.* 124. 129.
 Celena *Mut.* 563.
 Celefina *Inf.* 516.
 Cellæ 30. 59. 136. 319. 330. 638.
 ——— *Picentinæ* 50.
 Cellis *Manf.* 606.
 Celti 414.
 Cemenelum 296.
 Cena *Sic.* 88.
 Cenabum 367.
 Cenava 347.
 Cenaxepalis *Mut.* 575.
 Cene 156.
 Cenondidreuma 174.
 Cenon Ydreuma 173.
 Cenophurium *Thrac.* 128. 230. 323. 601.
 Ad Centesium 307.
 Centumcellæ 291. 301.
 Ad Centuriones 397.
 Centuripa *Sic.* 93.
 Ad Cepafias 280.
 Cephaleniæ *Inf. Græc.* 524. 648.
 Cephalodus *Sic.* 92.
 Cerafe *Lyd.* 671.
 Cerafus *Pont. Polem.* 702.
 Cefatæ *Manf.* 574.
 Cercina *Inf.* 518.
 Cercyra *Inf. Epir.* 652.
 Cerebelliana *Mut.* 554.
 Ceretapa *Phryg.* 666.
 Cerfennia 309.
 Certa *Mut.* 585.
 ——— *Hellefp.* 662.
 Cefada 436. 438.

Cefena *civ.* 615.
 Celerone 389. 369.
 Cefarone *Manf.* 552.
 Cefte *Mut.* 557.
 Ceftri *Ifaur.* 709.
 Cetium 234.
 Χερσονήσος Ἐξωδὸς 643.
 Χερσονήσος Περτ. 690.
 Chalcedonia 139. 571.
 Chalcia *Inf.* 523.
 Chalcida 194. 195.
 Chalcis *Inf. Eubœæ.* 327. 523. 645.
 Chalcis *Syr. Conf.* 711.
 Charagmuba *Palaß.* 721.
 Charotus 66.
 Chenobofcium 166.
 Chereu 154. 155.
 Χερσονήσος Κερτ. 650.
 Chogea *Mut.* 573.
 Χάμπε Λυκ. 683.
 Χερσονήσος Παμφ. 680.
 Χάμπε Πατεμύσιας Καρ. 689.
 Chulli *Munic.* 19.
 Chufa *Mut.* 577.
 Ciaca 209.
 Cibala *civ.* 131. 267. 268.
 Cibalas 261.
 Cibalıs *civ.* 563.
 Cibra *Carie* 690.
 Cicilliana 417.
 Cidyflus *Phryg.* 668.
 Cigifa 44.
 Cilium 54.
 Ciliza 189.
 Cillio *Manf.* 568.
 Cilmiana 406.
 Cimbriana 267.
 Cimelos *Inf.* 529.
 Cinna 339. 696.
 Cinniana 397.
 Cio 224.
 Cios *Pont.* 692.
 Cirpi *Manf.* 266.
 Cirta *Colon.* 28. 41. 42.
 Cirufa 260. 268.
 Cifamus *Cret.* 650.
 Cifi *Munic.* 16.
 Citharifta *Port.* 506.
 Citium *Cyp.* 706.
 Clanoventa 481.
 Claneus *Gal. Sal.* 697.
 Clanium 382.

F f f f f

Cl.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Coriovallum 375. 378. 379.

Κόριο Λυκαον. 676.

Cornacum 243.

Corneli Forum 314.

Corniaspa 204.

Cornos *Sard* 84.

Κορνία Έλλαδ. 647.

Corfica Inf. 495.

Corfium sive Herculi. 264.

Corfopitum 464.

Corte 162.

Corycus *Cilie.* 704.

Cofa 292. 300. 514.

Cofedia 386.

Coflura Inf. 517.

Costa Balenæ 295.

Cotana *Pamph.* 682.

Cottia 340.

Ad Cottias Mut. 557.

Cos *Inf.* 686.

Crasus *Phryg.* 667.

Cratia 200. 695.

Cremellæ 77.

Cremna *Pamph.* 681.

Crentius 201.

Crinis Inf. 513.

Ad Crispas 13.

Crispiana 267.

Crixia 292.

Crocolanum 477. 478.

Crotona Naus 490.

Crumerus 256.

Cucci 243.

Cucufus *Arm.* 703.

Cuiculis 29.

Culucitanæ 19.

Cumæ *Ital.* 122. 123. 515.

Cunetione. 486.

Cuppæ 217.

Curia 277. 278.

Curica 432.

Curium *Cypr.* 706.

Curmiliaca 380.

Curva Cæsena 286.

Curubis 56. 57. 493.

Curueunta Manf. 575.

Cusæ 157.

Cusi 242.

Cutillæ 307.

Cyanæ *Lycie* 684.

Cybiltra *Cappad.* 700.

Cyzicus *Hellasp.* 661.

Cyclades Inf. 526.

Cydonia *Cret.* 650.

Cynum *Aegypt.* 725.

— *Europ.* 153.

Cyparissia *Grac.* 648.

Cypresseta Müt. 553.

Cyprus Inf. 526.

Cypfala 332.

Cyrene 68. 70.

Cyrenia *Cypr.* 707.

Cyrrhus 193. 194.

Cyrus *Euphrat.* 713.

Cytheria Inf. *Grac.* 648.

Cythnus *Grac.* 528. 646.

Cythri. *Cypr.* 707.

D.

D Ablæ 141. 574.

Dadaftan Manf. 574.

Dadaftana 142.

Dadybra *Paphl.* 696.

Dædaliū *Sic.* 95.

Dafne *Palat.* 581.

Dagelaffo 182. 207. 213.

Δαλιενσίδης Ίσραυλ. 710.

Dalluntum 338.

Damascus *Phœn.* 196. 198. 717.

Danum 475. 478.

Dandaxina 178. 211. 215.

Daphabæ Mut. 569.

Daphnon 162.

Darantasia 346. 347.

Darasus *Isaur.* 710.

Dardanum *Hellasp.* 205. 334. 682.

Darentiaca Mut. 554.

Darnis 68. 70. 734.

Δασκύλιον Περρ. 693.

Dascufa 209.

Daviano Mut. 555.

Δαυλία Έλλαδ. 643.

Dautonia 266.

Dea Vocontiorum 357. 554.

Δεβαλακία Φρυγ. Σελ. 677.

Debelcum. 229.

Δέσιλτ-Εμιμ. 635.

Decastadium *Ital.* 115.

Deccidæ 460.

Decem Pagi 240.

Ad Decimum Mut. 556. 557. 605. 609.

Delemma Mut. 575.

Delefla Inf. 521.

F f f f f 2

De-

INDEX URBIUM LOCORUMQUE

Fanum Minervæ 364.
 Faventia civ. *Ital.* 100. 126. 287. 619.
 Faustopolis 145. 578. 700.
 Feltria 280.
 Ferentinum 302. 305.
 Ferrara *Sard.* 80.
 Fidentia 288.
 Fidentia Mansi. 616.
 Fidentiola Vic. *Ital.* 99. 127.
 Fines Marmariæ 70.
 Fines 341. 343. 364. 379. 398. 427. 460. 461. 462.
 Ad Fine Mut. 555.
 Ad Finem Mut. 559.
 Ad Fines Mansi. 238. 285. 356. 387. 556.
 Finis Mut. 574.
 Firmum 316.
 Fisiola Vic. 61.
 Flamini Forum Vic. *Ital.* 125.
 Flaviada 212.
 Flexum 267.
 Ad Flexum Mansi. 558.
 Florianæ 263. 265.
 Florentia 284. 285. 288.
 Fluvio Frigido Mansi. 557.
 Fons Timavi 270. 273.
 Ad Fontecos Mut. 616.
 Formis civ. 108. 121. 611.
 Ad Fornolus Mut. 560.
 Forum Appii 107.
 — Aureli 291.
 — Cassii 286.
 — Corneli 100. 127. 287. 616.
 — Domiti 329. 396. 552.
 — Flamini Vic. *Ital.* 125.
 — — civ. 614.
 — Gallorum 452.
 — Julii Port. 297. 505.
 — Livii civ. 287. 616.
 — Populi civ. 616.
 — Sempronii 126. 615.
 — Trajani *Sard.* 82.
 — Voconii 196.
 Forum 428.
 Forum ligneum 452.
 Fossa Mariana Port. 299. 507.
 Fossis Mut. 563.
 Ad Fratres 12.
 Fraxinus 404. 420.
 Fregellanum 303. 305.
 Fregene 300.
 Frigidis 7.

Frigidus fl. *Ital.* 128.
 Fulginis civ. 613.
 Fulgurita Villa 59.
 Fundis *Ital.* civ. 611. 108. 121.

G.

Γ
 Ἀβαι Παλαιστ. 720.
 Gabala *Lyd.* 671.
 — *Syr.* 148. 711.
 Gabii 302.
 Gabromagum 276.
 Gadara *Palest.* 197. 198.
 Gadis 408.
 Γάργες Παφλ. 695.
 Gaga *Lycia* 683.
 Galacum 481.
 Galata Inf. 514.
 Galava 481.
 Galea Mut. 576.
 Gallicum 451.
 Ad Gallum Gallinaceum 22.
 Γάργες *Θεσπ.* 633.
 Garonna fl. 549.
 Gasafula 42.
 Gavala civ. 582.
 Gaza 151.
 — *Palest.* 719.
 Gelasium Philosoph. *Sicil.* 88.
 Gemellas *Afr.* 32. 77. *Sard.* 81.
 Gemestarium 429.
 Geminae 428.
 Geminiacum 378.
 Genua 294.
 Gephira Mut. 605.
 Γέφυρα Ἀργε. 722.
 Gerbediflos 190.
 Gereatis 71.
 Γερωνίας Ἐκκλ. 647.
 Germa Galat. 201. 202.
 — *Hellep.* 663.
 Germanicia 55. 723.
 Germanicopolis *Iaur.* 710.
 Germe 335.
 Geroda 196.
 Gerras *Aegypt.* 727.
 Gerulata in medio Carnuntum 247.
 Gerunda 390.
 Gesdaone Mut. 556.
 Gessoriacum 363. 364.
 Gilda 23.

Gil.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Gilva *Col.* 13.
Gipfila *Manf.* 602.
Girba *Inf.* 518.
Gitti *Munic.* 60, 518.
Glanum 345.
Γλαύκη Λυκίας. 676.
Gnatix 315
Gobannium 484.
Γόμφου Θεσσαλ. 642.
Gorbeus 205.
Γόρδ[⊗] Λυδ. 671.
Γορτύνη Κερκ. 649.
Gradus *Maffilit.* 507. 508.
Graccurreis 450.
Gramatum 349.
Granda Via *Manf.* 607.
Grande *Mut.* 606.
Grandimirum 424.
Gratiana *Mysf.* 657.
Gurtiana 264.
Gyaros *Inf.* 529.

H.

Hactara 404.
Hadrante *Manf.* 560.
Hadria 313.
Hadrianopolis *Thrac.* 137. 175. 322. 635.
Hafa *Sard.* 82.
Halefus *Sic.* 92.
Halicanum 262.
Halicarnassus *Carie* 687.
Halmyris *Scyth.* 226. 637.
Harenatium 369.
Hebriduno *Manf.* 555.
Hebromagus *Vic.* 551.
Heldua *Mut.* 583.
Helene 63.
Helenopolis *Bythin.* 691.
Helice *Ital.* 136.
Heliopolis 198. 199.
Heliu 163. 169.
Ἡλίου Ἀργόκτ. 728.
Ἡλιόπολις Γαλατ. 697.
—— *Φον.* 717.
Hellasponus 126.
Helvetum 350. 354.
Hephæstia *Inf.* 518.
Helyillum *Vic. Ital.* 125.
Heraclia 113. 138. 175. 176. 230. 319. 330.
332. 601. 605. 606. 609. 660.
—— *Illyr.* 639.

Ἡρακλεια Ονερ. 694.
—— Στενμυρ[⊗] Ἰωρ. 609.

Ἡρακλίας Ἀλβανός[⊗] Καρ. 686.
Heracleus 152.
Heracleustibus *Mut.* 605.
Heraclia Caccabaria *Port.* 505. 517.
Herbelloni *Manf.* 614.
Hercontroma *Manf.* 603.
Ad Herculeum Castra 266. 293. 408.
—— *Sard.* 83.
Herculia 268.
Hermopolis 154. 155. 157.
Hermunthis 160.
Hero 170.
Hiccara *Sicil.* 91.
Hiera Sycaminos 162.
Hieracon 167.
Hierapolis *Isaur.* 709.
—— *Phryg.* 337. 665. 676.
—— *Syr.* 193.
Ἱεροπόλιν Κερκ. 649.
Hiericho *Palest.* 596. 597.
Hierusalem *Palest.* 588. 596.
Hios *Inf.* 522.
Hippo Regius 6. 20. 42. 68. 71.
—— Zaritus 21.
Hipponon 168.
Hipporum *Ital.* 115.
Hiscampis *Manf.* 608.
Hispalis 419.
Hisforis 158.
Histonii 314.
Historium *Scyth.* 227.
Horatianum *Manf.* 103.
Horrea Cælia *Vic.* 31. 52. 58.
Ad Horrea 297.
Horreum Margi *Thr.* 134.
Hostilia 282.
Hosverbas *Mut.* 552.
Hungunverro *Mut.* 550.
Hybla *Sicil.* 89.
Hyccara *Sicil.* 97.
Hyconopotamum *Mut.* 574.
Hydruntum 115. 118. 119. 120. 489. 527.
Hyribulum *Mut.* 575.

I.

Iader 496. 497.
Jamnia 150.
Ἰατ[⊗] Καρ. 689.
Jasulones 264.
Ibiu 157.
Ibliodurum 364.
Ἰβουρ[⊗] Ἐλισκ. 701.

Ιατ[⊗]

INDEX URBIUM LOCORUMQUE

Icaria Inf. 523.
 Ictianus 474.
 Iconium *Lyccon*. 675.
 Icos Inf. 523.
 Icosium *Colon*. 15.
 Idicra 28.
 Idimium 134.
 Ἰδιόβρις Ἰδιόβ. 639.
 Idomo Manf. 565.
 Ierabrica 419. 421.
 Ἰερὰ πόλις Ἀρεβ. 722.
 ———— Ἐυφρατ. 712.
 ———— Ἰσαυρ. 709.
 ———— Φρυγ. Παγκστ. 665.
 ———— Φρυγ. Σαλвт. 676.
 Ἰεροσολίμους Ἀνδ. 671.
 Ἰεροσόλυμα Παλαιστ. 718.
 Igilgili Col. 18.
 Ilberda 391. 452.
 Ileum 399.
 Illici 401.
 Iliga Manf. 567.
 Ilipa 411. 432.
 Ἰλιση Λυκαον. 675.
 Iliturgis 403.
 Ilium *Hellesp.* 332. 662.
 Ilva Inf. 513. 514.
 Ilurone 453.
 Iluza *Phryg.* 667.
 Imbrus Inf. *Grac.* 649.
 Immadras 507.
 Impara 331.
 Imum Pyrenaeum 455.
 Ἰμυρὸς Κερκ. 649.
 Incarum 507.
 Indeuiminacum 133.
 Inicerum 260. 265.
 Insula Cegimurus 492.
 ———— Cegina 515. 516.
 ———— Cethra Epir. 602.
 ———— Cenaria 515.
 ———— Cethusa 517.
 ———— Cnacole 522.
 ———— Cndros 522. 529.
 ———— Cscaphos 528.
 ———— Culis Boeot. 525.
 ———— Baleares 511.
 ———— Balefos 523.
 ———— Boia 523.
 ———— Cira 522.
 ———— Cale 523.

Insula Calippia 522.
 ———— Capraria 516.
 ———— Carfa 522.
 ———— Cassiope 521.
 ———— Celesna 516.
 ———— Cephalenia 524.
 ———— Chalcis 522. 523.
 ———— Cimelos 529.
 ———— Claudus Inf. *Cret.* 651.
 ———— Clota 509.
 ———— Columba Balearis major 513.
 ———— Coos 529.
 ———— Cossura 517.
 ———— Crinis 513.
 ———— Corsica 495.
 ———— Cyclades 526.
 ———— Cyprus 526.
 ———— Cytheria 648.
 ———— Cythnos 528.
 ———— Diana 510.
 ———— Delos 526. 527.
 ———— Didyma 516.
 ———— Dionysa 527.
 ———— Dorula *Grac.* 648.
 ———— Dryopes 524.
 ———— Dulichia 524.
 ———— Ebusos 510.
 ———— Edenedia 527.
 ———— Cdeffa 521.
 ———— Egira 516.
 ———— Erroris 512.
 ———— Erythre 521.
 ———— Euboea 521.
 ———— Galata 494. 495. 514.
 ———— Gyaros 529.
 ———— Hephæstia 513.
 ———— Heracleotes 516.
 ———— Heraclea 517.
 ———— Hios 522.
 ———— Hydruntum 521.
 ———— Icaria 523.
 ———— Icos 523.
 ———— Igillum 514.
 ———— Ilva 513.
 ———— Imbrus Inf. *Grac.* 649.
 ———— Lemnus *Grac.* 522. 649.
 ———— Lesbos 510.
 ———— Leuge 528.
 ———— Liparis 516.
 ———— Malta 517.
 ———— Maritima 492.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Insula Myconos Gr. 527. 648.
 — Gaditana. 37.
 — Molis Inf. Gr. 648.
 — Naxos. 528.
 — Nura Balearis minor. 512.
 — Orcades. 508.
 — Olearos. 529.
 — Ortyx. 527.
 — Palmaria. 514.
 — Pallenc. 525.
 — Pandateria. 515.
 — Paros. 527.
 — Phalans. 514.
 — Phalacron. 518.
 — Phocæ. 528.
 — Plansia. 513.
 — Plotæ. 523.
 — Pontæ. 513.
 — Prochyta. 515.
 — Pyridis. 521.
 — Samos. 524.
 — Samothraci. 522.
 — Sardinia. 495.
 — Scyros. 523. 527.
 — Seriphos. 529.
 — Sigcos. 522.
 — Siphnos. 529.
 — Strongylos. 516.
 — Strophades Gr. 523. 648.
 — Tenedos. 522.
 — Tenos. 522.
 — Thaplos. 517.
 — Vulturia. 514.
 — Zacynthos. 524.
 Interamnina Ital. 125. 613.
 Interamnium. 448. 453.
 Interamnium Flavium. 429. 431.
 Interbromium. 510.
 Intercatia. 440.
 Intercifa Mut. 614.
 Interocrium. 307.
 Interpromium Vic. Ital. 102.
 Intibili. 399.
 Jøgola Mans. 576.
 Jomnium Municip. 17.
 Ιόπη Παλαι. 719.
 Ιος Νεο. 687.
 Jordanis Fl. 598.
 Ιορδάνη Ισaur. 709.
 Jovalia Mut. 562.
 Jovavi. 235. 258.
 Ad Jovem Mut. 551.
 Jovia. 130. 264. 561.

Jovis. 172. 174.
 Jovis Pago Mut. 565.
 Jovisura. 259.
 Jpagum. 411.
 Ισπαι Έλλησπ. 664.
 Ιππες Παλαισ. 720.
 Ipompeis Mans. 566.
 Ipotobrogen Mut. 574.
 Ιφες Φρυγ. Σαλ. 673.
 Iria. 288.
 Iannavatia. 477.
 Ιστανόπολις Λυκαον. 675.
 Isca Dumuniorum. 483. 486.
 Isca Leg. II. Augusta. 484.
 Iscina. 45.
 Isinica. 236. 251. 257.
 Iñu. 156. 167.
 Ισκος. 655.
 Isubrigantum. 476.
 Ισρος Σκυθ. 637.
 Iiurium. 465. 468.
 Italica. 432.
 Ithacus Mons. 524.
 Jucharatax Phryg. 618.
 Jucundiu. 71.
 Julia Cornico. 279.
 Julisum. 278. 375.
 Julianopolis Lyd. 670.
 Juliobona. 382.
 Juliopolis Civ. 142. 574.
 Julio Sebastia Haur. 709.
 Juncaria. 390. 397.
 Junopolis Paphl. 696.
 Justi Colon. 27.
 Justinianopolis Pisd. 674.
 Izirallum Scyth. 138. 230.

K.

ΚΑΛΛΑΤΙΣ Σκυθ. 637.
 Καλλιόπολις Θρακ. 633.
 Καπιτωλίας Παλαισ. 720.
 Κάσος Σκυθ. 637.
 Κάσσιος Αργυντ. 627.
 Κελανδρος Μαικιδ. 641.
 Κικαυμένη Πισιδ. 672.
 Κίρμιος Καρ. 687.
 Κιριανυρ. Ροδω. 635.
 Κισιδρος Έλλησπ. 664.
 Κλήρ. Όρμης Φρυγ. Σαλ. 677.
 Κλήρος Πολιτικῆς Φρυγ. Σαλ. 677.
 Κλεισάτρη Αίγυντ. 725.

G E E E E

Κλ

INDEX URBIIUM LOCORUMQUE

Κλίμα μεσινδ' Ἰλλυρ. 648.
 Κλίσμα κάτρε Αἰγυπτ. 728.
 Κελία Θρακ. 634.
 Κοκτρμαδικαί Κερ. 650.
 Κέρβοι Κυπρ. 707.
 Κυρηνία Βιαιτίας Ἑλλ. 644.
 Κτήμα Μαζήμωντοδίας Παρεφ. 681.

L.

Labiscone. 346.
 Λακιδάμωνι Λακoi. 647.
 Laciaceum. 235. 258.
 Laciacea. 438.
 Lacobriga. 395. 449. 454.
 Lacotena. 210. 215.
 Laetodurum. 470. 476.
 Lactura. 462.
 Ad Lacum Aprilem. 291.
 Ad Lacum Comacenum. 278.
 Ad Lacum Regium. 41.
 Lacus Felicis in medio Crumero. 246. 248.
 Lacus Laufenius. 348.
 Ladicia. Civ. 582.
 Ad Ladios. 268.
 Laganea. 142.
 Lagecium. 478.
 Λάκκος Ἰλλυρ. 639.
 Λάμκος Ἰσαυρ. 709.
 Λάμκος Θισσαλ. 642.
 Lamini. 445.
 Λάμπας Κερ. 650.
 Lampfacus Hellep. 662.
 Lanarius Fl. Sic. 88.
 Lancia. 395.
 Langobrica. 421.
 Lanuvium. 301.
 Laodicea Phryg. 665.
 Λαοδικεία Πισιδ. 672.
 — Φω. 717.
 — Συμ. 711.
 Λάτις Κυπρ. 707.
 Lar Castellum. 14.
 Laranda Lycou. 211. 675.
 Larga. 349.
 Laribus Col. 26.
 Larice. 276.
 Larissa. 187. 195. 328. 638.
 — Syr. 712.
 — Thessal. 642.
 Lasamices. 67. 70.
 Latina Mut. 566.
 Latomagum. 382.

Laton. 160.
 Lavatris. 468. 476.
 Laude. Civ. Ital. 98. 127. 283. 617.
 Laudicia. 147. 198. 199.
 Lammello Mans. 557.
 Laumellum. 282. 340. 347. 356.
 Laurentum. 301.
 Lauriacum. 235. 217.
 Λαύσαδ' Ἰσαυρ. 710.
 Λαβανία Ἑλλας. 644.
 Λαβιδ' Ἀστ. 660.
 Ad Lectoce Mut. 553.
 Ad Legion. VII. Geminam. 395.
 Legna. 200.
 Legoolium. 475.
 Lemincum. 346.
 Lemusia Paph. 681.
 Lemnis. 12.
 Lemnos Inf. Grac. 522. 649.
 Lentolis Mans. 562.
 Lentuli 130.
 Λεοντία Αἰγυπτ. 728.
 Leontiac Civ. 609.
 Leontopolis Helenopont. 701.
 — Ofsa. 714.
 Leptimagna Col. 63.
 Leptiminius. 58.
 Leptis magna. 57.
 Lerinum. 505.
 Leruna. 505.
 Lesb. 32.
 Letus. 156.
 Leucarum. 484.
 Leuce Inf. 528.
 Leuciana. 438.
 Leuconum. 260.
 Leucusia Cypr. 707.
 Leufaba. 269.
 Leufinium. 338.
 Leutuoano Mut. 561.
 Liada Mut. 573.
 Libanus Mons. 294.
 Libia. 394.
 Λιβίας Παλαις. 718.
 Libifolia. 446.
 Libiffa Mans. 572.
 Libo Mans. 140. 573.
 Libyfl. 140.
 Lidda Civ. 600.
 Lignidum. 318. 329.
 Dilybeum. 89. 96. 97. 492. 494. 517.
 Λιμνίαι Πισιδ. 672.
 Limia. 429.

Lim-

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Limniades. 68. 70.
 Limobrama *Pamph.* 681.
 Limonum. 459.
 Limusa *Scyth.* 223.
 Λιμωρη *Aux.* 683.
 Lindum. 475. 477. 478.
 Liparis *Inf.* 516.
 Lippias *Ital.* 118.
 Ad Lippos. 434.
 Liffæ. 126.
 Λισος *Kprt.* 650.
 Λισος *Πριβ.* 656.
 Λισίων 'Επιση *N.* 654.
 Litanobriga. 380.
 Litternum *Ital.* 122.
 Littanum. 280.
 Lix *Col.* 7.
 Locus Felicis. 234. 246.
 Logaricum *Sic.* 97.
 Loncium. 279.
 Londinium. 471. 478. 479. 480.
 Longaticum *Manf.* 129. 560.
 Longones *Sard.* 79.
 Lonia. 290.
 Losa. 456.
 Lotodos *Mut.* 561.
 Lotum. 283.
 Luca. 284.
 Luco *Manf.* 554.
 Lucus. 357.
 Lucus Augusti. 424. 430.
 ——— Romanus. 295.
 Lugdonec *Sardin.* 81.
 Lugdunum *Batv.* 308.
 ——— Conven. 457. 463.
 ——— Gall. 308.
 Luguwallium. 467. 476.
 Lumone. 296.
 Lunda *Phryg.* 667.
 Lunæ. 293.
 Lunna. 359.
 Lussunium. 245.
 Lutitia. 363. 384.
 Lybon. 198.
 Lybra *Pamph.* 682.
 Λυσίας *Φρυγ.* Σαλ. 677.
 Lystra *Lycan.* 675.
 Λύκτος *Kprt.* 650.

M.

Macomades. 27. 48. 59. 64.
 Macri. 30.

Madassuma. 48. 49.
 Magdolon. 171.
 Magnesia *Asia.* 659. 660.
 Magiovincum. 476. 479.
 Maguntiacum. 355. 374.
 Magnis. 484.
 Μάγνηςος Παμφ. 679.
 Μακονία *Λυδ.* 670.
 Μακιδόν 'Αγρ. 722.
 Malaca. 405.
 Malandara. 179. 214.
 Μάλχ'ος *Kilik.* 704.
 Maleca. 417.
 Mallzum *Mare.* 526.
 Ad Mallias Mans. *Ital.* 106. 111.
 Μάλλος *Πριβ.* 674.
 Malta *Inf.* 518.
 Malva *Fl.* 11. 12.
 Μάμψης *Παλαιστ.* 721.
 Mamucium. 458.
 Mancunium. 482.
 Mandacada. *Hellefp.* 663.
 Μανδάραι *Ελληνικ.* 664.
 Manduesfeldum. 470.
 Manegordum. 142.
 Manliana. 292.
 Mannaridium. 369.
 Mansista *Civ.* 580.
 Mansuerine Mans. 579.
 Μαντινία *Ελλαδ.* 647.
 Maraccas *Mut.* 582.
 Marandara. 206.
 Maraza. 55.
 Marcelliana. *Ital.* 110.
 Marcianopolis *Carie.* 639.
 ——— *Moesie.* 228. 636.
 Marcomagum *Vic.* 373.
 Mare Mortuum. 597.
 Margidunum. 477.
 Margo. *Civ.* 132. 564.
 Mariama *Syr.* 712.
 Mariana *Corf.* 85. 445.
 ——— *Lusit.* 447.
 Marinianæ. 130.
 Marmariæ *Fines.* 70.
 Μαρώνεια *Ε'οδον.* 634.
 Ad Marte Mans. 556.
 Martha. 291.
 Martiac. 430.
 Ad Martis. 311. 341. 357.
 Marusio *Manf.* 608.
 Massiacum. 259.
 Massilia. 299. 507.
 G E G G G A

Ms.

INDEX URBIUM LOCORUMQUE

Ματαύρα 'Αστ. 659.
 Matavonium. 296.
 Mater Magna Ital. 103.
 Matifcone. 359.
 Matrica. 245.
 Matularo. 419.
 Maurianis Manf. 562.
 Maxianopolis Civ. 586.
 Maximianopolis Thrac. 321. 331. 603. 634.
 Maximianopolis Palest. 720.
 ————— Pampb. 681.
 Maxula Prates. 57. 58.
 Mazara. 47. 89.
 Meclerum. 383.
Μεδάβα 'Αραβ. 722.
Μεδων Φρυγ. Σαλ. 678.
 Mederiacum. 375.
 Ad Medias Sard. 81.
 Ad Medias Mut. 557. 560. 611. 616.
Μέρζος Θρακ. 633.
 In Medio Manf. 175. 188. 189. 191. 197. 212. 213.
 In Medio Aciminci. 242.
 Mediolanum Aulercorum. 384.
 ————— Britan. 469. 482.
 ————— German. 375.
 ————— Ital. 98. 123. 127. 278. 557. 612. 617.
 ————— Santonum. 459.
 Mediometra. 245.
 Megara Grac. 326. 517. 645.
 Megradi Villa Anicior. 62.
 Melalico Mut. 602.
 Melantiada Scyth. 138. 230. 323. 332.
 Meldia Manf. 135. 566.
Μελίτης Αιγυπτ. 724.
 Melitene. 157. 209. 211. 215. 703.
 Melitonius Mut. 606.
 Mellaria. 407. 415.
 Mellisurgis. 320. 328.
Μέλα Nro. 687.
 Membressa. 45.
 Membro. 22.
 Memphis. 156. 162. 163.
 Menegelis. 47.
 Meneggeris. 54.
Μενεζιτης Αιγυπτ. 724.
 Mentonianr. 260.
 Menoba. 405.
 Mentia Bassia. 402.
 Menturnas Civ. 611.
 Mercimeri. 27.
 Mercuri Exploratio. Manf. 2. 6. 8.
 Ad Mercuri. 24.
 Mergablum. 408.

Μερζος Dard. 656.
Μέρζος Φρυγ. Σαλ. 677.
 Merfcla Mut. 562.
 Meforumallus Lyd. 671.
 Mefpha. 77.
 Meliana Sicil. 86. 90. 491. 516. 647.
 Messena. 215.
 Mestrianæ. 263.
 Metalla Sard. 84.
 Metallinum. 416.
Μεθών 'Ελλ. 646.
Μητρόπολις Θισσαλ. 642.
 ————— Πισιδ. 673.
 ————— Φρυγ. Σαλ. 677.
Μιδωνια Nro. 686.
 Mevania. 311.
 Miacum. 425.
 Mialena. 210.
 Michera. 69. 71.
 Mido Manf. 573.
Μιδωτος Kap. 687.
 Mileum. 28.
 Milia Mut. 574.
 Milolium. Thrac. 322.
 Minariacum. 377.
 Minaticum. 381.
 Minizum. 142.
 Minna, Villa Marfi. 63.
 Minniza. 193. 194.
 Minnodunum. 352.
 Minturnæ Ital. 108. 121.
 Mirobriga. 444.
Μίρας Δουκ. 684.
 Misenum. 123. 515.
 Missua. 495.
Μισθία Lycæon. 675.
Μισυλην Nro. 686.
 Mnizos Manf. 575.
 Mogaron. 205.
 Mogetiana. 233.
 Mogentianr. 263.
 Moaria Sard. 82.
 Molis Hellep. 662.
 Moloo Ifaur. 710.
 Molus Inf. Grac. 648.
Μόλκω Hellep. 667.
 Momoastion Mut. 577.
 Monate. 276.
 Mons Aureus. 243.
 ————— Brisiacus. 350.
 ————— Mariorum. 432.
 ————— Seleucus. 357. 555.
 Mopsuestia-Cil. 705.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Ad Morum. 401.
 Mofa fl. 385.
 Mosconnum. 456.
 Moitina *Lyd.* 671.
 Molyne *Phryg.* 665.
 Moson *Ἑλλάδ.* 647.
 Mundobriga. 410.
 Municipium *Manf.* 565.
 Ad Mures in Medio *Arab.* 246.
 Murgi. 405.
 Mundunum. 483. 486.
 Mursa. 243. 265. 267. 331. 562.
 Mursella. 262.
 Murum. 277. 446.
 Musae. 163.
 Muslubium. 18.
 Musti. 25. 45. 49.
 Mutina *Civ.* 616.
 Mutenum. 233. 266.
 Muthi. 165.
 Mutina *Civ. Ital.* 99. 127. 282. 283. 287.
 Myconos *Inf.* 527.
 Μύκονα *Καρ.* 687.
 Μύκη *Ἀσι.* 651.
 Μουσία *Παμφ.* 680.
 Μύρα *Λευ.* 684.
 Μυριαίων *Γαλ. Σαλ.* 698.
 Myrina *Asia.* 661.
 Myrtilis. 431.
 Myrtoum *Mare.* 526.
 Μορην *Λυδ.* 671.
 Muzana. 180.

N.

Nacolia *Phr. Sal.* 678.
 Naifus *Dac. Civ.* 566. 654.
 Nalpotes. 21.
 Namfucrone. 145.
 Nantianulus. 144.
 Nara. 48. 49.
 Naraggara. 41. 44.
 Narbone. 319. 397. 552.
 Nargo *Mut.* 569.
 Narnia *Ital.* 125. 311. 613.
 Narona. 338.
 Nafium. 265.
 Nafete *Mut.* 571.
 Ναυκρατίς *Αἰγυπτ.* 724.
 Naupactus *Grac.* 488. 643.
 Naxos *Inf.* 87. 528. 686.
 Ναξωζεύς *Καππαδ.* 700.
 Νέα Βαλυσία *Ὀσσην.* 714.

Νέα Πόλις *Πισιδ.* 672.
 Νέα Πόλις *Παλαια.* 718.
 Νέα Πόλις *Ἀραβ.* 722.
 Νέα Σικύον *Ἑλλ.* 646.
 Neapolis *Afr.* 493.
 — *Caria.* 686.
 — *Illyrici.* 640.
 — *Isaur.* 710.
 — *Ital.* 197. 122. 123. 321.
 — *Mut.* 603.
 — *Sardin.* 84.
 Νεάκη *Ἀσιας.* 660.
 Nemusulum *Civ.* 388. 396. 552.
 Nemetacum. 377. 378. 379.
 Nemetobriga. 428.
 Neo-Cæsarca *Pont.* 693. 702.
 Nertobriga. 437. 439.
 Nerulum *Ital.* 105. 110.
 Νῆσος Εἰθεία *Ἑλλάδ.* 644.
 — *Ἰμβρος Ἑλλάδ.* 649.
 — *Ἀἴμιος Ἑλλάδ.* 649.
 — *Πεταρῆδος Θίεσσαλ.* 643.
 — *Σαμοθράκης Ἰλλυρ.* 640.
 — *Σκιάδος Θίεσσαλ.* 643.
 — *Σκότιλος Θίεσσαλ.* 643.
 — *Θάσος Ἰλλυρ.* 640.
 Nere. 196. 198.
 Nevimum. 367.
 Niaccaba. 187.
 Nicae *Mans.* 569.
 Nicæa. 141. 192.
 Nicia. 318. 573.
 Niciu. 155.
 Νίκις *Ἀιγυπτ.* 724.
 Nicomedia. 124. 140. 572. 696.
 Nicopolis *Armen.* 183. 107. 703.
 — *Asia.* 660.
 — *Epir.* 651.
 — *Euphr.* 190. 713.
 — *Mæsi.* 636.
 — *Palæst.* 488. 600. 601.
 — *Thrac.* 635.
 Nicotera. 106. 111.
 Nidus. 484.
 Νιλακώμη *Ἀραβ.* 722.
 Ningum. 271.
 Nitazi. 144.
 Nithine. 154.
 Nifus. 186.
 Nitalis *Manf.* 576.
 Nivaria. 435.
 Νοβιόδυνος *Σκυθ.* 637.
 Noceria *Ital. Civ.* 614.

G G G G G 3

No 1

INDEX URBIIUM LOCORUMQUE

Nola Ital. 109.
Ad Nonum Mut. 551. 559. 560. 564. 538.
612. 617.
Nova Sparfa. 32.
Novæ Macf. 218. 636.
Novæ Aquilianæ. 43.
Novaria. 344. 350.
Novas Leg. I. Ital. 212.
Novas Mut. 610.
Ad Novas. 243. 329. 452.
Novem Craris Mut. 553.
Novellæ. 370.
Noviciani Mut. 563.
Noviodunum. 259.
Noviodunum, Leg. II. Herculeæ. 226.
Noviomagum. 355. 362. 371. 374. 385. 472.
Novioregum. 459.
Nuceria. 311.
Numana. 312.
Numantia. 442.
Nyssa Asia. 200. 659.
—— Cappad. 699.

O.

O Afes in Ægypto tres. 725.
—— Ammoniacæ. 734.
—— Magna 731.
—— Parva. 732.
Ὀαῖος Κρητ. 650.
Oblimum. 346.
Obucula. 414.
Ocellodurum. 434. 439.
Ochras. 262.
Ocirculi. 124. 311.
Ad Octavum Mut. 556. 565. 611. 615.
Odada Pisid. 674.
Odissus Macf. 228. 636.
Odronto Manf. 609.
Ocea Col. 62.
Oefcon Leg. V. Mac. 220.
Ὀρέωντα Λυκα. 685.
Ὀρέα Ισκαρ. 709.
Ὀλβασα Παμφ. 680.
Oleas Inf. 529.
Oleastrum. 399.
Ad Olivam Sicil. 97.
Olortedariza. 183. 207. 215.
Olybrafus Pamph. 681.
Ombo. 165.
Onellaba. 43.

Onoba. 431.
Ὀνέφης Αἰγυπτ. 725.
Ὀνός Παλαις. 719.
Ὀπαμεία Πισιδ. 673.
Opinum Ital. 104.
Opifum 136.
Opodanda Mans. 578.
Oppidum Novum. 24. 457.
Opus Græc. 327. 644.
Oriens Medio. 141.
Oripo. 410.
Ὀρως Ὀρακ. 632.
Orolauno Vic. 366.
Oromago Mans. 565.
Oropum. 327.
Ortologiacum. 206.
Ὀρθήμαχος Μυσ. 657.
Ortona. 313.
Ὀρθοστίας Καρ. 689.
—— Φων. 716.
Orydilla ad Burgum Thrac. 175.
Orymya Pamph. 682.
Oica. 391. 451.
Oscincio Mut. 550.
Osdara. 178. 211.
Oliana. 206.
Olones. 263.
Osllobona. 426.
Ostia Aterni. 313.
Ostippo. 411.
Ostracena 152.
Ὀθρακίης Αἰγυπτ. 727.
Ὀρως Φρυγ. Σαλευτ. 676.
Ostudizum Thrac. 137. 230. 322. 351.
Othoca Sard. 82. 84.
Otopifum. 331.
Ὀύλατιον Δαρδ. 656.
Ὀύλαστα Λυκαον. 675.
Ovisce. 46.
Ovilabis. 235. 258. 277.
Ὀυμνιάδα Λυκαον. 675.
Oxece Inf. 488.
Oxyrinchum. 157. 729.
Ozzala. 144.

P.

P Accianæ Matidiz. 18.
Παρχημόνης Αἰγυπτ. 724.
Pachynum. 492.
Πάγυς Ἑλλ. 645.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Ραγτζ. 146.
 Palæa *Corfic.* 85. 86.
 Παλαιόπολις Παμφ. 630.
 — 'Ασίως 660.
 Palæa Mut. 563.
 Palantia. 449. 453.
 Ad Palatium. 275.
 Palfuriana. 393.
 Pallene Inf. *Thrac.* 525.
 Palmaria Inf. 514.
 Παλιούρα Φων. 717.
 Πάλτ. Σπ. Κορ. 717.
 Pandataria Inf. 515.
 Παντίας Φων. 716.
 Pandicia Manf. 573.
 Πανίμια Τύρ. Παμφ. 631.
 Pangrios Manf. 581.
 Πάνιοι Θωκ. 632.
 Πανίδου Αδγυστ. α. 727.
 Paniuros. 71.
 Πάνης Αδγυστ. α. 727.
 Pano. 166.
 Panormus Sic. 91. 97. 648.
 — Inf. 648.
 Πανταλία Dac. 654.
 Pantichium. 139.
 Papa. 159.
 Paphos Inf. 526. 706.
 Papi. 71.
 Papira. 201. 203.
 Papiriana. 293.
 Pappa *Fisid.* 672.
 Parambole Mut. 607.
 Paraetonium. 72. 733.
 Paratianz. 19.
 Paramuole Mut. 563.
 Pardofena. 204.
 Parembole. 161.
 Parentium. 271.
 Pargais Mut. 580.
 Parietina. 10. 447.
 Parium *Hellefp.* 662.
 Parma Civ. *Ital.* 99. 127. 287. 616.
 Parnasso Manf. 576.
 Parnassus. 144. 206. 524. 700.
 Paros Inf. 527. 686.
 Parphirion Mut. 583.
 Parthanum. 257. 275.
 Parthenium *Sicil.* 91. 97.
 Παρθενοπολις Έλλορ. 639.
 Paftolensis *Pamph.* 681.
 Patara *Lycia.* 684.
 Patavio *Noric.* Civ. 128. 281. 559.

Patavione Civ. 129.
 Paternum *Ital.* 114.
 Patrz Novz *Thess.* 642.
 Patras Mut. 607.
 Pax Augusta. Ibid.
 Pax Julia *Hisp.* 427. 431.
 Πιλαργονία Μακεδ. 641.
 Pella *Maced.* 519.
 Pelli Civ. 606. 638.
 Pelva. 269.
 Pelusium 152. 162. 170. 171. 727.
 Peme. 156.
 Peniconon. 172. 174.
 Pennana Mut. 604.
 Penne locus. 351.
 Pennocrucium. 470.
 Pentafoenum. 152. 727.
 Peos Artemidos. 167.
 Pepuza *Phryg.* 667.
 Perceiana. 432.
 Perdices. 29.
 Pergamus 335. 127. 661.
 Περγη Παμφ. 679.
 Perinthus *Thrac.* 323.
 Peripidis Mut. 604.
 Peritur Mut. 561.
 Pernicianum. 378.
 Perre. 210. 215.
 Pertusa. 45. 391. 615.
 Pefinunte. 201.
 Pesla. 167.
 Petavonium. 423.
 Πιρίδος Νηρ. 686.
 Petillum *Sicil.* 88.
 Petinesca. 353.
 Πετινός Έλλ. Έλλ. 697.
 Petovione. Civ. 561.
 Petra *Palest.* 721.
 Petrina Sic. 96.
 Petromantalum. 382. 384.
 Phacusa Vic. *Aegypt.* 731.
 Phaëdona. 73.
 Φαίνια Άρσ. 723.
 Phalacron Inf. 518.
 Phalagro. 172.
 Phalans Inf. 514.
 Φάλας Έλλάδ. 647.
 Φάρσαλος Θισσαλ. 642.
 Φαρξίδος Αδγυστ. β. 728.
 Φασίδης Λυκ. 683.
 Φιλλός Λυκ. 684.
 Φιέλας Έλλάδ. 647.
 Phiarasi. 205.

INDEX URBIUM LOCORUMQUE

Philadelphia *Arab.* 722.
 ——— *Uxor.* 710.
 ——— *Lydia.* 336. 669.
 Philippi *Maced.* 520. 331. 603. 640.
 Philippopolis *Arab.* 712.
 ——— *Thr. Conf.* 136. 635.
 Φιλοπόλις *Πισδ.* 672.
 Philosophiana *Manf.* Sic. 94.
 Φλαβίας *Κόιν.* 705.
 Phocis 326.
 Phernice *Cret.* 650.
 ——— *Epiri.* 324. 652.
 Φερώνης *Αίγυπ.* 714.
 Φατωρ *Επιρ.* 652.
 Picentinum. 260.
 Picinum. Sic. 95.
 Pictanus *Mut.* 581.
 Ad Pictas. 304. 305.
 Pidas *Mut.* 578.
 Πίδαρος *Ελλά.* 647.
 Πίδαρος *Δωκ.* 684.
 Pinetum. 422.
 Pintia. 442.
 Pionia *Hellef.* 663.
 Pirina *Sic.* 97.
 Ad Pirum *Alpines.* 316. 560.
 Pisaurum *Ital.* 100. 126. 615.
 Πισαύς *Γαλ.* Σαλστ. 697.
 Pisonos. 177.
 Pisse. 293.
 Pistoris. 284. 285.
 Pittana *Asia.* 661.
 Πιτωίδα *Ελλά.* 646.
 Piacentia *Civ. Ital.* 98. 127. 288. 616.
 Plaga *Calvisii Sicil.* 97.
 ——— *Herci sive Cymbæ.* 96.
 ——— *Mesopotami.* 96.
 ——— *Syracusan.* 93.
 Plagia. 505.
 Plagiaria. 419. 420.
 Planasia *Inf.* 513. 514.
 Platanus *Manf.* 147. 582.
 Πλατάν *Ελλά.* 645.
 Plintæ *Sic.* 95.
 Plotinopolis *Thr.* 175. 322. 635.
 Polandum *Cappad.* 145. 578.
 Podia *Scabra.* 388.
 Poetovio. 262.
 Ποιωνίς *Θευ.* 716.
 Polimantus *Hellef.* 661.
 Pola. 271. 496.
 Polichna *Hellef.* 662.

Πολύγονος *Θευ.* Σαλ. 677.
 Pompei. 124.
 Πομπηίατος *Κόιν.* 704.
 ——— *Παφλ.* 697.
 Pompelone. 455.
 Pons *Auridi Ital.* 120. 121.
 ——— *Manfuetianus.* 267.
 ——— *Nevæ.* 425. 430.
 ——— *Sarvix.* 372.
 ——— *Scaldis.* 376.
 ——— *Sociorum.* 264.
 ——— *Tiluri.* 337.
 Pontanus *Mut.* 573.
 Ponte *Aerarium Mut.* 550.
 ——— *Aurioli Mut.* 558.
 ——— *Campano Mut.* 611.
 ——— *Longo.* 314.
 ——— *Oeni.* 236. 237. 256.
 ——— *Secies Mut.* 616.
 Ponteucafi *Mut.* 567.
 Ponte *Zita Municip.* 60.
 Ad Pontem. 409. 477.
 Ad Duos Pontes. 424.
 Ad Pontes *Tessénios.* 257.
 Pontiae *Inf.* 515.
 Pontibus *Britan.* 478. *Gall.* 363.
 Popletus *Fl.* 12.
 Popolis *Mut.* 561.
 Populonium. 292. 513.
 Pordosolene *Inf.* 685.
 Porfulis *Thrac.* 321.
 Porticenses *Sard.* 80.
 Πορφυρίς *Euboea.* 645.
 Ad Portum *Dubris.* 473.
 ——— *Lemanis.* 473.
 ——— *Ritupis.* 472.
 In Portum. 300.
 Portus *Albus.* 407.
 ——— *Augusti.* 493.
 ——— *Caecili.* 12.
 ——— *Carfici.* 505.
 ——— *Citharista.* 506.
 ——— *Divini.* 9. 13.
 ——— *Favoni Cors.* 85.
 ——— *Gaditanus.* 409.
 ——— *Gefforiacensis.* 496.
 ——— *Lugvidonis Sard.* 79.
 ——— *Magnus.* 13.
 ——— *Ritupis.* 495.
 ——— *Sigenfis.* 13.
 Potentia *Ital.* 101. 104. 313.
 Prænestæ. 302.
 Præfidium 85. 422. 428. 431.

Præc.

INDEX URBIIUM LOCORUMQUE

Ad Quintanas. 304.
Ad Quintum Mut. 608.
Ad Quintum decimum Mut. 610.
Quiza Munic. 13.

R.

Ragindone Manf. 568.
Ragondone 129.
Rame Mut. 341. 357. 555.
Ramista Mut. 561.
Ραμφία Παλαιο. 719.
Ραφασαί Σερ. 712.
Raphia. 151.
Rapid. 30.
Rappiana Mut. 566.
Rarapia. 426.
Ratiaria Leg. XIV. Gemina. 219.
Ratis. 477. 479.
Ratisbona Germ. 250.
Rauda Clunia. 441.
Ravenna Ital. 126.
Rauranum. 459.
Ραζαρία. 655.
Reate. 506.
Redicibus Mut. 566. 568.
Refugium Apollinis. 96.
Chalis Sic. 95.
Ρεγιναντινία Γαλατ. 696.
Ρεγινονα Καππαδ. Σαλ. 700.
Ρεγινωρικιον Γαλ. Σαλ. 697.
Ρεγινωτικόν Γαλατ. 697.
Ρεγινωτικόν. Καπ. 701.
Ρεγινωτικόν Καππαδ. 699.
Regeliamara Pamph. 681.
Ρεγινωτικόν Ποντ. 694.
Ρεγινωτικόν Γαλ. 698.
Regiana. 415.
Regio Manf. 570.
Regio Civ. Ital. 99. 112. 115. 283. 287. 616.
Registo Manf. 601.
Ρεγιστρίος Δεκ. 684.
Ρεγιστρίος Ποντ. 654.
Regustrone. 388.
Ρεγίστα Ελλοστ. 662.
Remesina Dac. 135. 654.
Reliston Thrac 176. 332.
Kefpa. 315.
Rhamis Mut. 568.
Rhegium. 490. 491.

Rhinocorura August. 151. 726.
Rhodanus fl. 507. 508.
Riduna. 509.
Ρίγος Λυκαον. 676.
Rigomagum. 340. 357.
Ripa alta. 244.
Riti. 242.
Ad Ritupis Portum. 472.
Ritumagum 382.
Roboraria. 305.
Roboretum. 422.
Ροβος Νηρ. 686.
Roma 286. 612.
Romaniana Manf. 566.
Romula. 120. 274.
Roscianum Ital. 114.
Rosolodjaco Mut. 575.
Rosologiacum 143.
Ροσος Κιλ. 705.
Rostrata Vill. Ital. 124.
Rostrum Nemaviz. 237. 258.
Ad Rota Mut. 617.
Rubi Ital. 116. 610.
Ad Rubra. 431.
Rubras Mut. 612.
Rumbodona Mut. 603.
Rusadler. 4. 11.
Rusazis Municip. 17.
Rusciana. 397.
Rusgunniz. Col. 16.
Rutium Thrac. 634.
Ruscicada Manut. 5. 19.
Rusticiana. 433.
Rusubbicari. 16.
Ruscucum. 16.
Rutunium. 469.

S.

SAbaria. 233. 261. 262. 434.
Sabatina. 276.
Sabbatus fl. Ital. 105. 110.
Σάββατρα Λυκαον. 676.
Sabi Thrac. populi. 633.
Sabinæ Pijid. 672.
Sablones 375.
Sabrata Colon. 61.
Sabus. 209.
Saccalena. 206.
Saccena. 202.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Sacraria Mut. 613.
 Sadame. 230.
 Sagalassus *Pisid.* 673.
 Sagara *Hellep.* 663.
 Saguntum. 400.
 Σάγας *Aegypt.* 724.
 Saitæ *Aegypt.* 724.
 ——— *Thrac.* 724.
 Salacia. 417. 422.
 Salaconia. 7.
 Salamembria *Manf.* 570.
 Salaminiada. 197.
 Salaniana. 427.
 Saldæ *Mauret.* 5. 17. 32.
 Salebrone. 292.
 Salei Mut. 602.
 Salernum *Ital.* 109.
 Salletio. 354.
 Σαλγινιατῆσιν *Εβραῖς*. 713.
 Ad Salices *Scyth.* 227.
 Salientes 428.
 Salinæ. 314.
 Salioclitæ. 368.
 Salisfene. 374.
 Salluntum. 338.
 Salmatice. 434.
 Salmorudis *Scyth.* 226.
 Salmiris *Scyth.* 226.
 Salodurum. 353.
 Salomacum. 457.
 Salonzæ. *Dalm.* 269. 272. 497.
 Salfovia *Scyth.* 226.
 Salsulæ. 387.
 Saltici. 447.
 Σάλτοι Παλαις. 721.
 Σαλτογραμμοσι *Θισσαλ.* 643.
 Σάλτοι Σαλίων *Εβραῖς*. 7014.
 Σάλτοι *Τῆς* *Θισσαλ.* 643.
 Salva *Manf.* 266.
 ——— *Nor.* 267.
 Salvia urbs. 316.
 Samos *Ins.* 524. 686.
 Σαμοσάτα *Εβραῖς*. 713.
 Samosata Leg. VII. 186. 210. 215.
 Samothracia. *Ins.* 522.
 Σαμοθῆς *Phryg.* 666.
 Santicum. 276.
 Sanos *Mut.* 559.
 Sapæi *Thr.* pop. 633.
 Sarcopos *Sard.* 80.
 Sardis. 336. 669.
 Sarmalius. 203.

Sarmatorum Mut. 566.
 Sarmia. 565.
 Sarnade. 269.
 Sasmia *Cappad.* 144. 577. 700.
 Satala 206. 207. 216. 217.
 Σατάλα *Αρμεν.* 703.
 Satala Leg. 183.
 ——— *Lydia.* 671.
 Σατῖντα *Ασι.* 660.
 Σαυαδια *Θρακ.* 653.
 Saxetanum. 405.
 Scaidava. 222.
 Scalabis. 420. 421.
 Scamandrus *Hellep.* 662.
 Scampis *Epir.* N. 318. 329. 653.
 Scanatus. 179. 206. 214.
 Scarabantia. 233. 261. 262. 266.
 Σκαρβία *Ελλαδ.* 643.
 Scarponna. 365.
 Scelenta *Hellep.* 662.
 Scenarchæa *Euphr.* 713.
 Scenas Mandras. 169.
 ——— *Veteranorum.* 163. 169.
 Σκῆνα *Αἰγυπτ.* β. 727.
 Σκεπῶν *Επιπ.* β. 654.
 Scincomagus *Ital.* 556.
 Sciopolis *Civ.* 586.
 Scirtiana. 330.
 Scittio Mut. 550.
 Scodra. 339.
 Σκοῦτοι *Δαρδ.* 655.
 Scretiffa Mut. 566.
 Scurio Mut. 606.
 Scyllacium *Ital.* 114.
 Scyros *Ins.* *Græc.* 523. 527. 646.
 Scythopolis *Palest.* 197. 198. 587. 720.
 Sebastia 176. 178. 204. 205. 207. 213. 214.
 ——— *Armen.* 703.
 ——— *Palest.* 718.
 ——— *Phryg.* 667.
 Sebastopolis *Armen.* 205. 214. 703.
 ——— *Cariæ.* 689.
 ——— *Thrac.* 635.
 Sebastum. 280.
 Σεβαντο *Αἰγυπτ.* 725.
 Secerræ. 398.
 Sechar. 588.
 Sechim. 587.
 Sectorium *Phryg.* *Salut.* 677.
 Seculfione *Civ.* 556.
 Sedificapifonti. 217.
 Segafamunclum. 394.

Hkhhh z

3c

INDEX URBIIUM LOCORUMQUE

Segeloci. 475.
 Segesamone. 394. 449. 454.
 Seggera. 63.
 Segoncium. 482.
 Segontia. 426. 437. 439.
 Segofa. 476.
 Segovia. 435.
 Segusio. 341. 357.
 Segusteron. 342.
 Seieucia *Isaur.* 708.
 — *Pisid.* 673.
 — *Syria.* 711.
 Seleucobelus *Syr.* 712.
 Σελὺ Παλαστ. 720.
 Selinus. 166. 709.
 Sellium. 421.
 Selpe *Pamph.* 681.
 Semeros. 67. 70.
 Semuncia *Ital.* 104.
 Senia. 273.
 Senogalia *Civ. Ital.* 100. 316.
 Sentianum *Manf.* 112. 612.
 Sentic. 434.
 Sepphoris *Palest.* 720.
 Ad Septem Aras. 419. 420.
 Ad Septem Fratres, Montes *Afric.* 9.
 Septempeda. 312.
 Septimanca. 435.
 Ad Septimum decimum. 452.
 Septimincia. 48. 50.
 Serapiu. 170.
 Serdica *Civ.* 135. 567. 654.
 Serena *Mut.* 562.
 Seriane. 194. 195.
 Seriphos *Ins.* 529.
 Σερῖνος. *Mut.* 657.
 Sermon. 447.
 Serna *Pamph.* 681.
 Serni *Civ. Ital.* 102.
 Serota. 120. 562.
 Serpa. 426.
 Σέρρα. *Idios.* 693.
 Σερῖνος. *Avv. B.* 727.
 Sexantepistis. 222.
 Ad Sex Insulas. 11.
 Sextatione. 389. 396.
 Ad Sextum *Mut.* 550. 564.
 Ad Sextum Milliari *Mut.* 564.
 Siara. 214.
 Siata. 510.
 Sibapolis *Meop.* 715.
 Siblia *Pkr.* 667.

Sibora. 204.
 Sicamenes *Manf.* 584.
 Sicca Veneria *Afr.* 41. 45.
 Siedelis. 509.
 Sicilibta. 45.
 Sicilibra. 25.
 Sicobasilites. 184. 188.
 Sicon. 646.
 Sidioloucum. 360.
 Sidona *Civ.* 149. 583. 715.
 Sidyma *Lyc.* 684.
 Siga *Municip.* 12.
 Sigenis *Portus.* 13.
 Sigeos *Ins.* 522.
 Sigona *Fl. Gall.* 382.
 Sigus. 28. 42.
 Silacenis. 233.
 Sile. 171.
 Σιλῆα. *Opan.* 633.
 Silviac. 269.
 Silvanum *Ital.* 120.
 Silvium *Ital.* 121.
 Simidica *Afr.* 43.
 Simittu *Col.* 43.
 Simos. 204.
 Sina. 509.
 Σινὰ Παμφ. 683.
 Σινδωνία Παμφ. 680.
 Sinervas. 208.
 Sinerandos *Pisid.* 672.
 Singiduno *Civ.* 563.
 Singidunum *Caltra.* 132. 657.
 Sinope *Helenop.* 702.
 Sinuessla *Ital.* 108. 122.
 Sinus Sambracitanus. 503. 505.
 Siphnos *Ins.* 529.
 Sipuntum. 314. 491.
 Siracella. 332. 333.
 Siricis. 210.
 Sirione. 461. 550.
 Sirmi. 201.
 Sirmium *Civ.* 124. 131. 563.
 Sirmis *Manf.* 127.
 Siroccellis *Manf.* 602.
 Sisalene. 444.
 Siscia. 260. 266. 274.
 Sitæ *Lyd.* 669.
 Sitifi. 24. 29.
 Situpolis *Phryg.* 666.
 Sivel. 405.
 Σινδων. *Πισ.* 656.
 Σινδων. *Avv.* 666.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

Soanda. 202.
 Soatris *Scyth.* 229.
 Sodi *Pamph.* 682.
 Σόλοι Κοπρ. 707.
 Solimariaca. 337.
 Soluntum Sic. 91.
 Sonoio Mut. 567.
 Sonuella Civ. 611.
 Sopianæ 267.
 Σόρια Παφλ. 695.
 Sorabile Sard. 81.
 Sorbioduni. 483. 486.
 Ad Sorores. 433.
 Sostantione Mut. 552.
 Sostomagum Mut. 551.
 Σούβριος Κρητ. 650.
 Σούβριον Παλαιστ. 719.
 — Λιβ. 732.
 Spaneta. 268.
 Spaneta Mut. 563.
 Sparta Mut. 567.
 Spartaria Hisp. 396. 401.
 Σπάρτη Έμ. 647.
 Speluncas Ital. 118. 315.
 Spiclin Mut. 582.
 Spini. 485. 486.
 Spironaces Manf. 600.
 Spolitium Ital. 125. 612.
 Sponfas Mut. 612.
 Stabula. 354.
 Stabulum Novum. 390.
 Ad Stabulum. 390.
 Stabulum Diomedis. 331.
 Ad Statuas. 244. 246. 285. 400.
 Stefana Mut. 608.
 Stefanaphana Mut. 608.
 Στέφανος Έλλησπ. 644.
 Stilida. 490.
 Stoechades Inf. 513.
 Στίλιδος Μικροδ. 641.
 Stomatas Mut. 549.
 Stradla Civ. 586.
 Στρατονίκια Κρη. 688.
 Stravianæ. 265.
 Strongylos Inf. Sic. 516.
 Strophades Inf. Gr. 523. 648.
 Sublavio. 275.
 Subficivum. 137.
 Subzupara. 137.
 Succianum Ital. 115.
 Sucidava. 224.
 Sucro. Fl. 400.

Suessones. 262. 380.
 Sufasar. 31.
 Sufes. 48. 49. 51. 55.
 Suferula. 46. 48. 49. 51. 54. 55.
 Suiffa. 207. 216.
 Suiffatium. 454.
 Sukci *Sard.* 80. 84.
 Sulloniadis. 471.
 Sullucum 20.
 Sulmo Civ. Ital. 102.
 Summum Peninum. 351.
 Summum Pyrenæum. 397. 452. 455.
 Summurarum Ital. 105. 110.
 Summus Lacus. 277.
 Sunifa Mut. 105.
 Sutrium. 286.
 Sycamina *Palest.* 149.
 Syedra *Pamph.* 682.
 Syene 164.
 Συκεμιάς Παλαιστ. 719.
 Sylleum *Pamphyl.* 679.
 Σύμβα Ορυγ. Σελ. 677.
 Synnaus Phr. 668.
 Syphnus Inf. 687.
 Syracuse Sicil. 90. 972.
 Σύρακος Εσφρατ. 773.

T.

T Abæ Caria. 689.
 Tabala Lyd. 671.
 Tabalati. 75.
 Tabalta. 48. 50.
 Tabernæ. 8. 240.
 In Tabernas Mut. 607.
 Ταβέρνα Γαλατ. 696.
 Tabraca 21. 415. 495.
 Tabunagdi. 76.
 Tacapæ Col. 50. 59. 74. 77. 78. 518.
 Tacarta. 163.
 Tacatua Afr. 20.
 Tacina Ital. 114.
 Tacona. 157.
 Tadutti. 32.
 Tacnia longa. 10. 723.
 Tsgaite. 44.
 Talabrica. 421.
 Talia. 218.
 Τάλαζα Λεδ. 670.
 Talmis. 161.

H h h h h 3

Ta.

INDEX URBIUM LOCORUMQUE

- Tamaricetum. 38.
 Tamaricium Sic. 87.
 Tannum. 459.
 Tamaftaltis. 76.
 Ταμαστός Κωπ. 706.
 Tamugadis. 34. 40.
 Tanagra Græc. 645.
 Tanaramufa. 38.
 Tanarus Fl. Ital. 109.
 Tanis. 153.
 Tannetum. 287.
 Tanupolis Phr. 668.
 Taphis. 161.
 Taphosiris Aegypt. 73.
 Tardequcia Mut. 80.
 Tarentum Ital. 119. 121.
 Tarnaias. 351.
 Τάρναϊα Έλλ. 647.
 Tarquinii. 300.
 Tarracina Ital. 107. 121. 122. 515.
 Tarracone. 391. 399. 452.
 Tarpodizo Mut. 230. 569.
 Tarsus Cilic. 579. 704.
 Tarvenna. 376.
 Tarvesede. 278.
 Tatili. 30.
 Taua. 153.
 Ταύα Αίγυπτ. 725.
 Tavia. 201. 202.
 Taurentum. 506.
 Taurinis Civ. 341. 356. 556.
 Tauromenium Sic. 87. 90. 491.
 Taurunum Claffus. 131. 241.
 Teanum. 121. 304.
 Teate Marrucinum. 310.
 Τεΐτα Έλλ. 647.
 Tegolata. 294. 296.
 Teglicio. 323.
 Tegula Sard. 85.
 Tela. 440.
 Telepte. 77..
 Telefia. 122. 304.
 Tellonum. 456.
 Τελλωνός Ακρ. 684.
 Telo Marcus. 556.
 Τηλώς Θίβας Phr. 668.
 Temelonius Phryg. 666.
 ——— Pifid. 674.
 Temmelifo. 195.
 Temnus Afia. 661.
 Ad Templum. 195.
 Tenedos Inf. 522. 686.
 Tenos Inf. 523. 686.
 Tentyra. 159. 713.
 Τέντα Νεσ. 687.
 Terebinthi Afr. 48.
 ——— ad Hebronem Palaft. 599.
 Τερεβινθός Παμφ. 680.
 Tergeste. 270.
 Terracina Ital. 515. 611.
 Tetellum Mut. 558.
 Teucia. 209.
 Teuchira. 67. 733.
 Teudurum. 375.
 Teutiburgum. 243.
 Thabor Mons Palaft. 596.
 Thabraca. 21.
 Thabrafia. 72.
 Thagura. 41.
 Thalalatis. 76.
 Thamarus Fl. 103.
 Thamufida. 7.
 Thapfos Inf. 517.
 Tharros Sard. 84.
 Thariaticum. 273.
 Tharfe. 186.
 Tharfus Civ. 579.
 Thafarte. 78.
 Thatefo Mut. 573.
 Thaubafion. 171.
 Thebae Aegypt. 165.
 ——— Boet. 327. 645.
 ——— Theffal. 642.
 Thebelami. 75.
 Thebunto. 64.
 Thelæc. 196.
 Thenadafia. 77.
 Thence. 46. 48. 57. 59.
 Thentcos. 76.
 Theodolia Phryg. 668.
 Theodoliopolis Afia. 661.
 ——— Ofoen. 714.
 Theodoliopolis Arcad. 729.
 Therma Cappad. 202. 699.
 Thermae Sic. 92.
 Θερμαϊκός Έλλ. 646.
 Thespiæ Græc. 326. 645.
 Thessalonica. 320. 328. 330. 605. 638.
 Theveste Col. 27. 46. 47. 53. 54.
 Thia. 217.
 Thiana Civ. 577.
 Thiar. 407.
 Thilaticomum. 192.
 Thimonelfi. 168.

Thmus

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

- Thmuis. 153.
 Tholofa Civ. 551.
 Thomu. 166.
 Thou. 163. 170.
 Thugga Afr. 48.
 Thyaris Fl. 678.
 Thyatira. 336. 669.
 Tinnis 'Aor. 661.
 Tiberiacum 375.
 Tiberias Palaest. 720.
 Tiberiopolis Phryg. 668.
 Tiberis. 309.
 Ticinum. 283. 340. 356. 557.
 Tigava. 38.
 Tigifis Numid. 39.
 Tigra. 222.
 Tillabari 75.
 Timalinum. 425. 430.
 Τιμαλίνου Πεδ. 673.
 Timogitia Scyth. 218.
 Timporum Thr. 312.
 Tinci Aulari. 66.
 Tinconium. 460.
 Tingi Mauret. Ting. 2. 4. 8. 24.
 Tiniodiri. 65.
 Tinnetto. 277.
 Tinertium. 359.
 Tins 'Aor. 660.
 — Orop. 695.
 Tipasa Col. 41. 75.
 Tipasa in Afric. 42.
 Tipso Mut. 569.
 Tirallum Thr. 323.
 Tirinadi. 31.
 Τίρωνα Ελλάδ. 644.
 Τίρηναιος Πεδ. 709.
 Τίρυνος Πεδ. 674.
 Titulcia. 438. 439. 446.
 Ad Titulos. 273.
 Τίω Λυκ. 684.
 Τίμω Αργε. β. 727.
 Tocolofida. 23.
 Tolbiacum Vic. Supernorum. 373.
 Τολμίνου Περ. Πελοπ. 702.
 Toletum. 438. 446.
 Tollegatae Mut. 558.
 Tolofa. 458.
 Tolous 391.
 Tomis Scyth. 227. 637.
 Tonofa. 181. 182. 212.
 Topiro Thr. 321.
 Tortofa Phoen. 148.
 Tragurium. 272.
 Traja Capita. 399.
 Trajanopolis Thrac. 175. 332. 602. 634.
 Traiecto Ital. Mut. 608.
 Traiectum. 369.
 Traiectum Lilyb. Sic. 86.
 Traiectus. 461.
 Tralle Lydia. 670.
 Trallis Asia. 659.
 Tramaricum. 65.
 Tramuſduſim. 76.
 Translitis Mut. 566.
 Transmarica. 223.
 Transmonte Mut. 574.
 Tranupolis Phryg. 669.
 Trapezupolis Phryg. 667.
 Τραπεζους Ποντ. Polem. 72.
 Treca. 212.
 Tremuli. 24.
 Tres Arbores Mut. 550.
 Ad Tres Insulas Mauf. 11.
 Tres Tabernae Ital. 107. 617.
 — Epiri. 329. 607.
 Treviri 240. 366. 371.
 Trevis Civ. 613.
 Trezona Pamp. 679.
 Triadizza. 135. 567.
 Tribus Tabernis Mut. 613. 617.
 Tricca. 642.
 Tricala Theſſ. 642.
 Tricafis. 361.
 Tricesimum Mut. 551.
 Ad Tricesimum. 279.
 Tricciana. 267.
 Tricenſimus. 279.
 Tricornia Caſtra Mut. 564.
 Tridentum. 275. 281.
 Trigundum. 424.
 Trimammio. 222.
 Τριμύριον Κυπρ. 707.
 Τριμύριον Πάφ. 639.
 Trimupolis Pamp. 682.
 Tifopolis Afr. 518.
 — Lyd. 336. 669.
 — Phoen. 148. 716.
 Tripontium. 477.
 Tritium. 394. 450. 454.
 Troas Helleſp. 334. 662.
 Troentum. Civ. 101.
 Τρόεντιον Ευρω. 637.
 Trofimis Scyth. Leg. r Jovia. 225. 637.
 Τροφίμιον Ελλά. 647.

INDEX URBIIUM LOCORUMQUE

Tuburbum duplex in *Afr.* 44.
 Tubusaptus. 32.
 Tubucci. 420.
 Tucca Therebintina. 47. 49. 51.
 Tuccæ in *Afr.* 48.
 Tucci. 432.
 Tude. 429.
 Tugia. 404.
 Tugugero Mut. 568.
 Tugulus. 65.
 Tulonium. 455.
 Tullum. 365. 385.
 Tuniza. 22.
 Tunorullo Manf. 573.
 Toraniana. 4. 5.
 Turubius Minor *Sard.* 79.
 Tusastione. 442.
 Turti *Ital.* 114. 133.
 Turiffa. 455.
 Turmoli. 433.
 Turnacum. 376. 377. 378.
 Turæque. 430.
 Ad Turrem. 83. 296.
 Ad Turres. 273. 290. 301. 400. 445.
 Turres. 117. 135.
 — Aurilianas Mut. 609.
 — Julianas Mut. 609.
 Turribus Manf. 566.
 Turris Tamaleni. 74.
 Turum. 259.
 Ad Turum Mut. 616.
 Tusdrum *Afr.* Col. 53. 54. 55. 59.
 Turatio. 277.
 Tutzis. 162.
 Tyana. 145. 700.
 Tyndaris *Sic.* 673.
 Tyndaris *Sic.* 60. 93.
 Tyndaris *Herod.* 692.
 Typos *Quint.* 715.
 Tyrus Civ. 149. 584.
 Tzitfi. 161.
 Tzaidy *Egypt.* 625.
 Tzurulus urbs *Her.* 138. 596.

V.

V Alco. 233.
 Vada Sabbatia. 195.
 — Volaterrana. 292.
 Valentia *Gall.* Civ. 358. &c.

Valentia Mut. 609.
 — Phryg. 666.
 Valeponga. 447.
 Valeriana. 220.
 Vallata. 448. 453.
 Valli. 25. 48. 42. 51.
 Vallis Cariniana. 264.
 — Domitiana *Seyth.* 226.
 Vallisoletum *Hisp.* 441.
 Vallum Severi in *Britan.* 464. 466.
 Vancianis Mut. 554.
 Vancina Mut. 550.
 Vapincum. 342. 357. 555.
 Varcia. 386.
 Variana. 220. 260. 265.
 Vatis. 482.
 Varus *Fl. Ital.* 297.
 Vafada *Lycæon.* 675.
 Vafama. 441.
 Vafatas Mut. 550.
 Vax Villa Repentin. 62.
 Ucientse. 403.
 Vefia. 509.
 Vedulia Mut. 563.
 Vegetela in *Afr.* 46.
 Velatodurum. 349.
 Veldidena. 258. 259. 275. 280.
 Vemania. 237. 259.
 Venafrum. 305.
 Veniata. 423.
 Venonis. 470. 477. 479.
 Venta Belgarum. 483. 486.
 — Silurum. 485.
 Venusia *Ital.* 113. 121.
 Venusium Civ. *Ital.* 104. 120.
 Vercellæ. 344. 347. 350.
 Vereis. 130.
 Verela. 393.
 Vergamo Civ. 558.
 Vericulum Civ. 613.
 Verilucione. 486.
 Vernemetum. 479.
 Vernofole. 488.
 Verolanium. 471. 476. 479.
 Verometum. 477.
 Verona. 128. 275. 558.
 Verteris. 467. 476.
 Vefontio. 328. 386.
 Vefunna. 461.
 Vetera. 370.
 Veruffalina. 245.
 Ugerum *Gall.* Cast. 552.

UTRIUSQ. ITINER. ATQUE HIEROCLIS.

- Uggadis. 384.
 Ugia. 410.
 Viam Beloiurp. 276.
 Via Aemilia 100.
 — Appia. 107.
 — Aurelia. 289.
 — Clodia. 284.
 — Egnatia. 317.
 — Prenestina. 302.
 — Salaria. 306.
 — Valeria. 308.
 Vibiscum. 352.
 Vibona. *Ital.* 111.
 Ad Vicesimum Mut. 551. 613.
 Ad Vicenimum. 216.
 Vicentia Civ. *Ital.* 128.
 Victuriolas Mut. 616.
 Vicus Apollonos. 165.
 — Aquarius. 429.
 — Augusti. 43. 53. 54. 55. 56.
 — Badius. 307.
 — Cuminarius. 445.
 — Judæorum. 169.
 — Novus. 506.
 — Serninus. 281.
 — Spacorum. 414.
 — Varianus. 281.
 Vicus Forno Novo Mut. 610.
 Villa magna 60.
 — Faustini. 474.
 — Privata. 60.
 Vienna Gallie. 358.
 Ad Vigestim. 379.
 Ad Villam Servilianam. 42.
 Viminiacium *Hispan.* 449. 453.
 — *Pannon.* 133. 564.
 Vina. 52.
 Vinaza. 76.
 Vinceia. 132.
 Vincentia Civ. 559.
 Vincum. 371.
 Vindelcia. 454.
 Vindis. 201. 202.
 Vindilis. 510.
 Vindobona. 233. 266.
 Vindogladia. 483. 486.
 Vindomi. 483. 486.
 Vindomora. 464.
 Vindonissa. 238.
 Viniolæ Sard. 80. 83.
 — *Hispan.* 402.
 Vinovia. 465.
 Vipitenum. 275. 280.
 Virgolis Manf. 569.
 Viroconium. 469.
 Virodunum. 164. 484.
 Virovesca. 394. 450. 454.
 Viroviacum. 376.
 Virunum. 276.
 Vitricium. 345. 347. 351.
 Ulbia Sard. 79.
 Ulfissa Castra. 266.
 Ullia. 412.
 Ulixis patria. 524.
 Ulmi Vic. 131.
 Ulmo Manf. 563.
 Ulmo Mut. 569.
 Ulmos. 261. 268.
 Ulmum. 267.
 Ultra Anconam *Ital.* 100.
 Umbenno Mut. 554.
 Undecimum Mut. 610.
 Ad Undecimum Mut. 559.
 Unuca. 25. 45. 50.
 Vodgoriacum. 378.
 Vologatis Mut. 554.
 Volubilis Col. 23.
 Voluce. 442.
 Vopiscianæ. 23.
 Voreda. 467.
 Urba. 348.
 Urbatis. 268.
 Urbica. 447.
 Urbs Salvia. 316.
 Urcaone. 403.
 Urci. 404.
 Urifio Mut. 569.
 Urmagiganti. 189.
 Urfolis. 358.
 Uruncis. 349.
 Uscosium. 314.
 Ustubium. 461.
 Ustuzum *Thr.* 137.
 Ufula Civ. 59.
 Utica. 22.
 Utriculi Civ. *Ital.* 124. 311.
 Uttaris. 425. 430.
 Utum. 222.
 Vulfinii. 286.
 Vulturia Inf. 514.
 Vungo Vic. 365.
 Uxacona. 469.
 Uxantis. 509.

INDEX URBIUM LOCORUMQUE

X.

Ξ Αἰθῆς Λυκ. 684.
Xerogypius fl. Thrac. 569. 570.
Ξῖς Ἀργυρ. 724.

Υ.

Υ Ἰλῆ Lycæon. 675.
Υδρευμα. 173.
Υλαριμα Καρ. 686.
Υπῶτα Θρωακ. 642.
Υπῶτα Ασίας. 659.
Υπῶτα Θρωακ. Ἑλλασ. 645.

Z.

Z Abi. 30.
Zacynthus Inf. 524. 648.

Zaliche Helenopont. 701.
Zapara Maced. 641.
Zara. 182. 207.
Ζεῖδη Ἰστωρ. 710.
Ζεῖδη Σκωδ. 627.
Zephyrium. 490 704.
Zervis Thrac. 322.
Zestucra Mut. 602.
Zeugma 185. 189. 190. 191.
Ζεῦγμα Ἑβρωτ. 713.
Ζῆλα Ἑβρωτ. 701.
Zigana. 216.
Zigilis. 72.
Zilis. 8.
Zimara. 208.
Zoana. 182.
Zoara Palæst. 721.
Zobia Pamph. 680.
Ζωγροζωγίλια. 733.
Zorilla Pjsid. 674.
Zozopolis Pjsid. 673.

INDEX

CHAPTER I	1
CHAPTER II	15
CHAPTER III	30
CHAPTER IV	45
CHAPTER V	60
CHAPTER VI	75
CHAPTER VII	90
CHAPTER VIII	105
CHAPTER IX	120
CHAPTER X	135
CHAPTER XI	150
CHAPTER XII	165
CHAPTER XIII	180
CHAPTER XIV	195
CHAPTER XV	210
CHAPTER XVI	225
CHAPTER XVII	240
CHAPTER XVIII	255
CHAPTER XIX	270
CHAPTER XX	285
CHAPTER XXI	300
CHAPTER XXII	315
CHAPTER XXIII	330
CHAPTER XXIV	345
CHAPTER XXV	360
CHAPTER XXVI	375
CHAPTER XXVII	390
CHAPTER XXVIII	405
CHAPTER XXIX	420
CHAPTER XXX	435
CHAPTER XXXI	450
CHAPTER XXXII	465
CHAPTER XXXIII	480
CHAPTER XXXIV	495
CHAPTER XXXV	510
CHAPTER XXXVI	525
CHAPTER XXXVII	540
CHAPTER XXXVIII	555
CHAPTER XXXIX	570
CHAPTER XL	585
CHAPTER XLI	600
CHAPTER XLII	615
CHAPTER XLIII	630
CHAPTER XLIV	645
CHAPTER XLV	660
CHAPTER XLVI	675
CHAPTER XLVII	690
CHAPTER XLVIII	705
CHAPTER XLIX	720
CHAPTER L	735
CHAPTER LI	750
CHAPTER LII	765
CHAPTER LIII	780
CHAPTER LIV	795
CHAPTER LV	810
CHAPTER LVI	825
CHAPTER LVII	840
CHAPTER LVIII	855
CHAPTER LIX	870
CHAPTER LX	885
CHAPTER LXI	900
CHAPTER LXII	915
CHAPTER LXIII	930
CHAPTER LXIV	945
CHAPTER LXV	960
CHAPTER LXVI	975
CHAPTER LXVII	990
CHAPTER LXVIII	1005
CHAPTER LXIX	1020
CHAPTER LXX	1035
CHAPTER LXXI	1050
CHAPTER LXXII	1065
CHAPTER LXXIII	1080
CHAPTER LXXIV	1095
CHAPTER LXXV	1110
CHAPTER LXXVI	1125
CHAPTER LXXVII	1140
CHAPTER LXXVIII	1155
CHAPTER LXXIX	1170
CHAPTER LXXX	1185
CHAPTER LXXXI	1200
CHAPTER LXXXII	1215
CHAPTER LXXXIII	1230
CHAPTER LXXXIV	1245
CHAPTER LXXXV	1260
CHAPTER LXXXVI	1275
CHAPTER LXXXVII	1290
CHAPTER LXXXVIII	1305
CHAPTER LXXXIX	1320
CHAPTER LXXXX	1335
CHAPTER LXXXXI	1350
CHAPTER LXXXXII	1365
CHAPTER LXXXXIII	1380
CHAPTER LXXXXIV	1395
CHAPTER LXXXXV	1410
CHAPTER LXXXXVI	1425
CHAPTER LXXXXVII	1440
CHAPTER LXXXXVIII	1455
CHAPTER LXXXXIX	1470
CHAPTER LXXXXX	1485
CHAPTER LXXXXXI	1500
CHAPTER LXXXXXII	1515
CHAPTER LXXXXXIII	1530
CHAPTER LXXXXXIV	1545
CHAPTER LXXXXXV	1560
CHAPTER LXXXXXVI	1575
CHAPTER LXXXXXVII	1590
CHAPTER LXXXXXVIII	1605
CHAPTER LXXXXXIX	1620
CHAPTER LXXXXXX	1635
CHAPTER LXXXXXXI	1650
CHAPTER LXXXXXXII	1665
CHAPTER LXXXXXXIII	1680
CHAPTER LXXXXXXIV	1695
CHAPTER LXXXXXXV	1710
CHAPTER LXXXXXXVI	1725
CHAPTER LXXXXXXVII	1740
CHAPTER LXXXXXXVIII	1755
CHAPTER LXXXXXXIX	1770
CHAPTER LXXXXXXX	1785
CHAPTER LXXXXXXXI	1800
CHAPTER LXXXXXXXII	1815
CHAPTER LXXXXXXXIII	1830
CHAPTER LXXXXXXXIV	1845
CHAPTER LXXXXXXXV	1860
CHAPTER LXXXXXXXVI	1875
CHAPTER LXXXXXXXVII	1890
CHAPTER LXXXXXXXVIII	1905
CHAPTER LXXXXXXXIX	1920
CHAPTER LXXXXXXXI	1935
CHAPTER LXXXXXXXII	1950
CHAPTER LXXXXXXXIII	1965
CHAPTER LXXXXXXXIV	1980
CHAPTER LXXXXXXXV	1995
CHAPTER LXXXXXXXVI	2010
CHAPTER LXXXXXXXVII	2025
CHAPTER LXXXXXXXVIII	2040
CHAPTER LXXXXXXXIX	2055
CHAPTER LXXXXXXXI	2070
CHAPTER LXXXXXXXII	2085
CHAPTER LXXXXXXXIII	2100
CHAPTER LXXXXXXXIV	2115
CHAPTER LXXXXXXXV	2130
CHAPTER LXXXXXXXVI	2145
CHAPTER LXXXXXXXVII	2160
CHAPTER LXXXXXXXVIII	2175
CHAPTER LXXXXXXXIX	2190
CHAPTER LXXXXXXXI	2205
CHAPTER LXXXXXXXII	2220
CHAPTER LXXXXXXXIII	2235
CHAPTER LXXXXXXXIV	2250
CHAPTER LXXXXXXXV	2265
CHAPTER LXXXXXXXVI	2280
CHAPTER LXXXXXXXVII	2295
CHAPTER LXXXXXXXVIII	2310
CHAPTER LXXXXXXXIX	2325
CHAPTER LXXXXXXXI	2340
CHAPTER LXXXXXXXII	2355
CHAPTER LXXXXXXXIII	2370
CHAPTER LXXXXXXXIV	2385
CHAPTER LXXXXXXXV	2400
CHAPTER LXXXXXXXVI	2415
CHAPTER LXXXXXXXVII	2430
CHAPTER LXXXXXXXVIII	2445
CHAPTER LXXXXXXXIX	2460
CHAPTER LXXXXXXXI	2475
CHAPTER LXXXXXXXII	2490
CHAPTER LXXXXXXXIII	2505
CHAPTER LXXXXXXXIV	2520
CHAPTER LXXXXXXXV	2535
CHAPTER LXXXXXXXVI	2550
CHAPTER LXXXXXXXVII	2565
CHAPTER LXXXXXXXVIII	2580
CHAPTER LXXXXXXXIX	2595
CHAPTER LXXXXXXXI	2610
CHAPTER LXXXXXXXII	2625
CHAPTER LXXXXXXXIII	2640
CHAPTER LXXXXXXXIV	2655
CHAPTER LXXXXXXXV	2670
CHAPTER LXXXXXXXVI	2685
CHAPTER LXXXXXXXVII	2700
CHAPTER LXXXXXXXVIII	2715
CHAPTER LXXXXXXXIX	2730
CHAPTER LXXXXXXXI	2745
CHAPTER LXXXXXXXII	2760
CHAPTER LXXXXXXXIII	2775
CHAPTER LXXXXXXXIV	2790
CHAPTER LXXXXXXXV	2805
CHAPTER LXXXXXXXVI	2820
CHAPTER LXXXXXXXVII	2835
CHAPTER LXXXXXXXVIII	2850
CHAPTER LXXXXXXXIX	2865
CHAPTER LXXXXXXXI	2880
CHAPTER LXXXXXXXII	2895
CHAPTER LXXXXXXXIII	2910
CHAPTER LXXXXXXXIV	2925
CHAPTER LXXXXXXXV	2940
CHAPTER LXXXXXXXVI	2955
CHAPTER LXXXXXXXVII	2970
CHAPTER LXXXXXXXVIII	2985
CHAPTER LXXXXXXXIX	3000
CHAPTER LXXXXXXXI	3015
CHAPTER LXXXXXXXII	3030
CHAPTER LXXXXXXXIII	3045
CHAPTER LXXXXXXXIV	3060
CHAPTER LXXXXXXXV	3075
CHAPTER LXXXXXXXVI	3090
CHAPTER LXXXXXXXVII	3105
CHAPTER LXXXXXXXVIII	3120
CHAPTER LXXXXXXXIX	3135
CHAPTER LXXXXXXXI	3150
CHAPTER LXXXXXXXII	3165
CHAPTER LXXXXXXXIII	3180
CHAPTER LXXXXXXXIV	3195
CHAPTER LXXXXXXXV	3210
CHAPTER LXXXXXXXVI	3225
CHAPTER LXXXXXXXVII	3240
CHAPTER LXXXXXXXVIII	3255
CHAPTER LXXXXXXXIX	3270
CHAPTER LXXXXXXXI	3285
CHAPTER LXXXXXXXII	3300
CHAPTER LXXXXXXXIII	3315
CHAPTER LXXXXXXXIV	3330
CHAPTER LXXXXXXXV	3345
CHAPTER LXXXXXXXVI	3360
CHAPTER LXXXXXXXVII	3375
CHAPTER LXXXXXXXVIII	3390
CHAPTER LXXXXXXXIX	3405
CHAPTER LXXXXXXXI	3420
CHAPTER LXXXXXXXII	3435
CHAPTER LXXXXXXXIII	3450
CHAPTER LXXXXXXXIV	3465
CHAPTER LXXXXXXXV	3480
CHAPTER LXXXXXXXVI	3495
CHAPTER LXXXXXXXVII	3510
CHAPTER LXXXXXXXVIII	3525
CHAPTER LXXXXXXXIX	3540
CHAPTER LXXXXXXXI	3555
CHAPTER LXXXXXXXII	3570
CHAPTER LXXXXXXXIII	3585
CHAPTER LXXXXXXXIV	3600
CHAPTER LXXXXXXXV	3615
CHAPTER LXXXXXXXVI	3630
CHAPTER LXXXXXXXVII	3645
CHAPTER LXXXXXXXVIII	3660
CHAPTER LXXXXXXXIX	3675
CHAPTER LXXXXXXXI	3690
CHAPTER LXXXXXXXII	3705
CHAPTER LXXXXXXXIII	3720
CHAPTER LXXXXXXXIV	3735
CHAPTER LXXXXXXXV	3750
CHAPTER LXXXXXXXVI	3765
CHAPTER LXXXXXXXVII	3780
CHAPTER LXXXXXXXVIII	3795
CHAPTER LXXXXXXXIX	3810
CHAPTER LXXXXXXXI	3825
CHAPTER LXXXXXXXII	3840
CHAPTER LXXXXXXXIII	3855
CHAPTER LXXXXXXXIV	3870
CHAPTER LXXXXXXXV	3885
CHAPTER LXXXXXXXVI	3900
CHAPTER LXXXXXXXVII	3915
CHAPTER LXXXXXXXVIII	3930
CHAPTER LXXXXXXXIX	3945
CHAPTER LXXXXXXXI	3960
CHAPTER LXXXXXXXII	3975
CHAPTER LXXXXXXXIII	3990
CHAPTER LXXXXXXXIV	4005
CHAPTER LXXXXXXXV	4020
CHAPTER LXXXXXXXVI	4035
CHAPTER LXXXXXXXVII	4050
CHAPTER LXXXXXXXVIII	4065
CHAPTER LXXXXXXXIX	4080
CHAPTER LXXXXXXXI	4095
CHAPTER LXXXXXXXII	4110
CHAPTER LXXXXXXXIII	4125
CHAPTER LXXXXXXXIV	4140
CHAPTER LXXXXXXXV	4155
CHAPTER LXXXXXXXVI	4170
CHAPTER LXXXXXXXVII	4185
CHAPTER LXXXXXXXVIII	4200
CHAPTER LXXXXXXXIX	4215
CHAPTER LXXXXXXXI	4230
CHAPTER LXXXXXXXII	4245
CHAPTER LXXXXXXXIII	4260
CHAPTER LXXXXXXXIV	4275
CHAPTER LXXXXXXXV	4290
CHAPTER LXXXXXXXVI	4305
CHAPTER LXXXXXXXVII	4320
CHAPTER LXXXXXXXVIII	4335
CHAPTER LXXXXXXXIX	4350
CHAPTER LXXXXXXXI	4365
CHAPTER LXXXXXXXII	4380
CHAPTER LXXXXXXXIII	4395
CHAPTER LXXXXXXXIV	4410
CHAPTER LXXXXXXXV	4425
CHAPTER LXXXXXXXVI	4440
CHAPTER LXXXXXXXVII	4455
CHAPTER LXXXXXXXVIII	4470
CHAPTER LXXXXXXXIX	4485
CHAPTER LXXXXXXXI	4500
CHAPTER LXXXXXXXII	4515
CHAPTER LXXXXXXXIII	4530
CHAPTER LXXXXXXXIV	4545
CHAPTER LXXXXXXXV	4560
CHAPTER LXXXXXXXVI	4575
CHAPTER LXXXXXXXVII	4590
CHAPTER LXXXXXXXVIII	4605
CHAPTER LXXXXXXXIX	4620
CHAPTER LXXXXXXXI	4635
CHAPTER LXXXXXXXII	4650
CHAPTER LXXXXXXXIII	4665
CHAPTER LXXXXXXXIV	4680
CHAPTER LXXXXXXXV	4695
CHAPTER LXXXXXXXVI	4710
CHAPTER LXXXXXXXVII	4725
CHAPTER LXXXXXXXVIII	4740
CHAPTER LXXXXXXXIX	4755
CHAPTER LXXXXXXXI	4770
CHAPTER LXXXXXXXII	4785
CHAPTER LXXXXXXXIII	4800
CHAPTER LXXXXXXXIV	4815
CHAPTER LXXXXXXXV	4830
CHAPTER LXXXXXXXVI	4845
CHAPTER LXXXXXXXVII	4860
CHAPTER LXXXXXXXVIII	4875
CHAPTER LXXXXXXXIX	4890
CHAPTER LXXXXXXXI	4905
CHAPTER LXXXXXXXII	4920
CHAPTER LXXXXXXXIII	4935
CHAPTER LXXXXXXXIV	4950
CHAPTER LXXXXXXXV	4965
CHAPTER LXXXXXXXVI	4980
CHAPTER LXXXXXXXVII	4995
CHAPTER LXXXXXXXVIII	5010
CHAPTER LXXXXXXXIX	5025
CHAPTER LXXXXXXXI	5040
CHAPTER LXXXXXXXII	5055
CHAPTER LXXXXXXXIII	5070
CHAPTER LXXXXXXXIV	5085
CHAPTER LXXXXXXXV	5100
CHAPTER LXXXXXXXVI	5115
CHAPTER LXXXXXXXVII	5130
CHAPTER LXXXXXXXVIII	5145
CHAPTER LXXXXXXXIX	5160
CHAPTER LXXXXXXXI	5175
CHAPTER LXXXXXXXII	5190
CHAPTER LXXXXXXXIII	5205
CHAPTER LXXXXXXXIV	5220
CHAPTER LXXXXXXXV	5235
CHAPTER LXXXXXXXVI	5250
CHAPTER LXXXXXXXVII	5265
CHAPTER LXXXXXXXVIII	5280
CHAPTER LXXXXXXXIX	5295
CHAPTER LXXXXXXXI	5310
CHAPTER LXXXXXXXII	5325
CHAPTER LXXXXXXXIII	5340
CHAPTER LXXXXXXXIV	5355
CHAPTER LXXXXXXXV	5370
CHAPTER LXXXXXXXVI	5385
CHAPTER LXXXXXXXVII	5400
CHAPTER LXXXXXXXVIII	5415
CHAPTER LXXXXXXXIX	5430
CHAPTER LXXXXXXXI	5445
CHAPTER LXXXXXXXII	5460
CHAPTER LXXXXXXXIII	5475
CHAPTER LXXXXXXXIV	5490
CHAPTER LXXXXXXXV	5505
CHAPTER LXXXXXXXVI	5520
CHAPTER LXXXXXXXVII	5535
CHAPTER LXXXXXXXVIII	5550
CHAPTER LXXXXXXXIX	5565
CHAPTER LXXXXXXXI	5580
CHAPTER LXXXXXXXII	5595
CHAPTER LXXXXXXXIII	5610
CHAPTER LXXXXXXXIV	5625
CHAPTER LXXXXXXXV	5640
CHAPTER LXXXXXXXVI	5655
CHAPTER LXXXXXXXVII	5670
CHAPTER LXXXXXXXVIII	5685
CHAPTER LXXXXXXXIX	5700
CHAPTER LXXXXXXXI	5715
CHAPTER LXXXXXXXII	5730
CHAPTER LXXXXXXXIII	5745
CHAPTER LXXXXXXXIV	5760
CHAPTER LXXXXXXXV	5775
CHAPTER LXXXXXXXVI	5790
CHAPTER LXXXXXXXVII	5805
CHAPTER LXXXXXXXVIII	5820
CHAPTER LXXXXXXXIX	5835
CHAPTER LXXXXXXXI	5850
CHAPTER LXXXXXXXII	5865
CHAPTER LXXXXXXXIII	5880
CHAPTER LXXXXXXXIV	5895
CHAPTER LXXXXXXXV	5910
CHAPTER LXXXXXXXVI	5925
CHAPTER LXXXXXXXVII	5940
CHAPTER LXXXXXXXVIII	5955
CHAPTER LXXXXXXXIX	5970
CHAPTER LXXXXXXXI	5985
CHAPTER LXXXXXXXII	6000
CHAPTER LXXXXXXXIII	6015
CHAPTER LXXXXXXXIV	6030
CHAPTER LXXXXXXXV	6045
CHAPTER LXXXXXXXVI	6060
CHAPTER LXXXXXXXVII	6075
CHAPTER LXXXXXXXVIII	6090
CHAPTER LXXXXXXXIX	6105
CHAPTER LXXXXXXXI	6120
CHAPTER LXXXXXXXII	6135
CHAPTER LXXXXXXXIII	6150
CHAPTER LXXXXXXXIV	6165
CHAPTER LXXXXXXXV	6180
CHAPTER LXXXXXXXVI	6195
CHAPTER LXXXXXXXVII	6210
CHAPTER LXXXXXXXVIII	6225
CHAPTER LXXXXXXXIX	6240
CHAPTER LXXXXXXXI	6255
CHAPTER LXXXXXXXII	6270
CHAPTER LXXXXXXXIII	6285
CHAPTER LXXXXXXXIV	6300
CHAPTER LXXXXXXXV	6315
CHAPTER LXXXXXXXVI	6330
CHAPTER LXXXXXXXVII	6345
CHAPTER LXXXXXXXVIII	6360
CHAPTER LXXXXXXXIX	6375
CHAPTER LXXXXXXXI	6390
CHAPTER LXXXXXXXII	6405
CHAPTER LXXXXXXXIII	6420
CHAPTER LXXXXXXXIV	6435
CHAPTER LXXXXXXXV	6450
CHAPTER LXXXXXXXVI	6465
CHAPTER LXXXXXXXVII	6480
CHAPTER LXXXXXXXVIII	6495
CHAPTER LXXXXXXXIX	6510
CHAPTER LXXXXXXXI	6525
CHAPTER LXXXXXXXII	6540
CHAPTER LXXXXXXXIII	6555
CHAPTER LXXXXXXXIV	6570
CHAPTER LXXXXXXXV	6585
CHAPTER LXXXXXXXVI	6600
CHAPTER LXXXXXXXVII	6615
CHAPTER LXXXXXXXVIII	6630
CHAPTER LXXXXXXXIX	6645
CHAPTER LXXXXXXXI	6660
CHAPTER LXXXXXXXII	6675
CHAPTER LXXXXXXXIII	6690
CHAPTER LXXXXXXXIV	6705
CHAPTER LXXXXXXXV	6720
CHAPTER LXXXXXXXVI	6735
CHAPTER LXXXXXXXVII	6750
CHAPTER LXXXXXXXVIII	6765
CHAPTER LXXXXXXXIX	6780
CHAPTER LXXXXXXXI	6795
CHAPTER LXXXXXXXII	6810
CHAPTER LXXXXXXXIII	6825
CHAPTER LXXXXXXXIV	6840
CHAPTER LXXXXXXXV	6855
CHAPTER LXXXXXXXVI	6870
CHAPTER LXXXXXXXVII	6885
CHAPTER LXXXXXXXVIII	6900
CHAPTER LXXXXXXXIX	6915
CHAPTER LXXXXXXXI	6930
CHAPTER LXXXXXXXII	6945
CHAPTER LXXXXXXXIII	6960
CHAPTER LXXXXXXXIV	6975
CHAPTER LXXXXXXXV	6990
CHAPTER LXXXXXXXVI	7005
CHAPTER LXXXXXXXVII	7020
CHAPTER LXXXXXXXVIII	7035
CHAPTER LXXXXXXXIX	7050
CHAPTER LXXXXXXXI	7065
CHAPTER LXXXXXXXII	7080
CHAPTER LXXXXXXXIII	7095
CHAPTER LXXXXXXXIV	7110
CHAPTER LXXXXXXXV	7125
CHAPTER LXXXXXXXVI	7140
CHAPTER LXXXXXXXVII	7155
CHAPTER LXXXXXXXVIII	7170
CHAPTER LXXXXXXXIX	7185
CHAPTER LXXXXXXXI	7200
CHAPTER LXXXXXXXII	7215
CHAPTER LXXXXXXXIII	7230
CHAPTER LXXXXXXXIV	7245
CHAPTER LXXXXXXXV	7260
CHAPTER LXXXXXXXVI	7275
CHAPTER LXXXXXXXVII	7290
CHAPTER LXXXXXXXVIII	7305
CHAPTER LXXXXXXXIX	7320
CHAPTER LXXXXXXXI	7335
CHAPTER LXXXXXXXII	7350
CHAPTER LXXXXXXXIII	7365
CHAPTER LXXXXXXXIV	7380
CHAPTER LXXXXXXXV	7395
CHAPTER LXXXXXXXVI	7410
CHAPTER LXXXXXXXVII	7425
CHAPTER LXXXXXXXVIII	7440
CHAPTER LXXXXXXXIX	7455
CHAPTER LXXXXXXXI	7470
CHAPTER LXXXXXXXII	7485
CHAPTER LXXXXXXXIII	7500
CHAPTER LXXXXXXXIV	7515
CHAPTER LXXXXXXXV	7530
CHAPTER LXXXXXXXVI	7545
CHAPTER LXXXXXXXVII	7560
CHAPTER LXXXXXXXVIII	7575
CHAPTER LXXXXXXXIX	7590
CHAPTER LXXXXXXXI	7605
CHAPTER LXXXXXXXII	7620
CHAPTER LXXXXXXXIII	7635
CHAPTER LXXXXXXXIV	7650
CHAPTER LXXXXXXXV	7665
CHAPTER LXXXXXXXVI	7680
CHAPTER LXXXXXXXVII	7695
CHAPTER LXXXXXXXVIII	7710
CHAPTER LXXXXXXXIX	7725
CHAPTER LXXXXXXXI	7740
CHAPTER LXXXXXXXII	7755
CHAPTER LXXXXXXXIII	7770
CHAPTER LXXXXXXXIV	7785
CHAPTER LXXXXXXXV	7800
CHAPTER LXXXXXXXVI	7815
CHAPTER LXXXXXXXVII	7830
CHAPTER LXXXXXXXVIII	7845
CHAPTER LXXXXXXXIX	7860
CHAPTER LXXXXXXXI	7875
CHAPTER LXXXXXXXII	7890
CHAPTER LXXXXXXXIII	7905
CHAPTER LXXXXXXXIV	7920
CHAPTER LXXXXXXXV	7935
CHAPTER LXXXXXXXVI	7950
CHAPTER LXXXXXXXVII	7965
CHAPTER LXXXXXXXVIII	7980
CHAPTER LXXXXXXXIX	7995
CHAPTER LXXXXXXXI	8010
CHAPTER LXXXXXXXII	8025
CHAPTER LXXXXXXXIII	8040
CHAPTER LXXXXXXXIV	8055
CHAPTER LXXXXXXXV	8070
CHAPTER LXXXXXXXVI	8085
CHAPTER LXXXXXXXVII	8100
CHAPTER LXXXXXXXVIII	8115
CHAPTER LXXXXXXXIX	8130
CHAPTER LXXXXXXXI	8145
CHAPTER LXXXXXXXII	8160
CHAPTER LXXXXXXXIII	8175
CHAPTER LXXXXXXXIV	8190
CHAPTER LXXXXXXXV	

I N D E X I I I .

R E R U M   Q U A R U N D A M ,

Q U A E   N O T I S   C O N T I N E N T U R .

A.		Alkahira & Babylonia scriptoribus recentioribus sepe eadem.	167
A bus fl. Epiri sive Apsus.	608	Alpes Cottiae.	339
<i>Accessa</i> & <i>recessa</i> de maris æstu.	549	—— Grajac.	344
Achaia pro Græcia.	488	—— Juliae.	560
<i>Achelous</i> de quavis aqua.	325	—— Maritimæ.	290
Achrida eadem quæ Lychnidus, nec tamen Justiniani Imp. patria.	653	—— Peninac.	350
—— quando Justiniana I. dici cœpta.	319.	—— Summae.	296
	654	Ambianis pro Samarobriva.	363
Acincum & Acumincum diversa Pannoniæ oppida.	242. 245	<i>Ambulare provinciam, mare.</i>	571
Aconesiæ insulæ circa Isauriam & Ciliciam.	708	Anastasiupolis Galatiæ olim <i>Lagania</i> appellata.	696
<i>Acriis mons.</i>	437	Anazarbus a quo id nominis indepta.	215
Adonis in Phrygia & vicinia variis nominibus olim cultus.	669	Anicia gens potentissima.	61
—— ejus <i>Come.</i>	<i>ibid.</i>	Ancyro-Galatia.	696
Adrumetus & Hadrumetus.	52. 53	Annibalianus non alius ac Hannibal.	572
Aecæ, deinceps Troja in <i>Apulia.</i>	116	Anferses Ifidi sacri.	166
Aeculanum, Eclanum idem ac <i>Quinto decimum.</i>	120	Antaeus inter Osiridis amicos.	166. 731
		Antagonia eadem ac <i>Mantinea.</i>	674
Aege in <i>Cilicia</i> gentile nomen varie formant.	146	Antinoi patria quæ.	200
—— circa Myrinam an semper Aegacæ.	<i>ibid.</i> 661	Antonius, monachorum parens, ubi natus.	729
Aegyptiorum plures ab animalibus dictæ urbes.	153	<i>Anxates</i> ab Anxano formati.	314
Aeliae cognomine diutissime usa Hierosolyma.	200. 718	Apis Lunæ sacratus.	730
Aenus in <i>Thracia</i> cœlo utebatur frigidissimo.	634	Apollo <i>Apollonos.</i>	158
Aganum quando hoc nomine appellari fuerit ceptum.	351	—— apud Tarsenses tridente armatus.	579
Alaudæ cognomen cui fuerit Legioni.	255	—— Alaeus.	490
Alexandria in quinque fuit partes descripta, quæ a primis literarum elementis nomen habebant.	153	—— Archegetes apud Hierapolitanos Phrygiæ.	337
—— inter eam & Antiochiam mansiones erant xxxv.	147	—— Grannus.	248
—— in <i>Cilicia</i> cur <i>Scabiosa</i> sive <i>Cabisia.</i>	580	—— Mogounus in Germania & Britannia.	355
Alexandrinus patriarcha centum episcopos sibi subditos habebat.	723	—— Mytes apud Daldianos.	670
		—— ubi natus.	527
		Aprensis colonia a quo deducta.	176
		Arcadiae Aegypti unde nomen venerit.	729
		Arcadiopolis eadem quæ Bergule <i>Thrac.</i>	632
		Armeniae aer frigidissimus.	216
		Armenita fl. Etruriæ.	499
		<i>Are</i> Celtico sermone <i>ad.</i>	345. 617
		Arelate & Arelatus.	290. 508
		—— cur <i>duplex</i> Aufonio.	<i>ibid.</i>
		(a)	Arcla.

INDEX RERUM QUARUNDAM.

Arrelate an & Mamillaria.	299	Bacaudae in Gallia & Hispania.	443
Aremoric unde appellati.	617	Bacuates in Afr.	57
Arzuges Afr.	74	Bagaient in Afr. concilium ubi coactum.	32
Arzus fl. Thraciae describitur.	568	Balnear.	584
Afa & ara.	359	Barbarissus & Arabissus diversissima oppida.	180. 188
Afenus & Arcaeus Dei Luni cognomina.	669	Barbescula <i>h/p</i> ubi.	406
Ascalona, Ascalon.	335	Bardarius fl. Macedoniae olim Axis.	328. 604
Asia pro Proconfulari.	658	Bardino, Bardonina, Bardonina.	394
— quot olim urbes habuerit.	658	Barium & Barolum urbes distinctae.	117
— ejus templa communibus urbium	667	Basilea an Arianibinum.	239
impenfis facta testat.	682	Basifca pro templo.	595
Aspendus dein <i>Primopolis</i> .	597	Basilunopolis <i>Bithyniae</i> a Juliano in matris ho-	692
Asphaltites lacus multo amarissimus.	359	norem condita.	678
Affa cella quae.	610	Bathys fl. circa Dorylaeum.	191
Affurus & Affura diversae in Africa urbes.	576	Batnae <i>Mesopotam.</i> cur. apud Syros a Sarugo	190
Atabulus Apuliae infestior ventus.	326	denominata.	478
Atbar mons prope Nanzanum.	604	— ab illis distinctissima in Syria.	632
Athenae qua fuerit amplitudine.	478	Bergule Thrac. Arcadiopolis.	66
Athenienses quoties ad Amphipolim clade af-	204	Berenice <i>Pentapol.</i> & Berenicia.	631. 635
fecti.	553	Beroea Thrac. apud recentiores Geographos	635
Atrebatens unde in Britannia.	352	neglectior.	716
Attagaena <i>Cappadocia</i> .	120	— Irenopolis quando dici coepta.	598
Avenio quomodo in jus R. Pontificis devene-	252	Berytus <i>Phoenic.</i> metropolis & cujus generis.	692
rit.	723	Bethlem quot m. r. ab urbe Hierosolymitana.	615
Avennicus pro Avenionensi.	45	Bithynarcha ejusque solemnitas e metropoli pro-	323
Aventicum Helvetiorum descenditur.	367	cessus.	606
Audius ponte a Trajano junctus.	66	Bittera, clade Judaeorum sub Hadriano no-	523
Augusta Rauracorum quando eversa.	224	billis, ubi.	636
Augustalis in Aegypto praefectus.	603	Blaethnarium nomine cur Graeci templa virgi-	146. 661
Augustamnica Aegypti unde appellata.	718	nis matris designent.	549
Augustianus ubi natus.	60	Boae insulae ad Dalmatiam.	612
Aureliani a Cenabio utrum differant.	561	Borborus fl. Macedoniae.	51
Aururiani in Afr.	549	Boriten Diana a Thyatrenis culta.	641
Axiopolis martyr imprudenter ex urbe effi-	631	Brige quid in nominibus urbium indicet.	361. 380
cius.	631	—	462
Axis fl. Macedoniae postea Bardarius.	631	Britanniae omnes olim ad Septentrionem in-	169
Azorus duplex, maritima & mediterranea	631	fusa.	169
<i>Arzugi litora conjugata.</i>	631	Brundisium.	51
<i>Arzugi.</i> <i>Arzugi.</i> <i>Arzugi.</i>	631	Byzacium urbs Afr.	51
<i>Arzugi</i> <i>Arzugi</i> in militari via.	631	Byzacium & Byzantium permiscetur.	641
<i>Arzugi</i> an municipiorum & coloniarum	631	<i>Bacaurum</i> <i>Pan.</i>	641
duumviri.	631		

QUAE NOTIS CONTINENTUR

<i>Cair & Cair</i> quid veteri Britannorum sermone.	486	Chalcides duæ in Syria.	194
Caesaraugusta uno vocabulo.	392. 438	Christopolis eadem ac Nicopolis Thraciae.	635
Caesarea <i>Palestina</i> an recte dicatur.	485	— & Dioshieron <i>Asiae</i> .	659
— balineis superbiebat.	<i>ibid.</i>	Chrysolis Amphipolis Thrac.	604
Caesena <i>Ital.</i> cur <i>curva</i> .	286	— Hierapolis Phryg.	337
Calama <i>Numid.</i>	512	— Parma.	99
Calcarientes & Calcarii.	299	— Visontio.	349
Callaici <i>Lusitan.</i> unde dicti.	422	Cibalidis & Cibalae <i>Pannon.</i>	131. 563
Callinicus quando Leontopolis appellata.	714	Cibyrreotarum Thema quodnam.	690
Calpe mons & urbs <i>Hispan.</i>	406	Clerus deinceps Prusias ad Hypium annem.	694
<i>Campi Sereni</i> , in quo Maximinus victus, situs.	138	Circa & Cirtha confunduntur.	24
Candavia mons Illyrici.	607. 608	Circumcelliones in <i>Afr.</i> unde.	29
Cantabri & Celtiberi permiscuntur.	440	Clipea & Clupea.	56
<i>Capher & Capar</i> quid in nominibus urbium Syriae.	187	Clupea & Clupeae.	56
<i>Capita</i> provinciarum urbes in illis praecipuae.	368	<i>Clura & Cluria.</i>	383
Capua vetus & nova.	109	Clysma castellum ad Arabicum sinum accubans.	170. 728
Caput fluvii de officio.	81	— pars sinus ejusdem.	170
— provincia de ejus initio.	142. 368	Cochleae <i>Sardiniae</i> .	79
Cappadocia quo tempore rectorem Consularem acceperit.	698	Coela portus Thrac.	634
— a Valente Imp. in duas secta.	700	— in Euboea.	<i>ibid.</i>
— in tres a Justiniano.	625. 701	Colassae & Colassenses Phryg.	666
Caralis & Carales <i>Sard.</i>	78	Colubraria insula.	511
Cariae urbes pleraeque in collibus.	688	Columna Rhegia & Rhegina.	98. 106
Carinus Augustus ubi caesus.	565	Comanae quot fuerint in Oriente.	181
Carmelitarum ordinis quis auctor.	584	— in <i>Pamphylia</i> .	680
Carnuntum <i>Pannon.</i> ubi fuerit.	247	Comatenus & Comatinus a Como <i>Ital.</i>	278
Carpi ubi habitant.	267. 637	Comes Isauriae.	708
Carrae cur urbi <i>paganorum</i> .	714	— Lyconiae.	674
Carreni quare Philoromaci.	192	— Patrimonii Sacri a quo institutus.	690
— quæ pagani numina coluerint.	<i>ibid.</i>	Compendium de via brevior.	359
Carthago <i>Hispan.</i> cur <i>Spartaria</i> .	396	Compta pertusa.	45
Carthagoena <i>Cappad.</i>	204	Conana urbs <i>Pisid.</i>	673. 674
Casium urbs <i>Aegypti</i> haud longe a Nilo.	152	Condate quid Celtarum sermone.	367
Cassiope urbs an insula.	521	Conscendere maria.	571
Castoria <i>Thessal.</i>	643	Constantinus M. Naifi natus.	132
Catana & Catina <i>Sicil.</i>	87	Consulares provinciarum qua fuerint dignitate.	631
Catabolenses quinam.	146	Convenarum urbs unde dicta.	456. 457
Catalauni & Durocatalauni <i>Galliae</i> .	362	Corcyraeorum numi cur nave inscripti.	521
Caudis & Claudis pro Caudio.	112. 611	Corinthium an nunc <i>Valva</i> .	310
Caunus urbs conditionis miseræ.	685	Corrector Augustamnicae.	726
Cea insula utrum & Cia.	523	— Paphlagoniae.	695
Celinae aquæ <i>Hispan.</i> ubi.	430	Corfymus fl. <i>Cariae</i> .	333
Cellis in <i>Afr.</i> episcopi praerant.	50	Coryphe mons circa Beroeam Syriae.	196
Ceres <i>Chithonia</i> apud Hermonienenses.	647	Colinites fl. Thrac.	321
Cetaria quid.	500	Cosio Vasatum in solo arenoso.	550
Chalcedonia & Chalcedon.	139. 571	Crepitantes aquæ an Latine dici possint.	498
— cujusmodi Metropolis.	690	Crux Dominica utrum ab Helena inventa.	593
		— meminere eius rei Eusebius. <i>ibid.</i>	

INDEX RERUM QUARUNDAM;

<i>Crypta</i> pro sepulcro.	594
<i>Cubiculus.</i>	590
Cucufus oppidum <i>Armen.</i> desertiffimum.	179.
	703
Cumae <i>Ital.</i> pro Como.	278
Cumini in Carpetanis <i>Hifpan.</i> latus proventus.	245
	631
Cydonia & Cydonea.	68
Cyrene equis nobilis.	189
Cyrrhætica regio quam late patuerit.	606
— Minerva unde ad Syros venerit.	573
Κυλαθῶ Dianae feftus in <i>Bithynia</i> dies.	691
Καλῶδων & Καρρῶδων fapius a librariis confu-	580
fa.	719
Καπῖοι navale.	707
Καπὶ κυλαθων quid in literatis lapidibus.	641
Κανὼν αἰθέρας de coelo.	212
Κῶν cur Pan.	568.
Κῶν regio Ifauriae.	578
Κλῆρας de montium anguftiis.	677
Κλῆρῶ de agris & prædiis.	640
Κλῆρῶ & Κλῆρῶ.	508
Κλῆρῶ de pontibus ad portus & litora.	170
Κλῆρῶ. Ἡρῶ cur finus Arabicus dictus.	690
Κλῆρῶ magiftratus apud Cretenfes.	681
Κλῆρῶ de prædio.	678
Κλῆρῶ de ampliore vico.	

D.

D & Z permutantur.	21. 174
Daemones a Salomone rege torti.	589
Daldia <i>Lydiae.</i>	670
— an <i>Myffe</i> dicta.	<i>ibid.</i>
Dalifandus <i>Ifaur.</i> a quo condita.	710
Dalmatæ & Delmatæ.	265
Dalmatæ an plures.	270
Dalmatius Dalmatii Cenforis filius.	371
Darne & Darnis eadem.	69
Dascylæ plures in <i>Bithynia.</i>	693
Davidis & Goliai certamen fingulare ubi pugnarum.	586
Dea Vocontiorum an & Virdanum.	357
Decius Imp. ubi perierit.	225
— natus <i>Eudaliae.</i>	268
Delus infula cur <i>Ἡλῶ</i> Hierocli.	646
Diana ubi nata.	326
— Boritene.	336
— Perfica.	671
— Chelias.	681
— Præfes viarum.	21

Diablindi & Diablintes in pago Cenomanico;	386
<i>Diacibiza Bithyn.</i> fiene <i>Libyffa.</i>	572
<i>Dioclea in Prævalitana.</i>	657
Diocletianus multis locis <i>Joviae</i> nomen dedit.	130
— libros Chemicos <i>Aegyptiorum</i> exu-	725
fit.	723
Diocetis <i>Aegyptia</i> quot fuerit provinciæ.	731
— Pontica.	184.
Dirimere Geographorum in ufu verbum.	11
Domus Divina quando in literatis lapidibus	478
memorari cœpta.	594
<i>Dominicum</i> pro templo cultus Christiani.	572.
Draco fl. <i>Bithyniae.</i>	691
Drepane <i>Bithyn.</i> postea Helenopolis dicta.	691
Dritra & Dorostolon <i>Seyth.</i> eadem.	223
Dulichia pro Doliche <i>Syr.</i>	184.
Dani aggeres arenarum, mari objecti.	318
Durio homo duri oris.	383
Durum & Dorum quid in nominibus urbium	361
indictet.	731
Dux <i>Aegypti.</i>	712
— Arabia.	678
Δῦμ de pago.	

E.

E clanum idem ac <i>Quinsodetimum.</i>	120
Edebeffius <i>Lycis</i> urbs.	683
Edeffeni in <i>Mesopotam.</i> patrii sermonis fuere	185
studiofiffimi.	726
Elearchia <i>Aegypti.</i> unde dicta.	648
Elis <i>Aetoliæ</i> metropolis fuerit an <i>Patrae.</i>	638
Eordea utrum urbs <i>Macedon.</i>	629
Epifcopus unus tantum in provincia <i>Seythia.</i>	678
— an pagis dari poterit.	613
— pauci olim in <i>Europ.</i> provincia.	577
Equi <i>Curules.</i>	<i>ibid.</i>
— Palmatii a quo dicti.	231
Erginus fl. quas <i>Thraciae</i> urbes alluerit.	652
— Regina etiam dictus.	196.
Erre, Aere urbs <i>Arabia.</i>	722
Eudoxiopolis eadem quæ <i>Selymbria Thraciae.</i>	632
Ennomius ubi in <i>Cappad.</i> natus.	204
Eufes <i>Cappad.</i>	659
Euphratesia quæ olim Commagene.	712
Euripides ubi in <i>Macedon.</i> feptulus.	605
	Euro.

QUAE NOTIS CONTINENTUR.

Europa provincia pars <i>Thracia</i> .	602
utrum Proconsularis.	631
Exceptoria cisternae.	590
Explorationis mansio in <i>Afr.</i> unde appellata.	4
Exploratores in Rom. militia.	467
<i>Extrorsus</i> qui dicantur.	577
<i>Extrorsus</i> quid Ptolemaeo.	365
<i>Extrorsus</i> de paganorum Diis.	641
<i>Extrorsus</i> quid in lapidibus literatis.	719
<i>Extrorsus</i> de hominibus & urbibus praesidio destitutis.	151

F.

F <i>Acere natos</i> .	596
Faneclres a Fano Fortunae.	311
Fano-Martenfis pagus ubi.	386
Faza Africae an Saracenis antiquior.	58
Flavii Dextri Chronicon a quo confectum.	243
Florentia <i>Etrur.</i> non est a Gothis everfa.	284
ab ea diversa Florentiola.	288
Finis Campaniae ad Equum Tuticum.	111. 610
Flasor <i>Ital.</i> fluv.	512
Fornicaria de scortis.	596
Foro Flaminis pro Flaminii.	125. 614
Vicinus an civitas.	125
Forum Gigurrorum <i>Hispan.</i>	429
novum ad viam Salariam.	306
Fossa Marianae ubi in <i>Gall.</i>	299. 507
Fraxinetum Saracenorum in Italia an Provincia	
Narbon.	305
Fretum Gaditanum quam fuerit amplum.	407.
Siculum quot m. p. patuerit.	491
Septem & Septa cur Gaditanum.	408
Fuggerorum societati addita in <i>Hispan.</i> argenti vivi metalla.	444
Fundationis lapis Judaeorum an pertusus.	591
Fundi patrimoniales.	690

G.

G <i>G. pro gemina</i> in Itiner. Ant.	219
Gabala utrum in Lycia.	671
in Syria.	148. 711
Gadarorum fl. Hieramax.	720
Gadir quid Tyrii.	409
Gaditani Herculis templum a Tyriis conditum.	408
Galatia parva quae.	696
Gallitiae pro Gallacia.	387.

Gallia fl. circa Nicomediam.	691
Garumna maris aestum patitur.	549
Gazi duplex in <i>Palestin.</i>	151. 719
cur <i>Ypau</i> in A&A.	151.
Gentes & nationes saepe conjunguntur.	717
Gelloriacum a Bononia <i>Gall.</i> non differt.	362
Girba eadem quae Meninx.	519
Girbitana purpura.	ibid.
Gobel veteribus Hebraeis Byblus est.	149
Golgotha mons terrae umbilicus a multis habitus.	593
Grannus Apollo.	248
Gracurus <i>Gracchi</i> urbs veteri Vasconum ferme.	451
Gradus de fluvio & fossis, quibus in mare devolvitur.	507
de pontibus ad portum & litus.	ibid.
Gratiana <i>Pannon.</i> ubi.	566
Greges eorum dominicorum in <i>Phrygia.</i>	677
in <i>Cappadoc.</i>	577
Gregorius Nazianz. ubi educatus.	700

H.

H Adriaticus sinus an Adriaticus dicendus.	308
unde III id nominis.	ibid.
Hadrmetus & Adrumerus.	52
Halys fl. unde oriatur & an Sebastiam & Caesareae <i>Cappadoc.</i> praeterfluat.	699
Halmiris & Salmydessus diversae in <i>Scythia</i> urbes.	226. 637
Helena Constantini mater cur <i>Stabularia</i> vocata.	354
Helenopolis <i>Bitbyn.</i> a quo condita.	691
Hellespontus VII. Stad. patet.	334
Hemona utrum in <i>Ital.</i>	129. 560
Heraclea quando Perinthus <i>Thrac.</i> appellata.	523. 601
cur metropolis <i>Europa.</i>	602
Pelagoniae & Lyncestidis eadem.	519. 638
Albate & Salbace in <i>Caria.</i>	698
Herna quid.	8
Hiberniae diversae nomina.	509
Hipponegium pro Hippone Regio <i>Afr.</i>	20
Hierapoles duae in <i>Phryg.</i>	665. 676
in <i>Isaur.</i>	709
Hierocles quando vixerit.	625
Hierosolyma quot m. p. in ambitu habuerit.	260
Hierosolyma quot m. p. in ambitu habuerit.	260
Hierosolyma quot m. p. in ambitu habuerit.	260

INDEX RERUM QUARUNDAM

Hierosolyma seculo IV. incunte miserabiliter erat	540	Itinerarium Hierosolymitanum quando & quo scriptum.	537
conditio.	540	Judas Scario.	594
Adelia ad Justiniani Imp. etatem.	718	Judei sub Christianis plures in Aegypto.	170
— civium mores flagitiosi.	540	— in Afr. Pentapoli.	66
Hierosolymitani templi mons excavatas ad	590	— post eversam urbem Hierosol. semel quotannis eam adire poterant.	591
— aquam recipiendam cavernas habuit.	590	— Athei habita a paganis.	720
Higuera summus falsarius.	242. 411	— ubi in sinum Arabicum descenderint.	171. 173
Hispalis urbium olim Hispan. præcipua.	410	Judices pro Præsidibus.	685
Hispalia & Spania.	268	Juliacum German. a quo appellatum.	375
Hispalia civitas ubi.	637	Julium Carnicum a Foro Julio distinctum.	279
Homonada Lycæon.	675	Juno ubi nata.	524
Hôrria fiscalia per Afr.	31	Jupiter KATAIBATHO in Cyrrhestarum numis quare.	190
Humana Ital. quæ Numana olim.	313	— Sabadius & Sabazius in Thrac.	633
Hyblæ tres in Sicil.	89	Justiniana I. an Lychnidus.	319. 653
— unde appellata.	96	Justinianus ubi natus.	653
Hypius fl. Galas.	574	Justinianopolis in Cappadoc. est Mocisus.	701
		Juyavo Norici unde nomen.	236
I.			
I Bora Helenoponti.	701		
Jacetani & Lacetani Hispan.	452	L.	
Jacobus Apost. utrum in Marmarica Barce an in Hispan. sepultus.	732	L Abicum Ital. ubi.	304
Janua eadem quæ Genus.	294	Lacabena prope Melitenam.	210
Jatrus fl. Moesia.	636	Lacus, lac.	277
Jovius portus videtur Bononia fuisse.	363	— Marea in Aegypto.	725
Iconium Lycæon. an colonia.	674	Ladestini unde.	269
Ignatius Antiochenus episc. an Norensis è Sardini.	84	Læstrygonia quæ Lycæon. urbs.	676
Iergaonia cur in numis Dertosa.	399	Lamentare sc.	592
Illyrici provincie quot.	638	Lanuvium & Lavinium permiscetur.	302
In Alexandriam iter.	70	Laodicea Phryg. cur Trimitaria.	665
— domos conventicula.	586	Lapis pertusus in monte templi Hierosolym.	590
— medio quid in Itinerariis.	244	Larix Alpibus propria arbor.	276
Insule maris Aegæi pleræque unam urbem habebant.	523	Lastigi Hispan.	416
Insularum provincia a quo facta.	685	Latinus sermo in provinciis varie depravatur.	585
Intercisa saxa.	614	Latmus & Heraclea Latmi in Caria.	687
Intibilis Hispan.	399	Lavacrum Palladis & Dianæ apud Ancyranos.	571
Ionopolis ante Abonuteichos.	696	Laudicia & Ladicia pro Laodicea. 148. 198. 582	235
Ira fl. Ital. & Iria.	288	Ledrorum in Cypro urbs eadem ac Callinicesium.	708
Irenopolis quando Bercea Thrac. dici coepit.	635	Legio VII. an Germanica.	387
— in Cilicia.	705	— an XIV.	248
Iris fl. Pont.	181. 702	— Jovia a quo dicta.	225. 330
Isauri ob atrocitatem infames.	676	LEG. in Itinerario sæpe Leugas notat.	254
Istis præses viatorum habita.	165	Lemni insula quot urbes.	522
Istus & Istropolis eadem.	227. 637	Lens cur Pelasica Virgilio.	153
Italice in Hispan. gentile Italicensis.	413	Leon.	
Itinera sacra versus Hierosolyma cur ingressi Christiani.	540		

QUAE NOTIS CONTINENTUR.

<i>Leontopolis</i> in <i>Helenoponto</i> , ante <i>Zaliche</i> .	701	<i>Mare</i> in sexto casu.	508
— in <i>Oirhoine</i> quæ prius <i>Callinicus</i> .	714	<i>Marga</i> <i>Britanni</i> pro latamine agrorum utē-	
<i>Leſſia</i> utrum <i>Aſr.</i> urbs.	15	bantur.	477
<i>Leptimagna</i> <i>Aſr.</i> & <i>Leptimagnenſis</i> .	63	<i>Marnas</i> <i>Gazenſium</i> in <i>Palæſt.</i> <i>Deus</i> .	719
<i>Leptiminius</i> pro <i>Lepti</i> parva.	59	<i>Maſſilia</i> urbs ſacra.	299
<i>Lerinus</i> inſula plana.	504	— cur <i>Græcorum</i> .	507
<i>Leugaram</i> in <i>Gallii</i> uſus, 238. 251. 356. 359. 547.		<i>Matrona</i> mons <i>Gall.</i>	556
— quot m. p. complexæ.	251	<i>Maurætaria</i> .	2
<i>Leucoſia</i> <i>Cypri</i> eadem ac <i>Ledri</i> .	708	— <i>Gaditana</i> .	37
<i>Libani</i> provincia quando a <i>Phœnicæ</i> diſtracta.		— <i>ſiſſenſis</i> .	29
<i>Liburnus</i> <i>Etrur.</i> portus unde dictus.	293	<i>Mauritius</i> <i>Imp.</i> unde ortus.	708
<i>Liburia</i> <i>Campania</i> pars.	123	<i>Maximæ</i> duæ in <i>Aſr.</i>	57
<i>Ligula</i> de promontorio.	58	<i>Meclerum</i> & <i>Melodunum</i> <i>Gall.</i>	383
<i>Lilybæum</i> quo intervallo <i>Carthagine</i> ſeparatum.	494	<i>Medoſaga</i> <i>Galat.</i> vicus.	575
<i>Lingua</i> de promontorio.	58	<i>Melanias</i> & <i>Melantiada</i> <i>Thrac.</i>	193
<i>Lugdunum</i> <i>Bataur.</i> an caput <i>Germaniarum</i> .	368	<i>Melas</i> fl. circa <i>Orchomenum</i> .	664
<i>Lugere</i> de animalibus.	730	<i>Mellariæ</i> <i>Hiſp.</i> brevis in <i>Africam</i> trajectus.	407
<i>Luitprandi</i> <i>Adverſaria</i> a quo conſicta.	411	— unde appellata.	415
<i>Lunus</i> <i>Deus</i> variis titulis in <i>Phryg.</i> & <i>Lydia</i> cultus.	669	<i>Meleuærum</i> cur <i>Malta</i> ſive <i>Melite</i> dicta.	518
<i>Luteva</i> <i>Gall.</i> & <i>Forum</i> <i>Neronis</i> idem.	388	<i>Melitene</i> urbs <i>Armen.</i> olim ampliffima.	209
<i>Lychnidus</i> utrum <i>Juſtiniani</i> <i>Imp.</i> patria.	319	<i>Melite</i> , ad quam <i>Paullus</i> naufragium fecit, quæ.	520
<i>Lycus</i> fl. <i>Ponti.</i>	205. 702.	<i>Memoria</i> pro ſepulcro.	599
<i>Lydda</i> eadem ac <i>Dioſpolis</i> .	151. 609	<i>Meroë</i> circa <i>Daphnen</i> <i>Syriæ</i> .	581
<i>Adſion</i> quid <i>Cretenſibus</i> .	605	<i>Meſene</i> eadem quæ <i>Drizipara</i> <i>Thrac.</i>	138
		<i>Meſalla</i> ferri in <i>Sardim.</i>	86
		— <i>argenti</i> .	84
		— <i>æris</i> in <i>Arabia</i> .	723
		— in <i>Cypro</i> circa <i>Solos</i> .	707
		<i>Methone</i> & <i>Mothone</i> <i>Peloponneſ.</i>	647
		<i>Metropolis</i> <i>Eccleſiaſtica</i> una in provinciis, etſi plures civiles & honorariæ.	645
		<i>Metrodorus</i> <i>Scepſius</i> utrum <i>Chalcedonenſis</i> dictus.	691
		<i>Mette</i> cur cantilenæ <i>Eccleſiaſticæ</i> in <i>German.</i>	
			249
		<i>Metulus</i> urbs <i>Illyrici</i> .	656
		<i>Minerva</i> <i>Fallenſis</i> .	525
		— ubi nutrita.	ibid.
		<i>Mociffus</i> <i>Metropolis</i> III. <i>Cappadoc.</i> a <i>Juſtiniano</i> facta.	701
		<i>Mœſia</i> & <i>Myſia</i> .	564
		— ripenſis & mediterranea.	565
		<i>Mogariſſus</i> <i>Cappadoc.</i> vicus.	205
		<i>Mogounus</i> <i>Apollo</i> an <i>Mogontiaco</i> <i>German.</i> nomen dederit.	355
		<i>Monacum</i> caſtellum & Principatus unde dictus.	
			503
		<i>Monolithum</i> monumentum.	595
		<i>Mons</i> in quo <i>Chriſto</i> <i>Mofes</i> & <i>Eliaſ</i> viſi an <i>Tha-</i> bor.	596
		<i>Monubiles</i> lapides, columnæ, arcæ.	595
			Adop.

M.

M. P. quid notent.	5
<i>Macedones</i> captis in <i>Syria</i> urbibus nomina ex <i>Macedonia</i> dedere.	713
<i>Macella</i> urbs <i>Ital.</i>	490
<i>Macerites</i> populi <i>Aſr.</i>	2
<i>Macomades</i> tres in <i>Africa</i> .	27
<i>Mago</i> <i>Carthaginienſis</i> de R. R. ſcripſit.	691
<i>Majorica</i> & <i>Minorica</i> <i>Juſtiniani</i> ætate his nominibus notæ.	512
<i>Majuma</i> <i>Aſcalonis</i> .	718
— <i>Alexandriæ</i> .	723
<i>Malus</i> <i>Galat.</i> vicus.	201
<i>Mamphyſta</i> <i>Mopſueſtia</i> <i>Cilic.</i>	580
<i>Manfredonia</i> <i>Apul.</i> ex <i>Sipunt</i> ruinis crevit.	315
<i>Manſiones</i> quid in publicis viis.	6. 552.
— xxxvi. inter <i>Alexandriam</i> & <i>Antiochiam</i> .	147
<i>Maninium</i> circa <i>Claudiopolin</i> <i>Honoradiſ.</i>	694
<i>Maracca</i> & <i>Maraclea</i> caſtellum <i>Phœnic.</i>	582
<i>Marcodurum</i> idemne ac <i>Marcomagus</i> <i>German.</i>	273
<i>Mars</i> <i>Oceanum</i> .	308. 549

INDEX RERUM QUARUNDAM,

Mopsucrene in qua Tauri montis parte. 578
 Muhamedes *Albategnius* unde. 190
Murus de propugnaculo. 446. 681
Mutationes in viis publicis. 549
 — cur mansionibus plures. *ibid.* 550
Myconos & Mycon. 648
Myriangeli Galat. urbs. 694
Myria Græcis & Europæa & Asiatica. 564
Μάκκλα, μέκκλα. 490
Μαλαγγί effeminati. 490
Μαρτύριον templum ad Christi sepulchrum. 593.

Μήρυμα & Μηρυμα Lesbii. 685
Mir de Luno. 669
 — *Ἀρκυῶ, Κάρι, Καμαρίτης, Ουζυάκας.* *ibid.*
Μορὴ μανίση. 6
Μοιλάδες οἰκίμα. 595
Μόρονι, Μόρονι turres. 665

N.

N Araggara in *Afr.* duplex. 41
Narona Dalmar. an & Narbona. 338
Navigatio dici & noctis quot stadiorum habita. 493. 521
Nazianzus Cappad. eademne ac Diocæsarea. 700
Nemetocenna Gall. an Nemetacum. 377
Neocæsarea Ponti utrum Lyco an Iridi appo-
 sita. 702
Neronias in Cilicia à quo Irenopolis appellata. 706
Nestus & Nestus fl. Thrac. 640
Nice eadem quæ Thrac. Ustudizum. 137. 569
Nicephorium Syris Tela & dein *Constantina.* 714
Nicia, Nicaea & Nicaea Bithyn. 141
 — cuiusmodi metropolis. 692
Nicomedia urbs pulcherrima. 140
 — *Bithyniæ* metropolis. 691. 692
Nicopolis plures in *Palaest.* 600
 — in Thrac. 635. 636
Nicopolitani in Epiro libertatis suæ ostentato-
 res. 325
Nisibis Mesopot. an unquam *Sibapolis* appellata. 715
Nitria quam longe ab Alexandria *Aegypt.* re-
 mota. 154. 725
Nomina urbium pleraque seriore ætate mono-
 prota. 4. 12. 59. 345. 363

— in *Aegypto* litera o terminantur sæ-
 pius. 153. 160
 — multa neutrius generis masculino
 prolata. 585
Norici provinciæ duæ. 561
Novia circa *Mosiam* duæ. 218. 221. 636
Novaria Ital. an Colonia. 344
Nucerinæ plures per Ital. 109
Nucerini Camelliani. 311
Numana deinceps *Humana Ital.* 313

O.

O Ases in *Aegypto* tres. 725
 — Ammoniacæ. 734
 — Magna. 731
 — Parva. 732
Oceanum mare. 508. 549
Ocellus insularum. 435
Ocrem veteres montem appellabant. 307. 533
Ocreuli & Utriculi Ital. 124. 311
Odonto pro Hydrunte. 609
Olarionenses *lepusculi* unde dicti. 453
Olisippo & Olisipo. 416
Olympii ludi Dii in Macedonia celebrati. 328
 — Seleuciæ in Iauria. 708
Orcades quot insulæ. 508
Orestias Græcis recentioribus eadem ac Ha-
 drianopolis Thrac. 175
Orrha & Rhoa cur *Edesa Mesopot.* appellata. 185.
 714
Osrhoenæ provinciæ unde id nomen venerit. 185. 713
Ovilabis Norici colonia ubi fuerit & quo nunc
 nomine. 235
Ostudizum & Ustudizum Thrac. 137
Ὀψιθ, Ὀψιθ, & Ὀψιθ de colle excel-
 lentiore. 705

P.

P Acatiana Phrygia. 664
Pagras in Syria notus gigas. 146
Pagis an episcopus dari potuerit. 678
Pagrens ventus & *Pagrici* in finibus *Cilicie*
 montes. 580
Palaestina in quot provinciis descripta. 718
 — tertia olim Arabia. 721
 — Salutaris eadem ac III. 718
 — nunquam *Hygia* dicta. 664
 — *Palaestina*

INDEX RERUM QUARUNDAM,

Tomem acceperit.	722	Scythopolis <i>Palestin.</i> cur ita vocata.	587
Ratis Celtarum sermone filix.	476	<i>Segusia</i> canes.	341
Ratiaria <i>Mæsie</i> utrum Colonia fuerit.	219	Seleucobelus & Seleucus ad Belum <i>Syrie</i> eadem	
Ratisbona <i>German.</i> olim Reginum.	250	urbs.	712
<i>Receffa</i> de remeante mari.	549	Seliunte Trajanus Imp. mortuus.	709
<i>Refugium</i> de navium statione.	95	Sentionum <i>Apulie</i> manlio.	112. 611
Regium <i>Ital.</i> & Rhegium.	112	Sepphoris <i>Palestin.</i> deinde Diocæsarea appella-	
<i>Regia columna</i> pro Rhegina.	98. 106	ta.	720
Reliston <i>Thrac.</i> an Rhædæstus.	176	<i>Septe-Gaditanum</i> fretum unde.	408
<i>Rhoa</i> eadem quæ Edeffa.	186	<i>Septem fratres</i> montes <i>Afr.</i> ad fretum Hercu-	
<i>Ripa</i> pro litore.	582	leum.	9
<i>Rufum Thorac.</i> ante Topirus.	634	_____ maria de Eridani palude.	127
Rutupinus & Rutupius.	496	_____ Stadia pro unis M. P.	45
<i>Tæcæ</i> ciuitas de ruderibus.	604	<i>Serapion</i> , <i>Serapeum</i> Dei cognominis templum.	170
<i>Tæcæ</i> de cœli circumactu.	603		
<i>Teyæ</i> & <i>Pyrgæ</i> de vico.	575. 681. 692. 694	<i>Serre</i> utrum eædem ac <i>Macedon.</i> Philippi & ubi	
S.		tandem.	640
S. vocibus a vocali inchoatis sæpe præfigi-		<i>Seusius canis</i> unde appellatus.	341
tur.	206. 226. 366. 479	Sibapolis <i>Mesopotam.</i> ubi.	715
Sabadus & Sabazius Jupiter.	633	Sicca <i>Afr.</i> cur Veneria.	41
_____ unde dictus.	<i>ibid.</i>	Sidona recto casu.	149
<i>Sabulo</i> & <i>Sabio.</i>	375	Sigona & Sequana fl. Gall.	382
Sacerdos summus <i>Asie</i> an Asiarcharum prin-		Silos fons utrum sabbatis fluere deserit.	592
ceps.	677	Silius Italicus an ex Italica <i>Hispan.</i>	413. 414
_____ creabatur in communi gentis con-		Simidica & Simitu <i>Afr.</i> diversa oppida.	43
cilio.	<i>ibid.</i>	Sisapontesium <i>Hispan.</i> metalla miniaria.	444
Sacerdotium <i>Asie</i> multo amplissimum.	666. 667	Solus pro deserto.	597
Sacrum promontorium <i>Lusitan.</i> equarum è Fa-		Spania & Hispania.	268. 704
vonio conceptu nobile.	416	Spartaria <i>Hispan.</i> Carthago.	396. 401
Sagalassus & Agalassus <i>Pisid.</i>	673	Stabula in viis militaribus, unde Stabularii.	354
Saisæ in <i>Aegypto.</i> Sais in <i>Thrac.</i>	724	Stadia mensuræ nautica.	272
Salerum <i>Ital.</i> a quo instauratum.	109	Strata de via.	598
<i>Salientes.</i>	428	Strongylos & Strongyle insula prope <i>Sicil.</i>	516
Salmyris & Halmyris <i>Scyth.</i>	226	<i>Suabia</i> Procopii ubi.	564
_____ alia ac <i>Salmydessus.</i>	637	<i>Subestron</i> quamnam.	115
Salona & Salonæ <i>Dalmat.</i>	270	Superstilio Pagana diuissime in <i>Africa.</i>	35
Salva & Solva <i>Nerici</i> diversa oppida.	267	Sura oppidum ad Euphratem.	713
Samosata imperite in <i>Mesopotamiam</i> translata.		<i>Sybola</i> insulæ tres.	519
_____ cuius Legionis statio.	186	Sycamini frequentes in <i>Palestin.</i>	149
Sandes Herculis fil.	<i>ibid.</i>	Sylleum an Sylæem <i>Pamphyl.</i>	679
Sandus cur Indus fluv. appellatus.	710	Synagogæ quot Hierosolymis & in Sione.	593
Sapaci & Sabi <i>Thrac.</i> populi.	<i>ibid.</i>	Synecdemus Hieroclis civilisne an Ecclesiasti-	
Sardis & Sardes.	633	ca Notitia.	628
Saron pro Deo marino.	336	<i>Sardis</i> a Solis <i>Cilicie.</i>	704
Sasima <i>Cappador.</i> a Gregorio Nazianzeno no-	600	<i>Saxos</i> qui <i>Cypri</i> Solos incolebant.	704. 707
tata.	144	<i>Saxos</i> pro mansione.	6. 551.
Scincomagus <i>Ital.</i> ubi & an a Segusione diver-		<i>Saxos</i> pro mansione.	551
sa.	516	<i>Saxos</i> de montis vertice.	608
Schoenus quot M. P. & stadia complectatur.	512	T.	
Scopia <i>Dardan.</i> non alia ac Scupi.	616	T. Abala <i>Lydiae</i> , male Gabala.	671
Scythia <i>Thrac.</i> provincia.	636	Tacina pro litorum tractu & brevibus.	10. 723
		Tacarua & Tacarata diversa <i>Africe</i> oppida.	20
		Tan.	

QUAE NOTIS CONTINENTUR.

<i>Tangeri</i> verbum nauticum.	488	<i>Tuscia</i> nomen quando Etruriae datum.	289
<i>Taphosiris Aegypti.</i>	73	<i>Tusdrum & Tisdrum Afr.</i>	53
<i>Tarsus Cilic. a Perseo condita.</i>	579	— quando Colonia facta.	59
<i>Tattaium</i> sal.	141	<i>Tzurulus</i> urbs <i>Thrac.</i>	138. 596
Telo Martius <i>Gall.</i> utrum vetustioribus Roma-		<i>Tavia</i> de brevibus & litorum tractu.	10. 723
nis notus.	506	<i>Θαλασσα νῆας</i> de cinadis.	490
<i>Tenere</i> verbum nauticum.	487	<i>Τελιδος</i> columnæ.	595
Terebinthi frequentes in <i>Africa.</i>	48	<i>Τελιδος νῆας</i> Rhodus.	686
— ad Hebronem <i>Pelest.</i> superstitione		<i>Τεμεν</i> ædificium.	595
culta.	599		
— celebris ad eam quotannis mercatus.	599		
<i>ibid.</i>		V	
Thabor utrum mons. in quo Christus gloriosa		<i>Alde amarissimus.</i>	597
majestate refulserit.	596	<i>Vallifoleum Hispan.</i> sitne Pintia veterum.	227.
Thebais & Thebaida.	149	— ridicula ejus originitio.	441
Theodosiopolis <i>Asia</i> antea Perperine.	661	Vallum Severi in <i>Britan.</i>	464. 466
Thraciæ quot provinciæ.	631	— quot m. p. fuerit.	466
Thracum & Phrygum eadem pæne sacra.	633	<i>Valva</i> an in Corinthis sede.	310
Thugga & Tucca <i>Africa</i> diversæ urbes.	48	Varus fl. <i>Italiam</i> ad interum mare terminat.	297
Thyaris fl. circa Dorylaeum.	678	Vasada <i>Lycaonia.</i>	675
Tibure & Tiburi.	309	Vestigal pro pontis transitu.	346
Tigisis <i>Numid.</i> a Cananæis condita.	39	Vesefelae in <i>Afr.</i> dux.	46
— male cum Tingi Mauretanæ con-		<i>Veneria</i> utrum dux.	561
funditur.	<i>ibid.</i>	Veromandi & Veromandi in <i>Gall.</i>	378
Tipasa dux in <i>Afr.</i>	42	Vertere pro evertere.	597
Tomitanus solus in <i>Scythia</i> provincia episco-		Ugernum <i>Gall.</i> castellum ubi.	552
pus.	629. 637	Via Aemilia.	100
<i>Torrosa</i> olim Antaradus <i>Phœnic.</i>	148	— Appia.	107
<i>Tragasacum</i> sal.	663	— Aurelia.	289
Trajanopolis quæ ante Selinus in <i>Isaur.</i>	709	— Clodia.	284
Trajanus Asfidum <i>Ital.</i> fl. ponte junxit.	120	— Egnatia.	317
— ubi mortuus.	709	— Prænestina.	302
<i>Trajestus & Travostus.</i>	461	— Salaria.	306
Tralle in <i>Lydia</i> a Trallibus distincta.	670	— Valeria.	308
Trallis an Mazandro accubuerit.	659	Vicensimum pro Vicesimo.	114
<i>Transire pontum, aquas.</i>	571	Vicis & pagis in <i>Afr.</i> episcopi erant.	50
Tranopolis <i>Phrygia</i> an Trajanopolis.	669	— etiam in <i>Asia.</i>	678
<i>Triadiuza</i> eadem quæ Sardica.	135. 567	Vigilantii quæ patria.	458
<i>Tricala & Tricca Thessal.</i> eadem.	642	— cur mutus <i>Quintilianus.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tricenismus.</i>	279	Vincentia, Vicetia.	559
<i>Trinepotis</i> vocabulum cur in lapidibus literatis		Vindobona & Vindomona.	233
vix obvium.	481	Virdunum an Dea Vocontiorum.	357
Triphyllius Ledrorum <i>Cypri</i> antistes utrum di-		Ustudium dein Nice <i>Thrac.</i>	147
versus a Leucosiæ ejusdem nominis episco-		<i>Utricali</i> pro Oericulis.	124. 311
po.	708	<i>Υδρουα</i> locus aquationis.	173
Tripolis <i>Phœnic.</i> in numis <i>Navarchis.</i>	149	X.	
Tuburbum duplex in <i>Afr.</i>	44	X erogypsus fl. <i>Thrac.</i>	569. 570
Tucca quatuor in <i>Africa.</i>	48	Z.	
Turres ad hostes arcendos in provinciis extru-		Z & D permutantur.	21
ctæ.	34. 135	Zaliche <i>Helenoponti</i> deinceps Leontopolis.	701
— cui usui fuerint in <i>Hispan.</i>	400	Zeuma pro Zeugmate.	185

I N D E X I I I I .

A U C T O R U M ,

QUI EXPLICANTUR ATQUE EMENDANTUR.

A.
Acta Apostolorum p. 151. 651. 675. 706.
 S. Alexandri. 230. 567. 568.
 Epiphani. 716.
 Eutychie. 699. 701.
 Febroniae. 715.
 Feliciani. 614.
 Marculi. 34.
 Meletii. 202.
 Procopii. 716.
 Positi. 611.
 Simeonis Stylitæ. 703.
 Theclæ. 684.
 Theodoræ Thesalon. 645.
 Theodori Syceotæ. 697.
 Vincentii. 342.
 Zenobii. 705.

Aeschines. 302.
 Aethicus. 562.
 Agathemerus. 513. 519.
 Agathias. 333.
 Agnellus. 287. 615.
 Alexander Aetolus. 693.
 Trallianus. 290.
 Ambrosius. 278.
 Ammianus. 16. 18. 120. 190. 253. 349. 353. 370.
 376. 550. 556. 709. 710. 712. 736.
 Anastasius. 7. 23. 126. 316. 514.
 Anna Comnena. 604. 636.
 Antipatri Epigramma. 604.
 Appianus. 23. 228. 265. 271. 403. 411. 414. 437.
 604. 633. 706.
 Aphthonius. 319.
 Apostolius *Aschæol*. 600.
 Apfyrus. 691.
 Aristides. 165. 645. 662. 663. 726.
 Aristoteles. 490. 580.
 Arrianus. 679. 689.
 Artemidorus Ephesius. 524. 674.
 Daldianus. 670.
 Athanasius. 130. 166. 583. 636. 705. 724.
 Athenaeus. 159. 651.

Auctor Commentarii de Petro & Paulo. 652.
 Geoponicorum. 581.
 De limitibus agrorum. 511.
 Rabbith. 588.
 Synodicae ad Theophilum. 600.
 Augustinus. 19. 39. 49. 63. 283.
 Avienus. 9.
 Aufonius. 240. 241. 253. 410. 459. 551.

B.

Basilus Magnus. 659. 675. 684. 699. 707.
 Seleuciensis. 676. 708.
 Balsamon. 675. 679.
 Beda. 465.
 Biclariensis Abbas. 435. 552.

C.

Caesar. 343. 348. 358. 362. 366. 367. 378.
 380. 384. 393. 413. 478. 607.
 Callimachus. 63. 371.
 Cassiodorus. 516. 557. 564.
 Catullus. 558.
 Cedrenus. 184. 230. 573. 664. 711.
 Cicero. 91. 92. 94. 98. 272. 287. 293. 444. 494.
 551. 609.
 Cinnamus *Joan*. 117.
 Claudianus. 79. 128. 143.
 Clemens Alexandrinus. 685.
 Chironicon Edeffenum. 714.
 Alexandrinum. 2. 67. 357. 601. 712.
 Codex Justiniani. 136. 137. 162. 219. 220. 229.
 685. 690.
 Theodosianus. 136. 245. 573. 580. 632.
 654. 665. 690. 714.
 Theodosii missorum. 655.
 Collatio Carthagin. 17. 19. 22. 50. 64. 77.
 Commentarius belli Africani. 60. 74.
 Alexandrini. 411. 412. 414. 701.
 Hispaniensis. 410. 411. 412.
 Concilium Arelatense. 474. 475.
 Chalcedonense. 641. 655. 660. 665. 666.
 675. 686. 695.

Con

INDEX AUCTORUM

Concilium Constantinopol. II. 634. 635. 638.
 Tertium 665. 666. 674. 675.
 Quartum. 583.

Epheſinum. 632. 642. 658. 695.

Nicaenum II. 586. 641. 660. 666. 687.

Conſentius. 566.

Conſtantinus Porphyrog. 145. 631. 681.

Cornelius Severus. 515.

Crinagoras. 538.

Cyprianus. 22. 27. 45. 46. 53. 54. 61. 69.

D.

Demosthenes. 319.

Dexippus. 319. 320.

Dicæarchus. 327. 527.

Dio Cassius. 248. 260. 463. 495. 688.

Chryſoſtomus. 326. 564. 579. 686. 693. 704.

Diodorus Siculus. 227. 229. 491. 513. 578. 606.

644. 689. 707. 731. 733.

Dionysius Hiliarn. 306.

Periegetes. 682.

Dioſcorides. 13. 146.

Donizo. 283. 610.

E.

Eginhartus. 236.

Ennodius. 504.

Epiphanius. 152. 159.

Etymologus M. 490. 687.

Eunapius. 658.

Euripides. 335. 526. 603.

Eusebius. 584. 593. 683. 691. 722.

Eustathius. 62. 625.

Eutropius. 190. 268. 563.

Ezechiel Propheta. 171.

F.

Facundus Hermianensis. 227. 229.

Festus. 448.

Firmus Caesariensis. 698.

Florus. 454. 682.

Frontinus. 110. 112. 122. 399. 428. 448.

G.

Galenus. 193. 203. 537. 661. 695.

Gellius *Aul.* 605.

Gervasius Tilberienſis. 63. 599.

Glossæ Nomicæ. 577. 689.

Glycas. 691.

Gratius. 68. 449.

Gregentius. 595.

Gregorius Magnus. 303.

Nazianzenus. 577. 700.

Nyſſenus. 204. 690.

Turonensis. 351. 357. 359. 385.

Guido Ravennas. 10. 32. 65. 84. 340. 354. 458.

606.

Guilielmus Apulus. 117. 317.

Guntherus. 289.

H.

Harpocration. 320.

Hegeſippus. 139.

Hephaestio. 640.

Herodianus. 560.

Hefychius. 151. 156. 416. 519. 525. 634. 647.

684. 685. 686. 687. 720.

Hieronymus. 12. 129. 130. 153. 170. 193. 268.

345. 458. 598. 701. 708.

Hilarius. 137. 585.

Hirtius. 348. 459. 460.

Historia Miscella. 138. 219. 639. 677. 712.

Tripartita. 572.

Honorius *Jul.* 2.

Horatius. 103. 611.

Hyginus. 522. 523.

I.

Iacobus Sarugienſis. 192.

Idatius. 443.

Inſcriptiones veteres. 2. 185. 196. 218. 233. 234.

243. 250. 265. 267. 269. 277. 285. 287.

296. 303. 316. 336. 344. 373. 385. 388.

409. 457. 461. 469. 478. 559. 647. 649.

651. 719.

Jornandes. 133. 136. 218. 221. 225. 226. 229.

276. 288. 448. 606. 636. 656. 686.

Joannes Damascenus. 637. 719.

Evangelistes. 588. 589.

Philoponus. 725. 728.

Josephus. 147. 721.

Iſcanus. 520.

Iſidorus. 68. 416. 434. 593. 511. 732.

Iſocrates. 644.

Julius Capitolinus. 637.

Obsequens. 68. 286.

Julianus Imp. 191.

Justinus. 87.

(b 3)

Juven.

INDEX AUCTORUM.

Juvenecus. 588.
Juvenalis. 159.

Kalendarium Carthaginense. 34. 36.

L.

Ladantius. 138. 217.
Leporius. 20.
Libanius. 140. 143. 179. 188. 193. 319. 540.
579. 581. 633. 640. 641. 643. 712.
Liberatus Diaconus. 72. 305. 659. 713. 725.
Livius. 17. 41. 327. 328. 399. 406. 440. 445. 447.
533. 641. 669. 673.
Lucas Evangel. 600.
Lucianus. 713. 728.
Lucanus. 71. 164. 362. 612. 685. 730. 733.
Lycophron. 106. 479. 490.

M.

Malchus. 182. 318.
Malala. 61. 138. 580. 635. 664. 683. 694. 705.
717. 718. 719.
Marcianus Capella. 14. 17. 21. 32. 63. 416. 491.
513.
Heracleotus. 407. 417. 459.
Marius Mercator. 383.
Martialis. 436.
Martyrologium Hieron. 45. 83. 224.
Meletii Breviarium. 155. 160. 732.
Memnon. 202. 694.

N.

Nicephorus Bryennius. 656.
Callistus. 150. 179. 199. 228. 668.
Nicetas Choniates. 563. 666.
Nonius Marcellus. 268.
Nonnus. 671. 707. 710.
Notkerus. 359. 579.
Notitia Africae. 22. 26. 74.
Imperii utriusque. 67. 154. 156. 163. 165.
167. 171. 196. 215. 220. 222. 263. 467.
Leonis. 9. 48. 157. 182. 198.
Novellae Constitutiones. 124. 625. 653. 657.
695. 721.
Numi veteres. 19. 118. 149. 160. 196. 325. 328.
335. 389. 392. 399. 410. 423. 426. 521.
609. 647. 657. 667. 668. 669. 670. 671.
674. 678. 688. 706. 709. 711. 723.

O.

Olympiodorus. 162. 164.
Oppianus. 299.
Opratus Milevitanus. 46. 249. 339. 562. 593.

Oracula Sibyllina. 724.
Origenes. 184.
Orosius. 209. 397.
Orpheus. 665.
Ovidius. 528. 603. 667.

P.

Palladius Hist. Laus. 155. 728.
Papinius Statius. 528. 732.
Paulinus Noranus. 108. 656.
Paulus Diaconus. 98. 357. 366. 370.
Pausanias. 80. 81. 91. 200. 643.
Petronius. 585.
Petrus Siculus. 202.
Philo. 523.
Philostatus. 7. 577. 697.
Philostorgius. 667. 691.
Phlegon. 361. 429. 639.
Photius. 77. 579.
Planci Epistola. 298. 347.
Plinius. 5. 8. 15. 16. 17. 19. 22. 24. 29. 44. 57. 73.
92. 105. 116. 118. 139. 152. 162. 172. 208.
209. 245. 267. 271. 272. 273. 287. 292.
294. 329. 331. 332. 333. 336. 363. 364.
373. 389. 403. 423. 428. 432. 433. 444.
445. 453. 494. 511. 523. 527. 533. 634.
665. 683. 691. 702. 710.
Plutarchus. 139. 421. 644.
Polybius. 41. 576.
Polyaenus. 327. 401. 527. 705. 726.
Pomponius Mela. 11. 407. 409. 421. 435. 462.
511. 519. 526. 609. 708.
Priscianus. 54. 149.
Priscus. 133. 566.
Procopius. 26. 42. 45. 67. 82. 100. 132. 135. 216.
220. 221. 222. 224. 291. 311. 321. 522.
564. 612. 636. 642. 654. 655. 672.
Gazaenus. 587.
Prudentius. 58. 393. 547.
Psalmi Davidis. 541. 542. 593. 596.
Psellus Mich. 497.
Ptolemaeus. 8. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 23. 24. 29.
37. 41. 43. 49. 57. 60. 61. 62. 65. 68.
78. 79. 94. 111. 118. 122. 129. 132. 134.
141. 142. 161. 162. 209. 212. 218. 222.
225. 229. 247. 257. 263. 266. 267. 282.
293. 309. 318. 330. 338. 362. 377. 379.
381. 384. 392. 395. 401. 407. 420. 425.
428. 432. 434. 436. 440. 443. 446. 449.
454. 457. 471. 476. 478. 479. 562. 565.
573. 606. 647. 661. 669. 673. 675. 677.
679. 680. 684. 689. 696. 700. 709. 713.

Quin-

INDEX AUCTORUM

Q.

Quintilianus. 499.

R.

Regino Prumiensis. 371.
Rufinus. 161.
Rutilius. 291. 498. 501.

S.

Sallustius. 54. 77.
Scholiastes Apollonii. 603. 696.
Aristidis. 600.
Aeschinus. 604.
Aristophanis. 118. 726.
Euripidis. 603.
Gregorii Nazianz. 146.
Homeri. 336.
Horatii. 117. 500. 519. 611. 690.
Juvenalis. 87. 613.
Luciani. 727.
Prolemaei. 720.
Thucydides. 490.
Scylax. 520. 583. 610. 686.
Seneca. 522.
Servius. 421. 527. 564. 649.
Sidonius Apollin. 368. 453. 504.
Silius Ital. 516.
Sigebertus. 310. 363. 380.
Socrates. 131. 245. 572. 632. 666. 668. 711.
Sozomenus. 294. 574. 729.
Sophronius. 339.
Spartianus. 359. 360.
Stephanus. 67. 96. 116. 131. 148. 152. 157. 160.
166. 180. 184. 338. 402. 490. 642.
643. 649. 662. 668. 681. 687. 689.
691. 693. 707. 712. 722.
86. 102. 107. 121. 125. 152. 162.
202. 304. 307. 310. 328. 340. 342.
391. 398. 402. 412. 440. 448. 458.
511. 531. 632. 664. 669. 672. 674.
691. 693.
Suetonius. 396. 397.
Suidas. 139. 158. 570. 572. 661. 676. 679.
702. 708.

Sulpitius Severus. 78.
Synesius. 2. 692. 732.

T.

Tabula Peutinger. 18. 21. 26. *Opus.*
Tacitus. 62. 253. 254. 282. 296. 375. 466. 661.
Tertullianus. 54. 387.
Tibullus. 531.
Themistius. 691.
Theodoretus. 132. 654.
Theodotus. 587.
Theodulphus. 388.
Theophanes. 357. 569. 572. 579. 639. 655. 684.
698. 712. 714.
Theophilus Alexand. 156. 161.
Theophylactus Simocatta. 132. 217. 221. 687.
Thucydides. 662.
Tzetzes. 571. 642. 669.

V.

Varro. 50. 416. 417.
Velleius Paternulus. 391.
Vibius Sequester. 72. 102. 297. 302. 608.
Victor Sex. *Aur.* 107.
Vitenfis. 14. 26. 33. 53. 74. 481.
Ulpianus Ictus. 717.

W.

Wippo. 345.
Witekindus. 375.

X.

Xenocrates. 269.
Xenophon. 327. 580. 673.
Ephesius. 180. 728.
Xiphilius. 200. 263.

Z.

Zacharias Propheta. 591.
Zonaras. 142. 675. 679. 722. 725. 731.
Zosimus. 225. 293. 561.

F I N I S.

A D.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pagina 44. 4. lege CARTHAGINE. 247. 1. FLEXO. 691. 4. NICOPOLIN.

In Notis.

P. 2. a 43. lege huc. 10. a 17. legitur. 17. b. 32. est Z & D. 20. b. 2. SYLLICO. 21. a *versa penult.* adspirante litera. 25. a 7. Carthaginem XXVII. 27. a 14. *gestis* L. 7. 31. b. 11. Bilbilitanorum. 33. b. 9. Masculitiano. 41. a ult. *Gracis*. 81. b. 16. quo. 82. a 2. *Luguidonem*. 85. a 32. *mansionem*. 88. b. 10. huic. 26. præcedenti. 89. b ult. *Blandinianum*. 96. b 36. millium passuum. 119. a 11. *inepte*. 128. a 3. doctissimi. 136. a 30. hac. 142. a 42. hac 150. a 1. Palaestina. 151. b. 1. p. 375. 152. b. 26. *videtur*. *gentile*. 168. b. 8. adde, Suspicionem egregie firmat Diodorus Siculus L. I. p. 43. ubi *ἱερώνων* in hoc tractu distincte meminit. 185. b. 9. Urbi. 186. b. 2. adde, Tharse non alia est ac *Tarfa*, quo nomine vicum stadiis CL. a Samofatis Quadratus apud Stephanum in *Ταρόβ* memorat; cujus si iusta sint stadia in M. P. error erit. 187. b 22. Malala. 193. a 3. *Ἰϋδ Σιν*, deleto *ϋ* 208. a 16. Adde, *Arauracos* rectum esse, Nicephorus L. VII. H. E. C. 14. ostendit, & Eusebius monachus in Actis S. Eustratii & Sociorum, quorum partem exscripsit Leo Allarius Dissert. de Simeon. Scriptis p. 83., est male ibi *ἡ Ἀγροεγκταῖον*. b ult. WESS. 214. a 4. *alibi*, & error in. 226. a 2. Dinogetiam. 251. b. 7. passus. 255. a 3. Adde, DVROMAGVM LEG. VII.] In quibusdam exemplaribus est *LEGAS*. Verum non dubium est mihi Legiones hic notari, quarum alæ in his oppidis castra habebant: etsi quidem ex Ala faciant Alamannicas Legiones. SIML. 287. a 6. cognitis, dicam. 328. b. 22. pæne. 368. b. 8. *Germaniarum*. 378. a 19. *Divacus*. 415. a 14. Adde, ARIAM stabilire potest CVRATOR COLONIAE ARIENSIVM in lapide Doniano Claf. V. 50. 428. a *penult.* in. 429. a 26. Flavium. 29. FLAVIVM. 441. b. 18. *innumeri*. 466. a 1. oppidum. 483. b. 34. sequimur. 484. a 17. resciscere. 496 a 23. vereor. 500. b. 27. dele WESS. 504. a *penult.* Francam. 516. b 19. *Σταφύλην* 525. b. 23. *νήον*. 563. a 26. *Βιτανάιον κ.λ.* aufer hæc omnia, addenda p. 565. a 22. 571. a 19. SVPRASCR. 610. b *penult.* *notos*. 643. 65. *αἰπῶμεν*. 662. b 32. *βλαψίδος* potius, 665. a 18. posterius. 710. b. 37. *παρῆλας* meminit: quam.

